

ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဒုတိယတွဲ။

နမောတဿဘဂဝတော အရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ကောနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၈-မေဏ္ဍသိရတ္ထေရဂါထာ။

≡ အနေကဇာတိသံသာရန္တိ၊ အနေကဇာတိသံသာရံ အစရှိသောဂါထာ
သည်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ မေဏ္ဍသိရတ္ထေရဿ၊
မေဏ္ဍသိရမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ ကိရ၊ အဆင့်ကြားရသည်ကား
သောဝိ၊ ထိုမထေရ်သည်လည်း။ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးထုရားတို့၌၊ ကတာမိ
ကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ
ဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇ၊ ပနိဿယာနိ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၏ ကင်းရာအရဟတ္တ
ဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို
ကရောန္တော၊ ပြုသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဘောနုဝုတေ
ကဗ္ဗေ၊ ကိုဆုံးတကမ္ဘာထက်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ဝုဏ္ဏုဒ္ဓါးမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား
ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်ရောက်လတ်သော်၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊
ပဟာ၊ စားစွန့်၍၊ ဣသိပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွား၊ ရဟန်းပြု
၍၊ မဟာသော၊ ချားစွာသော၊ ဣသိဂဏေန၊ ရသေ့အပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊
ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာတော၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ သတ္ထာရံ၊
ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊ နိသွာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော
စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဣသိဂဏေန၊ ရသေ့အပေါင်းနှင့်၊ ပဒုမာနိ၊ ပဒု
မာကြာတို့ကို၊ အာဏာပေတွားစေခိုင်း၍၊ သတ္ထု၊ ဘုရားရှင်အား၊ ပူဇော်

၂ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ပူဇော်ခြင်းကိုကတွာပြု၍၊ သာဝကေတပည့်သားတို့ကို၊ အပ္ပမာဒပုဒ်
 ပတ္တိသံ၊ မဇ္ဇေမဇ္ဈေသောအကုဋ်၌၊ ဩဝေတောသုံးမ၍၊ ကာလံ၊ သေ
 ခြင်းကိုကတွာပြု၍၊ ဒေဝလောကေနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ အပ
 ရာပရံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ သံသရဇ္ဇော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိ
 ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ သာ
 ကေတေ၊ သာကေတပြည်၌၊ ဂဟပတိကုလေ၊ သူကြွယ်မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊
 ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုသူငယ်အား၊ မေဗ္ဗသရိက္ခ သီသတာယ၊ ဆိတ်
 ဦးခေါင်းနှင့်တူသော ဦးခေါင်းရှိသည်၏အဖြင့်ကြောင့်၊ မေဗ္ဗသိရောတေ
 ဝသမညာ၊ မေဗ္ဗသိရဟူသောအမည်သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊
 သော၊ ထိုသူငယ်သည်၊ ဘဂဝတိ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာကေတေ၊ သာကေ
 တပြည်၌၊ အဇ္ဈနဝနေ၊ မျက်စဉ်းတော်၌၊ ဝိဟရဇ္ဇော၊ နေတော်မူသည်ရှိ
 သော်၊ သတ္တာရံ၊ ဘုရားရှင်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရ
 အပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သမထ
 ဝိပဿနာသု၊ သမထတရား ဝိပဿနာတရားတို့၌၊ ကမ္မံစိ၊ ဖြန်းခြင်းအမှု
 ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဆဠာတိညော၊ ခြောက်ပါးသောအ
 သိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန
 ၌၊ ဟိမဝန္တဿ၊ ဟိမန္တာတောင်၏၊ အဝိဇ္ဇာရ၊ အနိုး၌၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါ
 တမအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ နာနာဒမေဟိ၊
 အထူးထူးသောသစ်ပင်မျိုးတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗန္ဓော၊ ဖုံးလွှမ်း၏၊ မဟာဘူတဂဏာ
 လယော၊ များစွာသောနတ်အပေါင်းတို့၏တည်ရာရင်းရာဖြစ်၏၊ တဿာ
 ပိ၊ ထိုဂေါတမတောင်၏လည်း၊ ဝေမဏ္ဍမိ၊ အလယ်၌၊ အဿမေ၊ သင်ခမ်း
 ကျောင်းကို၊ အဘိနိဇ္ဈိတော၊ ပန်ဆင်းအပ်၏၊ သသိသေဟိ၊ တပည့်သား
 တို့နှင့်တကွ၊ ပုရက္ခတော၊ ဝန်းရံအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 အဿမေ၊ သင်ခမ်းကျောင်း၌၊ ဝသာမိ၊ နေ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ သိဿဂဏာ၊ တ
 ပည့်အပေါင်းတို့သည်၊ အာယန္တ၊ လာစေကုန်သတည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ သိဿဂ
 ဏာ၊ တပည့်အပေါင်းတို့သည်၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမာကြာကို၊ အာဟရန္တ၊ ဆောင်
 စေကုန်သတည်း၊ ဗွိပဒိန္နဿ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့ကိုအစိုး
 ရတော်မူသော၊ တာဒိနေ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝုပ္ပပူဇံ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်းကို
 ကရိယာမ၊ ပြုရကုန်အံ့၊ တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်၊ ဧဝံသ၊ ရ၊ ကောင်းပြီ၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ သိဿဂဏာ၊ တပည့်အပေါင်း
 တို့သည်၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမာကြာပန်းကို၊ အာဟရိ၊ သု၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၏၊ အဟံ၊

၁-ဇကုနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၈-မေဏ္ဍသီရမေတ္တရဂါယာ၊ ၃

ငါသည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ နိမိတ္တံ၊ အာရုံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားရှင်အား၊ အဘိဓရာပယိ၊ တင်လှူပြီးတော့၊ ထိုအခါ၌၊ သိသော်
 တပည့်ဘို့ကို၊ သမာနေတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်၍၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ အနုဿာသိ၊ ဆုံးမပြီး၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ မာခေါပ
 မဇ္ဇိက္ခ၊ မမေ့မလျော့ကြ၊ ဘုန်းလင်း၊ အပ္ပမာဒေါ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းသည်၊ သု
 ခါဝပော၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမနုဿာသေတွာ၊ ဆုံး
 မ၍၊ သသိသေ၊ မိမိတပည့်တို့ကို၊ ဝစနက္ခမေ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ ခန့်သည်ရှိ
 သော်၊ အပ္ပမာဒဂုဏေ၊ အပ္ပမာဒဂုဏ်ကျေးဇူး၌၊ ပသုက္ကော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာလင်္ကတော၊ သေခြင်းကိုပြုရ၏၊
 ဣတော၊ ဤတဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဇကုနုဂတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထွက်၌၊ ယံယာ
 ယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဝုပ္ပံ၊ ကြာပန်းကို၊ အဘိဓရာပယိ၊
 တင်လှူပြီးတော့၊ ယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊
 နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤမသိရခြင်းဟုသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာ
 ယ၊ ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဇကုပညာသကပ္ပမ္ပိ၊
 ငါးဆွဲတကမ္ဘာထွက်၌၊ ဇနုတ္တမော၊ ဇနုတ္တမအမည်ရှိသော၊ သတ္တရတန
 သမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟဗ္ဗလော၊ ဗိုလ်ထုများသော၊
 စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်းစေတတ်သော၊ ရာဇော၊ စကြာမင်းသည်၊
 အာသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီးမယ့်၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊
 ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
 အဆုံးအမတော်ကို၊ ကထံ၊ ပြုကုန်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ သော၊ ထိုမေဏ္ဍသီရမေတ္တရသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝုဗ္ဗေနိ
 ဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့သည်
 ဖြစ်၍၊ အနေကဇာတိသံသာရံ၊ သန္ဓာဝိသံအနိဗ္ဗိသံ၊ တဿမေရက္ခဇာ
 တဿ၊ ရက္ခက္ခန္ဓာအပရစ္ဆေတိဝါထံ၊ အနေကဇာတိသံသာရံ၊ သန္ဓာ
 ဝိသံအနိဗ္ဗိသံ၊ တဿမေရက္ခဇာတဿ၊ ရက္ခက္ခန္ဓာအပရစ္ဆေဟူသော
 ဂါယာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၍၊ အနေကဇာတိသံသာရံ၊ အသိန်းမကများ
 ထွစွာသောအသင်္ချေဘို့ဖြင့်ဖြစ်သောကာလပတ်လုံး၊ အနိဗ္ဗိသံအဝိဇ္ဇန္တော၊
 နိဂုတ္တကဉာဏ်ကိုမရသည်ဖြစ်၍၊ သန္ဓာဝိသံသံသာရိ၊ ကျင်လည်ရလှလေ
 ပြီ၊ ရက္ခဇာတဿ၊ ဖြစ်သောရက္ခရှိသော၊ တဿမေ၊ ထိုငါအား၊ ရက္ခက္ခန္ဓာ
 ဆင်းရဲအရတည်း၊ အပရစ္ဆေ၊ လျှောကျ၏၊ ။

၄ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အနေကဇာတိသံသာရန္တိ၊ အနေကဇာတိသံသာရံ
 ဟူသည်ကား၊ အနေကဇာတိ သဟသံ၊ အသိန်းမကများလှစွာသော
 အသင်္ချေတို့ဖြင့်ဖြစ်သောကာလပတ်လုံး၊ ဣဒံသံသာရဝဋ္ဋံ၊ ဤသံသာရာဝဋ်
 သည်၊ အဇ္ဈနော၊ ကာလကို၊ အဓိပ္ပေတတ္တာ၊ အလိုရှိအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အစ္စန္တသံယောဂေ၊ အစ္စန္တသံယောဂအနက်၌၊ ဇကဝစနံ၊ ဇကုရပ်
 ဝိဘတ်တည်း၊ သန္ဓာရိဿန္တိ၊ သန္ဓာရိဿံဟူသည်ကား၊ သံသရိ၊ ကျင်
 လည်ရထွလေပြီ၊ အပရာပရံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ စဝန္နပပန္နနဝသေန၊ ရုတိပဋိ
 သန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိဟ္မမိ၊ လှည့်လည်ရထွလေပြီ၊ အနိဗ္ဗိဿန္တိ၊ အနိဗ္ဗိဿံ
 ဟူသည်ကား၊ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား၊ နိဝတ္တကဉာဏံ၊ နိဝတ္တကဉာဏ်ကို၊
 အဝိဒ္ဓန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ သံသာရန္တဿ၊ ကျင်လည်ရသော၊
 တဿမေ၊ ထိုငါ၏၊ ဒုက္ခဇာတဿာတိ၊ ဒုဃဇာတဿ ဟူသည်ကား၊
 ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ ဇာတိအာဒိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအငှါသည်
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 တိဿန္တံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဒုက္ခတာနံ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းတို့၏၊ ဝသေန၊
 အစွမ်းဖြင့်၊ ဒုက္ခသဘာဝဿ၊ ဆင်းရဲသဘောရှိသော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓပတိ၊
 ဒုက္ခက္ခန္ဓောဟူသည်ကား၊ ကမ္မကိလေသ ဝိပါကဝဋ္ဋုပကာရော၊ ကမ္မဝဋ်
 ကိလေသဝဋ်ဝိပါကဝဋ်အပြားရှိသော၊ ဒုက္ခရာသိ၊ ဆင်းရဲအရသည်၊ အပ
 ရန္တေတိ၊ အပရန္တေဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂပတ္တိတော၊ အရဟတ္တမဂ္ဂ
 သို့ရောက်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဗရိဟ္မဋ္ဌော၊ လျှောက်၍၊ ရတော၊ ရွှေ၊ ယျော
 ၏၊ ခါနိဗ္ဗဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နပဝတ္တိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အပရဋ္ဌောတိဝါ၊
 အပရဋ္ဌောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အပဂတသမိဗ္ဗိတော၊
 အကြောင်းကိုဖြတ်အပ်ပြီးသောအကြောင်းကင်းသောကိလေသာရှိ၏၊ သ
 မုန္တိန္တံ ကာရဏတ္တာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အပဂတော၊ ကင်းသောကိလေသာရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အယမေဝဂါထာ၊ ဤဂါထာ
 သည်သာလျှင်၊ ထေရဿ၊ မေဏ္ဍသိရမထေရ်၏၊ အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 ဗျာကရဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မေဏ္ဍသိရဋ္ဌေရ
 ဂါထာဝတ္ထုနာ၊ မေဏ္ဍသိရမထေရ်၏ဂါထာ အာဝုဋ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-ဂ-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၆-ရက္ခိတတ္ထေရဂါယာ၊

၅

၁-ကေနိပါတ်-ဂ-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၆-ရက္ခိတတ္ထေရဂါယာ၊

သဗ္ဗရာဂေါပဟိနောမေကံ၊ သဗ္ဗရာဂေါပဟိနောမေအစရှိသောဂါယာ
သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ရက္ခိတတ္ထေရဿ၊
ရက္ခိတမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတည်း၊ ကံရိတ္တုာရေပိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ အယံ၊ ဤ
ရက္ခိတမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘ
ဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုသဂေဟေ၊
အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ ပညာရှိအဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်
သည်ရှိသော်၊ ဧကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္တု၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊
ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဿန္တမာနသော၊ ကြည်
ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေသနာဉာဏံ၊ ဒေသနာဉာဏ်တော်
ကို၊ အာရတ္တ၊ အာရုံပြု၍၊ ထောမနံ၊ ခြီးမွှပ်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သတ္တော၊
ဘုရားရှင်သည်၊ တယ၊ ထိုအမျိုးသား၏၊ ဝိတ္တပဿာဒံ၊ စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်း
ကို၊ ဩဇောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊
သတသဟဿကပ္ပမတ္ထကေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ဂေါတမဿနာမ၊
ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊
လက်ထက်တော်၌၊ ရက္ခိတောနာမ၊ ရက္ခိတအမည်တော်ရှိသော၊ သာဝ
ကော၊ တပည့်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ကြား
တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တံဗျာကာရဏံ၊ ထိုဗျာဒိတ်စကားကို
သုတွာ၊ နာရ၍၊ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အပိုင်းထက်အလွန်၊ ပဿန္တမာန
သော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ အတန်တလဲ
လဲ၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အဿ၊ ထိုအ
မျိုးသားအား၊ ရက္ခိတောတိနာမံ၊ ရက္ခိတဟူသောအမည်သည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏၊ သာကိယကောဠိယရာဇဗျာ၊ သာကိယမင်းကောဠိယမင်းတို့
သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိဝါရတ္ထာယ၊ အခြံအရံအကျိုးငှါ၊
ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်ကုန်သော၊ ယေပဉ္စသတရာဇကုမာရာ၊ အကြင်ငါးရာသော
မင်းသားတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမင်းသားငါးရာ
တို့တွင်၊ သော၊ ထိုရက္ခိတမထေရ်သည်၊ အညတရော၊ တယောက်ပင်
တည်း၊ တေပနကုမာရာ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်ကား၊ နသံဝေဂေန၊ မထိပ်
လန်ခြင်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတတ္ထာ၊ ရဟန်းပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥက္ကဏ္ဍာသိဘူ
တာ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊

၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သတ္တဝါရာ၊ သုရားရှင်သည်။ ကုဏ္ဍလဒဟတီရံ၊ ကုဏ္ဍလဒိုင်နားသို့။
 နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ကုဏ္ဍလဇာတကဒေသနာယ၊ ကုဏ္ဍလဇာတ်ဒေသနာ
 ဖြင့်၊ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏၊ ဒေါသဝိဘာဝနေန၊ အပြစ်ကိုထင်စွာပြုသဖြင့်၊ ကာ
 မေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ပကာသေတွာ၊ ပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ။
 ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ နိယောဇိတာ၊ တိုက်တွန်းအပ်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အယံ၊
 ဤမထေရ်သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဉ္ဇန္တော၊ အားထုတ်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒ္ဒါနေ၊ အပ
 ဒါနိ၌။ ။

လောကဇေဋ္ဌော၊ သတ္တလောကထက်ကြီးတော်မူသော၊ နရာသဘော
 နတ်သုတို့ထက် မြတ်တော်မူသော၊ ပရမုတ္တရော နာမ၊ ပရမုတ္တရအမည်
 တော်ရှိသော၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာတော၊ များစွာသော၊ ဇနကာ
 ယဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ အမတံပဒံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုပရမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝါစာ
 သတိ၊ စကားမြတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဥဒိရိတံ၊ မြှိုက်ဆိုအပ်သော၊ ဝစနံ၊ တ
 ရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဉ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို၊
 ပဂ္ဂဟေတွာနု၊ ချီ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧကဂ္ဂေါ၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်
 အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သမုဒ္ဒေါ၊ သမုဒ္ဒရာသည်၊ ဥဒဓိနံ၊ ရေကိုဆောင်တတ်သော
 မြစ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂေါယထာ၊ အစိတ်ရာထောင်မြတ်သောရောင်သို့၊ နေရ၊ နေ
 ရအမည်ရှိသော၊ သိသုစ္စယော၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းသည်၊ နဂါနံ၊ တောင်
 တကာဘို့သက်၊ ပဝရောယထာ၊ မြတ်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာ
 လျှင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ဖိတ္တဝသေန၊ စိတ်နှင့်စပ်သဖြင့်၊ ဝတ္ထ
 ရေ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သုရားရှင်၏၊ ဥာဏံ၊
 ဥာဏ်တော်ကို၊ ကလံ၊ ရာထောင်စိတ်မှ တစိတ်မျှကို၊ နူပေန္တိ၊ မဖို့နှိုက်ကုန်၊
 ကာရုဏိကော၊ မဟာကာရုဏာရှိတော်မူသော၊ ဣသိ၊ သိလက္ခန္ဓစသည်
 ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကိုဆည်းပူးရှာဖွေတော်မူလေ့ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပရမုတ္တ
 ရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မဝိမိ၊ တရားဟောခြင်းအစီအရင်ကို၊ ဌပေတွာနု၊
 ထားတော်မူ၍၊ ဘိက္ခုသံစော၊ ရဟန်းသံဃာအလပပ်၌၊ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ
 တော်မူ၍၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသထ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောသော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်၊ လောကနာယကေ
 နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်လူကိုဆောင်တတ်သော၊ ဗုဒ္ဓမိ၊ ငါဘုရား၌၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်

၁-ကောနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဂ်-၁-၇-ရက္ခိတတ္ထေရဂါထာ။ ၇

တော်ကို၊ သံကိတ္တထိ၊ ခြီးမွမ်း၏၊ သော၊ ထိုသံတ္တဝါသည်၊ ကပ္ပါနံ၊ ကမ္ဘာ
တို့၏၊ သတသဟသံ၊ တသိန်းပတ်လုံး၊ ခုက္ကဘိ၊ အပါယ်လေးပါးသို့၊ နဂန္တိ
တိ၊ မရောက်မလာရလတ္တံ့၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပယိတွာန၊
ဖုတ်ကြည်းပြီး၍၊ ဧကဂ္ဂေါ၊ တည်ကြည်သောအာရုံရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုသမာ
ဟိတော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခိတောနာမနာမေန၊ ရက္ခိ
တဟူသောအမည်ဖြင့်၊ သတ္ထု၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊
တပည့်သားသည်၊ ဟေသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပညာသေကပ္ပသဟာသော၊
ကမ္ဘာငါးသောင်းထက်၌၊ ယသုဂ္ဂတာ၊ ယသုဂ္ဂတအမည်ရှိကုန်သော၊ သတ္တ
ရတနသမ္ပန္နာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မဟဗ္ဗလော၊ ဗိုလ်ထုကြီး
ကုန်သော၊ သတ္တေဝစက္ကဝတ္တိ၊ ခုနစ်ယောက်သောစကြာမင်းတို့သည်သာ
လျှင်၊ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိ
တာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသ
နံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကုန်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏။ ။

≡ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဗိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဟိနကိလေသေ၊ ပယ်အပ်သောကိလေသာတို့ကို၊
ပစ္စဝေက္ခန္ဓော၊ ဆင်ခြင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗောရာဂေါတိဂါထံ၊
သဗ္ဗောရာဂေါဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ
ပုဒ်၌၊ သဗ္ဗောရာဂေါတိ၊ သဗ္ဗောရာဂေါဟူသည်ကား၊ ကာမရာဂါဒိပ္ပတေ
ဒေါ၊ ကာမရာဂ အစရှိသော အပြားဖြင့် ပြားသော၊ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်သော၊ ရာဂေါ၊ ရာဂကို၊ ပဟိနေတိ၊ ပဟိနေဟူသည်ကား၊
အရိယမဂ္ဂ ဘာဝနာယ၊ အရိယမဂ် ဘာဝနာဖြင့်၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာနဝ
သေန၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာနံ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဟိနော၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ သဗ္ဗော
ဒေါသောတိ၊ သဗ္ဗောဒေါသော ဟူသည်ကား၊ အာဇာတဝတ္ထု၊ ကာမိ
တာဝေန၊ အာဇာတဝတ္ထု အစရှိသောအဖြစ်ဖြင့်၊ အနေကတောဒဘိန္ဓော၊
များသော အပြားဖြင့် ပြားသော၊ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊
ဗျာပါဒေါ၊ ဒေါသကို၊ သမူဟတောတိ၊ သမူဟတောဟူသည်ကား၊ မေဂ္ဂေန၊
အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သမုဇ္ဈိမှီတော၊ ကောင်းစွာခွါအပ်၏၊ သဗ္ဗောမေဝိဂ
တောမောဟောတိ၊ သဗ္ဗောမေဝိဂတောမောဟောဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခေ
အညာဏန္တိအာဒိနာ၊ ဒုက္ခအညာဏံဤသို့အစရှိသော၊ ဝတ္ထုတေဒေန၊
ဝတ္ထုအပြားအားဖြင့်၊ အဋ္ဌတေဒေါ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ သံကိလေသ

၈ ထေရဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-ခုတ်ယတွဲ။

ဝတ္ထု၊သံကိလေသဝတ္ထု၊ကို၊ဝိဘာဂေန၊ဝေဘနိသဖြင့်၊ အဋ္ဌတေဒေါ၊ရှစ်
ပါးအပြားရှိသော၊သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံသော၊မောဟာပိ၊မောဟသည်လည်း
မဂ္ဂေန၊မ၌ဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓံသိတတ္ထာ၊ဗျက်သီးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မယံ၊
ငါ့အား၊ဝိဂတော၊ကင်းပြီ၊သိတိတူတောသိန္နိဗ္ဗုတောတိ၊ သိတိတူတော
သိန္နိဗ္ဗုတောဟူသည်ကား၊ဇေံ၊ဤသို့၊မူလကိလေသပဟာနေန၊အကြောင်း
ရင်းဖြစ်သောကိလေသကိုပယ်သဖြင့်၊ တဒေကဋ္ဌတာယ၊ထိုအကြောင်း
ရင်းဖြစ်သောကိလေသလျှင်တူသောတည်ရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
သံကိလေသနံ၊ညစ်နွမ်းခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သောအကုသိုလ်တရား
တို့ကို၊သဗ္ဗဒေဝ၊ကောင်းစွာသာလျှင်၊ပရိပ္ပဿဒ္ဓတ္တာ၊ငြိမ်းစေအပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုဝေသသကိလေသဒရပပရိဇ္ဇာဟာတာဝတော၊ အ
ကြွင်းမရှိကိလေသ၏ ပူပန်ခြင်းမရှိခြင်းကြောင့်၊ သိတိတာဝံ၊ ချမ်းအေး
သည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်ပြီ၊တတောဝေ၊ထိုကြောင့်သာလျှင်၊သဗ္ဗ
သော၊အချင်းခပ်သိမ်း၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊
အသံ၊ငါသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံရသည်၊ အသ္မိဘဝါမိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ အညံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ပြောကြား၏၊ ၊ရက္ခိ
တတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ရက္ခိတမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁-ကေနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၈၀-ဥဂ္ဂတ္ထေရဂါထာ၊

ယံမယာပကတံကမ္မန္တိ၊ ယံမယာပကတံကမ္မံဟူသော ဂါထာသည်၊
အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဥဂ္ဂတ္ထေရဿ၊ဥဂ္ဂမထေရ်၏၊
ဂါထာ၊ဂါထာတည်း၊အယန္တိ၊ဤဥဂ္ဂမထေရ်သည်လည်း၊ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ရှေး
ဘုရားတို့၌၊ကတာမိကာရော၊ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ဟုတွာ
ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ က
ရောဇ္ဇော၊ပြုသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဣတော၊ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ကေဝိသေကဗ္ဗေ
နှစ်ဆဲ့တံကမ္ဘာထက်၌၊ သိဒ္ဓိဿံ၊သိဒ္ဓိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ကုလဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌၊
နိဗ္ဗုတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊
ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ သိဒ္ဓိဘဂဝန္တံ၊သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘု
ရားကို၊ ပဿိတွာ၊ဖူးမြင်၍၊ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်။

၀-ကောနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၈၀-ဥဂ္ဂတ္ထေရဂါထာ။ ၆

ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကောသကဝုဗ္ဗဟိ၊ ဆတ်သွားပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇော်ပူဇော်ခြင်းကို၊
အကောသိ၊ ပြုပြီးသော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊
ပုညကဋ္ဌေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဧဝံလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ အတန်တလဲလဲ၊ သုဂတိသုဗ္ဗေဝ၊ သုဂတိတုံတုံ၌သာ
လျှင်၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမံသိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့သု
ရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ ဥဂ္ဂနိဂမေ၊
ဥဂ္ဂနိဂုံး၌၊ သေဗ္ဗပုဗ္ဗော၊ သူဌေးသားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။
အသံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ ဥဂ္ဂေါတွေဝနာမံ၊ ဥဂ္ဂဟူသောအမည်
သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊
ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်သည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တသ္မိံ၊ နိဂမေ၊ ထိုနိဂုံ၌၊ တဒ္ဓါရာမေ၊
တဒ္ဓါရုံကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရေန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဝိဟရေ၊ ကျောင်းသို့၊
ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တ
ရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလန္တသဋ္ဌေါ၊ ရအပ်သောသဋ္ဌါခြင်းရှိ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ လှေဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်၊
ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နဝိရေသေဝ၊ မကြာ
မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိပါဠိတော်၌။ ၊

ဧ ဝိနတာနဒိယာ၊ ဂဇ္ဈံတို့၏အမိဝိနတာဟုပညတ်သမိက်ရက္ခိ၊ ကံဘွီး၏
နေရာဝိနတာဖြစ်၍၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဗလိတော၊ အသီးကိုဆောင်သော၊
မိလက္ခ၊ ညောင်ချဉ်ပင်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၍၊ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို၊ ဂဝေသန္တော
ရှိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လောကနာယကံ၊ သိခိမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဗုဒ္ဓ
မြင်ရပြီ၊ ပုပ္ဖိတံ၊ ရနံ့ယိုင်တင့်ပင်လုံးပွင့်သော၊ ကေတကံ၊ ဆတ်သွားပင်ကို
ဒိသော၊ မြင်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဏ္ဏေ၊ အညှော၌၊ ဆေတွာန၊
ဖြစ်၍၊ သိဝိနော၊ သိဝိအမည်တော်ရှိသော၊ လောကဗန္ဓု၊ နော၊ သတ္တလော
က၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဘိရေ၊ ပယ်
တင်လှူပြီး၊ ယေနဉာဏေန၊ အကြင်အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ အဂ္ဂတံ၊ ရွှေ
လျှောခြင်းမရှိသော၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပက္ခော၊
ရောက်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသေဉံ၊ ဗုဒ္ဓသေဉ္ဇဿ၊ ပြီးပွန်းအင်မြတ်တော်
မူသော၊ မဟာမုနိ၊ မဟာမုနိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တံဉာဏံ၊ ထိုအရဟတ္တ
မဂ်ဉာဏ်ကို၊ အဘိပူဇယိ၊ ပူဇော်ပြီး၊ ဉာဏမ္ဘိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၌၊ ပူဇံ

ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာန၊ ပြုပြီး၍၊ အဟံ ငါသည်၊ မိလက္ခ၊ ညောင်ချဉ်ပင်ကို
 အနုသံ၊ မြင်ပြီ၊ တံပုညံ၊ ထိုကောင်းမှုကို၊ ပဋိသန္ဓေ၊ ရသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣဒံ၊ ဤသို့ရခြင်းသည်၊ ဥာဏပူဇနယ၊ မြတ်စွာတရားဉာဏ်တော်ကိုပူဇော်
 ခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိ၊ သေကပွေသုံး
 ဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဝုပ္ပံ၊ ဆတ်
 သွားပန်းကို၊ အတိ၊ ရောပယိ၊ တင်ဣပူဇော်ပြီ၊ တာယာစေတနာယ၊ ထိုစ
 တနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိစေတနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့
 မသိခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဥာဏပူဇနယ၊ သဗ္ဗညုဇာညာဏ်
 တော်ကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊
 ထေရသကပ္ပဌိ၊ တဆဲ့သုံးကမ္ဘာထက်၌၊ ဗလုဂ္ဂတာ၊ ဗလုဂ္ဂတအမည်ရှိကုန်
 သော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မဟဗ္ဗဿ
 များသောဗိုလ်ပါရှိကုန်သော၊ ဧဒသစက္ကဝတ္တိ၊ တကျိပ်နှစ်ယောက်သော
 စကြာမင်းတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာတရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး
 အမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊
 အတ္တနော မိမိ၏၊ ဝရူပန္တေ၊ ဒိဋ္ဌိပနေန၊ ဝရိုဆင်းရဲ၏ပြတ်သည်၏၊ အဖြစ်ကို
 ပြသဖြင့်၊ အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ဖြောကြာလိုသည်ဖြစ်
 ၍၊ ယံမယာပကတံကမ္မံ၊ အပ္ပံဝါယဒိဝါဗဟံ၊ သဗ္ဗမေတံပရိက္ခိဏံ၊ နတ္ထိဒါနိ
 ပုနတ္တဂေါတိဂါထံ၊ ယံမယာပကတံကမ္မံ၊ အပ္ပံဝါယဒိဝါဗဟံ၊ သဗ္ဗမေတံ
 ပရိက္ခိဏံ၊ နတ္ထိဒါနိပုနတ္တဂေါဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွက်ဆို၏၊ အပ္ပံ
 ဝါ၊ အနည်းငယ်သည်ဖြစ်သော၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ ဗဟံဝါ၊ များသည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 ပကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဧတံ၊ ထိုကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံ
 သည်၊ ပရိက္ခိဏံ၊ ကုန်ပြီ၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနတ္တဂေါ၊ တဖန်အသစ်
 ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ ယံမယာပကတံကမ္မံ၊ ယံမယာပကတံကမ္မံ
 ဟူသည်ကား၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံကို၊ တိဟိ၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ ကမ္မဒ္ဓါရေဟိစ၊ ကမ္မဒ္ဓါရတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆဟိ၊ ခြောက်
 ပါးကုန်သော၊ ဥပ္ပတ္တိဒ္ဓါရေဟိစ၊ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သောဒ္ဓါရတို့ဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ အဗ္ဗဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အသံဝရဒ္ဓါရေဟိစ၊ အသံဝရဒ္ဓါရတို့

ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ သံဝရန္တီရာဒီဟိ၊ သံဝရန္တီရာ
အစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါပါဒိသေန၊ အကုသိုလ်အစရှိသည်
တို့၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒါနာဒိဝသေန၊ ဒါနအစရှိသည်တို့၏အ
စွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ပကာ
ရေဟိ၊ အပြားတို့ဖြင့်၊ အနာဒိမတိသံသာရေ၊ အစမှထင်သံသာရာ၌၊ မယာ၊
ငါသည်၊ ကတံဥပစိတံ၊ ဆည်းပူအပ်သော၊ အဘိနိပ္ပတ္တိတံ၊ ပြီးစေအပ်
သော၊ ယံဝိပါကကမ္မံ၊ အကြင်အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်အကု
သိုလ်ကံသည်၊ အပ္ပံဝါယဒိဝါဗဟုန္တိ၊ အပ္ပံဝါယဒိဝါဗဟံ ဟူသည်ကား၊
တဉ္စကမ္မံ၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံကိုလည်း၊ ဝတ္ထုစေတနာပယောဂကိ
လေသာဒိနံ၊ ဝတ္ထုစေတနာသို့ လက်လေသာအစရှိသည်တို့၏၊ ဒုဗ္ဗလတာ
ဝေန၊ အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အပ္ပံဝါ၊ နည်းသည်လည်းဖြစ်သော၊
တေသံ၊ ထိုဝတ္ထုစေတနာလုံ လက်လေသာအစရှိသည်တို့၏၊ ဗလဝတာ
ဝေန၊ အားကြီးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဘိဏ္ဍပဝတ္တိယာစ၊ မပြတ်ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟံဝါ၊ များသည်လည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗမေတံပ
ရိက္ခိဏန္တိ၊ သဗ္ဗမေတံပရိက္ခိဏံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗမေဝစ၊ အလုံးစုံသာ
လျှင်ဖြစ်သော၊ ဇေတံကမ္မံ၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံသည်၊ ကမ္မက္ခယက
ရဿ၊ ကံ၏ကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ မဂ္ဂဿ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို၊ အဓိဂ
တတ္တာ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိက္ခိဏံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်
၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကိလေသဝဇ္ဇပဟာဒေန၊ ကိလေသဝဇ္ဇကိုပယ်သဖြင့်၊
ကမ္မဝဇ္ဇံ၊ ကမ္မဝဇ္ဇိသည်၊ ပဟိနမေဝ၊ ပယ်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝိပါကဝဇ္ဇဿ၊ ဝိပါ
ကဝဇ္ဇိ၏၊ အနုပ္ပါဒနထော၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ကမ္မဝဇ္ဇံ၊ ကမ္မဝဇ္ဇိသည်၊
ပဟိနမေဝ၊ ပယ်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
နတ္ထိဒါနိပုနုပ္ပတေတိ၊ နတ္ထိဒါနိပုနုပ္ပတေတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အာ
ယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ပုနုပ္ပတေတိ၊ နတ္ထိဒါနိပုနုပ္ပတေတိ၊
တတနိအသစ်ဖြစ်ရ
ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
သဗ္ဗမေတန္တိ၊ သဗ္ဗမေတံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သဗ္ဗန္တိ
အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဇေတံ၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံကို၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ ပဒဝိဘာဂေါ၊ ပုဒ်သို့ခွဲဝေခြင်းလည်း၊ ဥဂ္ဂထေရဂါထာ
ဝဏ္ဏနာ၊ ဥဂ္ဂထေရ၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊
အဋ္ဌမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ အဋ္ဌမဝဂ်၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး

၁-ဇ္ဇကနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၁-သမတိဂုတ္တက္ခေယဂေါထာ၊

ယံမယာပကတံပါပန္နိ၊ ယံမယာပကတံပါပံ ဟူသောဂါထာသည်၊
 အာယသ္မတော၊ အသက်ရှည်သော၊ သမိတိဂုတ္တက္ခေယံ၊ သမိတိဂုတ္တ
 မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ သောပိ၊ ထိုသမိတိဂုတ္တမထေရ်သည်
 လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆု
 တောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်း
 မှုတို့ကို၊ ဥပပိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိသေ
 အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်
 တော်၌၊ ကုသဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညဟံ၊ သိကြား
 လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်
 ကို၊ ပဿိတွာ၊ မူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္တိပတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟု
 တွားဖြစ်၍၊ ဇောတိသုမနပုဗ္ဗဟိ၊ မုလေးပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊
 အကောသိ၊ ပြု၏သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပုညကဓမ္မန၊
 ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ယတ္ထယတ္ထဘဝေ၊ အကြင်ကြင်ဘဝ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်
 ၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ကုသရူပပရိဝါရသမ္ပဒါဟံ၊ အမျိုး
 အဆင်းအခြံအရံ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ သတ္တေ၊
 သတ္တဝါတို့ကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဧကေသိ၊ တခု
 သော၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌၊ အညတရံ၊ တခုသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရန္တံ၊ ကြွတော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊
 မူးမြင်ရ၍၊ အဟံ၊ မုဗ္ဗာကော၊ ဤဦးပြည်သည်၊ ကုမ္ဘိ၊ ဧညေ နန္ဒ၊ စွဲ၊ ရောင်ထင်
 ၍၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အယံ၊ ဤဦးပြည်သည်၊ ပနိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍၊
 ဝိစရတိ၊ သွားလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတွာ၊ ဆို၍၊ နုဠုဟိတွာ၊ တံတွေးတွေး
 ၍၊ ပက္ကမိ၊ ဗဲလေ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေနုကဓမ္မန၊ ထိုမကောင်း
 မှုကံကြောင့်၊ ဗဟုကာလံ၊ များစွာသော ကာလပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊
 ပစ္စိတွာ၊ ကျက်၍၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ မနုဿလောကေ၊ လူပြည်၌
 နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပရိဗ္ဗာဇကပဗ္ဗန္တံ၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်းအဖြစ်သို့၊ ဥပဂ
 တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ ဝီလာစာရသမ္ပန္နံ၊ သီလ
 အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာကို၊ ဒေါသန္တရော၊ ဒေါသနှင့်
 ယှဉ်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ကုဋ္ဌရောဂိ၊ နူနာရောဂါရှိသည်၊ ဘဝေ

၁-ဧကနိပါတ်-၈-နဝမဝဂ်-၈၁-သမတိဂုတ္တက္ခေယရာဂါယာ၊ ၁၃

ယျာသိ၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အက္ခေယာသိ၊ ဆဲရေး၏၊ နှာနတိက္ခေ
 စ၊ ရေချိုးဆိပ်၌လည်း၊ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်၊ ဌပိတာနိ၊ ထားအပ်ကုန်
 သော၊ နှာနရုဏ္ဏာနိ၊ ရေချိုးကသလ်မှုန့်တို့ကို၊ ခုသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ သော၊
 ထိုသူသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုမကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ ပုန
 ပိ၊ တဘန်လည်း၊ နရကေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟုနိဝဿာနိ၊ များစွာ
 သောနှစ်တို့ပတ်သုံး၊ ဒုက္ခံ၊ ခင်းရဲကို၊ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစားရ၍၊ ဣမသ္မိံ
 ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ
 ပြည်၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော၊
 သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ အာသ၊ ထိုသူငယ်အား၊ သမိတိ
 ဂုတ္တာတိနာမံ၊ သမိတိဂုတ္တဟူသော အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 သော၊ ထိုသမိတိဂုတ္တသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်အရွယ်ရောက်
 လတ်သော်၊ သက္က၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို၊ သု
 တွာ၊ ကြားနားရ၍၊ ပဋိလန္ဓသန္ဓေ၊ ရအင်သောသန္ဓါခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိသုဒ္ဓသီလော၊ စင်ကြယ်သောသီလရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေတိ၊ နေ၏၊ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ ပုရိမကမ္မနိဿန္ဓေန၊
 ရှေး၌ပြုအပ်သောအကုသိုလ်ကံ၏အကျိုးဆက်ကြောင့်၊ ကုဗ္ဗရောဂေါ၊ နူနာ
 ရောဂါသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ သရိ
 ရာဝယဝါ၊ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်တို့သည်၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊
 ဆိန္ဒုတိန္ဒု၊ ပြတ်ကွဲကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပုပ္ဖရန္တိ၊ ပုပ်ဖီးကုန်၏၊ သော၊
 ထိုသမိတိဂုတ္တမထေရ်သည်၊ ဂိလာနသာလာယံ၊ သူနာတို့၏စရပ်၌၊ ဝသ
 တိ၊ နေ၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊
 တရားစစ်သူကြီးဖြစ်တော်မူသောအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဂိလာနပုစ္ဆံ၊
 သူနာမေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္တံ၊ သွားလေ၍၊ တတ္ထ၊ တတ္ထ၊ ထိုထိုကျောင်း၌၊
 ဂိလာနေ၊ နာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးသည်ဖြစ်၍၊
 တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ယာဝတားအကြင်
 မျှလောက်၊ ခန္ဓပဝတ္တိနာမ၊ ခန္ဓာဖြစ်ခြင်း မည်သည်ကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ ဒုက္ခမေဝဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသာလျှင်တည်း၊ ခန္ဓသုပန၊ ခန္ဓာတို့
 သည်ကား၊ အသန္တေသုယေဝ၊ မရှိကုန်သည်ရှိသော်သာလျှင်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်း
 ရဲခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒနာနူပဿနာ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဝေဒနာနူ
 ပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေတွာ၊ ဟော၍၊ အဂမာသိ၊ သွား၏၊ သော၊ ထို
 သမိတိဂုတ္တမထေရ်သည်၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဩ

ဝါဒေ၊ အဆုံးအမဋ္ဌ၊ ဌဝတ္ထာ၊ တည်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ သ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိညာ၊ အဘိညာဉ်တို့ကို၊ သန္တာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိဋ္ဌံ၊ ။

ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာယန္တဿ၊ မွေးစဉ်၊ ဝိပုလော၊ ကြီးကျယ်သော၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊ အဟုအဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူ ပြီ၊ သသမုဒ္ဓါ၊ သမုဒ္ဓါလေးစင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ သပဗ္ဗတာ၊ မြင်းမိုရ်တောင် စက္ကဝါဟိမဝါနှင့် တကွသော၊ ပထဝီစ၊ နှစ်သိန်းလေးသောင်းအထွန်းသာမြေကြီးသည်လည်း၊ သံကမ္မိတ္တ၊ တုန်လှုပ်၍၊ နေမိတ္တာစ၊ နိမိတ်ဖတ်တတ်သောသူတို့သည်လည်း၊ ဝိယာကံသု၊ ပြောကြားကုန်၍၊ လောကော၊ လောကဋ္ဌ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ဘဝိဿဟိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါစ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဇနုတံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဥဒ္ဓရိဿတိ၊ ထုတ်ဆယ်ကယ်တင်သတ္တံ့၊ နေမိတ္တာနံ၊ နိမိတ်ဖတ်တတ်သောသူတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာန၊ ကြာ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာတိပူဇံ၊ မုလေးပန်း ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီးမမ၊ ငါ၏၊ ဇာတိပူဇနာ၊ မုလေးပန်းပူဇော်ခြင်းသည်၊ ယာဒိဿ၊ အကြင်သို့သဘောရှိ၏၊ ဒေသိဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပူဇနာ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ သင်္ခရိတွာန၊ ပြု၍၊ သကံမိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို၊ ပဿာဒယိ၊ ကြည်စေပြီး၊ ဇာတိပူဇံ၊ မုလေးပန်း ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရိတွာန၊ ပြု၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ကာလကံတော၊ သေ၏၊ ဒေဝတ္ထံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော၊ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ မာနုသံ၊ လူပြည်သည်၊ ဖြစ်သော၊ ယောနိ၊ ယောနိသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ချောက်ရ၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုယောနိ၌၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အဓိဿာမိ၊ လွန်၍ခံစားရ၍၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ခံစားရခြင်းသည်၊ ဇာတိပူဇာယ၊ မုလေးပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဓာတိယော၊ နို့၊ ထိန်းတို့သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဗိတ္တဝဿနုဂ၊ စိတ်အလိုသို့ထိုက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏၊ တော၊ ထိုနို့၊ ထိန်းတို့သည်၊ ကောပေတု၊ ပျက်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောအကျိုးသည်၊ ဇာတိပူဇာယ၊ မုလေးပန်းကို ပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကနုဂတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ယညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ အကရိ၊ ပြုပြီး၊ တာယာစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး

၁-ကောနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၁-သမထိဂုတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ၁၅

ဣဒံ၊ ဤမသိခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဇာတိပူဇာယ၊ မုလေးငန်းကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပေတည်း။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒက မ္ဘာမှတတ်ယကပ္ပဒွိသုံးကပ်မြောက်၌၊ ဇနာဓိပါ၊ လူတို့ကိုအစိုးရကုန်သော၊ သုပါစရိယာနာမ၊ သုပါစရိယအမည်ရှိကုန်သော၊ မဟဗ္ဗလော၊ မိုလ်တုများကုန်သော စတုတိသစက္ကဝတ္ထိ၊ သုံးကျိပ်လေးယောက်သော စကြာမင်းတို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ၊ မသုံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကုန်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ပောဓတော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ သင်္ကဏ္ဍသိုဦးအံ့၊ သဗ္ဗဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်ဟုတွားဖြစ်၍၊ ပဟိနကိလေသာပစ္စဝေက္ခနမုခေန၊ ပယ်ပြီးသော ကိလေသာကိုဆင်ခြင်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ အနုဘုယျမာနရောဂ ဝသေန၊ ခံစားရသော ရောဂါအနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုရိမဇာတိသု၊ ရှေးအဖြစ်တို့၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံကို၊ အနုဿရိတွားအောက်မေ့၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းချစ်သိမ်း၊ ပဟိနဘာဝံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်စွာပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယံမယာပကတံပါပံ၊ ပုဗ္ဗေအညာသုဇာတိသု၊ ဣဓေဝတံဝေဒနိယံ၊ ဝတ္ထုအညံနဝိဇ္ဇတိတိဂါထံ၊ ယံမယာပကတံပါပံ၊ ပုဗ္ဗေအညာသုဇာတိသု၊ ဣဓေဝတံဝေဒနိယံ၊ ဝတ္ထုအညံနဝိဇ္ဇတိ ဟူသောဂါထာကို၊ အတာသိ၊ ရွတ်ဆို၍၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ အညာသု၊ တပါးကုန်သော၊ ဇာတိသု၊ အဖြစ်တို့၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ယံပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကံကို၊ ပကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံကို၊ ဣဓေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်အတ္တတော၌သာလျှင်၊ ဝေဒနိယံ၊ ခံစားအပ်၏၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဝတ္ထု၊ ခန္ဓာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပါပန္နိ၊ ပါပဟူသည်ကား၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံကံကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံကို၊ လာမကဓမ္မန၊ ယုတ်ပါသောအနက်ကြောင့်၊ ပါပန္နိ၊ ပါပဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ခေါ်အပ်၏၊ ပုဗ္ဗတိ၊ ပုဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ပုရာ၊ ရှေးကာလ၌၊ အညာသုဇာတိသုတိ၊ အညာသုဇာတိသုဟူသည်ကား၊ ဣတော၊ ဤဘဝမှ၊ အညာသု၊ တပါးကုန်သော၊ ဇာတိသု၊ အဖြစ်တို့၌၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ အတ္တဘာဝေသု၊ အတ္တတောတို့

၌၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖုန်၏၊ ဧတ္ထံ၊ ဤ၊ ဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ အဋ္ဌကထာ၊
 အနက်တည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဣမသ္မိ၊ အတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘော၌၊ တာ
 ဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ တံပါပံ၊ ထိုမကောင်းမှုသည်
 ယဒိဝိနတ္ထိ၊ အကယ်၍ကားမရှိ၊ ပနတထာဝရံ၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ တဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ သမ္ဘဝေါယေဝ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်သာ
 ယျှင်းနတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣတော၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်မှ၊ အညာ
 သု၊ တပါးကုန်သော၊ ဇာတိသု၊ အဖြစ်တို့၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ တံ၊ ထို
 အကုသိုလ်ကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံကို၊ ဣဝေ၊ ဤ
 ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ သာယျင်၊ ဝေဒနီယံ၊ ခံစားအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖုန်၏၊
 ဣမသ္မိ၊ အတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘော၌၊ တံဖလံ၊ ထိုအကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်
 သောကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အနုဘဝိတဗ္ဗံ၊ ခံစားအပ်၏၊
 ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဝတ္ထု၊ အညံနိဇ္ဇတိတိ၊ ဝတ္ထု၊ အညံနိဇ္ဇတိ
 ဟူသည်ကား၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ ပိပစ္စုပ္ပန်ဘာဝသော၊
 အကျိုးပေးရာအခွင့်ဟုဆိုအပ်သော၊ အညာ၊ တပါးသော၊ ခန္ဓာပဗ္ဗာ၊
 ခန္ဓာအစဉ်ဟုဆိုအပ်သောအနှောင်အဖွဲ့သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣမေပနခန္ဓာ၊ ဤ
 ခန္ဓာတို့သည်ကား၊ သမ္ဘဝသော၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ ဥပါဒါနာနံ၊ ဥပါဒါနိတရား
 တို့ကို၊ ပဟိနတ္ထာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုပါဒါနော၊ မီးစာ
 မရှိသော၊ ဇာတဝေဒေါဝိယံ၊ မီးကဲ့သို့၊ ဝရိမကမိတ္တနိရောဓေန၊ အဆုံးဖြစ်
 သောစိတ်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပမိသန္တိကာ၊ တဘန်ပမိသန္ဓေနခြင်းမရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ကို၊ ဗျာကာယိ၊ ပြောကြား၏၊ သမိတိ၊ ဂုတ္တတ္ထေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ သမိတိ
 ဂုတ္တမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ဧကနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၂-ကဿပတ္ထေရဂါထာ၊

ယေနယေနသုတိက္ခာနိတိ၊ ယေနယေနသုတိက္ခာနိဟူသောဂါထာသည်
 အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ကဿပတ္ထေရဿ၊ ကဿပ
 မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ကိရ၊ အဆင့်ကြားသည်ကား၊ အယံ၊
 ဤကဿပမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ပြာဟုဏကု
 လေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်၍၊ တိသုဝေဒေသုစ၊ ပေဓင်သုံးပုံတို့၌

လည်းကောင်း၊ အညေသုတပါးကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏသိပ္ပေသုစ၊ ပုဏ္ဏား
အထတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ အပြီးသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ သော၊
ထိုအမျိုးသားသည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ ပဗ္ဗမုတ္တရမြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊
ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ သုမနပုဗ္ဗဟိ၊ မလေးပန်းတို့ဖြင့်၊ ပုဗ္ဗံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာ
သိ၊ ပြုဘူး၏၊ ကရောဇန္တာစ၊ ပြုသော်လည်း၊ သတ္တု၊ ဘုရားရှင်၏၊ သမန္တ
တောစ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှလည်းကောင်း၊ ဥပရိစ၊ အထက်တော်မှလည်း
ကောင်း၊ ပုပ္ဖမုဗ္ဗိယော၊ ပန်းဆုတ်တို့ကို၊ နိဝိ၊ ပစ်ချ၏၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရား
၏အာနုဘော်တော်ဖြင့်၊ ပုပ္ဖာနံ၊ ပန်းတို့သည်၊ ပုပ္ဖာသနာကာရေန၊ ပန်းမွေ
ရာအခြင်းအရာဖြင့်၊ သတ္တာပာ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏၊
သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တံအန္တရိယံ၊ ထိုအံ့တွယ်သရဲကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
၍၊ ဘိသုဿောမတ္တာယ၊ အဘိုင်းထက်အလွန်၊ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်
ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အပရာပရစ္ဆ၊ အဘန်တလဲလဲ
လည်း၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောဇန္တာ၊ ပြုသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ကပ္ပ
သတသဟသံ၊ ကမ္ဘာဘဝသိန်းကလပတ်လုံး၊ သုဂတိသုယဝ၊ သုဂတိ
တုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရန္တာ၊ ကျင်လည်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိံ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤဝါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူဆဲအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်
၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ဥဒိစ္စဗြာဟ္မဏဿ၊ မြင့်မြတ်သော
ပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အဿ၊ တို့
အမျိုးကောင်း သားအား၊ ကဿပေါတိနာဓံ၊ ကဿပဟူသော၊ အမည်
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ ဗဟရကာ
လေယောဝ၊ ငယ်ရွယ်စဉ် အခါကပင်လျှင်၊ ဝိတဒေ၊ အဘသည်၊ ကာလကော
သိ၊ သမုန့်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ပဗ္ဗိဇ္ဇတိ၊ လုပ်ကံကျွမ်း၏၊ သော၊ ထိုကဿပ
သည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊
ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊
တရားဒေသနာတော်ကို၊ သုဘွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ဟေတုသမ္ပန္နတာယ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်၏အကြောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဟတ္ထိံ၊ ယေဝအာသနေ၊ ထို
နေရာ၌သာလျှင်၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ မာ
တု၊ အမိ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ အနုဇာနာပေတွင်၊ ခွင့်ပြုစေ
၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုပ္ဖဝသော၊ ဝါ
ကျွတ်ပြီးသော်၊ ပဝါရေတွင်၊ ပဝါရဏာပြု၍၊ ဇနပဒဝာရိကံ၊ ဇနပုန်ဒေသ

စာရီသို့၊ ပတ္တမဇ္ဇေ၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ သယံပိ၊ မိမိသည်လည်း၊
သတ္တရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဂန္တုကာမော၊ သွားလိုသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာပုတ္တိတုံ၊ ပန်ကြားခြင်းငှါ၊ မာတု၊ အမိ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ
သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ဩဝါဒဝသေန၊ ဆုံးမသည်
၃၆ ။ ၎င်းအစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဿဇ္ဇေန္တိ၊ ယွတ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေနယေနသုဘိက္ခာနိ၊ သိ
ဝါနံအဘယာနိစ၊ တေနပုတ္တကဂန္တုသု၊ သောကာပဟတောဘဝါတိဂါ
ထံ၊ ယေနယေနသုဘိက္ခာနိ၊ သိဝါနံအဘယာနိစ၊ တေနပုတ္တကဂန္တုသု၊
သောကာပဟတောဘဝဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ယေန
ယေန၊ အကြင်အကြင်အရပ်မျက်နှာဖြင့်၊ သုဘိက္ခာနိ၊ အလွန်လွယ်သော
ဆွမ်းရှိကုန်၏၊ သိဝါနံ၊ ချမ်းလည်းချမ်းအေးကုန်၏၊ အဘယာနိစ၊ ဘေး
လည်းမရှိကုန်၊ ပုတ္တက၊ ချစ်သား၊ တေန၊ ထိုအရပ်မျက်နှာအဖို့၌၊ ဂန္တုသု
သွားပါလေသော၊ သောကာပဟတောသောက၊ ဖြင့်နှိပ်စက်ခြင်းကို၊ မာ
တာဝ၊ မဖြစ်စေပါလင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယေနယေနာတိ၊ ယေနယေနဟူ
သည်ကား၊ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤ
ယေနယေနဟူသောပုဒ်သည်၊ သုဗ္ဗတ္ထေ၊ သတ္တမိအနက်၌၊ ကရုဏာဝစနံ၊
ကရုဏ်းဝိဘတ်သက်သောပုဒ်တည်း၊ ယသ္မိယသ္မိ၊ နိဿာဘာဝေ၊ အကြင်
အကြင်အရပ်မျက်နှာအဖို့၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ သုဘိက္ခာနိတိ၊ သုဘိက္ခာနိဟူသည်ကား၊ သုလတပိဏ္ဍာနိ၊ လွယ်
သောဆွမ်းရှိကုန်သော၊ ရဋ္ဌာနိ၊ တိုင်းနိုင်ငံတို့သို့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ သိဝါနိတိ၊ သိဝါနိဟူသည်ကား၊ ခေမာနိ၊
ဘေးမရှိကုန်သော၊ အရောဂါနိ၊ အနာမရှိကုန်သော၊ အဘယာနိတိ၊ အဘ
ယာနိဟူသည်ကား၊ စောရဇယောဒိတိ၊ ခိုးသူဘေးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာ
ယာနိ၊ ဘေးမရှိကုန်သော၊ ပန၊ အဝူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ရောဂဒုန္တုက္ခဘယာနိ၊
အနာရောဂါဘေးဝတ်ပွတ်ခြင်းဘေးတို့ကို၊ သုဘိက္ခာနိသိဝါနိတိပဒေသယေ
နေဝ၊ သုဘိက္ခာနိသိဝါနိဟူသောပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဟိတာ
နိ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ တေနာတိ၊ တေနဟူသည်ကား၊ တတ္ထတသ္မိတသ္မိ၊ နိဿာ
ဘာဝေ၊ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာအဖို့၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ပုတ္တကာတိ၊ ပုတ္တကဟူသည်ကား၊ အနုကမ္ပန္တံ၊ စုံမက်ချစ်
ကြည်သနားသည်ကုပြုသဖြင့်၊ တံပုတ္တံ၊ ထိုသားကို၊ အလပတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏
မာတိ၊ မာဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ ပမ္ပိသေဓတ္ထေ၊ ဖြစ်ခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊
နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ သောကာပဟတောတိ၊ သောကပဟတောဟူသည်ကား၊

၁-ကောနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၂-ကဿပတ္ထေရဂါတာ၊ ၁၉

ရတ္တဂုဏရဟိတာနိ၊ ခဏ္ဍိအပ်ပြီးသောဂုဏ်ကျေးဇူးမှကင်းကုန်သော၊ ရဋ္ဌာနိ
 ထိုင်းနိုင်ငံတို့သို့၊ ဂန္တိ၊ သွား၍၊ နန္ဒိ၊ ကွဲတယ်၊ ဒိဇနိ၊ တေန၊ ငတ်မွတ်ခြင်း၊ ဘေး
 အစရှိသည်ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ သောကေန၊ ပိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်၊ ဥပဟတော၊
 နှိပ်စက်အပ်သည်၊ မာတာ၊ မဖြစ်ပါစေလင့်၊ မာဟာသိ၊ မဖြစ်ပါစေလင့်၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း၊ တံ၊ ထိုအမိစကားကို၊
 သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ ကဿပမင်းထင်သည်၊ ဝေ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ အမိ
 သည်၊ မယံ၊ ငါ၏သောကရဟိတော၊ ပိုးရိမ်ခြင်းကင်းသော၊ ဋ္ဌာနေ၊ အရပ်၌၊
 ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို၊ အာသိသတိ၊ တောပင့်ဟ၏၊ ဟန္တ၊ ယခု၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ အစ္စန္တမေ၊ စင်စစ်သာလျှင်၊ သောကရဟိတံ၊
 ပိုးရိမ်ခြင်းကင်းရာဖြစ်သော၊ ဋ္ဌာနံ၊ အရပ်သို့၊ ပဉ္စ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊
 သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဿာဟတော၊ ဖြစ်သောအားထုတ်ခြင်းရှိသည်၊
 ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဉ္စပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နမိရသေ၊ မကြာမီ
 သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၊ ။ အဇ္ဈာယကော၊ ဗေဒင်ကိုသရဇ္ဈာယံသော
 မန္တရော၊ မန္တာန်ကိုဆောင်သော၊ ဘိဏ္ဏံ၊ ဗေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရု၊
 ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္ထေ၊ ကာသေးလွင်တီး
 ခေါင်၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်၊ သန္တော၊ ဖြစ်ထုက်၊ ဝနရံ၊ တော၌ကျက်
 စားတတ်သော၊ သိဟံယထာ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နိတ္တသံ၊
 ကြောက်လန့်ခြင်းကင်းသော၊ ဗျုပ္ပရာဇံ၊ ကျားမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 ဟိပ္ပဘိန္နံ၊ နှစ်ဘက်နံပါး နိမိတ်အားဖြင့်သုံးပါးရပ်မြောက်၊ အမုသောကံ
 သော၊ မာတင်္ဂံ၊ ကြီးသောကိုယ်အင်္ဂါရှိသော၊ ကုဉ္ဇရံ၊ ဆင်ပြောင်ကြီး
 ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဟေသိနံ၊ သိသက္ကန္တစသည်ကျေဇူးဂုဏ်အထူးကို
 ဆည်းပူးရှာဖွေတော်မူပြီးသော၊ လောကနာယကံ၊ ပဒုရတ္တရမြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရပြီးသော၊ ဖူးမြင်ပြီး၍၊ သမနုပုပ္ဖံ၊ မလေးပန်းကို၊ ဂဟေ
 တွာနု၊ ယူ၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ခိဝိ၊ ပစ်ချ၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်တော်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရိဝါရေသုံ၊ ခြံရံကုန်၏၊ မဟာဝိရော၊ ကြီးသောလုံ့လရှိ
 တော်မူသော၊ သဗ္ဗညူ၊ အလုံးစုံသောဥယျာဓာတုတရားငါးပါးကို သိတော်မူ
 သော၊ လောကနာယကော၊ သတ္တဝါတို့ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော်မူတတ်
 သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမိဋ္ဌဟိ၊ အမိဋ္ဌာနံတော်မူ၏၊ သမန္တော၊ ကိုယ်
 တော်၏ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပုပ္ဖဆန္ဒော၊ ပန်းအမျိုးသည်၊ နရာသတံ၊ မြတ်စွာ

ဘုရားကို၊ ဩကိရိသု၊ ဝန်းကျင်ပတ်ဝန်းခြံရံကုန်၏။ တတော၊ ထိုအခါ၌၊
 တံဝုပ္ပပလ္လင်္ကံ၊ ထိုပန်းပလ္လင်သည်၊ အန္တောဓကံ၊ အညွှာကားအတွင်း
 ဗဟိမုခံ၊ မျက်နှာပြင်ပ၊ သတ္တဟံ၊ ရုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဆဒ္ဒံ၊ အမိုးသည်၊
 ဟုတွားဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အန္တရဓယတိ၊ ကွယ်လေ၏၊ အတ္တ
 တံ၊ တရံတဆစ်မဖြစ်စကောင်းသော၊ လောမဟံသနံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း
 ထချင်သနန်းသော၊ တဉ္စအတ္ထရိယံ၊ ထိုအံ့တွယ်သရဲကိုလည်း၊ ဒိသ္မံ၊ မြင်
 ၍၊ သုဂတေ၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်စံတော်မူသော၊ လောကနာယကေ၊
 သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်
 စွာဘုရား၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒေတိ၊ ကြည်ညိုငြေ့ငြိမ်း၊ တေနစိတ္တပဿာဒေ
 န၊ ထိုစိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုတ္တမုလေန၊ ကုသိုလ်တည်း
 ဟူသောအကြောင်းရင်းသည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်၊ ဟုတွာ
 ဖြစ်၍၊ ကပ္ပါနံ၊ ကမ္ဘာတို့၏၊ သတသဟသံ၊ တသိန်းငါးရာလုံး၊ ဒုက္ခတိ၊
 အပယ်လေးပါးသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နုပပဇ္ဇိ၊ မရောက်ရ၊ ပန္နရသသဟဿ
 ကပ္ပေ၊ သောင်းငါးထောင် ကြားကမ္ဘာမဆုံးကပ်ပတ်လုံး၊ ဝိတမလသန
 မကား၊ ဝိတမလဟုရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ မဟဗ္ဗလာ၊ ဗိုလ်တို့များ
 ကုန်သော၊ ဇနာ၊ ကျွန်းအဆူဆူလှည့်ထင်ရှားကုန်သော၊ ပဉ္စသတ၊ စက္ခုငွေ့
 ငါးရပ်သောစကြာမင်းတို့သည်၊ အာသု၊ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိ
 လေသား၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
 ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်
 အပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန်းဆက်၌ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပဌာ၊ ရောက်၍၊
 ဣဒမေဝမာတုဝစနံ၊ ဤအဓိစကားသည်သာလျှင်၊ အရဟတ္တပုတ္တိယာ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်း၏၊ အင်္ဂုသဇာတံ၊ ချွန်းသဘွယ်ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ တမေဝဂါထံ၊ ထိုဂါထာကိုသာလျှင်၊
 ပစ္စုဒ္ဓါဟာသိ၊ အတန်တလဲလဲဖြိုက်ဆို၏၊ ကဿပတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊
 ကဿပမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဧကနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၃-သီဟဗ္ဗေရဂါထာ။

သီဟဗ္ဗမတ္ထေရိယာတိ၊ သီဟဗ္ဗမတ္ထေရိယဟူသော ဂါထာသည်၊
 အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သီဟဗ္ဗေရဿ၊ သီဟ

မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ကိရတံပါကဋ်ကရောမိ၊ ထိုစကားကို
ထင်စွာပြဦးအံ့၊ သော၊ ထိုသီဟမထေရ်သည် ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌
ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဣတော၊ ဤသဒ္ဓကမ္ဘာမှ၊ အဋ္ဌာရသမိကပ္ပသတမဉ္ဇကော၊ တရုတဆဲရှစ်
ကမ္ဘာထက်၌၊ အတ္ထဒသိဿ၊ အတ္ထဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ စန္ဒဘာဂနဒိယာ၊
စန္ဒဘာဂမည်သောမြစ်၏၊ တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ကိန္နရယောနိယံ၊ ကိန္နရာ
အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပုပ္ဖဘက္ခော၊ ပန်းလျှင်အစာရှိသည်၊ ပုပ္ဖနိဝါသ
နော၊ ပန်းလျှင်နေရာရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊
အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ အတ္ထ
ဒသိ၊ အတ္ထဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ
ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္တမိတ္တော၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပူဇေ
တုကာသမော၊ ပူဇော်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အဗ္ဗလိ၊ လက်ဆုတ်ကို၊ ပတ္တပ္ပ၊ ချီ၍၊ အဋ္ဌာ
သိ၊ တည်၏၊ ဘဂဝါ၊ အတ္ထဒသိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုကိန္နရ၏၊
အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ၊ ဩရု
ပ္ပ၊ သက်တော်မူ၍၊ အညတေ၊ ထို့၊ တရသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊
ပလ္လင်္ကေန၊ လက်ဝယ်ဖြင့်၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ကိန္နရော၊ ကိန္နရာသည်၊ စန္ဒန
သာရံ၊ စန္ဒကူးနှစ်ကို၊ စံသိဟ္မာ၊ သွေး၍၊ စန္ဒနဂန္ဓေနစ၊ စန္ဒကူးနံ့သာဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖဟိစ၊ အထူးထူးသောပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပူဇံ၊
ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဋ္ဌဘွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လည်
သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲသွား၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား
သည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဧဝမနူသောသု၊ နတ်
ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသယန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမေဝိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြု
ဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ မလ္လရဋ္ဌေ၊ မလ္လတိုင်း၌၊ မလ္လရာ
ဇကုလေ၊ မလ္လမင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးသားအား၊ သီ
ဟောတိနာမံ၊ သီဟဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထို
သီဟသတို့သားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊
ပဿန္တမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝဋ္ဌတွာ၊ ရှိခိုး
၍၊ ဇကမန္တံ၊ သင့်တင့်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးသား၏၊ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို၊ ဩလော
ကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ မမ္ပံ၊ တရားတော်ကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သော၊

ထိုအမျိုးသားသည်၊ ခမ္ဘာတရားတော်ကို၊ သုတ္တဝါကြားနာရ၍၊ ပဋိလက္ခ
သဒ္ဓေါ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွေး၊ ရဟန်းပြု၍
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဇဟောတွေး၊ ယူ၍၊ အရညော၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ ဝိဟာရ
တိ၊ နေ၏၊ တဿ၊ ထိုသီဟမထေရ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နာနာရမ္မဏော၊ အထူး
ထူးသောအရာ၌၊ ဝိဘဝတိ၊ ပြေးဝင်၏၊ ဧကဝ္ဋံ၊ တည်ကြည်ခြင်းသည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်သကတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးဟုဆိုအပ်သောမဂ်ဥာဏ်ဖိုလ်ဥာဏ်
ကို၊ နိဗ္ဗာဒေကံ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အာကာသော၊ ကောင်းကင်၌၊
ဥတွော၊ တည်၍၊ သီဟပ္ပမက္ကော၊ ဝိဟာရ၊ ရတ္တိန္ဒြိယမတန္ဒြိတော၊ ဘာဝေဟိကု
သသံခမ္ဘံ၊ ဇဟဝိစံသမုဿယန္တိ၊ သီဟပ္ပမက္ကော၊ ဝိဟာရ၊ ရတ္တိန္ဒြိယမတန္ဒြိ
တော၊ ဘာဝေဟိကုသသံခမ္ဘံ၊ ဇဟဝိစံသမုဿယံဟူသောဂါထာဖြင့်၊
ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏၊ သီဟ၊ ချစ်သားသီဟ၊ အပ္ပမက္ကော၊ မမေ့မလျော့သည်
ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရ၊ နေလော၊ ရတ္တိန္ဒြိယံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ အတန္ဒြိတော၊ မပျင်းရိ
သည်ဖြစ်၍၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ခမ္ဘံ၊ တရားကို၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွား
စေလော၊ သမုဿယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ သီစံ၊ လျှင်စွာ၊ ဇဟ၊ စွန့်လော၊ သော
ထိုသီဟမထေရ်သည်၊ ဂါထာဝသာနေ၊ ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိ
ပဿနာကို၊ ဝဇေတွေး၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊
ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိ၌။ ။

စန္ဒဘာဂါနဒိတိရေ၊ စန္ဒဘာဂါမြစ်ကန်နား၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ကိန္နရော၊ ကိန္နရာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်တူးပြီ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓ
ဘက္ခော၊ ပန်သာလျှင်အစာရှိသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တထာ၊ ထို
အတူ၊ ဗုဒ္ဓနိဝါသနေ၊ ပန်းသာလျှင်နေရာရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ လော
ကဇေဋ္ဌော၊ သတ္တလောကထက်ကြီးတော်မူသော၊ နရာသဘော၊ နတ်လူ
တို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ အတ္ထဒသမိ၊ အတ္ထဒသမိအမည်တော်ရှိသော၊
ဘဝဝါတု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ အမ္မရေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဟံသရာဇာ
ဝ၊ ဟင်္သာမင်းကဲ့သို့၊ ပဝနဂ္ဂေန၊ တောစွန့်ဖြင့်၊ နိယျာတိ၊ ထွက်တော်မူလာ
၏။ ။ ဗုဒ္ဓိသာဇည၊ သတ္တဝါတို့၏အလိုကိုထိတော်မူသောမျှတ်စွာဘုရား၊
တော၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊
တော၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သုဝိသောမိတံ၊ ကောင်းစွာသုတ်
သင်အပ်၏၊ ပဿန္နမုခဝဇ္ဇော၊ ကြည်ညိုစွယ်သော မျက်နှာအဆင်းရှိ
သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပ္ပဿန္နမုခိန္ဒြိယော၊ အထူးသဖြင့် သန့်ရှင်းသော

မျက်နှာအုဇ္ဈိရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တူရိပညော၊ မြေကြီးအထူးနှင့်တူသော
ပညာရှိသော၊ အတ္ထဒသိ၊ အတ္ထဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်း၌၊ ဩရောဟိတွာ၊ သက်ဆင်း
၍၊ သဗ္ဗာဓိ၊ နူးကုန်တော်ကို၊ ပတ္တရိတွာန၊ ခင်း၍၊ ပလ္လင်္ကန၊ ထက်ထပ်
ဖြင့်၊ ဥပဝါသိ၊ သုံးနေတော်မူ၏၊ ဝိသိနံ၊ ကြိတ်ပြီးသော၊ စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးကို၊
အာဒါယ၊ ပူ၍၊ ဖိနန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားပြီ
ပသန္တိမိတ္တော၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်၊ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ အတ္ထဒသိ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဘိရောပယိံ၊
တင်းလျှပြီးလောကဇေဌံ၊ သတ္တလောကထက်ကြီးတော်မူသော၊ နရာသ
တံ၊ နတ်လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ သမ္ပန္နံ၊ အတ္ထဒသိမြတ်စွာဘုရား
ကို၊ အဘိဝါဒိတွာန၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ဇနယိတွာန၊
ဖြစ်စေပြီး၍၊ ဥတ္တရာရခေါ၊ မြောက်သို့ရှေးရှုမျက်နှာမူလျက်၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲသွား
လေ၏၊ အဋ္ဌာရသေကပ္ပသတေ၊ တထောင့်ရှစ်ရာကမ္ဘာထက်၌၊ ယံယာယ
စတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးကို၊ အပူဇယိံ၊ ပူဇော်ခဲ့ပြီး
တာယ၊ စေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတံ၊ ဒုဂ္ဂတိတဝကို၊ နာသိဇာ
နာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊
အတ္ထဒသိမြတ်စွာဘုရားအာ စန္ဒကူးပူဇော်ခြင်း၏၊ ပလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊
ဣတော၊ ဤကမ္ဘာကမ္ဘာမှ၊ စတုတံ၊ သေကပ္ပေ၊ သုံးဆယ့်လေးကမ္ဘာတက်၌၊
ရောဟိတောနာမနာမေန၊ ရောဟိတဟူသောအမည်ဖြင့်၊ မဟာဗ္ဗလော၊ မိုသ်
ထုများကုန်သော၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ တေစက္ကဝတ္တိ၊ ထို
စကြာမင်းတို့သည်၊ အာသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကံလေ
သာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီး၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

မန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဩဝါဒဝသေန
ဆုံးမသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ယာသီဟပ
မတ္တောတိဂါထာ၊ အကြင်သီဟပမတ္တောဟူသောဂါထာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သီဟာတိ၊ သီဟဟူသောဤပုဒ်သည်၊ တဿထေရဿ
ထိုမထေရ်ကို၊ အာလပနံ၊ ခေါ်ဝေါ်သောပုဒ်တည်း၊ အပ္ပမတ္တောဝိဟရာတိ၊
အပ္ပမတ္တောဝိဟရဟူသည်ကား၊ သတိယာ၊ သတိနှင့်၊ အဝိပ္ပဝါသေန၊
မကွေကွင်းသဖြင့်၊ ပမာဒဝိရဟိတော၊ မေ့လျော့ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဘိ

ရိယာပထေသု၊ အလုံးစုံသောဣရိယာပုထ်တို့၌၊ သတိသမ္ပဗ္ဗေညယုတ္တော၊
သတိပညာနှင့်ယှဉ်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရ၊ နေသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံအပ္ပမာဒဝိဟာ
ရိ၊ ထိုမမေ့လျော့သောနေခြင်းကို၊ ဖလေန၊ အကျိုးနှင့်၊ သဘာ၊ တကွ၊ သင်္ခေ
ပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဒေသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ရတ္တိန္ဒြိယံ၊ အာဒိ ရတ္တိန္ဒြိယံ
ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဘောတော်မူအပ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဒ်၏။
≡ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ရတ္တိဘာဝဂ္ဂ၊ ညဉ့်အတိုကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဝသ
ဘာဝဂ္ဂ၊ နေ့အတိုကိုလည်းကောင်း၊ စက်မေန၊ စင်္ကြံသွားသဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ နိသန္ဓာယ၊ ထိုင်နေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဝရဏီယေဟိ၊ ပိတ်
ပင်ဆီးတားတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊ နိရုဏတရားတို့မှ၊ ဝိတ္တံ၊ ပိတ်ကို၊
ပရိသေသဓေဟိ၊ သုတ်သင်လေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆုံးအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်၊ စတုသမ္ပပ္ပဓာနဝသေန၊ လေးပါးသောသမ္ပပ္ပဓာန၏အစွမ်းဖြင့်၊
အတန္တိတော၊ မပျင်၊ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာရမ္ဘဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော
လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ သမေဝိပဿနာဓမ္မဉ္စ၊
သမထတရား၊ ဝိပဿနာတရားကို လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရဓမ္မဉ္စ၊
လောကုတ္တရာတရားကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေသော၊ ဥပ္ပါဒေဟိ
စ ဖြစ်သည်ဖြစ်စေသော၊ ဝဇေဟိ၊ ပွားလည်းပွားစေသော၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ တသ
ဝေတွာစ၊ ပွားစေ၍လည်း၊ ဧဟသီစံသမုဿယန္တိ၊ ဧဟသီစံသမုဿ
ယံဟူသည်ကား၊ တဉ္စသမုဿယံအတ္တဘာဝံ၊ ထိုအတ္တဘောကိုလည်း၊
ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ တာဝ၊ အစဉ်သဖြင့်၊ တပ္ပဒိုဗန္ဓဆန္ဒရာဂပဟာဒေန၊ ထို
အတ္တဘော၌တင်သောဆန္ဒရာဂကိုပယ်သဖြင့်၊ သီစံနစ်ရသော၊ မကြာ
မီသာလျှင်၊ ပဇဟ၊ စန့်သော၊ ဇေဝံတောစ၊ ဤသို့ဖြစ်ပြီး၍လည်း၊ ပဉ္စ၊
နောက်ကာလ၌၊ စရိမကဝိတ္တနိရောဓေန၊ အဆုံးဖြစ်သောပိတ်ချုပ်သဖြင့်၊
အနဝေသသတောစ၊ အကြွင်းမရှိသောအာ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဇဟိသ၊
တိ၊ စွန့်ရလတ္တံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊
ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ထေ
ရော၊ သီဟမထေရ်သည်၊ အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ကြား
သည်ရှိသော်၊ တမေဝဂါထံ၊ ထိုဂါထာကိုပင်လျှင်၊ ပစ္စုဒါဟာသိ၊ အတန်
တန်မြှောက်ဆို၏၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤသို့ပြီးဆုံးခြင်း ဘိုးဓဉ္စဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။
သီဟတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သီဟမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ဇောနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၄-နိတတ္ထတ္ထေရဂါယာ။ ၂၅

၁-ဇောနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၄-နိတတ္ထတ္ထေရဂါယာ။

သဗ္ဗတ္ထိံသုပိတွာနာတိ၊ သဗ္ဗရတ္ထိံသုပိတွာနဟူသော ဂါယာသည်။ အာယသ္မတော၊ အသင်္ကရည်သော၊ နိတတ္ထေရဿ၊ နိတမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတည်း၊ ကိရုခွေဦးအံ၊ အယံဤနိတမထေရ်သည်၊ ပဒုရတ္ထရဿ၊ ပဒုရတ္ထရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ သက်ထက်တော်၌၊ သုနန္ဒာနာမ၊ သုနန္ဒအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနေကသတေ၊ အရာမကများကုန်သော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားတို့ကို၊ မန္တပေဓင်တို့ကို၊ ဝါစန္ဒော၊ ပို့ချထုတ်ပစ်ပေယျံနာမသညံ၊ ထောင့်ကစလိုသမျှရုံးပါင်းသောက်စကောင်းသော ပါစပေယျမည်သောပုဒ်ကို၊ ယဇ္ဇိ၊ ပူဇော်၏၊ ဘဂဝါ၊ ပဒုရတ္ထရမြတ်စွာဘုရားသား၊ တံဗြာဟ္မဏံ၊ ထိုဝုဏ္ဏားကို၊ အနုကမ္ပန္တော၊ ခြီးမြှောက်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယဉ္ဇဌာနံ၊ ယဇ္ဇပူဇော်ရာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ စကံမိ၊ စင်္ကြံကြွတော်မူ၏၊ ဗြာဟ္မဏေ၊ သုနန္ဒဝုဏ္ဏားသည်၊ သန္တာရံ၊ ပဒုရတ္ထရမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဗိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ ဗသန္တမိ၊ နသေ၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သိသေဟိ၊ တပည့်တို့ကို၊ ဝုပ္ပါနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌိတံ၊ တည်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိပြု၏၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရား၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်လည်းကောင်း၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ နဂရဉ္စ၊ မြို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝုပ္ပပဋိတနကံပိယ၊ ပန်းပုဆိုးမိတာန်ကျက်သကဲ့သို့၊ ဘာဗိတံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာဇနော၊ လူများသည်၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မြတ်သော၊ ပီတိသောမနဿ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဒိုသံဝေ၊ အဘံ၊ ခံစား၏၊ သုနန္ဒဗြာဟ္မဏော၊ သုနန္ဒဝုဏ္ဏားသည်၊ ကေနတု၊ သသမူလေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံတည်းဟူသောအကြောင်းရင်းကြောင့်၊ ဧဝမန္တသေသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓဗြာဟ္မဏေ၊ ဤတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဝုဏ္ဏော၏၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ အသေ၊ ထိုအမျိုးသားအား၊ နိတာတိနာမံ၊ နိတဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုနိတသတို့သားသည်၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏

အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ သမဏာ၊ ရဟန်းဖြစ်ကုန်သော။
 ဣမေသကျရတ္တိယာ၊ ဤသင်္ကဏ်ဝင်မင်းသားတို့သည်။ သုခဝီလာ၊ ချမ်း
 သာသောအလုံ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုခသမာစာရာ၊ ကောင်းသောအကျင့်
 ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဘောဇနာနိ ကောင်းမြတ်သောဘောဇဉ်တို့ကို၊ ဟုဋ္ဌိ
 တွာ၊ စားကုန်၍။ နိဝါတေသု၊ လေမတိုက်ကုန်သော၊ သေနာသနေသု၊
 ကျောင်းတို့၌၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣမေသု၊ ဤသင်္ကဏ်ဝင်မင်းသားတို့၌၊
 ပဗ္ဗဇိဘွာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၍။ သုခေန၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊
 သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုခါတိလာသာယာ၊ ချမ်းသာကိုလို
 သဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍သာလျှင်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ
 ကေ၊ အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကထိပါဟမေ
 ဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်မျှသာလျှင်၊ မနသိကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဝံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကိုးဆုတွာ၊ စွန့်၍ ယာဝဇတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဥဒရာဝဇေဟ၊ ကံဝမ်းပြည့်
 အောင်၊ ဟုဋ္ဌိဘွာ၊ စားကုန်၍၊ ဗိဝသဘာဝံ၊ နေအတို့ပတ်လုံး၊ သံဂဏိကာရာ
 မော၊ အပေါင်းအဖော်၌၊ နေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၍၊ ရတ္တိ
 ဘာဂဝိ၊ ညည့်အတို့၌လည်း၊ ထိနမိဇ္ဈာတိဘူတော၊ ထိနမိဇ္ဈဖြင့် နှိပ်စက်
 သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗရတ္တိ၊ အလုံးစုံသောညည့်ပတ်လုံး၊ သုပတိ၊ အိပ်၏။
 သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုနိတမထေရ်၏၊ ဟေတုပရိပါကံ၊
 အကြောင်း၏ရင်းခြင်းကို၊ ဩဇောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမ
 ကိုး၊ ဒေန္တော၊ ပေးလိုသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗရတ္တိ၊ သုပတွာန ဗိဝါသံဂဏိကာရ
 တော ကုဒဿုနာမဒုဗ္ဗေခေ ဒုက္ခဿန္တိကရိဿတိတိဂါထံ၊ သဗ္ဗရတ္တိ
 သုပတွာန ဗိဝါသံဂဏိကာရတော ကုဒဿုနာမဒုဗ္ဗေခေ ဒုက္ခဿန္တိက
 ရိဿတိဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သဗ္ဗရတ္တိ၊ အလုံး
 စုံသောညည့်ပတ်လုံး၊ သုပတွာန၊ အိပ်၍၊ ဗိဝါ၊ နေအခါ၌၊ သံဂဏိကေ၊ အ
 ပေါင်းအဖော်၌၊ ရတော၊ နေ့လျော်၏။ ဒုဗ္ဗေခေ၊ ပညာနည်းသောသူသည်၊
 ကုဒဿုနာမ၊ အဘယ်မည်သောအခါ၌၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တိ၊ အဆုံး
 ကိုး၊ ကရိဿတိ၊ ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သဗ္ဗရတ္တိန္တိ၊ သဗ္ဗရတ္တိဟူသည်ကား၊ သကလ
 ရတ္တိ၊ အလုံးစုံသောညည့်သုံးယာဝပတ်လုံး၊ သုပတွာနတိ၊ သုပတွာနဟူ
 သည်ကား၊ နိဗ္ဗာယိတွာန အိပ်၍၊ ရတ္တိယာ၊ ညည့်၏၊ ပဌမယာဝံ၊ ပဌမယာဝံ
 ကိုး၊ စက်မေန၊ စကြိုသွားသဖြင့်လည်းကောင်း၊ နုသန္ဓါယ၊ ထိုင်သဖြင့်လည်း

၁-ဇကုနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၄-နိတတ္ထဗျေဒကဝါသော၊ ၂၇

ကောင်း၊ အာဝရဏေဟိ၊ ဝိတ်ပင်တတ်ကုန်သော၊ နိဝရဏေဟိ နိဝရဏ
 တရားတို့မှ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို ပရိသေသဇေဟိ၊ သုတ်သင်လော၊ ဣတိ အာဒိနာ၊
 ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောထောင်မှုအပ်သော၊ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြား
 ခြင်းကို၊ အနုနုယုတ္တိတွာ၊ အားမထုတ်မှု၍၊ ဇကဝလံ၊ သက်သက်၊ ရွှေ့ယာ၊
 ညဉ့်၏၊ တိယဒမေသု၊ ညဉ့်သုံးယာဝ်တို့၌၊ နိဗ္ဗံ၊ ဒိဝံ၊ ပျော်ခြင်းသို့၊ ဩက္က
 မိတွာ၊ သက်၍၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဗိဝါတိ၊
 ဗိဝါဟူသည်ကား၊ ဗိဝသံ၊ နေ့အတို့ပတ်လုံး၊ သကလံ ဗိဝသဘာဝံ၊ အလုံးစုံ
 သောနေ့အတို့ပတ်လုံး၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊
 သင်္ဂဏိကေတိ၊ သင်္ဂဏိကေဟူသည်ကား၊ တိရစ္ဆာန်ကလံကေဟိ၊ မင်ဗိုလ်
 မှဒီလာဖြစ်သောစကားကို ပြောဆိုတတ်ကုန်သော၊ ကာယဒဗ္ဗိဗဟုလေဟိ
 ကိုယ်ကိုပြုပြင်ခြင်းများကုန်သော၊ ဂုဂ္ဂလေဟိ၊ ဂုဂ္ဂုလံတို့နှင့်၊ သန္တိသဇ္ဇ၊
 အတူတကွနေ၍၊ တသ္မိံ သင်္ဂဏိကေ၊ ထိုအပေါင်းအဖော်၌၊ ရတော အဘိ
 ရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုအပေါင်းအဖော်၌၊ အဝိဂ
 တန္တန္တော၊ မကင်းသောဆန္ဒရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်္ဂဏိကေ၊ အပေါင်းအဖော်
 ၌၊ ရတော အဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တော၊
 ဆိုအပ်၏၊ သံဂဏိကာရတောတိဝိ၊ သံဂဏိကာရတောဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊
 ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကုဒသနုနာမာတိ၊ ကုဒသနုနာမဟူသည်ကား၊ ကုဒါ
 နာမကတ္တိံ နာမကာလေ၊ အဘယ်မည်သောအခါ၌၊ သုတိ၊ သုဟူသော
 ပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ကတ္တိံ နာမကာလေ၊ အဘယ်
 မည်သောအခါ၌၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဒုဗ္ဗေ
 ဇေတိ၊ ဒုဗ္ဗေဇေဟူသည်ကား၊ နိပ္ပညော၊ ပညာမရှိသော၊ ဒုက္ခဿာတိ၊
 ဒုက္ခဿဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခဿ၊ ဝဇ္ဇ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တိ၊ အန္တိဟူသည်
 ကား၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးကို၊ အန္တန္တမေ၊ စင်စစ်သာလျှင်၊ အနုပ္ပါဒံ၊
 မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကဒါနာမ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ကရိဿတိ၊ ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း၊
 ဇေသဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဂုဂ္ဂလဿ၊ ဂုဂ္ဂုလံအား၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဇ္ဇ်
 ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရဏံ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ အယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဒုဗ္ဗေဒဒုက္ခဿန္တကရိဿသိတိဝိ၊
 ဒုဗ္ဗေဒဒုက္ခဿန္တကရိဿသိဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧဝံ ပ
 န၊ ဤသို့လျှင်၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာကို၊ ကထိ
 တာယ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်
 ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နမိရသေ

၀။မကြာမီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တံဖိုလ်သို့၊ပါဝုဘိ၊ရောက်သေ
၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊အပဒါနေ၊အပဒါနိဋ္ဌံ။ ။

သုနန္ဓောနာမနာမေန၊ သုနန္ဓဟူသောအမည်ဖြင့်၊ မန္တပါရဂူ မန္တန်၏
ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သော၊ အဇ္ဈာယကော၊ဗေဒင်သုံးသွပ်သရဇ္ဈာယ်
သော၊ယာစယောဂေါ၊ တောင်အပ် သည်နှင့် ယှဉ်သော၊ ပြာဟ္မဏော၊
ပုဏ္ဏားသည်၊ဟုတွဲ၊ဖြစ်၍၊ ပါဇပေယျံ၊တောပတ်ကစ လိုသမျှရုံးပေါင်း
သောက်စကောင်းသောပါဇပေယျယဇ်ကို၊အာယာဇယိ၊ပူဇော်ပြီးသော
ကမိနု၊သတ္တလောက ကိုသိတော်မူသော၊ ကာရုဏိကော၊မဟာကုရုဏာရှိ
တော်မူသော၊ ဣသိ၊ ဝိသက္ခန္ဓစသည်ကျေးဇူး ရုဏ်အထူးကိုသည် ပူး
ရှာဖွီးလေ့ကျက်ပြီးသော၊ပဒုရတ္တဘော၊ပဒုရတ္တမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇန
တံ၊လူအပေါင်းကို၊ အနုကဗ္ဗေန္တော၊ ပြီးမြောက်တော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဗ္ဗေရ၊ကောင်းကင်း၌၊ စက်မီးစင်္ကြံ ကြွတော်မူ၏၊
သဗ္ဗညု၊အလုံးစုံသောဥယျာဓာနာပေါင်းကိုသိတော်မူသော၊လောကနာ
ယကော၊သတ္တလောကကိုဒိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊သဗ္ဗုန္ဒေါ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊စက်မိတွာန၊ စင်္ကြံသွားတော်မူ၍၊အပ္ပဘေဏ်အပ္ပမာ
ဏာယ၊အတိုင်းမသိသော၊ နိရူပမိ၊နိရူပမိယာ၊ ကင်းသောကိလေသာရှိ
သော၊မေတ္တာယ၊မေတ္တာဖြင့်၊သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ အပရိန္နံ၊တော်မူ
၏၊ပုဗ္ဗာနိ၊ပန်းတို့ကို၊ ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏ၊အညွှန်းသေတွဲ၊ဖြစ်၍၊မန္တပါရဂူ၊
မန္တန်၏ ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊
သိသော၊တပည့်တို့ကို၊သမာနေတွာ၊ကောင်းစွာဆောင်စေ၍၊အာကသေ၊
ကောင်းကင်၌၊ဥက္ခိပါပယိ၊ကြံမြောက်ကော်ရော်ပူဇော်ပြီးတဒါ၊ထိုပူဇော်
သောအခါ၌၊ယာဝတာ၊အကြင်မျှလောက်၊နဂရံ၊ပြည်သည်၊အာသိ၊ဖြစ်
၏၊ဘာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်၊ ပုဗ္ဗေဟိ၊ပန်းတို့ဖြင့်၊ သာဒိတံ၊ဖုံးလွှမ်းအပ်
သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘောဖြင့်၊
သတ္တာဟံ၊ချန်ရက်ပတ်လုံး၊ပုဗ္ဗန္တု၊အနံ၊ပန်းအရိုးသည်၊နိဝဏ္ဏိယ၊မကင်း
ပျောက်၊တေနဝသုတ္တမူလေန၊ထိုကုသိုလ်ကံတည်းဟူသောအကြောင်း
ရင်းကြောင့်သာလျှင်၊သမ္ပဒါ၊သုံးပါးသောသမ္ပဒါကို၊ အနုဘုတွာန၊ခံစား
ပြီး၍၊သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါတရားတို့ကို၊ပရိညာယ၊ပိုင်း
ခြားသောအားဖြင့်သိ၍၊ လောက၊ လောက၌၊ ဝိသတ္တိကံ၊ တဿာကို၊
ဟိဇ္ဈော၊ ကူးမြောက်ပြီ၊ ကောဒသေကပ္ပသတေ၊ တရာတဆဲ့တကန္တာ
ထက်၌၊ အဗ္ဗုဒ္ဓံ၊သနာမကာ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓံသဟုရအပ်သော အမည်ရှိကုန်သော၊

၁-ကေနိပါတ်-၈-နဝမဝဂ်-၈၄-နိတတ္ထတ္ထေရဂါထာ။ ၂၉

မဟာဗ္ဗလ၊ ဗိုလ်သူကြီးကျယ် ခွန့်အားကြွယ်ကုန်သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာ
ရတနာကိုလည်စေတတ်ကုန်သော၊ တေပဉ္စတိ၊ သခတ္တိယာ၊ ထိုသုံးကျိတ်
ငါးယောက်သော စကြာမင်းဘို့သည်၊ အာသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးမသွံ၊ ငါအား၊
ကိလေသ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ
ဂေါထမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကုန်အပ်
ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊
ထေရော၊ နိတမထေရ်သည်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊
ကြားသည်ရှိသော်၊ တမေဝဂါထံ၊ ထိုဂါထာကိုပင်လျှင်၊ ပစ္စုဒါဟာသိ၊
မြွက်ဆို၏။ နိတတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ နိတမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်
နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁ ကေနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၅-သုနာဂတ္ထေရဂါထာ။

မိတ္တနိမိတ္တဿကောဝိဒေါတိ၊ မိတ္တနိမိတ္တဿ ကောဝိဒေါ ဟူသောဤ
ဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော် ရှိသော၊ သုနာ
ဂတ္ထေရဿ၊ သုနာဂမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယတ္တိ၊ ဤသုနာဂ
မထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြု
အပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထို
ဘဝ၌၊ ဝိဝရူပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်
သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပပိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ကေတိံသေကပ္ပေ၊ သုံးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ သိ
ဝိဿ၊ သိဝိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊
လက်ထက်တော်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ .. ဝုဏ္ဏာမ္ပေါး၌၊ နိဗ္ဗုတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်အရှုပ်ရောက်သော်၊ တိဏ္ဍိပေဒါနံ၊ ပေဒင်
သုံးပုံတို့၏၊ ပါရဂူ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အရညာ
ယတေန၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ အဿမေ၊ သစ်မ်းကျောင်း၌၊ ဝသန္တော၊ နေ
လျက်၊ တိဏ္ဍိဗြာဟ္မဏသဟဿာနိ၊ သုံးလောင်သောဝုဏ္ဏာမ္ပေါကို၊ မန္တေ၊
ပေဒင်တို့ကို၊ ဝါစေတိ၊ ပို့ချ၏။ အယ၊ ထိုအခါ၌၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊
သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိမိုး၍၊ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာကုန်း
တို့ကို၊ ဥပဝေရေတွာ၊ ရူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ လက္ခဏမန္တေ၊ လက္ခဏာကုန်း၌၊

၃၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုကိယတွဲ

ပရိဝတ္တန္တဿ၊ သန္တုယသော၊ တဿ၊ ထိပုဏ္ဏားအား၊ ဤဒိသဟိ၊ ဤ
 သိသဘောရှိကုန်သော၊ လက္ခဏဟိ၊ လက္ခဏါကုဿ်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနန္တဇိနော၊ အဆုံးမရှိသိမြင်နိုင်သော၊ အနန္တ
 ဉာဏော၊ အဆုံးမရှိသောဉာဏ်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ဘဝိဿဟိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓဉာဏံ၊ ဘုရားဉာဏ်တော်ကို၊ အာရတ္တ၊
 အကြောင်းပြု၍၊ ဥဇ္ဇာရော၊ မြတ်သော၊ ပဿာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ ဥပဇ္ဇိ
 ဖြစ်၏၊ သော ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေန၊ ထိုသဘောရှိသော၊ စိတ္တပဿ
 ဒေန၊ စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်၊ ဧဝံလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဘွာ
 ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဧဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊
 သံသဒုန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ
 ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ နာလကဂါမေ၊ နာလကရွာ၌၊ အညတရဿ
 တယောကံသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးသားအား၊ သုနာဂေါတိနာမံ၊
 သုနာဂဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသုနာဂသတို့
 သားသည်၊ ဓမ္မသနာပတိဿ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်တော်မူသောအရှင်
 သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဂိဟိသဟာယော၊ လူလက်ထက်ကအဆွေခင်ပွန်းတည်း
 ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊
 ဓမ္မံ၊ ဘုရားတော်ကို၊ သုဘွာ၊ ကြားနာ၍၊ ဧဿနဘူမိပဟံ၊ မြင်လောက်သော
 အရပ်၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်လျက်၊ ပဗ္ဗဇိဟွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿ
 နာကို၊ ပဉ္စပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်
 ၍၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၌၊ ။

ဟိမဝန္တဿ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၏၊ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌၊ ဝသဘောနာမ၊
 ဝသဘာအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မိံ ပဗ္ဗတ
 ပါဒမ္ပိ၊ ထိုတောင်ခြေရင်း၌၊ အဿမော၊ သစ်မ်းကျောင်းကို၊ မပိတော၊ ဖန်
 ဆင်းအပ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဝီရိယံသိဿ
 သဟဿာနံ၊ သုံးထောင်သောတပည့်တို့ကို၊ မန္တေ၊ ပေဒင်တို့ကို၊ ဝါစေသိ၊
 ပို့ချ၏၊ မေ၊ ငါသည်၊ သိသော၊ တပည့်တို့ကို၊ သံသာမေတွာနံ၊ ရုံးရု၍၊ ကေ
 မန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌၊ ဥပပိသိ၊ နေ၏၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်
 ၌၊ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ မန္တပါရေ၊ မန္တာန်၏ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သော
 ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဗုဒ္ဓပေဒံ၊ မြက်စွာဘုရား၏ပေဒင်ကို၊ ဂဝေ
 သန္တော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍၊ ဉာဏေ၊ ဉာဏ်တော်၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒယိံ၊

၁-ဇကုနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၅-သုနာဂတ္ထေရဂါယသံ။ ၃၀

တြဉ်စေပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုညာဏ်၌၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ တြဉ်စေ၍၊ ပဏ္ဏသန္တိရေ၊ သစ်ရွက်အခင်း၌၊ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာတုဇိတွာ၊ ဖွဲ့ခွေ၍၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ကာလကံ၊ တော၊ သေခဲ၏။ ဣတော၊ ဤတဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဇကုတိ၊ သေကပ္ပေသုံးဆဲ့တကမ္ဘာ ထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဉာဏသညံ၊ ဉာဏ်တော်၌ဖြစ်သောအမှတ်သည်။ ဘိ၊ အလင်္ကာ၊ ရှိပြီး၊ တာယာစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး။ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်။ ဉာဏသညာယ၊ ဉာဏ်တော်၌ဖြစ်သောအမှတ်သည်။ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း။ သတ္တဝီ၊ သဒ္ဓါပုဂ္ဂိုလ်၊ နှစ်ဆဲ့ခုနစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟဗ္ဗကလား၊ ဗိုလ်ထုများသော၊ သိရိန္ဒရောနာမ၊ သိရိန္ဒရအမည်ရှိသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ရာဇော၊ စကြာမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီးမသွံ့၊ ငါ့အား၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်တြဉ်းအပ်တုန့်ပြီး၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကုန်အပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတော၊ ရောက်၍၊ တိက္ခာနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မဒေသနာပဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းကိုညွှန်းသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောဇန္တာ၊ ဪ၊ ကြောကြာလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဖိတ္တနိမိတ္တဿကောဝိဒေါ၊ ပဝိဝေကရသံဝိဇာနိယ၊ ဈာယံနိပကောပတိဿတော၊ အဓိဂစ္ဆေယျသုခံနိရာမိသန္တိ၊ ဂါထံ၊ ဈာယံနိပကောပတိဿတော၊ အဓိဂစ္ဆေယျသုခံနိရာမိသံဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ဖိတ္တနိမိတ္တဿ၊ ဘာဝနာ၏ဖိတ်အခံကို၊ ဂဟဏေယူခြင်း၌၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာသော၊ ပဝိဝေကရသံ၊ ကာယဝိဝေကဖိတ္တဝိဝေကအရသာကို၊ ဝိဇာနိယ၊ သိ၍၊ ဈာယံ၊ ဈာယဇန္တာ၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဈာနလက္ခဏုပနိဇ္ဈာနဈာနသို့ကပ်၍ရှုတတ်သော၊ နိပကော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသိမ်းဆည်းခြင်း၌လိမ္မာသော၊ ပတိဿတော၊ ထင်သောသတိရှိသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိရာမိသံ၊ ကာမာမိသဝဇ္ဇာမိသမ္ပကင်းသော၊ သုခံ၊ နိဗ္ဗာနသုခဖလသုခသို့၊ အဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မိတ္တံ နိမိတ္တံ သမ္ဘာရိဒေါတိ၊ မိတ္တံ နိမိတ္တံ သမ္ဘာရိ
 ဒေါဟူသည်ကား၊ တာဝနာမိတ္တံ သမ္ဘာရိဒေါတိ၊ နိမိတ္တံ ဝဟတေ၊
 အာရုံကိုယူခြင်း၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသော၊ ဣမသ္မိံ သမယေ၊ ဤအခါ၌၊
 မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဟတဗ္ဗံ၊ ပြီးမြောက်အပ်၏၊ ဣမသ္မိံ သမယေ၊ ဤအခါ၌၊
 မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ သပ္ပဟံ ထိတဗ္ဗံ၊ ရှင်စေအပ်၏၊ ဣမသ္မိံ သမယေ၊ ဤအခါ၌၊
 မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ အဇ္ဈုပေက္ခိတဗ္ဗံ လျစ်လျူရှုအပ်၏၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဂ္ဂဟ
 ကာမိယောဂျဿ၊ မြဲမြံခြင်းစသော အကြောင်းအားလျှောက်ပတ်သော၊
 မိတ္တံ နိမိတ္တံ သမ္ဘာရိဒေါတိ၊ အာရုံကို၊ ဝဟတေ၊ ယူခြင်း၌၊ သမ္ဘာရိဒေါတိ၊
 ပရိဝေကသုခံ၊ ပရိဝေကသုခံ၊ ပရိဝေကသုခံ၊ ပရိဝေကသုခံ၊ ပရိဝေကသုခံ၊
 ပရိဝေကံ၊ ကါယပရိဝေကကို၊ ပဝဇီတဿ၊ ကြီးပွားစေအပ်သော၊ ဝိပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ မိတ္တံ ပရိဝေကံ သမ္ဘာရိဒေါတိ၊ ရောသံ၊ အရသာကို၊ သဉ္ဇာနိတွံ၊ သိ၍၊
 ပရိဝေကသုခံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစား၍၊
 ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိ သန္တံ၊ မှန်၏၊ ပရိဝေက
 သုခံ ပရိဝေကသုခံ၊ ပရိဝေကသုခံ ပရိဝေကသုခံ၊ သဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဗျာယန္တိ၊ ဗျာယံဟူသည်ကား၊ ပဋ္ဌမံ၊ ဧတံ၊
 အာရမ္မဏံ၊ ပနိစ္ဆာနေန၊ ကသိုလ်အစရှိသော အာရုံသို့ ကပ်၍ ရှုသဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ပစ္စယာနော၊ ကာလ၌၊ လက္ခဏာပနိစ္ဆာနေန၊ အနိစ္စအစရှိသော
 လက္ခဏာရေးသုံးပါးသို့ ကပ်၍ ရှုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျာယန္တော၊ ရှု
 တတ်သော၊ နိပကောတိ၊ နိပကောဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနပရိဟရေတေ၊
 ကမ္မဋ္ဌာနကိုသိမ်းဆည်းခြင်း၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသော၊ ပတိဿတောတိ၊
 ပတိဿတောဟူသည်ကား၊ ဥပဋ္ဌိတသတိ၊ ထင်သောသတိရှိသောယော
 ဝိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဓိဂစ္ဆေယျသုခံ နိရာမိသန္တိ၊ အဓိဂစ္ဆေယျသုခံ နိရာမိသံ
 ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမထနိမိတ္တံ၊ သမထနိမိတ်အ
 စရှိသည်၌ လိမ္မာသောယောဝိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လန္တေ၊ ရအပ်သော၊ မိတ္တံ ပရိ
 ဝေကသုခံ၊ မိတ္တံ ပရိဝေကသုခံ၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ သတော၊ သတိရှိသည်၊
 သပ္ပဓာနော၊ ပညာအဆင်းအခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပိပဿနာဗျာနေ
 နေဝ၊ ပိပဿနာဗျာနံ နှင့်သာလျှင်၊ ဗျာယန္တော၊ ဖုတ်ကြည်းတတ်သောယော
 ဝိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာမာမိသဝဇ္ဇာမိသေဟိ၊ ကာမာမိသဝဇ္ဇာမိသတို့နှင့်၊
 အသမ္ဘိဿတာယ၊ မရောဂှက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိရာမိသံ၊ ကင်းသောအာ
 မိသရှိသော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ဂုဏ္ဏာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ
 သန္တံ၊ နိဗ္ဗာနသုခံ၊ နိဗ္ဗာနချမ်းသာသို့လည်းကောင်း၊ ဗလသုခဉ္စ၊ ဗလသုခသို့

၁-ကောနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၅-သုနာဂဓတ္ထရဂါထာ၊ ၃၃

လည်းကောင်း၊ အမိဂဓန္တယျ၊ ရောက်ရာ၏။ သမုပဂဓန္တယျ၊ ကောင်းစွာ
ရောက်ရာ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သုနာ
ဂဓန္တရဂါထာ၊ သုနာဂဓမ္မထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်း နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကောနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၆-နာဂိတဓတ္ထရဂါထာ၊

ဣဒောဗဟိန္ဒါ ဝုဏ္ဏတိ၊ ဣဒောဗဟိန္ဒါ ဝုဏ္ဏဟူသော ဂါထာသည်၊
အာယသ္မတော၊ အသက်ရှည်သော၊ နာဂိတဓတ္ထရဿ၊ နာဂိတမထေရ်၏၊
ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ ကိရ၊ အဆင့်စကားကြားရသည်ကား၊ အယံ၊ ဤနာဂိ
တမထေရ်သည်း ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ နာရဒေါနာမ၊ နာရဒ
အမည်ရှိသော၊ ပြောဟောသော၊ ဝုဏ္ဏာသညံ၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကောဒိဝသံ၊ တနေ
သ၌၊ မေဇ္ဇကေ၊ တန်ဆောင်းကျယ်၌၊ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ ဘဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းဖြင့်၊
ဝုရက္ခဘံ ခြံရံ ဗျက်ဝန္တန္တံ၊ ကြွတော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာန
သော၊ ဩဉ်ညှိသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊
ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိတ္ထဝိ ခြီးပွမ်း၏သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊
တေနုဗညကဓမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊
နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ အဘန်တလဲလဲ၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ လူပြည်နတ်ပြည်တို့၌၊ သံသရဇန္တော၊ ကျင်
လည်သည်းဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤဝိတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်
တော်မူသောအခါ၌၊ ကပိလဝတ္ထုနဝရေ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌၊ သက္ခရာဇ
ကုလေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးသားအား
နာဂိဇောတိနာမံ၊ နာဂိတဟူသောအမည်သည်းအဟောသိ၊ ဖြစ်၏သော၊
ထိုအမျိုးသားသည်၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ က
ပိလဝတ်ပြည်၌၊ ဝိဟရဇန္တံ၊ နေထိုင်မူသည်ရှိသော်၊ မရဝိဏ္ဏိကသုတ္တံ၊
မရဝိဏ္ဏိကသုတ်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနားရ၍၊ ပဗ္ဗိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါ
ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊
ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏ္ဏိ၊ ရောက်လေ၏၊
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန်၌၊ ဝိသာလမာဓေ၊ ပြန့်ပြောနံလျား

ကြီးမာမြင့်မြူးတန်ဆောင်းဦးခွံးအာထိနော။ နေလျက်၊ ခါဏာသင်္ခံ၊ အာသ
 ဝေါကုန်ပြီးသော၊ ဗလပ္ပတ္တံ၊ ဆယ်ပါးသော ကါယဗလဥာဏဗလသို့ရောက်
 တော်မူသော၊ ဘိက္ခုသံစာဝုရက္ခိတံ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သော
 လောကနာယကံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒ္ဓသံ၊ ဗူး
 မြင်ရပြီ၊ သတသဟဿာ၊ တသိန်းအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သော၊ တေဝိဇ္ဇာ၊
 ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိကုန်သော၊ ဆဇ္ဇတိညာ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ရှိကုန်
 သော၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းအရှင်မြတ်တို့
 သည်၊ သမ္ပန္နံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏၊ တံဗုဒ္ဓံ
 ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကော၊ အဘယ်မည်သောပညာရှိသည်၊
 နပသီဒတိ၊ မကြည်ညိုသနည်း၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသောလောက
 ဌံ၊ ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်တော်၌၊ ဥပနိဓေ၊ နှိုင်း
 ယှဉ်စရာဥပမာသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ အနန္တဥာဏံ၊ အဆုံးမရှိသောသဗ္ဗညု
 ကဥာဏ်ရှိတော်မူသော၊ သမ္ပန္နံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍
 ကော၊ အဘယ်မည်သောပညာရှိသည်၊ နပသီဒတိ၊ မကြည်ညိုဘဲရှိတုံအံ့
 နည်း၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာယဝစီယုတ္တံ၊ ကိုယ်တော်နှင့်တော်
 နှင့်စပ်သော၊ ဗလဉ္စ၊ အားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပနိဓေယ၊ လောက်၍၊
 ဝိကပ္ပေတုံ၊ အထူးကြံခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကော၊ အဘယ်မည်သောပညာရှိသည်၊ နပသီဒ
 တိ၊ မကြည်ညိုဘဲရှိတုံအံ့နည်း၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊
 ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ နာရဒေါဌယဝန္တံ၊ လားနာရဒအမည်ရှိသောဝန္တလအမျိုး
 ဖြစ်သော၊ ဝုဏ္ဏာသညံ၊ ပဒုမုတ္တရံ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ အပရာ
 ဖိတံ၊ ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထေဝိ
 တွာနံ၊ ခြီးမွမ်း၍၊ တေနိတ္တပသာဒေနစ၊ ထိုစံ၏ ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသန္တဝနေနစ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ခြီးမွမ်းခြင်းကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ကပ္ပာနံ၊ ကမ္ဘာတို့၏၊ သတသဟဿံ၊ တသိန်းပတ်လုံး၊
 ဒုဂ္ဂတိ၊ လူမိုက်ပြောရာပါယ်လေးရွာသို့၊ နူပပဇ္ဇတိ၊ မရောက်ရ၊ ဣတော၊
 ဤသဒ္ဓကမ္ဘာမှ၊ တိံသောကပ္ပသတော၊ ကမ္ဘာတရားသုံးဆယ် ထက်၌၊ သတ္တ
 ရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟဗ္ဗလော၊ ဗိုလ်ထုကြီး
 ကျယ်စွာနအားကြွပ်သော၊ သုမိတ္တောနာမ၊ သုမိတ္တ အမည်ရှိသော၊ စက္ကံ
 ဝတ္ထိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ခတ္တိယော၊ စကြာမင်းသည်၊
 အာသိ၊ ပြစ်တူးပြီး၊ မယှံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဝျာပိတာ၊

ဇုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊

ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဓိဂတဒေသနုပ္ပ၊ အပ်သောဒေသနာကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏၊ နိဗ္ဗာနိကတဉ္စ၊ ဝန်ထွက်မြောက်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိဿယ၊ မြီ၍၊ သဗ္ဗာသဝီတိ၊ သောမနသော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောနှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝီဘိဝေဂဝိဿဉ္စ၊ ဝီတိအဟုန်ဖြင့် လွတ်အပ်သော၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေန္တော၊ မြွက်ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣတောဗဟိဒ္ဓါ၊ ဝုထုအညဝါဒီနံ၊ ပ၊ သတ္တာသယံပါဏိတလေဝဒဿယန္တိ၊ ဂါထံ၊ ဣတောဗဟိဒ္ဓါ၊ ဝုထုအညဝါဒီနံ၊ ပ၊ သတ္တာသယံပါဏိတလေဝဒဿယံဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤအရိယာမဂ်သည် နိဗ္ဗာနဂမောယထာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတော၊ ဤငါဘုရား၊ သာသနာတော်မှ၊ ဝုထုအညဝါဒီနံ၊ အသီးအသီးသော အယုဂ္ဂိကုန်သောတိတ္ထိဘူ၏၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိရကအယုန္တံ၊ နိဗ္ဗာနဂမော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းသည်၊ န၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ ပါဏိတလေဝ၊ လက်ဝါးဖြင့်တွင်တင်ထားအပ်သော သျှစ်ရှားသီးကဲ့သို့၊ ဒဿယံ၊ ဒဿယန္တော၊ ပြတော်မူလျက်၊ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၊ အနုဿသတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာဝုန်၌၊ ဣတောဗဟိဒ္ဓါတိ၊ ဣတောဗဟိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မာဗုဒ္ဓသာသနာ၊ ဤငါဘုရားသာသနာတော်မှ၊ ဗဟိရကသမယေ၊ အပဖြစ်သော တိတ္ထိဘူ၏အယုန္တံ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝုထုအညဝါဒီနန္တိ၊ ဝုထုအညဝါဒီနံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ နာနာတိတ္ထိယာနံ၊ အထူးထူးသောတိတ္ထိဘူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မဂ္ဂေါ၊ နိဗ္ဗာနဂမောယထာအယန္တိ၊ မဂ္ဂေါ၊ နိဗ္ဗာနဂမောယထာအယံဟူသည်ကား၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်စေတတ်၏၊ နိဗ္ဗာနဂမော၊ နိဗ္ဗာဂါမိယထာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ တိတ္ထိယသမယေ၊ တိတ္ထိဘူ၏အယုန္တံ၊ နိဗ္ဗာနဂမော၊ နိဗ္ဗာန်သို့

ရောက်စေတတ်သော။မဂ္ဂေါ၊အကြောင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ၊ကသ္မာ၊အဘယ်
 ကြောင့်၊နတ္ထိ၊ မရှိသနည်း။အညတိတ္ထိယဝါဒဿ၊ သာသနာတော်မှတစ်ပါး
 ဖြစ်သောတိတ္ထိတို့၏အယူကို၊အသမ္မာသမ္ပုဒ္ဓပဝေဒိတတ္တာ၊ ဘုရားဟော
 တော်မမူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊တေန၊ထိုကြောင့်၊ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ဣဓေဝဘိက္ခဝေသမဏော၊ ဣဓရုတိယောသမဏော
 ဣဓတသိယောသမဏော၊ ဣဓစတုတ္ထောသမဏော သုညာပရပ္ပဝါဒါသမ
 ဏောဟိအညေဟိတိ၊ဣဓေဝဘိက္ခဝေသမဏော၊ဣဓရုတိယောသမဏော
 ဣဓတတိယောသမဏော၊ ဣဓစတုတ္ထောသမဏော သုညာပရပ္ပဝါဒါသမ
 ဏောဟိအညေဟိဟူ၍၊အာဟာ၊ဟောတော်မူ၍၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣဓေ
 ဝ၊ဤသာသနာတော်၌သာလျှင်၊သမဏော၊ရှေးဦးစွာသော သောတာပတ္တိ
 မဂ်၌တည်သောရဟန်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣဓေဝ၊ဤသာသနာတော်၌သာ
 လျှင်၊ရုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ သမဏော၊ သက္ခါဝါဒီမဂ်၌
 တည်သောရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣဓေဝ၊ ဤသာသနာတော်၌သာ
 လျှင်၊တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော၊ သမဏော၊ အနာဂါမိမဂ်၌
 တည်သောရဟန်းသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣဓေဝ၊ဤသာသနာတော်၌သာလျှင်
 စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်သော၊ သမဏော၊အရဟတ္တမဂ်၌တည်
 သောရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊အညေဟိ၊ တပါးသောအယူရှိကုန်သော၊
 သမဏောဟိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရဟန်းတို့မှ၊ သုညာ၊ဆိတ်ကုန်၍၊ပရပ္ပဝါဒါ၊သုတ
 ပါးတို့၏အယူကိုနှိပ်နှင်းနှိုက်ကုန်၏၊ဣတိတိ၊ဣတိဟူသည်ကား၊ဧဝံ၊ဤသို့၊
 သူတို့၊သူဟူသောဝုဒ်သည်၊နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်ဝုဒ်မျှသာတည်း၊သံဃန္တိ၊
 သံဃံဟူသည်ကား၊ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာတော်ကို၊ အယံ၊ဤနည်း
 သည်၊ဥက္ကဋ္ဌနိဒ္ဒေသော၊အလွန်ပြကြောင်းနည်းတည်း၊သတ္ထာဒေဝမနုဿာ၊
 နန္တိဝိယ၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ အစရှိသောပါဠိရပ်ကွဲသို့တည်း၊ဝါ၊က
 နည်းကား၊ သံဃန္တိ၊ သံဃံဟူသည်ကား၊ သမူဟံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါ
 အပေါင်းကို၊ဝေနေယျဇနံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ဣတိအယံ၊ဤ
 သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဘဂဝါတိ၊ဘဂဝါဟူသည်
 ကား၊ဘဂ္ဂဝန္တုဒီဟိ၊ဘဂ္ဂဝန္တုအစရှိကုန်သော၊ကာရဏေဟိ၊အကြောင်း
 တို့ကြောင့်၊ဘဂဝါ၊ဘဂဝါမည်တော်မူ၍၊အယံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီသည်ကား၊
 ဧတ္ထ၊ဤဂါထာ၌၊သင်္ခေပေါ၊အကျဉ်းတည်း၊ပန၊သင်္ခေပမှတစ်ပါး၊ဝိတ္ထာရကို
 ဆိုဦးအုံး၊ဝိတ္ထာရော၊အကျယ်ကို၊ပရမတ္ထဒီပနီယံ၊ပရမတ္ထဒီပနီအမည်ရှိသော
 ဣတိဝုတ္တကဝဏ္ဏနာယံ၊ဣတိဝုတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ဝုတ္တနယေနေဝ၊ဆိုအပ်ပြီး

၁-ကောနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၆-နာဂိတတ္ထေရဂါယာ၊ ၃၇

သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတ်ဗျေ၊ သိအပ်၏၊ သတ္တဝါတိ၊ သတ္တဝါဟူသည်
 ကား၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကပရမတ္ထေဟိ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွား
 တမလွန်၌ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွားတို့ဖြင့်၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အား
 လျော်စွာ၊ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမတော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါမည်တော်မူ၏၊ သယန္တိ၊ သယံဟူသည်ကား၊ သယမေဝ၊
 ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါယာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝီရိယာဒိန္ဒြိယသင်္ဂဟော၊ ဝီရိယအစရှိသော အရ
 သုံးပါးတို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်လော၊ သမ္ပါဒိဋ္ဌိအာဒိနံ၊ သမ္ပါဒိဋ္ဌိအစရှိကုန်သော
 အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ အဋ္ဌကိကော
 အင်္ဂါ၊ ရှစ်ပါးရှိသော၊ နိဗ္ဗာဂံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သော၊ အရိယ
 မဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်သည်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်၌၊ အတ္ထိယ
 ထာ၊ ရှိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ ဗါဟိရကသမယ၊ အပဖြစ်သော၊ တိတ္ထိ
 တို့၏အယူ၌၊ မဂ္ဂေါ၊ နာမ၊ အရဟတ္တမဂ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝီဟနာဒံ၊ ကေသရ၊ ဇာမြသော်မင်းကဲ့သို့ရဲတင်းသောကောင်းကံ၊ နုဇ္ဈော၊
 မြွက်ဆိုတော်မူလျက်၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် သ
 ယန္တု၊ ဥာဏေန၊ သယန္တု၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ဥာတံ၊ သိအပ်သော၊ ဝံ၊ တနည်းကား၊
 သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်ပင်လျှင်၊ မဟာကရုဏာသာဓ္မာဒိတော၊ မဟာ
 ကရုဏာဖြင့်တိုက်တွန်းအပ်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်
 ဖြစ်၏၊ ဒေသနာဝိလာသပတ္တိယာ၊ ဒေသနာတော်၏ တင့်တယ်ခြင်းသို့
 ရောက်သဖြင့်၊ ဟတ္ထတလေ၊ လက်ဝါးပြင်၌၊ အာမလကံဝိယ၊ သျှစ်ရှားသီး
 ကဲ့သို့၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလျက်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝေနေယျဇနတံ၊ ဝေနေယျကြာ သတ္တဝါ အပေါင်းကို လည်း
 ကောင်း၊ အနုသာသတိ၊ ကံဖြစ်တော်မူ၏၊ ဩပါဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊
 ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤသို့သောပြီးဆုံးခြင်းကဲ့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ နဂိ
 တတ္ထေရဂါယာဝဏ္ဏနာ၊ နာဂိတမထရ်၏ ဂါယာအာသွင်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကောနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၁၇-ပဓိဋ္ဌတ္ထေရဝါဒာ၊

ခန္ဓာဒိဋ္ဌာယထာဘူတန္တိ။ ခန္ဓာဒိဋ္ဌာယထာဘူတံ ဟူသော ဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော၊ ပဓိဋ္ဌတ္ထေရသား၊ ပဓိဋ္ဌမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယန္တိ၊ ဤမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေ သု၊ ရှေးဗုဒ္ဓရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည် ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဇ္ဇန္တု၊ ပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္ထဒသိဿ၊ အတ္ထဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်ထော်၌၊ ကဿပေါနာမ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ တာပသော၊ ရှင်ရသေ့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကောဒိဝသံ၊ တနေသ၌၊ သတ္တာရံ၊ အတ္ထဒသိ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဇ္ဈလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ ချီ၍၊ ပဒက္ခိတံ၊ လက်ယာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲသွားလေ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေနုပုညကဗ္ဗေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ အတန်တလဲလဲ၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ မဂဓရဋ္ဌေ၊ မဂဓတိုင်း၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနုဗ္ဗဓမ္မေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခမ္ပနန္တုဿယတာယ၊ တောထွက်ခြင်း၌ ညွှတ်သောအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိဗ္ဗာဇကပဗ္ဗန္တံ၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုပရိဗိုဇ်ရဟန်းအဖြစ်၌၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သည်ကို၊ သိက္ခိတွာ၊ ကျင့်၍၊ ဝိစရန္တော၊ လှည့်သည်းသည်ရှိသော်၊ ဥပဘိဿကောလိတာနံ၊ ဥပတိဿကောလိတာအစရှိသောသူတို့၏၊ ပဗ္ဗဇိတာဘာဝံ၊ ရဟန်းပြုသောအဖြစ်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ တေပိနာမမဟာပုညာ၊ ထိုသို့ဘုန်းကြီးသော ဥပတိဿကောလိတာတို့စဉ်လျက်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားအထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သေး၏၊ တထေဝ၊ ထိုဘုရားအထံ၌ရဟန်းပြုခြင်းသည်သာလျှင်၊ သေပျော့မညော့။

၁-ကောနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၇-ပဓိဋ္ဌတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၉

မြတ်ယောင်ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ
တော်သို့၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓ
သဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊
တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ
ကို၊ အာစိက္ခံ၊ ကြားတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ အာရဘိတွာ၊ အား
ထုတ်၍၊ နမိရဿေဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
သန္တိကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ တေန၊ ထိုကြောန၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ။ ။

နာရဒေါ၊ ဣတိနာမေန၊ နာရဒဟူသောအမည်ကိုမှည့်သဖြင့်၊ ကဿပေါ
တိ၊ ကဿပဟူ၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိနု၊ သိကြကုန်၏၊ ကုသလာကုသလေ၊ ကုသိုလ်
အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဧသံဇေသန္တော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသန္တိကံ၊ မြတ်
စွာဘုရားအထံတော်သို့၊ အဂမိ၊ ရောက်ပြီး၊ မေတ္တစိတ္တော၊ မေတ္တာစိတ်၌
ယှဉ်တော်မူသော၊ ကာရုဏိကော၊ မဟာကာရုဏာရှိတော်မူသော၊ ကန္တု၊
မာ၊ ငါးပါးသောစက္ခုရှိတော်မူသော၊ သော၊ ထိုအတ္ထဒသိမြတ်စွာဘုရား
သည်။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အဿာသယန္တော၊ သက်သာရာကိုရစေ
ထျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
သကံစိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်စေ၍၊ အဇ္ဈလိ၊ လက်အုပ်ကို၊
သိရေဦးခေါင်း၌၊ ကတွာန၊ တင်သည်ကဲ့ပြု၍၊ သတ္ထာရံ၊ အတ္ထဒသိမြတ်
စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပါစိနာမုခေါ၊ အရှေ့မျက်နှာသို့ရှေးရှု၊
ပတ္တမိ၊ ၁၁သွား၏၊ သတ္တရသေကပ္ပသတေ၊ ထောင်ချန်ရာကပ်ကမ္ဘာထက်၌
အဓိတ္တတာပနောနာမ၊ အဓိတ္တတာပနအမည်ရှိသော၊ မဟဗ္ဗလော၊ ဗိုလ်ထု
ကြီးကျယ်စွာနအားကြွယ်သော၊ မဟိပတိ၊ မြေကိုအစိုးရသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊
စကြာရေတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်
ရဘူးပြီးမဟွံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဇုတ်ကြည်း
အပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
တော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊
အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရာဇန္တော၊ ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ခန္ဓာဒိ
ဋ္ဌာယထာဘူတံဘဝါသဗ္ဗေပဒါလိတာဝိက္ခိဏောဇာတိသံသာရော နတ္ထိဒါ
နိဝုနတ္ထဝေါတိဂါထံ၊ ခန္ဓာဒိဋ္ဌာယထာဘူတံ ဘဝါသဗ္ဗေပဒါလိတာ ဝိက္ခိ
ဏောဇာတိသံသာရော နတ္ထိဒါနိဝုနတ္ထဝေါဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ မေ၊ ငါသည်၊ ယကာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ခန္ဓာ၊ ငါးပါး

သောဥပဒါနက္ခန္ဓာတို့ကိုးဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
ဘဝ၊ ကမ္မဘဝဥပပတ္တိဘဝတို့ကိုးပဒါလိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီးစေတိ
သံသာရော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟုဆို အင်သောသံသာရာသည်၊ ဝိက္ခိဏော၊
ကုန်ပြီ၊ ဒါနိဗ္ဗာနိယေသုအခါ၌၊ ပုနုဗ္ဗဝေါ၊ တစ်နိဘဝအသစ်၌ဖြစ်ရခြင်း
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ ခန္ဓာတိ၊ ခန္ဓာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ငါး
ပါးသောဥပဒါနက္ခန္ဓာတို့ကိုးဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တေ၊ ထို
ငါးပါးသောဥပဒါနက္ခန္ဓာတို့ကိုး၊ ဝိပဿနုပလက္ခတောဝံ၊ အနိစ္စအစရှိ
သောလက္ခဏာရေ သုံးပါးသို့ကပ်၍ရှုသောလက္ခဏာအားဖြင့်၎င်း၊ သာမည
လက္ခဏတောဝံ သာမညလက္ခဏာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥာတပရိညာ
ဒီဟိ၊ ဥာတပရိညာဉ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပရိဇေနနဝသေန၊ ပိုင်းခြား၍သိ
သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာယထာဘူတန္တိ၊ ဒိဋ္ဌာယထာဘူတံဟူသည်ကား၊
ဝိပဿနာပညာသက်တာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာ
ယ၊ အရိယမဂ္ဂပညာဖြင့်၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း၊ ဣတိအာဒိနာ
ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အဝိပရိဘုတော၊ မတောက်ပြန်သောအားဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာ
မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ကဝါသဗ္ဗေပဒါလိတာတိ၊ ဘဝါသဗ္ဗေပဒါလိတာဟူသည်
ကား၊ ကာမဘဝါဒယော၊ ကာမဘဝအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်
သော၊ ကမ္မဘဝါစ၊ ကမ္မဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိဘဝါစ၊ ဥပပတ္တိ
ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဉာဏသတ္တေန၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏ်တည်း
ဟူသောဝေးလက်နက်ဖြင့်၊ ဘိန္နာဝိဒ္ဓံသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ဟိသစ္စံ
မှန်၏။ ကိလေသပဒါလနေနေဝံ၊ ကိလေသကိုဖျက်ဆီးသဖြင့်သာလျှင်၊
ကမ္မေသပတ္တိဘဝါဝိ၊ ကမ္မဘဝဥပပတ္တိဘဝတို့သည်လည်း၊ ပဒါလိတာနာမ
ဖျက်ဆီးသည်မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
ဝိက္ခိဏောဇာတိသံသာရော နတ္ထိဒါနိပုနုဗ္ဗဝေါတိ၊ ဝိက္ခိဏောဇာတိသံသာ
ရောနတ္ထိဒါနိပုနုဗ္ဗဝေါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊
အတ္ထေဝံ၊ အနက်ကို၊ ဟောဉ္ဇာ၊ အောက်၌၊ ပုတ္တောယေဝံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်
သာလျှင်တည်း။ ပရိဗ္ဗတ္တေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ပရိဗ္ဗမထေရ်၏ဂါထာ
အတွင်း၌ရှိတော့ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကောနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၈-အဇ္ဈနတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၁

၁-ကောနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၈-အဇ္ဈနတ္ထေရဂါထာ၊

အသက္ခိဝတအတ္တာနန္တိ၊ အသက္ခိဝတအတ္တာနံဟူသောဂါထာသည်၊
 အာယသ္မတော၊ အသက္ခိဝတသော၊ အဇ္ဈနတ္ထေရဿ၊ အဇ္ဈနမထေရ်၏၊
 ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အာယတ္တိ၊ ဤအဇ္ဈနမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိ၊ ဗုဒ္ဓေသု
 ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထတဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပိဝဇ္ဇုပနိဿယံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်၊ အသးကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပဓိ
 နန္ဒော၊ ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိ
 သော၊ အဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ သိဟ
 ယောနိယံ၊ ခြင်္သေ့၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ကောဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အရ
 ညေ၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ အညတရတ္ထိ၊ တခုသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊
 နိသိန္နံ၊ နေဟော်မူသော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဣမတ္ထိ
 ကာလေ၊ ဤအခါ၌၊ အဟံခေါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗသေ
 ဌော၊ အလုံးစုံတို့ထက်မြတ်သော၊ ပုရိသသိဟာ၊ လောက၌မမြတ်ပေ
 တည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ပသန္တမာနသော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ သုပုပ္ဖာသသာလသာဝံ၊ ကောင်စွာပွင့်သောအင်ကြင်းခက်ကို၊ သဗ္ဗိ
 တွာ၊ ချိုး၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်ပြီးသောသိဟော၊
 ထံခြင်သော်လည်း၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပညကဓမ္မန၊ ကောင်းမှုကံ
 ကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဇ္ဈော၊ ကျင်လည်
 သည်ရှိသော၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်
 မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ သေဗ္ဗိကုလေ၊ သူဌေးမျိုး၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးသားအား၊ အဇ္ဈနောတိနာမံ၊ အဇ္ဈနဟူ
 သောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ ဝိညာဝံ၊
 သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ နိဂဗ္ဗေဟိ
 တက္ကတွန်းတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ကတပရိဝေယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောအလေ့
 အကျက်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကျင့်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသောအမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အမိဂမိဿာမိ၊
 ရပေတော့အံ့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ပိဝဇ္ဇုပနိဿယတာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ကင်းရာ
 နိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိသောကြောင့်၊ အဟာကောလေယေဝ၊ ငယ်သောအခါ၌သာ
 လျှင်၊ နိဂဗ္ဗေသု၊ တက္ကတွန်းတို့၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ လဟန်းပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတက္က

၄၂ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

တွန်းတို့၏အကျင့်၌၊ သာရုံးအနှစ်ကို၊ အလောကော၊မရသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ယမကပါဒိုဟာရိယံ၊ရေမီးအရံအရံသော
 တန်ခိုးပြာဒိုဟာကုဒိသွာ၊မြင်၍၊ ပဋိဝဇ္ဇသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓေ၊ခြင်းရှိ
 သည်၊ ဟုတွာ၊မြင်၍၊ သာသနေး၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗ
 ဖိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကံ၊ အာရတိတွာ၊ အားထုတ်၍၊
 နဝိရသေဝ၊မကြာမီသာလျှင်၊အရဟတာ၊ရဟန္တာသည်၊ အဟောသိ၊မြင်
 ၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊အပဒါနေ၊အပဒါနံ၌၊ ။

တဒါ၊ထို အခါ၌၊အဘိဇာတော၊မြတ်သောဇာတ်ရှိသော၊သုကေသရီ၊
 ကောင်းသောမှင်ဆံရှိသော၊ ဖိဂရေဇာ၊သားများသေ၌နင်း ခြင်္သေ့မင်း
 သည်၊ အာသိ၊မြင်၏၊ ဝိရိဒုဂ္ဂံ၊ တောင်မြောက်ချောက်ကြားနေများတွေ
 အစသတ္တဝါကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာလျက်၊ လောကနာယကံ၊ ဝိပဿီ
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရပြီး၊ နှုခေါင်ကန္တေန၊ ငင်စပ်သဖြင့်၊
 အယံမိရော၊ ဤမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ မဟာဇနံ၊ လူများ အပေါင်းကို၊
 နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူ၏၊ နေဝဒေဝံ၊ နတ်တကာထက်နတ်မြတ်ဖြစ်
 တော်မူသော၊ နရာသသံ၊ လူတကာတို့ထက် မြတ်တော်မူသော၊ နံ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့၊ ယံနနဥပါသေယျံ၊ အကယ်၍ ကပ်ရမူကား၊ သာရ
 ဝတ၊ကောင်းလေစွးဇွတ်၊ဤသို့၊ မနယိကတွာ၊နှလုံးသွင်း၍၊ သာလသ၊
 အင်ကြင်းပင်၏၊ သာရံ၊ အခက်ကို၊ ဘညိယူ၊ချိုး၍၊ သကောသံ၊ ပွင့်
 ညှာနှင့်တကွသော၊ ဝုပ္ပံ၊ အင်ကြင်းပန်းကဲ့၊ အာဟရိ၊ဆောင်ပြီး၊ အာဟ
 ရိတွာန၊ ဆောင်ပြီး၍၊ သမ္ပန္နံ၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပဂတိန္ဒာန၊
 ကပ်၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ဝုပ္ပံ၊ အင်ကြင်းပန်းကို၊ အဒါယိ၊ ကပ်လှူ၏၊
 ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဇောနုရုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲ တကမ္ဘာထက်၌၊
 ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ဝုပ္ပံ၊ပန်းကို၊ပူဇယိ၊ပူဇော်ပြီး
 တာယာစေတနာယ၊ထိုစေတနာကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊နာဘိဇာ
 နာမိ၊မသိစတူး၊ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဝုပ္ပဒါနသ၊
 အင်ကြင်းပန်းအလှူ၏၊ဖလံ၊အကျိုးပေတည်း၊စ၊အကျိုးထူထပ်ဆတ်၍ဆို
 ဦးအံ၊ဣတော၊ဤကမ္ဘာမှ၊နဝေမကပ္ပေ၊ကိုးကမ္ဘာမြောက်၌၊ဝိရောစနသနာ
 မကာ၊ဝိရောစနဟုရအပ်သောအခါ၌ရှိကုန်သော၊မဟဗ္ဗလာ၊ဗိုလ်ထုကြီး
 ကျယ်လွန်အားကြွယ်ကုန်သော၊တယော၊သုံးယောက်ကုန်သော၊စက္ကဝဏ္ဏ
 ရာဇာနော၊စကြာမင်းတို့သည်၊ အာသိ၊ထု၊ ဖြစ်တူးကုန်ပြီး၊မဟံ၊ငါ့အား၊
 ကိလေသ၊ ကိလေသတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်း အပ်ကုန်ပြီး၊ပ၊

ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
ပြီးတုန်း၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အဟေတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊
အနုတ္တရသုခါမိဝမာသန္တု၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာကို ရကြောင်း၊
ဖြစ်သောပီ ဘိအဟုန်ဖြင့်၊ ဥဒါနံ၊ ခမ်းခြောက်သောစကားကို၊ ဥဒါနေန္တော၊
မြှောက်ဆိုလျက်၊ အသက္ခိ၊ ဝတအတ္တဝန်၊ ဥဒ္ဓါဝံ၊ ဥဒကာထလံ၊ ဝုပ္ပမာနော
မဟောစော၊ သစ္စာနိပဋိဝိဇ္ဈဟန္တိ၊ ဂါထံ၊ အသက္ခိဝတအတ္တဝန်၊ ဥဒ္ဓါဝံ၊
ဥဒကာထလံ၊ ဝုပ္ပမာနောမဟောစော၊ သစ္စာနိပဋိဝိဇ္ဈဟံဟူသောဂါထာ
ကို၊ အတာသိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ မဟောစော၊ ကြီးစွာသောရေအယဉ်၌၊ ဝုပ္ပ
မာနော၊ မျောသော သတ္တဝါသည်၊ ဥဒကာ၊ ကြီးစွာသောရေအယဉ်မှ၊ ထလံ၊
ကြည်းကုန်ထက်သို့၊ အတ္တဝန်၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓါဝံ၊ ထုတ်ဆောင်
ခြင်းငှါ၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အသက္ခိဝ၊ စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
မဟောစော၊ သံသရာတည်းဟူသောရေအယဉ်၌၊ ဝုပ္ပမာနော၊ မြောသော
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဒကာ၊ သံသရာတည်းဟူသော ရေအယဉ်မှ၊ ထလံ၊
နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကြည်းကုန်ထက်သို့၊ အတ္တဝန်၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓါဝံ၊
ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဝတကောန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ အသက္ခိ၊ စွမ်းနိုင်ပြီ
သစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိ၊ ထိုးထွင်း၍သိရပြီး ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ အသက္ခိန္တိ၊ အသက္ခိဟူသည်ကား၊ သက္ကော
သိ၊ စွမ်းနိုင်ပြီး၊ ဝတာတိအယံသဒ္ဓေါ၊ ဝတဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ပိမုယေ၊
အံ့ဘွယ်သရဲဟူသောအနက်၌၊ နိပါဏော၊ နိပါတ်ပုဒ်သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
ယဒိဒယောအယံ သစ္စပဋိဝေဒော၊ အကြင်သစ္စာလေးပါး တရားကိုထိုး
ထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ဂါ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားကိုထိုးထွင်း
၍သိခြင်းသည်၊ အတိဝိမုနိယံ၊ အလွန်အံ့ဘွယ်ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
တံကိမညထဘိက္ခဝေ၊ ကတမံနုခေါဒုတ္တရတရံဝါဒုရဘိသန္တ ဝတရံဝါ၊
ယံသတဓာဘိန္နဿ ဝါဒဿ၊ ကောဋိယာကောဋိပဋိဝိဇ္ဈေယျာတိ အာဒိ၊
တံကိမညထဘိက္ခဝေကတမံနုခေါဒုတ္တရတရံဝါ ဒုရဘိသန္တဝတရံဝါ၊
ယံသတဓာဘိန္နဿ ဝါဒဿ၊ ကောဋိယာကောဋိပဋိဝိဇ္ဈေယျ ဤသို့အစရှိ
သောပါဌ်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါဘုရား
သည်၊ ဝုပ္ပမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုမှ၊ သင်တို့သည်၊ ကိမညထ၊ အတယ်သို့
မှတ်ထင်ကုန်သနည်း၊ သတဓာဘိန္နဿ၊ အစိတ်တရာဖြင့်မိတ်လေပြီးသော

၄၄ လောကဝါသအဗ္ဗကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ဝါဠုသ၊ သားမြီးမျှင်၏၊ ကောသိယ၊ အစွန်းဖြင့်၊ ကောသိ*၊ အစွန်းကို၊ ယံလေန
 ကာရဏေန၊ အပြစ်အကြောင်းဖြင့်၊ ပဋိဝိနန္တယျ၊ ထီးရာ၏၊ ကထမံနုခေါ၊
 အစာပယ်သည်လျှင်၊ ဒုက္ခရတရံနုခေါ၊ ခဲယဉ်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 သနည်း၊ ဒုရတိသမ္ပဝတရံဝါ၊ အလွန်ဖြစ်နိုင်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်သနည်း၊ အတ္တာနန္တိ၊ အတ္တာနံဟူသည်ကား၊ နိယကန္တုတ္တံ၊ မိမိအတ္တတ္တ
 သန္တာန်ကို၊ သန္တာယ၊ ရည်၍၊ ဝေတိ၊ ဆို၏၊ ပတိသစ္စံ၊ ရှစ်၏၊ သောအတ္တဘာ
 ဝေါ၊ ထိုအတ္တဘောသည်၊ ပရော၊ သူတပါးသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သော၊
 ထိုအတ္တဘောကို၊ အတ္တာတိ၊ ကိုယ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥဒ္ဓါတုန္တိ၊ ဥဒ္ဓါ
 တံဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓရိတံ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဥဒ္ဓုန္တိပိ၊ ဥဒ္ဓုဟူ၍
 လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဥဒကောတိ၊ ဥဒကံဟူသည်ကား၊
 သံသာရ မဟောစာသင်္ခါလော၊ သံသာရာ တည်းဟူသော ကြီးစွာသော
 အယဉ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဥဒကား၊ ရွှေ၊ ထလန္တိ၊ ထလံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာ
 နထလံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကြည်းကုန်ထက်သို့၊ ဝုပ္ပမာနောမဟော
 စောတိ၊ ဝုပ္ပမာနောမဟောစောဟူသည်ကား၊ မဟန္တဝေ၊ သမုဒ္ဒရန္တိ၊
 ဝုပ္ပမာနောပိယ၊ မြောသောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောအလိုသည်၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
 ဂန္တိရိပ္ပတေ၊ အလွန်နက်ကျယ်သော၊ အပ္ပတိဋ္ဌေ၊ ရပ်တည်ရာမရှိ
 သော၊ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော၊ ဥဒကောစော၊ ယေအယဉ်၍၊ ဝေဂသ၊
 အဟုန်ဖြင့်၊ ဝုပ္ပမာနော၊ မြောသော၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ကေနပိ၊
 တရံတရသော၊ အတ္ထကာမေန၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသောကြောင့်၊
 ဥပနိတံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ ဖိယာရိက္ခသမ္ပန္နံ၊ တက်မတွန်းဝါးနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ဒဠံ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော၊ နာဝံ၊ ထေကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ သု၊ ခနေဝ၊ ရှမ်း
 ယာသဖြင့်သာလျှင်၊ တတော၊ ထိုကြီးစွာသောရေအယဉ်မှ၊ အတ္တာနံ မိမိ
 ကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓရိတံ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ သက္ကုဏေယျယထာ၊ စွမ်းနိုင်
 သကဲ့သို့၊ ပါရံ၊ ကမ်းတဘက်သို့၊ ပါဝုဏေယျယထာ၊ ရောက်နိုင်သကဲ့သို့၊
 ဝေမေဝံ၊ ထိုအတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သံသာရမဟောစော၊ သံသာရာတည်း
 ဟူသောကြီးစွာသောရေအယဉ်၍၊ ကိလေသာဘိသင်္ခါ၊ ရေဝေဂေန၊ ကိလေ
 သာဘိသင်္ခါ၊ ရတည်းဟူသောအဟုန်ဖြင့်၊ ဝုပ္ပမာနော၊ မြောသည်ရှိသော်၊
 သက္ကာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပနိတံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ သမထဝိပဿ
 နုပေတံ၊ သမထဝိပဿနာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အရိယမဂ္ဂနာဝံ၊ အရိယမဂ်
 တည်းဟူသောထွေဖောင်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ တတော၊ ထိုသံသာရာတည်း

၁-ကေနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၈-အဇ္ဈနတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၅

ဟူသောရေအယဉ်မှ၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓရိတုံ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်း
 ဌ၊ နိဗ္ဗာနထလံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကြည်းကုန်းထက်သို့၊ ပတ္တု၊ ရောက်
 ခြင်းဌ၊ အဟော၊ စင်စစ်၊ အသက္ခိ၊ စွမ်းနှိုင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ သက်၍ဆိုပြီး အံ၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ အသက္ခိ၊ စွမ်းနှိုင်း၏၊ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြခြင်းဌ၊
 သစ္စာနိပဋိတိဣဟန္တိ၊ သစ္စာနိ ပဋိတိဣဟံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ခုက္ခာဒိနိ၊ ခုက္ခအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော
 အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ပရိညာပ ကာနသန္တိ၊ ကိရိယတာဝနာ
 ပဋိဝေဓေန၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်း၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း၊ ပျိုးခြင်းအစရှိသောပဋိ
 ဝေဓညာဏ်ဖြင့်၊ ပဋိတိဣ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီး၊ အရိယမဂ္ဂညာဏေန၊ အရိယမဂ်
 ညာဏ်ဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အညာသိ၊ ထိုပြီးတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဥဒကာ၊ သံသရာတည်းဟူသောရေအယဉ်မှ၊ ထလံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော
 ကြည်ကုန်ထက်သို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓရိတုံ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းဌ၊
 ဝတ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ အသက္ခိသက္ခောတိ၊ စွမ်းနှိုင်း၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ အဇ္ဈနတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊
 အဇ္ဈနမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၁-ကေနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၉-ဒေဝသဘတ္ထေရဂါထာ၊

ဥတ္တိဏ္ဏာပကံပလိပါတိ၊ ဥတ္တိဏ္ဏာပကံပလိပါဟူသော ဂါထာသည်၊
 အာယသ္မတော၊ အသက်ရှည်သော၊ ဒေဝသဘတ္ထေရေယ၊ ဒေဝသဘ
 မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ သောဝိ၊ ထိုဒေဝသဘ မထေရ်သည်
 လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတ၊ မိကတရော၊ ပြုအပ်သောဆု
 တောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထာဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပိဝဇ္ဇ၊
 ပနိသယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညံ၊
 ကောင်းမှုကို၊ ဥပပိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ သိသိယ၊ သိသိ
 အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်
 တော်၌၊ ပါရာဝတယောနိယံ၊ ချီ၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဧကဒိဝသံ၊
 တနေ့သ၌၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊
 ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပိယာလယေလံ လွန်သိးကို၊ ဥပနေ
 သိ၊ ကပ်လျှ၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုခို၏၊ ပသာဒသံဝန

၄၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

နတ္ထံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုပွားစေခြင်းငှါ၊ တံ၊ ထိုလွန်သီးကို၊ ပရိသုတ္တံ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုသို့သည်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ပဿန္တိ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ကာလေန၊ ကာလံ၊ အခါခပ်ဝိင်း၊ ဥပသင်္ကမိတွေးချဉ်းကပ်၍၊ ဝန္တိ၊ ရှိခိုး၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒေတိ၊ ကြည်စေတတ်၏။ သော၊ ထိုသို့သည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေးနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏။ အပရာပရံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွေးပြု၍၊ ဒေဝမနုဿသုးနတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ မဏ္ဍလိကရညော၊ တဝန်းတလျားကို အစိုးရသောမင်း၏၊ ပုဗ္ဗတ္တာ၊ သားသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ တရုဏကာလေယေဝ၊ ငယ်သောအခါကပင်လျှင်၊ ရေဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ သုခံ၊ မင်း၏ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တော၊ ခံစားသျှက်၊ ဝုဒ္ဓေါ၊ ကြီးပွားသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ တဿ၊ ထိုအမျိုးသားအား၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွေးကြားနာချ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါဘုံရားရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇ္ဇေ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွေးရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မံ၊ ဖြန့်ခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နမိရသေဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိ၌၊ ။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရပါဏသုပရောဓကော၊ သူတပါးအသက်ကိုညှဉ်းဆဲသတ်တတ်သော၊ ပါရာဝတော၊ ခိုသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ၊ သိဝိသည္ဈုနော၊ သိဝိမြတ်စွာဘုရား၏၊ အနုရေ၊ ဒေ၊ နိး၌၊ ပဗ္ဗာရေ၊ ဟောင်၌၊ သေပျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေမိ၊ ပြု၏။ သာယံ၊ ပါတစ္ဆ၊ ညနံနက်တိုင်လည်း၊ လောကဂ္ဂနာယကံ၊ သတ္တလောကထက်ကြီးသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဝါတို့ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သိဝိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿာသိ၊ မှူးမြင်၏။ ဗ္ဗိပဗိန္ဒဿ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့ကိုအစိုးရတော်မူသော၊ သတ္တုနော၊ သိဝိမြတ်စွာဘုရား၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊

၁-ဇောနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၉-ဧဝသဘတ္တေရဂါယာ၊ ၄၂

မေ၊ ငါ့အား၊ ဒေယျဓမ္မောစ၊ လ္လဘွယ်ဝတ္ထု၊ သည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပိယာလ
 ဖလံ၊ လွန်သီးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဗုဒ္ဓသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့၊ အဂ
 မိ၊ သွားပြီး၊ လောကဓမ္မော၊ သတ္တလောကထက်ကြီးတော်မူသော၊ နရာ
 သဘော၊ လူနတ်တို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ သိခါမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ခံတော်မူ၏၊ တဇ္ဇောတံပရိ၊ နှစ်၊ ထိုလွန်သီးလ္လသော
 အပိုင်းအခြားကို၊ ဥပါဒါယ၊ စ၍၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဝိနာယကံ၊ မြတ် စွာဘုရားကို
 ပရိဘဇာမိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ တေနိတ္တပသာဒေနေ၊ ထိုစံတို့၏ဩဇာညီခြင်း
 ဖြင့် တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာလကံတော၊ ရတေခွဲ၏၊ ဣတော
 ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိံ သေကပ္ပေ၊ သုံးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ပံယယစေ
 တနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဖလံ လွန်သီးကို၊ အဒိဒိ၊
 လှူပြီး၊ တာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတံ၊ ဒုဂ္ဂတံဘဝကို၊ နာသိ
 ဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ နှစ်၊ ဤသို့မထံခြင်းအကျိုးသည်၊ ဖလဒါနဿ၊ လွန်သီး
 အလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ပဉ္စရသေကပ္ပေ၊
 တဆွဲငါးကမ္ဘာထက်၌၊ ပိယာလိ၊ နာ၊ ပိယာလိအမည်ရှိကုန်သော၊ သတ္တရ
 တနသမ္ပန္နာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မဟဗ္ဗဿ၊ မိုလ်ထုများ
 ကုန်သော၊ တယောစက္ကပတ္တိ၊ သုံးယောက်သောစကြာမင်းတို့သည်၊ အာ
 သံ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဝျာဝိတာ
 ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဝေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
 အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကုန်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ ။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊
 ပဟိနကိလေသပစ္စဝေက္ခနဝသေန၊ ပယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာကိုဆင်
 ခြင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နသောမနသော၊ ဖြစ်သောစမ်း၊ မြောက်ခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေန္တော၊ မြက်ဆုံလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥတ္တိဏ္ဏာ
 ပကံပလိပါ၊ ပါတာလသပရိဝဇ္ဇဟာ၊ မုတ္တော၊ ဩဇာစဝဏ္ဏာစ၊ သဗ္ဗေမာနာ
 ပိသံ၊ ဟတာကိဂါထံ၊ ဥတ္တိဏ္ဏာပကံပလိပါ၊ ပါတာလသပရိဝဇ္ဇဟာ၊ မုတ္တော
 ဩဇာစဝဏ္ဏာစ၊ သဗ္ဗေမာနာပိသံ ဟတာဟူသော ဂါထာကို၊ အဘာ
 သံ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ပကံပလိပါ၊ ကြပတေ၊ သော ညွှန်နှင့်တူသော ကာမရာ
 ဂအလွန်နက်ကျယ်သောကြီးစွာသောညွှန်နှင့်တူသောဆန္ဒရာဂကိုလည်း၊
 ဥတ္တိဏ္ဏာ၊ လွန်မြောက်ကုန်ပြီ၊ ပါတာလသ၊ မသက်ဝင်အပ်သည်၏အဖြစ်
 သက်ဝင်နှိုင်းသည်၏အဖြစ်-ကူးမြောက်နှိုင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပါ

၄၈ ထေရဂါယအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တာလမည်သော ဝဲတြဗာနှင့်တူသော ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့ကို ပရိဝုဇ္ဇိတာ၊ ကြဉ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဩဃာစ၊ ဩဃာလေးပါးမှလည်းကောင်း၊ ဂန္ထာစ၊ ဂန္ထလေးပါးမှလည်းကောင်း၊ မုတ္တော၊ ကင်းလွတ်ပြီးသဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ မာနာ၊ ကင်းပေးသောမာန်တို့ကို၊ ဝိသံဟတာ၊ ပျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာ၊ သိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ။

☸ တတ္ထ၊ ထိုဂါယပုန်နှစ်ဥတ္တိဏ္ဏာတိ၊ ဥတ္တိဏ္ဏာဟူသည်ကား၊ ဥတ္တရိတာ အတိတ္တန္တာ၊ လွန်မြောက်ကုန်ပြီ၊ ပကံပလိပါတိ၊ ပကံပလိပါ ဟူသည်ကား၊ ပကံ၊ စ၊ ကြာပတေသောညွှန်ကိုလည်းကောင်း၊ ပလိပါစ၊ အလွန်နက်ကျယ်သောကြံ့စွာသောညွှန်ကိုလည်းကောင်း၊ ပကတိကဒ္ဒမော၊ ကြာပတေသောညွှန်ကို၊ ပကံ၊ ပကံဟူ၍၊ ဝုတ္တတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဂန္ထိရမုထုလော၊ နက်ကျယ်သော၊ မဟာဂန္ထမော၊ ကြံ့စွာသောညွှန်ကို၊ ပလိပါတိ၊ ပလိပါဟူ၍၊ ဝုတ္တတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ပကောဝိယ၊ ကြာပတေသောညွှန်ပြောင်ကဲ့သို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပကော၊ ပကံမည်၏၊ ကာမရာဂေါ၊ ကာမရာဂကို၊ လတ္တကိ၊ ရအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ လတ္တကိ၊ ရအပ်သနည်း၊ အာသုဝိတာဝေါပါဒနေန၊ မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ ဗိညာဿ၊ မိတ်ကို၊ မက္ခနတော၊ လိန်းကျန်တတ်သောကြောင့်၊ လတ္တကိ၊ ရအပ်၏၊ ဝုတ္တနယန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ကမ္မက္ခနတော၊ ကံကိုလိန်းကျန်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုရုတ္တရဏတော၊ စ၊ လွန်မြောက်နိုင်ခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပလိပေါဝိယ၊ နက်နဲကျယ်ပန်းသော ညွှန်ပြောင်ကဲ့သို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပလိပေါ၊ ပလိပမည်၏၊ ဝုတ္တဒါရာဒိဝိသယော၊ သားမယားအစရှိသောအာရုံ၌ဖြစ်သော၊ ဗဟုလော၊ ကြီးစွာသော၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ ဆန္ဒရာဂကို၊ လတ္တကိ၊ ရအပ်၏၊ တေ၊ ထိုကာမရာဂဆန္ဒရာဂတို့ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန အနာဂါမိခံရဖြင့်၊ သဗ္ဗေသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ အတိတ္တန္တာ၊ လွန်မြောက်ကုန်ပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥတ္တိဏ္ဏာပကံပလိပါတိ၊ ဥတ္တိဏ္ဏာပကံပလိပါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပါတာလာတိ၊ ပါတာလာဟူသည်ကား၊ ပါဝံ၊ ရောက်သောကံခြင်းငှါ၊ အလံ၊ စွမ်းနိုင်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတာလာ၊ ပါတာလာမည်ကုန်၏၊ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌နန္ဒတာပဒေသ၊ ချိုင့်ဝှမ်းသောအရပ်တို့ကို၊ လတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ကေမိပန၊ အချိုသောဆရာတို့သည်ကား၊ နာဂဘဝနံ၊ နဂါးတို့ကို၊ ပါတာလာန္တိ၊ ပါတာလာဟူ၍၊ ဝေန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ အဂါဟ

၁-ကောနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၈၉-ဒေဝသတတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၉

ဒုရဝဂါဟဒုရတ္တဏဋ္ဌေန၊ မသက်ဝင်နှိုင်းသည်၏အနက်အလွန်သက်ဝင်
 နှိုင်းသည်၏အနက် လွန်မြောက်နှိုင်းသည်အနက်သဘောကြောင့်၊ ပါ
 တာသာဝိယ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌ ချိုင့်ဝှမ်းသောအရပ်ကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတာလား၊ ပါတာလမည်ကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌိယော၊ ခြောက်ဆဲ့
 နှစ်ပါးသောဒိဋ္ဌိတို့ကိုလည်း နှစ်ပါးသောဒိဋ္ဌိတို့ကိုလည်း နှစ်ပါး
 သောဒိဋ္ဌိတို့ကိုလည်း မဟာ၊ ငါသည်၊ ပဌမမဂ္ဂမိဂမေနေဝ၊ သောတာပတ္တိ
 မဂ်ကိုရသဖြင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗဿ၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဝဇ္ဇိတာ၊ ကြဉ်အပ်
 ကုန်ပြီ၊ သမုတ္တိန္နာ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါတာလ
 ပရိဝဇ္ဇိတာဝိ၊ ပါတာလပရိဝဇ္ဇိတာ ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 မုတ္တောဩဃာစဂန္တာစာဝိ၊ မုတ္တောဩဃာစဂန္တာစဟူသည်ကား၊ ကာ
 မောဃာဒိဋ္ဌိဃာတော၊ ကာမောဃာအစရှိသောလေးပါးသောဩဃာတို့မှ
 လည်းကောင်း၊ အဘိဇ္ဈာကာယဂန္တာဒိဂန္တာတော၊ အဘိဇ္ဈာကာယဂန္တာ
 အစရှိသောလေးပါးသောဂန္တာတို့မှလည်းကောင်း၊ တေနတေနမဂ္ဂေန၊ ထို
 ထိုသို့သောအရိယမဂ်ဖြင့်၊ မုတ္တောပရိမုတ္တော၊ လွတ်ငြိ၊ ပုန၊ တစ်ခါ၊ အဘိ
 ကိရဏအဂန္တာနဝသေနဝါ၊ ဖရိဖရမကြမူ၍ မထုံးဖွဲ့သည်၏အစွမ်းဖြင့်
 လည်း၊ အဘိက္ကန္တာ၊ လွန်မြောက်ပြီ၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊
 အနက်တည်း၊ သဗ္ဗေမာနာပိသံဟတာဝိ၊ သဗ္ဗေမာနာပိသံဟတာဟူ
 သည်ကား၊ နာပိခာကိုးပါးအပြားရှိကုန်သော၊ မာနာပိ၊ မာနတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အပ္ပမဂ္ဂ၊ မိဂမေနန၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့်၊ ပိသေသတော၊ အ
 ထူးအားဖြင့်၊ သံဃာတံပိနာသံ၊ ပျက်ဆီးခြင်းသို့၊ အပါဒံ၊ ရောက်စေကုန်ပြီ၊
 သမုတ္တိန္နာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ မာနပိခာဟတာဝိ၊ မာနပိခာဟ
 တာဟူ၍လည်း၊ ကေမိ၊ ၊ ချိုသောဆရာတို့သည်၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှုတ်ကြကုန်၏၊
 မာနကောဌာယာ၊ မာနအရပ်ကို၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အ
 နက်တည်း၊ အပရေ၊ တပါးသောဆရာတို့သည်၊ မာနပိခာဟတာဝိ၊ မာနပိ
 ခာဟတာဟူ၍၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရှုတ်ကြကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုအပရေဆရာတို့၏၊ ဝါဒေ
 ပန၊ အယူ၌ကား၊ မာနာဝ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသောမာန်သည်ပင်လျှင်၊ ပိသသ
 ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲကို၊ ပလတော၊ ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ မာနပိသ၊ မာန
 ပိသမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
 ဒေဝသတတ္ထေရဂါထာဝဇ္ဈန္တာ၊ ဒေဝသတမထေရ်၏ဂါထာအသွင်သည်
 နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ကေနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၉၀-သာမိဒတ္တတ္ထေရဂါထာ၊

ပဉ္စက္ခန္ဓာပရိညာတာတိ၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာပရိညာတာ ဟူသောဂါထာသည်၊
 အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော၊ သာမိဒတ္တတ္ထေရဿ၊ သာ
 မိဒတ္တမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယဋ္ဌိ၊ ဤသာမိဒတ္တမထေရ်
 သည်သည်။ ပုရိမဗုဒ္ဓဿ၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သော
 ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ အတ္ထဒသိဿ၊ အတ္ထဒသိအမည်
 တော်ရှိသော၊ ဝဂေတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊
 ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွားဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်
 ၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ သတ္ထရိ၊ အတ္ထဒသိမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တဿာ
 ဝဂေတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ထူပေးစေတော်၌၊ ပုပ္ဖေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊
 ဆတ္တာလိဆတ္တံ၊ တီးအဆင့်ဆင့်ကို၊ ကတွားပြု၍၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာ
 သိ၊ ပြုပြီး၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေနုပုညကဗ္ဗေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ
 ကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွားဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ အဘန်တ
 လဲလဲ၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွားပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ
 ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊
 ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
 ၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော၊ သား
 သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိဖြစ်လေ၏၊ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ သာမိ
 ဒတ္တောဟိနာမံ၊ သာမိဒတ္တဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော
 ထိုသာမိဒတ္တသတို့သားသည်၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝိညတံ၊ သိ
 ကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓါနု
 ဘာဝံ၊ ဘုရား၏အာနုဘော်ကို၊ သုတွားကြားရ၍၊ ဥပါသကေဟိ၊ ဥပါသကာ
 တို့၌၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဝဂေတော၊ သွားသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထာ
 ရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူသည်
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဿန္နမနုဿေ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်
 ၍၊ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်သောအရပ်၌၊ နိဗ္ဗိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုသာမိဒတ္တ၏၊ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို၊ ဩလော
 ကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဓမ္မံ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယ
 ထာ၊ အကြင်အမြင်၊ အရာဖြင့်၊ သန္ဓေ၊ သန္ဓါမြင်းကို လည်းကောင်း၊ သံသာ

၁-ဇကုနိပါတ်-၆-နဝမဝဂ်-၆၀ သာမိဒတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၁

ရေ၊ သံသရာဋ္ဌိ၊ သံဝေဂဉ္စ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း၊ ဘိုလည်းကောင်း၊ ပဋိလတ်၊ ရှေး
 တယာ၊ ထိုအခြင်း၊ အရာဖြင့်၊ ခွဲ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေယိ၊ ဟောတော်
 မူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ ပဋိလန္တသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓေ၊ ခြင်းရှိ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဉာဏသ၊ ပါရမီဉာဏ်သန္တာရ၏၊ အပရိ
 ပတ္တတ္တာ၊ မရင့်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကတ်ပယကလံ၊ နှင့်ရက်သုံး
 ရက်ကာလပတ်သုံး၊ အသေသဟုလိ၊ ပျင်းရိခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊
 နေ၏၊ ပုန၊ တစ်ခါ၊ သတ္တာရာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရား
 ဒေသနာဖြင့်၊ သမုတ္တေဇိတော၊ ထက်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယ၊
 ဝိပဿနာဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တတ္ထ၊ ထို
 ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ယုတ္တပယုဒတ္တာ၊ အလွန်အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟန္တော၊
 နေသည်ရှိသော်၊ နမိရေနေဝ၊ မကြားမိသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန၌၊ ။

နရတ္ထဿ၊ လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ အတ္တဒသိမ္ပိ၊ အတ္တဒသိ
 အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတိ၊ ခြံစံစွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာန်ပြုလတ်သော်၊ သတ္တာတိသတ္တံ၊ ထီးအဆင့်ဆင့်၊ ကာရေတွာ၊ ပြု၍၊
 သူပမ္ပိ၊ စေတီတော်၌၊ အဘိရောပယိ၊ တင်လှူပြီး၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်
 သိမ်း၊ အာဂတံ၊ လာ၍၊ သတ္တု၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ စေတီပံ၊ စေတီတော်
 ကိုးနမသိ၊ ရှိခဲ့ပြီး၊ ပုပ္ဖသဒ္ဓနံ၊ ပန်းအမိုးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သတ္တု၊ ထီး၌၊ အဘိ
 ရောပယိ၊ တင်လှူပြီး၊ သတ္တရသေ၊ ကပ္ပသတေ၊ တထောင့်ခုနစ်ရာကပ်
 ကယှာထက်၌၊ ဒေဝမုန္တံ၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ အကာရယိ၊ မင်းပြုပြီး၊ မ
 နုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့၊ နဂန္တသိ၊ မရောက်ရ၊ ဣဒံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအ
 ကျိုးသည်၊ ထူပူစာယ၊ စေတီတော်အားပူဇော်ခြင်း၏၊ ပလံ၊ အကျိုးပေ
 တည်း၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်း
 အပ်ကုန်ပြီး၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊
 ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ သော၊ ထိုသာမိဒတ္တမထေရ်သည်၊ အပရတာဂေ
 နောက်အတို့၌၊ တိက္ခု၊ ကိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်သာမိဒတ္တ
 ကိ၊ အသို့နည်း၊ တယာ၊ ငါ့ရှင်သည်၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော၊ လူတို့၏ကု
 သိုလ်တရားထက်လွန်သောဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို၊ အဓိဂတော၊ ရအပ်ပါ
 ၍လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ သာသနဿ၊ သာသ

နာတေသ်၏၊ နိယျာနိကာသာဝံ၊ သံသရာဝံ ခုဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်း အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တနေးမိမိ၏၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိစ၊ လောကုတ္တရာတရားအားလျော်သော အကျင့်ဝတ်ဖြတ် ပဋိပတ်ကို လည်းကောင်း၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ပဝေဒေန္တော၊ ပြောကြားလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏဝသေန၊ ပြောကြားသည်၏ အတွင်းဖြင့်၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာပရိညာတာ၊ ဗိဇ္ဇန္တိဆိန္ဒမူလကာ၊ ဝိက္ခိဏောဇာတိသံသာရော၊ နတ္ထိဒါနိဝုနန္တဝေါတိဂါလံ၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာပရိညာတာ၊ ဗိဇ္ဇန္တိဆိန္ဒမူလကာ၊ ဝိက္ခိဏောဇာတိသံသာရော၊ နတ္ထိဒါနိဝုနန္တဝေါဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ပရိညာတာ၊ သုံးပါးသောပရိညာဉ်ဖြင့်ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဆိန္ဒမူလကာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော သမုဒယ သစ္စာတည်း ဟူသောအကြောင်းရင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗိဇ္ဇန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဇာတိသံသာရော၊ သံသရာ၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ ဝိက္ခိဏော၊ ကုန်ပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုနန္တဝေါ၊ သဘန်တဝအသစ် ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာပရိညာတာတိ၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာပရိညာတာဟူသည့်ကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဣမေပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဤငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ပင်၊ တည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသာတည်း၊ တေတော၊ ထိုယက်၊ ဝိယျော၊ လွန်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပရိညာဟိ၊ ပရိညာဉ်ဝှံဖြင့်၊ ပရိတ္တိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ဉာတာဝိဒိတာ၊ သိအပ်ကုန်ပြီ၊ ပဋိလဒ္ဓါ၊ ရအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗိဇ္ဇန္တိဆိန္ဒမူလကာတိ၊ ဗိဇ္ဇန္တိဆိန္ဒမူလကာဟူသည့်ကား၊ တသ္မာပရိညာတတ္ထာယေဝ၊ ထိုသို့ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ မူလဘူတဿ၊ အကြောင်းရင်း ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သမုဒယဿ၊ သမုဒယသစ္စာကို၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းဆတ်သိမ်း၊ ပဟိနတ္တော၊ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေ၊ ထိုအကြောင်းရင်းဖြစ်သော သမုဒယသစ္စာတို့ကို၊ ဣဒါနိယေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင် စရိမကဗိတ္တနိရောဓော၊ အဆုံးဖြစ်သောစိတ်ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဆိန္ဒမူလကာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော သမုဒယသစ္စာတည်းဟူသောအကြောင်းရင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗိဇ္ဇန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ၊ စရိမကဗိတ္တနိရောဓော၊ အဆုံးဖြစ်သောစိတ်ချုပ်ခြင်းဖြင့်၊ အပ္ပမိသန္တိကာဝ၊ တဘန်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊

၃

၁-ကောနိပါတ်-၉-နဝမဝဂ်-၉၀-သာမိဒတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၃

ချုပ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိက္ခိဏောဇာတိသံသာရော၊ နတ္ထိဒါနိပုနန္တ
ဝေါတိ၊ ဝိက္ခိဏောဇာတိသံသာရောနတ္ထိဒါနိပုနန္တဝေါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါတာဝန်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဟေဋ္ဌော၊ အောက်
၌၊ ဝုတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ သာမိဒတ္တတ္ထေရဂါထာ
ဝဏ္ဏနာ၊ သာမိဒတ္တမတေရ်၏ ဂါထာ အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ နဝမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ နဝမဝဂ်၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ၊

၁-ကောနိပါတ်-၁၀-ဒဿမဝဂ်-၉၀-ပရိပုဏ္ဏကတ္ထေရဂါထာ၊

နတထာမတံသတရသန္တိ၊ နတထာမတံသတရသံဟူသောဤဂါထာ
သည်၊ အာယသ္မာတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ပရိပုဏ္ဏကတ္ထေရ၊ သာ
ပရိပုဏ္ဏကမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယဗ္ဗိ၊ ဤပရိပုဏ္ဏကမထေရ်
သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ဧေးဘုရားတို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုအပ်သော
ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓမ္မဒသိဿ၊ ဓမ္မဒသိအမည်တော်
ရှိသော၊ ဓာဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလ
ဂေဟ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အ
ဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္တရိ၊ ဓမ္မဒသိမြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ စေတိယေ၊ စေတီတော်၌၊ ပုပ္ဖါဒိဟိ၊ ပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဥဇ္ဇာရ
ပူဇံ၊ မြတ်သောပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသား
သည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌
နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလာ၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတိတုံတုံ၌သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊ ကျင်
လည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြာဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာ
ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကပိလဝဇ္ဈသ္မိ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌၊ သကျ
ရာဇကုလေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာ
သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိပုဏ္ဏ၊ ဝိဘဝတာ
ယ၊ ပြည့်စုံကြွယ်ဝသောစည်၊ စိပ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိပုဏ္ဏကော
တိ၊ ပရိပုဏ္ဏကဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထ၊ ကျော်စောထင်ရှား၏၊ သော၊ ထိုအမျိုး
သားသည်၊ ဝိဘဝသမ္ပန္နတာယ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်

ကြောင့်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတရသံနာမ၊ သတရသအမည်ရှိ
 သော၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ သုံးဆောင်သည်ရှိသော်၊
 သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိဿကာဟာရပရိဘောဂံ၊ ရောဂြိုင်းသောအာ
 ဟာရကိုသုံးဆောင်ခြင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ကာဝသုခုမာလော၊ ထိုမျှ
 လောကီနူးညံ့သိမ်မွေ့သော၊ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားမည်စဉ်လျက်လည်း၊
 နိဗ္ဗာနသုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ အပေက္ခိတွာ၊ ဝံ့တော်မူ၍၊ ယထာတထာ၊
 ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော အာဟာရဖြင့်၊ ယာပေတိ၊ မျှတော်မူသေး၏၊
 ကဿာ၊ အဟယ်ကြောင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အာဟာရဂိဇ္ဈ၊ အာဟာရ၌တပ်
 ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာဟာရသုန္နိကာ၊ အာဟာရ၌စင်ကြယ်ကုန်
 သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့နည်း၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ နိဗ္ဗာနသုခမေဝ၊
 နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုသာလျှင်၊ အဂ္ဂေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရှာဖွေ
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ ဇာတသံဝေဂေါ၊ ဖြစ်သောထိတ်
 လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗာရာဏသီ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌နေ
 ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊
 ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာယဂတာသတိ
 ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ နိယောဇိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်
 သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍
 ပဋိလက္ခဿာနံ၊ ရအပ်သောဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿ
 နာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဗေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန်၌၊ ။

လောကစက္ခုမ္ပိ၊ လူတို့၏မျက်စိသဗ္ဗယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဓမ္မဒဿိမ္ပိ၊
 ဓမ္မဒဿိအမည်တော်ရှိသော၊ နရာသတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗု
 တော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝံ့တော်မူသည်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဓေဋ္ဌဿ၊ ဓမ္မဒဿိမြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ စေတိယေ၊ စေတိတော်၌၊ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်မတ်သော၊ တန္တံ၊ တံခွန်
 တိုင်ကို၊ အဋ္ဌပေသိ၊ တည်ထားပြီး၊ နိဿေဏိ၊ စောင်းတန်းလှေကားကို၊ မာ
 ပယိတွာန၊ ဘန်ဆင်းပြီး၍၊ ထူပသေဋ္ဌံ၊ စေတိတော်မြတ်ကို၊ သယုဇ္ဈဟိ၊
 တက်ပြီး၊ ဇာတိပုပ္ဖံ၊ မလေးပန်းကို၊ ဂဟေတွာန၊ ဆွတ်ယူ၍၊ ထူပမ္ပိ၊ စေတိ
 တော်၌၊ အဘိပူဇယံ၊ ရှေးရှုပူဇော်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရား၏၊ ဂုဏ်တော်ကျေးဇူး
 တော်တို့သည်၊ အဟော၊ ဩအံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွ၊ ဓမ္မာ၊ တရားတော်၏၊ ဂုဏ်
 တော်ကျေးဇူးတော်တို့သည်၊ အဟော၊ ဩအံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွ၊ နော၊ ငါတို့၏၊

၁-ဇကုနိပါတ်-၁၀-ဒဿမဝဂ်-၆၀-ပရိပုဏ္ဏကတ္ထေရဂါထာ။ ၅၅

သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ပဒါးသုံးပါးသောသမ္ပဒါတို့သည်၊ အဟော၊
 ဩဝေသံ၊ အံသွယ်ရှိကုန်စွ၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါပင်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစ
 ဘူး၊ ဣဒ္ဓံ၊ ဤသို့မသိခြင်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ထူပပူဇာယ၊ စေတီတော်
 အားပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ စတုန
 ဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲလေးက မွှာထက်၌၊ ထူပသိခရနာမကာ၊ ထူပသိခရ
 ဟုရအပ်သော အမည်ရှိကုန်သော၊ မဟဗ္ဗလာ၊ မိုလ်ထုများကုန်သော၊
 သောဠသ၊ စက္ကဝတ္တိရာဇာနေ၊ တဆွဲခြောက်ရောက်သော စကြာမင်း
 တို့သည်၊ အာသိ၊ သု၊ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီးမယ့်၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေ
 သာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်အပ်ကုန်ပြီးပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

မန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တို့၊ မတွာ၊ ရောက်၍၊
 ဓမ္မေတရားတော်၌၊ ဂါရုဓဟုမာနေန၊ ရှိသောခြင်းများစွာမြတ်နိုးခြင်းဖြင့်၊
 ဝိတိဝေဂဝိသာဋ္ဌံ၊ ဝိသ္ဗိအဟုန်ဖြင့်လွတ်အပ်သော၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံကို၊ ဥဒါ
 နေန္တော၊ မြက်ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ နတထာမတံသတရသံသုခန္တိယံမယဇ္ဇ
 ပရိဘုတ္တန္တိ ဂါထံ၊ နတထာမတံ သတရသံသုခန္တိ ယံမယဇ္ဇပရိဘုတ္တံဟူ
 သောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နတထာ
 မတံသတရသံသုခန္တိယံမယဇ္ဇပရိဘုတ္တန္တိ၊ နတထာမတံသတရသံသုခန္တိ
 ယံမယဇ္ဇပရိဘုတ္တံဟူသောဤပါဌ၌၊ တထာသိ၊ တထာဟူသည်ကား၊ တေ
 နပကာရေန၊ ထိုအပြားဖြင့်၊ မတန္တိ၊ မတ်ဟူသည်ကား၊ အဘိမတံ၊ အလွန်
 အလိုရှိအပ်၏၊ သတရသန္တိ၊ သတရသံဟူသည်ကား၊ သတရသဘောဇ
 နံ၊ အရာသောအကြိမ်ဖြင့်ချက်အပ်သော ထောပတ်အစရှိသောဘောဇဉ်
 ကို၊ သတရသဘောဇနံနာမ၊ သတရသဘောဇဉ်မည်သည်ကား၊ သတပါ
 ကသပ္ပိအာဒိတိ၊ အရာသောအကြိမ်ဖြင့်ချက်အပ်သော ထောပတ်အစရှိ
 သည်တို့ဖြင့်၊ အဘိသင်္ခတံ၊ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သတသဒ္ဓေါ၊
 သတသဒ္ဓါသည်၊ သတသောသဟဿသောသိအာဒိသုဝိယ၊ သတသော
 သဟဿသောဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌ကဲ့သို့၊ အနေကတ္ထော၊ များစွာ
 သောအနက်ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယံဘောဇနံ၊ အကြင်ဘောဇဉ်သည်၊
 အနေကသုဝိယများသောဟင်းရှိ၏၊ အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ များသောဟင်းလျာရှိ၏၊
 တံ၊ ထိုဘောဇဉ်ကို၊ အနေကသတတာယ၊ များသောဟင်းလျာရှိသည်၏

အဖြစ်ကြောင့်၊ သတရသန္တိ၊ သတရသံဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏။ နာနာရသ
 တောစနံ။ အထူးထူးသော အရသာရှိသောတောစဉ်ရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သုခာဇေ၊ သုခာတုတ်သည်ပင်လျှင်၊
 အန္တိ၊ ထမင်းတောစဉ်မည်၏။ သုခာဘောစနံ၊ သုခါတုတ်သည်ပင်လျှင်တော
 စဉ်မည်၏။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ အာဟာရော၊ အာဟာရကို၊ လဟ္တတိ၊ ရအပ်
 ၏၊ ယံမယဇ္ဇပရိဘုတ္တန္တိ၊ ယံမယဇ္ဇပရိဘုတ္တံဟူသည်ကား၊ ယံနိဗ္ဗာနသုခံ၊
 အကြင် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ အန္တိ ဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်အပ်ပြီ၊ ယံမယာပရိ
 ဘုတ္တန္တိစ၊ ယံမယာပရိဘုတ္တံ ဟူသောပုဒ်ကိုလည်း၊ သတရသံသုခန္တိန္တိ
 ဧတ္ထာပိ၊ သတရသံသုခန္တိဟူသောပါဌ်လည်း၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အပ်
 ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်သည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဇ္ဇတေရဟိ ။ ယခုအခါ၌၊ နိရောဓသမာပတ္တိ
 သမာပတ္တနဝသေန၊ နိရောဓသမာပတ်ကိုဝင်စားသည်၏အစွမ်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဗလသမာပတ္တိသမာပတ္တနဝသေန၊ ဗလသမာပတ်ကိုဝင်စားသည်
 ၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တန္တမေဝ၊ ငင်စပ်သာလျှင်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်
 သော၊ ပဏီတံ၊ ပွန်မြတ်သော၊ ပရိဘုဉ္ဇိယမာနံ၊ သုံးဆောင်အပ်သော၊ ယံ
 နိဗ္ဗာနသုခံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ မတံအဘိမတံသမ္ဘာဝိတံယထာ၊
 အလိုရှိအပ်တောင့်တအပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ရာဇကာလေ၊ မင်း
 ဖြစ်သောအခါ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်အပ်သော၊ သုခန္တိစ၊
 သုခာတုတ်တောစဉ်ကဲ့သို့၊ နမတံ၊ အလိုမရှိအပ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 နမတံနာဘိမတံ၊ အလိုမရှိအပ်သနည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤ
 နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသည်၊ အရိယနိသေဝိတံ၊ အရိယာတို့သည်မှီဝဲအပ်၏၊ နိရာ
 မိသံ၊ ကင်းသောအာမိသရှိ၏၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ အဝတ္ထုဘူ
 တံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ တံပန၊ ထိုသတရသတောစဉ်သုခာတုတ်တောစဉ်
 ကိုကား၊ ဂုဏုဇ္ဇနသေဝိတံ၊ ဂုဏုဇ္ဇနတို့သည်မှီဝဲအပ်၏၊ သာမိသံ၊ အာမိသ
 ရှိ၏၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ ဝတ္ထုဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်၏၊
 တံ၊ ထိုသတရသတောစဉ်သုခာတုတ်တောစဉ်သည်၊ ဣမဿ၊ ဤနိဗ္ဗာန်
 ချမ်းသာ၏၊ သင်္ခံပိ၊ အရေအတွက်ကိုလည်းကောင်း၊ ကလံပိ၊ အစိတ်
 အဝက်ကိုလည်းကောင်း၊ ကလဘာဂံပိ၊ တဆွဲခြောက်စိတ်စိတ်၍ တစိတ်
 သောအတို့ကို၎င်း၊ နဥပေတိ၊ မရှိနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယံမယဇ္ဇပရိဘုတ္တန္တိ၊ ယံမယဇ္ဇပရိဘုတ္တံဟူ၍
 ဂုတ္တဓမ္မံ၊ ဆိုအပ်သောတရားကို၊ ဒေသန္တော၊ ဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊ အပရိ

၁-ကောနိပါတ်-၁၀-ဓဿမဝဂ်-၉၁-ပရိပုဏ္ဏကတ္ထေရဂါထာ။ ၅၂

ဝိဘဓဿိ နာဂေါတမေန ဗုဒ္ဓနသုဒ္ဓေ သိတောဓမ္မောတိ၊ အပရိမိတ
ဓဿိနာဂေါတမေန ဗုဒ္ဓနသုဒ္ဓေ သိတောဓမ္မောဟူန္တိ၊ အာဟာပေသာတံ
မူန္တိ၊ တဿ၊ ထိဂါထာန္တိ၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ အပရိမိတံ အပရိန္တိန္တံ၊ အ
ပိုင်းအခြာ မရှိသော၊ ဥပ္ပိဇ္ဇာယာတာဝတော၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းမရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနန္တံ၊ အဆုံးမရှိသော၊ အသင်္ခတသဝပုံ၊ နိဗ္ဗာန်သေဝ်ဘုံ၊
သဿန္တု၊ ဉာဏေန၊ သဿန္တု၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ ပဿိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ အပရိမိတဿ
အနန္တံ၊ ပရိပေယျဿ၊ အဆုံးအသုအတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ ဥပယုသော၊
ဥပယုတရားငါးပါးကံ၊ ဓဿာတိ၊ မြင်တော်မူလေ့ရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပရိမိတဓဿိနာ၊ အဆုံးအစအတိုင်းအရှည်
မရှိသောဥပယုတရားငါးပါး နှင့်ဖြစ်တော်မူလေ့ရှိသော၊ ဂေါတမဂေါတ္ထေ
န၊ ဂေါတမအနွှပ် ဖြစ်တော်မူသော၊ တေနဿဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ခယံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏တုန်ရာဖြစ်သော၊ ဝိရာဂံ၊ ကင်း
သောရာဂရှိ၏၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်း၏၊ ပဏီတံ၊ ပွန်မြတ်၏၊ မဇ္ဇနိပ္ပဒနော၊
ပုရိသမာန်မဒမာန်ကိုနှိမ်နင်းဖျက်ဆီး နှိုင်း၏၊ ဝိပါသဝိနယော၊ ကံလေသော
၏ပွတ်သိပ်ခြင်းကို ပယ်ပျောက်နှိုင်း၏၊ သဗ္ဗသင်္ခါရော၊ သေသော၊ အဆုံးရ
သောတတုမကသင်္ခါရတရားတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့
အစရှိသည်ဖြင့်လည်း၊ သုန္ဒု၊ ကောင်းစွာ၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ဓေသိတော၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အဇ္ဈ၊ ယခု၊ ပရိသုတ္တံ
သုံးဆောင်အပ်ပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်း
တည်း၊ ပရိပုဏ္ဏကတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ပရိပုဏ္ဏကမထေရ်၏ဂါထာ
အသွင်သည်၊ နိဗ္ဗာနာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၁-ကောနိပါတ်-၁၀-ဓဿမဝဂ်-၉၂-ဝိဇယတ္ထေရဂါထာ။

ယဿာသဝိပရိက္ခိတာတိ၊ ယသာသဝဂါ၊ ရိက္ခိတာဟူသောဂါထာ
တည်း၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဝိဇယတ္ထေရော၊ ဝိဇယ
မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယမ္ဗိ၊ ဤဝိဇယမထေရ်သည်လည်း၊
ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်း
ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိယဓဿိဿ၊ ဝိယဓဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဝိဘဝသမ္ပန္န၊ စည်း
စိပ်ဥစ္စာရတနာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိသွားဖြစ်၍၊ ဝိညှာတံ

သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
သတ္တရိ၊ ဝိယဒသိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာနစံတော်မူ
သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုဝိယဒသိမြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပဿ၊ စေတီ
တော်အား၊ ရတနစိတံ၊ ရတနာဆယ်ပါးတို့ဖြင့်စီချယ်အပ်သော၊ ဝေဒိ
ကံ၊ ပွတ်တိုင်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုစေတီတော်၌၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မြတ်
သော၊ ဝေဒိကမဟံ၊ ပွတ်တိုင်ကိုပူဇော်ခြင်းကို၊ ကာရေသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထို
အမျိုးသားသည်၊ တေန၊ ထိုသို့သတောရှိသော၊ ပုညကဗ္ဗေန၊ ကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ အနေကသတေ၊ အရာမကမ္ဘာ၊ စွာသော၊ အတ္တတာဝံ၊ အတ္တ
တော၌၊ မဏိဩတာသေနေပ၊ ပတ္တမြားအရောင်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိစရိ၊ ကျင်
လည်ရ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တာ
ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမေသိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြာဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသော
အခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဗြဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏား၊ မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊
ဖြစ်လာ၏၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးသားအား၊ ဝိဇယောဟိနာမံ၊ ဝိဇယဟူသော
အမည်သည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဝိဇယသည်၊ ဝယပုတ္တော၊ တဆွဲ
ခြောက်နှစ်အရွယ်သို့ရောက်သော်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝိဇ္ဇာသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၏အတတ်
တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အပြီးသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တာပသပဗ္ဗန္တံ
ရသော၊ ဟာနံ၊ အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ယဟာနံ၊ ပြု၍၊ အရညာယတနေ၊ တော
အုပ်၌၊ ဈာနလဟာ၊ ဈာန်ရရသောသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေန္တာ၊ နေသည်
ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြာဒေ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဘုတွာ၊ ကြား၍၊ ဥပ္ပန္နပသာဒေ၊
ဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပဉ္စတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်
တင့်၊ လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တဿ၊ ထိုဝိဇယသဘောတော်အား၊ ခန္ဓံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေဟိ၊
ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဝိဇယသည်၊ ခန္ဓံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ
၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟနံ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဗ္ဗပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နမိ
ရသော၊ မကြာမီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်
လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒ၊ နေ၊ အပဒ၊ နိဗ္ဗိ၊ ။

လောကနာထဌ်လှတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဝိယဒသိမ္မိ၊
ဝိယဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ နရတ္တမေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာတေ၊
ပရိနိဗ္ဗာန စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပဿန္တပတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုမနေ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ရတနဝေဒိ၊ ရတ

၁-ကောနိပါတ်-၁၀-ဗုဒ္ဓမဂ္ဂ-၆၂-ဝိဇယတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၉

နာဆယံပါးဖြင့်ချယ်စီအပ်သောပွတ်တိုင်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အကာသိ၊
ပြန်တူးပြီး၊ မဏိဟိ၊ ပတ္တမြားတို့ဖြင့်၊ မရိဝါ၊ ရေတွင်း၊ ရံရွံ၊ ဥတ္တံ၊ မြင့်သော၊
ဝေဒိ၊ ပွတ်တိုင်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီး၊ ဝေဒိကာယ၊ ပွတ်တိုင်၊ ငွေ၊ မဟံ၊ ပူဇော်
ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာလကံတော၊
ရေတံခွေ၏၊ ဧဝတ္ထံ၊ နင်လည်းဖြစ်သော၊ အတ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ မာနုသံ၊ လူ၊
ပြည်ဖြစ်သော၊ ယံယံဟောနိ၊ အကြင်အကြင်ယောနိသို့ ဥပပဇ္ဇာမိ၊ ကပ်
၍ဖြစ်ရ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုယောနိ၌၊ သကာတော၊ ကောင်းကင်၌ မဏိ၊ ပတ္တမြား
ကို၊ ရေ၊ ရေတိ၊ ဆောင်၊ ၍၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ သမာဓကဗျ၊ သည်း၊ ဂုဉ္ဇကမ္ပဿ၊
ကောင်းမှုကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ သောဇ္ဇေသကပ္ပသတေ၊ တဟောင့်
ခြောက်ရာကပ်ကမ္ပ၌၊ မဏိပ္ပဘာသနာမက၊ မဏိပ္ပဘာဟုရအပ်သော
အမည်ရှိကုန်သော၊ ဆတ္တံ၊ သတ္တဝါတို့၊ ဓမ္မေ၊ သို့၊ ကျပ်ခြောက်ယောက်
သောစကြာမင်းတို့သည်၊ အာသိ၊ သု၊ ဖြစ်တူးကုန်ပြီး မဟံ၊ ငါအား၊ ကိ
လေသမာ၊ ကိလေသတို့ကို၊ ဈာနိတာ၊ ဖတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး(ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာ
အပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ သက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊
အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တေ၊ ကြွေးလျှော်သည်ဖြစ်၍၊ ယဿာသ
ဝါပရိက္ခိကာတိဂါထံ၊ ယဿာသဝါပရိက္ခိကာဟူသောဂါထာကို၊ အဘာ
သိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာဝုန်၌၊ ယဿာသဝါပရိက္ခိကာတိ၊
ယဿာသဝါပရိက္ခိကာဟူသည်ကား၊ ယဿဥတ္တမဂ္ဂလဿ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်အား၊ အာသဝါဒယော၊ ကမ္မသမ္ဘဝအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာ
ရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝိဘာ၊ ကုန်
ကုန်ပြီး၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ခေဝိကာ၊ ကုန်စေအပ်ကုန်ပြီး၊ အာ
ဟာရေစအနိတ္တိတောတိ၊ အာဟာရေစအနိတ္တိဟောဟူသည်ကား၊ ယော
စဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ အာဟာရေ၊ အာဟာရ၌၊ တဗျာ
ဒိဋ္ဌိနိဿယေဟိ၊ တဗျာဒိဋ္ဌိဟည်းဟူသောမြို့ရာတို့ဖြင့်၊ အနိဿိတော၊
မရှိ၊ အဂ္ဂိတော၊ မကပ်ပြီး၊ အနုဇ္ဈပန္နော၊ မသက်ဝင်၊ ဣဒံစနံ၊ အာဟာရေ
ဟူသောဤစကားသည်၊ နိဒဿနမတ္ထံ၊ နိဒဿနနည်းမျှဖြစ်သောစကား
တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အာဟာရသီလေန၊ အာဟာရကိုအရင်းပြုသဖြင့်
စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယာဝိ၊ ပစ္စည်းတို့ကိုလည်း၊ ဝံဟိတာ၊
ယူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠိပ္ပံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ပါ၊ တနည်းကား၊ ဣတိ၊ ဤဂါ

၆၅ လောကဝါတာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တသန္တိ၊ အာဟာရသန္တိ၊ အာဟာရသန္တိကို၊ ပစ္စယပရိယာယောပစ္စည်း၏
 ပရိယာယဝေရဏ်ပူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သုညတော အနိမိတ္တောစာ
 တိတ္ထေ၊ သုညတော အနိမိတ္တောစ ဟူသော ဤပါဌ်၌၊ အပ္ပဏိဟိတဝိ
 မောက္ခောပိ၊ အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခကိုလည်း၊ ဂဟိတောယေဝ၊ ယူအပ်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ စ၊ သင်္က၍ဆိုပြီးအံ့၊ တိဏိပိသုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ ယောနိ၊ ထိုသုညတအစရှိသည်တို့သည်၊ နိဗ္ဗာနသေဝေ၊ နိဗ္ဗာန်၏
 သာလျှင်၊ နာမာနိ၊ အမည်တို့တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ရာဂဒိန္နံ၊ ရာဂအစရှိ
 သည်တို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ သုညံ၊ ဆိတ်၏၊ တေပဒိ၊ ထိုရာဂ
 အစရှိသည်တို့မှ၊ သုညဉ္စ၊ ဆိတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိမုတ္တဉ္စ၊
 လွတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုနှစ်ပါးသောသတ္တိ
 ကြောင့်၊ သုညကဝိမောက္ခော၊ သုညကဝိမောက္ခမည်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
 ရာဂါဒိနိမိတ္တာ ဘာဝသင်္ခါရနိမိတ္တာ ဘာဝေနစ၊ ရာဂအစရှိသောအ
 ကြောင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်သင်္ခါရ တည်းဟူသော အကြောင်း၏မရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အနိမိတ္တံ၊ အနိမိတ္တမည်၏၊ တေပဒိ၊ ထိုရာဂ
 အစရှိသော အကြောင်း၏ မရှိသည်၏ အဖြစ်သင်္ခါရတည်းဟူသောအ
 ကြောင်း၏မရှိခြင်းတို့မှ၊ ဝိမုတ္တဉ္စ၊ လွတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနိမိတ္တဝိမောက္ခော၊ အနိမိတ္တဝိမောက္ခမည်၏၊ ရာဂါဒိ
 ပဏိဓိနံ၊ ရာဂအစရှိသောတောင့်တခြင်းတို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်
 အပ္ပဏိဟိတံ၊ အပ္ပဏိဟိတမည်၏၊ တေပဒိ၊ ထိုရာဂအစရှိသည်တို့၏
 တောင့်တခြင်းတို့မှ၊ ဝိမုတ္တဉ္စ၊ လွတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပဏိဟိတောဝိမောက္ခောဟိ၊ အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခ
 ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗလသမာပတ္တိဝသေန၊ ဗလသမာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့်
 တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ကတုဿ၊ ငြိ၍၊ ဝိဟရန္တဿ၊ နေသော၊
 ဝုပ္ပလဿ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိဝိဓောပိသုံးပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊
 အယံဝိမောက္ခော၊ ဤဝိမောက္ခသည်၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဂေါစရော၊
 အာရုံတည်း၊ အာကာသေဝသကုန္တာနံပဒံတဿဒုန္နယန္တိ၊ အာကာသေ
 ဝသကုန္တာနံပဒံတဿဒုန္နယံဟူသည်ကား၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊
 ဝဉ္စန္တနံ၊ သွားကုန်သော၊ သကုန္တာနံ၊ ငှက်တို့၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ ဤအရပ်
 ၌၊ ပါဇေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်၊ အတ္တမိတ္တာ၊ နင်း၍၊ ဂတာ၊ သွားကုန်၏၊ ဣဒံဌာနံ၊ ဤ
 အရပ်ကို၊ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်၊ ပဟရိ၊ ဟု၊ ခတ်၍၊ ဂတာ၊ သွားကုန်၏၊ ဣဒံဌာနံ၊
 ဤအရပ်ကို၊ သိသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ဂတံ၊ သွား၏၊ ဣဒံဌာနံ၊ ဤအရပ်ကို၊

၁-ဧကနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၆၂-ဝိဇယတ္ထေရဂါယာ၊ ၆၀

ပက္ခဟိ၊ အတောင်တို့ဖြင့်၊ ပဟိတွားခတ်၍၊ ဂတံ၊ သွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊ နသက္ကာယထာ၊ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဝေဓေဝ၊ ဤအတူ သာသျှင်၊ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သတောရှိသော၊ သိက္ခ၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ နိရယပ္ပဒါဒိသု၊ ငရဲသို့သွားခြင်းအစရှိသည်တို့တွင်၊ ဣမိနာနာမပဒေန၊ ဤမည်သော၊ ခြေဖြင့်၊ ဂတော၊ သွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤသို့သောပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဓဇ္ဇဗ္ဗိမှတ်အပ်၏၊ ဝိဇယတ္ထေရဂါယာဝဏ္ဏနာ၊ ဝိဇယမထေရ်၏ဂါယာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၁-ဧကနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၆၃-ဧကတ္ထေရဂါယာ၊

ဒုက္ခာကာမာဇေကောတိ၊ ဒုက္ခာကာမာဇေကဟူသော ဤဂါယာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဧကတ္ထေရဿ၊ ဧကမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတည်း၊ အယဗ္ဗိ၊ ဤဧကမမထေရ်သည်သည်၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးတရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဟုတွားဖြစ်၍၊ ကတ္ထတတ္ထာပဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်ပူးသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ်အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွားဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္တာရံ၊ သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မူးမြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်တစ်ခုသော၊ ဒါတဗ္ဗယုတ္တံ၊ လှူအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သောဝတ္ထုကို၊ အလဘန္တော၊ မရအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဟန္တု၊ ယခုအမှတ်၊ ငါသည်၊ ကာယသဒရံ၊ နာမကာယရူပကာယ၏အနှစ်သာရဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအုံးဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္ထု၊ သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂမနမဂ္ဂံ၊ ကြွတော်မူသောခရီးကို၊ သောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ သမံ၊ ညီညွတ်အောင်၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တေန၊ ထိုခရီးဖြင့်၊ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုခရီးသို့၊ ပဋိပဋိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တတ္ထု၊ ထိုခရီး၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၊

၆၂ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ငနိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဋ္ဌလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယ၊ ချီ၍၊ ပသန္တ
 စိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒဿနူပစာရံ၊ မြင်
 ထောက်သောဥပစာကို၊ ယာဝသမတိက္ကမာ၊ လွန်သည်တိုင်အောင်၊ ဗုဒ္ဓါ
 ရမ္မဏံ၊ ဘုရားသျှင်အာရုံရှိသော၊ ပီတိ၊ ပီတိကို၊ အဝိဇ္ဇာဟန္တော၊ မေ့နေသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေနပုည
 ကဗ္ဗေန၊ ထိုကောင်းမှုကုသိုလ်ကြောင့်၊ နေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်
 ၏၊ အပရာဇရံ၊ အဘန်ဘန်၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုဂတိ
 သုယဝ၊ သုဂတိတုံ့ရှိ၍သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓဦး၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူအခါ၌၊ သာဝဏ္ဏိ
 ယံ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်၌၊ သမ္ဘာဝနိယဿ၊ လူတို့ပြီးပွင်း အပ်သောအမျိုး၏၊
 ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ အဿ၊ ထိုအမျိုး
 သားအား၊ ဧရေကာတိနာမံ၊ ဧရေကာဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ အဘိရူပေါ၊ အဆင်းလှ၏၊ နဿနိယော၊ ရှုချင်သွယ်ရှိ၏၊ ပါသာဒိကော၊
 ကြည်ညိုခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိကတ္တဗ္ဗတာသု၊ ထိုထိုဤဤပြုအပ်
 သောအမှုတို့၌၊ ပရမေန၊ လွန်မြတ်သော၊ ဗေယျတ္တိယေန၊ ပညာနှင့်၊ သမန္တ
 ဝတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးသား၏၊ မာတဝိတရော၊ အမိအဘတို့
 သည်၊ ကုလသနုရူပေန၊ အမျိုးအားလျောက်ပတ်သော၊ အာစာရေန၊ အကျင့်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝယေန၊ အရွယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကောသလ္လေနစ၊
 လိမ္မာသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုန္တဝိကံ၊ လျောက်ပတ်သော၊ ဒါရိကံ၊ သတို့
 ဘွဲ့ ငယ်ကို၊ အာနေတွားသောင်၍၊ ဝိဝါဟကမ္ပံ၊ ထိမ်းမြားခြင်းမင်္ဂလာကို၊
 အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ သော၊ ထိုဧရေကသည်၊ တာယဣတ္ထိယာ၊ ထိုမိန်းမနှင့်၊
 သန္တိ၊ တကွ၊ သံဝါသေန၊ ပေါင်းဖော်ရသဖြင့်၊ ဂေဟေးအိမ်၌၊ ဝသန္တော၊
 နေလျက်၊ ပန္နိမာဝိကတ္တာ၊ ဘဝဆုံးပြီးသောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ ကေန
 စိဒ္ဒေဝ၊ တစ်စုံတစ်ရာသာလျှင်ဖြစ်သော၊ သံဝေဂဝတ္ထုနာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းဝတ္ထု
 ဖြင့်၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂန္တံ၊
 သွား၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနားရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော
 သဒ္ဓါတရားရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန် ပြု၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးသားအား၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အခါသိ
 ပေး၏သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ
 ၍၊ ကတိပယဒိဝသတိက္ကမေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်၊ ဥက္ကဏ္ဍာတိ

၁-ကေနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်- ၉၃-ဇေယျကဏ္ဍေရဂါယာ၊ ၆၃

ဘူတော။ ဆန်ကျင်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ အထပစ္ဆာ
ထိုနောင်မှ၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုဇေယျကဏ္ဍ၊ မိတ္တပ္ပဝတ္တံ၊
မိတ်အကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဩဝါဒဝသေန၊ ဆုံးမသည်၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ ဒုက္ခာကာမါဇေယျကတိဂါထံ၊ ဒုက္ခာကာမါဇေယျကဟူသောဤဂါထာကို
အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဇေယျကသည်၊ တံ၊ ကိုစကားတော်
ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်သည်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
၏၊ မောဃာ၊ အချည်းနှီးသာတည်း၊ ယောဟံယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊
ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊
အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း
ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေန္တိ၊ စွန့်လွှတ်လျက်၊ မိစ္ဆာဝိတက္ကမဟုလော၊ မိစ္ဆာဝိတက်
တည်းဟူသောမှတ်ခြင်ယင်ရဲဖြင့် များသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထတ်လန်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာ
ယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ယုတ္တပယုတ္တော၊ လွန်စွာအားထုတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ နမိ
ရသေဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်
လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနံ၊ အပဒါန၌။ ။

နဒိကံ၊ မြစ်ငယ်ကို၊ ဥတ္တရိတွာန၊ ကူးတော်မူ၍၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသော
စက္ခုရှိတော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝနံ၊ တောသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊
ကြွတော်မူ၏၊ ဝရုလက္ခဏံ၊ တောင့်တအပ်မြတ်သောလက္ခဏာရှိတော်မူ
သော၊ သိဒ္ဓတ္ထံ၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိသော၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊
အဒ္ဓဿာသိ၊ ဖူးမြင်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကုဒါလပိဋကံ၊ ပေါက်တူးခြင်း
တောင်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ တံပထံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ကြွတော်မူသော
ခရီးကို၊ သမံ၊ အညီအညွတ်၊ ကတွာန၊ ပြု၍၊ သတ္တာရံ၊ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရား
ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခဲ့၍၊ သကံမိတ္တံ၊ မိမိမိတ်ကို၊ ပဿာဒယိ၊ ကြည်ညို
စေပြီ၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ စတုနုဓုတေကဋ္ဌေ၊ ကိုးဆွဲလေးကမ္ဘာထက်
၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ကမ္မံ၊ ခရီး
သုတ်သင်ခြင်းအမှုကို၊ အကရိ၊ ပြုပြီ၊ တာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာ
ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာတိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤမသိခြင်း
ဟူသောအကျိုးသည်၊ ဖဂ္ဂဒါနဿ၊ ခရီးအလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊
ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ သတ္တပညာသကဋ္ဌေ၊ ငါးဆွဲချစ်ကမ္ဘာထက်၌၊
ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဇာနာမိပေါ၊ လူတို့ကိုအစိုးရသောမင်းသည်၊
အာသိ၊ ဖြစ်တူးပြီ၊ သောနရိဿရော၊ ထိုလူတို့ကိုအစိုးရသောမင်းကို၊ နာ

၆၄ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

မေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓေါတိ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်းဟူ၍၊ ဥပယထေ၊ သိအပ်၏ မဟ္တံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသံ၊ ကိလေသတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ် ကုန်ပြီ(ပ)။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကိုး ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အရဟတ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၏၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကဇောန္တော၊ ပြောကြားလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နုက္ခာကာမာဇေက(ပ)၊ နုက္ခိသောကာမယတိဇေကောတိ၊ နုက္ခာကာမဇေက (ပ)၊ နုက္ခိသောကာမယတိ ဇေကဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမေဝဝုတ္တဂါထံ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သောဂါထာကိုသာလျှင်၊ ပစ္စုဒါ ဟာသိ၊ အတန်တလဲလဲမြွက်ဆို၏၊ ဇေက၊ ချစ်သားဇေက၊ ကာမာ၊ ဝတ္ထု ကာမဂုဏ်ကိလေသကာမဂုဏ်တို့သည်၊ နုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏၊ ဇေက၊ ချစ်သားဇေက၊ ကာမာ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ် ကိလေသကာမဂုဏ်တို့သည်၊ နုသုခါ၊ မချမ်းသာကုန်၊ ဇေက၊ ချစ်သားဇေက၊ ယော၊ အပြင်သတ္တဝါ သည်၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ကာမယတိ၊ ကိလေသကာမဂုဏ် တို့ဖြင့်တောင့်တ၏၊ ဘော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ နုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲအပါယ်ဆင်း ရဲကို၊ ကာမယတိ၊ တောင့်တသည်မည်၏၊ ဇေက၊ ချစ်သားဇေက၊ ယော၊ အပြင်သတ္တဝါသည်၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့ကို၊ နုကာမယတိ၊ ကိ လေသကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်မတောင့်တ၊ ဘော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ နုက္ခံ၊ ဝဋ် ဆင်းရဲအပါယ်ဆင်းရဲကို၊ နုကာမယတိ၊ တောင့်တသည်မမည်။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နုက္ခာကာမာတိ၊ နုက္ခာကာမာဟူသည်ကား၊ ဣမေ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမာ၊ ဤဝတ္ထုကာမကိလေသကာမတို့သည်၊ နုက္ခဝတ္ထုတာယစ၊ နုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိပ ရိဏာမနုက္ခသံသာရနုက္ခ ဘာဝတောစ၊ ဝိပရိဏာမနုက္ခသံသာရ နုက္ခ သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏၊ နုက္ခ မာ၊ သည်းခံနိုင်ခဲ့ကုန်၏၊ နုက္ခနိဗ္ဗတ္တိကာ၊ ဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အပ္ပသာဒါကာမာဗဟုနုက္ခာ ဗဟုပါယာသာ အာဒိနဝေါ ဧတ္ထဘိယျောတိအာဒိ၊ အပ္ပသာဒါကာမာဗဟုနုက္ခာဗဟုပါယာသာအာဒိန ဝေါဧတ္ထဘိယျောဤသို့အစရှိသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အပ္ပသာဒါ၊ မသာယာအပ်ကုန် သော၊ ကာမာ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကိလေသကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ဗဟုနုက္ခာ များသော ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏၊ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်းရှိ

၁-ကေနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်- ၆၃-ဇေကတ္ထေရဂါထာ။ ၆၅

ကုန်၏။ ဧတ္တ၊ ဤဝတ္ထုကာမဂုဏ်အာရုံတရားငါးပါး၌၊ အာဇီနဝေါ၊ အပြစ်
သည်၊ သိသမျှလွန်စွာ၏။ ဇေကာတိ၊ ဇေကဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ပဋ္ဌမံတာဝံ၊
ရှေးဦးစွာ၊ ဘဂဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုဇေကကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်
တော်မူ၏။ ပစ္ဆိမပန၊ နောက်၌ကား၊ ထေရော၊ ဇေကမထေရ်သည်၊ အတ္တနံ
မိမိကိုယ်ကို၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ကထေတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ နသုခါကာ
မာတိ၊ နသုခါကသမာဟူသည်ကား၊ ဇေတကာမာနာမ၊ ဤဝတ္ထုကာမဂုဏ်
အာရုံတရားငါးပါးတို့သည်သည်ကား၊ ဇာနန္တဿ၊ သိသောသူအား၊ သုခါ၊
ချမ်းသာကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အဇာနန္တဿ၊ မသိသောသူအား
သုခတော၊ ချမ်းသာသောအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ယထာကိံ ၀ဝ
နံ၊ အအသံစကားကို၊ ဘဂဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ
သနည်း၊ ယောသုခံဒုက္ခတောအဒ္ဓ၊ ဒုက္ခမဒက္ခိသလ္လတောတိအာဒိံ၊ ယော
သုခံဒုက္ခတောအဒ္ဓ၊ ဒုက္ခမဒက္ခိသလ္လတောဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊
ဘဂဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယော၊ အကြင်သတ္တ
ဝါသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲအားဖြင့်၊ အဒ္ဓအဒက္ခိ၊ မြင်၏
သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ ဒုက္ခံ ဆင်ရဲကို၊ သလ္လတော၊ ပြောဆိုအားဖြင့်၊
အဒက္ခိ မြင်၏၊ ယောကာမေကာမယတိဒုက္ခံသောကာမယတိတိ၊ ယော
ကာမေကာမယတိဒုက္ခံသောကာမယတိဟူသည်ကား၊ ယောသတ္ထော၊ အ
ကြင်သတ္တဝါသည်၊ ကာမေန၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာကာမဂုဏ်ဖြင့်၊
ဝတ္ထုကာမေ၊ ရူပါရုံ ၈ စရှိသော အာရုံတရားငါးပါးတို့ကို၊ ကာမယတိ၊
တောင့်တ၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တံကာမနံ၊ ထိုတောင့်တခြင်းသည်၊
သမ္ပကံ၊ ယခုအခါ၌၊ သပရိဇ္ဇာဟတာယ၊ ပူပန်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အယတိံ၊ နောင်လာလတ္တံ့သောအခါ၌၊ အပါယ
ဒုက္ခောတုတာယစ၊ အပါယ်ဆင်းရဲ၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခောတုတာယစ၊ ဝဇ္ဇဆင်းရဲ၏ အကြောင်းဖြစ်သော
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဝတ္ထုကာမာပန၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်
တရားငါးပါးတို့သည်ကား၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဝတ္ထုတုတာ၊ အကြောင်း
ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ခသတာဝံ၊ ဆင်းရဲ
ခြင်းသဘောကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခနိမိတ္တံ၊ ဆင်ရဲ၏အကြောင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ဒုက္ခဝတ္ထု၊ ဆင်းရဲ၏တည်ရာကိုလည်းကောင်း၊ ကာမယတိ၊
တောင့်တ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုလေ၏။ ဣတရံ၊ ဤမှတစ်ပါးသောပုဒ်
နှစ်ခုအကြောင်းကို၊ ပဋ္ဌာကပ္ပပဝသေန၊ ပြန်လွှဲသည်၏အတွင်းဖြင့်၊ တမေဝတ္ထံ၊

၆၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ထိုအနက်ကိုသာလျှင်၊ ဥပပေသံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တဿ၊ ထို... ထာဝရ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ပိပရိယာယေ
န၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှပြန်သော အားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။ ရေ
ကတ္ထေရဝါသောဓမ္မနာ၊ ရေကမထေရ်၏ ဝါသအာတွင်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁ ကေနိပါတ်-၁၀-ဒသမဂ်-၆၂-မေတ္တဇိတ္ထေရဝါသာ၊

နမောဟိတဿတဂပထောတိ၊ နမောဟိတဿတဂပထောဟူသော
ဤဝါသသည်၊ အာယသ္မကော၊ ရှည်သောအသက်ရှည်သော၊ မေတ္တဇိတ္ထေ
ရဿ၊ မေတ္တဇိတထေရ်၏၊ ဝါသာ၊ ဝါသတည်း။ ကိရ၊ အဆင့်ကြားရသည်
ကား၊ အနာမဒဿိဿ၊ အနာမဒဿိအမည်တော်ရှိသော၊ တဂပထော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေး၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေယာ၊ အမျိုးအိပ်၌၊
နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သာသန၊ သာသနာတော်၌၊ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ အလွန်
ကြည်ညိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗောဓိရုက္ခဿ၊ ဗောဓိပင်အား၊ ဣဋ္ဌကာဟိ၊
အုတ်တို့ဖြင့်၊ စိနိတွာ၊ စိန့်၊ ဝေဒိ၊ ပွတ်ရံကုံး၊ စိနိတွာ၊ စိန့်၊ ပရိကမ္ဘံ အင်းက
တောဖြင့်အပြေအပြစ်ပြုသောအမှုတို့၊ ကာရေသိ၊ ပြု၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးသားအား၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊
အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေနုပုညကဗ္ဗေန၊ ထို
ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဧဝံသောကော၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပ
ရာပရံ၊ လူ့လားလားလား၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧဝမနုဿေ
သု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌ သံသရဇ္ဇော၊ ကျင်လည်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ မဂဓရဋ္ဌေ၊ မဂဓ
တိုင်း၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သားဖြီးဟူသော၊ ဝုဏ္ဏာ၊ ချီးမွမ်း၊ ပုတ္တော၊
သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏။ တဿ၊ ထိုအမျိုးသားအား၊
မေတ္တဇိတနာမံ၊ မေတ္တဇိတဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊
ထိုမေတ္တဇိသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော်၊ ကာမေသု၊
ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တာပဿပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့
ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အရညေ၊ တော၌၊ ဝိဟရဇ္ဇော၊
နေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဘုရားဖြစ်ပြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊

ဗ-ကောနိပါတ်-၁၀-ဒဿမဗဂ်-၆၄-မေတ္တဇိတ္တေရဂါယာ၊ ၆၇

ပုဗ္ဗဟေတုနာ၊ ရှေးအကြောင်းသည်၊ စောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်းအပ်
သည်၊ ဟုတွေးမြင်၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊
ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပဝတ္တိနိဝတ္တိနာ၊ သံသရာဝဋ်၌ဖြစ်ခြင်း သံသရာဝဋ်၌
ဆုတ်နစ်ခြင်းတို့ကို၊ အာရဟန္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုန္နိတွာ၊
မေး၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဝိသန္တိတော၊ ဖြေ
အပ်သည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗိလန္တသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွေး
မြင်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စ၍၊
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်သော၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၌၊ ။

အနောမဒဿိ၊ အနောမဒဿိ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗောဓိံ၊ ဗောဓိကုသိုလ်ကို၊ ဝေဒိံ၊ ပွတ်ရံသည်ကို၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ အကာသိံ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ သုခေယဝိဇ္ဇာ၊ အင်းကတောပိုင်ကို၊
ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ပါဏိကမ္ပံ၊ လက်ဖြင့်အပြေအပြစ် ပြုအပ်သည်ကို၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ အကာသိံ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ ပေ၊ ငါသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ တံကမ္ပံ ထို
အမှုကို၊ အနောမဒဿိ၊ အနောမဒဿိ အမည်တော်ရှိသော၊ နရတ္ထမော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာတို့၏
လယ်၌၊ ဌိတော၊ တည်တော်မူလျက်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမာ
ဂါယာ၊ ဤဂါယာတို့ကို၊ အဘာသလ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣမိနာသုခောကမ္မေ
န၊ ဤအင်းကတော လိမ်းကျံရသော ကောင်းမှုသံကြောင့် လည်းကောင်း၊
စေတနာပဏိမိဟိ၊ လှူအပ်သော စေတနာ တောင့်တ အပ်သောခု
တောင်းပတ္တနာ တို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ဤသတ္တဝါသည်၊
သမ္ပတ္တိံ၊ လူနတ်စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘုတွာ၊ ခံစားပြီး၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ
၏၊ အန္တိ၊ အဆုံးကို၊ ကရိသတိ၊ ပြုလေအံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ငသန္တမုခ
ဝဇ္ဇော၊ ကြည်လင်သောမျက်နှာအဆင်းရှိသည်၊ ဟုတွေးမြင်၍၊ ဧကဂ္ဂေါ၊
တခုတည်းသောကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံရှိသည်၊ သုသမာဟိတော၊ တည်ကြည်
သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွေးမြင်၍၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿာသနေ၊ ဂေါတမမြတ်
စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌၊ အန္တိမံ၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်
ကို၊ ဓာပေမိ၊ ဆောင်ရ၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ကပ္ပသတေ၊ ကမ္ဘာတရာ
ထက်၌၊ ပရိပုဏ္ဏော၊ လူတပါးတို့၏အလိုဆန္ဒ အာသယကိုပြည့်စုံစေတတ်
သော၊ အာနန္ဒကော၊ ထိုင်းနိုင်ငံသူ လူရှင်ရဟန်းတို့သည် နှစ်သက်အပ်
သော၊ သဗျောဗ္ဗာဇောတိကောနာမ၊ သဗျောဗ္ဗာဇောတိက အမည်ရှိသော၊

၆၈ လောကီလောကုတ္တရာသောနိသု-ဒ္ဓတိယသံဂါ

မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗိုလ်သုကြီးသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာဂါလင်၊ စတုတ်
သော၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်တူးပြီးမသွ် ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊
ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအင်ကုန်ပြီး၊ ပဗ္ဗသား၊ ဂေါတမ
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကိုးကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီး၊ ဣတိ
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧ ဟောတ္တံ၊ အရ
တတ္ထဗိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုးလောမေန္တော၊
ပြီးမွမ်းလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နမောဟိတဿ ဘဂဝတော၊ သက္ခ
ပုတ္တဿသိရိမတော၊ တေနာယံအဂ္ဂပတ္တေန၊ အဂ္ဂဓမ္မေသုဒ္ဓေသိတောတိ
ဂါထံ၊ နမောဟိတဿဘဂဝတော၊ သက္ခပုတ္တဿသိရိမတော၊ တေနာ
ယံအဂ္ဂပတ္တေန၊ အဂ္ဂဓမ္မေသုဒ္ဓေသိတော ဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ သက္ခပုတ္တဿ၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်တော်မူသော၊
သိရိမတော၊ ထန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တဿဘဂဝ
တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသ
တည်း၊ အဂ္ဂပတ္တေန၊ မြတ်သောသဗ္ဗညုတညာဏ်သို့ရောက်တော်မူသော၊
တေနာဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံအဂ္ဂဓမ္မေ၊ ဤမြတ်သော
တရားကို၊ သုဒ္ဓေသိတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊ ။

■ တတ္ထ၊ ထိုဂါတာပုဒ်၌၊ နမောဟိ၊ နမောဟူသည်ကား၊ နမက္ကာရော၊ ရှိခိုး
ခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဟိတိ၊ ဟိဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတ
မတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ တဿာတိ၊ တဿဟူသည်ကား၊ လောသော
ဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမတိ၊ သပါရမိယော၊ အမျှသုံး
ဆယ်သော ပါရမီတော်ကိုးကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သဗ္ဗကိလေသော၊
အဆုံးစုံသောကိလေသာတို့ကို၊ ဘဒ္ဒိတွာ၊ ပျက်ဆီးတော်မူ၍၊ အနုတ္တရံ၊
အထူးရှိသော၊ သဗ္ဗသမ္မောမိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို၊ အတိသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ထိုး
တွင်း၍သိတော်မူ၏၊ သက္ခရာဇဿ၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်ပေးမူသော
သုဒ္ဓေါဓနမင်းကြီး၏၊ ဝုတ္တော၊ သားတော်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သက္ခပုတ္တော၊ သက္ခပုတ္တမည်၏၊ အနုညဿာဓရဏာယ၊ သူတပါးတို့နှင့်
မဆက်ဆံသော၊ ပုညသမ္ပတ္တိယာဝါ၊ ထန်းတော်၏ ပြည့်စုံခြင် ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ သမ္ဘာဝိတော၊ သူတပါးတို့သည်ပြီးမွမ်းအပ်သော၊ ဥတ္တမာ
ယ၊ မြတ်သော၊ ရူပကာယသိရိယာဝါ၊ ရူပကာယ၏ အသရေနှင့်လည်း
ကောင်း၊ ဓမ္မကာယ သိရိယာဝါ၊ သတိပဋ္ဌာန် သဗ္ဗုဓာန် အရရှိသော
သောက္ခတ္တရာဓမ္မ၏ အသရေတော်နှင့် လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတတ္ထာ၊

၁-ကေနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၆၄-မေတ္တဇိတ္တေရဂါယာ၊ ၆၆

ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သိရိမာ၊ သိရိမာမည်တော်
မူ၏၊ သကျပုတ္တဿ၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်တော်မူသော၊ သိရိမတော၊
ဘုန်းကြွက်သားနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ တံ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ နမာမိ ရှိခိုးပါ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ တေနာတိ၊ တေနဟူသည်ကား၊ တေနဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အယန္တိ၊ အယံဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ တဿ၊ ဓမ္မော၊ ထိုလော
ကုတ္တရာတရားအား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပစ္စက္ခတာယ၊ မျက်မှောက်ပြုသည်
၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ အဂ္ဂပတ္တေနာတိ၊ အဂ္ဂပတ္တေနဟူသည်ကား၊
အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗ
ဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ အဂ္ဂတာဝံသေဋ္ဌတာ
ဝံ၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တေန၊ ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အဂ္ဂဓမ္မောတိ၊ အဂ္ဂဓမ္မောဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂါဥတ္တမော၊ မြတ်သော၊
နဝရိဓလောကုတ္တဓမ္မော၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော လောကုတ္တရာတရားကို၊
သုဋ္ဌ၊ အပ်ပရိတ်၊ မဘောက်မပြန်၊ ဒေသိတောပဓေဒိတော၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤသို့သောပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဓမ္မဗ္ဗံ၊ ငှက်အပ်၏၊
မေတ္တဇိတ္တေရဂါယာဝဏ္ဏနာ၊ မေတ္တဇိမထေရ်၏ဂါယာ အသွင်သည်၊ နိဗ္ဗိ
တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၆၅-စက္ခုပါလတ္တေရဂါယာ၊

အန္တောဟံဟတနေတ္တောသ္မိတိ၊ အန္တောဟံဟတနေတ္တောသ္မိဟူသော
ဤဂါယာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ စက္ခု
ပါလတ္တေရဿ၊ စက္ခုပါလမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယတည်း၊ သောဝိ၊ ထို
စက္ခုပါလမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ၅ ဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာ
ရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထာ
ဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်၊ ဟုတွား
ဖြစ်၍၊ သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ်အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တစ်၌၊ ကုလ၊ ဂဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ
တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြာ လိမ္မာသည်၏အနက်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်
ဟုတွား ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတိ၊ သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိ

နိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ ထူပမဟော၊ စေတိအာပူဇော်ခြင်းကို၊ က
ရိယမာနေပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဥဇ္ဈာဝုပ္ပံ၊ အောင်မဲညှိခန်းကို၊ ဂဟေတွာ
ဆွတ်ယူ၍ ထူပံ၊ စေတိတော်ကို၊ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်ပြီးသော၊ ထိုအမျိုးသား
သည်၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုညကဗျေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေ
လောကေးနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဟွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ပုညာနိ၊
ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သံသရေန္တာ၊ ကျင်လည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍
ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊
သာဝတ္ထိပြည်၌၊ မဟာသုဝဏ္ဏသန္ဓာမ၊ မဟာသုဝဏ္ဏ အမည်ရှိသော၊ ကု
ဓုမ္ပိကဿ၊ သူကြွယ်၏၊ ပုတ္တိသားသားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ
၏၊ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ ပါလောတိနာမံ၊ ပါလဟူသော အမည်ကို၊
အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ တဿ၊ ထိုပါလသတို့သား၏၊ အာ
ဘေဝိတွာ၊ ထိုမှဤမှ ပြီးနိုင်၍၊ ပရိဘေဝိတွာ၊ အတန်တလဲလဲ ပြီးနိုင်၍၊ ဝိစ
ရဏကာလေ၊ သွားနိုင်သောအခါ၌၊ အညံ၊ တယောက်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊
လဘတိ၊ ရ၏၊ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့
သည်၊ ဂုဠုပါလောတိ၊ ဂုဠုပါလဟူ၍၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတရံ၊
ဤမှတပါးသောပါလသတို့သားကို၊ မဟာပါလောတိ၊ မဟာပါလဟူ၍၊
ဝေါဟရိံသု၊ ခေါ်ကြကုန်၏၊ အထပန္နာ၊ ထိုနောင်မှ၊ တေ၊ ထိုညီနောင်နှစ်
ယောက်တို့သည်၊ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အဇ္ဈပ်သို့ရောက်လတ်ကုန်သော်၊ စာရဗန္ဓနေ
န၊ အိမ်တည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်၊ ဗန္ဓိံသု၊ နှောင်ဖွဲ့ကုန်၏၊ တသ္မိံသ
မယ၊ ထိုအခါ၌၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်
၌၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟော
တော်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုညီနောင်နှစ်ယောက်တို့တွင်၊ မဟာပါလော၊ မဟာပါလ
သည်၊ ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂန္ထိန္တယိ၊ သွား ကုန်သော၊
ဥပါသကေဟိ၊ ဒါယကာတို့နှင့်၊ သန္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝိဟာရံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်သို့၊ ဂန္တိယ၊ သွား၍၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တကေ၊ အထံတော်၌
ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိသန္ဓသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓေ၊
ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ စ်၍၊ ကုဓုမ္မဘာရံ၊ ဥစ္စာဝန်ကို၊ ကနိဋ္ဌဘာတိကသေ၊
ဝံညီဖြစ်သောဂုဠုပါလအားသာလျှင်၊ ဘာရံ ဝန်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သယံ၊
မိမိသည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန် ပြု၍၊ လန္ဈုပသမ္ပဓေ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုရပြီးသော်
အာဝရိယုပဏ္ဍာယာနံ၊ ဆရာဥပဏ္ဍာယ်တို့ ။ သန္တကေ၊ အထံတော်၌၊ ပဉ္စ
ဝသ္မာနံ၊ ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ ဝုတ္တဝသေသးဝါကျွတ်ပြီးသော

၁-ဇာနည်ပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၉၅-စက္ခုပါလတ္ထေရုဂါထာ၊ ၇၁

ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြု၍ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သန္တိကော၊ အထံတော်
 ။ ဦးကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ငဟောတွာ၊ ယူ၍၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခြောက်ကျိတ်အ
 တိုင်း၊ ရှည်ရှိကုန်သော၊ သဟာယသင်္ဂဟံ၊ အပေါင်း၊ အဘော်ရဟန်းတို့ကို၊
 လသ်တွာ၊ ရ၍၊ တေဟိ၊ ထိုရဟန်း တို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဘာဝနာနုကူလံ၊ ဘာ
 ဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းအားလျောက်ပတ်သော၊ ဝသနဋ္ဌာန်း၊ နေရာအရပ်ကို၊ ပရိယေ
 သန္တော၊ ရှာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အညတရံ၊ တခုသော၊ ပစ္စန္တဂါမီ၊ ပစ္စန္တ
 ရာဇရွာကို၊ နိသာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဂါမဝါသိကေဟိ၊ ရွာ၌ နေကုန်သော၊ ဥပါသကေ
 ဟိ၊ ဒါယကာတို့သည်၊ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်၍၊ ဗိန္ဓယ၊ လှူအပ်သော၊
 အရညာယတနေ၊ တောအရပ်ကြီး၌၊ ပဏ္ဏသာလာယ၊ သင်္ခမ်းကျောင်း၌၊ ဝ
 သန္တော၊ နေလျက်၊ သမဏဓမ္မံ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တဿ၊
 ထိုမထေရ်အား၊ အက္ခိရောဂေါ၊ မျက်စိအနာသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ ငေဇ္ဈော၊
 ဆေးသမားသည်၊ တေသန္တံ ဆေးကို၊ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ အဒါသိ၊
 ပေး၏၊ ငေဇ္ဈေန၊ ဆေးသမားသည်၊ ဝတ္တုဝိဓာနံ၊ ဆိုအပ်သောအစီအရင်ကို၊
 နပရိပဇ္ဇိ၊ မကျင့်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုမထေရ်အား၊ ရောဂေါ၊
 အနာသည်၊ ဝဖိ၊ ပွား၏သော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ အက္ခိရောဂဝူပသမနတော၊
 မျက်စိနာငြိမ်းသည်ထက်၊ ကိလေသ ရောဂူပ သမနမေဝ၊ ကိလေသ
 တည်းဟူသောငြိမ်းခြင်းသည်သာလျှင်၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ဝရံ၊ မြတ်သေး၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနထိကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အက္ခိရေဂံ၊ မျက်စိအနာကို၊
 အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ၊ လစ်လျူရှု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌သာလျှင်
 ယုတ္တပယုတ္တော၊ လွန်စွာအားထုတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထို
 မထေရ်သည်၊ ဘာဝနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေန္တဿ၊ အား
 ထုတ်စဉ်၊ အဝုဗ္ဗအစရိမံ၊ မရှေ့မှောင်းအက္ခိနစေဝ၊ မျက်စိတို့သည်လည်း
 ကောင်းကိလေသစ၊ ကိလေသာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘိဇ္ဇိ သုက္ခိ၊
 ပျက်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုစက္ခုပါလမထေရ်သည်၊ သုက္ခဝိပဿကော၊ သုက္ခ
 ဝိပဿကာဖြစ်သော၊ အရဟံ၊ ရဟန္တာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ။ ။

သောကမဟိတော။ လူ...ပါးတို့သည် ပူဇော်အပ်သော အာဟုတိနံ၊
အဝေးမှ သေင်္ဂါအပ်သောပစ္စည်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေ၊ ခံတော်မူထိုက်သော၊
သိဒ္ဓတ္ထိ၊ သိဒ္ဓတ်အမည်တော်ရှိသော၊ တာဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာ
တော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ မဟာဝဏ္ဏပမဟော၊ ကြီးစွာသောစေ
တီအားပူဇော်ခြင်းသည် အဟု၊ ဖြစ်၏။ သိဒ္ဓတ္ထသမ္ဘုရားအမည်တော်ရှိ

သော၊မဟေဝိနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ မဟေ၊ စေတီတော်အားပူဇော်
 ခြင်းသည်၊ ဥဗ္ဗာပုပ္ဖံ၊ အောင်မဲညှိပန်းကို၊ ဂဟေတွာန၊ ဆွတ်ယူ၍၊ ထုပဗ္ဗိ၊
 စေတီတော်တံခွံအဘိရောပယိ၊ တင်လှူပြီး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ စတုန
 ဝုတေက၊ ပွားကိုးဆဲ့လေးကမ္ဘာထက်၌၊ ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေ
 တနာဖြင့်၊ ပုပ္ဖံ၊ အောင်မဲညှိပန်းကို၊ အဘိရောပယိ၊ တင်လှူပြီး၊ တာယာစေ
 တနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိ
 စဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ထုပပူဇာယ၊ စေတီတော်
 အားပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ စ၊ အကျိုးထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊
 ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ နဝမေကပ္ပေ၊ ကိုးကပ်မြောက်၌၊ သောမဒေဝသနာ
 မကော၊ သောမဒေဝဟုရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ မဟဗ္ဗသော၊ မိုလ်ထု
 များကုန်သော၊ ပဉ္စသဝီတိစက္ကာတ္တိနော၊ ရှစ်ဆဲ့ငါးလောက်ကုန်သောစက္ကာ
 မင်းတို့သည်၊ အာသံ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်၍၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာ
 တို့ကို၊ ဗျာဓိဘာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊ အက္ခိရောဂေန၊ မျက်စိအနာဖြင့်၊ ဝိဟာရေ၊
 ကျောင်း၌၊ ဩဟိနေ၊ နေချစ်သည်ရှိသော်၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ဝိဏ္ဏာယံ၊ ဆွမ်း
 အလိုငှါ၊ ဂတေ၊ သွားကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဥပါသ
 ကာ၊ ခေါ်ယူကာတို့သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တို့၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ထေ
 ရော၊ စက္ခုပါလမထေရ်သည်၊ နာဂတော၊ ကြွတော်မမူလာသနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သော
 ကာဘိဘူဘာ၊ မိုးရိပ်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊
 ဥပနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်ခုမျှ၊ မခံနွှံ
 ဟိတ္ထံ၊ မိုးရိပ်တော်မမူလင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယမေ၊ ငါတို့သည်သာ
 လျှင်၊ ဝိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဥပဋ္ဌဟိဿာမ၊ လုပ်ကျွေး
 ပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တထာ၊ ထိုဆိုတိုင်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်
 ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝေဝရဿ၊ စက္ခုပါလမထေရ်၏၊ ဩဝါဒေ၊
 အဆုံးအမ၌၊ ဥတွာ၊ တည်၍၊ နစိရဿေဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝုတ္ထဝဿာ၊ ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသော်၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်း၏၊ အစက္ခုကော၊ စက္ခုမြေ့၍၏၊ မရွှေ့
 စ၊ ခရီးသည်လည်း၊ သဉ္ဇပဒ္ဓဝေါ၊ ဘေးရန်နှင့်ထက္ကဖြစ်၏၊ မယာ၊ ငါနှင့်၊ သမ္ဘိ

၁-ကောနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၆၅-စက္ခုပါလမထေရ်ဂါထာ။ ၇၃

တက္ခ၊ ဂန္ထန္တဝနံ၊ သွားကုန်သော၊ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား၊ ပရိသာယော၊
 သေးရန်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တုမှာ၊ သင်တို့သည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦး
 စွာ၊ ဂန္ထထ၊ သွားနှင့်ကြကုန်လော၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ မဟာထေရေ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မောဂ္ဂဏာန်၊ အစရှိသော
 မထေရ်ကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝန္ဒနာယ၊ ရှိရှိ ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္ဒသ၊ ရှိခိုးကြပါ
 ၉ လေကုန်၊ စူဠပါလဿ၊ စူဠပါလအား၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပဝတ္တိံ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို၊
 ကထေတွာ၊ ပြောကြား၍၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတယောက်သော၊ ဝရိသံ၊ ယောဂ်ျား
 ကို၊ ပေသေယျာထ၊ စေလိုက်ပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မှာလိုက်၏၊ တေ၊
 ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပုနဝိ၊ တတန်လည်း၊ ယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ ဂမနံ၊
 သွားခြင်းကို၊ အလဘန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ သာရူဟိ၊ ကောင်းပြီဟု၊ ပဋိသု
 ကိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိမ်ရာနေရာကို၊ ပဋိသံသာမေတွာ၊
 သိမှီး၍၊ ဥပါသကေ၊ ဒါယကာတို့ကို၊ အာပုန္နိတွာ၊ ပန်ကြား၍၊ အနုတ္တမေန
 အစဉ်အားဖြင့်၊ ဇေတဝနော၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊
 သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မဟာထေရေ၊ အဝိဘိမဟာသာဝကတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ တ၊ သးထိုစက္ခုပါလမထေရ်၏၊ ဝန္ဒနာယ၊ ရှိခိုးခြင်းဖြင့်၊
 ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဒုတိယဒိဝံသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊
 သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရိတွာ၊ ထည့်သည်၍၊ စူဠပါ
 လဿ၊ စူဠပါလအား၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝတွာ၊ ပြောကြား၍၊
 တေန၊ ထိုစူဠပါလသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ပါလိ
 ကောနာမ၊ ပါလိ ကအမည်ရှိသော၊ ဘာဂိနေယျော၊ တူတည်း၊ နံ၊ ထိုတူကို၊
 ပေသိဿာမိ၊ စေလွှတ်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
 မဂ္ဂေါ၊ ခရီးသည်၊ သပရိသာယော၊ သေးသျှန်နှင့်တကွဖြစ်၏၊ ဧကေန၊ တယောင်
 သော၊ ဂဟဇ္ဇနုးလူသည်၊ ဂန္တံ၊ သွားခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ရှင်ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုပါ
 လိကကို၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရှင်ပြုစေ၍၊ ပေသေသုံ၊ စေကုန်၏၊ သော၊ ထိုပါလိ
 ကသာမဏေသည်၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ တေရုဿ၊ မထေရ်၏၊
 သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ တဿ၊ ထိုစက္ခု
 ပါလမထေရ်အား၊ အာရောစေတွာ၊ လျှောက်ကြား၍၊ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ပင့်ဆောင်ခဲ့၍၊ အာဂန္တန္တော၊ လာသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊
 ခရီးအကြား၌၊ အညတရဿ၊ တရသော၊ ဂါမဿ၊ ရှာ၏၊ သာမန္တာ၊ အနီး
 ရှိ၊ အရညဗ္ဗာနေ၊ တောအရပ်၌၊ ဂါယန္တိယာ၊ သီချင် လိသော၊ ဧကိဿာ၊

တယောကံသော။ ကဋ္ဌဟာရိယာ။ ယင်းခွေမိန်းမ၏။ သန္ဓ်။ သန္ဓါရုံကို။ သုတွာ
 ကြား၍။ ပဋိပန္နမိန္ဒတ္တာ။ တပ်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ယဗ္ဗိကောဋီ။
 တောင်ဝေးစွန့်ကို။ ဝိဿန္တိတွာ။ လွှတ်၍။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ ယာဝ။
 အကြင်မျှလောက်။ အဟံ။ တပည့်သည်။ အာဂစ္ဆာမိ။ လာ၏။ တာဝ။ ထိုမျှ
 လောက်။ မဟုတ္တံ။ တစ်အမျှတိဋ္ဌထ။ ရပ်တော်မူနှင့်ပါကုန်ဦးလော။ ဣတိ။
 ဤသို့။ ဝတွာ။ လျှောက်၍။ တဿာ။ ထိုယင်းခွေမိန်းမ၏။ သန္တိကံ။ အထံသို့။
 ဂစ္စာ။ သွား၍။ တတ္ထံထိုအရပ်၌။ သီလဝိပတ္တိံ။ သီလ၏ ပျက်စီးခြင်းသို့။
 ပါဝုဏ်။ ရောက်လေ၏။ ထေရော။ စက္ခုပါလမထေရ်သည်။ ဣဒါနိယေဝ။
 ယခုအခါ၌သာလျှင်။ ဣတ္ထိယာ။ မိန်းမ၏။ ဂိတသန္ဓေ။ သီချင်းသံကို။ သုတော
 ကြားအပ်၏။ သာမဏေရောစ။ သာမဏေသည်လည်း။ ဗိရာယတိ။ ကြာမြင့်
 ခဲ့၏။ သီလဝိပတ္တိံ။ သီလပျက်စီးခြင်းသို့။ ပတ္တော။ ရောက်သည်။ တဝိဿတိ
 နနု။ ဖြစ်လောက်တကား။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဗိန္တေ။ ကြံ၏။ သောဝိ။ ထိုသာမဏေ
 သည်လည်း။ အာဂစ္စာ။ လာ၍။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ ဂစ္ဆာမ။ သွားကုန်အံ့။
 ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ လျှောက်၍။ ထေရော။ မထေရ်သည်။ ပါပေါဇာတော။
 ယုတ်မာသောဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ အထကံ။ ဖြစ်သလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုန္နိ
 တွာ။ မေး၍။ သာမဏေရော။ သာမဏေသည်။ ဝုဏ္ဏိ။ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။
 ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ပုန။ အတန်။ ပုန္နိတောဝိ။ မေးအပ်သော်လည်း။ နကထေသိ။
 စကားမဆုံး ထေရော။ စက္ခုပါလမထေရ်သည်။ ဘာဒိသေန။ သင်ကဲ့သို့
 သဘောရှိသော။ ပ။ ပန။ ယုတ်မာသောသူသည်။ မဟံ။ ငါ၏။ ယဗ္ဗိဂဟဏ
 ကိစ္စံ။ တောင်ဝှေးကုန်ခြင်းကိစ္စသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ တွံ။ သင်သည်။ ဂစ္ဆ။
 သွားချေ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတွာ။ ဆို၍။ ပုန။ အတန်။ တေန။ ထိုသာမဏေသည်။
 ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ မဂ္ဂေ။ ခရီး သည်။ ဗဟုပရိဿယော။ များသောဘေး
 အန္တရာယ်ရှိပေ၏။ ဝုဓေတ။ အရှင်ဘုရားတို့သည်လည်း။ အန္ဓာ။ မျက်စိ
 တွင်ကုန်၏။ ကထံ။ အထံသို့။ ဂမိဿတံ။ သွားတော်မူလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ။
 ဤသို့။ ဝုတ္တေ။ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဗာလ။ ဟယ်အမိက်။ မေငါသည်။
 ဣမေဝ။ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ နိဗ္ဗန္တိတွာ။ အိပ်၍။ မရန္တဿပိ။ သေသော်လည်း
 ကောင်း။ အပရာပရံ။ လူးလာ။ လူးလာ။ ပတ္တန္တဿပိ။ ဖြစ်သော်လည်း။
 ဘာဒိသေန။ ထိုကဲ့သို့ယုတ်မာသောသဘောရှိသောသူနှင့်။ ဂမနံနာ။ သွား
 ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဣမေတ္ထံ။ ဤအနက်ကို။ ဒဿန္တော။
 ပြလိုသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ အန္ဓောဟံဟာ။ နေတ္တောသို့။ ကန္တာရဒွါန
 ပက္ခန္ဓာ။ သာယမနေရာဝတ္ထိသံ။ နယာယောနပါပေတိဂါထံ။ အန္ဓောဟံ

၁-ဧကနိပါတ်-၁၀-ဓဿမဝဂ်-၆၅-စက္ခုပါယတ္ထေရဂါယာ၊ ၇၅

ဟတနေတ္ထောသ္မိကန္တာရန္တိနပက္ခန္ဓော၊ သဿမာနောပိဂန္တိသံ၊ နသဟာ
ယေနပါပေဟူသောဤဂါယာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ အန္ဓော၊
ဤတဲ့သောမျက်စိရှိသော၊ ဟတနေတ္ထော၊ ပျက်သောမျက်စိရှိသော၊ အဟံ
ငါသည်၊ ကန္တာရန္တိနပက္ခန္ဓော၊ ခရီးခဲ့သို့သက်ဝင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊
သဿမာနောပိ၊ အိပ်လျက်သည်၊ ဂန္တိသံ၊ သွားကော့အံ့၊ ပါပေန၊ ယုတ်
မာသော၊ သဟာယေန၊ သင်ကဲ့သို့သောအပေါင်းအတော်နှင့်၊ နဂန္တိသံ၊
ငါမသွားပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ
ဝုန်၌၊ အန္ဓောတိ၊ အန္ဓောဟူသည်ကား၊ စက္ခုပိကလော၊ မျက်စိရှိသော၊
ဟတနေတ္ထောတိ၊ ဟတနေတ္ထော ဟူသည်ကား၊ ဝိနဠစက္ခုကော၊ ပျက်
သောမျက်စိရှိသော၊ ဧတေန၊ ထိုအန္ဓောဟတနေတ္ထောအစရှိသော စကား
ဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပယောဂ ဝိပလ္လိတသေန၊ ပယောဂ ချီတဲ့သည်၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပဟတနေတ္ထတာယ၊ ပျက်သော မျက်စိရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ အန္ဓော၊ အန္ဓမည်၏၊ ဧဝန္နဘာဝေန၊ ငမ့်သန္ဓေကုန်းသည်၏အဖြစ်
ဖြင့်၊ နအန္ဓော၊ အန္ဓမမည်၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုတိုင်းသော၊ အန္ဓ
ဘာဝံ၊ ကုန်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိသေသေတိ၊ အထူးပြု၏၊ အထဝါ၊ တနည်း
ကား၊ အန္ဓောတိ၊ အန္ဓောဟူသောဝုန်သည်၊ အန္ဓေ၊ ကုန်းကုန်သော၊ ဖိဇ္ဈေ၊
အိုမင်းကုန်သော၊ မာတာဝိတဇော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပေါသေတိ၊ ကျွေမွေး
၏၊ ဣတိအာဒိသုဝိယ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သောပါဠိရပ်တို့၌ကဲ့သို့ ခံသစက္ခု
မေဝ၊ ခံသစက္ခုကိုသာလျှင်၊ ဝေကလ္လဒီပနံ၊ ကုန်းသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်း
တည်း၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဤပရိဗိုဇ
တို့သည်၊ အန္ဓော၊ ကုန်းကုန်၏၊ အစက္ခု၊ ကား၊ ပညာစက္ခု၊ မှကင်းကုန်၏၊ အန္ဓော
ပစ္စုပ္ပန်သံသရာနှစ်ဖြာသောအကျိုးကိုမြင်ခြင်းမှကင်းကုန်၏၊ ကေစက္ခု၊
ပစ္စုပ္ပန်ကိုသာသိမြင်သောဟဟက်မျက်စိရှိ၏၊ ဧဝက္ခု၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာနှစ်ဖြာ
သောအကျိုးကိုသိသောနှစ်ဘက်သောမျက်စိရှိ၏၊ ဣတိအာဒိသုဝိယ၊ ဤသို့
အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌ကဲ့သို့၊ ပညာဝေ၊ ကလ္လဒီပနံ၊ ပညာမျက်စိ၏ကုန်းခြင်း
ကိုပြခြင်းတည်း၊ ဣတိဣဒံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေဝံ၊ ပြခြင်း
၌၊ အန္ဓောဟံဟတနေတ္ထောသ္မိတိ၊ အန္ဓောဟံဟတနေတ္ထောသ္မိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏၊ ဧတေန၊ ထိုစကားဖြင့်၊ မုချတောဝ၊ မုချအားဖြင့်သာလျှင်၊ အန္ဓ
ဘာဝံ၊ ကုန်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ ကန္တာရန္တိနပက္ခန္ဓောတိ၊
ကန္တာရန္တိနပက္ခန္ဓောဟူသည်ကား၊ ကန္တာရေဝိဝနေ၊ လူဆိတ်သောသော
၌၊ ဒီဃမဂ္ဂံ၊ အခွန်ရှည်သောခရီးသို့၊ အနုပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်၏၊ ဇာတိကန္တ၊ ရာဇိ

ဂဟဏံ၊ ဇာတိကန္တာရအစရှိသောတောချုံရှိသော၊ သံသာရခွါနံ၊ သံသရာတည်းဟူသောအခွန်ကို၊ နပဋိပန္နော၊ မသင်္ကတင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံထေရော၊ ဤစက္ခုပါလမထေရ်သည်၊ တာမိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကန္တာရခွါနံ၊ ကန္တာရခရီးကို၊ သမတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ သယမာနောပီတိ၊ သယမာနောပီဟူသည်ကား၊ သယန္တောပိ၊ အိပ်လျက်လည်း၊ ပါဒေသု၊ ခြေတို့သည်၊ အဝဟန္တေသု၊ မရွက်ဆောင်နိုင်တုန်သည်ရှိသော်၊ ဥရေနစ၊ ရင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇေဏ္ဍု၊ ဟိစ၊ ပုဆစ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ သံသရန္တာပရိဝတ္တေန္တာပိ၊ လူးလည်းလျက်လည်း၊ ဂန္ထယျံ၊ ငါးသွားတေဌအံ၊ သဟာယေနပါပေနာတိ၊ သဟာယေနပါပေနဟူသည်ကား၊ သဟာယဘူတေန၊ အပေါင်းအတော်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တာမိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပါပပုဂ္ဂလေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်ယုတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နဂန္ထိသံ၊ ငါးသွားပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ တံ၊ ထိုစက္ခုပါလမထေရ်ကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဣတရော၊ တူဖြစ်သောပါလိကသာမဏေသည်၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မယာငါသည်၊ သာရိယံ၊ ဝန်လေးသော၊ သာဟသိကကမ္မံ၊ အနိုင်အထက်ပြုအပ်သောအမှုကို၊ ကတံဝတ၊ ပြုမိစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗာဟု၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ကို၊ ပဂ္ဂယျံ၊ ချီ၍၊ ကန္တန္တာ၊ ပိုကြွေးလျက်၊ ဝနသဏ္ဍံ၊ တောအုပ်သို့၊ ပက္ခန္ဓောစ၊ ပြေးဝင်သည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထပန္နော၊ ထိုနောင်မှ၊ ထေရဿ၊ စက္ခုပါလမထေရ်၏၊ သီယတေဇေန၊ သီလတန်ခိုးကြောင့်၊ ပဏ္ဍုကမ္မလသီလပဒံ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလသြကြောက်ခြင်း၌၊ ဥဗ္ဗာကာရံ၊ ပူသောအခြင်းအရာကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ တာယ၊ ထိုအမှုအရာဖြင့်၊ သက္ကော၊ သိကြားသည်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ သာဝတ္ထိဂါမိပုရိသံပိယ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့သွားသောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ အတ္တနံ၊ မိမိဘယ်ကံ၊ ဉာပေတွာ၊ သိစေ၍၊ ယဋ္ဌိကောနိ၊ တောင်ဝှေးစွန်းကို၊ ဂဗ္ဘန္တော၊ ဆွဲလျက်၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ သံခိပိတွာ၊ ခြုံး၍၊ တဒ၊ ဟာဝသာယန္တေ၊ ထိုနေ့ညချမ်း၌လျှင်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ထေရံ၊ စက္ခုပါလမထေရ်ကို၊ နေတွာ၊ ပင့်ဆောင်၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ စူဠပါလိတေန၊ စူဠပါလိတသည်၊ ကာရိတယ၊ ဆောက်လုပ်အပ်သော၊ ပဏ္ဍုသာယာယ၊ သစ်ရွက်များသောကုဋ်၌၊ ဗလကေ၊ တကဲ့ယူ၍၊ နိသီဒါပေတွာ၊ နေ

၁-ကောနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၉၅-စက္ခုပါလတ္ထေရဂါယာ၊ ၇၇

စေ၍၊ တဿ၊ ထိရုဠပါလိတဏှိ၊ သဟာယဝတ္ထေန၊ အဆွေခင်ပွန်း၏အသွင်
အပြင်ဖြင့်၊ ထေရဿ၊ စက္ခုပါလမထေရ်၏၊ အာဂတာဘာဝံ၊ လာသော
အဖြစ်ကို၊ ဇာနဿပေတွာ၊ သိစေ၍၊ ပက္ကမိ၊ ဗဲသွားလေ၏၊ ရုဠပါလိတေဝိ၊
ရုဠပါလိတသည်လည်း၊ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊
ပရိဇိတ္တိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤသို့သောပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊
မှတ်အပ်၏၊ စက္ခုပါလတ္ထေရ ဂါယာဝတ္ထေန၊ စက္ခုပါလမထေရ်၏
ဂါယာအသွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁-ကောနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၉၆-ဓဏ္ဍသုမနတ္ထေရဂါယာ၊

ကောပုပ္ဖံ စဇိတွာနာတိ၊ ကောပုပ္ဖံစဇိတွာနဟူသော ဤဂါယာသည်၊
အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဓဏ္ဍသုမနတ္ထေရဿ၊ ဓဏ္ဍသုမ
နမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတည်း၊ ကံ၊ တံပါကဉ်ကဇေ၊ မိ၊ ထံစကားကို
ထင်စွာပြဦးအံ့သော၊ ထိဓဏ္ဍသုမနမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ ပဒုမုတ္တရ
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌
နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏၊ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊
ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္ထရိ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိ
နိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိပဒုမုတ္တရမြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ထူဝံ၊ စေတီကော်ကို၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စန္ဒနဝေဒိ
ကာယ၊ စန္ဒကူးပွတ်တိုင်ကို၊ ပရိက္ခိပေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊
ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီသော၊ ထိအမျိုးသားသည်၊ တေနပုည
ကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊
ဥဠာရံ၊ မြတ်သော၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တော၊ ခံစားရ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုဗုဒ္ဓိကကုလေ၊
သုကြွယ်အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္ထရိ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်၊
ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ ကနာထူဝံ၊ ရွှေစေတီကို၊
ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ရညာ၊ မင်းသည်၊ ပုပ္ဖပူဇာယ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရိယမာ
နာယ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ အလဘန္တော၊ မရသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကံ၊ တခုသော၊ ဓဏ္ဍသုမနပုပ္ဖံ၊ သကာပိုင်းမုလေးပန်းကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မဟကာ၊ များစွာသော၊ မူလေန၊ အတိုးဖြင့်၊ တံ၊ ထိုမြတ်လေး

ပန်းကို၊ ဝိတ္တိဏိတွာ၊ ဝယ်၍၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စေတိ
ယော၊ စေတိတော်၌ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရာန္တော၊ ပြုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မြတ်သော၊ ဝိတိသော၊ မနုဿံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါ
ဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်း
မှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဝိတိဝဿ
ကော၊ မှီယော၊ အနှစ်ကုဋေရှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ သဂ္ဂသုခံ၊ နတ်ချမ်းသာကို၊
အနုဘဝိတွာ၊ ခံစား၍၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသော
အခါ၌၊ ပါဝါယံ၊ ပါဝါပြည်၌၊ မဇ္ဈရာဇကုလေးလောမင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏
တဿ၊ ထိုအမျိုးသား၏၊ ဇာတကာလေ၊ ဖွားသောအခါ၌၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊
ခဏ္ဍသက္ကရာဇ၊ သကာပိုင်းတို့သည်၎င်း၊ သုခနုပုပ္ပါနိစ၊ မုလေးပန်းတို့သည်
၎င်း၊ ဥဿန္တနိ၊ များကုန်သည်၊ အပေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ ခဏ္ဍသုမနောတိနာမံ၊ ခဏ္ဍသုမနဟူသောအမည်
ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ သော၊ ထိုခဏ္ဍသုမနသည် ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာ
သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ပါဝါယံ၊ ပါဝါပြည်၌၊ ရုန္ဒဿ၊ ရုန္ဒ၏၊ အမွေဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်
၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်၊ ဟု
တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်း
ခြင်းအမှုကို၊ ကရာန္တော၊ ပြုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နမိရသေဝ၊ မကြာမီ
သာလျှင်၊ ဆဇ္ဇတိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၌၊ ဇိနော၊ မာရ်ငါးပါးကို
အောင်တော်မူပြီးသော၊ လောကဇေဋ္ဌော၊ သတ္တလောကထက်ကြီးတော်
မူသော၊ နရာသဘော၊ နတ်လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ပရမတ္ထရောနာမ၊
ပရမတ္ထရ အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ မီးပုံကြီးသည်၊ ဇလိတွာ၊ တောက်ပ၍၊ နိဗ္ဗုတောဇ္ဈဝ၊ ပြင်း
သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ဤအတူ၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူတော်မူ၏၊ မ
ဟာဝိဇရေ၊ ပရမတ္ထရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗုတောစ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော်
မူပြီးသော်လည်း၊ ဝိတ္ထာရိကော၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော၊ ထူပါ၊ စေတိ
တော်သည်၊ အဟုအဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုဇနားများစွာသောလူတို့သည်၊
ဓာတုဂေဟံ၊ ဓာတ်တော်ကျောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ထူပတေနံ၊ ရတနအ
စေတီကို၊ ဥပဋ္ဌန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဿန္တိမိတ္တော၊ ကြည်

၁-ကောနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်- ၆၆-ဓမ္မသုမနုဇ္ဈေရဂါထာ။ ၇၆

လင်သောမိတ်ရှိသည်။ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာရှိသည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ စန္ဒဝေဒိကံ၊ စန္ဒကူ ပွတ်တိုင်ကို၊ အကံ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏။ တဒ၊ ထိုအခါ၌၊
ထူပ နန္ဒာဝိကော၊ စေတီတော်အားလျောက်ပတ်သော၊ ထူပနန္ဒော၊ စေတီ
တော်၏အရအတိုသည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်ခဲ့၏။ ဒေဝတ္ထေ၊ နတ်၌လည်းဖြစ်
သော၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ မာနုဿေ၊ လူ၌လည်းဖြစ်သော၊ ဘဝေ၊ ဘဝ၌၊
နိဗ္ဗတ္တနုဿ၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဩမတ္ထံ၊ လပ်သောအဖြစ်ကို၊ နပဿာ
မိ၊ မမြင်စဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ဗုဒ္ဓကပ္ပဿ၊ ရှေးကောင်းမှု၏၊ ဗလံ၊
အကျိုးပေတည်း။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ပဉ္စဒေသကပ္ပ သတေ၊ တ
ထောင့်ငါးရာကပ်ကမ္ဘာ၌၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သမတ္တနာမာ၊ သမတ္တ
ဟုရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ မဟဗ္ဗဿ၊ မိုလ်ထုများကုန်သော၊ အဋ္ဌ
ဇနာ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သောစကြာမင်းတို့သည်၊ အါသုံ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ၊ မဟံ
ငါ့အား၊ ကံလေသော၊ ကံလေသောတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည့်ဦးအပ်ကုန်ပြီ၊
ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊
လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဗုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝုရိမဇာတံ၊ ရှေးအဖြစ်ကို၊ အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဘဝ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ သုမနုဗုပ္ပပရိဗာ
ဂဿ၊ မလေးပန်း စွန့်ကြဲခြင်း၏၊ သဂ္ဂသမ္ပတ္တိနိမိတ္တကံ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်
သောစည်စိမ်ကို ခံစားမူခြင်း၏ အကြောင်း ကောင်းမှုကိုလည်းကောင်း၊
နိဗ္ဗာနပနဿယဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ မိသွာ၊
မြင်၍၊ ဥဒါနဝသေန၊ ဝမ်းမြောက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်း
ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ။

ဧကသုပ္ပံစဇိတွာန၊ အဘိဓာဝဿကော၊ မှီယော၊ သက္ကေသုပရိစာရေတွာ
သေသကေနမိနိဗ္ဗုတောတံဂါထံ၊ ဧကသုပ္ပံစဇိတွာန၊ အဘိဓာဝဿကော
မှီယောသက္ကေသုပရိစာရေတွာ သေသကေနမိနိဗ္ဗုတော ဟူသောဤဂါထာ
ကို၊ အဘာသံ၊ ရွတ်တော်မူ၏၊ ဧကသုပ္ပံ၊ တပွင့်သောပန်းကဲ့၊ စဇိတွာန၊ စွန့်၍
အဘိဓာဝဿကောမှီယော၊ အနှစ်ကုဉှေ ရှစ်ဆယ်တို့ကာလပတ်လုံး၊ သက္က
သု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ပရိစာရေတွာ၊ ခံစားရ၍၊ သေသကေန၊ အကြွင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗု
တော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူရသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ ဧကသုပ္ပံ၊ ဧကသုပ္ပံဟူသည်ကား၊ ဧကကုသုဓံ၊
တခုသောပန်းကို၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံ၊ ဤအရပ်၌၊ တံသုမနုဗုပ္ပံ၊ ထိုရ

ထေးပန်းကို၊ အမိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအင်၏၊ စဇိတွာနာတိ၊ စဇိတွာနဟူသည်
 ကား၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပူဇာကရဏဝသေန၊ စေတီတော်အားပူ
 ဇော်ခြင်းကိုပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိတော၊ စွန့်ကြဲခြင်းကြောင့်၊ အဘိ
 တိဝဿကောနိဿယာတိ၊ အဘိတိဝဿကောနိဿယဟူသည်ကား၊ မနုဿ
 ဂဏနာယ၊ လူတို့၏အရေအတွက်အားဖြင့်၊ ဝဿာနံ၊ နှစ်တို့၏၊ အဘိတိ
 ကောနိဿော၊ ကုသုတ္တရ်ဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဇေတံ၊ ဤဝိ
 ဘတ်သည်၊ အတ္တန္တသံယောဂေ၊ အတ္တန္တသံယောဂအနက်၌၊ ဥပယောဂဝ
 စနံ၊ ဒုတိယဝိဘတ်တည်း၊ ဣဒဉ္စ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ ဆသုကံမသဂ္ဂေသု၊
 ခြောက်သင်သောနတ်ရွာတို့တွင်၊ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောတာဝတိ
 သာနတ်ပြည်၌၊ အပရာပရုပ္ပတ္တိဝသေန၊ အပန်တလဲလဲဖြစ်သည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣသံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သဂ္ဂေသုတိ၊ သဂ္ဂေသုဟူသောပုဒ်၌၊ တာဝတိသသင်္ခါ၊ တေ၊ တာဝတိသ
 နတ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သဂ္ဂလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အတန်တ
 လဲလဲ၊ ဥပ္ပစ္ဆနဝသေန၊ ဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဇေတ္ထံ၊ ဤသဂ္ဂေသုဟူသော
 ပုဒ်၌၊ ဗဟုပစနံ၊ ဗဟုဝုဋ်ဝိဘတ်တည်း၊ ပရိစာရေတွာတိ၊ ပရိစာရေတွာ
 ဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိအာရမ္မဏေသု၊ ရူပါရုံအစရှိသော အာရုံတို့၌၊ ဣန္ဒြိ
 ယာနိ၊ စက္ခုအစရှိသော ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့ကို၊ ပရိစာရေတွာ၊ ခံစား၍၊
 သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစား၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒေဝန္တရာ
 ဟိ၊ နတ်သို့ တို့ကို၊ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိစာရိတွာ၊ လုပ်ကျွေးစေ၍၊ ဥပ
 ဋ္ဌပေတွာ၊ ခံစား၍၊ သေသကေနိဗ္ဗိဗ္ဗုတောတိ၊ သေသကေနိဗ္ဗိဗ္ဗုတော
 ဟူသည်ကား၊ ပုပ္ဖပူဇာယ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တ
 ကုသလစေတနာသု၊ ဖြစ်သောကုသိုလ်စေတနာတို့တွင်၊ ဘဝသမ္ပတ္တိဒါ
 ယကကမ္မတော၊ ဘဝတ်ဖြည့်စုံခြင်းကို ပေးတတ်သောကံမှ၊ သေသေ၊
 ကြွင်းသော၊ ယံ၊ အကြင်စေနာသည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုပန်းပူဇော်ရာ၌၊ ဝိဝရူပ
 နိဿယတူတိ၊ ဝနီဆင်းရဲ၏ကင်းရာနိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုစေ
 တနာကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုပန်းပူဇော်
 ရာ၌၊ ဝုပ္ပာပရဝသေန၊ ရှေ့နောက်ဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တစေတနာ၊
 ဖြစ်သောစေတနာတို့သည်၊ ဗမာဝေါ၊ များစွာကုန်သော၊ သေသကေနာ
 တိ၊ သေသကေနဟူသည်၊ တသေဝကမ္မဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်၊
 ဝိပါကာဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်းရှင်း၊ သဟ၊ တကွ၊ တသို့၊ ကမ္မဝိပါကေ၊
 ထိုကုသိုလ်ကံ၏အကူးသည်၊ ပါပပရိက္ခိဏေနော၊ အကုသိုလ်ကံ၏ကုန်

၁-ကေနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၆၆-ခဏ္ဍသုမနုတ္တေရဂါထာ၊ ၈၀

ခြင်၊ ဖြင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗုတော၊ ပြင်းသည်၊ အမှီးဖြစ်၏၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေ
န၊ ကိတသပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပြင်းသည်၊ အထွီးဖြစ်ရ၏၊ ဇေတ
န၊ ဤစကားဖြင့်၊ ယလ္လိ အတ္တဘာဝေ၊ အကြင်အတ္တဘောသံ၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊
အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကတံ၊ သျှက်မှောက်
ပြုအပ်ပြီး၊ သောဝိစရိမတ္တဘာဝေါ၊ ထိုအဆုံးဖြစ်သော အတ္တဘောသည်
လည်း၊ တဿ၊ ထိုပန်းပွင့်ခြင်း၏၊ ကမ္ပဝိပါကော၊ ကံ၏အကျိုးတည်း၊ ဣတိ
ဣဇိအတ္တံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒသေသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ယဒိသံ၊ အ
ကြင်ကဲ့သို့သောဘာဝောကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အညတ္တပိ၊ တပါးသောအ
ရာ၌လည်း၊ ပာသေဝကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏သာလျှင်၊ ဝိပါကာသသောန၊ အ
ကျိုးကြွင်းဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ခဏ္ဍသုမနုတ္တေရဂါထာ
ဝတ္ထုနာ၊ ခဏ္ဍသုမနုမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီး ။

၁-ကေနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၆၇-တိဿတ္ထေရဂါထာ၊

ဟိတွာသတံပဏိကံသန္တိ၊ ဟိတွာသတံပလံကံသံဟူသောဤဂါထာ
သည်၊ အာယဇ္ဈတော၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော၊ တိဿတ္ထေရဿ၊
တိဿမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယဇ္ဈံ၊ ဤတိဿမထေရ်သည်
လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓံသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆု
ကောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိ
သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ယဒန
ကာရကုလေ၊ ယဉ်လုပ်သောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗုတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြား
လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊
တနေ့သ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဿန္တိမနုသော၊
ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စန္ဒနုခဏ္ဍေန၊ စန္ဒကူး၌၊ ဖြင့်၊
ဖလကံ၊ တကဲ့ပျဉ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘဂဝတော၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားအား
ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုတကဲ့ပျဉ်ကိုလည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ပရိတုဉ္စ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေန
ပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗုတ္တိ
တွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ဧဝမနုသောသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ ယံသာရန္တံ၊ ထွင်လည်ကုသိုလ်

ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ထူးများပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊
 မျောရုပ်နိဂမ္မေ၊ မျောရုပ်ခြံ၌၊ ရှေးကုသေမင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏။
 သေ။ ထိုအမျိုးသားသည်၊ ဝဿပုတ္တော၊ ဆွဲမြောက်နှစ်မြောက် အရှည်
 ရှည်သောသား၊ ဝိတရိ၊ အပသည်၊ ကလကံတေ၊ သေသည်ရှိသော်၊
 မဇ္ဈမင်းအဖြစ်၌၊ ပတဗ္ဗတေ၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ဗိမ္ဗိသာရေညော၊ ဗိမ္ဗိ
 သာမင်း၏။ အဗ္ဗဿဟာယော၊ မမြင်ဘူးသော အဆွေခင်ပွန်းသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဟဿ၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းအား၊ ပဏိမုတ္တာဒိနိ၊ ပတ္တမြား
 ပုလဲအောက်တန်ဆာအစရှိကုန်သော၊ ပဏ္ဍာကာရာနိ၊ လက်ဆောင်တို့ကို၊
 ပေသေသံ၊ ဆက်သ၏။ တဿ၊ ထိုရောရုပ် မင်းအား၊ ဗိမ္ဗိသာရော၊
 ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော၊ ရ၊ ဇာ၊ မင်းသည်၊ ပုညဝန္တံ၊ ဘုန်းရှိသော၊ တံ၊
 ထိုရောရုပ်မင်းဟု၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပဗ္ဗုပ၊ သက်၊ လက်ဆောင်ပြန်ကို၊
 ပေသေသန္တံ၊ သလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗိတ္တပဇ္ဇေ၊ ဆန်းကြယ်သောပရိဝိတ်၌၊ ဗုဒ္ဓ
 စရိတံ၊ ဘုရား၏အကျင့်စရိုက်ကိုလည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏပဇ္ဇေ၊ ရွှေပရိဝိတ်၌
 ပဗ္ဗုပသမုပ္ပါဒဉ္စ၊ ပဗ္ဗုပသမုပ္ပါဒ်တရားကို လည်းကောင်း၊ လိက္ခာပေတွာ၊
 ရေးစေ၍၊ ပေသေသံ၊ သလိုက်၏။ သေ၊ ထိုရောရုပ်မင်းသည်၊ တံ၊ ထို
 လက်ဆောင်ပြန်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိ
 ကာရတာယစ၊ ပြုအပ်သော ဆုတောင်းခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗု မာဝိကတာယစ၊ အဆုံးဘဝ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဗိတ္တပဇ္ဇေ၊ ဆန်းကြယ်သောပရိဝိတ်၌၊ ဒေသန္တံ၊ ပြသော၊ ဗုဒ္ဓစရိ
 တံ၊ ဘုရား၏ အကျင့်စရိုက်ကိုလည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏပဇ္ဇေ၊ ရွှေပရိ
 ဝိတ်၊ ပဗ္ဗုပသမုပ္ပါဒဉ္စ၊ ရှေးအပ်သောပဗ္ဗုပသမုပ္ပါဒ် အစဉ်ကို လည်း
 ကောင်း၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ပဝတ္တနဝတ္တိတော၊ သံသရာဝင်၍ဖြစ်
 ခြင်းသံသရာမှဆုတ်နုတ်မြင်းတို့၊ ဘု၊ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍၊ သာသနက္ကမံ၊
 ဆုံးမခြင်းအစဉ်၊ ဘု၊ ဟဒေယ၊ နှလုံး၌၊ ပွေပေတွာ၊ သား၍၊ သဗ္ဗာတသံဝေဂေါ
 ဖြစ်သောထိတလနံ၊ ခြင်္သေ့ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မယ၊ ငါသည်၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပေသေသစ၊ အသွင်ကိုလည်းကောင်း၊ သာသနက္က
 မောစ၊ ဆုံးမခြင်းအစဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓော၊ မြင်ရ၏၊ ဧကပဒေသေန၊
 တစ်တစ်ဒေသဖြင့်၊ ဥာတော၊ ထိုရ၏၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတရားတို့
 သည်၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏၊ ဗဟုပါယသော၊ များ
 သောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏၊ မယျံ၊ ငါအား၊ ဒါနိဗ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ဃရာဝါ
 သေန၊ အိပ်ထောင်ခြင်းဖြင့်၊ ကံ၊ အတယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊

ဗ-ဇကုနိပါတ်-၁၀-ဒုဿမဝဂ်-၉၇-တိဿဒတ္ထေရဂါထာ၊ ၈၃

ရန္တံ၊ ပြသ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ကေသမသု၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို၊ ဩဟရိတွာ၊
 ဗပင်ချ၍၊ ကသယာနိ၊ ဖန်ရည်သောက်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို
 အတ္ထာဒေန္တော၊ ဖုံးလွှမ်းလျက်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရှည်
 ၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန် ပြု၍၊ ဖတ္တိကပတ္တံ၊ မြေသပ်တံကို၊ ဂဟတွာ၊ ယူ၍၊
 ပက္ကဿာတိရာဇ၊ ဝိယ၊ ပက္ကဿာတိအမည်ရှိ သာမင် ကြီးကဲ့သို့၊ မဟာ
 ဇနဿ၊ လူများအပေါင်း၏၊ ပရိဒ္ဓေဝန္တံ၊ သေဝေငိုကြွ မည်တမ်းစဉ်သျှင်၊
 နဂရေတော၊ နေရာရှင်ပြည်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဒုန္နုမေန၊ အစဉ်အား
 ဖြင့်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဝတံ၊ သွား၍၊ တတ္ထ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်
 ၌၊ သဗ္ဗသောဏ္ဏာ၊ ဣန္ဒြေ၊ အလုံးစုံခြောက်ရှိသောတောင်ဝှမ်း၌၊ ဝိဘန္တံ၊
 နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဇက
 မန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ ဘုရားကို၊ ဒေသသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုရာ
 ရှင်မင်းသည်၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဘုရားဒေသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊
 ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာရှုခြင်းငှါ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟတွာ၊ ယူ၍၊
 ယုတ္တပယုတ္တာ၊ အလွန်အားထုတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေ
 သည်ရှိသော်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥသုတ္တာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 အပဒါနေ၊ အပဒါနိ၌၊ ။

အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ယသန၊ သရော၊ ယ ညှက်လုပ်တတ်
 သောသူသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၊ ဒါရုကဓမ္မေ၊ သင်အမှုတို့၌ သိက္ခိတော
 သင်အပ်၏၊ စန္ဒနေန၊ စန္ဒကူးထုံးဖြင့်၊ ဗလကံ၊ ပျဉ်ချပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 လောကဗန္ဓုနော၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊ သုဇဗ္ဗဿ၊
 ရွှေဖြင့်၊ သုနိဇ္ဈိတံ၊ ကောင်းစွာစာနိဆင်းအပ်သော၊ ဓံမမ၊ ငါ၏၊ ဣဒံဗျဋ္ဌံ၊ ဤ
 ဗိမာန်သည်၊ ပတာသတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှသွန်းတောက်ပ၏၊ ဟတ္ထိ၊ ကန်၊
 ဆင်ယာဉ်သည်၊ လည်းကောင်း၊ အဿယာနံ၊ မြင်းယာဉ်သင်္သ လည်း
 ကောင်း၊ ဒိဗ္ဗယာနံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောယာနံသည်လည်းကောင်း၊ ဥပဗ္ဗိတံ၊ ရှေး
 ရှုတည်လေ၏၊ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သိဝိ၊ ကစေတီ၊
 ထမ်းစင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယထိန္ဒိတာ၊ အလိုရှိသိုင်း၊ နိဗ္ဗတ္တန္တံ၊
 ဖြစ်လာကုန်၏၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ရတနံ၊ ရွှေငွေအစရှိသောရတနာကို၊ အက္ခုဏ္ဏံ၊
 သူ့ဘဝ၊ တို့သည်မလွှတ်ရှားနိုင်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောအကျိုးသည်၊ ဗလကဿ၊
 စန္ဒကူးပျဉ်ချပ်အလှူ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကန္တာမှ၊

၈၄ . ထေရဝါဒအဗ္ဗကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ဧကနုပုဏ္ဏကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံယာယစေ
တနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဖလကံ၊ တကဲယှဉ်ချပ်ကို၊ အဒဒိ၊ လှူခဲ့ဘူးပြီ၊
တာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာ
နာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဖလကထာယ၊ ယှဉ်
ချပ်အလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ သတ္တပညာသကပ္ပေ၊ ငါးဆွဲခုနစ်ကမ္ဘာ
ထက်၌၊ နိမိတ္တဌယာ၊ နိမိတ္တဟုဆိုအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ သတ္တရ
တနသမ္ပန္နာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မဟဗ္ဗသ၊ ဗိုလ်တရား
ကုန်သော၊ စက္ကာရောစက္ကဝတ္တိ၊ လေးယောက်သော စကြာမင်းတို့သည်၊
အဟေသံ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊
သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ၊

ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတု၊ ရောက်၍၊
ဥဒါနဝသေန၊ ငမ်းမြောက် ရွှင်လမ်းဥဒါန်းစကား၏အစွမ်းဖြင့်၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ပဗ္ဗိပတ္တိ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဗ္ဗိပတ်ကို၊ ကထေန္တော၊ ပြောကြားလို
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဟိတွာသတပလံကံသံ၊ သောဝဏ္ဏံသတရာဇိကံ၊
အတ္တဟိမတ္တိကာပတ္တံ၊ ဣဒံဒုတိယသဘိသေစနန္တိ ဂါထံ၊ ဟိတွာသတပလံ
ကံသံ၊ သောဝဏ္ဏံသတရာဇိကံ၊ အတ္တဟိမတ္တိကာပတ္တံ၊ ဣဒံဒုတိယသဘိသေစ
နံဟူသောဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ သတပလံ၊ ပိုလ်ချိန်
တရာရှိသော၊ သတရာဇိကံ၊ ချားစွာသော အရေအရစ်တို့ဖြင့်ဆန်းကျယ်
သော၊ သောဝဏ္ဏံကံသံ၊ ရွှေလင်ပန်းကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ မတ္တိကာပတ္တံ၊ မြေ
သပိတ်ကို၊ အတ္တဟိ၊ ငါယူပြီ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မြေသပိတ်ကိုယူခြင်းသည်၊ ဒုတိ
ယသဘိသေစနံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သောအဘိသိက်သွင်းခြင်းတည်း၊ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဟိတွာတိ၊ ဟိတွာဟူသည်ကား၊ ပရိစ္စဇိတွာ၊ စွန့်၍
သတပလန္တိ၊ သတပလံဟူသည်ကား၊ ယဿကံသဿ၊ အကြင်ရွှေလင်
ပန်း၏၊ သတပလသနိ၊ တရာသောပိုလ်ချိန်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတပလံ၊ သတပလမည်၏၊ သတပရိမာဏံ၊ ပိုလ်ချိန်
တရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော ရွှေလင်ပန်းကို၊ လန္တတိ၊ ရေအပ်၏၊ ကံသန္တိ၊
ကံသံဟူသည်ကား၊ ထာလံ၊ ခွက်ကို၊ သောဝဏ္ဏန္တိ၊ သောဝဏ္ဏံဟူသည်
ကား၊ သုဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ သတရာဇိကန္တိ၊ သတရာဇိကံဟူ
သည်ကား၊ တိတ္ထိဝိစိတ္တတာယစ၊ အနား၌အပြေအပြစ်တို့ဖြင့်ဆန်းကျယ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနေကရူပ ရာဇိစိတ္တတာယစ၊

၁-ဇောနိပါတ်-၁၀-ဒဿမဝဂ်-၉၇-တိဿတ္ထေရဂါထာ၊ ၈၅

များစွာသောအရပ်အရေတို့ဖြင့်ဆန်းကျပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ အနေကလေခါယုတ္တံ၊ များစွာသော အရေအရစ်တို့နှင့်ယှဉ်၏၊
 အဂ္ဂဟိမတ္တိ ကာပတ္တန္တိ၊ အဂ္ဂဟိမတ္တိကာပတ္တိ ဟူသည်ကား၊ ဇေတုပေ၊
 ဤသို့ သဘောရှိသော၊ မဟာရေဟ၊ အမိုးများထိုက်သော၊ ဘာဇနေ၊
 ရွှေခွက်၌၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဘုဉ္ဇိဘွားစား၍၊ ဗုဒ္ဓါနံ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဩဝါ
 ခံ၊ အဆုံးအမကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ လိုက်နာ ရခြင်းကြောင့်၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအ
 ခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ ထိုရွှေခွက်ကို၊ ဆန္ဒေတွားစွန့်၍၊ မတ္တိကာမယ
 ပတ္တံ၊ မြေဖြင့်ပြီးသော သပိတ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသိံ၊ ငါယူပြီးမယသ၊ ငါသည်၊
 ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ အရိယဝတ္တံ၊ အရိယာတို့၏အ ကျင့်သည်၊ အဟောသာ
 ရ၊ ဩဝါကောင်းပေစွ၊ အနုဗ္ဗိတံ၊ အဘန်တလဲလဲပွားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘာဇနက်တ္တနပဒေသေန၊ ရွှေခွက်ကိုညွှန်ကြားခြင်းဖြင့်၊ ရဇ္ဇပရိစ္ဆာဂံ၊ ပြည်
 ကိုစွန့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇ္ဇုပဂမနဉ္စ၊ ရဟန်းအ ဖြစ်သို့ကပ်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ အနုမောဒဇ္ဇော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဒဟိ၊ ဆို၏၊ တေ
 န၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒံ၊ ဤဒုတိယသဘိသေစနံ ဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို
 တော်မူ၏၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ရဇ္ဇသဘိသေစနံ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌ အဘိသိက်သွန်း
 ခြင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍၊ ဣဒံပဗ္ဗဇ္ဇုပဂမနံ၊ ဤရဟန်းအဖြစ်သို့ကပ်
 ရောက်ခြင်းသည်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အဘိသေစနံ၊
 အဘိသိက်သွင်းခြင်းတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုတိုင်း၊ နိုင်ငံ၌ အဘိသိက်
 သွင်းခြင်းသည်၊ ရာဂါဒိတိ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်း
 ၏၊ သာသကံ၊ ရုံရှာသွပ်နှင့်တကွဖြစ်၏၊ ပရိသင်္ကာမ္ဘံ၊ အဘန်တလဲလဲ
 ရုံရှာအပ်သောအမှုရှိ၏၊ အနတ္ထသဉ္ဇိတံ၊ အကျိုးမဲ့ နှင့်စပ်၏၊ ဒုက္ခပဋိဗန္ဓံ၊
 ဒုက္ခဖြင့်အဘန်တလဲလဲဖွဲ့၏၊ နိတိဏ္ဍိ၊ မလွန်မြောက်နိုင်၊ ပန၊ ဗျာသိရိက်ကို
 ဆိုဦးအံ့၊ ဣဒံ၊ ဤရဟန်းအဖြစ်သို့ကပ်ခြင်းသည်၊ တံပိပရိယာယတော၊ ထို
 တိုင်းနိုင်ငံ၌ အဘိသိက်သွန်းခြင်းမှ ဘောက်ပြန်သော အားဖြင့်၊ ဥတ္တမံ၊
 မြတ်၏၊ ပဏီတံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယ်သော၊ အလိုတော်
 တည်း၊ ။တိဿတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ တိဿမထေရ်၏ ဂါထာအခွင့်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ဧကနိပါတ်-၁၀-ဒဿမဝဂ်-၉၈-အဘယတ္ထေရဂါထာ၊

ရူပံဒိသွာသတိမုဋ္ဌာတိ၊ ရူပံဒိသွာသတိမုဋ္ဌာ ဟုသောဤဂါထာသည်၊
 အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ အဘယတ္ထေရဿ၊ အဘယ
 မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ သောဝိ၊ ထိုအဘယမထေရ်သည်လည်း၊
 ဗုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ဣတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်း
 ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇပနိဿ
 ယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသော အကြောင် ဖြစ်သော၊ ဗုညံ၊ ကောင်းမှု
 ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သုမေဓံ၊ သုမေဓာအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂ
 ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္တိဝိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်
 ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သလဇ္ဇုပုဗ္ဗေဟိ၊ ထင်းရှူးပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်း
 ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထို
 ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ
 ထိုမှဤမှ၊ ပညာနိ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတိ
 တုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣသိယံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ
 ဤငါတို့ဘုရား ပွင့်တော် မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိသံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊
 ပြာဟုဟကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဘယောတိလန္တနာ
 မော၊ အဘယဟု ရအပ်သောအမည်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိ
 ကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဟေတုသမ္ပတ္တိ
 ယာ၊ အကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ စောဒိယမာနော၊ ထိုက်တွန်းအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂတော၊ သွား
 သည်ရှိသော်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်
 ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနားရ၍၊ ပဋိလန္တသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓါခြင်းရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကတပုဗ္ဗကိစ္စော၊ ပြုအပ်သောပုဗ္ဗ
 ကိစ္စရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်း
 အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အထပတ္တော၊
 ထိုနောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုအဘယမထေရ်အား၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဂါမံ၊
 ရွာသို့၊ ဝိတ္တာယံ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ၊ ပရိဋ္ဌဿ၊ ဝင်စဉ်၊ အလက်တပုဋိယတ္တံ၊

၁-ကောနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၉၀-အဘယတ္ထေရဂါထာ။ ၈၇

တနိဘာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သော၊ မာတုဂါမိ၊ မါတုဂါမကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊
အယောနိသောမနသိကာရဝသေန၊ မသဋ္ဌိမတဋ္ဌိနုလုံးသွင်းခြင်း၏ အစွမ်း
ဖြင့်၊ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏၊ ရူပံ၊ အဆင်းရူပါရုံကို၊ အာရဟ္မ၊ အာရုံပြု၍၊ ဆန္ဒရာ
ဂေါ၊ အားကြီးသောတပ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊
ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပဝေသေတွာ၊ ဝင်၍၊ သတိံ၊ သတိကို၊ ဝိသုဒ္ဓိတွာ၊
စွန့်၍၊ ရူပါရမ္မဏော၊ ရူပါရုံ၌၊ ဩလောကေန္တဿ၊ ကြည့်သော၊ မယံ၊ ငါ့အား
ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈော၊ ဖြစ်၏၊ အယုတ္တံ၊ မသဋ္ဌိသည်ကို၊
မယာ၊ ငါသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်
ကို၊ နိဂ္ဂဏှန္တော၊ နှိပ်လျက်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊
ဝိပဿနာကို၊ ဝနိတွာ၊ ပွား၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်
လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန၌။ ။

သယမ္ဘူ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုကုန်လှီးတော်မူသောအခါ
အပရာဇိတော၊ ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်သော၊ နာမေန၊ အမည်အား
ဖြင့်၊ သုမေဓောနာမ၊ သုမေဓာအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝိဝေကံ၊ သုံးပါးသောဝိဝေကကို၊ အနုဗြူဟန္တော၊ ပွားစေလိုသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာဝနံ၊ တောအုပ်သို့၊ အဇ္ဈောဂါဟိံ၊ သက်ဝင်ပြီး၊ ပုပ္ဖိကံ၊
ပွင့်သော၊ သလဠံ၊ ထင်းရှူးပန်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဝဋ်သကံ၊ ဦးစောက်ပန်း
ကို၊ ဂန္တိတွာန၊ ကုံး၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်
တော်မူ၊ လောကနာယက၊ သုမေဓာ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိရောပယိံ၊
တင်လှူပြီး၊ တိံသကပ္ပသဟဿမ္ပိ၊ ကမ္ဘာသုံးသောင်း၌၊ ယံယာယစေတနာ
ယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ပုပ္ဖံ၊ ထင်းရှူးပန်းကို၊ အဘိရောပယိံ၊ တင်လှူ
ပူဇော်ပြီး၊ တာယာစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိတဝေကို၊
နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ မသိခြင်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူ
ဇာယ၊ ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဦးနစ်သေကပ္ပသ
တေ၊ တစ်ကြိမ်၊ ၅၁၀- ကပ်နှစ်ထောင်၌၊ သုနိမိတ္တာ၊ သုနိမိတ္တအမည်ရှိ
ကုန်သော၊ သန္တု၊ မတနသမ္ပန္နာ၊ ရတနာရနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊
မဟဗ္ဗဿ၊ မိုလ်ထုများကုန်သော၊ သောဠသစက္ကဝတ္တိ၊ တဆွဲခြောက်
ရောက်သော စကြာမင်းတို့သည်၊ အာဟု၊ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ၊ မယံ၊ ငါ့အား၊
ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်အပ်ကုန်ပြီး၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ
ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာ
အပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဝံဝံ ထေရဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ပန၊ သင်္ကဋ်သိုဉ်းအံ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဒိုလ်သို၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကိလေသုပ္ပတ္တိနိဒဿနေန၊ ကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်းကိုညွှန်
ပြသဖြင့်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ အနုဝတ္တေန္တဿ၊ ဖြစ်စေသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ သိသုက္ခိပနံ၊ ပညာတည်းဟူ
သောဦးခေါင်းကို ချီကြရခြင်းသည်၊ နတ္ထေဝ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ အ
ဟံပန၊ ငါသည်ကား၊ တေ၊ ထိုကိလေသာတို့ကို၊ နာနုဝတ္တိံ၊ မဖြစ်စေပြီး
ဣတိဣဓံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ရူပံ
ဒိသ္မာသတိမုဋ္ဌာ၊ ဝိယနိမိတ္တံမနသိကရောတော၊ သာရတ္တမိတ္တောဝေဒေတိ၊
တဉ္စအဇ္ဈောသတိဋ္ဌတိ၊ တဿဝဗုဒ္ဓိ အာသဝါ၊ ဘဝမူလောပဂါမိနောတိ
ဂါထံ၊ ရူပံဒိသ္မာသတိမုဋ္ဌာ၊ ဝိယနိမိတ္တံမနသိကရောတော၊ သာရတ္တမိတ္တော
ဝေဒေတိ၊ တဉ္စအဇ္ဈောသတိဋ္ဌတိ၊ တဿဝဗုဒ္ဓိ အာသဝါဘဝမူလောပဂါ
မိနောဟူသောဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိယနိမိတ္တံ၊ ချစ်ဘွယ်သောအာရုံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မနသိက
ရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သတိမုဋ္ဌာ၊ လွတ်
သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာရတ္တမိတ္တော၊ ထပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ တဉ္စ၊ ထိုရူပါရုံကိုလည်း၊ အဇ္ဈောသ၊ နှလုံးသွင်း၍၊
တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘဝမူလောပဂါမိနော၊ သံသရာ
ဘဝ၏အကြောင်းရင်း၏အဖြစ်သို့ကင်ရောက်တတ်သော သဘောရှိကုန်
သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရာတို့သည်၊ ဝဗုဒ္ဓိ၊ ပွားကုန်၏။ ။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ရူပန္တိ၊ ရူပဟူသည်ကား၊ ရေဒီယရူပါယတနံ၊ တပ်
နှစ်သက်ဘွယ်ရှိသောရူပါရုံကို၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊
တံဣတ္ထိရူပံ၊ ထိုမိန်းမအာရုံကို၊ အမိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဒိသ္မာတိ၊ ဒိသ္မာဟူ
သည်ကား၊ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဗိညာဉ်ဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ စက္ခုဒွါရာနုဿာရေန၊
စက္ခုဒွါရသို့အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ နိမိတ္တာနုဗျဉ္ဇနသလက္ခဏာဝေဒသန၊ ခြေ
လက်အစရှိသောအင်္ဂါကို- ကောင်းစွာမှတ်အပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ တံ၊
ထိုရူပါရုံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တထာဂဟဏယော
တု၊ ထိုသို့ယူခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သတိမုဋ္ဌာတိ၊ သတိမုဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ အသုဘ
သဘာဝေ၊ အသုဘသဘောရှိသော၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ အသုဘန္တေ၊ အသု
ဘဟူ၍သာလျှင်၊ ပုဝတ္တနသတိနုဋ္ဌာ၊ သတိမေ့လျော့သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်

၁-ကောနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၆၈-အာယုတ္တရဂါယာ။ ၈၉

ဖြစ်၍၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ရူပ၊ ရူပါရုံကို၊
 နိသွာ၊ မြင်၍၊ သတိနဋ္ဌ၊ သောကပြန်သောသတိရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို
 ဒေသ၊ နန္ဒာ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိယနိမိတ္တံ၊ မနသိကရောတောတိ၊ ဝိယနိမိတ္တံ
 မနသိကရောတောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအ
 ရာဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ယင်လာသော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ သုတံသုခန္တိ၊ အာနိနာ၊
 သုတံသုခံ၍ သို့အာရုံသည်ဖြင့်၊ ဝိယနိမိတ္တံ၊ ချစ်သွယ်သောနိမိတ်ကို၊ က
 တွာ၊ ပြု၍၊ အယောနိသောမနသိကာရေန၊ မသဉ်မတဉ်နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊
 မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သတိရဋ္ဌာ၊ လွတ်သော
 သတိရှိသည်မည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်း
 တည်း၊ တထာဘူတော၊ ထိုသို့ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သာရတ္ထမိတ္တောဝေဒေဝီတိ၊
 သာရတ္ထမိတ္တောဝေဒေဝီဟူသည်ကား၊ သုဋ္ဌ၊ လွန်စွာ၊ ရတ္ထမိတ္တော၊ တပ်
 သောဝိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တံရူပါရမ္မဏံ၊ ထိုရူပါရုံကို၊ အနုဘဝတိ၊
 ခံစား၏၊ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏၊ အဘိနန္ဒန္တောပန၊ နှစ်သက်ပြီး၍လည်း၊
 တဉ္စ၊ ထိုရူပါရုံကိုလည်း၊ အဇ္ဈောသ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ အဇ္ဈော
 သာယ၊ နှလုံးသွင်းပြီး၍၊ တံအာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံကို၊ ဂိလိတွာ၊ မျို၍၊ ပရိနဋ္ဌ
 ပေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ဝတ္တတိစေဝ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏၊ ဧဝံဘူတဿ၊ ဤသို့ဖြစ်
 သော၊ တဿစ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဘဝမူလောပဂါမိနော၊ ဘဝ၏အ
 ကြောင်းရင်းသို့ကပ်ရောက်တတ်ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရား
 တို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊ ဘဝဿသံသရဿ၊ သံသရာဘဝ၏၊ မူလ
 တာဝံ၊ အကြောင်း၏အဖြစ်သို့၊ ကာရုဏာတာဝံ၊ အကြောင်းရင်း၏အဖြစ်သို့၊
 ဥပဂမနသဘာဝါ၊ ကပ်ရောက်တတ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ကာမာသ
 ဝါဒယော၊ ကာမာသဝအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊
 အာသဝါဝိ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်လည်း၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဥပရူပရိ၊ လွန်စွာလွန်စွာ၊ ဝဇ္ဇန္တိယေဝ၊ ပွားကုန်သည်လာလျှင်တည်း၊
 နဟာယန္တိ၊ မယုတ်ကုန်၊ ပနတံပါကဉ်ကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဋ္ဌီး
 အံ့၊ ပဋိသင်္ခါနေ၊ ပညာ၌၊ ဌတွာ၊ တည်ထား၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇ္ဇေ
 တွာ၊ ပွားစေ၍၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈန္တဿ၊ ထိုးဝွင်း၍သိသော၊
 မဟံ၊ ငါ့အား၊ မဂ္ဂပဋိပါမ္ဘိယာ၊ မဂ်လေးတန်အစဉ်ဖြင့်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ တေအာသဝါဝိ၊ ထိုအာသဝတရားတို့ကိုလည်း၊ အနဝသေသ
 တော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ပရိက္ခိကာ၊ ကုန်
 စေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။

၆၀ ထေရဝါယာအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

အဘယတ္ထေရဝါယာဝဏ္ဏနာ၊ အဘယမထေရ်၏ဝါယာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတဘျဉ်း ဖြစ်သွား၊ ကံပြု၊ ။

ကောနပတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၉၉-ဥတ္တိယတ္ထေရဝါယာ၊

သဒ္ဓိသုတွာသတိရဋ္ဌာတိ၊ သဒ္ဓိသုတွာသတိရဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဥတ္တိယတ္ထေရဿ၊ ဥတ္တိယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယဓိ၊ ဤဥတ္တိယမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသျှ၊ ရှေးဆရာတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇ၊ ပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဥပပိနန္တော ဆည်းပူ သည်ဖြစ်၍၊ သုမေဓဿ၊ သုမေဓအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညာတ်၊ သိဒ္ဓ္ဌာ၊ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကေဗဝသံ၊ တနေသ၌၊ သတ္ထဝရံ၊ သုမေဓမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဿန္တိ၊ ဤကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဥတ္တရစ္ဆန္ဒံ၊ အပေါ်လွှမ်းရှင်တကွသား၊ ဂေါဏကာဒိအတ္တတံ၊ ဂေါဏကအစရှိသောအခင်းကို၊ ဝိသုဒ္ဓါရဟံ၊ ဘုရားအားထိုက်သော၊ ပလ္လင်္ကံ၊ ပလ္လင်ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိကုဋိယံ၊ ဝိသုဒ္ဓိကုဋိတော်၌၊ ပညပေတ္တာ ခင်း၍၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ စောနုပညကဓမ္မန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမန္တဿသျှ၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကပိလဝန္တု၊ ကပိလဝတ်ပြည်၌၊ သကျရာဇကုလေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ အသားထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ ဥတ္တိယောတိနာမံ၊ ဥတ္တိယဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ ဝပဗ္ဗတ္တော၊ အရူပရောက်လတ်သော၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပတိသမာဂမေ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏အစည်းအဝေး၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရား၏ အနုကောသတော်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပနိလန္ဒသဋ္ဌေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဧကေဗဝသံ၊ တနေသ၌၊ ဂါမိ၊ ရွာသို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ဝင်စဉ်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအ

၁-ဇောနီပါတ်-၁၀-ဒုသမဗင်-၉၉-ဥတ္တိယတ္ထေရဂါယာ၊ ၉၆

ကြား၌၊ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမဇ္ဇ၊ ဂိတသန္တံ၊ သိချင်းသံကို၊ သုတွာ၊
ကြား၍၊ အယောနိဿ၊ မနသိကာရဝသေန၊ မသဋ်မတဋ် နှလုံးသွင်း
သည်၏အတွင်းဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုမိန့်မအသံ၌၊ ဆန္ဒရောဂေါ၊ အားကြီးသောရာ
ဂသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပဋိသင်္ခါ နဝသေန၊ ပညာ၏အတွင်းဖြင့်၊
တံသန္တံ၊ ထိုမိန့်မ၏အသံကို၊ ဝိက္ခမေ ဓမ္မတွာ၊ ခွါ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပဓိ
သိတွာ၊ ဝင်၍၊ သဉ္စာတသံဝေဂေါ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဒိဝါဠာနေ၊ နေနေရာအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိယှ၊ ထိုင်နေ၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌
သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝေဇုတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဗုဏိ၊ ရောက်သောအခါ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊
အပဒါန၌၊ ။

၉ လောကဓမ္မဿ၊ လောကထက်ကြီးတော်မူသော၊ တာဒိနေ၊ တာဒိ
ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သုမေဓဿ၊ သုမေဓအမည်၊ တင်ရှိ သာ၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သဉ္စာတေ၊ ခေါ်၊ ဝိတနံ၊ ပေါ်လွင်းနှင့်
တကွသော၊ ပလ္လင်္ဂော၊ မလ္လင်္ဂ နှစ်မဟာ၊ ငါးသည်၊ ဒိန္နော၊ လှူအပ်နှံ၊ တဒါ၊
ထိုအခါ၌၊ သောပလ္လင်္ဂော၊ သံပလ္လင်သည်၊ သတ္တရတ နသမ္ပန္နော၊ ရတနာ
ခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဝေဝေ၏၊ သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံ၊
အညာဿ၊ သိ၍၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ မမေဝါအား၊ နဗ္ဗတ္တတံ၊ ဖြစ်သောအခါ၊
သကပ္ပသဟဿာနံ၊ ကမ္ဘာတသောင်း၌ကာလပတ်လုံး၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
၌၊ ဟံယာယစေတနာယ၊ အကြွင်းစေတနာဖြင့်၊ ပလ္လင်္ဂံ၊ ပလ္လင်္ဂကို၊ အဒိဒ္ဓံ၊
လှူခဲ့ဘူးပြီ၊ တာယာစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို
နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ မသိခြင်းဟူသော အကျိုးသည်၊
ပလ္လင်္ဂံဿ၊ ပလ္လင်္ဂကိုလှူခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဝိသကပ္ပသဟဿ
မ္ပိ၊ ကမ္ဘာနှစ်သောင်းလက်၌၊ သုဝဏ္ဏတော၊ သုဝဏ္ဏာအမည် ရှိကုန်သော၊
သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မဟဗ္ဗလော၊ များ
သောဖိုလ်ထုကြွယ်ကုန်သော၊ တယောစက္ကဝတ္တိဇနာ၊ သုံးယောက်သော
စကြာမင်းတို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ဘူးဟုဆိုပြီ၊ မသ္မံ၊ ငါးအား၊ ကိလသော၊
ကိလသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတ
မမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။

ပန၊ အထူး၊ နုဆိုပြီ၊ အံ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊
အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ကိလေသုပ္ပတ္တိနိဒဿနေန၊ ကိလေသာ၏ဖြစ်ခြင်းကိုညွှန်

၆၂ စေတနာတရအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ကြားသဖြင့်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ အဇိဂုတ္တိန္တံ သမ၊ မစက်ဆုပ်
သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ သိသကွိပနံ၊ ပညာတည်း
ဟူသောဦးခေါင်းကိုချီကြွရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟံပန၊ ငါသည်ကား၊
တေ၊ ထိုကိလေသာတို့ကို၊ အဇိဂုတ္တိယေဝ၊ မစက်ဆုပ်သည်သာလျှင်
တည်း၊ ဣတိဗ္ဗမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြဆိုသည်ဖြစ်
၍၊ သဒ္ဓသုတွာသတိမုဋ္ဌာ၊ ပိယနိမိတ္တံမနသိကရောတော၊ သာရတ္ထစိတ္တော
ဝေဒေတိ၊ တဉ္စအဇ္ဈောသတိဋ္ဌတိ၊ တဿဝဗုဒ္ဓိ အာသဝါ၊ သံသာဓုဥပဂါ
မိနောတိဂါထံ၊ သဒ္ဓသုတွာသတိမုဋ္ဌာ၊ ပိယနိမိတ္တံမနသိကရောတော၊ သာ
ရတ္ထစိတ္တောဝေဒေတိ၊ တဉ္စအဇ္ဈောသတိဋ္ဌတိ၊ တဿဝဗုဒ္ဓိ အာသဝါ၊ သံ
သာဓုဥပဂါမိနောဟူသောဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ သဒ္ဓ
သဒ္ဓါရုံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပိယနိမိတ္တံ၊ ချစ်ခွယ်သောအာရုံကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သတိမုဋ္ဌာ၊ လွတ်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာရတ္ထစိတ္တော၊
တပ်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ တဉ္စ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံ
ကိုလည်း၊ အဇ္ဈောသ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား
သံသာဓုဥပဂါမိနော၊ သံသရာဝဋ်ကပ်ရောက်တတ်ကုန်သော၊ အာသဝါ၊
အာသဝါတရားတို့သည်၊ ဝဗုဒ္ဓိ၊ ပွားကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ သဒ္ဓန္တိ၊ သဒ္ဓံ ဟူသည်ကား၊ ရုဇနိယသဒ္ဓါ၊ မွေ့လျော်
နှစ်သက်ခွယ်သောသဒ္ဓါရုံကို၊ သံသာဓုဥပဂါမိနောတိ၊ သံသာဓုဥပဂါမိ
နောဟူသည်ကား၊ ခန္ဓာနံစပဋိပါဋိ၊ ဓာတုအာယတနာနုစ၊ အဇ္ဈောန္တိန္နာ
ဝတ္ထမာနာ၊ သံသာရောတိပဝုစ္စတိတိ၊ ခန္ဓာနံစပဋိပါဋိ၊ ဓာတုအာယတနာ
နုစ၊ အဇ္ဈောန္တိန္နာဝတ္ထမာနာသံသာရောတိပဝုစ္စတိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်သော၊ သံသာရဝဋ်ကာရဏံ၊ သံသရာဝဋ်၏အကြောင်း
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပဂမေန္တိ၊ ရောက်စေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ သံသာဓုဥပဂါမိနော၊ သံသာဓုဥပဂါမိမည်ကုန်၏၊ ခန္ဓနုဉ္စ၊ ခန္ဓာ
တို့၏လည်းကောင်း၊ ဓာတုအာယတနာနုဉ္စ၊ ဓာတ်အာယတနတို့၏လည်း
ကောင်း၊ အဇ္ဈောန္တိန္နံ၊ မပြတ်၊ ဝတ္ထမာနာ၊ ဖြစ်သော၊ ပဋိပါဋိ၊ အစဉ်ကို၊ သံ
သာရောတိ၊ သံသရာဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သံသာဓုဥပဂါမိနောတိဂါ၊ သံ
သာဓုဥပဂါမိနောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်း
သောစကားရပ်သည်၊ အနန္တရဂါထာယ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဂါထာ၌၊
ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။ ဥတ္တိယ

၁-ကေနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၆၆-ဥတ္တိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၆၃

တ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဥတ္တိယမထေရန္တိ ဂါထာအသုတ္တံ၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ကေနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၁၀၀-ဒေဝသဘတ္ထေရဂါထာ၊

သမ္ဗုဒ္ဓဝေနသမ္ဗုဒ္ဓန္တတိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓဝေနသမ္ဗုဒ္ဓောဟူသော ဤဂါထာသည်၊
အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဒေဝသဘတ္ထေရသံ၊ ဒေဝ
သဘာမထေရန္တိ၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယဓိ၊ ဤဒေဝသဘာမထေရ်သည်
လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆု
တောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပိဝန္တု၊
ပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊
ကုသိုလ်ကို၊ ဥပပိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သိဝိဿ၊ သိဝိ
အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်
တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗုတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြား
လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကေဒိဝသံ၊
တနေ့သ၌၊ သိဝိဘဂဝန္တံ၊ သိဝိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္တ
မာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗန္ဓုဇိဝကဝုပ္ပေဟိ၊
မိုးစွေပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ သော၊ ထိုအမျိုး
ကောင်းသားသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ ဒေဝ
မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊
ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကဝိလဝတ္ထု၊ သို့
ကဝိလဝတ်ပြည်၌၊ သက္ခရာဇကုလေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗုတ္တိ၊ ဖြစ်
လေ၏၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ ဒေဝသဘောတိနာမံ၊ ဒေဝ
သဘာဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဒေဝသဘာသည်
ဝယပ္ပတ္တော၊ အရှယ်သို့ရောက်လတ်သော်၊ ရမ္မဒူကလဟာဝုပသမနတ္ထံ၊
ခေါင်းခုကြောင့်ဖြစ်သော ခိုက်ရန်ကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဂတေ၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရား၏အာနု
တော်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပသန္တမာနသော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သရဏေသု၊ သရဂုံသုံးပါးတို့၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်၏၊ ဝုန၊
တဘန်၊ နိဂြောဓာရာမေ၊ နိဂြောဓရုံဂေချောင်းတော်၌၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာ

ဘုရားသည်၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကထပုဗ္ဗကိစ္စော၊ ပြုအပ်သောပုဗ္ဗကိစ္စရှိသည်
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်း အမှုကို၊
 ကရောန္တော၊ ပြုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နစ်ရသေဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊ အရ
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါ
 နေ၊ အပဒါနံ၌၊ ။

ဝိမလံ၊ အညစ်အကြေးကင်းစင်သော၊ သုန္ဒ၊ ညစ်ကြေးမတင်သန့်ရှင်း
 စင်သော၊ စန္ဒံ၊ စန္ဒီဇ္ဈဝ၊ လက္ခေသို့၊ ဝိပ္ပသန္တံ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်လင်သော၊
 အနာဝိလံ၊ နောက်ကြိုခြင်းမရှိသော၊ နန္ဒိတဝပရိက္ခိဏံ၊ သုံးပါးသောတဝဂ္ဂ
 နှစ်သက်တတ်သောတဗျာကိုကုန်စေအပ်ပြီးသော၊ ဝိသတ္တိကံ၊ တဗျာ
 ကို၊ တိဗ္ဗန္တံ၊ လွန်မြောက်တော်မူပြီးသော၊ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို၊ နိဗ္ဗာယန္တံ၊
 ငြိမ်းစေတော်မူတတ်သော၊ ဧကဂ္ဂံ၊ တခုတည်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအရာရှိ
 သော၊ သုဿမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်းရှိသော၊ ယောကနာယ
 ကံ၊ သိခိမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရ၏၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဗန္ဓုဇိဝကပုပ္ဖာနိ၊ မိုးစွေပန်းတို့ကို၊ သုတ္တကေန၊ ကြိုးဖြင့်၊ လဝ္ဂိတွာ၊
 သိ၍၊ ယောကဗန္ဓုနော၊ သတ္တယောက၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ သိခိနော
 သိခိအမည်တော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဘိရာဇယံ၊
 တင်လှူပူဇော်ပြီး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကထိံ၊ သေကဗျေ၊ သုံးဆွေတ
 ကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာ
 ဖြင့်၊ ကမ္မံ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်းအမှုကို၊ အကရိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ တာယစေတနာယ၊
 ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊
 ဤသို့မသိခြင်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားအားပူဇော်ခြင်း
 ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ သတ္တမကေကဗျေ၊
 ခုနစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ မနုဇိန္ဒော၊ လူတို့ကိုအစိုးရသော၊ မဟာယာသော၊ များ
 သော အခြံအရံရှိသော၊ သမန္တစက္ခုနာမ၊ သမန္တစက္ခုအမည်ရှိသော၊
 မဟာဗ္ဗလော၊ ဗိုလ်ထူများသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြဝတေးမင်းသည်၊ အာသိ၊
 ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်
 ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး
 အမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ။

၁-ဇကုနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝဂ်-၁၀၀-ဒေဝသဘတ္တေရဂါထာ၊ ၉၅

ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအုံး၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊
 အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သော၊ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချင်း
 သာကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပန္နဗိတိသောမနသော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်း
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒါနဝသေန၊ ဝမ်းမြောက်သည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ သမ္ပပ္ပဓာနသမ္ပန္နော၊ သတိပဋ္ဌာနဂေါစရော၊ ဝိမုတ္တိကုသုမသမ္ဘန္တော၊ ပရိ
 နိဗ္ဗိဿတုနာသဂေါတိဂါထံ၊ သမ္ပပ္ပဓာနသမ္ပန္နော၊ သတိပဋ္ဌာနဂေါစရော
 ဝိမုတ္တိကုသုမသမ္ဘန္တော၊ ပရိနိဗ္ဗိဿတုနာသဂေါဟူသောဂါထာကို၊ အဘာ
 သိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ သမ္ပပ္ပဓာနသမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသောသမ္ပပ္ပဓာန်လေးပါး
 ရှိသော၊ သတိပဋ္ဌာနဂေါစရော၊ သတိပဋ္ဌာန်လျှင်ကျက်စားရာအာရုံရှိသော
 ဝိမုတ္တိကုသုမသမ္ဘန္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောပန်းဖြင့်ဆင်ယင်
 အပ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ သမ္ပပ္ပဓာနသမ္ပန္နောတိ၊ သမ္ပပ္ပဓာနသမ္ပန္နောဟူ
 သည်ကား၊ သမ္ပန္နစတုဗ္ဗိဓသမ္ပပ္ပဓာနော၊ ပြည့်စုံသောလေးပါးသောသမ္ပပ္ပ
 ဓာန်ရှိသော၊ ဟေဟိ၊ ထိုလေးပါးသောသမ္ပပ္ပဓာန်တို့ဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပြု
 အပ်သောကိစ္စကို၊ သမ္မာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သတိပဋ္ဌာနဂေါစရောတိ၊
 သတိပဋ္ဌာနဂေါစရောဟူသည်ကား၊ ကာယာနုပဿနာဒယော၊ ကာယာနု
 ပဿနာအစရှိသည်တို့တည်း၊ ဇေတဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဝတ္တိဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာ
 အရပ်သည်၊ သတိပဋ္ဌာနဂေါစရော၊ သတိပဋ္ဌာန်လျှင်ကျက်စားရာအာရုံရှိ
 သည်တည်း၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနသု၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့၌
 သုပတိဋ္ဌတမိတ္တော၊ ကောင်းစွာတည်သောပိတ်ရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဂုဏသောတေန၊ လောကုတ္တရာတရား
 တည်းဟူသောဂုဏ်၏ တင့်တယ်ခြင်းကြောင့်၊ ပရမသုဂန္ဓာ၊ လွန်မြတ်
 သောအနံ့ရှိသော၊ ဝိမုတ္တိယော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်သာလျှင်၊ ကုသုမာနံ၊
 ပန်းတို့၏၊ ဟေဟိ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောပန်းတို့ဖြင့်၊ သမ္ပဒေဝ
 စ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ သမ္ဘန္တောဝိဘူသိတော၊ အလင်္ကီတော၊ တန်ဆာ
 ဆင်အပ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိမုတ္တိကုသုမသမ္ဘန္တော၊ ဝိမုတ္တိကု
 သုမသမ္ဘန္တမည်၏၊ ပရိနိဗ္ဗိဿတုနာသဂေါတိ၊ ပရိနိဗ္ဗိဿတုနာသဂေါ
 ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိပစ္စန္ဓော၊ ကျင့်သော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နဗိရေသော၊ မကြာမီသာလျှင်၊ အနာသဂေါ၊ အာသ
 ဂေါကင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊

သဥပါဒိသေသာယ၊ သဥပါဒိသေသဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာစ၊ နိဗ္ဗာန
ဓာတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ အနုပါဒိသေသဖြစ်သော၊
နိဗ္ဗာနဓာတုယာစ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣဒမေဝ၊ ဤဂါထာသည်
ပင်လျှင်၊ ထေရဿ၊ ဒေဝသဘာမထေရ်၏၊ အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာက
ရဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝသဘတ္ထေရဂါထာ
ဝဏ္ဏနာ၊ ဒေဝသဘာမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ ဒသမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ဒသမဝဂ်၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁-ဧကနိပါတ်-၁၁-ဝဂ်-ဗေလဋ္ဌာနိကတ္ထေရဂါထာ၊

ဟိတွာဂိဟိတွံ အနဝေါသိ တတ္ထောတိ၊ ဟိတွာဂိဟိတွံ အနဝေါသိ
တတ္ထောဟူသည်ကား၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဗေလ
ဋ္ဌာနိကတ္ထေရဿ၊ ဗေလဋ္ဌာနိကမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယန္တိ၊
ဤဗေလဋ္ဌာနိကမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာ
မိကာရော၊ ပြုအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတော၊
ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကသိ၊ သေကပ္ပေ၊ သုံးဆူတကမ္ဘာထက်၌၊ ဝေဿဘုဿ၊
ဝေဿဘူ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေး၊
လက်ထက်တော်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်လတ်
သော်၊ ဗြာဟ္မဏသိပ္ပေသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၏အတတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ အပြီးသို့၊
ဂတိံ၊ ရောက်၍၊ စာရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏တောင်ကို၊ ပဟာ
ယ၊ စွန့်၍၊ ဣသိပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဣသိ
ဟိ၊ ရသေ့အပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်၊ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်
သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝေဿသံ၊ ဝေဿဘူ အမည်
တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ဝီတိသော
မနဿဇာတော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဉာဏသမ္ပတ္တိံ၊ ဉာဏ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နိဿာ
ယ၊ ခြံ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဉာ
ဏံ၊ ဉာဏ်တော်ကို၊ ဥဗ္ဗိဿ၊ ရည်၍၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး

၁-ကေနိပါတ်-၁၁-၈၅-၁၀၀-ဗေလဋ္ဌာနိကတ္ထေရဂါထာ၊ ၉၇

ပြီးသော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊
 ဒေဝနုဿေသ၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တာ၊ ကျင်လည်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမံသိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊
 သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဗေလဋ္ဌာနိကလက္ခနာမော၊ ဗေလဋ္ဌာနိကဟု ရအပ်သော အမည်ရှိ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊
 ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရား
 ဒေသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနားရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဇ္ဈေး၊ မရအပ်သောသဒ္ဓါ၊
 တရားရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟနံ ပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ
 ကို၊ ကောတွာ၊ ယူ၍၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ အရညေ၊ တော
 ၌၊ ဝိဟရေန္တာ၊ နေသည်ရှိသော်၊ အလသော၊ ပျင်းရိသည်၊ ကာယဒဋ္ဌိဗဟု
 သော၊ ကိုယ်ကိုပြုပြင်ခြင်းတန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗရသဝါစော၊
 ကြမ်းကြုတ်သောစကားရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သမဏဓမ္မေ၊ ရဟန်း
 တရား၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကိုးနဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေအံ့လောကံ၊ ထိုနောင်မှ၊ ထို
 ဗေလဋ္ဌာနိကမထေရ်ကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥာဏပရိပါကံ၊
 ဥာဏ၏ရင့်ခြင်းကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ဩဉ္ဇတော်မူ၍၊ ဟိတွာဂိဟိတွံ
 အနဝေါသိတတ္ထော၊ မရနက်လိဩဒရိကော၊ ကုသိတောမဟာဝရာဟောဝ
 နိဝါပဝုဋ္ဌော၊ ဝုနုပ္ပနံ ဂတ္တမူပေတိမန္ဓောတိ၊ ဣမာယဩဝါဒဂါထာယ၊ ဟိတွာ
 ဂိဟိတွံ အနဝေါသိတတ္ထော၊ မရနက်လိဩဒရိကော၊ ကုသိတောမဟာဝရာ
 ဟောဝ နိဝါပဝုဋ္ဌော၊ ဝုနုပ္ပနံ ဂတ္တမူပေတိမန္ဓော ဟူသောဩဝါဒဂါထာဖြင့်၊
 သံဝေဇတိ၊ ထိတ်လန့်စေတော်မူ၏၊ ဂိဟိံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊ ဟိတွာ၊ တွန့်၍၊
 အနဝေါသိတတ္ထော၊ မပြုအပ်သော မင်္ဂုလိကိစ္စ ရှိသော၊ မရနက်လိ၊ ထွန်
 သွားနှင့်တူသော နှုတ်သီးရှိသော၊ ဩဒရိကော၊ ဝမ်းကို လုပ်ကျွေးသဖြင့်
 ရောင့်ရဲခြင်းရှိသော၊ ကုသိတော၊ တာဝနာကို အားထုတ်ခြင်း၌ ပျင်ရိ
 သော၊ မန္ဓောနံ၊ သောပညာရှိသော၊ တံ၊ သင်သည်၊ နိဝါပဝုဋ္ဌော၊ စားခွက်၌
 လူးလည်းတတ်သော၊ မဟာဝရာဟောဝ၊ အိမ်ဝက်ကြီးကဲ့သို့၊ ဝုနုပ္ပနံ၊
 အဘန်တလဲလဲ၊ ဂတ္တံ၊ အမိဝမ်းထိုက်သို့၊ ဥပေတိ၊ ကပ်လတ္တံ့၊ သော၊ ထိုမ
 ထေရ်သည်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝုရေတော၊ ရှေ့၌၊ နိသိန္နံ၊ ပိလာ၊ နေ
 တော်မူလာသကဲ့သို့၊ နိသွာ၊ မြင်၍၊ တဉ္စဂါထံ၊ ထိုဂါထာကိုလည်း၊ သုတွာ
 ကြားနား၍၊ သံဝေဇတော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ ဥာဏဿ၊ ပါရမီဥာဏ်သတ္တာရ၏၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့၊ ပတ္တတ္တာ၊

၆၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိသျ-ဒုတိယတွဲ။

ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတု၊ ဖြစ်စေ
 ချွံ့နစ်ချွံ့သော၊ မကြာမီသေသွင်းအရဟတ္တ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊
 ရောက်လေ၏၊ တန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အဝခါန့်၌၊ စေတန္တံ၊ တေတိ
 ပသော၊ အဏိကာရံ၊ မဟာဓယေကားပန်းကဲ့သို့၊ ဩသမိတာရကာ၊
 သေဘ်ရှုံးကြယ်သည်၊ သဗ္ဗာဒိသာ၊ အဆုံးရံသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊
 ဩဘာသ ဘိဝိယ၊ တောက်ပသကဲ့သို့၊ စေတန္တံ၊ တောက်ပတော်မူ
 သော၊ သဗ္ဗာဒိသာ၊ အဆုံးရံသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသန္တံ၊
 တောက်ပစေရန်၊ ပဗ္ဗတန္တရေ၊ တောင်ကြား၌၊ နိသိန္နံ၊ နေတော်မူသော၊
 လောကနာယကံ၊ ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရ၏၊ သကေ
 သိပ္ပေ၊ မိမိအဘက်ဟုဆိုအပ်သော၊ သုသိက္ခိတာ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်ကုန်
 သော၊ တပေသ၊ သုံးလောကီကုန်သော၊ မာဏဝ၊ လှလင်တို့သည်၊ အသု၊
 ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ၊ ခါရိဘာရံ၊ ရသေ့တို့၏
 ပရိဘူရ်ကဲ့၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အန္တန္တိ၊ အစဉ်လိုက်ကြကုန်၏၊ ဝုဒ္ဓကေ၊
 အိန္ဒြိယတ္တုပုပ္ဖာနိ၊ ပန်ချနစ်ပွင့်တို့ကို၊ တပသိနာ၊ ရသေ့သည်၊ နိက္ခိတ္တာ
 န၊ ထားအပ်ကုန်၏၊ တာနံ၊ ထိုချနစ်ပွင့်သောပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 ဝေဿဘူသာ၊ ဝေဿဘူအမည်တော်ရှိသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏတ္ထိ၊
 ဥာဏ်တော်ကိုလည်း၊ အဘိရောပယိ၊ တင်လှူပြီး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊
 ဧကတိံသေကပ္ပေ၊ သုံးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ပံယာယစေတနာယ၊ အကြင်
 စေတနာဖြင့်၊ ဝုပ္ပံ၊ ပန်းကို၊ အဘိရောပယိ၊ တင်လှူပြီး၊ တာယစေတနာယ၊ ထို
 စေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့
 မသိခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဥာဏပူဇာယ၊ ဝေဿဘူမြတ်စွာ
 ဘုရား၏ဥာဏ်တော်ကိုပူဇော်ရခြင်း၏၊ ပလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဧကေနတိံ
 သေကပ္ပမိ၊ နှစ်ဆွဲကုံးကမ္ဘာထက်၌၊ ဝိပုလ္လာဘာသနာမကာ ကျယ်ဝန်းပြန့်
 ပြောသော အရောင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပုလ္လာဘာဟု ရအပ်သော
 အမည် ရှိကုန်သော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နာ၊ ရတနာချနစ်ပါနှင့် ဖြည့်စုံကုန်
 သော၊ မဟာဗ္ဗဿ၊ ဗိုလ်ထုများကုန်သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်းတို့သည်၊
 အဟေသံ၊ မြစ်တူကုန်ပြီး၊ ခဟံ၊ ငါ့အားကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဂျာဝိ
 တာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ ပုဗ္ဗဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ
 အဆုံးအမတော်ကို၊ ဧကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ပန၊ သက၍ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွ၊ ရောက်
 ၍၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ပဋိပူဇေန္တော၊

၀-ကောနိပါတ်-၁၁-ဝဂ္ဂ-၁၀၁-ဗေလဋ္ဌာနိကတ္ထေရဂါယာ၊ ၆၆

အာနိဘိဓာန်ပူဇော်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ဗျာဓိရောဂမုခေန်၊ ဗျာဓိရော
 ကနည်းကိုအမွန်ပြုသဖြင့်၊ အညံ့၊ အရဟတ္တ၊ ဖိုလ်တို့၊ ဗျာဓိရောဋ္ဌာန၊ ပြော
 ကြားလိုသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ တမေဝဂါယာ၊ ဗျာဓိတွာဂိဟိတုံအစရှိ
 သောဂါယာကိုပင်သျှင်းပစ္စုဒ္ဓါဟုသိ၊ တစားဖြတ်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌
 ဟိတွာဂိဟိတုံ၊ ဟိတွာဂိဟိတုံဟူသည်ကား၊ ဂဟဋ္ဌတာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်
 ကို၊ ပရိစ္ဆာဒိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 အနဝေါသိတတ္ထောဟူသည်ကား၊ အနုချပ်၊ ရဟန်း
 အဖြစ်အား၊ လျှောက်ပတ်စွ၊ နပေါသိတတ္ထော၊ မပြုအပ်သောမဂ်ကိစ္စရှိသော
 ယတ္ထံ၊ အကြင်မဂ်ဖိုလ်အကျိုး၌၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ သာ
 ရဟန်းဖြစ်သောသူအား၊ အနုပပရိညာဒိန္နံ၊ လျှောက်ပတ်သောပရိညာအ
 စရှိသည်တို့ကို၊ အတိရိတတ္ထာ၊ မလွန်ခြေ၊ ကံသေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 အပရိယောသိတဘာဝေါ၊ မပြု ဆုံးသေးသောမဂ်ဖိုလ်ကိစ္စရှိသော၊ အက
 တကရုဏီယော၊ မပြုအပ်သေး သောမဂ်ဖိုလ်ကိစ္စရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အလဝါ၊ တနည်းကား၊ အနဝေါသိ
 တတ္ထောဟိ၊ အနဝေါသိတတ္ထောဟူသည်ကား၊ အနုအနု၊ အစဉ်း ချပ်ချပ်
 အဝေါသိတသဘာဝေါ၊ မသုံးအပ်သောအကျင့် သီတင်းကို ချမ်းခြင်းသ
 ဘောရှိသော၊ ဝိသုဒ္ဓိနဉ္စ၊ ဝိသုဒ္ဓိသုန့်ပါးတို့၏၎င်း၊ မဂ္ဂါနဉ္စ၊ မဂ်လေးတို့
 ၎င်း၊ အနုပဋိပါနိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝသိတဗ္ဗဝါသယာ၊ သုံးအပ်သောအ
 ကျင့်သီတင်းကို၊ အကတာဝိ၊ ပြုလေ့ မရှိသော၊ ဒသသု၊ ဆယ်ပါး၊ ဂုဏ်
 သော၊ အရိယဝါသေသု၊ အရိယဝါသတိုး၌၊ အဝုသိတဝါ၊ သုံးခြင်းမရှိသော၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမဿ၊ ဤဗေလဋ္ဌာနိက
 ရဟန်းအား၊ မုခေသင်္ခါတံ၊ ရုံ၊ ငြင်းကြမ်းတန်းသောစကားဟုဆိုအပ်သော၊
 နဂီလံ၊ ထွန်သွားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာ၊ ထံဗေလ
 ဋ္ဌာနိကရဟန်းသည်၊ မုခနဂီတိ၊ မုခနဂီတိမည်၏၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ နဂီလေန၊
 ထွန်သွား ဖြင့်၊ ခနန္တေဝိယ၊ တူးဘိသကဲ့သို့၊ ပရေသု၊ သူတပါးတို့၌၊ ဗရုသ
 ဝါစာပယောဂေန၊ ဗရုသဝါစာတည်၊ ဟူသောပယောဂဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကို၊ ခနန္တေ၊ တူးဖြိုတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း၊ ဩဒရိကောတိ၊ ဩဒရိကောဟူသည်ကား၊ ဥဒရေ၊ ဝမ်း၌၊ ပသု
 တော၊ လုပ်ကျွေးသဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းရှိသော၊ ဥဒရပေါသနာတပ္ပရေ၊ ဝမ်း
 ကိုလုပ်ကျွေးသဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းရှိသော၊ ကုသိတောတိ၊ ကုသိတောဟူ
 ဟူသည်ကား၊ အသသော၊ သာဝနာကိုအားမထုတ်သဖြင့် ပျင်းရိသော၊

၆၀၈ လေရဲဂါထာအပ္ပကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သာဝနံ၊ သမထတာဝနာဓိပဿနာသာဝနီကို၊ အနုနံ ယုတ္တန္တော၊ အားမထုတ်
သော၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ တူတဿ၊ ဖြစ်သောဗေလဋ္ဌာနိကမထေရ်၏၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ဖြစ်
ကြောင်းကို၊ ဒေဿန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ မဟာဝရာဟောဝနိဝါဠဝုဋ္ဌော
ဝုနုပ္ပုနံ ဂစ္ဆ မုပေတိမန္ဒောတိ၊ မဟာဝရာဟောဝနိဝါဠဝုဋ္ဌောဝုနုပ္ပုနံ ဂစ္ဆမု
ပေတိမန္ဒောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာဝုန်၏၊ အတ္ထော၊
အနုကံကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်
တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာဝုန်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အနု
ဝေါသိတာဒိသာသာဝတာယ၊ အနုဝေါသိတာအစရှိသောသဘောရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မန္ဒော၊ ပညာနဲ့ သောသူသည်၊ ဝုနုပ္ပုနံ၊ အသနိဘန်းဂစ္ဆံ၊
အမိဝမ်းတိုက်သို့၊ ဥပေတိယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ မာဒိသော၊
ငါကဲ့သို့သော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ နဥပဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာ၊ ပန၊
အနွယ်မှတစ်ပါးဗျုတ်ရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တဗ္ဗိပရိတသသာဝတာယ၊ ထိုဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသည်မှပြန်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မာပမ္ပိပတ္တိ
ယာ၊ ကောင်းသောအကုသိုလ်ဖြင့်၊ မတ္တကံ၊ အထွတ်အထိပ်သို့၊ ပါပိတတ္တာ၊
ရောက်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဗျုတ်ရေကမုခေန၊ ဗျုတ်ရိက်ကိုအရှုံးပြုသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ပြောကြား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင်အပြီးတည်း၊ ဗေလဋ္ဌာနိကတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဗေလဋ္ဌာနိက
မထေရ်၏ဂါထာအခွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဧကနိပါတ်-၁၁-ဧကဒသမဝဂ်-၁၀၂-သေတုန္တတ္ထေရဂါထာ၊

မာနေနုပဋ္ဌိတာသေတိ၊ မာနေနုပဋ္ဌိတာသေဟူသော ဤဂါထာသည်၊
အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ သေတုန္တတ္ထေရဿ၊ သေ
တုန္တမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယတ္တိ၊ ဤသေတုန္တမထေရ်သည်
လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ဂြေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆု
တောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝရံ၊
ပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝုညံ၊
ကောင်းမှုကို၊ ကရာဇ္ဇော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ တိဿဿ၊ တိဿအမည်တော်
ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်လက်တော်၌၊
ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်

၁-ဧကနိပါတ်- ၁၁-ဝဂ္ဂ-၁၀၂-သေတုတ္ထတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၀၀

၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သန္တိ၊
 ကိဿံ၊ ကိဿအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုမရဓုံ၊
 အလွန်ချိုမြိန်သော၊ ပနသဖလံ၊ ပိန္နသီးကိုလည်းကောင်း၊ အဘိသင်္ခတံ၊ ပြု
 ဖြင်အပ်သော၊ နါလိကေရသဋ္ဌ၊ အုန်းသီးဆံပိန်းဥကိုလည်းကောင်း၊ အဒါ
 သိ၊ မေးလှူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 သော၊ ပုညကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝဇောကော၊ နတ်ပြည်၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်
 လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဇ္ဇော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓု၊ ပါဒေါ၊ ဤငါ
 တို့ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ မဏ္ဍလ
 ရညော၊ တဝန်းတလျားကိုအစိုးရသောမင်း၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ
 ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ သေတုတ္ထာတိ
 နာမံ၊ သေတုတ္ထ ဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသတို့
 သားသည်၊ ဝိတရိ၊ ခမည်းတော်သည်၊ မတေ၊ နတ်ရွာလားခဲ့သော်၊ ရဇ္ဇေ၊
 မင်းအဖြစ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥဿာဟသတ္တိနံ၊
 စည်းစိမ်ဥစ္စာ တဏှာကျိကျကြောင့် ဖြစ်သော တန်ခိုးဟု ဆိုအပ်သော
 ဥဿာဟသတ္တိတို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပရ
 ဟတ္ထဂတံ၊ သူတပါးထက်သို့ရောက်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒုက္ခပတ္တိယာ၊
 ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်ဒေသစာရိကို၊ စရန္တံ၊ ကြွတော်
 မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိသန္ဓသဇ္ဈေါ၊ ရအပ်သောသန္ဓါတရား
 ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရယန်းပြု၍၊ ပရိကမ္ပံ၊ ကမ္မဋ္ဌါန်းစီးပြန်းခြင်း
 အမှုကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ တဒဟော၊ ထိုနေ့၌သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အ
 ရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပ
 ဒါနိ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဧးဘဝ၌၊ ကိဿဿ၊ ကိဿအမည်တော်ရှိ
 သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဖလံ၊ ပိန္နသီးကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ
 ခဲ့ဘူး၏၊ အဘိသဗ္ဗတံ၊ ကောင်းမြတ်၏ဟုသမုတ်အပ်သော၊ နန္ဒိကေရဋ္ဌ၊ အုန်း
 သီးကို၎င်း၊ ဓမ္မကဋ္ဌ၊ ခဲဘွယ်ဖြစ်သောပိန်းဥကို၎င်း၊ ပါဒါသိ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူး
 ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ ထိုအလှူဒါနကို၊ ကိဿဿ၊ ကိဿအမည်တော်ရှိ
 တော်ရှိသော၊ မဟောသိနေ၊ သိလက္ခန္ဓာစသည်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကိုရှာ

မှီးတော်မူပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒတွာ၊ လှူပြီး၍၊ ပရံ၊ နောက်
 ကာလ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာမကာမီ၊ အလိုရှိအပ်နှစ်သက်အပ်မြတ်နိုး
 အပ်သောဝတ္ထု၊ ကာမဂုဏ်အာရုံနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မောဒါမိ၊ မွေ့လျော်
 ရ၏၊ ယဒိန္ဒြိယကံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဥပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧန
 ဝတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲနှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံယာယစေတနာ
 ယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒဒိ၊ လှူခဲ့ဘူး၏၊ တာယာစေတနာယ၊
 ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာတိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊
 ဤသို့မသိခြင်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗလဒါနဿ၊ သစ်သီးဟူသောအလှူ၏
 ဗလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ တေရသကပ္ပမ္ပိ၊ တဆဲ့သုံး
 ကပ်ထက်၌၊ ဣန္ဒဿမော၊ သိကြားမင်း၏ စည်းစိမ်နှင့်တူသော စည်းစိမ်ရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဣန္ဒဿမ အမည်ရှိသော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရ
 တနာချနစ်ပါနှင့် ပြည့်စုံသော၊ မဟဗ္ဗလော၊ ဗိုလ်ထုများသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊
 စကြာရတနာကိုလည်းစေတတ်သော၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ချာပိတာ၊ ဖုတ်
 ကြည်းအပ်ကုန်ပြီးပါ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး
 အမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ၊

ပန၊ ဝါကျတပါးအားထုတ်ဦးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊
 ရောက်၍၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်
 ၍၊ မာနေနဝဋ္ဋိတာသေ၊ သင်္ခါရေသုသံကိလိဿမာနသေ၊ လာဘာလာ
 ဘောနမထိတာ၊ သမာဓိနာမိဂန္ထန္တိတိဂါထံ၊ မာနေနဝဋ္ဋိတာသေသင်္ခါ
 ရာရေသုသံကိလိဿမာနသေ၊ လာဘာလာဘောနမထိတာ သမာဓိနာမိ
 ဂန္ထန္တိဟူသော ဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ယေဝုပ္ပလာ၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မာနေန၊ သေယျောဟမသ္မိအစရှိသောနည်းဖြင့်
 ဖြစ်သော ကိုးပါးအပြားရှိသောမာနဖြင့်၊ ဝဋ္ဋိတာသေ၊ ထွဉ်ပတ်ကုန်၏၊
 သင်္ခါရေသု၊ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရဖြစ်သော စက္ခု၊ ရူပ အစရှိသော သင်္ခါရ
 တရားတို့၌၊ သံကိလိဿမာနသေ၊ တဠာဂါဟအစရှိသည်တို့၏အစွမ်း
 ဖြင့်ညစ်ညူးခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ လာဘာလာဘောန၊ လာဘ်ရခြင်းလာဘ်မရ
 ခြင်းအစရှိသောလောကံတရားဖြင့်၊ မထိတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏၊ တေ
 ဝုပ္ပလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သမာဓိ၊ သမလဘာဝနာ၏၊ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်
 သော စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို၊ နာမိဂန္ထန္တိ၊ မရနိုင်ကုန်။ ၊

၁-ကေနိပါတ်-၁၀-၀၅-၁၀၂-သေတုန္တိတ္ထရဂါယာ၊ ၁၀၃

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ မာနေနဝဋ္ဌိတာသေတိ၊ မာနေနဝဋ္ဌိတာသေဟူ
သညကား။ အဟံ၊ ငါသည်၊ သေယျော၊ မြတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အာဒိ
နယပဝတ္ထေန၊ ဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့် ဖြစ်သော၊ မာနေန၊ ကိုးပါးအပြား
ရှိသောမာနဖြင့်၊ အတ္ထုက္ကံသနပရဝတ္ထနာဒိဝသေန၊ မိမိကိုယ်ကို ခြီးမြှောက်
ခြင်းသူတပါးကို ရှုချခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကုသလသဏ္ဌန္တေ
ဒေနန၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသော သဏ္ဌာထုပ်ကို ဖျက်ဆီးသဖြင့်၊ ဝိပ္ပလန္ဓါ၊
ရအပ်သော ဈာန်ယွင်းခြင်းရှိကုန်၏။ သင်္ခါရေသုသံကိလိဿမာနသေတိ၊
သင်္ခါရေသုသံကိလိဿမာနသေ ဟူသည်ကား။ အတ္တတ္ထိကဗါဟိရေသု၊
အတ္တတ္ထိကဗာဟိရဖြစ်ကုန်သော၊ စက္ခာဒိသုစေဝ၊ စက္ခုအစရှိသည်တို့၌
လည်းကောင်း၊ ရူပါယထနာဒိသု၊ ရူပါယတန အစရှိကုန်သော၊ သင်္ခတ
ဓမ္မေသုစ၊ သင်္ခတတရားတို့၌လည်းကောင်း၊ သံကိလိဿမာနာ၊ တဏှာ
ဂါဟအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤ
ဥစ္စာသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စတည်း၊ ဧသော၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတရားအစ
သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊ ဤခန္ဓာငါးပါး တရားအစ
သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တော၊ ကိုယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုနိမိတ်ကို၊
တဏှာဂါဟာဒိဝသေန၊ တဏှာဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်း
ဖြင့်၊ သံကိလေသံ၊ ညစ်နွမ်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇမာနာ၊ ရောက်ကုန်၏။ လော
ဘာလောဘောနမထိဘာတိ၊ လောဘာလောဘောနမထိတာဟူသည်ကား၊ ပတ္တပိ
ဝရာဒိနဉ္စေဝ၊ သပိတ်သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထာဒိနဉ္စေ၊
အဝတ် အစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ လောဘောနစ၊ ရသဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ တေသံယေဝ၊ ထိုသပိတ်သင်္ကန်း အစရှိသည်တို့ကိုသာလျှင်၊
အလောဘောနစ၊ မရခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုရခြင်းတည်းဟူ
သောနိမိတ်ကို၊ ဥပ္ပန္နေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အနုနယပဋိစေဟိ၊ ချစ်ခြင်းမုန်း
ချင်းတို့ဖြင့်၊ မထိတာမဗ္ဗိတာအဘိဘူတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်၍
ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတံ၊ ဤလောဘာလောဘောနဟူသောစကားသည်၊ နိဒဿနမတ္တံ၊
နိဒဿနမျှသာတည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤလောဘာလောဘောနဟူသောပုဒ်၌၊ အဝသိဋ္ဌ
လောကဓမ္မာနံပိ၊ လောဘအလောဘမှကြွင်းကုန်သော ယသအယသနိဗ္ဗပသံ
သသုရက္ခ တည်းဟူသော လောကဓံတရား ခြောက်ပါးတို့ကိုလည်း၊
သင်္ဂဟော၊ ရေတွက်ခြင်းကို၊ ဧဉ္စေဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏။ သမာဓိနာဓိဂစ္ဆန္တိတိ၊
သမာဓိနာဓိဂစ္ဆန္တိဟူသည်ကား၊ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်၏။ ကဿော၊ အဘယ်ကြောင့်၊

၁၀၄ ထေရဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

နပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်သနည်း။ သမာဓိသံဝတ္တနိကာနံ၊ သမာဓိကို
 ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ။ တရားတို့၏။ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်
 ဣတရေသဉ္စ၊ ဤသမာဓိကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သောတရားမှတစ်ပါးသောက်
 လေသာတရားတို့၏လည်း။ ဘာဝတော၊ ရှိခြင်းကြောင့်။ နပါပုဏန္တိ၊ မ
 ရောက်ကုန်၊ ဣဒေဝိ၊ ဤဂါထာ၌လည်း။ မာနာဒိဟိ၊ မာနအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 အဘိဘူတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ အဝိဒ္ဓသုနော၊ ပညာမဲ့ကုန်သောသူတို့
 သည်။ သမာဓိံ၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာ၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောစိတ်၏
 တည်ကြည်ခြင်းကို။ နာမိဂစ္ဆန္တိယထာ၊ မရေကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊
 ထိုအတူ၊ ဝိဒ္ဓသုနော၊ ပညာရှိကုန်သောသူတို့သည်။ နနာမိဂစ္ဆန္တိ၊ ရေကုန်၏၊
 မာဒိသာ၊ ငါ့နှင့်တူကုန်သော၊ တေဟိ၊ ထိုသာတာလာက စသည်ရှစ်တန်
 လောကဓံတို့ဖြင့်၊ အနဘိဘူတ၊ မနှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ တေပန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်ကား။ သမာဓိံ၊ နှိပ်ပါးသော သမာဓိကို၊ အမိဂစ္ဆန္တေ၊ ရေကုန်
 သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျတိရေကမုခေန၊ ဗျတိရေကအမြွက်
 ဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိဘဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သေတုစ္ဆိတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊
 သေတုစ္ဆိ မထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကောနိပါတ်-၁၁-ကေသမဝဂ်-၁၀၃-ဗန္ဓနတ္ထေရဂါထာ။

နာဟံဇေတနအတ္ထိကောတိ၊ နာဟံဇေတနအတ္ထိကောဟူသောဂါထာ
 သည်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော၊ ဗန္ဓနတ္ထေရဿ၊
 ဗန္ဓနမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ အယတ္ထိ၊ ဤဗန္ဓန မထေရ်သည်
 လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓဿ၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆု
 တောင်းခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိ
 သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ အည
 တရဿ၊ တယောက်သော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အန္တေ၊ ပုရဂေါပကော၊ နန်း
 တွင်းဝန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သပရိသံ၊ ပရိသတ်
 နှင့်တကွ၊ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းရင်ပြင်၌၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွသွားတော် မူသော၊
 တဂစ္ဆန္တိ၊ သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပသန္တမိတ္ထော၊ ကြည်ညို
 သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကဏဝေရပုပ္ဖာနိ၊ ကလား၊ စလပ်ပန်းတို့
 ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာ နောက်ပါနှင့်တကွသော။

လောကနယကံ၊ သိဒ္ဓတ္တမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇော်၊ ပူဇော်ပြီး၊ သော၊ ထို
 အမျိုးသားသည်၊ တေနုညကမ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဧဝံလော
 ကေးနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ သုဂတိသုယောဝ၊
 သုဂတိသံ၊ ဘို့၌သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊ ရောင်လည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သီလဝတိနဝရေ၊
 ဝီလဝတိမြို့၌၊ သောဗြုသုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်
 လာ၏၊ အသ၊ ထိုအမျိုးသားအား၊ ဗန္ဓနောတိနာမံ၊ ဗန္ဓနဟူသောအမည်
 သည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝိညုတံ၊
 သိကြလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကေ
 နစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တရံတရသော အကြောင်းကြောင့် သာလျှင်၊
 သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပါသကေဟိ၊
 ဒါယကာတို့နှင့်၊ သန္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသ
 နာတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါတရား
 ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဥာဏသ၊ ပါရမီဥာဏ်၏၊
 ပရိပါကတ္တော၊ ရင့်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဌပေ
 တွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နစိရသေဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်သော၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၌၊ လောက
 သေဋ္ဌော၊ သတ္တလောကထက် ကြီးမြတ်တော်မူသော၊ နရာသသော၊ နတ်
 လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ သိဒ္ဓတ္တောနာမ၊ သိဒ္ဓတ္တအမည်တော်ရှိသော
 သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝကေဟိ၊ တပည့်သားတို့ဖြင့်၊ ပုရေက္ခ
 တော၊ ခြံရံအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပဋိပဇ္ဇထ၊ ကြွလာတော်မူ
 ၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အန္တေပုရေ၊ နန်းတော်
 တွင်း၌၊ အဘိသမ္ဘတော၊ သမိုက်ပညတ်ခန့်ထားအပ်သော၊ ဂေါပကော၊
 နန်းတွင်းဝန်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူ ၍၊ ပါသာဒေ၊ နန်းတော်ပြာသာဒ်၌၊ ဥပ
 ဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လောကနယကံ၊ သိဒ္ဓတ္တမြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကဏ္ဍဝေရံ၊ ကုလားဇလင်ပန်းကို၊
 ဂဟေတွာန၊ ယူဆောင်ခဲ့၍၊ ဝိက္ခု၊ သံဃော၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊ သမေဓကိရိံ၊
 ကြီးမြောက်ပူဇော်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဝိက္ခုပွနံ၊ အထူးထူးသောတန်
 ရိုးတော်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ တတော၊ ထိုထက်၊ ဘိပယျာ၊ လွန်စွာ၊ သ
 မေဓကိရိံ၊ ကြီးမြောက်ပူဇော်ပြီး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဗဟုနုပုတေ

ကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲလေးက မ္ဘာထက်၌၊ ယံဝုပ္ပံ၊ အကြင်ကုလား၊ ဇလင်ပန်းကို၊ အ
 သိရောပယိ၊ တင်လှူပူဇော်ခဲ့ဘူး၏၊ ထေနုပုညကမ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ
 ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာသိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်း
 အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း၏ ဗလံ၊
 အကျိုးပေတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌၊ သတ္တသီတိမိကပ္ပေ၊ ရှစ်
 ဆဲချနစ် ကမ္ဘာထက်၌၊ မသိဒ္ဓိကာ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော၊ သတ္တရတန
 သမ္ပန္နာ၊ ရတနာချနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မဟဗ္ဗလာ၊ ဗိုလ်ထုများကုန်
 သော၊ စတုရောစက္ကဝတ္တိ၊ လေးယောက်သောစကြာမင်းတို့သည်၊ အာသံ၊
 ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ၊ မယျံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်
 ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (၁)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
 အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ပဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ဝန၊ ဝါကျအထူးအားထုတ်ဦးအံ့၊ အဟတ္တံ၊ အဟတ္တဗိုလ်သို့
 ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ကတညဘာဝေ၊ သူကပါးတို့၏ကျေးဇူးကို သိတတ်
 သောအဖြစ်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပကာဝုဉ္ဇ၊ ကျေးဇူးကို
 လည်းကောင်း၊ အဿရုညော၊ ထိုသီလဝတီမင်းအား၊ ပဗ္ဗုပကာရံ၊ ကျေး
 ဇူးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကာဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သီလဝတီနဂရံ၊ သီလဝတီမြို့
 သို့၊ ဂတ္တာ၊ သွား၍၊ ရညော၊ သီလဝတီမင်းအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဇေ
 သေန္တော၊ ဟောလျက်၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်
 မူ၏၊ ရာဇာ၊ သီလဝတီမင်းကြီးသည်၊ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာလေး
 ပါးကိုပြသောအဆုံး၌၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နဂမေ၊ မြို့၌၊ သုဒဿနံ နာမ၊ သုဒဿနအမည်ရှိသော၊
 မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်၍၊
 ထေရဿ၊ ဗန္ဓနမထေရ်အား၊ နိယျာဇေတိ၊ လှူ၏၊ မဟာဿာဘသတ္တာရော၊
 များစွာသောလာဘ်ပူဇော်သတ္တာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ထေရော၊ ဗန္ဓန
 မထေရ်သည်၊ ဝိဟာရဉ္စ၊ ကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဉ္စလာဘသတ္တာ
 ရဉ္စ၊ အလုံးစုံသောလာဘ်ပူဇော် သတ္တာကိုလည်းကောင်း၊ သံဃဿ၊ သံ
 ဃာတော်အား၊ နိယျာဇေတွာ၊ ဆောင်နှင်းခဲ့၍၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ဝုရိမနိ
 ယာမေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ၊ စရိတွာ၊
 တည်လည်၍၊ ယာပေန္တော၊ ဈာလျက်၊ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ တတ္ထ၊
 ထိုသုဒဿနကျောင်းကြီး၌၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊
 ဂန္တု၊ ကာမော၊ သွားခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု၊ သိ

၁-ကောနိပါတ်-၁၁-ဝဂ်-၁၀၃-ဗန္ဓနုတ္တရဂါထာ၊ ၁၈၇

တင်းသုံးတော်ဖြစ်သောရဟန်းတို့သည်၊ သန္တတိ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘုရား၊ သင်
 တို့သည်၊ ဣဒေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်၊ ဝေဿ၊ သိတင်းသုံးတော်မူပါကုန်
 သော၊ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်၊ သဓေဝေကဗ္ဗံ၊ အကယ်၍ ဤတို့
 သည်ဖြစ်အံ့၊ မယံ၊ ဘုရားတပည့်တော်တို့သည်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ပရိ
 ပုရိ သာသမ၊ ပြည့်ပါစေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံသု၊ လျှောက်ကြကုန်၏၊
 ထေရော၊ ဗန္ဓနုမထေရ်သည်၊ အာရသော၊ ပါရှင်မယံ၊ ငါအား၊ ဥပ္ပာဒေဟိ၊
 များမြတ်ကုန်သော၊ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ နအတ္ထိ၊ အလိုမရှိ၊ ဣတရိ
 တရေဟိ၊ ရရသမျှကုန်သော၊ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ ယာပေမိ၊ မှုနိုင်၏၊
 ဓမ္မရသေနေဝ၊ ဗောဓိပက္ခယဓမ္မတည်းဟူသော အရသာဖြင့် သာလျှင်၊
 တိတ္ထာ၊ ရောင့်ရဲသည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဣဒံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊
 ဒသသန္တော၊ ပြလိုသော ဗန္ဓနုမထေရ်သည်၊ နာဟံဇေတနအတ္ထိကော၊ သုခိ
 တောဓမ္မရသေနတပ္ပိတော၊ ဝိတွာနရသဂ္ဂမုတ္တံ၊ နဝကာဟာမိဝိသေနဗန္ဓ၊
 တိဂါထံ၊ နာဟံဇေတနအတ္ထိကော၊ သုခိတောဓမ္မရသေနတပ္ပိတော၊ ဝိတွာ
 နရသဂ္ဂမုတ္တံနဝကာဟာမိဝိသေနဗန္ဓံဟူသော ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
 ရွတ်ဆို၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇေတနထိပစ္စယာမိသဖြင့်၊ နအတ္ထိကော၊ အလို
 မရှိ၊ ဓမ္မရသေန၊ ဗောဓိပက္ခယဓမ္မကိုးပါးအပြာ ရှိသော လောကုတ္တရာဓမ္မ
 တည်းဟူသော အရသာဖြင့်၊ တပ္ပိတော၊ ရောင့်ရဲ၏၊ သုခိတော၊ မြတ်သော
 ချမ်းသာနှင့်တကွဖြစ်၏၊ ရသဂ္ဂံ အလုံးစုံသော အရသာတကာတို့ထက်
 လွန်ကဲသော၊ ဥတ္တမံ၊ အလုံးစုံသော အရသာတို့ထက်မြတ်သော၊ ဓမ္မေသံ၊
 ဗောဓိပက္ခယဓမ္မကိုးပါးအပြာ ရှိ သော လောကုတ္တရာဓမ္မ တည်းဟူသော
 အရသာကို၊ ဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ပြိတော၊ တည်၏၊ ဝိသေန၊ အဆံ့နှင့်တူ
 သော အာရုံတည်းဟူသော အရသာနှင့်၊ သန္တံ၊ ပေါင်းတော်ဖြစ်ကြကုန်၊ နဝ
 ကာဟာမိ၊ မပြုရသည်သာတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ နာဟံဇေတန
 အတ္ထိကောဟိ၊ နာဟံဇေတနအတ္ထိကောဟူသည်ကား၊ ယေန၊ အကြင်ပစ္စ
 ယအာမိသဖြင့်၊ မံ၊ ငါကို၊ ဘုရားသင်တို့သည်၊ တပ္ပေတုကာမ၊ ရောင့်ရဲ
 စေလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိပူရေသာသမ၊ ပြည့်ပါစေကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ
 ယ၊ ဆိုကြကုန်အံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇေတနအာမိသလာဘောန၊ ထိုအာမိသ
 လာဘဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇေတနပစ္စယာမိသရသေန၊ ထိုပစ္စယာမိသ
 တည်းဟူသော အရသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ နအတ္ထိကော၊ အလိုမရှိ၊ မယံ၊
 ငါအား၊ ဇေတန၊ ထိုအာမိသလာဘပစ္စယာမိသတည်းဟူသော အရသာ
 ဖြင့်၊ အတ္ထာ၊ အလိုသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သန္တုဗ္ဗိ၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌ရောင့်ရဲခြင်း

၈၀၈ ထေရဝါဒအဗ္ဗကသာနိသျှ-ရတိယတွဲ။

သည်၊ ပရမံ၊ မြတ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာတည်း။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတရိ
 တရေဟိ၊ ရေသမျှကုန်သော၊ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ ယာပေတိ၊ မျှ၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေ
 န၊ သို့အာမိသလောတပစ္စယာမိသ တည်းဟူသောအရသာဖြင့်၊ အနတ္ထိက
 ဘာဝေ၊ အလိုမရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ ပဝေနကာရဏံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသောအကြောင်း
 ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသောဗန္ဓနမထေရ်သည်၊ သုခိတော၊ ဓမ္မရသေနတပွဲ
 တောတိ၊ သုခိတော၊ ဓမ္မရသေန တပွဲတော်ဟူ၍၊ အာဟ၊ ချိုးတတ်မူ၏၊
 သတ္တတိ၊ သဗောဓိပက္ခယဓမ္မရသေနစေတ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောဗောဓိပက္ခ
 ယတရားတည်းဟူသောအရသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ နဝရိသော၊ ကုတ္တရ
 ဓမ္မရသေနစ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသောလောကုတ္တရာတရား တည်းဟူသော
 အရသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ တပွဲတော်၊ ရောင့်ရဲ၏၊ သုခိတော၊ မြတ်သော
 ချမ်းသာနှင့်တကွဖြစ်၏၊ ဥတ္တမေန၊ မြတ်သော၊ သုခေန၊ ချမ်းသာနှင့်၊ သဟိ
 တော၊ တကွဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဝိတွာနရသဂ္ဂမုတ္တမန္တိ၊ ဝိတွာနရသဂ္ဂမုတ္တမံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗရသေသု၊
 အလုံးစုံသောအရသာတို့ထက်၊ အဂ္ဂံ၊ ကဲလွန်သော၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊
 တတောယေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော ယထာရတ္ထံ၊
 အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မရသံ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောဗောဓိပက္ခိယ
 တရားကိုးပါးအပြားရှိသော လောကုတ္တရာတရားတည်းဟူသောအရသာ
 ကို၊ ဝိတွာ၊ သောက်၍၊ ပွဲတော်၊ တည်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗရသံ၊ ဓမ္မရ
 သောဇိနာတိတိ၊ သဗ္ဗရသံ၊ ဓမ္မရသောဇိနာတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ပေါ့တော်မူ
 ၏၊ နစကာဟာမိဝိသေနသန္တဝန္တိ၊ နစကာဟာမိဝိသေနသန္တဝံဟူသည်
 ကား၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ရသုတ္တမံ၊ အရသာတကာတို့ထက်
 မြတ်သော၊ ဓမ္မရသံ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မကိုးပါးအပြားရှိ
 သောလောကုတ္တရာ ဓမ္မတည်းဟူသောအရသာကို၊ ဝိတွာ၊ သောက်၍၊
 ပွဲတော်၊ တည်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိသေနဝိသသဒိသော၊ အဆိပ်နှင့်တူ
 သော၊ ဝိသယရသေန၊ အာရုံတည်းဟူသောအရသာနှင့်၊ သန္တဝံသံသဂ္ဂံ၊
 ရောနှောပေါင်းသင်းခြင်းကို၊ နကရိဿမိ၊ မပြုအံ့၊ တထာကရဏသ၊ ထို
 အဆိပ်နှင့်တူသောအာရုံတည်းဟူသောအရသာနှင့် ပေါင်းတက်ခြင်းကို
 ပြုခြင်း၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တတိယံ၊ သုံးဆွဲမြောက်သော၊ ဗန္ဓနတ္ထေရဝါဒ
 ဝတ္ထုနာ၊ ဗန္ဓနမထေရ်၏ဝါဒအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတ၊ ငြိ ခြင်းသို့ရောက်ပြီး ၊

၁-ဇကုနိပါတ်-၁၁-ဝဂ်-၁၀၄-ဝိတကတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၀၉

၁-ဇကုနိပါတ်-၁၁-ဇကုဒဿမဝဂ်-၁၀၄-ဝိတကတ္ထေရဂါထာ၊

လဟုကောဝတ ကာယောတိ၊ လဟုကောဝတ ကာယောဟုသညံ
 ကား၊ အာယသ္မတော၊ ရုဉ်သော အသင်္ကရိသော၊ ဝိတကတ္ထေရဿ၊ ဝိတ
 ကမထေရ်ဏိ၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယဇ္ဈိ၊ ဤဝိတကမထေရ်သညံသည်း
 ဝရိမဗုဒ္ဓဿ၊ ရှေးသူရားတို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုအပ်သော ဆုကောင်း
 ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝုညာနိ၊
 ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပဓိနန္ဒော၊ စည်းပူးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဒုမုတ္တရဿ
 ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ သူရား၏၊ ကာလေ၊
 လက်ထက်တော်၌၊ ယက္ခသေနာပတိ၊ ဘိလူးစစ်မှူးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဇကုဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ယက္ခသမာဂမေ၊ ဘိလူးအစည်း
 အဝေး၌၊ နိဿိန္ဒော၊ နေလျက်၊ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာသူရားကို၊ အည
 တရသ္မိံ၊ တခုသော၊ ရုက္ခမူလသစ်ပင်၏အနီး၌၊ နိဿိန္ဒံ၊ နေတော်မူသည်
 ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာသူရားကို၊
 ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဇကမန္တံ၊ သင့်တင့်ချောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်
 နေ၏၊ သတ္တာ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာသူရားသည်၊ တဿ၊ ထိုဘိလူးစစ်မှူးအား၊
 ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဘိလူးစစ်မှူးသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 တော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မြင်သော၊ ပီတိသောမနဿံ၊ နှစ်
 သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဝေဒေန္တော၊ သိစေလိုသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ အပ္ပေါဓုန္တော၊ လက်ပန်းပေါင်းစပ်လျက်၊ ဥဗ္ဗဟိတွာ၊ ထ၍၊ သတ္တာ
 ရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာသူရားကို၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဒကိဋ္ဌိတံ၊ လက်ျာရစ်
 လည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပတ္တမိ၊ ၁၂ ကြိမ်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဘိလူးစစ်မှူး
 သည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿဿ၊ နတ်
 ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ
 ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့သူရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝုတ္တိယံ၊ သာဝုတ္တိ
 ပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ဝုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဿ၊ ထိုအမျိုး
 သားအား၊ ဝိတကောတိနာမံ၊ ဝိတကဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏
 အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာမောဂ္ဂလာနုတ္ထေ
 ရဿ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနုမထေရ်၏၊ မဟိန္ဒိကဇာဝံ၊ တန်ခိုးကြီးသည်၏အ
 ဖြစ်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးကြီးသည်၊ ဘဝိဿမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ

၆၁၈

ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဤသို့၊ ပုဗ္ဗဝေတနာ၊ ရှေးကုသိုလ်ဟောင်းကံအကြောင်းသည်၊ ဝေဒိယ
 မာနော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွဲ၊ ရဟန်း
 ပြု၍၊ ဘဝဝေတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွဲ၊ ယူ၍၊ သမထဝိပဿနာသု၊ သမထဝိပဿနာ
 ဘာဝနာတို့၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းသောအမှုကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်၊ ဟုတွဲ၊
 ဖြစ်၍၊ နိရိယေဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊ ဆဠေဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအ
 ဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပ
 ဓါနံ၊ ။

ဗ္ဗိပဒိန္နော၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့ကိုအစိုးရတော်မူသော
 နရာသဘော၊ နတ်လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ နာမေန၊ အမည်တော်
 အားဖြင့်၊ ပဒုမောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသေစက္ခု
 နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဝနာ၊ တောဒုင်မှ၊ အဘိ
 နိက္ခမ္မ၊ တွက်တော်မူခဲ့၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဧသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ယက္ခ္ဓာနံ၊ နတ်ဘီလူးဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့၏၊ သမယော၊ အစည်းအဝေးတည်း၊
 မဟေသိနေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ အဝိဒ္ဓရေ၊ အနီး၌၊ ယေနကိစ္စေန၊
 အမှတ်မရှိသောကိစ္စဖြင့်၊ သမ္ပတ္တာ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထို
 တရားဒေသနာဟောတော်မူသောအခါ၌သာလျှင်၊ အတ္ထုပေက္ခိ' သု၊ ဖူးမြင်
 ရကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂိရံ၊ တရားတော်သံကို၊
 အညာယ၊ သိ၍၊ အမတဿ၊ သေခြင်းကင်းတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊
 ဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်လင်သော စိတ်ရှိသည်၊
 သုမနေ၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ အပ္ပေါဇေတွဲ၊ လက်ပန်း
 ပေါင်းခတ်၍၊ ဥပဋ္ဌဟိ'၊ ပူဇော်သောအားဖြင့်စတားပြီ၊ သန္တုနေ၊ ပဒုမုတ္တရ
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပဋ္ဌာနဿ ပူဇော်သောအားဖြင့်စတားသော၊ သုစိတ္တဿ
 ကောင်းမှုကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးကို၊ ပဿ၊ ရှုစမ်းကြပါကုန်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 တိ' သကပ္ပသဟသေသု၊ ကမ္ဘာသုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး၊ ဒုဂ္ဂတိ'၊ အပါယ်
 လေးပါးသို့၊ အနာပပဇ္ဇိ၊ မရောက်စဘူး၊ ဦးနိတိ' သေကပ္ပသတေ၊ သုံးဆယ်
 ယုတ်ဟာကပ်တရာ၌၊ သုမင်္ဂလသနာမကာ သုမင်္ဂလဟုရအပ်သောအမရှိ
 ကုန်သော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မဟဗ္ဗ
 လာ၊ ဗိုလ်ထုများကုန်သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်းတို့သည်၊ အဟေသု၊
 ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်
 ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊

၆၁

အဆုံးအမတော်ကိုကတံ၊လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုတ္တံ၊ဟောတော်
မူအပ်၏။

ပန၊အထူးကိုဆိုပြီးအံ၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့ပတွာ၊ရောက်၍၊
သဝိသေသံ၊အထူးနှင့်တကွ၊ဣဒ္ဓိသု၊တန်းခိုးဘန်ဆင်းခြင်းတို့၌၊ ၁၁သိဘာ
ဝေန၊လေ့လာခြင်းရှိသဖြင့်၊အနေကမိဟိတံ၊များသောအပြားရှိသော၊ ဣဒ္ဓိ
ဝိဓံ၊ဣဒ္ဓိဝိသေသိညာဉ် ဘုံ၊ပစ္စန္ဒဘဝန္တော၊ခံစားသည်ဖြစ်၍၊ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိ
ယေနစ၊ဣဒ္ဓိပါဠိဟာရိယဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုသာသနိပါဠိဟာရိယေန
စ၊အနုသာသနိပါဠိဟာရိယဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့အား၊
အနုဂ္ဂဟံ၊ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ပြုသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဝိဟာရ
တိ၊နေ၏၊ ဘိက္ခုဟိ၊ရဟန်းတို့သည်၊ အာရသော၊ငါ့ရှင်ဝိတကမ္မထေရ်၊
တွံ၊ငါ့ရှင်သည်၊ ဣဒ္ဓိ၊တန်းခိုးကို၊ကတံ၊ အတတ်သို့လျှင်၊ ဝလပ္ပေသိ၊သုံး
ဆောင်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုဋ္ဌော၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊တမတ္ထံ၊ထိုအ
နက်ကို၊အာစိက္ခန္တော၊ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊လဟုကောဝတမေကာယော၊
ဖုဋ္ဌောဝပီတိသုခေနပိပုလေန၊ ထုလမိဝဇေရိတံမာလုတေန၊ပိလဝတိစမေ
ကာယောတိဂါထံ၊ လဟုကောဝတမေကာယောဖုဋ္ဌောဝပီတိ သုခေနပိပု
လေန၊ထုလမိဝဇေရိတံမာလုတေနပိ၊ပိလဝတိစမေကာယောဟူသောဤဂါ
ထာကို၊အဘာသိ၊ရှုတ်ဆို၏။ ဥဒါနဝသေန၊ ဝမ်းမြောက်သည်၏အစွမ်း
ဖြင့်၊အဘာသိ၊ရှုတ်ဆို၏၊ဣတိပိ၊ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိယော၊ဆိုကုန်သည်
သာလျှင်တည်း။ အာရသော၊ငါ့ရှင်တို့၊မေ၊အကျွန်ုပ်၏၊ကာယော၊ ကရုဇ
ကာယသည်၊ လဟုကောဝတ၊ပေါ့စွာတကား၊ ပိပုလေန၊ ကြီးကျယ်များ
မြတ်သော၊ပီတိသုခေန၊ပီတိနှင့်တကွဖြစ်သောသုခဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌောဝ၊နှံ့သည်
သာလျှင်တည်း။ ကိမိဝ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊မလုတေန၊ လေသည်၊ဇေရိ
တံ၊လွှင့်ပစ်အပ်သော၊ ထုလမိဝ၊လဲဝါဝွံးကဲ့သို့၊ မေ၊ငါမထေရ်၏၊ ကာ
ယော၊ကရုဇကာယသည်၊ ပိလဝတိစ၊လွှင့်သည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ၊
ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ လဟုကောဝတမေကာယောတိ၊လဟုကောဝတမေကာ
ယောဟူသည်ကား၊နိဝရဏာဒိဝိဗ္ဗမနေန၊နိဝရဏအစရှိသောကိလေသာ
အညစ်အကြေးကိုခွါခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂုဗ္ဗသဝိဓေန၊တဆွဲလေးပါး
အပြားရှိသော၊စိတ္တပရိဒမေန၊ စိတ်ကိုဆုံးမခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ စတု
ရိဒ္ဓိပ္ပါဒဘာဝနာယ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးကိုပွားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုဋ္ဌ၊
ကောင်းစွာ၊ စိဏ္ဍဝသိဘာဝေနစ၊လေ့ကျက်အပ်သောဝသိဘော်ဖြင့်၎င်း၊
ရူပကာယော၊ရူပကာယသည်၊သံလဟုကောဝတ၊ပေါ့ပါးလျှင်မြန်စွာတ

ကား၊ ယေန၊ အကြင်နိဝရဏာဒိဝိက္ခမ္ဘန္တအစရှိသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဒန္တံ၊
 နှေးသော၊ မဟာဘူတပစ္စယံ၊ မဟာဘူတတည်းဟူသောပစ္စည်းအထောက်
 အပံ့ရှိသော၊ ဣမိပိနာမကရဇကောယံ၊ ဤတရကဇကောယကို စဉ်လျက်
 လည်း၊ ဝိတ္တပသေန၊ စိတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိတာမေမိ၊ ညွှတ်နှိုင်း၏၊ ဣတိအယံ
 ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဖုဠောစပီတိသုခေနပိပုလေနာ
 တိ၊ ဖုဠောစပီတိသုခေနပိပုလေနဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာယော၊ ရူပကာ
 ယသည်၊ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ၊ အသုံးစုံသောအရပ်ကိုသာလျှင်၊ အဖရန္တေန၊
 မန့်ဇ္ဇသော၊ မဟတာ၊ ကြီးကျယ်သော၊ ဥဠာရေန၊ မြတ်သော၊ ပီတိသဟိတေ
 န၊ ပီတိနှင့် တကွဖြစ်သော၊ သုခေန၊ သုခဖြင့်၊ ဖုဠောဝ၊ နှံ့သံည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ အနက် ယောဇနာခြင်း
 တည်း၊ ဣဒန္တ၊ ဤသို့ဖုဠောစအစရှိသောစကား ဘိုဆိုခြင်းကိုလည်း၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာယော၊ ကရဇကောယသည်၊ လဟုကော၊ ပေါ့
 ပါးလျှင်မြန်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုကရဇကောယဖြစ်သောအ
 ခြင်းအရာကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိပုတ္တံ၊ ထိုစ
 ကားလျောက်ပတ်စွာ၊ သုခသညာဏ္ဏမနေန၊ ပါဒကဗျာန်လျှင်အာရုံရှိသော
 ဣဒ္ဓိဝိဇာနာတိညာဉ်စိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော-သုခသညာငြိမ်သက်ချမ်းသာ
 သော ဥပက္ခာနှင့်ယှဉ်သော သုခသညာသို့ ကပ်သည်နှင့်၊ သဒ္ဓိယေဝ၊
 တကွသာလျှင်၊ လဟုသညာဏ္ဏမနံ၊ ရူပကာယလျှင်အာရုံရှိသောဣဒ္ဓိဝိဇာ
 နာတိညာဉ်စိတ်နှင့် တကွဖြစ်သော လဟုသညာ နိဝရဏာပိတက်အစရှိ
 သော ဆန့်ကျင်ဘက်တို့မှ လွတ်သောလဟု သညာသို့ကပ်ခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤစကား၌၊ သုခဿ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဗရဏဉ္စ၊ နှံ့ခြင်းကို
 လည်း၊ တံသရဠာနရူပဝသေန၊ ထိုသုခနှင့်တကွဖြစ်သောစိတ်စေတသိက်
 လျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသောကရဇကောယရုပ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊
 ပနစောဒေမိ၊ စောဒနာဦးအံ၊ စတုတ္ထဗျာနသမ္ပေါနော၊ စတုတ္ထဗျာန်နှင့်ပြည့်
 စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပီတိသုခဖရဏံ၊ ပီတိနှင့်တကွဖြစ်သော သုခ၏နှံ့ခြင်း
 သည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံစတုတ္ထ
 ဗျာနံ၊ ထိုစတုတ္ထဗျာန်သည်၊ သမတိက္ကန္တပီတိသုခံ၊ လွန်မြောက်ပြီးသော
 ပီတိသုခရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊
 ဧတံ၊ ဤသင်စောဒကဆရာဆိုသောစကားသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏၊ ပန၊ ယိုသို့
 မှန်သောလည်း၊ ဣဒံ၊ ဤပီတိနှင့်တကွဖြစ်သောသုခသည်နှံ့၏ ဆိုသောစ
 ကားကို၊ စတုတ္ထဗျာနလက္ခဏာဝသေန၊ စတုတ္ထဗျာန်လက္ခဏာ၏အစွမ်းဖြင့်၊

၁-ကေနိပါတ်-၁၀-၀၆-၁၀၄-မိထကဓမ္မရဂါထာ၊ ၁၀၃

နဝတ္ထံ၊ မေဝိ အင်္ဂါ၊ အထခေါ၊ ဝဇိဝဏ်သင်္ကတံ၊ ဓမ္မတာဝဂသေန၊ စတုတ္ထ
 ဈာန်၏ရှေ့အတို့၌ဖြစ်သောပိတံသုခ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝတ္ထံ၊ မေဝိအင်္ဂါ၊ ပိတံသု
 ခေန၊ ပိတံသုခဟူသောဤပါဌ်၌ကား၊ ပိတံသုခဟူသောသုခ၊ ပိတံ
 နှင့်တကွဖြစ်သော ကားဖြင့်သာသော၊ သုခေန၊ သုခဖြင့်၊ ပိတံသုတ္တံ၊ ထိုစကား
 သင့်စွာ၊ ဣဒါ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်၌၊ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာဘုံ၊ သန္တံ၊ သတာဝတာယ၊
 ငြိမ်သက်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ဥာဏဝိသေ
 သယံ၊ ဝဂဏေ၊ အတိညာဉ်ဟုဆိုအပ်သော ဥာဏ်အထူးနှင့်ယှဉ်ခြင်း
 ကြောင့်သည်၊ ကာဝဏံ၊ သုခန္တိ၊ သုခဟူ၍၊ အဓိပ္ပတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တထာ
 ပိတံ၊ တထာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သုခသညဉ္စ၊ သဟုသညဉ္စ၊ ကပ္ပတိတိ
 သုခသညဉ္စ၊ သဟုသညဉ္စ၊ ကပ္ပတိဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတေ၊ မူအင်္ဂါ၊ ပါဒ
 ကဏ္ဍာနာ၊ ဓမ္မဏေ၊ ပါဒကဏ္ဍာနာလျှင်အာရုံရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ရူပကာ
 ယာ၊ ရမ္မဏေ၊ ဝါ၊ ရူပကာယလျှင်အာရုံရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣဒ္ဓိပိ၊ ခေန၊
 ဣဒ္ဓိပိ၊ အတိညာဉ်စိတ်နှင့်၊ သဘာဝေ၊ တကွဖြစ်သော၊ သုခသညဉ္စ၊ သုခ
 သညာသိလည်းကောင်း၊ သဟုသညဉ္စ၊ သဟုသညာသိလည်းကောင်း၊
 ဩ၊ ကပ္ပတိ၊ သင်္ကန္တံ၊ ပဝိသသိ၊ ဝင်၏၊ ဖုသတိ၊ တွေ၏၊ သမ္ဘိ၊ ပုဏ္ဏာတိ၊
 ရောက်၏၊ ဣဒ္ဓိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဓမ္မဉ္စ၊ ထိုသုခသညဉ္စအစရှိသောပါဌ်၌၊
 အဓမ္မဉ္စ၊ အနာရမ္ဘိ၊ ဓမ္မဓမ္မာ၊ ဓမ္မအင်္ဂါ၊ တထာဝေ၊ ဝဂဏေ၊ ထိုစကားသည်၊
 သတ္တံ၊ မှန်၏၊ အဓမ္မာ၊ ကထာယံ၊ ပိသန္တိ၊ မိအစရှိသောအဓမ္မကထာ၌၊ သုခသညာ
 နာ၊ ပ၊ ဗြဟ္မာ၊ လောကီ၊ ဝတ္ထံ၊ တိတိ၊ သုခသညာနာမ၊ ပ၊ ဗြဟ္မာလောကီ၊ ဝတ္ထံ၊ တိ
 ဟူ၍၊ အာဟာ၊ လောကေ၊ မူ၏၊ သုခသညာနာမ၊ သုခသညာမည်သည်ကား
 ဥပေက္ခာသမ္ပပုတ္တံ၊ ဥပေက္ခာနှင့်ယှဉ်သော၊ သညာ၊ သညာတည်း၊ ပိ
 သတ္တံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုဥပေက္ခာသည်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ မေဝိအင်္ဂါ၊ သာယောဝေ၊ သညာ၊ ထိုသညာကိုသာလျှင်
 နိဝရဏေ၊ ဟိ၊ ဝေ၊ နိဝရဏတရားဖြင့်၊ ပိ၊ ထိုမှလည်းကောင်း၊ ပိတက္ကန္တံ၊
 ပစ္စနိကေ၊ ပိတက်အစရှိသော ဆန့်ကျင်ဘက် တရားတို့မှလည်း
 ကောင်း၊ ပိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဟုသညာတိပိ၊ သဟု
 သညာဟူ၍လည်း၊ ဝေ၊ တဗ္ဗာ၊ သိအင်္ဂါ၊ တံ၊ ထိုသုခသညာသဟုသညာ
 သို့၊ ဩ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ သင်္ကဝင်သော၊ အသေပန်၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာနိကပုဂ္ဂိုလ်၏ကား၊
 ကရဇကောယောပိ၊ ကရဇကောယသည်လည်း၊ ဝုလပိ၊ ဝုလပိ၊ ဝုလ်ကွဲသို့၊
 သဗ္ဗဟုကားပေါ့ပါးလျှင်မြန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာနိက
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝါတက္ခိတ္တံ၊ တုလပိရနာပိယ၊ လောသညာလွှင့်ပင်

၁၁၄ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

အပ်သောဝါဂွမ်းကဲ့သို့၊ သလ္လဟုကောနံ၊ ပေါ့ပါးလျှင်ဖြင့်သော၊ အဒိဿမာ
 နေန၊ မထင်ရှားသော၊ ကာယောနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဿမာနေန၊
 ထင်ရှားသော၊ ကာယောနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မလောကံ၊ ဗြဟ္မ
 ပြည်သို့၊ ဂန္ထတိ၊ သွား၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပ
 တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တူလမိဝဇေရိတံ၊ မာလုတေန၊ ပိလဝတိစမေကာ
 ယောတိ၊ တူလမိဝဇေရိတံမာလုတေန၊ ပိလဝတိစမေကာယောဟူ၍၊ အာ
 ဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အက္ကော၊ အနက်ကို၊ ဇံ၊ ဤ
 သို့ဆိုအပ်လတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်းအ
 ခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗြဟ္မလောကံဝါ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့လည်းကောင်း၊ အညံ၊
 ထိုမှတပါး-ရပ်တခြားသို့လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိယော၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ဂန္ထ၊ ကာ
 မော၊ သွားလိုသည်၊ ဟာမိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မာလုတေနဝါယုနာ၊
 လေသည်၊ ဇေရိတံခိတ္တံ၊ ပစ်လွှင့်အပ်သော၊ တူလပိရုပိယ၊ လဲဝါဂွမ်းကဲ့သို့၊
 မေ၊ ငါ၏၊ ကာယော၊ ကမ္မဇကာယသည်၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊
 လဗ်န္တောယော၊ လွင့်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊
 ဤသို့သောပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဧဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်
 သော၊ ခိတကတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ခိတကမထေရ်၏ဂါထာအတွင်း၊ နိဗ္ဗိ
 တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဧကနိပါတ်-၁၁-ဝဂ်-၁၀၅-မလိတဝဏ္ဏတ္ထေရဂါထာ။

ဥက္ကဋ္ဌိတောတိ၊ ဥက္ကဋ္ဌိတောဟူသော ဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မ
 တော၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော၊ မလိတဝဏ္ဏတ္ထေရဿ၊ မလိတဝဏ္ဏမ
 ထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ငါထာတည်း၊ ကိရုတံ၊ ကဋ်ကရောမိ၊ ထိုကားကိုထင်
 စွာပြဦးအံ၊ အယံ၊ ဤမလိတဝဏ္ဏ မထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအ
 မည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ထက်ထက်
 တော၌၊ ဟိမဝန္တာတော၊ ဟိမဝန္တာမှ၊ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌၊ အညတရေသို့၊ တရ
 သော၊ ဇောတဿရေ၊ ဇောတဿရေအိုင်၌၊ သကုဏော၊ ခင်ပုတ်ဌက်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်သော၏၊ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိ
 သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုခင်ပုတ်ဌက်ကို၊ အနုဂ္ဂဗျန္တော
 ခြီးမြှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဇောတဿရ
 တီရေ၊ ဇောတဿရအိုင်နား၌၊ စက်မတိ၊ ဝဋ်သွား၏၊ သကုဏော၊ ခင်ပုတ်

၁-ကောနိပါတ်-၁၁-ဝဂ်-၁၁၅-မလိတဝတ္ထုတ္တရဂါယာ၊ ၁၁၅

ဌကံသည်းတာဝန္တံ၊ ပရမတ္ထရုဗြိတံစွာဘုရားကို၊ ဒိသွားဖူးမြော်ရ၏၊ ပသန္တ
မာနသော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွေးမြင်၍၊ သရေဇာတသမရ
ဒရိင်၌၊ ဟုမဒါန၊ ကုမုဒြာကြာကိုကို၊ ဝဟောတွေးယူ၍၊ တာဝန္တံ၊ ပရမတ္ထရ
ဗြိတံစွာဘုရားကို၊ ပူဇော်ပူဇော်၏၊ သော၊ ထိုစင်ပုတ်ဌကံသည်း၊ တေနုပုည
ကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဧဝမနုသောသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊
သံသရန္တော၊ ကျင်စည်သည်၊ ဟုတွေးမြင်၍၊ ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါ
တို့ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကုရုကန္တနဝရေ၊ ကုရုကန္တမြို့၌၊ အည
တရဿ၊ တယောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊
ဟုတွေးမြင်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ မလိ
တဝတ္ထောတိနာမံ၊ မလိတဝတ္ထု ယူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝိညုတံသိကြာလိမ္မာသည်၏အဖြစ်
သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွေးမြင်၍၊ ပစ္ဆိမဘူမဟာယထရံ၊ ပစ္ဆိမဘူမ
ဟာယထရံဖြစ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွေးကပ်၍၊ ကဿ၊ ထိုပစ္ဆိမဘူမထေရ်၏၊
သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွေး၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလန္တ
သန္တေ၊ ရအင်သောသန္တ၊ ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွေးမြင်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွေးဟောင်းပြု၍၊
ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံစိ၊ ဖြန့်ခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်၊
ဟုတွေးမြင်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ စ၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ တဿ၊ ထိုမလိတ
ဝတ္ထုမထေရ်၏၊ သဘာဝေါ၊ သဘာဝသည်၊ အယံဤမိသော၊ ဤသို့သဘော
ရှိ၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘောဇနသပ္ပါယော၊ ဘောဇနသပ္ပါယကို၊ ဒုလ္လ
ဘေါ၊ ရခဲ၏၊ ဣတရေ၊ ဤမှတပါးသောသပ္ပါယတို့ကို၊ သုလဘာ၊ ရလွယ်ကူန်
၏၊ တဘာ၊ ထိုကျောင်းမှ၊ နုပက္ကမတိ၊ မပဲသွား၊ ပဏ္ဍပန၊ အကြင်ကျောင်း
၌ကား၊ ဘောဇနသပ္ပါယော၊ ဘောဇနသပ္ပါယကို၊ သုလဘော၊ ရလွယ်၏၊
ဣတရေ၊ ဤမှတပါးသောသပ္ပါယတို့ကို၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
ကျောင်း၌၊ နဝသတိ၊ မနေ၊ ပက္ကမဘေဝ၊ မဲသွားသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်၊ ဟေတုသမ္ပန္နတာယစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အ
ကြောင်းဖြစ်သော ပါရမီသမ္ပာနနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ မဟာပုရိသဇာတိကတာယစ၊ ယောက်ျားဖြစ်တို့၏ သဘော
နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နုမိရသေဝ၊ မကြာမီသာ
လျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွေးပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၌၊

၁၁၆ ဝေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

၁၁၆ ဟိမဝန္တာသ၊ ဟိမဝန္တာ၏၊ အဝိဒ္ဓရ၊ အနီးဖြစ်သောအရပ်၌၊ ပဒုမုပ္ပလ
 သဗ္ဗန္ဓော၊ ရွာချပ်တရားရှိသော ပဒုမာ ကြာမြူကြာညိုကြာနီတို့ဖြင့်ဖုံး
 လွှမ်းထသော၊ ပုဏ္ဏရိကသမောတ္တဇော၊ ပုဏ္ဏရိကဟုဆိုအပ်သောပဒုမာ
 ကြာနီတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းထသော၊ မဟာဇာတသရော၊ ဇာတသရအိုင်ကြီး
 သည်၊ အဟု၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ ကတ္ထ၊ ထိုဇာတသရအိုင်ကြီး၌၊ တဒ၊ ထိုအ
 ခါ၌၊ သီလဝါ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နော၊ ပညာဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ ပညာပုညန၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်၌၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာသော၊ နာမေန
 အမည်အားဖြင့်၊ ကုတ္တ၊ နာမ၊ ဥပုတ်ဌက်အမည်ရှိသော၊ သကုဏော၊
 ဌက်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိ
 သော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟုတိနံ၊ အဝေးမှဆောင်အပ်
 သောပစ္စည်းအလှူကို၊ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ခံတော်မူထိုက်သော၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဇာတသရဿ၊ ဇာတသရအိုင်ကြီး၏၊ အဝိဒ္ဓရ၊ အနီး၌၊
 သဗ္ဗရိတ္တ၊ ကြွေတော်မူလာ၏၊ ဇလဇံ၊ ရေ၌ဖြစ်သော၊ ကုမဒံ၊ ကုမုဒြာ၊ ကြာ
 ကို၊ ဆောတွာ၊ ဖြတ်၍၊ မဟေသိနော၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာ ဘုရားအား၊ ဥပ
 နေသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ သင်္ကပ္ပံ၊ လှူလိုသော၊ ဝိတ်အကြံကို၊ အညာပတံ၊
 သိတော်မူ၍၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိဂ္ဂဟံ၊ ခံတော်မူ၏၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ တဗ္ဗဒါနံ၊ ထိုကုမုဒြာကြာ အလှူကိုလည်း၊ ခုဒ္ဒိတွာ၊ လှူခြင်း
 ကြောင့်၊ သုက္ကမူလေနံ၊ ကုသိုလ်အကြောင်း၊ ရှေးကံဟောင်းသည်၊ စောဒိ
 တော၊ ထိုက်တွန်းအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကပ္ပသ
 တသိန်းကာလပတ်သုံး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒုဂ္ဂတံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့၊ နှုပဇ္ဇတိ၊
 မရောက်ရ၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ္ပသတ္တ၊ သောဇ္ဇသ ကပ္ပသတော၊ တထေ၊ ငွေ
 ခြောက်ရာကပ်ကပ္ပသ၌၊ စရဏနာမကာ၊ စရဏဟုဆိုအပ်သော အမည်
 ရှိကုန်သော၊ ဇနာဝိဝါ၊ လူတို့ကိုအစို ရကုန်သော၊ ဇိရာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊
 မဟဗ္ဗဿ၊ မိုလ်ထုများကုန်သော၊ အဋ္ဌစက္ကပတ္တိ၊ ရှစ်ပေသတ်သောစကြာ
 မင်းတို့သည်၊ အာသံ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသော၊ ကိလေ
 သာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်
 စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ အတ္တနေသ၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ ပစ္စ
 ဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဥဒါနေန္တော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥက္ကဏ္ဍိ
 တောဝိနဝသေ၊ ရမမာနောဝိပက္ကမေ၊ နုတွေဝါနတ္ထသံဟိတံ၊ ဝသေဝါသံဝိ

ဓ-ဇောနိပါတ်-၁၁-ဝဂ်-၁၈၅-မဇ္ဈိကဝိသုဒ္ဓိဇောနိပါတ် ၁၁၂

စက္ခုဇောလိဂါတံ၊ ဥက္ကဋ္ဌဇောတံ၊ ဝိနဝသော၊ ရမမာနောပိပက္ကမေ၊ နတေဝဂါ
နတ္ထသံဟိတံ၊ ဝေသဝါသံဝိစက္ခုဇောဟူသောဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
ရွတ်ဆို၏။ ဥက္ကဋ္ဌဇောတံ၊ ဘောဇနသပ္ပါယကိုမရသဖြင့်မေ့လျော့ ဆန့်
ကျင်သော်လည်း၊ ဝေသဝသမိ၊ နေရ၏၊ နပက္ကမေ၊ မရသဖြင့်မေ့လျော့၊ ရမမာနော
ပိ၊ ပစ္စည်းမျှတဲခြင်း အစရှိ သာ ဆန့်ကျင်ခြင်း မရှိသဖြင့်မေ့လျော့သော်
လည်း၊ ပက္ကမပက္ကမိမိ၊ ပြောင်းရွှေ့၏၊ နဝသော၊ မနေရာသည့်သါလျှင်တည်း၊
အနတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးမီးပွားနှင့်မစပ်သော၊ ဂါတံ၊ နေခြင်းကိုးဝိစက္ခု
ဇော၊ ပညာရှိသည်၊ နတေဝဂသော၊ မနေသည်သာလျှင်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထို
ဂါထာပုဒ်၌၊ ဥက္ကဋ္ဌဇောတံ၊ နဝသေတိ၊ ဥက္ကဋ္ဌဇောတံ၊ နဝသေဟူသည်
ကား၊ ယသ္မိံ အာဝါသော၊ အကြင်ကျောင်း၌၊ ဝသန္တဿ၊ နေသော၊ မေ၊ ငါ
အား၊ ဘောဇနသပ္ပါယာလာဘောန၊ လျောက်ပတ်သော ဘောဇနသပ္ပါယ
ကိုမရသဖြင့်၊ အမိကုသလေသု၊ ကဲသွန်သော အမိသီလအမိစိတ္တ အမိ
ပညာဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ မဂ်ဖိုလ်တရားတို့၌၊ ဥက္ကဋ္ဌဇောနာရ
တိ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ အာဝါသော၊ ထိုကျောင်း၌၊
ဥက္ကဋ္ဌဇောတံ၊ လျောက်ပတ်သော ဘောဇနသပ္ပါယကို မရသဖြင့်မေ့လျော့
လျော် ဆန့်ကျင်သော်လည်း၊ ဝေသဝသမိ ယော၊ နေသည်သာလျှင်
တည်း၊ ဣတရေ၊ ဤမှသာပါးသော၊ သပ္ပါယလာဘော၊ လျောက်ပတ်သော
သပ္ပါယတို့ကိုရသည်ရှိသော်၊ နပက္ကမေနပက္ကမာမိ၊ ဖဲသွား၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နဝသေတိတ္ထေ၊ နဝသေဟူသောဤ
ပုဒ်၌၊ နကာရေနပိ၊ နအက္ခနှင့်လည်း၊ ပက္ကမေတိပဒံ၊ ပက္ကမပဉ္စသောပုဒ်ကို၊
သဗ္ဗန္တိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏၊ ရမမာနောပိပက္ကမေတိ၊ ရမမာနောပိပက္ကမဟူသည်
ကား၊ ယသ္မိံ ပနအာဝါသော၊ အကြင်ကျောင်း၌ကား၊ ဝသန္တဿ၊ သတင်း
သုံးနေသော၊ မေ၊ ငါအား၊ ပစ္စယဝကလ္လာဘာဝန၊ ပစ္စည်းမျှတဲခြင်းမရှိသ
ဖြင့်၊ ဥက္ကဋ္ဌဇော၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အညဒန္တု၊ စင်၊ စိကော၊ အဘိ
ရမာမိ၊ မေ့လျော့၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အဘိရမမာနောပိ၊ လွန်စွာပင်မေ့လျော်
သော်လည်း၊ အဝသေသပစ္စယသပ္ပါယာလာဘောန၊ ကြွင်းသောသပ္ပါယ
ကိုမရခြင်းကြောင့်၊ တတော၊ ထိုကျောင်းနေရာမှ၊ ပက္ကမေ၊ ဖဲရာ၏၊ နဝသေ
ယု၊ မနေရာ၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ပနိပစ္ဆန္နော၊ ကျင့်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ နစိရေသေဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊ သကတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးဟုဆို
အပ်သောမဂ်ဖိုလ်ကို၊ ပစ္စုပါဒိ၊ ဖြစ်စေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
ဓမ္မေသု၊ မှတ်အပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အယံ၊ ဤသို့

ယောဇနာခြင်းသည်၊ အတ္တပဋိပတ္တိပစ္စင်္ကဏာယ၊ မိမိ၏ပဋိပတ်ကိုဆင်
ခြင်ရာ၌၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ပန၊ မိမိပဋိပတ်၌ယောဇနာခြင်း
မှတစ်ပါးပရပဋိပတ်၌ယောဇနာခြင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပရဿ၊ သူတစ်ပါးကို၊ ဩ
ဝါဒဒါနေ၊ အဆုံးအမကိုပေးရာ၌၊ ဝသေယျ၊ နေရာ၏၊ နပတ္တယေယျ၊ မပဲသွား
ရာ၊ ဣတိဝိသနဝသေန၊ ဤသို့သောအစီအစဉ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊
ပဉ္စအပ်၏၊ နတွေဝါနတ္ထသံဟိတံ ဝသေဝါသံဝိက္ခဏောတိ၊ နတွေဝါ
နတ္ထသံဟိတံ ဝသေဝါသံဝိက္ခဏော ဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ အာဝါသေ၊
အကြင်ကျောင်း၌၊ ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းတို့သည်၊ သုလဘာ၊ ရေတွယ်ကုန်၏၊ သမ
ဏဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားသည်၊ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ နဝန္တတိ၊ မရောက်၊
ယသ္မိံ စအာဝါသေ၊ အကြင်ကျောင်း၌လည်း၊ ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ ဒုလ္လ
ဘာ ရခဲကုန်၏၊ သမဏဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားသည်၊ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံခြင်း
သို့၊ နဝန္တတိ၊ မရောက်၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာဝါသော၊
ကျောင်းသည်၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ အနတ္ထသံဟိတောနာမ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်
မစပ်သောကျောင်းမည်၏၊ အဝဇီသဟိတော၊ အကျိုးစီးပွား မစပ်သော
ကျောင်းမည်၏၊ ဣတိကတွာ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်း
ကြောင့်၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ဝိက္ခဏော၊
ပညာရှိသောသူသည်၊ ဝိညဇာတိကော၊ ပညာရှိသောသဘောရှိသောသူ
သည်၊ သကတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကို၊ ပူဇေတုကာမေ၊ ပြည့်ခြင်း၍အလို
ရှိသောပညာရှိသည်၊ နတွေဝဝသေယျ၊ မနေရာသည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊
မနေအပ်သည်မှတစ်ပါး နေအပ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊
ပစ္စင်္ဂသမန္နာဂတော၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသော၊ ကျောင်း
ကို၊ လတ္တဝါးရအပ်၏၊ သတ္တဝါ၊ ရနစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သပ္ပါယာ၊ သပ္ပါ
ယတို့ကို၊ လတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ ဝသေယျ၊
နေရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မလိတ
ဝန္တတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ မလိတဝန္တမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိ
တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ဧကနိပါတ်-၁၁-ဧကဒသမဝဂ်-၁၀၆-သုဟေမန္တတ္ထေရဂါထာ၊

သတံလိင်္ဂံသမ္ဘတ္တဿာတိ၊ သတံသင်္ဂံသမ္ဘတ္တဿ ဟူသောဤဂါ
ထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ သုဟေမန္တတ္ထေ

၁၀-ကေနိပါတ်-၁၀-၈၆-သုဟမန္တတ္ထရဂါထာ၊ ၁၁၉

ရဿ၊ သုဟမန္တမဇဇရန္တိ၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ အယသ္မိ၊ ဤသုဟမန္တ
မဇဇရသညသည်း။ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌။ ကတာမိကသရော၊ ပြု
အပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထာဝရေ၊ ထိုထို
ဘဝ၌၊ ဝိသန္ဓုပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အားဖြီးသောအကြောင်းဖြစ်
သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊
ဣတော၊ ဤတစ္ဆကမ္ဘာမှ၊ ဇွိနုဝတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲနှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ တိဿဿ၊
တိဿ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊
လက်ထက်တော်၌၊ ဝေနစရော၊ တောသွားမှုဆိုးသည်၊ ဟုတွား ဖြစ်၍၊ ဝနေ၊
တော၌၊ ဝဿတိ၊ နေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုတောသွား
မှုဆို ကဲ့၊ အနုဂဏ္ဍိတံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ အရည်းတောသို့၊ ပစိသိတွား၊ ဝင်
၍၊ တဿ၊ ထိုတောသွားမှုဆိုး၏၊ အာသန္ဓေ၊ အနီးဖြစ်သော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊
အညကရတ္ထိံ၊ တခုသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊
သော၊ ထိုတောသွားမှုဆိုးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ တိဿမြတ်စွာဘုရားကို၊ နိသွား၊
ဖြစ်၍၊ ပဿန္တိတ္ထော၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ သုဂန္ဓုနိ၊
ကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်သော၊ ပုန္နာဂပုပ္ဖာနိ၊ ပုန်းညက်ပန်းတို့ကို၊ သြဝိနိ
တွား၊ ဆွတ်ချွမ်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်ပြီ၊ သော၊ ထို
တောသွားမှုဆိုးသည်၊ တေန၊ ထို သို့သဘောရှိသော၊ ပုညကဓမ္မန၊ ကောင်း
မှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊
အတန်ဘန်၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွား၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်
ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိံ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဝိဘဝသမ္ပန္နဿ၊ စည်း
စိမ်ဥစ္စာပြည့်စုံသော၊ ပြာဟူဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ပုဏ္ဏော၊ သားသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊
ဖြစ်လာ၏၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်း သားအား၊ သုဟမန္တောတိနာမံ၊
သုဟမန္တဟူသောအမည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း
သားသည်၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပဏ္ဏားရောက်သည်၊
ဟုတွားဖြစ်၍၊ သံကဿနဂရေ၊ သံကဿပြည်၌၊ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝန်
တော၌၊ ဝိပာရန္တံ၊ နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသကံ
မိတွား၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွား၊ ကြားနာရ၏၊ ပဗ္ဗိလန္ဓသန္ဓေ၊
ရအပ်သောသန္ဓါတရားရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွား၊ ရဟန်းပြု၍၊ တေ
ဝိဇ္ဇကော၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံကို ဆောင်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿ
နာကို၊ ပဋ္ဌပေတွားဖြစ်စေ၍၊ နုစိရဿေဝ၊ မကြာမီပင်လျှင်၊ ဆဋ္ဌာသိညော၊

၁၂၀ တေရက်တာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ရှိသည်။ ပဋိသန္တိဒါဗ္ဗတ္တော၊ ပဋိသန္တိဒါသို့
 ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါန၊ အပဒါနိန္ဒ၊
 အဟံ၊ ငါသည်။ လုဒ္ဓကော၊ မူဆိုးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာနံ၊ တောသို့၊
 ဩဂ္ဂယ၊ သက်ဝင်၍၊ ဝသာမိ၊ နေ့၏၊ ဝုပ္ပိတံ၊ ပွင့်သော၊ ဝုန္နဝံ၊ ဝုန်းညက်ပန်း
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊ တိဿ၊ ဘုရားမြတ်ကို၊ အနုဿနံ၊ အနုဿ
 ရန္တော၊ အောက်မေ့လျက်၊ သုဂန္ဓံ၊ ကောင်းသောရနံရှိသော၊ တံဝုပ္ပံ၊ ထိုဝုန်း
 ညက်ပန်းကို၊ ဩဝိနံတွာ၊ ဆုတ်ချွေ၍၊ သုတံ၊ တင့်တယ်သော၊ ဂဗ္ဘိကံ၊ ပန်း
 ကုံးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝုဋ္ဌိနေး၊ သဲတို့ကို၊ ထူဝံ၊ စေတီတော်ကို၊ ကရိတ္တာ၊ ပြု၍၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ တိဿမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဘိရောပယိ၊ တင်လှူပြီး၊ ဣတော၊
 ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧနုရုတေကဗ္ဗေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ယံယာယစေတ
 နာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဝုပ္ပံ၊ ဝုန်းညက်ပန်းကို၊ အဘိရောပယိ၊ တင်လှူ
 ခဲ့ဘူးပြီ၊ တယစေတနာယ၊ ထိုကောင်းမှုလျာစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂ
 တိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းဟူသောအကျိုး
 သည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားအားပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊
 ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧနုရုတေကဗ္ဗေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ဇနာမိ
 ပေါ၊ လူတို့ကိုအစိုးရသော၊ သတ္တရုတနသမ္ပန္နာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ မဟဗ္ဗသော၊ ဗိုလ်ထုများသော၊ ဧကောဂဏ္ဌဝတ္ထိ၊ စကြဝတေးမင်း
 အဖြစ်တကြိမ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ၊ ခယံ၊ ငါအား၊ ကံလေသာ၊ ကံလေ
 သာတို့ကို၊ ဝျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ၊ အဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်ပြီး
 သည်မှ၊ ဗရံ၊ နောက်ကလ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိ၊ စိန္တေသိ၊
 အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ မယာခေါ၊ ငါသည်ကား၊ သာဝကေန၊ သာဝက
 သည်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သော၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်မဂ်ဖိုလ်တရားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုမဂ်တရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်ပြီး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဒါနိ
 ယခုအခါ၌၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနုဂ္ဂဟံ၊ မြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကရေယျံ၊
 ပြုရမူကား၊ ယံနန္န၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ ပဘိန္နပဋိသန္တိဒါယ၊ ပြားသောပဋိသန္တိဒါရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိလာသုတာယစ၊ မွေ့လျော်ခြင်းလေ့ကျက်ခြင်း
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ

၁-ကောနိပါတ်-၁၁-ဝဂ်-၁၀၆-သုဟေမန္တတ္ထေခဂါထာ၊ ၁၂၁

သို့ဥပဂတေ၊ ကင်္ဂလာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်
သညအားလျှော့စွာ၊ ဩ၊ အန္တော၊ ဆုံးမသည်၊ အနုသာသန္တော၊ ကံဖြစ်
သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ကင်္ဂ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ဆိန္ဒန္တော၊ ဖြတ်လျက်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ နဂုဗ္ဗံ၊ အထွေ ရှင်ဘင်ကင်းစဉ်သည်ကို၊ နိဇ္ဈေ၊ အထုံအဖွဲ့မရှိ
သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာမိက္ခန္တော၊ ပြောကြားလိုသည်၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊
နေ၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ကောနိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ သန္တိ
ကံ၊ အထံတော်သို့ဥပဂတာနံ၊ ကင်္ဂချောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
အာလညာ၊ ကောင်း၊ ဝိညူနံ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓလိနဉ္စ၊ ဗုဒ္ဓါလ်တို့အား၎င်း
ဝိသေသံ၊ တရားအဆုံးသို့၊ အာမိက္ခန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ သတ
ထိဂံဿ၊ အတ္တဿ၊ သတလက္ခဏာခာရိနော၊ ကောနိသယိဒုဗ္ဗေခော၊ သတ
ဒသိစ၊ ဤတောတိ၊ ဂါထံ၊ သတလိဂံဿ၊ အတ္တဿ၊ သတလက္ခဏာခာရိ
နော၊ ကောနိသယိဒုဗ္ဗေခော၊ သတဒသိစပဏ္ဍိတောဟူသောဤဂါထာကို၊
အာဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ သတလိဂံဿ၊ အနုကင်္ဂိဖြစ်သောသဒ္ဓပဝတ္ထိ
နိမိတ်ဟုဆိုအပ်သော များသော လိင်ရှိသော၊ သတလက္ခဏာခာရိနော။
များသောလက္ခဏာကိုဆောင်သော၊ အတ္တဿ၊ သိအပ်သောအနုကင်္ဂိ၊
ဒုဗ္ဗေခော၊ ပညာမဲ့သောဗုဒ္ဓါလ်သည်၊ ကောနိသယိ၊ တခုသောလိင်တခု
သောလက္ခဏာကို သာမြင်တတ်၏၊ ပဏ္ဍိတောစ၊ ပညာရှိသောဗုဒ္ဓါလ်
သည်ကား၊ သတဒသိ၊ များသောလိင်များလက္ခဏာကို မြင်တတ်၏၊
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်တို့တွင်း၊ ယာနိပဝတ္ထိနိမိတ္တာနံ၊ အကြွပ်ပဝတ္ထိနိမိတ်
တို့သည် ထိနန္တံ၊ ကွယ်သောအနက်သို့၊ ဂမေန္တိ၊ လိတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာနိပဝတ္ထိနိမိတ္တာနံ၊ ထိုပဝတ္ထိနိမိတ်တို့သည်၊ လိဂံ၊
နိ၊ လိင်သည်ကုန်၏၊ အတ္တဿ၊ အနုကင်္ဂိ၌ ပဝတ္ထဿ၊ ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓဿ၊
သဒ္ဓါ၏ ပဝတ္ထိနိမိတ္တာနံ၊ ပဝတ္ထိနိမိတ်တို့ကိုလက္ခန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ တာနိ
ပနပဝတ္ထိနိမိတ္တာနံ၊ ထိုပဝတ္ထိနိမိတ်တို့သည်ကား၊ ဧတဿအတ္တဿ၊ ထို
အနုကင်္ဂိအား၊ သတအနေကာနံ၊ များစွာကုန်သော၊ လိဂံ၊ နိ၊ လိင်တို့သည်၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအနုကင်္ဂိသည်၊
သတလိဂံ၊ သတလိဂံမည်၏၊ ဟံသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဓ၊ ဤသတလိဂံဿဟူ
သောပုဒ်၌၊ သတသဒ္ဓါ၊ သတသဒ္ဓါသည်၊ သတံသဟဿန္တိ၊ အာဒိသုဝိယ
သတံသဟဿံအစရှိသောပါဠိပုဒ်တို့နှင့်သို့၊ အနေကတ္ထော၊ များသော
အနုကင်္ဂိဟောသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သင်္ခ၊ ဝိသေသတ္ထော၊ ရေတွက်
ခြင်းအထူးဟုဆိုအပ်သောအနုကင်္ဂိဟောတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊

၁၂၂ ထေရ်ဂါထာအတ္ထကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တဿသတလိင်္ဂံသမိယျာသေဝလိင်္ဂိတဿအတ္ထသမာတိအတ္ထသမာ
 ဟူသည်ကား၊ ဥပယုသ။ သိအပ်သောအနက်ကို၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဥပယု၊
 သိအပ်သောအနက်ကို၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ပညာဖြင့်၊ အနိယတော၊ သိအပ်
 သောကြောင့်၊ အတ္ထသမာတိ၊ အတ္ထဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သေဝအတ္ထော၊
 ထိုအနက်သည်သာလျှင်၊ ဒေကာဝိ၊ တပါးပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ အနက
 လိင်္ဂံ၊ များသော လိင်္ဂိ၏၊ ယထာ၊ ဥဒါဟရုဏ် အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊
 သက္ကော၊ ဝုရိန္ဒဒေါမာစာဝါတိ၊ သက္ကောဝုရိန္ဒဒေါမာစာဝါ အစရှိသောပြု
 ယုဂ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပညာဝိဇ္ဇာမေဝဥာဏန္တိစ၊ ပညာဝိဇ္ဇာမေဝ
 ဥာဏ်အစရှိသော ပြုယုဂ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥဒါဟရုဏ်၊ ဥဒါဟ
 ရုဏ်တည်း၊ လိင်္ဂေန၊ ကွပ်သော အနက်ကိုသိတတ်သော၊ ယေနပဝတ္ထိ
 နိမိတ္တေန၊ အကြင်ပဝတ္ထိနိမိတ်ဖြင့်၊ ဣန္ဒသဒ္ဓါ၊ ဣန္ဒသဒ္ဓါသည်၊ တာဝတိ
 သာမိတိ၊ တာဝတိ သာဇ္ဈိအရှင်ဖြစ်သောသန္တံ၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်၏၊ တေန
 ပဝတ္ထိနိမိတ္တေန၊ ထိုပဝတ္ထိနိမိတ်ဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိ သာအရှင်သုဇာ
 တာလင်္ဂံ၊ သက္ကာဒိသဒ္ဓါ၊ သက္ကာအစရှိသော သဒ္ဓါတို့သည်၊ နပဝတ္ထော၊
 မဖြစ်ကုန်၊ အထာ၊ စင်စစ်သောကား၊ အညေန၊ တပါးသောသဒ္ဓါပဝတ္ထိ
 နိမိတ်ဖြင့်၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ယေနပဝတ္ထိနိမိတ္တေန၊
 အကြင်သဒ္ဓါပဝတ္ထိနိမိတ်ဖြင့်၊ ပညာသဒ္ဓါ၊ ပညာသဒ္ဓါသည်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊
 သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူသောအနက်၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်၏၊ တေနပဝတ္ထိနိမိတ္တေန၊ ထို
 ပဝတ္ထိနိမိတ်ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇာဒိသဒ္ဓါ၊ ဝိဇ္ဇာအစရှိသောသဒ္ဓါတို့သည်၊ နပဝတ္ထော၊
 မဖြစ်ကုန်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သတလိင်္ဂံသမိယျာသေဝတိ၊ သတလိင်္ဂံသ
 မိယျာသေဝဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သတလက္ခဏာစာရိနောတိ၊ သတလက္ခ
 ဏာစာရိနောဟူသည်ကား၊ အနောလက္ခဏာဝတော၊ များသောလက္ခဏာ
 ရှိသော၊ တေနပစ္စယဘာဝေန၊ ထိုပစ္စယသတ္တိဖြင့်၊ လက္ခိယတိ၊ မှတ်အပ်
 ၍၊ ဣတိဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေနာတ်ပဓေန၊ တေနဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊
 နိဗ္ဗိဋ္ဌံ၊ ပြအပ်သော၊ တံပစ္စယဘာဝံ၊ ထိုပစ္စယသတ္တိသည်၊ လက္ခဏံ၊ လက္ခ
 ဏာမည်၏၊ ပစ္စယဘာဝိနာ၊ ပစ္စည်းအဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်လေ့ရှိသော၊ အတ္ထသမာ၊
 အနက်၏၊ အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ ယလံ၊ အကျိုးတရားကို၊ ပရိစ္စာမံ၊ ပဝတ္ထော၊
 ဖြစ်သော၊ ပစ္စယဘာဝေါ၊ ပစ္စယသတ္တိတို့လက္ခဏံ၊ ရအပ်၏၊ ဟိယုတ္တံ၊
 သင့်၏၊ တေနပစ္စယဘာဝေန၊ ထိုပစ္စယသတ္တိဟုဆိုအပ်သော လက္ခဏာ
 ဖြင့်သော၊ ယော၊ ထိုသင်္ခါရအစရှိသော အကျိုးတရားသည်၊ အယံဤဒိ
 နော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣမံ၊ ဤသင်္ခါရအစရှိသော အကျိုး

၁-ကောနိပါတ်-၁၁-ဝဂ်-၁၁၆-သုဟေမန္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၂၃

တရား၏ကောရဏံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော အဓိဇ္ဇာအစရှိသောတရားသည်၊
အယံဤဒီသံ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊ ဣတိဤသို့၊ လက္ခိယတိ၊ မှတ်အပ်၏၊
ကောသေဝ၊ တရသောလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္ထဿ၊ အနက်၏၊ အနေကပ္ပော
ဒေါ၊ များသောအပြားရှိသော၊ သောစလက္ခဏော၊ ထိုငစ္စယသတ္တိဟုဆို
အပ်သောလက္ခဏာကိုလည်း၊ ဥပလက္ခတိ၊ ရအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
သတလက္ခဏခံရိနောဟိ၊ သတလက္ခဏခံရိနောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်
မူ၏၊ အသ၊ တနည်းကား၊ လက္ခိယန္တိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏမည်ကုန်၏၊ တသတဿ၊ အတ္ထဿ၊
ထိုထိုအဓိဇ္ဇာအစရှိသောအကြောင်းတရား၏၊ သင်္ခတာဒယော၊ သင်္ခတ
အစရှိကုန်သော၊ ပကာရိသေသ၊ အခြင်းအရာအထူးတို့ကို၊ လက္ခန္တိ၊
ရအပ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုအခြင်းအရာ အထူးတို့ကိုကား၊ အတ္ထတော၊
သဘောအားဖြင့်၊ အဝတ္ထာပိသေသ၊ အခိုက်အတန့်အထူးတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ တေနပန၊ ထိုအခြင်းအရာအထူးတို့သည်ကား၊ တေ
သံ၊ ထိုအခိုက်အတန့်အထူးတို့၏၊ အနိစ္စတာဒိ သာမညလက္ခဏံ၊ အနိစ္စအစ
ရှိသောအဖြစ်အားဖြင့်တူးသောသာမညလက္ခဏာကို၊ လိင်္ဂန္တိ၊ ပညာပေန္တိ
သိစေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာနိ၊ ထိုအခြင်းအရာအထူး
တို့ကို၊ လိင်္ဂါနိတိ၊ လိင်္ဂတို့ဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣမေအာကာရာ၊ ဤအ
ခြင်းအရာတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကောသာပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်
သော၊ တဿအတ္ထဿ၊ ထိုအနက်၏၊ အနေကော၊ များစွာသောလိင်္ဂလက္ခ
ဏာတို့ကို၊ ဥပလက္ခန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သတလိင်္ဂဿ
အတ္ထဿသတလက္ခဏခါရိ၊ နာဟိ၊ သတလိင်္ဂဿအတ္ထဿသတလက္ခဏ
ခံရိနောဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အာယသ္မာ၊ ဓမ္မ
သေနာပတိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ သဗ္ဗဓမ္မာ(ပ)အာဂစ္ဆန္တိတိ၊ သဗ္ဗ
ဓမ္မာ(ပ)အာဂစ္ဆန္တိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဓာရဓေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၌၊ အာပါ
တံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဧကင်္ဂဓာယီ၊ ခုဓမ္မခေါ်တိ၊ ဧကင်္ဂ
ဓာယီ၊ ခုဓမ္မခေပူသည်ကား၊ အနေကလိင်္ဂံ၊ များသောလိင်္ဂရှိသော၊ အနေ
ကလက္ခဏေ၊ များသောလက္ခဏာရှိသော အတ္ထ၊ အနက်သဘော၌၊ သေဝ
ပုဂ္ဂံလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုများသောလိင်္ဂများသောလက္ခ
ဏာရှိသောအနက်၌၊ ဧကင်္ဂဓာယီ၊ တခုသေဝလိင်္ဂတခုသေဝလက္ခဏာကို

၁၂၄ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

မြင်တတ်၏။ အဓိကပညာတယ၊ ပညာနဲ့ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကောလိန်
မတ္တဗ္ဗ၊ တရသောလိင်မျှကိုလည်းကောင်း၊ ကောလကွတာမတ္တဗ္ဗ၊ တရသော
လကွတာမျှကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဗိဇ္ဇမေဝ၊
မြင်အပ်သောအယူကိုသာလျှင်၊ ဣဒမေ၊ ဤငါတို့၏အယူသည်သာလျှင်၊
သစ္စံ၊ ဖန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိနိဗ္ဗိယ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အညံ၊ သူတပါးတို့၏
အယူကို၊ မေဓံ၊ အချည်းနှီးသာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတရံ၊ သူတပါးတို့
၏အယူကို၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပတ်တော်မူ၏၊ ကိမိဝ၊ ဥပမာအတယ်ကဲ့သို့နည်း၊
ဟတ္ထိဒဿအန္ဓာ၊ ဆင် ခုမြင်သောသူကန်းသည်၊ ကေဂါဟိဝိဟ၊ တရ
သောအင်္ဂါကိုသာမှတ်ယူသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုဗ္ဗေဝေဒုဗ္ဗညော၊
ပညာမဲ့သောသူသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုများသောလိင်များသောလကွတာရှိသော
အနက်သဘော၌၊ ဝိဇ္ဇမာနာယေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊
ပကာပေဝေသောနံ၊ အခြင် အရာအထူး၌၊ အဇာနနတော၊ မသိခြင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗိဇ္ဇာ၊ တောက်ပြန်သောအားဖြင့်၊ အဘိနုဿန
တော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကေဂါဟိ၊ တရသောအင်္ဂါ
တရသောလကွတာကိုသာယူတတ်၏၊ သတဒသီစပဏ္ဍိတောတိ၊ သတ
ဒသီစပဏ္ဍိတော ဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတောဝန၊ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
သည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုများသောလိင်များသော လကွတာရှိသော အနက်
သဘော၌၊ ဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်သော၊ အနောကေဝိ၊ များစွာလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ ပကာရေ၊ အခြင်းအရာတို့ကို၊ အတ္တနာ၊ မိမိ၏၊ ပညာ၊ ကျွန်ုပ်
ပညာစက္ခုဖြင့် သဗ္ဗသော၊ အခြင်းခပ်သိမ်း၊ ပဿတိ၊ မြင်နိုင်၏၊ ဝ၊ တ
နည်းကား၊ သောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုများသောလိင်
များသော လကွတာရှိသော အနက်သဘော၌၊ လတ္တမာနာ၊ ရအပ်ကုန်
သော၊ အနောကေ၊ များသော၊ အခြင် အရာတို့ကို၊ ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာ
စက္ခုဖြင့်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်လည်း၊ ပဿတိ၊ မြင်နိုင်၏၊ အညေသံ
ဝိ၊ သူတပါးတို့အားလည်းတေအတ္ထေ၊ ထိုများသောလိင်များသောလကွ
တာရှိသော အနက် သဘော၌ကို၊ ဒသောတိ ပကာသေတိ၊ ထင်စွာ
ပြနိုင်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏၊
အတ္ထေသု၊ များသော လိင်များသောလကွတာရှိသော အနက်သဘောတို့
၌၊ ကုသလေနာ၊ လိမ္မာသည်မည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ
ယေ၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဥက္ကံသကတံ၊
အလွန်အားဖြင့်ဖြစ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိသတ္တိဒါသမ္ပတ္တိံ၊ ပဋိသတ္တိ

၁-ကေနိပါတ်-၁၁-ဝဂ်-၁၀၅-သုဟမန္တတ္ထေရဂါထာ။ ၁၂၅

ဒါဉာဏ်၏ပြည့်စုံခြင်းကိုတိကျစွာ ရဟန်းတို့အား ဝိဘာဓဝေါ-ထင်စွာပြ
၏။ သုဟမန္တတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သုဟမန္တမထေရ်၏ ဂါထာအ
သွင်သည် နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၁၁-ကေဒသမဝဂ်-၁၀၇-ဓမ္မသဝတ္ထေရဂါထာ။

ပဗ္ဗဇိတုလ သိတွာနာတိ၊ ပဗ္ဗဇိတုလပိတွာနဟူသောဤ ဂါထာသည်၊
အာဟသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဓမ္မသဝတ္ထေရဿ၊ ဓမ္မသဝ
မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ ကိရ၊ အဆင့်ကြီးရောက်သည့်ကား၊ အယံ၊
ဓမ္မသဝမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂ
ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်သက်၊ တင်၌၊ သုဝဇ္ဈောနာမ၊
သုဝဇ္ဈ အမည်ရှိသော ပြာဟူထော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တံဗ္ဗံ၊ ဗေ
ဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရဂူ၊ ကင်းတာကတ်သို့ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ စာရာဝါသေ၊ အိမ်ရာလောင်သောသူ၏ဘောင်၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊
ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တာပဿပဗ္ဗန္တတာပဿ၊ ပဗ္ဗန္တဘဒ္ဒဝန၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်
ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အနုညာယ၊ အနု၊ ကော၊ အုပ်၌၊ ပဗ္ဗန္တရေ၊ တောင်
ကြား၌၊ အဿမံ၊ သစ်မ်း၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ဆောင်၊ လုပ်၍၊ ဗဟုဟိ၊
များစွာကုန်သော၊ တာပဿဟိ၊ ရသေ့တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ လက္ခ၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုရသေ့အား၊ ကုသလဗီဇံ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူ
သောမျိုးစေ့ကို၊ ရောပေတုကာမော၊ စိုက်ပျိုးခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်တော်ရှိ သော၊ ဗဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အဿမသမိပေ၊ သစ်မ်း၊ ကျောင်းအနီး၌၊ အာကဝသေ၊ ကောင်းကင်
၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ ဣဒ္ဓိပါဒ္ဓိဟာရိ၊ သံ၊ ကန်ခိုးပြာဓိဟာကို၊ အဿတိ၊ ပြတော်
မူ၏၊ သော၊ ထိုရသေ့သည်၊ တံ၊ ထိုပဒုမုတ္တရ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍
ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပူဇေတုကာ
မော၊ ပူဇော်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ နာဂဝုပ္ပာနိ၊ ကန်ဂေါ်ပန်းတို့ကို၊
ဩဝိနာပေတိ၊ ဆွတ်ချွေးစ၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမဿ၊ တာပ
သဿ၊ ဤသုဝဇ္ဈရသေ့အား၊ ဧဇ္ဇကံ၊ ဤမျှအတိုင် အနည်းရှိသော၊ ကုသ
လဗီဇံ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသောမျိုးစေ့သည်၊ အလံ၊ လျှောက်ပတ်လေပြီ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနထိကရိတွာ၊ နှလုံးသို့ ချစ်မြတ်နိုးစွာ၊ ဗေဒနာ၊ စေတနာ၊ ထို
ရသေ့သည်၊ ဝုပ္ပာနိ၊ ကန်ဂေါ်ပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဆွတ်ပူ၍၊ သတ္တာ၊ ပဒု

၁၂၆ ဆေရုဂါလာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ရုက္ခိယတွဲ

မုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂမနမဂ္ဂံ၊ ကြွတော်မူသောခရီးကို၊ ဩကိရိတွာ၊
 ကြ၍၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်ကို၊ ပဿာဇေန္တော၊ ကြည်ညိုလျက်၊ အဉ္ဇလိ၊ လက်အုပ်ကို၊
 ပတ္တပွားချီ၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၍၊ သော၊ ထိုရသေ့သည်၊ တေနုပုညကမ္ပေန၊
 ထိုကောင်းမှုကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာ
 ပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတိဘုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊
 ကျင်လည်သည်ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်
 မူသောအခါ၌၊ မဂဓရဋ္ဌေ၊ မဂဓတိုင်း၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓမ္မသဝေါတိလဒ္ဓနာမော၊ ဓမ္မသဝဟုရအပ်သောအမည်
 ရှိသည်ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သံကြားလိမ္မံ၊ သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊
 ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဟေတုသမ္ပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ပြီးသော
 ကုသိုလ်အကြောင်း၊ ရှေးကံဟောင်းသည်၊ စောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်း
 အပ်သည်ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗာရာဏသီ၊ အိမ်ရှေ့ထောင်သောလူ၏ဘောင်
 ၌၊ အာဒိနဝံစ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗန္ဓာယ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်၌၊ အာနိ
 သံသေစ၊ အကျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ မြင်၍၊ ဒက္ခိဏာ၊ ဝိရိသိဋ္ဌိ၊ ဒက္ခိ
 ဏာဝိရိတိုင်း၌၊ ဝိဟရန္တံ၊ နေတော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊
 ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိ
 ပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ကို
 သော်၊ နိရုဓယော၊ မကြာမီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝ
 ကံ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိ၌၊ ။

နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ သုဝန္တောနာမ၊ သုဝန္တအမည်ရှိသော၊ မန္တ
 ပါရဂူ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သော၊ ပြာဟ္မဏော၊
 ပုဏ္ဏားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သိသောဟိ၊ တပည့်တို့ဖြင့်၊ ပုရေတွေတောဝ၊ မြို့
 ရံအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗတန္တရေ၊ တောင်ကြား၌၊ ဝသတိ၊
 နေ၏၊ အာပုတိနံ၊ အဝေးမှ ဆောင်အပ်သောပစ္စည်းလေးပါး၊ အလ္လုကို၊
 ပဋိဂ္ဂဟော၊ ခံတော်မူလိုက်သော၊ ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်
 ရှိသော၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဥဒ္ဓရိတုကာမော၊ ထုတ်ခြင်း
 ဌာအလိုရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မမ၊
 ငါ၏သန္တိကေ၊ အထုံတော်၌၊ အာဂန္တိ၊ ကြွလာတော်မူ၏၊ အာဂန္တိနာ၊
 ကြွလာတော်မူ၍၊ ဝေဟာယသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ စက်မတိ၊ စင်္ကြံသွား
 တော်မူ၏၊ ဟာယ၊ ထိုအတူ၊ ဝုဗ္ဗာယတိ၊ အစိုးလည်းလွှတ်၏၊ ဇေယတေ၊ အလျှံ

၁-ကေနိပါတ်-၁၁-၀၈-၁၀၇-ဓမ္မသဝတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၂၇

လည်းထွက်၏။ မမ၊ ငါ၏။ ဟာသံ၊ ကြည်လင်ရှင်ဖြိုးသောစိတ်နှလုံးကို။
 ဝိဒိတွာန၊ သိတော်မူ၍၊ ပ' စိန၊ မရခေါ၊ အရှေ့သို့၊ ရှ၊ ပဏ္ဏမိ၊ ကြွတော့မူ၏။
 အတ္တ၊ တံ၊ မဖြစ်စဘူ၊ သော၊ သောမဟံသနံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းသခြင်းဟု
 ဆိုအပ်သော၊ တဉ္စ၊ အတ္တ၊ ဂိယံ၊ ထိုအံ့တွယ်သရဲကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ န၊ ဝ
 ပုပ္ဖံ၊ ကနိဂေါပနံ၊ ကို၊ ဂဟေတွာန၊ ဆွတ်ယူ၍၊ ဂတမဂ္ဂမ္ဘိ၊ ကြွသွားတော်မူ
 သောခရီး၌၊ ဩကိရိ၊ ကြ၊ မြောက်ပူဇော်ပြီး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊
 သတသဟဿကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ယံယာယ၊ စေတနယ၊
 အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ပုပ္ဖံ၊ ကနိဂေါပနံ၊ ကို၊ ဩကိရိ၊ ပူဇော်သောအားဖြင့်
 ကြီးမြောက်ပြီး၊ တေနမိတ္တပဿာဒေန၊ ထိုစိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတံသို၊ နုပပဇ္ဇိ၊ မရောက်စဘူး၊ ကေကိံသကပ္ပ
 သတေ၊ တမ္ပာသုံးဆူတကမ္ဘာထက်၌၊ မဟာရဟော၊ မဟာရဟအမည်ရှိ
 သော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟဗ္ဗလော၊
 ဗိုလ်ထုများသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ရ၊ ဇေ၊
 စကြာမင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာ
 တို့ကို၊ ဝျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်အပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာ
 သုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီး၊ ဣတ၊ ဤသို့
 ရတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိ၊ အကျင့်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊
 ဆင်ခြင်၍၊ သောမနဿပုဗ္ဗော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဥဒါနဝဇေန၊ ဝမ်းမြောက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ တုလယိတွာန၊
 အဂါရေသ္မာအနဂါရိယံ၊ တိဿေသဝိဇ္ဇာအနုပုတ္တာ၊ ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနန္တိ
 ဂါတံ၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ တုလယိတွာန၊ အဂါရေသ္မာ အနဂါရိယံ၊ တိဿေသဝိဇ္ဇာ
 အနုပုတ္တာ၊ ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနံဟူသောဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို
 တော့မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တုလယိတွာန၊ နှိုင်းချိန်ဆင်ခြင်ပြီး၍၊ အဂါရေသ္မာ
 အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်
 ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်းပြုပြီး၊ တိဿေသ၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်တို့ကို၊ အနုပုတ္တာ၊ လျောက်ပတ်စွာသိအပ်ကုန်
 ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာသုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊
 လိုက်နာအပ်ပြီး၊ ဘတ္တံ၊ ထိုပါသာဝုန်ဘူတွင်၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ တုလယိတွာန၊ တိ၊ ပဗ္ဗ
 ဇိံ၊ တုလယိတွာနဟူသည်ကား၊ စာရာဝါသော၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏
 ဘောင်၌နေခြင်းသည်၊ သမ္မာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၍၊ ရ၊ ဇေမထော၊ ကိလေ

၁၂၀ ထောင့်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သာယာမြူ၏တည်ရာဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ စာရာပါ
သေ။ အိမ်ရာကောင်းသော၊ လူ၏ဘောင်၌၊ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ကာမာ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမဂုဏ်အာရုံတရားငါးပါးတို့သည် အပ္ပသာဒါ
မသာယာအပ်ကုန်၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏၊ ဗဟုပါယာ
သာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊
ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တပ္ပဋ္ဌိပက္ခ
တော၊ ထိုမှပြန်သောအားဖြင့်၊ နေက္ခမေ၊ ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ခြင်း၌၊
အာနိသံသန္ဓ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ တုလတူတာယ၊ ချိန်သဘွယ်ဖြစ်၍
ဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဝိစာရေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဝိမံသိတွာ၊ စုံစမ်း
၍၊ ဣတိအယံ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော
စကားရပ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအင်ပြီးသောနည်းရှိ
သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣဒမေဝ၊ ဤပါသာသည်ပင်လျှင်၊ ထေရဿ၊ ဓမ္မသဝ
မထေရ်၏၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏံ၊ ပျော့ကြားခြင်းသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤသို့သောပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊
မှတ်အပ်၏၊ ။ ဓမ္မသဝတ္ထရဂါထာဝဠာနာ၊ ဓမ္မသဝမထေရ်၏ဂါထာ
အသွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ကောနိပါတ်-၁၁-ကေဒသမဝဂ်-၁၀၀-ဓမ္မသဝပိတုတ္ထေရဂါထာ။

သဝိသဝဿသတိကောသိ၊ သဝိသဝဿသတိကောဟူသောဂါထာ
သည်၊ အာယဝ္ဗတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဓမ္မသဝပိတုတ္ထေရဿ၊
ဓမ္မသဝပိတုမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤဓမ္မသဝပိတု
မထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြု
အပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသုညေ၊ ဘုရားမှဆိတ်
သော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ကုသဝေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ တူတဝဏောနာမ၊ တူတဝဏအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌၊
ဝိဟရန္တိ၊ နေတော်မူသော၊ ပဇ္ဇေကသမ္ပန္နံ၊ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊
ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကိဏသုသ
ပုဗ္ဗေဟိ၊ ကျက်ရုံပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းဘု၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊
သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုရညကဋ္ဌေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ

ဝ-ကောနိပါတ်-၁၀-ဝဂ်-၁၀၀-ဓမ္မသုတေတုတ္ထဝဂါယာ၊ ၁၂၉

ကြောင့်၊ ဒေဝလောက၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှ၍
 မှ၊ သုဂတိသုယောဝ၊ သုဂတိသံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရေန္တာ၊ ကျင်လည်
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသောအ
 ခါ၌၊ မဂဂေရုဋ္ဌေ၊ ပင်တိုင်း၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဝိညာတံ၊ သိကြာလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခါရုပရိဂ္ဂဟံ၊ မယားကိုသိမ်းယူခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဓမ္မသ
 င်နာမ၊ ဓမ္မသဘာဝအမည်ရှိသော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ တသ္မိံ၊ ထိုဓမ္မ
 သဘာဝသားသည်၊ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ဝိသဝ
 သသတိကော၊ အသက်အနှစ်ဘရာနှစ်သက်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တာ
 ဝတရုဏော၊ ထိုမျှလောက်နုပျိုသေးသော၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊
 ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်းပြုသေး၏၊ အယံ၊ ထိုသို့နုနယ်ငယ်သူဝင်စစ်ရဟန်းပြုပါလျက်
 ကသ္မာ၊ အကယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နပဗ္ဗဇိသယာမိ၊ ရဟန်းမပြုအံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်သန့်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဓဋ္ဌံ၊
 တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ
 ကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိဗ္ဗိရုဿော၊ မကြာမီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အ
 ရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဝဒါ
 နေ၊ အဝဒါနိ၌၊ ဟိမဝန္တာယ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၏၊ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌၊ ဘူတဂ
 ဏောနာမ ပဗ္ဗတော၊ တိလူးနတ်အပေါင်းတို့ ကိန်းအောင်းရာ ဖြစ်သော
 ကြောင့်ဘူတဂဏအမည်ရှိသောတောင်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဘူတ
 ဂဏတောင်း၌၊ သယမ္ဘူ၊ လေးပါးသဏ္ဌာဆရာမရှိသဖြင့် ြစ်သော၊ လောက
 နိဿရော၊ သုံးဆူလောက ဝနိဒုက္ခမှ မိဿမနီး လွတ်မြောက်ြစ်သော၊
 ဧကော၊ တဆူသော ဇိနော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝသတိ၊ နေ
 တော်မူ၏၊ တိဏသုလံ၊ ကျက်ရုံးပန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဆွတ်ယူ၍၊ ယံယာယ
 စေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားအား၊
 အဘိရာပယိံ၊ တင်လှူပြီ၊ တာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဧကူ
 နသထသဟသေကဓမ္မေ၊ တရယုတ်တိမ်းသော ကပ်တသိန်းတို့ပတ်လုံး၊
 ဝိနိပါတိကော၊ အပါယ် လေးပါးသို့ လေးခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကောဒသေကဓမ္မေ၊ တဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ ခရုဏိ
 ရူဟော၊ အလုံးစုံသော ဥဇ္ဈာဘဏ္ဍာရတနာသားတို့ကိုမြေမှဖြစ်စေတတ်
 သောကြောင့် ခရုဏိရူပအမည်ရှိသော၊ သတ္ထရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာရ

၁၃၀ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

နစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယေဗ္ဗဇော၊ ဗိုလ်ထုများသော၊ ကောစက္ကဝတ္တိ၊ စကြဝတေမင်းတကြိမ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဗျတ်ကြီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ပဟာတော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ကို၊ ပဗ္ဗဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ သဗ္ဗာတသောမနသော၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥဒါနေန္တော၊ တြွက်ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဝိသဝဿသတိကော၊ ပဗ္ဗဇိအနဂါရိယံ၊ တိဿေ၊ ပိဇ္ဇာအနုပ္ပတ္တာ၊ ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနန္တိ ဂါထံ၊ သဝိသဝဿသတိကော၊ ပဗ္ဗဇိအနဂါရိယံ၊ တိဿေ၊ ပိဇ္ဇာအနုပ္ပတ္တာ၊ ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနံဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ သသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဝိသဝဿသတိကော၊ တရာနှစ်ဆယ် အသက်ရှည်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တိဿေ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပိဇ္ဇာ၊ ပိဇ္ဇာဉာဏ်တို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ လျောက်ပတ်စွာသိအပ်ကုန်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီး၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာစုန်တို့တွင်း၊ သဝိသဝဿသတိကောတိ၊ သဝိသဝဿသတိကောဟူသည်ကား၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဝိသဝဿသတိကော၊ တရာနှစ်ဆယ်အသက်ရှည်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဇာတိယာ၊ ဖွားသည်မှ၊ ဝိသဝိကဝဿသတော၊ နှစ်ဆယ်လွန်သော တရာသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ပဗ္ဗဇိန္တိ၊ ပဗ္ဗဇိဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဝန္တိံ၊ ရောက်ပြီးသောသံ၊ တြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣဒမေဝ၊ ဤဂါထာသည်ပင်လျှင်၊ ဣမဿထေရဿ၊ ဤဓမ္မသဝပိတုမထေရ်၏၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဓမ္မသဝပိတုတ္တေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဓမ္မသဝပိတုမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကောနိပါတ်-၁၁-ဝဂ်-၁၀၉-သံဃာရက္ခိတဒတ္တရဂါထာ၊ ၁၃၁

၁-ကောနိပါတ်-၁၁-ဝဂ်-၁၀၉-သံဃာရက္ခိတဒတ္တရဂါထာ၊

နန္ဒနာယံပရမဟိတာ နန္ဒကမ္ပိနောထိ၊ နန္ဒနာယံပရမဟိတာနန္ဒကမ္ပိနော ဟု
သောဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မတာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ သံဃာ
ရက္ခိတဒတ္တရဿ၊ သံဃာရက္ခိတမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ သောဝိ၊
ထိုသံဃာရက္ခိတမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာ
မိကာရာ၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ
ဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပဓိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ စတုနုပတကပ္ပေ၊ ကိုးဆူလေး
ကမ္ဘာထက်၌၊ ကုလဂေဟ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိ
ကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ကောဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ပဗ္ဗ
တပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌၊ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော
ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပသန္တမာနသော၊ ကြည်ညို
သောဝိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကဗ္ဗယပ္ပါနိ၊ သိန်ပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊
ဆွတ်ယူ၍၊ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်ခဲ့ပြီ၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနု
ညကမ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
ဖြစ်၍၊ အပရာဇရံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ပညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတိတုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓုပြါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူဆဲအခါ
၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဣတ္တကုလေ၊ ကြွယ်ဝသောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊
ဖြစ်သာ၏၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအားနာခံ၊ အမည်သည်၊ သံဃာ
ရက္ခိတော၊ သံဃာရက္ခိတအမည်ရှိ၏၊ ဣတိဣမိနာအာကာရေန၊ ဤသို့သံဃာ
ရက္ခိတဟူသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာ
သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဋိလန္တသန္တေ၊ ရ
အပ်သောသန္တတရားရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာန်
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
ကို၊ သဟာယံ၊ အပေါင်းအတော်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အရုညေ၊ တော၌၊ ဝိ၊ ဘရ
ဟိ၊ နေ၏၊ ထေရဿ၊ သံဃာရက္ခိတမထေရ်၏၊ ဝသနဋ္ဌာနတော၊ နေရာအရပ်
မှ အဗိဒ္ဓုဇေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ဝနုပဗ္ဗ တောအုပ်၌၊ ကောမိဂိ၊ သမင်
မတကောင်သည်၊ ဝိဇာယိတွာ၊ သားဖွားပြီး၍၊ တရုဏံ၊ နုနုငယ်သော၊ ဆာ
ဝံ၊ သမင်ငယ်ကို၊ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ထုတ်၊ ဆာတန္တုတ္တာပိ၊ ဆာတလောင်

၈၃၂ လောကုပါယအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

မွတ်ထိပ်သော်လည်း၊ ဂုတ္တထိနေဟေန၊ သား၌ချစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုရေဝေဝေး
 သောအရပ်၌၊ ဂေါစရာယ၊ အစာရှာဖွေခြင်း၌၊ နဂန္တထိ၊ မသွား၊ အာသန္တစ
 အနီး၌လည်း၊ ထိကောဒကဿ၊ မြက်ရေကို၊ အလာဘောန၊ မရခြင်းကြောင့်၊
 ကိလမထိ၊ ပင်ပန်း၏တံ၊ ထိုသမင်မကို၊ ဒိသွား၊ မြင်၍၊ ထေရော၊ သံဃာကို
 တမထေရ်သည်၊ အယံလောကော၊ ဤသတ္တလောကသည်၊ ဝေဇကန္တေန၊
 စင်စစ်သဖြင့်၊ အဟာ၊ ကြောင့်အံ့တွယ်ရှိပေစေ၊ တဏှာဗန္ဓနဗန္ဓာ၊ တဏှာ
 တည်း၊ ဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီး
 စွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝတိ၊ ခံစားရ၏တံ၊ ထိုတဏှာတည်း၊ ဟူသော
 အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ခဏိန္ဒိယံ၊ ဖြတ်ခြင်း၌၊ နသက္ကောထိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ တမေဝ၊
 ထိုသမင်မကိုပင်သျှင်းအကိသံ၊ ချွန်းကို၊ တော၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို
 ဝေဓုတွင်၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိ၌။ ။

ဟိမဝန္တဿ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၏၊ အဝိဒုရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊
 ဂုတ္တ၊ ရွှေ့နာမ၊ ဂုတ္တ၊ ရွှေ့အမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တဒိပဗ္ဗတပါဒဌိ၊ ထိုတောင်ခြေ၌၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော၊ တေ
 ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုပစ္စုကဗြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဝသန္တိ၊ သိတင်းသုံးတော်မူကုန်
 ၏၊ ဥဒ္ဓတံ၊ ပါဏိနရုပ်လောကခတ်တကက်ထွန်းသော၊ ဗိပရာဇိတ၊ ကျွန်းငယ်
 နှစ်တောင်အရံရှိသောလမ်းကဲ့သို့၊ ဗုပ္ပိတံ၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊ ကဗ္ဗမ္ပံ၊
 ထိန်ပင်ကို၊ ဒိသွား၊ မြင်၍၊ ကဗ္ဗမ္ပုပ္ပံ၊ ထိန်ပန်းကို၊ ဥဘာယိ၊ နှစ်ဘက်ကုန်
 သော၊ ဘဏ္ဍာတံ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ ပဂ္ဂဟ၊ ဆွတ်ယူ၍၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော
 ဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စုကဗုဒ္ဓိ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ သမာကိရိ၊ ခြီးမြှောက်ပူဇော်ပြီး၊
 ဣတော၊ ဤသဒ္ဓကန္တိ၊ စတုနုဓတကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲလေးကန္တိထက်၌၊ ယံဗုပ္ပံ
 အကြင်ထိန်ပန်းကို၊ အဘိပူဇယိ၊ ပူဇော်ပြီး၊ တေနကဗ္ဗမ္ပုပ္ပေန၊ ထိုထိန်ပန်း
 အလှကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနိမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤမသိ
 ခြင်းတည်း၊ ဗုဒ္ဓသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇယ၊ ဘုရားအားပူဇော်ခြင်း၏၊
 ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဣတော၊ ဤသဒ္ဓကန္တိ၊ နှစ်ဆူကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲနှစ်
 ကန္တိထက်၌၊ ဗုဒ္ဓနာမကော၊ ပန်းနှင့်ချော်စွာကဗ္ဗမ္ပဟုရအပ်သောအမည်
 ရှိသော၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ နှစ်ဆူကုန်သော၊ မဟဗ္ဗလော
 ဗုဒ္ဓသော၊ ခိုလ်ထု ရှိကုန်သော၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ဆူကုန်သော၊ ခုနစ်လောကသော
 စကြာမင်းတို့သည်၊ အာသု၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးကုန်ပြီ၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိ

၁-ကေဒိပါတ်-၁၁-ဝဂ်-၁၀၉-သံဃရက္ခိတတ္ထေရဂါယာ၊ ၁၃၃

သေသံတို့ကို၊ ရှာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်
စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊

ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒုတိယကံ၊ အဖော်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ မိစ္ဆာပိ
ကက္ကဗဟုလံ၊ မိစ္ဆာပိတက်များစွာ၊ ပိဟရန္တံ၊ နေသည်ကို၊ ဥတ္တာ၊ သိ၍၊
တမေဝမိဂံ၊ ထိုသမင်မကိုပင်လျှင်၊ ဥပဓံ၊ ဥပမာကို၊ ဟရိတွဿ၊ ဆောင်၍၊
တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍၊ နန္ဒနာယံပရမဟိ
တာနုကမ္မိနော၊ ရဟောဂတောအနုပိဂဏေတိသာသနံ၊ တထာဟိသာယံ
ပိဟရတိပါကတိန္ဒြေယော၊ မိဂိယထာတရုဏဇာတိကာဝနေတိဂါထံ၊ နန္ဒနာ
ယံပရမဟိတာနုကမ္မိနော၊ ရဟောဂတောအနုပိဂဏေတိသာသနံ၊ တထာ
ဟိသာယံပိဟရတိပါကတိန္ဒြေယော၊ မိဂိယထာတရုဏဇာတိကာဝနေဟူ
သောဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊
ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ကပ်လျက်၊ ပရမဟိတာနုကမ္မိနော၊ အ
ကျိုးစီးပွားသည်သတ္တပါတို့ကိုအလွန်လျှင်သနားတတ်သောအလေ့ရှိတော်
မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ နအ
နုပိဂဏေဘိနန္ဒနအနုပိဂဏေတိမညေ၊ မကြံစည်ဟူ၍၊ ဝါအေကံ၊ မှု့စွဲ၊
တထာပိတေနကာရေဏန၊ ထိုသို့မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်ကိုအေး
မထုတ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဝနေ၊ တော၌၊
တရုဏဇာတိကာ၊ ပျံ့မြစ်နုနယ်ငယ်သော သဘောရှိသော၊ မိဂိယထာ၊
သားငယ်၌မက်မောသောသမင်မကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူသောဘိက္ခု၊
ထိုရဟန်းသည်၊ ပါကတိန္ဒြေယော၊ အာရုံခြောက်ပါးတို့၌စွန့်လွှတ်အပ်သော
ပိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် မစောင့်ရှောက်အပ်သော စက္ခုအစရှိသော
ခြောက်ပါးသောစွါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပိဟရတိ၊ နေ၏၊ တုတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌
နန္ဒနာယန္တိ၊ နန္ဒနာယံဟူသောပုဒ်၌၊ နဣတိ၊ နဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ငမ္ပိသေ
ဝေ၊ ဖြစ်ခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ နုနာတိ၊ နုနဟူသည်ကား
ပိတက္ကေ၊ ကြံစည်အာက်မေ့ခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊
နုနအယန္တိ၊ နုနအယံဟူ၍၊ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်
၏၊ ပရမဟိတာနုကမ္မိနောတိ၊ ပရမဟိတာနုကမ္မိနောဟူသည်ကား၊ ငရဲခံ
အတိပိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရမေန၊ လွန်မြတ်သော၊ ဟိတေ
န၊ အစီးအပွားဖြင့်၊ သတ္တေ၊ သတ္တဂါတို့ကို၊ အနုကမ္မနသိယဿ၊ သနား

တတိယော အလှူရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ရဟော
 ဂတောတိ၊ ရဟောဂတောဟူသည်ကား၊ ရဟထိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌၊
 ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်၊ သုညာဂါရတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ ဆည်း
 ကပ်သည်၊ ကာယဝိဝေကယုတ္တော၊ ကာယဝိဝေကနှင့်ယှဉ်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အနုဝိဂဏေတိ
 တိတ္ထော၊ အနုဝိဂဏေဟူသောပါဌ၌၊ နုနာတိပဒေသံ၊ နုနဟူသောဝုဒ်နှစ်ခု
 အပေါင်းကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ သဗ္ဗန္တိတဗ္ဗံ၊ စပ်အပ်၏၊ နာနုဝိဂဏေတိ
 နုနာတိ၊ နာနုဝိဂဏေတိ နုနဟူသည်ကား၊ နဝိန္ဒေတိမညေ၊ မရော်မရည်ကြံ
 စည်မရှိဟုအောက်မေ့မိ၏၊ နာနုယုတ္တတိ၊ အားမထုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတက္က
 မိ၊ ငါကြံမိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သာသနန္တိ
 သာသနံဟူသည်ကား၊ ပဋိပတ္တိသာသနံ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာတော်ကို၊ စတု
 သစ္စကမ္မဋ္ဌာနဘာဝနံ၊ သစ္စာလေးပါးနှင့်စပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကိုပွား
 စေခြင်းတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊
 တထာဟိတိ၊ တထာဟိဟူသည်ကား၊ တေနဝကောရဏေန၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားသာသနာတော်ကိုအားထုတ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ အနုနုယုတ္တနတောဝေ၊ အားမထုတ်
 ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အယန္တိ၊ အယံဟူသည်ကား၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရ
 ဟန်းသည်၊ ပါကတိန္ဒြိယောတိ၊ ပါကတိန္ဒြိယောဟူသည်ကား၊ မနန္တဋ္ဌာနံ၊
 မနိန္ဒြိယျင်ခြောက်ခုဖြစ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိယို၏၊ ယထာသကံ၊
 အကြင်အကြင်မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော ဣန္ဒြိယအားလျော်စွာ၊ ဝိသယေသု၊
 အာရုံခြောက်ပါးတို့၌၊ ဝိသန္ဓေနတော၊ စွန့်လွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ သဘာဝဘူတဣန္ဒြိယော၊ သဘောဖြစ်၍ဖြစ်သောဣန္ဒြိယ
 သည်၊ အသံဝတဏှုဒ္ဓါရာဒိကော၊ မစောက်ရှောက်အပ်သော စက္ခုဒ္ဓါရ
 အစရှိသောခြောက်ပါးသောဒ္ဓါရရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယသတဏှာ
 သင်္ဂဿ၊ အကြင်တဏှာတည်းဟူသောကပ်ငြိခြင်းကို၊ အန္တိန္ဒတယ၊
 မဖြစ်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပါကတိန္ဒြိ
 ယော၊ သဘောဖြစ်၍ဖြစ်သောမစောင့်ရှောက်အပ်သောစက္ခုအစရှိသော
 ခြောက်ပါးသောဒ္ဓါရရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊
 ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ မိဂိယထာတရုဏ
 ဇာတိကာဝနေတိ၊ မိဂိယထာတရုဏဇာတိကာဝနေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်
 မူ၏၊ တရုဏသဘာဝါ၊ ပျိုမြစ်နုနယ်ငယ်ရွယ်သောသဘောရှိသော၊ အယံ

၁-ဇကုနိပါတ်-၁၁-ဝဂ်-၁၀ ၉-သံဃာရက္ခိတက္ခေတ္တရဂါထာ၊ ၁၃၅

မိဂါ၊ ဤသမင်္ဂမသညံ၊ ဗုတ္တသိနေဟဿ၊ သား၌ချစ်ခြင်းကို၊ အတ္ထိန္ဒတာယ
မဖြတ်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝနေ၊ တော၌၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝ
တိ၊ ခံစား၏၊ တံဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲသည်၊ နအနုဝတ္တတိယထာ၊ လွန်၍အသစ်မ
ဖြစ်၏သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ဤအတူ၊ သင်္ဂဿ၊ တဏှာတည်းဟူသောကပ်ငြိခြင်း
ကို၊ အတ္ထိန္ဒတာယ၊ မဖြတ်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါကတိန္ဒြေယ၊ မ
စောင့်ရှောက်အပ်သောစက္ခု၊ အစရှိသောခြောက်ပါးသောစွဲရရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ပိဟရေန္တော၊ နေသော၊ အယဗ္ဗိဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခံ၊ ဝဇ္ဇ
ဆင်းရဲကို၊ နာတိဝတ္တတိ၊ လွန်၍မဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ
ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တရုဏပိဇရာတိကာတိ၊ တရုဏပိဇရာတိကာဟူ၍
ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အဘိနုပ္ပသုတာ၊ ဖွားသစ်စဖြစ်သောသား
ငယ်ရှိသော၊ ဗာလဝတ္ထု၊ ဖွားသစ်စဖြစ်သောသားငယ်ရှိသော၊ ဣတိအယံ
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တံ၊ ထိုသံဃာရက္ခိတမထေရ်စကား
ကို၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဇာတသံဝေဂေါ၊ ဖြစ်
သောထိတ်သန့်ခြင်း ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပိပဿနံ၊ ပိပဿနာကို၊
ဝဇ္ဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ နပိရသေဝ၊ မကြာမီသလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ သံဃာရက္ခိတက္ခေတ္တရ ဂါထာဝတ္ထု
နာ၊ သံဃာရက္ခိတမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ၊

၁-ဇကုနိပါတ်-၁၁-ဇကုဇာသမဝဂ်-၁၁၀-ဥသတက္ခေတ္တရဂါထာ၊

နဂါနဂဂ္ဂေသုသံပိရုဠာတိ၊ နဂါနဂဂ္ဂေသုသံပိရုဠာဟူသောဤဂါထာ
သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဥသတက္ခေတ္တရဿ၊ ဥသ
တမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယဗ္ဗိ၊ ဤဥသတမထေရ်သည်လည်း
ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကဟာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်း
ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပိဝဇ္ဇပနိဿ
ယာနိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညာနိ၊
ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘဒမ္ပ
ဇကုတိသေကပ္ပေ၊ သုံးဆွဲတကမ္ဘာတက်၌၊ သိခိဿ၊ သိခိအမည်တော်ရှိ
သော၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဒေဝ
ပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ကောပိပသံ၊ ထင်ရှား

၁၃၆ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သန္တံ၊ သတ္ထာရံ၊ သိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊
 ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဗိဗ္ဗုဗုဗ္ဗဟိ၊ နတ်ပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇော်
 ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ သာဝုပ္ပပူဇာ၊ ထိုပူဇော်သော ပန်းသည်၊
 သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ခုကပ်ပတ်လုံး၊ ပုပ္ဖမဏ္ဍပါကာရေန၊ ပန်းမဏ္ဍပ်အခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ မဟာသမာဂမော၊
 ကြီးစွာသောအစည်းအဝေးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုနတ်သား
 သည်းတေနုပုညကဗျေန၊ ထိုကောင်းမှုကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿာသု၊ နတ်ပြည်
 လူပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဣမသိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြု
 ဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကောသလရဋ္ဌေး၊
 ကောသလတိုင်း၌၊ ဣတ္တကုလေ၊ ကြွယ်ဝသောအမျိုး၌၊ ဗိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊
 အဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ ဥသဘောတိနာမံ၊ ဥသဘာပနုသော
 အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ ဝိညဟံ၊
 သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဇေ
 တဝနပဋိဂ္ဂဟတေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ကို ခံတော်မူသော နေ့၌၊
 သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ လဒ္ဓသယာဓေ၊ ရအပ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်၊
 ဟုတွားဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွားရဟန်းပြု၍၊ ကတပုဗ္ဗကိစ္စော၊ ပြုအပ်သောပုဗ္ဗ
 ကိစ္စရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ အရညေတော၌၊ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေ၌၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ထေနဝသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ပါဝုသကာလေ၊
 မိနင်းကာလ၌၊ မေစော၊ မိနင်းသည်၊ အဝိပရဋ္ဌေ၊ သီးထန်ပြင်းပြစွာရွာ
 လတ်သော်၊ ပဗ္ဗတသိခရေသု၊ တောင်တွင်တို့၌၊ ရုက္ခာန္တလတာယ၊ သစ်
 ပင်ချုံ့ပတ်၌၊ စာနပဏ္ဏသဗ္ဗိနော၊ စုဝေးသောတစ်နက်သောအရွက်ရှိကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ထေ
 ရော၊ ဥသဘာမထေရ်သည်၊ လေတေတော၊ လိုဟ်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ တံဝ
 နရေမဏေယျကံ၊ ထိုတော၏ မွေ့လျော်တွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ တံပဗ္ဗတရာမဏေယျကဉ္စ၊ ထိုတောင်၏ မွေ့လျော်တွယ်ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ယောနိသောမနသိကာခုဝသေန၊
 အသင့်အားဖြင့်လုံးသွင်းခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အစတနာ၊ စေတနာမရှိကုန်
 သော၊ ဣမေဝိနာမရုက္ခာဒယော၊ ဤသစ်ပင်အစရှိသည်တို့လျက်လည်း၊ ဥ
 ကုသမ္ပတ္တိယာ၊ ချမ်းအေးသောဥတုနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဝဗ္ဗိ၊ စီးပွားခြင်းသို့၊
 ပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ရောက်ကုန်လျက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥတုသပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်သောဥတုကို၊ ရာတိ

၁-၆၈၆၅၀၈-၁၁-၀၈-၁၁၀-ဥပဒေရေးရာဇာဏ္ဍဝါတရား ၁၃၇

ဝဋ္ဌာနန္တိ၊ ဂုဏသမိ၊ လောကုတ္တရာကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ငမ့်၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊
နပါဝုဏိဿာမိ၊ မရောက်ဘဲရှိတုံအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇန္တန္တိ၊ ကြံလို့
သည့်ဖြစ်၍၊ နဂါနဂဂ္ဂေသုသံဝိရုဋ္ဌ၊ ဥဒ္ဓစ္စမေဃောန နဝေနသိတ္တံ၊ ပိဝေက
ကာမဿ အရောသညိနော၊ ဇနေတိတိယေသုဥသဘာသကလျာတန္တိ ဂါထံ
နဂါနဂဂ္ဂေသုသံဝိရုဋ္ဌ၊ ဥဒ္ဓစ္စမေဃောန နဝေနသိတ္တံ၊ ပိဝေကကာမဿ
အရောသညိနော၊ ဇနေတိတိယေသုဥသဘာသကလျာတန္တိ ဂါထံ
ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ နဂဂ္ဂေသု၊ တောင်ထွေ့်သို့၌၊ နဂါ၊ တောင်တို့
သည့်၊ နဝေန၊ ရေ ဦးဆောင်ရှာစွာဖြစ်သော၊ ဥဒ္ဓစ္စမေ၊ စာန၊ မိဗ်းကောသန္တိရှာ
သော၊ မြတ်သော၊ မိဗ်းကြောင့်၊ သိတ္တံ၊ သွန်ချပြင်းစွာရှာအပ်သည့်ဖြစ်၍၊
သုသံဝိရုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာထက်ဝန်းကျင်မှကြီးပွားသောအဖြစ်ရှိခြင်း၊ ကြောင့်
ကောင်းစွာဖြစ်သောခက်ညွှန်ခက်သေးရှိတုန်၏၊ ပိဝေကကာမဿ၊ ကံ
လောသောမှ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော စိတ်၏ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို
အလိုရှိသော၊ အရညသညိနော၊ တော၌နေ၍ကာဟပိဝေက ဟုသဖြင့်
ဥပမိပိဝေက၏ အကြောင်းဖြစ်သောမိတ္တပိဝေကကိုလေ့အပ်၏ဟု အမှတ်ရှိ
သော၊ ဥသဘာသ၊ ဥသဘာမထေရ်အား၊ တိယေသု၊ လွန်စွာ၊ ကလျာတံ၊ စိတ်၏
ဘာဝနာ၌ခန့်ကျင် သည့်၏အဖြစ်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ
ပုဒ်၌၊ နဂါတိ၊ နဂါဟူသည့်ကား၊ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊ နဂါတိ၊ နဂါဟူ
၍၊ ကေမိ၊ အမျှသောဆရာတို့သည်၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်တုန်၏၊ နဂရုက္ခာ၊ ကန့်
ဝေပင်တို့သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ နဂဂ္ဂေ
သုတိ၊ နဂဂ္ဂေသုဟူသည့်ကား၊ ပဗ္ဗသသိခရေသု၊ တောင်ထွေ့်သို့၌သုသံဝိ
ရုဋ္ဌတိ၊ သုသံဝိရုဋ္ဌဟူသည့်ကား၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ သမန္တတော၊ ထက်
ဝန်းကျင်မှ၊ ပိရုဋ္ဌမူသ၊ ကြီးပွားသောအဖြစ်ရှိတုန်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊
ပရိတာဝစ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ သည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာ
သျှင်း၊ သဗ္ဗာတသာဂ္ဂပဏ္ဍဝပသာဒကော၊ ကောင်စွာ ဖြစ်သောအခက်
အရှက်ညွှန်မူ ညွှန်ခက်သေးရှိသည်၏အဖြစ်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ ဥဒ္ဓစ္စမေဃောနနဝေနသိတ္တံတိ၊ ဥဒ္ဓစ္စမေ
ဃောနနဝေနသိတ္တံ ဟူသည့်ကား၊ ပဋ္ဌမုပ္ပန္နန၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော၊ ဥဇ္ဇာ
ရေန၊ မြတ်သော၊ မဟတာ၊ ကြီးစွာသော၊ ပါဝုဿမေဃောန၊ မိဗ်းကောသန္တိ
ရှာသောမိဗ်းသည်၊ အဘိပ္ပရုဋ္ဌာ၊ သည်းထန်ပြင်းစွာ ရှာအပ်တုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ပိဝေကကာမဿာတိ၊ ပိဝေကကာမဿ ဟူသည့်ကား၊ ကိလေ
သဝိဝိတ္တံ၊ ကိလေသာမှဆိတ်ငြိမ်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ မိတ္တပိဝေကံ

ဝံ့ဝံ့ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

မိတ္တဝိဝေကကို၊ ဣစ္ဆန္တဿ၊ အလိုရှိသော၊ အရည ဝါသေန၊ တော
ကျောင်း၊ န ခြင်းဖြင့်၊ တာဝံ၊ ထိုမျှလောက်၊ ကာယဝိဝေကော၊ ကာယဝိဝေ
ကကို၊ သန္ဓေ၊ ရအပ်၏၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥပမိဝိဝေက၊ မိဂမဿ၊ ကိ
လေသာငြိမ်းချမ်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဥပမိဝိဝေကကို၊ ခြင်း၏၊ နိဿယဘူ
တော၊ မြို့နယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မိတ္တဝိဝေကော၊ မိတ္တဝိဝေကကို၊ လဇ္ဈဗ္ဗာ၊
ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံစက္ခု၊ ဝိပေကံ၊ ထိုမိတ္တဝိဝေကကို၊ ပတ္တယမေနဿ
တော၌တသော၊ ဇာဂရိ သံ၊ နို့ကြားခြင်းကို၊ အနုယုဇ္ဈန္တဿ၊ အတန်တလဲ
လဲအားထုတ်သော၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အရညသညိ၊ နာတိ၊ အရညသညိနေဟူ၍၊ အာဟာ၊
ဟောတေမူ၏၊ အရညဝါသေနာမ၊ တောကျောင်းနေခြင်းမည်သည်ကို၊
သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဏ္ဏိတောထောမိကော၊ မြီးမွမ်းတော်မူ
အပ်၏၊ သောစခေါ၊ ထိုကျောင်းနေခြင်းသည်လည်း၊ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှ
လောက်၊ သမထဝိပဿနာတာဝ နာပါရိပုရိယာ၊ သမထတာဝနာဝိပဿ
နာတာဝနာ၏ပြီးပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မယာ၊
ငါသည်၊ သာ၊ ထိုသမထတာဝနာဝိပဿနာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဟတ္ထဂထာ၊
လက်သို့ရောက်သည် ဟု၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ ဇေ၊ ဤသို့၊ အညေဂ
တသညိနေ၊ တော၌နေသဖြင့်မိတ္တဝိဝေကကိုရအပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသော၊
နေက္ခမသက်ဗ္ဗဟုလဿ၊ များသောနေက္ခမပိတက်ရှိသော၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇနေတိတိ၊ ဇနေတိဟူသည်ကား၊
ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဇနေတိဟူသောကြံယူပုဒ်
သည်၊ ပုထုတ္ထ၊ များသောအနက်၌၊ ဇကဝစနံ၊ ဇကဝစ်စိဘတ်တည်း၊ ဇက
ဝိပနံ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဇနေန္တိတိ၊ ဇနေန္တိဟူ၍၊ ပဉ္စန္တိ၊ ရှစ်
ကုန်၏၊ ဘိယျေတိ၊ ဘိယျေဟူသည်ကား၊ ဥပရူပရိ၊ လွန်စွာ၊ ဥသဘာဿာ
တိ၊ ဥသဘာဿဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ အတ္တာနမေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊
ပရိဝိယ၊ သူတပါးကဲ့သို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ကလျတန္တိ၊ ကလျတံဟူသည်
ကား၊ ကလျ၊ ကာဘာဝံ၊ စိတ်၏ဘာဝနာကို ဆန့်ကျင်သည်၏အဖြစ်ကို၊
မိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ကမ္မဉ္စတံ၊ အမှု၌ခန့်သည်၏အဖြစ်ကို၊ တာဝနာရောဂျတံ၊
တာဝနာ၌ခန့်ကြမ်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ သွားယံသောအယံ အတ္ထော၊ ထိုအ
နက်ကို၊ ဟတ္ထာ၊ အောက်၌ ဝုတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊
ဇေ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ ဥသဘာမထေရ်သည်၊ ဣဝံ၊ ထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝဒန္တိ
ယေဝ၊ ဆိုလျက်ပင်လျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥသုတ္တာပေတွာ၊ အား

၁-ဧကနိပါတ်-၁၁-ဝဂ်-၁၁၁-ဥသဘတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၃၆

ထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၊

အဟံ၊ ငါသည်။ ဒေဝဂုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ သန္တော၊ ဖြစ်လျက်၊ သိဝိ
နယကံ၊ သိဝိမြတ်စွာဘုရားကံ၊ ပူဇေယိ၊ ပူဇော်ပြီး၊ ဗိဗ္ဗမလံ၊ နတ်ပြည်ဖြစ်
သောထင်းရှားပန်းကို၊ ဂဟတော၊ ဆွတ်ယူ၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။
အဘိရောပယိ၊ တံလ္လပူဇော်ပြီး၊ ဗိဗ္ဗမလံ၊ နတ်ပန်းသည်။ တထာဂတော၊
သိဝိဘုရားရှင်၌၊ သတ္တဟံ၊ ခုနစ်လက်ပတ်သုံး၊ ဆဒနံ၊ ပန်းမဏ္ဍပ်၊ မိုး
သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေ၊ အသုံးစုံကုန်သော၊ ဇနာ၊ နတ်ထုတို့သည်။
သမာ၊ အညီအညွတ်၊ ဂတိံ၊ လာလတ်ကုန်၍၊ တထာဂတံ၊ သိဝိမြတ်စွာဘု
ရားကို၊ နမသမိ၊ သုရှိခိုးကုန်ပြီး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ကေတံ၊ သေကဗျေ၊
သုံးဆူတကမ္ဘာထက်၌၊ ယံဝုပ္ပံ၊ အကြင်ထင်ရှားပန်းကို၊ အဘိရောပယိ၊ တံလ္လ
ပူဇော်ပြီး၊ တေနပုညကဗျေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်
လေးပါးကို၊ နဘိဇာနာမိ၊ မသိစသူ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်း၏ အကျိုးသည်။
ပုပ္ဖပူဇာယ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်း၏ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း။ စ၊ အကျိုးထူးတက်
ဆိုပြီးအံ့၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဒသမေကဗျေ၊ သမိကမ္ဘာထက်၌၊ ဇနာ
ရော၊ ဇုတိန္ဒရအမည်ရှိသော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်
စုံသော၊ မဟဗ္ဗလော၊ ဗိုလ်ထုကြီးကျယ်ခွန်အားကြွယ်သော၊ စက္ကတ္တိ
စကြာရတနာကိုလည်းစတတ်သော၊ ရာဇော၊ စကြာမင်းသည်။ အပေသ
သိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီးမယ့် ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာကိုတို့၊ ဓျာဝိတာ၊
ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
တော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ စ၊
အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အပမေဝ၊ ဤဂါထာသည်လျှင်၊ ထေရဿ၊ ဥသဘမ
ထေရ်၏။ အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏဂါထာ၊ ပြောကြားသောဂါထာ
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤတွင်အပြီးတည်း။ ဥသဘတ္ထေရဂါ
ထာဝဏ္ဏနာ၊ ဥသဘမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီး။

၁-ဧကနိပါတ်-၁၂-ဒုသမဝဂ်-၁၁၁-ဇေန္တုတ္ထေရဂါထာ၊

ဒုပ္ပဗ္ဗန္တမေရုဒ္ဓိဝါသာဂဟာတိ၊ ဒုပ္ပဗ္ဗန္တမေရုဒ္ဓိဝါသာဂဟာဤ၊ သို့အ
စရှိသောဂါထာသည်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊

၁၄၈ လေရဂါသာအဓမ္မကသာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

စေန္ဒရေဝရဿ၊ စေန္ဒမံထရံ၏၊ ဂါသာ၊ ဂါသာတည်း။ အယဒ္ဓိ၊ ဤစေန္ဒမံ
 ထေရံသည်လည်း။ ပုရိယဗ္ဗေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏၊ အထံ
 တော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကူးဖူးဂုဏ်အထူးရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝ၊ ထိုထိုသို့သောလူ့ ဘုံနတ်ဘုံတို့၌၊ ဝိဝဇ္ဇ၊
 ပနိဿယံ၊ ဝရ်ကင်းခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊
 ဥပမိနန္တော၊ ပွားများဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဘဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်
 ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော သိဝိဿ၊ သိဝိမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလ၊ လက်
 ထက်တော်၌၊ ဒေဝပုတ္တော ဒေဝပုတ္တဿဘာဝေန၊ ဘုမ္မရိုးနတ်၏အဖြစ်
 ဖြင့်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တံ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဘုမ္မရိုးနတ်သားသည်၊ ဧကဒိဝ
 သံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္ထာရံ၊ သိဝိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်၍၊ ပသန္တ
 မိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိရုတပုပ္ဖေဟိ၊ လိင်ဆူးငယ်
 ပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာယိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊
 တေနုပညာကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ
 ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣသိယံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါ
 တို့မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ မပရေဠေ၊ မဂရေ၊ ဖ်တိုင်း၌၊
 စေန္ဒဂါမေ၊ စေန္ဒရှာ၌၊ ဧကဿ၊ တယောက်သော၊ မဏ္ဍလိကရာဇဿ၊
 တန်းတလျားကိုအစိုးရသောမင်း၏၊ ပုပ္ဖတ္တာ၊ သားသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊
 နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ အသံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏၊ နာမံ၊ အမည်ကား၊
 စေန္ဒော၊ စေန္ဒအမည်ရှိ၏၊ ဣတိပကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊
 အဟောသိးတင်ရှား၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝိညတံ၊ သိ
 ကြာ၊ ထိဗ္ဗာသည်၏အဖြစ်သို့ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒဟရကာလေ
 ပေဝ၊ ငယ်ရသီစဉ် ကာလကပင်လျှင်၊ ဟေတုသမ္ပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်
 သော ကုသိုလ် အကြောင်းရှေးကဟောဝင် သည်၊ စောဒိယမာနော၊ တိုက်
 တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာနန္ဒမာနသော၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌ညွတ်
 သောစိတ်ရှိသည့်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ပုန၊ တတန်၊ မိန္ဒယိ၊ ကြံပြန်၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာနာ
 မ၊ ရဟန်းအဖြစ်မည်သည်ကား၊ ဒုက္ကရာ၊ ပြုနိုင်ခဲ့၏၊ စာရာဝိ၊ အိမ်ကိုလည်း။
 ဒုရာဝါသာ၊ မိုးအိုင်နိုင်ခဲ့၏၊ ဓမ္မောစ၊ လောကုတ္တရာတရာသည်လည်း၊ ဂန္တိ
 ရော၊ နတ်ခဲ့၏၊ ဘောဂါဝ၊ စည် မိပ်ဥစ္စာတို့ကိုလည်း၊ ဒုရာမိဂမာ၊ ရှောင်ခဲ့ကုန်
 ၏၊ ကံ၊ နှုခေါ်၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒယိ
 ကြံ၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့ဖော်၊ ဤသို့၊ မိန္ဒာဗဟုလော၊ ကြံစည်ခြင်းများ
 သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဝိဝရိန္တော၊ ထွဋ်လည်လည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တ

နေ့သဉ္စ၊ သတ္တု၊ ဖြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏ္ဏိ၊ နာ၏၊ သုတကသေတော၊ သုရားသရားတော်ကို
 ကြာနာရသောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပဗ္ဗန္ဓာဘိရေတော၊ ရဟန်းအဖြစ်၌မူ
 လျော်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ သတ္တု၊ ဖြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံ
 တော်၌၊ ပဗ္ဗန္ဓိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇီတွာ၊ ပွားစေ၍၊ သုခါယ၊ ပဋိပဒါယ၊ လွယ်သော
 အကျင့်ရှိသော၊ ခိပ္ပ၊ ဘိညာယ၊ ခိပ္ပ၊ ဘိညာအဖြစ်ဖြင့်၊ အဟေတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကို၊ သန္တောကာယိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊
 ကတ္တရပူဇကမတေရ်၏အပဒါနံ။ ။

အဟံ၊ ဇေဇ္ဇမည်တွင်ငါအရှင်သည်။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။
 သန္တော၊ ဖြစ်လျက်၊ သိနိနာယကံ၊ သိခိမြတ်စွာထုရားကို၊ ပူဇေယိ၊ ပူဇော်ခဲ့
 ဘူး၏၊ ကိရာတပုပ္ဖံ၊ လိပ်ဆူးငယ်ပန်းကို၊ ပဝ္ဂယ၊ မြှောက်၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သိခိ
 မြတ်စွာထုရားအား၊ အဘိရောပယိ၊ ပူဇော်သောအားဖြင့်တင်လှူပြီး၊ ဣ
 တော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကေတိသေကဗ္ဗ၊ လုံးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ယ
 ပုပ္ဖံ၊ အကြင်လိပ်ဆူးငယ်ပန်းကို၊ အဘိရောပယိ၊ ရှေးရှုကော်ခေါ်ပူဇော်
 ပြီး၊ တေနပုပ္ပန၊ ထိုပန်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇနာမိ၊
 မသိရေဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊
 ထုရားကိုပန်းပူဇော်ရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း၊ ။ င၊ အကျိုးအထူး
 တက်ဆိုဦးအံ့၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ပဗ္ဗမေကဗ္ဗ၊ ငါကမ္ဘာထက်၌၊
 သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟဗ္ဗလော၊ များ
 သောစစ်သည်ဗိုလ်ပါရှိသော၊ သတ္တုတ္တမာ၊ သတ္တဝါတို့ထက်မြတ်တော်
 မူသောကြောင့်သတ္တုတ္တမအမည်တော်ရှိသော၊ ရာဇစက္ကဝတ္ထိ၊ စကြာမင်း
 သည်၊ အဟုအဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီး၊ မယံ၊ ဇေဇ္ဇတွင်မည်ငါမထေရ်
 အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖတ်ကြည်းအင်ကုန်ပြီး၊ ပ၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရ
 ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့၊ ပတော၊ ရောက်ပြီ၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊
 ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တံ၊ ဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 အာဒိတော၊ အစမှ၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဥပ္ပန္နိတက္ကံ၊ ဖြစ်သောဝိတက်ကို၊ သိန္နိတံ၊
 ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ အသက္ခိဝတ၊ မစွမ်းစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောမနဿ၊ စာ
 တော၊ ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတက္ကဿ၊ ဝိတက်၏။

၁၄၂ လေရဂါလာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဥပ္ပန္နကာရံ၊ ဖြစ်သော အခြင်းအရာကိုလည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုဝိတက်
ကို၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဆိန္ဒတဉ္စ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်
ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသေန္တော၊ ပြလိုကောင်း၊ ဒုပ္ပဗ္ဗန္တံဝေဒုရမိဝါသာဂေဟာ၊
ဓမ္မောဂန္တိရော ဒုရမိဂမာဘောဂါ၊ ကိစ္ဆာဝုတ္တိ နောဣတရိတရေနေဝ
ယုတ္တံမိန္ဒေတုံသကတမနိဗ္ဗန္တိ၊ ဒုပ္ပဗ္ဗန္တံဝေဒုရမိဝါသာဂေဟာ၊ ဓမ္မောဂန္တိ
ရောဒုရမိဂမာဘောဂါ၊ ကိစ္ဆာဝုတ္တိ နောဣတရိတရေနေဝ၊ ယုတ္တံမိန္ဒေတုံ
သကတမနိဗ္ဗန္တံဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ ဝေဇေ
ကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဒုပ္ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကားခဲယဉ်း၏၊ ဂေဟာ၊ အိမ်
၌နေသောသူရှိသည်။ ဒုရမိဝါသာ၊ မိုးအုပ်၍နေနိုင်ခဲ့ကုန်၏၊ ဓမ္မော၊ ပဋိ
ဝေဓသဒ္ဓမ္မသသံ၊ ဂန္တိရော၊ နက်နဲ၏၊ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ် ချမ်းသာတို့ကို၊
ဒုရမိဂမာ၊ ရှေ့နိုင်ခဲ့ကုန်၏၊ ဣတရိတရေနေဝ၊ အကြင်အကြင်ရတိုင်းသော
ပစ္စည်းဖြင့်သာလျှင်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဝုတ္တိ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်၊ ကိစ္ဆာ၊
ဆင်၊ ရဲ၏၊ သတတံ၊ မပြတ်၊ အနိစ္စတံ၊ အနိစ္စသဘောရှိသောတေ၊ ဘူမက
ဓမ္မကို၊ မိန္ဒေတုံ၊ ကြံစည်ခြင်းငှါ ယုတ္တံ၊ လျှောက်ပတ်လှ၏။ တဏှ၊ ထို
ဂါထာ၌၊ ဒုပ္ပဗ္ဗန္တိ၊ ဒုပ္ပဗ္ဗန္တံဟူသည်ကား၊ အပ္ပင်၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်
သော၊ မဟန္တံ၊ များသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘောဂက္ခန္ဓဓမ္မေဝ၊ စည်းစိမ်
အရကိုလည်းကောင်း၊ ဉာတိပရိ နုဉ္ဇ၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းကံ လည်းကောင်း၊
ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဣမတ္ထိံသာသနော၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်
၌၊ ဥရိဒတွာ၊ ရင်အပ်၍၊ ပဗ္ဗဇန္တဿ၊ ရဟန်းပြုသောသူအား၊ ဒုက္ကရတ္တာ၊
ခဲယဉ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
၏၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ ဒုက္ကရာ၊ ခဲယဉ်း၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုပ္ပဗ္ဗန္တံ၊
ဒုပ္ပဗ္ဗန္တမည်၏၊ ဝေတိ၊ ဝေဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ နိပါတပဒံ၊ နုပ၊ တံပုဒ်
တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒဋ္ဌတ္ထော၊ မြဲမြံသောအနက်ရှိ၏၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း
အဖြစ်သည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏၊ စေ၊ အ
ကယ်၍၊ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို၊ အာဝသေယျံ၊ မိုးအုပ်၍နေသည်ဖြစ်အံ့၊ ဂေဟာ၊
အိမ်တို့ကို၊ ဒုရမိဝါသာ၊ မိုးအုပ်နိုင်ခဲ့ကုန်၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို၊ အမိဝသန္တေန၊
မိုးအုပ်သောသူသည်၊ ရညာ၊ မင်းသည်၊ ရာဇကိစ္စံ၊ မင်း၏ကိစ္စကို၊
ဣဿရေန၊ အစိုးရသောသူသည်၊ ဣဿရကိစ္စံ၊ အစိုးရသောသူ၏ကိစ္စကို၊
ဂဟပတိနာ၊ သူကြွယ်သည်၊ ဂဟပတိကိစ္စံ၊ သူကြွယ်၏ကိစ္စကို၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊
ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိဇနာစေဝ၊ ဖြေရုံသင်းပင်းတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ သမဏဗြာဟ္မဏေဝ၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့ကို လည်းကောင်း၊ သင်

ဟေတုဗ္ဗာ ငြိမ်းမြင့်ထောက်ပံ့အင်ကုန်၏။ စဝိသေသော၊ အထူးကား၊ တသ္မိံ
တသ္မိံ ကတ္တဗ္ဗေ၊ ထိုထိုပြုအပ်သော အမှုကို၊ ကရိယမာနေဝိ၊ ပြုသော်လည်း
ဗာရာဏသီ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်သည်။ ခဗ္ဗဗ္ဗာ၊ ခဗ္ဗဗ္ဗာ၊
အိုးပေါက်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဟာသမုဒ္ဒေါရိယစ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကဲ့
သို့လည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊ ဒုပ္ပ၊ ရှေးပြည့်နိုင်ခဲ့၏။ တသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်၊ ဇေတဝဂဟာနာမ၊ ထိုအိမ်မည်သည်တို့ကို၊ အာဝယိတုံ၊ စိုး
အုပ်၍နေခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲနွှဲ၊ ဒုက္ခရာ၊ ပြုနိုင်ခဲ့၏။ ဣတိကတွာဣဓိနာ
ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ အဓိဝါသ၊ အိမ်ထိုင်ရာ၊ စိုးအုပ်၍နေကုန်
သောသူတို့သည်၊ ဒုရာဝါသ၊ နေနိုင်ခဲ့ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ပဗ္ဗန္တု၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ အနုဒိဋ္ဌယျံ၊ ပညတ်
တော်နှင့်လျော်စွာရှာရာ၏၊ ဓမ္မော၊ ပဋိဝေဓသန္ဓဗ္ဗသည်၊ ဂန္တိရော၊ နက်နဲ၏၊
ပဗ္ဗန္တု၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ ယဒတ္တော၊ အကြင်မင်၊ ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အ
ကျိုးရှိ၏၊ သောအတ္တော၊ ထိုမင်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးကို၊ ပဗ္ဗဇိတေန၊
မဟန်းဖြစ်သောသူသည်၊ အဓိဂန္တုဗ္ဗော၊ ရအပ်သိအပ်၏၊ ပဋိဝေဓသန္ဓဗ္ဗော၊
ပဋိဝေဓသန္ဓဗ္ဗသည်၊ ဂန္တိရော၊ နက်နဲ၏၊ ဂန္တိရဉာဏဂေါ၊ စရတ္တာ၊ နက်နဲ
သောဉာဏ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကျက်စားရာဖြစ်သောကြောင့်၊ ဒုဒ္ဓသော၊
မြင်နိုင်ခဲ့၏၊ ဒုပ္ပဋိဝိဇ္ဇော၊ ထုံးထွင်းလှိုင်နိုင်ခဲ့၏၊ ဓမ္မဿ၊ ပဋိဝေဓသန္ဓဗ္ဗ၏
ဂန္တိရဘာဝေန၊ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒုပ္ပဋိဝိဇ္ဇတ္တာ၊ ထုံးထွင်း၍လှိုင်
ခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို၊ စေအာဝသေယျံ၊ စိုးအုပ်၍အကယ်
၍နေသည်ဖြစ်အံ့၊ ဘောဂါ၊ စည်၊ မိမိချမ်းသာတို့ကို၊ ဒုမေဂမာ၊ ရနိုင်ခဲ့ကုန်
၏၊ ယေဟံ၊ အကြင်စည်၊ မိမိတို့နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို၊ အာဝယိ
တုံ၊ စိုးအုပ်၍နေခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း၊ တေဘောဂါ၊ ထိုစည်းမိမိ
ချမ်းသာတို့ကို၊ ဒုက္ခနာ၊ ဆင်းရဲသဖြင့်၊ ကယိဇေန၊ ငြိငြိသဖြင့်၊ အဓိဂန္တုဗ္ဗ
တာယ၊ ရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုမေဂမာ၊ ရနိုင်ခဲ့ကုန်၏၊ ဧဝံသန္တေ၊
ဤသို့ဆင်းရဲငြိငြိသဖြင့်၊ ရအပ်သည်ရှိသော၊ ဗာရာဏသီ၊ အိမ်ရာထောင်
သောလူ၏ဘောင်၌နေခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပဗ္ဗန္တု၊ ရဟန်းအ
ဖြစ်၌သာလျှင်၊ အနုတိဋ္ဌယျံ၊ ပညတ်တော်နှင့်လျော်စွာတည်နေရာ၏ ဝေဗ္ဗိ
ဤသို့ပညတ်တော်နှင့်အသင့်အလျော်နေခဲ့သော်လည်း၊ ဣတိတရော၊ အ
ကြင်အကြင်ရတိုင်းသောပစ္စည်းဖြင့်၊ နေ၊ ငတ်တို့၏၊ ဂတ္တိ၊ အသက်မွေးခြင်း
သည်၊ ကိစ္ဆာ၊ ဆင်းရဲငြိငြိ၏၊ ဣမသ္မိ ဗုဒ္ဓဿာသနေ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား
သာသနာတော်၌၊ ဣတိတရော၊ အသက်မွေးလေ့နပ်ပစ္စည်း၊ အကြင်ကြင်ရတို့

၁၄၄ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သမ္ပုဒ်သောပစ္စည်းဖြင့်၊ အမှကံ၊ ငါတို့၏၊ ဝတ္တံဇိဝိကာ၊ အသက်မွေးခြင်း
သည်း၊ ကိစ္ဆာဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ စာရာဝါသာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏
ဘောင်၌နေသောသူတို့သည်၊ ဒုရမိဝါသတာယ၊ မှီ အုပ်၍နေနိုင်ခဲ့သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ တောဝဂါနုဇ္ဈ၊ စည်စိမ်ဥစ္စာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒုရမိဝ
မတာယ၊ နိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂေဟေ အိမ်၌၊ ဣတရိတရေနပစ္စ
ယေန၊ အကြင်အကြင်ရေသမျှသောပစ္စည်းဖြင့်၊ ယာပေတဗ္ဗတာယ၊ မျှအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိစ္ဆာ၊ ပြုပြင်သော၊ ကသိရာ၊ ပင်ပန်းသော၊ ဝတ္တိ၊
အသက်မွေးခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ အမှကံ၊ ငါတို့အား၊ တတ္ထံ၊ ထိုဆင်းရဲ
ပြုပြင်စွာသော အသက်မွေးခြင်း၌၊ ကာလံ၊ ပြုခြင်း၌၊ ကိ၊ အဘယ်မှ၍၊
ဝန္တု၊ သင့်လျော်နိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတတံ၊ မပြတ်၊ အနိစ္စတံ၊ အနိစ္စ
သဘောရှိသော တေဘူမကဓမ္မာ၊ ဗိန္ဒေတံ၊ ကြံစည်ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊
လျှောက်ပတ်၏၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဒိဝသဉ္စ၊ တနေ့ပတ်လုံးလည်း
ကောင်း၊ ဝုဗ္ဗရတ္တပရတ္တန္တံ၊ ဝုရိမယာဝံ ပန္နိမယာဝံပတ်လုံးလည်းကောင်း၊
တေဘူမဓမ္မဇာတံ၊ တေဘူမကတရားအပေါင်းကို၊ အနိစ္စတန္တိ၊ အနိစ္စတံ
ဟူ၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အနိစ္စတန္တိ၊ အနိစ္စတံဟူသည်ကား၊ တေတာတေ
နကာရဏေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပါဒဝယဝန္တတော၊ ဥပ္ပါဒ
သဘောတင်သဘောရှိသော အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဒိယန္တဝန္တ
တော၊ အစအဆုံးရှိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တာဝကာလိကတော
စ၊ အခိုက်အတန့် တသက်လျှာအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိစ္စံ၊ မြဲသည်၊
န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတံ၊
ပသိသံ၊ ပိပသသနာရှုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်တော်လျှောက်ပတ်သွ၏၊ အနိစ္စာ
နုပဿနာယ၊ အနိစ္စာနုပဿနာသည်၊ ဝိဒ္ဓါယ၊ ပြီးပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊
ဣတရာဝါနုပဿနာ၊ ဤမှတစ်ပါးသောဒုက္ခာနုပဿနာ၊ အနတ္တာနုပဿနာ
တို့သည်လည်း၊ သုခေနုဝုရုရ်းသာသဖြင့်သာလျှင်၊ သိဇ္ဈန္တိ၊ ပြီးကုန်၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အနိစ္စာနုပဿနာဝ၊ အနိစ္စာနုပဿနာကိုသာလျှင်
ဧတ္ထ၊ ဤဝါသာပါ၌၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ အနိစ္စဿ၊ အနိစ္စ၏၊ ဒုက္ခာနတ္တတာ
ဟိ၊ ဒုက္ခအနတ္တအဖြစ်တို့နှင့်၊ အဗျာဘိစာရဏတော၊ လင်းပါးသွယ်မရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ သာသနိကဿ၊ သာသနာတော်ဟောင်း၌ဖြစ်သော
သူအား၊ သုခါဂဟဏတောစ၊ ယူလွယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ယဒနိစ္စတံဒုက္ခံ
ယံဒုက္ခတဒနတ္တတိစ၊ ယဒနိစ္စတံ ဒုက္ခယံဒုက္ခံ တဒနတ္တဟူ၍ လည်း

၁-ကေနိပါတ်-၁၂-၁၆-၁၁၁-ဇေဗ္ဗိတ္တေရဂါထာ၊ ၁၄၅

ကောင်း၊ ယံကိဉ္စိသမုဒယဓမ္မံသဗ္ဗိတံနိရောဓဓမ္မံ၊ ဝယဓမ္မသင်္ခါရာတိ၊
 ယံကိဉ္စိ သမုဒယဓမ္မံ၊ သဗ္ဗိတံနိရောဓဓမ္မံ ဝယဓမ္မသင်္ခါရာဟူ၍ လည်း
 ကောင်း၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယံ၊ အကြင်တောဘူမက ဓမ္မအပေါင်း
 သည်၊ အနိစ္စ၊ အဋ္ဌိ၊ ခရီးတံ၊ ထိုတောဘူမကအပေါင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊
 တံ၊ ထိုဒုက္ခသဘောရှိသောတောဘူမကဓမ္မအပေါင်းသည်၊ အနုတ္တရံ၊ အနှစ်
 သာရမှကင်း၏။ ယံကိဉ္စိ အလုံးစုံသောတောဘူမကဓမ္မအပေါင်းသည်၊ သမုဒ
 ယဓမ္မံ၊ ဖြစ်တတ်သော သဘောရှိ၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတောဘူမက ဓမ္မအပေါင်း
 သည်၊ နိရောဓဓမ္မံ ချုပ်တတ်ပျက်တတ်သောသဘောရှိ၏၊ သင်္ခါရာ၊ တောဘူမ
 ကသင်္ခါရတရားတို့ သည်၊ ဝယဓမ္မာ၊ ပျက်တတ်သောသဘောရှိကုန်၏၊ တံ၊
 ထိုဝိတက်ဘိုး၊ ဣမိနာ၊ ဤလက္ခဏာဖြင့်၊ နိဂ္ဂဟန္တေ၊ ပိယ၊ နှိပ်စက်ပျက်စီး
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအထူး၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ငမ္မိက္ကမဝသေန၊
 ပတ်သည်၏အဝှမ်းအားဖြင့်၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဝိတက္ကမိန္ဒြာဝိတက်ဘိုး၊ နိဂ္ဂဟတော၊ နှိပ်၍၊ အနိစ္စတာရဓေန၊ အနိစ္စ
 ကိုအကြံ၊ အမှူးအဦးပြုသဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာဘိုး၊ အာရတိတွာ၊ အား
 ထုတ်၍၊ ဣဒါနိယဓုအခါ၌၊ ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောရဟန်းကိစ္စမဂ်
 ဖိုလ်ကိစ္စရှိသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို ဒေသဝေါ၊
 ပြု၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အတ္တနောပမ္ဘိပတ္တိန္တိ၊ အတ္တနောပမ္ဘိပတ္တိဟူ၍၊
 မယာ၊ ငါသည်၊ ဝတ္ထံ၊ ထိုအပ်၏၊ ဣဒမေ၊ ဤဂါထာသည်လျှင်၊ တေရသမ၊
 ဇေဗ္ဗိမထေရ်၏၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဘိုး၊ ဗျာကရဏံ၊ ဟောကြားခြင်း
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေဗ္ဗိတ္တေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဇေဗ္ဗိမထေရ်
 ၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၁၂-ဒုတိယမဂ်-၁၁၂-ဝန္တဂေါတ္တတ္ထေရဂါထာ၊

တေဝိဇ္ဇောဟံမ ဘဝဗျာပိဘိ၊ တေဝိဇ္ဇောဟံမဟာဗျာပိ အဝရှိသေ၊
 ဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဝန္တဂေါတ္တတ္ထေ
 ရသမ၊ ဝန္တဂေါတ္တမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ အယမ္ပိ၊ ဤမထေရ်
 သည်လည်း၊ ဝုရိမယုဇ္ဈေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊
 ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူ ရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ တတ္ထတတ္ထာဝေ၊ ထိုထိုသို့သေလျှင်၊ ဘုံနတ်ဘုံ၌၊ ဝိ၊ ချုပ်နိဿယံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသုလမိဖံ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသော

၁၄၆ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

မျိုးစေ့ကို၊ ရောပေဇ္ဇော၊ စိုက်ပျိုးသည်ဖြစ်၍၊ ဘဝဝတော၊ ဘုန်းတော်
 ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား၏၊
 ကာလေး၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗန္ဓုမတိနဂရေ၊ ဗန္ဓုမတိပြည်၌၊ ကုလဂေ
 ဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်
 သို့၊ ပတ္တဝါ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ရညာ၊ မင်းသည်၊
 နဂရေဟိဝ၊ ပြည်သူတို့နှင့်လည်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဗုဒ္ဓပူဇံ၊ မြတ်စွာဘုရားအား
 ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုအတ္တတော၊ မှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ ဒေဝ
 မနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပျံ့တို့၌၊ သံသရေဇ္ဇော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊
 ဣမသ္မိ ဗုဒ္ဓုပ္ပ၊ ဒေ၊ ဤတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂ
 ဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဘဝသမ္ပန္နဿ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာဥဇ္ဈာန်သံလွန်
 ပြည့်စုံသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ဝုတ္တောဟုတွာပုတ္တဘာဝေန၊ သား
 ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏ဟုဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ ဝိတု၊
 အဘ၏၊ ဝစ္ဆဂေါတ္တတာယ၊ ဝစ္ဆအနွယ်၌ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဝစ္ဆဂေါတ္တောတွဝသမညာ၊ ဝစ္ဆဂေါတ္တဟူသော အမည်သည်သာ
 လျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝိညတံ၊
 သိကြားလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဗြာဟ္မဏ ဝိဇ္ဇာသု၊
 ပုဏ္ဏားတို့၏ အတတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဂဝေသဇ္ဇော၊ ရှုစိုးသည်ရှိသော်၊
 တက္က၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏ အတတ်တို့၌၊ သာရံ၊ အနှစ်ကို၊ အမိသွာ၊ မမြင်
 မူ၍၊ ပရိဗ္ဗာဇကပဗ္ဗန္တံ၊ ပရမီဇရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊
 ဝိစရေဇ္ဇော၊ ထည့်လည် သည်ရှိသော်၊ သတ္တဝရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပ
 သင်္ကမတွာ၊ ကပ်၍၊ ပဉ္စု၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ ချွေကပ်ထား၍၊ တသ္မိံ၊
 ထိုပြဿနာကို၊ ဝိဿဇ္ဇိတ၊ မြေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပဿန္တမနသော၊
 ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊
 အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံစီး
 ဖြန့်ခြင်းအမှုကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နဝိရေဿဝ၊ မကြာမြင့်မီ
 ပင်လျှင်၊ သဗ္ဗဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏ဟေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၌၊ ။

ဥဒေန္တံ၊ ရှေ့လောကခေတ်မှတက်ထွန်းသော၊ သတရံသိဝသတရံ
 သိက္ခဝ၊ နေဝန်းကဲ့သို့သော၊ ဘာဏုမံ၊ အရောင်ရှိသော၊ ပီတရံသိဝ၊ ရွှေ
 အဆင်းရှိသောနေမင်းကဲ့သို့သော၊ ပန္နရသေ၊ တဆွဲငါးရက်နေ၌၊ စန္ဒယ

၁-ကောနိပါတ်-၁၂-ဝဂ်-၁၁၂-ဝိဇ္ဇာဂေါတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၄၇

ထာ၊လက္ခဏံ၊ နိယန္တံ၊တြိသွားတော်မူသော၊ လောကနာယကံ၊ မြတ်စွာ
 သူရားကို၊ အဋ္ဌသဗ္ဗိယဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်း ရှစ်ထောင်ကုန်သော၊
 သဗ္ဗုခင်သိမ်းကုန်သော၊ ဝိကာသဝါ၊ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အတုံ၊
 ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ နိပဒိန္န၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့ကို အစိုးရတော်မူ
 သော၊နရာသတံ၊လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊သမ္မုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာသူရားကို
 တော၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်၊ ပရိဝါရိံသု၊ ခြံရံကုန်၏။ လောကနာယ
 ကော၊ မြတ်စွာသူရားသည်၊ နိယန္တံ၊ တြိသွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ တံ
 ဝိထိံ၊ထိုခရီးကို၊သမ္မုဒ္ဓိတွာ၊တံမြက်လှည်း၍၊တတ္ထ၊ထိုးရိ၍၊ ဝိဇ္ဇသန္ဓေန၊
 ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသ၊စိတ်ဖြင့်၊စဉ်းစားတံခွန်ကို၊ ဥဿ၊ပေမိ၊ရိုက်
 ထူ၏။ ။အတော၊ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ကေနဓုတကဏ္ဍေ၊ ကိုဆွဲတကမ္ဘာ
 ထက်၌၊လံစဉ်း၊အကြင်တံခွန်ကို၊အဘိရောပယိံ၊တင်လှူပူဇော်၍ တဟော
 ထိုအခါမှ၊ပာတုတိ၊စ၍၊ ဒုဂ္ဂဟိံ၊အပါယ်လေးပါးကို၊နာဘိဇာန၊မိ၊ မသိစ
 ဘူး၊ဣဒံဗလံ၊ဤအကျိုးသည်၊ ဓဇဒါနဿ၊ တံခွန်အလှူ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုး
 တည်း။ ။အတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ စတုတ္ထကဏ္ဍေ၊ လေးကမ္ဘာ
 မြောက်၌၊မဟဗ္ဗလော၊ ကြီးသောခွန်အားများသောဗိုလ်ပါရှိသော၊သဗ္ဗာ
 ကာရေန၊ခင်သိမ်းသောအခြင်းအရာနှင့်၊သမ္ပန္နံ၊ပြည့်စုံသော၊ သုဓဇောတိ၊
 သုဓဇဟူ၍၊ဝိသုတော၊ထင်ရှားသော၊ ရာဇာ၊စကြာမင်းသည်၊ အဟော
 သိ၊ဖြစ်ပြီ။ ။မဟံ၊ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊
 ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ-(ပ)၊ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာသူရား၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမ
 တော်ကို၊ကတံ၊လို ကံနာပြု၊ကုန်ပြု၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏။ ။

သဇ္ဇာဘိညာ၊ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ဟုတွာပန၊ဖြစ်ပြီး
 ၍ကား၊အတ္တနားမိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ပဋိပတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ဆင်ခြင်၍၊
 သောမနဿဇာတော၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒါနဝ
 သေန၊ဥဒါနိုး၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇောဟံ၊ဟောဈာယိ၊ စေတောသမ
 ထကောဝိဒေါ၊ သဒတ္ထောမေအနုပ္ပတ္တော၊ကတံဗုဒ္ဓဿ သာသနန္တိ၊ဂါထံ၊
 တေဝိဇ္ဇောဟံ မဟာဈာယိ၊ စေတောသမထကောဝိဒေါ၊ သဒတ္ထောမေ
 အနုပ္ပတ္တော၊ကတံ ဗုဒ္ဓဿသာသနံဟူသောဂါထာကို၊အဘာသိ၊ရွတ်ဆို
 ၍။ ။တေဝိဇ္ဇော၊ ပုဗ္ဗနိဝါသ အစရှိသောသုံးပါးသော ပရမတ္ထဝိဇ္ဇာရှိ
 သော၊ အဟံ၊ငါသည်၊ မဟာဈာယိ၊ သမုဒယသစ္စာ အတို့၌ဖြစ်သော
 အကြွင်းမရှိသောကိလေသာအပေါင်းကိုဖုတ်ကြည်းတတ်၏၊စေ တာသ
 မထကောဝိဒေါ၊စိတ်ကိုလျှပ်မြောက်ခြားခြင်းကို ပြုတတ်သောကိလေသာ

၁၄၈ ထေရဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တို့ နှိပ်ခြင်းစေသဖြင့် ကောင်းစွာထားခြင်း၌လိမ္မာ၏။ မေမယော၊ ငါသည်။
 သဒ္ဓေညော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အနုပုတ္တော၊ ရအင်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်
 စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်မူပြီး၊
 တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ တေဝိဇ္ဇောဟန္တိ၊ တေဝိဇ္ဇောဟံဟူ၍ နာည်ကားမံ၊ ငါ့ကို၊
 ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တိဏ္ဍိဗေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရံ၊ ကမ်းတစ်ဘက်သို့၊
 ဂတတ္တား၊ လောက်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တေ
 ဝိဇ္ဇောဘိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောသူဟူ၍၊ သဉ္ဇာနန္တိ၊ သိကြေကုန်၏၊ တံ
 ပန၊ ထိုဝိဇ္ဇာသည်ကား၊ သာမညမတ္တံ၊ အမည်မျှသာတည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဝီသုဗေဒေသု၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၌၊ ဝိဇ္ဇာကိစ္စဿ၊
 ဝိဇ္ဇာကိစ္စ၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်တည်း၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌
 ကား၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသညာ၊ အာဒိန္နံ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသညာ၏အစရှိကုန်သော၊ တိဿန္တံ၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာနံ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အဓိဂတတ္တာ၊ ရအင်ပြီးသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဟန္တဿ၊ ကြီးကျယ်သော၊ အနဝသေ
 သဿ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ သမုဒယပက္ခယဿ၊ သမုဒယသစ္စာအတို့၌
 ဖြစ်သော၊ ကိလေသဂဏဿ၊ ကိလေသာအပေါင်းကို၊ ဈ၊ ပနတော၊ ဖုတ်
 ကြည်းတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟန္တေန၊ ဖြတ်သော၊ မဂ္ဂ
 ဗသဈာနေန၊ မဂ်ဖိုလ်များဖြင့်၊ မဟန္တဿ ဥဇ္ဈာရဿ၊ ဝဏိတဿ၊ ဖြတ်
 သော၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဈာယနတောစ၊ ကပ်၍ရှုတတ်သောကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ မဟာဈာယီ၊ မဟာဈာယီမည်၏၊ စေတောသမထကောဝိ
 ဒေါတိ၊ စေတောသမထကောဝိဒေါ ဟူသည်ကား၊ စိတ္တသင်္ခါတကရာနံ၊
 စိတ်၏ခြောက်ခြားခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ သံကိလေသဓမ္မိနံ၊ ညစ်ညူးပူ
 ပန်းစတတ်သောကိလေသာတရားတို့ကို၊ ဂူပသမနေန၊ ငြိမ်းစေသဖြင့်၊ စေ
 တသော၊ စိတ်ကို၊ သမာဓုဟနေ၊ ကောင်းစွာထားခြင်းဆောက်တည်ခြင်း၌၊
 ကုသလော၊ လိမ္မာ၏၊ ဧတေန၊ ထိုစေတောသမထကောဝိဒေါဟူသော
 စကားဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇာဘာဝဿ၊ တေဝိဇ္ဇာဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်၏၊
 ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာသမာဓိကော
 သလ္လသဟိတေန၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသနိဗ္ဗစက္ခုဟုဆိုအပ်သောသမာဓိကောသလ္လ
 ညာဏ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ အာသဝက္ခယေန၊ အာသဝက္ခယအဘိညာဉ်ဖြင့်
 တေဝိဇ္ဇတာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏၊
 ကောဝလေန၊ အလုံးစုံသောညာဏ်ဖြင့်၊ ဒသိတာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံ

၁-ကောနိပါတ်-၁၂-ဝဂ်-၁၁၂-ဝန္တဂေါတ္တတ္ထေရဂါယာ၊ ၁၄၉

သည်၏အဖြစ်ကိုမပြုအပ်၊ သဒတ္ထောသကတ္ထော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အယံ၊
ဤသဒ္ဓတ္ထောဟူသောဝုဒ်သည်၊ အနုပ္ပတ္တသဒ္ဓတ္ထောတိ အာဒိသုပိယံ၊ အနုပ္ပတ္တ
သဒ္ဓတ္ထောဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌ကဲ့သို့၊ ကကောယံ၊ ကအက္ခရာ၏၊
ဧကာရော၊ ဧအက္ခရာကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ သဒ္ဓတ္ထောတိ စ၊ သဒ္ဓတ္ထောဟူ
သောပါဌ်ဖြင့်လည်း၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အတ္တုပနိဗန္ဓဋ္ဌေန၊ မိမိသို့ဆောင်
တတ်သောအနက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္ထာနံ၊ အကျိုးစီးပွားတို့ကို၊
အဝိဇ္ဇဟနဋ္ဌေန၊ မတွန့်တတ်သောအနက်သံတောကြောင့် လည်းကောင်း၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရမတ္တဋ္ဌေနစ၊ ဖြတ်သောအနက်သံတောကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တတ္တာ၊ အကျိုးစီးပွားဖြစ်သောကြောင့်၊ သ
ကတ္ထောတိ၊ သကတ္တဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သွာပံသော အပံသဒ္ဓတ္ထော၊
ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အနုပ္ပတ္တော အဓိဂတော၊ ရအပ်ပြီ
တောန၊ ဤသဒ္ဓတ္ထောမေအနုပ္ပတ္တောဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ ယထာဝရန္တံ၊ အကြင်
အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ ဟောဈာပိဘာဝံ၊ များစွာဖုတ်ကြည်းလေ့ရှု
လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ သိဓပ္ပတ္တံ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်သည်ကို၊ က
တွာ၊ ပြု၍၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားပေါ်သည်၊
ဝုတ္တနယမေပ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသလျှင်ကတည်း။ ၁၀၂ ဝန္တဂေါတ္တတ္ထ
ရဂါယာဝဏ္ဏနာ၊ ၁၀၂ ဝန္တဂေါတ္တမထေရ်၏ ဂါယာအတွင်းသည် နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကောနိပါတ်-၁၂-ဒုတိယမဝဂ်-၁၁၂-ဝနဝန္တဂေါတ္တတ္ထရဂါယာ၊

အန္တောဒိကာဝုထုသိလာတိ၊ အန္တောဒိကာဝုထုသိလာ အစရှိသော
ဂါယာသည်၊ အာယလ္လတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဝနဝန္တဂေါတ္တ
ရဿ၊ ဝနဝန္တမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတည်း၊ အယန္တံ၊ ဤသထေရ်သည်
လည်း၊ ဝုဒ်မဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အဝံတော်တို့၌၊ ကတော
ဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထာဝရေ၊
ထိုထိုသို့သောတဝုဒ်၊ ဝိဝဇ္ဇုပနိသပံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အကြောင်းဖြစ်
သော၊ ကုသလဗီဇံ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသောမျိုးစုတို့၊ ရောပေန္တော၊ ပိုက်
ပျို ခဲ့ဘူးသောကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊ ဆုနိုးတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်
မူသော၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိဖြစ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်

၁၅၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

၌၊ ကုလဝေဟ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ ပညာရှိသည်၏
 အဖြစ်သို့၊ ပုဂ္ဂေဝ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဇီဝန္တော၊ အသက်မွေးသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးသား
 အား၊ ကိဉ္စ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ အပရာဓံ၊ အပြစ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုမိသော၊ ကြောင့်၊
 မရဏာဘယေန၊ သေဘေးဖြင့်၊ တဇ္ဇိတော၊ ချိန်းမောင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပဿ
 ယန္တော၊ ပြေသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ ဗေမိရက္ခံ၊ သံသပ်
 ဗေမိကို၊ ဗိသွာ၊ မူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ တဿ၊ ထိုသံသပ်ဗေမိ၏၊ မူလံ၊ အရင်းကို၊ သမ္ပန္နိတွာ၊ တံမြက်ထွန်း
 ၍၊ ဝိဇ္ဇိဗန္ဓဟိ၊ ခိုင်ညာနွှင်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ အသောကပုဗ္ဗဟိ၊ ငန်း
 သုံးပွင့်တို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဗေမိ၊
 သံသပ်ဗေမိကို၊ အဘိမုခေါ၊ ရှေးရှုနေသောမာနော၊ ရှိခိုးလျက်၊ ပလ္လင်္ဂေ၊
 ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ နိသိန္ဓော၊ နေသည်ရှိသော်၊ မာရေတုံ၊ သတ်ခြင်၍၊ အာဂ
 တေ၊ လိုက်လာကုန်သော၊ ပစ္စတ္တိကေ၊ ရန်သူတို့ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ တေသု၊
 ထိုရန်သူတို့၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အကောပေတွာ၊ မပျက်စေမူ၍၊ ဗေမိ၊ ဝေ
 ဗေမိပင်ကိုသာလျှင်၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်လျက်၊ သတပေါရိသေ၊
 အသုတရာရှိသော၊ ပပါတေ၊ ခြောက်ကမ်းပါး၌၊ ပပတိ၊ ချလေ၏၊ သော၊ ထို
 အမျိုးကောင်းသားသူရင်း၌၊ သည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ
 ကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ အသန်
 တလဲလဲ၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်
 လူပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြာဗ္ဗေ၊ ဤ
 ငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဝဟေ၊ ရာဇ
 ဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိတာသမ္ပန္နဿ၊ စည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပြာဟူဏဿ၊
 ပုဏ္ဏား၏၊ ပုဂ္ဂေဝဟုတွာ၊ ပုဂ္ဂဘာဝေန၊ သား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ
 ၍၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ ဝန္တောတိနာမံ၊ ဝန္တဟူသော
 အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊
 ဝယပ္ပတ္တော၊ တစ်ဆွဲခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဗိမ္ဗိဿ
 ရသမာဂမေ၊ ဗိမ္ဗိဿရမင်း၏အစည်းအဝေး၌၊ ပရိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ အောင်သော
 သဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန် ပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
 ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပါဒါန၌၊ ။

အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗရကဗ္ဗာယနေ၊ သူတပါး၏အမှုတို့ကို ဆောင်ရွက်
 အားထုတ်ပြုလုပ်ခြင်း၌၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ အပရာဓံ၊ အပြစ်ကို၊

၁-ကေန်ပါတ်-၁၂-၀၇-၁၁၃-၀နပစ္ဆိမ္မတ္တဂေါသာ၊ ၁၅၁

အကသိ၊ ပြု၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝဏ္ဏပုတ္တော၊ သတ်အပ်သည်သို့ရောက်
 သည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဘယဝေရသမ္ပိတော၊ ကြောက်ခြင်းထိတ်လန့်
 ခြင် ဖြင့်နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝနန္တံ၊ တောအတွင်းသို့၊ အဘိဓာဝိသံအဘိ
 ဓာဝိ သန္တော၊ ပြေးသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝုပ္ပိတံ၊ ပင်သုံး
 ကျက်ပွင့်သော၊ ပါဒပံ၊ သော်ကပင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိဇ္ဇိဗန္ဓံ၊ ခိုင်ညာ
 နှင့်တကွသော၊ သုနိဗ္ဗိတံ၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်စီစဉ်၍ပြီးခဲ့သော၊ တမ္မဗုဒ္ဓံ၊
 နိသောသော ကပန်းကို၊ ဂဟေတွာန၊ ယူ၍၊ ဗောဓိပင်၊ သခွတ်သံသင်
 ဗောဓိမြတ်၌၊ ဩကိရိ၊ ခင်းကြံပြီး၊ ပါဒပမုတ္တမံ၊ သစ်ပင်တကာတို့ထက်
 မြတ်သော၊ ထံဗောဓိပါဠုလိ၊ ထိုသံသင်ဗောဓိကို၊ သမ္မုဇ္ဈိတွာ၊ တံမြက်
 တည်း၍၊ ပလ္လက္ကံ၊ ထက်ထပ်ကို၊ အာဘုဇိတွာန၊ ခွေ၍၊ ဗောဓိမူလေ၊
 ဗောဓိပင်ရင်း၌၊ ဥပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီး၊ ပစ္စတ္ထိကာ၊ ရန်သူဖြစ် ကုန်သော
 သူတို့သည်၊ ဂတမဂ္ဂံ၊ သွားရာလမ်းခရီးကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှေးကုန်လျက်၊
 မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိကော၊ အနီး၌၊ အာဂစ္ဆံ၊ ရောက်လာပြီ၊ ကုန်၏၊ တေစ၊ ထိုသူ
 တို့ကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုထက်ထပ်ဖွဲ့ခွေနေရာ
 ၌၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဗောဓိ၊ သခွတ်ဗောဓိကို၊ အဝဇ္ဇိ၊ နှိပ်လုံးသွင်းပြီး၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိပ္ပသန္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသ၊
 စိတ်ဖြင့်၊ ဝန္တိတွာဝ၊ ရှိခိုးပြီး၍လျှင်၊ အနေကထာလေ၊ များသောတန်းဆင့်ရှိ
 သော၊ ဘယာနကော၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော၊ ဂိရိနုဂ္ဂေ၊ ကောင်ချောက်
 ကြား၌၊ ပပတိ၊ ကျ၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကနုဝုတေကပ္ပေ၊
 ကုံးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ယံဗုဒ္ဓံ၊ အကြင်နိသောသောကပန်းကို၊ အဘိရော
 ပယိ၊ တင်လျှူပူဇော်ဘူးပြီး၊ တေနုဗုဒ္ဓေ၊ ထိုနိသောသောကပန်းကြောင့်၊
 ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်
 လေးပါးကို မသိရခြင် တည်းဟူသော၊ အကျိုးသည်၊ ဗောဓိပူဇာယ၊ သံ
 သင်ဗောဓိပင်ကိုပူဇော်ရခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း၊ စေ၊ ဆက်၍ဆိုပြီး
 အံ၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ တဝိယေကပ္ပေ၊ သုံးကပ်မြောက်၌၊ သန္တု
 သိတော၊ သန္တုသိတအမည်ရှိသော၊ သတ္တရတနာသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်
 ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟဗ္ဗလော၊ ကြီးသောခွန်အားများသောစစ်သည်ဗိုလ်
 ပါရှိသော၊ ရာဇာစက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်းသည်၊ အဟုအဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး
 ပြီ၊ မယှံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်
 ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်
 ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ။

၁၅၂ ထေရ်ဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

အရဟတ္တံပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ ပတွာရောက်၍၊ ဝိဝေကာဘိရ၊
 တိယာ၊ ဝိဝေက၌အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းကြောင့်၊ ဝနေယော၊ တော၌သာ
 လျှင်၊ ဝသိ၊ နေ၏၊ ထေရ်၊ ထိုကြောင့်၊ ဝနဝန္တောဘိသမညာ၊ ဝနဝန္တဟူ
 သောအမည်သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ သင်ရှားဖြစ်၏၊ အထပန္နော၊ ထို့နောက်မှ၊ ကေ
 ဒါ၊ တရံရောအခါ၌၊ ထေရော၊ ဝနဝန္တမထေရ်သည်၊ ဥာတိဇနာနုပ္ပဟတ္ထံ၊
 ဆွေမျိုးဖြစ်သူလူတို့ကို၊ မြီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊
 ဝတော၊ သွားလေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဥာတကေဟိ၊ အဆွေအ
 မျိုးတို့သည်၊ ဥာဗ္ဗိယမာနော၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာတိပါဟံ
 နှစ်ခုကပ်သုံးရက်၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ ဝမနာကာရံ၊ သွားအံ့သောအခြင်းအရာ
 ကိုး၊ သန္ဓသေသိ၊ ပြု၏၊ တံ၊ ထိုဝနဝန္တမထေရ်ကို၊ ဥာတကာ၊ အဆွေအမျိုး
 တို့သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဗ္ဗကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ အနုပ္ပဟတ္ထံ၊ မြီး
 မြှောက်ခြင်းငှါ၊ ဓုရိဟာရေ၊ နေမြဲတိုင်းသောကျောင်း၌၊ ဝသထ၊ နေ
 တော်မူပါလော့၊ မသံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဥပဇ္ဇဟိသသာမ၊ လုပ်ကျွေးပါကုန်
 အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာဝိသံ၊ တောင်ပန်ကုန်၏၊ ထေရော၊ ဝနဝန္တမထေရ်
 သည်၊ တေသံ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့အား၊ ပဗ္ဗတာရ၊ မဏေယျ၊ ကက်တ္တနာဝသေ
 န၊ တောင်၏မွေ့လျော်ဘူယံရှိသည်၏အဖြစ်ကို ကြားသည်၏အတွင်းအား
 ဖြင့်၊ ဝိဝေကာဘိရတိ၊ ဝိဝေက၌အလွန်မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နိဝေ
 ဓေန္တော၊ သိစေလိုရကား၊ အန္တောဒိကာပုထုသိလာ၊ ဂေါနဂုံသမိဂါယုတာ၊
 အဗ္ဗုသေဝါလသဉ္စန္ဒာ၊ တေသေလာရမယန္တိမန္တိ၊ အန္တောဒိကာပုထုသိ
 လာ၊ ဂေါနဂုံသမိဂါယုတာ၊ အဗ္ဗုသေဝါလသဉ္စန္ဒာ၊ တေသေလာရမယန္တိမန္တိ
 မံဟူသောဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ အန္တောဒိကာ၊ မ
 နောက်ကြည်လင်သန့်စင်သောရေရှိကုန်သော၊ ပုထုသိလာ၊ ကုယ်ပြန်
 သောကျောက်ရှိကုန်သော၊ 'ဂေါနဂုံသမိဂါယုတာ၊ မြောက်ညိုစထွေ
 ချေသတ္တဝါများစွာရောက်ကုန်သော၊ အဗ္ဗုသေဝါလသဉ္စန္ဒာ၊ ရေမှော်
 တို့ဖြင့်ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ တေသေလာ၊ ထိုတောင်ကြီးတို့
 သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ရမယန္တိ၊ မွေ့လျော်စေကုန်သိ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အန္တောဒိကာတိ၊ အန္တောဒိကာ ဟူသည်ကား၊
 အန္တံ၊ အဗဟလံ၊ ညစ်ကျေးမရ၊ မနောက်ကျသော၊ သုခမံ၊ နှံ့ညံ့သိမ်မွေ့
 သော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ တေသု၊ ထိုတောင်းတို့၌၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ အန္တောဒိကာ၊ အန္တောဒိကမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆို
 လိုလျက်၊ လိင်္ဂပလ္လသေန၊ လိင်တောက်ပြန် သဖြင့်၊ အန္တောဒိကာတိ၊

၁-ကောနိပါတ်-၁၂-ဝဂ်-၁၁၃-ဝနပစ္ဆိမတ္ထရဝါယာ၊ ၁၅၃

အန္တောဒိကာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တေန၊ ထိုအန္တောဒိကာဟူသောပုဒ်
 ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုတောင်တို့၏၊ ဥဒကသမ္ပတ္တိ၊ ရေ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒဿေ
 တိ၊ ပြု၏။ ပုဿတိ၊ ပုတုဟူသည်ကား၊ ဧတေသု၊ ထိုတောင်တို့၌၊ မုဒုသုခ
 သမ္ပဿာ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောအဝတ္တုချမ်းသာသော အဝတ္တုရှိကုန်သော၊
 သိလော၊ ကျောက်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗသိလော၊
 ပုဗ္ဗသိလောမည်ကုန်၏။ ဧတေန၊ ထိုပုဗ္ဗသိလောဟူသောစကားကိုဆိုရခြင်း
 ဖြင့်၊ နိသဇ္ဇဋ္ဌာနသမ္ပတ္တိ၊ နေရာအရပ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒဿေဟိ၊ ပြတော်
 မူ၏။ ဧတေသံ၊ ထိုမျောက်ညိုတို့အား၊ ဂုန္တံ၊ ဝိပဿနာဘုံကဲ့သို့သော၊ နဂုံလံ
 နဂုံဌံ၊ အမြီသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဂေါနဂုံလော၊ ဂေါနဂုံလ
 မည်ကုန်၏။ ကာဠမက္ကမ္ဘာ၊ မျောက်ညိုတို့ကိုလက္ခန္ဓာ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ပကတိ
 မက္ကမ္ဘာ၊ ပကတိမျောက်ညိုဟူ၍လည်း၊ ဧန္တိယေဝ၊ ဆိုကုန်သလျှင်
 ကတည်း၊ ဂေါနဂုံလောဟိစ၊ မျောက်ညိုဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပသဒါဒိကော
 ဟိစ၊ ချေစသောသတ္တဝါတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဟံတဟံ၊ ထိုထိုအရပ်
 ၌၊ ဝိဝရန္တေဟိ၊ ထွဉ်လည်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ဖြင့်၊ အာယုတာမိဝာပိ
 ကာ၊ ချော့နှောကုန်သည်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဂေါနဂုံလမိဂါယု
 တာ၊ ဂေါနဂုံလမိဂါယုတာမည်ကုန်၏။ ဧတေန၊ ထိုဂေါနဂုံလမိဂါယုတာ
 ဟူသောပုဒ်ကိုဆိုသဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုတောင်တို့၏၊ အမနုဿုပစာရိတာယ၊
 လူတို့၏ ဥပစာ မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အရညလက္ခဏာပေတံ၊
 တောလက္ခဏာ ချောက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏။
 အဗ္ဗုသေဝါလသဉ္စန္ဒာဟိ၊ အဗ္ဗုသေဝါလသဉ္စန္ဒာဟူသည်ကား၊ ပဝန
 တော၊ တောမှ၊ သတတံ၊ မပြတ်၊ ပဉ္စရမာနသလိလတာယ၊ ဟ်စီးသော
 ရေရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဟံတဟံ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ဒကသေဝါလ
 သဉ္စန္ဒာဒိတာ၊ ရေဖျော်တို့ဖြင့်ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းကုန်သော၊ တေသေသာ
 ရမယန္တိ၊ မန္တိ၊ လေသေသာရမယန္တိ၊ ခံဟူသည်ကား၊ ပဉ္စ၊ အကြင်တောင်
 ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝသာမိ၊ နေ၏။ ဧဒိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ တေ
 သေသာပဗ္ဗတာ၊ ထိုတောင်ကြီးတို့သည်၊ ဝိဝေကာဘိရတာယ၊ ဝိဝေက၌
 မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ရမယန္တိ၊ မွေ့လျော်စေကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့
 ကြောင့်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုတောင်သို့သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂန္ထာမိ၊ မဆိုင်း
 မင်္ဂလွှားတော့အံ့၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယ်၊ အလိုတော်
 တည်း၊ ဣမမေဝစဂါယာ၊ ဤဂါယာသည်ပင်လျှင်၊ ဝေရုဿ၊ ဝနဝန္တမ
 တေရ်၏အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်၊ အ

၁၅၄ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဝနဝစ္ဆတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဝနဝစ္ဆမထေရ်၏ဂါထာအသွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၁၂-ဒွါဒသမဇင်-၁၁၃-အဓိမုတ္တတ္ထေရဂါထာ။

ကယယဒုဗ္ဗုလ္လဂရုနာတိ၊ ကာယဒုဗ္ဗုလ္လဂရုနာဟူသောဤဂါထာသည်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိ သော။ အဓိမုတ္တတ္ထေရဿ၊ အဓိမုတ္တမထေရ်၏။ ဝ၊ ထာ၊ ဂါထာတည်း။ ကိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ သော၊ ထံ့ အဓိမုတ္တမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြောက်ပါ နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တမြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြာ၊ လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပြာဟ္မဏဝိဇ္ဇာသု၊ ပုဏ္ဏားအတတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အပြီးသို့၊ ဝတောရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ စာရာ၊ ဝါသံ၊ အိပ်၌နေခြင်းကို၊ ပဟာက၊ ပပတ်စွန့်၍၊ တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ အရညော၊ တော၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒံ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏ ဖြစ်ကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ နေဿပစာရံ၊ လူတို့၊ နရာဥပစာသို့၊ ဥပဂန္တော၊ ကပ်ရောက်၍၊ သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တမြတ်စွာဘုရားကို၊ တိက္ခ၊ သံဃေဟိ၊ ရဟန်းသံဃာတို့ဖြင့်၊ ပရိဂုထံ၊ ခြံရံလျက်၊ ဝစ္ဆန္တံ၊ ကြွတော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မျှော်မြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝါကစီရံ၊ လျှော်တေသင်္ကန်းကို၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ ပတ္တရိ၊ ဖြန့်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုရသေ့၏၊ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုဆန္ဒကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တတ္ထိ၊ ထိုလျှော်တေသင်္ကန်း၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလျှော်တေသင်္ကန်း၌၊ ဝိတံ၊ သိတင်းသုံးနေတော်မူသော၊ တဂဝန္တံ၊ ပဒုမုတ္တမြတ်စွာဘုရားကို၊ ကာဠာနုဿာနေန၊ မန္တကူးနက်ဖြစ်သော၊ ဝန္ဓေန၊ နှံ့သာဖြင့်၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍၊ သမုဒ္ဓရသိမံလောကန္တိ၊ အာဒိကောဟိ၊ သမုဒ္ဓရသိမံလောကံဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဒသဟိဂါထာဟိ၊ ဆယ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိတ္ထဝိတွာ၊ မြီးပွင့်၍၊ တံ၊ ထိုရသေ့ကို၊ သတ္တာ၊ ပဒုမုတ္တမြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿမတ္ထကေ၊ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းထက်၌၊ ဂေါတမဿနာမ၊ ဂေါတမအ

၁-ကောနိပါတ်-၁၂-ဝဂ်-၁၃၄-အဓိမုတ္တတ္ထရာဂါယာ၊ ၁၅၅

မည်တော်ရှိသောသမ္ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း ပြု၍၊ ဆဇ္ဇာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော၊ ဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ တဇ္ဇာဘိညပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာကရိတကားကြားတော်မူ၍၊ ပက္ခမိ၊ ကြွတော်မူ၍၊ သော၊ ထိုရသေ့သည်၊ တေနပုညကဗျေ၊ ထိုကောင် မှုကံကြောင့်၊ ဧဝလောက၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တဘော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အယံဗုဒ္ဓ၊ ပါဒေါ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ပွင့်တော်မူရာကလေးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော၊ ကာလပတ်လုံး၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျပ်သည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပါဒေါ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၊ ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဗြဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏား မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဓိမုတ္တဘိလန္ဒနာမာယ၊ အဓိမုတ္တဟုရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပက္ခေ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မဏာဝိဇ္ဇာ၊ သု၊ ပုဏ္ဏား၏အတတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အပြီးသို့၊ ဝတ္တိ၊ ရောက်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏ အတတ်၌၊ သာရံ၊ အနှစ်သာရကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တိမာဝဓိကတ္တာ၊ ဆုံးပြီးသောတဝရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းမှန်မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဂေဝသန္တော၊ ရှာမှီ သည်ဖြစ်၍၊ ဧတဝနပဋိဂ္ဂဟဏော၊ ဧတဝနံကျောင်းတော်ကို စံတော်မူရာ၌၊ ဗုဒ္ဓန္တသာဝ၊ ဘုရား၏ အနုဘော်ကို၊ ဝိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသန္တေ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားမျက်မှောက်ထံတော်အောက်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နဝိ၊ သောပ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ သဗ္ဗကိတ္တိယမထေရ်၏အပဒါနံ၌ ။

ကဏိကာရံ၊ မဟာလေ ခါ၊ ပန်းသည်၊ ဇေလိတံ၊ ဇေလိတံဣဝ၊ တေတက်ပသကဲ့သို့၊ ဇောတေန္တံ၊ တေတက်ပသော်မူသော၊ ဒိပရက္ခံ၊ ဆီမီးတိုင်သည်၊ ဥလန္တုဘိဝဥလန္တုတိဣပ၊ တေတက်ဘိသကဲ့သို့၊ ဥန္တလံဥန္တသန္တံ၊ ဆယ်ရင်မီသာမျှားစွာအတွင်းထွန်းတောက်လင်းသော၊ ဩသမိ၊ သောက်ရှူးကြလ်သည်၊ ဝိရာစတိဝ၊ တင့်တယ်ဘိသကဲ့သို့၊ ဝိရာစန္တံ၊ တင့်တယ်သော၊ ဂဂနေ၊ ထက်ကောင်းကင်၌၊ ဝိဇ္ဇူတာယထာ၊ လျှပ်စစ်နွယ်ကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇူတာ၊ ခြောက်ချောင်လျှပ်ဝန်းကျပ်ပတ်သော၊ အသန္တိတံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော

၁၅၆ လေ့ရှိသောအတ္တကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အနုတြာသိ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိသော၊ မိဂရာဇံ၊ သားတို့၏မင်းဖြစ်သော၊
 ကေသရိဝကေသရိဇ္ဇဝ၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၊ အသန္တိတံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊
 အနုတြာသိ၊ မထိတ်လန့်သော၊ ဥာဏာလောကံ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော
 အရောင်အလင်းကို၊ ပတာသန္တံ၊ ထွန်းလင်းတတ်သော၊ တိတ္ထိယဂဏေ၊
 တိတ္ထိအပေါင်းတို့ကို၊ မဒ္ဒန္တံ၊ နှိပ်နင်းတော်မူတတ်သော၊ ဣမံလောကံ၊ ဤ
 လောကကို၊ ဥဒ္ဓရန္တံ၊ သံသရာဝဲရက်မှထုတ်ဆယ်ကယ်တင်တော်မူတတ်
 သော၊ သဗ္ဗသံသယံဝိစိကိန္တံ၊ အလုံးစုံသောယုံမှားခြင်းကို၊ ဘိန္ဒုန္တံ၊ ဖြတ်
 တော်မူတတ်သော၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ ဟောဝန်အကြားကွန်မြူးသွားသော၊ မိဂရာဇံ
 ဝမိဂရာဇံဇ္ဇဝ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွတော်မူသော၊ လောကနာယ
 ကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူမြင်ရ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇေဋ္ဌာဇိနစ
 ရေးဆံကျစ်သစ်နက်နေ့ကိုဆောင်သော၊ ဗြဟ္မဥဇုံပတာပဝ၊ မြတ်သော
 ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်ရှိသော ရသေ့သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဗြဟ္မာ၊
 ကြီး၏၊ ဥဗ္ဗ၊ ဖြောင့်၏၊ ပတာပဝ၊ လုံ့လရှိ၏၊ ဝါကစီရံ၊ လျှော်တေသင်္ကန်း
 ကိုးဂဟေတွာန၊ ယူ၍၊ ပါဒမူလေးခြေရင်း၌၊ အပတ္တမိ၊ ခင်းခဲ့ပြီ၊ ကာ
 ဇ္ဇာနုသာရိယံ၊ အကျော်နက်ကို၊ ဂယျ၊ ယူ၍၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကိုးအနုလိမ္ဘိ၊ လိမ်းကျံပြီ၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အနုလိမ္ဘိတွာ၊ လိမ်း
 ကျံပြီး၍၊ လောကနာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သန္တိမိ၊ မြီးမွမ်းပြီ၊
 မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဩစာတိဇ္ဇော၊ ဩစာ
 ကိုကူးမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမံလောကံ၊ ဤလောကကို၊ သမုဒ္ဓရတိ၊ ကယ်
 တင်တော်မူ၏၊ ဥာဏာလောကေန၊ ဥာဏ်တော်တည်းဟူသောအရောင်
 ဖြင့် ဇောတေဟိ၊ ထွန်းတောက်တော်မူ၏၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဥာဏံ၊
 ဥာဏ်သည်၊ အနာဝရံ၊ ဝိတ်ပင်ခြင်းမရှိ၊ တုခံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ စက္ကံ၊ ဓမ္မ
 စက်ကို၊ ပဝေတ္တတိ၊ လည်စေ၏၊ ပရတိတ္ထိယေ၊ တပါးသောဆန်ကြင်တက်
 တိတ္ထိတို့ကို၊ မဒ္ဒသ၊ နှိပ်နင်းတော်မူ၏၊ ဥသဘော နှာ ဥသဘန္တံ၊ ထူတော်
 မူ၏၊ ဇိတသံဂါမော၊ အောင်ပြီးသောပစ်မြေရှိ၏၊ မေဓနံ၊ မြေကြီးကို၊ သမ္ပ
 ကမ္ပေတိ၊ တုန်လှုပ်စေတော်မူ၏၊ မဟာသမုဒ္ဓေ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာ၌၊ ဦမိ
 ယော၊ လှိုင်းတို့သည်၊ ဝေလန္တမ္ပိ၊ ကမ်းနား၌၊ ပဘိဇ္ဇရေ၊ ပျက်ကုန်၏၊ တထေ
 ဝ၊ ထို အတူသာလျှင်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဥာဏမ္ပိ၊ ဥာဏ်တော်၌၊ သဗ္ဗ
 ဗိဇ္ဇိ၊ အလုံးစုံသောဗိဇ္ဇိတို့သည်၊ ပဘိဇ္ဇရေ၊ ပျက်ကုန်၏၊ သုဗုဒ္ဓိ၊ ကဇာလေန
 အပေါက်ကျဉ်းသောကွန်ဖြင့်၊ သရမ္ပိ၊ အိုင်၌၊ သမ္ပသာရိတေ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်
 သည်ရှိသော၊ အန္တောဇာလိဂတာ၊ ကွန်၏အတွင်းဆို့ချောက်ကုန်သော၊

ဓ-ကောနိပါတ်-၁၂-ဝဂ်-၁၁၄-အဓိမုတ္တတ္ထေရဂါယာ၊ ၁၅၇

ပါဏာသတ္တဝါတို့သည်၊ တာဝဒေ၊ ထိုခယော၊ ဝိဇ္ဇိတာ၊ နှိပ်စက်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မာရိယ၊ အရှင်ဘုရား၊ တလေဝ၊ ထို့အတူသာ
 လျှင်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဗုဒ္ဓသန္တတိနိဿရ၊ ရောက်အပ်သောသစ္စာ
 လေးပါးမှကင်းသုန်သော၊ တိတ္ထိယ၊ တိတ္ထိဘုံသည်၊ တုယံ၊ အရှင်ဘုရား
 ၏၊ အန္တောဥာဏာ၊ ရေးမြတ်သောဥာဏ်အတွင်း၌၊ ပရိဝတ္တန္တိ၊ လူးလည်း
 ရကုန်၏၊ ဩဗ္ဗာ၊ ဩဗ္ဗာလေးပါး၌၊ ဝုပ္ပတံဝုပ္ပန္တနံ၊ မျောပါးကုန်သောလူ
 တို့၏ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာဖြစ်တော်မူ၏၊ တံဟိတံဝေ၊ အရှင်ဘုရားသည်သာ
 လျှင်၊ အပန္နုနံ၊ အဆွေမရှိကုန်သောသူတို့၏၊ နာယော၊ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်
 တော်မူ၏၊ ဘယန္နိတာနံ၊ ဘေးမှကြင်နာကုန်သောသူတို့၏၊ သရဏော၊
 ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူ၏၊ မုတ္တတ္တိနံ၊ လွတ်ခြင်းကိုအလိုရှိကုန်သောသူ
 တို့၏၊ ပရာယနော၊ လည်းလျောင်းရာဖြစ်တော်မူ၏။ ကေဇိရော၊ အတု
 မရှိသောသို့လရှိတော်မူ၏၊ အသဒိယော၊ အတုမရှိ၊ မေတ္တာကရုဏာသဉ္စ
 ယော၊ မေတ္တာအပေါင်းကရုဏာအပေါင်းရှိတော်မူ၏၊ အသမော၊ အတု
 မရှိ၊ သုဿမော၊ အလွန်ငြိမ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တော၊ ငြိမ်သက်တော်မူ
 ၏၊ ဝဿိ၊ လေ့လာခြင်းရှိတော်မူ၏၊ တာဒိ၊ တာဒိရုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏၊
 ဇိတဇ္ဇယော၊ အောင်အပ်သောရန်ကိုအောင်တော်မူ၏၊ ဝိရော၊ မြဲမြံတည်
 ကြည်၏၊ ဝိဂတသဗ္ဗောဟော၊ ကင်းသောတွေဝေခြင်းရှိတော်မူ၏၊ အနေ
 ဇော၊ ကိလေသာမှကင်းတော်မူ၏၊ အကထံကထိ၊ သို့လေသို့လေတောင်း
 တောခြင်းမရှိ၊ တုသိတော၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ ဝန္တဒေါသော၊ အနံပြီးသော
 အပြစ်ရှိသည်၊ နိဗ္ဗလော၊ အညစ်အကြေးကင်းသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ သံယ
 တော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးစောင့်သုံး၏၊ သုဝိ၊ ငြိမ်ကြည်၏၊ သံဂံ၊ တိဂေါ၊
 ရာဂဒေါသမောဟမှကင်းတော်မူ၏၊ တမနုဒေါ၊ အဓိကံကိုပယ်ဖြောက်
 တော်မူ၏၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးသို့ရောက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဝန္တ
 ဂေါ၊ တဝအဆုံးသို့ရောက်တော်မူ၏၊ သိမာတိဂေါ၊ အပိုင်းအခြားကိုလွန်
 တော်မူ၏၊ ဓမ္မဂရု၊ တရား၌အလေးပြုတော်မူ၏၊ ဂတတ္ထောဟိဂတတ္ထော
 ဝေ၊ ရောက်အပ်သော အကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား
 အား၊ အတ္တတော၊ မဖြစ်ဘူ ဖြစ်တော်မူ၏၊ နာဂေါယထော၊ ရဟန္တာ
 ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ တာရုကော၊ ထုတ်ဆောင်ကယ်
 တင်တော်မူ၏၊ နိမိ၊ ရှေ့အိုးကဲ့သို့၊ အဿာသကာရကော၊ သက်သာရာကို
 ပြုတော်မူ၏၊ အသန္တိတော၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသော၊ သိဟောဝ၊ ခြင်္သေ့
 ကဲ့သို့၊ အသန္တိတော၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းတော်မူ၏၊ ဂဓရာဇာဝ၊ ဆန္ဒ

၆၂၈ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဆင်ဝင်းကဲ့သို့ ခန္ဓိတာယဉ်ကျေးတော်မူ၏။ မဟာယသံ၊ ယျာသော
 အခြံအရံရှိတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒသဂါ
 ထာယိ၊ လယ်ပါးသော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ထောမေတွာ၊ မြီးမွမ်းတော်မူ၍၊
 သတ္တုနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ လော
 ကဝိဒ္ဓ၊ လောကသုံးပါးကိုသိတော်မူသော၊ အာဟုတိနံ၊ အဝေးမှဆောင်
 အပ်သောအမှုအစင်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ခံတော်မူထိုက်သော၊ ပဒုမုတ္တရော၊
 ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံဃော
 ရဟန်းသံဃာ၌၊ ဌိတော၊ ရပ်တော်မူလျက်၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊
 အဘာသထ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ လော၊ အကြင်သူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သီ
 လဉ္စ၊ သီလကိုလည်းကောင်း၊ ဥာဏဉ္စ၊ ဥာဏ်တော်ကို လည်းကောင်း၊
 သဒ္ဓမ္မဉ္စာရိ၊ သူတော်ကောင်းတရားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇယိ၊ မြီး
 မွမ်း၏၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ကြွေးအံ့၊ ဘာ
 သတော၊ ဟောသော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုဏာထ၊ နာကြကုန်
 လော၊ သဒ္ဓိကပ္ပသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာခြောက်သောင်းတို့ပတ်သုံး၊ ဒေဝ
 လောက၊ နတ်ပြည်၌ ရမိဿတိ၊ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ အညေဒေဝေ၊ တပါး
 သောနတ်တို့ကို၊ အဘိအဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ဣဿရံ၊ အစိုးရခြင်းကို၊ ကာရ
 ယိဿတိ၊ ပြုရလတ္တံ့၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာန၊
 ရဟန်းပြု၍၊ သုက္ကမူလေန၊ ကုသိုလ်ကံအကြောင်းရင်းသည်၊ စောဒိတော၊
 တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိဿတိ၊
 ရဟန်းပြုလတ္တံ့၊ ပဗ္ဗဇိတွာန၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကာယေန၊ ကံ့လံဖြင့်၊ ပါပ
 ကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ ပိဝဇ္ဇိယ၊ ရှောင်ကြဉ်၍၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသော
 အာသဝေါတရားတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်ခြား၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါ
 မရှိဘဲ၊ နိဗ္ဗာယိဿတိ၊ နိဗ္ဗာန်ယူသိမ်းငြိမ်းလတ္တံ့၊ မေဃော၊ မိန့်
 သည်၊ ထနယံ၊ ထစ်ချုံးလျက်၊ ဣမံမေဒနိံ၊ ဤမြေကြီးကို၊ တပ္ပေတိယထာ၊
 မြီးစေသကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောသုံ့လရှိ
 တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ မမံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊
 ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ တပ္ပယိ၊ ပြည့်စေတော်မူ၏။ သီလံ၊ သီလကို
 လည်းကောင်း၊ ပညဉ္စ၊ ပညာကို လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားကိုလည်း
 ကောင်း၊ လောကနာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထဝိဘွဒ၊ မြီးမွမ်း၍၊ ပရမံ၊

၁-ကေနိပါတ်-၁၂-ဝဂ်-၁၁၄-အဓိမုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၅၉

မြတ်သော၊ သန္တိ၊ ငြိမ်းအေးသော၊ အစွဲတံ၊ ရတေခြင်းမရှိသော၊ ပဒံ၊
ရောက်အပ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။
စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော၊ သသောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဗီရံ၊ ရှည်မြင့်စွာ၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ပါစေမူကား၊ အဟောနုန၊ ကောင်း
လေစွ၊ အညာတဉ္စ၊ မသိစေအပ်သောသူကိုလည်း၊ ဇာနေယျ၊ သိစေတော်
မူရာ၏၊ အမတံပဒံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဿေယျ၊ မြင်စေတော်မူရာ၏။
မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အယံ၊ ဤအဖြစ်သည်၊ ပန္နိမာ၊ အဆုံးစွန်သော၊ ဇာတိ၊
အဖြစ်ဘည်း၊ သဗ္ဗဘဝါ၊ အလုံးစုံသောဘဝတို့ကို၊ သမူဟတာ၊ ပယ်နှုတ်
အပ်ကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါကရားတို့ကို၊ ပရိညာ
ယ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမရှိဘဲ၊ ဝိဟရာမိ နေချ၏။
ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿေကဗ္ဗေ၊ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းထက်
၌၊ ယံဗုဒ္ဓံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဓဿမယိ၊ ခြီးမွမ်းပြီ၊ တတော၊
ထိုအခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာသိဇနာမိ၊ မသိစ
ဘူး၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ကိတ္တနာယ၊ ကြားခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုး
တည်း၊ မယှံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်
ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်
ကိုကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။

ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ပြီး
၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝသန္တေ၊ နေကုန်သော၊ ကာယဒဠ္ဋဗဟု
လေ၊ ကိုယ်ကိုမွေးကျွေးသုတ်သင်ပြုပြင်ခြင်း၌လေ့ကျက်ကုန်သော၊ တိက္ခ၊
ရဟန်းတို့ကို၊ ဩဝဒန္တေ၊ ဆုံးမလိုကောင်း၊ ကာယဒဠ္ဋလ္လဂရုနေ၊ ဝယ်
ယူမာနမိမိစိစိစော၊ သရိယုခဂိဇ္ဈဿ၊ ကုတောသမဏ၊ သမုတာတိဂါထံ၊
ကာယဒဠ္ဋလ္လဂရုနေ၊ ဟိယူမာနမိမိစိစိစော၊ သရိယုခဂိဇ္ဈဿ၊ ကုတောသမ
ဏသမုတာဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ ကာ
ယဒဠ္ဋလ္လဂရုနေ၊ မိမိကိုယ်ကို အသုဘ၌မ ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်
သောညောင်တံသင်းရှိသော၊ သရိယုခဂိဇ္ဈဿ၊ မြတ်သောဘောဇဉ်အစာ
အာဟာရအစရှိသည်တို့ဖြင့်မိမိကိုယ်ကိုချမ်းသာဖြင့်တင်ခြင်းသို့ရောက်
သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဖိစိစော၊ အသက်သည်၊ ဟိယူမာနမိ၊ လျှင်စွာကုန်သည်
ရှိသော်၊ သမဏသမုတာ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့် ကောင်းသည်၏အဖြစ်
သည်၊ ကုတော၊ အဘယ်မှာ၊ သိယာ၊ ဖြစ်နိုင်ပါအံ့နည်း။

၁၆၀ ... ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကာယဒုဋ္ဌုလ္လဂရုနောတိ၊ ကာယဒုဋ္ဌုလ္လဂရုနောဟူ
 သည်ကား၊ ဒုဋ္ဌုတာ၊ မကောင်းသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဒုဋ္ဌုလ္လံ၊ ဒုဋ္ဌုလ္လမည်၏၊
 အသုဘယောဂျတာ၊ အသုဘနှင့်မယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ လတ္တတိ၊ ရှေးအပ်
 ၏၊ ယသပုဂ္ဂသဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာယဒုဋ္ဌုလ္လံ မိမိကိုယ်ကိုအသု
 ဘ၌မယှဉ်ရာသည်၏အဖြစ်ဟု ရှေ့အပ်သော၊ ဂရုကံကုမ္ပိကံ၊ နှုတ်အပ်
 သောဥပ္ပာဋ်သသင်သည်၊ အတ္တိ ဂါထာ၊ ထို၊ ကြောင့်သောပုဂ္ဂလော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယဒုဋ္ဌုလ္လဂရု၊ ကာယဒုဋ္ဌုလ္လဂရုမည်၏၊ အနိဿရဏ
 ပညော၊ သံသရာပဋိမှ ထွက်ကြောင်းဖြစ်သော ပညာမရှိသည်၊ ဟုတွဲ၊
 ဖြစ်၍၊ ကာယပေါသနပသုတော၊ ကိုယ်ကိုမွေ့မြို့ သုတ်သင်ခြင်း၌လေ့
 ကျက်ခြင်းများသော၊ ကာယဒုဋ္ဌိမဟုလော၊ ကိုယ်ကိုပြုပြင်ခြင်းများသော၊
 ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဿကာယဒုဋ္ဌိဂရုနော၊
 ထိုကိုယ်ကိုပြုပြင်ခြင် များသော၊ ဟိယျမာနမ္ပိဇိဝိတတိ၊ ဟိယျမာနမ္ပိဇိဝိ
 တေဟူသည်ကား၊ ကုန္ဒမိနံ၊ ဖြစ်ပေါ်ဘုံ၏၊ ဥဒကံဝိယ၊ ရေကဲ့သို့၊ ဇိဝိတ
 သင်္ခါ၊ ရေ၊ ဇိဝိတသင်္ခါ၊ ရသည်၊ လဟုသော၊ လျှင်စွာ ခိုယမာနော၊ ကုန်သည်
 ရှိသော၊ သရိရသုခဂိဒ္ဓဿာတိ၊ သရိရသုခဂိဒ္ဓဿဟူသည်ကား၊ ပဏိတာ
 ဟာရာဒိတိ မွန်မြတ်သော အစာအာဟာရအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ကို၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဂေဝံ၊ တပ်ခြင်းသို့၊

အာပန္နဿ၊ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကုတောသမဏသာရတာတိ၊ ကု
 တောသမဏသာတာရဟူသည်ကား၊ ဂေရူပဿ၊ ဤသို့သတောရှိသော၊
 ပုဂ္ဂသဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဏတာဝေနေ၊ ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်၊ သာရ၊ ကောင်း
 သည်၏အဖြစ်သည်၊ သုသမဏတာ၊ ရဟန်းကောင်း၏ အဖြစ်သည်၊ ကု
 တောကေနကောရဏေန၊ အဘယ်မည်သော အကြောင်းကြောင့်၊ သိယာ၊
 ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း၊ ဧကံသတောပန၊ စင်စစ်အားဖြစ်ကား၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌
 လည်းကောင်း၊ ဇိဝိတေစ၊ အသက်၌လည်းကောင်း၊ နိရပေက္ခဿ၊ ငဲ့ကွက်
 ခြင်းကင်းသော၊ ဣတိရိတရသန္တောသေန၊ ရရသမျှသောပစ္စည်းဖြင့်ရောင့်
 ရဲခြင်းဟုဆိုအပ်သောဣတရိတရသန္တောသဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌဿ၊ ရောင့်ရဲ
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာရဒ္ဓဝိရိယဿေဝ၊ အားထုတ်အပ်သောဝိရိယရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်၊ သမဏသာရတာ၊ ရဟန်းကောင်းအဖြစ်သည်၊ သိ
 ယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ အဝိ
 မုတ္တကထေရဂါထာအဋ္ဌနာ၊ အဝိမုတ္တကထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊
 နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ကေနိပါတ်-၁၂-၀၆-၁၁၅-မဟာနာမဓမ္မေရဂါထာ၊ ၁၆၀

၁-ကေနိပါတ်-၁၂-ခွါဒသမဝဂ်-၁၁၅-မဟာနာမဓမ္မေရဂါထာ။

သောပဟိယျ သောပဗ္ဗတေနာတိ၊ သောပဟိယျ သောပဗ္ဗတေနအတရှိ
သောဤဂါထာသည၊ အာယသ္မတော၊ စည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
မဟာနာမဓမ္မေရ သာ၊ မဟာနာမဓမ္မေရန္တိ၊ ဂါထာ၊ ဂါထာဇာည်း၊ အယဗ္ဗိ၊
ဤမဟာနာမဓမ္မေရသညလည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်
တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကာတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောဆုတောင်းခြင် ရှိ
သညဖြစ်၍၊ တဗ္ဗတဗ္ဗတဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပညာနိ၊ ကောင်း မှုတို့
ကို၊ ဥပပိနန္တော၊ ဆည်းပူးပွားများ လျှင်၊ သုမေဓသော၊ သုမေဓအမည်တော်
ရှိသော၊ တဂဝတော၊ ဘုန်းမြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊
နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗြာဟ္မဏဝိဇ္ဇာသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၏အထံတော်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ အပြီး
သို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည့်ဖြစ်၍၊ ဗာရာဏသီ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လှ၏
ဘောင်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အညတရာယ၊ တရသော၊ နမိယာ၊ မြင်၏၊
တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ အသမံ၊ သင်္ခမ်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်၍၊ သမ္ပ
ဟုလေ၊ များစွာကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ မန္တေ၊ ပေဒင်တို့ကို၊
ဝါစေန္တော၊ ပြုချင်ကုန်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထို့နောင်မှ၊ ကေမိဝ
သံ၊ တနေ့သ၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ အနုဂ္ဂဏ္ဍိတံ
ဗြီး၊ မြှောက်မြင်းငှါ၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ အသမပဒံ၊ သင်္ခမ်းကျောင်းကို၊
ဥပဂန္တိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ သော၊ သိုပုဏ္ဏားလုလင်သည်၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ မိသွားဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်
၍၊ အသန္နံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ အဒါသံ၊ လှူ၏၊ တဂဝတိ၊ သုမေ
ဓ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိသိန္ဓေ၊ ထီးတင်းသုံးနေဟောစံမူသည်ရှိသော်၊ သုမ
ရရံ၊ ချိုမြိန်ကောင်းလွန် ရသောမွန်သော၊ မရေ၊ များကို၊ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၏၊
တဂဝ၊ သုမေဓ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ ပရိသုပ္ပိတွာ၊ ထဉ်း
ပေးတောမူ၍၊ ဟေဗ္ဗာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊
အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ကို၊ ဗျာကရိတွာ၊ ကြားတော်မူ၍၊ ပတ္တမိ၊ ကြွတော်မူ
၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနပညကဓမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာ၊ ထိုနတ်ပြည်
မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတိဘုံတို့၌သာလျှင်၊ ပရိဝတ္တေန္တော၊
အမန်မန်ဖြစ်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသို့၊ ဗုဒ္ဓမြူဒေ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာ

၁၆၂ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏကု
လေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာနာမောလံ၊ လွန်နာမော၊ မဟာနာမ်
ဟုရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်
သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊
အထံတော်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ ဘုရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား
နာရ၍၊ ပဋိလက္ခသဇ္ဈေ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
ရဟန်းပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နေသ၊ ဒကေနာမပဗ္ဗ
တေ၊ နေသာဒကအမည်ရှိသောတောင်၌၊ ဝိဟရေန္တော၊ နေသည်ဖြစ်၍၊ ကိ
လေသပရိယုဋ္ဌာနံ၊ ထိုကျင်ကို ခံသော ကိလေသာကို၊ ဝိက္ခန္တတုံ၊ ခွါ
ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သံကိလိဋ္ဌမိတ္တံ၊ ငြိမ်
ငြူးသောကိလေသစိတ်ရှိသော၊ မေ၊ ငါအာ၊ ဣမိနု၊ ဇီဝိတေန၊ ဤအသက်
ရှင်ခြင်းဖြစ်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တ
ဘောကို၊ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဥစ္စံ၊ မြင့်သော၊ ပဗ္ဗတသံ၊ ခရီးတောင်
ထွန်ဖျားသို့၊ အဘိဓမ္မာတွာ၊ တက်၍၊ ဣတော၊ ဤတောင်တွင်ဖျားမှ ပါတေ
တွာ၊ ချီချ၍၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မာရေဿာမိ၊ သေစေတော့အံ့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊
အတ္တဉာနံ၊ မိမိကိုယ်တို့၊ ပရိဝိယံ၊ ဘုတပါးကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ ညွှန်ပြလိုချင်
ကား၊ သောဝဟိယျသေပဗ္ဗတေန၊ ဗဟုကုဋ္ဌဇသလ္လကိကေန၊ နေသာ
ဒကေန ဝိရိနာ၊ ယသသိနာပစ္ဆေဒနာတိဂါထံ၊ သောဝဟိယျသေပဗ္ဗတေ
န၊ ဗဟုကုဋ္ဌဇသလ္လကိတေန၊ နေသာဒကေန ဝိရိနာ၊ ယသသိနာပရိစ္ဆေ
ဒေနဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊
ဝိတက္ကဗဟုလော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံတရားကို စွန့်လွှတ်၍ မိစ္ဆာဝိတက်များသော၊
ဇေသဇေသောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ ပဗ္ဗတေန၊ အစပ်ဟုဆိုအပ်သောအဆင်ရှိ
သော၊ ဗဟုကုဋ္ဌဇသလ္လကိတေန၊ များစွာသောလက်ထုပ်ပင် နှစ်ပင်နှင့်
လည်းပြည့်စုံထားသော၊ ယသသိနာ၊ များသော အခြံအရံအကျပ်အစော
ရှိထားသော၊ ပရိစ္ဆေဒေန၊ ဝန်းကြွင်းအရပ်ပိုင်းခြားအပ်သော၊ နေသာဒကေန
ဝိရိနာ၊ နေသာဒကတောင်မှ၊ အဝဟိယျသေပရိဟာယသိ၊ ဆုတ်ယုတ်စေ
လတ္တံ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သောဝဟိယျသေတိ၊ တောဝဟိယျသေ
ဟူသည်ကား၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဇေသောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ အဝဟိယျ
သေပရိဟာယသိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏၊ ပဗ္ဗတေနာတိ၊ ပဗ္ဗတေနဟူသည်ကား၊
နိဝါသဋ္ဌာနဘူတေန၊ နေရာအရပ် ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဣမိနာပဗ္ဗတေန၊ ဤ
တောင်မှ၊ ဗဟုကုဋ္ဌဇသလ္လကိကေနာတိ၊ ဗဟုကုဋ္ဌဇသလ္လကိကေနဟူ

၁-ကောနိပါတ်-၁၂-ဝဂ်-၁၁၁-မဟာနာမဝေတ္ထရဂါထာ၊ ၁၆၃

သည့်ကားဗဟုဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ကုဋ္ဌဇာတိ၊ လက်ထုပ်ပင်တို့နှင့်
လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာလရက္ခဟိ၊ နှစ်ပင်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ သမန္တ
ဂတေန၊ ပြည့်စုံသော၊ နေသာဒကောနာတိ၊ နေသာဒကောနာယသင်္ကာ၊ ဧဝံ
နာမကောန၊ ဤသို့နေသာဒကောနာရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ ဂိရိနာဂံ၊ ဂိရိ
နာဟူသည့်ကား၊ လေလေန၊ တောင်ခြင်း၊ ဟိယုတ္တံ၊ ထိုကားသင့်စွာ၊ သေ
လော၊ တော၊ သည်း၊ သဗ္ဗိယသိ၊ တောဟိ၊ အစပ်ဟုဆိုကပ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗ
တိ၊ အဆစ်သို့ဖြင့်၊ ဌိတတ္ထာ၊ တည်သည်နှင့်အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗတောဟိ၊ ပဗ္ဗ
တဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပသဝနာဒိဝ၊ သန၊ ဟိ၊ ယိုရင်းအစရှိသည်တို့၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ဇလသားရေကိုလည်းကောင်း၊ သာဓုဘူတာနံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍
ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသန္တာဒိ၊ ဘတ္တ၊ နဉ္စ၊ ခေးအစရှိသောဝတ္ထုတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဂိရိကရဏတော၊ တွေးအပ်ခြင်းကိုပြုတတ်သောကြောင့် ဂိရိတိ၊
ဂိရိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆို၍ အံ၊ ဧညှ၊ ဤတောင်၌၊ တဒူဝာ
ယတ္ထသမ္ဘဝဘော၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသော အနက်၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ ပဗ္ဗ
တေနာဟိ၊ ပဗ္ဗတေနဟူ၍၊ ဝတု၊ ဆိုပြီး၍၊ ဂိရိနာတိ၊ ဂိရိနာဟူ၍လည်း၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယသသိနာတိ၊ ယသသိနာဟူသည့်ကား၊ သဗ္ဗဂုဏေ
ဟိ၊ အလုံးစုံသောဂုဏ်တို့ကြောင့်၊ ဝိဿတေန၊ ကျော်စောသော၊ ပကာ
သေန၊ ထင်ရှားသော၊ ပရိ၊ ခန္တ၊ ဒနာတိ၊ ပရိ၊ ခန္တ၊ ဒေနဟူသည့်ကား၊ နာနာပီ
ဓရက္ခသတာဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားများသော သစ်ပင်ချုံနွယ်တို့ဖြင့်၊
သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကြင်မှ၊ ဆန္ဒေန၊ ပိုင်းခြားသတ်မှတ်၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်
သော၊ ဝါ၊ ဘနည်းကား၊ သသနဋ္ဌာနတာယ၊ နေရာအမှတ်ဖြစ်သောကြောင့်၊
တုယံ၊ သင်၏၊ ပရိ၊ ခန္တ၊ ဒနတု၊ တန အပိုင်းအခြားဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဧညှ၊ ဤ
ဂါထာ၌၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အဓိပ္ပါယ်ကား၊ အဟံပိအဟံဧဝ၊ ဤသည်ပင်လျှင်
တည်း၊ မဟာနာမ၊ မဟာနာမမထရိ၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကို၊ ဝိဿန္တေတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍၊ ဝိတက္ကဗဟုလော၊ မိစ္ဆာဝိတက်များသည်၊
အဘာသိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဝိတက်များသော တံ၊ သင်သည်၊ သာယုဒက
သမ္ဘန္တ၊ အရိပ်အရေနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သပ္ပ၊ ယေန၊ လျှောက်ပတ်သော၊ နိဝါ
သနဋ္ဌာနတု၊ တန၊ နေရာအရပ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဣမိနာနေသာဒက၊ ဂိရိနာ၊ ဤ
နေသာဒကတောင်မှ၊ ပရိဟာယတိ၊ ဆုတ်ယုတ်လတ္တံ့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣတော၊ ဤနေသာဒကတောင်ထိပ်မှ၊ ပါတေတွာ၊ ချဉ်း
တံ၊ သင့်ကို၊ မာရေသမိ၊ သတ်အံ့၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝိတက္ကဗဟိတေန
န၊ ဝိတက်အလိုသို့လိုက်သဖြင့်၊ ဘဝိဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နလတ္တံ၊ မရအပ်၊ ဣတိ

၈၆၄ လောကီလာအဗ္ဗကတာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဝေံ၊ ဤသို့၊ လောကော၊ မဟာနာမ် မထေရ်သည်။ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သန္တန္တေန္တောယော၊ ခြိမ်းခြောက်လျက်သာသျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ ၊ တေနံ၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနံ၊ မရဒါယကမထေရ်၏အပဓိနံ၊ သိန္နုယာ၊ သိန္နုအမည်ရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ အဿမော၊ သင်းခင်းကျောင်းကို၊ သုကတော၊ ကောင်၊ စွာပြုပြင်စီရင်အပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုသိန္နုမြစ်ကမ်းနား၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိသော၊ တပည့်တို့ကို၊ သလက္ခဏံ၊ လက္ခဏာကျမ်းနှင့်တကွသော၊ ဣတိဟာသံ၊ ဣတိဟာသကျမ်းကို၊ ဝါစေမိ၊ ပြုချေ၏။ ၊ တေသိဿာ၊ ထိုတပည့်တို့သည်၊ ဓမ္မကာမာ၊ တရားကိုအလိုရှိကုန်၏၊ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသောအခါ၊ ခြွှဲရှိကုန်၏၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ သောတုကာမာ၊ နာလိုကုန်၏၊ ဆဇ္ဇင်္ဂေ၊ ဆဇ္ဇင်္ဂကျမ်း၌၊ ပါရမိပ္ပတ္တာ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ကုန်၏၊ တေသိဿာ၊ ထိုတပည့်တို့သည်၊ အနုကုလေ၊ သိန္နုအနား၊ မြစ်ကမ်းပါး၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကြကုန်၏၊ ဥပ္ပ၊ ဒဂမနေစေ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သောနိမိတ်ဥပုနိန္ဒလည်းကောင်း၊ လက္ခဏေသုစ၊ လက္ခဏာတို့၌လည်းကောင်း၊ ကောဝိဒါ၊ လိမ္မာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥတ္တမတ္ထံ၊ မြတ်သောအကျိုးစီးပွားကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာဖွေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေသိဿာ၊ ထိုတပည့်တို့သည်၊ ပဝံနေ၊ တောကြီး၌၊ တဒါ၊ ထိုသုမေခါရှင်သုံးခွင်တို့ထဲ ပွင့်ဆဲဆဲ၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ ၊ သုမေခေါနာမ၊ သုမေခါအမည်ရှိတော်မူသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာဝဒေ၊ ထိုသိန္နုမြစ်ပင်နေဆဲတွင်၌၊ လောကော၊ လောကသုံးပါး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ ဝိနာယကော၊ ထူးသောဥပဇာန်ဖြင့်လေးတန်သစ္စာသိတတ်စွာသော၊ သုမေခေါနာမ၊ သုမေခါအမည်ရှိတော်မူသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဓာကံ၊ ငါတို့ကို၊ အနုကမ္ပန္တော၊ ခြီးမြှောက်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥပဂစ္ဆိ၊ ကြွေတော်မူလာ၏၊ ဥပဂတံ၊ ငါတို့ထံမှောက် ကြွလာရောက်သော၊ မဟာဝီရံ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော၊ လောကနာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တိဏသန္တရကံ၊ မြက်အခင်းကိုးကံတွာပြု၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လောကဇဇ္ဈဿ၊ သုမေခါမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါဘိ၊ ခင်းလှူ၏၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဝနာ၊ ဆည်းကပ်ရာ မြှင်တောဂနိုင်းမှ၊ မရံ၊ ပျားကို၊ ဂပ္ပ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍၊ ဗုဒ္ဓသေဗ္ဗဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သုမေခါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိဘုဒ္ဓိတွာ၊ ထုဉ်ပေးတော်မူပြီး၍၊ ဣဒံ

ခ-ကောနိပါတ်-၁၂-ဝဂ်-၁၁၅-မဟာနာမတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၆၅

ဝနံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကို၊ အဖြေ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယောမာ
 ကဝေါ၊ အကြင်လူလင်သည်၊ မေမေ၊ ငါဘုရားအား၊ ယံမရံ၊ အကြင်ပျား
 ကို၊ သေဟိပါဏိသိ၊ မိမိလက်တို့ဖြင့်၊ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ အဒါ
 သိ၊ ကပ်လှူ၏၊ တံမာဏဝံ၊ ထိုလူလင်ကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ကိတ္တ
 ယိဿာမိ၊ ဟောကြားတော်မူအံ့၊ ဘာသတော၊ ဟောကြားတော်မူလတ္တံ့
 သော၊ မေ၊ ငါဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုဏာထ၊ နာလင့်ကြကုန်
 လော၊ ။ ဣမိနာမရဒါနေန၊ ဤပျားအလှူကြောင့် လည်းကောင်း၊ တိဏ
 သန္တရေဏေန၊ ဤမြက်ခင်းအလှူကြောင့် လည်းကောင်း၊ တိသကပ္ပသ
 ဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာသုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ ရမိဿ
 တိ၊ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ တိသကပ္ပသဟဿမိ၊ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌၊
 ဩက္ကာကကုဏသမ္ဘဝါ၊ ဩက္ကာကအမျိုး၌ ဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်
 အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်းလောကေ၊ လောကသုံးပါး၌၊ ဘမိဿတိ၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့၊ ။
 တဿသတ္တုနော၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံဖြစ်
 သော၊ ဓမ္မနိဗ္ဗိတာ၊ လောကုတ္တရာတရားဖြင့်ပြီးသော၊ ဩရသော၊ ဣရင်
 ထော်နှစ်သားတော်စစ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗါသဝေ၊ အလုံးစုံသောအာ
 သဝေါတရားတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်သိ၍၊ အနာသဝေါ၊
 ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာပိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊
 ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ရမိတွာ၊ မွေ့လျော်ပြီ၍၊ ဣမံ၊ ဤလူတို့သို့၊ အာ
 ဂတိန္ဒာ၊ လာ၍၊ မေတုကုန္တိ၊ အမိဝမ်းမျိုးဥပါဝတော၊ ကပ်ရောက်၏၊ တဒါ၊
 ထိုအမိဝမ်းတွင်ကိန်းစဉ်အခါ၌၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ မရနာ၊ ပျားဖြင့်၊ ဆာဒယံ၊ ဆာဒ
 ယန္တော၊ ဆောင်းရံ၊ လျက်၊ မရဝဿံ၊ ပျားရိဗ်၊ သည်းပဝသိတ္ထ၊ ရွာလတ်
 ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုန္တိယာ၊ အမိဝမ်းမှ၊ နိက္ခန္တမတ္တမော၊ ဖွားကားမျှ၌ပင်လျှင်၊
 သုဒုတ္တရံ၊ မကူးခပ်နိုင်သော၊ ဧဝဿံ၊ ပျားရိဗ်၊ သည်း၊ တဩပိ၊ ထိုဖွား
 သောဓဏ၌လည်း၊ နိစ္စကာလိကံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပဝသတပဝဿတိ၊ ရွာ
 လာ၏၊ ။ အဂါရာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ အသိနိက္ခမ္မံ၊ ထွက်
 တော်မူ၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင် ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအ
 ဖြစ်သို့ရောက်ပြီးအနွဿ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဿ၊ အပျော်ကို
 လည်းကောင်း၊ လာတိ၊ ရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသောအ
 ကျိုးသည်၊ မရဒါနဿ၊ ပျားအလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ ။ အဟံ၊
 ငါသည်၊ သဗ္ဗကာမသမိဇ္ဈေ၊ အလုံးစုံသော ဝတ္ထုကာမဂုဏ်အာရုံတို့နှင့်

ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နည်ပြည်လူ၊ ပြည်ဘို့၌၊ ဘဝိတွာ၊ ဖြစ်
 ပြီး၍၊ တေနေဝမရဒါနေန၊ ထိုပျားအလှူကြောင့်သာလျှင်၊ အာသဝက္ခပသံ၊
 နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပေပြီ၊ ဒေဝေ၊ မိမိ၏သည်၊
 ဝုဠုမ္ဘိ၊ ရွာလတ်သော်၊ ဝိတေ၊ မြက်သည်၊ စတုရေဂံလေ၊ လက်လေးသစ်
 တိရှိသသော်၊ သဗ္ဗန္ဓာ၊ ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဓရေ၊ ရှုဟော၊ သစ်
 ပင်သည်၊ သုဝုပ္ပိတေ၊ ကောင်းစွာပွင့်လတ်သော်၊ သုညေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊
 စာရေ၊ ကျောင်း၌၊ မဏ္ဍပရက္ခမူလေ၊ မဏ္ဍပ်နှင့်တူသော သစ်ပင်ရင်း၌၊
 သုဝိတော၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာချင်းသာသည်ဖြစ်၍၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီး
 သောအာ သဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိစ္စံ၊ မပြတ်၊ ဝသမိ၊ သုံးနေ၏၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဖြစ်သောဘဝတို့ကို လည်းကောင်း၊ မဟန္တေ၊
 မြတ်သော ဘဝတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဟိနေ၊ ယုတ်သောဘဝတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝေ၊ ဘဝတို့ကို၊ အတိက္ကမိ၊ လွန်
 မြောက်ပြီ၊ အဇ္ဇေ၊ ယခု၊ မေ၊ ငါအား၊ အာသဝေါ၊ အာသဝေါတရားတို့
 သည်းခိုကာ၊ ကုန်ကုန်ပြီးဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုနန္တဝေါ၊ တဘန်ဘဝ
 သစ်နေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ မရှိပြီ၊ တိသကပ္ပသကသမ္ဘိ၊ ကမ္ဘာသုံးသောင်း
 ထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုသုမေဓာ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊
 ယံဒါနံ၊ အကြင်ပျားအလှူကို၊ အဒဗ္ဗိ၊ လှူပြီ၊ တေနဒါနေန၊ ထိုပျားအလှူ
 ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂဟိ၊ အာယံသးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤဆို
 အပ်ပြီးသော၊ အသုံးစုံသောအကျိုးသည်၊ မရဒါနဿ၊ ပျားအလှူ၏၊ ဗလံ၊ အ
 ကျိုးတည်၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကံလေသော၊ ကံလေသောတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်
 ကြည်၊ အပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး
 အမေဓာတ်ကို၊ ကထံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

စ၊ စကော၊ အထူးမိန့်ဆိုပြီးအံ့၊ အဟမေဝအယံဝေ၊ ဤဂါထာသည်ပင်
 လျှင်၊ ထေရဿ၊ မဟာနာမ်မထေရ်၏၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏ
 ဂါထာ၊ ပြောကြားသောဂါထာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာနာ
 မေတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ မဟာနာမ်မထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဇကုနိပါတ်-၁၂-ဝဂ်-၁၁၆-ပါရာပရိယတ္တေရဂါထာ၊ ၁၆၇

၁-ဇကုနိပါတ်-၁၂-ဒုတိယမဝဂ်-၁၁၆-ပါရာပရိယတ္တေရဂါထာ၊

ဇကုယသယတနေဟိတွာတိ။ ဇကုယသယတနေဟိတွာအစရှိသော
ဂါထာသည်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ပါရာပရိ
ယတ္တေရဿ၊ ပါရာပရိယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ အယတ္တိ၊ ဤပါ
ရာပရိယမထေရ်သည်လည်း။ ပုရိ၊ ဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏
အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ပြီးသော ဆုတောင်းပတ္ထနာရှိသည်
ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော လူ့ဘုံနတ်ဘုံတို့၌၊ ပုညာနိ၊
ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပဓိနန္တော၊ လေ့ကျက်သည်၊ ပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊
ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝိယဒသိဿ၊ ဝိယဒသိ
အမည်တော်ရှိသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ နေသာ
ဒယောနိယံ၊ မူဆိုးအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်
၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တဿ၊ ရောက်သော၊ တဿ၊ ထိုမူဆိုး၏၊ ဝိစယေဋ္ဌာနေ၊
သွားလာလှည့်ပတ်ရာ အရပ်၌၊ အညတရေသ္မိံ၊ တခုသော၊ ဝနသဏ္ဍေ၊
တောအရပ်၌၊ ဝိယဒသိဘဂဝါ၊ ဝိယဒသိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုမူဆိုး
ကို၊ အနုဂ္ဂသ္မိတံ၊ ခြီးမြှင့်ခြင်းငှါ၊ နိရောဓသမာပတ္တိံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို၊
သမာပတ္တိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ နိဝီဇိ၊ နေတော်မူ၏၊ သောစ၊ ထိုသားသတ်အမျိုး
တောမူဆိုးသည်လည်း၊ မိဂေ၊ သားတို့ကို၊ ပရိယေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိ
သော်၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထာရံ၊ ဝိယ
ဒသိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဝိယဒသိမြတ်စွာဘုရားကို၊ အန္တောကတွာ၊
အတွင်းပြု၍၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ သာခါမဏ္ဍပ်ံ၊ သစ်ခက်မဏ္ဍပ်ကို၊ ပဒုမ
ပုဗ္ဗေတိ၊ ပဒုမာကြာပန်းတို့ဖြင့်၊ ကုဋ္ဌာဝါရာကာရေန၊ စူးလစ်မွန်းချွန်တတ်
သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သဉ္ဇာဒေတွာ၊ ကောင်စွဲဖိုလွှမ်း၍၊ ဥဠာရံ၊ မြတ်
သော၊ ဝီတိသောနေသံ၊ နှစ်သက်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဒိုသံဝေ
ဒေန္တော၊ ခံစားလျက်၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ နမဿမာနေ၊ ရှိခိုး
လျက်၊ အဋ္ဌာတိ၊ တည်၏၊ ဒိဝသေဒိဝသေစ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်းလည်း၊ မိလာ
ကမိလာတာနိ၊ ညှိုးကုန်ညှိုးကုန်သောပန်းတို့ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်ကုန်၍၊
အဘိနဝေဟိ၊ အလွန်သစ်ဆန်းပခုပန်းတို့ဖြင့်၊ ဆာဒေသိ၊ မိုး၏၊ သတ္တဝ
ဟဿ၊ ခုနစ်ရက်၏၊ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ နိရောဓတော၊ နိရောဓသမာ
ပတ်မှ၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊ အနုဂ္ဂသု

၁၆၈ ထေရဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ရိ၊ အာဝဋ္ဌေမ္မန္တိ၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ အသိတိသဟဿမဉ္ဇာ၊ ရှင်
သောင်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သတ္ထာရံ၊ ပိယ
ဒသိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါနေသုံ၊ ခြံရံကုန်၏၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊
မရုရဓမ္မကထံ၊ သာယာစွာသောတရားစကားတော်ကို၊ သုဏိဿာမ၊ နာ
ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပြု၍၊ သန္နိပတိံ၊ သုစည်းဝေးကုန်၏၊ မဟာသမာဂ
မော၊ များစွာသောအစည်းအဝေးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္ထာ၊ ပိယ
ဒသိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြု
ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုမူခဏ်း၏၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့
၌၊ ဘာဝိနံ၊ ဖြစ်ပွားလတ္တံ့သော၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကုန်လည်း
ကောင်း၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူ
သောအခါ၌၊ သာဝကဗောဓိဉ္စူးဖြစ်လတ္တံ့သော သာဝက ဗောဓိဉာဏ်ကို
လည်းကောင်း၊ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူ၍၊ ပက္ကမံ၊ တြံ
တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထို
ကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသ
ရဇ္ဇော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်
စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏကု
လေး၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အစီအစဉ်သို့
ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိန္တုဗေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရဂူ၊ ကမ်းတ
ဘက်သို့ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရာပရဂေါတ္တတယ၊ ပရာပရအနွယ်
၌ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါရာဇရိယာတိလန္ဓသမညော၊ ပါရာဇရိယ
ဟုရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊
ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ မဇ္ဈေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ ဝါစေဇ္ဇော၊ ချီချသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ ရာဇဂဟပင်သနေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ကြွဝင်တော်မူသော
အခါ၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အာနုတော်ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်၍၊ ပဋိ
လန္ဓသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပ
ဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မံ၊ စိ၊ ဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြု
သည်ဖြစ်၍၊ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ပဒုမကုဋ္ဌါ၊ ဝါရမထေရ်
၏အပဒါနံ၌၊ သယမ္ဘူ၊ အလိုလိုဖြစ်တော်မူသော၊ လောကနာယကော၊
လောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့စောင့်တော်မူတတ်သော၊ သမ္မုဇ္ဈေ၊ သစ္စာလေးပါးကို
ညီတော်မူသော၊ သမာဓိကုသလော၊ သမာဓိ၌ လိမ္မာတော်မူသော၊ မုနိ၊

၁-ကေနိပါတ်-၁၂-ဝဂ်-၁၁၆-ပါရာပရိယတ္တေရဂါထာ၊ ၁၆၉

ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဝိယဒဿိ၊ ဝိယဒဿိအမည်တော်ရှိသော၊
 ဘဂဝါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝေကကာယ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကိုအလိုတော်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ၊ ဝနသဏ္ဍံ၊ တောအုပ်သို့၊ သမောဂ္ဂဗ္ဗ၊ သက်ဝင်တော်မူ
 ၍၊ ဝိယဒဿိ၊ ဝိယဒဿိအမည်တော်ရှိသော၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို၊ ပတ္ထရိတွာန၊ ခင်းတော်မူ၍၊ ပုရိ
 သုတ္တမော၊ ယောဂုရ်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဿိဒိ၊
 ထိုင်နေတော်မူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာနုနေ၊ အသံကျည်ကျည်မြည်သော၊
 ဣရိနေ၊ တော၌၊ ဝိဂလုဒ္ဓါ၊ သားမူဆိုးသည်၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပသဒမိဂံ၊ ချေဟူသောသားငယ်ကို၊ ဝေသန္တာ၊ ရှာဖွေလျက်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌
 ။ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာဟိဏ္ဏာမိ၊ ထည့်သည်၏၊ ၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအရပ်၌၊
 ဩဃာတိဏ္ဍိ၊ ဩဃာမှကူးမြောက်ပြီးသော၊ အနာသင်္ခ၊ အာသဝေါမရှိသော
 ပုပ္ဖိတံ၊ ပွင့်တော်မူသော၊ သာလရာဇံ၊ အင်ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့သော၊
 ဥဂ္ဂတံ၊ တက်သော၊ သတရံသိ၊ နေမင်းကဲ့သို့သော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ အဒ္ဓဿာသိ၊ မြင်ပြီ၊ ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေဝဒေဝံ၊ နတ်ထက်
 နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဝိယဒဿိ၊ ဝိယဒဿိအမည်တော်ရှိသော၊
 မဟာယသံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာန၊ ဖူးမြင်၍၊ ဇာတသရံ၊ ဇာတသရ
 အိုင်သို့၊ သမောဂ္ဂဗ္ဗ၊ သက်ဆင်း၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမာကြာကို၊
 အာဟရိ၊ ဆောင်ပြီး၊ ၊ သတပတ္တိ၊ ပွင့်ချပ်တရာရှိသော၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမာကို
 အာဟရိတွာန၊ ဆောင်ခဲ့၍၊ မနောရမံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်ကောင်းသော၊
 ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ စူးလစ်မွန်ချွန်ကို၊ ကရိတွာန၊ ပြု၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဒုမေန၊ ပဒု
 မာဖြင့်၊ သာဒယိ၊ ရိုး၏၊ ၊ အနုကမ္ဘိတော၊ အစဉ်သနားတော်မူသော၊
 ကာရုဏိကော၊ ကာရုဏာရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်
 မူသော၊ ဇိနော၊ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူသော၊ ဝိယဒဿိမဟာမုနိ၊
 ဝိယဒဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တရတ္ထံ၊ ဒိဝံ၊ ခုနစ်နေ့၊ ခုနစ်ည၌တို့ပတ်
 လုံး၊ ကုဋ္ဌာဂါရေ၊ စူးလစ်မွန်ချွန်၌၊ ဝသိ၊ သိတင်းသုံးတော်မူ၏၊ ပုရာဏံ၊
 ညှိုးနွမ်းမကောင်းဟောင်းလေပြီးသောကြာကို၊ သဒ္ဓယိတွာန၊ စွန့်၍၊ နဝေန၊
 အသစ်ဖြစ်သောကြာဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သာဒယိ၊ ရိုးပြီ၊ အဇ္ဈလိ၊ လက်
 အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဗ္ဗ၊ မြောက်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တာဝဒေ၊ ထိုခဏ၌၊ အဋ္ဌာသိ၊
 မှုပ်ပြီး၊ သမာဓိဌာ၊ သမာဓိဌာ၊ ဝုဋ္ဌဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ ဝိယဒဿိမဟာမုနိ၊
 ဝိယဒဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိဿ၊ အရပ်တို့ကို၊ အနုဝိ၊ လာကေတွာ၊
 တုရုဏ္ဍိတော်မူ၍၊ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူသော၊ လော

၁၇၀ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ကနာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုဒဿနောနာမ၊ သုဒဿနအမည်ရှိသော၊ မဟိဋ္ဌိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊ သတ္တုနော၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ပိယဒသိဿ၊ ပိယဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အညာယ၊ သိ၍။ အသိတိသဟာသေဟိ၊ ရှစ်သောင်းကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့ဖြင့်၊ ဗရိဝံ၊ ရိတော၊ ခြံရံသည်ဖြစ်၍၊ ဝန္တေ၊ တော၏အတွင်း၌။ သုခဿိနံ၊ ချမ်းသာကံရှာလေ့ရှိသော၊ လောကနာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပေသိ၊ ကင်၏။ ယာဝတော၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဝနသဏ္ဌာမိ၊ တောအုပ်၌၊ အဓိဝတ္တော၊ စောင့်ကုန်သော၊ ဒေဝတာစ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သောနတ်တို့သည်၊ သန္နိပတံ၊ စည်းဝေးကြကုန်၏။ ယက္ခေသု၊ နတ်တို့သည်၊ သမာဓတေသု၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်ရှိသော်၊ သဟ၊ ရုက္ခဿ၊ ရုက္ခို၊ သံနှင့်တကွသော၊ ကုမ္ဘဏ္ဍေ၊ ကုမ္ဘာသည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊ သံဃာစ၊ ရဟန်းသံဃာသည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို၊ ပဗျာဟု၊ မိန့်တော်မူ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ သတ္တဝဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်၏။ မေ၊ ငါအား၊ အာဝါသဉ္စ၊ နေရာကိုလည်း၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ကိတ္တယိဿ၊ မိ၊ ကြားအံ့။ ဘာသတော၊ ဟောတော်မူသော၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့၊ သုဒ္ဓသံ၊ အလွန်မြင်နိုင်ခဲ့သော၊ သုနိပုဏံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော၊ ဂန္တိရံ၊ နက်နဲသော၊ သုပ္ပကာသိတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်တော်ဖြင့်၊ ကိတ္တယိဿ၊ မိ၊ ကြားအံ့။ ဘာသတော၊ ကြောတော်မူသော၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့၊ စတုဒ္ဓဿ၊ နိကပ္ပါနံ၊ တဆွဲလေးကပ်တို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ကုဋ္ဌာဂါရံ၊ စူးလစ်ပွန်းချွန်ကို၊ ပရမပုပ္ဖဟိ၊ ပရမာကြာတို့ဖြင့်၊ သာဒိဝံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ခာရယိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ပုပ္ဖကပ္ပဿ၊ ပန်းလှသောကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ စတုပ္ပိသေ၊ ကပ္ပသတေ၊ နှစ်သောင်းလေးရာကပ်ကမ္ဘာထက်၌၊ ဝေါကိဏ္ဏံ၊ ပြင်းသည်ဖြစ်၍၊ သံသရိဿတိ၊ ကျင်လည်ရလတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထိုဘဝ၌၊ ပုပ္ဖမယံ၊ ပန်း

၀-ကောနိပါတ်-၁၂-ဝဂ်-၁၁၆-ပါရာပရိယတ္တရဂါထာ၊ ၁၇၀

ဖြင့်ပြီးသော၊ ဗျုပ္ပာဒ်၊ ဗိမာန်သည်၊ အာကာသော၊ ကောင်းကင်၌၊ ဓာရယိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့၊ ပဒုမပတ္တမိ၊ ပဒုမာကြာရှည်၌၊ တောယံ၊ ရေသည်၊ နုလိမ္မတိ၊ ပထမ၊ မလိမ်းကျံသကဲ့သို့၊ တထေဝံ၊ ထိုအတူသာသျှင်၊ ဣမဿ၊ ဤသူ၏၊ ဥာဏာ၌၊ ဥာဏ်၌၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ နေဝလိမ္မရေ၊ မလိမ်းကျံကုန်၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ပဉ္စနိဝရဏော၊ ငါးပါးသောနိဝရဏတို့ကို၊ မနုဿ၊ မိတ်ဖြင့်၊ ဝိနိဝဇ္ဇေတွာ၊ လျှောကျစေ၍၊ နေက္ခမ္မေ၊ တောထွက်ခြင်း၌၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဇနယိတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အဂါရာ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လူ၏ဘောင်မှ၊ အနဝရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိဿတိ၊ ရဟန်းပြုလတ္တံ့၊ တတောတဒါကာလေးထိုအခါ၌၊ ယုဗ္ဗမယံ၊ ပန်းဖြင့်ပြီးသော၊ ဗျုပ္ပာဒ်၊ ဗိမာန်ကို၊ ခေါ်ရေန္တေ၊ ဆောင်လျက်၊ နိက္ခမိဿတိ၊ ထွက်လတ္တံ့၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ဝသန္တဿ၊ နေသော်လည်း၊ ရင့်သောပညာရှိသော၊ သတိမတော၊ သတိရှိသောသူအား၊ တတ္ထံ၊ ထိုသစ်ပင်ရင်း၌၊ ယုဗ္ဗမယံ၊ ပန်းဖြင့်ပြီးသော၊ ဗျုပ္ပာဒ်၊ ဗိမာန်သည်၊ မတ္ထကေ၊ ထိုင်ထက်၌၊ ဓာရယိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့၊ ဝိဝရံ၊ သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဗ္ဗာပါတဉ္စ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စယံ၊ ဆေးပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိမ်ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝါမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပြီးရလတ္တံ့၊ ကုဋ္ဌာဂါရေန၊ စူးလစ်မွန်းချွန်တတ်သောဗိမာန်ဖြင့်၊ စရဏာ၊ သွားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့၊ အဘိနိက္ခမိ၊ ထွက်ပြီ၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ဝသန္တမ္ပိ၊ နေသော်လည်း၊ ကုဋ္ဌာဂါရေန၊ စူးလစ်မွန်းချွန်တတ်သောဗိမာန်ကို၊ ဓာရိယတိ၊ ဆောင်အပ်၏၊ ဝိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌လည်းကောင်း၊ ဝိဗ္ဗာပါတေ၊ ဆွမ်း၌၎င်း၊ မေ၊ ငါအား၊ ဇေတနာ၊ စေ့ဆော်ခြင်းသည်၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရှိ၊ ယုညကမ္ပေ၊ ကောင်းမှုကံနှင့်၊ သံယုတ္တေ၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီးသောပစ္စည်းကို၊ လဘာမိ၊ ရ၏၊ ဝဏနတော၊ ဝဏန်းအရေအတွက်အားဖြင့်၊ အသံဓဿ၊ မရေတွက်အပ်ကုန်သော၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ ကပ္ပကောဋိ၊ ကမ္ဘာကုဋေတို့သည်၊ မမေ၊ ငါအား၊ ရိတ္တကာ၊ အချည်းနှီး၊ အဘိက္ခန္တံ၊ လွန်ခဲ့ကုန်၏၊ တေ၊ ကိုကမ္ဘာကုဋေတို့သည်၊ လောကနာယကာ၊ မြတ်စွာဘုရားမှ၊ မုတ္တံ၊ လွတ်ကုန်ပြီးအဋ္ဌာရသောကပ္ပသတေ၊ တထောင့်ရှစ်ရာကမ္ဘာထက်၌၊ ဝိယ၊ သေ၊ ဝိယ၊ သေ၊ အမည်တော်ရှိသော၊ ဝိနာယကော၊ လူတို့ကိုဆုံးမတော်မူတတ်သော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္တံ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့၊ အကံ၊

၁၂၂ ဇောရဂါတာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ငါ့သည်၊ ပယိရုပါသိတွာ၊ သည်းကင်၍၊ ဣမံယောနိ၊ ဤအဖြစ်ကို၊ ဥပဂ
 တော၊ ရောက်၏။ အနာမိနာမ၊ အနာမအမည်ရှိတော်မူသော၊ စက္ခုမံ
 စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော၊ သမ္ပန္နံ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဣစ္ဆေမသ္မိံ
 ပစ္ဆိမဘဝေး၍အဆုံးဖြစ်သောတဝ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒ္ဓဿသိ၊ ဖူးမြင်
 မပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံသမ္ပန္နံ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပဂစ္ဆံ၊ ကပ်
 ရောက်သတ်၍၊ အနာဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်
 ပြီ။ ဒုက္ခဿ၊ တေးအပါယ်ဝန်ဒုက္ခ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုတော်
 မူတတ်သော၊ ဇိနာ၊ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂေါတ
 မမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေမေ၊ ငါအား၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ဘို့၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်
 မူပြီ၊ တဿ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာန၊
 ကြားနာရ၍၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အစလံ၊ လောကဝံကြောင့်မတုန်ထုပ်သော၊ ပဒံ၊
 နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပေပြီ။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမ
 နွယ်ရိုးဖြစ်သော၊ သက္ခယုဂ်ဝံ၊ သင်္ကမ္ပိယိုးနတ်မြတ်ထက်မြတ်သော၊ သမ္ပန္နံ
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ တောသယိတွာန၊ နှစ်သက်စေ၍၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံ
 သောအာသဝေါတရားလေးပါးတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်
 သိ၍၊ အနာသဝေ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရမိ၊ ငါ
 သုံးနေ၏။ အဗ္ဗာရသေကပ္ပသတေ၊ တထောင့်နှစ်ရာကမ္ဘာထက်၌၊ ယံ
 ယေနပဒုမဂ္ဂမဏ္ဍပေန၊ အကြပ်ပဒုမာပန်းဖြင့် ပြီးသောမဏ္ဍပ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံ၊
 ဝိဟဒသိမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိပူဇယိ၊ ပူဇော်ခဲ့၏၊ တာယစေတနာယ၊
 ထိုကောင်းမှုသျှာစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘဇေ
 နာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားမြတ်ရှင်ပူဇော်
 အင်၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ မယှံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာ
 တို့ကို၊ ဝှာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဂုတ္တံ၊ လောအပ်၏၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏ အဖြစ်သို့၊ ပတွာပန၊ ရောက်
 ပြီး၍လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဗ္ဗိပတ္တိံ၊ ပဗ္ဗိပတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်
 ခြင်၍၊ ဘဉ္ဇာတ သောမနဿော၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ ဥဒါနာသေန၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လမ်းဥဒါန်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဆယဿာ
 ဟတနေဟိတွာ၊ ဂုတ္တုဒ္ဓါရောသုသံဝုတော၊ အစာမူလံဝမိတွာန၊ ပတ္တော
 မေအာသဝက္ခယောထိဂါထံ၊ ဆယဿာဟတနေဟိတွာ၊ ဂုတ္တုဒ္ဓါရောသု
 သံဝုတော၊ အစာမူလံဝမိတွာန၊ ပတ္တောမေ အာသဝက္ခယော ဟူသော

၁၅-ကောနိပါတ်-၁၂-ဂင်္ဂ-၁၁၆-ပါရာပရိသက္ကေရပါယော၊ ၁၇၃

ဂါယာဂေါ၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ဆဗ္ဗသော ယတနေ ဆဗ္ဗသော
ယတနာနိ၊ စက္ခုသမ္ပဿအစရှိသော ခြောက်ပါးကုန်သောသမ္ပဿတို့၏
ဖြစ်ရာဖြစ်သောကြောင့်၊ ဗဿာယတနဟု အပ်သော အမည်ရှိကုန်သော
ခြောက်ပါးကုန်သော အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့ကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဂုတ္တန္တိရော၊
လုံခြုံစေအပ်ပြီးသောစက္ခုအစရှိသောခြောက်ပါးသောစွါရရှိသည်ဖြစ်၍၊
သုသံဝုတော၊ ကောင်းစွာပိတ်ပင်စောင့်ရှောက် အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဃမူ
လံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာတာဝတဏှာဟု အပ်သော
အဖြစ်ဒေါသကို၊ ဝမိတွာ၊ ထွေးအံ့၍၊ မေ၊ ငါအဝေး၊ အဝာဝက္ခယော၊ အဝာ
ဝေါတရားလေးပါးတို့၏ကုန်ခြင်းကို၊ ပတ္တော၊ မိဂတော၊ ရပေပြီ။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ ဆဗ္ဗသောယတနေဟိတွာတိ၊ ဆဗ္ဗသောယတနေ
ဟိတွာဟူသည်ဟင်း၊ စက္ခုသမ္ပဿဒီနိ၊ စက္ခုသမ္ပဿအစရှိကုန်သော၊
ဆန္ဒ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ သမ္ပဿနံ၊ သမ္ပဿတို့၏၊ ဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာနတယ၊
ဖြစ်ရာဖြစ်သောကြောင့်၊ ဗဿာယတနာနိတိ၊ ဗဿာယတနတို့ဟူ၍၊ လန္တ
နာမာနိ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ စက္ခုဒီနိ၊ စက္ခုအစရှိကုန်သော၊
ဆအဇ္ဈတ္တိကာယတနာနိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော အဇ္ဈတ္တိကာယတန တို့
သည်၊ တပ္ပဗုဒ္ဓိဗန္ဓသံကိလေသပ ဟာနဝသေန၊ ထိုအဇ္ဈတ္တိကာယတန
ခြောက်ပါးနှင့်စပ်သော ကိလေသကို ပယ်သည်၏အတွင်းဖြင့်၊ ပဟာယ၊
စွန့်ပစ်၍၊ ဂုတ္တန္တိရောသုသံဝုတောတိ၊ ဂုတ္တန္တိရော သုသံဝုတော ဟူသည်
ကား၊ တတောဝေ၊ ထိုသို့စွန့်ပစ်အပ်သောကြောင့်သာလျှင်၊ စက္ခုဒါရဒီနိ၊
စက္ခုဒါရအစရှိသည်တို့ကို၊ ဂုတ္တတ္တ၊ လုံခြုံအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုဒါရအစရှိသော ခြောက်ပါးသောစွါရ၌၊ ပဝတ္တနကာနံ၊ ဖြစ်
တတ်ကုန်သော၊ အသိဇ္ဈာဒီနိ၊ အသိဇ္ဈာအစရှိကုန်သော၊ ပါပဓမ္မာနံ၊ အကု
သိုလ်တရားတို့၏၊ ပဝေသနီဝါရဇောန၊ ဝင်ခြင်းကိုတားမြစ်တတ်သော၊
သတိကာဝါရေန၊ သတိတည်းဟူသောတံခါးရှက်ဖြင့်၊ ဝိဟိတတ္တ၊ ဝိဟိ
ပစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂုတ္တန္တိရောသုသံဝုတော၊ ဂုတ္တန္တိရောသု
သံဝုတေမည်၏၊ အတဝါတနည်းကား၊ မနုဉ္ဏန္တာနံ၊ မနုဉ္ဏင်မြောက်ရမြောက်
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆန္ဒ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ စွါရာနံ၊ စွါရတို့ကို၊ ဂုတ္တနယေန၊
ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ရက္ခိတတ္တ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဂုတ္တန္တိရော၊ ဂုတ္တန္တိရမည်၏၊ ကာယာဒီဟိ၊ ကိုယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်
သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ သညတတ္တ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
သုသံဝုတော၊ သုသံဝုတမည်၏၊ ဣတိဇော၊ ဤသို့၊ ဇေတ္တ၊ ဤဂါယာဂုန်၌။

၁၇၄ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဃမူလံ ဝေတုာနာတိ၊ အဃမူလံ ဝေတုာနဟူသည်ကား၊ အဃသဝဋ္ဌဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ မူလဘူတံ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာသင်္ခါတံ၊ အဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာဟု ဆိုအပ်သော၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဝ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကိလေသဒေါသံ၊ ကိလေသာ တည်ဟူသော အပြစ်ဒေါသကို၊ အရိယမဂ္ဂသင်္ခါတဝမန ယောဂပါဒနေန၊ အရိယမဂ္ဂတည်းဟူသော ပြို့အံ့တတ်သောဆေးနှင့် ယှဉ်ခြင်းသို့ရောက်စေသဖြင့်၊ ဥပ္ပါရိတွာ၊ တွေးအံ၍၊ သန္တာနတော၊ အတွင်းသန္တာန်မှ၊ ဗဟိကာတွာ၊ အပြစ်၍၊ ဝ၊ တနည်းကား၊ ဗဟိကာရုဏဟေတု၊ အပြစ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပတ္တောမေအာသဝက္ခယောတိ၊ ပတ္တောမေအာသဝက္ခယောဟူသည်ကား၊ ကာမာသဝါဒယော၊ ကာမာသဝအစရှိကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါလေးပါးတို့သည်၊ ဣန္ဒြိယနိဗ္ဗာန်၊ ဗီယန္တိ၊ ကုန်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကုန်ရာဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊ ဝ၊ တနည်းကား၊ တေသံ၊ ထိုကာမာသဝအစရှိသည်တို့၏၊ ခယေန၊ ကုန်သဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ရောက်အပ်သောသတ္တိကြောင့်၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝက္ခယမည်၏၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ လတ္တဝါ၊ ရအပ်၏။ သောအာသဝက္ခယော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တောအဓိဂတော၊ ရအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဥဒါနဝသေန၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လမ်းဥဒါန်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ပါရာပရိယတ္တေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ပါရာပရိယမဇေရ်၏ဂါထာအဘွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကောနိပါတ်-၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်-၁၁၇-ယသတ္တေရဂါထာ၊

သုဝိလိတ္တောသုဝသနောတိ၊ သုဝိလိတ္တောသုဝသနောအစရှိသောဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ယသတ္တေရဿ၊ ယသမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယတ္တိ၊ ဤယသမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောဆုတောင်းလျှာပတ္တနာရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောနတ်ဘုံလူ့ဘုံတို့၌၊ ဝိဝေဇ္ဈပနိဿယာနိ၊ ဝဋ်၏ကင်းရာအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏အကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပုညာနိ၊ ကောင်း

၁-ကောနိပါတ်-၁၂-ဝဂ်-၁၁၂-ယသတ္တေရဂါယာ၊ ၁၇၅

မှာကိုကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ရှာဇိုးသည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်
 ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သုမေဓဿ၊ သုမေဓါမြတ်စွာဘုရား၏၊
 ကာလေ၊ ရွှေသင်္ကထက်တော်၌၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ
 သော၊ နာဂရာဇာ၊ နဂါ၊ မင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓပရမံ၊ ဘုရားအရှုံးရှိ
 သော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ဘဝနံ၊ ဘုံမိမိ
 သို့၊ နေတွာ၊ ပင့်ခေါ်၍၊ မဟာဒီနံ၊ အတ္တကြီးကို၊ ပဝတ္ထေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မဟာဠေ၊ အဘိုးများထိုက်သော၊ ဘိဝိဝေ
 န၊ သင်္ကန်းသို့ထည်ဖြင့်၊ အတ္တဝေသိ၊ လှူဒါန်း၏၊ ကေမကဉ္စသိက္ခ၊ တ
 ဟောက် တယောက်သော ရဟန်းကိုလည်း၊ မဟာဠေ၊ အဘိုးများ
 ထိုက်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပစ္စေကဒုဿယဒုဂေ၊ အသီးအသီးသော
 ဝုဆိုးအစုံဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော၊ သမဏပရိက္ခဝရေန၊
 ရဟန်းတို့၏ပရိက္ခရာဖြင့် လည်းကောင်း၊ အတ္တဝေသိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏သော၊
 ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊
 ဓေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော၊
 သိဒ္ဓတ္တဿ၊ သိဒ္ဓတ္တမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ သေဗ္ဗ
 ဝုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာဗေဓမ္မဗျူ၊ မဟာဗေဓ
 မဏ္ဍိုင်ကို၊ သတ္တပရိတနေဟိ၊ ရတနာရုနစ်ပါးတို့ဖြင့်၊ ပူဇော်၊ ပူဇော်၏၊
 ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ကဿပဿ၊
 ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ သာသနော၊ သာသ
 နာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန် ပြု၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ အကာသိ၊
 ပြု၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုဂတီသုယေဝ၊ သုဂတိဘုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရေန္တော၊
 ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ အမှကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်
 ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣမေသိ၊ ကာလေ၊ ဤလက်
 ထက်တော်၌၊ ဗာရုဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ မဟာဝိဘဝဿ၊ များ
 သောစည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော၊ သေဗ္ဗေနာ၊ သူဌေး၏၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယသောနာမနာမေနယသဟူသောအမည်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်
 သာ၏၊ ပရမသုရမာလော၊ လွန်စွာနူးညံ့သိမ်မွေ့၏၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်း
 သားအား၊ တယော၊ သုံးဆောင်ကုန်သော၊ ပါသာဒါ၊ ပြာသနာတို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသောစကားကို၊ ခန္ဓကေ၊
 မဟာဝ၊ ခန္ဓကဉ္စ၊ အာဂတနယေန၊ လာသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊

သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ပုဗ္ဗဟေတုနာ၊ ကုသိုလ်အကြောင်း
ရှေးကံဟောင်းသည်၊ စောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည် ဖြစ်
၍၊ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့် အဝို့၌၊ နိဗ္ဗာတိတူသဿ၊ အိပ်ခြင်းဖြင့်ပြင်းစွာ နှိပ်စက်
သော၊ ပရိဇနဿ၊ အကြွေအရံ၏၊ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဖောက်ပြန်သောအခြင်းအရာ
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
သုဝဏ္ဏပါဒုကာရ၊ ဌာဝ၊ ရွှေခြေနင်းစီ၊ လျှောက်ပင်လျှင်၊ ဂေဟတော၊ အိမ်မှ၊
နိဂ္ဂတော၊ ထွက်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ဝိဝေဒန၊
ဖွင့်ထွက်အပ်သော၊ နဂန္ဓေ၊ ရေခဲ၊ အိမ်တံခါးမြို့တံခါးဖြင့်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်
၍၊ ဣသိပတနသမိဝံ၊ မိဂဒါဝန်တော အနီးသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ရှိ
သော်၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဝတကေန္တန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဥပဒ္ဓုဝထ၊ နှိပ်
စက်၏တကား၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဝတကေန္တန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဥပသဉ္စံ၊
ငါအားဖျက်ဆီး၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့ သော စကားကို၊ အာဟ၊ မြွက်ဆို၏၊
တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣသိပတ
နေ၊ ဣသိပသနမိဂဒါဝန်တော၌၊ ဝိဟာရေန္တန၊ နေတော်မူသဖြင့်၊ တသေဝ၊
ထိုယသ သူဌေးသားကိုပင်လျှင်၊ အနုဂ္ဂဏှနတ္ထံ၊ ပြီ မြင့်ခြင်း အကျိုးငှါ၊
အန္တောကာသေ၊ လွင်တိကောင်၌၊ စက်မန္တန၊ စင်္ကြံကြွတော်မူသဖြင့်၊
ယသ၊ ယသသတို့သား၊ ဇေယျ၊ လေထွဉ်သော၊ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်၊ အနု
ပဒ္ဓုတံ၊ မနှိပ်စက်၊ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်၊ အနုပသဉ္စံ၊ ဖျက်ဆီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုဓတ္ထ၊ မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ အနုပဒ္ဓုတံ၊ မနှိပ်စက်သောအရပ်သည်၊
အတ္ထိကိရ၊ ရှိသတတ်၊ အနုပသဉ္စံ၊ ဖျက်ဆီးသော အရပ်သည်၊ အတ္ထိ
ကိရ၊ ရှိသတတ်၊ ဣသိ၊ ဤသို့ကြား၍၊ သောမနသဇာတော၊ ဖြစ်သော
ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုဝဏ္ဏပါဒုကာ၊ ရွှေခြေနင်းမှ၊ ဩရဟ၊
သက်ဆင်း၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်၏၊ ဥပသကံ
မိတွာ၊ ကပ်ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပယ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္နော၊
နေသည်ရှိသော်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပုဗ္ဗိကထံ၊ အစဉ်အ
တိုင်းသောတရားစကားတော်ကို၊ ကတေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ သစ္စဒေသ
နာယ၊ သစ္စာလေးပါးတရားဒေသနာတော်ကို၊ ကထာယ၊ ဟောတော်မူ
သည်ရှိသော်၊ သစ္စပရိယောသာနေ၊ သစ္စာလေးပါးတရားဒေသနာပြီးဆုံး
ခါ၌၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂဝေသနတ္ထံ၊ ရှာဖွေ
ခြင်းငှါ၊ အာဂတဿ၊ ဘုရားထံမှောက်ကပ်လာရောက်သော၊ ဝိတု၊ အဘ
အား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သစ္စဒေသနာယ၊ သစ္စာလေးပါးတ

ရားဒေသနာတော်ကို၊ ကရိယမာနာယ၊ ပြုတော်မူသည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုတော်မူ၏၊ တေန၊
ထို့ကြောင့်၊ အပဒါန၊ သန္ဓေဒါယကမထေရ်၏အပဒါန်၌၊ ။

မမ၊ ငါ၏ဘဝနံ၊ မိမာန်သည်၊ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့၊ ဩဝ
ယ၊ သက်ဝင်၍၊ သုနိဗ္ဗိတံ၊ နံရံသည်တိုင် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ
တန်ဆင်းအပ်၏၊ စက္ခုဝတ္ထပကုဇိတ၊ စံက္ခုဝက်ဌက်တို့ဖြင့်တွန်းမြှားသော၊
ပေါက္ခရဏီ၊ လေးထောင့်ကံကို၊ သုနိဗ္ဗိတံ၊ ကောင်းစွာတန်ဆင်းအပ်၏၊ ။
မန္ဓာလကေသိ၊ မြောက်လေကူးပင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဒုမုပ္ပလေဟိ၊
ရွက်ချိတ်တရာရှိသောပဒုမာ ကြာညိုကြာနီကြာဖြူတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊
သဉ္ဇေန္ဒာ၊ ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းသော၊ သုပတိတ္တာ၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိ
သော၊ မနောရမာ၊ နှစ်လုံးမွေ့သျှောင်တွယ်ရှိသော၊ မန္တကန္တပသဉ္ဇေန္ဒာ၊
ငါးလိပ်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော၊ နာနာမိဓသမောတ္တတာ၊ အထူးထူးသောဌက်
မျိုးအပေါင်းတို့ဖြင့်သောင်းသောင်းကြေညာကျယုံသာသော၊ နဒီစ၊ မြစ်တို့
သည်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုမိမာန်ရောင်ညှိုးသုအနီ၌၊ သန္ဓေတသန္ဓေတိ၊ ရိုက်
ကျဉ်ဒီးဒီးဝင်လာစီး၏၊ ဧက္က၊ ဤမြစ်၌၊ မယူရကောဉ္ဇာစ၊ ဥဒေါင်းကြီးကြာတို့
သည်သည်၊ ကောင်း၊ ကောက်လာစ၊ ဥဩတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိရံ
ဝဂ္ဂ၊ သိ၊ သာယာသောအသံတို့ဖြင့်၊ အဘိဓုဒါ၊ လွန်စွာရှည်ကြီးတွန်းမြှားကြ
ကုန်၏၊ ပါရေဝတာ၊ ခိုဘို့သည်လည်းကောင်း၊ ရဝိဟံသာစ၊ ဝမ်းဘဲ
ဟင်းသောတို့သည် လည်းကောင်း၊ စက္ခုဝါကာ၊ စက္ခုဝတ် ဌက်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ နဒီစရာစ၊ ဒင်ကျိုးဌက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိရာ၊
ခါတို့သည်လည်းကောင်း၊ သာဗ္ဗိကာစ၊ ဆက်ရက်တို့သည်လည်းကောင်း၊
ပဗ္ဗကာစ၊ ဂုတ်သင်တို့ သည်၎င်း၊ ဇိဝဇိဝကော၊ ဇိဝဇိုးဌက်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဟံသာစ၊ ဟင်္သာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကောဉ္ဇာစ၊ ကြိုး
ကြာတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဘိနမိတာ၊ မဖိုခေါ် ကြူးသံသာကြူး၍၊ ကွန့်
မြှားကြကုန်၏၊ ကောသိယာ၊ ဇိကွက်ခင်ဂုတ်ဌက်တို့သည်လည်းကောင်း၊
သိဝံ၊ လိစ၊ ဦးမျိုရှိသောဌက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟူ၊ ပေါချားကုန်၏၊
သတ္တရတနသမ္ပန္နာ၊ ရတနာရနပ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ မဏိရတ္တပဝါစာ
တာ၊ ပတ္တမြားဂုလသန္တာနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ရုက္ခာ၊ အထူးထူးသောသစ်
ပင်တို့တည်၊ သဗ္ဗသောဏ္ဏမယာ၊ အလုံးစုံရွှေဖြင့်ပြီးကုန်၏၊ နာနာဝန္ဓသ
မေရိတာ၊ အထူးထူးသောနံ့သာတို့ဖြင့်လှိုင်ကုန်၏၊ ဘဝနေး၊ ငါ၏သို့မိမာန်၌
မိဝါရတ္တိ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ သဗ္ဗကာလိကံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥဩတန္တိ၊ လွန်း

၁၂၀

ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တောက်ကုန်၏။ သဒ္ဓိတုရိယသဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းများစွာတုရိယာရိုးစည်ငါးမျိုးတို့သည် သာယံပါတော၊ ညဉ့်နံနက်၊ ပဝဇ္ဇာပေပဝဇ္ဇာနှီးတီးမှုတ်ကုန်၏။ သောဗ္ဗသိတ္ထိ သဟဿာနိ၊ တသောင်းခြောက်ထောင်သောမိန်းမတို့သည် သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ဝန်းရံနေ့ညခံစားရကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဝနာ၊ ဘုံဗိမာန်မှ၊ အဘိနိက္ခမ္ဘ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ သုမေခံ၊ သုမေခာ အမည်တော်ရှိသော၊ လောကနာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿန္တိ၊ ကြည်ညိုသော၊ ဗိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမေခာ၊ တင့်တယ်ကောင်းမွန်လွန်သော ဗိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဒုဝါ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကိုမြင်လေ့ရှိသော၊ မဟာယသံ၊ များသောအခြံအရံအကွပ်အစောင့်ရှိသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သုမေခာမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါနေတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ သဝံ၊ သံ၊ အရံနောက်ပါသံစာနှင့်တကွ၊ ထံ၊ ထိုသုမေခာမြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တယိ၊ ပင်မိတ်၍၊ သုမေခာ၊ သုမေခာ အမည်တော်ရှိသော၊ လောကနာယကော၊ သတ္တဝါတို့၏ခရီးညွှန်သဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ သောဗိဒရာ၊ ထိုသုမေခာမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဓိဝါသေတိ၊ သည်၊ ခံတော်မူ၏။ မမ၊ ငါအား၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားကောင်းတော်ကို၊ ကတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ မဟာရနံ၊ သုမေခာမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပယျာဇေသိ၊ လွှင့်လိုက်တော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သုမေခာမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါနေတွာ၊ ရှိသောစွာရှိခိုးပြီး၍၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ ဘဝနံ၊ ဘုံဗိမာန်သို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်ရောက်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိဇနံ၊ ချွေရံပရိသတ်ကို၊ အာမန္တယိ၊ ခေါ်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အသုံးရံကုန်သောပရိသတ်တို့သည်၊ တဒါ၊ ထိုတိုင်ပင်၍၊ နှောပြောဆိုသောစကား၊ သန္တိပတိသုံးစည်းဝေးလာကြကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓေ၊ သုမေခာမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓန္တသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ ဘဝနံ၊ ငါတို့နေရာဘုံဗိမာန်သို့၊ အာဂမိသတိ၊ ကြွလာပေလတ္တံ့၊ အဟံ၊ ငါတို့အား၊ လာဘာ၊ ရတော်စွာ၊ နှော၊ ငါတို့၏ရခြင်းကား၊ သုလဒ္ဓါကောင်းသောရခြင်းတို့ပေတည်း၊ ယေမယံ၊ အကြင်အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ကဝန္တိကေ၊ အရှင်နဂါးမင်း၏အထံ၌၊ ဝသာမ၊ နေကုန်၏၊ တေမယန္တိ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ သတ္တု၊ နှော၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသေဗ္ဗဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပူဇယိသာမ၊ ပူဇော်ပါကုန်အံ့။ အဟံ၊ ငါသည်၊ အန္တံ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနံ၊ အဖျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ အာရောစယိ၊ လျှောက်ကြား၏၊ လောကနာယကော၊ သုမေခာမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ငသိဇ္ဇာတသဟဿေတိ၊ ကိလေသာငြိမ်းကုသိန်းသင်္ချာရဟန္တာတို့နှင့်တကွ၊

ဝ-ကောနိပါတ်-၁၂-ဇက်-၁၀၇-ယထဗ္ဗေရဂါထာ၊ ၁၇၆

အာဂန္တိ၊ ကြွတော်မူလာ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သမံဂိတေဟိ၊ များ
သောသီချင်းသံတို့ဖြင့် သီအပ်ကုန်သော၊ တူရိယေဟိ၊ တူရိယာရုံ စည်
ငါးမျိုးတို့ဖြင့်၊ မဗ္ဗုပ္ပမနံ၊ ခရီး၌ ကြိုဆိုခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ယုရိသတ္တ
မော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ သဗ္ဗသောဏ္ဏမယော၊ အလုံးစုံ ရွှေဖြင့်ပြီး
သော ပိဋေ၊ ဆင်းယှဉ်၌၊ နိသီဒိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ တဒါ၊ ထိုအင်း၊ ယုရိထက်
တွင်သုံးနေစဉ်၌၊ သဗ္ဗသောဏ္ဏမယံ၊ အလုံးစုံရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ ဆဒနံ၊ အရိုး
သည်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗိဇနိယော၊ ယပ်တို့သည်၊ အ
နုတ္တရံ၊ သီသစမွန်းဂုဏ်ဖြင့် လွန်သော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ တထိန်းများစွာ
မြတ်သံဃာတို့၊ ပဝါယန္တိ၊ ယပ်ကုန်၏၊ ပဟုတေပဟုတေန၊ များစွာသော၊
အန္တပါနန၊ စားဘွယ်သောက်ဘွယ်ဖြင့်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာတို့၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ အတပ္ပယိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီး၊ တပ္ပယိတွာန၊ ရောင့်ရဲစေပြီး၍၊
ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ ပစ္စေကဒုဿယုဂဇ္ဇေ၊ အသီးသီး
သောသင်္ကန်းတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါသိ၊ ကပ်လျှပြီး၊ လောကဟု
တိဗဒ္ဓိဂ္ဂဟိတံ၊ လူတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ ယံဗုဒ္ဓံ၊
အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို၊ သုမေခေတိ၊ သုမေခမြတ်စွာဘုရားဟူ၍၊ ဝေ
တိ၊ ဆိုကြ၏၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ သုမေခမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံဃေ၊ တ
ထိန်းထက်ကြွယ်ရဟန်းလယ်၌၊ နိသီဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤ
ဆိုသတ္တံ့ သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသထကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မံ၊ ငါဘုရားကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤတထိန်းအနေအတွက်ရှိသော ရဟန်းသံဃာ
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အန္တပါနန၊ စားဘွယ်သောက်ဘွယ်ဖြင့်၊ တပ္ပယိ၊
ရောင့်ရဲစေ၏၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊
အမြှော်စကားကြားတော်မူအံ့၊ ဘာသတော၊ အမြှော်စကားကြားတော်မူ
သတ္တံ့ သော၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ တရားစကားတော်ကို၊ သုကာထ၊ နာ
သင့်ကြကုန်၊ အသံနရော၊ ဤသတ္တံ့ပါသည်။ အဋ္ဌာရသေကပ္ပသတေ၊ တ
ထောင့်ရှစ်ရာကမ္ဘာမဆုံးကပ်ပတ်လုံး ဧဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ရမိဿ
တိ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပါးခံစားရသတ္တံ့၊ သဟဿက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တထောင်၊
စက္ကဝတ္ထိရာဇော၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ့၊ ဧဝတ္တံ၊
နတ်လည်းဖြစ်သော၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ မာနုသံ၊ လူ၌လည်းဖြစ်သော၊ ယံ
ယောနိ၊ အကြင်ဘဝသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံယောနိ၊ ထိုဘဝသို့ ဥပဂစ္ဆတိ၊
ရောက်ရ၏၊ အဿနရဿ၊ ထိုသတ္တံ့ဂါအား၊ တံတတ္ထိ၊ တဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊

၈၀၀

ဇောရဂါသာအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဗုဒ္ဓိယတံ

သဗ္ဗသောဝဏ္ဏမယံ၊ အလုံးစုံရွှေဖြင့်ပြီးသော။ ဆဒ္ဒန္တအရိုးသည်၊ ဓာရယိဿ
 ဟိ၊ ဆောင်းရိုးလတ္တံ့။ ။ တိသကပ္ပသဟဿမိ၊ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်
 ခွဲ၊ ဩက္ကာကကုလသန္တဝေ၊ တတိယ ဩက္ကာကရာဇ်မင်းမျိုးမှဖြစ်သော၊
 နာမေန၊ အမည်တော်အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိ
 သော၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌၊ ဘဝိဿ
 တိ၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့၊ တဿသက္ကာနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊
 လောကုတ္တရာဓမ္မတို့၌၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေကိုခံယူတတ်သော၊ ဓမ္မနိဗ္ဗိတော၊
 လောကုတ္တရာဓမ္မသည်ပြီးစေအပ်သော၊ ဩရသော၊ ရွှေရင်တော်နှစ်သား
 တော်စစ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါတရားတို့ကို၊
 ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်သိ၍၊ နိဗ္ဗာယိဿတိ၊ နိဗ္ဗာန်ယူသိနိုး
 ငြိမ်းရလတ္တံ့၊ ။ တိက္ခသံစော၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍၊ သိဟ
 နာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အသံနှင့်တူသော၊ ရဲတင်းသောအသံကို၊ နိဒိဿတိ၊ သံ
 သာရင့်ခြိုးကျုံးဝါးလတ္တံ့၊ စိတကေးထင်းပုံထက်၌၊ ဆတ္တံ၊ ထီးအရိုးသည်၊
 ဓာရေတိ၊ ဆောင်းရိုးလတ္တံ့၊ ဆတ္တမိဆတ္တဿ၊ ထီးအရိုး၏၊ ဟေဋ္ဌာဟေဋ္ဌာ
 ပေ၊ အောက်၌သာလျှင်၊ ခု ဘွထခုယိဿတိ၊ လောင်လတ္တံ့၊ မေယော၊ ငါ
 သည်၊ သာမညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်ပေပြီးမေယော၊ ငါ
 သည်၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊
 မေမေ၊ ငါအား၊ မဏ္ဍပေဝါ၊ မဏ္ဍပ်၌လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလေဝါ၊ သစ်ပင်
 ရင်း၌လည်းကောင်း၊ သန္တာပေဝါ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တိ
 သကပ္ပသဟဿမိ၊ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုသုဓမ္မေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်ကောင်းမှု
 လျှာစေတနာဖြင့်၊ ဒါနံ၊ သင်္ကန်းအစရှိသောအလှူကို၊ အဒိဒံ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊
 တာယစေတနာယ၊ ထိုကောင်းမှုလျှာ စေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်
 င်လေးပါးကိုးနာဘိဒာနာမိ၊ မထိရစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမထိ
 ရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ သဗ္ဗဒါနဿ၊ အလုံးစုံသောအလှူ၏၊
 ဖလံ၊ အကျိုးတည်း၊ မသ္မံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိ
 တာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
 အဆုံးအမတော်ကို၊ ကထံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 အပ်၏။ ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာယသ္မန္တံယသံ၊ အရှင်ယသကို၊ ဒက္ခိဏံဗဟံ၊ ဥာလကျာလက်ရုံးတော်ကို၊ ပဿာရေတွာ၊ ဆန့်တော်မူ၍၊ ဖေဟိဘိက္ခုတိ၊ ဖေဟိဘိက္ခုပုဂ္ဂိုလ်၊ အာဟာ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဝစနသမနန္တရမေဝ၊ ဖေဟိဘိက္ခုခေါ်တော်မူသည်၏အရားမဲ့၌သာလျှင်၊ နှိဂ္ဂလမတ္တကေသမသု၊ လက်နှစ်သစ်မျှသောဆံမုတ်ခိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌပရိက္ခာရခရော၊ ရှစ်ပါးသော၊ ဝရိက္ခရာကိုဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဿသတိကတ္ထေရောပိယ၊ အနှစ်အဝါများစွာရပြီးသောမထင်ကြီးကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုယသမထင်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဥဒါနေန္တော၊ ဥဒါန်းကြ။ လိုကား၊ ဖေဟိဘိက္ခုဘာဝပ္ပတ္တိတော၊ ဖေဟိဘိက္ခုအဖြစ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝရိမာဝတ္ထဝသန၊ ရှေး၌ဖြစ်သောအခိုက်အတန့်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုဝိလိတ္တောသုဝသနော၊ သဗ္ဗာတရုဏဘူသိတော၊ တိသောဝိဇ္ဇာ အဇ္ဈာဂမိ၊ ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနန္တိဂါထံ၊ သုဝိလိတ္တောသုပသနော၊ သဗ္ဗာတရုဏဘူသိတော၊ တိသောဝိဇ္ဇာအဇ္ဈာဂမိ၊ ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနံဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးကလည်း၊ သုဝိလိတ္တော၊ နံသာတို့ဖြင့်ကောင်းစွာ လိမ်းကြံအပ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုဝသနော၊ ကောင်းသော ကာသိကရာဇ်တိုင်းမှ ဖြစ်သောအဝတ်ကိုဝတ်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာတရုဏဘူသိတော၊ ဦးရစ်ဦးပေါင်းအစရှိသောအလုံးစုံသောတန်ဆာတို့ဖြင့်ဆင်အပ်သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အဇ္ဈာဂမိ၊ ရပေပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဧဝါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပေပြီး ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သုဝိတတ္ထောတိ၊ သုဝိတတ္ထောဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရေန၊ ကောင်းသောရနံ့လျှင်သင်းယုံ၊ သော၊ ကုက္ကိုမန္တသန္တပနေန၊ မာလာကြည်ကြူ စန္ဒကူးဖြူတည်းဟူသော နံသာပြောင်းဖြင့်၊ ဝိလိတ္တဝတ္ထော၊ လိမ်းကြံအပ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုဝသနောတိ၊ သုဝသနောဟူသည်ကား၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းသော၊ မဟတ္ထကာသိကဝတ္ထဝသနော၊ အစွန်းများထိုက်သော ကာသိကရာဇ်တိုင်းမှဖြစ်သော အဝတ်ဝတ်ဆုံးကိုဝတ်ရုံသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာတရုဏဘူသိတောတိ၊ သဗ္ဗာတရုဏဘူသိတောဟူသည်ကား၊ သီသုပဂါဒိဟိ၊ ဦးရစ်ခေါင်းပေါင်းအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အဘောရုဏဟိ၊ တန်ဆာတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာတာ၊ ဆင်ရင်အပ်

၁၀၂ လေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈာဂမိန္ဒိ၊ အဇ္ဈာဂမိ ဟူသည်ကား၊ အမိဂန္ထိ၊ ပြီးသေသံ
အကြွင်းသည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း၊ ရှိသည်သာသွင်
တည်း။ ယသတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ယသမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊
နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဧကနိပါတ်-၁၂-ဒွါဒသမဝဂ်-၁၁၈-ကိမိလတ္ထေရဂါထာ၊

အဘိသိတ္တောဝနိပတိတိ၊ အဘိသိတ္တောဝနိပတိ အစရှိသောဂါထာ
သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ကိမိလတ္ထေရဿ၊
ကိမိလမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ အယမ္ပိ၊ ဤကိမိလမထေရ်သည်
သည်၊ ဂုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာ
မိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကလွန်သောကုသိုလ်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးရှိသည်
ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘုံဘဝတို့၌၊ ဂုဠာနိ၊ ကောင်းမှု
တို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ကတ္တုသန္ဓဿ၊ ကတ္တုသန်အမည်တော်
ရှိသော၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊
ကုသဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်
၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တရိ၊ ကတ္တုသန်မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုကောက္က
သန်မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ သဇ္ဇ
လမာလာဟိ၊ ထင်းရှုပန်းတို့ဖြင့်၊ မဏ္ဍပါကာရေန၊ မဏ္ဍပ်အခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း သား
သည်၊ တေနာဘဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဂုဠကဗ္ဗေန၊ ကောင်းမှု
ကံကြောင့်၊ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလာ၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသ
ရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာ
ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကပ္ပိလဝတ္ထုနဂရေ၊ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်၌၊ သာ
ကိယရာဇကုလေ၊ သာကီဝန်မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်လာ၍၊ အဿ၊ ထို
အမျိုးကောင်းသားအား၊ ကိမိလောတိနာမံ၊ ကိမိလဟူသောအမည်သည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲ
ခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ တောဂသမ္ပတ္တိယာ၊ စည်း
စိပ်ဥက္ကာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ သမ္ပန္နော၊ လွန်စွာပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊

၁-ကေနိပါတ်-၁၂-ဝဂ်-၁၁၀-ကိမိလတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၈၃

နေ၏။ တဿ၊ ထိုကိမိလသတို့သား၏၊ ဥာဏာပရိပါကံ၊ ပါဠိဉာဏ်၏နှင့်
 ခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖြစ်၍၊ သံဝေဂဇနနတ္တံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
 အနုပိယာယံ၊ အနုပိယပြည်၌၊ ပိဟရန္တော၊ နေတော်မူလျက်၊ သတ္တဝ၊ မြတ်
 စွာသရားသည်၊ ပဌမယောဗ္ဗနေ၊ ပဌမအရွယ်၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ဒဿနိ
 လံ၊ ရှာသွပ်ဘုန်းရှိသော၊ ဣတ္ထိရူပံ၊ မိန်းမရုပ်ကို၊ အဘိနိမ္မိတွာ၊ တန်ဆင်း
 ၍၊ ပုရေတာ၊ ရှေးမှ၊ ဒေသတွာ၊ ပြ၍၊ ပုနံ၊ တဖန်၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်
 ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဝံ၊ ထိုအခြင်းအရာ၌၊ ဒိသ္မာ၊
 ဖြစ်၍၊ ကိမိလကုမာရော၊ ကိမိလမင်းသားသည်၊ အဘိပိယ၊ အလွန်လျှင်း
 သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ ပကာသေန္တော၊ တင်စွာပြုလိုရကား၊ အဘိ
 ယတ္ထောဝနိပတတိ၊ ဝယောရူပံ အညမ္ဘိဝတတေဝသန္တိ၊ တသေဝသ
 တောအညသေဝသရာမိအတ္တာနန္တံ ဂါထံ၊ အဘိသတ္ထောဝနိပတတိ၊ ဝ
 ယောရူပံအညမ္ဘိဝတတေဝသန္တိ၊ တသေဝသတောအဝိပ္ပဝသတော၊
 အညသေဝသရာမိအတ္တာနံဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်
 မူ၏။ ဝယော၊ သူငယ်အရွယ်အစရှိသောကိုယ်၏အခိုက်အတန့်အထူး
 ဟုဆိုအပ်သောအရွယ်သည်၊ အဘိသတ္ထောဝ၊ နတ်တို့သည်ဆွဲငင်အပ်
 သကဲ့သို့၊ နိပတတိ၊ ခဏတိုင်းခဏတိုင်းကုန်ခြင်းမျှကဲ့သို့၊ ခြင်းသို့ရေ၊ ကံ၏၊
 ရူပံ၊ အဆင်းဟုဆိုအပ်သောဤကိုယ်သည်၊ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သတော
 ရှိ၏။ တထေဝ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသေးမိမိ
 ကိုယ်ကို၊ အညမိဝ၊ သူတပါးကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ငါအားထင်၏။ အဝိပ္ပဝသ
 တော၊ ရှည်မြင့်စွာကွေ့ကွင်း၍နေခြင်းမရှိသည်၊ သတော၊ ဖြစ်သော၊
 တသေဝ၊ ထိုငါ၏သာလျှင်၊ အတ္တာနံ၊ ဤငါ၏ကိုယ်ကို၊ အညသေဝ၊
 တပါးသောသတ္တဝါ၏ကိုယ်ကဲ့သို့၊ သရာမိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုအဘိသတ္ထောဝနိပတတိအစရှိသောဂါထာ၌၊ အဘိသတ္ထော
 ဝါတိ၊ အဘိသတ္ထောဝဟူသည်ကား၊ တံ၊ သင်သည်၊ သိဟံ၊ လျှင်စွာ၊ ဂစ္ဆံ၊
 သွားလေလော၊ မာတိဋ္ဌ၊ မရပ်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့သည်၊
 အနုသိဋ္ဌော အကမ္ဘာပိယ၊ ဆွဲငင်ဘိသကဲ့သို့၊ အဘိသတ္ထောဝါတိပိ၊
 အဘိသတ္ထောဝဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိသေး၏ တံ၊ သင်သည်၊ လပု၊
 လျှင်စွာ၊ ဂစ္ဆံ၊ သွားလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂကနစ်၊ တရံတယေဝကံသော
 သူသည်၊ အဘိသာမကတောပိယ၊ နှင်ဘိသကဲ့သို့၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နိပတတိတိ၊ နိပတတိဟူသည်ကား၊ အဘိပတတိ
 အဘိသေဝတိ၊ လွန်စွာပြေး၏၊ နဟိဋ္ဌတိ၊ မရပ်မတန့်၊ ခဏခဏ၊ ခဏတိုင်း

၁၈၄ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဓကသိုင်း၊ ဓယဝသံ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့၊ ပါပုဏ္ဏတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသည်လျှင်၊ အညော၊ အနက်တည်း။ ဝယောတိ၊ ဝယောဟူသည်ကား၊
 ဗျာဓိလောဗ္ဗနာဒိတော၊ သူငယ်အရွယ် ဆုတ်ပုတ်သော အရွယ်အစရှိ
 သော၊ သရိရသ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ အဝတ္ထာဝိသေသော၊ အခိုက်အတန့်အထူး
 တည်း၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊ သော၊ ထိုအခိုက်အတန့်အထူးကို၊ ယောဗ္ဗ
 ညံ ယောဗ္ဗညဟူ၍၊ အဓိပ္ပေသံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ အဿ၊ ထိုကိ
 လမထေရ်အား၊ ထံ၊ ထိုအရွယ်သည်၊ အတိပတန္တံ၊ အလွန်ပြေးသည်၊ ဝိ
 ယန္တံ၊ ကုန်ခင်းသည်၊ ဟုက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ တည်၏၊ ရူပန္တံ၊ ရုပ်ဟူသော
 ဤပုဒ်ကို၊ ရူပသမ္ပဒါတိ၊ ရူပသမ္ပဒါဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ပန၊ ဆက်၍အထူး
 တက်ဆိုပြီးအံ့၊ အဋ္ဌိဉ္စ၊ အရိုးကိုလည်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ နှာရုဉ္စ၊ အကြောကိုလည်း၊
 ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ခံသဉ္စ၊ အသားကိုလည်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်သော
 အာကာသေ၊ ကောင်းကင်သည်၊ ရူပဇေဝံ၊ ရုပ်ဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခံ၊ ရေ
 တွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိအာဒိသုဝိယ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိ
 ရပ်တို့ကဲ့သို့၊ အညဝိဝတထေဝသန္တန္တိ၊ အညဝိဝတထေဝသန္တဟူသည်
 ကား၊ ဣဒံရူပံ၊ ဤကိုယ်အဆင်းသည်၊ ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိ၏၊
 တထေဝတေနေဝါကာနေ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ သန္တံ
 ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ သယံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အညံဝိယ၊ သူတပါးကဲ့သို့၊
 မယံ၊ ငါအား၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်မှတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊
 အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တဒေဝသန္တန္တိ၊ တဒေဝသန္တဟူ၍လည်း၊ ကေဝိ၊ အချို့
 သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်သေး၏၊ တသေဝသတောတိ၊
 တသေဝသတော ဟူသည်ကား၊ အနုညဿ၊ သူတပါးမဟုတ်သော၊
 တသေဝမေ၊ ထိုငါ၏သာလျှင်၊ သံတောသမာနဿ၊ ဖြစ်သော၊ အဝိပ္ပဝသ
 တောတိ၊ အဝိပ္ပဝသတောဟူသည်ကား၊ နဝိပ္ပဝသန္တဿ၊ ရှည်မြင့်စွာကွေ
 ကွင်း၍နေရခြင်းမရှိသော၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ ဝိရေဝိပ္ပဝါသေန၊ ရှည်မြင့်စွာကွေ
 ကွင်း၍နေရခြင်းကြောင့်၊ သတော၊ သတိသည်၊ အနုညဋ္ဌိ၊ သူတပါးမဟုတ်
 သည်ကိုလည်း၊ အညံဝိယ၊ သူတပါး ကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်မှတ်၏၊ ဣဒန္တိ၊
 ဤသို့ရှည်မြင့်စွာကွေကွင်း၍နေရခြင်းသည်လည်း၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အညသေဝသရာ
 မိအတ္တာနန္တိ၊ အညသေဝသရာမိအတ္တာနံဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဣမံ
 အတ္တသဝံ၊ ဤအတ္တသံတာကို၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ သတ္တသဝိယ၊ သတ္တ
 ဝါ၏ကိုယ်ကဲ့သို့၊ သရာမိဥပဓာနေမိ၊ ထိ၏၊ သဉ္ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်

၁-ကေနိပါတ်-၁၂-၀၈-၁၁၈-ကိမိလဇ္ဈေရဂါထာ၊ ၁၈၅

ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊
မနုဿိကော၊ နန္ဒဿ၊ နှလုံးသွင်းသော၊ တဿ၊ ထိုကိမိလမထေရ်အား၊ ဒဠိ
တမေဝ၊ မြို့သြာကဲ့သို့သော၊ သံဝေဂေါ၊ လိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်
ရှားဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုကိမိလမထေရ်သည်၊ သံဝေဂဇာတော၊ လိတ်လန့်
သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဝရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊
ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလန္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော
သဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌ
ပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိဗ္ဗေသေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ အဟောတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏
အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို၊ ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ သလဗ္ဗမဏ္ဍဝိ
ယမထေရ်၏အပဒါနံ၊ ၊

ဗြာဟ္မဏာမ္ပိ၊ မကောင်းမှုကိုအပြုပြီးသော၊ ဝုဿိမတိ၊ သုံးအပ်သော
အကျင့်သီတင်းကို သုံးခြင်းရှိသော၊ ကက္ကုသန္ဓမ္ပိ ကက္ကက္ကုသန်မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ သဇ္ဇလံ၊ ထင်းရှူး
ပန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဏ္ဍပ်၊ မဏ္ဍပ်ကို၊ ကာရပမိ၊ ပြု
ပြီး၊ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာနတ်ရွာသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်၊
သန္ဓေ၊ ဖြစ်၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဗျုပ္ပံ၊ ဗိမာန်ကို၊ သာသမိ၊ ရပေ၏၊ အည
ဒေဝ၊ တပါးသောနတ်ဘို့ကို၊ အဟံ၊ သာယွန်၍၊ ရောဓာမိ၊ တင့်တယ်ရလေ
၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောအကျိုးသည်၊ ပုညကမ္မဿ၊ ထင်းရှူးပန်းဟူအလှူထက်
သန်ကောင်းမှုကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဝိဝါဝါ၊ နေ့လည်းကောင်း၊
ယဒိ၊ ထို၊ ရက္ခံ၊ ဝါ၊ ညဉ့်လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စက်မန္တော၊
စကြိုသွားသော်လည်းကောင်း၊ ဌိတောစ၊ ရပ်သော်လည်းကောင်း၊ သဇ္ဇလ
ဝုပ္ပေဟိ၊ ထင်းရှူးပန်းတို့ဖြင့်၊ ဆန္တော၊ ဖိုလွှမ်းခဲ့၊ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ပုည
ကမ္မဿ၊ ထင်းရှူးပန်းဟူအလှူဒါနမြတ်ပုည၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊
ဣမသ္မိံ၊ ယေဝကပ္ပမ္ပိ၊ ဤကပ်၍သာလျှင်၊ ယံ၊ ယုန္တံ၊ အကြင်ကက္ကုသန်မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အဘိပူဇယိ၊ ပူဇော်ခဲ့၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှုလျာစေ
တနာ၏၊ ဝါ၊ ဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာတဇာ
နာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်းတည်းဟူ
သောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ကက္ကုသန်မြတ်စွာအားထင်းရှူးပန်းပူဇော်
ရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာ
တို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဓုန္တဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊

၁၈၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိသျ-ဒုတိယတွဲ။

သာသနံ၊ အသုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်၊ ခြံ၊ နှုတ်၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။

ပန်းဆက်၍ အထူးပြဆိုဦးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတုာပိ၊ ချောက်ပြီး၍လည်း၊ ထေရော၊ ကံမိလမထရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပုရိ၊ မုဒ္ဒန္တံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ အနိစ္စတာမနသိကာရံ၊ မမြဲသောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်း၊ ဒု၊ ဝိဘာဝဇ္ဇော၊ ထင်စွဲပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ တမေဝဂါထံ၊ ထိုအထိသက္ကာဝ၊ စရိသောဂါထာ၊ ကုပင်လျှင်၊ ပု၊ ဒါဟာသိ၊ တတနရုတ်ဆို၏၊ တေနထံ၊ ကြောင့်၊ တေ၊ ထိုဂါထာသည်၊ ဣမဿတ္ထေသော၊ ဤကံမိလမထရ်၏၊ အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကတေမ္ပိ၊ ပြောကြားသောဂါထာသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကံမိလတ္ထေရဂါထာဇ္ဇန္တနာ၊ ကံမိလမထရ်၏ဂါထာအတွင်း၌၊ နိဗ္ဗတာ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ကောနိပါတ်-၁၂-ဒွါဒသမပတ်-၁၁၉-၄ ဇိပုတ္တတ္ထေရဂါထာ။

ရုက္ခမူလဂဟနံပသတ္တိယာထိ၊ ရုက္ခမူလဂဟနံပသတ္တိယအစရှိသော ဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤဝဇ္ဇိပုတ္တမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသျ၊ ရှေးရှေးသော သုရားရှင်တို့၏၊ ထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော၊ ကလွန်သောကုသိုလ်အစူးကျေ ဇာရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတပ္ပတဝေ၊ ထိုထိုသို့သောတဝတို့၌၊ ဝိဝဇ္ဇပနဿယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ မ၊ နထိလအစရှိသောကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးလျက်၊ ဣတေ၊ ဤတဗ္ဗကဝိကမ္ဘာမှ စတုနုပုတေကပေါက်ဆွဲလေးကမ္ဘာထွက်၍၊ ဘိက္ခဝယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ၊ ဝန္တိန္တံ၊ ကြွသွားသော၊ ကေ၊ တဆူသော၊ ပစ္စေကသမ္ပန္နံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒသု၊ ဗုဒ္ဓမြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော၊ စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကလိယသာန၊ ငြက်ဖျော့သိမ်းတို့ကို၊ အဒါသကဝလ္လ၏သော၊ ထိုဝဇ္ဇိပုတ္တမထေရ်သည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကိုကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တံတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရ၊ ပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝဇနုဿသျ၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော၊ ဣမယျိ၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓ၊ ဧ၊ ဤတို့ကို၊ တမမြတ်စွာဘုရား၊ ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဝေသာယံယံ၊ ဝေ

၁-ကောနိပါတ်-၁၂-ဝဂ်-၁၁၉-ဝဇ္ဇိပုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၈၇

သာလိပြည်၌၊ လိန္တု ဝိရာဇပုတ္တော၊ လိန္တု ဝိမင်းသားသား၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၍၊ စ၊ အထူ ကိုဆိုအံ့ အဿ၊ ထိုသူအား၊ ဝဇ္ဇိရာဇပုတ္တတ္ထော၊ ဝဇ္ဇိ
 မင်းသာ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တော၊ တွေဝသမာဓာ၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တဟူသော
 အမည် သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍ သော၊ ထို ဝဇ္ဇိပုတ္တ မင်းသားသည်
 ဒဟာရာ၊ ငယ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထိ သိပ္ပာနိသိက္ခနကာလေပိ၊ ဆင်စီး
 အဘတ်အစရှိသော အတတ်ကို သင်သော ကာလ၌လည်း၊ ဟေတု သမ္ပန္န
 တာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ၏အကြောင်းဖြစ်သော ပညသမ္ပာရဉာဏသမ္ပာရ
 နှင့်ပြည့်စုံသော်၍ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဿရဏတ္ထာသယော၊ သံသရာငွေ့မှ
 ထွက်မြောက်ခြင်း၌ အလိုဆန္ဒ အာသယရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍ ဝိစရန္တော၊
 ဟုသံ့လည်သည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနာကာလ၊
 တရားဟောတော်မူသောအခါ၌ ဝိဟာရံ၊ ဟေတု၊ သို့၊ ဝဇ္ဇိသုခရား၌၊ ပရိ
 သပရိယန္တံ၊ ပရိသတ် ၏အစွန့်၌၊ နိသိန္နော၊ နေလျက် ငွေ့တရားတော်ကို၊
 သုက္ခာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိသန္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊
 သတ္တု၊ သန္တိကေ၊ မြတ်စွာဘုရား အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊
 ဝိပဿနာယံ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မံစီးပြန်ခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊
 ပြုသည်ရှိသော်၊ နဝိသေသဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်
 ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသော်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊

အပဒါနေ၊ အာဝတဖလိယမသေရံ၏အပဒါနိ၌၊ သယမ္ပ၊ သစ္စာလေး
 ခိုင် နုယ်၊ နိုင်အထိ၊ သိမြင်ပြီးသော၊ အပရာဇိတော၊ သူတပါးတို့သည်မ
 အောင်အပ်သော၊ သဟဿရံသိ၊ သဟဿရံသိ အမည်တော်ရှိသော၊
 ဘဂဝါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝေကာ၊ ဝိဝေကသုံးပါးမှ၊
 ဂုဗ္ဗဟိတွာန၊ ထထော်မူ၍၊ ဂေါစရာယ၊ ဆွမ်းခံကြွတော် မူအံ့သောဌ၊
 အဘိနက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဖလဟတ္ထော၊ ဦးဆောင် ကံ
 သီးလက်ဆွဲသူကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နရာသတံ၊ သဟဿရံသိအမည်ရှိသော
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပဂန္တိ၊ ကပ်၍၊ ပဿန္တိ၊ ကြည်ညို
 သောဝတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခေနာ၊ နှလုံးမနော ကံစိတ်ဝင်၊ ခြောက်သည်
 ဖြစ်၍၊ သဝဏ္ဏံ၊ ခိုင်ညာနှင့်ဘကွသော၊ ဖလံ၊ ဦးဆောက်သီးကို၊ အဒဒိ၊ လှူ
 ခဲ့ဘူး၏။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ စတုနုပုတေကဗ္ဗ၊ ကိုးဆုံးလေး
 ကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုသဟဿရံသိပစ္စေကဗုဒ္ဓါပွင့်သောအခါ၌ ယံဖ
 သံ၊ အကြင်ဦးဆောက်သီးကို၊ အဒဒိ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏၊ တေနပုညကမ္မေန၊
 ထိုသစ်သီးလှူဒါန်းရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါး

၁၈၈ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ရုတိယတွဲ။

ကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိတော၊ ဣဒံ ဗလံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိခြင်း
တည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဗလဒါနဿ၊ သင်္ဘောသီးလှူဒါနတနာ၏၊ ဗလံ၊
အံကျိ တည်း။ ။ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ
ဇုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ။ ပ) ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
တော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

ပန၊ ဝါကျတဘန်ပြဆိုပြန်အံ့၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိ
ညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုတွေးမြင်၍၊ ပရဘဝေ၊ နောက်အသို့၌၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အဝိရပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ဝိနိဗ္ဗာန်စံ၍မကြာမြင့်မီ၊ ဓမ္မံ၊ သုတ်အဘိ
ဓမ္မာဝိနည်းဟုဆိုအပ်သော ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံကို၊ သင်္ဂါယိတုံ၊ သင်္ဂါယနာ
တင်အံ့သောငှါ၊ သင်္ကတံ၊ အချိန်းအချက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဟာဝေထရေ
သု၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်တို့၌၊ ဝိဟရန္တေ
သု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သေဝယဝသမာနံ၊ သေဝ
ပုဂ္ဂိုလ်သာဖြစ်လျက်၊ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်ဖြင့်၊ ပရိ
ဝတံ၊ ခြံရံလျက်၊ ဓမ္မံ တရားကို၊ ဒေသန္တံ၊ ဟောသော၊ အာယသ္မန္တံ၊ အရှင်
အာနန္ဒာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာအား၊ ဥပရိမဂ္ဂါဝိဂယ
ယ၊ အသက်မဂ်ကို ရခြင်းအကျိ ငှါ၊ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊
ဇနေန္တော၊ ဖြစ်စေလိုကောင်း၊ ။ ရုက္ခမူလဂဟနံပသတ္တိယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟဒ
ယသို့၊ ဩဝိယ၊ ဈာယဝေါတမပမာဒေါ၊ ကိန္တေဗိဇ္ဇိဗိဇ္ဇိကာကရိဿတိတိ
ဂါထံ၊ ရုက္ခမူလဂဟနံပသတ္တိယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟဒယသို့၊ ဩဝိယ၊ ဈာယဝေါတ
မပမာဒေါ၊ ကိန္တေဗိဇ္ဇိဗိဇ္ဇိကာကရိဿတိဟူသော ဝါထာကို၊ အဘာသိ၊
ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ။ ဝေါတမ၊ ဝေါတမအနွယ်ဖြစ်သော အရှင်အာနန္ဒာ၊
ရုက္ခမူလဂဟနံ၊ သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသော တောခြံသို့၊ ပသတ္တိယ၊ ကပ်
ရောက်၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဟဒယသို့၊ နှလုံး၌၊ ဩဝိယ၊ ထား၍၊ ဈာယ၊
အနိစ္စအစရှိသော လက္ခဏာကို ကပ်၍ ရှုသဖြင့် ဇုတ်ကြည်းလော၊ မာပမာ
ဒေါ၊ အဝိသိသ၊ အဝိစိတ္တ အဝိပညာသိက္ခာသုံးပါးတို့၌ မေ့လျော့ခြင်းသို့မ
ရောက်ပါလင့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဗိဇ္ဇိဗိဇ္ဇိကာ၊ ဗိဇ္ဇိဗိဇ္ဇိဟုပြုသော အသံဖြစ်သ
ဖြင့် လူပရိသတ်၌ ထင်ရှားခြင်းသည်၊ ကံ၊ ကရိဿတိ၊ အဘယ်အကျိုးကို
ပြီးစေနိုင်လတ္တံ့နည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဝါထာ၌၊ ရုက္ခမူလဂဟနန္တိ၊ ရုက္ခမူလဂဟနံဟူသည်ကား၊
ရုက္ခမူလဘူတံ၊ သစ်ပင်ရင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဂဟနံ၊ တောချုံတည်းဟု၊
အထူးကိုဦးအံ့၊ ဂဟနံ၊ တောချုံရှိသော၊ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသည်။

အတ္တိ၊ ဂိဇ္ဈိ၊ ဂုက္ခမူလံ၊ သင်္ဂပင်ရင်းရှိသော၊ ဂဟနဉ္စ၊ တောချုံသည်ကား၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဂုက္ခဂ္ဂဟဏေန၊ သင်္ဂပင်ရင်းကိုယူသ
 ဖြင့်၊ ဌာနဿ၊ နေရာအရပ်၏၊ ဆာယာသမ္ပန္နတာယ၊ အရိပ်နှင့်ပြည့်စုံသည်
 ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အာဝါသနိဿယာဘာဝံ၊ ကျောင်းတည်းဟူသောဌာနမရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဂဟနဂဟဏေန၊ ချုံကိုယူသ
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဝါသဘာဝေနဝါ၊ နေရာ၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ပရိဿယာဘာဝံ၊ ခြင်္သေ့သင်္ကဏ္ဍအစရှိသော တေးရန်မရှိသည်၏အဖြစ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဇနသမ္ပာဓာဘာဝဉ္စ၊ လူတည်းဟူသောကျဉ်းမြောင်းမ
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုရင်း၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တဒုဘယေနစ၊ ထိုဂုက္ခမူ
 လဂဟနဟူသောပုဒ်နှစ်ပါးအပေါ်ဖြင့်လည်း၊ ဘာဝနာယောဂျတာ၊ ဘာ
 ဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းနှင့်စန့်ကျန်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏၊
 ပသတ္တိ သတိ၊ ပသတ္တိယဟူသည်ကား၊ ဥပပိတံ၊ အနီးသို့ကပ်ဝံ့လတ်၍၊
 နိဗ္ဗာန်ဟဒယသ္မိ၊ သြဝိယတိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟဒယသ္မိ၊ သြဝိယဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇိတာ၊ ကျင့်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
 အဓိကန္တု၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗတိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌၊
 ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ စိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ ကရိတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍၊ ဈာယာတိ၊
 ဈာယဟူသည့်ကား၊ လက္ခဏာ၊ နိဇ္ဈာနေန၊ အနိစ္စအစရှိသောလက္ခဏာသို့
 ကပ်၍ရှုသဖြင့်၊ ဈာယ၊ ဗုဒ္ဓိကြည်းလေဘွဲ့၊ ဝိပဿနာဘာဝနာသဟိတံ၊
 ဝိပဿာဘာဝနာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂတာဝနံ၊ မဂ်ဘာဝနာကို၊ တာဝေ
 တိ၊ ပွားလော၊ ဂေါတမာတိ၊ ဂေါတမဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါ
 ရိကံ၊ တရားဘဏ္ဍာရိုးဖြစ်သောအရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဂေါတ္ထေန၊ အနွယ်အား
 ဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ မာပမာဒေါတိ၊ မာပမာဒေါဟူသည်ကား၊ အဓိကုသ
 လေသု၊ အဓိဝီလအဓိဝိတ္တ အဓိပညာ ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊
 သိက္ခာသုံးပါးတရားတို့၌၊ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့၊ မာအာပဇ္ဇိ၊ မရောက်
 ပါစေလင့်၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ လေ
 ရဿ၊ သမောဒဗလိယနာမမသံတွင်မထောင်ရှာ၏၊ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်း
 သည်၊ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့ သဘောရှိ၏၊ တံ၊ ထိုမေ့လျော့ခြင်းကို၊
 ပဗ္ဗိက္ခေပဝဇ္ဇေန၊ ပယ်သည့်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသန္တေန၊ ပြတော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ ကိန္တု၊ မိမိမိမိကာကရိဿတိတိ၊ ကိန္တု၊ မိမိမိမိကာကရိဿ
 ကိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မိမိမိမိကာတိ၊ မိမိမိမိ
 ကာဟူသည်ကား၊ မိမိမိမိကိရိယာ၊ မိမိမိမိဖြစ်ခြင်းသည်၊ မိမိမိမိတိသဒ္ဓပ

၁. ကေနိုပါတ်-၁၂-ဒွါသမဝင်-၁၂၀-ဇူသိဒတ္တဗ္ဗေရုဂါထာ၊

ပဉ္စက္ခန္ဓာပရိညာတာတိ၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာပရိညာတာဤသို့အစရှိသောဂါထာ
သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ဣသိဒတ္တဇ္ဈေ
ရဿ၊ ဣသိဒတ္တမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယဗ္ဗိ ဤဣသိဒတ္တမ
ထေရ်သည်လည်း၊ ဗုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်
တို့၌၊ ကာတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးရှိသည်
ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝတို့၌၊ ဝိပဇ္ဇုပနိဿယံ၊ ဝဋ်
၏ကင်းဗြောဏ်းကောင်းမြတ်သောဥပနိဿယဖြစ်သော၊ ဗုညံ၊ ကောင်းမှု
ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ရှာဖွေသည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်
မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏၊
ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊

၁-ဇောနိပါတ်-၁၂-ဝဂ်-၁၂၀-ဣသိဒတ္တတ္ထရဂါထာ၊ ၁၉၀

ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊
 ဇောဒဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ရုထိယံ၊ ခရီးမ၌၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊
 တဂဝန္တံ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်မူ၍၊ ပသန္နမာနသော၊
 ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မရရံ၊ ချိုမြိန်ကောင်းမွန်ရသာလွန်သော၊
 အာမောဒဖလံ၊ အာမောဒမည်သောသစ်သီးကို၊ အ၊ အ၊ သိ၊ ကပ်လျှံခဲ့ဘူး၏၊
 သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ
 ကြောင့်၊ ဒေဝသောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာပရာပရံ၊ လူး
 လူးလူးလား၊ ပုညာနံ၊ ကောင် မှုတို့ကို၊ ကတွားပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်
 ပြည်လူ၊ ပြည်သို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါ
 ဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ အဝန္တိ ရဗ္ဗေ၊
 အဝန္တိ တိုင်း၌၊ ဝတ္ထု ဂါမေ၊ ဝတ္ထု ရွာ၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊
 သတ္တဝါကဿ၊ ထွင်းကုန်သည်၏၊ ပုတ္တောဟုတွာပုတ္တဘာဝေန၊ သား၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုကုန်သည်သားအား၊ ဣသိဒတ္တောတိ
 နာမံ၊ ဣသိဒတ္တဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုထွင်း
 ကုန်သည်သားသည်၊ ဝယပုတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်၊ ရောက်
 သော်၊ မန္တိ ကသဇ္ဈော၊ မန္တ ကသဇ္ဈာရွာ၌၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ္တအမည်ရှိသော၊
 ဂဟပတိနော၊ သူကြွယ်၏၊ အဒိဋ္ဌသဟာယော၊ မတွေ့မမြင်ဘူးသောအဆွေ
 ခင်ပွန်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တေန၊ ထိုဝိတ္တသူကြွယ်သည်၊ ဗုဒ္ဓဂုဏော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ လံခိတွာ၊ ရေ၍၊ ပေသိ
 တဿသနံ၊ စေအပ်သောသတင်၊ စကားကို၊ ပဋိလဘိတွာ၊ ရှေးသာသ
 နေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ သဇ္ဇာတပဿာဒေ၊ ကောင်းစွာဖြစ်
 သောကြည်ညိုခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထေရဿမဟာကမ္မာယနဿ၊ မဟာ
 ကမ္မည်းမထေရ်၍၊ သန္တိ ကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊
 ဝိပဿနာကို၊ အာရတိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ နစ်ရသော၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊
 ဓာဇ္ဇာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အာမောဒဖလံယမထေရ်၏အပဒါနံ၊ ၊

သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းထေင်္ဂရှိသော၊ အာဟုတိ
 နံ၊ ဧည့်သည်တို့အားရည်၍ထားသော လေးပါးပစ္စယလှူဒါနကို၊ ပဋိဂ္ဂဟံ၊
 ခံတော်မူထိုက်သော၊ ရုထိယံ၊ ခရီးမ၌၊ ပဋိပစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊
 သမ္ပန္နံ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာမောဒဖလံ၊ အာမော
 ဒမည်သောသစ်သီးကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လျှံခဲ့ဘူး၏၊ ၊ ဣတော၊ ဤသဒ္ဓကုဉ်

၁၆၂ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကမ္ဘာမှ၊ ကေနုရုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲတကမ္ဘာသက်၌၊ တဒါ၊ ထိုဝိပဿီမြတ်
စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌၊ ယံဖလံ၊ အကြင်သင်္ခါးကို၊ အဒိဒိ၊ ကပ်လှ
ရပြီ၊ ဘေနကမ္ပေန၊ ထိုသင်္ခါးလှူရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အ
ပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရစတူး၊ ဣဒံဖလံ၊ ဤသို့အပါယ်လေး
ပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဖလဒါနဿ၊ သင်္ခါးအလှူ
၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့
ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသ
နံ၊ အဆုံးအမတော် ဘုရားကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရငြေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
ဟောအပ်၏။ ၊

သဗ္ဗဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုတွာပန၊ ဖြစ်ပြီး
၍ကား၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပဋ္ဌာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုစားအံ့သောငှါ၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရံ၊ ကစ္စည်းမထေရ်ကို၊ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်ကြား၍၊ အနုက္ကမေ
န၊ အစဉ်သဖြင့်၊ မဇ္ဈိမဒေသံ၊ မဇ္ဈိမတိုက်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်
စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ကေ
မန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အပျော်၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေသည်ရှိသော်၊
ဘိက္ခု၊ ချစ်သားရဟန်း၊ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း၊ ခမနိယံ၊ ခန့်ကျန်းပါ၏လော၊
ကစ္စိ၊ အသို့နည်း၊ ယာပနိယံ၊ မျှတပါ၏လော၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိ
သည်ဖြင့်၊ သက္ကာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတပနိဝစနမုခေန၊ ပြုအပ်ပြီး
သောစကားတို့ကိုအကြောင်းပြုသဖြင့်၊ သဂပါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တုမ္ဘာကံ၊
အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်သို့၊ ဥပဂတကာလတော၊
ကပ်ရောက်သောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သဗ္ဗဒုက္ခံ၊
အလုံးစုံသောဆင်းရဲဒုက္ခသည်၊ အပဂတံ၊ ကင်းပေပြီ၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံ
သော၊ ပရိဿယေဝ၊ ဘေးနေသည်၊ စူပသန္တော၊ လွယ်ငြိမ်းပေပြီ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဝေဒနဝသေန၊ ကြားလျှောက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ပြောကြားလိုရကား၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာပရိညာတာ၊ တိ
ဋ္ဌန္တိ၊ ဆိန္နမူလကာ၊ ဒုက္ခက္ခယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပတ္တောမေအာသကွယော
တိဂါထံ၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာပရိညာတာ၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ ဆိန္နမူလကာ၊ ဒုက္ခက္ခယောအနုပ္ပ
တ္တော၊ ပတ္တောမေအာသကွယောဟူသောဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ လျှောက်
ကြား၏၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားတို့ကို၊ ပရိညာတာ၊
ပိုင်းခြား၍သိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဆိန္နမူလကာ၊ အဝိဇ္ဇာတဗျာအစရှိသောသံသရာ
ဝန်မြစ်ကို အရိယမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊

တည်ကြကုန်၏။ ဒုက္ခက္ခယော၊ ဒုက္ခကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ အနုပ္ပတ္တော
ရောက်ပါပြီ။ မေဃယော၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါတ
ရားသေးပါးတို့၏ ကုန်ရာ အဆုံး၌ ရအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပစ္စတ္တာရ
ပါပြီ။ တတ္ထထိုဝါယာန္တု၊ ပစ္စက္ခန္တု၊ ပရိညာတာတိ၊ ပစ္စက္ခန္တု၊ ပရိညာတာ
ဟူသည်ကား ပစ္စဝိ၊ ငါးပါးအပြာရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇ္ဈ၊ မဉ္ဇပါဒါ
နက္ခန္တော၊ ဤဥပါဒ နက္ခန္တုတို့ကို၊ ဝိပဿနာ၊ ပညာသတိသာယာ၊ ဝိပဿနာ
ပညာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာ၊ ခိုင်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်၊ ဇ္ဈံ၊ ဤ
သည့်သာတည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသာတည်း၊ ဣတော၊ ဤ
ဒုက္ခသက်သိသော၊ လွန်သော၊ ဒုက္ခသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗ
သော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပရိတ္တိန္ဒြ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ဥ၊ တ၊ သိအပ်ကုန်ပြီ၊ တေသံ၊
ထိုဥပါဒ၊ နက္ခန္တု၊ တရာ၊ ငါးပါးတို့၌၊ ကိပ္ပိဝံ၊ တစ်ခုတစ်ခုလည်းဖြစ်သော၊ ပရိ
ညာတဗ္ဗံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သော၊ တရာ၊ သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသည်
ကား၊ အဓိပ္ပာနယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ ဗိဇ္ဇန္တိ၊ ဆိန္ဒူမူလကာတိ၊ တိဇ္ဇန္တိ၊ ဆိန္ဒူ
လကာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပရိညာတတ္ထာဝေ၊
ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ တေသံ၊ ထိုငါးပါး
သောဥပါဒ၊ နက္ခန္တု၊ တရားတို့၏ အဓိဇ္ဇာတဏှာဒိကဿ၊ အဓိဇ္ဇာတဏှာ
အစရှိသော၊ မူလဿ၊ အရင်းကို၊ သမုတ္တိန္ဒြ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ ပဟိနတ္ထော၊ ပယ်အပ်ပြီး
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယာဝစရိယကမိတ္တနိရောဓော၊ အဆုံးဖြစ်သောစိတ်
၏ချုပ်သည်တိုင်အောင်သာလျှင်၊ တေ၊ ထိုအဓိဇ္ဇာတဏှာအစရှိသောအ
ကြောင်၊ မူလရှိသော ဥပါဒ၊ နက္ခန္တု၊ တရားငါးပါးတို့သည်၊ ဗိဇ္ဇန္တိ၊ တည်
ကုန်၏။ ဒုက္ခက္ခယော၊ အနုပ္ပတ္တောတိ၊ ဒုက္ခက္ခယော၊ အနုပ္ပတ္တောဟူသည်
ကား ဆိန္ဒူမူလကတ္ထာယောဝေ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အရင်းရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်သာလျှင်၊ တေသံ၊ ထိုဥပါဒ၊ နက္ခန္တု၊ တရားငါးပါးတို့၏၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခက္ခ
ယော၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရအပ်ပြီး၊ နိဗ္ဗာန်၊
နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိကတံ၊ ရအပ်ပြီးပတ္တောမေအာသဝက္ခယောတိ၊ ပတ္တောမေအာ
သဝက္ခယောဟူသည်ကား၊ ကာမာသဝါဒိနံ၊ ကာမာသဝအစရှိကုန်သော၊
သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယ်ကြွေ
ကုန်သည်၏ အဆုံး၌၊ အဓိကန္တဗ္ဗတေသံ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာ
သဝက္ခယောတိလဒ္ဓနာမ်၊ အာသဝက္ခယဟုရအပ်သော အမည်ရှိသော၊
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တံ၊ ပဋိလဒ္ဓံ၊ ရအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊

၁၆၄ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ကေဝိပန၊ အဿိသောသရာတို့သည်ကာ၊ အန္တိမာ
 ယံသမုဿယောတိ၊ အန္တိမာယံသမုဿယောဟူ၍၊ ပဋိန္တိ၊ ရှုတ်ကြကုန်
 ၏ နိဗ္ဗာန သာနိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂတတ္တာယေဝ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 သာလျှင် အယံမမသမုဿယော အတ္တဘာဝေါ ဤငါ၏ခန္ဓာကိုသည်၊
 အန္တိမောသဗ္ဗပစ္ဆိမကော၊ အလုံးစုံသောဘဝတို့၏အဆုံး၌ဖြစ်၏၊ ဣဒ၊ နိ၊
 ယသုအခါ၌၊ ပုနတ္တ၊ ဝါ၊ တတန်အသစ်ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယံပန၊ အကြင်စ
 ကား၊ ကိုကား၊ အဝုတ္တံ၊ မဆိုခဲ့၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ ဆောက်အောက်
 ဖြစ်သောဝတ္ထု၌၊ ဝုတ္တနယတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အပြီး
 သတတည်း၊ ၊ ဣသိဒတ္တတ္ထေရဂါထာနဝဏ္ဏနာ၊ ဣသိဒတ္တမထေရ်၏ဂါ
 ထာအတွင်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊ ခွဲဒသမဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊
 တဆဲ့နှစ်ခု မြောက်သောဝက်၏ အတွင်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ ခြင်းသို့ရောက်
 ပြီ၊ ၊ ပရမတ္ထဒီပနိယံ ပရမတ္ထဒီပနီ အမည်ရှိသော၊ ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ
 ယံ၊ ထေရဂါထာ အဋ္ဌကထာ၌၊ ဝိသာမိကသတထေရ ဂါထာပရိမတ္တိ
 တဿ၊ တရဲ့နှစ်ဆယ့်သော မထေရ်တရဲ့နှစ်ဆယ့်သော ဂါထာတို့ဖြင့်
 တနဆာဆင်အပ်သော၊ ဧကနိပါတဿ၊ ဧကနပါတ်၏၊ ဒ၊ ဣဝဏ္ဏနာ၊ အဋ္ဌ
 ကထာသည်၊ နိဋ္ဌိတာဝ၊ ပြီ ခြင်းသို့ရောက်သလျှင်ကတည်း၊ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၁-ဥတ္တရတ္ထေရဂါထာ၊

ဒုကနိပါတေ၊ ဒုကနိပါတ်၌၊ နတ္ထိကောဝဓိဘဝေါနိစ္စောတိအာဒိကာ၊ နတ္ထိ
 ကောဝဓိဘဝေါနိစ္စ အစရှိသောဤဂါထာသည်၊ အာဇသ္မတော၊ ရှည်
 သောအသက် တော်ရှိ သာ၊ ဥတ္တရတ္ထေရဿ၊ ဥတ္တရမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊
 ဂါထာတည်း၊ အယမ္မိ ဤဥတ္တရမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေ့
 သောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော ပြုခဲ့ဘူးသောကု
 သိုလ်အထု၊ ဂုဏ်ကျေ ဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဗ္ဗတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော
 ဘဝတို့၌၊ ဝိဝဇ္ဇူပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အ၊ ကြီးသောအကြောင်းဖြစ်
 ၍ဖြစ်သော ပုညံ၊ ဒါနသီလအစရှိသော ကောင်းမှုကံကို၊ ဥပဓိနန္တော၊
 ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြောက်ပါး၌ပြည့်စုံတော်
 မူသော၊ သုမေဿ၊ သုမေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်

နှို၊ဝိဇ္ဇာဓရော၊ ဝိဇ္ဇာဓိရ်သည်၊ဟုတွားဖြစ်၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်
 ဖြင့်၊ဝိပရုတိ၊လှည့်လည်သွားလာ၏၊ တေနဝသ၊မယ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊
 သက္ကာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊တသေဝ၊ထိုဝိဇ္ဇာ ဓိရ်ကိုသာယှဉ်၊အနုဋ္ဌဏှ
 နတ္ထံ၊ပြီးမြောက်ခြင် ဌ၊ဝနန္တရေ၊တောအတွင်း၌၊ အညတ၊ထို့အမှတ်
 မရှိ သားရုက္ခမူလ၊သစ်ပင်၏အနိ၌၊သဗ္ဗဗ္ဗုရုတ္တိ၊ယသ၊ခြောက်ပါးသော
 ရောင်ခြည်တော်ကို ကို၊ဝိ သန္တန္တော၊လွှတ်တော်မူလျက်၊နိသီဒိ၊နေတော်
 မူ၏၊သော၊ထိုဝိဇ္ဇာ ဓိရ်သည်၊ အန္တလိက္ခေ၊ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂန္ထန္တော၊
 သွားသည်ရှိ သံ၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဗိသုဒ္ဓ ဖူးမြင်၍၊ ပသန္တ
 စိတ္တာ၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊အာကာသကော၊ ကောင်းကင်
 ဌ၊ဩရဟ၊သက်ဆင်းခဲ့၍၊သုဝိသုဒ္ဓဟိ၊ကောင်းစွာသန့်ရှင်းကုန်သော၊ဝိ
 ပုလေဟိ၊ပြန့်ပြောကုန်သော၊ကဏိကာရေ၊ပွေဟိ၊မဟာလေခါးပန်းတို့ဖြင့်
 ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇေယိ၊ပူဇော်၏ ဝုပ္ပာနိ၊ငန် တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနု
 ဘာဝေန၊မြတ်စွာဘုရား၏တန်ခိုးတေဇော်အ နှုတ်ဖြင့်၊သတ္တံ၊မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ဥပရိ၊အထက်၌၊သတ္တာကာရေန၊ထိ၏အဟန်သဏ္ဌာန်ဖြင့်၊အဋ္ဌိ
 သု၊တည်ကုန်၏၊ သော၊ထိုဝိဇ္ဇာ ဓိရ်သည်၊ တေန ထိုသို့ သာကောင်း
 မှုကံကြောင့်၊ သိယျာသောမတ္တဿ၊ အတိုင်းထက် အလွန်လျှင်၊ ပသန္တ
 စိတ္တာ၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ အမတောဝေ၊နောက်
 အတို့၌၊ကာလကံဘွား၊ ခန္ဓာပြောင်းရွှေ့စုတေခဲ့၍၊တာဝတိံ၊သော၊တာဝ
 တိံ၊သာနက်တို့ချာ၌၊ဗုတ္တိသွားဖြစ်၍ ဥဇ္ဇာရံ၊မြတ်သော၊ဗိဗ္ဗသဗုတ္တိ၊နတ်
 ၏စည်စိမ်ချမ်းသာဘုံ၊ အနုဘာဝန္တော၊အစဉ်စံစားလျက်၊ ယာဝတာယု
 ကံ၊အသက်ထက်ဆုံ တတ္ထ၊ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ဌတွ တည်၍
 တတော၊ထိုတာဝတိံသာသုံမှ၊တော၊ရုတေခဲ့သံ၊၊ဒေဝမနုဿသု၊
 နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ
 ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂ
 ဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ဗြဟ္မဏ၊ဗာသ၊သလဝုဒ္ဓတ္တာ ဟုတွားများသောဥစ္စာ၊
 နှစ်ရှိသောဝုဏ္ဏား၏သားအဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၍၊တဿ၊ ထိုအမျိုးသား
 အား၊ဥတ္တံ၊ရာဘိနာမံ၊ဥတ္တရဟူသောအမည်သည်၊အဘောထိ၊ဖြစ်၏၊သ
 ထိုဥတ္တရသတို့သားသည်၊ဗိညာဏံ သိကြားလိမ္မိသည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တာ
 ရောက်သည်ရှိသော်၊ဗြဟ္မဏ၊ဝိဇ္ဇာသု၊ဝုဏ္ဏားအတတ်တို့၌ နိဗ္ဗတ္တိံ၊အပြီး
 သို့၊ဝတ္ထံ၊ရောက်ပြီး၍၊ဘေ၊ယာ၊တော်အားဖြင့် လည်၊ကောင်း၊ ရူပနု
 အဝဂ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ဝိဇ္ဇာသ၊အတတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊

၁၉၆ ထေရဝါဒအဗ္ဗကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

ဝယေန၊ အရွယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သိလာတာရေနစ၊ သိလအကျင့်
အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယောကဿစ၊ လူအပေါင်းသည်လည်း၊ သမ္ဘာဝ
နိယော၊ ဗြိမ္မင်းအပ်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုဥတ္တရပုဏ္ဏား၏၊ တံ
သမ္ပတ္တိ၊ ထိုသို့ပြည့်စုံသောစည်းစိမ်ချစ်သာကို၊ နိသျှ၊ မြင်၍၊ ဝဿကာ
ရော၊ ဝဿကာရအမည်ရှိသော၊ မဂဓေ ဘာမတ္တော၊ မဂဓရာဇ်အမတ်ကြီး
သတ်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မိတရံ၊ သွီးကို၊ ဒါတုကာမော၊ ပေးလိုသည်၊ ဟုတွာ
ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဓိပ္ပာယ်၊ အလိုကို၊ ပဝေဇေသိ၊ ပြောကြား၏၊
သော၊ ထိုဥတ္တရပုဏ္ဏားသည်၊ နိဿရုဏန္တာသယတာယ၊ သံသရာငန့်မှ
ထွက်မြောက်ခြင်း၌ လွန်စွာသောအလိုအန္တ အာသယရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုမဂဓရာဇ်အမတ်ကြီး၏အကြံကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊ ကာ
လေနကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဓမ္မသေနာပတံ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော
အရှင်သာရိပုတ္တရာသို့၊ ပယံ၊ ရပါသန္တော၊ ဆည်းကပ်လျက်၊ တဿ၊ ထို
ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား
နာရ၍၊ ပဋိသန္ဓသဇ္ဈေ၊ အောင်သောသန္ဓါကြည်ညိုချင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗ
ဇိတာ၊ ရှင်ပြု၍၊ ဝတ္တသမ္ပန္နော၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ပတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ထေရံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ဘု၊ ဥပဋ္ဌာဟစ၊ လုပ်ကျွေးစား၏၊
ကောနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊
အညတရော၊ တံပါးသော၊ အာဗာဓော၊ အနာသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၊ တဿ၊
ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဘောသန္တတ္ထာယ၊ ဆေးအလို၌၊ ဥတ္တ
ရောသမဏောရော၊ ဥတ္တရသမဏေသည်၊ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောက
ပင်လျှင်၊ ပတ္တပီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယယူ၍၊ ဝိဟာရတော၊
ကျောင်းမှ၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သည်ရှိသော်၊ အန္တရမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊
ဏဇ္ဇာကဿ၊ ရေကံ၏၊ တိရေကင်းနား၌၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဌပတွာ၊ ထား
၍၊ ဥဒကသပိတံ၊ ရေအနီးသို့၊ ဝဇ္ဇော၊ သွား၍၊ မုခံဓောဝတိ၊ မျက်နှာသစ်၏၊
အထပတ္တော၊ ထို့နောင်မှ၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဥမင်စောရော၊
ဥမင်ယှိုဇခေါင်းဖောက်၍၊ ခိုးသောခိုးသူသည်၊ အာရက္ခပုရိသဟိ၊ အစောင့်
အရှောက်ဖြစ်သောသူဘို့သည် အနုဗန္ဓော၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်သည်ဖြစ်
၍၊ အဂ္ဂန္တရေနော၊ မလွယ်တံခါးဖြင့်သာလျှင်၊ နဂရတော၊ မြို့မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊
ထွက်၍၊ ပဿာယန္တော၊ ပြေးသည်ရှိသော၊ ဂဟိတာဘဏ္ဍိကံ၊ ယူခဲ့သော
ရတနာဥစ္စာထုပ်ကို၊ သာမဋ္ဌာရဿ၊ ဥတ္တရသမဏေ၏၊ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌၊
ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ပဿာသိ၊ ပြေးလေ၏၊ သာမဏေရောပိ၊ ဥတ္တရသမဏ

၂-မုကနိပါတ်-၁-ဝဂ်-၁၂၁-ဥတ္တရတ္ထေရဝါသော ၁၉၇

ဇောသညလည်၊ ပတ္တသမိပံ၊ သဂိဝံ၏အနီးသို့၊ ဥပဂဇောသ၊ ရောက်သည့်
 ရှိသော်၊ စောရံ၊ ခိုးသူ၊ အနုဗန္ဓန္တံ၊ အဓဉ်တရိတ်လိုက်ကြကုန်သော၊
 ရာဇဝုရိသာ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်၊ ဥတ္တရဿ၊ ဥတ္တရသာမဏေ၏၊
 ပတ္တေ၊ သပိတ်၌၊ သဏ္ဌိကံ၊ ဥစ္စာဘုတ်ကို၊ ဒိသ္မံ၊ မြင်၍၊ အယံ၊ ဤသာမဏေ
 သည်၊ စောရေ၊ ခိုးသူသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤသာမဏေသည်၊ စောရိယံ၊ ခိုးမှုကို
 ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့ဆို၍၊ သာဓဇဇောရံ၊ ဥတ္တရသာမဏေကို၊ ပစ္ဆိမ
 ဗဟံ၊ လက်ပြန်ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဝဿကာရဿ၊ ဝဿကာရအမည်ရှိ
 သော၊ ပြာဟ္မဏသ၊ ဝုဏ္ဏာအား၊ အသေသံ၊ ပြကြကုန်၏၊ ဝဿကာရေ၊ စ
 ဝဿကာရဝုဏ္ဏာသည်လည်း၊ တဓါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဝိနိစ္ဆ
 ယေ၊ အဆုံးအဖြတ်၌၊ နိယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သေဇ္ဇသေဇ္ဇံ၊
 ဖြတ်အပ်ခွဲအပ်သောသူကိုဖြတ်ခွဲလျက်၊ အနုသာသတိ၊ ဆုံးမ၏၊ သော၊ ထို
 ဥတ္တရသာမဏေသည်၊ ဝုဇ္ဇေ၊ ရှေးဦးခမ၊ ငါ၏၊ စေနံ၊ စကားကို၊ နာနိယိ၊ နား
 မထောင်၊ သုဒ္ဓပါသဏ္ဌိယသု၊ သက်သက်ပါသဏ္ဌိယအပူရှိသောဟောင်း
 တို့၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဗန္ဓာဗာတတ္တော၊ ရန်ညှိုးဖွဲ့
 သည်၊ နှိအဖြစ်ကြောင်းကမ္မီးအမှုကို၊ အသောဇေတွာ၊ မစစ်ကြောမူ၍
 သာလျှင်၊ ဇိဝန္တမေ၊ အသက်ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုဥတ္တရသာ
 မဏေကို၊ သူလေးတံကျင်၌ ဥတ္တရပေသိ၊ ဟိုစေ၏၊ အထပစ္ဆိမ၊ ထို့နောင်
 မှ၊ သဂဝါ၊ ဖြစ်စွာ ဆုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုဥတ္တရသာမဏေ၏၊ ဥာဏ၊ ပရိ
 ပါကံ၊ ဥာဏံ၊ နှုတ်ခြင်းကို၊ ဩ၊ ထာကောတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ တံဌာနံ၊ ထို
 အမှတ်သို့၊ ဝတ္တံ၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊ ဗိဗ္ဗု၊ နှုဟတ္ထနမေ၊ ကိမသု၊ ကိန္တု
 လိတာဝတယ၊ ဖရိမကြေသဖြင့်ထိုမှဤမှ ပြန်နှုတ်တောက်ပသောလက်
 သည် ရှိသည်ဖြစ်၍ ပတ္တမြားလက်ကောက်ကဲ့သို့ကောင်းစွာ ငေတန်အပ်
 သဖြင့်ချစ်သော်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ ပတ္တန္တေ၊ ဇောထိပိရိလကသု
 ဇတ္ထဿ၊ ပထိစီးသော၊ ရှိန်းခိုစပ်ပတ်စီးသောဇေဗ္ဗုရာဇ်ရွှေစင်၏၊ ခေရိယံ၊
 အလျှင်ကဲ့သို့၊ ဇေလသုဉ္ဇေ၊ တရုတသုတဒိဗင်္ဂဝိယတ္ထံ၊ ကွန်ယက်ဖြင့်
 ဖုံလွှမ်းအပ်သောနံ၊ ညံ၊ သာအပြင်ရှိသော၊ ရှည်သောလက်ချောင်းရှိသော
 လက်ဝါးတော်ကို၊ ဥတ္တရဿ၊ ဥတ္တရသာမဏေ၏၊ သိသေ၊ ပြီးခင်း၌၊
 ဌပေတွာ၊ ထားတော်မူ၍၊ ဥတ္တရ၊ ချစ်သော၊ ဥတ္တရေ၊ ဣဒံ၊ ဤအမှုသည်၊ တေ၊
 သင်၏၊ ဝုရိမကပ္ပဿ၊ ရှေးကံဟောင်း၏၊ ဗသံ၊ အကျိုးသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်လာ
 ၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုကံ၏အကျိုးပေးရာ၌၊ ဟယာ၊ သင်သည်၊ ပစ္စေက္ခနာ၊ ပလေန
 ပစ္စေက္ခနာဥာဏံ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဓိဝါသနာသည်၊ ခံခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊

၁၆၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ပြုအပ်၏။ နှုတ်၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ အဏ္ဏာသယာနုရူပံ၊ အလိုဆန္ဒ အာသယ
 အားလျော်စွာ၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဥတ္တရော၊
 ဥတ္တရသာမဏေသည်၊ အမတာဘိသကသမ္ပယေန၊ အမြိုက်ဆေးအမြိုက်
 ရှေ့ငုံတူသော၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဟတ္ထ သမ္ပယေန၊ လက်
 တော်အတွေးကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာတပသာဒေသာမနသတောယ၊
 ကောင်းစွာ ဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်း ဝမ်းမြေ့က်ခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ဝီတိပါမောဇ္ဇန္တံ၊ နှစ်သက်ဝမ်း
 မြောက်သော ဝီတိပါမောဇ္ဇာကို၊ ပဋိလသတိတွာ၊ ရှေ့၊ ယထာပရိ ပါစိတံ၊
 အကြင်အကြင် လွှဲကျက်ဘူးသော၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂံ၊ ဝိပဿနာအစဉ်ကို၊
 သမာရုဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာသက်ဝင်သည်ဖြစ်၍၊ ဥာဏဿ၊ ပါရမီဥာဏ်
 သမ္ဘာရ၏၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့၊ ဂတတ္တာ၊ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနာဝိလာသေန၊ ဒေသနာ
 တော်၏တင့်တယ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်
 လျှင်၊ မဂ္ဂပဋိပါဒိယာ၊ မဂ်အစဉ်အားဖြင့်၊ သဗ္ဗကိလေသေ၊ အသုံးစုံသော
 ကိလေသဘို့ကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော
 အဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ။

အပဒါနေ၊ ဝီတိကကဏိကာရုပ္ပိယမထေရ်၏အပဒါနံ၌။ ။ သမ္မုဒ္ဓေါ၊
 သစ္စာလေးပါးတရားကိုကိုယ်တိုင်သိမြင်တော်မူတတ်သော၊ နန္ဒိယဝရ
 လက္ခဏော၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာ၊ တံ၊ ရှိ
 တော်မူသော၊ ဝိဝေကကာမော၊ သုံးပါးသောဝိဝေကကို လိုလားတော်မူ
 သော၊ သုမေခေနာမ၊ သုမခါအမည်တော်ရှိသော၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဟိမဝန္တံ၊ ဆီးနှင်းဝေဟောဝန်တောင်သို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်တော်မူ
 ၏။ ဟိမဝန္တံ၊ ဆီးနှင်းဝေဟောဝန်တောင်သို့ အဏ္ဏောဂါ၊ ဟတ္ထော၊
 သက်ဝင်တော်မူ၍၊ အဂ္ဂေါ၊ အမျိုးအနွယ်စာတ်ဂုဏ်ဖြင့်မြတ်သော၊ ကာ
 ရုဏိကော၊ မဟာကရုဏာရှိတော်မူသော၊ ပုရိသုတ္တမော၊ ယောကျ်ားမြတ်
 ဖြစ်တော်မူသော၊ မုနိ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ငလ္လင်္ဂံ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာ
 ဘုဇိတွာနု၊ ခွေတော်မူ၍၊ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အန္တ
 လိက္ခဝရော၊ ကောင်းကင်ကျက်စားလှည့်ပတ်သွားသော၊ ဝိဇ္ဇာဓရော၊ ဝိဇ္ဇာ
 ရှိရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုပြင်
 စီရင်အပ်သော၊ တိသုလံ၊ တံကျင်သုံးချောင်း ဘု၊ ဂဗ္ဘာ၊ ယူ၍၊ အဗ္ဗုရေ၊
 ကောင်းကင်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွား၏။ ။ ပဗ္ဗတဂ္ဂေ၊ တောင်

ထိပ်၌၊ အဂ္ဂိယထာ၊ မီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏားသမံ၊ လပြည့်နေ၌၊ စန္ဒိမာ
 ၀၊ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဖုလ္လိတော၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊
 သာလနုဇာတ၊ အင်ကြင်းပင်၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဖုလ္လိတော၊ မင်
 ဖိုတ်ရှက်ဆင့်ပွင့်တော်မူပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓေ၊ သုခမောမြတ်သုဒ္ဓိနတ်သည်၊ ဝနံ၊
 ဟောမဝန်ခွင်တောအပြင်ကို၊ ဩတာသုတေဩဘာသတိ၊ ထွန်းတောက်ပ
 တော်မူ၏။ ဝနုဂ္ဂ၊ တောစွန်တောင်ဖြားတောင်အနားမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊
 ထွက်၍၊ နဇ္ဇိဂဏ္ဏသင်္ခါသာ၊ ကျွမ်းကျင်ဆင်းရှင်တူတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓနံသိ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ရာဇံ၊ ချည်တော်သည်၊ ဝိဓာဝဇေဝိဓာဝန္တိ၊ ထိုမှဤရပ်မ
 ပြတ်ခွဲသွားသွားလျက်၊ တံ၊ ထိုရောင်ခြည်တော်ကို၊ ဧဝံ၊ မြင်၍၊ ဝိတ္တံ
 စိတ်ကို၊ ပဿဒယိ၊ ကြည်ညိုစေပြီး၊ ပုဗ္ဗံ၊ ပန်းကို၊ ဝိဗန်ဝိဗန်နန္တော၊ ရှာ
 ဖွေသည်ရှိသော်၊ ဒေဝဇန္တိကံ၊ နတ်၏အနံ့နှင့်တူသောနံ့ရှိသော၊ ကဏိ
 ကာရံ၊ မဟာဓဇ္ဈေးပန်းကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်၏၊ တိဏိပုပ္ဖာနံ၊ သံ့ပွင့်သောမဟာ
 ဓဇ္ဈေးပန်းတို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊ ဘုရားမြတ်စွာကို၊ အပူ
 ဇယိ၊ ပူဇော်ပြီး၊ တဒါ၊ ထိုပူဇော်သောအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏
 အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ တိဏိပုပ္ဖာနံ၊ သံ့ပွင့်သော
 ပန်းတို့သည်၊ ဥဒ္ဓံ၊ ဣဿ၊ အဥာအထက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသေပတ္တံ၊
 ပွင့်ချပ်ဦးဆောက်အောက်သို့ရှေးရှုမျက်နှာမူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ နေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပရိ၊ အထက်တော်၌၊ ဆသပံ၊ အရိပ်ကို၊ ကုဗ္ဗန္တိ၊ မိုးကုန်
 ၏။ သုကတေန၊ ကောင်းစွာမလုပ်ပြုလုပ်အပ်သော၊ တေနကမ္မေန၊ ထို
 ကောင်းမှုကံကြောင့် လည်ကောင်း၊ စေတနာပဏိဇိယိစ၊ စေတနာဆု
 တောင်းခြင်းတို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ နေပံ၊ ကိုယ်
 ကို၊ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ တာဝတံ၊ သံ၊ တာဝတိံ၊ သာသံ၊ သို့၊ အပံ၊ ဝ၊ သည်၊
 အဝန္တိ၊ ရောက်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတံ၊ သာသံ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ သုကတံ၊
 ကောင်းစွာဖန်ဆင်းအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဗိမာန်ကို၊ ကဏိကာရိသိ၊ ကဏ်ကာရီ
 ဗိမာန်ဟူ၍၊ ဥာယတိ၊ ထိအပ်၏၊ ဥဗ္ဗိန္ဒ၊ အပောက်အားဖြင့်၊ သဗ္ဗိယသဇနံ၊
 ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိ၏၊ တိံ၊ သယောဇနပိတ္ထတံ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်အနံ
 ကျယ်၏၊ သဟဿကဏ္ဍံ၊ ရွာကျတထောင်မြင့်၏၊ သတဇေဏ္ဍု၊ များ
 သောပတ္တမြားချင်ပုရှိ၏၊ ဇေလု၊ များသောတံခွန်ရှိ၏၊ ဟရိတာမယံ၊ ရွှေ
 ဖြင့်ပြီး၏၊ သတသဟဿနိယုတာ၊ တသိန်းသော မုတ်ထွက်နန်းဦးစရ
 ဆောင်တို့သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗျဓေ၊ ဗိမာန်၌၊ ပါတုရေယိံ၊ သုထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊
 သေဝဇ္ဈမယာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မဏိမယာ၊ ပတ္တ

မြားဖြင့်ပြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗလိသာပိစ၊ ဗန်ဖြင့်ပြီးသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ပလ္လင်္က၊ ပလ္လင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယောနိစ္ဆကာ၊
 အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်သော အင်ယာဉ်ခြင်းယာဉ်အစရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ တဒိစ္ဆကာ၊ ထိုထိုအလိုရှိအပ်သော အဝတ်တန်ဆာအစရှိသည်
 တို့သည်လည်း ကောင်း၊ ပါဝုရေဟိံ သူ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ မဟာရေဟံ
 အဖိုးများထိုက်သော၊ သယနန္ဓ၊ အိပ်ရာနေရာသည်လည်း၊ တုလိကာဝိက
 တိကာယုတံ၊ လဲသွတ်သောမွေ့ရာဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ်သောမွေ့ရာတို့
 နှင့်ယှဉ်၏၊ ဥဒ္ဓလောမိဉ္စကေန္တံ၊ တဘက်အဖူးတတ်သောကောဇောနှစ်
 ဘက်အမွေတတ်သော ကောဇောသည်၊ ဗိမ္ဗုဟနုသမာယုတံ၊ အုန်း
 နှင့်ယှဉ်၏၊ သာနာ၊ တုံဗိသနိဗ္ဗ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍ဒေဝစာရိကံ၊ နတ်ပြည်
 ထွဉ်လည်သည်ကို၊ စရေန္တော၊ ထွဉ်လည်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝဂုရုက္ခတော
 နတ်အပေါင်းခြံရံကျက်၊ မနံသွားခြင်ကို၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဣစ္ဆာမိ၊
 အလိုရှိ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝုပ္ပဿ၊ မဟာဓဗ္ဗေခါးပန်း၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်
 ၌၊ တိဋ္ဌာမိ၊ တည်ရ၏၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာ
 တရာတိုင်တိုင်၊ ကဏိကာရေဟိ၊ မဟာဓဗ္ဗေခါးပန်းတို့ဖြင့် မမ၊ ငါ၏၊ ဥရိ၊
 အထက်၌၊ သဒနံ၊ အရိုးကို၊ သဒဒိတံ၊ ရိုးအပ်၏၊ သဗ္ဗိတူရိယသဟဿာ
 နိ၊ ခြောက်သောင်းများစွာတူရိယာရိုးစည် ငါးမျိုးတို့သည်၊ သာယံပါတံ၊
 ညည့်နံနက်၊ ဥပဋ္ဌဟုံ၊ စေားရကုန်၏၊ ရတ္တိံ၊ နိဝိညဉ်၊ နုပတ်လုံးအတန္တိတာ၊
 မပြင်းမရိသုံ၊ လှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိ၊ နိစ္စံ၊ အခြံ၊ ပရိဝါရေန္တံ၊ ခြံရံ
 ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်တို့ရွာ၌၊ နစ္စေဟိ၊ ကခြင် တို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဂိတေဟိ၊ သိခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တာဇ္ဇေဟိ၊ မောင်း
 ကြေးနင်းခွက်ခွင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါဒိတေဟိစ၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇေယံ၊ မြူးထူးရွှင်ပျော်လျက်၊ ရမာမိ၊ မွေ့လျော်ရ၏။
 ကာမကာမိ၊ အလိုရှိအပ်သော ဝတ္ထုကာမဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ မောဒါမိ၊ မွေ့လျော်ရ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်
 တို့ရွာ၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တုဘ္ဘာစ၊ စား၍လည်းကောင်း၊ ဝိဒိတ္တစ၊ သောက်
 ၍လည်းကောင်း၊ မောဒါမိ၊ မွေ့လျော်ရ၏၊ နာရိဂဏေဟိ၊ နတ်သွီးအပေါင်း
 တို့နှင့်၊ သဟိတော တကွ၊ ဗျုပ္ပတ္တမေ၊ မြတ်သောဗိမာန်၌၊ မောဒါမိ၊ မွေ့
 လျော်ရ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတာနိပဉ္စက္ခတ္ထု၊ အကြိမ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး
 လည်း၊ ဒေဝဇ္ဇေ၊ နတ်ပြည်ကို၊ အကာရေဟိ၊ စိုးအုပ်ရပြီး၊ သတာနိဝိဏိ
 စက္ခု၊ အကြိမ်သုံးရာတို့ပတ်လုံးလည်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်းသည်လည်း၊

အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဒေသနန္တံ၊ ပဒေသရာဇ်မင်းအဖြစ်သည်၊ ဝိဂုလံ၊ များ
 ၏၊ ဂဏနတော၊ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ အသင်္ခယံ၊ မနေ့တွက် နိုင် ၊ ဘ
 ဝါဘဝ၊ ဘဝကြီးငယ်အသွယ်သွယ်၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်
 ရှိသော်၊ အဟံ ဝါသည်၊ မဟာဘောဂံ၊ များမြတ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊
 လဘာမိ၊ ရပေ၏၊ မေ၊ ငါအား၊ ဘောဂါ၊ စည် စိမ်ဥစ္စာမှ၊ ဦးနုတံ၊ ယုတ်သည်
 ၏အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ ၏၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအလို ရံသောအကျိုးသည်၊
 ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ မြတ်စွာဘုရားအားမဟာဓဇာခါးပန်၊ ယူဒါနံ ရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အ
 ကျိုးပေတည်း။ ၊ ခတ္ထိယေစာဝိ၊ မင်းမျိုးလည်းဖြစ်သော ဗြဟ္မဏေစာဝိ၊
 ဝုဏ္ဏားမျိုးလည်းဖြစ်သော၊ ဒုဝေကုလေ၊ နှစ်ပါးသောအမျိုး၌၊ ပဇာယငမိ၊
 ဖြစ်ရ၏၊ နိဝေကုလေ၊ ယုတ်သောအမျိုး၌၊ နဇာယာမိ၊ မဖြစ်ရ၊ ၏၊ ဤသို့မ
 ဖြစ်ရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည် ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ မြတ်စွာဘုရားအားပန်း
 ပူ ဇော်ရခြင်း၏ ဖလံ အကျိုးတည်း၊ ဟတ္ထိယာနံ၊ ဟင်ယာဉ်လည်းကောင်း၊
 အယာယာနံ၊ မြင်းယာဉ်လည်းကောင်း၊ သိဝိကံ၊ ထပ်၊ စင်လည်းကောင်း၊
 သန္ဓမာနိကံ၊ သံလျှင်လည်းကောင်း၊ ဇေတံသဗ္ဗမေဝ၊ ထိုအလို ရံကိုသာ
 လျှင်၊ လဘာမိ၊ ရ၏ ၏၊ ဤသို့ရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူ
 ဇာယ၊ ဘုရားကိုပန်ပူဇော်ရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း။ ၊ ဒါသိ
 ဂဏံ၊ ကျွန်မိန်းမအပေါင်း လည်းကောင်း၊ ဒါသဂဏံ၊ ကျွန်ယောက်ျား
 အပေါင်းလည်း ကောင်း၊ အလင်္ကာတာ၊ တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ နာရိ
 ယောစ၊ နတ်သွီးတို့လည်းကောင်း၊ ဇေတံသဗ္ဗမေဝ၊ ထိုအလို ရံကိုသာလျှင်၊
 လဘာမိ၊ ရ၏ ၏၊ ဤသို့ရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊
 မြတ်စွာဘုရားကိုပန်းပူဇော်ရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ ကောသေယျ
 ကမ္မလိယာနိ၊ ပိုးချည်ဖြင့်ရက်အပ်သောကမ္မလှလှတို့သည် လည်းကောင်း၊
 ခေါမကပ္ပါသိကာနိစ၊ ခေါချည်းဖြင့်ရက်အပ်သောပုဆိုး ဝါချည်ဖြင့်ရက်
 အပ်သောပုဆိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဇေတံသဗ္ဗမေဝ၊ ထိုအလို ရံကိုသာ
 လျှင်၊ လဘာမိ၊ ရ၏ ၏၊ ဤသို့ရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာ
 ယ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုပန်းပူဇော်ရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ၊ နဝ
 ဝတ္ထံ၊ အဦးအသစ်ဖြစ်သောအဝတ်ပုဆိုးလည်းကောင်း၊ နဝဖလံ၊ အသစ်အ
 ဦးသောသစ်သီးလည်းကောင်း၊ နဝဂ္ဂရသဘောဇနံ၊ အဦးအသစ်သောအရ
 သာဘောဇဉ်လည်းကောင်း၊ ဇေတံသဗ္ဗမေဝ၊ ထိုအလို ရံကိုသာလျှင်၊ လ
 ဘာမိ၊ ရ၏ ၏၊ ဤအဦးအသစ်သော အဝတ်ကို ရခြင်းတည်းဟူသော
 အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကိုပန်းပူဇော်ရခြင်း၏ ဖလံ၊ အကျိုး တည်း

၂၀၂ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဣဝံ၊ ဤခဲတွယ်ကို၊ ခါဒါခဲလော၊ ဣဒံ၊ ဤတောဇဉ်ကို၊ ဘုဉ္ဇူစားလော၊ ဣမဒ္ဓိ
 သယနေ။ ဤအိပ်ရာနေ၊ နန္ဒ၊ သယ၊ အိပ်ထော၊ ဇေတံသဗ္ဗမေဝ၊ ထိုအလုံ ရက်
 သ၊ လျှင်း၊ လတာဝမိ၊ မုဏ္ဍိ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ခဲတွယ်ကုသိုလ်ခြင်း၊ အစရှိသောအကျိုး
 သည် ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုပန်းပူဇော်ရခြင်း၊ ဣ၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း
 သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌၊ ပူဇိဟော၊ အပူဇော်ခံရသည်၊ ဟောမိ၊
 ဖြစ်ရ၏၊ မမ ဝါဏ္ဍိ၊ ယသော၊ ကျေ ဇူးသတင်းကျော်စောခြင်းသည်၊ ပဗ္ဗ၊ ဝ္ဋ
 တော၊ နန္ဒ၊ ချွဲတက်၏၊ သဒ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ မဟေသက္ခော ကြိုးသောတန်ခိုး
 ရှိသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ သဒ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အဘိဇ္ဇပရိသော၊ မပြုမကွ
 အခြံတည်သော ငရဲသတ်ရှိသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ၂၊ တိန္ဒ၊ ဆွေမျိုး
 အပေါင်းတို့ သက်ဥတ္တမော၊ မြတ်သည်၊ ဟောမိ ဖြစ်ရ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အလုံး
 စုံသော အရာ၌ပူဇော်ခြင်းအစရှိသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကိုပန်းပူဇော်ရခြင်း၊ ဣ၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ သီတံ၊ အချမ်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဥဏ္ဍိ၊ အပူကုသိုလ်တည်းကောင်း၊ နဇာနာမိ၊ မသိရ၊ ပရိဇ္ဇာဟော၊
 အတ္တတ္တသန္တာန်၌ ပူအိုက်ခြင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊
 မေ၊ ဝါဏ္ဍိ၊ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌၊ စေတသိကံဒုက္ခံ၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောဆင်းရဲ
 သည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဘဝ၊ ဘဝေ၊ ဘဝကြီးငယ်၌၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေ
 အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသည်၊ ဟုတွာန၊ ဖြစ်၍၊ သံသရာမံ၊ ကျင်
 လည်ရ၏၊ ဝေဝဏ္ဏိယံ၊ အဆင်းမဟုတ်ခြင်းကို၊ နဇာနာမိ၊ မသိရ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ရွှေ
 အဆင်းနှင့်တူခြင်းအစရှိသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကိုပန်းပူ
 ဇော်ရခြင်း၊ ဣ၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်မှစ၍
 တွာန၊ ရတနာခဲချွဲ၊ သုတ္တံ၊ မူလေန၊ ကုသိုလ်အကြောင်း ရှေးကံဟောင်းသည်၊
 စောဗိတော၊ တုက်တွန့်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သာဝဏ္ဏိယံပုရေ၊ သာဝဏ္ဏိပြည်
 ၌၊ မဟာသာယကုဝေ၊ မျှေးသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော၊ သုအဇုကေ၊ အလွန်ကြွယ်
 ဝသောအမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ငဗ္ဗကမရုဏေ၊ ငါးပါးသောကာမ
 ဂုဏ်တို့ကို၊ ဟံတွာ၊ ဖွန်၍၊ အနဂ၊ ရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်ရဟန်းဘောင်၌၊
 ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ဇာတယ၊ ပဋိသန္ဓေနေသည်မှ၊ သတ္တဝေသော၊ ရုနစ်နှစ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟန္တာဖိုလ်သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အပါပုဏ်၊
 ရောက်ပြီ၊ ကွမ္မမာ၊ ကွမ္မငါးပါးရှိဘော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဂုဏ်၊ ဝါဏ္ဍိ၊ ကျေ ဇူးကုသိုလ်အညာယ၊ သိတော်မူ၍၊ ဥပသဗ္ဗ၊ ဒယိ၊ ပဉ္စင်း
 စံ၏၊ အဟံ၊ ငါ့ကို၊ တရုဏာဝ၊ ပျိုမြစ်နုနယ်ငယ်ရွယ်ကပင်လျှင်၊ ပူဇေနိ
 ယော၊ ပူဇော်အပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ပဉ္စင်ခံခြင်း အစရှိသော အလုံးစုံသော

အကျိုးသန္တံ၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။
 မေ ငါအား၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ အဘိညာဉ်သည်၊ ဝိသုဒ္ဓံ စင်ကြယ်၏၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ သမာဓိကုသလော၊ သမာဓိ၌လိမ္မာ၏၊ အဘိညာပါရမီ၊ ဧကော၊
 အဘိညာဉ်၏ကင်းတတ်သို့ရောက်၏၊ ဣဒံ၊ အလုံ စုံသောအကျိုးသည်၊
 ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကို ပန် ပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ပဋိ
 သန္တိဒေ၊ ပဋိသန္တိဒေ၊ ဤသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်မပျက်ရောက်ပေပြီ၊ ဣဒ္ဓိ
 ပါဒေ၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊ ကေ၊ ဝိဒေ၊ လိမ္မာ၏၊ ဓမ္မေသု၊ လောကုတ္တရာကံးပါးတို့
 ၌၊ ပါရမိပ္ပတ္တော၊ ကင်းတတ်သို့ရောက်ပြီ၊ ဣဒံ၊ ဤပဋိသန္တိဒေသို့ရောက်
 ခြင်းအစရှိသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကို ပန် ပူဇော်ခြင်း၏၊
 ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ဤသကပ္ပသဟဿာမ္ဘိ၊ ဣတ္ထာသုံးသောင်းထက်၌
 ယံယာယစေတနာယ၊ အပြင်ကောင်းမှုလျှာစေတနာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံ သုမေဓာ
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိပူဇယိ၊ ပူဇော်ခဲ့၏၊ တာယာစေတနာယ၊ ထိုစေတ
 နာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိဘေ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့
 အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်း တည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊
 ဘုရားကိုပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလ
 သာ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ (၁)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရ
 ပြီ၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဘောအပ်၏၊ ဣန္ဒြာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော
 အဘိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာပန၊ ဖြစ်ပြီ၍ကား၊ သူလတော၊ တံကုင်မှ၊ ဥဠ
 ဟိတွာ၊ ထ၍၊ ပရာနုဗ္ဗာယာယ သူကပါးကို သနားသဖြင့်၊ အာကာသော၊
 ကောင်းကင်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ပါမိဘာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာမိဘာကို၊ ဒဿ
 တိ ပြု၏၊ မဘာဇနော၊ လူချာအပေါင်းသည်၊ အတ္ထရိယတ္တ၊ တစ်တ္တဇာ
 တော၊ အံတွယ်သရေမဖြစ်ဘူးဖြ့် ဖြစ်သေ့စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အဟော
 သိ ဖြစ်၏၊ ဘဿ၊ ထိုသာမဏော၊ ဝဏော၊ အနာသည်၊ တာဝဇော၊ ထိုခ
 က၌ပင်လျှင်၊ သံရဉ္စော၊ ကင်းပျောက်၏သော၊ ထိုဥတ္တရသမဏောကို၊
 ဘိက္ခု၊ ဘိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝန္တော၊ ခံစားလျက်ကလံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
 တံ၊ သင်သည်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အနုယုညိတံ၊ အားထုတ်ခြင်းငှါ၊
 အသက္ခိ၊ တတ်နိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မေးသည်ရှိသော်၊ အာရ
 သော၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ပဂေဝ၊ စောစောကလျှင်၊ သံသယေ၊ သံသရာ၌၊
 အာဒိနဝေ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ခါ၊ နှုတ်၊ သင်္ခါ၊ ရှေ့တို့၏၊ သဘာပေ၊

၂၀၄ လေရဂါယာအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

စ၊ သဘောကိလည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓိဗ္ဗာဇေ၊ ကောင်းစွာမြင်သည်ဖြစ်၍ သာ
 လျှင်၊ အယံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်၊ ရဲ
 ကို၊ အနုဘဝန္တောပိ၊ ခံစားရသော်လည်း၊ အသက္ခိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏၊ ဝိပဿ
 နံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝနောတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဝိသေသံ၊ မင်၊ ဖိုလ်ကျေးဇူးတရားထူး
 ကို၊ အဓိကတံ၊ ရအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ နတ္ထိကောစိဘဝေါနိစ္စော၊ ပ၊ ပတ္တောမေ အာသဝက္ခယောတိ၊
 နတ္ထိကောစိဘဝေါနိစ္စော၊ ပ၊ ပတ္တောမေ အာသဝက္ခယောဟူ၍၊ ဣဝဂါယာ
 န္ဒယံ၊ ဤဂါယာန်အပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတတ်မူ၏၊ နိစ္စော၊
 မြဲသော၊ ကောစိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သဿတာ၊
 မြဲကုန်သော၊ သင်္ခါရာပိ၊ သင်္ခါရတို့သည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ တေခန္ဓာ၊ ထို
 ဘာသုံ ပါးသင်္ခါရတို့၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော ခန္ဓာတို့သည်၊ အပရာ၊ လူ့၊ ပြည်
 နတ်ပြည်မှ၊ အပရံ၊ လူ့၊ ပြည်နတ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၊ ကုန်၏၊
 စာန္တိစ၊ ရတလည်း ရတကုန်၏၊ ဧတံ အာဒိနဝံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊
 ဥပ္ပာ၊ စောစောကလျှင် ဥပဏှသိမြင်၍၊ ဘဝေန၊ ဘဝဖြင့်၊ အနတ္ထိကော၊
 အလိုမရှိသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမေဟိ၊ ကာမတို့မှ၊ နိဿဇော၊ ထွက်
 ခြောက်၏၊ မေ၊ ငါသည်၊ အာသဝက္ခယော၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တော၊ ရအပ်ပြီ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ နတ္ထိကောစိဘဝေါနိစ္စောတိ၊ နတ္ထိကောစိဘဝေါနိစ္စောဟု
 သည်ကား၊ ကမ္မဘဝေါ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာဟု ဆိုအပ်သော ကမ္မ
 ဘဝလည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိဘဝေါ၊ ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာကုတ္တာရှင်ဟု ဆို
 အပ်သော ဥပပတ္တိဘဝလည်းကောင်း၊ ကာမဘဝေါ၊ ကာမတဆွဲတတ်ဟု
 ဆိုအပ်သော ကာမဘဝလည်းကောင်း၊ ရူပဘဝေါ၊ ရူပတဆွဲခြောက်တုံဟု
 ဆိုအပ်သော ရူပဘဝလည်းကောင်း၊ အရူပဘဝေါ၊ အရူပလေးတုံဟု ဆို
 အပ်သော အရူပဘဝလည်းကောင်း၊ သညီဘဝေါ၊ ကာမတဆွဲတတ်အသ
 ညသတ်ဩဉ်သော ရူပတဆွဲငါးတုံအောက် အရူပသုံးတုံ ဟု ဆိုအပ်သော
 သညီဘဝလည်းကောင်း၊ အသညီဘဝေါ၊ အသညသတ်တုံဟု ဆိုအပ်
 သော အသညီဘဝလည်းကောင်း၊ နေဝသညီနာသညီဘဝေါ၊ နေဝသညာ
 နာသညာယတနတုံဟု ဆိုအပ်သော နေဝသညီနာသညီဘဝလည်းကောင်း၊
 ဧကဝေါကာရဘဝေါ၊ ရူပက္ခန္ဓာတပါးသာရှိသော အသညသတ်တုံဟု
 ဆိုအပ်သော ဧကဝေါကာရဘဝလည်းကောင်း၊ စတုဝေါကာရဘဝေါ၊
 နာမ်ခန္ဓာလေးပါးရှိသော အရူပလေးတုံ ဟု ဆိုအပ်သော စတုဝေါကာရဘ
 ဝလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝေါကာရဘဝေါ၊ ကာမတဆွဲတတ် အသညသတ်

ကြဉ်သောရူပတသ္မဲငါးတုံအားဖြင့် နှစ်ဆဲ့ခြောက်ပါးသောတုံဟုဆိုအပ်
သော၊ ပဉ္စဝါကာရ တဝဂ်း၊ ဣတိဇေဝံပဘောဒေါ၊ ဤသို့အခြားရှိသော
တဝတည်း၊ တတ္ထပိ၊ ထိုဘဝသုံးပါးတို့တွင်လည်း၊ ဟိနော၊ ယုတ်သောဘဝ
လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမော၊ အလယ်ဖြစ်သောဘဝလည်းကောင်း၊ ဥတ္တရော၊
မြတ်သောဘဝလည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗာယုကော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော
ဘဝလည်းကောင်း၊ သုခဗဟုလော၊ ချမ်းသာခြင် ဖျားသော ဘဝလည်း
ကောင်း၊ ဝေဝိဿသုခဒုက္ခာ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲနှစ်ပါးရောသောဘဝလည်း
ကောင်း၊ ဣတိဇေဝံပိဘာဂေါ၊ ဤသို့ဇေဝံတန်ခြင်းရှိသော၊ ယောကောပိ၊
အမှတ်မရှိတရံတရသောဘဝသည်၊ နိစ္စော၊ ဖြစ်သော၊ ဝေဝါ၊ အမြဲအရှည်
တည်သော၊ ဝိရော၊ ခိုင်ခန့်သော၊ အပလောကီယဓမ္မော၊ မပျက်မစီးသော
သဘောတရားမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကသ္မာ၊ အယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
တံဘံကာရဏံ၊ ထိုထိုအကြောင်းကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သမုပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဇေဝံ၊ ထိုဘဝသည်၊
ဇေဝံ၊ ဤသို့ပျက်စီးတတ်သောသဘောရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ သသတော၊
မြဲကုန်သော၊ သင်္ခါရာပိ၊ သင်္ခါရတို့သည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤ
သည့်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင် တည်း၊ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ ပစ္စယေဟိ၊ ကံ
စိတ်ဥတုအာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရား လေးပါးတို့သည်၊
သင်္ခါတတ္ထာ၊ ပြုပြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ခါရာတိ၊ သင်္ခါရတို့ဟူ
၍၊ လဒ္ဓနာမေ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ခန္ဓငါးပါးတရား
တို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ တဝသမညာယ၊ တဝဟူသောအမည်
ဖြင့်၊ သင်္ခါရာစ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်လည်း၊ အဟုတွာ၊ မဖြစ်မူ၍သန္တံ။
တာ၊ ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့သည်၊ ဇရာမရဏေနစ၊ အိုခြင် သေခြင်းဖြင့်
လည်း၊ ဝိပရိတာ၊ မန္တိ၊ ပေါက်ပြန်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ အသသ
တာ၊ မမြဲကုန်၊ ဝိပရိတာ၊ မဓမ္မာ၊ ပေါက်ပြန်တတ်သော သဘောရှိကုန်၏၊
တထာဟိတတောဇေဝံ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဇေဝံ၊ ထိုဘဝအစရှိသည်တို့
ကို၊ သင်္ခါရာတိ၊ သင်္ခါရတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်
ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ စတေခန္ဓာ၊ စဝန္တိ အပရာပန္တိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ စတေခန္ဓာ၊ စဝန္တိ အပရာ
ပရိဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တဝဇရိယာယေန၊ တဝ၏ပရိယာယ်အား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သင်္ခါပရိယာယေန၊ သင်္ခါရ၏ပရိယာယ်အားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဝုပ္ပာ၊ ဟောအပ်ကုန်သော၊ တေပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါး
တရားတို့သည်၊ ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ တဝပရာရံ၊ လူး

၂၀၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုက်ယတွဲ

လောလူးလော၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပ္ပန္နာစ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော ခန္ဓာတို့သည်
လည်း၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်းဖြင့်၊ ပရိပါဠိတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွဲ၊
ဖြစ်ကုန်၍၊ စဝန္တိ၊ စုတကုန်၏။ ပရိဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်စီး ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊
ဤကားအနက်၊ တေန၊ ထိုစကားဖြင့်၊ ဘဝေါ၊ ဘဝဟူ၍လည်းကောင်း၊
သင်္ခါရာတိစ၊ သင်္ခါရဟူ၍လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓဝေါဟာရာ၊ ရအပ်သော
ပညတ်ဝေါဟာရရှိကုန်သော၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့သည်၊ ဥဒ
ယဗ္ဗယသဘာဝေါ၊ ဖြစ်ခြင် ပျက်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မှတ်အပ်
ကုန်၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံလက္ခဏံ၊ အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တဟုဆိုအပ်
သောလက္ခဏာရေးသုံးပါးကို၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ သင်္ခါရေ၊ တေဘူမ
ကသင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္မသန္တဿ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တ
ယောပိဘဝေါ၊ သုံးပါးသောဘဝတို့သည်လည်း၊ အာဒိတ္တံ၊ ပြောင်ပြောင်
တောက်လောင်သကဲ့သို့၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတရား၌၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊
ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ပဂေဝ၊ ရှေးဦးမဆွကပင်လျှင်၊ ဝိပဿနာပညာယ၊
ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ ထိ၍၊ အနိစ္စလက္ခဏေဟိ၊ အနိစ္စလက္ခဏာတို့
ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သော၊ ဒုက္ခာနတ္တာ၊ ဆင်းရဲသောသဘောအစိုးရ
ခြင်းသဘောမရှိကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ တေဘူမကသင်္ခါရတို့သည်၊ ဝိဘူတ
တရာ၊ အလွန်ထင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ထင်
ကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘဝေါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ယဒနိစ္စဒုက္ခံ၊ ယံ
ဒုက္ခံဘဒနတ္တာဟိ၊ ယဒနိစ္စဒုက္ခံ၊ ယံဒုက္ခံဘဒနတ္တာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်၊ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ တံ၊ ထိုအမြဲမရှိတတ်
သောသဘောတရားသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရား
သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ တံ၊ ထိုသဘောတရားသည်၊ အနတ္တာ၊ အစိုးရမရ
ကြဉ်ပစ်၊ အနစ်ဆုတ်ယုတ်ကိုယ်မဟုတ်ကုန်သည်သာတည်း၊ တံလက္ခ
ဏံ၊ ထိုလက္ခဏာရေးသုံးပါးကို၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ သင်္ခါရေ၊ တေဘူ
မကသင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္မသန္တဿ၊ သုံးသပ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တယောပိ
ဘဝေါ၊ သုံးပါးသောဘဝတို့သည်လည်း၊ အာဒိတ္တံ၊ တပြောင်ပြောင်တောက်
လောင်သော၊ အဂါရံ၊ အိမ်ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗဒိဘယာ၊ ကေးဘျင်းနှင့်တကွဖြစ်
ကုန်၏ဟူ၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့
ကြောင့်၊ ဘဒေဝနမိအနတ္တိကောဟိ၊ ဘဒေဝနမိအနတ္တိကောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို
တော်မူ၏။ ဧဝံပန၊ ဤသို့လျှင်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ဘဝေဟိ၊ ဘဝ
သုံးပါးတို့မှ၊ ဝိနိဝတ္တိတမနာဿ၊ ဆုတ်နစ်သောစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊

ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အနုပေက္ခာယ။ ဝေက္ခကံခြင်းကင်းသဖြင့်၊ လေ
သောဝါးအမြွက်မျှသည်လည်း။ နသမ္ဘဝတိယေဝ။ မဖြစ်တော့သလျှင်က
တည်းတေန၊ ထို့ကြောင့်၊ နိဿရောသဗ္ဗကာမေဟိတံ၊ နိဿရောသဗ္ဗကာ
မေဟိဟူ၍။ အာဟ၊ ဆိုးတတ်မှု၏၊ အမြို့ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ယေဇဇ
နာ၊ ယေဇဇနာခြင်းတည်း။ မနုဿဟိဝိယ၊ လူ၌ဖြစ်သောကာမဂုဏ်တို့
မှဆုတ်နစ်သကဲ့သို့ ဗိဗ္ဗဟိဝိဝါ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ဝတ္ထုကာမဂုဏ်အာရုံတို့
မှသည်းကောင်း၊ နိဝတ္တိတပိတ္တော၊ ဆုတ်နစ်ထည့်လည်သောပိတ်ရှိသည်၊
အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်၊ ပတ္တောမေအာ
သဝက္ခယောတိ၊ ပတ္တောမေအာသဝက္ခယော ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သု
ပရိမဇ္ဈိတသင်္ခါ၊ ရော၊ ကောင်းစွာသုံးသပ်အပ်ပြီးသောတေတူမကသင်္ခါ၊ ရ
ရှိသသံဖြစ်၍၊ တေသု၊ သုံးပါးသောတဝတို့၌၊ သုပရိဒိဋ္ဌာဒိနဝေါ၊ ကောင်း
စွာမြင်အပ်ပြီးသောအပြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌လည်း
ကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ အနာသတ္တမာနသော၊ မကပ်မြဲပေ
သောပိတ်ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သူသမတ္တကေ၊ တံကုင်၏အတက်၌၊
နိယိန္နနပိ၊ နေသဖြင့်လည်းမေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အာသဝက္ခယော၊
နိဗ္ဗာန်ကို၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
ပတ္တော၊ ရအပ်ပြီ၊ အဓိဂတော၊ ရအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညေယိဝ၊ တပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အပ္ပတ္တမာနသေဟိ၊ မရအပ်မရောက်အပ်မသိအပ်
သေးသောအရဟတ္တဖိုလ်စိတ်ရှိကုန်သော၊ ဗြဟ္မစာရိယိ၊ သီတင်းသုံးတော်
တို့သည်၊ တဒဓိဂမာယ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရခြင်းငှါ၊
ဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ အေါသိ၊ ပေး၏၊ ဥတ္တရတ္ထေ
ရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဥတ္တာမထေရ်၏ဂါထာအသွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၁၄-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၂၂-ပိဏ္ဍောလဘာရန္ခါဇတ္ထေရဂါထာ၊

နယိဒံအနုယေနာကိအာဒိကာ၊ နယိဒံအနုယေနဤ သို့အစရှိသောဂါ
ထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ပိဏ္ဍော
လဘာရန္ခါဇတ္ထေရဿ၊ ပိဏ္ဍောလဘာရန္ခါဇမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့
တည်းကိရ၊ အဆင့်စကာကြားဘူးသည်ကား၊ အယံ၊ ဤပိဏ္ဍောလဘာရ

၂၀၀၀ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ခုဒ္ဒါမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံစေ ခ်မှု
 သော၊ ပဒုမုတ္တရသော၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်
 တော်၌၊ သီဟယောနိယံ၊ ခြင်္သေ့၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗတဂုဟာ
 ယံ၊ တောင်ဂူ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘဂဝါ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 တဿ၊ ထိုခြင်္သေ့အား၊ အနုဂ္ဂဟံ၊ ပြီးမြောက်ခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုအံ့သောငှါ၊
 ဂေါစရာယ၊ အစားအစာဖွေရှာခြင်းငှ၊ ပတ္တန္တကာလေ၊ သွားသောအခါ၌၊
 သယနဂုဟံ၊ နေရာဂူလှိုင်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိရောဓံ၊ နိရောဓသမာပတ်
 ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ နဝိဒိ၊ နေကော်မူ၏၊ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်၊
 ဂေါဇရံ၊ အစားအစာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နိဝတ္တော၊ ပြန်ခဲ့သည်ရှိသော်၊
 ဂုဟာခွါရေးလျှင်ဂူဝ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဟဋ္ဌတု
 ဌော၊ နှစ်သက်သော၊ စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇလဇထလဇပုဗ္ဗဟိ၊ ရေပန်းကျေး
 ပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒေန္တော၊
 ကြည်ညိုစေ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရက္ခနုတ္ထာယ၊ စောင့်
 ရှောက်ခြင်းငှါ၊ အရုဉ္ဇေ၊ တော၌၊ ဝါဠမိဂေ၊ သားရဲတို့ကို၊ အပနေတုံ၊ ပယ်
 ဖျောက်တိမ်းပါးရှားစေခြင်း ငှါ၊ တိသုခဝလာသု၊ သုံးပါးသောအခါတို့၌၊ သီ
 ဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့တို့၏အသံကို၊ နဒေန္တော၊ ဟစ်ကြွေလျက်၊ ဗုဒ္ဓဂတာယ၊ ဘု
 ရား၌ ဖြစ်သော၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ပဌမဒိဝသံယထာ၊
 ပဌမနေ၌ကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်
 ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တာဟစ္စယေန၊ ခုနစ်ရက်လွန်သဖြင့်၊
 နိရောဓေ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထံ၍၊ ဣမဿ၊ ဤသတ္တဝါအား၊
 ဧတ္တကော၊ ဤမျှလောက်သော၊ ဥပနိဿယော၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီး
 သောရှိရာသည်၊ ဝတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုခြင်္သေ့၏၊
 ပဿန္တဿေဝ၊ မြင်စဉ်ပင်လျှင်၊ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ပဏ္ဍိန္ဒိတွာ၊
 ဖျံ့ဘက်၍၊ ဝိဟာရမေဝ၊ ကျောင်းတော်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ ကြွတော်မူ
 လေ၏၊ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်၊ ပါလိလေယုကာဟတ္ထိဝိယ၊ ပါလိလေယုကာ
 ဆင်းမင်းကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓဝိယောဂဒုက္ခံ၊ ဘုရားနှင့် ကွေကွင်းချခြင်းကြောင့်ဖြစ်
 သောဆင်းရဲကို၊ အမိဝါသေတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မထတ်
 နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလကံတွာ၊ ရုတေ၍၊ ဟံသာဝတီနဂရေး၊ ဟံသာဝတီမြို့
 ၌၊ မဟာဘောဂတုကေး၊ များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့မြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သော်၊ နဂရဝါသိ
 ဟိ၊ မြို့၌နေသူလူအပေါင်းတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၁၄-ဝဂ်-၁၂ ၂-ပိဏ္ဍေဝသတာရွှေစက္ကရဂါယာ၊ ၂၀၉

ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊
 ကြားနာရ၍၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်သုံး၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောဒါန
 ကို၊ ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ယာ၊ ဇီဝံ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး၊
 ပညာနိ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကတော၊ ပြု၍၊ အပရာပရံ၊ လူးသလူးသော၊ ဒေဝမ
 နုဿေသ၊ လူ့၊ ပညာနတ်ပြည်တို့၌၊ သံသရဇ္ဇော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊
 အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်
 တော်၌၊ ကောသံန္တိ၊ သံ၊ ကောသန္တိ၊ ဖွဲ့သည်၌၊ ဥတေနဿ၊ ဥတေနမင်္ဂ၏၊
 ပုဏ္ဏဟိတပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏဟိတသားသည် ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘာရွှေစက္ကရဂါယာ
 နာမန၊ ဘာရွှေစက္ကရဂါယာအမည်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
 ဝယပ္ပတ္တော၊ ဆုံးခြောက်နှစ်၊ မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ တယော
 ဗေဒေ၊ ဗေဒင်သို့ ပုံကို၊ ဣ၊ ဥပ္ပမာတွာ၊ သင်၍၊ ပဉ္စမာတာကသတာနိ ငါးရာ
 သော၊ လူသင်ကို၊ ဣ၊ မန္တ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ ဝါ၊ စန္ဒော၊ ပို့ချလျက် မဟာဋ္ဌသ
 တာဘာဝေ၊ အစားကြီးသော်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အနုရုပါစာရတ္တာ၊ မကောင်း
 သော၊ အကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေဟိ၊ ထိုငါးရာသောတပည့်တို့
 သည်၊ ပရိန္ဒုဇ္ဇော၊ စွန့်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ရာဇဂဟိ၊ ရာဇဂြိုဟ်၌၊ ဝိသိ၊ ဝိသိ၊
 သွား၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၎င်း၊ တိက္ခ၊ သံဃသမ္မာ၊ ရ
 ဟန်းသံဃာအားလည်းကောင်း၊ လာဘသန္တာရံ၊ လာဘပူဇော်သကောင့်၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဒ္မဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဘေဇ
 နော၊ ဘေဇာ ဇဉ်၌၊ အမတ္တည၊ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိစ
 ရဇ္ဇော၊ ထည့်လည်လျက်၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပယေန၊ အ
 ကြောင်းဥပါယ်ဖြင့်၊ မတ္တည ဘာယ၊ အတိုင်းအရှည်၌၊ ပဏ္ဍ၊ ပိတော၊
 တညစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ပြစ်စေ၍၊ ဒဗ္ဗိ
 ရသော၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်
 ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊

အပဒါနံ ဝိယဗလဒယကမေဝရံ၊ အပဒါနံ နန္ဒိ၊ နန္ဒိ၊ နန္ဒိ၊ နန္ဒိ၊ နန္ဒိ၊ နန္ဒိ၊ နန္ဒိ၊
 ထိုပဒါနံ နန္ဒိ၊ မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ ဝိပဿနာ၊ သာသနာတော်
 အမျိုးတော်မူဆိုသည် အထံ၊ ဖြစ်ဘူး၊ ပပေ၊ နန္ဒိ၊ နန္ဒိ၊ နန္ဒိ၊ နန္ဒိ၊ နန္ဒိ၊ နန္ဒိ၊
 ၏၊ သဗ္ဗဓမ္မံ၊ လေးဝသန္တာငါဖြင့်၊ ဥပယုဇ္ဇေဥယျ၊ အသုံးစုံကို၊ ပပေ၊ နန္ဒိ၊
 တဘက်သို့ရောက်သော၊ ဝိပဇ္ဇာ၊ ကံသေသ၊ မြို့ကင်းတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ အနုသံ၊ မူ၊ မြို့၊ ရှေးအဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိယာသဗလံ၊ လွန်သီကို၊
 အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပုညက္ခေတ္တဿ၊ ကောင် မှတည်းဟူသောမျိုး၊ စန္ဒ၊ မိုက်

ပျိုးရာဖြစ်သော၊ ဝိနည်း၊ ရဲရင့်ခြင်းရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသဌဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ ပဿန္နော၊ ကြည်ညိုသည့်ဖြစ်၍၊ သေဟိပါဏိဘိ၊ မိမိလက်တို့
 ဖြင့်၊ အဒါယိ၊ ကပ်လျှံခဲ့၏။ နှိုသော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကောတိ၊ သေကပွေ
 သုံးဆွဲ၊ ကမ္ဘာ၊ ထက်၌၊ ဘဒါ၊ ထိုပဒုမုတ္တမြတ်စွာ၊ ဘုရားလက်ထက်တော်
 ၌၊ ပဿိ၊ အကြွပ်လွန်သီး၊ ဟု၊ အဓိပ္ပာယ်၊ ကပ်လျှံခဲ့ဘူး၏။ တေနကမ္မေန၊ ထို
 ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဗ္ဘုတိ၊ ပါယ်လေးပါးကု၊ နု၊ ဘိဇ္ဇနသမိ၊ မသိဘူး၊
 ဣဒံ၊ ဤအပယ်လေးပါးကံမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗလဒါ
 နဿ၊ လွန်သီးအလျှံ၊ စူးမလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ မဟိံ င အာ၊ ကံလေသာ
 ကံလေသာတို့ကု၊ ဗိတာ၊ ဗုဒ္ဓဘုရားအပ်ကုန်ငြိ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘု
 ရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်၊ ဟု၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်၊ ပြီး၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်
 ရှိသည်၊ ဟုတွာပန၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ ကား၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗေ၊
 ယံ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ သာဝကောဟိ၊ တပည့်သားတော်တို့သည်၊ ပတ္တံ၊
 ရောက်အပ်သော တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပတ္တံ၊ ရောက်
 အပ်ငြိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခုဝံ၊ စာစ၊ ရဟန်းသံဃာ၊ ၌လည်း၊ ယဿ၊ အကြွပ်
 သူအား၊ မ၊ ဝုပါ၊ မင်၌လည်း၊ ကောင်း၊ ဗလပ၊ ဖိုလ်၌လည်း၊ ကောင်း၊ ဂ၊ ဝိ၊
 ယံမှားခြင် သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ မံ၊ ငါ့၊ ဟု၊ ဝုတ္တတု၊ မေ၊ စေသ
 တည်၊ ဣ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခုဝံ၊ နု၊ ဒံ၊ ဖြသော်၊ ခင်းကွသို့ရဟန်းသောအခါကဲ့၊ နဒိ၊
 ပြေ၊ ကြိုး၏၊ တေန၊ ထို၊ ညောဝံ၊ တံ၊ ထိုဝဏ္ဏောလတာ၊ နှို၊ ဇမထေရ်ကို၊
 ဘဝဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါ့ဘုရား၏၊ သာဝ
 ကာနံ၊ တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဝံ၊ နု၊ ဒံ၊ ဖြသော်၊ ခင်းကွသို့ရ
 ခင်းသောအခါကဲ့၊ ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဝံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒံ၊
 ယောအပင်၊ ဘော၊ လတာ၊ နှို၊ စော၊ အကြွပ်ဝဏ္ဏော၊ လတာ၊ နှို၊ စသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤဝဏ္ဏောလတာ၊ နှို၊ ဇမထေရ်သည်၊ အဂ္ဂိ၊ အရှေ့၊ ကလွန်
 ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတဒ္ဓေ၊ ဧတဒေ၊ ရာ၌၊ ဗုဗေယံ၊ ထားတော်မူ၏၊ သော၊
 ထိုဝဏ္ဏောလတာ၊ နှို၊ ဇမထေရ်သည်၊ ကော၊ ဝံ၊ တ၊ နု၊ သန္တံ၊ အတ္တ၊ နာ၊
 မိမိ၏၊ သန္တကံ၊ အထံသို့ ဥပဂူတံ၊ ကပ်ရောက်လာသော၊ ဂိဟိကာလေ၊
 လူလက်ထက်ကာလ၌၊ သဟာယဘူတံ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
 မတ္တ၊ မိတ္တ၊ နိဗ္ဗိတိ၊ ပြာဟိတံ၊ ဝန်တို့တတ်သောမိတ္တ၊ နိဗ္ဗိတိ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ အနုကမ္မ
 မာနာ၊ ခြီးမြှောက်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ ဒါနက
 ထံ၊ အလှူနှင့်စပ်သောတရားစကားကို၊ ကလေတွာ၊ ပြောဟော၍၊ တေနာ၊

၂-နကနိပါတ်-၁၄-ဝဂ်-၁၂၂-ဝိဇ္ဇောလဘာရောဂေတ္ထရဂါထာ၊ ၂၁၁

ထိုပုဏ္ဏားသည်သည်။ အယံ၊ ဤဝိဇ္ဇောလဘာရောဂေသညံ၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဝနံ၊
 ဥစ္စာကို၊ ဝိနာသေတုကာမော၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါအလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံး
 သွင်း၍၊ ဂန္ဓကုဋံ၊ ဂန္ဓကုဋ်ကို၊ ကတွာဝိ၊ ပြုပြီး၍လည်း၊ တယံ၊ သင်အား၊
 ကောသတ္ထံ၊ တထာဝရသောဆွမ်းကို၊ ဒေဝိ၊ ယူပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆို
 သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုတထာဝရသောဆွမ်းကို၊ သံဃဿ၊ သံဃာအား၊
 ဒေဝိ၊ ယူလော၊ မယံ၊ ငါအား၊ မာဒေသိ၊ မလ္လလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ သံ
 ဃဿ၊ သံဃာအာ၊ ပရိဏ၊ မေသိ၊ ညွှတ်စေ၏၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ပြာဟူဏောန၊
 ပုဏ္ဏားသည်၊ အယံ၊ ဤဝိဇ္ဇောလဘာရောဂေသညံ၊ မံ၊ ငါကို၊ ဗဟုနံ၊ များစွာ
 သောသုက္ခိအား၊ ဒါ၊ ပတုကာမော၊ ယူစေလို၏၊ အ၊ စွာလ၊ ပနည်နွံအ
 ကြောင်းမရှိသည်ကို၊ ပကာသိ၊ တ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒုတိယဒီဝတံ၊
 နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဓမ္မသေနာပတိနာ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ မထေရ်
 သည်၊ သံဃဂတဿ၊ သံဃာ၊ နှံ့ဖြစ်သော၊ ဒက္ခိဏဿ၊ အလှူဖြင့်၊ မဟပ္ပလ
 ဘာပကာသနန၊ အကျိုးကို၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြသဖြင့်၊ တံ၊ ထို
 ပုဏ္ဏားကို၊ ပဿဒေက္ခာ၊ ကြည်ညိုခေါ်၍၊ အယံ၊ ပြာဟူဏော၊ ဤပုဏ္ဏား
 သည်၊ အာဟာရဂေနေ၊ စားသွယ်အစာအာဟာရေတင်သဖြင့်၊ မံ၊ ငါကို၊
 ဒါနေ၊ အလှူ၌၊ နယောဇေသိ၊ တံ၊ တွန်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညသိ၊ အောက်
 မေ့မှတ်ထင်၏၊ အာဟာရဿပန၊ အာဟာရကိုကား၊ မယော၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗ
 သော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပရိညာတဘာဝံ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကို
 နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဟန္တုယချနံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို၊ ဇာနာပေမိ၊ က၊ သိစေအံ့ဟူ၍၊ ။

နယိဒံ အနယေနဇိဝိတံ၊ ပ၊ သက္ကာရာကာပုရိသေနုန္တယောတိ၊ နိယိဒံ အန
 ယေနဇိဝိတံ၊ ပ၊ သက္ကာရာကာပုရိသေနုန္တယောဟူ၍၊ ဂါထာနွယ်၊ ဂါထာ
 နှစ်ရပ်အပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို တပ်မူ၏၊ ။ ဣဒံ၊ ဤငါ၏အသက်
 ပွေ့ခြင်းသည်၊ အနယေန၊ သက်သီးပေးခြင်းပန်းပေးခြင်း စေရှိသော နှစ်ဆဲ့
 တပါးသော အနသနနှင့်ယှဉ်သော အစီးအဥားမရှိသောအားဖြင့်၊ ဇိဝိ
 တံ၊ အသက်ပွေ့ခြင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အာဟာရော၊ ခြံအပ်သောအစာ
 အာဟာရသည်၊ ဟဒယဿ၊ ငါ၏နှစ်သုံးကို၊ သန္တိကော၊ ငြိမ်းသည်၊ န၊ မ
 ဖြစ်၊ သမုဿယော၊ ခန္ဓာကိုယ်သည်၊ အာဟာရေ၊ ခြံတိကော၊ တောဇဉ်ဟုဆို
 အပ်သောအကြောင်လျှင်သည်၊ ခု ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိဿနံ၊ မြင်၍၊ သေနံ၊
 ဆွမ်းရှာဖွေခြင်းကို၊ စရာမိ၊ လှည့်သည်နဲ့၊ ။ အယံ၊ ဤပစ္စည်းဟူသောအ
 ကြောင်းကြောင့် ထူးလှ၊ ဒါယကာတုံ့၏အိပ်၌၊ ယာဝနနာပူဇနာ၊ အကြင်ရှိ
 မိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏နံ၊ ထိုရှိမိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းကို၊ ပကောတိ

၂၁၂ : ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ညွှန်းပြောင်းယူ၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ သရားစသောစည်းကမ်းရှိသည့်အခါပင်၊
 ဘောဇဏ်မူကြွကုန်၏။ သူ၏ နှုတ်ဆိပ်သော၊ သတ္တံ၊ ငြေငုံတသင်း
 ကိရိယာပတ်ဟိုဒုရိယဟံယထာ၊ သဘောအာ ငြေ နှိမက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ
 တက်သောကြောင့် နှုတ်ဆိပ် သကဲ့သို့။ ထာ၊ ထိုအတူ၊ သက္ကာရာ၊ နှုတ်
 ဆိပ်သော၊ နှုတ်ခြင်းငှါ တက်ကောင်းသော၊ ပြာဇ်တသင်း၊ နှင့်တူသော
 လတ်ပေါ်ခြင်း အစရှိသော၊ ထုတ်၏၊ ပူဇော်သက္ကာရကို၊ ကာဝရိယေန၊
 ယုတ်မာသောသူ ဟည် ဒုက္ခဟော စွန့်ခွဲခဲ့၏။ ထာ၊ ထိုငါးသင်္ခယီ
 ဒံအနာယနဇီဝိယန္တိ နယိဒံအနယနဇီဝိဘံဟူသည့်ကား၊ မမေ့၏။ နှုတ်
 ဇီဝိဘံ ဤအသက်မွေ ခြင်းသည်၊ အနာယန၊ သင့်သော၊ ဝေဠုဒါနဝုပ္ပဒါ
 နာဒိအနောနာယ။ ငါးပေ ခြင်းပင် ပေ ခြင်း အစရှိသော အနောနာနာဆဲ
 တပါးဖြင့် နဟောတိ၊ မဖြစ်ကသွား၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဇီဝိ
 တနိကန္တိ၊ အသက်မွေ ခြင်း၌ တပ်ခြင်း၏၊ အဘဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်
 တည်း၊ နာဟာရော ဟဒယဿသန္တိကောတိ၊ နာဟာရော ဟဒယဿ
 သန္တိကောဟူသည့်ကား၊ အာဟာရော စ၊ အာဟာရက်လည်း၊ အာဟာရိယ
 မာနော၊ သုံးဆောင် စားသောက်သော်ရှိသော်၊ မဂ္ဂဖလဥာဏံဝိယ၊ မဂ်
 ဥာဏ်ဖိုလ်ဥာဏ်ကဲ့သို့၊ ဟဒယဿဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏ သန္တိကော၊ ငြိမ်း
 ခြင်း ကပ်ပြုတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ် ကောလံ၊ နှုတ်စပ်သော်ကား၊
 သန္တိကံ၊ ခြေ၊ ခုဒ္ဒါပနိဋ္ဌာတမတ္တံ၊ မွတ်သိတ်ခြင်းကို ပျောက်ခါမျှကို၊ က
 ရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဆုတ်၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အ
 ထာ၊ တနည်းကား၊ နာဟာရောဟဒယဿသန္တိကောတိ၊ နာဟာရောဟ
 ဒယဿသန္တိကောဟူသည့်ကား၊ အာဟာရော၊ ရသတဏှာ၏၊ အကြောင်း
 ဖြစ်သောအာဟာရသည်၊ ရသတဏှာဝတ္ထု၊ ရသတဏှာ၏၊ အကြောင်းဖြစ်
 သောအာဟာရသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဟဒယဿ၊ ဝိတ်၏၊ သန္တိကော၊ ကပ်ပြု
 သည်း၊ အာသက္ကာ၊ ကပ်ပြုသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကသွား၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ရသတဏှာဝေ၊ ရသတဏှာ၏သာလျှင်၊ အဘဝ
 တော၊ မရှိခြင်းကြောင့်တည်း၊ သန္တိကောတိ၊ သန္တိကောဟူ၍လည်း၊ ပဋိန္တိ၊
 ရှိမတ်ကြကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ထာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာဟာရ
 ဂိဇ္ဈ၊ အာဟာရ၌ တပ်မက်မောသည် ဖြစ်၍၊ လာသသက္ကာရပထတော၊
 လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရ၌ လေ့ကျက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏၊
 တာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာဟာရော၊ အာဟာရသည်၊ ဟဒယဿ၊ ဝိတ်၏၊
 သန္တိကောနာမ၊ ကပ်ပြုသည်မည်၏၊ ကသွား၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းမူကား

၂-ဒုကနိပါတ်-၁၄-ဝဂ်-၁၂ ၂-ဝိဇ္ဇောသဘာဝေခါဓမ္မေရဂါယာ၊ ၂၁၃

အဘိဏ္ဍိ၊ မဂြိတ်၊ မနသိကာတဗ္ဗတော၊ နှလုံး သွင်းအပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်တည်း။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား၊ ပရိညာတာဟာရော၊ ပိုင်း
ခြား၍သိအပ်သောအာဟာရရှိ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအာ
ဟာရ၌၊ ပဟိနန္တုရာဂါ၊ ပဟိအပ်ပြီးသောဆန္ဒရာဂရှိ၏။ တဿ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာဟာရော အာဟာရသည်၊ ဟဒယဿ၊ စိတ်၏၊ သန္တိကော
နာမ၊ ကပ်ငြိခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ မရှိ၊ ကသ္မာ၊ အတယ်၊ ကြောင့် နည်းဟူမူ
ကား၊ ကထံနုခေါ၊ အသို့လျှင်၊ လတောယျံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ရပါအံ့နည်း၊
ဣတိအာမိ၊ ဤ သို့အစရှိသည်ကို၊ မနသိကာတဗ္ဗတော၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၏
သလျှင်၊ အဘာဝတော၊ မရှိ ခြင်းကြောင့်တည်း၊ ဇီဝိတနိကန္တိ၊ အသက်၌
တပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အာဟာရရသတဏှာစ၊ အာဟာရ၌တပ်
သောရသတဏှာသည်လည်းကောင်း၊ ယဒိဟိနတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိသည်
ဖြစ်အံ့၊ အသ၊ ထို သို့မရှိသည် ခွပ်လျက်၊ ကသ္မာ၊ အတယ်၊ ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇော
ယာ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စေတိ၊ သွားသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုပေသဂံ၊ စိတ်မေး
မြန်းခြင်းကို၊ မနသိကာတဗ္ဗတော၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အာဟာရဗြဟ္မိကော သမုဿ
ယော၊ ဣတိဒိသ္မာ၊ နစရာမိသေနန္တိ၊ အာဟာရဗြဟ္မိကော သမုဿယော၊ ဣ
တိဒိသ္မာ၊ နစရာမိသေနံဟူ၍၊ အာဟာရိတေသမုဿံ၊ တေဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား
အာဟာရော၊ ဘောဇဉ်ဟုဆို အပ် သာ၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ဟုဆိုအပ်
သော၊ ဌိတိ၊ အကြောင်းသည်၊ ဌာနံ၊ အကြောင်းသည်၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်း
သည့်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထို ကြောင့်၊ အာဟာရဗြဟ္မိကော၊ အာဟာရဗြဟ္�တိက
မည် ၏၊ သမုဿယော၊ ကိုယ်သည်၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ အာဟာရေ ဗုဗ္ဗ
ရတ္တိကော၊ အာဟာရနှင့်စပ်၍ဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်သံ၍၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥတ္တာ၊ သိ၍၊ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဗုဒ္ဓိယံ၊ အသိဉာဏ်၌၊ ဌပေ
တွာ ထာ ၍၊ စရာမိ၊ သွား၏၊ သေနံ၊ ဆွမ်းရှာဖွ်ခြင်းကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရိယသနံ၊
ဆွမ်းရှာဖွ်ခြင်းကို၊ ကရောမိ ပြု၏၊ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ပစ္စယံနိ
မိက္ခံ၊ ပစ္စည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ကုလသန၊ အမျိုးတို့သို့၊ ဥပသက်
မန္တော၊ ကပ်သပ်ရှိသော် တတ္ထ၊ ထိုဒါယကောပစ္စည်းတို့၌၊ ဝန္တနုပူဇနာဟိ၊
ရှိရိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လာဘသက္ကာရေဟိစ၊ လာဘပူ
ဇော်သက္ကာရတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဇတိ၊ ရစ်မိ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာဒိ
သေသု၊ ငါကဲ့သို့သဘောရှိကုန် သာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ နမိန္ဒေတဗ္ဗံ၊ မကြံအပ်၊
ဣတိ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတတ်မူလိုသည် ဖြစ်၍၊
ပကောတိဂါထံ၊ ပကော အစရှိသော ဂါထာကို၊ အဘာသံ၊ ရွတ်ဆို၏။

၂၀၄ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တဿ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ အပံပစ္စယနိမိတ္တံ၊ ဤ
 ပစ္စည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဟုလေသု၊ ဒါယကာတို့၏အိမ်တို့၌။
 ဥပဂတာနံ၊ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဂေဟဂါ
 သီပတိ၊ အိမ်၌နေကုန်သောလူတို့သည်။ ဂုဏသမ္ဘာဝနာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
 ဖြို မွမ်းခြင်းသည်သည်ကောင်း။ ပူဇနာစ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း
 ပဝတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ယသ္မာစ၊ အကြံ၌ ကြောင့်လည်း။ အဘဓိတက္ကာ
 နံ၊ မပွါးသေးသောသမထိပဿနာ ဘာဝနာစံတို့ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အား။ သြာသီဒါပနဇ္ဈန၊ နစ်မွန်းစေတတ်သောအနက်သံတံ၊ ကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ မလိနဘာဝကရဇဏနစ၊ ငြိမ်ငြိမ်သည်၏ အဖြစ် နှိုပြုတတ်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ တံ၊ ထိုပြီးမွမ်းခြင်းပူဇော်ခြင်းကို။ ပကော၊ ညွှန်ဟူ
 ၍။ ကဒ္ဒ၊ မာတိ၊ ညွှန်ဟူ၍။ ဗုဒ္ဓ၊ ဒယော၊ ဘုရားစရှောင်းသူတော်ကောင်းတို့
 သည်။ အဝေဒယံ၊ ဟောတော်မူကုန်၏။ အတ္တညံသု၊ ဟောတော်မူကုန်၏။
 ဝါ၊ တနည်းကား။ ပဝေဒေသံ၊ ဟောကြားကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သော
 ထံ၊ ဤခိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းသည်။ သဗ္ဗုရိသနံ၊ သူတတ်ကောင်းတို့အား။ ဗန္ဓာ
 ယ၊ ဖွဲ့ခြင်း၌။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
 သက္ကာရာဿ၊ ပူဇော်သက္ကာရ၌တပ်တတ်သောတဏှာကို။ ဒုဝိညေယျ
 သဘာဝတာယ၊ ထိုနှိုင်းခဲသော သဘာဝရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ ပိဇ္ဇာဇနနဇတံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ အန္တောတုဇနဇတံ၊ အတွင်း၌ထိုးကျင်တတ်သောကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ ဥဇ္ဈိတံ၊ ထုတ်နှုတ်ခြင်း၌။ အသက္ကုဏေသုတောစ၊ စွမ်းနိုင်
 သောကြောင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ ငြိမ်တသင်းကို။ ဒုရုပ္ပတိ၊ နှုတ်နိုင်ခဲ
 ၍။ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ သက္ကာရာ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ တေ
 နကာပုရိသန၊ ထိုစက်ဆုတ်အပ်သောယောကျ်ားသည်။ ဒုဇ္ဈပေတ၊ စွန့်နိုင်
 ခဲ၏။ ဒုရုပ္ပဟေယျော၊ စွန့်နိုင်ခဲ၏။ တဿ၊ ထိုနှုတ်သိမ်းမှုသောကြောင့်တ
 သင်းကို။ ပဟာနုဇဗ္ဗိယံ၊ ပယ်တတ်သောအကျင့်ကို။ ပဗ္ဗိ၊ ဇွန်တော၊
 ကျင့်ခြင်းကြောင့်။ သက္ကာရာဿ၊ ပူဇော်သက္ကာရ၌တပ်သောတဏှာကို။
 ပဟာနုန၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်ပယ်ခံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊
 ဤကားအနက်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြော၍။ ပြုဟေတော၊ ပုဏ္ဏား
 သည်။ ထေရေ၊ မထေရ်၌။ အဘိဌသန္ဓေ၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်။ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏။ ပိဇ္ဇောလသာရန္တ၊ ဇေယျရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ပိဇ္ဇောလသာရ
 န္တ၊ မထေရ်၏ဂါထာအသွင်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၃-ဝလ္လိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၁၅

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၃-ဝလ္လိယတ္ထေရဂါထာ၊

မက္ခဏေသုပဉ္စန္ဒါရာယန္တိ အာဒိကာ၊ မက္ခဏေသုပဉ္စန္ဒါရာယံအစရှိသောဂါ
 ထာဘိသညံ၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဝလ္လိ
 ယတ္ထေရဿ၊ ဝလ္လိယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယန္တိ ဤဝလ္လိ
 ယမထေရ်သည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံ
 တော်ဘိသညံ၊ ကတဝိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောလွန်သောကုသိုလ်အထူ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဗုညာနံ၊
 ကောင်းမှုဘိုကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်
 ကမ္ဘာမှ၊ ကေတံသေကပ္ပေ၊ သုံးဆူတကမ္ဘာထက်၌၊ ဂုလဂေဟ၊ အမျိုး
 အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊
 ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကေဗဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ကေနိဗေဝကရေလီယေန၊
 တရံဘရသောပြုတွယ်ကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရေညံ၊ တောသို့၊ ဂအာ၊ သွား
 သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုတော၌၊ နာရဒံနာမ၊ နာမေအမည်ရှိသော၊ ပဇ္ဇေက
 သမ္ပန္နံ၊ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ဝသန္တံ၊
 နေတော်မူသည်ဘုဒ္ဓိသွား၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုရွှင်ငြိုးစိတ်
 နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ နဇ္ဇေယံ၊ ကျူဘို့ဖြင့်၊ သာလိကတွာ၊ ဧရပ်ပြု၍၊ တကော
 တိ၊ မြက်ဘို့ဖြင့်၊ ဆာဒေတွာ၊ မိုး၍၊ အဒါသိ၊ ရွှေ၏၊ အသားထု၊ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ စက်မနဋ္ဌ၊ နဋ္ဌ၊ စင်္ကြံကြွသောအပျက်ကိုလည်း၊ သောတေတွာ
 သုတသင်၍၊ ဝလုကံ သဲဘု၊ ဩဏ်မိတွာ၊ ကြံ၍ အဒါသိ၊ ရွှေ၏၊ သော၊
 ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပုညကဗ္ဗေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊
 ဒေဝေနုသောသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိ
 သေခံ၊ ဣမသ္မိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤဝလ္လိယဂါထာမဗြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော
 အခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပြာဟူဏမဟာသလဿ၊ များသော
 ဥစ္စာနှစ်ရှိသောပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တောဟုတွာ၊ သား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊
 သော၊ ထိုသတို့သားသည်၊ ဝလ္လိယောတိနာမံ၊ ဝလ္လိယဟူသောအမည်
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဝလ္လိယ အမျိုးကောင်းသားသည်၊
 ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်မြောက် အရူယ်ရောက်သည် ရှိသော်၊
 ယောဗ္ဗန၊ အရွယ်၏ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ပျောက်သည်ဖြစ်၍၊
 ဣန္ဒြိယဝသိကော၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြိယအလိုလိုက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဝိစရန္တော၊ တည်လည်လည်ရှိသေခံ၊ ကလျာဏမိတ္တသံသဂ္ဂေန၊ ကောင်း

၂၀၆ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သောအဆွေခင်ပွန်းနှင့်ပေါင်းသော်မီခြင်းကြောင့်တကဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ပဋိသန္ဓသဇ္ဈေ၊ ရအပ်သောသန္ဓေ၊ ခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှေးဘုရားပြု၍။ ဝိပဿနံ ဝိပဿနာဂဏှံ၊ ပဋ္ဌဇေတွာ၊ ဖြစ်စေခဲ့၊
နဝိ၊ သေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပ၊ ပုဏိ၊
ရောက်၍။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အပဒါနေ၊ နဋကုမ္ပိကဒါယကမထေရ်၏
အပဒါနိဋ္ဌံ။ ။

ဟိမဝန္တံ၊ သီးနှင်းဝေရှောင်ဟောဝန်တောင်၍။ အဝိဇ္ဇာရမနိ၊ မဝေး
သောအရပ်၌။ ဟာရိတောနာမ၊ ဟာရိတအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော တောင်
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ နာရဒေါနာမ၊ နာရဒအမည်တော်ရှိသော
သယမ္ဘူ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်နဲ့ အနီး၌။
ပထိ၊ နေတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ နဋ္ဌာဂါရံ၊ ကျယ်ဝန်း၍
ပြီးသောကျောင်းကို။ ကရိတွာန၊ ပြုပြီး၍။ တိဇ္ဇောနံ၊ သက်ငယ်ဖြင့်။ သာဒ
ယိ၊ ရိုးပြီ။ စင်္ကမံ၊ စင်္ကြံသွားရာအရပ်ကို။ သောဓပိတွာန၊ သုတ်သင်ရှင်း
လင်းသဖြူခင်း၍။ သယမ္ဘူ၊ သာ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အဟံ၊ ငါ
သည်။ အဒါသိ၊ လှူခဲ့ဘူး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သုက၊ တန၊ ကောင်းစွာပြု
ပြင်စီရင်အပ်သော၊ တေနကဇ္ဈေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်လည်း ကောင်း။
စေတနာပဏိမိဟိစ၊ စေတနာဆုတောင်းခြင်းတို့ကြောင့်လည်း ကောင်း။
မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော။ ခေဟံ၊ ကံယံ၊ သို့။ ဇဟိဟ္မာ၊ စွန့်ပြစ်၍။ တာဝတိံသံ၊
တာဝတိံသဝံသို့။ အာဂန္တိ၊ ရောက်ပြီ။ တေတ္ထံ၊ ထိုတာဝတိံသာ
နတ်ဘို့ရှာ၍။ မေ၊ ငါအား။ နဋ္ဌကုမ္ပိကာယ၊ ကျယ်ကျယ်ဖြင့်။ နန္ဒိတံ၊ ဘန်ဆင်းအပ်
၏။ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဗိမာနသည်။ သဗ္ဗိယောဇန၊ မုဗ္ဗိဒ္ဓံ၊
ယူဇနာ၊ ခြောက်ဆယ်မြင့်၏။ တိံသယောဇနဝိတ္တတံ၊ ယူဇနာသုံးဆယ်
ကျယ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ စာသုဒ္ဓသေသုကပ္ပေသု၊ တဆွဲလေးကပ်တို့ပတ်
လုံး။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ ရမိံ၊ ရွှေလျော်ပြီ။ ဧကသတ္တတိ
ခတ္တု၊ ခုနစ်ဆွဲတကြိမ်ပတ်လုံးလည်း။ ဒေဝဇ္ဇံ၊ နတ်ပြည်ကို။ အကာရယံ
တိုးအုပ်ပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ စတုတိံသတိခတ္တု၊ သို့ဆွဲလေးကြိမ်တို့
ပတ်လုံးလည်း။ စက္ကာတ္တိ၊ စကြာမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပဒေသဇ္ဇံ၊
ပဒေသရာဇ်မင်းအဖြစ်သည်။ ဗိပုလံ၊ များ၏။ ဧကနတော၊ အရေအတွက်
အားဖြင့်။ အသံဓယံ၊ မရေတွက်နိုင်။ သဗ္ဗာကာရဝဇ္ဇပေတံ၊ မြတ်သောခပ်
သိမ်းသောအခြင်းအရာနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဓမ္မပါသမံ၊ တရားတည်းဟူ
သောပြာသာဒ်သို့။ အာရုပ္ပ၊ တက်၍။ သက္ခယုတ္တံ၊ သက်တမ်းပိုင်းသား

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၃-ဝဇ္ဇိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၁၇

ဖြစ်သောဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏သာသနာ၊ သာသနာတော်၌၊ ယဒိစ္ဆိ
ကံ၊ အလိုရှိတိုင်၊ အဘံ၊ ငါသည်၊ ဝိဟာရေဝိဟာရ၊ မိ၊ နေရ၏၊ အောတော၊
ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိံ၊ သကပ္ပေ၊ သုံးဆယ့်သကပ္ပ၊ ထက်၌၊ တဒံ၊ ထို
ပစ္စကဗုဒ္ဓါတော၌နေသောအခါ၌ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို၊ အကရိ၊
ပြုခဲ့ဘူး၏၊ တေနကမ္မန၊ ထိုကောင် မှန်ကြောင့်၊ ဒုတ္တကိံ၊ အပါယ်လေးပါး
ကို၊ နာဘိဘာသမိ၊ မသိဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ အပါယ်လေးပါးကို မသိခြင်း
တည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ နဇ္ဇ၊ နှုတ်သော၊ ကျူးကျောင်းကုမ္ပိယူခြင်း၏၊
ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မသ္မံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
ဈာပိတာ၊ ဖျတ်ကြည်း၊ နဝိ၊ () ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနံ၊
အဆုံး၊ အမတော၊ ကု၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
အပ်၏။

အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တံ၊ ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တပန၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ ဝုထုဇ္ဇနကာ၊
လေ၊ ဝုထုဇဉ်လက်ထက်၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဂူပါဒိအာ
ရမ္မဏေသု၊ ရှု၊ ရုံအစရှိသည်တို့၌၊ ယထာကာမံ၊ ဝတ္တယာ၊ အလိုရှိတိုင်း
ဖြစ်ခြင်းကိုသည်းကောင်၊ အာဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အရိ၊ အမဂ္ဂေန၊ အရိယာ၊ ခင်ဖြင့်
နိဂ္ဂဟိတ၊ ဘာဝဿစ၊ နှိပ်စက် ဖျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုသည်း
ကောင်း၊ ပကာသနေန၊ ထင်စွာပြသဖြင့် အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာ
ကရောန္တော၊ ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ မက္ခ၊ ဓူဝဗ္ဗန္ဒါရာယံ (ပ) နေဝ
ဗုရံ၊ ဝိဿတိဘိ၊ မက္ခဓူဝဗ္ဗန္ဒါရာယံ (ပ) နေဝဗုရံ၊ မိဿတိဟူ၍၊ ဂါထာ
စွယ်၊ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ပဉ္စန္ဒါရာယံ၊
စက္ခု၊ အစရှိသောငါးပါးသေစွဲရဟု ဆိုအပ်သောတံခါးရှိသော၊ ကုဋ္ဌကာ၊
ယ၊ ကုဋိဟူသော ကံလ်ခန္ဓာ အတ္တတော၌၊ မက္ခဓူဝ၊ မျောက်တည်းဟူ
သောစိတ်သည်၊ မုဟုံ၊ မဟုံ၊ လျှင်စွာလျှင်စွာ စာနုယန္တော၊ တုန်လှုပ် လျက်၊
စွဲ၊ ရေန၊ စက္ခု၊ အစရှိသော ငါးပါးသေစွဲရဟုဆိုအပ်သော တံခါးဖြင့်၊ နက္ခ
မိတ္တာ၊ ထွက်၍၊ အာရမ္မဏေ၊ သစ်သီးဟုဆိုအပ်သောအခါ၌၊ အနု၊ ဒ၊ လို
ရှိတိုင်း၊ ပရိယေတိ၊ ထည့်သည်ဖြစ်၍၊ မက္ခဓူ၊ မျောက်နှင့်တူသော အို
စိတ်၊ ထိဋ္ဌ၊ တည်မျက်သော၊ မာဓာဝိ၊ မေးပြီးလင့်၊ တတယာ၊ သင်မျောက်
နှင့်တူသောစိတ်သည်၊ ဝုရေယထာ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ ခေဝိတံ၊ ပြေးခြင်းငှါ၊ နယံ၊
မတတ်ကောင်းသည် သာလျှင်တည်းကံ၊ သင်မျောက်နှင့်တူသောစိတ်
ကို၊ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ နိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးရမည် သို့ရောက်
သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောက်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ တထွာ၊ ထုံကြောင့်၊ ဗုရံ၊ ဤ

၂၁၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ခန္ဓာအတ္တဘောမှအဝေးဖြစ်သောနှစ်ခုသုံးခုဖြစ်သော အတ္တဘောကို၊ နေဝ
 ဂမိဿတိသတိသင်္ခမသွားလေတ္တံ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ စာရယန္တောတိ၊
 စာရယန္တောဟူသည်ကား၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ လောလတာဝေန၊ လျှပ်ပေါ်
 သော၊ ထီသည်၊ အဖြစ်ဖြင့်၊ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏၊ အညံ့သင်္ခ၊ တပါးသောသစ်
 ခက်ကို မုန့်ဘွားထွတ်၍၊ အညဿ၊ တပါးသောသစ်ခက်ကို၊ ဂဘဏေန၊
 ယူသဖြင့်၊ အနေကပါရုံ၊ အကြွပ်များစွာ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်ထက်၌၊ ရုက္ခံ၊
 သစ်ပင်ကို၊ စာရယန္တော၊ လျှပ်လျက်၊ ဗလူပဘောဂမက္ကဋ္ဌေ၊ ဝိယ၊ အသီး
 ကိုသုံး ဆောင်သောမျောက်ကဲ့သို့၊ တေနုစက္ကာဒိန္ဒါရေန၊ ထိုစက္ကအစရှိသော
 ခြေခံပါးသောခွံရံဖြင့်၊ ရူပါဒိဒောရမ္ပဏေသု ရူပါရုံအစရှိသောခြေခံပါးသော
 အ-ရုံတို့တွင်းအညံ့ တပါးသောအ-ရုံကို၊ မုန့်ဘွားထွတ်၍၊ အညံ့၊ တပါး
 သောအ-ရုံ၊ ဂ၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္တသန္တာနံ၊ စိတ်အစဉ်ကို၊
 သမာဓာနဝသေန၊ ကောင်းစွာထားသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နိစ္စလံ၊ မတုန်လှုပ်၊
 ဧဋ္ဌာတု၊ တည်ခြင်းငှါ၊ အပ္ပဒါနေန၊ မပေးသဖြင့်၊ အသိက္ခဏံ၊ မပြတ်၊ စာရ
 ယန္တော၊ တုန်လှုပ်လေသော၊ စာရယန္တော၊ လှုပ်လေသော၊ တသ္မိယေဝရူပါ
 ဒိဒောမ္ပဏေ၊ ထိုရူပါရုံအစရှိသော ခြောက်ပါးသောအ-ရုံ၌ သလျှင်၊
 အနုပရိဝတ္တတိ၊ အနုပရိဝတ္တလည်းလည်းလည်းလည်းဖြစ်၏၊ ယထာကာမံ အလိုအား
 လျော်စွာ၊ ဝိစရတိ၊ ထည့်လည်း၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝိစရိတ်ဟူသောပုဒ်၌ ဝတ္တမာန
 သဒ္ဓိ-တဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်၏အ-နီးဖြစ်သောကြောင့်၊ ဝတ္တမာနဝစနံ၊ ဝတ္တမာန
 ဝိဘတ်တည်း ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနုပရိယန္တောစ၊ အစဉ်ထည့်လည်းသော်လည်း၊
 မဏ္ဍုလံ၊ စိတ်တည် ဟူသော အနုပရိယန္တော၊ ရပ်လော၊ တံ သင်သည်၊ မာ
 ဓာမာမ ပြုလင့် စိတ္တမဏ္ဍုလံ၊ စိတ်တည်းဟူသောအနုပရိယန္တော၊ အနုပရိယန္တော၊
 အစဉ်တည်း ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရပ်လော၊ မာဓာမာမ၊ မပြေးလင့် ဣ-တော၊ ဤကာလမှပဉ္စာယ၊
 စ၍၊ တေ သင့်အား၊ ဓာမိတံ ပြေးခြင် ငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ တေ သင်အာ ပုရေယထာ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သွားခြင်း
 သည်၊ နဟံ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြွင့်ကြောင့်၊ တံအတ္တဘာ
 ဝဂေဟံ၊ ထိုအတ္တဘာတည်းဟူသောအစိတ်ကို၊ ပုဗ္ဗေဝိယ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ န
 သေဝတိ၊ မရှိအပ်၊ ဝိဟိတန္တု၊ ဘာသာတော၊ ဝိတ်အပ်သောတံခါ ရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိဉ္စိ၊ အလုံးရံကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ နိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်
 အပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီးတော်သစွံ၊ မှန်၏၊ သယဉ္စ ဖိမိသည်လည်း၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ပစ္စပညာယ၊ ဝေပညာဖြင့်၊ ကိလေသာဘိသစ်၊ ရသစ်၊ တာနိ၊
 ကိလေသာမာရ်အဘိသစ်၊ ရမာရ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဥပါဒါနာနိ၊ ဥပါ

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၃-ဝဇ္ဇီသတ္တေရဂါထာ၊ ၂၁၉

ဒါနိဘိက္ခု၊ ဆေဒနေန၊ ဖြတ်သဖြင့်၊ အစွန္တံ၊ စင်စစ်၊ နိဂ္ဂဟံ၊ နှိပ်ခြင်းသို့၊
 ပဒတ္တာ၊ ရောက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၍၊ တသ္မာ၊ ထို၊ ကြောင့်၊ ချုပ်၊ အဝေးသို့၊ နေ
 ဝဂမိဿတိ၊ သင်မသွားရလတ္တံ့၊ ဣတောအတ္တတာဝတော၊ ဤအတ္တဘော
 မှ၊ ချုပ်၊ ဝေးသော၊ ဒုတိယာဒိအတ္တတာဝံ၊ ဒုတိယအစရှိသောအတ္တဘောသို့၊
 နေဝဂမိဿတိ၊ သင်မသွားရလတ္တံ့၊ ပသံဝစရိမကမိတ္တံဇော၊ အဆုံးဖြတ်သော
 စုတိစိတ်တိုင်အောင်သာလျှင်၊ တော၊ သင်၏၊ ဂမနံ၊ သွားရာတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သာအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ နေကာဒ္ဓမန္နိဝိ၊ နေတချုပ်ဟူ၍
 လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ သော၊ ဝတ္ထော၊ ထိုအနက်သည် ငြိမ်းတည်း၊
 ဝဇ္ဇီသတ္တေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ ဝဇ္ဇီသမထေရ်၏ ဂါထာအတွက်သည်၊ နိဗ္ဗိ
 တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၄-ဂင်္ဂါတိရိ သတ္တေရဂါထာ၊

တိဗ္ဗုဒ္ဓမဘာလပတ္တာနန္တိ အာဒိကာ၊ တိဗ္ဗုဒ္ဓမဘာလပညာနံ ဤသို့အစ
 ရှိကုန်သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိ
 သော၊ ဂင်္ဂါတိရိ သတ္တေရဿ၊ ဂင်္ဂါတိရိ သမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာ
 တို့တည်း၊ ကိရ၊ အကျယ်ကား၊ အယံ၊ ဤဂင်္ဂါတိရိ သမထေရ်သည်၊ ဘဂဝ
 တော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါ နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဒုမုဒ္ဓရဿ၊ ပဒု
 မုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဂုလဂေယော၊ အမျိုး
 အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့ ပတ္တော၊
 ရောက်သည်ရှိသော်၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ အဘိပ္ပသာန္တာ၊ အလွန်
 ကြည်ညိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ဟောနံ သံဃာအား၊ ပနိ
 ယံ သောက်ရော၊ အဒါသိ၊ ဂ္ဂုဒါနံ၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား
 သည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုသောကီရ ဂ္ဂုဒါနံရသော ကောင်းမှုကံ
 ကြောင့် ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ လူးလာ
 လူးလာ၊ ပုဿနိ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝေနုဿသု နတ်ပြည်
 လူ့ပြည်၌၊ သံသရန္တာ၊ လျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣသိယုဒ္ဓါ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓ၊
 ဤငါတို့ဂေါကမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာတ္ထိယံ သာ
 ဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ဝဟပတိဿ၊ သူကြွယ်၏၊
 ပုတ္တော ဟုတွာပုတ္တဘာဝေန၊ သား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေသ၊ ထိုသူ
 ကြွယ်သားအား၊ ဒတ္တောကိနာမံ၊ ဒတ္တဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ပြစ်

၏။ သော၊ ထိုဗုဒ္ဓသာသနာသားသည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက် နှစ်မြောက် အရွယ်ရောက်သော်၊ ဃာရာဝါသံ၊ အိမ်ရာတည်ထောင် လူ၏တောင်၌၊ ဝယန္တော၊ နေထွက်၊ အဂမနိယဋ္ဌာနဘာဝံ၊ မလာ ရာသောအဖြစ်ကို၊ အဇာ နိတွာ၊ မသိမူ၍၊ ငါးတိက္ကခံ၊ လွန်ကျ၊ ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝုဓ၊ တဘန်၊ အဂ မနိယဋ္ဌာနဘာဝံ၊ မလာ၊ ရာသော အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောဝိတ်သန်ခြင်းရှိသသ်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တံကမ္မံ၊ ထို အမှု၊ ဝိ၊ ဇိဂုတ္တိတွာ၊ စက်ဆုပ်သည့်ဖြစ်၍၊ လူ၊ ပဋိပတ္တံ၊ ခေါင်းပါးသော အကျင့်၊ အနုကိဋ္ဌန္တော၊ အနီး၌တည်သည်ဖြစ်၍၊ ပံသုကူလဝိဝရံ၊ ပံသ ကူသက်နိုး နှိုလည်ကောင်း၊ အဝသိတ္တသဒိသံ၊ သူသေကောင်ဦးခေါင်း နှင့်တူသော၊ ပဗ္ဗန္တ၊ မြေသပိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂင်္ဂ၊ တိရေ၊ ဂင်္ဂါကမ်းနား၌၊ တိဟိတာယပတ္တေဟိ၊ သုံးချပ်သောထင်းရှက်တို့ ဖြင့်၊ ကုန်ကံ ကုန် နှိုး ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ တေနော၊ ထို့ကြောင့် သာသျှင်၊ တသာ၊ ထိုရဟန်း အား၊ ဂင်္ဂါတိရိယောတိသပညော၊ ဂင်္ဂါတိရိယ ဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဂင်္ဂါတိရိယမထေရ် သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ကေနစိ၊ တရံ တယောက်သောသူနှင့်၊ နသလ္လပိဿာမိ၊ စကားပြောတော့အံ့၊ ဧတိ၊ ဤ သို့၊ စိတ္တံ စိတ်ကို၊ အမိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သံ ဝတ္ထရံ၊ နှစ်ဘတ်လုံး၊ တုဏှိဘူတော၊ ဆိတ် ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍၊ ငစိဘေဒံ၊ နှုတ်ခွက်ခြင်း နှု၊ အကရောန္တောဝ၊ မပြုမူ၍သာလျှင် ဒုတိယသံဝတ္ထရေ နှု နှစ်မြောက်၌၊ ဂေါစရဝါမေ၊ ဆွမ်းခံရွာ၌၊ အညတေ၊ ယ၊ တယောက် သော၊ ဣတ္ထိယ၊ မိန်းမသည် မဂေါနုခေါ၊ ဤရဟန်းအလေသလော၊ နောမ ဇော၊ အလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ငိမံသိတုကာမာယ၊ စူးစမ်းလိုသည်ဖြစ် ၍၊ ပတ္တော၊ သပိတ်၌ စိရ် နို့ ရှည်ကို၊ အာသိဗ္ဗန္တိယာ၊ လောင်းသည်ရှိသော်၊ ဟတ္ထဝိကာနေ၊ လက်ရံပြုခြင်းကို၊ ကတေဇံ၊ ပြုသော်လည်း၊ ဩကံ၊ ရိတေ လောင်းပြန်သည်ရှိသော်၊ တဝိနံ၊ နှစ်မ၊ အလံ၊ အလိုရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ နိစ္ဆရိ၊ မြွက်ဆို၏၊ တတိ၊ ယပနုသံ၊ ဣမေ၊ သံ နှစ်မြောက်၌ ကား၊ အန္တရာဝသော၊ သုံးနှစ်အကြား၌၊ စာဒ္ဒယန္တော၊ စေ့ဆော်သည်၊ ဝါ ယမန္တော၊ ထို့လပြုသည်ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုတိ၊ ရောက်လေ၏။

တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဓါနေ၊ ဥဒကဂါယကမထေရ်၏အပဓံနှင့်၊ တဂဝတော၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရဿ

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၂၄-ဂင်္ဂါထိရိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၂၁

ပဒုမုတ္တရေမြတ်စွာဘုရား၏အနုတ္တရေ၊ မြတ်သော၊ သိက္ခ၊ သံဃော၊ ဓမ္မာနိး
သံဃာသံဃ်၊ ပဿန္တမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ သု
မာနာ၊ နှလုံးမနောက်စိတ်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ပနိယံ စာ
ဇုံ၊ သောက္ခရေအို ကိုးအပူရယိ၊ ပြည့်စေပြီ။ ပဗ္ဗတ၊ ဂ္ဂဝါ၊ တောင်ထိပ်
၌လည်း ကောင်း၊ ဒုမာ၊ ဂ္ဂဝါ၊ သစ်ပင်ဖျား၌လည်းကောင်း၊ အာကာသေဝါ၊
ကောင်းကင်၌လည်းကောင်း၊ ဘူမိယံဝါ၊ မြေ၌လည်းကောင်း၊ ယဒါ၊ အကြင်
အခါ၌၊ ပါနိယံ၊ ရေကို၊ ဣန္ဒာမိ၊ အလိုရှိ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မမ ငါအား၊
ခိပ္ပံ၊ ယှဉ်စွာ၊ နိဗ္ဗတ္တတေ၊ ဖြစ်လေ၏။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ သ
တသဟဿေသဗ္ဗေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌ ယဒါနံ၊ အကြင်
သောက်ရေအလှူကို၊ အဒဒံ၊ လှူခဲ့ဘူး၏၊ တေနကဋ္ဌေန၊ ထိုသောက်ရေလှူရ
သောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မ
သိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤအပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်း တည်းဟူသောအကျိုး
သည်၊ ဒကဒါနဿ၊ ရဟန်းသံဃာတို့အား သောက်ရေ လှူရခြင်း ၏၊ ဖလံ၊
အကျိုးပင်တည်း။ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
ဝိဈာနာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသ
နံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုတ္တံ၊
ဟောအပ်၏။

အရဟတပန၊ ရဟန္တာသည်ကား၊ ဟုတွင်ဖြစ်ပြီး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပတ္တိယာ၊ ရှေးအတို့၌ဖြစ်သော အကျစ်ဝတ်မြတ် ပဋိပတ်ကို၊
ဝိဘာဝနမုခေန၊ ထင်စေခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
ဗျာကရောဇ္ဇော၊ ပြေကြွာလိုရကား၊ တိဗ္ဗန္တမေတာလပတ္တာနံ၊ (ပ)၊ တ
မောခန္ဓာပဒါလိတောတိ၊ တိဗ္ဗန္တမေတာလပတ္တာနံ (ပ)၊ တမောခန္ဓာပဒါ
လိတောဟူ၍၊ ဂါထာခွယ်၊ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိ ရှုတ်ဆိုတတ်
မူ၏။ တိဗ္ဗန္တမေတာလပတ္တာနံ၊ ထမ်းရှက်သုံးရှက်တို့ဖြင့်၊ ဂင်္ဂါတိ၊ ဂင်္ဂါ
မြစ်ကပ်နား၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုဋီ၊ ထင် ရှက်ကုဋီကို၊ ကတာ၊ ဆောက်လုပ်
အပ်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပတ္တော၊ သပိတ်သည်ကား၊ ဆဝသိတ္တောဝ၊ သူငယ်တို့၏
နို့ ရည်ထည်၍သွန်အပ်သောကရားနှင့်တူ၏၊ ဗိဝရဉ္စ၊ သက်နိုးသည်ကား၊
ပံသုကူလံ၊ မြေမှူအလိမ်းအလိမ်းကပ်၏၊ ဗြိန္နံ၊ အန္တရဝဿာနံ၊ နှစ်နှစ်အ
ကြားတို့ပတ်လုံး၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဧကဝါစာ၊ စကားတခွန်းကို၊ ဘာသိ
တာ၊ ဆိုမိ၏၊ တတိယေ၊ အန္တရ၊ သမ္ဘိ၊ သုံးဝါအတွင်း၌၊ တမောခန္ဓော၊ မော
ဟတည်းဟူသောအရိက်ကို၊ ပဒါလိတော၊ ဖျတ်ဆီးအပ်ပေပြီ။

၂၂၂ ထေရဝါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ တိဏ္ဍိမေတာလပတ္တာနံ၊ ဂင်္ဂါတိ၊ ရေကုမိုကတာတိ
 တိဏ္ဍိမေတာလပတ္တာနံ၊ ဂင်္ဂါတိ၊ ရေကုမိုကတာဟူသည်ကား။ တာလရက္ခ
 တော၊ ထန်းပင်မှ၊ ပတိတေဟိ၊ ကြွေကျကုန်သော၊ တိဟိတာလပတ္တေဟိ၊
 သုံးခုသောထန်းရွက်တို့နှင့်၊ ဝဿနပရိဟဇ္ဇောတ္ထံ၊ မိုးဝိုးအံ့သည်ကိုစောင့်
 ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ဂင်္ဂါယ နဒိယော၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ တိရေ၊ ကမ်း၊ ခါး၌၊ မဟံ ငါ၏၊ ကု
 မိုကော၊ ကုမိုကု၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုတိဏ္ဍိမေတာလပတ္တာနံဟူသော
 ပါဌ်ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သေန၊ သနသန္တေသံ၊ ကျောင်း၌ ရှေ့၌၊ ချေခြင်းကို
 ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ ဓမ္မသေနပတိနာ၊ ရှင်သံ၊ ရိပုတ္တရာမ
 ထေရ်သည်။ ပလ္လင်္ကနနိသိန္နဿ၊ ဇဏ္ဍုကေနဟိဝဿတိ၊ အဖလံ၊ ဟိသု
 ရိဟာရာယ၊ ပဟိတတ္ထဿဘိက္ခုနောတိ၊ ပလ္လင်္ကနနိသိန္နဿ၊ ဇဏ္ဍုကေန
 ဟိဝဿတိ၊ အဖလံ၊ ဟိသုရိဟာရာယ၊ ပဟိတတ္ထဿဘိက္ခုနောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏။ ပလ္လင်္ကန၊ ထက်ဝယ်၊ ဖွဲ့သဖြင့်၊ နိသိန္နဿ၊ နေသောသူအား
 ဇဏ္ဍုကေန၊ ပုဆစ်ဘို့ကို၊ နာဘိဝဿတိ၊ မိုးစွတ်၊ ပဟိတတ္ထဿ၊ နိဗ္ဗာန်
 သို့မလွှတ်သောပိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း အား၊ ဟိသုရိဟာရာယ၊
 ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ အလံ၊ လျှောက်ပတ်၏၊ တာလပတ္တိနန္တိ၊ တာလ
 ပတ္တိနံဟူ၍လည်း၊ ပါဌော၊ ပဌ်ရှိသေး၏၊ သောဝေပတ္တော၊ ထိုအနက် ပင်
 လျှင်ဘည်း၊ ဆဝသိတ္တောဝမေပတ္တောတိ၊ ဆဝသိတ္တောဝ မေပတ္တောဟူ
 သည်ကား၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ပတ္တောဝေ၊ သပိတ်သည်လည်း၊ ဆဝသိတ္တသဒိ
 သော၊ သူသတို့၏နို့၊ ရည်ထည့်၍ သွန်အပ်သောကရာ၊ နှင့်တူ၏၊ မတာနံ၊
 သေသောသူတို့၏ ခါးသေစနကုဏ္ဍသဒိသော၊ နို့ရည်ထည့်၍သွန်အပ်
 သောကရာ၊ နှင့်တူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊
 ပံသုကူလဗ္ဗစိဝရန္တိ၊ ပံသုကူလဗ္ဗစိဝရံ ဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ စိဝရေ၊
 သင်္ကနံ သည်လည်း၊ အန္တရာမဂ္ဂသုဿာနဒိသု ခရီးအကြားသုဿာနအစ
 ရှိသည်တို့၌၊ ဆန္တိ ဘနန္တကေဟိ၊ စွန့်အပ်သောပုဆိုးပိုင်းဟူ၍ဖြင့်၊ ကတံ ပြု
 အပ်သော၊ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူသင်္ကနံ တည်း၊ ပဗ္ဗေယန၊ နောက်ပုန်နှစ်
 ပါးအပေါင်းဖြင့်၊ ပရိက္ခာရသန္တေသံ၊ ပရိက္ခရာ၌ ရာဇံရည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဗိန္နိအန္တရဝဿာနန္တိ၊ ဗိန္နိအန္တရဝဿာနံ ဟူသည်
 ကား၊ ဗိသုအန္တရဝဿသု၊ နှစ်ဝါတို့၏အတွင်းတို့၌ ကေမိရပမိုက္ခေပဝါ
 စာဝေ၊ နို့ရည်ကိုပယ်သောစွန်းသောစကားကိုသာလျှင်၊ မယော၊ ငါသည်
 ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ဝါအတွင်း၌၊ အာညာ၊ တပါးသော၊ ငမိသော
 ဒေါ၊ နှုတ်မြွက်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တေန၊ ထိုစကားပြောသော

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၄-ဂင်္ဂါတိရိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၂၃

အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥက္ကံ ဗဂ္ဂတံ၊ လွန်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ကာယ
ဝစီသံယမံ၊ ကိုယ်နှင့် ဘက်ထိန်းသိန်းစောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊
တတိယေ အန္တရဝဿ မှီတိ၊ တတိယေ အန္တရဝဿ မှီ ဟူသည်ကား၊ တ
တိယဿ သံဝတ္ထရဿ၊ သုံးခုမြောက်သောနှစ်၏၊ အန္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊
တထိ၊ ထိုသုံးခုမြောက်သောနှစ်သည်၊ အပဋိပုဏ္ဏေယေဝ၊ မပြည့်မှီပင်
လျှင်၊ တမောခန္ဓောပဒ လိတောတိ၊ တမောခန္ဓောပဒ လိတော ဟူသည်
ကား၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ တမောခန္ဓော၊ မောဟတည်းဟူသော
အဓိကံရကို၊ ခါနွေ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ အဝိဇ္ဇာနုသယော၊ အဝိဇ္ဇာ နုသယကို
သမုတ္တိ နန္ဒာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ တေန၊ ထိုစကားဖြင့်၊ တဒေကဋ္ဌတာယ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာနုသယ
နှင့်တူသော တည်ရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗကိလေသာနံ၊ အလို ရုံ
သောကိလေသာတို့ကို၊ အနဝသေသပ္ပဟာနံ၊ အကြွင်းမဲ့ ဗယ်ခြင်းကို၊
ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဂင်္ဂါတိရိယတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏ နာ၊ ဂင်္ဂါတိရိယမထေရ်
၏ဂါထာ အသွင်သည် နိဋ္ဌိသာ၊ ပြီ ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၅-အဇိနတ္ထေရဂါထာ၊

အဝိစဟောဘိတေပိန္နောတိ အာဒိကာ၊ အဝိစဟောဘိတေပိန္နောဤသို့
အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တေင်ရှိ
သော၊ အဇိနတ္ထေရဿ အဇိနမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊
ဤမထေရ် သည်လည်း၊ ဝရိယဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏
အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့သူ သော ကလွန်သော ကုသိုလ်
အထူးဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဗ္ဘတဗ္ဘတဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ
တို့၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပပိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓ
သုညာ၊ ဘုရားမှစိတ်သော လောကော၊ လောက၌၊ ကုသကဟော၊ အမျိုးအိမ်
၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညာတံ၊ သိကြားလိမ္မာ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊
ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော၊ ကေနပိဒေဝကာရဏီယေန၊ တရံတခုသော
ပြုတွယ်ကိစ္စဖြင့်၊ အနော၊ တောသို့၊ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထို
တောအုပ်၌၊ အာဗာဓေန၊ အနာဖြင့်၊ ဝိဋ္ဌိတံ၊ နှိပ်စက်အပ်လျက်၊ နိယန္တံ၊ နေ
တော်မူသော၊ သုပိန္နိတံနာမ၊ သုပိန္နိတအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကာသမ္မုန္တံ၊

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝန္တိတွာ
 ရှိမှီ ပြီး၍၊ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၏။ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စာတမဏ္ဍံ၊ ထောပတ်ကြည်ကို၊ အဒါသိ၊ လှူ၏။ သော၊
 ထိုအမျိုး၊ ကောင်းသားသည်။ တေနကမ္ပန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ နေဝ
 သော၊ က၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ လူ၊ လာလူးလာ၊ ပုညာနိ
 ကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုဂတိယုယော၊ သုဂတိသံတို့၌သာလျှင်၊
 သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ
 မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ဂကမ္ဘာမှ၊ စတုန
 ဝုဘိကပ္ပေ၊ ကိုဆဲလေးကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံဒါနံ၊ အကြွင်
 ထောပတ်ကြည်ကို၊ အဒဒိ၊ ပေးလှူခဲ့ပြီ၊ တဿ၊ ထိုသို့သွားရသော
 ကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊
 နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူ
 သောအကျိုးသည်၊ စာတမဏ္ဍဿ၊ ထောပတ်ကြည်၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပင်
 တည်း၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဗုတ်
 ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ) ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
 တော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။

ပန၊ ဆက်၍အထူးပြောဆိုဦးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာပိ၊
 ရောက်ပြီး သော်လည်း၊ ပုရိမကမ္ပ နိဿန္ဓေန၊ ရှေးကံ၏ အကျိုးဆက်
 ကြောင့်၊ အပ္ပလာဘံ၊ နည်းသောလာဘ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပညာတောဝ၊
 မထင်ရှားသည် သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒ္ဓေသဘတ္တသလာက
 ဘတ္တာနိဝိ၊ ဥဒ္ဓေသဘတ်သလာကဘတ်တို့သည်လည်း လာမကာယေဝ၊
 ယုတ်သောဘတ်တို့သို့သာလျှင်၊ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ကမ္မဗလေနော
 စ၊ ကံ၏အစွမ်းကြောင့်သာလျှင်၊ နံ၊ ထိုအဖို့နမထေရ်ကို၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ စ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သာမဏေရာစ၊
 သာမဏေတို့သည် လည်းကောင်း၊ အပ္ပညာ တောဝတိ၊ မထင်ရှားသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ အဝမညန္တိ၊ အယုတ်အားဖြင့်မှတ်မင်ကုန်၏၊ ထေရော၊ အဖို့
 နမထေရ်သည်၊ ထေဝိက္ခ၊ ထိုပုထုဇဉ် ဟောင်းတို့ကို၊ သံဝေဇေန္တော၊
 ထိတ်လန့်စေလိုရကား၊ အပိစေဟောတိ တေဝိဇ္ဇော၊ ပ၊ သောနေသံ
 ဟောတိသက္ကတောကိ၊ အပိစေဟောတိတေဝိဇ္ဇော၊ ပ၊ သောနေသံဟောတိ
 သက္ကတောဟူ၍၊ ဂါထာနွယံ၊ ဂါထာနှစ်ပါးအပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို
 တော်မူ၏။

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၂၅-အဓိနတ္ထေရဂါယာ၊ ၂၂၅

စေ၊ အကယ်၍ မစ္စုဟာယိ၊ ပယ်ပျောက်အပ်ပြီးသော သေခြင်းတရား
ရှိသော၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး
နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဝိဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ အပ္ပညာတော
တိ၊ မထင်ရှားသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ နံ၊ ထိုဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်
ကို၊ ဗာလော၊ ပုထုဇဉ်လူရိုက်တို့သည်၊ အဇာနတာ၊ မသိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အဝဇာနန္တိ၊ မထိခဲ့ခြင်းပြုကုန်၏။ စ၊ အန္တယမ္ပတပါးဗျုတ်ရိုက်
ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣမေ၊ ဤသောကဋ္ဌ၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အန္တပါ
နဿ၊ ဆွမ်းအပျော်အစရှိသောပစ္စည်းလောက်လာတာကို၊ လာဘီ၊ ရသည်၊
ဟောတိ၊ ခေါ်ဟောတိဝေ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း၊ သော၊ ထိုလာဘ်များသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိသည်၊ စေဝိဟောတိ၊ အ
ကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ နေသံ၊ ထိုလာဘ်၌အလေးပြုကုန်သောပုထုဇဉ်လူရိုက်
တို့သည်၊ သက္ကတော၊ အရိ အသေအလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ အပီတိ၊ အပ်ဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ သမ္ဘာ
ဝန၊ ခြံ့မွမ်းခြင် ဟူသောအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ စေတိ၊ စေ
ဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ ပရိကပ္ပန၊ ကြံခြင်းအနက်၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟော
တိတိ၊ ဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊
တိသော၊ သုံးပါးကုန်သောဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထို့
ကြောင့်၊ တေဝိဇ္ဇော၊ တေဝိဇ္ဇမည်၏၊ မစ္စု၊ သေခြင်းတရားကို၊ ပဇဟတိ၊ စွန့်
တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ မစ္စုဟာယိ၊ မစ္စုဟာယိမည်၏၊ ကာမာ
သဝါဒိနံ၊ ကာမာသဝအစရှိသည်တို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနာ
သဝေါ၊ အနာသဝမည်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုဉာဏံ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည်လည်း၊ ကောင်း
ပုဗ္ဗေနဝါသဉာဏံ၊ ပုဗ္ဗေနဝါသဉာဏ်သည်၎င်း၊ အာသဝက္ခယဉာဏံ၊ အာ
သဝက္ခယဉာဏ်သည်လည်း၊ ကောင်း၊ တိဿန္တံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဣမေ
သံဝိဇ္ဇာနံ၊ ဤဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အဓိဂတတ္တာ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေ
ဝိဇ္ဇော၊ တေဝိဇ္ဇမည်၏၊ တတောဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်
သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကာမာသဝါဒိနံ၊ ကာမာသဝအစရှိသည်
တို့၏၊ ပရိက္ခိတတ္တာ၊ ကုန်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာသဝေါ၊ အနာသ
ဝမည်၏၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ပုနတ္ထဝဿ၊ တစ်ခဏ်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို၊
အဂဟဏ္ဍတော၊ မယူခြင်းကြောင့်၊ မရဏာဘာဝေန၊ သေခြင်း၏မရှိခြင်း
ကြောင့်၊ မစ္စုဟာယိ၊ မစ္စုဟာယိမည်သည်၊ ယဒိဝိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်

၂၂၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

အံ့၊ ဧဝံသန္တရိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ အပ္ပညာတောတိ၊ မထင်ရှားသော
ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗာလာ၊ သူမိုက်တို့သည်၊ အဝဇာနန္တိ၊ မထိခဲ့
မြင်ပြုကုန်၏၊ အာရုံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယသ္မာတ္တယ၊ အကြင်အရဟတ္တမဂ်အရ
ဟတ္တမိသ်နဗ္ဗာနအကျိုးငှါ၊ ကုသပုတ္တာ၊ အမျှ ကောင်းသော၊ တို့သည်၊ သမ္ပ
ဒေ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရှေ့ထောင်သောလူ၊ တောင်မှ၊
အနဂ ဓိယံ၊ အိမ်ရာသယောင်သောရဟန်းတော်၌၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်
၏၊ တံသတ္တံ ထိုမိမိ အကျိုးသို့၊ အနုပါပုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ ဌိ၊ ဌိ၊ တည်
သော်လည်း၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ နံပုရိသံ၊ ထိုလောကဉာဏ်ကို၊ ရတဝ၊ ဒေါ၊ ရ
တင်၏၊ ကျ ဇူးကုသိုတတ်၏၊ ဗဟုသုတော၊ များသောကြော၊ အမြင်ရှိ
၏၊ ဓမ္မကထကော၊ တရားဟောတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဥပ္ပဇ္ဇနသဘာဿ၊ ဖြစ်သော လာဘ်သဘာဏ၊ အတာဝတော၊ မရှိခြင်း
ကြောင့် နာညာတော၊ မထင်ရှားဟူ၍၊ နပါကဇ္ဇာတိ၊ မထင်ရှားဟူ၍၊ ဗာ
လာ၊ ပညာနည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒုဒ္ဓေခပုဂ္ဂလာ၊ ပညာနည်းသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဝဇာနန္တိ၊ မထိခဲ့မြင်ပြုကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အတယ်၊ ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်တို့ကို၊ အဇာနတာ၊ မသိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
တည်း၊ ဝ၊ တနည်းကား၊ အဇာနနမေဝ၊ မသိခြင်းကုသလျှင်၊ ကတ္ထံ၊ ထိုမ
ထိခဲ့မြင်ပြုကုန်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊
ဒေဿတ၊ ပြု၏၊ ဂုဏာနံ၊ သိလဒေ၊ မရှိသောဂုဏ်တို့ကို၊ အဇာနနတော၊ မသိ
ခြင်းကြောင့် ဗာလာ၊ သူမိုက်တို့ကို၊ လာဘဂရုတဿ၊ လာဘ်၌အလေးအ
မြတ်ပြုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ဘာ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဗြဟ္မစ၊ အပ်သော သူကို
လည်း၊ အဝဇာနန္တိ ယထာ၊ မထိခဲ့မြင်ပြုကုန်သကဲ့သို့လျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤအတိုင်း၊
ဇဂု၊ ကာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး မရှိသော သူတို့ကို၊ အဇာနနတော၊ မသိခြင်း
ကြောင့်၊ လာဘဂရုတဿပေ၊ လာဘ်၌အလေးအမြတ် ပြုအပ်သည်၏ အ
ဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အဝဇာနိတဗ္ဗန္တိ၊ မထိခဲ့မြင်ပြုအပ်သောသူကိုလည်း၊
သမ္ဘာ - နိဗ္ဗာန်၊ ဗြဟ္မစ၊ ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေဿန္တော၊ ပြလို
သည်ဖြစ်၍၊ ဒုတယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်
မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဒုတိယဂါထာ၌၊ ယောတိ၊ ယောဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊
အနိယမဝစနံ၊ မြေသေသတ်အနိယတ်ကိုဆိုသောစကားတည်း၊ စသန္တေ၊
စသဒ္ဒါသည်၊ ဗျုတ်ရေကော၊ ပြန်လွန်ခြင်းကိုဟောသော၊ ဗျုတ်ရေက အနက်၌
ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုစသဒ္ဒါဖြင့်၊ ယထာဂုတ္တပုဂ္ဂလတော၊ အကြင်အ
ကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်ထက်၊ ဣမဿပုဂ္ဂလဿ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝုပ္ပမာ

၂-ဇုကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၂၅-အဇိနတ္ထေရဂါယာ၊ ၂၂၇

နံယေဝ၊ ဆိုအပ်သည်ကိုသာလျှင် မီးသတိ၊ အထူးကို၊ ဇနေကိ၊ ဖြစ်နေ နိုင်
၏၊ ခေါ်တိ၊ ခေါ်ဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ အဝရာရဏော၊ မြင်ခြင်းအနက်၌၊ ဝတ္ထု
တိ၊ ဖြစ်၍၊ အနုပါနဿာတိ၊ အနုပါနဿ ဟူသည်ကား၊ နိဒဿနမတ္တံ၊
နိဒဿနနည်းမျှတည်း၊ လောဘီ ဟိ၊ လောဘီ ဟူသည်ကား၊ ဇာတဝါ၊ လောဘီ
များ၊ ဇ၊ ဣဓေဝိ ဟိ၊ ဣဓေဝိ ဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ လောကော၊ ဤသတ္တုလောက
၌၊ ဇရာမရဏေဟိ၊ အိုခြင်းသေခြင်းတို့သည်၊ တဿတဿသတ္တာဝါ
သဿ၊ ထိုသို့ ခိုးပါးသောသတ္တာဝါသကို၊ ပုရဏတော၊ ပြည်စေတတီ
သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဂိသနတော၊ မြို့ကတ်သောကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၍၊ ပါပဓမ္မောဘိ၊ ပါပဓမ္မောဟူသည်ကား၊
လောမကဓမ္မော၊ ယုတ်မာသောသဘောတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၍၊ ဧက္ကော၊ ဤဂါ
ယာ၌၊ အယံ ဤဆိုသစ္စံ သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယောပနပုဂ္ဂ
လော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စိ၊ ခုဒ္ဒိယမတ္တသေဝ၊ သင်္ကန်း အစရှိ
သောဗ္ဗည်းမျှကိုသာလျှင်၊ လောဘီ၊ ရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဈာနိနံ ဈာနိ
အစရှိသည်တို့ကို၊ လောဘီ ရသသံ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်
ပ ဝိစ္ဆတာယ၊ ယုတ်မာသောအလိုရမက်ရှိသည်၍ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဿိ
လျာဘာဝေန၊ သိလမရှိသည်၍ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟိနဓမ္မာပိသမ၊ နော၊ ယုတ်
မာသောသဘော ဖြစ်သော်လည်း၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဣမသ္မိံ လောကော၊
ဤ လောက၌၊ ဗာလနံ၊ သူရိ နတ်တို့၍၊ လောဘဂရုတာယ၊ လောဘ၌အလေး
အမြတ်ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္တတော၊ အရိုအသေပြုခြင်းသည်၊ ဝရု
ကတော၊ အလေးအမြတ်ပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣသိ၊ ဤသည်လျှင်
အပြီးတည်း၊ အဇိနတ္ထေရဂါယာဝဏ္ဏနာ၊ အဇိနမထေရ်၏ဂါယာအ
တွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၂ ကောနိပါတ်-၁၂-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၂၆-မေဠုဇိနတ္ထေရဂါယာ၊

☞ ယဒါဟံဓမ္မမသောသိန္တိ၊ ယဒါဟံဓမ္မမသောသိ အစရှိသော ဂါယာ
တို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မေဠုဇိနတ္ထေ
ရဿ၊ မေဠုဇိနမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတို့တည်း၊ အယဏ္ဏိ၊ ဤမေဠုဇိန
မထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓဿ၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံ
တော်တို့၌၊ ကတာမိ ကာရာ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကလွန်သော ကုသိုလ်ကျေးဇူး
ဂုဏ် အထူးရှိသည် ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနံ၊

ကောင်းမှုကိုကိုးဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်
 ရောက်ပါးနှင့်ပြည်စုံတော်မူသော၊ သုမေဓဿ၊ သုမေဓာမြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိ
 သော်၊ ဧကဒိဝတံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွား
 တော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ သုမေဓာမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊
 ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မရနု၊ ချိုမြိန်သော၊ အာ
 မောဒပလံ၊ အာမောဒမည်သောသစ်သီးကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှခဲ့၏၊ သော၊
 ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊
 ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိ
 သော်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော
 အခါ၌၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ခတ္တိယကုလေ၊ မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ
 တွာ၊ ဖြစ်၍၊ မေဠုဇိနောတိလဒ္ဓနာမော၊ မေဠုဇိနဟု ရအပ်သော အမည်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊ ဗေဒင်အတတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ အပြီးသို့၊ ဂတော၊
 ရောက်၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏၊ ဗျတ္တော၊ လိမ္မာ၏၊ ဒိသာသု၊ အရပ်မျက်နှာ
 တို့၌၊ ပါကဇေ၊ ထင်ရှားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြင်၏၊ သော၊ ထိုမေဠုဇိနသတို့
 သားသည်၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်
 ၌၊ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတနအမည်ရသောတော၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူ
 စဉ်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပ
 သကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓ
 သဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿ
 နံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တဒဟေဝ၊ ထိုနေ့၌ပင်လျှင်၊ အရ
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊
 အာမောဒပလဒါယကမထေရ်၏အပဒါနံ၌။ ။

သယမ္ဘူ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ကိုယ်တိုင်သိမြင်ပြီးသော၊ အပရာဇိ
 တော၊ ရန်သူတို့သည်မအောင်အပ်သော၊ သဟဿရံသိ၊ ရောင်ခြည်တ
 ထောင်ထောင်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝေကာ၊ သုံး
 ပါးသောစိတ်ငြိမ်ခြင်းမှ၊ ဥဠုဟိတွာနု၊ ထတော်မူ၍၊ ဂေါစရာယ၊ ဆွမ်းခံ
 ကြွခြင်း၌၊ အဘိနိက္ခမိတွာနု၊ ထွက်တော်မူ၍။ ။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပလ
 ဟတ္တော၊ သစ်သီးလက်ဆွဲလျက်၊ နရာသတံ၊ သတ္တဝါတို့ထက်မြတ်တော်
 မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ဥပဂစ္ဆိ၊ ကပ်၏၊ ဥပဂတံ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၆-မေဋ္ဌဇနိက္ခေရဂါထာ၊ ၂၂၆

ကပ်ပြီး၍၊ ပဿန္တိစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ နှလုံး
မနောကပ်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ အာမောဒပလံ၊ အာမောဒမည်သောသစ်
သီးကို၊ အဒဒိ၊ ကပ်လှူခဲ့၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ စတုန္နဝတေ
ကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲလေးကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံပလံ၊ အကြင်သစ်သီး
ကို၊ အဒဒိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ တေနကမ္မေန္၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊
အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို
မသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဖလဒါနဿ၊ သစ်သီးအလှူ၏၊
ဖလံ၊ အကျိုးတည်း၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာ
ဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး(ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
အပ်၏။

အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာပန၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ အပရဘာ
ဂေ၊ နောက်အတို့၌၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်ကို၊ အ
သိနည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဥတ္တရိမနူဿဓမ္မော၊ လူတို့၏ကုသိုလ်ကမ္မပ
ထတရားသယံပါးထက်လွန်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို၊ အမိဂတော၊
ရသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးသည်ရှိသော်၊ ဘိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့
သို့ရဲဘင်သောအသံကို၊ နဒန္တော၊ ဟစ်ကြွေ လိုသည်ဖြစ်၍၊ ယဒါဟံ
ဓမ္မမဿောသိ၊ ပ၊ ကင်္ခါမယံနုဝိဇ္ဇတိတိ၊ ယဒါဟံဓမ္မမဿောသိ၊ ပ၊ ကင်္ခါ
မယံနုဝိဇ္ဇတိဟူ၍၊ ဂါထာနွယံ၊ ဂါထာနှစ်ပါးအပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို
တော်မူ၏။

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘာသမာနဿ၊ တရား ဟောတော် မူသော၊
သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသော
သိ၊ ကြားနာရ၏၊ အပရာဇိတော၊ မာဂ်ငါးပါးတို့သည် မအောင်အပ်သော၊
သဗ္ဗညု၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ကင်္ခိ၊ ယုတ္တားခြင်းကို၊ အနဘိဇာနာမိ၊ မသိရ
ပေ၊ သတ္တဝါဟေ၊ သတ္တဝါတို့ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊
မဟာဝီရော၊ ကြီးသောသုံးလ ဈာပါရရှိတော်မူတတ်သော၊ သာရထိနံ၊ ရ
ထားထိန်းတကာတို့ထက်၊ ဥတ္တမေ၊ မြတ်တော်မူသော၊ မဂ္ဂေ၊ အရိယာမဂ်
၌လည်း ကောင်း၊ ပရိပဒါယစ၊ အကျင့်၌လည်းကောင်း၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကင်္ခိ၊

ပုပ္ဖာခြင်းသည်၊ နုဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ယဒါတိ၊ ယဒါဟူ
သည်ကား၊ ယသ္မိံ၊ ကာလ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟန္တိ၊ အဟံဟူသည်ကား၊
အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန် ပြ၏၊ ဓမ္မန္တိ၊ ဓမ္မဟူသည်ကား၊ စတု

သစ္စဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ အသောသိန္နိ၊ အသောသိ' ဟူသည်
 ကား၊ သုဏ်၊ ကြားနာရပေပြီ၊ သတ္ထုနောတိ၊ သတ္ထုနောဟူသည်ကား၊
 မိဋ္ဌဓမ္မိ ကာမိအတ္ထေဟိ၊ မိဋ္ဌဓမ္မိကအစရှိသော အကျိုးစီးပွားတို့ဖြင့်၊ ဝေနေ
 ယျာနံ၊ ဝေနေယျကြာသတ္တဝါတို့အား၊ သာသနဋ္ဌေန၊ ဆုံးမတတ်သောအ
 နက်ကြောင့်၊ သတ္ထုနော၊ သတ္ထုမည်၏၊ ကင်္ခိန္နိ၊ ကင်္ခိ' ဟူသည်ကား၊ သံသ
 ယံ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ သင်္ခတံ၊ တေဘူမကသင်္ခ၊ ရကိုရင်း၊ အသင်္ခတဉ္စ၊ အသင်္ခ
 တဓာတ်ဟု ဆိုအပ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုရင်း၊ အနဝသေသော၊ အကြွင်းမရှိသော
 အားဖြင့်၊ ဇာနနဋ္ဌေန၊ သိတတ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ သဗ္ဗညူ၊ သဗ္ဗ
 ညူမည်၏၊ ကုတောဝိပိ၊ ကရံတရသောဘော၊ ရှေ့လည်း၊ ပရုဇိတာဘဝေ
 န၊ ရှုံးခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အပရာဇိတော၊ မာရ်ငါးပါးတို့သည်မ
 အောင်အပ်သော၊ ဝေနေယျသတ္တာနံ၊ ဝေနေယျကြာသတ္တဝါတို့ကို၊ သံသာ
 ရကန္တာရတော၊ သံသရာတည် ဟူသောခရီးခဲမှ၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ငနိဝါ
 ဟနဋ္ဌေန၊ ပို့ဆောင်တတ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ သတ္တဝါဟော၊
 သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်ဉာသောင်ပို့ ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ဣဒံ၊ ဤအ
 မိပ္ပာယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊
 ပာသုတိ၊ စ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေသေန္တဿ၊ ဟောတော်မူသော၊ သတ္ထု
 နော၊ မြတ်စွာတရား၏၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတော်ကို၊ စတုသစ္စဓမ္မံ၊
 သစ္စာလေးပါးနှင့်စပ်သောတရားတော်ကို၊ အသောသိ၊ ကြားနာရပြီ၊ သော
 တဗ္ဗါရာနုသာရေန၊ သောတဗ္ဗါရသို့အစဉ်လျောက်သဖြင့်၊ ဥပဓာရေမိ၊ ဖွတ်
 ရ၏၊ ဥပလဘိ၊ ရပြီ၊ တတော၊ ထိုကြားနာရသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အနဝသေ
 သသင်္ခတာသင်္ခတ သဗ္ဗုတိဓမ္မာနံ၊ အကြွင်းမရှိသော သင်္ခတအသင်္ခတ
 ပညတ်တရားတို့ကို၊ သယမ္ဘုညဏေန၊ သယမ္ဘုညဏ်ဖြင့်၊ ဇာနနတော၊
 သိတတ်သောကြောင့်၊ သဗ္ဗညူ၊ ဆီးတားပိတ်ပင်ခြင်း မရှိသိမြင်တော်မူ
 လေ့ရှိသော၊ အနာဝရဏဒဿာဝိမ္ဗိ၊ ဆီးတားပိတ်ပင်ခြင်းမရှိသိမြင်တော်
 မူလေ့ရှိသော၊ ပဉ္စန္ဒရိယရာနံ၊ ငါးပါးသောမာရ်တို့ကိုလည်း၊ အဘိဘဝန
 တော၊ နှိပ်စက်၍ဖြစ်တတ်သောကြောင့်၊ တေဟိ၊ ထိုမာရ်ငါးပါးတို့သည်၊
 အပရာဇိတတ္တာ၊ မအောင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဒေ
 ဝံကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ သတ္တေ၊ ဝေနေယျကြာသတ္တဝါတို့ကို၊ လောက
 ကန္တာရတော၊ လောကတည်းဟူသောခရီးခဲမှ၊ ဝါဟနဋ္ဌေန၊ ထုတ်ဆောင်
 တတ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ သတ္တဝါဟော၊ သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်
 ဉာသောင်ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ မာဘာဝိက္ကန္တတာယ၊ ကြီးသောလုံး

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၆-မေဇ္ဇဇနိက္ခေရဂါထာ၊ ၂၃၁

လရှိသည် နှိအဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာဝီရေ၊ ကြီးသောလုံးလရှိတော်မူသော၊
 အညေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ဒုဒ္ဓမနံ၊ ဆုံးမနိုင်ခဲ့သော၊ ပုရိသဓမ္မာနံ၊ ဆုံးမ
 ခက်သောလူပေသကျား၊ နတ်ပေသကျားတို့၏ နှိယောကျားတို့ကို၊ သာ
 ရဏတော၊ ဆုံးမတတ်သောကြောင့်၊ အစ္စန္တိကေန၊ လွန်သော၊ ဒမယေန၊
 ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ ဒမနတော၊ ဆုံးမတတ်သောကြောင့်၊ သာဓုတိနံ၊ ရထားတိနံ၊
 တကာတို့ထက်၊ ပဝရဘူတေ၊ တောင်တအပ်သည်ဖြစ်၍မြတ်သော၊ ဥတ္တ
 မေ၊ မြတ်သော၊ သံဃာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဗုဒ္ဓေါနုခေါ၊ ဘုရားဟုတ်
 လေသလော၊ နေ့နုခေါ၊ မဟုတ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကင်္ခိ၊ ယုံမှားခြင်း
 ကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အပ
 ရပ္ပတ္တယာဘာဝတော၊ အကြောင်းတပါးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊
 တထာရှုပ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ခေသိတေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ အ
 ရိယမဂ္ဂေ၊ အရိယမဂ်၌လည်းကောင်း၊ တဒုပါယဘူတပေ၊ ထိုအရိယမဂ်
 ကိုမြှင့်၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သီလာဒိပဗ္ဗိပဒါယစ၊ သီလအစရှိ
 သောအကျင့်၌ လည်းကောင်း၊ နိယျာနိကောနုခေါ၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်
 မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောတရားဟုတ်လေသလော၊ နုခေါ၊ သံသရာဝဋ်မှ
 ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောတရားမဟုတ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ကင်္ခိ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ ဝိပိကိစ္ဆာ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤကားအနက်၊ ဧတ္ထစ၊ ဤစကား၌လည်း၊ အရိယမဂ္ဂေ၊ မြတ်
 သောတရားတော်၌၊ သံသယာဘာဝကထနေန၊ ယုံမှားမရှိသည်၏အဖြစ်
 ကိုဆိုသဖြင့်၊ အရိယသံဃောပိ၊ အရိယသံဃာ၌လည်း၊ သံသယာဘာဝစေ၊
 ယုံမှားခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကဝိတောယေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာ
 လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠိဗ္ဗိ၊ မှတ်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုယုံမှားခြင်းကင်းရာ၌၊
 ပတိဗ္ဗိတဿ၊ တည်သောသူအား၊ အနညတာဘာဝတော၊ ယောက်ျား
 ခြင်းနှစ်မရှိသောကြောင့်တည်း ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်မေဇ္ဇဇနိမထေရ်၏အဋ္ဌ
 ကထာစကား ရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ မေဇ္ဇဇနိက္ခေရ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊
 မေဇ္ဇဇနိမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိဘာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၇-ရာဇတ္ထေရဂါထာ၊

ယထာအဂါရံ ဒုန္တန္တိ အာဒိကာ၊ ယထာအဂါရံ ဒုန္တန္တိ ဤသို့ အစရှိ
 သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊

ရာဇတ္ထေရဿ၊ ရာဇမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ ကိဉ္စ၊ အကျယ်
 ကား၊ အယံ၊ ဤရာဇမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဒုမတ္ထရဿ၊ ပဒုမတ္ထရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊
 လက်ထက်တော်၌ ဟံသာဝတီနဂဇေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ ကုလဂေဟေ၊
 အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊
 ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝိဘာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊
 သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကင်၍၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧက
 မန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒော၊ နေ၏၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဧကံဝိကျံ၊ တယောက်သောရဟန်းကို၊ ပိဋိတာနေယျ
 ကာနံ၊ ဥာဏ်ပဋိတာနိရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သော
 အရာ၌၊ ဌဝိယမာနံ၊ ထားတော်မူသည်ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ သယံ၊ မိမိသည်၊
 တံဌာနံ၊ ထိုမြတ်သောအရာကို၊ ပတ္တေတွာ၊ ရေဟောင်း၍၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူ
 ကြီးကို၊ ပာတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မွန်မြတ်
 သော၊ ပူဇော်ပူဇော်ခြင်းကိုလည်း၊ အကာသိ ပြု၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း
 သားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကတပဏိဓာနေ၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုတဌာ၊ ရတော၊ ရတေသည်ရှိသော်၊ တတ္ထတတ္ထ
 ဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပဗိနန္တော၊ ဆည်း
 ပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော
 ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလ
 ဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိ
 သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ပိဏ္ဍာယ၊ စွမ်း
 အလို့ငှါ၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွတော်မူသော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဗိသွာနံ၊
 မျှော်မြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မရုဗ္ဗာနံ၊ ချို
 မြိန်ကုန်သော၊ အဗ္ဗဗလ္လာနိ၊ သရက်သီးတို့ကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ သော၊
 ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊
 ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလာ၊
 ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေ၊ နတ်ပြည်လူပြည်
 တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇ
 ပြိဟ်ပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရာဇေတိ
 လဇ္ဈနာမေ၊ ရာဇဟုရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဠမဝဂ်-၁၂-ရာဇတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၃၃

ခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်။ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ စာရာဝါသံ၊ အိမ်
 ရာထောင်သောလူ၏တောင်၌၊ ဝိဟာရန္တော၊ နေလျက်၊ မဟလ္လကကာလေ၊
 အိုမင်းထိုင်း၍၊ သောအခါ၌၊ ပုတ္တဒါရေဟိ၊ သားမယားတို့သည်၊ အပ
 သာဒိတော၊ ပြီးမောင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ မေ၊ ငါအား၊ စာရာဝါသေန၊ အိမ်
 ရာထောင်သောလူ၏တောင်၌နေသဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊
 ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း
 တော်သို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ လေ၊ ရေ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ပျားကပ်၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ယာမိတွာ၊ တောင်း
 ပန်၍၊ တေဟိ၊ ထိုမထေရ်ဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ အယံ၊ ပြာဟူသော၊
 ဤဝဏ္ဏာ၊ သည်၊ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းထိုင်း၍၊ သည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္တပဒိုပတ္တိံ၊
 ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို၊ ဝုဓေတုံ၊ ပြည့်ခြင်းငှါ၊ နသ၊ နတ္ထာတိ၊ မတတ်နိုင်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ပဒိုက္ခိန္နော၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထု၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏
 အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုဆန္ဒအာသယကို၊ ပဝေဒေတွာ၊ သျှောက်ကြားသည်ရှိ
 သော်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ၏အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော ဥပနိဿယ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဩ
 လောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ ခမ္မသေနာပတိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်
 သည်၊ အာဏတ္ထန၊ မြတ်စွာဘုရားစေခိုင်းသဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု
 သည်ရှိသော်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဠပေတော၊ ဖြစ်စေ၍၊ နဗိရသေဝ၊
 မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေ
 န၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အမွေပသဒါယကမထေရ်၏အပဒါနံ၊ ။

သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိတော်မူသော၊ အာဟု
 တိနံ၊ အဝေးမှဆောင်အပ်သောပစ္စည်းအလှူကု၊ ပရိဂ္ဂဟံ၊ ခံတော်မူထိုက်
 သော၊ ရထိယံ၊ ခရီးမ၌၊ ပရိပစ္စန္တံ၊ ကြွတော်မူသော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ အမွေပလံ၊ သရက်သီးကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါယိ၊ ကပ်လှူဘူး၏၊
 ဣတော၊ ဤသဒ္ဓကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကေနဝုတေကဗ္ဗေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်နိုး
 တဒါ၊ ထိုဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌၊ ယံပလံ၊ အကြင်သရက်
 သီးကို၊ အဒါယိ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏၊ တေနကဗ္ဗေန၊ ထိုသင်္ကေသီလှူရသော
 ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂဟိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး
 နှစ်၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊
 ယလဒါနဿ၊ သစ်သီးအလှူ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မယံ၊ ငါအား၊

၂၃၄ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊ ၂

ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ချာပိတာ၊ ဗုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊(၁)၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြု
 ကျင့်ပြီ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာပန၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ သတ္ထု၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကာဝစာရော၊ အထံ၌ကျင်လည်ရသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဝိစရန္တော၊ ထည့်သည်မည်ရှိသော်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မ
 ဒေသနာ၊ ဗုဒ္ဓဘာနဿ၊ တရားဒေသနာတော်၏၊ ပစ္စယဘူတာနံ၊ အကြောင်း
 ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဋိဘာနဇာနနကာနံ၊ ပညာပဋိဘာနံကိုဖြစ်စေတတ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်သို့သက်၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဟံသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 ထေရဿ၊ ရာဇမထေရ်၏၊ ဒိဋ္ဌသမုဒါစာရဉ္စ၊ မြင်တိုင်း ပြောဆိုခြင်းကို
 လည်း၊ အာဂမ္မစွ၍၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ဓမ္မဒေ
 သနာ၊ တရားဟောခြင်းသည် နပဋိဘာတံ၊ မထင်၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘဂ
 ဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေမမသာဝကာနံဘိက္ခူနံပဋိဘာ
 နေနယျကာနံယဒိဋ္ဌရာဇောတိ၊ ဧတဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေ မမသာဝကာနံ ဘိက္ခူနံပဋိ
 ဘာနေနယျကာနံ ယဒိဋ္ဌရာဇောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော၊ ပဋိ
 ဘာနေနယျကာနံ၊ တရားဟောအရာ၌ညာဏ်ပဋိဘာနံရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ၊
 ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဋ္ဌယောအယံရာဇော၊ အကြင်ရာဇသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊
 ဧတံဒေသရာဇော၊ ဤရာဇသည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးတည်း၊
 သော၊ ထိုရာဇမထေရ်သည်၊ ဧဟဒိဝသံ၊ တနေသ၌၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤ
 သတ္တာတို့သည်၊ အဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုမစီးပြန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ရာဇေန၊ ရာဇဖြစ်၊ အဘိဘုယျန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏၊ ဘာဝနာယ၊
 ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်၊ သဟိတံ၊ တကွဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဣ၊ ဤ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊
 ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ထောမေန္တော၊ ပြီးပွဲသို့ သာကြောင့်၊
 ယထာအဂါရန္တိအာဒိနာ၊ ယထာအဂါရံဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂါထာနွယံ
 ဂါထာနှစ်ပါးအပေါင်းကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊
 အဂါရန္တိ၊ အဂါရံဟူသည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို၊
 ဒုတ္တန္တိ၊ ဒုတ္တန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိရေဋ္ဌန္တိ၊ ကြီးသာအမိရှိသော၊ ခိဗ္ဗါဝ
 ခိဗ္ဗိ၊ အပေါက်ပေါက်အထွင်းထွင်းများအပံ့သော၊ သမတိဝိဇ္ဇာတိတိ၊ သမ
 တိဝိဇ္ဇာတိဟူသည်ကား၊ ဝဿဝုပ္ပိ၊ မိနီးပေါက်သည်၊ ဝိနဝိဇ္ဇာတိ၊ ဖောက်
 ထွင်း၏၊ အဘာဝိတန္တိ၊ အဘာဝိတံဟူသည်ကား၊ တံအဂါရံ၊ ထိုအိမ်ကို၊
 ။ ဝုပ္ပိဝိယ၊ မိနီးပုဂ္ဂိုလ်သို့၊ ဘာဝနာယ၊ သမကဘာဝနာဝိပဿနာဘာဝ

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၂၅၇-ရာဇတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၃၅

နာဖြင့်၊ ရဟိတတ္ထာ၊ ကင်းသံသ်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဘာဝိတံ၊ သမထဘာဝနာပိပဿနာဘာဝနာ၌မပွားစေအပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ရာဂေါသမထိ၊ စိတ္တဝိတိ၊ ရာဂေါသမထိစိတ္တဘိ ဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ရာဂေါ၊ ရာဂထိုးကျင်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ ဧဝံ၊ သမောဟာဒယောပိ၊ ဧဝံသမောဟအစရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗကိလေသာပိ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့သည်လည်း၊ တထာရှုပ်၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အတိ၊ စိတ္တန္တိယေဝ၊ ထိုးကျင်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ သုဘာဝိတန္တိ၊ သုဘာဝိတံ ဟူသည်ကား၊ သမထပိပဿနာဘာဝနာဟိ၊ သမထဘာဝနာပိပဿနာဘာဝနာတို့ဖြင့်၊ သုဠဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သုဠန္တိ၊ ကောင်းစွာမိုးအပ်သော၊ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို၊ ဝုဠိပိယ၊ မိမိမယိုသကဲ့သို့၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ အတိ၊ စိတ္တိတုံ၊ ထိုးကျင်ခြင်၍၊ နသတ္ထောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ရာဇမထေရ်၏ အဋ္ဌကထာ စကားရပ် အပြီးသတ်တည်း၊ ၊ ရာဇတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ရာဇမထေရ်၏ဂါထာအသွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၂၈-သုရာဇတ္ထေရဂါထာ၊

ဒိကာဟိမဟံဇာတိတိအာဒိကာ၊ ဒိကာဟိမဟံဇာတိဤ သို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သုရာဇတ္ထေရဿ၊ သုရာဇမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဗ္ဗိ ဤသုရာဇမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်အထူး ဂုဏ်းကျ ဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းဆောင်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သိဝိဿ၊ သိဝိမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျှ အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ် သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကေဒိဝသံ၊ ဘနေသ၌၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မူးမြင်ရ၍၊ ပသန္တမာနသော၊ ကြည်ညိုရွတ်ပြုံးသော စိတ်နှလုံး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မာတုလုဂ်ဖလံ၊

ရှောက်သီးကို။ အခါသိ။ ကပ်လှူ၏။ သော။ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။
 ထေရနုပုညကမ္မေန။ ထိုရှောက်သီး လှူရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်။ ဒေဝ
 သောကောနုတ်ပြည်၌ နိဗ္ဗတ္တိတွင် ဖြစ်၍ အပရာပရံ။ လူးလသလူးလသ ပုညာ
 နိကောင်းမှုကို ကတွာပြု၍ သုဂတိသုယေဝ။ သုဂတိသံဃ်တို့၌သာလျှင်
 သံသရေန္တော။ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်။ ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ ဤငါတို့ဝေတ
 မမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ အနန္တရံ။ အခြားမရှိသောဝတ္ထု၌။
 ဂုတ္တဿ။ ဆိုအပ်ပြီးသော။ ရာဓတ္တေရဿ။ ရာဓထေရ်၏။ ကနိဋ္ဌေဟုတွာ
 ကနိဋ္ဌဘာဝေန။ ညီငယ်၏အဖြစ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တိဖြစ်၏။ အဿ။ ထိုသတို့သား
 အား။ သုရာဓေတိနာမံ။ သုရာဓဟူသောအမည်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။
 သော။ ထိုသုရာဓေတို့သားသည်။ ဇေဋ္ဌဘာဝတရိ။ အစ်ကိုကြီးသည်။ ပဗ္ဗဇိ
 တေ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်။ သယမ္ပိ။ မိမိဟုဆိုအပ်သော သုရာဓထေရ်
 သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတွာ။ ရဟန်းပြု၍။ ဝိပဿနာယ။ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန၌။
 ကမ္မံစိ ပြုန်းခြင်းအမှုကို။ ကရောန္တော။ ပြုသည်ရှိသော်။ နစိရေသေဝ။ မကြာ
 မြင့်မီပင်လျှင်။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုလိ။ ရောက်၏။ တေန။ ထို
 ကြောင့်။ အပဒါနေ။ မာတုလုဂ်ဖဿဒါယကမထေရ်၏အပဒါန၌။ ။

ဇလိတံ။ တောက်ပသော။ ကဏိကာရံ။ မဟာလေခါးပန်းကဲ့သို့။ ဂုဏ္ဏ
 မာယာ။ သပြေညှိနေ၌။ စန္ဒိမံဇ္ဇာဝ။ လကဲ့သို့။ ဇလန္တံ။ တောက်ပသော။ ဒီပရကွံ
 ဝ။ ဆီသီးတိုင်ကဲ့သို့။ လောကနာယကံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒ္ဓသံ။ ဖူးမြင်ရ
 ၏။ ဒေက္ခိတေယျဿ။ မြတ်သောအလှူကိုခံတော်မိုက်သော။ ဝီရဿ။
 ကြီးသောလုံးလဗျာပါရရှိတော်မူသော။ သတ္ထုနော။ မြတ်စွာဘုရားအား။
 ပဿန္တော။ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍။ သေဟိပါဏိတိ။ မိမိလက်တို့ဖြင့်။ မာတု
 လုဂ်ဖလံ။ ရှောက်သီးကို။ ဂပ္ပ။ ကောက်ယူ၍။ အတံ။ ငါသည်။ အဒေဝိ။ ကပ်
 လှူခဲ့ပြီ။ ဣတော။ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္မဋ္ဌာမှ။ ကေတိံ။ သေကပ္ပေ။ သုံးဆွဲတကမ္မာ
 ထက်၌။ တဒါ။ ထိုသိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ယံဖလံ။ အ
 ကြင်ရှောက်သီးကို။ အဒေဝိ။ ကပ်လှူခဲ့၏။ တဿကမ္မဿ။ ထိုကောင်းမှုကံ
 ၏။ ဝါဟဿ။ အစွမ်းကြောင့်။ ဒုဂ္ဂတိံ။ အပါယ်လေးပါးကို။ နာတိဇနာမိ။
 မသိရဘူး။ ဣဒံ။ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်း တည်းဟူသောအ
 ကျိုးသည်။ ဖလဒါနဿ။ ရှောက်သီးအလှူ၏။ ဖလံ။ အကျိုးတည်း။ မယံ။
 ငါအား။ ကိလေသာ။ ကိလေသာတို့ကို။ ဈာပိတာ။ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ။
 ပ။ ဗုဒ္ဓဿ။ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ။ အဆုံးအမတော်ကို။ ကတံ။ လိုက်နာ
 ပြုကျင့်ရပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဂုတ္တံ။ ဟောအပ်၏။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်

၂-ဒုတိယနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၀-သုရာဓတ္ထေရဂါထာ။ ၂၃၇

သို့၊ ပတွာပန၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊ နိယျာနိက
 ဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်း၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းအ
 ကျိုး၌၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရေန္တော၊ ပြောကြားလိုရကား။ ။
 နိဏာဟိမယုန္တိ အာဒိနာ၊ နိဏာဟိမယုတ္တိသို့အကရှိသည်ဖြင့်၊ ဂါထာဒွယံ၊
 ။ ဂါထာနှစ်ပါးအပေါင်းကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊
 နိဏာဟိ၊ နိဏာဟူသည်ကား၊ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ပရိယောသသနံ၊ အဆုံးသို့၊
 ဂတာ၊ ရောက်ဘူးပြီး၊ ဇာတိတိ၊ ဇာတိဟူသည့်ကား၊ ဘဝေါ၊ ဘဝတည်း၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘဝနိဗ္ဗတ္တိ၊ ဘဝ၏ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ဝုသိတံဇိနသာသ
 နန္တိ၊ ဝုသိတံဇိနသာသနံ ဟူသည်ကား၊ ဇိနဿ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်
 တော်မူပြီးသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဗ္ဗဗ္ဗဗ္ဗဗ္ဗ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာ
 တော်ကို၊ ဓမ္မဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော သုံးနေခြင်းကို၊
 ဝုတ္တံ၊ သုံးအပ်ပြီး၊ ပရိဝုတ္တံ၊ သုံးအပ်ပြီး၊ ပဟိနောဇာလသင်္ခါတောတိ၊ ပဟိ
 နောဇာလသင်္ခါတော ဟူသည်ကား၊ သတ္တသန္တာနဿ၊ သတ္တဝါတို့၏
 သန္တာနံစသည်ကို၊ ဩတ္တရဏတော၊ ဣန္ဒြိယတိသော၊ ကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ နိဿရိတံ၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်မြောက်ခြင်း၌၊ အပ္ပဒါနတော၊ မ
 ပေးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဇာလသင်္ခါတောတိသန္ဓနာမာ၊ ဇာလဟု
 ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ ဒိဋ္ဌိစ၊ ဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တ မဂ်ဖြင့်၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ပြီး၊ သ
 ဝုတ္တိန္တော၊ မြတ်အပ်ပြီး၊ ဘဝနေတ္ထိသမူဟတာတိ၊ ဘဝနေတ္ထိသမူဟတာဟု
 သည်ကား၊ ကာမဘဝါဒိကဿ၊ ကာမဘဝအစရှိသော၊ ဘဝဿ၊ ဘဝကို၊
 နယနတော၊ ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ ပဝတ္တနတော၊ ဖြစ်စေတတ်သော
 ကြောင့်၊ ဘဝနေတ္ထိတိသည်ကား၊ ဘဝနေတ္ထိဟူသမုတ်အပ်သော၊ တဗျာ၊
 တဗျာကို၊ သမုပ္ပာဒိတာ၊ ကောင်းစွာလွှတ်ခွာအပ်ပြီး၊ ယဿတ္ထာယပဗ္ဗဇိ
 တောတိ၊ ယဿတ္ထာယပဗ္ဗဇိတောဟူသည်ကား၊ ယဿတ္ထာယ၊ အကြင်
 အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုး၌၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ ဂေဟ
 တော၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်
 သောရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း
 ပြု၏ဥပဂတော၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သို့ကပ်၏သော၊ ထိုသုရာဓမ္မထေရ်သည်၊
 ဩရ ဣဂိယုဒ္ဓံဘာဂိယဘေဒါနံ၊ ဩရံဘာဂိယုဒ္ဓံဘာဂိယအားဖြင့်ပြား
 ကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ နောင်ဖွဲ့တတ်သောသံယောဇဉ်တို့၏၊ ဗန္ဓနာနံ၊

၂၃၈ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

နှောင်ဖွဲ့ တတ်သော သံယောဇဉ်တို့၏။ ခယတူတော၊ ကုန်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောမြတ်သောအကျိုးကိုလည်း၊ နိဗ္ဗာန်သင်္ခါတာ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော၊ ပရမတ္ထော၊ မြတ်သော အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ အရဟတ္တသင်္ခါတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ သဒ္ဓတ္ထောစ၊ မိမိအကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရပြီ၊ အဓိဂတော၊ ရပြီ၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ သုရာဓတ္ထေရဝါဒာဝဏ္ဏနာ၊ သုရာဓမ္မထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၉-ဂေါတမတ္ထေရဝါဒာ၊

သုခံသုပန္နိတိ၊ သုခံသုပန္နိ ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဂေါတမတ္ထေရဿ၊ ဂေါတမမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤဂေါတမမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့ ၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကလွန်သောကုသိုလ်အထူးဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထကတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဈပနိဿဟံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ ဘုံ၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ တဂဝတော၊ တုန်းတော်ခြောက်ပါး၌ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ တဂဝန္တံ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုရွှင်ပြုံးသော စိတ်နှစ်လုံး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာမောဒဗလံ၊ အာမောဒမည်သော သစ်သီးကို၊ အဒေါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုသို့သစ်သီးလှူရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလာ၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုဂတိသုယဝ၊ သုဂတိဘုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂေါတ

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၆-ဂေါတမတ္ထေရဂါယာ၊ ၂၃၆

မောတိလန္ဒနာမော၊ ဂေါတမဟုရုအပ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တဝါသိကာကာလေ၊ ခုနစ်နှစ်တိုင်ရောက်သောအခါ၌၊ ဥပနိဿဟံ၊ အဖို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရုတနု ဘိက္ခံစရိတွာ၊ ရွှေငွေခံခြင်းငှါ၊ ဟုည့်လည်သည်ဖြစ်၍၊ သဟဿံ၊ တထောင်သော ဥစ္စာကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ တံ၊ ထိုရုတနာကို၊ တာမိသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ တံ၊ ထိုရွှေငွေ ရုတနာခံခြင်းကို၊ စရံန္တော၊ ဟုည့်လည် သည်ရှိသော်၊ သောဋ္ဌသသတ္တရသဝဿုဒ္ဓေသိကာကာလေ၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်တဆဲ့ခုနစ်နှစ်အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ၌၊ အကလျာဏမိတ္တေဟိ၊ သူတော်မဟုတ် ယုတ်မာသောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကြောင့်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ပရိတာပိယမာနော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပူလောင်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကိဿာ၊ တထောင်သော၊ ရူပုပဇိရိနိယာ၊ ပြည်တန်ဆာမအား၊ တံသဟဿတဏှိကံ၊ ထိုတထောင်သောဥစ္စာထုပ်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဗြဟ္မစရိယဝိနာသံ၊ မြတ်သောအကျင့်ဟုဆိုအပ်သောသိက္ခာဝုဒ်၏ဗျုတ်ခြင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အဿ၊ ထိုဂေါတမသတို့သားအား၊ တာယစ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်လည်း၊ ဗြဟ္မစရိယရူပံ၊ မြတ်သောအကျင့် သဘောကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိရတ္တာကာရေ၊ ဟပ်ခြင်းကင်းသောအဖြစ်ကို၊ ဒသိတေ၊ ပြသည်ရှိသော်၊ ဧကရတ္တိဝါသေနေဝ၊ တညဉ့်နေခါမျှဖြင့်လျှင်းနိဗ္ဗိန္ဒူပေါ၊ ညီးငွေသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗြဟ္မစရိယနဝါသံ၊ သာသနာတော်၌နေခြင်းကိုလည်း၊ ဓနဇာနိဇ္ဈ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်သည်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ဝိပ္ပဋ္ဌသာရော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုဂေါတမသတို့သား၏၊ ဟေတု သမ္ပတ္တိဉ္စ၊ အကြောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတ္တစါရဉ္စ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တဿ၊ ထိုဂေါတမသတို့သားအား အာ၊ အာသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဂေါတမသတို့သားသည်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုဂေါတမသတို့သားအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဂေါတမသတို့သားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဗ္ဗိလန္ဒသဇ္ဈေ၊ ရအပ်သောသန္တာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇန္တော၊ ရှင်ပြုသည်ရှိ

၂၄၀ - ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ခုတ်ယတွဲ၊

သော်၊ ခုရငွေယေဝ၊ ဆံချသောအဆုံး၌ပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့၊ ပါရမီ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ။

အပဒါနေ၊ အာမောဒဖလဒါယက မထေရ်၏အပဒါန၌၊ ။ သုဝဏ္ဏ
ဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူသော၊ အဟုတိနံ၊ အဝေး
မှဆောင်အပ်သောပစ္စည်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဟံ၊ ခံတော်မူထိုက်သော၊ ရလိယံ၊ ခရီး
မ၌၊ ပဋိပဇ္ဇန္တံ၊ ကြံတော်မူသော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာမောဒဖ
လံ၊ အာမောဒမည်သောသစ်သီးကို၊ အဒဒိ၊ ကပ်လျှံခဲ့၏၊ ။ ဣတော၊ ဤ
ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကနုဂတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာသက်၌၊ တဒါ၊ ထိုဝိ
ပဿိ၊ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ယံဖလံ၊ အကြင်အာမောဒ
မည်သောသစ်သီးကို၊ အဒဒိ၊ ကပ်လျှံခဲ့၏၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုသစ်သီးလှူ
ဒါနီးရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုပ္ပတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာ
မိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်း တည်းဟူသော
အကျိုးသည်၊ ဖလဒါနဿ၊ သစ်သီးအလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ ။
မဟ္တံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်
ကုန်ပြီး၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊
လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ။ အရဟတ္တံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတုဉာန၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ ဗျာနသုခေန၊ ဗျာနချမ်းသာဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဖလသုခေန၊ ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝီတိနာ
မေန္တံ၊ လွန်စေလျက်၊ ဝိဟိသဟာယော၊ လူလက်ထက်ကအဆွေခင်ပွန်း
ဖြစ်ဘူးသော၊ ဧကော၊ တယောက်သောသူသည်၊ ဥပဂစ္ဆံ၊ ကပ်လာ၍၊
အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဣယာ၊ အရှင်သည်၊ ရတနဘိက္ခယ၊ ရွှေငွေအစရှိ
သောရတနာကိုတောင်းခံသဖြင့်၊ လန္တံ၊ ရအပ်သောဥစ္စာကို၊ ပဗ္ဗဇန္တော၊
ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်လည်း အသိ၊ အသို့ပြုအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိတံ၊ မေး
သောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ ဂေါတမထေရ်သည်၊ ဣဒံနာမ၊
ဤမည်သောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနာဝိက္ခိတွာ၊ မကြား
မူ၍၊ မာတုဂါမေ၊ မာတုဂါမ၌၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ပကာသေတွာ၊ ပြ၍၊ အတ္တ
နောမိမိ၏၊ ဝိဘရာဂတာဝေန၊ ကင်းပြီးသောရာဂရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊
အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရာဇန္တော၊ ပြောကြား လိုရကား၊ သုခံသု
ပန္တိတိအာဒိနာ၊ သုခံသုပန္တိ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂါထာနွယံ၊ ဂါထာနှစ်ပါး
အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သုခံသုပန္တိ မုန
ယောယေဣတ္ထိသုနုပဏ္ဏရေတိ၊ သုခံသုပန္တိ မုနယော ယေဣတ္ထိသုနုပဏ္ဏရေ

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ဝဠမင်္ဂ-၁၂၆-ဝေါတမတ္တေရဂါယာ၊ ၂၄၀

ဟူသည့်ကား၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဝိသယဘူတာသု၊ အစုံဖြစ်၍ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နိမိတ္တဘူတာသု၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဣတ္ထိသု၊ မိန်းမတို့၌၊ ရာဂဗန္ဓုနန၊ ရာဂတည်းဟူသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်း
ဖြင့်၊ နဗန္ဓုန္တိ၊ မနှောင်ဖွဲ့ကုန်၊ တပသဒိနာ၊ ဂြိုဠ်သောအကျင့်ရှိကုန်သော၊
တေမနယော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သံယာဝိန္ဒိယာ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော
စက္ခုအစရှိသော ဣန္ဒြိယသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုပန္နိ၊ အိပ်ရ
ကုန်၏၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေရကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊
ဒုက္ခံ၊ ဆင်ရဲခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊
အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သုပန္နိ၊ ထိတေ၊ သုပန္နိဟူသောဤပုဒ်
သည်၊ နိဒဿနမဗ္ဗန္တိ၊ ဣဒံပြုကြောင်းမျှဖြစ်သောဝုဒ်တည်း၊ သဒါဝေရက္ခိ
တဗ္ဗာသုတိ၊ သဒါဝေရက္ခိတဗ္ဗာသု ဟူသည်ကား၊ ဧကံသေနဝ၊ စင်စစ်
အားဖြင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ရက္ခိတဗ္ဗာသု၊ စောင့်ရှောက်
အပ်ကုန်သော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ သတ္တဘူမိကော၊
တုံရုနစ်ဆင့်ရှိသော၊ နပ္ပု၊ ခိုသော၊ ယော၊ ဟို၊ တပါးသွားလာခြင်းကင်းသော
ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌၊ ဥ၊ ရိတုမိယံ၊ အထက်တံ၌၊ ဝဿပေတွာပိ၊ နေစေ
သော်လည်းကုန်၊ ယံ၊ ဝမ်း၌၊ ပက္ခိပိတွာပိ၊ တည့်၍လည်း၊ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်
ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ တသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်၊ ဘာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်၊ ကိဠာဒိဘောဂိယောဝိယ၊ ကောက်
ပင်စပါးကိုစားတတ်သောနွားမ အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ ရက္ခိနိယာ၊ စောင့်
ရှောက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗဟုဗိတ္တ
တာယ၊ များသောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာမိကေန၊ လင်ဖြစ်သော
ယောကျ်ားသည်၊ ဝတ္ထုလင်္ကာရာနုပ္ပဒါနာဒိနာ၊ ဝတ်စားတန်ဆာပေးခြင်း
အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဗိတ္တညတ္တဟေ၊ စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်း၌၊ တာ၊ ထိုမိန်းမတို့
သည်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ရက္ခိတံဝါ၊ စောက်ရှောက်အပ်ကုန်
သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သရိရသဘာဝံ၊ ကံလံ
၏သဘောကို၊ မာလဂန္ဓာဒိဟိ၊ ပန်းနံ့သာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိန္ဒြာဒ
နဝသေန၊ ဖုံးလွှမ်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ရက္ခိတဗ္ဗိတ္တတာယ၊ စောင့်
ရှောက်အပ်သောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ရက္ခိတဗ္ဗာ၊ စောင့်ရှောက်
အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အနက်၊ သဒါဝေရက္ခိတဗ္ဗာသု၊ ယာသုသစ္စံ
သုဒ္ဓလ္လဘန္တိ၊ သဒါဝေရက္ခိတဗ္ဗာသု၊ ယာသုသစ္စံသုဒ္ဓလ္လတံဟူသည်ကား၊
ယာသု၊ အကြင်မိန်းမတို့သည်၊ သပ္ပဝစနံ၊ မှန်သောစကားကို၊ လင်္ခ၊ ရှေ့ခြင်း

၎င်းနသက္ကာမတတ် နှိုင်းဟိသစ္စ၊ မှန်၏။ ဣတ္ထိယောမိဒ်မတို့သည် အဂ္ဂိန္ဒြိယံ
 ဝိသိသိသည်။ ပရိသန္တိ၊ ပင်တတ်ကုန်၏။ ဝိသန္တိ၊ အဝိင်ကုန်သည်။ ခါဒန္တိ၊ ခဲ
 တတ်ကုန်၏။ သတ္တဗ္ဗိ၊ လတ်နက်ကုန်သည်။ အာဟန္တိ၊ ခောင်တတ်ကုန်
 ၏။ ဥဗ္ဗန္တိတွာပိ၊ ဤသို့ဆွဲချ၍မူလည်း၊ ကာလံကရောန္တိ၊ သေတတ်ကုန်၏။
 သစ္စ၊ မှန်သောကား၌၊ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်း၌၊ နပနသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်
 ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထို၊ ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဣတ္ထိယော၊
 မိန်းမတို့ကို၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ဌိတော၊ တည်ကုန်သော၊ မနယော၊ ရဟန်းတို့
 သည်၊ သုခိတာဝတ၊ ချမ်းသာကုန်စွာတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်
 ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ၊ အကြင်သူအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဣတ္ထိယုပိ မိန်းမတို့၌လည်း၊ ဗန္ဓုန္တိ၊ ကင်ငြိတတ်
 ကုန်၏။ တသကာမသ၊ ထိုကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊
 သုပ္ပတိနတံ၊ ကောင်းစွာပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ အစွန္တိ
 နိဗ္ဗတဉ္စ၊ စင်စစ်ပြီ ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒသေန္တော၊ ပြုတတ်မူလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဂံထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆင့်တင်မူ၏။
 ဝဇ္ဇိတေကာယာတိ၊ ဝဇ္ဇိတေကာယာဟူသည်ကား၊ အန္တောကာမ၊
 ဒေါကာမဂုဏ်၊ တဝ၊ သင့်ကို၊ ဝဇ္ဇိ၊ သတ်အပ်ပြီ၊ အစွန္တသမုန္တံ၊ စင်စစ်
 ဖြတ်အပ်ပြီ၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ စရိမှ၊ ကုင့်ပြီ၊ ဣတိ၊ အတ္ထော၊
 ဤကားအနက်၊ အနုဏာဒါနိတေမယန္တိ၊ အနုဏာဒါနိတေမယံဟူသည်
 ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တမဂ္ဂ၊ ပြတ်တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ရောက်
 သည်မှ၊ ပဌာဂါစ၍၊ ဣဏာတာဝကရာယ၊ မြီအဖြစ်ကိုပြုတတ်သောတ
 ဌာကို၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမ၊ ဒေါကာ
 မဂုဏ်၊ မယံ ငါတို့သည်၊ ကာ၊ သင်၏၊ အနုဏာ၊ မြီမရှိကုန်ပြီ၊ တုယံ၊ သင်
 ၏၊ ဣဏံ၊ မြီကို၊ နုခေရေမ၊ ငါတို့မသောင်ကုန်၊ ဟိသစ္စ၊ မှန်၏။ အဝိတရာဂေါ
 ရာဂမကင်းသောသူသည်၊ ရာဂသ၊ ရာဂ၏၊ ဝသေ၊ အလို၌၊ ဝတ္တနတော၊
 လိုက်၍ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ တသ၊ ထိုရာဂမကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣဏံ၊
 မြီကို၊ ဓာန္တေ၊ ဝိယ၊ သောင်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတရာဂေါပန၊
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ထံ၊ ထိုကာမဂုဏ်ကို၊ အတိတ္တပိတွာ၊ လွန်၍၊
 ပရေမန၊ မြတ်သော၊ စိတ္တိယရိယေန၊ စိတ်ကိုလွန်စွာ အစိုးရခြင်းနှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ အနိတာတ္တ၊ ဧဝံ၊ မြီမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာ
 လျှင်၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်တော့အံ့၊ ယတ္ထ၊
 အကြင်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ နသေဝတိ၊ မပိုးရိမ်ရ၊

၂-ရုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၂၉-ဂေါတမတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၄၃

ယသိန္ဒိဗ္ဗာနေ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂမနဟေတု၊ သွားခြင်းတည်းဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင် ခပ်သိမ်း၊ သောကဟေတုနံ၊ ပိုးရိမ်
ခြင်း၏အကြောင်းဘို့၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ နသောစတိ၊ မပိုး
ရိမ်၊ ဝံအနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနမေဝ၊ ထို ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန
ခတ်သို့သာသျှင်၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားရကုန်၏၊ အနုပ'ပုဏ္ဏာမ၊ ရောက်ရကုန်၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဂေါတမတ္ထေရဂါ
ထာဝဏ္ဏနာ၊ ဂေါတမမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီ ခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ရုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၃၀-ဝသဘတ္ထေရဂါထာ၊

ပုဗ္ဗေဟနတိအတ္တာနန္တိ၊ ပုဗ္ဗေဟနတိအတ္တာနံ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာ
တို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဝသဘတ္ထေ
ရဿ၊ ဝသဘမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဒ္ဓိ၊ ဤဝသဘ
မထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေ့ရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏အထံ
တော်တို့၌၊ ကတာမိကာရာ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူး
ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပုညာ
နိ၊ ကောင်းမှုဘို့ကို၊ ဥပပိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသုညာ၊ ဘုရားမှ
ဆိတ်သော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ပြာဟ္မဏ၊ ဟုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ
ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်ရောက်သော်၊ ပြာဟ္မ
ဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ ဝိဇ္ဇာသိဋ္ဌေသု၊ အတတ်ပညာဘို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီးဆုံးခြင်း
သို့၊ ဂစ္ဆော၊ ရောက်၍၊ နေက္ခမ္မဇ္ဈာသယာယ၊ တောထွက်ခြင်း၌ကံလွန်သော
အလိုသန္ဓအာသယကြောင့်၊ ဃာရာဝါသံ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လု၏ဘောင်
ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ တာပသပဗ္ဗန္တဘာဝေန၊ ရသေ့
ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ ဓုဒ္ဓသသယာယ၊ တာပသ
ပရိဝါဒရာ၊ တသောင်းလေးထောင်သော ရသေ့အပေါင်းမြို့ရံလျက်၊ ဟိ
မဝန္တဿ၊ ဆီးနှင်းဝေမွှောင်ဟောဝန်တောင်၏၊ အဓိဇ္ဈာရေ၊ မနီးမဝေးသော
အရပ်၌၊ သမဂ္ဂနာမ၊ သမဂ္ဂအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌ အသမံ၊
သင်ခမ်းကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဝသန္တော၊ နေထူဝင်၊ ဈာနာ
ဘိညာယော၊ ဈာန်အဘိညာဉ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တာပသာနံ၊
ရသေ့တို့အား၊ သြဝါဒါနု သာသနယော၊ အဆုံးအမသြဝါဒအနုသာသနိ

၂၄၄ လောကုပါယအဓမ္မကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

တို့ကို၊ ခေတ္တ၊ ပေးလျက်၊ ကောဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိနန္တသိ၊ ကြံ
 ၏၊ ကိ'ဝိနန္တသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည် ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဒေါနံ၊
 ယံ၊ သုအခါ၌၊ ဣမေဟိတာပယေဟိ၊ ဤရသေ့တို့သည်၊ သက္ကတော၊ အရိ
 အသေပြုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂရုကတော၊ အလေး၊ အမြတ်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍
 ပုဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ ငါနေနွဲ့၊ မယာပန၊ ငါသည်
 ကား၊ ပူဇေတဗ္ဗော၊ ပူဇော်အပ်သောသူကို၊ နဥပလက္ခတိ၊ မရအပ်၊ လော
 ကေ၊ လောက၌၊ ယဒိဒံယောအဟံ၊ အဂရု၊ ငါသော၊ အကြင်ဆရာမရှိဘဲနေ
 ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤဆရာမရှိဘဲနေခြင်းသည်၊ ဒုက္ခာခေါပန
 ဒုက္ခာဧ၊ ဆင်းရဲသလျှင်ကတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိနန္တသိ၊ ကြံ၏၊ ဧဝံပန၊ ဤ
 သို့လျှင်၊ ဝိနန္တတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အ
 ထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရတာယ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကလွန်သောကုသိုလ်
 အထူးဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓါနံ၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့
 ၏၊ စေတိယေ၊ စေတီတော်၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပူဇာ
 သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကားကို၊ အနုဿရိတွာ၊ အတန်တလဲလဲအောက်မေ့၍၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားသခင် အရှင်မြတ်တို့၌၊
 ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ဝုဠိနစေတိယံ၊ သဲပုံစေတီကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို
 ကရေယျံ၊ ပြုရမူကား၊ ယံနုန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စတုဋ္ဌော၊ ရှင်
 လင်းနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်းခိုးဖြင့်၊ သုဝဏ္ဏမယံ၊
 သွေ့ဖြင့်ပြီးသော၊ ဝုဠိနထူပုံ သဲပုံစေတီကို၊ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍၊ သုဝဏ္ဏမ
 ယာဒိဟိ၊ ရွှေအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ တိသသဟဿမတ္တေဟိ၊ သုံး
 သောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဝုဠေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဒေဝသိကာ၊ နေ့တိုင်း
 နေ့တိုင်း၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ယာဝတာယုကံ၊
 အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 အပရိဟိနုဇ္ဈာနော၊ မယုတ်သောချာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလံကတွာ၊ သေခဲ့၍
 ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ တတ္ထာပိ၊ ထိုဗြဟ္မတုံ၌
 လည်း၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး၊ ဝုတွာ၊ တည်၍
 တတော၊ ထိုဗြဟ္မပြည်မှ၊ ဝုတော၊ ဝုတောခဲ့သည်ရှိသော်၊ တာဝတိံသေ၊
 တာဝတိံသာတုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရိ၊ လူးလာလူးလာ၊ ဒေဝ
 မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေဇ္ဇော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်
 ဣမသ္မိဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊
 ဝေသာနလိယံ၊ ဝေသာလိပြည်၌၊ လိန္တဝိရာဇကုလေ၊ လိန္တဝိမင်းမျိုး၌၊

၂-ဗုဒ္ဓကနိပါတ်-၁-မဋ္ဌမဝဂ်-၁၃၀-ဝဿဘတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၄၅

နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝဿဘောတိလန္ဒနာမော၊ ဝဿဘဟုရ်အပ်သောအမည်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယဗ္ဗက္ကော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်ရောက်သည်
ရှိသော်၊ တဂဿာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဿာလိဂမ္ပေန၊ ဝေဿာလီ
ပြည်သို့ကြွ တင်မူသောအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရား၏အာနုဘောသ်ကိုးခွဲတွာ
မူ မြင်ရ၍၊ ပဗ္ဗိလန္ဒသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဗ္ဗပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နဗိရသောဝ၊
မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ပုဗ္ဗိနထူဝိယမေထရ်၏ အပဒါန၌၊ ပတိ
မဝန္တဿ၊ ဆီးနှင်းဝဲမှောင်ဟောဝန်တောင်၏၊ အဝိဒ္ဓုရေမနိးမဝေးသော
အရပ်၌၊ သမဂ္ဂေါနာမ၊ သမဂ္ဂဟူသောအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသမဂ္ဂတွင်တောင်အစဉ်၌၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ အတ္ထာ
ယ၊ အကျိုး၌၊ အဿမေ၊ သင်ခမ်းကျောင်းကို၊ သုကတော၊ ကောင်းစွာ
ပြုပြင်စီရင်အပ်၏၊ ပဏ္ဏသယာ၊ သစ်ရွာ ကမ်းသေလှေကို၊ သုမာဝိတာ၊
ကောင် စွာဖန်ဆင်းအပ်၏၊ သရေဒါနာမနာမေန၊ သရဒဟူသောအမည်ဖြင့်
ဥဂ္ဂတာပနာ၊ မြိုးခြံသောအကျင့်ရှိသော၊ ဇဗ္ဗိလော၊ ရသေ့သည်၊ ဟုတွာ
ဖြစ်၍၊ စတုဒ္ဓသသဟဿာ၊ တသောင်းလေးထောင်ကုန်သော၊ သိဿာ၊
တပည့်တို့သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပရိစရန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကြကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ တဒါ၊ ထိုတပည့်မှာ စွာလုပ်ကျွေး ခါ၌၊ ပဗ္ဗိသလ္လိနကော၊ တယောက်
အထည်းတည်းကိန်းစက်သည်၊ သန္တော၊ ဖြစ်လျက် ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဓေသိ၊
ကြံ၏၊ ကိံ၊ ဗိန္ဓေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်း
သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိဉ္ဇနံ၊ တစ်တယောက်
သောသူကိုမျှ၊ နပူဇေမိ၊ မပူဇော်ရ၊ မေ၊ ငါအား၊ ဩဝါဒကော၊ ဆုံးမ
တတ်သောသူသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကောမိ၊ တစ်တယောက်သော၊ ဝတ္ထာ၊
ပြောဆိုတတ်သောသူသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနာရိယပုဂ္ဂို
လော၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝနော၊ တေး၌၊ ဝါဝံ၊ နေခြင်းသို့၊ ဥပေ
မိ၊ ကပ်၏၊ ဥပသမာဒော၊ ဟိမဝန္တာတောသို့ကပ်သော၊ ယမဟံယံအဟံ၊
အကြင်ငါသည်၊ ဂရုဗိတ္တံ၊ ရိုးသဖြတ်နှိုးခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်ကို၊
ဥပဗ္ဗဟေ၊ ဖြစ်စေ၏၊ မေ ငါအား၊ သောအာစရိယော၊ ထိုဆရာသည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ ဝနဝါသော၊ တော၌နေရခြင်းသည်၊ နိရုတ္တကော၊ အကျိုးမရှိ၊ မေ
မယာ၊ ငါသည်၊ အာယာဝံ၊ ပူဇော်ရာကိုလည်းကောင်း၊ ကာယာ၊ ထိုမှတပါး
ရံ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သောသူကိုလည်းကောင်း၊ တာဝနိယံ၊ မြီးမွင်း

၂၄၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ထိုက်သောသူကိုလည်းကောင်း၊ ဂဝေသိသံ၊ ရှာတော့အံ့၊ သာဝဿယော
 ခြံရာခိုရာကိုးကွယ်ရာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝသိဿာမိ၊ နေတော့အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 နေသည်ရှိသော်၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ နဂရဟိဿ
 တိ၊ မကဲ့ရဲ့လတ္တံ့၊ ဥတ္တာနကုလော၊ တိမ်သောကင်ရှိသော၊ သုပတိတ္ထာ၊
 ကောင်းသော ဆိပ်ရှိသော၊ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော် သွယ်ရှိသော၊
 သုဒ္ဓုပုဋ္ဌိနာကိဏ္ဍာ၊ ငွေပြားသဖွယ်စင်ကြယ်သောအပြင်ရှိသော၊ နဒိယာ၊
 မြစ်ငယ်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ အဿမံအဿမဿ၊ ကျောင်းသင်ခန်း၏၊ အဝိဒ္ဓု
 ရေ၊ မနီး၊ မဝေးသောအရပ်၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အမရိံနာမ၊
 အမရီအမည်ရှိသော၊ နဒိံ၊ မြစ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပုဋ္ဌိနံ၊ သဲကို၊ သံကမ္ပိတွာ၊
 ရုံးရ၍၊ ပုဋ္ဌိနစေတီယံ၊ သဲစေတီကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဟံ၊ ပြုပြီ၊ ဘဝန္တိ
 ကာရကာ၊ ဘဝ၏အဆုံးကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ မနိ၊ အဇ္ဈတ္တိကစသည်များ
 စွာခန္ဓာမလတ်သိပေတတ်ကုန်သော၊ ယောတသမ္ပုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊
 ထူပေါ၊ စေတီတော်သည်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိ၏၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရားတို့၏အာရုံကို၊ အာရမ္မဏံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ကရောမိ ပြု၏၊ ပုဋ္ဌိနေ၊ သဲတို့ကို၊ ထူပံကရိတွာ၊ စေတီပြု၍၊ သောဝဏ္ဏံ၊
 ရွှေကို၊ မာပယိ၊ ဗန်ဆင်းပြီး၊ သဟသေတိဏိတိဏိ သဟသာနိ၊ သုံး
 သောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ သောဝဏ္ဏ ကိက်ဏိပုပ္ဖာနံ၊ ရွှေဆည်း
 လည်းပန်တို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပူဇယိ၊ ပူဇော်ပြီ၊ အဟံ ငါသည်၊ ဝေဒ
 ဇာတော၊ ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကတဉ္စလီ၊ ခြံအပ်သော
 လက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာယံပါတံ၊ ညဉ့်နံနက်၊ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏၊ သမ္ပုဒ္ဓံ
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ သမ္ပုဒံပယ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ရသကဲ့သို့၊
 ပုဋ္ဌိနစေတီယံ၊ သဲစေတီတော်ကို၊ ဝန္တံ၊ ရှိခိုးပြီး၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဂေ
 ဟနိသိသာ၊ အိမ်၌ရှိကုန်သော၊ ဝိတက္ကာ၊ ကာမဝိတတ်ကိုကြံတတ်ကုန်
 သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ ဇာယန္တိ၊ မြက်တတ်ကုန်၏၊ သက
 တံ၊ မိမိသည်ပြုအပ်သော၊ ထူပံ၊ သဲစေတီကို၊ သရာမိ၊ အောက်မေ့၏၊ တာ
 ဝဒေ၊ ထိုကိလေသာဖြစ်သောအခါ၌၊ ပစ္စင်္ဂေက္ခာမိ၊ ရှုဆင်ခြင်၏၊ သတ္ထ
 ဝါဟံ၊ ထည်မှူ ပမာသတ္ထဝါကို နိဗ္ဗာန်ညာသောက်ဆောင်တော်မူတတ်
 သော၊ ဝိနာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဝိဟရံဝိဘရေန္တော၊
 နေသောငါသည်၊ ကိလေသေကံလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့နှင့်၊ သံသေ
 ယျာသိ၊ အတူတကွနေသည်ဖြစ်အံ့၊ မာရိသ၊ အချင်းသရေဒရသေ့၊ ဝေ၊ စင်

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၃၀-ဝသတတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၄၇

စစ်နုယုတ္တံ၊ မသင့်ပါတကား၊ တဒါ၊ ထိုကိလသသာမှူးညစ်ကြေးများ
 စွာဖြစ်သောဒခါဦးထူပေ၊ ထဲစေတီတော်ကို၊ သဟအာဇဇ္ဇိတ၊ ဆင်ခြင်
 သည်နှင့်တကွ၊ မေးငါအား၊ ဂါရဝံ၊ ရိုသေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တုတ္တဇ္ဇိတ၊ နားရင်၊ ထုတ်ဖြင့်နှိပ်စက်သော၊ နာဂေါယထာ၊ ဆင်ပြောင်
 ကြီးကဲ့သို့၊ တုဂိတတ္ထေ၊ ကောင်းသော မိစ္ဆာဂိတက်တို့ကို၊ ဝိနောဒေမိ၊
 ပယ်ချောက်နှိပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဘရံ၊ မာန်၊ နေသော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ မဂ္ဂ၊ ရာဇာ၊
 သေမင်းသည်၊ အသိမဒ္ဒယိ၊ နှိပ်စက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသမဂ္ဂတွင်တောင်အလျှင်
 ဦးကာလက်တော၊ သေဆုံးသည်၊ သန္တော၊ ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မလေကံ၊ ဗြဟ္မပြည်
 သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂန္တိ၊ လောရေပြီ၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်အတိုင်၊
 ဝသိတွာ၊ ဗြဟ္မပြည်၌နေ၍၊ တိဒသေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ဥပဇ္ဇိ ဖြစ်ပြန်၏၊ ဒေဝိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ အသိတိက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်ရှစ်ဆယ်၊ ဒေဝဇန္တံ၊ ငါးကာမဂုဏ်အခရုံ၊
 ခမ်းနတ်တို့နန်းကို၊ အကာယေ၊ စိုးစုရပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတာနိတိ
 ကိစ္ဆတ္ထု၊ အကြိမ်သုံးရာတို့ပတ်လုံးလည်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်းသည်၊
 အဘာသိ၊ ဖြစ်၍၊ ပဒေသဇန္တံ၊ ပဒေသရာဇ်မင်းအဖြစ်သည်၊ ဝိပုလံ၊ များ
 စွာ၏၊ ဂဏနတော၊ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ အသင်္ခယံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှါမ
 တတ်ကောင်း၊ တေသံကိတ္တုကိက ယုဉ္ဇာနံ၊ ထိုရွှေသည်းလည်းပန်းတို့၏၊
 ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနုဘာမိ၊ ခံစားရ၏၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်လေ
 ရာရာဘဝ၌၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဓာတိသတယဟဿာနိ၊ တသိန်းတသိန်းသော
 တိန်းတို့သည်၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏၊ ယုပဿ၊ ထဲပုံစေတီ၌၊ ပရိ
 ဝိဇ္ဇတ္တာ၊ ရိုသေကြည်နူးလေ့ကျက်ဘူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခုဇောဇလ္လံ၊
 ကိလေသာတည်းဟူသောမြူအညစ်အပြေးသည်၊ နလိမ္ပတိ၊ လိမ်းကျုံး
 ဂတ္တေ၊ ကိုယ်၌၊ သေဒါ၊ ပျွေးတို့သည်၊ နမရစ္စန္တိ၊ မထွက်ကုန်သပ္ပဘာသော၊
 အရောင်အဝါရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဝ၊ မံ၊ ဖြစ်လေပြီ၊ မေမ
 ယာ၊ ငါသည်၊ သုကတော၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော၊ ထူပေါ၊
 စေတီတော်သည်၊ အဟော၊ ကြော်အံ့ဘွယ်ရှိစွာ၊ အမေရိက၊ အမေရိကအမည်
 ရှိသော၊ နဒီ၊ မြစ်ကို၊ သုဒိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာ မြင်အပ်ပြီ၊ ပုဋ္ဌိနေ၊ ထဲတို့ကို၊
 ထူပုံကဘွာန၊ စေတီပြုလုပ်ရသောကြောင့်၊ အစလံ၊ လောကဝံကြောင့်ကုန်
 ထွန်ခြင်းမရှိသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အဟိ၊ ဖြစ်ရ၏၊
 ကုသလံ၊ ဒါနသီလအစရှိသောကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကတ္တုကာမေန၊ ပြု
 လိုသော၊ သာရဂါဟိနာ၊ မြတ်သောမဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ကိုအလိုရှိသော၊

၂၄၀ ... ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဇန္တုနာ၊ သတ္တဝါသည်၊ ခေတ္တံ၊ ခေတ်ဟုတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
 အခေတ္တံဝါ၊ ခေတ်မဟုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပဋိပတ္တိဝ၊
 အကျင့်ပဋိပတ်သည်သာလျှင်၊ သာရေတု၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်တည်း။
 ဗလဝါ၊ အားရှိသော၊ ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အဏ္ဏဝံ၊ သမုဒ္ဒရာကို၊ တ
 ရိတုံ ကူးခြင်းငှါ၊ ဥဿဟေယထာဝီ၊ အားထုတ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဒါရုံ၊ သစ်တုံးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ မဟာသရုံ၊
 အိုင်ကြီးသို့၊ ပက္ခန္ဓေယုယထာဝီ၊ ပြေးဝင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ဣမံကမ္ဘံ၊ ဤသစ်တုန်းကို၊ နိဿယ၊ ခြံ၍၊ မဟောဒမိံ၊ သမုဒ္ဒရာကို၊
 တရိဿာမိ ကူးအံ့ဟူ၍၊ ဥဿဟေယ၊ အားထုတ်အပ်သော၊ ငီရိယေန၊ လုံ
 လဖြင့်၊ နရော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါသည်၊ ဥဒမိံ၊ ကြီးစွာသောအိုင်ကို၊ တရေယျံ၊
 လွန်မြောက်ရာ၏။ တထေဝ၊ ထို အတူသာလျှင်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊
 ပရိတ္တံ၊ နည်းသော၊ ထောကိကဉ္စ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ယံကမ္ဘံ၊
 အကြင်ကောင်းမှုကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံကမ္ဘံ ထိုပြုအပ်သော အနည်း
 ငယ်သောကုသိုလ်ကံကို၊ ဥပနိဿယ၊ အမြဲပြု၍၊ သံသာရုံ၊ သံသရာကို၊
 သမတိက္ကမိံ၊ လွန်မြောက်ပြီ။ ပစ္ဆိမေ၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ တဝသမ္ပဓတ္တံ၊
 တဝသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ သုက္ကမူလေန၊ ကုသိုလ်အကြောင်းရှေးကံ
 ဟောင်းသည်၊ စောဒတော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မဟာသာ
 လေးများသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော၊ သုအဇော၊ အလွန်ကြွယ်ဝသော၊ ကုလေ
 သေဓဋ္ဌးမြတ်သောအမျိုး၌၊ ဥပပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ရ၏။ မယံ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ အမိ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဝိတာ၊ အဘသည်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါနှင့်
 ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊
 ဂတာ၊ ရောက်ကြကုန်၏၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဇေတ၊ ထိုအမိ
 အဘတို့သည်၊ ဗိဇ္ဇပဒါ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်သောနိဗ္ဗာန်ရှိကုန်၏၊ သာ
 သနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အဆုံးအမတော်ကို၊ အနုဝတ္တန္တံ၊ အစဉ်တစိုက်
 လိုက်နာရကုန်၏။ ဗေဓိပပဋိကံ၊ ဗေဓိဝင်မှဖြစ်သော အပွေးကို၊
 ဂဟ္မ၊ ဆောင်ယူ၍၊ သောဝဏ္ဏထူပံ၊ ရွှေစေတီကို၊ အကာရယံ ပြုကြကုန်၏၊
 သက္ခယုတ္တဿ၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊
 မျက်မှောက်၌သာယံပါတံ၊ ညဉ့်နံနက်၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကြကုန်၏။
 ဥပပါသထမ္ဘိဒဝသော၊ ဥပုသ်နေ့၌၊ သောဝဏ္ဏထူပံ၊ ရွှေစေတီတော်ကို၊ ဝိနိ
 ဟရုံ၊ စေတီအိမ်မှထုတ်ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်တော်
 ကျေးဇူးတော်ကို၊ ကိတ္တန္တံ၊ ခြီးမွမ်းကုန်လျက်၊ တိယာမံ၊ ညဉ့်သုံးယာဝ

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၃၀-ဝသဘတ္ထေရဂါထာ။ ၂၄၉

ကို၊ဝိတိနာမယံ၊လွန်စေကုန်၏။ အဟံ၊ငါသည်၊ တံထူပံ၊ထိုရွာစေတီ
တော်ကို၊ ပထိဒိတွာန၊ကြည့်ညှိ၍၊ ယုဋ်နစေတီယံ၊ သေဝံစေတီတော်ကို၊
သရိံ၊အောက်မှေ့ပြီး၊ ကာသနေ၊ဘနေရာတည်း၌၊ ဒိသိဒိတွာန၊နဲ့။ အရေ
ဟတ္ထံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါဝုဏိံ၊ရောက်ရပြီ။ တံဒိရံ၊ထိုပညာရှိကို၊
ဂဝေသမာနော၊ရှာသည်ရှိသော်၊ဓမ္မသေန၊ပတ်၊အရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊
အဒ္ဓသံ၊ဖူးမြင်ပြီး၊အဂါရာ၊အိမ်ရာတည်ထောင်လှူ၍၊ဟာင်မှ၊နိက္ခမိတွာ၊
ထူကံနဲ့၍၊တဿ၊ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊သန္တိဂေ၊အထံတော်၌၊ပဗ္ဗ
ဇိံ၊ရှင်ပြုပြီး။ ဇာဘိယာ၊ဖွားသည်မှ၊သတ္တဝေသေန၊ချန်နှစ်မြှောက်
အရွယ်ပျောက်သဖြင့်၊အရဟန္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊အပါဝုဏိံ၊ရောက်
ပြီး၊ဂုဏံ၊ငါ၏ဂုဏ်ကို၊အညာယံ၊သိ၍၊ကန္တုမာ၊ငါးပါးသေစေကြိုတင်
မူသော၊ဗုဒ္ဓါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပသမ္ပာဒယိ၊လွှဲငါးခံ၍၊ယောငါ
သည်၊ခေရုဏေနေဝ၊အကြားအမြင်ကိုဆောင်သဖြင့်သလျှင်၊သန္တေ၊
ဖြစ်သဖြင့်၊ကိရိယံ၊ပြုအပ်သောအမှုကို၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးစေအပ်ပြီး၊အဇ္ဇာ
ယချ၊မေမယာ၊ငါသည်၊သဘူပုတ္တဿ၊ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊သာသ
နေ၊သာသနာတော်၌၊ကရေဏိယံ၊ပြုတွယ်ကိစ္စကို၊ကတံ၊ပြုအပ်ပြီး။
မဟာဝီရ၊ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊တေ၊အရှင်
ဘုရား၏၊သာဝကော၊တပည့်သားဖြစ်သော၊ဇ္ဈသီးရဟန်းသည်၊သဗ္ဗဝ
ရတယာ၊တိတော၊ခပ်သိမ်းသောဘေးအလင်မှလွန်မြောက်၏။ သဗ္ဗ
သင်္ဂါ၊တိတော၊ခပ်သိမ်းသောကင်ငြိခြင်မှလွန်မြောက်ပြီး၊နန္ဒ၊ဤအလုံ့
သောဘေးအပေါင်းမှလွန်မြောက်ရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊
သောဝဏ္ဏထူပဿ၊ရွှာစေတီ၏၊ဖလံ၊အကျိုးငေတည်း။ ယေဟံ၊ငါအား
ကိလေသာ၊ကိလေယာတို့ကို၊ဈာဝိဘာ၊ဖုတ်ကြည်းအပ်ကူးပြီး၊(ပ)၊
ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုအမာတင်ကို၊ကတံ၊လိုကုန်ပြု
ကုင့်ရပြီး၊ဈာ၊ဤသို့၊ပုတ္တံ၊ဟောအပ်၏။ အရဟတ္ထံ၊အရဟန္တဖိုလ်သို့၊
ပတွာပန၊ရောက်ပြီ၍၊ကား၊ဒေယက၊နိဂ္ဂဟံ၊ဒေါယကအားပြီး၊မြှောက်ငင်း
ကို၊ကရောန္တော၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊တေဟိ၊ထိုဒေယကတို့သည်၊ဥ၊နိတ၊
ဆောင်အပ်ကုန်သော၊လစ္စယေ၊လစ္စည်းတို့ကို၊နပရိက္ခိပတိ၊ငယ်တော်မမှူး
ယထာလဒ္ဓယေဝ၊အကြင်အကြင်တို့၌သောလစ္စည်းတို့ကိုသလျှင်၊
ပရိဘုပ္ပတိ၊သုံးဆောင်၏။ တံ၊ထိုဝသဘ၊မထေရ်ကို၊ပုထုဇ္ဇနာ၊ပုထုဇဉ်
ရဟန်းတို့သည်၊အယံ၊ဤဝသဘထေရ်သည်၊ကယဗုဒ္ဓိဗဟုသေ၊
ကိုယ်ကိုသုတ်သင်ပြုပြင်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊အရက္ခိယဝိက္ခော၊မေ့စရာ

၂၅၀ ဝေထရံဂါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ရှောက်သေဝိတ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညမာနာ။ မှတ်ထင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာမညန္တိ။ မထေရ်မဲ့မြင်ပြုကြကုန်၏။ ထေရော၊ ဝသဘမထေရ်သည်၊ တံ
 ၃ ထိုမထေရ်မဲ့မြင်ပြုသောအခြင်းအရာကို။ အဂဏေန္တေ၊ ၀၊ မထေရ်မဲ့ဖြစ်
 သလျှင်၊ ဝေထရံ၊ နေ၏။ တဿပန၊ ထိုဝသဘမထေရ်၏ကံ၊ ၁။ အဝိနုဇေ၊
 မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ကုဟကဘိက္ခု၊ အံ
 ခြေ သွယ် နှိပ်စပ်စေတတ်သောရဟန်းသည်၊ ပါဝိန္တိ၊ ၁။ ယုတ်မာသော
 အလိုမကံရှိသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အပ္ပိန္တေ၊ ၁။ ဝိယ၊ အလိုမကံနည်း
 သကဲ့သို့၊ သန္တု၊ ၁။ ဝိယ၊ ရောင့်ရဲသကဲ့သို့၊ အတ္တဝနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုယ်၊ ဒေသ
 ၁။ ပြာသျက်၊ သေကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ၀။ ဝေဠုန္တေ၊ ၁။ ဟန္တုပတ်သျက်၊ ဝိဟ
 ၁။ နေ၏။ မဟာဓနော၊ လူများအပေါင်းသည် တံ၊ ထိုပလ္လား၊ ၀။ ကြွေးတတ်
 သောကု ဟကရဟန်းကို၊ အရဟတ္တဝိယ၊ ရဟန္တာကဲ့သို့၊ သမ္ဘာဝေန္တိ၊ ၁။ ခြီး
 ပွမ်းစကားပြောကြားကြကုန်၏။ အထပန္တော၊ ထိုနောင်မှ၊ သက္ကောဒေဝ၊ ၁။ န
 မိန္ဒာ၊ ဘိကြားနတ်မင်းသည်။ အသ၊ ထိုကုဟကရဟန်း၏တံပဇတ္တိ၊ ထို
 အကြောင်းကို၊ ၂။ တွာ၊ သိ၍။ ထေရံ၊ ဝသဘမထေရ်သို့၊ ဥပသကံ၊ ၁။ တွာ၊
 ကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်မြတ်သရား၊ ကုဟကော၊ ပလ္လား၊ ပါကြွားသောရဟန်း
 သည်။ ဟံ၊ နာမ၊ အဘယ့်ကြောင့်၊ ကရောတိ၊ ဤအမှုကိုပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ပုန္တိ၊ လျှောက်ကြား၏။ ထေရော၊ ဝသဘမထေရ်သည်။ ပါဝိန္တိ၊ ယုတ်
 မာသောအလိုမကံကို၊ ၀။ ရဟန္တာ၊ ကဲ့ရဲ့လိုကောင်း။ ၁။ ပုဗ္ဗေဟနတိ
 အတ္တဝနံ (ပ) သဘေကဿောသုဇံပတိတိ၊ ပုဗ္ဗေဟနတိအတ္တဝနံ () သဘေက
 ဝေဠုသုဇံပတိဟူ၍၊ ဂါတာနွယံ၊ ဂါထ နှစ်ပါးအပေါင်းကို၊ အာဟ၊ ဆို
 တောမူ၏။ သုဇံပတိ၊ နတ်တို့သင့်နင်းသိကြားမင်း၊ ယော၊ ၁။ ကြင်ပလ္လား
 ဝါကြွားတတ်သောရဟန်းသည်၊ ပါပဓမ္မဟိ၊ ယုတ်မာသောအလိုမကံ
 ရှိသောအကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ၁။ စူးမဆွေကပင်လျှင်၊ အတ္တဝနံ၊
 မိမိကိုယ်ကိုယ်၊ ၁။ ဟနတိ၊ မိမိ၏ကုသိုလ်အရက်ဖျက်ဆီး၏။ သော၊ ထိုပလ္လား
 ၀။ ကြွားတတ်သောရဟန်းသည်၊ ပန္တော၊ နောက်ကာလမှ ပရော၊ အလှူပေး
 ဒါယကာတို့ကို၊ ဟနတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ သော၊ ထို ခြီးပွမ်းအံ့၊ ခြေ သွယ်
 ကိုပြုဘတ်သောရဟန်းသည်၊ အတ္တဝနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုယ်၊ ၁။ ဟနန္တော၊ ဖျက်ဆီး
 ပြုသည်ရှိ သတ်၊ သုဟတံ၊ သူတပားတို့အားဖျက်ဆီးသည်ကိုပြု၍ ဟန
 တိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ယသ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဝိတံ
 သေန၊ တန်ညှင်းငှက်ဖြင့်၊ သ၊ ကုဏိကော၊ ငှက်မူဆိုသည်။ ပက္ခိမာ၊
 တပါးသောငှက်တို့ကို၊ ၀။ ဝေဠုန္တေ၊ ၁။ ဟန္တုပတ်၍၊ ဟန္တိ၊ ၁။ ဖျက်ဆီးသကဲ့

သို့ကည်။ ။ ဗဟိဝဇ္ဇော၊ အလန္တိနုရိယာပုထ်ကိဋ္ဌိဋ္ဌိ၊ ခင်၊ အစရှိသည်
 တို့နှင့်ပြည့်စုံကာမျှဖြင့်၊ ပြာဟူကော၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီး သာသုမည်
 သည် န၊မဟုတ် နိုင် အန္တောဝဇ္ဇောဟိ အန္တောဝဇ္ဇောဝေ၊ အတွင်း၌သိ
 လစေရှိသောကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်၊ ပြ၊ဟူကော
 မကောင်း မှုမှအပပျံ့ပြီးသောသူမည်၏၊ တသ္မ၊ ထံ၊ ကြောင့်၊ သုဓမ္မတိ၊ အို
 သိကြ၊ နင်း၊ ယထိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပါပါနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော ကမ္မာနိ၊
 အမှုရှိသည်၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သပုဂ္ဂသော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သား၊ ဝေ၊ စင်စစ်
 ကဏ္ဍော၊ ယုတ်မာမြည် ညစ်စွန်း စ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဇာနာဟိ၊ သင်
 သိလော၊ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပုဗ္ဗဟနန္တိ အတ္တာနန္တိ၊ ပုဗ္ဗဟနန္တိ
 အတ္တာနံ ဟူသည့်ကား၊ ကု ဘကပုဂ္ဂသော၊ ပလ္လားဝါကြား တတ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည် အတ္တ နာမိမိန္နံ၊ ကု ဘကပုမိ ဘာ၊ အံတွယ်သရဲ နှံဖြစ်စေ
 သနှင့်၊ လောကံ၊ လူကပေါင်းကို၊ ဝဉ္ဇန္တော လှည့်ပတ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါဝိန္တ
 တ၊ ဒိဟိ၊ ယုတ်မာသော အလိုရမာန် အစရှိကုန်သော၊ ပါပမ ဓမ္မဟိ အကု
 သို ဗာရ နှံသည့်၊ ပဌမမဝ၊ ရှေးဦးမဆွကပင်လျှင် အတ္တာနံ မိမိကံယံ
 ကို၊ ဟနတိ၊ ဖျက်သိ၏ အတ္တနော မိမိ၏၊ ကုသသော ဝဉ္ဇာသံ၊ ကု မိုလ်
 အရ နှံ ဝိနာသတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ပစ္ဆိမဟနတိသောပရေတိ၊ ပစ္ဆိမ
 ဟနတိသောပရေဟူသည့်ကား၊ သော ဟဟကော၊ ထိုပလ္လားဝါကြားတတ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်သား၊ ပဌမတာဝ၊ ရှေးဦးမဆွက ပင်လျှင်၊ ပုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသောနည် ဖြင့် အတ္တာနံ မိမိ နှံယံ နှံဟန္တော ဖျက်ဆီး၍၊ ပစ္ဆိမာနောကံ
 ရှ၊ ပရေ၊ သူဘဝါးသို့ကို၊ ယေဟိ၊ အကြင်သူရှိသည်၊ အယံသိက္ခ၊ ဤ
 ရဟန်းသည်၊ ပေသသေ ။ သိသကိုချစ်မြတ်နိုး သောသူဟူ၍လည်း ကောင်း
 အရိယာတိဝါ၊ အရိယာဟူ၍လည်း ကောင်း၊ သမ္ဘ၊ ဇန္တေဟိ ခြံ မွမ်းကြ
 ကုန်သောသူရှိသည်၊ ကာရာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို နှံကတာ၊ ပြုတတ်
 ကုန်သော၊ တေထိုသူရှိကို၊ ဘနတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ တေဟိ၊ ထိုသူတို့
 သည်၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကာရာနိ၊ ကောင်းမှုတို့
 သည်၊ အမဟပဗ္ဗလာနိ၊ အကျို စီးဥဒ္ဓါမမျှ၊ ကုန်၊ ဇစ္စယဝိနာသ၊ နန၊ ပစ္စည်း
 ကိုဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့်၊ ဝိနာသေတိ၊ ဖျက်ဆီးသည်မည်၏၊ ကု ဟကသ၊
 အံ ဩ တွ ဗ်ကိုဖြစ်စေသောသူအား၊ ဥဘယဟနန၊ နှစ်ပါ ကုန်သော
 အကျိုးတို့၊ ဖျက်ဆီးခြင်းသည်၊ သတိဝိ၊ ရိသော်လည်း၊ အပ္ပဟနနေ၊
 အကျို ကိုဖျက်ဆီးခြင်း၌၊ အယံ န ဤဆိုလျှင် သည်ကား၊ ဝိသေသော၊
 အထူးတည်း ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက် နှံ၊ ဗသေန္တော၊ ပြလိုမူကား၊ သုဟ

၂၅၂ စေရဂါယာအတ္တကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ

တံ ဘန္တိ အတ္တနန္တိ၊ သုဘတံဟ နိ အတ္တာနံဟုန္တိ၊ အာဟ၊ ဆိုးတင်မူ၏။
 သောကု ဘကော၊ ထို အံတွယ် သရဲ ကို ဖြစ်စေသေ သူသည်၊ အတ္တနံ၊ မိမိ
 ကိုယ် ကံ၊ ဟနန္တေ၊ ဖျက်ဆီးပြီးသည့်ရှိ သည်၊ သုဘတံ၊ သုတပါ အား
 ကောင်းစွာဖျက်ဆီး သည် ကို၊ ကတွ ပြု၍၊ ဟနတိ၊ ဖျက်ဆီး တတ်၏၊ ဝိနာ
 သေဘိ၊ ဖျက်ဆီး တတ်၏၊ ယထာကိ၊ ဥပမာအားလက်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား
 ဝိတံ သန၊ ဘန်ညှင် ငှက်သည် ပက္ခိမာ၊ ငှက်တို့ကို၊ ဝိနာသေတိ ဣဝံ ဖျက်
 ဆီး သကဲ့ သို့တည်း၊ ဝိတံသောဒိပက သုကုဏော၊ ဘန်ညှင်ငှက်သည်၊ တေ
 န ဆိုဘန်ညှင်ငှက်ဖြင့်၊ ပက္ခိမာ၊ ငှက်တို့ ကို၊ ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
 သောကု ဘကော၊ ငှက်မူဆိုသည်၊ ဘောန၊ ထို ဘန်ညှင်ငှက်ဖြင့်၊ အသေသ
 ကုဏ၊ ဘပါ၊ သေ ငှက်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ ဖြည့်ပတ်၍ ဟနန္တေ၊ ဖျက်ဆီး
 သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ် ကံ၊ ဣသေသကေ၊ ဤသေသွယ်လည်း ၊ ဝိညူ
 ဂရဟသ၊ နေ့သဘာဝ၊ ပညာရှိ တို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းစက်ဆုပ်ခြင်းသဘောအစ
 ရှိသည်ဖြင့်၊ ဟနတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ် ၏၊ သမ္ပရာယ မ္ပန၊ တမလွန်ဘဝ၌ကား၊
 ဒုဂ္ဂတိပရိတ္တိ လသေန၊ ဒုဂ္ဂတိတုံသို့ လားရခြင်းတည်းဟူသော ညစ်ညူး
 ခြင်းဖြင့်၊ ဟနတိယေပ၊ ဖျက်ဆီး သည်သားလျှင်တည်း၊ တေသကုဏ၊ ထို
 ငှက်တို့ကို၊ ပစ္စ၊ တမလွန်ဘ ခ်္မဟန္တံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိပန၊
 မတတ်နိုင် သညှင်ကတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ကုဟကောပိ၊ အံတွယ်သရဲကို
 ဖြစ်စေတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်သည်၊ ကောဟညန၊ အံတွယ်သရဲကိုဖြစ်
 စေသဖြင့်၊ လောကံ၊ လူ နပေါင်းကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ဖြည့်ပတ်၍၊ ဣသေသကေ
 ပိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်သောက၌လည်း၊ အတ္တ နံ၊ မိမိ ကိုယ်ကံ၊ ဝိပ္ပဒိသာ၊ ဝိညူဂရာဒိ
 ဟံ၊ နှလုံးသောယာခြင်း ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဟနတိ၊
 ဖျက်ဆီး ၏၊ ပသေသကေပိ၊ တမလွန်သောက၌လည်း၊ ဒုဂ္ဂတိပရိတ္တိလသေ
 ဟံ၊ ဒုဂ္ဂတိတုံ သို့လားခြင်းတည်းဟူသော ညစ်ညူးခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဟနတိ၊
 ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ တေပစ္စယဒါယကေ၊ ထိုပစ္စည်းကိုပေးလှူတတ်သောဒါ
 ယကာတို့ ကို၊ အပါယဒုက္ခံ၊ အပါယ်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲသို့၊ နပနပါပေတိ၊
 မ ရောက်စေနိုင်၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ကုဟကော၊ အံတွယ်သရဲကို
 ဖြစ်စေတတ်သောသူသည်၊ ဒက္ခိကာယ၊ အလှူ၏၊ အမာပုလဘာဝကရ
 ဏေ နဝ၊ အကျို မရှိ သည်၏အဖြစ် နိပြုသဖြင့်သာလျှင်၊ ဒါယကံ၊ အလှူ
 ပေးသောဒါယကာကို၊ ဟနတိ၊ ဖျက်ဆီး တတ်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆို
 အပ် ၏၊ နိပ္ပလဘာ၊ ကရုဏာန ၊ အကျို မရှိသောအဖြစ် နိပြုသဖြင့်သာ
 လျှင် နဟနတိ၊ မဖျက်ဆီး တတ်၊ ဟိသန္တံ၊ ငှက်၏၊ ဘဂဝံဘာ၊ မြတ်စွာဘုရား

၂-နုကနိပါတ်-၁-ပဠမဝဂ်-၁၃၀-ဝသဘတ္တေရဂါထာ - ၂၅၃

သညံ၊ ခုသီသဿမနု သဘူတဿဒါနံဒတွာသဟဿဂုဏာ၊ ကိဏာ
ပါဋကဿိ ဘဗ္ဗာဘိ၊ ခုသီသဿမနု သဘူတဿဒါနံဒတွာသဟဿဂုဏာ
ဒကိဏာပါဋကဿိ ဘဗ္ဗာဟူ၍၊ ဧတံ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏၊ ခုသီသဿ၊ အကုဋ်သီသအာစာရမရှိသော၊ မနု သဘူတဿ၊
လူသားစင်စစ် ဖြစ်သောသူအား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူရသော
ကြောင့်၊ သဟဿဂုဏာ၊ တထောင်သောအကျိုးရှိသော၊ ဒကိဏာ၊ အလှူ
ကို၊ ပါဋကဿိဘဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တေန ထို့ကြောင့်၊ သုဘတံ၊ ဟန္တိ
အတ္တာနန္တိ၊ သုဘတံ၊ ဟန္တိ အတ္တာနံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဗဟိ၊ ရှိ၊ ဣနမတ္တန၊ အပဖြစ်သော ကိုယ်လက် သုတ်သင်ကာမျှ၍၊
ဥဘာ၊ တည်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သုဒ္ဓါနာ၊ စင်ကြယ်
သည့်မည်ကုန်သည် နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အတ္တန္တရသုဒ္ဓိသဝေ၊ အတွင်း
၌သီသ အစရှိသောကျေးဇူး ဖြင့်စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သုဒ္ဓါ စင်
ကြယ် ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣသံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊
ဒေသန္တော၊ ပြလိုရကား၊ နုဗြဟ္မဏောတိ၊ နုဗြဟ္မဏောဟူ၍၊ နုဘိယံ၊
နှစ်သုမြောက်သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါ
ထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဣရိ သာပထသဗ္ဗပနာဒိဗဟိသမ္ပတ္တိမတ္တ
န၊ ဣရိယံ၊ ယထာ နိသုတ်သင်ခြင်း အစရှိသောအပသန္တာနံ နိဗြည့်ရုံကောမျှ
ဖြင့်၊ ဗြဟ္မဏော၊ ဧကင် မှမှအပပြုပြီးသောသူသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
ဟိသန္တံ မှန်၏၊ ဣဝ၊ ဤဗဟိဝတ္ထောဟူသောပုဒ်၌၊ ဝတ္ထုသဒ္ဓေါ၊ ဝတ္ထုသမ္ဘု
သည်၊ သမ္ပတ္တိကတ္ထော၊ ဗြည့်ရုံ ခင်းအနက်ကိုဟော၏၊ အတ္တန္တရေပန၊ အ
တွင်း၌ကား၊ သီသဝဒိသမ္ပတ္တိ သာ၊ သီသအစရှိသောကျေးဇူး ဂုဏ်၏၊ ဗြည့်
ရုံခြင်ကြောင့်၊ ဗြဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုမှ အံ့ ပြုပြီးသောသူမည်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟိဘပါပေါ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိ သာ
သူသည်၊ ဗြဟ္မဏော ဗြဟ္မဏာမည်၏၊ ဣတိကတွာ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့
ကြောင့်၊ ဗြဟ္မဏော၊ ဗြဟ္မဏမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့
ကြောင့်၊ ယသ္မိံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပါပါနိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ထာမကာနိ၊
ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ အမှုတို့သည်၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧကံသေန၊
စင်စစ်အားဖြင့်၊ သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကဏ္ဍော၊ မြည်းနက်သောပုဂ္ဂိုလ်
မည်၏၊ နိဟိနပုဂ္ဂလော၊ ယုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ဣတိ ဤကားအနက်၊
ဒေဝါနိဗ္ဗိ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သဇ္ဇမ္ပတိ၊ သိကြာမင်း၊ ဇာနာဟိ၊ သိ
သော၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြော၍၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ကု

၂၅၄ ထေရဂါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဟကဘိက္ခု၊ ပလ္လားဝါကြားတတ်သောရဟန်းကို၊ တက္ခတ္တဘူ၊ ချိန်းချောကံ
မောင်းမဲ၍၊ ဓမ္မေ၊ တရား၌၊ ဝတ္ထုဟိ၊ ကျင့်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩ၊ ဒိက္ခာ၊
ဆုံးမ၍၊ သကဋ္ဌာနမေဝ၊ မိမိနေရာ တာဝတိံသာသို့သာလျှင်၊ ဂတော၊
သွားလေ၏။ ဝသဘဓမ္မရဂါယာဇဏ္ဍနာ၊ ဝသဘမထေရ်၏ဂါယာ
အတွင်းသတ်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ အပြီသို့ရောက်ပြီ၊ ဒုကနိပါတေ၊ ဒုကနိ
ပါတ်၌ ပဌမဝဂ္ဂဇဏ္ဍနာ၊ ဗဠမဝင်၏၊ အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ အပြီသို့
ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုယတိဝဂ်-၁၃၁-မဟာရန္ဒရတ္ထရဂါယာ၊

သုဿသ၊ နိဘိနာဒိကာ၊ သုဿသာနိဤသို့ အစရှိသောဂါယာတို့သည်
အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာရန္ဒရတ္ထေဿ၊ မဟာ
ရန္ဒမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတို့တည်း၊ အယတ္ထိ၊ ဤမဟာရန္ဒမထေရ်သည်
လည်း၊ ဝရိယဗုဒ္ဓသုရှေရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ဣတာ
မိကာရာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကဲလွန်သော ကုသိုလ်အထူးဂုဏ်ကျေးဇူးရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထဘတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောလူ့ ဘုံနတ်ဘုံတို့၌၊ ပုညနိ၊
ကောင်မှဘုံကို ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူသတ်ဖြစ်၍၊ တဂတော၊ သုန်း
တော်ခြောက်ပါး နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘု
ရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုမ္ဘကမ၊ ကုလေး၊ အိုထိန်သည်၏
အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဘူ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသောအဖြာ်သို့ ပဏ္ဍော၊
ရောက်သည် ရှိသော်၊ ကုမ္ဘကာရကန္တန၊ အိုးထိန်၊ သည်၏ အမှုဖြင့်၊
ဇီဝန္တော၊ အသက်မွေးသည်ဖြစ်၍၊ ဧကမိသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္ထာရံ၊
ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မူမြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညို
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကံတသုံ၊ သော၊ မတ္တိကာပတ္တံ၊ မြေပုဒ်ကို၊
သွဘာသိသင်္ခတံ၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်စီရင်အပ်သည်ကို၊ ဣတ္ထာ၊ ပြု၍၊ တဂတ
ော၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားအားအခံ၊ ကင်လှူ၏၊ သော၊ ထိုအိုထိန်း
သားသည်၊ တေနတာဒိသေန၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ ပုညကမ္မေန၊ ကောင်း
မှုကံ ကြောင့်၊ ဒေဝနေသေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်
လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထိ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဤငါတို့ဘဝ၊ တမ မြတ်စွာဘုရားပွင့်
တော်မူသောအခါ၌ မဂဓေဋ္ဌ၊ မဂဓေဇာတ်၌ နာလကဝ၊ မေ၊ နာလက
ရွာ၌၊ ရူပသာရိ၊ ပြာဟ္မဏိယာ၊ ရူပသာရိအမည်ရှိသောပုဏ္ဏားမ၏၊ ပုတ္တော၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၃၁-မဟာရုက္ခတ္ထရဂါထာ။ ၂၅၅

သားသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊
ကနိဋ္ဌဘာသာ ညီ နေထိုင်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုအ
မျိုး သားအား ရုက္ခဘဝံ နှစ် ခု ရုက္ခသောအမည်သည်။ အဟောသိ ဖြစ်၏။
သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝယဗုဒ္ဓတ္တာ၊ အရှယ်သူရောက်သည်ရှိ
သော်၊ ဓမ္မသနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာမ
ထေရ်ကို။ ၁။ နုပလက္ခဏံကတွား၊ အမှတ်ပြု၍၊ ပဗ္ဗဇိတွား၊ ဂေါ်းပြု၍၊ တံ၊
ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ် ကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊
ဝဇေရာ ပွာ ဖြစ်၍၊ စာသုန္ဒရံ၊ စေ့ဆော်သည်ရှိသော်၊ ဝါယမန္တော၊
လုံ့လပြုသည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်သျှင်၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊
ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည် အကောသိ၊ ဖြစ်၍၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
အပဒါနေ၊ ဧကပတ္တမထေရ်၏အပဒါန၌။ ။

အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗန္ဓု - တိယာ၊ ဗန္ဓုမတိအမည်ရှိသော၊ နဂဇေ၊ မြို့၌၊
ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိမုဇ်၊ ကိလေသာ
တည် ဟူသော အညစ်အကြေးမှ ကင်းဝေးတော်မူသော ဩစဘိဏ္ဍိ ကူး
မြောက်ပြီးသောလေးပါးသော ဩစဘရှိတော်မူထသော၊ အနာသဝံ၊ ကင်း
ပြီးသော အာသဝတော်ရှိတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓ
သံ၊ မှီမြင်ရ၏၊ ဗုဒ္ဓံသဗ္ဗဿ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားအား၊ သုက တံ၊ ကောင်း
စွာပြု၍ ဖြစ်စေရန်အပ်သော၊ ဣကာပတ္တံ၊ မြေသပိတ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
အဒါသိ၊ ကပ်လျှာရ၏၊ ဥဇုတူဘဿ၊ ဖြောင့်စွာဖြစ်၍ ဖြစ်တော်မူသော၊ ဝေဒိ
နေ၊ ဘာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ ခြတ်စွာဘုရားအား၊
ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူသောကြောင့်၊ ဘဝေ၊ လူထုံးနတ်ထုံး၊
နိဗ္ဗတ္တိ သမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သောဏ္ဏဝေလံ၊ ဤ
ခွက်ကို၊ သဘာမိ ရပေ၏။ ။ ချိမယေစ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်
သော သောဝဇ္ဇေ၊ ဤဖြင့်ပြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မဏိယေ၊ ပတ္တ
မြားဖြင့် ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တန္တကေစ၊ ဖလားတို့ကို လည်း
ကောင်း၊ ပါဠိယော၊ သောက်ခွက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ပရိဘုဇ္ဈာမိ၊ သုံးဆောင်ရ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသုံးဆောင်ရခြင်းတည် ဟူသောအ
ကျိ သည်၊ ပုညကမ္မဿ၊ သပိတ်လျှာသောကောင်းမှုကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုး
တည်း။ ။ ယသာနုဉ္စ၊ အခြံရံဘူ၍ လည်းကောင်း၊ ဓနာနုဉ္စ၊ ဥစ္စာတို့၏
လည်းကောင်း၊ မဟာစယော၊ မျှာ စွာသောအပေါင်းအရသည်၊ သတ္တဘူ
တော၊ ထင်စွာဖြစ်၏။ ။ တန္တကေ၊ ကောင်းသော၊ ခေတ္တေ၊ လယ်မာရ်၊ ရော

ဝိတံ၊ ဝိက်ပျိုးအပ်သော ပျိုးစေ့သည်၊ အဗ္ဗန္တိ၊ အနည်းငယ်မျှပင်ဖြစ်သော်
လည်း၊ သမ္ပ၊ သေရီ၊ အနည်ယန်စွာ၊ ပဝဿန္တော၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ ဖသံ၊
ကောက်ဖဲစသောအသီးသည်၊ ကဿကံ လယ်လုပ်လေ့ကျင့်၊ ကံ၊ တော
သေအိယထာပိ၊ နှစ်သက်စေသကဲ့သို့သည်၊ တထေဝတထာဝေ၊ ထို့အ
တူပင်လျှင် ဗုဒ္ဓဓမ္မန္တမ္ဘိ၊ ဘုရားဘည်းဟူသောခေတ်၌၊ ရောပိတံ၊ ဝိက်ပျိုး
အပ်သော၊ ဣဒံပတ္တဒါနံ ဤသပိတ်အလှူတည်းဟူသောမျိုး စေ့သည်၊ ဝိက
ဓာဓေ၊ ဝိဘိတည် ဟူသောအယဉ်သည်၊ ပဝဿန္တော၊ ရွာသည်ရှိသော်၊
ဖသံ၊ ကုသိုလ်အကျိုးသည်၊ ဓံ၊ ငါးဘုံ၊ တောသယိယသတိ၊ နှစ်သက်စေ
လတ္တံ့၊ ယာဝဏာ၊ အကြင်မျှသောက်ကုန်သော၊ သံစာဝရိစ၊ ဓမ္မာ၊
သံစာခေတ်တို့သည် လည်ကောင်း၊ ဂဏာပိ၊ ဓမ္မာ၊ ဂဏာခေတ်တို့
လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇန္တိ ရှိတုနန္တိ၊ တတ္ထ၊ ထိုခေတ်အပေါင်းတို့တိုင်း ဗုဒ္ဓ
ဓမ္မသမော၊ ဗုဒ္ဓခေတ်နှင့်တူသော၊ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့၌၊ သုခဒေါ၊ ချမ်း
သာ နိပေးတတ်သောခေတ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပုရိသာဇဉာ၊ ယေကျေား
အာဇာနီ ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ တေးအရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊
ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ပုရိသုတ္တမ၊ သတ္တဝါတို့ထက်
မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ တေးအရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်း
သည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဧကပတ္တံ၊ တလုံးသောမြေသပိတ်ကို၊
ဗဒိဟ္မာနုပေ၊ လျှာသောကြောင့်၊ အလံ၊ လောကဝံတရားကြောင့်တုန်လှုပ်
ခြင်းမရှိသော ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဓမ္မာ၊ ရောက်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ရပေ၏၊
ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ကမ္ဘာမှ၊ ဧကနုတကဗ္ဗေ၊ ကိုးဆူတကမ္ဘာထက်၌၊
တဒါ၊ ထိုဝိပဿီမြစ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌ ယံယာယစေတ
နာယ၊ အကြင်စေတနာ၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သပိတ်ကို၊ အဒိဒိ၊ လျှို့ဝှက်တောယစေတ
နာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေပါးကို၊ နာသိဇာနာမိ၊ မသိရ
ပေ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ပတ္တဒါနဿ သပိတ်
လှူရခြင်း၏ ဖသံ၊ အကျိုးပင်သည်၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာ
တို့ကို၊ ဈာဝိတဿ၊ ဇုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဗုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊ သဗ္ဗာသိညာ၊ ခြောက်ပါးသော
အဘိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိသန္ဓသမ္ပတ္တိယာ၊
ရအပ်သောမဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာ၏၊ ကာရုဏာဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
ဂရူပနိဿယံ၊ ဆရာတည်းဟူသော ဥပနိဿယကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝ

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၁-မဟာရုန္ဒတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၅၇

ကာဝါ သဗ္ဗံ သုံပါးသော ဝိဝေကဖြင့် သုံးနေခြင်းကို လည်းကောင်း၊
ကိစ္ဆေန္တာံ ကြာ လိုသည်ဖြစ်၍၊ သုဿု သာသုတာဝန္တနိ၊ ပတတ္ထသံ
စောဝသေရက္ခိတ မိတ္တာသတိမာတိ၊ သုဿုသာသုတာဝန္တနိ ပတတ္ထသံ
စောဝသေရက္ခိတမိတ္တာသတိမာဟု၍၊ ဂါထာနွယ်၊ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်း
ကို အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ သုဿုသာ၊ ဆရာတောင်းကိုလိုက်နာ၍သင်
ခြင်းသည်၊ သုတာဝန္တနိ၊ များသောအကြားအပြင် နှိပ်ငြိတ်၏၊ သုတံ၊ သုတ
သည်၊ ပညာယ၊ ပညာကို၊ ဝဇ္ဇနံ၊ ပွားစေတတ်၏၊ ပညာယ၊ သုတမယ
တည်းဟူသောပညာဖြင့် အတ္တံ၊ အနု ဘိက္ခု၊ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏၊ ဥာတော၊
သိပြီးသောအတ္ထေ၊ အနက်သည်၊ သုခါဝဟော၊ ချမ်းသာကိုဆောင်၏။

ပန္နာနိ၊ အစွန်အနားဖြစ်ကုန်သောသေန၊ သနာနိ၊ ကောင်းတို့ကို၊ သေဝေတ
မှိတ်ကုန်ရာ၏၊ သံယောဇနမိပ္ပမေ၊ ကွဲ သံယောဇနံ ဟုလွှတ်ကြောင်း
ဖြစ်သောဝိပဿနာဘာဝနာမဂ္ဂတာဝနာကို၊ စေရယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ တတ္ထံ၊
ထိုအစွန်အနားဖြစ်သောကျောင်းတို့၌၊ ရတိ၊ ရွေ့လျော်ခြင်းကို၊ သေဝေ၊ မိ
ဂ္ဂေယျ၊ အကယ်၍မရသည်ဖြစ်အံ့၊ သံစော၊ ရဟန်းအပေါင်း၌၊ ကိစ္ဆိတ
မိတ္တာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့် ဖွဲ့အပ်သည်၏၊ အပြစ်ကြောင့် စောင့်ရှောက်အပ်
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ ခြောက်ပါးသောဒွ ရတိ၌သတိတည်းဟူ
သောအစောင့်အရှောက်ကိုဖြစ်စေသဖြင့်သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝသေ၊ နေရာ
၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာပုဒ်တို့၌၊ သုဿုသာသတိ၊ သုဿုသာဟူသည်ကား၊
သောဓမ္မပုတ္တသ၊ နာအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော တရားတောင်းကို၊ သော
တုံ၊ နာခြင် ဌ၊ အန္တော၊ အလိုရှိသည်အပြစ်သည်၊ သုဿုသာ၊ သုဿုသာ
မည်၏၊ ဂရုသန္တီဝါသောပိ၊ ဆရာကိုမှီ၍နေခြင်းသည်လည်း၊ သုဿုသာ၊
သုဿုသာမည်၏၊ ဟိယုတ္တံ၊ ထိုပကားသင့်စွ၊ မိဋ္ဌမိဋ္ဌကာမိဝောဒံ၊ မိဋ္ဌ၊ မိဋ္ဌက
အစရှိသည်အပြာ၊ ရှိသောအတ္တံ၊ အကျိုးကို၊ သောတုံ၊ နာခြင်းဌ၊ အန္တေန္တ
န၊ အလိုရှိသဖြင့်၊ ကလျာဏမိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သို့ ဥပသင်္က
မိတွာ၊ ကပ်၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့၌၊ ဂါရဝေန၊ ရိုသေသဖြင့်၊
ပယိရုပါသိတွာ၊ ဆည်းကပ်စေသေး၍၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တေ၊ ထိုအဆွေ
ခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်၊ ပယိရုပါသနာယ၊ ဆည်းကပ်စေသေးခြင်းဌ၊ အရာ
မိတမိတ္တာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခု သာအ
ကြောင်ဖြင့်၊ ဥပနိသိဒိတုကာမာ၊ အနီး၌နေစေခြင်းဌ၊ အလိုရှိကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အလပန္တော၊ ထို့နောင်မှ၊ နေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်၊ ဥပနိ
သိဒိတွာ၊ အနီး၌နေကုန်၍၊ သောတုမိတ္တောယ၊ နာလိုသည်၏၊ အပြစ်ကို၊ အမိ

၂၅၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဂတာယ၊ ခြေကြောင်းကြောင့်၊ ဩဟိတသောတေန၊ ထောင်သောနားဖြင့်၊ သော
တဗ္ဗံ၊ နာအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဂရုသန္နိဝါ၊ သ...
ဆရာကဲ့သို့ဖြစ်နေခြင်းသည်လည်း၊ သုဿုဿဟေတုတာယ၊ ဆရာစကား
ကိုလိုက်နာ၍ ကျင့်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်၊ သုဿုဿာတိ၊
သုဿုဿဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆို၏၊ သာပနာယံသာပနအယံသုဿုဿ၊
ထိုစကားကိုလိုက်နာ၍ကျင့်ခြင်းသည် သစ္စ၊ ခိုး သမုပ္ပါဒါဒိပဒိသံယုတ္တံ
သစ္စာလေးပါးပဒိဝ္ဗသမုပ္ပါဒ်အစရှိသောတရားနှင့်စပ်၍ သုတံ၊ အကြားအ
မြင်သံ၊ တံသမာဓိနော၊ ထိုအကြားအမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝဇ္ဇေတိ၊ ဗြူဟတိ၊ ပွားစေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ သုတဝဇ္ဇ
နိ၊ သုတဝဇ္ဇနိမည်၏ ဗဟုသစ္စကရိ များသောအကြားအမြင်ကိုပြုတတ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သုတံပညာယဝဇ္ဇန္တိ၊
သုတံပညာယဝဇ္ဇံဟူသည်ကား၊ သုတ ခရောသုတသန္နိဝယောတိ၊ သုတ
ခရောသုတသန္နိဝယော ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဣဓေကစ္စဿဗဟုသုတံ
ဟောတံသုတ္တံဂေယျံဂေယျာကရဏန္တိစ၊ ဣဓေကစ္စဿ ဗဟုသုတံဟော
တံသုတ္တံဂေယျံဂေယျာကရဏံဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧဝမာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိ
သော၊ နယနနည်းဖြင့်၊ ယံသံဝုတ္တံဗဟုသစ္စံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောများသောအကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထို
အပ်ပြီးသောများသောအကြားအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အကုသလ
ပကာနကုသလသမိဂမနဟေတုဘူတံ၊ အကုသိုလ်ကိုပယ်ခြင်းကုသိုလ်ကို
ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သောပညံ ပညာဂရိ၊ ဝဇ္ဇေတိ၊ ပွားစေတတ်
၏၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ သုတံ၊ သုတသည်၊ ပညာယပညံ၊ ပညာဂရိ၊ ဝဇ္ဇံ၊ ပွား
စေတက်၏၊ သုတခရော၊ များသောအကြားအမြင်ကိုဆောင်၊ သုတသန္နိ
ဝယော၊ များသောအကြားအမြင်ကိုဆည်းပူး၏၊ ဣဓေ၊ ဤသောသန-တော်၌
ကစ္စဿ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗဟုသုတံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ
သည်ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ သုတ္တံ၊ သုတ်လည်းကောင်း၊ ဂေယျံ၊ ဂေယျာရင်း၊
ဂေယျာကရဏံ၊ ဂေယျာကရိုဏ်းလည်းကောင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုတဝါစခေါတိက္ခဝေအရိယသာဝကောအ
ကုသလံပဗဟတိကုသလံ ဘာဝေတိသာဝဇ္ဇံပဗဟတိအနဝဇ္ဇံဘာဝေတိ
သုဗ္ဗမတ္တာနံပရိဟရေတိတိတေဝစနံ၊ သုတဝါစခေါတိက္ခဝေအရိယသာဝ
ကောအကုသလံပဗဟတိကုသလံဘာဝေတိ၊ သာဝဇ္ဇံပဗဟတိ၊ အနဝဇ္ဇံ
ဘာဝေတိ၊ သုဗ္ဗမတ္တာနံပရိဟရေတိဟူသောဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၁-မဟာရုက္ခတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၅၆

မူအပ်၏၊ ပရိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ်ဝေါ်စစ်၊ သုတဝါ၊ များသောအကြားအ
 အမြင်ရှိသော၊ အရိယသမာဓကော၊ အရိယသမာဓကောဇော၊ အရိယသမာဓ
 ကသည့်သမာဓျာ၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်၊ ဟို၊ ပဇာတိ၊ ပတ်၏၊ ကုသလံ၊
 ကုသိုလ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိသည်ကို၊ ပဇာတိ၊
 ပတ်၏၊ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသည်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ သဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်
 စွာ၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုလ်ကို၊ ပရိဟရေတိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ ပညာယအတ္တဇာနာ
 တိ၊ ဟိ၊ ပညာယအတ္တဇာနာတိဟူသည့်ကား၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအ
 ကြားအမြင်ရှိသောသူသည်၊ သုတမဟဉာဏော၊ သုတမဟရှိသောဉာဏ်
 နှ့်တည်သည်ဖြစ်၍၊ တံပဋိပတ္တိံ၊ ထိုအကျင့်မြတ်ပဋိပတ်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊
 ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ သုတာနုဿာရေန၊ များသော အကြားအမြင်ကို အစဉ်
 သျှောက်သဖြင့်၊ အနုပရိက္ခယ၊ အကျိုးကိုစူးစမ်းဆင်ခြင်သော၊ ဘာ
 ဝနာယစ၊ ဘာဝနာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဇ္ဈာနေန၊ အကြောင်းကိုစူးစမ်း
 ဆင်ခြင်သော၊ ဘာဝနာယစ၊ ဘာဝနာဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောကီယလော
 ကုတ္တရဘဒ္ဒံ၊ လောကီလောကုတ္တရာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်ပြားသော၊ ဒိဋ္ဌ
 ဓမ္မိက၊ ဒိဝိဘာဝံ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ခွဲဝအပ်သော
 အကျိုးကိုရှင်းယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏
 ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ထိုးဟွင်း၍လည်းသိ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ သုတဿယထာ၊ ရိယတ္တဿအတ္တပညာယဓမ္မပညာယဓမ္မာ
 နုဓမ္မာ၊ နိက္ခာဟောတိ၊ သုတဿယထာ၊ ရိယတ္တဿ အတ္တပညာယ
 ဓမ္မပညာယဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပဇ္ဇေါဟောတိဟူ၍၎င်း၊ သုတာနံဓမ္မာနံ၊ အတ္တဥပပ
 ရိက္ခတော၊ ပ၊ ပညာယစအတိဝိဇ္ဇာပဿတိတိ၊ သုတာနံဓမ္မာနံ အတ္တဥပပ
 ရိက္ခတော၊ ပ၊ ပညာယစအတိဝိဇ္ဇာပဿတိဟူ၍၎င်း၊ အာဟ၊ ဟောတေတိမူ
 ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အမြင်ဖြင့်၊ သုတဿ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ
 သော၊ ပရိယတ္တဿ၊ ဖြည့်စွမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ အညာ
 ယ၊ သိ၍၊ ဓမ္မံ၊ အကြောင်းကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဓမ္မာနုဓမ္မာ၊ နိပဇ္ဇော၊ လောကုတ္တ
 ရာဓမ္မအားလျော်သောဝိပဿနာဓမ္မကိုကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုတာ
 နံ၊ ကြားမြင်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ ပရမတ္ထဓမ္မတို့၏၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ဥပ
 ပရိက္ခတော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သောသူအား၊ ဓမ္မံ၊ ဇ္ဈာနက္ခမန္တိ၊ အကြောင်း
 ကိုရှုဆင်ခြင်ခြင်း၌ခန့်ကျန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မံ၊ ဇ္ဈာနက္ခမန္တိ ယာ၊
 အကြောင်းကိုရှုဆင်ခြင်ခြင်း၌ခန့်ကျန်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ နန္ဒာ၊ ဆန္ဒ
 သည်၊ ဇောယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဆန္ဒာဇောတော၊ ဖြစ်သောဆန္ဒရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊

၂၆၀ သေရဂါယာအဗ္ဗကထာနိသျ-ရဟိယတို့။

ဥဿဟတိ၊ ဝှပ် နိုင်၏။ ဥဿဟန္တော၊ ဝှမ်းနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တုလ
ယတိ၊ နှိုင်းချိုးနိုင်၏။ တုလယန္တော၊ နှိုင်းချိုးနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဒဟ
တိ၊ အားထုတ်နိုင်၏။ ပဒဟန္တော၊ အားထုတ်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာ
ယေနစော၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း၊ ပရမတ္ထံ၊ မြတ်သောအနက်ကို။ သန္တိကရော
တိ၊ မျက်မှော ကြုံ၏။ ပညာယစ၊ ပညာဖြင့်လည်း၊ အတိဝိဇ္ဇာ၊ အလွန်ထိုး
ထွင်း၍ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဣတိ၊ ဤကားအနက်။ ဥာတောအတ္ထောသုခေါဝ
ဟောတိ၊ ဥာတောအတ္ထောသုခေါဝဟော ဟူသည်ကား၊ ယထာဝရတ္ထော၊
အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဗိဗ္ဗုဓိန္နိ ကာမိအတ္ထောဝေဝ၊ ဗိဗ္ဗုဓိန္နိကအစရှိ
သောအကျိုး နှိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာမိအတ္ထောစ၊ ဒုက္ခအပေါ်ရှိသောအကျိုး
ကိုလည်းကောင်း၊ ယာယာဝတော၊ မပေ က်မပြန်ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊
ဥာတော၊ အဝိဝတော၊ ရအပ်ပြီ။ လောကီလောကုတ္တရာဘေဒံ၊ လော
ကီ လောကုတ္တရာ အပြာရှိသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အာဟတိ၊ ရှက်
ဆောင်၏။ နိဗ္ဗာဒေတိ ပြီးစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်။
ဘာဝနာ၊ ပွားစေအပ်သော၊ ယာပညာ၊ အကြင်ပညာသည် ပြုတာ၊ သတော
အားဖြင့်တည်၏။ သာပညာ၊ ထိုပညာသည်၊ သုတမတ္တေနော၊ များသော
အကြားအမြင်ရှိကာမျှဖြင့်သံလျှင် နသိဇ္ဈတိ၊ မပြီးသေး၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တဿာပညာယ၊ ထိုပညာကို၊ ပဗ္ဗပဇ္ဇနမိမိံ၊ ကျင့်သော၊ အစီရင်ကို
ဒဿန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ သေဝေထ၊ လ၊ ဝိမောက္ခန္တိတေ
ဝစနံ၊ သေဝေထ၊ လ၊ ဝိမောက္ခံဟူသောဤစကားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ၊
ထိုဂါထာ၌၊ သေဝေထပန္နာနံသေနာသနာနီတိ၊ သေဝေထပန္နာနိသေနာ
သနာနိဟူသောဤစကားဖြင့်၊ ကာယဝိဝေကံ၊ ကာယဝိဝေကကို၊ အာဟ၊
ဆို၏။ တေန၊ ထိုကာယဝိဝေကကိုဆိုသဖြင့်၊ သံယောဇနပဟာနသစ၊
သံယောဇဉ် နိပယိခြင်းကိုလည်း၊ ဝက္ခမာနတ္တာ၊ ဆိုသတ္တံသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဝိဝေကာရဟဿေဝ၊ ဆိတ်ငြိမ်းငြိမ်းထိုက်သော ရဟန်းအား
သာလျှင် ဝိဝေကာဝါသော၊ ဆိတ်ငြိမ်းခြင်း၌နေ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သီလ
သံဝရာဒယော၊ သီလသံဝရာအစရှိသည်တို့ကို။ ဣသံ၊ ဤသေဝေထပန္နာနိ
ဟူသောပုဒ်၌၊ အဝုတ္တထိဒ္ဓါ၊ အဝုတ္တထိဒ္ဓိနည်းဖြင့်ပြီးသည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
ထိအပ်၏။ စရေယျသံယောဇနပိပ္ပမောက္ခန္တိ၊ စရေယျသံယောဇနပိပ္ပ
မောက္ခံဟူသည်ကား၊ သံယောဇနဟိ၊ သံယောဇဉ် ဆယ်ပါးတို့မှ၊ ယ
ထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇန္တံ၊ မိတ်သည်။ ဝိပ္ပမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ တထာ၊ ထို
အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိပဿနာဘာဝနန္တု၊ ဝိပဿနာဘာဝနာ နှိုလည်းကောင်း၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၁-မဟာရန္ဒတ္ထရဂါထာ၊ ၂၆၁

မဂ္ဂဘာဝနဉ္စ၊ မဂ္ဂဘာဝနာကိုလည်းကောင်း၊ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ပဋိပစ္စေ
ယျ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သစေရတိ၊ နာမိ
ဂစ္ဆေယျဘတ္တာတိ၊ သစေရတိ နာမိဂစ္ဆေယျဘတ္တာဟူသည်ကား၊ တေ
သုပန္နသေနာ သေနသု၊ ယံအစွန်အနားဖြစ်သော ကျောင်းတို့၌လည်း
ကောင်း၊ ယထာလန္ဓိသု၊ အကြင်အကြင်ခုအပ်ကုန်သော၊ အဓိကုသလဓမ္မေ
သုစ လွန်ကဲသောကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်သော မဂ္ဂဘာဝနာ ဝိပဿနာဘာဝ
နာတို့၌လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗန၊ ရှေးဖြစ်သောမဂ္ဂဘာဝနာဝိပဿနာဘာဝနာ
မှ ဝိသေသဿ၊ ယူးသော၊ အပရံ၊ တပါးသောမဂ္ဂဘာဝနာ ဝိပဿနာဘာဝ
ကို၊ အလာဘာတော၊ မရခြင်းကြောင့်၊ ရတိ၊ အတိရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ န
လောယျ၊ မရသည်ဖြစ်အံ့ သံစောတိက္ခ၊ သမူဟေ၊ ရဟန်းအပေါင်၌၊ ကြိ
တတ္ထော၊ ကမ္မဋ္ဌာန် ဖြင့်နှောင်ဖွဲ့အပ်သည် ။ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနပရိဗန္ဓ
တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့် နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ သသုခ္ခါရေသု၊
ခြောက်ပါးသောခွါရုတို့၌၊ သတိအာ၊ ကွာယ၊ သတိတည်းဟူသောအကောင့်
အရှောက်ကို၊ ဥပဗ္ဗပနေန၊ ဖြစ်စေသဖြင့်၊ သဘမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဝသေယျဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆို၌ အံ့၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝိဟရန္တဿ၊
နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သံယေဒနေဝိပ္ပမောက္ခော၊ သံယောဇဉ်ဆတ်ပါမှ
လွတ်ကြောင် ဖြစ်သောမဂ္ဂဘာဝနာ ဝိပဿနာဘာဝနာသည်၊ အဝိနာမော
ဝေယျ၊ ဖြစ်ရမည်လည်၊ မသိ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ မဟာရန္ဒ
မထေရ်၏အလိုတော်တည်း၊ မဟာရန္ဒတ္ထရဂါထာဝဠာနာ၊ မဟာရန္ဒ
မထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၂၃၂-ဇောတိဒါသတ္ထရဂါထာ၊

ယေခေါတေတိအာဒိကာ၊ ယေခေါတေဤသို့ အစရှိသော ဂါထာတို့
သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဇောတိဒါသတ္ထ
ရဿ၊ ဇောတိဒါသမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ဗိ၊ ဤဇောတိ
ဒါသမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိယဗုဒ္ဓသု၊ ရှေ့ရှေးသော ဆရာရှင်တို့၏
အသံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကံလွန်သောကုသိုလ်
အထူးဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောလူ
တို့နတ်တို့တို့၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည် ပူးသည်ဖြစ်၍၊
ဘဂဝတော၊ ဆုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သိဝိဿ၊ လိခိ

၂၆၂

ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

မြတ်စွာဘုရား၏ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုသကော၊ အမျိုးအိမ်
 ၌ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပဝတ္တော၊
 ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကေဝသံ၊ တနေသ၌၊ သတ္တာရံ၊ သိရှိမြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ စုရန္တံ၊ ကြွတော်မူလာသည်ကို၊ ဒိဿ၊ ဖူးမြင်
 ရ၍၊ ပသန္တိ၊ ပိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာသုမာရိကဗလံ၊
 သရက်ဖြူသီးကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှ၏သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊
 တေနတာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုညကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံ
 ကြောင့်၊ ဒေဝေနုဿသ၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်
 ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရားပွင့်တော်
 မူသောအခါ၌၊ ပါဒိယတ္ထဇနပဒေ၊ ပါဒိယတ္ထဇနပုန်၌၊ ဝိဘဝသမ္ပန္နဿ၊
 စည်စိပ်ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၍၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအာ၊ ဇောတိဒါ
 သောတိနာမံ၊ ဇောတိဒါသဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏သော၊
 ထိုဇောတိဒါသ အမည်ရှိသောအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝိညုတံ၊ အထူး
 မြင်သိ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပဝတ္တော၊ ရောက်၍၊ စာရံ၊ အိမ်ကို၊ အာဝ
 သန္တော၊ မိုးအုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကေဝသံ၊ တနေသ၌၊ မဟာကဿပတ္ထရံ၊
 မဟာကဿပမထေရ်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်း
 အလို့ငှါ၊ စုရန္တံ၊ ကြွတော်မူလာသည်ကို၊ ဒိဿ၊ မြင်၍၊ ပသန္တိ၊ ပိတ္တော၊ ကြည်
 ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍၊ စတရဿ၊
 အရှင်မဟာကဿပမထေရ်၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊
 ကြာ နာရ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂါမေ၊ သီပေါရွာ၏အနီး ဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗတေ၊
 တောင်၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ဆောက်
 လုပ်စေ၍၊ ထေရံ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို၊ တတ္ထံ၊ ထိုကျောင်း၌၊ ပ
 သာပေတွာ၊ နေစေ၍၊ စတုဟိပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းငွေပါးတို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌ
 ဟန္တော၊ ဆည်းကပ်ပူဇော်သည်ဖြစ်၍၊ ထေရဿ၊ အရှင်မဟာကဿပ
 ထေရ်၏၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဒေသနာ၌၊ ပဗ္ဗိလဒ္ဓသံဝေဂေါ၊ ရအပ်သော
 ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿ
 နာ၌၊ ပရိကမ္ပံ၊ စီးဖြန့်ခြင်းပရိကံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ နစိရဿ၊
 ဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ဆဠာသိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ကာသုမာရိယ
 မထေရ်၏အပဒါန၌၊ ဇောတန္တံ၊ ထွန်းတောက်ပသော၊ ကဏိကရံ၊ က

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၂-ဇောတိဒါသတ္ထေရဂါယာ၊ ၂၆၃

ဏိကာရိဇ္ဈဝ၊မဟာဇောခါးပန်းကဲ့သို့၊ဇောတန္တံ၊တွန်းထောက်ပသော၊ပဗ္ဗတန္တရေ၊တောင်ကြား၌၊နိသိန္နံ၊နေထိုင်မှုသော၊ ဝိရဇံ၊ကိလေသာမြှူကင်းဝေးတော်မူသော၊ လောကဇေဋ္ဌံ၊ သတ္တလောကထက် ကြီးမြတ်တော်မူသော၊နရာသတံ၊ လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ သံဝိမြတ်စွာဘုရားကို၊အဗ္ဗသံ၊ဗု မြင်ရ၏၊ ဒိသ္မာန၊ဖူးမြင်ရသောကြောင့်၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညို သာမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမ္မနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊သိရေ၊ဦးခေါင်း၌၊အဉ္ဇလံ၊ လက်အုပ်ကို၊ ကတွာန၊ တင်ထားသည်ကိုပြု၍၊ ကာသုမာရိယံ သရက်ဖြူသီးကို၊အာဒါယ၊ယူ၍၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊သံဝိမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဟံ၊ငါသည်၊ အဒါသိ၊ကပ်လှူ၏၊ ဧတော၊ဤဘုဒ္ဓကပ် ကမ္ဘာမှ၊ဧကတိံ၊သေကပ္ပေ၊သုံးဆွဲကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဖလံ၊သရက်ဖြူသီးကို၊အဒါသိ၊ယူဘု ငြိ၊ ဝာယစေတနာယ၊ ထိုကောင်းမှုလျှာစေတနာကြောင့်၊ဒုဂ္ဂတိံ၊အပါယ်လေးပါးကို၊နာဘိဇာနာမိ၊ မသိတူး၊ဣဒံ၊ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ဖသဒါနဿ၊သရက်ဖြူသီးအလှူ၏ ဖလံ၊အကျိုးပင်တည်း၊မဟံ၊ငါအား၊ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊လိုက်နာပြုကျင့်ပြီ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏။ ။

ပန၊အထူး၊ ဘိုဆိုဦးအုံး၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊မြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည် ဟုတွာ ဖြစ်၍၊တိဏိပိဋကနိ၊ သုံးပါးသောပိဋကပ်တို့ကို၊ဥဂ္ဂဟေတွာ၊သင်ပြီး၍၊ ဝိသေသတော၊အထူးအားဖြင့်၊ ဝိနယပိဋကေသု၊ဝိနည်းပိဋကပ်တို့၌၊ကုသလဘာဝံ၊လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ဒသဝသိကော၊ဆယ်ဝါရသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ပရိသုပဋ္ဌာကော၊ပရိသတ်ကိုလုပ်ကျွေးသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ဗဟူဟိ၊လျားစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟံ၊ရဟန်းတို့၌၊သဗ္ဗိ၊တကွ၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ငန္တိတု၊ ရှိမှီ၊ခြင်းငှါ၊ သာဝဇ္ဈိံ၊ သာဝဇ္ဈိပြည်သို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊သွားသည်ရှိသော်၊အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ဧဒ္ဓ၊နုလရိဿမဝိ၊နာဒနတ္ထံ၊ အစွန်ရှည်သောခရီးကို သွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပင်ပန်းခြင်း နှစ်ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ တိတ္ထိယသနံ၊တိတ္ထိတို့၏၊အာရာဝံ၊အရံသို့၊ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဧကမန္တံ သင့်တင့်လျော့ကပတ်သော အရပ်၌၊နိသိန္နော၊နေသည်ဖြစ်၍၊ပဇ္ဇတပံ၊ လေးရပ်ဖီးရှိနိဿရိနိထက်လွင်ပူငါးအုပ်ကို

၂၆၄ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တပန္နံ၊ ပူဇေသော၊ ကေံပြာဟ္မဏံ၊ တယောကံသောပုဏ္ဏားကို၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ ကိံ၊ အသိနည်း၊ အညသိ၊ တပါးသော၊ တပ
 နိယေ၊ မိမိန္ဒပူဇော်တတ်သော တရားသည်၊ သတိရှိလျက်၊ အညံ၊ တပါး
 သောအပူကို၊ တပတိ၊ ပူပန်စေဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံ၊
 ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ကုပိတော၊
 အမြက် ထွက်သည့်ဖြစ်၍၊ ဘောမုဗ္ဗကာ၊ အိုရဟန်းဦးပျဉ်း၊ အညံ၊
 တပါးသော၊ တပနိယံ၊ ပူပန်စေတတ်သော တရားသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးလျှောက်၏၊ ထေရော၊ အရှင်ဇောတိဒါ
 သမထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ ကောပေါစဇ္ဈဿာပရ
 ဟေဋ္ဌနာစ၊ မာနောစသာရေန္တမဒေါပမာဒေါ၊ တဏှာအဝိဇ္ဇာဘဝသံဂ
 တိစ၊ တေဘပနိယာနရူပက္ခန္ဓောတိဂါထာယ၊ ကောပေါစဇ္ဈဿာပရ
 ဟေဋ္ဌနာစ၊ မာနောစသာရေန္တမဒေါပမာဒေါ တဏှာအဝိဇ္ဇာဘဝသံဂတိ
 စ၊ တေဘပနိယာနရူပက္ခန္ဓောဟူသောဂါထာဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသ
 တိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကောပေါစ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည် လည်း
 ကောင်း၊ ဣဿာစ၊ သူတပါးစည်းဝိပ်၍ပြုစုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပရ
 ဟေဋ္ဌနာစ၊ သူတပါးကိုညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မာနော
 စ၊ မာန်မူခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သာရေန္တမဒေါစ၊ ချုပ်ချယ်မေ့လျော့
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပမာဒေါစ၊ အလွန်မေ့လျော့ခြင်းသည် လည်း
 ကောင်း၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်
 လည်းကောင်း၊ ဘဝသံဂတိစ၊ ဘဝတပါးလားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေ၊ ထိုကောပအစရှိသောတရားတို့သည်၊ တပနိယာ ပူပန်စေ
 တတ်ကုန်၏၊ နရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပက္ခန္ဓာမမည်၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ သေ-ပြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ တသ္မိံ၊ တိတ္ထိယာရာဇေ၊ ထို
 တိတ္ထိ ဘုရား၏အရံ၌၊ သဗ္ဗေ၊ အသုံးစုံကုန်သော၊ အညတိတ္ထိယာစ၊ သာသနာ
 တော်မှတပါးသော အယူရှိကုန်သော တိတ္ထိတို့သည်လည်း၊ ထေရဿ၊
 ဇောတိဒါသမထေရ်၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ သုရဟန်းပြုကြကုန်၏၊
 ထေရော၊ အရှင်ဇောတိဒါသမထေရ်သည်၊ တေဟိ၊ ထိုတိတ္ထိ ဘုရားနှင့်၊ သမ္ဘိံ၊
 တကွ၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဘဝဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ နှို၍၊ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ တတ္ထံ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌
 ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇာတိဘူမိယေဝ၊ ဖွားတော်မူရာပြည်ရွာ
 သို့လျှင်၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ ဒဿ၊ နတ္ထံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းအကျိုး၌၊ ဥပဂတေသု

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၂-ဇောတိဒါသတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၆၅

ကပ်လာကုန်သော၊ ဥာတကောသု၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့တွင်၊ နာနာလက္ခိကော၊
 အထူထူးသောအယုတ္တိကုန်သော၊ ယညသုဒ္ဓိကော၊ ယဇ်ပူဇော်သဖြင့်သံ
 သရာဝဋ်မှ စင်ကြယ်၍ဟုအယုတ္တိကုန်သောဆွေမျိုးတို့ကို၊ ဩဝဒန္တော၊
 ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယေခေါတေဝေခမိသော၊ (ပ)ယံယံကမ္မံပကုပ္ပတိ
 တိဂါထာနွယံ၊ ယေခေါတေဝေခမိသောန(ပ) ယံယံကမ္မံပကုပ္ပတိဟူသော
 ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ မြွက်ဆိုတော်မူ၏၊ ဗရုသုပက္ကမာ၊
 ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ယေတေဇနာ၊ အကြင်သူတို့
 သည်၊ ဝေခမိသောန၊ ဝရတ္တခန္ဓစသောအမှုဖြင့်ဦးခေါင်းအစရှိသောကုသိုလ်
 အင်္ဂါတို့၌ပူပန်ခြင်းကို ပေးသဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာနတ္ထေန၊ အထူထူး
 အပြားပြားရှိသော၊ ကမ္မုနာစ၊ သူတပါးကို နှိပ်စက်ခြင်းတည်းဟူသော
 အမှုဖြင့်လည်းကောင်း၊ နန္ဒသော၊ လူတို့ကို ဥပရုန္တန္တိ၊ ဝိဗာဓေန္တိ၊ နှိပ်စက်
 တတ်ကုန်၏၊ တေဇနာ၊ ထိုနှိပ်စက်တတ်သောသူတို့သည်လည်း၊ တတ္ထေ
 ဝ၊ ထိုကမ္မကရဏာတို့၌သာလျှင်၊ ကိရန္တိ၊ ပက္ခိယန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံသည်၊ နပနနဿတိ၊ မသွေမ
 ချောက်မကင်းပျောက်၊ ကလျာဏံကုသလံဝါ၊ ကုသိုလ်လည်းဖြစ်သော၊
 ယဒိ၊ ထိုမျှ၊ ပါပကံအကုသလံဝါ၊ အကုသိုလ်လည်းဖြစ်သော၊ ယံကမ္မံ၊
 အကြင်စေတနာတို့၊ နရောသတ္ထော၊ သတ္တဝါသည်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ယံ
 ကမ္မံ၊ အကြင်အကျိုးပေးခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောကုသိုလ် အကုသိုလ်စေတ
 နာတို့၊ ပကုပ္ပတိဥပပိနောတိ၊ ဆည်းပူး၏၊ တဿဘဿေဝ တေနတေန
 ကမ္မေနဝေ၊ ထိုထိုကုသိုလ် အကုသိုလ်စေတနာသည်သာလျှင်၊ နိယံဒါ
 တဗ္ဗဝိပါကံ၊ ပေးအပ်သောအကျိုး ဟုဆိုအပ်သောအမွှာတို့၊ အာဒေါ၊ ပူ
 တတ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်အပေါင်းတို့တွင်၊ ယေတိ၊ ယေဟူသော
 သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်ဖြင့်၊ အနိယမေ၊ နှစ်သော၊ အနိယမကံ ညွှန်းခြင်းကို၊ ကာတဇ္ဇော၊
 ပြုအပ်၏၊ တေတိ၊ တေဟူသောသဗ္ဗနာမ်ပုဒ်ဖြင့်၊ အနိယမေတောဝေ၊ အနိယ
 မပုဒ်ကိုသာလျှင်၊ ပဋိနိဒ္ဒေသော၊ တမနိညွှန်းခြင်းကို၊ ကာတဇ္ဇော၊ ပြုအပ်၏၊
 ပဒ္ဒန္တယဿဝိ၊ ယေတေဟူသော သဗ္ဗနာမ်ပုဒ်နှစ်ပါး အပေါင်းကိုလည်း၊
 ဇနာတိ၊ ဣမိနာ၊ ဇနာဟူသောဤပုဒ်နှင့်၊ သဗ္ဗန္ဓာ၊ စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဇ္ဇော၊
 ပြုအပ်၏၊ ခေါတိ၊ ခေါဟူသောဤပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း
 ဝေခမိသောနာတိ၊ ဝေခမိသောနဟူသည်ကား၊ ဝရတ္တခန္ဓာဒိနာ၊ မြတ်သော
 ကိုယ့်ခန္ဓာတို့ပျက်ခြင်းအစရှိသော၊ သိသာဒိသု၊ ဦးခေါင်းအစရှိသည်တို့၌၊
 ဝေခမိနေန၊ ပင်ပန်းခြင်းကိုပေးသဖြင့်၊ ဝေဂမိ၊ သာနာတိ၊ ဝေဂမိသော၊

၂၆၆ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

နဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိရှိ၏။ သောဝေ အတ္ထော သိအနက်ငင်လျှင်တည်း။
 နာနတ္ထနစကမ္မ၊ နာနတ္ထနစကမ္မ၊ နာဟူသည်ကား။ ဟနနဏာတန
 ဟတ္ထပါဒါဒိ၊ ဆဒေနန၊ သတ်ခြင် ညည်းဆဲခြင်းလက်ခြေအစရှိသည်တို့ကို
 ဖြတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒကသေဋ္ဌဒါနာဒိနာ၊ သေးငယ်သောအပြစ်
 ကိုပေးခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာနာဝိ၊ နေ၊ အထူးထူးအပြား
 ပြားရှိသော၊ ဣပဿစာ၊ မြေ၊ သူတပါးကို နှိပ်စက်ညည်းဆဲခြင်းတည်း
 ဟူသောအမှုဖြင့်၊ မနုဿသုဘိ၊ မနုဿသုဟူသောစကားသည်၊ နိဒဿ
 နမတ္ထံ၊ နိဒဿနမျှသာဖြစ်သောစကားတည်း။ တသ္မာ၊ ထို၊ ကြောင့်၊ ထေ
 ကေမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဥပရုဇ္ဈန္တိတိ၊ ဥပရုဇ္ဈန္တိဟူသည်ကား၊ ဝိ
 ဟေဓန္တိ၊ နှိပ်စက်တတ်ကုန်၏၊ ဖရသု ပတ္တမာတိ၊ ဖရသု ပတ္တမာဟူ
 သည်ကား၊ ဒါရုဏပယောဂါ၊ ကြပ် ကြပ်သောအမှုကိုပြုတတ်ကုန်သော၊
 ကုရုရကမ္ပန္တာ၊ ကြမ်းကြပ်သောအမှုကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဇနာတံ၊ ဇနာဟူသည်ကား၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါ
 တို့သည်၊ တေဝိဘတ္ထေဝကိရန္တိတိ၊ တေဝိဘတ္ထေဝကိရန္တိဟူသည်ကား၊
 ဝုတ္တပ္ပကာရာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြစ်ကိုကုန်သော၊ တေပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ ယာယိကမ္မကရုဏာယိ၊ အကြင်ကြမ်းကြပ်သော အမှုတို့ဖြင့်၊
 အညော၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဗာမိ သု၊ နှိပ်ငှက်ကုန်၏၊ တတ္ထေဝတာ
 သုယေဝကာနုဏာသု၊ ထိုကြမ်းကြပ်သောအမှုကိုပြုခြင်းတို့ကြောင့်သာ
 လျှင်၊ သယမ္ပိ၊ မိမိတို့သည်လည်း၊ ကိရန္တိ ပက္ခိယန္တိ၊ ခံစားနေကုန်၏၊
 တထာရူပံယေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 ကို၊ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားနေကုန်၏ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း
 တထေဝကိရန္တိတစ၊ တထေဝကိရန္တိဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိသေး၏၊
 သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း၊ အညောသံ၊ တပါးသောသူတို့အား၊ ဒုက္ခံ ဆင်းရဲ
 ကို၊ အကံသုယထာ၊ ပြုကုန်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထို၊ အတူသာလျှင်၊ အညော
 ဟိ၊ တပါးသောသူတို့သည်၊ ကရိယန္တိ၊ ဆင်းရဲသို့ရောက်စေအပ်ကုန်၏၊
 ဒုက္ခံ ဆင်းရဲသို့၊ ပာပိယန္တိ၊ ရောက်စေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ကမ္ပံ၊
 ကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာသည်၊ နသုဿတံ၊ မသွေ့မချောက် မကင်း
 ပျောက်၊ ဟိသမ္ပံ၊ မှု၏၊ ကမ္ပံ ကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာသည်၊ ဧတန္တိ
 ဧကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဥပပိယပိပု၊ ကံ၊ လည်းပူအပ်သောအကျိုးကို၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၂-ဇောတိဒါသက္ခေရဂါထာ၊ ၂၆၇

အဒတ္တ၊ မပေမု၍၊ နဝိဂန္ထလီ၊ မကင်းမပျောက်မသွေ့မချောက်၊ အဝသေ
သဝစ္စယသမဝယော ကြွင်းသောအကြောင်းတရား၏ညီညွတ်ခြင်းသည်၊
သဘိရှိသော်၊ ဝိပစ္စတော၊ အကျိုးကိုပေ သလျှင်ကတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်
ကား၊ အဓိပ္ပာယ်ော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခင်း၌၊ နဟိကမ္မံန
ပဿတိဘိ၊ နဟိကမ္မံနပဿတိဟူ၍၊ သင်္ခပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊
ဂုတ္တမတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ကို၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ခွဲဝေ၍၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တ
ဝါတို့၏၊ ကမ္မသကတံ၊ ကံသာလျှင်ဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဘာဝေဝတံ၊
ထင်စွဲ ပြုခြင်းငှါ၊ ယံကရောတိတိဂါထံ၊ ယံကရောတိ အစရှိသောဂါထာ
ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အက္ခော၊ အနက်
ကား၊ ကလျာဏံကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့ ပါကံအကုသ
လံဝါ၊ အကုသိုလ်သည်ဖြစ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကုသိုလ်အကုသိုလ်
စေတနာကို၊ သက္ခော၊ သတ္တဝါသည်၊ ကချေတိ၊ ပြုတတ်၏၊ ကရောန္တော
စ၊ ပြုပြီးသော်လည်း၊ တတ္ထ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာတို့တွင်၊ ယံ
ကမ္မံ၊ အကြင်စေတနာသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဗလဒါနသက္ခေပံ၊
အကျိုးပေးခြင်းငှာစွမ်း နှိုင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊
ပဏုပ္ပဘိဥပစိနောတိ၊ ဆည်းပူးတတ်၏၊ တဿတဿေဝဒါယာဒေါတိ၊
တဿတဿေဝဒါယာဒေါဟူသည်ကား၊ တဿတဿေဝကမ္မဗသဿ
ထိုထိုကုသိုလ် အကုသိုလ်စေတနာသည် ပေးအပ်သောအကျိုးကိုသာ
လျှင်၊ ဂဏှနတော၊ ယူတတ်သောကြောင့်၊ ဒါယာဒေါ၊ ဒါယာဒမည်၏၊ တေ
နတေနကမ္မေန၊ ထိုထိုကုသိုလ် အကုသိုလ် စေတနာသည်၊ ဒါတဗ္ဗဝိပါ
ကဿ၊ ပေးအပ်သောအကျိုး၏ဘာဝိ၊ အတို့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင်၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘာဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ကမ္မသကတံ၊ ကံသာလျှင်ဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ ကမ္မသကာ
မာဏာသက္ကာ ကမ္မဒါယာဒါ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အဟေ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ မာဏဝ၊ လူ့လင်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကမ္မသကာ၊ ကံ
သာလျှင်ဥစ္စာရှိ ဘုဒ္ဓ၏၊ ကမ္မဒါယာဒါ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာသည်
ပေးအပ်သောအကျိုးကို ယူတတ်ကုန်၏၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊
သုတ္တာ ကြား၍၊ ထေရဿ၊ ဇောတိဒါသမထေရ်၏၊ ဥာတကာ၊ အဆွေ
အမျိုးတို့သည်၊ ကမ္မသကတာယ၊ ကံသာလျှင် ဥစ္စာရှိသည်၏အဖြစ်၌၊
ပဟိဋ္ဌဟံသု၊ တည်ကြကုန်၏၊ ဇောတိဒါသက္ခေရဂါထာ၊ ဇောတိ
ဒါသမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နုဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂၆၈ လေရဂါထာအတ္ထကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုယထိဝဂ်-၁၃၃-ဟေရညကနိစ္ဆေရဂါထာ။

အတ္ထယန္တိ အဟောရညာတိအာဒိကာ၊ အတ္ထယန္တိ အဟောရညာအစရှိကုန်
သောဂါထာတို့သည်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
ဟေရညကနိစ္ဆေရဿ၊ ဟေရညကနိမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့
တည်း။ ကိရတံပါကဋံ ကရောမိ၊ ထိုကောင်းကိုထင်စွာပြဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤဟေ
ရညကနိမထေရ်သည်။ ဘဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်
ထက်တော်၌၊ ဟံသာဝတီနဝရေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုး
အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြာ၊ လိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊
ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဘေဒကော၊ သူစား
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဇိဝန္တော၊ အသက်မွေးသည်ရှိသော်၊ ဧကဗ္ဗေသံ၊
တနေ့သ၌၊ သတ္ထုသာဝကဿ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်ဖြစ်
သော၊ သုဇာတဿနာမ၊ သုဇာတာအမည်ရှိသောမထေရ်အား၊ ပံသုကူ
လံ၊ ပံသုကူသက်နိုးကို၊ ပရိယေသန္တဿ၊ ရှာစဉ်၊ ဥပဗုဒ္ဓဿ၊ ထက်ဝက်
သောပုဆိုးကို၊ ပရိစ္စဇိ၊ စွန့်လှူ၏။ သေ။ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေန
တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုညကဗ္ဗေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊
တာဝတိံသေသု၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာ
ပရံ၊ ထိုမှ၍မှ၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ဘုံလူ့ဘုံတို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျွန်
လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်
တော်မူသောအခါ၌၊ ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏၊ စောရဿာတ
ကဿ၊ ရိုးသူကိုသတ်ဖြတ်တတ်သော၊ တောဇကဿ၊ ရွာစား၏၊ ပုတ္တော
ဟုတွာပုတ္တဘာဝေန၊ သား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုအမျိုး
ကောင်းသားအား၊ ဟေရညကနိတိနာမံ၊ ဟေရညကနိဟူသောအမည်
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊
အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝိတုအတ္ထယေန၊ အဘလွန်သဖြင့်၊ ရညော၊
ကောသလမင်းကြီးသည်၊ တတ္ထိံယေဝဂါမဘောဇကဗ္ဗာနေ၊ ထိုရွာစား
အရာ၌သာလျှင်၊ ဗွဝိတာ၊ လားအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇေတဝနပရိဂ္ဂဟဏေ၊ ဇေ
တဝနကျောင်းကို အလှူခံသောနေ၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရား၏အနုတော်
တော်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပရိယန္တသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓါတရားရှိသည်
ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကနိဋ္ဌဿ၊ ညီငယ်အား၊ တံဌာနန္တရံ၊ ထိုရွာစား

၂-ဒုကနိပါတ်- ၂-ဒုတိယဝဂ်- ၁၃၃-မောရညကောနိတ္တေရဂါယာ၊ ၂၆၉

အရာအထူးကို၊ ဒါပေတွာ၊ ပေးစေ၍၊ ရာဇာနံ၊ ကောသလမင်းကြီးကို၊ အာ
ပုန္တိတွာ၊ ပန်ကြား၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန် ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌ
ပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိဗ္ဗိရဿဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုသ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဥပဗုဒ္ဓဿဒါယာ
ကမထေရ်၏အပဒါနိန္ဒာ၊ ။

တဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တ
ဿ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ သုဇာတောနာမ၊ သုဇာတအမည်ရှိသော
သာဝကော၊ တပည့်သည်၊ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို၊ ဂဓေသန္တော၊
ရှားဖိုးလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဒ၊ ထိုပဒုမုတ္တရလူတမြတ်စွာပွင့်တုန်းခါ၌၊ သံကာ
ရေ၊ တံမြက်ခြေးရ၌၊ စရ၊ တစရတိ၊ လှည့်လည်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဂရေ
ဟံသာဝတိယာ၊ ဟံသာဝတီမြို့၌၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဘဇုကော၊ သူစ
စားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပဗုဒ္ဓဿံ ထက်ဝက်သောပုဆိုးကို၊ ဒတွာန၊ ပေး
လှူပြီး၍၊ သိရဿဦးဖြင့်၊ အတိဝါဒယိ၊ ရှိခိုးပြီ၊ သုကတေန၊ ကောင်းစွာ
ပြုအပ်သော၊ တေနဟာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မေန၊ ကံကြောင့်
၎င်း၊ စေတနာပဏိဓိဟိစ၊ စေတနာ ဆုတောင်းခြင်းတို့ကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဘာဝ
တိသံ၊ ဘာဝတိ သာနတ်ပြည်သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂန္တိ၊ သွားရပြီး ။

အဟံ ငါသည်၊ တေတ္ထိယကုတ္တတ္တံ၊ သုံးဆွဲသုံးကြိမ်၊ ဒေဝန္ဓော၊ သိကြား
နတ်မင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေဝန္ဓံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ အကာယယိ၊ ပိုး
အုပ်ရပြီးသတ္တဝါသတိကုတ္တတ္တံ၊ နှစ်ဆဲရနတ်ကြိမ်နှစ်ပတ်လုံးလည်း၊ စက္ကဝတ္တံ၊
မကြာမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူပြီ၊ ပဒေသန္တံ၊ ပဒေသရာဇ်
မင်းအဖြစ်သည်၊ ဝိပုလံ၊ မျှော့စွာ၏၊ ဂဏနတော၊ ဂဏန်းသင်္ချာအော၊ ဖြင့်၊
အသင်္ချေသျှံ၊ မရေတွက်နိုင်၊ ဥပဗုဒ္ဓဿဒါနေ၊ ထက်ဝက်သောပုဆိုးကို
လှူရဲခြင်းကြောင့်၊ အကုသေဝတယော၊ ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခေဒ၊ မီးမွေ့
လျော်ရ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အန္တယနေ၊ ဣန္ဒြိယနေ၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်၊
သကောနံ၊ ဘောနှင့်ကကွ၊ သပဗ္ဗတံ၊ ဟိမဝန္တာတောင်နှင့်တကွ၊ ခေါမ
ဒဿဟိ၊ ခေါမတိုင်၌ဖြစ်ကုန်သောပုဆိုးတို့ဖြင့်၊ ဘာဒေယျံ၊ ဗိုလ္လမ်းနိုင်
၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အလုံးစုံသော အကျိုးသည်၊ အဗုဒ္ဓဿဿ၊
ထက်ဝက်သောပုဆိုးကိုလှူရဲခြင်း ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ ဣတော၊
ဤဘဒ္ဒကပ်ကုတ္တတ္တံ၊ သဘာဝသဟဿကပ္ပေ၊ ကုတ္တတ္တံတသိန်းထက်၌၊ တဒါ၊
ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ယယစေတနာယ၊

၂၂၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဒါနံ၊ ထက်ဝက်သောပုဆိုးအလှူကို၊ အဒဒိ၊ လှူတူး
ပြီးတာယစေတနာယ၊ ထိုကောင်းမှုလျာစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်
လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မလိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရ
ခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ အဗုဒ္ဓဿဿ၊ ထက်ဝက်သောပုဆိုး
ကိုလှူခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ။ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိ
လေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ (ပ)။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာတု
ရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

ပန၊ စကားအထူးဆက်ဆိုပြီး အံ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊
ရောက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကနိဋ္ဌဘာတရံ၊ ညီအငယ်ကို၊ တာတာကမ္မ
တော၊ ထိုအရာအထူးမှ၊ နိဝတ္တေတုကာမော၊ နစ်စေလိုသည်ဖြစ်၍ တထို့
ယေဝကမ္မေ၊ ထိုအရာအထူး၌သာသျှင်၊ အဘိရတိ၊ အလွန်မွေ့လျော်သည်
၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တံ၊ ထိုညီအငယ်ကို၊ စောဒေန္တော၊ အပြစ်တင်
လိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တယန္တိ အဟောရတ္တာ၊ ပ၊ ဝိပါကောဟိဿပါပကော
ဟိ၊ ဂါထာနွယံ၊ အတ္တယန္တိ အဟောရတ္တာ၊ ပ၊ ဝိပါကောဟိဿပါပကော
ဟူသောဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ။ အဟောတ္တော
ရတ္တိဒိဝါနိ၊ နုညဉ့်ဘို့သည်၊ အတ္တယန္တိ အတိတ္တမန္တိ လွန်ကုန်၏၊ ဇိဝိတံ၊
ဇိဝိတိန္ဒြသည် ဥပရုက္ခတိ၊ ခဏနိရောဓ၏အစွမ်းဖြင့်ချုပ်၏၊ မစ္စာနံ၊ သတ္တ
ဝါတို့၏၊ အာယု၊ အသက်သည်၊ ခိယျတိ၊ ကုန်လွယ်၏၊ ကံမိဝ၊ အတယ်ကဲ့
သို့နည်းဟူမူကော၊ ကုန္တဒီနံ၊ တောင်မှတက်ဆင်းမြစ်ပေါင်းတို့၏၊ သြဒကံ၊
ရေသည်၊ ခိယျတိဝိယျတိ၊ ခမ်းချောက်သကဲ့သို့တည်း။ ။ နယ၊ ထို
သံသရာဝဋ်၌မပြန်သည်ဖြစ်လျက်၊ ဗောလော၊ မလိဇ္ဇာသောသူသည်၊ ပါပါ
နိကမ္မာနံ၊ မကောင်းမှုကံဘို့ကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ ကရံ၊ ကရာန္တံ၊ ပ၊ ပြုသော်
လည်း၊ နဗုက္ခတိ၊ ဒုက္ခ၏အကျိုးကိုမသိတတ်၊ ဝေဇ္ဇိ၊ ဤသို့မသိသော်လည်း၊
ပစ္ဆာ၊ ရေ၌ဖြစ်ခြင်းအစရှိသောနောက်ကလေး၊ အဿ၊ ထိုသူရိက်အား၊
ကဗျကံကဗျကမေဓ၊ အလိုရှိသောဆင်းရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ အဿပါပကမ္မဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏၊
ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ပါပကောနိဟိနော၊ ယူတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊
ကဗျကံကဗျကမေဓ၊ အလိုရှိသောဆင်းရဲသည် သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၃-ဟောရညကာနိစ္ဆေရဂါထာ၊ ၂၇၀

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ အစွယန္တိတိ၊ အစွယန္တိ ဟူသည်ကား။ အတိတ္တ
မန္တိ၊ လွန်ကုန်၏။ လဟံလဟံ၊ လျှင်စွာလျှင်စွာ။ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ လွန်ကုန်၏။
ဣဟိ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အဟော၊ ရတ္တာတိ၊ အဟော
ရတ္တာဟူသည်ကား။ ရတ္တိဒိ ဝါနိ၊ ညဉ့်နံ့တို့သည်၊ ဇိဝိတံ ဥပရုဏ္ဏတိ ဟံ၊ ဇိဝိ
တံ ဥပရုဏ္ဏတိဟူသည်ကား။ ဇိဝိတံ၊ န္တံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေသည်။ ခဏိကနိ ခောဝေ
သေန၊ ခဏိကနိရောဓ၏ အစွမ်းဖြင့် နရုဏ္ဏာ၊ ချုပ်၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြွင့်
ကြောင့်။ ခဏာခဏေတွံ ဘိက္ခုဇာယသိစဇိယသိစမိယသိစ ဥပပဇ္ဇာသိစာ
တိ၊ ခဏာခဏေတွံ ဘိက္ခုဇာယသိစဇိယသိစမိယသိစ ဥပပဇ္ဇာသိစဟူ၍၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တွံ၊ သင်သည်။ ခဏာခဏ၊ ခဏတိုင်း
ခဏတိုင်း။ ဇာယသိစ၊ ဥပ ဝက္ခဏာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသို့လည်း ရောက်၏။
ဇိယတိစ၊ ဥတိခဏအားဖြင့် အိုခြင်းသို့ရောက်ရ၏။ မိယသိစ၊ ဘင်္ဂက္ခဏ
အားဖြင့် ပျက်ခြင်းသို့ရောက်ရ၏။ ဥပပဇ္ဇာသိစ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း
သို့လည်း ရောက်ရ၏။ အာယုဒိယုတိမစ္စာနန္တိ၊ အာယုဒိယုတိမစ္စာနံ ဟူ
သည်ကား။ မရိတဗ္ဗသဘာဝတ္တာ၊ သေခြင်းသဘော ရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ မစ္စာတိ၊ မစ္စဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမာနံ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိကုန်သော၊
ဣမေသံသတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏။ အာယု၊ အသက်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရ
ဟန်းတို့၊ ယော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ဗိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဇိဝတိ၊ အသက်
ရှည်၏။ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ ဝဿသကံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး၊ ဇိဝတိ၊
အသက်ရှည်၏။ အပ္ပံ၊ အနှစ်တရာအောက် အယုတ်သည်လည်းကောင်း။
တိသျှာဝ၊ အနှစ်တရာတက် အလွန်သည် လည်းကောင်း။ ဇိဝတိ၊ အ
သက်ရှည်၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ ပရိန္တန္တကာလပရမာယု၊ ပိုင်းခြားအပ်သော
ကာလအတိုင်း အရှည်ရှိသော အသက်သည်။ ဝိယုတံ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်း
သို့ရောက်၏။ ခယဉ္စ၊ ကုန်ခြင်းသို့ လည်းကောင်း။ သပ္ပန္နဉ္စ၊ ပျက်ခြင်းသို့
လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ယထာကံ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း
ဟူမူကား။ ကုန္တဒီနံ၊ မြစ်ငယ်တို့၏။ ဩဒကံ၊ ရေသည်။ ဝိယတိယထာ၊ ကုန်
ခြင်းပျက်ခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့တည်း။ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်
ကား။ ပဗ္ဗတေယျာနံ၊ တောင်မှသက်ဆင်းကုန်သော၊ ကုန္တဒီနံ ခုဒ္ဒကနဒီနံ၊ မြစ်
ငယ်တို့၏။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ဗိရံ၊ ရှည်မြင့်စွာ၊ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်း။ လဟုတရံ၊
အလွန်လျှင်စွာ၊ ဝိယတိ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့ရောက်၏။ အာဂတမတ္တိယေ
ဝ၊ သာယာမျှသာလျှင်။ ဝိန္တတံ၊ ကင်းပျောက်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ဝေ၊ ဤ
သို့။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အာယု၊ အသက်သည်။ လဟုတရံ၊ အလွန်

၂၇၂ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဝဿ-ဒုတိယတွဲ။

လျှင်စွာ၊ ခိယတိဓယံဝစ္ဆတိ၊ ကုန်ခြင်းပျက်ခြင် သို့ရောက်၏။ ဧညတ၊ ဤ
ကုန္ဒဒီနံဩဒကံဟူသောပုဒ်၌လည်း၊ မနောယောဓမ္မာနသန္တိယထာ၊ မနော
ယောဓမ္မာနသံဟူသောပုဒ်ကဲ့သို့၊ ဥဒကမေဝဩဒကန္တိ၊ ဥဒကမေဝဩဒကံ
ဟူသောဝစနတ္ထကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ အထပါပါနိကမ္မာနိကရံဗာလောန
ဗုဏ္ဏာဘိတိ၊ အထပါပါနိကမ္မာနိကရံဗာလောနဗုဏ္ဏာဘိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ အနိစ္စေဝိသမာနော၊ မမြဲသည်ဖြစ်ချက်
လည်း၊ ဗာလော၊ လူရိုက်သည်၊ လောဘဝသေနဝါ၊ လောဘ၏အစွမ်းအား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကောဓဝသေနဝါ၊ အမျက်ထွက်သည်၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုကိုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ကရောန္တော
ပိ၊ ပြုသော်လည်း၊ နဗုဏ္ဏာဘိ၊ ဒုက္ခန္တအကျိုးကိုမသိတတ်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှု
ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသော်လည်း၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရောတိ၊ ငါပြုမိ
၏ဟူ၍၊ အဗုဏ္ဏနကောနာမ၊ မသိသောသူသည်သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣမဿ
ကမ္မဿ၊ ဤမကောင်းမှုကံ၏၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်
သော၊ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲသော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
ပနဣဘိဇေ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ အဇောနနတော၊ မသိခြင်းကြောင့်၊ နဗုဏ္ဏာဘိတိ၊
နဗုဏ္ဏာဘိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပစ္ဆိမဿကဋ္ဌကံဟောတိတိ၊ ပစ္ဆိမဿက
ဋ္ဌကံဟောတိဟူသည်ကား၊ ပါပဿကမ္မဿ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ အာယူ
ဟနက္ခဏေ၊ အားတုတ်သောခဏ၌၊ ဣမဿကမ္မဿ၊ ဤမကောင်းမှုကံ၏၊
ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိန
ဗုဏ္ဏာဘိ၊ အကယ်၍ဒုက္ခ၏အကျိုးကိုမသိသည်ဖြစ်အံ့၊ ပန၊ ထိုသို့မသိသော်
လည်း၊ တတော၊ ထိုအကုသိုလ်တရားကိုအားထုတ်သည်မှ၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်
ကာလ၌၊ နိရိယာဒိသု၊ ငရဲအစရှိသည်၌၌၊ နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်သော၊ အဿဗာ
လဿ၊ ထိုသူရိုက်အား၊ ကဋ္ဌကံအနိဗ္ဗဒုက္ခမေဝ၊ အလိုမရှိအပ်သော၊ ဆင်း
ရဲသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏၊ ဝိပါကော၊ အ
ကျိုးသည်၊ ဟံယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာ၏၊ အဿပါပ
ကမ္မဿ၊ ထိုမကောင်းမှု ကံ၏၊ ဝိပါကောနာမ၊ အကျိုးမည်သည်ကား၊
ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ပါပကောနိဟိနော၊ ယုတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊
အနိဗ္ဗာဇေ၊ အလိုမရှိအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏၊ ဣမံပနဩဝါဒံ၊ ဤအဆုံးအမကို၊ သုက္ခာ၊ ကြား၍၊ တေရဿ၊
ဟေရညကာနိမထေရ်၏၊ ကနိဋ္ဌဘာတာ၊ ညီအငယ်သည်၊ ရာဇာနံ၊ ကော
ဗုဿမင်းကြီးကို၊ အပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်ကြား၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ နိဝိ

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၃-ဟေရညကာနိစ္ဆေရဂါထာ၊ ၂၇၃

ရသေ။ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ သဒတ္တံ၊ မိမိအကျိုးဟု ဆိုအပ်သောမဂ်
ဖိုလ်ကို၊ နိဗ္ဗာဒေသိ ပြီးစေ၏။ ဟေရညကာနိစ္ဆေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဟေ
ရညကာနိမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၄-သောမဒတ္တတ္ထေရဂါထာ၊

ပရိတ္တံဒါရုန္တိ အာဒိကာ။ ပရိတ္တံဒါရုံဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊
အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သောမမိတ္တတ္ထေရဿ၊
သောမမိတ္တမထေရ်၏ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယမိ ဤသောမမိတ္တမ
ထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိ ခဗ္ဗသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်
တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူး
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောလူ့ ဘုံနတ်ဘုံတို့၌၊ ပုညာနိ
ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပပိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဿ၊ သိခါအမည်
တော်ရှိသော၊ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ကံထက်တော်၌
ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နဗ္ဗတ္တိဟော၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ အထူးမြင်သိပညာရှိ
သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဘုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဘုရား၏
ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညို
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ တနေ့သ၌၊ ကိံ သုကရက္ခံ၊ ပေါက်ပင်
ကို၊ ဝုပ္ပိတံ၊ ပေါက်ပန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဝဟေပွာ၊ ယူ၍၊
သတ္ထာရံ၊ သိခါမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌
ဝိဝိတွာ၊ ပစ်ကြဲ၍၊ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တေနတာ
ဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုညကမ္ပေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမ
နုဿသု၊ နတ်ဘုံလူ့ ဘုံတို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမ
သိဗ္ဗိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဗာ
ရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတော၊
ဖြစ်၍၊ သောမမိတ္တောဘိလန္တနာမော၊ သောမမိတ္တဟုရအပ်သောအမည်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ တိဏ္ဍိပေဒါနံ၊ ပေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရဂူ၊ ကမ်းတဘက်သို့
ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိမလေနာမ၊ ဝိမလအမည်ရှိသော၊ ထေရေ
နမထေရ်နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ ကထပရိဝယတ္တာ၊ ပြုအပ်သောလေ့ကျက်ခြင်း
ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဘိဏ္ဍာ၊ မပြတ်၊ တဿ၊ ထိုဝိမလမထေရ်၏၊
သန္တိကံ၊ အထံတို့၊ ဂန္တေန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဓမ္မံ တရားကို၊ သုတွာ၊

ကြားနာရ၍၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ လေ့ပသဒေါ၊ ရအပ်သော
 ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စမတွဲ၊ ရဟန္တ၊ ပြု၍၊ လေ့ပသဒ္ဓါဒေါ၊ ရအပ်
 သောပစ္စည်းအဖြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္တပဒိုပတ္တိံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ဝတ်ကို၊ က
 ရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရတိ၊ ဖုည၌လည်၏၊ ဝိမလတ္ထေရောပန၊ ဝိမလ
 မထေရ်သည်ကား၊ ကု၊ သိတော၊ ဖျင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မိန္ဒပဟုလော၊ ငိုက်ခြင်း
 များသည်ဖြစ်၍၊ နတ္ထိံ၊ ဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ဘို့ကို၊ ဝိတံနာမေတိ၊ လွန်စေ၏၊ သောမ
 မိတ္တော၊ သောမမိတ္တမထေရ်သည်၊ ကုသိတံနာမ၊ ဖျင်းရှိခြင်းမည်သည်ကို၊
 နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ဝသနေး၊ နေခြင်း၌၊ ကောဂုဏော၊ အဘယ်ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိ
 အံ့နည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့သုံးသွင်း၍၊ ဝံ၊ သိဝိမလမထေရ်ကို၊ ပဟံ၊ ဝံ၊ စွန့်ခဲ့၍၊
 မဟာကဿပတ္ထေရံ၊ မဟာကဿပမထေရ်သို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊
 တဿ၊ ထိုမဟာကဿပမထေရ်၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊
 ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နမိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီ
 သာလျှင်၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ အပဒါနေး၊ အပဒါန၌၊ ကိံသုကံ၊ ပေါက်ပန်းကို၊ ပုပ္ဖိတံ၊ ပွင့်
 သည်ဘုဒိသွားမြင်၍၊ အဇ္ဈတိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပတ္တဟေတွာန၊ မြောက်၍၊
 ဗုဒ္ဓသဋ္ဌံ၊ သီရိမြတ်စွာဘုရားကို၊ သရိတွာန၊ အောက်မေ့၍၊ အာကာသေ၊
 ကောင်းကင်၌၊ အဘိပူဇယံ၊ ပူဇော်ပြီး၊ သုကတေန၊ ကောင်းစွာပြုအပ်
 သော၊ တေနဝကဓမ္မနစ၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတနာ
 ပဏိမိတိစ၊ စေတနာဆုတောင်းခြင်းတို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မာနုသံ၊ လူ
 ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဝံ၊ ကိုယ်ဘိုးဇာတိတွာ၊ စွန့်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တာဝတိံသံ၊
 တာဝတိံသာတုံသို့၊ အဂန္တိံ၊ လားပြီ၊ ဣတောဘဒ္ဒကပ္ပတော၊ ဤ
 ဘဒ္ဒကပ်ကပ္ပာမှ၊ ကေတိံသေကပ္ပေသုံးဆူတကပ္ပာထက်၌၊ ယံကမ္မံ၊ အ
 ကြံပေါက်ပန်းလှသောအမှုကို၊ တဒါ၊ ထိုသီရိမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူ
 သောအခါ၌၊ အကဓိ၊ ပြုခဲ့ဘူးပြီ၊ ဗုပ္ပတိံ၊ အပါယ်လား၊ မြင်းကို၊ နာဘိဇာနာ
 မိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤအပါယ်လေးပါးကိုမသိခြင်းတည်းဟူသော အကျိုး
 သည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကိုပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊ ပလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊
 မယံ၊ ငါသည်၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်
 ကုန်ပြီ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊
 လိုက်နာပြုကုန်ရပြီ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆို၍၊ အံ၊
 အရဟတ္တ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝိမလတ္ထေရံ၊ ဝိမလမထေရ်ကို၊
 ဩဝါဒေန၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ တစ္ဆန္တေ၊ ခြင်းမောင်းလိုက်သည်ဖြစ်၍၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၄-သောမဒတ္တတ္ထေရဂါယခ၊ ၂၇၅

ပရိက္ခံသေဝေသံသောဒါရုံ၊ သင်တုံးကို၊ အာရဟံ၊ တကံစီ ချီ မဟဏ္ဏဝေ၊
သမုဒ္ဒရာန္တံ၊ သီဒေယထာ၊ နင်ရာသကဲ့သို့ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတု၊ သာဓုဇီဝိဝိ၊
ကောင်းသောအသက်မွေးခြင်း၊ ရှိသော်လည်း၊ ကုသိတံ၊ ပျင်းရိသောပုဂ္ဂိုလ်
ကို၊ အာမ္မတ္တံ၊ ယသ္မာအကြင်ကြောင့်၊ သီဒတိ၊ နစ်ရ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
ကုသိတံ၊ ပျင်းရိသော၊ ဟိနဝိရိယံ၊ ပုတ်လျော့သောလုံ သင်္ခါ၊ သာတံ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်၊ ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ရှောင်ကွင်း ရာဇံ၊ ပဗ္ဗိဝိတ္တဟိ၊ ခဏ် ငြိမ်ခြင်းကို အ
လိုရှိကုန်သော၊ အရိယေဟိ၊ အရိယာဖြစ်ကုန်သော၊ ပဟိတတ္ထေဟိ၊ နိဗ္ဗာန်
သို့စေလွှတ် အပ်သော၊ ဟိ၊ ရှိကုန်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ အဋ္ဌိ အာရန္တဝိရိယေဟိ၊ အား
ထုတ်အပ်သောလုံးလှရှိကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိဘုရားနှင့်၊ သဟ၊ အ
တူတကွ၊ အာဝသေ၊ နေရာ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့နှင့်၊ ပရိက္ခံဒါရုမာရဟံ၊ ယထာသီဒေမဟဏ္ဏဝေတိ၊
ပရိက္ခံဒါရုမာရဟံ၊ ယထာသီဒေမဟဏ္ဏဝေ ဟူသည်ကား၊ ပေသကလော၊
သီလကိုချစ်သော၊ ကုလပုတ္တောဝိ၊ အမျိုးသားသည်လည်း၊ ကုသိတံအလ
သပုဂ္ဂလံ၊ ပျင် ရိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နိဿယ၊ မှီ၍၊ သီဒတိ၊ နစ်ရ၏၊ သံသာ
ရေးသံသာရာနှင့်၊ ပတတိ၊ ကျရ၏၊ တဿ၊ ထိုပျင်းရိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပါရုံ၊
ထိုဌာတက်ကမ်း၊ ဟုဆိုအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ နဝတ္ထဟိ၊ မရောက်နိုင်၊
ဘေ၊ ထိုပျင်းရိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နိဿယေ၊ မှီရာ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြောင့်
ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့နစ်မွန်းတတ်သောသတောရှိ၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အဓိကုသသမ္ပဝသေန၊ ကဲလွန်သောကုသိုလ်မွေ့၏အစွမ်းဖြင့်
သိသံ၊ ပြီးခေါင်းကို၊ အနုက္ခိဝိတော၊ မချိကြမူ၍၊ ကုန္တိတံ၊ စက်ဆုပ်အပ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သီဒနတော၊ နစ်မွန်းစေတတ်သောကြောင့်၊ ကုသိတံ၊ ပျင်းရိ
သော၊ ဝိရိယာရမ္ဘတာဝတော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယမရှိ သည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ ဟိနဝိရိယံ၊ ပုတ်သောလုံးလှရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
သဗ္ဗထာ၊ အခြင်းခပ်သိမ်း၊ ဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရှောင်ရာဇံ၊ တဿ၊ ထိုပျင်းရိ
သောပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ၊ မြင်သော အကုသိုလ်အာစာရကို အတု
လိုက်ခြင်းသို့၊ နာဗဇ္ဇေယျ၊ မရောက်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အ
နက်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုဂ္ဂလသိဋ္ဌာယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တည်ရာရှိသော၊ ဂါ
ထာယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ ကောသဇ္ဇေ၊ ပျင်းရိခြင်း၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒသေ
တော၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိရိယာရမ္ဘန္တိ၊ ဝိရိယကိုအားထုတ်ခြင်း၌၊
အာနိသံသံ၊ ဝိရိယ၏အကျိုးကို၊ ဒသေတံ၊ ဌာခြင်း၌၊ ပဗ္ဗိဝိတ္တဟိတိ၊ အာဒိ၊
ပဗ္ဗိဝိတ္တဟိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုဂါယာ

၂၇၆ လောကဂါထာအဓမ္မကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

၁။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၏၊ ယေနယာဒိသေန၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ကာယဝိဝေကသဘာဝေ
 န၊ ကာယဝိဝေကသဘောအာ ဖြင့်၊ ပဓိဝိတ္တာ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏၊ တတောဝေ၊
 ထိုဆိတ်ငြိမ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့
 မှ၊ အာရကတ္တာ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယာ၊ အရိယာမည်ကုန်၏၊
 နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပေသိတမိတ္တတာယ၊ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဟိတတ္တာ၊ ပဟိတတ္တာမည်ကုန်၏၊ အာရမ္မဏှာနိဗ္ဗာ
 နဝသေန၊ ကုသိုလ်အစရှိသော အာရုံသို့ ကပ်၍ရှုခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ လက္ခဏှပနိဗ္ဗာနဝသေနစ၊ အနိစ္စဒုက္ခအစရှိသောလက္ခဏာ
 ရေးသုံးပါးသို့ ကပ်၍ရှုခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဈာယိနော၊ မ
 ကောင်းမှုကို ဖျတ်ကြည်းတတ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပဂ္ဂဟိ
 တဝိရိယတာယ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 အာရမ္မဝိရိယော၊ အာရမ္မဝိရိယမည်၏၊ လောကီယလောကုတ္တရတေဒါယ၊
 လောကီလောကုတ္တရာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ပြားသော၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊
 သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပဏ္ဍိတမည်
 ကုန်၏၊ တေဟိယော၊ ထိုပညာရှိတို့နှင့်သာလျှင်၊ သဟ၊ တကွ၊ အာဝသေ
 သု၊ နေရာ၏၊ သဒတ္ထံ၊ အဟာရတ္တမဂ်အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သောအကျိုး
 ကို၊ နိဗ္ဗါဒေတုကာမော၊ ပြီးစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ သံဝသေယု၊ နေရာ၏၊
 တိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုသောမမိတ္တမထေရ်စကားကို၊ သုတော၊ ကြား၍၊ ဝိမလတ္ထ
 ရော၊ ဝိမလမထေရ်သည်၊ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ လန့်ပိတ်သောစိတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သဒတ္ထံ၊ အရဟတ္တမဂ်
 အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော မိမိအကျိုးကို၊ အာရာဒေသိ၊ နှစ်သက်စေ
 ၏၊ သွာယံသောအယံအတ္ထော၊ ထိုအနက်ကို၊ ပရတော၊ နောက်၌၊ အာဂ
 မိဿတိ၊ သိရလတ္တံ့၊ သောမမိတ္တတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သောမမိတ္တမ
 ထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်- ၂-ဒုတိယဝဂ်- ၁၃၅-သဗ္ဗမိတ္တတ္ထေရဂါထာ၊

ဇနဇနသို့သဗ္ဗန္ဓောတိ အာဒိကာ၊ ဇနဇနသို့သဗ္ဗန္ဓော ဤသို့အစရှိ
 သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ထော်ရှိသော၊
 သဗ္ဗမိတ္တတ္ထေရဿ၊ သဗ္ဗမိတ္တမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဇ္ဇိ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၅-သဗ္ဗမိတ္တဓမ္မရဂါယာ၊ ၂၇၇

ဤသဗ္ဗမိတ္တမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့
 ၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကဲလွန်သောကုသိုလ်
 အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝ၊ ထိုထိုသို့သောလူ့ ဘုံနတ်
 ဘုံတို့၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣ
 တော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်က မ္တ၌၊ ခွါနုဂတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊
 တိဿဿ၊ တိဿအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ နေသာဒကုလေ၊ မူဆိုးအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဝနစာရိကော၊ တော၌ကျင်လည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝနေ၊ တော
 ၌၊ မိဂေ၊ သားတို့ကို၊ ဝဇိတွာ၊ သတ်၍၊ ဗံသံ၊ အသားကို၊ ခါဒန္တော စား
 သည်ဖြစ်၍၊ ဇိဝတိ၊ အသက်မွေ ၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထို နောင်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အဿ၊ ထိုမူဆိုးအား၊ အနုဂ္ဂဏ္ဌနတ္ထံ၊ သင်္ကြိုဟ်ခြီးမြှောက်
 ထောက်ပံ့ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝသနသမိ၊ ပ၊ နေရာ ၏အနီး၌၊ တိဏ်ပါဒစေတိ
 ယာနိ၊ သုံးခုသောခြေတော်ရာတို့ကို၊ ဒေသယတွာ၊ ပြတော်မူခဲ့၍၊ ပက္ကမိ၊ ကြ
 တော်မူ၍၊ သော၊ ထိုမူဆိုးသည်၊ အတိဘကာလေ၊ လွန်လေမလွှဲ ရှေးကာ
 လ၌၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓသု၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတ ပရိစ
 ယတ္တာ၊ ပြုအပ်သောလေ့ကျက်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ စက္ခု၊ ဝိတာနိ၊
 တရောရှင်ကွက်စက်ဖြင့် မှတ်အပ်သော ခြေတော်ရာတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊
 ပသန္တမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောရုဇ္ဈေဟိ၊ ဆိတ်
 ဖူညိုပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇ်၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တေနတ၊ ဒိသေန၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော၊ ပုညကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ တာဝတိံသဘဝနေ၊
 တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ သုဂတိ
 သုယေဝ၊ သုဂတိဘုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊
 ဣ၊ ထို့၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြု၊ ဤ၊ ငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊
 သာဝတ္ထိနဂရေ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏာကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ အဿ၊ ထို အမျိုးကောင်းသားအား၊ သဗ္ဗမိတ္တောဟံနာမံ၊ သဗ္ဗမိတ္တ
 ဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား
 သည်၊ ဝိညာဏံ၊ အထူးမြင်သိ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဇေဘဝနပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ဇေဘဝနကျောင်းတော်ကို အလှူခံ
 တော်မူသောနေ၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရား၏အာနုဘော်တော်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊
 ပဋိလန္တသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ ကမ္မ
 ဌာနံ၊ ကမ္မဌာန်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အရညေ၊ တော၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေ

၂၇၈ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

လျက်၊ဝသံ၊ ဝါသ္မိ၊ဥပဂစ္ဆံ၊ကပ်၍၊ ဝုတ္တဝသော၊ ဝါကျတ်လတ်ပြီး
သည့်ရှိသော်၊ကဝဝန္တံ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဗ္ဗိတုံ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊သာဝတ္ထိ၊
သံဝတ္ထိပြည်သို့၊ဂစ္ဆန္တော၊သွားသည်ရှိသော်၊အန္တရာမဂ္ဂေ၊ခရီးအကြား
၌၊မာဂဂိကေဟိ၊သားသတ်အမျိုးတောမူဆိုးဘူသည်၊ ဩဗ္ဗိတေ၊တောင်
အပ်သော၊ ပါသေ၊ ကြော့ကွင်း၌၊ မိဂပေါတကော၊ သမင်ငယ်သည်၊
ဗန္ဓော၊ဖွဲ့မိသည်၊ ဟောဘိ၊ဖြစ်၏၊အသေ၊ ထိုသမင်ငယ်၏၊မာတာ၊အမိ
ဖြစ်သော၊မိဂိပန၊သမင်မကြီးသည်ကား၊ ပါသံ၊ကြော့ကွင်းသို့၊အပရိဗ္ဗာ
ဝိ၊မဝင်သော်လည်း၊ ဝုတ္တသိနေဟေန၊ သာ၌ဖြစ်သောချစ်ခြင်း၊ဖြင့်၊ဒုရံ၊
အဝေးသို့၊နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊မရုဏဘယေန၊ သေဘေးကြောင့်၊ပါသသမိ
ပစ္စိ ကြော့ကွင်း၏အနီးသို့လည်း၊နဥပဂစ္ဆတိ၊မချဉ်းကပ်၊မိဂပေါတကော
စ၊သမင်ငယ်သည်လည်း၊ ဣတောဝိတော၊ ဤမှထိုမှ၊ဗရိဝတ္တေန္တော၊လူး
လည်းလျက်၊ကရုဏံ၊ သနားတွယ်သောအသံကို၊ဝိလပတိ၊မြည်တမ်း၏၊
တံ၊ထိုမြည်တမ်းသော သမင်ငယ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ထေရော၊ မထေရ်
သည်၊ သတ္တဝနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သေနဟဟေတုကံ၊ ချစ်ခြင်းလျှင်အ
ကြောင်းရှိ သာ၊ဒုက္ခံ၊ဆင် ခဲ့သည်၊အဟော၊ ဪအံ့တွယ်ရှိစွာကား၊
ဣတိ၊ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ဂစ္ဆန္တော၊သွားသည်ရှိသော်၊တတောပရံ၊ ထိုမှ
နောက်၌၊သဗ္ဗဟူလေ၊များစွာကုန်သော၊စောရေ၊ခို သူတို့ကို၊ ဧကံပုရိသံ၊
ယောကျ်ားတယောက်ကို၊ ဇီဝဂါဟံ၊ အသက်နှင့်တကွ ဖန်းယူခြင်းကို၊
ဂဟေတွာ၊ဖန်းယူ၍၊ ပလာလဝေဏိယာ၊ ကောက်ရိုးစည်းဖြင့်၊ သရိရံ၊
ကိုယ်ကို၊ဝေဠေတွာ၊ရစ်၍ ဈာပေန္တေ၊မိ၊ထိုက်သည်ရှိသော်၊မဟာဝိရေံ၊
သည် စွာသောအသံကို၊ ဝိရဝန္တံ၊ မြည်တမ်းသော၊ တဗ္ဗ၊ထိုမြည်တမ်း
သောသူကိုလည်း၊ဒိသွာ၊မြင်၍၊တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးကို၊နိဿာယ၊မှီ၍၊
သဗ္ဗာဘသံဝေဂေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊တေ
သံစောရေနံ၊ထိုခိုးသူတို့၏၊သုဏန္တာနံယေဝ၊ ကြားကုန်စဉ်ပင်လျှင်၊
ဇနောဇနတ္ထိံသမ္ပန္နောပ၊ ဗာယိတွာ ဗဟူဇနန္တိ ဂါထာနွယံ၊ ဇနောဇ
နတ္ထိံသမ္ပန္နောပ၊ ဗာယိတွာဗဟူဇနံ ဟူသော ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊
အဘာသိ၊ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ဇနော၊သူမိက်သည်၊ဇနတ္ထိံ၊တပါးသော
သူ၌၊သမ္ပန္နော၊ဤသူသည်ငါ၏သားတည်း ဤသူသည်ငါ၏အမိတည်းဟူ
သောတဏှာတည်းဟူသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်နှောင်ဖွဲ့၏၊ ဇနမေဝ၊တပါး
သောသူကိုသာလျှင်၊ ဇနော၊သူတပါးသည်၊ အာသိတော၊တဏှာသော
တ၏အတွင်းအားဖြင့်ကပ်ငြိ၏၊ဇနော၊လူတပါးသည်၊ ဇနော၊သူတပါးကို၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၄-သဗ္ဗမိတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၂၆

ဗါဒိယတိ၊ ဒေါသန္တိ အစွမ်းအားဖြင့်နှိပ်စက်၏၊ ဇနော၊ သူတပါးသည်၊ ဇနံ၊
 တပါးသောသူကို၊ ဗ၊ ခေတိစ၊ မသိသည်၏၊ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းနှိပ်စက်
 ၏၊ ဇနန၊ တပါးသောသတ္တဝါသည်သည် ကောင်း၊ ဇနိတေနဝါ၊ အမိအဘ
 ဖြစ်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုတပါးသော သတ္တဝါကို၊ ဇ
 နေန၊ တပါးသောသတ္တဝါသည်၊ အာသိတာဒိနာ၊ တဏှာ၏အစွမ်းကြောင့်
 ကင်ပြခြင်း၊ ဒေါသန္တိ အစွမ်းကြောင့် နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့်၊ ကောဇတ္ထော၊
 အကယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဟိ၊ မရှိသည်သာမူ၊ ဇနံ၊ ထိုတပါးသောအမိ
 အဘဖြစ်သောသတ္တဝါ ထိုသားဖြစ်သောတပါးသော သတ္တဝါကို၊ ဗါဒိ
 တာ၊ နှိပ်စက်တတ်သော တဏှာကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုဇနံ၊ များသောသူ
 အပေါင်းကို၊ ဗါပေတိတွာ၊ နှိပ်စက်၍၊ ဌိတံ၊ တည်သောဒေါသကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဩဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဂစ္ဆန္တိ ဟိ၊ သွားကုန်သောသူတို့သည်၊
 ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ ။တတ္ထ၊ ထိုဂါထာဝုန်တို့၌၊ ဇ
 နောတိ၊ ဇနောဟူသည်ကား၊ အန္ဓဗ၊ လဇနော၊ အလွန်ရိက်သောသူသည်၊
 ဇနသိန္တိ၊ ဇနသိန္တိ ဟူသည်ကား၊ အညေဇနော၊ တပါးသောသူ၌၊ သမ္ပန္နောတံ၊
 သမ္ပန္နောဟူသည်ကား၊ တဏှာဗန္ဓုနေန၊ တဏှာတည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့
 ခြင်းဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ နှောင်ဖွဲ့သည်ဖြစ်၍၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပုဂ္ဂေဝ၊
 သားတည်း၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ အမိတည်း၊ ဣတိအာဒိ
 နာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဋိဗန္ဓော၊ နှောင်ဖွဲ့၏၊ အယမေဝ၊ ဤဆိုအပ်ပြီး
 သည်သာလျှင်၊ ပါဠော၊ ပါဠိတည်း၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ မံ၊ ငါကို၊ ပေါ
 သေန္တိ၊ ပွေးမြူကုန်၏၊ အယံ၊ ငါသည်၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကို၊ နိဿာယ မှီ၍၊
 ဇိ၊ မိ၊ အသက်ပွေးရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိဗန္ဓဝိတ္တော၊ နှောင်ဖွဲ့သောမိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇနမေဝါသိတော
 ဇနောတိ၊ ဇနမေဝါသိတော ဇနောဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊
 ငါ၏၊ ပုဂ္ဂေဝ၊ သားတည်း၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ မိတာ၊ သမီးတည်း၊
 ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အညမေဝဇနံ၊ တပါးသောသူကဲ့သို့သာ
 လျှင်၊ အညောဇနော၊ တပါးသောသူသည်၊ အာသိတော၊ တဏှာလောတ
 ဖြင့်ကပ်ပြီ၏၊ တဏှာယ၊ တဏှာလောတဖြင့်၊ အလ္လိနော၊ ကင်ပြခြင်း၊ ပရိဂ္ဂဟ၊
 သိမ်းဆည်း၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဇနောဇနေနဗာမိယတိ ဗ၊ ခေတိစဇနော
 ဇနန္တိ ဇနောဇနေနဗါဒိယတံဗာခေတိစဇနောဇနံ ဟူသည်ကား၊ ကမ္မဿ
 ကတာယစ၊ ကမ္မဿကတာဉာဏ်၏ လည်းကောင်း၊ ယထာဘူတာဝပေါ
 ဓဿစ၊ မပောက်မပြန် ဟုတ်မှန်တိုင်းသော သဘော လက္ခဏာကိုထိုး

၂၀၀ လောကီလောကအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တွင်း၍သိခြင်း၏လည်းကောင်း၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အဇ္ဈ၊
 ပေက္ခနံ၊ လစ်လျူရှုခြင်းကိုးအကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ လောဘဝသေန၊ လောဘ၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဇနော၊ သူတပါးသည်၊ ဇနံ၊ သူတပါးကို၊ အာသိတောယ
 ထာ၊ ကပ်ငြိသကဲ့သို့ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒေါသဝသေန၊ ဒေါသ၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဇနော၊ သူတပါးသည်၊ ဇနော၊ သူတပါး၌၊ ဗာမိယတိ၊ မသိသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်နှိပ်စက်တတ်၏၊ တယိဒံတံဇ္ဇဒံ၊ ထိုသို့နှိပ်စက်ခြင်းသည်၊
 မဟ္တမော၊ ငါ၏သံလျှင်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပေါထနုပလဝသေန၊ နှိပ်စက်
 သောအကျိုး၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥတ္တရိ၊ လွန်စွာ၊ ပတိဿတိ၊ ကျလတ္တံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ ဇနော၊ သူတပါးသည်၊ ဇနံ၊ သူတပါး
 ကို၊ ဗာမေတိစ၊ နှိပ်စက်သည်၊ နှိပ်စက်၏၊ ကောဟိတဿဇနေနတ္ထောတိ၊
 ကောဟိတဿဇနေနတ္ထောဟူသည်ကား၊ တဿအညဇနဿ၊ ထိုတပါး
 သောသတ္တဝါကို၊ အညဇနန၊ တပါးသောသတ္တဝါသည်၊ တဏှာဝသေန၊
 တဏှာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာသိတေန၊ ကပ်ငြိသဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဒေါသဝသေန၊ ဒေါသ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗာမိတေနစ၊ နှိပ်စက်သဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ကောအတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဇနေနဇနိတေန
 ဝါတိ၊ ဇနေနဇနိတေနဝဟူသည်ကား၊ မာတာပိတာ၊ အမိအဘသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တေနအညဇနန၊ ထိုတပါးသော သတ္တဝါသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဇနိကေနစ၊ အမိအဘသည်လည်းကောင်း၊ ကောအတ္ထော၊ အ
 ဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဗာမေတိတွာဗဟုဇနန္တိ၊ ဗာမေတိတွာဗဟု ဇနံဟူ
 သည်ကား၊ သံသရေ၊ သံသရာ၌၊ စရတော၊ ကျင်လည်သော၊ ဇနဿ၊
 သတ္တဝါအား၊ အယမေဝါနုရူပံ၊ ဤသို့သော သတောသည် သံလျှင်၊
 ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ပဗ္ဗိပတ္တိ၊ ဖြစ်စဉ်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တံဇ
 နံ၊ ထိုတပါးသောအမိအဘဖြစ်သောသတ္တဝါကိုလည်းကောင်း၊ တဿစ၊
 ထိုသားဖြစ်သောသတ္တဝါကိုလည်းကောင်း၊ ဗာမိကာ၊ နှိပ်စက်တတ်သော၊ ယာ
 သာတဏှာစ၊ အကြင်တဏှာကို လည်းကောင်း၊ ဒေါသောဝေ၊ ဒေါသ
 သည်သာလျှင်၊ ဗဟုဇနံ၊ များစွာသောသူကို၊ ဗာမေတိတွာ၊ နှိပ်စက်၍၊ ဌိတံ၊
 တည်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ ဩဟာယ၊ စွန့်၍၊ သဗ္ဗသော၊
 အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပဟာယပရိစ္စတိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဂစ္ဆန္တေဟိ၊ သွားကုန်သော
 သူတို့သည်၊ အနုပဒ္မုတံ၊ ရာဂအစရှိသောဘေးမှကင်းသော၊ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆေယျံပါဝုဏေယျံ၊ ရောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ပန၊ စကားအထူးဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆိုပြီး

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၅-သဗ္ဗမိတ္တဇ္ဈေရဂါထာ၊ ၂၀၁

၍၊တေရော၊ သဗ္ဗမိတ္တမထေရ်သည်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုဓဏန္ဒပင်လျှင်၊ပိ
ပဿနံ ပိပဿနာကံ၊ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊အရဟတ္တံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါဝုဏိ၊ရောက်၏၊ဝေဒန၊ထို၊ကြောင့်၊အပဒါနေ၊ကောရေဏ္ဍ
ဝုပ္ပိယမထေရ်၏အပဒါနံ၊

အဟံ၊ငါသည်၊ပုရေပုရဘပေးရှေးဘဝ၌၊မတောပိတု၊မတေန၊ အမိ
အဘသေလွန်သဖြင့်၊ဝနကမ္ပိကော၊ တောသွားမူဆိုသည်၊ အဟာသိ၊
ဖြစ်ဘူးပြီ၊ပဿဟနေန၊ သားမျိုးကိုသတ်သဖြင့်၊ဇိဝါမိ၊ အသက်မွေ့၏၊
မေ၊ငါအား၊ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်၊နိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊ မမ၊ငါ၏၊
အာသယသမန္တော၊နေရာ၏အနီး၌၊လောကဂ္ဂနာယကော၊သတ္တလောက
ထက်မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တော်မူ
တတ်သော၊တိဿ၊ တိဿအမည်တော်ရှိသော၊ စက္ခုမ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်၊မံ၊ငါ့ကို၊အနုကမ္ဘာယ၊အစဉ်သနားသဖြင့်၊တိဏိပဒါနံ၊သုံးခုသော
ခြေတော်ရာတို့ကို၊ဒေသတိ၊ပြတော်မူ၏၊ တိဿနာမသာ၊တိဿအ
မည်တော်ရှိသော၊သတ္တုနေ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊အက္ခန္တေ၊စပဒေ၊ နင်၊ကြွ
တော်မူသောခြေတော်ရံ၊စေတီတို့ကိုလည်း၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ဘဠော၊ ရွှင်
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဟဠေန၊ရွှင်သော၊စိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်၊ ပဒေ၊ သုံးခု
သောခြေတော်ရာစေတီ၌၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ပဿဒယိ၊ကြည်စေပြီး၊ ပါဒပံ၊
အမြင်ဖြင့်ရေသောက်တတ်သော၊ဓရဏီရူပံ၊မြေဧကုတ်စားကြီးပွားသော
ကောရေဏ္ဍံ၊ဆိတ်မှုညှိပင်ကို၊ပုပ္ဖိဘံ၊ပွင့်သည်ကို၊ဗိသွာ၊မြင်၍၊သကောသ
ကံ၊အပွင့်နေရာပန်၊ညှာနှင့်တကွ၊ဂဟေတွာ၊ယူပြီး၍၊ပဒသဠာနိ၊သုံးဆူ
သောခြေတော်ရာမြတ်တို့ကို၊ပူဇယိ၊ပူဇော်ပြီး၊ သုကတေန၊ကောင်း
စွာ ပြုအပ်သော၊ တေနတာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မေန၊
ကောင်းမှုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာပဏိဒိဟိ၊ စေတနာဆု
တောင်းခြင်းတို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊မာနုသံ၊လှူ၍ဖြစ်သော၊ဒေဟံ၊ကိုယ်
ကို၊ဇဟိတွာ၊စွန့်၍၊တာဝတံ၊သံ၊တာဝတံ၊သာတုံသို့၊အဂန္တိ၊လားပြီ၊
ဒေဝတ္တံ၊နတ်၌ဖြစ်သော၊အထ၊ထိုမှတပါး၊မာနုသံ၊လှူ၍ဖြစ်သော၊ ယံယံ
ယောနံ၊အကြင်အကြင်အမျိုးသို့၊ဥပပဇ္ဇာမိ၊ ရောက်ရ၏၊ တေသုတေသု
ယောနိသု၊ ထိုထိုအမျိုးတို့၌၊ ကောရေဏ္ဍကန္တဝိ၊ ဆိတ်ဖူးညှိပန်နှင့် တူ
သောအရေရှိသည်၊ဟာတွာ၊ဖြစ်၍၊ဟောမိ ဖြစ်ရ၏၊ အဟံ၊ငါသည်၊ သပ္ပ
ဘာသော၊ထက်ဝန်းကျင်တောက်ပသောအရောင်ရှိသည်၊ဘဝါမိ၊ ဖြစ်ရ
၏၊ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာက မွှာမှ၊ဧန္တရုတေကလေ၊ကိုးဆဲ့နှစ်က မွှာ

၂၀၂ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ထက်၌ တဒါ၊ ထိုတိဿ မြက်စွာတုနာ၊ ပွင့်တင်သော အခါ၌၊ ယံယာယ
 စေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့် ကမ္မံ၊ ပန်းလှူခြင်း တည်းဟူသောကောင်း
 မှုကံ ၊ အာရိ၊ ပြုစုသူ ဖြစ်၊ တာယ၊ စေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊
 ဒုဂ္ဂ ဝိ၊ အပယ် လေးပါးကို နာဘိဇာနာမိ၊ မသိဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤအပယ်လေး
 ပါ၊ ဘိမသိခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ပဒပူဇာယ၊ ခြေတင်ရာ
 ကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ ဗသံ၊ အကျိုးပင့်တည်း၊ မယံ၊ ငါအား ကိလေသာ၊
 ကိလေသာဘုံ ဟု ဝိဘာ၊ ဖုတ်ကြည်း အံ ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗဒ္ဒဿ၊ မြတ်စွာ
 တရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဘုံ၊ ဘတံ၊ လိုက်နာ ပြုကျင့်ပြီး၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ပန၊ အထူး ဘိသိဉ္စိ၊ အံ၊ တေစောရာ၊ ထံသို့ သူ
 တို့သည်၊ ဝေရဿ၊ သဗ္ဗမိတ္တမထေရ်၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ သံဝေဂဇာတာ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိက္ခာ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်၍၊ ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာ ဓမ္မအား
 သျော်သော်ဝိပဿနာ ဓမ္မာ၊ ပဋိပတ္တိံ၊ သု၊ ကျင့်ကြကုန် ။ ဣတိပရိသမာပနံ၊
 ဤသည် သျှင်သဗ္ဗမိတ္တမထေရ်၏ ဂါထာ စကားရပ်အပြီးသတ်တည်း၊
 သဗ္ဗမိတ္တမတ္တရဂါထာ၊ ဝတ္ထုနာ၊ သဗ္ဗမိတ္တမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊
 နိဗ္ဗာနံ၊ ပြီးခြင်း သို့ ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၆-မဟာကာလဇ္ဈေရဂါထာ

ကောဇ္ဇိန္ဒုတ္တိ ဘိအာဒိကာ၊ ကောဇ္ဇိန္ဒုတ္တိ ဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊
 အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ မဟာကာလဇ္ဈေရဿ၊
 မဟာကာလမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဇ္ဈိ၊ ဤမဟာကာလ
 မထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓသု၊ ရှေးရှေ့သော တရားရှင်ဘို့၏ အထံ
 တော်၌ နန္ဒ၊ ကဿ၊ မိကာရာ၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကလွန်သော ကုသိုလ်အထူး
 ကျေးဇူးရှိ သည်မှန်၍၊ တန္တု၊ တတ္ထာ၊ ဝ၊ ထိုထိုသို့သော လူ့တို့နတ်တို့
 ၌၊ ပုညံ၊ ဒ၊ ဒါနသီလအစရှိသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊
 ဖြည့်စည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကေနဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုး
 ဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗိတ္တိက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊
 အထူး ဖြစ်သိပညာရှိသည် ။ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကေန
 ဝိ ဒေကမ္ပ၊ ကိလေသနားတစ်ခု၊ ရသောပြုတွယ်ကိစ္စဖြင့်၊ အညေံ၊ တောသို့၊
 နေဟာယျ၊ လေ၏၊ တဏှံ၊ ထိုသော၌၊ အညတရဿ၊ တရသော၊ ရုက္ခမှ

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၆-မဟာကာလညွှော်ရဂါယာ၊ ၂၈၃

လသားသစ်ပင်ငြင်း၌၊ သင်ခေါ်ယာ၊ သစ်ခက်၌ ဩဇမ္ဗမာနံ၊ တွဲလဲတွဲသော၊
 ပံ သုက္ကသဓိဝရံ ပံ သုက္ကသကံနိး ဘုံ၊ မိသွား၊ မြင်၍၊ အရိယဉ္ဇေတ အဟတ္တ
 ဖိလံ၊ ဤတံခွန်သဗ္ဗပင်ဖြစ်သောသကံနိးသည်၊ ဩဇမ္ဗတိ၊ တွဲလဲတွဲ နံ၊ ဣသိ၊
 ဤသို့ ပဿန္တမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိင်္ကဏိကပုပ္ဖါနိ၊
 ဆည်းလည်းပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပံ သုက္ကသံ၊ ပံ သုက္ကသကံနိးကို၊
 ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏၊ သော၊ ထိုမဟာကာလမထေရ်သည်၊ တေနတာဒိသေန၊
 ထိုသို့သော-ရှိ-သော၊ ဝုညကမ္ဘေန၊ ကောင်း မှန်ကြောင့်၊ ဧဝမနသောသု၊
 နတ်ဘုံလူ၊ ဘုံ နှင့်၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣသိ ဗုဒ္ဓ၊ ပြာ
 ဧ၊ ဤငါတို့ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူ သော နေ၌၊ သေတဗျနဂ
 ရေ၊ သေတဗျမြို့၌၊ သတ္တဝါဟကုလေ၊ လှည့် ကုန်သည်၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ
 တွာ၊ ဖြစ်၍ မဟာကာလသတိလဒ္ဓနာမော၊ မဟာကာလဟု ရအပ်သောအ
 မည်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ အထူးမြင်သိပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊
 ရောက်၍၊ ဗာရာဏသီ၊ အိမ်ရာထောင်သေလူ၏ဘောင်၌၊ ဝသန္တော၊ နေ
 သည်ရှိ သော်၊ ပဉ္စဟိသကဋသတေကိ၊ ငါးရာသောလှည်းတို့ဖြင့်၊ ဘဏ္ဍာ၊
 ဥစ္စါ၊ ကု၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝါဏိဇာသေန၊ ကုန်သွယ်သည်၏အတွင်း အားဖြင့်
 သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်၊ လျှပ်
 ပတ်သော အရပ်၌၊ သကဋသတံ၊ ငါးရာသေ-လှည်းတို့ကို၊ နိဝေသတွာ၊
 သွင်းထား၍၊ အဒ္ဓပရိဿမံ၊ အနွှံ့ရှည်သောခရီးကိုသွားခြင်းကြောင့်ဖြစ်
 သောပင်ပန်းခြင်းကို၊ ဝိနောဓေတွာ၊ ပျောက်၍၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ပရိသာယ၊
 ပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နိဗ္ဗိ၊ နှုတ်နေသည်ရှိသော်၊ သာယနသမယံ၊ ည
 ချမ်းသောအခါ၌၊ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထေ၊ ပန်းနံ့သာအစရှိသည်ကို လက်စွဲ
 ကုန်သော၊ ဧတဝနံ၊ ဧတဝနံကျောင်းတော်သို့ ဂန္ဓမ္ဘန္တေ သွားကုန်သော
 ဥပါသကေ၊ ဥပါသကာတို့ကို၊ မိသွား၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗမိ မိမိသည်လည်း၊ တေ
 တိ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်သားလူအများတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း
 တော်သို့၊ ဂန္တော၊ သွားလေ၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ
 တော်၌၊ ဓမ္မံ၊ ဘုရားတော် ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိသန္ဓသန္ဓါ၊ ရှေး
 သော သဒ္ဓံ ခြင်းရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သေသာနိကင်္ဂံ၊
 သုသာန်ရတင်ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သုသာနေး၊ သုသာန်၌၊ ဝသ
 တိ၊ နေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သပဋ္ဌာဟိကာ၊ သူ
 ကောင်းချစ်သော၊ ကာဠိနာမ၊ ကာဠိအမည်ရှိသော၊ ဧကာ၊ တယောက်
 သော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ ထေရေသံ၊ မဟာကာလမထေရ်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနတ္ထာ

၂၈၄ စောရဂါထာအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ယ။ ကဒ္ဓန္တာနိးအလို ဌ။ အဓိဓမ္မတသရိရံ။ သေချာ မကြာသေးသောအ
 ကောင်ပုဂံကို ဥဘောသတ္ထိံ ပေါင်နှစ်ဘက်ကိ၊ ဆိန္ဒုတု၊ ဖြတ်၍၊ ဥဘောသ
 ဗဟံ၊ လက်ရုံးနှစ်ဘက်ကိုလည်း။ ဆိန္ဒုတု၊ ဖြတ်၍၊ ဝီသဉ္စ၊ ဦးခေါင်းကို
 လည်း။ ဗမိထာလံဝိယ၊ နို့မင်းခွက်ကဲ့သို့၊ ဘိန္ဒုတု၊ ခွဲ၍၊ သဗ္ဗအင်္ဂုလံ၊
 အလုံးစုံသောအင်္ဂါကြီးငယ်ကို၊ သဗ္ဗန္ဓမဝေ၊ တစ်ထည်းစပ်သည်ကို
 သာသျှင်၊ ကတု၊ ပြု၍၊ ထေရဿ၊ မဟာကလမထေရ်၏၊ ဩလောကေတု၊
 ကြည့်အံ့သောဌ၊ ယောဂဋ္ဌာန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အပေါင်း၊
 ဌပေတွာ၊ ထာ၍၊ ဧကမန္တံ၊ ကင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအပေါင်း၊ နိဝိဒ္ဓိ၊
 နေ၏၊ ထေရော၊ မ ဟာကလမထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုသူကောင်ပုဂံကို၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ အတ္ထာနံ မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဒန္နာ၊ ဆုံးမလိုရကား၊ ကာဠိဗုဒ္ဓိ(ပ)
 ဝိရောပသိသန္တိ ဂါထာနွယံ၊ ကာဠိဗုဒ္ဓိ(ပ)ဝိရော ပသိသံ အစရှိ
 သောဂါထာ နှစ်ခုအပေါင် ကို၊ အဘာသိ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ဗြဟ္မာ၊ ကြီး
 သောကိုယ်ရှိသော၊ ဝေဓိဗူပါ၊ မြည်းနက်သောအဆင်းရှိသော၊ ကာဠိ၊ ကာ
 ဠိအမည်ရှိသော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ သတ္တိဉ္စ၊ လက်ဝဲပေါင်ကိုလည်း၊
 ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အပမုဉ္ဇသတ္ထိံ၊ လက်ဝဲပေါင်ကိုလည်း၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊
 ဗာဟုဉ္စ၊ လက်ဝဲလက်ရုံးကိုလည်း၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အပဉ္စေဗဟံ လက်ဝဲ
 လက်ရုံးကိုလည်း၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဝီသဉ္စ၊ ဦးခေါင်းကိုလည်း၊ ဗမိထာလ
 ကံ၊ နို့မင်း ခွက်ကဲ့သို့၊ ဆေတွာ၊ ခွဲ၍၊ သေ၊ ဤမိန်းမသည်၊ အဘိသန္တ
 ဟိတွာ၊ ပေါင်းစု၍၊ နိဝိဒ္ဓိ၊ နေ၏၊ အဘိဒ္ဓါ၊ မလိမ္မာသော၊ ယော၊ အကြင်သူ
 သည် ဝေကောန္တနု၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဥပမိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောဥပမိ
 ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ မာန္တာနံ၊ သောပညာရှိသော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဝုနဗျ
 နံ၊ အဖန်ဘလဲလဲ ဒုက္ခံ ဆင်ရဲသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ဥပေတိ၊ ရောက်
 ၍၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဇာနံ၊ သက္ကဝါတို့အား၊ ဥပမိ၊ ကိလေသာတည်း
 ဟူသောဥပမိကို၊ နုကိရိသာ၊ မဖြစ်စေရာ၊ ဝုန၊ တဘန်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘိန္တ
 သရိရော၊ ကွဲသောကိုယ်ရှိသောသူကို၊ မာပသိသံ၊ မမြင်ရလို၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာဝုန်တို့၌၊ ကာဠိဘိ၊ ကာဠိဟူသော အမည်သည်၊
 တသ္မာ၊ ထိုမိန်းမ၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာဠိဝဏ္ဏတ္ထာ၊
 မြည်းနက်သော အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကာဠိဟူ၍၊
 ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗြဟ္မာတိ၊ ဗြဟ္မာဟူသည်ကား၊ မဟာသရိရာ၊ ကြီးသော
 ကိုယ်ရှိသော၊ အာရောဟာလရိတာဟေဟိ၊ အလုံးအရပ်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊
 ဝေဓိဗူပါတိ၊ ဝေဓိဗူပါဟူသည်ကား၊ ကာဠိဝဏ္ဏတ္ထာဝေ၊ မြည်းနက်သော

၂-ဒုကနိပါတ်- ၂-ဒုတိယဝဂ်- ၁၃၆-မဟာကာလဓမ္မေရဂါယာ၊ ၂၀၅

အဆင်းရှိသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ကာကသဒိသရူပါ၊ ကျီးနှင့်တူ
သောအဆင်းရှိသော၊ သတ္တိဗ္ဗဆေတွာတိ၊ သတ္တိဗ္ဗဆေတွာဟူသည့်ကား၊
မတသရိရဿ၊ သူသေကောင်၏၊ သတ္တိ၊ လက်ျာပေါင်ရိုးကို၊ ဇဏ္ဍု၊ ဆေဒ
နေန၊ ပုဆက်ဒူးနှင့်တကွဖြစ်သဖြင့်၊ တဉ္စိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အပရဗ္ဗသတ္တိန္တိ၊ အပ
ရဗ္ဗသတ္တိ ဟူသည့်ကား၊ ဣတရဗ္ဗသတ္တိ၊ လက်ဝဲပေါင်ရိုးကို လည်း၊
တဉ္စိတွာ၊ ဖြတ်၍ ဗဟံဘေတွာတိ၊ ဗဟံဘေတွာဟူသည့်ကား၊ ဗဟဉ္စိဗ္ဗ
လက်ျာလက်ရိုးကိုလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂဗဟဉ္စိဗ္ဗဇေယဝ၊ အခြားလက်ရိုး၌
သာလျှင်၊ တဉ္စိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဘိသဗ္ဗဘေတွာဒမိသလကံဝါတိ၊ ဘိသဗ္ဗ
ဘေတွာဒမိသလကံ ဟူသည့်ကား၊ ဆဝသရိရဿ၊ သူသေကောင်၏၊
ဘိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍၊ ဘိန္ဒုဗ္ဗာဇေဝ၊ ကွဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
သာလျှင်၊ လေဒ္ဓ၊ ဇဏ္ဍာဒိတိ၊ ခဲလှံ ကန်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဘိန္ဒုဗ္ဗာ၊ ခွဲသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဠရန္တံ၊ ပုဂံစီးသော၊ ဒမိသလကံဝိယ၊ နို့၊ ခမ်းခွက်ကဲ့သို့
မတ္ထလက်၊ ဦးနှောက်ကို၊ ပဠရန္တံ၊ ပုဂံစီးသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧသဒိသိန္ဒ၊ အတိသန္တဟိတွာတိ၊ ဧ
သဒိသိန္ဒ၊ အတိသန္တဟိတွာဟူသည့်ကား၊ ဘိန္ဒု၊ ဘိန္ဒုသယံ၊ ပျက်ကွဲသော
ကိုယ်အစိတ်ရှိသော၊ မတသရိရံ၊ လူသေကောင်ကို၊ တေအဝယဝေ၊ ထို
အစိတ်တို့ကို၊ ယသဗ္ဗာနေယေဝ၊ ထာ၊ ဖြတ်တိုင်းသောအရပ်၌သာလျှင်၊ ဗ္ဗပ
နေန၊ ထားသဖြင့်၊ သန္တဟိတွာသံဟိတံကတွာ၊ တပေါင်းတည်းပြု၍၊ မံသဝ
ပဏံ၊ အသားဈေ၊ ဆိုလိုကို၊ ပသာဒေတိဝိယ၊ ဖြန့်ခင်းသကဲ့သို့၊ သော၊ ဤမိန်း
မသည်၊ နိသိန္ဒ၊ နေ၏၊ ယောဝေအဝိန္ဒ၊ ဥပမိကရောတိတိ၊ ယောဝေအဝိန္ဒ၊ ဥပ
မိကရောတိဟူသည့်ကား၊ ဣမာယ၊ ဤမိန်းမသည်၊ ဥပဗ္ဗာပိတံ၊ ထားအပ်
သော၊ ကမ္မဗ္ဗာနံ၊ ကမ္မဗ္ဗာန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဝိန္ဒ၊ အကုသလသော၊ မလိမ္မာ
သော၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ကမ္မဗ္ဗာနံ၊ ကမ္မဗ္ဗာန်းကို၊ ဆဒ္ဓေတွာ၊ စွန့်၍၊
အယောနိသောမနသိကာရေန၊ မသင့်တင့်သောနှလုံးသွင် ဖြင်းဖြင့်၊ ကိ
လေသုပမိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောဥပမိကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ မန္ဓေ
မန္ဓပညော နံ၊ သောပညာရှိသော၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သံသာရဿ၊
သံသာရာဆင်းရဲကို၊ အနတိဝတ္တနတော၊ မလွန်မူ၍ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝုနပ္ပနံ
အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလာ၊ နိရိယာဒိသ၊ ဝရံအစရှိသည်တို့၌၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
သို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်၏၊ ကသ္မာပဇာနံဥပမိ၊ နကိရိယာတိဇ္ဇေ၊ ကသ္မာပဇာနံ
ဥပမိ၊ နကိရိယာဟူသောဤပါဌ၌၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူသည့်ကား၊ ယသ္မာ
၈. အကြွင့်ကြောင့်လည်း၊ ဧတံ၊ ဤဥပမိသည်၊ ဧဝံဤဒိသံ၊ ဤသဘောရှိ

၂၈၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သည့်သာယျင်တည်း။ တသ္မာ။ ထို့ကြောင့်၊ ပဇာနိဥပမိန္ဒြိယံ၊ ပဇာနိဥပမိန္ဒြိယံ ဟု သည့်ကား။ ဣဒေသကော၊ ဤသတ္တလောက၌၊ ယံယေနကာရဏေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ သမ္ပယတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနိန္ဒြိယံ၊ အပြားအားဖြင့် သိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယောနိသောမနသိ ကရာဇ္ဇော၊ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းရှင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကိလေသုပမိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောဥပမိကို၊ နကယိရာနဥပ္ပါဒေယျ၊ မဖြစ်စေရာ၊ ကသ္မာ၊ အတုယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ မဟံပုနဘိန္နသိရာပသိသန္တိ၊ မဟံပုနဘိန္နသိရာပသိသံဟူသည်ကား၊ ဘိန္နသရိရံ၊ ကွဲယှက်သော ကိုယ်အင်္ဂါရှိသော၊ ဣဒေသကော၊ ဤသုသေကောင်ကို၊ ပသယတိ၊ ယထာ၊ မြင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကိလေသုပမိဟိ၊ ကိလေသာတည်းဟူ သောဥပမိတို့ဖြင့်၊ သံသာဓေ၊ သံသာရာ၌၊ ပုနပုနံ၊ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်၊ ဥပ္ပတ္တိသ၊ ဖြစ်သဖြင့်၊ ကဋ္ဌသိဝနကော၊ သင်းချိုင်းကိုပွားစေသည်၊ ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ ဘိန္နသိရာ၊ ကွဲသောဦးခေါင်းရှိသောသူကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မာ ပသိသံ၊ မမြင်ရလို၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဝဒေန္တော၊ ဆိုသည် သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ထေရော၊ အရှင်ကလမထေရ်သည်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿ နာကို၊ ဥဿုဏှာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေပံသုကူသပူဇေ၊ မထေရ် ၏အပဒါနံ၌။

☞ ဟိမဝန္တာသံ၊ သီ နှင်းဝေဓြောင်ဟောဝန်တောင်း၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အ နိုး၌၊ ဥဒင်္ဂဏာနာမ၊ ဥဒင်္ဂဏအမည်ရှိသော၊ ဗဗ္ဗတော၊ တောင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုကောင်၌၊ ဒု၊ ဒုက္ခမိ သစ်ပင်များ၌၊ ဝိသမ္ဗိတံ၊ တွဲလဲဆွဲသော၊ ပံသုကူသံ၊ ပံသုကူသက်န်းကို၊ အနုသံ၊ မြင်ရ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဒါ ထိုပံသုကူသက်န်းကိုမြင်သောအခါ၌၊ တိဏိကိကင်ဏိ၊ ပုပ္ဖာနိ၊ သုံးပွင့် သောသညးလည်းပန်းတို့ကို၊ ဩဝိနိတွာ၊ ဆွတ်ချေ၍၊ ဟဋ္ဌော၊ ရွှင်သော မီးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟဋ္ဌေန၊ ရွှင်သော မီးတ္တန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပံသုကူသံ၊ ပံသုကူ သက်န်းကို၊ အပူဇယိ၊ ပူဇော်ပြီး။ သုကတေန၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ ကေနတပဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကဗ္ဗေန၊ ကောင်းမွန်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာပဏိမိဟိစ၊ စေတနာဆုတောင်းခြင်းတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဇ္ဈိ၊ လားရ ၏။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကန္တာမှ၊ ဧကေနုပုတကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကန္တာ

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၆-မဟာကာလတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၀၇

ထက်၌၊ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်ပန်းပူစေခြင်းအမှုကို၊ အကရံ၊ ပြုဘူးပြီ၊ အရ
ဟဒ္ဓန္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်သောသင်္ကန်းကို၊ ပူစေသောပူ
စေသော ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂဘိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနသမိ၊ မသိဘူး၊
မယှံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈ၊ ပိတော၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်
ကုန်ပြီ (၁)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊
လိုက်နာပြုကျင့်ခဲ့ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝေးဝေးအပ်၏၊ မဟာကာလတ္ထေရ
ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ မဟာကာလမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၂၃၇-တိဿတ္ထေရဂါထာ၊

ဗဟုသုပတ္တေလဘတိတိအာဒိကာ၊ ဗဟုသုပတ္တေလဘတိဤသို့အစရှိ
သောဂါထာတို့သည်၊ အေယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
တိဿတ္ထေရဿ၊ တိဿမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ဗိ၊ ဤ
တိဿမထေရ်သည်လည်း၊ ဗုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏
အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်
အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ယိုယိုသို့သောလူ ဘုံနတ်
ဘုံ၌၊ ဝိဝရု၊ ပန်သယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ ဒါနသီ
လအစရှိသော ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူသည်ဖြစ်၍၊ ပိယ
ဒသိဿ၊ ပိယဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ကာသေ၊ လက်သက်တော်၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဝိညကံ၊ အထူးမြင်ထိ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပဒတ္တာ၊ ရောက်
သည်ဖြစ်၍၊ သိပ္ပေသု၊ အဆုံးစုံသောအတတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊
ဂတ္တံ၊ ရောက်၍၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
၍၊ စာရာဝါသံ၊ အိမ်၌နေခြင်းကို၊ ပဟာယံ၊ ပယ်စွန့်၍၊ တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ ရေသေ့
ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရေသေ့ရဟန်းပြု၍၊ အရညာယကနေ၊ ကော
ရော်၌၊ သာသဝနေ၊ အင်ကြွင်းတော၌၊ အဿမံ၊ သင်ခမ်းကျောင်းကို၊ ကေ
ရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်၍၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ ဘဂဝါ၊ ပိယဒသိမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တဿ၊ ယိုရှင်ရသေ့ကို၊ အနုဂ္ဂဗျတ္တံ၊ မြီးမြှောက်ခြင်းအကျိုး၌၊
အဿမဿ၊ သင်ခမ်းကျောင်း၏၊ အဝိဒ္ဓုရေးအနီး၌၊ သာသဝနေ၊ အင်
ကြွင်းတော၌၊ နိရောဓံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို၊ သာသမ္ဗုတ္တံ၊ ဝင်စား၍၊ နိဿံ

၂၀၀ ၊ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဒိ၊ နေတေဝ်မူဇ္ဈိ၊ သေဝ၊ ထိုရသေ့သည်၊ အဿမတော၊ သင်ခမ်းကျောင်းမှာ၊
 နိက္ခမိဘွာ၊ ထွက်၍၊ ဗလ၊ ဗလန္တယံ၊ သစ်သီး ကြီးငယ် အလွှေငှ၊
 ဂန္ထိန္ဒော၊ လွှားသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ပိယဒသီ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဒိသွ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စတ္တာရော
 ဒဏ္ဍ၊ လေးစင်းသောထုံကန်တို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ စိုက်ဆောက်၍၊ ဘဂဝ
 တော၊ ပိယဒသီမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပုပ္ဖိတဝဟံ၊ ပွင့်ကုန်
 သော၊ သာလသာခါဟံ၊ အင်ကြင်းခက်ဝှံဖြင့်၊ သာခမဏ္ဍပံ၊ သစ်ခက်
 မဏ္ဍပ်ကို၊ ကတွာ၊ ဆောက်လှူ၍၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ချက်ပတ်လုံး၊ နဝနဝေ
 ဟံ၊ အသစ်အသစ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သာလပုဗ္ဗဟိ၊ အင်ကြင်းပန်းတို့ဖြင့်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ ပိယဒသီမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇေန္တော၊ ပူဇော်လျက်၊ ဒေဋ္ဌာသိ၊
 တည်၏၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ဘုရားလျှင် အရံရှိသော၊ ပီတံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ အဝိ
 ဇာန္တော၊ မစွန့်မူ၍၊ သတ္တာဟံ၊ သာ၊ ခုနစ်ချက်ကို၊ အတ္တယေန၊ လွန်သဖြင့်၊
 နိရောဓတော၊ နိရောဓသဘေပတ်မှာ၊ ဝုဠိဟံတွာ၊ ထ၍၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်း
 သံဃံ၊ ကို၊ စိန္တသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထုခမောဋ္ဌပင်လျှင်၊ သတ
 သဟံ၊ သမတ္တာ၊ တသံဃုးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဝိဿာသဝ၊ ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သတ္တာရံ၊ ပိယဒသီမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေသု ခြံရံ
 ကုန်၏၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုရသေ့၏၊ ဘာဝိနံ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့သော၊ သမ္ပတ္တံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ဝိဘာဂေန္တော၊ ထင်စွာပြု
 လျက်၊ အနုမောဒနု၊ အနုမောဒနာကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ပဟ္တာမိ ကြွတော်
 မူ၏၊ သော၊ ထိုရသေ့သည်၊ တေနတာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှေးသော၊ ပုည
 ကမ္ပေန၊ ကောင်၊ မှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 အပရာပရိ၊ လူးလှလူးလှ၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတဘုတို့၌သာလျှင်၊
 သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ငေါ
 တမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဝဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
 ၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တိသောတလန္ဓနာ
 မော၊ ကဿဟူ၍၊ အပသော၊ အမည်ရှိသော၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊
 ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ တဏှိဗေဒါနံ၊ ဗေဒင်သု၊ ပုံ
 တို့၏၊ ပါရိ၊ အဆုံးသို့ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဉ္စမတ္တာနိမာဏဝသ
 တံ၊ န၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော လူ့လင်တို့ကို၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့
 ကို၊ ဝ၊ စေန္တော၊ ပို့ချလျက်၊ လာတာဝယသဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ များမြတ်သောလာဘ်
 များမြတ်သောအခြံအရံ ကျော်စောခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၇-တိဿတ္ထေရဂါထာ။ ၂၀၉

ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သက္က၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ရာဇဂဟဂမနေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့
 ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရား၏အသနုဘောင်တော်ကို၊ ဗီသွာ၊
 မြင်၍၊ ပဋိလန္တသန္ဒါ၊ ရအပ်သောသန္ဒါ၊ ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရဟန် ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နဝိရိသေဝ၊
 မကြာမြင့်သောလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊
 တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ သာလမဏ္ဍဝိယမဟေရ်၏အပဒါနံ။ ။

အဟံ၊ ငါသည်၊ သာလဝနံ၊ အင်ကြင်းတောသို့၊ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊
 သက်ဝင်၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ အဿမော၊ သင်ခမ်းကျောင်း
 ကို၊ သုကတော၊ ကောင်းစွာပြုပြင် စီရင်အပ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သာသ
 ဝုပ္ပဗ္ဗံ၊ အင်ကြင်းပန်းတို့ဖြင့်၊ သဉ္စန္ဒော၊ ကောင်းစွ ဖုံးလွှမ်း၊ အင်သည်
 ဖြစ်၍၊ ပာနေ၊ လူသူမနီးတောမြိုင်ကြီး၌၊ ဝဿမိ၊ ငါနေ၏။ ။ သယမ္ဘူ၊
 လေးပါးသစ္စာဆရာမင်းသိမြင်ပြီးသော၊ အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်၍
 ဖြစ်သော၊ ဝိဝေကကာမော၊ သုံးပါးသောဝိဝေကကိုအလိုရှိတော်မူသော၊
 သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကို မပေါက်မပြန်သိတော်မူပြီးသော၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာလဝနံ၊ အင်ကြင်းတောသို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်
 တော်မူ၏။ ။ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဿမော၊ ကျောင်းသင်ခမ်းမှ၊ အဘိ
 နိက္ခမ္ဘ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ ပဝနံ၊ လူသူမနီးတောအုပ်ကြီးသို့၊ အဂမာယိ၊ သွားပြီး
 တဒ၊ ထိုဝိယဒသိမြတ် စွာဘုရား ကြွတော်မူလာသောအခါ၌၊ မူလဖလံ၊
 သစ်မြစ်သစ်ဘီးကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာဖွေသိုသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဝနေ၊ တော၌၊ အာဟိဏ္ဏာမိ၊ ဟုည့်သည်၏။ ။ တတ္ထမဟာဝနေ၊ ထိုတော
 ကြီး၌၊ မဟာယသံ၊ များသောအ၊ ခြံအရံရှိတော်မူသော၊ သမာပန္နံ၊ နရေ၊
 သမာပတ်ကိုဝင်စားလျက်၊ နိယန္တံ၊ နေတော်မူသော၊ ဝိရောစန္တံ၊ တင့်တယ်
 ပြောင်ရွန်းတူနဲ့လင်းတော်မူသော၊ ဝိယဒသိ၊ ဝိယဒသိအမည်၊ တင်ရှိ
 သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဗ္ဗဿာယိ၊ ဖူးမြင်ရ၏။ ။ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ စတုဒဏ္ဍေ၊ လေးစင်းသော ဟံကန်တို့ကို၊ ဂဟေတွာနု၊ ယူ၍၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ ဝိယဒသိမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ မဏ္ဍပ်၊ သစ်ခက်
 မဏ္ဍပ်ကို၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သာသဝုပ္ပ
 ဟံ၊ အင်ကြင်းပန်းတို့ဖြင့်၊ သာဒယိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။ ။ သာလဘာဒိတံ၊ အင်
 ကြင်းပန်းတို့ဖြင့်မိုးအပ်သော၊ မဏ္ဍပ်၊ မဏ္ဍပ်ကို၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်
 လုံး၊ ဝေရယိတွာနု၊ ဆောင်ပြီး၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိယဒသိမြတ်စွာဘုရား၌၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်စေ၍၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊ ဘုရားမြတ်စွာကို၊ အဟံ၊ ငါ

သည်။ အဝဋ္ဌိ၊ ရှိခိုးပြီ။ တဋ္ဌိသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ ပိယဒသိမြတ်
 စွာဘုရားသည်။ သမာဓိတော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ။ ဝုတ္တဟိတွာ ထ၍၊ ဝုရိ
 သုတ္တမော၊ သတ္တဝါတို့ထက်မြတ်တော်မူသော ပိယဒသိမြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ယုဂမတ္တံ၊ ရထားထပ်၊ ပျိုးတပြန်မျှ။ ပက္ခမာနော၊ ရှုသူကံ၊ နိသိဒိ နေ
 တော်မူ၏။ ပိယဒသိ၊ ပိယဒသိအ မည်တော်ရှိသော၊ သဗ္ဗု
 နော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသကော၊ တပည့်ဖြစ်သော၊ ဝရုဏောနာမ၊ ဝရု
 ဏအမည်တော်ရှိသောမထေရ်သည်။ ငသီသတသဟသောဟိ၊ တသိန်း
 သောရဟန္တာတို့နှင့်၊ သဋ္ဌိံ၊ တကွ၊ ဝိနာယကံ၊ ပိယဒသိမြတ်စွာဘုရားတို့၊
 ဥပဝတ္တိံ၊ ကပ်ပြီ။ လောကဓမ္မဋ္ဌော၊ သတ္တဝါတို့ထက် ကြီးတော်မူ
 သော၊ နရာသဘော၊ လူနတ်တို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ပိယဒသိဘဂဝါ၊
 ပိယဒသိ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်း၌၊ နိသိဒိ
 တွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ဇိနော၊ ပိယဒသိမြတ်စွာဘုရားသည်။ သီတံ၊ ပြီးတော်
 မူ ခြင်းကို၊ ပါတုကရိ၊ ထင်ရှားပြုတော်မူ၏။ ပိယဒသိသ၊ ပိယဒသိ
 အမည်တော်ရှိသော၊ သဗ္ဗုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပဗ္ဗာကော၊ အလုပ်
 အကျွေးဖြစ်သော၊ အနုရုဋ္ဌော၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်း
 ကို၊ ဧကံသံ၊ ဧကသို့ အံသ၊ လက်ဝဲတဖက်၊ ပရံ၊ ထက်၌၊ ကတွာ၊ တင်သည်
 ကိုပြု၍၊ တံ၊ မဟာမုနိံ၊ ထိုပိယဒသိမြတ်စွာဘုရားကို၊ အာပုတ္တိံ၊ လျှောက်
 ကြား၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သဗ္ဗုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သီတ
 ကမ္မဿ၊ ပြီးရပ်သောအမှု၌၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကား၊ ကောနုခေါ၊
 အဘယ်နည်း၊ ကာရဏေ၊ အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇာနုမိဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှိသည်ရှိ
 သော သဗ္ဗာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သီတံ၊ ပြီးရပ်ခြင်းကို၊ ပတုကရော၊
 တင်စွာပြုတော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ချစ်သာရဟန်း၊ ယောမာဏဝေါ၊ အကြင်
 သတ္တဝါသည်။ မေမေ၊ ငါဘုရားအား၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဝုပ္ပန္န
 ဓနံ၊ အင်ကြပ်ပန်းအမိုးကို၊ ဝေရေယိ၊ ဆောင်ရိ၏၊ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏၊
 ကမ္မံ၊ အကျိုးပေးလတ္တံ့သော ကုသိုလ်ကံကို၊ သရိတွာန၊ အောက်မေ့၍၊
 အဟံ ငါဘုရားသည်၊ သီတံ၊ ပြီးရပ်ခြင်းကို၊ ပါတုကရိ၊ ထင်စွာပြု၏။
 အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဩကာသံ၊ အကျိုးပေးလတ္တံ့သော ကုသိုလ်ကံ၏
 အခွင့်ကို၊ နိပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၊ ဒေဝလောကေဝါ၊ နတ်ပြည်၌လည်း
 ကောဝရံ၊ မနုဿေဝါ၊ လူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ယံတံ၊ ယခုလည်း၊ အတြင်ကောင်း
 မှုကံသည်၊ ဝိဇ္ဇိဿတ၊ အကျိုးပေးလတ္တံ့၊ ဩကာသော၊ ကုသိုလ်ကံ၏
 အကျိုးပေးလတ္တံ့သော အခွင့်သည်။ နသမ္ပတံ၊ နသမ္ပတိဇေ၊ မပြင်းသေး

၂-နုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၇-တိဿတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၉၁

သင်္ဂဟသုဿင်္ဂတည်း။ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်၌၊ ဝသန္တဿ၊ နေ
သော၊ ဝုဉ္ဇကမ္ပဿ၊ မင်္ဂလာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တဿ၊ ထို
သတ္တဝါ၏၊ ပရိသ၊ ပရိသတ်သည်၊ ယာဝယတ္တကေန၊ ရိစ္ဆေဒေန၊ အကြင်
မျှလင်သောအပိုင် အခြားဖြင့်၊ ဌိတာ၊ တည်၏။ တာဝတ္ထကေန၊ ပရိစ္ဆေဒေန၊
ထိုမျှလောက်သောအပိုင်းအခြားဖြင့်၊ သာသန္တန္တာ၊ အင်ကြင်းပန်းအရိုး
သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း၊ ဖြစ်၍ဖြစ်
သော၊ ဝုဉ္ဇကမ္ပဿ၊ မင်္ဂလာတော၊ ကောင်းမှုကံနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောမာဏ
ဂေါ၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်၌ ဗိဗ္ဗဟိ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ကုန်
သော၊ နတ္ထေဟိ၊ ကခြင်းတို့ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ဂိတေဟိ၊ သိခြင်းတို့ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဝါဒိတေဟိ၊ ဘိ မှတ်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဒါ၊ အခါခပ်
သိမ်း၊ ခေမိဿတိ၊ ရွှေလျော်ရလတ္တံ့။ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏၊ ပရိသ၊
ပရိသတ်သည်၊ ယာဝတယတ္တကေန၊ ပရိစ္ဆေဒေန၊ အကြင်မျှလောက်
သောအပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ဌိတာ၊ တည်၏။ တာဝတ္ထကေန၊ ပရိစ္ဆေဒေန၊ ထို
မျှလောက်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ဂန္ဓဂန္ဓိ၊ ကောင်းသောပန်း၏ အနံ့ရှိ
သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သာသန္တန္တာ၊ အင်ကြင်းပန်းမှ၊ ဝုဉ္ဇ
ဝသဿာစ၊ ပန်းတည်းဟူသော မိနင်းသည်လည်း၊ တာဝဒေ၊ ထိုခဏ၌၊
ပဝသိဿတိ၊ ရွာလတ္တံ့။ အယံမနုဇော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ တတော၊
ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စုတော၊ စုတခွဲသတ်၊ ခေန္တသံ၊ လူ့ပြည်သို့၊ အာဂမိဿတိ၊
လားလတ္တံ့။ ဣဝေါ၊ ဤလူ့ပြည်၌လည်း၊ သာသန္တန္တာ၊ အင်ကြင်းပန်းအရိုး
သည်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ခာရိဿတိ၊ ဆောင်းရိုးလတ္တံ့။ ဣဝ၊
ဤလူ့ပြည်၌၊ နတ္ထေ၊ ကခြင်းသည်၎င်း၊ ဂိတေ၊ သိခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
သမ္ပတာလသမာဟိတံ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ပြီးသော မောင်းကြေးနင်းခွက်ခွင်း
သည်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗံ၊ အခြေအမံ၊ ဤသတ္တဝါကို၊ ပရိဝါရေဿန္တိ၊ ခြံရံ
ကုန်လတ္တံ့။ ဣဒံ၊ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသော အလုံးစုံသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာ
ယ၊ ဘုရားကိုပန် ပူဇော်ရခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ သုရိယ၊ နေ
သည်၊ ဥဂ္ဂန္တိန္တေ၊ ဥဂ္ဂန္တိန္တေ၊ တက်သကဲ့သို့၊ သာလဝဿံ၊ အင်ကြင်း
ပန်းတည်းဟူသောမိနင်းသည်၊ ပဝဿတေ၊ ပဝဿတိ၊ ရွာ၏။ ဝုဉ္ဇကမ္ပေ
န၊ ကောင်းမှုကံနှင့်သံဃုတ္တံ၊ ယဉ်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗကာလိကံ၊ အခါခပ်
သိမ်း၊ ဝသတေဝဿတိ၊ ရွာ၏။ အဋ္ဌာရသေကပ္ပဿတေ၊ တထေဝသံ
ရှင်ရာကပ်ကန္တာ၌၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ပဂေါ၊ ဩက္ကာကရုဇ်မင်းမျိုးမှဖြစ်
သော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊

၂၆၃ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဗုဒ္ဓိယထွေ

သတ္တံ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ၊ တဿ၊ ထိုဂေါတမ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊
ဒါယံ၊ အပ္ပမာဒ၊ အာဒေါ၊ ယူတတ်သော၊ ဩရသော၊ ရွှေရင်တော်မှဖြစ်
သော၊ ဓမ္မနိဗ္ဗိတော၊ လောကုတ္တရာတရားဖြင့်ပြီးသော၊ သာဝကော၊ တပည့်
သာ၊ တော်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါ
တရားတို့ကိုပရိသုဿ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၍၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသော အာ
သဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာပိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရလတ္တံ၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာ
လေးပါးတရားကို၊ အဘိသမေက္ခဿ၊ ထိုးထွင်း၍သိသော အမျိုးကောင်း
သားအားသာလက္ခန္ဓံ၊ အင်ကြင်းပန်းအရိုးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊
စိဘကော၊ ထင်းပုံ၌၊ ဈာယမာနဿ၊ မီးတိုက်သောအမျိုးသားအား၊ တတ္ထံ၊
ထိုထင်းပုံ၌၊ ဆဒနံ၊ အရိုးသည်၊ ဟေသမတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ ပိယဒသိမ
ဟာမုနိ၊ ပိယဒသိမဖြစ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ကိဉ္ဇယိတွာ
န၊ ကြားကော်မူ၍၊ ဓမ္မဝုဗ္ဗိယာ၊ တရားတည်းဟူသော ရေအယဉ်ဖြင့်၊
တပပ္ပန္နော၊ ရောင့်ရဲစေလျက်၊ ပရိသုဿ၊ ပရိတတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်
ကို၊ ဒေသသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်
တို့၌၊ ဝိသကပ္ပာနိ၊ ကမ္ဘာသုံးဆယ်တို့ကာလပတ်လုံး၊ ဒေဝန္ဓေ၊ ဒေဝန္ဓောဘ
ဝေန၊ နတ်မင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အကာရပိ၊ မိုးအုပ်ပြေ၊ သဗ္ဗိစ၊ အကြိမ်
ခြောက်ဆယ် လည်းကောင်း၊ စတုက္ခတ္တု၊ လေးကြိမ်လည်းကောင်း၊
မိတ္တဝတ္တိ၊ စကြဝတေးမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဒေဝလော
ကာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ ဣဓ၊ ဤလူ့ပြည်သို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ဝိသုလံ၊ ပြန့်ပြောစွာ
သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ လဘာမိ၊ ရပ၏၊ ဣဝေါ၊ ဤလူ့ပြည်၌လည်း၊
ပုပ္ဖန္တဒနံ၊ အင်ကြင်းပန်းအရိုးကို၊ လဘာမိ၊ ရပ၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောအလုံးစုံသော အကျိုးသည်၊ မဏ္ဍပဿ၊ ပန်းဖွဲ့ဝတ်ကိုလှူရခြင်း၏၊
ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မဟံ၊ ဟိဿမည်တွင်ငါထေရ်ရှင်အား၊ ပစ္ဆိ
မော၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော၊ စရိမော၊ နောက်ဖြစ်သော၊ အယံဘဝေါ၊ ဤဘဝ
သည်၊ ဝတ္တတေ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဝေါ၊ ဤလူ့ပြည်၌လည်း၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်
သိမ်း၊ သာလက္ခန္ဓံ၊ အင်ကြင်းပန်းအရိုးသည်၊ ဟေသမတိ၊ ဖြစ်လာ၏၊
ဂေါတမံ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော၊ သက္ခပုဂံ၊ သာကီသနိမင်းမျိုးထက်
မြတ်တော်မူသော၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တောသယိတွာ၊ နှစ်သက်
စေပြီး၍၊ ဗုဒ္ဓပရာဇယံ၊ အောင်ခြင်းရှုံးခြင်းကို၊ ဝိတွာ၊ ဖျက်သိမ်း၍၊ အစလံ၊
တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အမ္ဘိ၊

၂-ဒုကနိပါတ်- ၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၇-တိဿတ္ထေရဂါယာ၊ ၂၆၃

ဖြစ်ပေ၏။ အဋ္ဌာရသောကပ္ပသတော၊ တထောဝ်ရှစ်ရာကပ်ကမ္ဘာထက်၌၊
 ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဝိယဒသိမြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ အဘိပူဇယိ၊ ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏၊ တာယစေတနာယ၊ ထိုကောင်းမှုသူ၊ စေ
 တနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂဘိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မတ်ရဲဘူး၊ နှုတ်၊ ဤ
 အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊
 ဘုရားကိုပန်းပူဇော်ရခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကိ
 လေသာ၊ ကိလေသာတို့ ကို၊ ဈာပိတော၊ ဖုတ်ကြည့်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်
 ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။

ပန်းစကားအထူးဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုတိဿအမည်ရှိသောမ
 ထေရ်သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွော၊ ရောက်၍၊ ဝိသေသ
 တော၊ အထူးအားဖြင့်၊ လာလဂ္ဂယသဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ များမြတ်သောလောဘ်များ
 မြတ်သောအခြံအရံရှိသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 တတ္ထံ၊ ထိုလောဘ်များဖြင့်၊ နှိုးကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဝုတုန္တနဘိက္ခု၊ ဝုတုဇဉ်
 ရဟန်းတို့သည်၊ တေရဿ၊ တိဿမထေရ်၏၊ လာဘသက္ကာရံ၊ လောဘ်ပူ
 ဇော်သကာကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ ဗာလဘာဝေန၊ မိုက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အသ
 ဟနာကာရံ၊ မနှစ်သက်သောသည်းမခံနိုင်သောအခြင်းအရာကို၊ ပဝေဒေ
 သံ၊ ကြားကုန်၏၊ တေရော၊ တိဿမထေရ်သည်၊ ဘံ၊ ထိုနှစ်သက်သောအ
 ခြင်းအရာကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ လာဘသက္ကာရေ၊ လောဘ်ပူဇော်သကာ၌၊ အာဒိန
 ဝံ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုလောဘ်ပူဇော်သကာ၌၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ အလဂ္ဂဘာဝေ၊ မကပ်ငြိသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ပကာ
 သေန္တော၊ ထင်ရှားပြဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုသပတ္တောလဘာတိ၊ ပ၊ သတော
 ဘိက္ခုပရိဗ္ဗဇေတိ၊ ဂါတာဒ္ဓယံ၊ ဗဟုသပတ္တောလဘာတိ၊ ပ၊ သတော
 ဘိက္ခုပရိဗ္ဗဇေဟူသောဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်
 မူ၏။ မုဇ္ဈော၊ ရိတ်ချအပ်သောဆံရှိသော၊ သံဃာဒိုပါရု၊ တာ၊ ဖြတ်၍စပ်
 အပ်သော သင်္ကန်းကို ရုံသော၊ ယောဗဗ္ဗဇိတော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
 အန္တဿ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဿ၊ အပျော်ကို လည်းကောင်း၊
 ဝတ္တဿ၊ အဝတ်သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း၊ သယနဿစ၊ ဒေါပ်ရာကို
 လည်းကောင်း၊ လာဘိ၊ ရသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဗဗ္ဗဇိတော၊ ထိုရ
 ဟန်းသည်၊ ဗဟုသပတ္တော၊ များစွာသောရန်သူကို၊ လာဘိ၊ ရတတ်၏၊
 သက္ကဓေသု၊ လောဘ်ပူဇော်သကာတို့၌၊ မောဗ္ဗယံ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော

၂၈၄ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ

ဘေးရှိ၏ဟူ၍၊ ဇေတံအာဒိနဝံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊ ဥတုသ၊ သိ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်၊ အပ္ပလာဘော၊ နည်းသော လာဘ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနဝဿုတော၊
တံဗျာတည်းဟူသော မိန့်ခြင်းမစွတ်သည်ဖြစ်၍၊ သတော၊ သတိပညာ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗဇေပရိဗ္ဗဇေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ။ တဿ၊ ထိုဝါဒသုန်
၏၊ အက္ခော၊ အနက်ကား၊ သိခဓိ၊ ဦးစွန်းမျှဆိုလည်း၊ အသေသေတွာ၊ အ
ကြွင်းမရှိစေမူ၍ မုဏ္ဍိတကေသတာယ၊ ရိတ်ဖြတ်အပ်သော ဆံရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ မုဏ္ဍော၊ မုဏ္ဍမည်၏၊ ဆိန္ဒိယော၊ ဖြတ်၍၊ သံဃာဒိတကာသာ
ဝဓာရဏတာယ၊ စပ်အပ်သောသင်္ကန်းကိုဆောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
သံဃာဒိပါရုတော၊ သံဃာဒိပါရုတမည်၏၊ ဇေတံဗျာသိ၊ ဝေဇ္ဇိယံ၊ အဆင်း
ပျက်ခြင်းကို၊ အတ္ထုပဂတော၊ အနီးသို့ကပ်သော၊ ပရာယတ္တဝတ္တိတော၊ သူ
တပါးနှင့်စပ်၍ဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်၊ အနုပါနာဒိနံ၊ ထမင်းအ
ဖျော်အစရှိသည်တို့ကို၊ လာဘီ၊ ရသည်၊ သစေဟောတံ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊
သောဝိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ ဗဟုသပက္ခော၊ များစွာသော နေသူကို၊
လဘတိ၊ ရတတ်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ဥလယန္တော၊
ဥရုလုနံသောသူဆိုသည်၊ သမ္ဘဝန္တံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝေ
ရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ လာဘသက္ကာရေသု၊ လာဘ်ပူဇော်သကောတံ၊
မဟန္တယံဝိသုလံဘယံ ။ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသောဘေးရှိသော၊ ဇေတံအာဒိန
ဝံဒေသံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ အဗ္ဗိန္တတံ၊ အလိုနည်းသည်၏အဖြစ်
ကို လည်းကောင်း၊ သန္တောသမ္ဘ၊ ရောင့်ရဲနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို လည်း
ကောင်း၊ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌၊ ဥပေဘော၊ ထား၍၊ အနဝဇ္ဇုပ္ပါဒေသပိ၊ အပြစ်မရှိ
သောအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်လာသော၊ လာဘဿ၊
လာဘ်ကို၊ ပရိဇ္ဇနေန၊ ကြည်ခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပလာဘော၊ နည်းသောလာဘ်
ရှိ၏၊ တတော၊ ထိုနည်းသော လာဘ်သာပကရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာ
လျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုလာဘ်များခြင်း၌၊ တဗျာဝဿုတာ ဘာဝနံ၊ တဗျာ
တည်းဟူသောမိန့်ခြင်းစွတ်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနဝဿု
တော၊ တဗျာတည်းဟူသော မိန့်ခြင်းမစွတ်၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊ တ
ယဿ၊ ဘေးကို၊ ဣက္ခနတော၊ ရှုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ ဘိန္ဒုကိလေသက၊ ယဝါ၊ မြိုးပျက်အပ်ပြီးသောကိလေသာရှိသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သန္တုဗ္ဗိဋ္ဌာနိယဿ၊
ရောင့်ရဲစေခြင်း၏အဖြစ်ကြောင့်ဖြစ်သော သမ္ဘဇညဿ၊ ပညာ၏၊ ဝေသနံ၊
အစွမ်းဖြင့်၊ သတောဟုတွာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗဇေပရိဗ္ဗဇေယျ၊ ကျင့်ရာ

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၆-ကိမိလတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၆၅

၏၊ဝိယရေယျ၊နေရာ၏၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်၊အတ္ထေ၊အနက်တည်း၊တံ၊ထို
တိဿမထေရ်၏စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တေတိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့
သည်၊တာဝဒေဝ၊ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ထေရဿ၊တိဿမထေရ်ကို၊ ခမောပေ
သုံ၊သည်၊ခံစေကုန်၏၊ တိဿတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ တိဿမထေရ်၏
ဂါထာအခွင့်သည်၊နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ချောက်ပြီး ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၇-ကိမိလတ္ထေရဂါထာ၊

ပါဏိနဝံသဒါယဒ္ဓိတိအာဒိကာ၊ ပါဏိနဝံသဒါယဒ္ဓိ ဤသို့အစရှိသောဂါ
ထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ကိမိလ
တ္ထေရဿ၊ကိမိလမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ဂါထာတို့တည်း၊ တဿ၊ ထိုကိမိ
လမထေရ်၏၊ပုဗ္ဗယောဂေါ၊စ၊ရှေးအတို့၌အားထုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
သံဝေဂပ္ပတ္တိပဗ္ဗန္ဓာ၊သံဝေဂဖြစ်၍ရဟန်းပြုခြင်းကို၎င်း၊ဇောနိပါတေ၊ဇော
နိပါတ်၌၊ အဘိသတ္တောတိဂါထာယ၊ အဘိသတ္တောဟူသောဂါထာ၏၊
သံဝဏ္ဏနယံ၊ အဖွင့်၌၊ ဝုတ္တာယေဝ၊ ဆိုအပ်ကုန်သလျှင်ကတည်း၊ စ၊
စကားအထူးဆက်ဦးအံ့၊ဟာယဂါထာယ၊ထိုဂါထာဖြင့်၊ထေရေန၊အရှင်
ကိမိလမထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ဝိသေသာမိဝမဿ၊ ရအပ်သော
မင်္ဂလိကကျေးဇူးတရားထူး၏၊ကာရဏံ၊အကြောင်းကို၊ဒေသိတံ ပြအပ်၏
ဣပေန၊ဤဝတ္ထု၌ကား၊အမိဂတဝိသေသဿ၊ ရအပ်သောမင်္ဂလိကကျေး
ဇူးတရားထူးရှိသော၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊အာယသ္မတော၊တာအနုရုဒ္ဓတ္ထေရေန၊
အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်နှင့်လည်းကောင်း၊အာယသ္မတာ၊စာအိဿန၊အရှင်
ဘဒ္ဒိယမထေရ်နှင့်လည်းကောင်း၊ သဟ၊တကွ၊သမဂ္ဂဝါသော၊ ညီညွတ်
သောနေခြင်းကို၊ ဒေသိတော၊ပြအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂေဒိတဗ္ဗံ၊သံ၊ပဏ္ဍိ၊
ပန၊အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ သမဂ္ဂဝါသံ၊ညီညွတ်သောနေခြင်းကို၊ ဝသန္တော၊
နေကုန်သော၊ တေထေရာ၊ထိုသုံးယောက်သောမထေရ်တို့သည်၊ယထာ
စ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ ဝသိသုံးနေကြကုန်၏၊ တံ၊ထိုနေသော
အခြင်းအရာကို၊ဒေသေန္တော၊ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပါဏိနဝံသဒါယဒ္ဓိ(ပ)
ဟိတွာနလောကိယံရတိန္တိ၊ဂါထာနွယံ၊ပါဏိနဝံသဒါယဒ္ဓိ(ပ)ဟိတွာနလော
ကိယံရတိ ဟူသောဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊အတာသံ၊ရွတ်ဆို၏၊ ၊

ပါဏိနဝံသဒါယဒ္ဓိ၊ အရှေ့ဝါးရုံတော၌၊အနုပ္ပကေ၊ များစွာကုန်သော၊
တောဝေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို၊ ပဟာယ၊ပယံစွန့်၍၊ ဥဗ္ဗာပတ္တာဂတေ၊

သပိတ်လက်ဆွဲ၍ ဆွမ်းခံသွားခြင်း၌၊ ရတနာ၊ နွေလျော်ကုန်သော၊ အာရုံ
 ဝိရိယ၊ အားထုတ်အပ်သောဝိရိယရှိကုန်သော၊ ပဟိတတ္ထာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေ
 လွှတ်အပ်သောပိတ်ရှိကုန်သော၊ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဒဉ္စပက္ကေမာ၊ မလျော့
 သောသို့လရှိကုန်သော၊ သဟာယကာ၊ အပေါင်းအဘော် ဖြစ်ကုန်သော၊
 သကျသုတ္တာ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါအစရှိကုန်သော သာကီဝန်မင်းသုံးယောက်
 တို့သည်၊ လောကီယံ၊ လောက၌ဖြစ်သော၊ ရုတိံ၊ နွေလျော်ခြင်းကို၊ ဟိတွာ
 န၊ စွန့်ပြီး၍၊ ဓမ္မရတိယာ၊ လောကုတ္တရာဓမ္မတည်းဟူသော နွေလျော်ခြင်း
 ဖြင့်၊ ရမန္တိ၊ နွေလျော်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ သိဂါထာတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကား၊ ပ၊ ပါစိနံသဒါယမ္ပိ ဟိ၊ ပါစိနံသဒါယမ္ပိဟူသည့်ကား၊ ပါစိနံသနာမ
 ကော၊ ပါစိနံသအမည်ရှိသော၊ ရက္ခိတဂေါပိတေ၊ စောင့်ရှောက်သုံခြုံစေ
 အပ်သော၊ သပရိစ္ဆေဒေ၊ အပိုင်းအခြားနှင့်တကွသော၊ ဝနေ၊ တော၌၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံဝနံ၊ ထိုတောကို ဂါမဿ၊ ရွာ၏၊ ပါစိနံဒိသာယ၊ အရှေ့
 မျက်နှာ၌၊ ဌိတတ္ထာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝေဠုရုဇ္ဈ
 ပရိက္ခိတ္တတ္ထာစ၊ ဝါ၊ ရုံဘို့နှင့်မြဲရုံအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ပ၊ ပါစိနံသဒါယောဟိ၊ ပါစိနံသဒါယဟူ၍၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝံသဝနဘာ
 ဝေနေဝ၊ ဝါ၊ ရုံတောဖြစ်သောကြောင့်လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ပါစိနံသဒါယ
 ဟူ၍၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုအပ်၏၊ သကျဝတ္ထောတိ၊ သကျဝတ္ထောဟူသည့်ကား၊
 အနုရုဒ္ဓဗ္ဗေရာဒယော၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်အစရှိကုန်သော၊ သကျရာဇကု
 မာရာ၊ သာကီဝန်မင်းသားတို့သည်၊ သဟာယကာတိ၊ သဟာယကာဟူ
 သည့်ကား၊ သံဝေဂုပ္ပတ္တိပဗ္ဗန္ဓာသမဏဓမ္မာရဏသံဝါသေဟိ၊ သံဝေဂ်ဖြစ်
 ၍ရဟန် ပြုခြင်းရဟန် တရားကိုအားထုတ်ခြင်း တည်းဟူသောအပေါင်း
 အဘော်တို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အနုယတေဝတ္ထနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊
 သဟာယကာ၊ သဟာယက မည်ကုန်၏၊ ပဟာယနပ္ပကေဘောဂေတိ၊
 ပဟာယနပ္ပကေဘောဂေဟူသည့်ကား၊ ဥဇ္ဈာရေန၊ မြတ်သော၊ ဝုညာနုဘာ
 ဝေန၊ ကောင်းမှု၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ အဓိဂတေ၊ ရအပ်သည်လည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ ကုလပရံပရာဂတေစ၊ အမျိုးအဆက်ဆက်အားဖြင့် ရောက်
 သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မဟန္တေဘောဂက္ခန္ဓေ၊ များမြတ်သောစည်းစိမ်
 အရာတို့ကို၊ ဆန္ဒေတွာ၊ စွန့်၍၊ သဟာယောနပ္ပကေတိပိ၊ သဟာယောနပ္ပကေ
 ဟူ၍လည်း၊ ပ၊ ပါဠိရှိ၏၊ ဥဇ္ဈာပတ္တာဂတေရတောတိ၊ ဥဇ္ဈာပတ္တာဂတေ
 ရတောဟူသည့် ကား၊ ဥဇ္ဈာဝရိယာယ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းဖြင့်၊ အာဘတတ္ထာ
 နောဝံအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဇ္ဈာပတ္တေ၊ ဆွမ်းခံသွားသောသပိတ်

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၈-ကိမိလတ္ထရဂါထာ၊ ၂၆၇

နှိုးအာဂတတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပတ္တာဂတေ၊ သမိတ်ဝယ်ဖြစ်
 လာသော၊ ပတ္တပရိယာပဇ္ဇေ၊ သမိတ်ဝယ်ဖြစ်လာသောဆွမ်း နှိုးရတာအဘိ
 ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်သော၊ သံဃာတတ္တာဒိအတိရေကလာဘံ၊ သံဃာတတိ
 အစရှိသောအတိရေကလာဘ်ကို၊ ပဗ္ဗိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍၊ ဇေယျဗလံ၊ သလုံး
 ဖြင်းခေါင်း၏အစွမ်းကို၊ နိဿာယာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခာစရိယာယ၊ စွမ်းခံသွား
 သဖြင့်၊ လဇ္ဈေန၊ အင်သော၊ မိဿကဘတ္တနေဝ၊ ပြောင်ပဲလူး၊ နတ်တို့နှင့်
 ရှေးသောဆွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ သန္တုဇ္ဈော၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤ
 သည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာဒေဇိရိယာတိ၊ အာဒေဇိရိယာဟူ
 သည်ကား၊ ဥတ္တမတ္ထဿ၊ မြတ်သောမဂ်ဖိုလ်အကျိုးစူးကို၊ အဓိဂမယာ၊
 ရဲခြင်၍၊ အာဒိတာဝပဂေဝ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်၊ သမ္ပာဒိတဝိရိယာ၊ ပြည့်
 စုံစုံအင်သောဝိရိယရှိကုန်သော၊ ပဟိတတ္တာယာတံ၊ ပဟိတတ္တာယဟူ
 သည်ကား၊ နန္ဒပေါဏပန္တာရတာ၊ ကင်းခြင်းရှိခြင်းဝှမ်းခြင်း၍အစွမ်း
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါခင်ထိမ်း၊ သမာပဇ္ဇနေနဝ၊
 သမာပတ်ကိုဝင်စာ၊ သဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတိပေသံတ၊
 ပိတ္တာ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သောဝိတ်ရှိကုန်သော၊ နန္တဒဠ္လ၊ ရှေ့သတိ၊ နိစ္စိန္ဒ
 ပရက္ကမဟူသည့်ကား၊ ဝတ္တပဗ္ဗိပတ္တိသု၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ပေအကုသိုလ်တို့
 ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခပိ၊ ခဝါနုယောဂေန၊ ပဗ္ဗုပ္ပန္နိချင်းသာစွာနေခြင်းအဖန်တလဲလဲ
 အာ၊ ထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခင်ထိမ်း၊ အဝိတိလပရက္ကမ၊
 မလျော့သောလုံ့လရှိကုန်သော၊ ရမန္တိ၊ ဓမ္မရတိယာဟိတွာန၊ လောကီယံ
 ရတိန္တံ၊ ရမန္တိ၊ ဓမ္မရတိယာဟိတွာနလောကီယံရတိဟူသည့်ကား၊ လော
 ကေ၊ လောကန္တံ၊ ဝိဒိတတ္တာစ၊ ဝိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 လောကပရိယာပန္နတ္တာစ၊ လောကန္တံအကျုံးဝင်သည်၍ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ လောကိကံ၊ လောကနှင့်ယှဉ်သော၊ ချပါ၊ ဗုဒ္ဓတာဒိရတံ၊
 ချပါရုံအစရှိသည်တို့၌မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဓမ္မပညာယ၊
 အရဟတ္တမဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဇဟိတွာ၊ ပယ်၍၊ လောကုတ္တရဓမ္မရတိယာစ၊
 လောကုတ္တရာဓမ္မံမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂဗလနုဗ္ဗ၊ နာဘိ
 ရတိယာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၌မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရမန္တိ
 အဘိမမန္တိ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤသည်လျှင်ကိမ်လ
 မထေရ်၊ န ဂါထာ၊ စကားရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ ကိမိလတ္ထရဂါထာ
 ဝတ္ထုနာ၊ ကိမိလမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည် နိဗ္ဗိတာ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

၂၆၀ ... ထေရဂါထံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၉-နန္ဒဒတ္တရဂါထာ၊

...အယောနိသောမနသိကာရေတိဒ၊ ခဒိကာ၊ အယောနိသောမနသိကာ
 ရောအစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာဟ သွေတာ ဂှည်သောအသက်တော်
 ရှိသော၊ နန္ဒဒတ္တရဿ၊ နန္ဒမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ ကိရု၊ ကြား
 ဘူးသည်၊ ကား၊ အယံ၊ ဤနန္ဒမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရ ၊ မည်
 ထေရ်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်
 နှ့်၊ ဟံသဝတိနဂရေ၊ ဟံသဝတိပြည်၌ ကုသဂေဟ၊ အမျိုးအိမ်၌ နိဗ္ဗတ္တိ
 တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ အထူးမြင်သိပညာ ရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပဉ္စေ၊
 ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ ပဒုမုတ္တရ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊
 အထံတော်၌၊ -ဗ္ဗံ တရားစကားကို၊ သုဏန္ဒော၊ နာသည်ရှိသော်၊ သတ္ထာ
 ရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ကေဝိန္ဒြ၊ တယောက်သောရဟန်းကို၊ ဣန္ဒြိယေသု၊
 ဣန္ဒြိယ၌၊ ဂုတ္တန္တု၊ ရ-နံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော ခြောက်ပါးသောနွဲ့၊ ရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပန္တိ၊ ထားတော်မူ
 သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သယမ္ဗိ မိမိသည်လည်း၊ တံဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာထူး
 ကို၊ ပဉ္စေ၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ ပဒုမုတ္တရ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား လည်းကောင်း၊ သံဃဿစ၊ ရဟန်းသံဃာ အပေါင်းအား
 လည်းကောင်း၊ ပူဇာသက္ကာပေဟုလံ၊ များမြတ်သော ပူဇော်သက္ကာရရှိသော
 မဟာဒါနံ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အပ မြီးအကျွန်ုပ်
 သည်လည်း၊ အနာဂတော၊ နောင်သောအခါ၌၊ တုဗ္ဗာဒဿ၊ အရှင်ဘုရား
 ကဲ့သို့သဘောရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ဝေဇ္ဇာပ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 သာသကော၊ တပည့်သားတော်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်လေ့ရှိ၏၊ ဣသံ၊ ဤသို့၊
 ပဏိခာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတော ထိုဘဝမှ၊ ရတော၊ ရ
 တေသည်ရှိသော်၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊
 ကျင်လည်နေသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထဒဿိဿ၊ အတ္ထဒဿိအမည်တော်ရှိသော
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဝိတတာနာမ
 ဝိတတာအမည်ရှိ သော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၌၊ မဟန္တော၊ ကြီးစွာသော၊ ကန္တပေါ၊
 လိပ်သည်းဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ် ၊ ကေဗိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္ထာရံ၊
 အတ္ထဒဿိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏ပေါ်၊ ထိုမှတက်ကမ်းသို့၊
 ဂန္တံ၊ ကြွတော်မူအံ့သောငှာ၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဌိဟံ၊ ရပ်တော်မူသည်ကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သယံ၊ မိမိဘုရားအပ်သောလိပ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၆-နန္ဒတ္ထေရဂါယာ၊ ၂၆၆

ထုရားကို၊ တာရေထုကာမော၊ ကူးစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာ
ထုရား၏၊ ပါမူလ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ နုပုဇွန် ဝင်လာ၏၊ သဏ္ဌာ၊ အထူအသိ
မြတ်စွာထုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုလိင်၏၊ အန္တ၊ သယံ၊ အလိုက်၊ ဩ၊ လာ
ကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ ဝိဇ္ဇိ၊ ရောက်ကုန်၊ ထက်သို့ အဘိရဟိ၊ ကံ
တော်မူ၍၊ သော၊ ထိုလိင်သည်၊ ဟုဠထု၊ ဌာ၊ ရွာလန် နှစ်သက်သောစိတ်
ရှိသည့်ဖြစ်၍၊ ဝေဝေန၊ အဟုန်ဖြင့်၊ သောတံ၊ မြစ်ရေအယဉ်ကို၊ ခိန္နုန္နော၊
ဖြတ်လျှင်၊ သီဃတရံ၊ လျှင်စွာ၊ ပရုတိ၊ မေ၊ ထိုမှတက်သို့သာလျှင်၊
ပါပတံ၊ ရောက်စေ၏၊ တဂ္ဂ၊ အနုဒသိ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ တဿ၊
ထိုလိင်အား၊ အနု၊ မာဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ ဝဒန္တော၊ ဟောတော်မူလျက်၊
တာဝိနံ၊ ထင်စွာဖြစ်သကဲ့သို့သော၊ သမ္ပတ္တံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ကထေတွာ၊
ဟောတော်မူပြီး၍၊ ပဏ္ဏမိ၊ ဗဲကြွတော်မူ၏၊ သာ၊ ထိုလိင်သမီး၊ တေနတာ
ဒိသေန၊ ထိုသို့သာတာရှိသော၊ ပုညကမ္ပေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ သုဂတိ
သုပဿ၊ သုဂတိသုံးသို့သွင်းသောလျှင်၊ သံသရန္တံ၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊
ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါဟမမြတ်စွာထုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊
ကဝိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကဝိလဝတ်ပြည်၌၊ သုဒ္ဓေါဒနမဟာရာဇဿ၊ သုဒ္ဓေါဒန
မင်းကြီး၏၊ ဝုဒ္ဓော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမိ
ယာ၊ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ၏၊ ကုမ္ဘိယံ၊ ဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊
ထိုသား၏၊ နာမဂ္ဂဟဏဒိသေ၊ အမည်မှည့်သော၊ နန္ဒိ၊ ဥာတိသံဃံ၊ ဆွေ
မျိုး အပေါင်းကို၊ နန္ဒန္တော၊ ဝမ်းမြောက်လျက်၊ တောသေန္တော၊ နှစ်သက်
စေလျက်၊ ဇာတော၊ ဖွား၍၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ နန္ဒောတွေဝနာမိ၊ နန္ဒဟူသော
အမည်ကိုသာလျှင်၊ အကံသု၊ မှည့်ကြကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒသတို့သား
အား၊ ဝယပ္ပတ္တကာလေ၊ အနွယ်ရောက်သောအခါ၌၊ သတ္တော၊ မြတ်စွာ
ထုရားသည်၊ ပဝတ္ထဝရေဓမ္မစက္ကာ၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီသောမိတ်သော၊ ဗ္ဗစက်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောကနုဂ္ဂဟံ၊ သတ္တလောကကို၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊
ကရာန္တော၊ ပြုလျက်၊ ကပ္ပိသတ္ထု၊ ကဝိလဝတ်ပြည်သို့၊ ဝန္တံ၊ ကြွတော်
မူ၍၊ ဥာတိသမာဂမေ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်ကို၏အစီအစဉ်၊ ပေါက္ခရ
ဇယံ၊ ကြွဖက်ရှိသောရိပ်စားကို၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊
ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဝေဿန္တရေဇာတကံ၊ ဝေဿန္တရာဇတ်တံ၊ ကထေ
တွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ တာဝန်မီးသောက်သောနေ့၌၊
ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ပဝိဒေ၊ ဝင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တာတ၊ ဘခင်
မင်းမြတ်၊ ဥက္ကိန္ဒေ၊ ရပ်၍ဆွမ်းခံခြင်း၌၊ နပ္ပမန္တေယျ၊ မမေ့ရာ၊ ဣတိန္ဒမာယ

၃၀၀ ဆေးရဂါယာအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ဂါယာယာ၊ ဤသဂါယာဝေဋ္ဌသံယုတိဂါယာဖြင့်၊ ဝိတရံ၊ ခမည်းတော်ကို၊
 သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ ပတိဋ္ဌပေတွာ တည်စေ၍၊ နိ
 ဝေသနံ နန်းတော်သို့၊ ဂစ္ဆာသွား၍၊ သုစရိတံ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊
 ဓမ္မံ တရားကို၊ စရေ ကျင့်ရာ၏။ ဣတိဣမေယဂါယာယ၊ ဤဓမ္မဒဂါယာ
 ဖြင့်၊ မဟာ၊ အပထိ၊ မိမိတွေးတော်ဂေါတမီကို၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သော
 တာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ရာဇာနံ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးကို၊ သကဒါဂါမိဖလေ၊
 သကဒါဂါမိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ တကိယဒိဝသေ၊ သုံးရက်
 မြောက်သောနေ့၌ နန္ဒကုမာရဿ၊ နန္ဒသတို့သား၏။ အဘိသကနိဝါသန
 ဝိဝါဟမင်္ဂလေသု၊ အဘိသိက်ခံသောမင်္ဂလာအိပ်တက်သောမင်္ဂလာသက်
 ထပ်သောမင်္ဂလာတို့သည်၊ ဝတ္ထမာနေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဇ္ဇာယ
 ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နန္ဒကုမာရဿ၊ နန္ဒမင်းသား၏၊ ဟတ္ထေ၊
 လက်၌၊ ပဏ္ဍိ၊ သပိတံထပ်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာတရားတော်ကို
 ဝတွာ မိန့်တော်မူ၍၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒသတို့သား၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊
 မဏ္ဍိ၊ သပိတံကို၊ အဂတောတွာ၊ မယူမူ၍သာလျှင်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်
 သို့၊ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏၊ ပတ္တဟတ္ထံ၊ သပိတံ လက်၌ရှိသော၊ တံ၊ ထိုနန္ဒမင်း
 သားကို၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင် တော်သို့၊ အဂတံ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ အနိစ္စ
 မာနံယေဝ၊ အလိုမရှိဘဲလျက်သာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍၊ တဿ၊
 ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတတ္တာယေဝ၊ ရဟန်းပြုသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်သာလျှင်၊ အနဘိရတိယ၊ မအေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊ ပိဋိတံ၊ နှိပ်ငှက်သည်
 ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍ ဥပါယေန၊ အသင့်အားဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒသတို့သား၏၊ တံ
 အနဘိရတိ၊ ထိုမအေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဝိနာဒေသိ၊ ပျောက်တော်မူ၏။ သော
 ထိုနန္ဒသတို့သားသည်၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပနိသင်္ခါယ၊ ပညာ
 ဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ အားထုတ်၍၊ နိမိရသေ
 ဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏။
 တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန၌။ ။

သယမ္ဘူ၊ လေးပါးသစ္စသရာမဂ္ဂိးသိမြင်ပြီးသော၊ လောကနာယကော၊
 သညာလောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်အောင် ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ တ
 ထာဂတော၊ ဇွေးသူနားတို့ကဲ့သို့လာခြင်း ကောင်းတော်မူသော၊ တဂဝါ၊
 တုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အတ္တဒသိဓု၊ အတ္တဒသိ
 မြတ်စွာသုရားသည်လည်း၊ ဝိတတာနဒိယာ၊ ဝိတတာမြစ်၏၊ တီရံ၊ ကမ်းနား
 သို့၊ ဥပဂန္တံ၊ ကပ်တော်မူလာ၏။ ဝါရိဂေါစရာ၊ ရေလျှင်ကျက်စားရာရှိ

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၉-နန္ဒတ္ထေရဂါယာ၊ ၃၀၁

သော၊ကန္တဂေါလိပ်သည်။ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဥဒကာ၊ရေမှ၊နိက္ခမ္မ၊ထွက်၍၊
 ဗုဒ္ဓံ၊ အတ္တဒသိမြတ်စွာဘုရားကို၊ တဒရေတုကာမော၊ ကုသိုလ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊အဟံ၊ငါသည်၊လောကနယကံ၊ သတ္တလောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 အောင် ဆောင်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသိ၊ ကပ်၏၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူတတ်သော၊အတ္တဒသိမဟာမုနိ၊အတ္တ
 ဒသိမြတ်စွာဘုရားသည်၊မံ၊အကျွန်ုပ်သို့၊ အဘိရု ဘတု တက်တော်မူပါ
 လော၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ တံ၊အရှင်ဘုရားကို၊ တာ၊ယိဿာမိ၊ကုတို့
 ပို့အံ့ တုဝံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်၊ရဲ၏၊အန္တံ၊အဆုံးကို၊က
 ရော၊ ပြုတော်မူပေတတ်၏။ မဟာယသော၊ များသော အခြံအရံ
 အကျော်အစေ ရှိတော်မူသော၊ အတ္တဒသိ၊ အတ္တဒသိမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံကို၊အညာယ၊သိတော်မူ၍၊မေမမ၊
 အကျွန်ုပ်၏၊ပိဗ္ဗိ၊ကျောက်ကုန်းထက်သို့၊ အာရဟိတွာန၊တက်တော်မူ၍၊
 လောကနယကော၊သတ္တလောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်အောင်ဆောင်တော်
 မူတတ်သောအတ္တဒသိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဋ္ဌာသိ၊ရပ်တော်မူ၏၊
 ယတော၊အကြင်အခါမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊အတ္တာနံ၊မိမိဘုရား
 ကို၊သရာမိ၊ အောက်မှ၏၊ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊အဟံ၊
 ငါသည်၊ဗိညူတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်သည်၊
 အတ္ထိ၊ဖြစ်၏၊ပါဒတလေ၊ ခြေတော်အငြိင်သည်၊ဗုဒ္ဓတ၊ထိသည်ရှိသော်၊
 သုခံ၊ချမ်းသာသည်၊ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဇေတထာ၊ထို့ တူ
 မေ ငါအား၊တာဒိသံ၊ ထိုသို့သတေ့ရှိသော၊ သုခံ၊ချမ်းသာသည်၊နတ္ထိ၊
 မရှိဘူး၊သမ္ပန္နော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိတော်မူပြီးသော၊ မဟာယ
 သော မျှာ၊မြှောက်သောအခြံအရံအကျော်အစေရှိ တော်မူသော၊အတ္တဒသိ
 အတ္တဒသိ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥတ္တရိတွာန၊ ကူးတော်မူ၍၊ နိဗ္ဗိတိ၊မြှေး
 မြစ်ကမ်း၌၊တွာန၊ရပ်တော်မူ၍၊ဣမဂါယာ ဤဂါယာတို့ကို၊အတာသ
 ထကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ယဝတောယတ္တကေန
 ပရိစ္ဆန္ဒေန၊ အကြင်မျှလောက်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ဂင်္ဂါသောတံ၊
 မြစ်ရေအယဉ်ကို၊ တရာမိ၊ကူးရ၏၊ တာဝတာတတ္ထကေန ပရိစ္ဆန္ဒေန၊
 ထိုမျှလောက်သော အပိုင်းအခြားဖြင့် ကန္တပဿ၊ လိပ်၏၊မိဉ္ဇံ၊ကုသိုလ်
 စိတ်သည်၊ ဝတ္တတေ၊ဖြစ်၏၊ပညာ၊ဘုန်းပညာရှိသော၊ အယံကန္တံ၊ပါ
 ရာဇာ၊ဤလိပ်မင်းသည်၊ မမ၊ငါအား၊ဟိ၊ တကလေ္စသဖြင့်၊ တာရေသိ၊
 ကုတို့ပို့ပြီ။ ။ဣမိနာဗုဒ္ဓတရဏနစ၊ ဤဘုရားဘုံ ကုသိုလ်သဖြင့်လည်း

၃၀၂ . ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုကိယတွဲ၊

ကောင်း မေတ္တမိတ္တံ တာယစ၊ မေတ္တာမိတ်တည်းဟူသော အကျင့်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌာရသေ ပွသတေ၊ တထောင့်ရှစ်ရာကပ်ကမ္ဘာ ထက်
 နှစ်ဆလောက်ကော၊ နတ်ပြည်နှစ်ဆလောက်၊ မွေလျှော်ရလတ္တံ့၊ ဒေဝလော
 ကာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ ဣဓ၊ ဤလူ၊ ပျံ့ညံ့သို့၊ အဝဂ္ဂိယံ၊ လာ၍၊ သုက္ကမူလန၊ ကု
 သိုက်ကံတည်းဟူသော အကြောင်းရင်းသည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်း
 နှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍ ကောသလန၊ တရုတ်တည်းသောနေရာ၌၊ နိသိဒိတွာ၊
 နေ၍၊ ကင်္ဂါ၊ သေတံ၊ တဆဲခြောက်ပါသော ပဋိမှားခြင်းတည်းဟူသော
 ရေအယဉ်ကို၊ တရိဿသိ လွင်းမြ က်ရလတ္တံ့၊ တဒ္ဒကေ၊ ကောင်း
 သော၊ ခေတ္တ၊ လယ်၌၊ ရေပိတံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော၊ အပ္ပမ္ပိ၊ အနည်းငယ်
 မျှသည်းဖြစ်သော၊ ဗိဇ္ဇိ မျိုးစေ့သည်၊ သမ္ဘာဝေရေ၊ သည် ထန်စွာသောရေ
 အယဉ်သည်၊ ပဝ၊ သန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ ပလံ၊ အသီးသည်၊ ကဿ
 ကေ လယ်လုပ်သောယောက်ျားတောင်သူသမားတို့ကို၊ တောသေဝိယ
 ထားနှက်သက်သောကဲ့ သို့၊ တတော၊ ထို အတူသာလျှင်၊ သမ္ဘု၊ သမ္ဘုဒ္ဒဒေ
 သိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣဒံဗုဒ္ဓ ခတ္တံ၊ ဤ
 ဘုရားတည်းဟူသော ခေတ်သည်၊ သမ္ဘာဝေရေ၊ သည်းထန်စွာသောရေ
 အယဉ်သည်၊ ပဝ၊ သန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ ပလံ၊ အကျိုးသည်၊ မေ ငါ့ကို၊
 တောသယိဿတိ၊ နှစ်သက်စေသတ္တံ့၊ ဥပသန္တော၊ ပြင်ပြီးသောကိ
 လေသာရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗပမိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဥပမာရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပဝေန ပဟိတက္ကော၊ ကမ္မဋ္ဌာန် စီ ဖြန် သဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ လေ့လာ
 တတ်သောမိတ်ရှိသည်အဖို့ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗာသဝေ အဆုံးရုံသောအာသဝေါ
 တရားတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်သိ၍၊ အနာသဝေါ၊ ကင်း
 ပြီ သောအာသဝေါ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဂ္ဂရာမိနေရန္တံ၊ အဋ္ဌာရသေ ပွသ
 တေ၊ တထောင့်ရှစ်ရာကပ်ကမ္ဘာထက်နှစ်ဆ၊ ထိုအတ္တဒသိမြတ်စွာဘုရား
 ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သံသယစေ နာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ကမ္မံ
 ကုန္တုပျိ ခြင်းတည်းဟူသောလောကီ မှုကံ ကို၊ အကရိ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ တာယစေ
 တနာယ၊ ထိုကောင်၊ မှုဘုရားစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လမ်းကို၊
 နာဘိဇာနာမိ၊ မသိဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပယ် လမ်းကို မသိရခြင်းတည်း
 ဟူသောအကျိုးသည်၊ တရုဏာယ၊ ကုန်ပျံ့ရင်း၏၊ ပလံ၊ အကျိုး ပင်
 တည်း။ မယှံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျ ဝိတာ၊ ဖုတ်
 ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
 တော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကုန်ပြီ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ ဟောအပ်၏၊ ပန၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၉-နန္ဒတ္ထေရဂေါထာ၊ ၃၀၃

အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တံ၊ ဖိလံသိ၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝိမုတ္တိ
သုခံ၊ အရဟတ္တံ၊ ဖိလံသိ၊ သာကိ၊ အနုဘဝန္တော၊ ခံစားလျက်၊ သတ္တု၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ ဥပါယကောသလံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ ကို ဆို မြင်းအရာ၌
လိမ္မာတော်မူ၍၊ သည်း၊ အဘော၊ အံ့တွယ်ရှိစွာ၊ အဟံ၊ ငါကို၊ ယေန၊ အကြင်
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဝပကံတော၊ ထိုသို့ ပါးတည်၊ ဟူသော၊ ညွှန်ပြောင်း
မှ ဥဒ္ဓရိက္ခာ၊ ထုတ်၍၊ နိဗ္ဗာနတ္ထိယေ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊ ဟူသော၊ ကျည်း၊ ကုန်းထက်
၌၊ ပတိဋ္ဌာပိတော၊ တည်း၊ စအင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဟိနသံ
ကိလေသံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာ ရှိသည်၏၊ အဖြစ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ပဋိသန္ဓံ၊ ရအင်သော၊ သုခန္ဓ၊ ချမ်းသာ ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟ္မေ၊ ကိစ္ဆိ
တွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ သဇ္ဇာတသော၊ နသော၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင် ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒါနဝသေန၊ ဥဒါန်းကျူးသည်၏၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အယော
နိသော၊ မနသိ၊ ကာရာ ပ၊ ဘဝေပိတ္တံဥဒဗ္ဗဟိန္တိ၊ ဝိယာဒ္ဓဟိ၊ အယောနိသော
မနသိ၊ ကာရာ ပ၊ ဘဝေပိတ္တံဥဒဗ္ဗဟိ၊ ဟူကုန်သောဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကိုး
အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို တပ်မူ၏၊ အယောနိသော၊ မသင့်မတင့်သောအား
ဖြင့်၊ မနသိကာရာမနသိကာရောဟတု၊ နှလုံး သွင်းခြင်း၏၊ အကြောင်းကြောင့်၊
မဏ္ဍနံ၊ လက်ကောက်တည်း၊ ဘုသောတနိဆာ၊ ပန နံ၊ သာတည်း၊ ဟူသော
တနိဆာဖြင့်အတ္တဘာဋ် ဝင်ယင်ခြင်း ကို၊ အနုယုညိသံ၊ အနုယုညိ၊ အားထုတ်
၏၊ ဥဒ္ဓတာတ၊ အမျှ၊ အနုပဟိ အရူပဟိအဆင်း၌ စေခြင်း အစရှိသောအား
ဖြင့်တုနိယူဝိသေ၊ မိဘရှိသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စပလေ၊ စ၊
တောမျောက် ကဲ့သို့ မရပ်တည်သော မိဘရှိသည်၏၊ အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂဖြင့်၊ အဇ္ဈိတော နှိပ်
စက်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပါယကုသလေန၊ ဝေနေယျ
တို့ကိုဆုံးမခြင်း၌ လိမ္မာတော်မူသော၊ အာဗ္ဗေဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏အရေ ဖြစ်
တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားကြောင့်၊ ယောနိသော၊ အသင့်အား
ဖြင့်၊ ပဋိ၊ ဇိက္ခာ၊ ကျင့်၍၊ ဘဝေ၊ ဘဝသုံးပါး၌၊ နိမ္မဂ္ဂဿ၊ နှစ်မြုပ်သော၊ မေ
မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဗိတ္တံ၊ ပိတ်ကို၊ ဥဒဗ္ဗဟိ၊ အရဟတ္တမဂ်တည်း၊ ဟူသောလင်
ဖြင့်နိဗ္ဗာန်တည်း၊ ဟူသော ကျည်း၊ ကုန်းထက်၌တည်စေ၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အယောနိသော၊ မနသိကာရာတိ၊ အယောနိ
သောမနသိကာရာဟူသည်ကား၊ အနုပါယမနသိကာရတော၊ မသင့်သော
အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်၊ အသုဘိကာယံ၊ အသုဘဖြစ်သောဤကိုယ်
ကို၊ သုဘတော၊ သုဘအားဖြင့်၊ မနသိကာရိတွာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်၊

၃၀၄ ထေရ်ဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သုဘတော၊ သုဘအားဖြင့်၊ မနဝိကာရောတု၊ နှလုံးသွင်းခြင်းတည်းသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ အသုဘကာယံ၊ အသုဘဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ သုဘ
 သညာယ၊ သုဘဟူသော အမှတ်ဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း၊ မဏ္ဍနန္တိ၊ မဏ္ဍနံ ဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထုပ၊ ခါဒိအာကရော
 ဟိဝေဝ၊ လက်ကောက် အစရှိသော တန်ဆာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မာ
 လာဂန္ဓာဒိဟိစ၊ ပန်းနံသာ အစရှိသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အတ္တတာ
 ဘဿ၊ အတ္တဘောဘု၊ အလက်ရဏံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တိ
 သန္တိ၊ အနုယုတ္တိသံ ဟူသည်ကား၊ အနုယုတ္တိ၊ အဖန်တလဲလဲ အားထုတ်
 ရပြီ၊ သရိရဿ၊ ကိုယ်ကို၊ ဝိတူသန ပသုတော၊ တန်ဆာဆင်ခြင်း၌ လေ့
 ကျက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဥဒ္ဓါဘာတိ၊ ဥဒ္ဓါတော ဟူသည်ကား၊ ဇာတိဝေါတ္တ ရူပယောဗ္ဗ
 နမဒါဒိဟိ၊ အမျိုးအနွယ် အဆင်း အရှယ်၌ ချစ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 ဥဒ္ဓါတော အရူပ သန္တိစိတ္တောစ၊ မပြင်သက်သော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်သည် ကောင်းစပေလောတိ စပေလောဟူသည်ကား၊ ဝနမက္ကဋ္ဌေဝိ
 ယ၊ တောမျောက်ကဲ့သို့၊ အနဝဠိဘစိတ္တတာယ၊ မရင်တည်သော စိတ်ရှိ
 သည်၏အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ကာ
 ယမဏ္ဍာ နဝတ္ထမဏ္ဍနာဒိစာပလော၊ ကိုယ် ဘုံတန်ဆာဆင်ခြင်း အဝတ်ကို
 တန်ဆာဆင်ခြင်း အစရှိသောလျှပ်ပေါ်ခြင်း၌၊ ယုတ္တတာယဝ၊ ဟဉ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စပေလောစ၊ လျှပ်ပေါ်သည်လည်း၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမရာဂေနာတိ၊ ကာမရာဂေန ဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကာမေသု၊
 ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့၌၊ သန္ဓရာဂေန၊ အားကြီးသော အန္ဓရာဂဖြင့်၊ အဗ္ဗိတော
 ဝိဗ္ဗိတော၊ ဝိပာဓိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 လျှင်၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဥပယကုသလေနာတိ၊ ဥပါယကု
 သလေန ဟူသည်ကား၊ ဝိနယျာနံ၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ ဘု၊ အနုပါ
 ယန္တကေနကောဝိဒေန၊ ဆုံးမခြင်းအကျိုးအကြောင်းအရာ၌ လိမ္မာတော်
 မူသော၊ ဟေတုဘူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓနာဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားကြောင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတံ၊ ဤဗုဒ္ဓနဟူသောပုဒ်၌ သက်
 အပ်သောနာဂဝိဘတ်သည်၊ ဟေတွဋ္ဌေ၊ ဟိတ်အနက်၌၊ ကရဏဝစနံ၊ က
 ရုဏ်းဝိဘတ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ ပလုဒ္ဓမက္ကဋ္ဌိ၊ ဝန္တရ ဒဿနေန၊
 မျောက်အိုမကိုမြင်ခြင်း နတ်သွီး၊ မြင်မြင်ဖြင့်၊ ဥပက္ကိတဝ၊ ဒစောနာယ၊
 စိတ်ညှို့သောဝ၊ ဒကိုဂောဓနာခြင်းဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာမရာဂါပနယနံ

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃၉-နန္ဒတ္ထေရဂါယာ၊ ၃၀၅

ပပင်အပ်သောကာမရာဂကိုး သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဟိယုတ္တံ၊
သင့်၏၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာယသ္မန္တနန္ဒတ္ထေရံ၊ အရှင်နန္ဒမ
ထေရ်ကိုး ပဋိမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဇနပဒကလျာဏီ၊ ဇနပဒကလျာဏီမင်းသွီး
ကိုး ဥပါဒါယ၊ တောက်၍၊ မက္ခဋိယထာ၊ မျောက်မကဲ့သို့ ဇေတထာ၊ ထို အ
တူးကုက္ကုရပါဒိနိယောသိခြေအဆင်းနှင့်တူသောနတ်သွီးတို့ကိုး ဥပါဒါယ၊
ထောက်၍၊ ဇနပဒကလျာဏီ၊ ဇနပဒကလျာဏီ မင်းသွီးသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ မဟတိယာ၊ ကြီးစွာသော၊ အာဏိယာ၊ မပင်နဖြင့်၊ ခုဒ္ဒကံ၊ ငယ်သော၊
အာဏီ၊ မပင်နကိုး နိဟရန္တော၊ ထုတ်နှုတ်သော၊ ဆန္ဒကောဝိယ၊ စွန့်သမျှ
ကဲ့သို့၊ သိနေဟပါနေန၊ အစေးတည်းဟူသော အဖျော့ဖြင့်၊ သရိရံ၊ ကိုယ်
ကိုး ကိလေဒေတွာ၊ လူးလည်း၍၊ ဝမနဝိရောဓေဟိ၊ ပျိုအံ့ခြင်းဝမ်းကျခြင်း
တို့ဖြင့်၊ ဒေါသံ၊ ရောဂါတည်းဟူသော အပြစ်ကိုး နိဟရန္တော၊ ထုတ်ဆောင်
တတ်သော၊ ဘိသက္ကောဝိယစ၊ ဆေးသမားကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကုက္ကုရ
ပါဒိဒဿနေန၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့်တူသောနတ်သွီးတို့ကိုပြသဖြင့်၊ ဇနပဒက
လျာဏီယံ၊ ဇနပဒကလျာဏီမင်းသွီး၌၊ ဝိရတ္တမိတ္တံ၊ တပ်ခြင်းကင်းသော
စိတ်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ပုန၊ တတနံ၊ ဥပတ္တိတကာဝါနေန၊ စွင်စွဲသောဝါ
ဒဖြင့်၊ ကုက္ကုရပါဒိသုဗ္ဗိ၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့်တူသောနတ်သွီးတို့၌လည်း၊ ဗတ္တံ၊
စိတ်ကိုး ဝိရာဇေတွာ၊ ချွတ်ယွင်းစေ၍၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ သမ
ထဝိပဿနာနုယောဂေန၊ သမထဘာဝေန၊ ဝိပဿနာဘာဝနာကုဒ၊ ဖန်တ
လဲလဲအားထုတ်သဖြင့်၊ အရိယမဂ္ဂေ၊ အရိယာမဂ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်
စေ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ယောနိသေဝ ပဋိပဇ္ဇိတွာ ဘဝေမိတ္တံ ဥပဒဗ္ဗ
ဟိန္တိ၊ ယောနိသေဝ ပဋိပဇ္ဇိတွာ ဘဝေမိတ္တံ ဥဒဗ္ဗဟံ ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
ဥပါယေန ဥပါယေန၊ အသင့်အားဖြင့်၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ သမ
ထဝိပဿနာယ၊ သမထဝိပဿနာ၌၊ ဝိသုဒ္ဓိပဋိပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း
ဖြစ်သော အကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ ကျင့်၍၊ သံသာရပကေ၊ သံသာရတည်း
ဟူသောညွန့်၌၊ နိမဂ္ဂံ နစ်သော၊ မေမေ၊ ငါ၏၊ မိတ္တဇ္ဈ၊ စိတ်ကိုလည်း၊ အရိယ
မဂ္ဂေန၊ အရိယာမဂ်တည်းဟူသော၊ ဟေတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊
နိဗ္ဗာနတလေ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကုန်းတက်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ
၏၊ ဣသိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထေဝ၊ အနက်တည်း၊ ဣဒံ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါနံကဲ့သို့
နေတွာ၊ မိန့်မြွက်တော်မူ၍၊ ထေရော၊ အရှင်နန္ဒမထေရ်သည်၊ ပုနဗိဝသေ၊
တပန်မိုးသောက်သောနေ၌၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊
ကပ်လေ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ရွှေနားတော်လျှောက်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘု

၃၀၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ရား၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေမမ၊ ဘုရားတပည့်တော်အား၊ ကုက္ကု၊
 ဇူပါဒိနံ၊ ခိုခြေအဆင်းနှင့်တူကုန်သော၊ အတ္တရာသတာနံ၊ ငါးရာသေ့နှစ်
 ထိုးတို့ကို၊ ပဋိဘောဂေါ၊ အသီးစောင့်ရှောက် မပေါက်မြဲနှောင် ဆောင်
 တော်မူအပ်သော၊ ယံပဋိဿဂေါ၊ အကြင်ဝန်ခံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတသ္မာပ
 ဋိဿဝါ၊ ထိုဝန်ခံခြင်းမှ၊ မုပ္ပိဿာမိ၊ လွတ်စေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ နား
 တော်လျှောက်၏၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ နန္ဒ၊ ညီတော်နန္ဒ၊
 တေတာ၊ သင် နှီးမိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဝ၊ တနည်းကား၊ တေတာ၊ သင်သည်၊
 အနုပါဒါယ၊ ဥပါဒါန်ရှိသဖြင့်၊ အာသဂေတိ၊ အာသဂေါတိမှ၊ မိတ္တံ၊ မိတ်
 သည်း၊ ယဒေဝ၊ အကြင်အခါ၌သာလျှင်၊ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဧတသ္မာပဋိဿဝါ၊ ထိုဝန်ခံခြင်းမှ၊ မုက္ခော၊ လွတ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထပတ္တော၊ ထို နောင်မှ၊ အဿ၊ ထို
 နန္ဒမထေရ်အား၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဝိသေသံ၊ အထူးနှင့်
 တက္က၊ ဣန္ဒြိယသု၊ စက္ခု၊ အစရှိသောငါးပါးသော ဣန္ဒြိယတို့၌၊ ဂုတ္တဒ္ဓါရတံ၊
 စောင့်ရှောက်အပ်သောစက္ခု၊ အစရှိသော ခြောက်ပါးသော ဒ္ဓါရရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ တံဂုဏံ၊ ထိုကျေးဇူးကို၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်
 စွာပြုလျက်၊ ဧတဒဂ္ဂံ၊ ဘိက္ခုဝေမမဿာဝကာနံ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ဣန္ဒြိယသု၊ ဂုတ္တဒ္ဓါရ
 နံ၊ ယဒိဒံ၊ နန္ဒောဟိ၊ ဧတဒဂ္ဂံ၊ ဘိက္ခုဝေမမဿာဝကာနံ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ဣန္ဒြိယသု၊ ဂုတ္တ
 ဒ္ဓါရနံ၊ ယဒိဒံ၊ နန္ဒောဟိ၊ ဣန္ဒြိယသု၊ စက္ခု၊ အစရှိသော ခြောက်ပါးသော
 ဣန္ဒြိယတို့၌၊ ဂုတ္တဒ္ဓါရဘာဝေန၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောစက္ခု၊ အစရှိသော
 ခြောက်ပါးသောဒ္ဓါရရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊
 ဌာပသိ၊ ထားတော်မူ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊
 တပည့်သားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယသု၊ စက္ခု၊ အစရှိသောဣန္ဒြိယတို့၌၊
 ဂုတ္တဒ္ဓါရနံ၊ လုံသောတံခါးရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံ
 ယောအယံ၊ နန္ဒော၊ အကြင်နန္ဒသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤနန္ဒမထေရ်သည်၊
 အဂ္ဂံ၊ အဂ္ဂါ၊ ကလေန္တံ၊ ဟိသစ္စံ၊ ရှိ၏၊ ထေရော၊ နန္ဒမထေရ်သည်၊ အဟံ၊ ငါ
 ဘုရားသည်၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခု၊ အစရှိသောငါးပါးသောဣန္ဒြိယတို့၏၊ ယမေဝ
 အသံဝရံ၊ အကြင်မစောင့်စည်းခြင်းကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ ဣမံ၊ ဝိပဿ
 ကာရံ၊ ဤပေါက်ပြန်ခြင်းသည်၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ တမေဝအသံဝရံ၊ ထိုမ
 စောင့်စည်းခြင်းကိုသာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ နိဂ္ဂဟေ
 သာမိ၊ နှိပ်နှိပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဿာဟာဝေတော၊ ဖြစ်သောအားထုတ်ခြင်းရှိ

၂-ဒုကနိပါတ်- ၂-ဒုတိယဝဂ်- ၁၃၉ -နန္ဒတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၀၇

သင်္ဃာတိန္ဒြိယ၊ ဗလဝဟိရောတ္တပ္ပေါ၊ အားကြီးသောဟိရိတ္တတ္ထေရိသင်္ဃာတိန္ဒြိယ
တတ္ထဝ၊ ထိုစောင့်ရှောက်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ကတာမိကာရတ္ထော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောက
လွန်သောကုသိုလ် အထူးကျေးဇူးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣန္ဒြိယသံဝ
ရေ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရေသိသ၌၊ ဥက္ကံသပ၊ မံ၊ အလွန်မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အဂ
မေသိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင်နန္ဒတ္ထေရ်၏စကားရပ်အပြီးသတ်
တည်း၊ နန္ဒတ္ထေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ နန္ဒမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗ
တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ဒုကနိပါတ်- ၂-ဒုတိယဝဂ်- ၁၄၀ -သိရိမတ္ထေရဂါထာ၊

ပရေစနံပသံသန္တိကိအာဒိကာ၊ ပရေစနံပသံသန္တိဤသို့အစရှိသောဂါ
ထာတို့သည်၊ အာယံသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ သိရိ
မတ္ထေရဿ၊ သိရိမမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ဗိ၊ ဤသိရိမမ
ထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိ၊ မုဒ္ဒေ သု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်
တို့၌ ကတာမိကာရတာယ၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကလွန်သော ကုသိုလ်အထူး
ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထာဝရေသု၊ ထိုထိုသို့သော လူ့ဘုံနတ်ဘုံ
တို့၌၊ ပုညာနိ၊ ဒါနသီလအစရှိသော ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဖြည့်
ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်ရှိသော၊ ဘဝာ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါရမီယော၊ ပါးလီဘုံကို၊ ပုရေတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တုသိတာ
ဘာနေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌၊ ဌိတာကာလေ၊ တည်သောအခါ၌၊ ပြောဟေ
ကုလေ၊ ပုဏ္ဏ ဝ၊ မျိုး၌ နိဗ္ဗတ္တိဘွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်
၏အဖြစ်သို့၊ ပဒတ္တာ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သနိဝတ္ထု၊ ကေဠုဘာနံ၊ နိဝတ္ထု၊
ကျမ်းကေဠုဘာကျမ်းနှင့် တကွကုန်သော၊ သက္ခရပ္ပတေဒါနံ၊ အက္ခရာ
အပြားကိုသိကြောင်းကျမ်းနှင့်တကွကုန်သော၊ ဣတိဟာသပဉ္စမာနံ၊ ဣတိ
ဟာသ၊ ကျမ်းလျှင်ငါးချုပ်၊ မြောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တိဗ္ဗံဗေဒနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့
၏၊ ပါရဂူ၊ အဆုံးတိုင်မြောက်ကမ်းထက်သို့ရောက်၏၊ ပဒကော၊ နာမ်နှင့်
အာချာတ်နိပါတ်ဥပသာရပုဒ်လေးဖြာ၌လိမ္မာ၏၊ ဝေယျာကာရဏော၊ ဗျာက
ရဏ်၊ ကျမ်းကိုတတ်၏၊ လောကာယတမဟာပုရိသလက္ခဏသု၊ လောကာ
ကိုချွဲတတ်သောကျမ်း၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာကျမ်းတို့၌၊ အနဝယော၊ အ
ကြွင်းမရှိသိမြင်နိုင်၏၊ နေက္ခန္ဓဇ္ဈာသယတာယ၊ တောတွက်ခြင်း၌ အလွန်
အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်

၃၀၈ စောရဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ

၍၊ တာပဿပဗ္ဗန္တတာပဿပဗ္ဗန္တဘာဝေန၊ ရာသဝ္ဗရဟန်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗ
 ဇိတွာ၊ ရဟန် ပြု၍၊ စတုရာသီဘိသဟဿပရိမာဏေန၊ ရှစ်သောင်းလေး
 ထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ တာပဿဂဏေန၊ ရသေ့အပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဂ
 တော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဟိမဝန္တပွဇေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရင်၌၊ ဧေ၊ တာ
 ဘိနိဗ္ဗိတေ၊ နတ်တို့သည်တန်ဆင်းအပ်သော၊ အဿပေဒေ၊ သင်ခမ်း
 ကျောင်း၌ ဈာနဘိညာယော၊ ဈာန်အဘိညာဉ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗုဇ္ဇေတွာ၊ ဖြစ်စေ
 ၍၊ ဝဿန္တော၊ နေလျက်၊ ပုရိမဗုဒ္ဓဿ၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏ အထံ
 တော်၌၊ ကတာဓိကာရတာယ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကလွန်သောကုသိုလ်အ
 ထူးကျေးဇူးရှိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ လက္ခဏဂန္ထဿ၊ လက္ခ
 ဏာကျမ်းတို့၌ အာဂတနိယာမေနစ၊ လာတိုင် မှတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဘုရား၏ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ အနုဿရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ အ
 တိသေ၊ လွန်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ အညတ
 ရေတ္ထိ၊ အမှတ် - ရှိဘုရားသော၊ နိဗ္ဗိတတ္ထနေ၊ မြစ်ကွေ့၌၊ ပုဋ္ဌိနစေတိယံ၊ သဲ
 စေတီ ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပူဇာသက္ကာရာဘိရတော၊ ပူဇော်သက္ကာရပြုခြင်း၌
 အလွန်မွေ့လျော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုရသေ့ဆရာကြီးကို၊
 ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တာပဿ၊ တပည့်ရသေ့အပေါင်းတို့သည်၊ အာစရိယ၊ ဆ
 ရာ၊ ကံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်ရော်၍၊ အယံပူဇာသက္ကာရော၊ ဤပူ
 ဇော်သက္ကာရကို၊ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဋ္ဌိံသု၊ မေးကြ
 ကုန်၏၊ သော၊ ထိုဆရာကြီးရသေ့သည်၊ နေသံ၊ ထိုတပည့်ရသေ့တို့အား၊
 လက္ခဏမန္တေ၊ လက္ခဏာကျမ်းတို့ကို၊ အာဟရိပ္ပာ၊ ဆောင်၍၊ တတ္ထ၊ ထို
 လက္ခဏာကျမ်း၌၊ အာဂတာနိ၊ လာကုန်သော၊ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊
 မဟာပုရိသလက္ခဏာတို့ကို၊ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဖန်ပြီး၍၊ တဒနုဿရေန၊ ထို
 လက္ခဏာကျမ်းကို အစဉ်လျောက်သဖြင့်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဗလေ၊ အ
 စွမ်း၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဘုရား၏ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ ကိတ္တေသိ၊
 ပြောကြား၏၊ တံ၊ ထိုပြောကြားသောကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တေဝိတာ
 ပဿ၊ ထိုရသေ့တို့သည်လည်း၊ ပဿန္နမာနဿ၊ ကြည်ညိုသမိတ်ရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုမှစ၍၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်ရော်၍၊ ထုပပူဇံ၊ စေတီတော်၌ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြု
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ စ၊ စကားအထူးသက်ဆိုင်ဦးအံ့၊ တေန
 သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ပဒုမုတ္တရဗေဒိသတ္တော၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားလောင်း
 သည်၊ တုသိတာကာယာ၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှ၊ စဝိတွာ၊ စုတေ၍၊ မာတု

၂-ဒုကနိပါတ်- ၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၄၀-သိရိမတ္တေရဂါယာ၊ ၃၀၉

ကုတ္တိ၊ မယ်တော်ဝင်းသို့၊ ဩက္ကန္တော၊ သက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
စရိမာသော၊ နောက်ဆုံး၊ မြောက်၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ နတ္ထိ၊ သုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ သုံး
ဆဲနှစ်ပါးသော၊ သုဗ္ဗနိမိတ်တို့သည်၊ ပါဘုရဟောသုံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။
သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ အတ္တရိယ ဗျာတဓမ္မာစ၊
အံ့ဘွယ်သရဲ မဖြစ်ဘူ မြီးသာ သဘောတရားတို့သည်လည်း၊ ပါဘုရ
ဟောသုံ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ကုန်၏။ တာပသော၊ ဆရာကြီးရသောသည်၊ တာနိ၊
ထိုသုံးဆဲနှစ်ပါးသော၊ သုဗ္ဗနိမိတ်မဖြစ်ဘူးဖြစ် သာ အံ့ဘွယ်သရဲ သဘော
တရားတို့ကို၊ အန္တေဝါသိကာနံ၊ အန္တေဝါသိကတပည့် ရသောတို့အား၊
ဒဿေဝ္ဋာ၊ ပြု၍၊ ဘိယျာသော၊ မတ္တယ၊ အတိုင်းထက် အလွန်လျှင်၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေသု၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၌၊ တေသံ၊ ထိုတပည့်ရသောတို့အား၊
ပဿဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ကာလင်္ကရိတွာ၊ သေ၍၊
ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ ဖြစ်၍၊ တေဟိ၊ ထိုရသောတို့သည်၊
အတ္တေနာမိမိန္တိ၊ သရိသေ၊ ကိုယ်ကို၊ ပူဇာယ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရိယမာ
နာယ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အဒိဿမာနဏုပေါ၊ မဝင်သောသဘောရှိသည်ဖြစ်
၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာတည်း၊ ဗြဟ္မ
လောကေ၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ အပ္ပမတ္တာ၊
မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝုဋ္ဌိနုဇေတိယပူဇံ၊ သေဝံတိပူဇော်ခြင်းကို၊
အနုယုတ္တံ၊ အားထုတ်ကြကုန်သော၊ ဘာဝနာယစ၊ ဘာဝနာ၌လည်း၊
ယုတ္တပယုတ္တာ၊ အလွန်အားထုတ်ကြကုန်သည်၊ ဟောယ၊ ဖြစ်ကြကုန်သော
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဗြဟ္မလောကမေဝ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့သာလျှင်၊ ဂတော
သွားလေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သော၊ ထိုလူလင်သည်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ဘုံ
လူဘုံတို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြုဒေါ၊ ဤငါတို့
ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ
ပြည်၌၊ ဂဟပတိကုလေ၊ သူကြွယ်မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုအမျိုး
ကောင်းသား၏၊ ဇာတဒိဝသတော၊ ဇွားသောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တသ္မိံ
ကုလေ၊ ထိုအမျိုး၌၊ သိရိသမ္ပတ္တိယာ၊ အသရေ၏ပြည့်စုံခြင်း ဖြင့်၊ ဝဇေ
နတ္တာ၊ ပွားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သိရိမတွေဝနာမံ၊ သိရိမဟူသော
အမည်ကိုသာလျှင်၊ အကံသု၊ မှည့်ခေါ်ကြကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုသတို့သား၏၊
ပဒယာ၊ ခြေဖြင့်၊ ဂမနကာလေ၊ သွားတတ်သောအခါ၌၊ ကနိဋ္ဌဘာတာ၊
ညီအငယ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ အယံ၊ ဤ
သတို့သားသည်၊ သိရိ၊ အသရေကို၊ ဝဇေန္တော၊ ပွားစေလျက်၊ ယသ္မာ၊

အကြင်ကြောင့်၊ ဇာတော၊ ဖွား၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သိရိဝဇ္ဇောတိနာမံ၊ သိရိဝဇ္ဇဟူသော အမည်ကို၊ အကံသု၊ ဖြည့်ကြကုန်၏၊ တေဥတောပိ၊ ထိုညဦးနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ ဇေတဝနပရိတ္တဟဏော၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို အလှူခံတော်မူသောနေ့၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရား၏ အာနုဘောသ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဋိလန္တသန္ဓါ၊ ရအပ်သော သန္ဓါခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိံသု၊ ရဟန်းပြုကြကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုညဦးနောင်နှစ်ယောက်တို့တွင်၊ သိရိဝဇ္ဇော၊ သိရိဝဇ္ဇသည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မဿ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးထက်လွန်သော ခြံတ်သောချိန်မင်္ဂလဒိုလ်တရားကို၊ လာဘီ၊ ရသည်၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်၊ စတုန္တံ၊ လွယ်သန်၊ လစည်းလေးပါးတို့ကို၊ လာဘီ၊ ရသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာနံ၊ လူရှင် ရဟန်းတို့သည်၊ သတ္တတော၊ အရိအသေပြု၏၊ ဂရုကတော၊ အလေးအမြတ်ပြု၏၊ သိရိမတ္ထရောပန၊ သိရိမမထေရ်သည်ကား၊ ဗဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မန္တိန္ဒေန၊ ပေါက်ပျက်အယွင်းရှေးကံကြွင်းကြောင့်၊ အပ္ပလာဘီ၊ လာဘ်နည်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုဇနာ၊ များစွာသောသူတို့သည်၊ သမ္ဘာဝိတော၊ ပြီးမွမ်းအပ်၏၊ သမထဝိပဿနာသု၊ သမထဘာဝနာဝိပဿနာဘာဝနာတို့၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းပရိကံကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ ဆဇ္ဇာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အလဒါနေ၊ ပုဗ္ဗိနုပူဇကမထေရ်၏အပဒါန၌။ ။

ဟိမဝန္တမြို့ပဗ္ဗတေ၊ ဆီးနှင်းဝေငှောင်ပောဝန်တောင်၌၊ ဒေဝလောနာမ၊ ဒေဝလအမည်ရှိသော၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝတ္ထု၊ ထိုဘာဝန်တောင်၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ အမနုဿပိ၊ နတ်တို့သည်၊ မာဝိတော၊ ဘန်ဆင်းအပ်သော၊ စက်မော၊ စကြာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇဇ္ဇာဘာရပရိဘတော၊ ဦးရစ်တည်းဟူသောဝန်ကို ဆောင်၏၊ ကမဏ္ဍလုခရော၊ ရေကရားကိုဆောင်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥတ္တမတ္ထံ၊ မြတ်သောအကျိုးကို၊ ဂဝေသဇ္ဇော၊ ရှာဖွေသည်ဖြစ်၍၊ ပဝနာ၊ တေ၊ မှ၊ အဘိနိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ မပတ္တံ၊ ငါအား၊ ရဋ္ဌာသီတိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သော၊ သိသော၊ တပည့်သေ့တို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟုံ၊ လုပ်ကျွေးကြကုန်၏၊ သကကမ္မာနိ၊ မိမိပြုစွယ်ကံစွဲတို့ကို၊ ပသုတာ၊ အားထုတ်ကြကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဝနေ၊ တောကြီး၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကြကုန်၏၊ အဿ

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၄၀-သီရိမတ္ထရဂါထာ၊ ၃၀၀

မာ၊ကျောင်းသင်ခန်းမှ၊အဘိနိက္ခမ္မ၊ဟုတ်ခဲ၍၊ပုဋိနစေတိယံ၊သဲစေတီကို၊
 အကံအကရိ၊ပြု၏၊ နာနာပုပ္ဖံ၊ အထူးထူးသော ပန်းကို၊ သမာဓေတွာ၊
 ကောင်းစွာဆောင်၍၊တံစေတိယံ၊ထိုသဲစေတီကို၊ အပ္ပဇယိ၊ပူဇော်၏၊
 တတ္ထ၊ထိုသဲစေတီ၌၊မိတ္တံ၊မိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ကြည်စေ၍၊ အဟံ၊ငါ
 သည်၊အဿမံ၊သင်ခန်းကျောင်းသို့၊ပရိသာမိ၊ဝင်၏၊ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံ
 ကုန်သော၊ သိသော၊တပည့်ရသေ့တို့သည်၊ သမာဂတွာ၊ အညီအညွတ်
 လာကုန်၍၊မံ၊ငါ့ကို၊တေမတ္ထံ၊ဤအကြောင်းကို၊ အာပုန္နိတ္တ၊မေးကြကုန်
 ၏၊ဒေဝ၊ ရှင်ရသေ့၊ တံ၊ရှင်ရသေ့သည်၊ ပုဋိနန၊သဲဖြင့်၊ ထူပါ၊စေတီ
 တော်ကို၊ကတော၊ပြုအပ်၏၊ယံ၊အကြင်စေတီကို၊နမဿတိ၊ရှိခိုး၏၊မယဗ္ဗိ
 အက္ခန္တံ၊တို့သည်လည်း၊ ဥာတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆာမ၊ အလိုရှိပါကုန်၏၊
 ပုဋ္ဌော၊မေးအပ်သော၊တုဝံ၊ရှင်ရသေ့သည်၊နောအမှာကံ၊အက္ခန္တံတို့အား
 အာမိက္ခ၊ပြောကြားပါသော၊ စက္ခုမန္တော၊ငါးပါးသောစက္ခုရှိတော်မူ
 ကုန်သော၊မဟာယသ၊မျှားသောအခြံအရံအကျပ်အစေးရှိတော်မူကုန်
 သော၊မြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊နော၊ငါတို့၏၊မန္တပဇ္ဇေ၊ပေဒင်ကျင်း၌၊ဒိဋ္ဌာ၊မြင်
 အပ်ကုန်၏၊အဟံ၊ငါသည်၊မဟာယသော၊မျှားသောအခြံအရံရှိကုန်သော၊
 တေဗုဒ္ဓေသဋ္ဌေ၊ထိုဘုရားမြတ်တို့ကို၊နမဿတိ၊ရှိခိုးရ၏၊ မဟာဝီရ၊
 ကြီးသောလုံ့လရှိသောရှင်ရသေ့၊သဗ္ဗညု၊ဥယျာဓိတရားငါးပါးတို့ကိုသိ
 တော်မူကုန်သော၊တေလောကနာယကာ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ကိဒိ
 သာ၊အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သနည်း၊ ကထံဝဗ္ဗော၊အဘယ်သို့ကျေးဇူး
 ရှိကုန်သနည်း၊ကထံဝီလော၊ အဘယ်သို့အလေ့ရှိကုန်သနည်း၊ တေမဟာ
 ယသ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ကိဒိသာ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သ
 နည်း၊ ဗုဒ္ဓါ၊မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ဗာတ္ထိံ၊သလက္ခဏာ၊သုံးဆဲ့နှစ်ပါး
 သောယောကျာ်းမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်တို့နှင့်လည်း၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊
 စတ္တာထီ၊သဒိဇာဝိစ၊ လေးဆယ်သောသွားတော်တို့နှင့်လည်း၊ပြည့်စုံကုန်
 ၏၊တေသံ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊နေတ္ထာ၊မျက်လုံးတော်တို့သည်၊ဂေ'ပရ
 မာ၊နွားသူငယ်၏ မျက်လုံးနှင့်တူတော်မူကုန်၏၊ ဖိဇ္ဈကဗလသန္နိတာ၊ချင်
 ရွေးသီးသန္တာန်နှင့်လည်း၊တူတော်မူကုန်၏၊ တေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 တို့သည်၊ဂစ္ဆမာနာ၊သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ယုဂမတ္တံ၊ထန်းပိုးတပြန်မျှ
 ကိုသာလျှင်၊ မေက္ခရေပေက္ခန္တိ၊ ရှုကုန်၏၊တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့
 ၏၊ဇာတု၊ပုဆစ်တော်သည်၊ နနဒတိ၊မြည်တော်မူ၊ သန္တိသဗ္ဗေ၊ အရိုး
 ဆက်အသံကို၊နာယုတိ၊ မကြားရ၊ ဂစ္ဆမာနာစ၊ ကြွသွားတော်မူ

၃၀၂ ထေရဂူထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သုဂတော၊ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူ
တတ်ကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ပဋ္ဌမံ၊ဧ ဦးစွာ၊ ဒက္ခိဏာ၊ဝါဒံ၊
လက်ျာခြေတော်ကို၊ ဥဒ္ဓန္တန္တာဝ၊ချီကြကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝန္တရေ
ဝန္တန္တိ၊ကြွတော်မူကုန်၏။ ဇေယဇေသော၊ဤကြွတော်မူခြင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဓမ္မတာ၊သဘောပင်တည်း။ ကေသရိ၊ မှင်ဆံရှိ
ကုန်သော၊မိမိရာဇာဝ၊ခြင်္သေ့ခင်းတို့ကဲ့သို့၊တေဗုဒ္ဓါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့
သည်၊အန္တိမ္ဘိတာဝ၊ ကုန်လျှင်ခြင်းကင်းကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်
ကုန်၏၊အတ္တပနံ၊ကိုယ်တော်ကို။ နေဝုက္ကံသန္တိ၊ ခြီးမြှောက်တော်မမူကုန်၊
ပါဏိနေ၊တပါးသောသတ္တဝါတို့ကိုလည်း၊နောဝန္တိ၊ချုပ်ချယ်တော်မ
မူကုန်၊ မာနာတိမာနတော၊မာနအတိမာနတို့မှ၊မုတ္တာ၊လွတ်တော်မူကုန်
၏၊သဗ္ဗေသု၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ပါဏိသု၊သတ္တဝါတို့၌၊သမာ၊တူမျှသော
စိတ်နှလုံးရှိကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓ၊မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အနတ္တုက္ကံသကာ၊ မိမိ
ကိုယ်ကိုခြီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မမူကုန်၊ ဇေယဇေသော၊ ဤသို့ခြီးမြှောက်
ခြင်းမရှိသောသဘောသည်၊ဗုဒ္ဓါနံ၊မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ဓမ္မတာ၊သဘော
ပင်တည်း။ တေသံဗုဒ္ဓါနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဥဒ္ဓန္တန္တာဝ၊ပွင့်
တော်မူကုန်သည်ရှိသော်လည်း၊အာလောကံ၊အလင်းဘုံ၊ဒေသန္တိ၊ပြကုန်
၏၊ကေဝလံ၊အလုံးစုံသော၊ ဣမံဝသုမံ၊ဤမြေအပြင်ကို၊ သဗ္ဗာဏာရံ၊ခပ်
သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပကမ္မန္တိ၊ ပြင်းစွာလျှိုက်ဆန် တုန်စေ
ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဥဒ္ဓန္တန္တာဝ၊ပွင့်တော်မူကုန်
သည်ရှိသော်လည်း၊နိရိယဉ္ဇေ၊ငရဲကိုလည်း ပဿန္တိ၊မြင်ကုန်၏၊ တဒါ၊ထို
မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊နိရယော၊ငရဲသည်၊နိဗ္ဗာတိ၊ငြိမ်း၏၊
မဟာမေဃော၊မိဗန်းကြီးသည်၊ပဝဿတိ၊ သည်းထန်စွာရွာလတ်၏၊ဇေယ
ဇေသော၊ ဤပြင်းထန်စွာ မိဗန်းရွာခြင်းအစရှိသောသဘောသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ဓမ္မတာ၊သဘောတည်း။ တေ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား
တို့သည်၊ဤဒိသ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ မဟာနာဂ၊ဆန္ဒနံအသွင်
ဆင်ပြောင်မသူတူတော်မူကုန်၏၊အတုလျာဝ၊တပါးနတ်လူမတူကုန်သည်
သာလျှင်တည်း။ မဟာယသ၊ ချွေရံပင်းသင်း ကျော်စောခြင်းရှိကုန်၏၊
ဝဏ္ဏတော၊အဆင်းတော်အားဖြင့်၊ အနုတိက္ကန္တာ၊တယောက်နတ်လူလွန်
သူမရှိကုန်၊ အပ္ပမေယျာ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်၊ သဗ္ဗေသိဿ၊ အလုံးစုံ
သောတပည့်တို့သည်၊ဧ၊ငါ၏၊ဝါ၊ဘျှ၊စကားကို၊ သဂါရဝ၊ရိုသေလေး
မြတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊အနုမောဒိ၊သု၊ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၏၊ယထာ၊အကြင်

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၄၀-သိရိမတ္တေရဂါယာ၊ ၃၀၃

အခြင်းအရာအာ.ဖြင့်၊ သတ္တိ၊ သတ္တိသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ယထာ၊ အကြင်
 အခြင်းဖြင့်၊ ဗလံ၊ ခွန်အားသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တထာစ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်
 လည်း၊ ပဋိပတ္တိံသု၊ ကျင့်ကြကုန်၏။ သကကမ္မာဘိလာသိနော၊ မိမိ၏
 ကုသိုလ်ကရားကို အလိုရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝါကျ၊
 စကားကို၊ သဒ္ဓဟန္တာ၊ ပျံ့ပြန့်မြောက်နှိုး ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသတ္တ
 တမာနသာ၊ ထုရားကိုပူဇော်လိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုဋိနံ၊ သဲစေတီ
 ကို၊ ပဋိပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကြကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုသဲစေတီကို ပူဇော်သော
 အခါ၌၊ မဟာယသော၊ များစွာ ကျော်စောခြင်းရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တော၊
 ဝိသုဒ္ဓိ ထုရားလောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သောနတ်သားသည်၊ တုသိတာ၊ တုသိ
 တာနတ်ပြည်မှ၊ စပိတွာ၊ စုတခဲ၍၊ မာတုကုန္တိမိ၊ အမိဝမ်း၌၊ ဥပဇ္ဇိ၊
 ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဒသသဟာသိ၊ တသောင်းသောစကြာဝဠာသည်၊ ကမ္မသး
 ပြင်းစွာတုန်လှုပ်တိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသမဿ၊ ဘေးရန်မအောင်း
 သင်ခမ်းကျောင်း၍၊ အရိဒ္ဓုရေ၊ အနီ၊ ဖြစ်သော၊ စကံမမ္ပိ၊ စကြို၌၊ ဌိတော၊
 တည်စဉ်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သိဿာ၊ တပည့်တို့သည်၊ သမာ
 ဂတိံ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာ
 ဂန္တု၊ လာကြကုန်၏။ မဟိ၊ ရှစ်သိန်းလေးသောင်းအထုရှိသောမြေကြီး
 သည်၊ ဥသဘောဝဥသဘောဇ္ဇဝ၊ ခွားလားဥသဘာကဲ့သို့၊ နုဒတိ၊ တွန့်၏၊ မိဂ
 ရာဇာဂ၊ သားများသေဌ်နင်း ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၊ ကူဇတ်၊ ဟောနက်၏၊ သုသု
 မာရော၊ မိကျောင်းလှိုင်ကဲ့သို့၊ သေဌတိ၊ မြည်၏၊ ဝိပါကော၊ အကျိုး
 သည်၊ ကိံ၊ ဘဝိဿတိ၊ အသို့ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ သုဂတထူပသန္တိကော၊ မြတ်
 စွာထုရား၏ သဲပုံစေတီအနီး၌၊ ယံသမ္ပုဋ္ဌံ၊ အကြင်မြတ်စွာထုရားကို၊ ပ
 ကိတ္တေသိ၊ ခြံပွမ်းစကားပြောဆိုကြား၍၊ နါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဂဝါ၊ တုန်း
 တော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောသောလတ္တံ့၊ ထိုမြတ်စွာထုရား
 သည်၊ မာတုကုန္တိ၊ အမိဝမ်းသို့၊ ဥပဂမိ၊ စွဲကပ်တော်မူ၏၊ တေသံ၊ ထိုတ
 ပည့်တို့အား၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကတွာ၊ ဘောတော်မူ၍၊ မဟာမု
 နိံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ကိတ္တယိတွာန၊ ကြား၍၊ သကထိဿ၊ မိမိတပည့်
 တို့ကို၊ ဥပယျာဇေတွာ၊ ဣတံလိုက်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဏ္ဍိကံ၊ ထက်ဝယ်
 ကို၊ အာဘုဇံ၊ ဖွဲ့ပြီး၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗလဉ္စ၊ ခွန်အားသည်လည်း၊ ခိ
 တံ၊ ကုန်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရမေန၊ ပြင်းစွာသောအနာဖြင့်၊ ဗျာဓိတော၊ နှိပ်
 စက်အပ်၏၊ ဗုဒ္ဓသေဌံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ သရိတွာန၊ အဖန်တလဲလဲ
 အောက်မေ့၍၊ တတ္ထ၊ ထိုထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေနေရာ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာလကံ

၃၀၄ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

တော၊ ခန္ဓာပြောင်းကြွသေခဲ့၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်
သော၊ သိသော၊ တပည့်တို့သည်၊ သမာဂတော၊ အညီအညွတ်လာကြကုန်
၍၊ ဗိတကံ၊ ထင်းပုံကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ မေမမး၊ ငါ၏၊ ကဋ္ဌေဝဇ္ဇေ၊
အကောင်းကိုကည်း၊ ဝေဗ္ဗ၊ ကောက်ယူ၍၊ ဗိတကံ၊ တင်းပုံထက်သို့၊ အဘိ
ရောပယံ၊ တင်ကြကုန်၏၊ တော၊ ထိုတပည့်တို့သည်၊ သောကသလ္လပရေ
တာ၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ဗျာပါရတည်းဟူသော ညောင်တသင်းသည်နှိပ်
စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သမာဂတော၊ အညီအညွတ်လာကြကုန်၍၊ ဗိတကံ၊
ထင်းပုံကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံကြကုန်၍၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ အဇ္ဈလိ၊ လက်
အုပ်ကို၊ ကတွာန၊ ထားသည်ကိုပြု၍၊ ဝိကန္တိ၊ သု၊ ဝိကြွေးကြကုန်၏၊ တော
သံ၊ ထိုတပည့်တို့၏၊ လာလပ္ပမာနာနံ၊ ဝိကြွေးကုန်စဉ်၊ တဒါ၊ ထိုတပည့်
များစွာဝိကြွေးခါ၌၊ ဗိတကန္တိကံ၊ ထင်းပုံအနီးသို့၊ အဂမံ၊ လာလတ်၍၊ သု
မေသော၊ ပညာရှိသဖြင့် ကောင်းသော အိုတပည့်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တု
ယံ၊ သင်တပည့်တို့၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာတည်း၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ မာ
သောဗိတ္ထု၊ စိုးရိမ်ကြကုန်လင့်၊ သဒတ္ထေ၊ မိမိအကျိုးတို့ကို၊ ပါယမေယျာ
ထ၊ လုံ့လကျိုးကုတ် အားထုတ်ကြကုန်သော၊ ဧတ္တိန္ဒြိယံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး
အာတန္တိတာ၊ မပျင်းမရိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ပမတ္တာ၊ မေ
ရော့ကုန်သည်၊ မာအဿထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်၊ ဝေါ၊ သင်တပည့်တို့
အာ၊ ခ၊ ကာ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမေဏကို၊ ပဋိပါဒိတော၊ ပြီးစေအပ်ပြီ၊ အဟံ
ငါသည်၊ သိသေ၊ မိမိတပည့်တို့ကို၊ အနုဿာယိတွာ၊ ဆုံးမပြု၍၊ ပုန၊ တ
ဘန်၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ အဂမာယိ၊ ပြန်သည်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ အဋ္ဌာရသကပ္ပာနံ၊ တဆဲရှစ်
ကပ်တို့ပတ်လုံ၊ ရမိ၊ မြေလျော်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတာနိပဉ္စက္ခတ္တု၊
အကြိမ်ငါးရာတို့ပတ်လုံးလည်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်းသည်၊ အဟောသံ၊
ဖြစ်ပြီ၊ အနေကသလက္ခတ္တု၊ အကြိမ်တရားတို့ပတ်လုံးလည်း၊ ဒေဝရေန္တ
ဒေဝရေန္တဟာဝေန၊ သိကြားနတ်မင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အကာရယိ၊ မင်းပြုပြီ၊
အဝသေသေသု၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ကပ္ပေသု၊ ကမ္ဘာကို၌၊ ဝေါကိဏ္ဍိ၊ ပြင်း
သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သံသရိ၊ ကျင်လည်ရပြီ၊ တေ
နကဗ္ဗေန၊ ထိုကောင်းမှုလျှာစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊
နာဘိဇာနာမိ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်းတည်း
ဟူသောအကျိုးသည်၊ ပဋိနပ္ပဇာယ၊ သေပုံစေတီကို ပူဇော်ရခြင်း၏၊ ပလံ၊
အကျိုးပင်တည်း၊ ကောရုဒိကေမာသေ၊ ကံဆောင်းရန်လင့်၊ ဗဟူ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၄၀-သိရိမတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၀၅

များစွာကုန်သော၊ ပါဇ္ဇပါ၊ သစ်ပင်တို့သည်၊ ပုပ္ဖန္တိယထာ၊ ပွင့်ကုန်သကဲ့
 သို့၊ တထေဝ၊ ထို့ အတူသာလျှင်၊ တေတ္ထိံသမယေ၊ ထိုဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမခဏ
 ဟုဆိုအပ်သောအခါ၌၊ မဟာဝိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဂ္ဂိတော၊ အရ
 ဟတ္တဗိုလ်ဖြင့် ပွင့်စေအပ်သည်၊ အမိုးဖြစ်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိရိဟံ၊ ဝိရိယ
 သည်၊ ရေခေခရယ်၊ ဟည်းဆောင်နွားသားသဖွယ်ဖြစ်၏၊ ယောဂက္ခေမာ
 ဝိဝါဟာနံ၊ ယောဂ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်ပေတတ်၏၊ ကိဝိဝ၊ အဘယ်
 ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ နာဂေါဝနာဂေါဇ္ဇဝ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့၊ ဗန္ဓနံ၊
 တဏှာဘည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်ခဲ့ ခဲ့၍၊ အဗန္ဓနော၊
 အနှောင်အဖွဲ့ကင်းကွာခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေဝိဟရတိဇ္ဇဝ၊ နေသကဲ့သို့၊
 တထာ၊ ထို့ အတူ၊ နာဂေါ၊ ရဟန္တာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဟံ၊ ငါသည် ဗန္ဓနံ၊
 ကိလသာတည်၊ ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အနာသ
 ဝေါ၊ အာသဝေ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေရာ၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်
 ကမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿေကဗ္ဗေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းသက်၌၊ ယာယစေတနာယ၊
 အကြင်ကောင်းမှုလျာစေတနာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိ
 ကိတ္တယိံ၊ ခြံ့မွမ်းအံ့ဩော ထောပနာခဲ့ဘူး၏၊ တာယစေတနာယ၊ ထို့
 ကောင်းမှုလျာစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာ
 မိ၊ မသိရူးအံ့၊ ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ကိတ္တနာယ၊
 ဘုရားကိုခြီးမွမ်းထောပနာခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ ယေ၊ ငါအား၊ ကိ
 လေသာ၊ ကိလေသာသို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ) ဗုဒ္ဓဿ
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကဟံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရ
 ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဟိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးကဲ့ ဆဋ္ဌာဘိညံသ
 မာနံ၊ အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးကိုရသည်ဖြစ်လျက်၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သော
 အသက်တော့ရှိသော၊ သိရိမတ္ထေရံ၊ သိရိမထေရ်ကို၊ အရိယောတိ၊ အရိ
 ယာပုဂ္ဂိုလ် ဘုရား၊ အဇာနန္ဒာ၊ မသိကုန်သော၊ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ သာမဏေ၊ ဘုရား၊ သာမဏေတို့သည် လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗ
 လာဘတာယ၊ နည်းသောလာဘ်သပကာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လော
 ကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အနဘိဂတာဘာဝေန၊ မဆည်းကပ်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ အသမ္ဘာဝေန္တော၊ မခြီးမွမ်း အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယံကံဗ္ဗိ၊ အမှတ်
 မရှိတတ်တရသောအမှုကို၊ ကလေတွာ၊ ပြောဆို၍၊ ဂရဟန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊
 သိရိဝဇ္ဇမတ္ထရံပန၊ သိရိဝဇ္ဇမထေရ်ကိုကား၊ ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ လာဘ
 ဘာဝေန၊ ရသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ သက္ကတဂရုက

တဘာဝတော၊ အရိအသေပြုအပ် အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သန္တာဝေန္တာ၊ ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဝံသန္တိ၊ ခြီးမွမ်းကြ
 ကုန်၏၊ ထေရော၊ သိရိဝဇ္ဇမထေရ်သည်၊ နဝဗ္ဘာရဟဿနာမံ၊ မြီးမွမ်း
 ထိုက်သောသူမည်သည်ကို၊ ဝဗ္ဘဘဏနံ၊ ခြီးမွမ်းသောစားကို ဆိုခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ဝဗ္ဘာရဟဿ၊ ခြီးမွမ်းထိုက်သောသူကို၊ အဝဗ္ဘဘ
 ဏနဉ္စ၊ ကျေးဇူးမဲ့သောစကားကို ဆိုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အသမု
 ထုဇ္ဇနဘာဝဿ၊ ဤပုထုဇ္ဇနအဖြစ်၌ တည်သောသူ၏၊ ဒေါသော၊ အပြစ်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုထုဇ္ဇနဘာဝဉ္စ၊ ပုထုဇ္ဇန၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဝရဟန္တာ၊ ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍၊ ပရေစနံပဝံသန္တိ၊ ပ၊ သမာဟိတော
 တိ၊ ဂါထာနွယံ၊ ပရေစနံပဝံသန္တိ၊ ပ၊ သမာဟိတော ဟူသောဂါထာ
 နှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ စေ၊ အကယ်၍၊ အတ္တ၊
 မိမိသည်၊ အသမာဟိတော၊ မဂ်သမာမိ ဥပစာရသမာမိ အပ္ပနာသမာ
 မိမျှဖြင့် တည်ကြည်ခြင်းမရှိဘဲနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရေစ၊ ပညာရှိမှတစ်ပါး
 ဗာလ မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း၊ ပဝံသန္တိ၊ ခြီးမွမ်း ကြကုန်၏၊
 အတ္တဟိအတ္တာဝေ၊ မိမိသည်သာလျှင်၊ အသမာဟိတော၊ သမာမိ၏
 အကြောင်းဖြစ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးမရှိဘဲသူကို၊ ပရေ၊ ပညာရှိမှတစ်ပါး
 ဗာလမည်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ မောစံ၊ အကြောင်းမသိ အချည်းနှီး၊ ပဝံ
 သန္တိ၊ ခြီးမွမ်းကုန်၏၊ စေ၊ အကယ်၍၊ အတ္တ၊ မိမိသည်၊ သုသမာဟိတော၊
 ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်ဖြစ်၍၊ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရေ၊ ဗာလမှတစ်ပါး
 ပဏ္ဍိတဖြစ်သောပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း၊ ဂရဟန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်
 ၏၊ အတ္တဟိအတ္တာဝေ၊ မိမိသည်သာလျှင်၊ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာ
 တည်ကြည်ခြင်းရှိလျက်၊ ပရေ၊ ဗာလမှတစ်ပါးပဏ္ဍိတမည်သော တစ်ပါး
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ မောစံ၊ အချည်းနှီး၊ ဂရဟန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကြကုန်၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုဂါထာတို့၌၊ ပရေတိ၊ ပရေဟူသည်ကား၊ အတ္တတော၊ မိမိမှ၊ အညေ၊
 တစ်ပါးသောသူတို့သည်၊ ပရေနာမ၊ ပရေမည်ကုန်၏၊ ဣပန၊ ဤအရာ၌ကား၊
 ပဏ္ဍိတောဟိ၊ ပညာရှိတို့မှ၊ အညေ၊ တစ်ပါးကုန်သော၊ ဗာလ၊ သူမိုက်တို့ကို၊
 ပရေတိ၊ ပရေဟူ၍၊ အမိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ဟိသမ္ပံ၊ မှန်၏၊ တေသံ
 ထိုသူမိုက်တို့အား၊ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍၊ အပရိယောဂါဟိတွာ၊ မသက်
 ဝင်မူ၍၊ ဘာသနတော၊ ဆိုတတ်သောကြောင့်၊ ဂရဟာဝိယ၊ ကဲ့ရဲ့သကဲ့သို့
 ပဝံသာပိ၊ ခြီးမွမ်းအံ ကြလောပနာသော်လည်း၊ အပ္ပမာဏဘူတာ၊
 အပ္ပမာဏဖြစ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏၊ နန္တိ၊ နံဟူသည်ကား၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထို

၂-ဒုကနိပါတ်- ၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၄၀-သိရိမတ္တေရဂါယာ၊ ၃၁၇

ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပသံသန္တိတိ၊ မသံသန္တိ ဟူသည်ကား၊ အဝိဒ္ဓသုတာဝေန၊
 ပညာမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တဏှာဝိပ္ပန္နတာယ၊ တဏှာ
 လျှင်လည်းလျောင်းရာ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
 အဘူတံယေဝပုဂ္ဂလံ၊ မဟုတ်မမှန်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်၊ အသုကော၊
 ဤအမည်ရှိသော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဈာနလာဘိ၊ ဈာန်ရ၏ဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ အရိယောတိဝါ၊ အရိယာဟူ၍လည်းကောင်း၊ သုတာရောပနေန၊
 ဟုတ်မှန်သောသီလအစရှိသော ကျေးဇူးဂုဏ်မျိုးတင်သဖြင့်၊ ကိတ္တန္တိ၊
 ခြံ့မွမ်းကုန်၏၊ အဘိတ္တဝန္တိ၊ ခြီးမွမ်းကုန်၏၊ ဧတ္တေ၊ ဤဂါယာ၌၊ ယောပနဝ
 သဒ္ဓေါ၊ အကြင်စသဒ္ဓါသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုပသဒ္ဓါသည်၊ အတ္တာပန
 ယနတ္ထော၊ မိမိသို့ဆောင်ခြင်းအနက်ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုစသဒ္ဓါဖြင့်၊ ပရေ၊ တပါး
 ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပသံသန္တိ ဝ၊ ခြီးမွမ်းကုန်
 သလျှင်ကတည်း၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ တဉ္စခေါ၊ ထိုသို့ခြံ့မွမ်းခြင်းသည်
 လည်း၊ ပသံသနမတ္တံ၊ ခြီးမွမ်းကာမျှသာတည်း၊ တတ္ထိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပသံသာ
 ယ၊ ခြီးမွမ်းခြင်း၏၊ ဝတ္ထုပန၊ အကြောင်းသည်ကား၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဣမ
 မတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ အတ္တာစေအသမာဟိတောတိ၊ အတ္တာ
 စေအသမာဟိတောဟူသည်ကား၊ ယံပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရေ၊
 တပါးသောသူတို့သည်၊ ပသံသန္တိ၊ ခြံ့မွမ်းကုန်၏၊ စေ၊ အကယ်၍သော၊
 ထိုသူသည်၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂ
 သမာဓိနာဝါ၊ မဂ်သမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗလသမာဓိနာဝါ၊ ဖိုလ်သမာ
 ဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပစာရပ္ပနာမတ္တေနောဝါ၊ ဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသ
 မာဓိမျှဖြင့်သာလျှင်လည်းကောင်း၊ နသမာဟိတော၊ မတည်ကြည်သည်ဖြစ်
 ၍၊ သမာဓေနဿ၊ မဂ်သမာဓိဖိုလ်သမာဓိဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိ၏
 ပဋိပက္ခဘူတာနံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိ
 လေသာတို့ကို၊ အပ္ပဟိနတ္တာ၊ မပယ်အပ်သေးသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဝိက္ခိတ္တာ၊ ပြန်လွှင်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဝိက္ခန္တိမိတ္တော၊ တုန်လွှင်သောစိတ်ရှိ
 သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ အတ္တာဟိအသမာဟိတောတိ
 ဒေကာန၊ အတ္တာဟိအသမာဟိတောဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်လည်း၊ သမာဓိနိ
 မိတ္တာနံ၊ တည်ကြည်ခြင်းအကြောင်းရှိကုန်သော၊ ဂုဏာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
 တို့၏၊ အတာဝံ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ မောဇန္တိ၊ မောဃ
 ဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဝိသမံစန္ဒိမသုရိယာပရိ ဝတ္တန္တိတိအာဒိသုဝိယ၊
 ဝိသမံစန္ဒိမသုရိယာပရိဝတ္တန္တိ ဤသို့အစရှိကုန်သော ပါဠိရပ်တို့၌ကဲ့သို့၊

ဘာဝနာပုံသက နိဗ္ဗေသော၊ ဘာဝနာပုံကို ညွှန်းကြောင်း ဖြစ်သောသဒ္ဓါ
 တည်း။ စန္ဒိမသုရိယာ၊ လနေတို့သည်၊ ဝိသမံ၊ မညီညွတ်၊ ဝရိဝတ္တန္တိ၊
 တွည့်သည်ကုန်၏၊ ဝုရေပသံသန္တိတိ၊ ဝုရေပသံသန္တိဟူသည်ကား၊ ယေ၊
 အကြင်သူတို့သည်၊ အသမာဟိတံ၊ မတည်ကြည်သော၊ ဝုဂ္ဂလံ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 ပသံသန္တိ၊ ခြီးမွမ်းကုန်၏၊ တေးထိုဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မေးစံ၊ အချည်းနှီး၊
 မုခေ၊ အချည်းနှီး၊ အမူလကံ၊ အကြောင်းမဲ့ ပပတ်ရှားအလကား၊ ပသံသန္တိ၊
 ခြိ မွန်းကုန်၏ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အတ္ထာဟိအတ္တာ
 ဝေ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အသမာဟိတော၊ မတည်ကြည်သည်ဖြစ်၍၊ တဿ
 ဝုဂ္ဂလဿ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ္တံ၊ စိတ်သည် ယသ္မာ၊ အကြောကြောင့်၊ အသမာ
 ဟိတံ၊ မတည်ကြည်တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ဒုတိယဝါထာယ၊ ဒုတိယဝါထာ၌၊ ဂရဟန္တိတိ၊ ဂရဟန္တိ
 ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော မိမိ၏၊ အဝိဒ္ဓသုဘာဝေန၊ ပညာမရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧဝံသန္တရတယဝါ၊ ဧဝံသမိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဈာနလောဘိ၊ ဈာန်ရသည်၊ သမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ အရိယံစ၊
 အရိယာဝုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်း
 သည်၊ ဇာဂရိယံ နိုးကြားခြင်းကို၊ နာနုယုတ္ထတ၊ အားမထုတ်၊ အန္တမသော၊
 ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဂေ၊ နာနုမတ္တမ္ပိကာလံ၊ နွားနို့တခါ
 ညှစ်မျှသောကာလပတ်လုံး၊ နာနုယုတ္တတိ၊ အားမထုတ်၊ ကေဝလံ၊ သက်
 သက်၊ ကာယဒန္တိဗဟုသော၊ မိမိကိုယ်ကို ပြုပြင်သုတ်သင်ခြင်းများသည်
 ဖြစ်၍၊ နိဒ္ဒါရာမော၊ အိပ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဿာရာမော၊ စကား
 ပြောခြင်း၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ သံဂဏိကာရာမော၊ အပေါင်းအဘော်၌
 မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊
 အပ္ပမိပဇ္ဇနတာဝိဘာဝနေနပိ၊ မကျင့်သည်၏အဖြစ်ကို ထင်စွာပြသဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဂရဟန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ ကုန်၏၊ နိန္ဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကြံကုန်၏၊
 ဥပက္ကောသန္တိဝါ၊ တားလည်းတားမြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို၊ ဣမာဟိဝါထာဟိ၊
 ဤဝါထာတို့ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နိတ္တိလေသဘာဝေ၊ ကိလေသာမရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ သိရိဝဇာယာစ၊ သိရိဝဇာမထေရ်၏လည်း၊ သံကိလေသ
 ဘာဝေ၊ ညစ်ညူးစေတတ် ပူပန်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသိတေ၊
 ထင်စွာပြသသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ သိရိဝဇော၊ သိရိ
 ဝဇာမထေရ်သည်၊ သံဝေဂဇာတော၊ ထိတ်လန့်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်

၂-ဒုကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၄၀-သိရိမတ္ထရဂါထာ၊ ၃၁၉

၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နမိရေဿဝ၊ မကြာမြင့်မီ
သာသျှင်၊ သဒတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဂရဟကပုဂ္ဂ
လာ၊ ကဲ့ရဲ့ချုပ်ချယ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ မမာ
ပေသုံ၊ သည်းခံစေကုန်၏။ သိဝိဝဇ္ဇမတ္ထရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ သိဝဇ္ဇမထေရ်
၏ဂါထာအတွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၁-ဥတ္တရမတ္ထရဂါထာ၊

ဣန္ဒြေယောပရိညာတာတိအာဒိကာ၊ ဣန္ဒြေယောပရိညာတာ ဤသို့အစရှိ
ကုန်သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိ
သော၊ ဥတ္တရမတ္ထရဿ၊ ဥတ္တရမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဇ္ဈိ၊
ဤဥတ္တရမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော မြတ်စွာဘုရား
တို့၏အထံတော်တော်၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကံလွန်သော ကု
သိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝ၊ ထိုထိုသို့သောလူ့ဘုံ
နတ်ဘုံ၌၊ ဝိ၊ နှူ၊ ပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်
သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးရှာတွေ့သည်
ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤတဒ္ဒကင်္ဂကမ္ဘာမှ၊ ဧကနဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာ
တက်၌၊ သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိသော၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘု
ရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပဗ္ဗော၊ ရောက်
သည်ဖြစ်၍၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ လဇ္ဈပ္ပဿဒေါ၊ ရအပ်သော
ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပါသကတ္တံ၊ ခါယကာ၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိဝေဒေ
သိ၊ လျှောက်ကြား၏သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ပရိနုဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ဉာတကေ၊ အတွေ့အမျိုးတို့ကို၊ သန္နိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍၊
ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ပူဇာသက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကားကို၊ သမ္ဘုရိတွာ၊ ရုံးစု၍၊
ဓာတုပူဇံ၊ ဓာတ်တော်ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုအမျိုး
ကောင်းသားသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုလျှာစေတနာဖြင့်၊ ဧဝ
မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊
ဣ၊ ထို့ဗုဒ္ဓပြုဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊
သာကေတေ၊ သာကေတမြို့၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊

၃၂၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဖြစ်၍၊ ဥတ္တရောတိလန္ဓနာမော၊ ဥတ္တရဟုရအင်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဝယပ္ပဒတ္တာ၊ တသ္မေ၊ ခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကေန
 စိဒ္ဓေကရဏီယေန၊ တရံ၊ တရသောပြုတွယ်ကိစ္စဖြင့်၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိ
 ပြည်သို့၊ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ကဏ္ဍမ္ဗမူလေ၊ ကဏ္ဍအမည်ရှိသော
 ဥယျာဉ်ကောင့်သည်စိုက်အပ်သော သနက်ဖြူပင်အရင်း၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
 သော၊ ယမကပါဒို့ဟာရိယံ၊ ဘန်ဦးပြာဒို့ဟာကု၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပသိဒိတွာ၊
 ကြည်ညို၍၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ကာဠကာရာမသုတ္တဒေသနာယ၊ ကာဠကာ
 ရာမသုတ်ဒေသနာ၌၊ အဘိဝဓမ္မာနသန္ဓေ၊ အလွန်တက်ပွားသောကြည်
 ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဇ္ဇေတိတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊
 သန္တိံ၊ တကွ၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဥပသမ္ပာဒိတွာ၊
 ပဉ္စင်းခံ၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင်၊ ဝသန္တော၊ နေလျက်၊
 ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိရိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်
 လျှင်၊ အဇ္ဇာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနန၊ ဓာတုပူဇနာမထေရုဇ္ဇိအပဒါနံ၊ ။

လောကနာထမ္ဘိ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူ
 သော၊ လောကနာယကော၊ သတ္တဝါတို့ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တော်မူတတ်
 သော၊ သိဒ္ဓတ္ထေ၊ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူတော်မူ
 သည်ရှိသော၊ မမဉ္ဇာတိံ၊ ငါ၏ဆွေမျိုးအပေါင်းကို၊ သမာနေတွားပေါင်းရ
 ၍၊ ဓာတုပူဇနာတံ၊ ဓာတ်တော်ပူဇော်ခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အကောသိ၊ ပြု၏၊ ။
 ဣတော၊ ဤဘုဒ္ဓကပ်ကမ္ဘာမှ၊ စတုနုရတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွေလေးကမ္ဘာထက်၌၊
 ယံဓာတုံ၊ အကြင်ဓာတ်ဟောကို၊ အဘိပူဇယိံ၊ ပူဇော်ခဲ့ပြီ၊ တဿကမ္မဿ၊
 ထိုကောင်းမှုလျာစေတနာ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်
 လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤအပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်း
 တည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဓာတုပူဇနာယ၊ ဓာတ်တော်ကိုပူဇော်ခြင်း၏၊
 ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ ။ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
 ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအင်ကျန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
 အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 အပ်၏၊ ။ ဆဇ္ဇာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟူတွာ
 ပန၊ ဖြစ်ပြီး၍ကား၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ
 ပြည်၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပဋ္ဌာနတ္ထံ၊ နေစဉ်မြတ်စွာဘုရား
 အားစားခြင်းငှါ၊ ရာဇဂဟတော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိ

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၁-ဥတ္တရတ္ထေရဂေါထာ၊ ၃၂၁

ပြည်သို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာရ
သော၊ ငါရှင်ကိုး၊ အသို့နည်း၊ ပဗ္ဗန္ဓာကိစ္စံ၊ ရဟန်း၏ကိစ္စကို၊ တယာ၊ သင်
သည်၊ မတ္တကံ၊ အပြီးသို့၊ ပါပိတံ၊ ရောက်စေအပ်ပြီလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠော
မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရာဇ္ဇော၊ ပြောကြား
လိုရကား၊ ခန္ဓာမယာပရိညာတာယ၊ နိဗ္ဗာယိသံအနာသဝေါတိ၊ ဂါထာနွ
ယံ၊ ခန္ဓာမယာပရိညာတာ၊ ပ၊ နိဗ္ဗာယိသံအနာသဝေါဟူသောဂါထာနှစ်ခု
အပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ မယာ၊ ဥတ္တရမည်ငါမထေရ်
သည်၊ ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါးပါးတို့ကို၊ ပရိညာတာ၊ ပိုင်းခြား၍သိ
အပ်ကုန်ပြီ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဘဏ္ဍာ တဏှာကို၊ သုသမူဟတာ၊ ကောင်း
စွာနှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ မမ၊ ငါသည်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဗောဇ္ဈင်ချနှစ်ပါးတရားတို့ကို၊
ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်ပြီ၊ မေ၊ ငါသည်၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါ
ကရားလေးပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊ သော
ဟံသောအဟံ၊ ဆိုငါသည်၊ ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါးပါးတို့ကို၊ ပရိ
ညာတာ၊ ပိုင်းခြားသော အားဖြင့်သိ၍၊ ဇာလိနံ၊ တဏှာတည်းဟူသော
က္ခနယက်ကို၊ အဗ္ဗုဟိတွာန၊ ပယ်နှုတ်၍၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဗောဇ္ဈင်ချနှစ်ပါး
တရားတို့ကို၊ ဘာဝယိတွာန၊ ပွားပြီး၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်း
သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာယိသံနိဗ္ဗာယိသံသမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရသတ္တံ၊ တတ္ထ၊
ထိုဂါထာတို့၌၊ ခန္ဓာတိ၊ ခန္ဓာဟူသည်ကား၊ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော
ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားတို့ကို၊ ပရိညာတာတိ၊ ပရိညာတာဟူသည်ကား၊ ဣဒံ၊
ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း၊ ဣတော၊ ဤဒုက္ခထက်၊ ဘိယျော၊ အလွန်
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပရိစ္ဆိန္ဒ၊ ပိုင်းခြား၍၊ ဉာတာဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်ပြီ၊
တေန၊ ထိုပရိညာတာ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခဿအရိယသစ္စဿ၊ ဒုက္ခ
သစ္စာ၏၊ ပရိညာဘိသမယံ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တဏှာတိ၊
တဏှာဟူသည်ကား၊ တသတိပရိတသတိ၊ တပ်တတ်၏၊ ဣတံ၊ ထို
ကြောင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာမည်၏၊ သုသမူဟတာတိ၊ သုသမူဟတာဟူသည်
ကား၊ သမုပ္ပါဒ်တော၊ ပယ်ထုတ်ခွါထုတ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ တေန၊ ထိုသုသမူ
ဟတာဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ သမုဒယသစ္စဿ၊ သမုဒယသစ္စာ၏၊ ပဟာနာဘိ
သယံ၊ ပယ်သဖြင့်ထိုးတွင်း၍သိခြင်းကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဘာဝိတာမမ
ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဘာဝိတာမမဗောဇ္ဈင်္ဂံဟူသည်ကား၊ ဗောဓိသင်္ခါတာယ၊
ဗောဓိဟုဆိုအပ်သော၊ သတိအာဒိဓမ္မသာမဂ္ဂိယာ၊ သတိအစရှိသောတရား
အပေါင်း၏ညီညွတ်ခြင်း၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တံသမုဒယော၊ ထိုသက်အစ

၃၂၂ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ရှိသောတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗောဓိသင်္ခါတဿ၊ ဗောဓိဟုဆိုအပ်သော၊
 အရိယဂုဏဿ၊ အရိယဂုတ္တိလံ၏၊ အင်္ဂါ၊ အကြောင်းတို့တည်း၊ ဣတိ၊
 ထို့ကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့မည်ကုန်၏၊ သင်္ကပ္ပဝိစယဝိရိယဝီရိယ
 ပဿဒ္ဓိသမာဓိဥပေက္ခာသင်္ခါတော၊ သတိသံဗောဇ္ဈင်မိဗ္ဗဝိစယသံဗောဇ္ဈင်
 ဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင် ဝီရိယမ္မောဇ္ဈင်ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်ဥ
 ပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ မဂ္ဂဝရိယာဇနော၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ မေယာ၊ ငါသည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားအပ်ကုန်ပြီ၊
 ဥပ္ပါဒိတာဝဗိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်ပြီ၊ စ၊ အကျိုးကိုဆိုအုံး၊ ဧတ္ထေ၊ ဤဂါထာ၌၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂံ ဂဟဏောနဝ၊ ဗောဇ္ဈင်ရနစ်ပါးတရားကို ယူသဖြင့်သာလျှင်၊
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ မဂ်တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗ
 စဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာ၊ အလုံးစုံကုန်သော ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ကို၎င်း၊
 ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ ဧတေနော၊
 ထိုဗောဇ္ဈင်္ဂံသဒ္ဓါကို ဆိုသဖြင့်သာလျှင်၊ မဂ္ဂသစ္စဿ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၏၊ ဘာဝ
 နာဘိသမယံ၊ ပွားသဖြင့် သိခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ပတ္တောမေအာသ
 ဝက္ခယောတိ၊ ပတ္တောမေအာသဝက္ခယောဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊
 ကာမာသဝါဒယော၊ ကာမာသဝအစရှိကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါ
 တရားတို့သည်၊ ဝိယန္တိ၊ ကုန်အတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကုန်ရာဖြစ်သော
 သတ္တိကြောင့်၊ အာသဝက္ခယောတိ၊ အာသဝက္ခယောဟူ၍၊ လန္ဓနာမော၊ ရ
 အပ်သော အမည်ရှိသော၊ အသင်္ခါတဓမ္မော၊ အသင်္ခါတဓာတ် ဖြစ်သော
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တောအဓိဂတော၊ ရအပ်ပြီ၊ ဧတေန၊ ထိုအာသဝက္ခယောဟူ
 သောပံ့၌ဖြင့်၊ နိရောဓသစ္စဿ၊ နိရောဓသစ္စာ၏၊ သန္တိ၊ ကိရိယာဘိသမယံ၊
 မျက်မှောက်ပြုသဖြင့်သိခြင်းကို၊ ကထေတိ၊ ဆို၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော
 ဝကားအစဉ်ဖြင့်၊ အတ္တနေ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောဥတ္တရမထေရ်၏၊ သဥပါ
 ဒိသေသနိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ၊ ကိလေသာတို့မှကြွင်းသည်နှင့် တကွဖြစ်သော
 ဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ၊ ကမ္မစရုပ်အကြွင်းမရှိသောအနု
 ပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ သော၊ ထိုဥတ္တရမထေရ်သည်၊ သောဟန္တိ၊ အာနိနာ၊ သောဟံအစ
 ရှိသည်ဖြင့်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 တဿ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ယောဟံယောအဟံ၊ အကြင်
 ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ခန္ဓေ၊ ဥပါဒါ

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၀-ဥတ္တရတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၂၃

နက္ခန္ဓာ တရားငါးပါးတို့ကို၊ ပရိညာယ ပရိဇာနိတွာ၊ ပိုင်းခြားသိ၍၊ တ
 သာ၊ သို့သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပရိဇာနိန္ဒာဇေ၊ သိသည်ဖြစ်၍
 သာယျှင်၊ အတိတာဒိဘောဒဘိန္ဒေသု၊ အတိတ်စသည်အပြားဖြင့်ပြားကုန်
 သော၊ သကအတ္တပရတ္တဘာဝေသု၊ မိအတ္တဘောသုတပါး အတ္တဘောဟု
 ဆိုအပ်သော၊ အဇ္ဈတ္တိ နဗဟိရာယတနေသု၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနာရောင်
 ပါးဗဟိရာယတနာ ရောင်ပါးတို့၌၊ သံသိဗ္ဗနပရိသိဗ္ဗနာကာရံ၊ ချုပ်စပ်
 တတ်အဖန်တလဲလဲချုပ်စပ်သော အခြင်းအရာရှိသော၊ ဝုနပ္ပနံ၊ အဖန်တ
 လဲလဲ၊ ပဝတ္တိသင်္ခါတံ၊ ဖြစ်ခြင်းပု၊ ဆိုအပ်သော၊ ဇာလံ၊ တဏှာတည်း
 ဟူသောကွန်ယက်သည်၊ ဇေတသာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဇာလိနိတိ၊ ဇာလိနိဟူ၍၊ လစ္ဆနာမံ၊ ရှေ့အပ်သော အမည်ရှိသော၊ တဏှာံ၊
 တဏှာကို၊ အဗ္ဗုဟိတွာနံ၊ ပယံ၊ နှုတ်၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တသန္တာနတော၊ စိတ်
 အစဉ်မှ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ နှုတ်၍၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ ဥဒ္ဓရန္တောယေဝ၊ ထုတ်ပြီး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာယျှင်၊ ဝုတ္တပ္ပဘောဒေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိ
 ကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ဘာဝယိတွာ၊ ပွား၍၊ တေဘာဝနာ၊ ထို
 ဘာဝနာတို့ကို၊ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ တေတာ
 ဇေ၊ ထိုသို့ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်သာယျှင်၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ စရိမေတ္တနိရောဓေန၊ အဆုံး
 ဖြစ်သောစိတ်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ အနုပါဒါနော၊ လောင်စာမရှိသော၊ ဇာ
 တဝေဒေါဒယးမိ၊ ကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗာယံသံ၊ နိဗ္ဗာယိယာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုစေ
 အံ၊ ဣတိ၊ ဤသည်သာယျှင် ဥတ္တရမထေရ်၏ ဂါတာစကားရပ် အပြီးသတ်
 တည်း။ ဥတ္တရတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဥတ္တရမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်း
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၃၃-ဘဒ္ဒဇိတ္ထေရဂါထာ၊

ပနာဒေါနာမသော ရာဇာတိအာဒိကာ၊ ပနာဒေါနာမသောရာဇာဤသို့
 အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိ
 သော၊ ဘဒ္ဒဇိတ္ထေရဿ၊ ဘဒ္ဒဇိမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ ကိရ၊
 ကြားဘူးရသည်ကား၊ အယဒ္ဓိ၊ ဤဘဒ္ဒဇိမထေရ်သည်လည်း၊ ပဒုမုတ္တရဿ
 ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊
 လက်ထက်တော်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိည

၃၂၄ စေတနာရှိသောအတ္တကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

တံ၊ သိကြားလိမ္မာ ပညာရှိသည်အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊
 ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဝိဇ္ဇာဘိဗ္ဗေသု၊ အတတ်ပညာတို့၌၊ ပါရိဂတိံ၊
 အဆုံးသို့ရောက်၍၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ တာ
 ပဿပဗ္ဗန္တတာ ပဿပဗ္ဗန္တတာဝေန၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတ္တော၊
 ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ အရညာယတေန၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ အဿမံ၊ သင်ခမ်း
 ကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဝဿန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဇေယျပဿံ၊
 တနေ့သ၌၊ အာကာသေနေ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွတော်မူသော၊
 သတ္တာရံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္တိမာနသော၊
 ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈတိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယ၊ မြှောက်မြီ
 ၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ သတ္တာ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထို
 အမျိုးကောင်းသား၏၊ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုဆန္ဒအာသယကို၊ ဥတွာ၊ သိ
 တော်မူ၍၊ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ၊ ဩတရိ၊ သက်ဆင်းတော်မူ
 ၍၊ ဩတိဏ္ဏဿ၊ သက်ဆင်းတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်
 စွာဘုရားအား၊ မရဉ္စ ပျားကိုလည်းကောင်း၊ ဘိသမုဇ္ဇာလံ၊ ကြာစွယ်ကြာ
 ရင်းကိုလည်းကောင်း၊ သပ္ပိဉ္စ၊ ထောပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒီရဉ္စ၊ နို့ရည်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဥပနာမေတိ၊ ကပ်၏၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊
 ဘဂဝ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥ
 ပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပဒိုဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံတော်မူ၍၊ အနုမောဒနံ၊ တရားဒေ
 သနာအနုမောဒနာကို၊ ဝတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ပတ္တမိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊
 သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုသို့လှူဒါန်းရ
 သောကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ တုသိတေသု၊ တုသိတာ နတ်ပြည်တို့၌၊
 နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတုသိတာနတ်ပြည်၌၊ ယဝတောယုကံ၊ အသက်
 ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ တတော၊ ထိုတုသိတာနတ်ပြည်
 မှ၊ အပရာပရံ၊ လူးလားလူးလား၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတိသုံတို့၌သာလျှင်၊
 သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိ
 သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ မဟန္တ
 နော၊ များသောဥစ္စာရှင်ရှိသော၊ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌသ
 မ္ဘိတိက္ခ၊ သဟဿံ၊ မြောက်သောင်း ရှစ်ထောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊
 ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍၊ တိစိပရေဟိ၊ သုံးထည်သော သင်္ကန်းတို့
 ဖြင့်၊ အန္တောဒါပေသိ၊ လှူစေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ကုသလံ၊ ကု
 သိုလ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၁၄၂-ဘဒ္ဒဇိတ္တရဂါထာ၊ ၃၂၅

ထိုနတ်ပြည်၌၊ ယာဝဏ္ဏာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ တ
 ကော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စဝိတွာ၊ စုတ၍၊ မနုဿေသု၊ လူ့ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပန္နော၊
 ဖြစ်သည်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓသုညေ၊ ဘုရားမှဆိတ်သော၊ လောကော၊ လောက၌၊
 ပဉ္စပစ္စေကဗုဒ္ဓသတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့ကို၊ တေဟိ
 ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍၊ တကော၊ ထို
 ဘဝမှ၊ စုတော၊ စုတသည်ရှိသော်၊ ရာဇကုလေ၊ မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ ရန္တံ၊ တိုင်းပြည်ကို၊ အနုသာသန္တော၊ ဆုံးမသည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဗော
 ဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို၊ အမိဂန္တော၊ ရှေ့ဦးတံ၊ တည်သော၊ ပုတ္တံ၊ သား
 ကို၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသော၊
 တဿ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓ၏၊ ခေတုဗယော၊ ခေတ်တော်တို့ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ
 ၍၊ စေတိယံ၊ စေတီကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တတ္ထ
 တတ္ထ ထိုထိုဘဝ၌၊ တာနိတာနိပုညာနိ၊ ထိုထိုကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု
 ၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ငေါတမ ဖြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော
 အခါ၌၊ ဘဒ္ဒိယနဂဓေ၊ ဘဒ္ဒိယမြို့၌၊ အသီတိကောဓိုဝိဘဝဿ၊ ကုဋေရှစ်
 သိန်းဥစ္စာကြွယ်ဝသော၊ ဘဒ္ဒိယသေဋ္ဌဿ၊ ဘဒ္ဒိယသူဌေး၏၊ ကေသုတ္တ
 ကော၊ တယောက်ထည်းသောသားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊
 အဿ၊ ထိုသူဌေးသားအား၊ ဘဒ္ဒဇိတိနာမံ၊ ဘဒ္ဒဇိဟူသောအမည်ရှိသည်၊
 အဟောသိ ဖြစ်၏၊ ကိရု၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုဘဒ္ဒဇိမည်သော
 သူဌေးသား၏၊ ဣသရိယ တောဝပရိဝါရာဒိသမ္ပတ္တိ၊ အစိုးရခြင်းစည်း
 စိပ်အခြံအရံ၏ပြည့်စုံခြင်းသည် စရိမဘဝေ၊ အဆုံးစွန်သောဘဝ၌၊ ဗော
 ဓိသတ္တဿာယ၊ ဘုရားအလောင်းကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထို
 အခါ၌၊ သတ္တာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဓတ္ထိယံ၊ သာဓတ္ထိပြည်၌၊ ဝဿံ
 ဝသိတွာ၊ ဝါဆိုတော်မူ၍၊ ဘဒ္ဒဇိကုမာရံ၊ ဘဒ္ဒဇိသတို့သားကို၊ သင်္ဂဏိ
 တုံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ ဘိက္ခုသံစောနု၊ ရဟန်းသံ
 စောနုနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဘဒ္ဒိယနဂရံ၊ ဘဒ္ဒိယမြို့သို့၊ ဂန္တော၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊
 တဿ၊ ထိုဘဒ္ဒဇိသတို့သား၏၊ ဥာဏပရိပါကံ၊ ဥာဏ၏ရင့်ခြင်းကို၊ အာဂ
 မဟမာနော၊ ဝံတော်မူလျက်၊ ဇာတိယာဝနေ၊ မုလေးတော်၌၊ ငသိ၊ နေ
 တော်မူ၏၊ သောဝိ၊ ထိုဘဒ္ဒဇိ သတို့သား သည်လည်း၊ ဥပရိပါသဒေ၊
 ပြာသာဒ်၏အထက်၌၊ နိသိန္နော၊ နေသည်ဖြစ်၍၊ သီဟပဉ္စရံ၊ ခြံသို့ခံသော
 လေ သွန်တံခါးကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်
 ဘဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်

၃၂၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ကိုသောတံ၊ နာအံသောဌ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော၊ မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်း၊
 ကို၊ ဒီသွားမြင်၍၊ အဟံဇနော၊ ဤလူများအပေါင်းသည်၊ ကတ္ထ၊ အတယ်
 အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ တွဲမေး၍၊ တံကာရဏံ၊
 ထိုအကြောင်းကို၊ သုက္ခာ၊ ကြား၍၊ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း၊ မဟတာ၊ များ
 စွာသော၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊
 အသံတော်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုဏန္ဒော၊ နာသည်
 ရှိသော၊ သဗ္ဗာတရဏပ္ပဋိမဏ္ဍိတောဝ၊ အလုံးစုံသောတန်ဆာကိုဆင်ယင်
 လျက်သာလျှင်၊ သဗ္ဗကိလေသေ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့ကို၊ ခေပ
 တွာ၊ ကုန်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိ၌။ ။

နာနာကုဉ္ဇရသေဝိတံ၊ အထူးထူးသော ဆင်တို့၏ မြိဝ်ရာဖြစ်သော၊
 ပေါက္ခရဏိ၊ မေ့ကန်သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဩပ္ပဗ္ဗ၊ သက်၍၊ စာသဟေတု၊
 အစာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ တဒ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တတ္ထ၊
 ထိုရေကန်၌၊ ဘိသံ၊ ကြာစွယ်ကို၊ ဥဇ္ဈာမိ၊ နှုတ်၏၊ တမိသမယေ၊ ထို
 အခါ၌၊ ပရမုတ္တရသဌသော၊ ပရမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်း
 တော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ရတ္တမ္ပရဝရော၊ နိမြန်းသော
 သင်္ကန်းကိုဆောင်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနိလဉ္ဇသေ၊ လေ
 ၏သွားရာဖြစ်သောကောင်းကင်းခရီး၌၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊ ပံ
 သုက္ကသနိ၊ ပံသုက္ကသင်္ကန်းတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓန္တော၊ ခါသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ သန္တံ၊ အသံကို၊ အသောထိ၊ ကြားပြီးအဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဇ္ဈံ၊ အထက်
 သို့၊ နိဇ္ဈာယာနော၊ ရှုကြည့်သည်ရှိသော်၊ လောကနာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ အဒ္ဓသံ မြင်ပြီး၊ တတ္ထော၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ ဌိတကော၊ ရပ်သည်၊
 သန္တော၊ ဖြစ်လျက်၊ လောကနာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာယာမိ၊ လျှော
 ပြီးဘိသဟိ၊ ကြာစွယ်တို့မှ၊ မရ ဖူးသည်၊ သဝတိ၊ ယိုစီး၏၊ မုဇ္ဈလိဘိ၊
 ကြာရင်းတို့မှ၊ ခီရသပ္ပိ၊ နှိုချည်ထောပတ်သည်၊ သဝတိ၊ ယိုစီး၏၊ စက္ခု၊
 စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ အက္ခန္တိအား၊
 အနုကမ္ပာယ၊ အစဉ်သနားသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဂ္ဂဏှတု၊ ခံတော်မူသော၊ တ
 ထော၊ ထိုနောင်မှ၊ ကာရုဏိကော၊ ကာရုဏာရှိတော်မူသော၊ မဟာယသော၊
 များသောအခြံအရံအကျော်အစောရှိတော်မူသော၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဩရောဟိတွာ၊ သက်တော်မူ၍၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးရှိတော်
 မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုကမ္ပာယ၊ အစဉ်သနားသည်ဖြစ်၍၊ မမ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-ကထိယဝဂ်-၁၄၂-သဒ္ဓဇိတ္တေရဂါယာ၊ ၃-၇

ငါ၏ဘိက္ခုဆွမ်းကိုးပဋိဂ္ဂဏ္ဌိ၊ ခံတော်မူ၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ပဋိဂ္ဂဟေတွာန၊ ခံတော်မူ၍၊ မေ၊ ငါအား၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊
 အကာ၊ ပြုတော်မူ၏၊ မဟာဝုည၊ ဘုန်းရှိသောသုးသုခီးချမ်းသာသည်၊
 ဟောဟံ၊ ဖြစ်လော၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ သမိစ္ဆတု၊ ပြည့်စုံ
 ပါစေလော၊ ဣမိနာဘိသဒါနေန၊ ဤကြာစွယ်အလှူကြောင့်၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြော
 သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ လဘသု၊ ရစေလော၊ ။ ဇေယျတ္တမနာမကော၊
 ပဒုမုတ္တရ အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ၊ ဤ
 စကားကို၊ ဝေတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခု ဆွမ်းကိုးအာဒါယ၊ ယူ၍၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
 သဗ္ဗာလေ၊ ပါးတရားကိုးတော်မူသော၊ ဇိနော၊ မြက်စွာဘုရားသည်၊ အမ္မ
 ရေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အဂမာ၊ ကြွတော်မူ၏၊ တတောတဒါကာလေ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဘိသံ၊ ကြာစွယ်ကို၊ ဂဟေတွာန၊ ယူ၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ အသမံ၊ သင်
 ခမ်းကျောင်းသို့၊ အာဂတ္တိ၊ လာ၏၊ ဘိသံ၊ ကြာစွယ်ကို၊ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်၌၊
 လက္ခတွာ၊ ဆွဲ၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အနုဿရိ၊ အတန်တလဲလဲ
 အောက်မေ့ပြီး၊ မဟာဝါတော၊ ပြင်းစွာသောလေ့ရှိပါသည်၊ ဝုဠဟိတွာ၊
 တက်လတ်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝနံ၊ တောကို၊ သဗ္ဗာလေသိ၊ တုန့်လှုပ်စေ
 ၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ အဘိနာမိတ္တံ၊ လွန်စွာဖုန်ဟုန်း ထစ်ခါချုံး
 ၍၊ ဟဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အသနိစ၊ မိန့်ပါသည်လည်း၊ ဖလိ၊ ထစ်ကျိုး၏၊ တ
 တော၊ ထိုမိန့်တစ်ခြင်းကြောင့်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အသနိပါတော၊ ပစ်
 သေ-မိန့် ပြီးသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ မတ္တကေ၊ ထိပ်ထက်၌၊ နိပတိ၊ ကု၏၊ သော
 အဟံ၊ ထိုငါသည်၊ နိသိန္နကော၊ ထိုင်နေသည်၊ သန္တော၊ ဖြစ်၍သာလျှင်၊
 တတ္ထ၊ ထိုထိုင်ရာအရပ်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာလကံတော၊ ခန္ဓာပြောင်းမဲ
 စုတခွဲ၏၊ ဝုညကမ္မန၊ ကောင်းမှုကံနှင့်၊ သညတ္တော၊ ယှဉ်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ တုသိတံ၊ တုသိတိတုံသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပပဋိ၊ ကပ်ရောက်
 ပြီးမေ၊ ငါ၏၊ ကဗ္ဗေဝရံ၊ အကောင်ပုပ်ကို၊ ပတိတံ၊ ကုခဲ့ပြီးအဟံ၊ ငါသည်၊
 ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ရုမာမိ၊ ရွှေလျော်ရ၏၊ ဆဗ္ဗာသီတိသဟဿာနံ၊
 ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သော၊ နာရိယော၊ နတ်မိန်းမတို့သည်၊ သ
 မလင်္ကာဘာ၊ ဘရက်တန်ဆာခွါခရာဖြင့်ဆင်ယင်အပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ သာယံပါတံ၊ ညနံနက်၊ ဥပဋ္ဌန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤခံစားရခြင်း
 တည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဘိသဒါနဿ၊ ကြာစွယ်အလှူ၏ ဖလံ၊ အကျိုး
 ပေတည်း၊ မနုဿ ယောနိ၊ လူ့တုံသို့၊ အာဂတ္တံ၊ လာလတ်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုခိ၊ ကော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်

၃၂၀ ... ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ရ၏။မေ၊ငါ့အား၊ဘောဂေန၊ စည်းစိမ်ချင်းသာမှ၊ ဦးနုက၊ယုတ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣဒံ၊ဤအကျိုးသည်၊တိသဒါနဿ၊ကြာစွယ်အလှူ ၏၊ဖလံ၊အကျိုးတည်း၊ဒေဝဒေဝေန၊နတ်ဘက်နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ တေန၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊အနုကန္တိတကော၊အစဉ်စောင့်ရှောက်အပ် သည်၊ဟုတွဲ၊ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာသဝပရိက္ခိဏော၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါ တရားတို့မှကုန်ပြီ၊ဒါနိ၊ ယခု၊အခါ၌၊ပုနဟ္မိတေ၊ တစ်တစ်အသစ်ဖြစ်ရ ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿေကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ပံတိသံ၊အကြင်ကြာစွယ်ကို၊အဒ ဖိံ၊လှူဘူး၏၊တေနကမ္မေန၊ ထိုကြာစွယ်အလှူကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒုဂ္ဂဟိံ၊ ဒုဂ္ဂတိတဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ဤမသိခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ တိသဒါနဿ၊ ကြာစွယ်အလှူ၏၊ ဖလံ၊အကျိုးပေတည်း။ မဟံ ငါ့အား၊ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ဖုတ်ကြည်းအပ် ကုန်ပြီ၊(ပ)၊ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ဟော တော်မူအပ်၏။

တေန၊ထိုဘဒ္ဒဇိမထေရသည်၊ အရဟတ္တေ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊အဓိဂ တေပန၊ရအပ်သည်ရှိသော်ကား၊သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဘဒ္ဒိယသေ ဌိံ၊ဘဒ္ဒိယသုဋ္ဌေးကို၊အါမန္တေ၊အါမန္တေ၊ခေါ်တော်မူ၏၊ကိံ၊အာမန္တေ၊အာဟာရံ သို့ခေါ်တော်မူသနည်း။ အလင်္ကတဗုဒ္ဓိယတ္တော၊ ဆင်ယင်အပ်သောတန် ဆာရှိသော၊ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဋ္ဌေးသားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊သု ကမန္တော၊နာရစဉ်၊အရဟတ္တေ၊ရဟန္တာအဖြစ်၌၊ ပတိဋ္ဌာယိ၊တည်၏၊တေ န၊ထိုကြောင့်၊အဿ၊ထိုသူဋ္ဌေးသားအား၊ ဣဒါနေဝ၊ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ရှင်ပြုခြင်း၊ဌ၊ ယုတ္တံ၊သင့်ထွဲပြီးနောက်ပဗ္ဗဇတိ၊ အကယ်၍ရှင်မပြု အံ့၊ပရိနိဗ္ဗာဟိ၊သတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေ၊မိနိ တော်မူ၏၊ သေဋ္ဌိ၊ သူဋ္ဌေးသည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တဿ၊သားအား၊ ဒဟ ရတောဝ၊ငယ်ရှယ်သည်သာလျှင်၊ သတော၊ဖြစ်လျက်၊ ပရိနိဗ္ဗာနေန၊ပရိ နိဗ္ဗာန်ပြုသဖြင့်၊ကိစ္စံ၊ကိစ္စသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊နံ၊ထိုသူငယ်ကို၊ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရှင်ပြုပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ သျှောက်၏၊တံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ သတ္တာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ရှင်ပြုစေ၍၊ ဥပသမ္ပာဒေတွာ၊ ပဉ္စင်ခံ၍၊တတ္ထ၊ထိုမလေးတော၌၊သတ္တာဟံ၊ချစ်ရက်ပတ်သုံး၊ဝသိတွာ နေပြီး၍၊ကောဓန္တိဂါမံ၊ကောဓန္တိရွာသို့၊ပါဝုဏ်၊ရောက်လေ၏၊သေဝုဂါမော၊

၂-ဒုတိယပတ်-၃-တတိယဝင်-၁၄၂-သဒ္ဓါဇ္ဈေရာဂါသာ၊ ၃၂၉

ထိုကောဋိန္ဒာသည်လည်း၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ တီရေ၊ ကမ်း၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ကောဋိဂါမဝါသိနော၊ ကောဋိန္ဒာ၌နေသောသူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓဓာသ၊
ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီး
စွာသောအတ္ထုကို၊ ပဓတ္ထသံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဘဒ္ဒဇိတ္ထရော၊ ဘဒ္ဒဇိမထေရ်
သည်၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုမောဒနာယ၊ အနုမောဒနာကို၊
အာရဒ္ဓမတ္တာယ၊ အားတုတ်ခါမျှ၌၊ ဗဟိဝိမံ၊ ရှာပသို့၊ ဂစ္စံ၊ သွား၍၊ ဂင်္ဂါ
တီရေ၊ မြစ်ကမ်းနား၌၊ မဂ္ဂသဒိပေ၊ ခရီး၏အနိဉ္စ၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
အာဂတကာလေ၊ ကြွလာတော်မူသောအခါ၌၊ ဝုဠဟိဿာမိ၊ ထအံ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ မနသိကရိက္ခာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ သမာပတ္တံ၊ သမာပတ်ကို၊ သမာဠိ
တွာ၊ ဝင်စား၍၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ မဟာထေရေသု၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်၊
အာဂစ္ဆန္တေသု၊ လာကြကုန်သော်လည်း၊ အဝုဠဟိတွာ၊ မထမူ၍၊ သတ္ထု၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဂတကာလေယေဝ၊ ကြွလာတော်မူသောအခါ၌သာ
လျှင်၊ ဝုဠဟိ၊ ထ၏၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
သည်၊ အယံ၊ ဤဘဒ္ဒဇိသည်၊ အရုနာယချအစ၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု
သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သူက၊ မဟာထေရေသု၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်၊ အာ
ဂစ္ဆန္တေသု၊ လာကုန်သည် ဤသော်၊ မာနလဒ္ဓေါ၊ မာနပြုငှက်ထန်ခွင်မာ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍ နဝုဠာသိ၊ မထ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဇ္ဈာယံ၊ သု၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ
ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ကောဋိဂါမဝါသိနော၊ ကောဋိန္ဒာ၌နေသောသူတို့သည်၊
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံ
ဃာ၏လည်းကောင်း၊ အတ္ထာယ၊ အကျို ဌ၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ နာဝါ
သဟာဓေ၊ ထွေဖေါင်ဘုံကို၊ ဗန္ဓိသု၊ ဖွဲ့ကြကုန်၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဟန္တံ၊ ယခုအသ၊ ထိုဘဒ္ဒဇိ၏၊ အနုဘာဝံ၊ အနုတော်တော်ကို၊
ပကာသေမိ၊ ထင်စွာပြအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာဝါသံဃာဓေ၊ ထွေဖေါင်၌၊ ဥတု
တည်၍၊ ဘဒ္ဒဇိ၊ ဘဒ္ဒဇိသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠံ၊
မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၊ ဒေသောဟံ ဒေသောအဟံ၊ ထို
အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဒ္ဒဇိတ္ထရော၊ ဘဒ္ဒဇိမထေရ်ပ'တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝ
တွာ၊ လျှောက်ထား၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမတွာ၊ ကင်၍၊
အဗ္ဗလိ၊ လက်ခုပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဗ္ဗာသိ၊ တည်၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဘဒ္ဒဇိ၊ ချစ်သားဘဒ္ဒဇိ၊ ဇဟိ၊ လာလှည့်၊ အမှတ်၊ ငါတုရားတို့
နှင်းသဋ္ဌိ၊ ထကွ၊ ကေနာဝံ၊ တလှတည်း၊ အဘူ၊ ရှာ၊ တက်စိ၊ လော၊ နှုတ်၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုဘဒ္ဒဇိမထေရ်သည်၊

ဥပ္ပတ္တိတွဲ၊ ပျံတက်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဦးတနာဝါယ၊ တည်သော
 တွေ့၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂင်္ဂါ၊ မြေ၊ ဂင်္ဂါ၊ အလယ်
 သို့၊ ဂတကာလေ၊ ကြွသွားသောအခင်း၊ ဘဒ္ဒဇိ၊ ဘဒ္ဒဇိရဟန်း၊ တယာ၊ သင်
 ချစ်သားသည်၊ မဟာပနာဒရာဇကောလေ၊ မဟာပနာဒမင်းဖြစ်သောအခါ
 ဦးအဏ္ဏ၊ ဂဠုရဘနပါသာဒေါ၊ နေဘူးသော ရတနာဖြင့်ပြီးသော ပြာသာဒ်
 သည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဣမသ္မိံ
 ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ နိမုဂ္ဂေ၊ နစ်၍နေပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တေ၊ လျှောက်အပ်
 သည်ရှိသော၊ ဘဒ္ဒဇိ၊ ချစ်သားဘဒ္ဒဇိ၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား၊ သဗြဟ္မ
 စာရိနံ၊ သီတင်းသုံးတော်မူ၏၊ ဘင်္ဂံ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ဆိန္ဒု၊ ဖြတ်လေသော၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ တသ္မိံ၊ ခဏ၊ ထိုခဏ၌၊ ထေ
 ရော၊ ဘဒ္ဒဇိ၊ မထေရ်သည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဦးတွဲ၊ ရှိခိုး၍၊ ဣဇ္ဈိ
 ဗသေန၊ တန်ခိုးအစွမ်းဖြင့်၊ ဂစ္ဆံ၊ သွား၍၊ ပါသာဒထူဝိကံ၊ ပြာသာဒ်ဒုင်ကာ
 ကို၊ ပါဒဂုံသတ္တန္တရေန၊ ခြေမကြားဖြင့်၊ သန္တိရုဇ္ဈိတွာ၊ ညှပ်၍၊ ပဉ္စဝိသတိ
 ယောဇနံ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးယူဇနာရှိသော၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 အာကာလေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဥပ္ပတိ၊ ပျံတက်၍၊ ဥပ္ပတန္တောစ၊ ပျံတက်
 သည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပညာသယောဇနာနိ၊ ယူဇနာငါးဆယ်တို့ထိုင်
 တိုင်၊ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့၊ ဥဒကတော၊ ရေမှ၊ ဥက္ခိယိ၊ ချိုကျ၍၊ အထပစ္ဆာ၊
 ထိုနောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုပနာဒမင်း၏၊ ပုရိမဘဝေ၊ ရှေ့ဘဝ၌၊ ဥာတကာ၊
 အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ပါသာဒဂတေန၊ ပြာသာဒ်၌ဖြစ်သော၊ လောဘေန၊
 တပ်တတ်သော လောဘကြောင့်၊ မစ္ဆကစ္ဆပမဏ္ဍု၊ ကားငါးလိပ်ဖာတို့
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တသ္မိံ၊ ပါသာဒေ၊ ထိုပြာသာဒ်ကို၊ ဥဠဟန္တေ၊
 ချိုက္ကသည်ရှိသော်၊ ပရိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လွန်လူးလည်း၍၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ပတံ
 သု၊ ကျကုန်၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပတန္တေ၊ ကျကုန်သော၊ တေ၊
 ထိုငါးလိပ်ဖာတို့ကို၊ ဒိသ္မေ၊ မြင်၍၊ ဘဒ္ဒဇိ၊ ချစ်သားဘဒ္ဒဇိ၊ တေ၊ သင်ချစ်
 သား၏၊ ဥာတကာ၊ အဆွေအမျိုးဖြစ်ကုန်သောငါးလိပ်ဖာတို့သည်၊ ကလ
 မန္တိ၊ ပင်ပန်းကုန်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထေရော၊ ဘဒ္ဒဇိ
 မထေရ်သည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနေန၊ စကားတော်ကြောင့်၊ ပါ
 သာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို၊ ဝိဿန္တေသိ၊ စွန့်ပစ်၏၊ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်၊ ယ
 ထာဋ္ဌာနေဓေ၊ တည်မြဲတိုင်းသောအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ပဋိတိဋ္ဌတိ၊ တဘန်တည်
 ပြန်၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရေတော၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်
 သည်ဖြစ်၍၊ တိက္ခဟံ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘဒ္ဒဇိတ္ထေ

၂-ခုကနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၁၄၂-ဘဒ္ဒဇိတ္တေရဂါထာ၊ ၃၃၀

နေ၊ ဘဒ္ဒဇိမထေရ်သည်။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ အယံပါသာဒေါ၊ ဤ
ပြာသာဒ်ကို၊ အဇ္ဈာဝုဋ္ဌော၊ နေအင်ဘူးသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဋ္ဌောမေး
လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ မဟာပနာဒဇာတကံ၊ မဟာပနာဒဇာတ်ကို၊
ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို၊ ဓမ္မာမတံ၊ တ
ရားတည်းဟူသောအမြိုက်ဆေးကို၊ ပါယေသိသောဂင်္ဂစေ၏၊ ထေရေ၊ ပ
န၊ ဘဒ္ဒဇိမထေရ်သည် ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဇ္ဈာဝုဋ္ဌပုဋ္ဌံ၊ ရှေး၌နေဘူး
သော၊ သုဇ္ဈာပါသာဒံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော ပြာသာဒ်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြ
ပြီး၍။ ၊

ပနာဒေါနာမ၊ မဟာပနာဒအမည်ရှိသော၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဟံသာ၊ အကြင်ပနာဒမင်း၏၊ ယူပေါ၊ ပြာသာဒ်ကြီးသည် သု
ဇ္ဈာယော၊ ရွှေဖြင့်ပြီး၍၊ တိရိယံ၊ အနံ့မှ၊ သောဋ္ဌသုဗ္ဗဇော၊ ခြာတဆဲ့
ခြောက်ကျအတိုင်အရှည်ရှိ၏၊ သဟဿဝေ၊ ခြားကျတထောင်၊ ဥက္ကံ၊ မြင့်
သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သဟဿကဏ္ဍော၊ ခြားကျတထောင်မြင့်၏၊ သတ
ဂေဏ္ဍု၊ များသောပတ္တမြားကျပ်ပုရှိ၏၊ ဇောလု၊ များသောတံခွန်ရှိ၏၊ ဟံရိဘ
မယော၊ ရွှေဖြင့်ပြီး၍၊ တဗ္ဗ၊ ထိုပြာသာဒ်ကြီး၌၊ သက္ကဓော၊ ခနစ်ပါးသော
အရပ်တို့၌၊ သသဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊
ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ ကခြေသည်တို့သည်၊ အနုတ္တံ၊ ကဩကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒွိဟိ၊ ရှစ်ပါး
ကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝဏ္ဏန္တာ၊ ပြီးပွန်းလိုသည်ဖြစ်၍၊
အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပနာဒေါနာမသောရာဇာတိ၊ ပနာဒေါနာမသောရာ
ဇာဟူသည်ကား၊ အဘိတေ၊ အတိတ်ဘဝ၌၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊
ပနာဒေါနာမ၊ ပနာဒအမည်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တ
ဘာဝဒန္တရဟိတတာယ၊ ကင်းကုန်ပျောက်ကွယ် ပယ်ပြီးသောအတ္တ
ဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရံရိယ၊ သူတပါး
ကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်ပြ၏၊ သော၊ ထိုပနာဒမင်းသည်၊ ဇေတိ၊ ဤသို့လျှင်း
ရေစူးပြည့်၌၊ ဌိတ၊ ကာလတော၊ တည်သောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တဒါ၊
ထိုအခါ၌၊ ဥဿာဟသမ္ပတ္တိအာဒိနာ၊ အားထုတ်ခြင်းဥဿာဟပြည့်စုံခြင်း
သမ္ပတ္တိအစရှိသော၊ မဟတာ၊ ကြံစွာသော၊ ရာဇာနုဘာဝေန၊ မင်း၏
အာနုဘော်တော်နှင့်လည်းကောင်း၊ မဟတာ၊ များမြတ်သော၊ ကိတ္တိသန္ဓေ
နစ၊ ကျော်စောသံနှင့် လည်းကောင်း၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ရာဇမဟာ ပနာဒေါတိ၊ မဟာပနာဒ မင်းဟူ၍၊ ပညာ

၃၃၂ စောရဂါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ယိတ္တံ၊ ထင်ရှား ကျော်စော၏။ ယဿယူပေါသုဝဏ္ဏယောတိ၊ ယဿယူ
ပေါသုဝဏ္ဏယောဟူသည်ကား၊ ယဿရညော၊ အကြင်မဟာပနာဒမင်း၏။
အယံယူပေါ၊ ဤငြိမ်းသန်သည်၊ ပါသာဒေါ၊ ငြိမ်းသန်သည်၊ သုဝဏ္ဏမ
ယော၊ ရွှေဖြင့်ပြီး၏။ တိရိယံ သောဠသုဗ္ဗေခေတိ၊ တိရိယံ သောဠသုဗ္ဗေ
ခေ ဟူသည်ကား၊ ဝိညာရတော၊ အနံ့မှ၊ သောဠသ ကဏ္ဍပ္ပမာဏော၊
မြားတဆဲ့ခြောက်ကျ ပမာဏရှိ၏။ သောပန၊ ထိုမြားတဆဲ့ခြောက်ကျ
သည်ကား၊ အဘယောဇန မက္ခော၊ ယူဇနာခွဲ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဗ္ဘမဟု သဟဿခေတိ၊ ဥဗ္ဘ မဟု သဟဿခေဟု
သင်္ကန်း၊ ဥဗ္ဘံ၊ မြင့်၏။ ဥစ္စံ၊ မြင့်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဿပါသာဒဿ၊ ထို
ငြိမ်းသန်အား၊ သဟဿခေ၊ မြားကျတထောင် အတိုင်းအရှည်သည်၊
သဟဿ ကဏ္ဍပ္ပမာဏံ၊ မြားကျတထောင် အတိုင်း အရှည်ရှိသည်၊
အဟုအဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သောပန၊ ထိုမြား ကျတထောင်သည်ကား၊ ယော
ဇနတော၊ ယူဇနာအားဖြင့်၊ ပဉ္စဝိ သတိယောဇ နပ္ပမာဏော၊ တဆဲ့ငါး
ယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေဗိပန၊ အချို့သောဆ
ရာတို့သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဂါထာသုခတ္ထံ၊ ဂါထာရှုတ်လွတ်စိမ့်သော
ဌားအာဟုတိ၊ အာဟုဟူ၍၊ ဒိဃံ၊ ဒိဃံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ အာဟု၊ ဖြစ်၏။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သ
ဟဿကဏ္ဍောတိ၊ သဟဿကဏ္ဍောဟူသည်ကား၊ သဟဿသုမ္ဘိကော၊
တထောင်သောဘုံရှိ၏။ သတဂေဏ္ဍူတိ၊ သတဂေဏ္ဍူဟူသည်ကား၊ အနေ
ကသတနိယူဟကော၊ အရာမကသောမုတ်ထွန်ရှိ၏။ ဇောလူတိ၊ ဇောလူ
ဟူသည်ကား၊ တတ္ထတတ္ထနိယူဟသိခရာဒိသု၊ ထိုထိုမုတ်ထွန်စွန်းအစ
ရှိသည်ကို၌၊ ပတိဋ္ဌာဝိတေတိ၊ တပ်အပ်ကုန်သော၊ သတ္တိဇဇပဋ္ဌာကဇော
ဒိဇဇဟိ၊ ထွက်ကန်တံခွန်ကုပ်ကားအစရှိသောတံခွန်တို့၌၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်
စုံ၏။ ဟရိတာမယောတိ၊ ဟရိတာမယောဟူသည်ကား၊ စာမိကရသုဝဏ္ဏ
မယော၊ စာမိကရရွှေဖြင့်ပြီး၏။ ကေဗိပန၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်ကား၊
ဟရိတာဇာတိမဟိ သရိက္ခကော၊ စမ်းသော ပတ္တမြားစပ်နှင့်တူ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဝန္တဗ္ဗာတိ၊ ဝန္တဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ နုဋ္ဌာ၊ ကချေသည်
တို့သည်၊ ဆသဟဿာနိသတ္တခေတိ၊ ဆသဟဿာနိသတ္တခေဟူသည်
ကား၊ ဆမတ္တာနိဝန္တဗ္ဗသဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်
သောကချေသည်တို့သည်၊ သတ္တခေ၊ ခုနစ်ပါးသောအရပ်ဌာနတို့၌၊ တဿ
ပါသာဒဿ၊ ထိုငြိမ်းသန်၏၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနသု၊ အရပ်

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၂-ဘဒ္ဒဇိတ္တရဂါထာ၊ ၃၃၃

တို့၌၊ရညော၊မဟာပနာဒမင်းကို၊အဘိရမာပနတ္ထံ၊ မွေ့ချော်ငိုဉ်သောငှါ၊
နစ္စိံသု၊ကဏ္ဍကုန်၏၊ဣတိ၊ဧတံ၊ ဤသည်ကံ၊၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်း၊
ဝေံ၊ဤသို့၊ တေ၊ထို၊ ခြံသောင်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောကချေသည်
တို့သည်၊နစ္စန္ဒာဝိ၊ကကုန်သော်လည်း၊ရာဇာနံ၊ ပနာဒမင်းကြီးကို၊ ပဟာ
သေတုံ၊ရယ်ရွှင်စေခြင် ငှါ၊နာသက္ခိံသု၊မတတ်နှိုင်းကုန်၊အလ၊ ထိုနောင်
မှ၊ဒေဝရာဇာ၊နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော၊သက္ကော၊သိကြားသည် ဒေဝနဇေ၊
နတ်ကချေသည်တို့၊ဘိ၊ပေသေတွာ၊စေ၍၊ သမန္တံ၊ဝံသင်းသတင် နံ၊ဟာ
သေတုံ၊ရယ်ရွှင်စေခြင်းငှါ၊နာသက္ခိံသု၊မတတ်နှိုင်းကုန်၊အလ၊ထိုနောင်
မှ၊ဒေဝရာဇာ၊ နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြားသည်၊ ဒေဝ
နဇေ၊နတ်ကချေသည်တို့ကို၊ပေသေတွာ၊ စေ၍၊သမန္တံ၊ဝံသင်းသတင်ကို၊
ကာရေ၊သီးပြုစေ၏၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ပနာဒမင်းကြီးသည်၊ ဟသိ၊
ရယ်ရွှင်၏၊ဣတိ၊ပရိသမာပနံ၊ဣသို့သေ၊ ပြီးဆုံခြင်းကို၊ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊
ဘဒ္ဒဇိတ္တရဂါထာ၊ဘဒ္ဒဇိတ္တရဂါထာအတွင်း၌၊နိဗ္ဗိတော၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၃-သောဘိတတ္ထရဂါထာ၊

သတိမာပညာဝါတိအာဒိကာ၊ သတိမာပညာဝါဤသို့အစရှိသောဂါ
ထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ အသက်ရှည်သော၊သောဘိတတ္ထရဿ၊
သောဘိတမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယံပိ၊ဤသောဘိတမ
ထေရ်သည်သည်း၊ပုရိမဗုဒ္ဓသု၊ရှေးဘုရားတို့၌၊ကတာမိကာရော၊ပြုအပ်
ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ထိုထို
ဘဝ၌၊ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ဥပစိနန္တော၊ ဆီးပူသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊
ပဒုမုတ္တရဿ၊ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ထဝဝတော၊မြတ်စွာဘုရား
၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ဘံသဝတိနဝရေ၊ဟံသာဝတီပြည်၌၊ကုလ
ဂေဟေ၊အမျိုးအိမ်၌ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ဝယဥတ္တော၊ တဆဲ့ ခြောက်နှစ်အ
ရွာသိရောက်လတ်သော်၊သက္က၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဓမ္မဇေသနံ၊ တရားဇေသ
နာတော်ကို၊သုဏန္တော၊ကြားနာစဉ်၊ဧကံ၊ တလေ့တော်သော၊ဘိက္ခု၊ ရ
ဟန်းကို၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဥာဏလသတိနံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဥာဏံ နံ၊ ရကုန်သော၊
ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့ထက်၊အဂ္ဂဗ္ဗာနေ၊မြတ်သောအရာ၌၊ဌပန္တံ၊ထားတော်
မူသော၊သက္က၊ရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဒိသ္မာ၊ဖြစ်၍၊သယံပိ၊မိမိသည်လည်း၊

၃၃၄ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တံဋ္ဌာနံ၊ ထိအရာအထူးကို၊ ဥဗ္ဗိဿ၊ ရည်၍၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတ်တင်းခြင်းကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂ
 တိတုံတုံ၌သာ သျှင်၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ သုဓမ္မေသ၊ သု
 ဓမ္မေအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်
 ထက်တော်၌၊ ဗြဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏား မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိ
 ကြားလိမ္မာသည် ၏အဖြစ်သို့၊ ပဗ္ဗေတ၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗြ
 ဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့ ၏၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊ ဗေဒင်အတတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ပြီးခြင်းသို့၊
 ဝတံ၊ ရောက်၍၊ နေက္ခမ္မာမိမုတ္တက္က၊ တောထွက်ခြင်းနှလုံးသွင်းခြင်းရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗာရာဏသီ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်ကို၊
 ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ ဟိမဝန္တာဿ၊ ဟိမဝန္တာထောင်၏၊ သမိ၊ ပ၊ အနီးဖြစ်
 သော၊ အရညာယတနေ၊ တောမြိုင်ကြီး၌၊ အသမံ၊ သစ်မီးကျောင်ကို၊
 ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဝနမူလဖလေန၊ တော၌ဖြစ်သောသစ်သီး၊ ကြံ့ငယ်ဖြင့်
 ယာပေန္တော၊ မျှဘလျက်၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒံ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို၊ သုတော ကြား၍၊
 သဗ္ဗတ္ထံ၊ အသုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ ကေရုတ္တိံ၊ သေနေဝ၊ တည်၍၊ နန္ဒြိယံ၊ နန္ဒြိယ
 ဖြင့်သာသျှင်၊ ဘဒ္ဒဝတီနဂရေ၊ ဘဒ္ဒဝတီပြည်၌၊ သတ္ထာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသို့၊
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပသန္တမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘုဝံသတ္ထာစကေတုစာတိအာဒိဟိ၊ ဘုဝံသတ္ထာစကေတုစ
 ဤ သို့အစရှိကုန်သော၊ ဆဟိ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်
 အဘိတ္တဝိ ဗြိ မွမ်း၏၊ သတ္ထာစ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အသ၊ ထံအ
 မျိုးကောင်းသား၏၊ ဘာဝိတာနိ၊ ဖြစ်ပွားလတ္တံ့သော၊ သဗ္ဗတ္တိ၊ စည်စိမ်ချမ်း
 သာကို၊ ပကာသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသောသည်၊
 တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင် မှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ
 ပြည်ဘုံ၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါ
 တို့ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဗြ ဟ္မဏ
 ကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အသ၊ ထိုသဘို့သားအား၊ သော
 တိတောတိနာမံ၊ သောတိတ ဟူသော အမည်ကို၊ အကံသု မှည့်ကုန်၏၊
 သော၊ ထိုသောတိတသတို့သားသည်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေ
 န၊ အခါ၌၊ သတ္ထု၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊
 သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊ ပဗ္ဗိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါတရား ရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝပေတွာ၊ ပွား

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၁၄၃-သောတိတတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၃၅

စေ၍၊ ဆဇ္ဇာတိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်၌၊ ဗိဇ္ဇန္တဝသိ၊ လေ့ကျက်အပ်
သောဝသိ၊ ဘာဝါးပါးရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပ
ဒါနေ၊ အပဒါန၌၊ ။

ဟိမဝန္တသားတို့ နှင်းဝေလသဟိမဝါ၏၊ ဒက္ခိယောတေဝေဠာယုကံနာအရပ်
၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ အဿမေ၊ သစ်မီးကောင်းကို၊ သုကတော၊ ကောင်းစွာပြုအပ်
၏၊ ဥတ္တမတ္ထံ၊ မြတ်သော မဂ်ညာဏ်ဖိုလ်ညာဏ်တည်းဟူသော အကျိုးကို၊
ဂေသသန္တော၊ ရှာလျက်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဝနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ ဝသသိ၊
နေရ၏၊ လာတာလာတေန၊ ရေတိုင်းသောလောက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မူ
လေန၊ သစ်မြက်သစ်ရင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗလေန၊ သစ်သီးကြီးငယ်
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သန္တု၊ ခွေးရောင့်ရဲသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာစရိယံ၊
ဆရာတု၊ အန္တသန္တော၊ ရှေးဦးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကကော၊ တ
ယောက်တည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝသသိ၊ နေရ၏၊ သုမေခေနာမ၊ သုမေခေ
အမည်တော်ရှိသော၊ သမ္ပုဇ္ဈ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာဝဇ္ဇေ၊ ထိုဟော
ဝန်ပြင်နေဆဲတွင်၌၊ လောကေ၊ လောက၌ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ မဟာဇနံ၊
လူများအပေါင်းကို၊ သံသာရတော၊ သံသာရာမှ၊ ဥဒ္ဓရန္တော၊ ထုတ်ဆယ်လို
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စတုသစ္စံ၊ လေးပါးသစ္စာကို၊ ကောသေတိ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမ္ပုဇ္ဈံ၊ မြတ်စွာဘုရားဘု နသုဏ္ဍာပိ၊ မကြားရ၊
မေ၊ ငါအား၊ ကောမိပိ၊ ဟရံတယောက်သော သူသည်လည်း၊ နသံသတိ၊
မပြောကြားလား၊ အဗ္ဗဝသေ၊ အဝံ၊ ကွန္တန္တံ၊ ရှစ်နှစ်ရှစ်ဝ လွန်သောအခါ၌၊
လောကနာယကံ၊ ဝေနေယျကြာသတ္တဝါကို နိဗ္ဗာန်ညာသော် ဆောင်
တော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားကို၊ အသောသိ၊ ကြားနာရ၏၊ အဂ္ဂိဒါရုံ၊
မီးတင်းကို၊ နိဗ္ဗာရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍၊ အသမံ၊ သစ်မီးကျောင်းကို၊
သမ္ပဇ္ဈိတွာ၊ တံမြက်ထွည်း၍၊ ခါရိတာရံ၊ ရံသေ့တို့၏ငရဲကွရာကို၊ ဂဟေတွာ
န၊ ယူ၍၊ ပဝနာ၊ တောအုပ်ကြီးမှ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်လာ၏၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂါမေသုစ၊ ရွာတံ၌၎င်း၊ နဂမေသုစ၊
နိဂုံးဘို့၌လည်းကောင်း၊ ဧကရတ္ထိံ၊ တညဉ့်မျှဝသန္တော၊ နေလျက်၊ အနု
ဝုဗ္ဗေန၊ အပဉ္စသဖြင့်၊ ဘဒ္ဒဝတ်၊ ဘဒ္ဒဝတ်ပြည်သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပသကံ
မိ၊ ကပ်ပြီ၊ တမ္ဘိယမပေ၊ ထိုအခါ၌၊ သုမေခေနာမ၊ သုမေခေအမည်တော်
ရှိသော၊ လောကနာယကော၊ ဝေနေယျကြာသတ္တဝါကို နိဗ္ဗာန်ညာသော်
ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဗဟူ၊

များစွာကုန်သော၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သံသာရတော၊ သံသာရာမှ၊ ဥဒ္ဓ
ရန္တော၊ ထုတ်ဆယ်လိုသည် ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ အမတ်ပဒံ၊ သေခြင်းဆန်
နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းကောင်းမြတ်သောတရားကို၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ ဇနကာယံ၊ လူအပေါင်းကို၊ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍၊ အဇိနံ၊ သစ်နက်ရေကို၊
ဧကံသံ၊ လက်ဝဲတဘက်ပရံ ထက်၌၊ ကတွာ၊ တင်သည်ကိုပြု၍၊ ဇိနသာဂ
ရံ၊ သမုန်အသွင် ဥာဏ်မြင်ကျယ်ပြော မြတ်ဇိနော ဟု၊ ဝဋ္ဌတွဲ၊ နှိမ့်၍၊
လောကနာယကံ၊ သုခမခံမြတ်စွာဘုရားကို၊ သန္တိဝိ၊ ခြံ့မွတ်၊ ပြီးစီးသုတ္တမ၊
အခြေနှစ်ချောင်ရှိသောသတ္တဝါတို့တော်မြတ်တော်မူသောအံ့ရှင်ဘုရား၊
တုဝံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်၊ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သတ္တဝါ၊ လှည်းမှူးမ
သွေဖြစ်ဘို့ပေ၏၊ ကေတုစ၊ မှန်ကင်းသဘွယ်သည်းဖြစ်ပေ၏၊ ဓဇာစ၊ ဝံ
ခွန်မသွေရှုသင့်ပေ၏၊ ယူပေါစ၊ ပြာသာဒ်မပေါက်ရှုသင့်လောက်၏၊ ပရာ
ယနော၊ လည်၊ လျောင်းရာဖြစ်၏၊ ပတိဋ္ဌာဇ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်းဖြစ်တော်
မူ၏၊ ဒိပေါစ၊ ဖြိုရုံကွန်းသဘွယ်လည်၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဇာနန၊ ခန္ဓာအာယ
တနစသည်ထိတတ်ဘုရားမြတ်၊ ဝိရော၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနေ ကြည့်
ရှုဖူးမြင်ခြင်း၌၊ နေဓုညော၊ နှံ့ညံ့ သိမ်မွေ့တော်မူ၏၊ တုဝံ၊ ရှင်တော်ဘုရား
သည်၊ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို၊ တာဓေသိ၊ ထုတ်ဆောင်တော်မူပေ၏၊ လော
ကော၊ လောက၌၊ အညော၊ ကိုယ်တော်မှတပါး၊ တာရကော၊ သံသရာခွင်
သမုန်မြင်ခတ်ဆောင်ယူတတ်သော၊ တဝံ၊ ရှင်တော်ဘုရားထက်၊ ဥတ္တရိ
တရော၊ သာလွန်သောသူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သာဂရုဋ္ဌမေ၊ မြစ်တကာတို့
ထက်မြတ်သောသမုဒ္ဒရာ၌၊ ဟေတဝေ၊ ရေပေါက်တို့ကို၊ ကုသဂ္ဂေန၊ သမုန်
မြက်ဖျားဖြင့်၊ ပမေတုံ နှိုင်းယှဉ်ခြင်း၌၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ သဗ္ဗညု၊
သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၊ တဝံ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ
တော်ဘု၊ ပမေတဝေ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်း၌၊ နတွေဝသက္ကာ၊ မတတ်နှိုင်းသည်
သာသျှင်တည်း၊ စက္ခုမ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တုလဒေဏ္ဍ ချိန်စဉ်းရိုး၌၊ မဟိ၊ ရှစ်
သိန်းလေးသောင်းတွက်ကောင် မဆုံး၊ မြအလုံးဘု၊ ဌပဝဂ္ဂာန၊ တင်ထား
၍၊ ဓရေတဝေ၊ ဆောင်ခြင်း၌၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ တဝံ၊ ရှင်တော်
ဘုရား၏၊ ပညာယ၊ ပညာတော်၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်သည်၊ နတွေဝ
နတ္ထိ၊ မရှိသည်သာသျှင်တည်း၊ ရဇ္ဈယာဝိ၊ ကြိုးဖြင့်လည်းကောင်း၊ အင်္ဂု
လီဟိဝိ၊ သက်ချောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာကာသော၊ ကောင်းကင်
ကို၊ ပမေတုံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်း၌၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ သဗ္ဗညု၊ သဗ္ဗ
ညုမြတ်စွာဘုရား၊ တဝံ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သီလံ၊ သီလတော်ကို၊ ပမေတဝေ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၃-သောဘိတတ္ထရဂါထာ၊ ၃၃၇

နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ၊ နတွေဝသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းသ ဟ်သာယျာ်တည်း၊
စက္ခုမမြတ်စွာဘုရား၊ မဟာသမုဒ္ဒန္တ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ ဥဒကံ၊ မေလည်း
ကောင်း၊ အာကာသော၊ ကောင်းကင်လည်းကောင်း၊ ဝသန္တရေ၊ မြေကြီး
လည်းကောင်း၊ တောနိ၊ ထိုသုံးပါးသောရေ မြကောင်းကင်တို့ကဲ့၊ ပရိမေ
ယျာနိ နှိုင်းယှဉ်တိုင်းတွာ ဟောဝံတံ၊ နှိုင်းကုန်၏၊ စက္ခုမမြတ်စွာဘုရား၊
တဝရံ၊ တစ်ဘုရား၊ ခု၊ ဂုဏာ၊ ဝိသအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။
အပ္ပမေယျာ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါမတတ်ကောင်းသည်၊ အဘိ၊ ဖြစ်၏၊
မဟာယသံ၊ များသော အခြံအရံအကျော်အစောရှင်တစ်မူသောသဗ္ဗညု၊
သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို၊ သဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ထဟိ၊ ပါဝင်
တုံ၊ ဖြင့်၊ ကိတ္တယိတွာ၊ ကြားပြီး၍ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို၊
ပစ္စဟေတွ န၊ ချီးမြှောက်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တုဏှိ ခိတ်ခိတ်၊ အဌာသံ၊
တည်၏၊ ဘူရိပညံ၊ မြေထုပမာပညာရှိသော၊ သုခေ၊ ကောင်းသော၊ ညှိ
သော၊ သံ၊ အဏှင်မြတ်စွာဘုရားကို၊ သုခမေဝေတိ၊ သုခေ၊ မြတ်စွာဘုရား
ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ သောသုမေဝေ၊ ထိုသုမေ၊ မြည်စွာဘုရား
သည်၊ သိက္ခ၊ သစ္စာ၊ မဟန္တံ၊ သံဃာ၊ အလယ်၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ ဣမာ
ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသထ၊ ပေ၊ တစ်ခု၏၊ ယော၊ အကြွေသို့
သည်၊ ဝိပ္ပသန္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်ကြည်လင်းသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊
၊ ဤ၊ ညဏံ၊ ညဏံ၊ တစ်ကို၊ ပဏိဇ္ဇေသံ၊ လျှောက်ဆိုကြား၏၊ တံ၊ ထိုသူ
ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိတ္တယိသာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ ဘာသတော၊
ဟောကြားတော်မူသတ္တံ၊ သော၊ မေ၊ ငါဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကဲ့၊
သုဏာယ၊ နားကြကုန်လော့၊ သတ္တသတ္တတကပ္ပ နိ၊ ခုနစ်ဆဲ့ခုနစ်ကမ္ဘာတို့
ပတ်လုံး၊ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်၌၊ မုမိ သမာ၊ နွေလျော်လေတ္တံ၊ သ
ဟဿက္ခတ္တံ၊ အကြိမ် တထောင့်၊ ဒေဝိန္ဓော၊ သိကြား နတ်မင်းသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေဝန္တံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ ကရိသမတိ၊ မိုးအုပ်ခုလတ္တံ၊ အနေက
သာက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်များစွာ အရာမဆုံး ခါပတ်လုံးလည်း၊ စက္ခုတ္တံ၊
စကြာပတေးမင်းသည်၊ တဝိသဟိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ ပဒေသန္တံ၊ ပဒေသမုမိ
မင်း၏အဖြစ်သည်၊ ဝိပုလံ၊ များစွာ၏၊ ဂဏနဟော၊ အရေအတွက်အား
ဖြင့်၊ အသင်္ခယံ၊ မရေတွက် နှိုင်း၊ ပုညကမ္မသမာဟိတော၊ ကောင်းမှုကံဟု
ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေဝဘူတောပါ၊ နတ်ဖြစ်
သော်လည်းကောင်း၊ မနုဿာ၊ လူဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ အနုနုနု
သုကံ၊ မယုတ်သော၊ ဝိသံ၊ အကြံရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တက္ခလညော၊

၃၃၈ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ထက်သောဗညာရှိသည်။ ဘဒိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တိံ သကပ္ပသဟဿဒ္ဓိ၊
ကမ္ဘာချင်တွက်၊ သုံးသောင်းတက်၌ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ၊ ဥက္ကာက
ရာဇ်ခင်၊ ချိုး၌ ဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာ၊ ဂေါတမ
အမည်၊ တ၊ ရှိ သာ၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊
ဘဒိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဂါရာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မျှ၊ အ
ဘိနိက္ခမ္ဘ၊ ထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိဿတိ၊ ရဟနံ ပြုလတ္တံ့၊ ဇာတိယာ၊ ဖွားသည်မှ၊
သတ္တ၊ သောဝ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုဘ်ကို ဖုဿိဿတိ၊ ရလတ္တံ့၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဇ္ဇယေ၊ စ၍၊
အတ္တ၊ နံ၊ ခိနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သရာဇိ၊ အောက်မေ့၏၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊
ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်သို့၊ ပဇတ္တံ၊ ရောက်သည်၊ အတ္ထိ၊
ဖြစ်၍ ဧတ္ထန္တရေ၊ ဤ အတွင်း၌၊ မနောရမံ၊ နှလုံးမှလျော်သော၊ စေတနံ၊
စေတနာ ဟု၊ နဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝေ၊ ဘဝ
တို့ပတ်လုံးသံသရာတွင်၊ ကျင်လည်၍၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ အနုဘဒိံ၊ ခံစားပြီးမေ့ငါ့အား၊ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာမှ၊
ဦနတာ၊ ပုတ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော
အကျိုးသည်၊ ဥဏဿ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ ထောမနေထော
မနဿ၊ မြီးမွမ်းခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေသည်၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ဟိန္တိ၊
သို့ ပါးအပြားရှိသောမီးတို့သည်၊ နိဗ္ဗုတာ၊ ပြီးလေကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ
ကုန်သော၊ ဘဝါ၊ ဘဝတို့ကို၊ သမ္မာဘတာ၊ ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗာ
သာပရိက္ခိဏော၊ အလုံးစုံသော အာသဝေါတို့ဖြင့် ကုန်ပြီ၊ ဒါနံ၊ ယခုအ
ခါ၌၊ ပုနတ္ထ ဝေါ၊ တစ်ခုတစ်သစ်ဖြစ်ရငြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တိံ သကပ္ပ
သဟဿဒ္ဓိ၊ ကမ္ဘာချင်တွက်သုံးသောင်းတက်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယံဥာ
ဏံ၊ အကြင်သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ အထဝိံ၊ မြို့မွမ်းစကားကြား
ခဲ့ဘူး၏၊ တေနာမဗ္ဗန၊ ထိုကောင်မှကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊
နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သိခြင်းဟူသော အကျိုးသည်၊
ဥဏဿ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊ ထောမနေထောမနဿ၊ မြီးမွမ်းခြင်း
၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေသည်၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ကိဏေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဟု
ဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
အဆု အမတောဝ်ကု၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၃-သောဘိတဏ္ဍရဂါယာ၊ ၃၃၉

သော၊ ထိုသောဘိတမထေရ်သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
ပတွာနုရောက်ပြီး၍ကား၊ အတ္တနော မိမိ၏၊ ပုဗ္ဗနိဝါသံ ရှေးဦးနည်းသော
ခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အနုပဋိပါတိယာ၊ အစဉ် အားဖြင့်၊ အနုဿရေန္တံ၊ အောက်
မေ့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အသညာဘဝ၊ အသည
သတ်တို့၌၊ အဓိတ္တကပဋိသန္ဓိ၊ စိတ်မျှ ရှိရန်မျှသာပဋိသန္ဓိသည်၊ အတ္ထိ ရှိ
၏၊ ဘာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ အဗ္ဗာ၊ မြင်ရ၏၊ တတော၊ ထိုအသညသတ်ပဋိ
သန္ဓေမှ၊ ပဉ္စကပ္ပသတာနိ၊ ကမ္ဘာငါးရာကိုပင်လုံး၊ ဗိတ္တပ္ပဝတ္တိ၊ စိတ်၏ဖြစ်
ခြင်းကို အဓိသွား၊ မမြင်မူ၍၊ အဝသာနေဝ၊ အဆုံး၌ကား၊ ဧသွာ၊ မြင်၍၊ ဇေတံ၊
ဤအကြောင်းသည်၊ ကိ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣ၊ ဤသို့၊ အဝဇ္ဇန္တံ၊ ဆင်
ခြင်သည်ရှိသော်၊ နယဝသေန၊ နည်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အသညာဘဝ၊ အသ
ညဘဝသည်၊ ဘဝိယသဟံ၊ ဖြစ်သကဲ့၊ ဣ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ အဝ
မာယိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဝဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ
ဘိက္ခဝေ၊ အသညသတ္တာနု၊ ဗီဇာယုကာဒေဝ၊ တတောရတောသောဘိ
တော၊ အူပပန္နော၊ သောဧကံဘဝံဇာနာတိ၊ သောဘိတောအနုဿရိဟိ၊
အတ္ထိဘိက္ခဝေ၊ အသညသတ္တာနု၊ ဗီဇာယုကာဒေဝ၊ တတောရတော
သောဘိတောအူပပန္နောဧကံဘဝံဇာနာတိ၊ သောဘိတောအနုဿရိဟူ၍၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗီဇာယုကာ၊ ရှည်သော
အသက်ရှိကုန်သော၊ အသညသတ္တာနု၊ အသညသတ်အမည်ရှိကုန်
သော၊ ဒေဝ၊ ပြဟောတို့သည်၊ အတ္ထိ ရှိကုန်၏၊ တတော၊ ထိုအသညသတ်
တို့မှ ရတော၊ ရတသေ၊ သောဘိတော၊ သောဘိတသည်၊ ဣ၊ ဤလူ
တို့၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်လာ၏၊ သောသောဘိတော၊ ထိုသောဘိတသည်၊ ဧ
ကံ၊ တရားသာ၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ သောဘိတော၊ သောဘိတ
သတ်၊ အနုဿရိ အောက်မေ့ပြီးဇေတံ၊ ဤသို့၊ နယဝသေန၊ နည်းကိုယူသည်
၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနုဿရေန္တံ၊ အတန်တလဲလဲအောက်မေ့သော သော
ဘိတရဟန်း၏၊ အနုဿရေန္တံ၊ ကောသလ္လံ၊ အောက်မေ့ခြင်း အရင်း၌လိမ္မာ
သောသောဘိတရဟန်းကို၊ ဧသွာ၊ မြင်၍၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သေရံ၊ သောဘိတမထေရ်ကို၊ ပုဗ္ဗနိဝါသံ၊ ရှေးဦးနည်းသောခန္ဓာအစဉ်ကို
အနုဿရေန္တံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော၊ ပုပ္ဖသန္တံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂဗ္ဗာ
နေ၊ မြတ်သောအရာ၌ ပြုပသိ၊ ယာ၊ တော်မူ၏၊ တတောဧဝ၊ ထိုကြောင့်သာ
လျှင်၊ အာဟသ္မာသောဘိတော၊ အရှင်သောဘိတသည်၊ သဝိသေသံ၊ အ
ထူးနှင့်တကွ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပုဗ္ဗနိဝါသာနုဿတိညာဏံ၊ ပုဗ္ဗနိဝါသာ

၃၄၀ ဆရာဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

နုသာကတိညာဏ် နိဂင်း၊ တဿ။ ထိပုဗ္ဗနိဂါသာနုဿတိညာဏ်၏၊ ဗစ္စယတူ
 တံ၊ အကြောင်း ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ပဋိတ္တိန္ဒြေ အကျင့်ကို လည်းကောင်း၊ ပစ္စ
 ဝေက္ခိတ္တာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ သောနဿဇာတော၊ ဖြစ်သောငါးမြောက် ခြင်း
 ရှိသသ်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ တဒဿဒိဇနံ၊ ထိအနက်ကိုပြတတ်သော၊ ဥဒါနံ၊
 ဥဒါနံ၊ စကားကို၊ ဥဒါနေန္တော၊ မြွက် ဆိုသိုသည်း၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ သတိမာပညာ
 ဝါတိက္ခ၊ (ပ)ဧကတ္တိ အနုဿ ဂိန္တိ၊ သတိမာပညာ ဝါတိက္ခ၊ (ပ)ဧကတ္တိ
 အနုဿရိ ဟူ၍၊ ဂါထာနွယံ၊ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘသိ၊ ရွတ်ဆို
 ၍၊ သတိမာ၊ သတိရှိသော၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသော၊ တိက္ခ၊ ချီ ပျက်အင်ပြီး
 သောကိလေသာရှိသောကြောင့်တိက္ခ၊ မည်သော၊ အာဒေခိရိယော၊ အား
 ထုတ်အပ်သောအစွမ်း၊ ဗလင်္ဂိရိယရှိသော၊ အဟံ၊ သောသိတမည် ငါမထေရ်
 သဿံ၊ ပစ္စကပ္ပသဘာနိ၊ ကမ္ဘာငါးရာတို့ကို၊ ဧကတ္တိ တညဉ့်တည်းကဲ့သို့
 အနုဿရိ၊ အောက်မေ့နိုင်၏၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာန
 စ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေစ၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂတို့ နိလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂင်္ဂ၊ နိစ၊ မဂ္ဂင်္ဂတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ ဘာဝယံဘာဝယာန္တော၊ ပွားစေလျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗစ္စ
 ကပ္ပသဘာနိ၊ ကမ္ဘာငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ ဧကတ္တိ တညဉ့်မျှ၊ အနုဿရိ၊
 အောက်မေ့ပြီး ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သတိမာတိ၊ သတိမာဟူသည့်ကား၊ သတိဿယံ၊
 လွန်ကဲစွာ သမုဒါဂနေသ မုန္ဒာယ၊ ကောင်းစွာရောက် ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော
 သတိပဋ္ဌာန ဘာဝနာပါရိပုရိယာ၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး၏ ပြည့်စုံခြင်း
 ကြောင့်သည် ကောင်း၊ သတိဝေပုလ္လပတ္တိယာစ၊ သတိ၏ပြန့်ပြောခြင်းသို့
 ရောက်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ သတိမာ၊ သတိမာမည်၏၊ ပညဝါတိ၊
 ပညာဝါဟူသည့်ကား၊ ဆဋ္ဌာတိညာပရိမိယာ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်
 ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပညာဝေပုလ္လပတ္တိယာစ၊ ပညာ၏ပြန့်
 ပြောခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပညဝါ၊ ပညာဝါမည်၏၊
 ဘိန္ဒုကံလေသတာယ၊ ချီးပျက်အင်ပြီးသောကိလေသာရှိသသ်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ တိက္ခ၊ တိက္ခ၊ မည်၏၊ သဒ္ဓိ၊ ဗိဗလသနဉ္စေဝ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောငါး
 ပါးသော ဗိုလ်တို့၏လည်းကောင်း၊ စတုဗ္ဗိ၊ သမ္မပ္ပဓနင်္ဂိရိယာသစ၊ လေး
 ပါးအပြားရှိသော သမ္မပ္ပဓနင်္ဂိရိယာ၏၎င်း၊ သံသိန္ဓိပါရိပုရိယာ၊ ပြီးခြင်း၏အ
 ကြောင်းပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၎င်း၊ အာဒေခဗလင်္ဂိရိယော၊ အာဒေခဗလင်္ဂိရိယာ
 မည်၏၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤစကား၌၊ ဗလဝဟဏေန၊ ဗလကဲ့ယူသဖြင့်၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၁၄၃-သောဘိတက္ကေရဂါယာ၊ ၃၄၁

သန္တုဒိန္နံ၊ သန္တုအစရှိသည့်တို့ကို၊ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ သ
တိအာဒိန္နံ၊ သဘိအစရှိသည်တို့ကို၊ ဗလဇာဝေ၊ ခိုလ်၏အဖြစ်သည်၊ သတိဝိ
ရှိသော်လည်း၊ ဂေါဗလီဗဒ္ဓါပုညဉာဏသန္တု၊ ရာဘိသထာ၊ ဂေါဗလီဗဒ္ဓပုည
ဉာဏသန္တုရဟူသောဥဒါဟရုဏ်၌ကဲ့သို့တည်း၊ ပဉ္စကပ္ပသတာနာဟံအ
နုဿရိန္နံ၊ ပဉ္စကပ္ပသတာနာဟံအနုဿရိဟူသည်ကား၊ ဇောက္ကောပိယ၊
တညဉ္ဇတသ်၊ ကဲ့သို့၊ အနုဿရိ၊ အောက်မှနှိုင်း၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣ၊ ဤ
ဇောက္ကောပိယသောပုန်၌၊ ပိယသန္တု၊ ပိယသန္တုသည်၊ လုဘဒ္ဓိဓမ္မာ၊ ကြေ
ခြင်းကိုညွှန်းခြင်းရှိ၏။ ဇောတနံ၊ ဤပိယသန္တုဖြင့်၊ ပုဗ္ဗနိဝါသာနုဿကိညာ
ဇောန၊ ပုဗ္ဗနိဝါသာနုဿကိညာဏ်ဖြင့်၊ အတ္တနာမိမိ၏၊ ဉာဏသဘိဘာ
ဝံ၊ ဉာဏ်၏လူလာသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ယာယပရိပတ္တိယာ၊ အကြင်အကျင့်ဖြင့်၊ အညနောမိမိ၏၊ သတိမန္တုဒိ
ဘာဝေါ၊ သဘိမန္တုအစရှိသောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ သောတိဿယံ၊
လွန်ကဲစွာ၊ ပုဗ္ဗနိဝါသဉာဏဉ္စ၊ ပုဗ္ဗနိဝါသဉာဏ်သည်၎င်း၊ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။
တံ၊ ထိုပြီးသော်၌အဖြစ်ကို၊ ဒေသတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ စတ္တာရောတိအာဒိနာ၊
စတ္တာရောဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒုတိယဂါထံ၊ ဒုတိယဂါထာကို၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူ၏။ သတ္တု၊ ထိုဂါထာ၌၊ စတ္တာရောသတိပဋ္ဌာနနတိ၊ စတ္တာရော
သတိပဋ္ဌာနဟူသည်ကား၊ ကာယာနုပဿနာဒိကော၊ ကာယာနုပဿနာ
အစရှိကုန်သော၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ပိယယဘောဒေန၊ အာရုံဟူသောအပြား
အားဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိဓေ၊ လေးပါးအပြားရှိကုန်သော၊ လောကုတ္တရမိဿကော၊
လောကုတ္တရောနှင့်ရောကုန်သော၊ သတိသင်္ခါတေ၊ သတိဟုဆိုအပ်ကုန်
သတိပဋ္ဌာနေး၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ သတ္တသတိ၊ သတ္တဟူသော်ကား၊ သတ္တ၊
ချစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီတို့ကို၊ အဋ္ဌတိ၊ အဋ္ဌဟူသည်ကား၊
အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂင်္ဂီ၊ မဂ္ဂင်္ဂီတို့ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သတိပဋ္ဌာနေသ၊
သတိပဋ္ဌာန်တို့၌၊ သုပ္ပာဒိဗ္ဗိတမိဿ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိ
သော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သတ္တ၊ ချစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂီတို့သည်၊ ဘာဝနာပရိယုဒ္ဓိတာဝေ၊ ဘာဝနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့
ရောက်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒ၊ ရိယော၊ မြတ်သော၊
အဋ္ဌဝိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ တဿ၊ ထို
အတူတသ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မသနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်တော်
မူသောအရှင် သာရိပုတ္တရာသည်၊ စတုသတိပဋ္ဌာနေသု၊ သတိပတ်ဋ္ဌိတ
မိတ္တောသတ္တုဗောဇ္ဈင်္ဂီယထာဘူတံဘာဝေတွာတိအာဒိဟိ၊ သတိပဋ္ဌာနေ

၃၄၂ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သုသတိပဋိတဝိတ္ထော သတ္တဗျူဟာယသဘူတံ ဘာဝေတွာဤသို့
 အစရှိသည်ကိုဖြင့်၊ အာက၊ ဆိုတော်မူ၏။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်စွာ၊ ဘာဝေတွာ ပွားစေ၍၊
 စတုသတိပဋ္ဌာနသု၊ လေးပါးသောသတိပဋ္ဌာန်တို့၌၊ သုပတိဋ္ဌတဝိတ္ထော၊
 ကောင်းစွာ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏။ သတ္တကောဋ္ဌာသိကေ သု၊ သတိ
 ပဋ္ဌာန်သမ္ပုဓာန် နှစ်ပါးနှင့် နှစ်ပါး ဗောဇ္ဈင်္ဂီမဂ္ဂင်အားဖြင့်ခုနစ်ပါး အစရှိ
 ကုန်သော၊ ဆတ္တိ သာယာသုံ ဆွဲခြောက်ပါးသော၊ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မသု၊
 ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့တွင်၊ ဧကသိ၊ တခုသော၊ ကောဋ္ဌာသေ၊ အစရှိ၊
 ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဣန္ဒြေန္တေ၊ အင်္ဂါရှိသည်ရှိ
 သော၊ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးကုန်သောကောဋ္ဌာသတို့သည်၊ အနာဂန္တန္တော
 နာမ၊ မလာသောကောဋ္ဌာသမည်ကုန်သည်၊ နအတ္တိမရှိတုန်း၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဘာဝယန္တိ၊ ဘာဝယံဟု
 သည်ကား၊ ဘာဝနာဟေတု၊ ပွားခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
 သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
 ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ သောကိတဗ္ဗေရဝါဒဝဏ္ဏနာ၊ သောကိတ
 မထေရ်၏ဝါဒအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗာန၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၄-ဇလိယဗ္ဗေရဝါဒ။

ယံကိစ္စံဒဠ္ဍဝိရိယေနာတိအာဒိကာ၊ ယံကိစ္စံဒဠ္ဍဝိရိယေန ဤသို့အစရှိ
 သောဝါဒတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဇလိ
 ယဗ္ဗေရဿ၊ ဇလိ ယမထေရ်၏၊ ဝါဒာ၊ ဝါဒတို့တည်း၊ အယန္တိ၊ ဤဇလိ
 ယမထေရ်သည်သည်၊ ပုရိမဗုဒ္ဓသု၊ ရှေ့ဘုရားတို့၌၊ ကတဝိကာရော၊
 ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဟုတွာ ဖြစ်၍ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထို
 ထိုဘဝ၌၊ ပုညာန၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ သုမေဓဿ၊ သုမေဓအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ပြာဟုဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍ ဝိညာနံ၊ သိကြားလိဒ္ဓာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပစ္ဆာသောရောက်
 သည်ရှိသော်၊ ဝိဇ္ဇာသိဗ္ဗသု၊ ဗေဒင်အတတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီးခြင်းသို့၊
 ဝတော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အသိတိကော၊ နှိပ်စက်၊ ကုဗ္ဗရစ်
 ဆယ်သောဥစ္စာကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ တာပယပဗ္ဗန္တိ၊ ရသေ့ရဟန်း၏

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၁၄၄-ဝဇ္ဇိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၄၃

အဖြ်ငြိမ်း၊ ပဗ္ဗဇိက္ခာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌၊
 အရသာယတနေ၊ တောအုတ်ကြီး၌၊ ဧကဿာ၊ တခုသော၊ နိမိယ၊ မြစ်နီး၊
 တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ အဿမံ၊ သစ်မီးကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဝိပာ
 ရန္တော၊ နေစဉ်၊ အတ္တနော၊ မိမိဘု၊ အနုဂ္ဂဗျာနတ္ထံ၊ ခြီးမြင့်အံ့သောငှ၊ ဥပဂ
 တံ၊ ကြွယ်သောသော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာန
 သော၊ ကြည်ညို၊ သာမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဇိနစဉ်၊ သစ်နက်ခေ
 ကို၊ ပတ္တရိဘွာ၊ ဖြန့်ခင်း၍၊ အဒ၊ သီးကပ်လှူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသစ်နက်မွေ့ရာခင်း
 ပြီးခင်း၌၊ နသိန္နံ၊ နေတော်မူသော၊ ဘဝဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝုပ္ပဟိပ၊
 ပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စန္ဒနေနစ၊ စန္ဒကူးဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပူဇေတွာ၊
 ပူဇော်၍၊ အဗ္ဗဗသနိ၊ သနက်သီးတို့ကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊ ပဉ္စပဝိဋ္ဌိတန၊ ငါး
 ပါသောထီးခြင်ဖြင့်၊ ဝဉ္စ၊ ရှိရှိ၏၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထို
 ရသေ့၏၊ နိသိန္နာသနသမ္ပတ္တံ၊ နေထိုင်သောနေရာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ပကာ
 သေန္တော၊ ပြီးတော်မူလျက်၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ ဝတွာ၊ ဟော
 တော်မူ၍၊ ပက္ကမိ၊ ကြွေးတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုရသေ့သည်၊ ဘေနပုညကမ္မေန၊
 ထိုကောင်မှကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသ
 ရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣသိယုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓ၊
 မူဆဲအခင်း၊ ဝသယလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကဏ္ဍမိတ္တောတံ၊ ကဏ္ဍမိတ္တဟူ၍၊ သဒ္ဓနာမော၊ ရအပ်
 သောအမည်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တာ၊ တဆွဲခြောက်နှစ်အရွယ်
 ရောက်လတ်သော်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေသာလိဂမနေ၊ ဝေသာလီ
 ပြည်သို့ကြွေးတော်မူသောအခင်း၊ ဗုဒ္ဓ၊ နုဘဝံ၊ ဘုရား၏အနုဘဝကို၊ ဒိသ္မာ
 မြင်၍၊ ပဗ္ဗသဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓ၊ ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာ
 ကစ္စာယနပ္ပေ၊ မဟာကစ္စာယနမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊
 ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မန္တပညေဝစ၊ နို့သေးပညာရှိ
 သည်လည်းကောင်း၊ မန္တပရက္ကမောစ၊ နို့သောလုံ့လရှိသည်လည်းကောင်း၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိရကာလံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဝိညုတံ၊ ပညာရှိ
 သော၊ သပြဟူစာရိ၊ မြတ်သောထိဘင်းသုံးဘဝကို၊ နဿာယေဝ၊ ငြိ၍
 သာသျှင်၊ ပသတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ ဝဇ္ဇိန္ဒယံ၊ ရုက္ခာဒိသု၊ သစ်ပင်အစရှိသည်တို့တွင်၊ ကံဗ္ဗ၊
 ဟရိတရုက္ခံ၊ အနဿာယ၊ မြေခြင်းကြောင့်၊ ဝဗ္ဗတုံ၊ ကြီးပွားခြင်းငှ၊ န
 ဣန္ဒြေတံ၊ မဏတံ၊ နှိုင်းငံ၊ ဤအတူ၊ အယဝိ၊ ဤရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊

၃၄၄ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တရံတယောကံသော၊ ပဏှိတံ၊ ပညာရှိသောသူကို၊ အနိဿာယ၊ မရှိမှု၍၊
 ဝဇီရံ၊ ပွားခြင်းငှါ၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတိ
 စာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝလ္လိယော၊ တွာ၊ ဝလ္လိယမထေရ်ဟူ၍သာလျှင်၊ သမု
 ဒေါရိယ၊ ခေါ်ဝေါ်ဩကုန်၏။ အပရတာဂေပန၊ နောက်အရှိ၌ကား၊ ဝေဇယု
 ဒတ္တဗ္ဗေရံ၊ ဝေဇယုဒတ္တမထေရ်သို့၊ ဥပသကံ၊ ခံတွာ၊ ကပ်၍၊ တဿ၊ ထိုဝေ
 ဇယုဒတ္တမထေရ်၏၊ ဩ၊ ဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ သတော၊ သတိ
 ရှိသည့်၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဝိဟုန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဥာဏဿ၊ ဥာဏ်၏၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့၊
 ဂတတ္တာ၊ နောက်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗိပတ္တိက္ကမံ၊ ကျင့်အပ်သောအစဉ်
 ကို၊ ထေရံ၊ ဝေဇယုဒတ္တမထေရ်ကို၊ ဝုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ယံကိစ္စံဒဠ္ဍဗီရိယေန(ပ)ဂင်္ဂါသောတောဝသာဂရန္တိ၊ ယံကိစ္စံဒဠ္ဍဗီရိယ
 န(ပ)ဂင်္ဂါသောတောဝသာဂရံဟူ၍၊ ဂါထာနိဿယံ၊ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို
 အဘယိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ဒဠ္ဍဗီရိယေန၊ ဖြစ်သောလုံ့၊ သဗီရိယဖြင့်၊ ယံ၊ အကြင်
 အမှုကို၊ ကိစ္စံ၊ ပြုကျင့်အပ်၏၊ ဗောဇ္ဈိ၊ သစ္စာလေးပါးနှင့်ဗ္ဗာန်တရားကိုထိခြင်း
 ငှါ၊ ဣန္ဒြိယာ၊ အလိုရှိသောသူသည်၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကိစ္စံ၊ ပြုအပ်၏၊
 တံ၊ ထိုပြုအပ်သောကိစ္စကို၊ ကရိသံ၊ ပြုအံ့၊ နာဂရန္တိသံ၊ မချွတ်ယွင်းစေအံ့၊
 ဝိရိသံ၊ အားထုတ်အပ်သော၊ ပဋုတ္တမံ၊ လုံ့လကို၊ ပဿ၊ ရှုစမ်းကြကုန်၊ ဂင်္ဂါ
 သောတော၊ ဂင်္ဂါရေအယဉ်သည်၊ သာဂရံ၊ သမုဒ္ဒရာသို့၊ ဩဂမိဝ၊ သက်
 သက္ကံသို့ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အမတံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဩဂမံ၊ သက်ဝင်စေ
 တတ်သော၊ အဇ္ဈုသံ၊ ဖြောင့်မတ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယာမဂ်ကိုသာလျှင်၊ တံ၊
 အရှင်ဘုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အက္ခာဟံ၊ ဟောတော်မူပါလော့၊
 အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ မောနန၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ မောနိသံ၊ ထိုး
 ထွင်း၍သိပါအံ့။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယံကိစ္စံဒဠ္ဍဗီရိယေနာတိ၊ ယံကိစ္စံဒဠ္ဍဗီရိယေနဟူ
 သည်ကား၊ ဒဠ္ဍေန၊ ဖြစ်သော၊ ဝိရိယေန၊ ဝိရိယဖြင့်၊ ထိနေ၊ ဖြစ်သော၊
 ပရက္ကမေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒဠ္ဍဗီရိယေန၊ ဖြစ်သောလုံ့လရှိ
 သော၊ ဝုရိသဓောရပေယှန်၊ ဆောင်အပ်သောယောကျ်ားတကာတို့၏ဝန်ကို
 ဆောင်သဖြင့်၊ ယံကိစ္စံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ပဒုပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊
 ကျင့်အပ်၏၊ ယံကိစ္စံဗောဇ္ဈိမိန္ဒြိယာတိ၊ ယံကိစ္စံဗောဇ္ဈိမိန္ဒြိယာဟူသည်
 ကား၊ ဝတ္ထုရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ နိဗ္ဗာန်မေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ ဗောဇ္ဈိ၊ ထိခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယာ

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၄-ဝဇ္ဇိယတ္ထရဂါထာ။ ၃၄၅

န၊ အလိုရှိသောသူသည်၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတုကာမန၊ ထိုးတွင်း၍သိလိုသဖြင့် ဟိ
 ကိစ္စံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏၊ ကရိသံနာဝရန္တိ သန္တိ၊
 ကရိသံနာဝရန္တိသံဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုအရိယသတ္တဝါလေးပါးနိဗ္ဗာန်ကို၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧ၊ နိ၊ ယေ၊ ခါ၌၊ ကရိသံ၊ ပြုတော့အံ့၊ နဝိရောဓေသံ၊ မချွှါ
 စေအံ့၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ အကြင် အကြင်ဆုံးမတိုင်း၊ ပဋိပတ္တိသမ္ပာဒ်၊ ကျင့်ပါ
 အံ့၊ ပဿဝိရိယပရက္ခမန္တိ၊ ပဿဝိရိယပရက္ခမံဟူသည်ကား၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဋိပတ္တမာနေ၊ ကျင့်အပ်ကုန်သော ဓမ္မတရား
 တို့ကို၊ ဝိမိနာ၊ အစီအရင်ဖြင့်၊ ဤရုဏတော၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ ဝိရိယံ၊ ရိသ
 မည်၏၊ ပရိပရုဋ္ဌာနံ၊ တပါးတပါးသောတည်ရာအရပ်သို့၊ အတ္တမနတော၊
 ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ ပရက္ခမောတိစ၊ ပရက္ခမဟူ၍လည်း၊ လဒ္ဓနဝံ၊ ရောက်
 သော အမည်ရှိသော၊ သမ္မာဝါယာမံ၊ သမ္မာဝါယာမကို၊ ပဿ၊ ရှုကြကုန်
 လော၊ နံ၊ ထိုသမ္မာဝါယာမကို၊ အဒ္ဓသမေဝ၊ ရှုသည်သာလျှင်တည်း ဣတံ၊
 ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကတ္တုကာမတံ၊ ပြုခြင်းငှ၊ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို
 ဧသေတိ၊ ပြု၏၊ တဇ္ဇာတိ၊ တဇ္ဇဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနဒါယကံ၊ ကမ္မဋ္ဌ နိး
 တရားကိုပေးတတ်သော၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ဆုရားအစရှိသောကလျာဏ
 မိတ္တပုဂ္ဂိုလ် ကို၊ အာလပဟိ၊ ခေါ်၏၊ မေကိ၊ မေယျသည်ကား၊ မဟံ၊ ငါအား၊
 မဂ္ဂမက္ခာဟိတိ၊ မဂ္ဂမက္ခာဟိ ဟူသည်ကား၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ် ကို၊
 ကထေဟိ၊ ဟောတော်မူလော၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂသမ္ဘာဇကံ၊ လောကုတ္တရ
 မဂ်သို့ရောက်စေတတ်သော၊ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သစ္စာလေးပါးနှင့်စပ်
 သောကမ္မဋ္ဌာနံတရားကို၊ ကထေဟိ၊ ဟောတော်မူလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ အဇ္ဈသန္တိ၊ အဇ္ဈသံဟူသည်ကား၊ ဥဇာ
 ကံ၊ ဖြောင့်စွာသော၊ မန္တိမပဋိပဒါဘာဝေန၊ မန္တိမပဋိပဒါ၏အဖြစ်ဖြင့် အန္တိ
 န္ဓယသ၊ အတ္တကိလမထာနုလောကကမသုခလ္လိကာ နုလောကဟုဆိုအပ်
 သောအယုတ်တရား နှစ်ပါးအပေါင်းကို၊ အနုပဂမနတာ၊ မကပ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ အမတော၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ သမ္မာပကဘာဝေန၊ ရောက်စေ
 တတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အမ
 တောဂမံ၊ အမတောဂမမည်၏၊ မောနေနာတိ၊ မောနေနဟူသည်ကား၊ ဥာ
 တေန၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ မောနိသန္တိ၊ မောနိသံ
 ဟူသည်ကား၊ ဇာနိသံ၊ သိရပြီ၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဋိပတ္တိသံ၊ ရောက်ပြီ၊
 ပါပုဏိသံ၊ ရောက်ပြီ၊ ဂင်၊ သောတောဇာသဂရန္တိ၊ ဂင်၊ သောတောဇာ
 သဂရံဟူသည်ကား၊ ဂင်၊ ယ၊ ဂင်၊ ၊ ၊ ၊ သောတော၊ ရေအဖျဉ်သည်၊ သဂ

၃၄၆ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဝရံ၊ သမုဒ္ဒရာသို့၊ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာသို့၊ အဝိရုဇ္ဈန္တော၊ မဃုတ်မပွင်းစေမူရ်၊
 ဧကသတော၊ စင်စစ်အာ၊ ဖြင့်၊ ဩဂါဟင်ယထာ၊ သကဝင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊
 ဤ အတူ၊ အဟံ ငါသည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌ န်းကို၊ အနုယုတ္တန္တော၊ အာ၊ ထုတ်
 သည်၊ ဟုက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝေဠာသောန၊ မင်္ဂလာဏ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ အဓိဝေဿာမိ၊ ရေလတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထုကြောင့်၊ တံကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 ထိုကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကု၊ မေ ငါအား၊ အာစိက္ခယ၊ ပြောကြားကုန်လော၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊
 ထေရ်၊ ဝေဠာသတ္တမကောရ်၊ ဟု၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ ယာမိ၊ တာဝ်း၊ နှုတ်
 ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဝေဠာသတ္တမော၊ ဝေဠာသတ္တမထေရ်
 သည်၊ တဿ၊ ထိုဝလ္လိယရဟန်းအား၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်ကို၊ အဒါယိ၊ ပေး
 ၏၊ သောဝိ၊ ထိုဝလ္လိယ ရဟန်းသည်လည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ အနု
 ယုတ္တန္တော၊ အာ၊ ထုတ်သည်ရှိ၊ သဘိ၊ နိဗ္ဗိရေဿဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊ ဝိပဿ
 နံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥပသုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 မိုက်သို့၊ ပ၊ ဝုဏ်၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထုကြောင့်၊ အပဒါနော၊ အပဒါနံ၊
 ဝိပဿနာပုဏ္ဏား၊ ချစ်သွယ်သောသဘောရှိကုန်သော၊ မနောရမ္မေ၊ စိတ်ကုမ္မေ

လျော့တတ်ကုန်သော၊ ပဉ္စကာမာဏော၊ ငါ၊ ပ၊ သောကာမဂုဏ်တံကို၊ ဟံ
 တွာ၊ ပယံစွန့်၍၊ အဘိဘကောဋီ၊ ယာ၊ ကု၊ စွန့်ဆယ်ကြွယ်သောဥစ္စာ၊ တို့
 ကို၊ ဟံတွာ၊ ပယံစွန့်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမလောင်သောရဟန်း၏ဘောင်
 နှံ၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီ၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊
 ပ၊ ပကာမ္မံ၊ ကောဇ၊ မှုကံ၊ ကု၊ ဝိဇ္ဇယိ၊ ကြည်ရှောင်ပြီး၊ ဝိဒုတ္တရိတံ၊ ဝိဒုရိကံ
 ကို၊ ဟံတွာ၊ စွန့်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နန္ဒကုလေ၊ မြစ်ကမ်းနား၌၊ ဝသဝဿံ၊ နေ
 ၏၊ ကောကံ၊ တယောက်လည်းတည်း၊ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊
 ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ သုမေခနတ်ဘုရားမြတ်သည်၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်လေ၏၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓါတံ၊ ဘုရားဟူ၍၊ နဇာနာမိ၊ အသိ၊ ပဋိသန္ဓေရံ၊ စေ့စပ်သော
 ပြောသောခြင်းကို၊ အကာသံ၊ ပြုပြီ၊ ပဋိသန္ဓေရံ၊ အစေ့စပ်ကို၊ ကရိတွာ၊
 ပြု၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နာမဂေါတ္ထံ၊ အမည်အနွယ်ကို၊ အပုန္နံ၊ မေးပြီး၊ ဒေဝ
 တာ၊ နတ်သည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်လေသလော၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သည်၊ အသိ
 အသိနု၊ ဖြစ်လေသလော၊ အနု၊ ထိုသို့၊ ဟုဟံ၊ မူကား၊ ပုရုန္ဒဗေ၊ အလှူရှေးဦး
 ပေးခဲ့ဘူးသော၊ သက္ကော၊ သံကြားသည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်လေသလော၊ တံ၊
 သင်သည်၊ ကောဝ၊ အဘယ်သူပေးနည်း၊ ကဿဝါ၊ အဘယ်သူ၏လည်း၊
 ဝုတ္တော၊ သားပေးနည်း၊ မဟ၊ ပြဟွာ၊ ပြဟွာကြီးသည်၊ ဣဝ၊ ဤအပယ်သို့၊ အာ
 ဝတော၊ လာလေသလော၊ ဥဒ္ဓယံ၊ တက်သစ်သော၊ သူရိယောယထာ၊ နေမင်း

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၄-ဝဇ္ဇိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၄၇

ကဲ့သို့ သဗ္ဗာ၊ အသုံ ခုံကုန်သော၊ ဒိသာ၊ အင်္ဂေယျကံနာဘိကံ၊ ဝိရောစသိ၊
ထွန်းလင်းစေနိုင်၏၊ မာရိသ၊ အချင်းတဝ၊ သင်၏ပါဒေ၊ ခြေနှစ်သဟဿာ
ရာနိ၊ ကထောင်သောအကန်ရှိကုန်သော၊ စက္ကာနိ၊ စက်လက္ခဏာတို့သည်၊
ဒိဿန္တိ၊ ထင်မြင်ကုန်၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကောဝါ၊ အဘယ်သူပနည်း၊
ကဿာ၊ အဘယ်သူ၏လည်း၊ ဗုဒ္ဓတ္ထော၊ သားပေးနည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့
သောအကြောင်းဖြင့်၊ မသိ၊ ငါတို့သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဇာနေယျ၊ သိရပါကုန်အံ့
နည်း၊ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည်အနွယ်ကို၊ ပဝေဒေဟိ၊ ကြားဘိလော၊ မေ၊ ငါ
အား၊ သံသယံ၊ ယုံမှာ ခြင် ကို၊ အပနေဟိ၊ ပယ်-ဗျာဏ်လော၊ ဒေဝါ၊ နတ်
သည်၊ နအမ္ဘိ၊ မဖြစ်ပေ၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ နန္ဒဗ္ဗနတ်သည်၊ နအမ္ဘိ၊ မဖြစ်ပေ၊ ဗုရိန္ဒဒေါ၊
အလ္လလက်ဦးပေးခဲ့ဘူးသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသား၊ နအမ္ဘိ၊ မဟုတ်
ပေ၊ ဗြဟ္မာဘဝဉ္စ၊ ဗြဟ္မာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊ မေ၊ ငါအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
အဟံ ဂါသည်၊ ဧတသံ၊ ထိုသိကြားသည်တို့တက်၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်
သောသူတည်း၊ တေသံ၊ ထိုသိကြားတကာနတ် ဗြဟ္မာဘိကံ၊ ဝိသယံ၊ အရာ
ကို၊ အတိတော၊ လွန်မြောက်ပြီး၊ ကာမဗန္ဓနံ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော
အရှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဒါလယိ၊ ဗျာဏ်ခွင့်တော်မူပြီး၊ သဗ္ဗေ၊ အသုံးစုံကုန်သော၊
ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာယိတွာ၊ ဖတ်ကြားပြီး၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်
သော၊ သဗ္ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ အဟံ၊ ငါသား၊
တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝပနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနား၍၊
ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ အဗြဟ္မိ၊ လျှောက်ဆိုပြီး၊ သဗ္ဗညု၊ အသုံးစုံသောတရား
ကိုသိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ယဒိ၊ အသိ၊ အကယ်၍၊ ဖြစ်တော်မူ
ငြားအံ့၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ နိဝိဒေ၊ ထိုင်တော်
မူပါ၊ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို ပူဇော်သောမိ၊
ပူဇော်ပုံအံ့၊ ထုခံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်၊ ဒုက္ခဿန္တကရော၊ ငန့်ဆင်၊ ရဲ၏
အသုံးကိုပြုတော်မူတတ်၏၊ အဟံ ငါသည်၊ အဇိ၊ စမ္ပံ သစ်နက်ရော၊ ဝိတ္ထ
ရိတွာ၊ ဖြန့်ခွဲ၍၊ သဿ၊ နော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါသိ၊ ကင်လှူ၏၊ တဂ
ဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝိရိ၊ ဘုရားရ၊ ပျော်မွေ့စံစမ်း၊ တောင်ဂုနန်း၌၊ သိ၊ ဘာဝ၊
ခြေသို့ကဲ့သို့၊ ဘက္ကံ၊ သိသစ်နက်ရေအခင်၌၊ နိဝိဒေ၊ နေတော်မူ၏၊ ခိပ္ပံ၊ သွင်
စွာ၊ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်သို့၊ အရုပ္ပာ၊ တက်၍၊ အမ္ဘဿ၊ သရက်ပင်၏၊ ဗလံ၊ အသီး
ကို၊ အဂ္ဂဟိ၊ ဆွတ်ယူပြီး၊ သာလကလျာဏိကံ၊ အင်ကြင်းပင်မှဖြစ်သော၊
ပုပ္ဖံ၊ ကုန်းကိုလည် ကောင်း၊ မဟာရဟံ၊ အဖိုများထိုက်သော၊ စန္ဒနဉ္စ၊ စန္ဒ
ကူးကိုလည် ကောင်း၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအသုံးစုံကို၊ ခိပ္ပံ၊ သွင်စွာ၊ ပဗ္ဗယု၊ စေတ

၃၄၈ လောကီလောကအတ္ထကထာနိသျှ-ဓုတိယတွဲ။

နာထူးဖြင့်ယူပြီး၍၊လောကနာယကံ၊ သတ္တဝါဘို့၏အလို အနုသယကိုသိ
တော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသို့ ဥပါသိ၊ချဉ်းကပ်၏ ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာ
ထူးရားအား ဖလံ သရက်သီးကို၊ဧတွ နုလှူပြီး၍၊သာလဗုဒ္ဓန၊အင်ကြင်း
ပန်းဖြင့်၊ပူဇော်၊ပူဇော်ပြီး၊စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးနံ၊သာကိုးအနုပလိမ္မိတွာ၊ လိပ် ကျံ
၍၊ပသန္တဝိတ္တော၊ကြည်ညို သာမိတ်ရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊သုမနော၊ဝမ်း
မြောက်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိသုဿယ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော၊ဝိတိ
ယာဓ၊ ဝိတိဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတ္တုနော၊ သုမေခေမြတ်စွာဘုရားအား၊
ဝန္တံ၊ရှိခိုး၏၊ သုမေခေ၊ သုမေခေတွင်အမည်လင်သော၊ လောကနာယ
ကော၊ ဝေနေယျကြာ သတ္တဝါကို နိဗ္ဗာညာသော၊ ဆောင်တော်မူတတ်
ဘုရားမြတ်သည်၊အဇိနမ္ပိ၊သစ်နက်မွေရာအခင်းသာ၌၊နိဝိဒိတွာ၊ထိုင်နေ
၍၊တဒါ၊ ထို အခါ၌၊မမံ၊ငါ ကို၊ ဟာသယန္တော၊ရွှင်စေလျက်၊ မမ ငါ၏၊
ကမ္မံ ကုသိုလ်ကံ ကို၊ပက်ကြွသိ၊ အမြွက်စကားကြားတော်မူ၏၊ဣမိနာပ
လဒါနေနစ၊ဤသရက်သီးအလှူကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝန္တမာလေဟိစ နံ
သာပန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ဥတယံဥတယေဟိ၊နှုတ်ပါး၊စုံတို့ကြောင့်၊ဗုဒ္ဓ
ဝိသေကပ္ပသတေ နှစ်ထောင်ငါးရာကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး၊ဒေဝလောက၊နတ်
ပြည်၊ရမိဿတိ၊မွေ့လျော်လတ္တံ့၊ အနန္တမနသင်္ကပ္ပေ၊မယုတ်သောမိတ်
အကြံရှိသည်၊ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ဝသဝတ္တိ၊မိမိအလိုသို့လိုက်စေတတ်သည်၊
တဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊သဗ္ဗိသတိကပ္ပသတေ၊နှစ် ထောင်ခြောက်ရာကမ္ဘာ
မဆုံးကပ်ပတ်လုံး၊မနုဿတ္တံ၊လူ၏အဖြစ်သို့၊ဂမိဿတိ၊ရောက်လတ္တံ့၊စာ
တုရန္တော၊ကျွန်ုပ်၊ပတ်နှစ်ထောင်ရစ်မြောက်ပတ်ကုံး၊သမုနံဆုံးသော မဟိန္ဒ
ကော၊ကြီးသောတန်ခိုးရှိ သော၊စက္ကပတ္တိ၊စကြာတေးမင်းသည်၊တဝိဿ
တိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဝိသုကမ္ပေန၊ ဝိသုကြံနတ် သားသည်၊ မာဝိတံ၊ဖန်ဆင်းအပ်
သော၊ သဗ္ဗသောပတ္တိ၊ အလုံ စုံအဖြစ်ဖြင့် ပြီးသော၊ နာနာရုတနုဘူသိတံ၊
အထူးထူးသောရုတနာတို့ဖြင့်တင့်တယ်သော၊ ဝေတာရံနာမ၊ဝေတာရ
အမည်ရှိသော၊နဂရံ၊မြို့သည်၊ဟေဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ဝေတာနေဝဥပါယေ
န၊ထိုထိုအပ်ခွဲပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊သော၊ထိုအမျိုးသားသည်၊ဘဝ
လူ့တို့၌ သံသရိဿတိ၊ကျင်လည်ရလတ္တံ့၊ဒေဝတ္ထေ၊ နတ်အဖြစ်၌လည်း
ကောင်း၊အသးထိုမှ ဘုရား၊မာနုဿေ၊လူအဖြစ်၌လည်းကောင်း၊သဗ္ဗတ္ထေ၊အ
လုံစုံသော လူအဖြစ်နတ်အဖြစ်တို့၌၊ သုခိတော ချမ်းသာသည်၊ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ပစ္ဆိမဘဝသမ္ပတ္တိ၊အဆုံးဘဝသို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ဗြဟ္မဗန္ဓု၊
ပုဏ္ဏား၏အမျိုးသည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဂါရာ၊အိမ်ရာထောင်

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၄-ဝလ္လိယတ္ထေရဂေါသာ၊ ၃၄၉

သောလု၏ဘောင်မှ၊ အဘိဒိက္ခမ္မ၊ တွက်၍၊ အနဂါရိယံ အိမ်ရာမထောင်
သောရဟန်းဘောင်၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ အဘိညာပါရဂူ၊ အဘိညာဉ်
၏ကမ်းတဘက်သို့ဆောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါ
(၁) ကင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာယီ သတိ၊ ငြိမ်းလတ္တံ့၊ သုမေခေါ၊ သုမေခါ
အမည်ရှိတော်မူသော၊ လောကနာယကော၊ ဝေနေယျကြာသတ္တဝါတို့ကို
နိဗ္ဗာန်ညာသောင်ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတွာန၊ မိန့်တော်မူ၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ နိဗ္ဗာယမာနဿ၊
ကြည့်ရှုဖူးမျှစဉ်၊ အနိလဉ္စသ၊ လေဘို့သွားရာကောင်းကင်ချာ၌၊ ပတ္တမိ
တြ၊ တော်မူ၍၊ တုတိတတော၊ ထုတိတာတံမှ၊ စဝိတွာန၊ ရတေ၍၊ မာတု
ကုန္တိသံ၊ အမိဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ မမ၊ ငါအား၊ တောဂါ၊ စည်းမိပ်ချမ်းသာ
၄ ဦးနတာ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ နတ္တိ၊ မရှိ၊ ယဒိဂတ္တေ၊ အကြင်ဝမ်း
ထိုက်၌ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝသာမိ၊ နေရ၏၊ ပေဉ်းငါ၏၊ မာတုကုန္တိဂတေ၊
အမိဝမ်း၌တည်သည်ရှိသော်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဓာနန္တန၊ အလိုအာသယကြောင့်၊ မာ
တုယာ၊ အမိအား၊ အန္တု၊ ထမင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပါနု၊ အဖျော်သည်
လည်းကောင်း၊ ဘောဇနန္တု ခဲတွင်ဘောဇဉ်သည်လည်းကောင်း၊ ယဒိန္တ
ကံ အလိုရှိသိုင်း၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇာတိယာ၊ ဖွားသည်မှ၊ ပဉ္စာသောန၊ ငါး
နှစ် ကပင်ချွင်း၊ အနဂါရိယံ အိမ်ရာမထောင်ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်း
ပြု၊ ကြံ၊ ရာပိတကေသမိ၊ စံချသည်၏အဆု့်၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ အပါဝုဏ်၊ ရောက်လေ၏၊ ပုပ္ဖကမ္ပံ၊ ရှေးကံဟောင်းကို၊ ဂဝေ
သန္တော၊ ရှာသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဩ နေ၊ အတွင်း၌၊ နအဒ္ဓသံ၊ မမြင်း
တိံသကပ္ပသဟသမိ၊ ကမ္ဘာသုံးထောင်ထက်၌၊ မမ၊ ငါ၏၊ ကမ္ပံ၊ ကောင်၊ မှု
ကံကို၊ အနုဿရိ၊ အောက်မေ့ပြီးပုရိသာဇည၊ သတ္တဝါတို့၏အနုသယကို
လွန်စွာသိတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ န
မော၊ ရှိမှီ၊ ပုရိသုတ္တမ၊ သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာ
ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိမှီ၊ ပါ၏၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သာ
သနံ၊ အဆုံးအမကို၊ အာဂမ္မ စွဲ၍၊ အစလံ၊ မတုန်လှုပ်သော၊ ပဒံ၊ မ၊ ဖိုလ်
နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ တိံသကပ္ပသဟသမိ၊ ကမ္ဘာ
ချင့်တွက်၊ သုံးထောင်ထက်၌၊ ယံဗုဒ္ဓံ၊ အကြင်သုမေခ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
အဘိပူဇယိံ၊ ပူဇော်ခဲ့၍၊ တေနိကဗ္ဗေန၊ ထိုကောင်မှကံကြောင့် ဒုဂ္ဂတိံ၊
ဒုဂ္ဂတိတာဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းဟူသောအကျိုး
သည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာပာထုရားကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ ပလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မေတ္တာ၊

၃၅၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ချာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာစွပ်ဘုရားသည်၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ထေရော၊ ဝလ္လိယမထေရ်သစ်၊ ဣမာယေဝဂါယာ၊ ဤဂါထာတို့ကိုသာလျှင်၊ အဘာသိ၊ ရုတ်ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ သာပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒေဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ၊ ဝလ္လိယမထေရ်ဂါထာဝတ္ထုနာ၊ ဝလ္လိယမထေရ်၏ဂါထာအဖွင့်သည် နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁-ဒုကနိပါတ်- ၃-တတိယဝဂ်- ၁၄၅-ဝိတသောကတ္ထေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊

ကေသေမေဩဃိဒိယန္တိတိအာဒိကာ၊ ကေသေမေဩဃိဒိယန္တိ ဤသို့ အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ဝိတသောကတ္ထေရဿ၊ ဝိတသောကမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယံပိ ဤဝိတသောကမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓသု၊ ရှေးဘုရား၏အထံတော်၌၊ ကတ မိ ကာရော၊ ပြုအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘာဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ဝုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗြ ဟ္မဏန္တံ၊ ဝုဏ္ဏားတို့၏၊ ဝိန္နာသိပ္ပဿ၊ ဗေဒင်အတတ်တို့၌၊ နိပ္ပတ္တိံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ ဝေတံ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်အာရုံတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ငယ်စွန့်၍၊ ဣသိပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိဘွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ မဟတာ၊ ဗျာ၊ စွာသော၊ ဣသိဝဏောနံ၊ ရသေ့အပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်၊ အရညဂတော၊ တော၌ နသည်ရှိသော် ဗုဒ္ဓဗ္ဗံ၊ ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဟန္တတုဋ္ဌော၊ ရွှင်လမ်းနှစ်သက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်းတော်ခံမြှောက်ပြီး၍ ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဥဒုဗ္ဗရဝုပ္ပဿဒိသာ၊ သမန် ပွင့်နှင့်တူကုန်၏၊ ဒုလ္လဘဿနာ၊ မြင်ရခဲကုန်၏၊ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ ဥပဝန္တဗ္ဗံ၊ သွား

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၅-ဝိတသောကတ္ထေရဂါယာ၊ ၃၅၁

တေဝံအံ၊ ဣတိ၊ ဤသိ၊ မဟတိယာ၊ ယျားစွာသော၊ ပရိသာယံ၊ ပရိသတ်နှင့်၊
သဒ္ဓိံ၊ တတွ၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ဧဇ္ဈံ၊ ဖူးမြင် အံသောဌ၊
ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဒိယဗုဒ္ဓောဇနသေသေ၊ ယူစနာခွဲကြွင်း
သောအရပ်၌၊ ယျာမိတော၊ အနာဖြင့်နှိုင်းစက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဂတာ
ယ၊ ဘုရားဂုဏ်၌ဖြစ်သော၊ သညာယ၊ အမှတ်ဖြင့်၊ ကာလကံတော၊ သေ
သည်ရှိသော်၊ ဧဝေသုနုတံပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ အဘန်
တလဲလဲ၊ ဧဝမနုဿသုနုတံပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင့်လည်
သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ၊ ယုဒ္ဓါ၊ ဧ၊ ဤ၊ တံဘုရား ပွင့်တံမူဆဲ အခွံ၊
အဋ္ဌာရသဝဿာမိကာနံ၊ တဆဲရှစ်နှစ်အလွန်ရှည်ကုန်သော၊ ဒွိန္နံ၊ သသတော
နံ၊ အနှစ်နှစ်ရာတို့၏ မတ္တကေ၊ အထက်၌၊ ဓမ္မာသောကရညော၊ ဓမ္မာသောက
မင်းကြီး၏၊ ကနိဋ္ဌာသတော၊ ညီငယ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နန္ဒတ္ထံ၊ ဖြစ်လာ၏၊
တဿ၊ ထိုညီငယ်အား၊ ဝိတသောကောတိနာမံ၊ ဝိတသောကဟူသော
အမည်သည်၊ အဘောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဝိတ သောက မင်းသည်၊
ဝယပ္ပဿော၊ တဆဲခြောက်နှင့်မြောက်အရှုယ်ရောက်လတ်သော်၊ ခတ္တယ
ကုမာရေဟိ၊ မင်းသာ၊ တို့သည်၊ သိက္ခိဘဗ္ဗဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊ သင်အပ်သော
အတတ်ပညာတို့၌၊ နိပ္ပတ္တံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊
ဂိရိဒတ္တတ္ထေရံ၊ ဂိရိဒတ္တမထေရ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဂိဟံဘူတော၊ လူဖြစ်
လျက်၊ သုတ္တန္တပိဋကေစ၊ သုတ္တန်ပိဋကတ်၌လည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မပိဋ
ကေစ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်၌လည်းကောင်း၊ ဝိသယဒေါ၊ ၅၅၁၊ မွေကံ၊ ရေနှင့်
မြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကေဒဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ မယကမ္မသမယော၊
မှတ်ဆိတ်ကြင်စွယ်ပြုပြင်သောအခွံ၊ ကပ္ပကဿ၊ ဆတ္တာသည်၏၊ ဟတ္ထ
တော၊ လက်မှ၊ အာဒ၊ သံ၊ ကျေးမှုန့်၊ မှုန့်၊ ဘုံ၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကာယံ၊ ကုယ်
ကို၊ ဩလောကန္တော၊ ဩည့်လျက်၊ လေတပလိတာန၊ အရေတွန်ခြင်းဆံ
ဖြူခြင်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သဇ္ဇာတသံဝေဝေ၊ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်း
ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊
ဩဟာဓေတွာ၊ ပယ်၍၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ ဥဿုတ္တာပေတွာ၊ အားထုတ်
စေ၍၊ တသ္မိံ၊ ယေဝအာသနေ၊ ထိုနေရာ၌သာလျှင်၊ သောတာပန္နော၊ သော
တာပန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂိရိဒတ္တတ္ထေရဿ၊ ဂိရိဒတ္တမထေရ်၏၊ သန္တိ
ကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ နိဗ္ဗေသော၊ မကြာမီသာလျှင်၊ အရ
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏ်၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါ
နေ၊ အပဒါနံ၊ ။

၃၅၂ ထေရဝါဒအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

အဇ္ဈာယံကော၊ ဗေဒင်သုံးသွယ်သဇ္ဈာယံတဘိဇ္ဈိ၊ မန္တရေ၊ ဗေဒင်
ကိုဆောင်ကတ်၏၊ တိဗ္ဗဗေဒနံ၊ ဗေဒင်သုံးသို့ကိုးပါရေ၊ အဆုံးတိုင်တိုင်
သိမြင်နိုင်၏၊ သနိဗ္ဗာဏသကောဓုတော၊ အဘိဓာန်ကျမ်းအလင်္ကာကျမ်းနှင့်
တကွ ဖြစ်သောလက္ခဏေ၊ သမုဒ္ဓရိကလက္ခဏာကျမ်း၌လည်းကောင်း၊
ဇုတ်ဟာသေစ၊ ဇုတ်ဟာသကျမ်း၌လည်းကောင်း၊ ပါရေ၊ အဆုံးတိုင်
တိုင်သိမြင်နိုင်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ သိသော၊ တပည့်တို့သည်၊ နိဒ္ဒိ
သောတပဋိဘာဂါ၊ မြစ်ရေအယဉ်နှင့်တူကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍ အာ
ယန္တိ၊ လာကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုတပည့်တို့အား၊ မန္တရေ၊ ဗေဒင်ကို၊ ဝါစေမိ၊ ရှိ၊ ချ
၏၊ ရတ္တိန္ဒြိယံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အတန္တိတော၊ မျှင်းမရှိ လုံးလှသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝါစေမိ၊ ရှိ၊ ချ၏၊ တာဝဒေ၊ ထိုသို့ဗေဒင်ချဆဲ
တွင်၌၊ သိဒ္ဓတ္ထောနာမ၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိ၊ သာ၊ သမ္ပုဇ္ဈေ၊ မြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဈိ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ တမန္တကာရံ၊ မောဟ
တည်းဟူသောအဓိကံတိုက်ကုံးနာသေတွာ၊ ဖျောက်၍၊ ဉာဏာလောကံ၊
ဉာဏ်တည်းဟူသောအရောင်အလင်းကို၊ ပဝတ္တယိ၊ ဖြစ်စေတော်မူ၏၊
မေ၊ ငါ၏၊ သိသော၊ တပည့်ဖြစ်သော၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊
သော၊ ထိုသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သိသောနံ၊ တပည့်တို့အား၊ ကထေသိ၊ ဗေဒင်
စကားပြောဆို ဉာဏ်၏၊ တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်၊ ဧတေတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်း
ကို၊ သုတွာန၊ ကြား၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မေ၊ ငါအား၊ အာရောစေသုံ၊ ကြား
သျှော်ကုန်၏၊ သဗ္ဗညု၊ အလုံးစုံသောတရားကိုသိတော်မူသော၊ လောက၊ နာ
ယကော၊ ဝေနေယျဉာ သတ္တဝါကို နိဗ္ဗာန်ညာသောငှါ ဆောင်တော်မူ
တတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကသုံးရပ်တို့သို့၊ ထပ်၌၊
သမုပ္ပန္နော၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ ဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုမြတ်
စွာဘုရားအား၊ အနုဝတ္တံ၊ အတုလိုက်၍ကုန်၏၊ အမှံ၊ ငါတို့အား၊ လာသာ၊
ရတော်မြင်းတို့သည် နဟေသမရေ၊ မဖြစ်ကုန်၊ စက္ခုမန္တော၊ စက္ခုငါးပါး
နှင့်ပုံည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ မဟာယဿ၊ များသော အခြံအရံအကျော်
အစောရှီးတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အဓိဗ္ဗုပ္ပတ္တိကာ၊
ပုညဉာဏသ ဟ္မာရအစရှိသောအကြောင်းကို စွဲ၍ဖြစ်ကုန်၏၊ လောကနာ
ယကံ၊ လူသုံးပါးတို့ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ယံဗုဒ္ဓသ
ဉ္ဇံ၊ အကြင်ဘုရားမြတ်ဘုရားအဟံ၊ ငါသည်၊ ပဿယျံ၊ ဖူးမြင်ရမှုကား၊ ယံနုနု၊
ကောင်းသေစွာ၊ မေ၊ ငါ၏၊ အဓိနုစမ္ပံ၊ သစ်နက်ရေကို၊ ဂဟေတွာနု၊ ယူ၍၊ ဝါ
ကမိရုကမဗ္ဗာလုံ၊ သျှော်တောကရားကို၊ ဂဟေတွာနု၊ ယူ၍၊ အဿမာ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၅-မိတသောကတ္ထေရဂါယသ၊ ၃၅၃

သင်္ခမ်းကျောင်းမှ အဘိနိက္ခမ္မ၊ ထုက်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိသေ၊
တပည့်တို့ကို၊ အာမန္တယိ၊ ခေါ်၏၊ ဥဒ္ဓမ္မရိကဗုဒ္ဓံ၊ ရေသဖန်းပွင့်ကို၊
ဒုလ္လဘံဇူဝ၊ ရဲခဲ၏သို့၊ စန္ဒမ္ပိလန္တံ၊ သသကံ၊ ပုန်တော်ဆိပ်ကု၊ ဒုလ္လဘံ
ယထာ၊ ရဲခဲ၏သို့၊ ဝါယသာနံ၊ ကျိုတို့၏၊ ဒီရံ၊ နို့ရေကို၊ ဒုလ္လဘံယထာ၊
ရဲခဲ၏သို့၊ လောကနာယကာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရဲခဲကုန်၏၊
လောကမ္ပိ၊ လောကသုံးပါး၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နံပွင့်
သည်ရှိသော်၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဒုလ္လဘံ၊ ရဲခဲ၏၊ ဥတော
သုဘုရားဖြစ်ရာကာလ လူ့ဘဝဟုဆင်အပ်သော နှစ်ပါးသော ခဲခြင်တို့
သည်၊ ဝိဇ္ဇာမာနေသု၊ ထင်ရှားရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ သဝနဉ္စ၊ တရားတော်ဘု
နာရဲခြင်းသည်လည်း၊ သုဒ္ဓလ္လဘံ၊ အလွန်ရဲခဲ၏၊ လောကေ၊ လောကသုံးခွင်
တုံအပြင်၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ သမုပ္ပန္နော၊ ကောင်းစွာပွင့်တော်မူ၏၊ နော၊
ငါတို့အား၊ တာဝံ၊ စီးပွားကြောင်းဖြစ်သော၊ စက္ခု၊ မျက်စိကို၊ လက္ခံ၊ မ၊ ကုန်
အံ၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊ ဧဝံ၊ လာကြကုန်လော၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်သို့၊ ဂမိဿာမ၊ သွားကြကုန်စို့၊
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကမဏ္ဍလုခရာ၊ ကရားကို ဆောင်ကုန်သော၊
ခရာ၊ ဇနနဝါသိနေ၊ သင်္ခန္တိ၊ မေကိုပင်ကုန်သော၊ ဇဇ္ဇာတာ၊ ရာသီတစ်
ဆံကျစ်ကန်ဖြင့်ပြည့်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုမှသွေ့တို့သည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
ပဝနာ၊ တောအုပ်မှ၊ နိက္ခမံ၊ ထွက်ကုန်၏၊ ယဂမတ္တံ၊ ထင်းပိုးတပြန်မျှ၊ ပေက္ခ
မာနာ၊ ရှုကြည့်ကုန်လျက်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သောအရဟတ္တမဂ်အဟောဠ၊ ဖိုလ်
ကို၊ ဂဂေသိနေ၊ ရှာကုန်လျက်၊ အာသတ္တိဇော၊ သရေဟိတာ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေ
ခြင်းတည်းဟူသောအပြစ်မှကင်းကုန်လျက်၊ ကေသရိဝ၊ မှင်ဆံကြော့ရှင်း
ခြင်သို့မင်းကဲ့သို့၊ အဆန္တိတာ၊ ကြောက်ရွံ့မဲ့သို့လျှင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပ
ကိစ္စာ၊ နည်းသောကိစ္စရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အလောလုပ္ပ၊ ပစ္စည်းထားထဲထဲ
တဘုံ၌မလျှပ်ပေါ်မလောင်မကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိပကာ၊ ခပ်သိမ်းသေကိစ္စ
ကိုပိုင်းခြား၍သိတတ်သောပါရိယာရိယပညာဖြင့်လည်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
သန္တုဂ္ဂိနေ၊ ပြင်သက်သောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဈယ၊ သစ်မြစ်
သစ်သီးရှာဖွီးခြင်းငှါ၊ စရမာနာ၊ ကျင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုမှသွေ့တို့
သည်၊ ဗုဒ္ဓံသဠံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပါဝရံ၊ ကပ်ကုန်၏၊ ဒိယနုယေ၊ ဇ
နေ၊ ယူဇနာခွဲသည်၊ သေသေ၊ ကြွင်းသေးလျက်၊ ဗျာဓိ၊ အနာသည်၊ မေ ငါ
အား ဥပပစ္စယ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဗုဒ္ဓံသဠံ၊ မြတ်
စွာဘုရားကို၊ သရိဝ္ဗာ၊ အောက်မေ့၍၊ ဣလကံတော၊ သေလေ၏၊ ဣတော

၃၅၄ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ စတုနဂ္ဂတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲလေးကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ ယံသည် အကြွပ်ဘုရားဂုဏ်ကို ကြည်ညိုခြင်းတည်းဟူသောအနုဿ
 တ်သည်ဟု၊ အလင်္ကာ၊ ရှိ၊ တေနကမ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုပ္ပတိ
 ဒုပ္ပဘဝကံ၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းတည်းဟူသော
 အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓသညာယ၊ ဘုရားဂုဏ်ကိုကြည်ညိုခြင်းတည်းဟူသော
 အနုဿတိသည်၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိ
 လေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ဖြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတံ၊ ဤသို့
 ဘဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတ
 ပါး၊ အမဟတ္တံ၊ အမဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ပြောကြားလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကေသေမေဩဝိ
 ဝိယန္တိ (ပ) နတ္ထိဒါနိပုနန္တဝေတံ၊ ကေသေမေဩဝိဝိယန္တိ (ပ) နတ္ထိဒါနိ
 ပုနန္တဝေ ဟူ၍၊ ဂါထာနွယ်၊ ဂါထာနှစ်ပါးအပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို
 ၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကေသေ၊ ဆံမုတ်ဆံတတ်တို့ကို၊ ဩဝိဝိယန္တိ၊ ရှင်းလင်းသုတ်
 သင်ပြုပြင်ရန်ပုဂ္ဂိုလ်ထုတို့အံ့ဟူ၍၊ ကပ္ပကော၊ ဆတ္တာသည်သည်၊ ဥပ
 သင်္ကမံ၊ ကပ်လေ၏၊ တတော၊ ထိုဆတ္တာသည်မှ၊ အာဒေသံ၊ ကိုယ်လုံးပေါ်
 မှန်ကြီးကို၊ အာဒေယ၊ ယူ၍၊ သရိရံ၊ မိမိဘုရားကို၊ စုဇေ၊ ကြွယ်ဝသော၊ ဆင်ခြင်ပြီး
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တုန္တော၊ သတ္တဇီဝမှဆိတ်သော၊ ကာယော၊ ကံ့ယံသည်၊
 အနိဗ္ဗတ္တံ၊ တင်သပ်၏၊ အန္တကာရေ၊ အမိုက်တိုက်ကုန်ပြုရာ၊ ဖြစ်သောဤခန္ဓာ
 ကံ့ယံ၌၊ တမေ၊ ဗျာဒါ၊ မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သောအမိုက်
 ဖြင့်မိမိကိုယ်၌အစဉ်တစိုက်လိုက်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
 စောဇ္ဇာစောရော၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသောဥစ္စတို့ကို ဖျက်ဆီးသတ်တတ်
 သောကြောင့်နိုးသူနှင့်တူ သာ ကိလေသာတို့ကို၊ သမုန္တိန္နာ၊ အရဟတ္တ
 မဂ်ဖြင့်ဖြတ် အပ်ကုန်ပြုဒါန၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနန္တဝေ၊ အသစ်တစ်ခုဖြစ်ပြန်ရ
 ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ နှိမ့်

☞ တပ္ပာ၊ သုဂါထာ၌၊ ကေသေမေဩဝိဝိယန္တိ ကပ္ပကောဥပသင်္ကမိတိ၊
 ကေသေမေဩဝိဝိယန္တိ ကပ္ပကောဥပသင်္ကမံဟူသည်ကား၊ ဂိတိကာ
 လေ လူ့ဗျစ်စဉ်အခါ၌၊ သေသုကမ္ဘာသမယေ၊ မုတ်ဆံတတ်ကျင်စွယ်ပြင်ဆင်
 သောအခါ၌၊ မမေ၊ ငါ၏၊ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ ဩဝိဝိယံ၊ ပြုပြင်အံ့၊ ကပ္ပေမိ၊ ပြု
 ပြင်အံ့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ကေသာဒိနံ၊ ဆံအစရှိသည်တို့ကို၊ ဆေဒနာဒေသေန၊
 ရှိစမြင်းနှုတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကပ္ပနတော၊ ပြုပြင်တတ်

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၅-ဝိတသောကတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၅၅

သောကြောင့်၊ ကပ္ပကော၊ ကပ္ပကမည်သော၊ နှာဝိဇော၊ ဆတ္တာသည်သည်၊
မိ ငါသို့၊ ဥပဂန္တိ၊ ချဉ်းကပ်လာ၏၊ တတောတိ၊ တတောဟု သည်ကား၊ ကပ္ပ
ကတော၊ ဆတ္တာသည်မှ၊ သရိရံပစ္စကေက္ခိသန္တိ၊ သရိရံပစ္စကေက္ခိသံဟူ
သတ်ကား၊ သဗ္ဗကာယိကော၊ ကိုယ်သုံးခြင်သော၊ အာဒါသေ၊ ကြေးမှုန့်၊
ပလိတာလိတာ မုနိမိတ္တာဒဿနမုနေ၊ ဖြူသောဆံတွန့် သာအာရေ
သေသမျက်နှာအာရုံ အရိပ်နိမိတ်အစရှိသည်ကို မြင်ခြင်းကို အစင်၊ မူလ
ပဋ္ဌာနပြုသဖြင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်း၊ ငွေ၊ အဘိ
ဘူတောဝတ၊ လွန်စွာရှိ စက်ဘိ ဘကား၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ဇနာဘိဘူတံ၊ အို
ခြင်းဖြင့်လွန်စွာရှိ စက်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပစ္စကေက္ခ
တိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ပစ္စကေက္ခတောစ၊ ဆင်ခြင်သောငါ့အားလည်း၊
တုန္တော၊ အတ္တဇီ၊ မှကင်းသော၊ ကာယော၊ ကိုယ်ကို၊ အဒိသိဿ၊ မြင်
လတ်၏၊ နိစ္စရဝသုခသဘာဝါဒီဟိ၊ နိစ္စသဘောရဝသဘော သုခသဘော
အစရှိသည်တို့မှ ရိက္ခာ ခဏ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကာယော၊
ကိုယ်သည်၊ အဒဿထ၊ ထင်၏၊ ပညာယိ၊ ထင်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
နည်း၊ အန္ဓကာရ၊ အဓိကံတိုက်၌၊ တမောဗျာ၊ မသင့် တင့်နုလုံးသင်းခြင်း
ဟုဆိုအပ်သောအဓိကံဖြင့် မိမိကိုယ်၌အစဉ်တစိုက်လိုက်၍ဖြစ်ကုန်၏၊
အယောနိသောမနသိကာရသင်္ခါတေန၊ မသင့်မတင့် နုလုံးသင် ခြင်းဟုဆို
အပ်သော၊ ယေနာမသာ၊ အကြင်အဓိကံဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာယော၊
ကိုယ်၌၊ အန္ဓကတော၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိဇ္ဇမာနမ္ပိ ပရမတ္ထ
အာ ဖြင့် ဘင်ရှာ၊ ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အသုဘာဒိဘာဝံ၊ အသုဘအစရှိ
သောအဖြစ်ကို၊ အပဿန္နာ၊ မမြင်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဝိဇ္ဇမာနံ၊
ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားမရှိသော၊ သုဘာဒိအာကာရံ၊ တင့်တယ်ခြင်းအစ
ရှိသောအခြင်းအရာကို၊ ဂဗ္ဘန္တာ၊ ယူကုန်သည်၊ ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ အန္ဓကာ
ရေ၊ အဓိကံတိုက်ကိုပြုရာဖြစ်သောဤခန္ဓာကိုယ်၌၊ အန္ဓကာရဏဋ္ဌာနေ၊
အဓိကံတိုက်ကို ပြုရာဖြစ်သော၊ ကာယော၊ ခန္ဓာကိုယ်၌၊ ယောနိသော
မနသိကာရသမ္ဘဝေန၊ အသင့်အတင့် နုလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊
ဥာဏာလောကန၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော အရောင်အလင်းဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာ
တမော၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော အဓိကံသည်၊ ဝိဂတော၊ ကင်း၏၊ တ
တောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ စောဇ္ဇာစောရာ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသော
ဥစ္စာထုပ်ကို ဖျက်ဆီး တတ်သောကြောင့် ခိုးသူနှင့်တူသော ကိလေသာ
တို့ကို၊ သမုန္တိန္နာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ စောဇ္ဇာဝိယစောရာဝိ

၃၅၆ သေရဂါယာအဗ္ဗကထာနိသျ-ဒုတိယတွဲ။

ယ၊ ခိုးသူကဲ့သို့၊ ကုသလတဏှာ နှစ်ခုစီ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသော ဥစ္စာ ထုပ်ကိုလုယက်ဖျက်ဆီး ဘတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သင်္ကာကုသိုလ် နှစ်ခု၊ တံမြက်ချေးရုရာအရပ်အစရှိသည်တို့၌၊ ဆန္ဒာပိလောတိကကဏ္ဍဏှံ ဝိယ စွန့်အပ်သောပုရိ နှင်းပိုင်းကဲ့သို့၊ သာဓုဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့ သည်၊ အလောတဗ္ဗတောအသင်္ဂဟတဗ္ဗတော၊ မယူအပ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စောဠာဝိယ၊ ခိုးသူကဲ့သို့တည်း၊ ဣဿရဇနေန၊ အစိုးရသောသူသည်၊ အရိယဇနေန၊ မြတ်သောသူသည်၊ ဇိဂ္ဂန္တိတဗ္ဗတာ ဟ၊ စက်ဆုပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စောဠာဝိယ၊ စက် ဆုပ်အပ်သောဝတ္ထုကဲ့သို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စောဠာတိ၊ စောဠာဟူ၍၊ လန္ဓနာမ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်၏၊ ကိလေသာ၊ ကိလေ သာတို့ကိုးသမုတ္တိန္နာ၊ ပယ် ဖျတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သမုတ္တာပုတိ၊ ကောင်းစွာခွါအပ်ကုန်ပြီ၊ ဝေဠု၊ ဤသို့သောအကြောင်း ညှောင့်လည်း၊ ဒါနိယရအခါ၌၊ နေသံ၊ ထိုကိလေသာတို့၏၊ ပုနတ္တဝေါ၊ အသစ်ဟာဘန်ဖြစ်ပြန်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ပုနတ္တ ဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ တာဘန်အသစ်ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဣဒံပရိသမာပ နံ၊ ဤသို့သောပြီ ဆုံးခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဝီတသောကတ္ထေရ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဝီတသောတမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီး ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၆-ပုဏ္ဏမာသတ္ထေရဂါထာ။

ပဉ္စနိဝရဏံဟိတွာတိအာဒိကာ၊ ပဉ္စနိဝရဏံဟိတွာ ဤသို့အစရှိကုန် သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ နှည်သောအသက်ရှိသော၊ ပုဏ္ဏ မာသတ္ထေရဿ၊ ပုဏ္ဏမာသမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယတ္ထိ၊ ဤပုဏ္ဏမာသမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိ ကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ ဘဝ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင် မှတို့ ဘုရားဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တိဿဿ၊ တိဿအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဝတော၊ မြတ် စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဘွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက် သည်ရှိသော်၊ ဇကုဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရ

၂-ဒုကနိပါတ်- ၃-တတိယဝဂ်- ၁၄၆-ပုဏ္ဏမာသတ္တေရဂါယာ၊ ၃၅၇

ညောတော၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပံသုကူလဝီရံ၊ ပံသုကူ
သင်္ကန်းတော်ကို၊ ဒုမသာခါယ၊ သစ်ခက်၌၊ လက္ခေ၊ နှော၊ ဆွဲ၍၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓ
ကုဋိတိုက်သို့၊ ပရိဋ္ဌေ၊ ဝင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ နေ၊ ဟတ္ထေ၊ လေ့လက်ဖွဲ့
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂဟနံ၊ တေသို့၊ ပရိဋ္ဌေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ သတ္တ
နော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းတော်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊
ပသန္တမ နသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နေံ၊ လေးကို၊
နိက္ခိယံတွာ၊ ပစ်ချ၍၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ကို၊ အနုသ ရိတွာ၊
အတန်တလဲလဲအောက်မေ့၍၊ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို၊ ဝဋ္ဌိ၊ ရှိခိုး၏၊
သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ နေမနူဓဿသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်
သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူဆဲအခါ၌၊ သာ
ဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ကုဗုဒ္ဓိကကုလေ၊ သူကြွယ်အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်
၏၊ တဿ၊ ထိုသတို့သား၏၊ ဇာတဒိ၊ သော၊ ဖွားသောနေ့၌၊ တသ္မိံ ဂေဟေ၊
ထိုအိမ်၌၊ သဗ္ဗဘာဇနာနိ၊ အသုံးစုံသောအို ခွက်တို့သည်၊ သုဇဏ္ဏရတန
မယေဟိ၊ ရွှေတေနာတို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ မာသေဟိ၊ ပဲခွံဖြင့်၊ ပရိပုဏ္ဏာ
နော၊ ပြည့်ကုန်သည်သာလျှင်၊ အဟေသံဂိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ တေန၊ ထို
ကြောင့် အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ ပုဏ္ဏမာသောတွေဝနာမံ၊ ပုဏ္ဏမာသ
ဟူသောအမည်ကိုသာလျှင်၊ အကံသု၊ မှည့်ခေါ်ကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏ
မာသသတိုးသာသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော်၊ ဒါရပ
ရိဂ္ဂဟံ၊ မယားသိမ်၊ ပိုက်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကသ္မိံ၊ တယောက်သော၊
ပုတ္တေ၊ သားသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗာရာဇိသံ၊ အိမ်ရာထောင်
သောလူ၏တောင်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဂါမကာ
ဝါသေ၊ ရှာ၊ ငယ်ကျောင်း၌၊ ဝသန္တော၊ နေလျက်၊ ဗာဇေန္တော၊ စေ့ဆော်
သည်ရှိသော်၊ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လကြိုးကုတ် အားထုတ်သည်ရှိသော်၊
ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟေသိ၊ ဖြစ်၏၊
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၌၊ ။

သယမ္ဘူ၊ အလိုလိုကိုယ်တော်တိုင်ပွင့်တော်မူပြီးသော၊ အဂ္ဂပုဂ္ဂလော
မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော၊ တိဿောနာမ၊ တိဿအမည်တော်ရှိ
သော၊ ဘာဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဇိနော၊ တိဿ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပံသုကူလံ ပံသုကူသင်္ကန်းတော်ကို၊ ဥပေတွာန၊ သစ်
ခက်အဖျားဆွဲခံထား၍၊ ဝိဟရေ၊ ရံ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်ကျောင်းသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်

၃၅၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

တော်မူ၏။ ဝိတတံ၊ မညွှတ်မပြောမငေါ့မတိုင်မရှင်မထင်သေးသော၊ ခန့်၊
 လေးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အဟံ၊ ဤလေးကို၊ အက္ခိ၊ ကြွား၊ မပစမချဘဲ၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ စရိ၊ ထည်လည်ကျက်စားသွားလာပြီး၊ မဏ္ဍလဂ္ဂံ၊ စက်ပန်းဖျားကို
 ဂဟေတွာန၊ ကိုင်၍၊ ကာနနံ၊ တောကြီးတွင်းသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပ၊ ဝိသိ၊
 ဝင်ပြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုတောကြီးထဲ၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒုမဂ္ဂ၊ သစ်ပင်ဖျား၌၊ လဂ္ဂိ
 တံ၊ ဆွဲသော၊ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ရ၏၊ စာပံ၊ လေးကို
 တက္ကေဝ၊ ထိုမြင်ရာအရပ်၌သာလျှင်၊ နိက္ခိပ္ပ၊ ချထား၍၊ သိ၊ နှေးဦးခေါင်း၌၊
 အဇ္ဈေဝိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပသန္တိ၊ ပြောကြားသောစိတ်ရှိ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ ဝပ် မြောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပုလသ
 ဟ၊ ပြန်ပြောသော၊ ဝိတိယာစ၊ ဝိတိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊ ဘုရား
 မြတ်ကို၊ သရိတွာန၊ အောက်မေ့၍၊ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ အဝဇ္ဇိ၊ ရှိသဖြင့်၊ ဣတော၊ ဤတဒ္ဓကမ္မာမှ၊ နွေနုဝတေကပ္ပေ၊ ကီးဆွဲနှစ်
 ကမ္မာထက်၌၊ ပံသုကူလံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဝဇ္ဇိ၊ ရှိသိုး
 ပြော၊ ဝေနေကမ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာသိစာ
 နာသိ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဝဇ္ဇနာ
 ယ၊ ရှိသိုးခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေ
 သာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုတွာလန၊ ဖြစ်
 ၍ကား၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဥပဂတိံ၊ ကပ်၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိသိုးပြီး၍၊ သုသာနေ၊ သုသာန၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ တဿ၊ တ၊
 ထိုပုဏ္ဏမာသမထေရ်၏လည်း၊ အစိရာဂတသေဝ၊ လာ၍မကြာမြင့်မီပင်
 လျှင်၊ သကောပုတ္တော၊ မိမိသားသည်၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ အကသိ၊ ပြုခဲ့
 ၏၊ ဒါရကမာတာ၊ သူငယ်အမိသည်၊ ထေရဿ၊ ပုဏ္ဏမာသမထေရ်၏၊
 အာဂတာဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ အပုတ္တကံ၊ သား
 မရှိသော၊ ဣဒံသပတေယျံ၊ ဤဥစ္စာနှစ်ကို၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ မဟာ
 နေယျံ၊ မယူဆောင်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနာဝိဂ၊ ရိတွာ၊ နှလုံး
 သွင်း၍၊ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏမာသမထေရ်ကို၊ ဥပ္ပဗ္ဗဇေတုကာမော၊ လူထွက်စေ
 လိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်၊
 ထေရဿ၊ ပုဏ္ဏမာသမထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ပရိသန္တိ

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၆-ပုဏ္ဏမာသတ္တေရဂါထာ၊ ၃၅၆

ရံ၊ အစေအစပ်သြောဟောခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပယောဘောတံ၊ ငြားရောင်းခြင်းငှါ၊ အာရေ၊ အားထုတ်၏၊ ထေရော၊ ပုဏ္ဏမာသမထေရ်သည် အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိတရာဂဘာဝံ၊ ရာဂကင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနနတ္ထံ၊ သိစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ အကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိကိတ္တနမုခေန၊ ပဋိပတ်ကိုကြားခြင်းကို အမင်းပြုသဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုခင်ပွန်းဟောင်းအား၊ ခမ္ပံ၊ တရားတော်ကို၊ ဧသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဉ္စနိဝရဏေဟိတွာ၊ ပ။ တုန္တောကာယော၊ အဒိဿတ္ထဟူ၍၊ ဂါထာဒ္ဒယံ၊ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ပဉ္စနိဝရဏေ၊ ကာမန္တန္တနိဝရဏ၊ ဝိဒ္ဓနိဝရဏ၊ ဗျာဓိနိဝရဏ၊ ဝိဒ္ဓနိဝရဏ၊ ဝိဒ္ဓနိဝရဏ၊ တည်းဟူသောလေးပါးသောနိဝရဏဟူကို၊ ဟံတွာ၊ ပပင်ခွါဖျက်ဆီးပြီး၍၊ ယောဂက္ခေမဿ၊ ကာမယောဂ၊ ဘဝယောဂ၊ ဗိဇ္ဇယောဂ၊ အဝိဇ္ဇာယောဂတည်းဟူသောလေးပါးသောယောဂတို့ဖြင့်မနှိပ်စက်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တိယာ၊ ရေခြင်၊ ဌ၊ ဓမ္မာဒါသံ၊ တရားသဘာဝဖြစ်၍ဖြစ်သောမှန်ကြေးမှန်ကို၊ ဂဟေတွာနု၊ ယူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏဒဿနန်းဝိပဿန၊ ဉာဏ်အမြင်ဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သန္တရဗောဟံ၊ မိမိ၏အတွင်၌ဖြစ်သောအဇ္ဈတ္တကာယတနု၊ ခြောက်ပါးဗောဓိရာယတနာ၊ ခြောက်ပါးဟုဆိုအပ်သေး၊ ဣဓံကာယံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတရား အပေါင်းဟု ဆိုအပ်သောငါ၏ကိုယ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိ၊ ဉာဏ်ကျွန်ုပ်ဖြင့်ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ပြီး၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သန္တာန်၌လည်းကောင်း၊ တုန္တော၊ အချည်းနှီးသော၊ ကာယော၊ ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းဟု ဆိုအပ်သောအတ္တဘောကို၊ အဒိဿထ၊ ရှေးရှုထင်မြင်လတ်၏။ ။

တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဉ္စနိဝရဏေဟိတွာ၊ ပဉ္စနိဝရဏေဟိတွာဟူသည်ကား၊ ကာမန္တန္တဒိကေ၊ ကာမန္တန္တအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ ငါးပါးကုန်သော၊ နိဝရဏ၊ နိဝရဏတို့ ဟု၊ ပဟာယ၊ ဈာန်ကိုရသောအားဖြင့်ဖျက်ဆီး၍၊ ဈာနာဓိဂမေန၊ ဈာန်ကိုရသဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇသေတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ ယောဂက္ခေမဿ၊ ပတ္တိယာတိ၊ ယောဂက္ခေမဿပတ္တိယာဟူသည်ကား၊ ကာမယောဂ၊ ဒိဟိ၊ ကာမယောဂအစရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယောဂေဟိ၊ ယောဂတို့ဖြင့်၊ ခေမဿ၊ တေးမရှိသော၊ အနုပဒ္ဒ၊ တဿ၊ မနှိပ်စက်အပ်သော၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရေခြင်းငှါ၊ ဓမ္မာဒါသန္တိ၊ ဓမ္မာဒါသံဟူသည်ကား၊ ဓမ္မာတူသံ၊ တရားသဘာဝဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အာဒါသံ၊

၃၆၀ ၊ ထေရဝါဒအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ကြေးမှုန်ကို၊ ဟိ၊ အကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အာဒါသောကြေးမှုန်ကို၊ ဩလော
 ကေန္တဿ၊ ကြည့်သောသူ၏၊ ရူပကာယေ၊ ရူပကာယ၌၊ ဂုဏာဂုဏံ၊ ကျေး
 ဇူးရှိသည်မရှိသည်ကို၊ အာဒံသေတိယထာ၊ လွန်စွာပြသကဲ့ သို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝိပဿနာသင်္ခါတော၊ ဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ သာ
 မညဗိသေသာဝဗောဓနတော၊ တူသည်၏အဖြစ်ထူးသည်၏အဖြစ်ကိုသိ
 စေတတ်သောကြောင့်၊ ဥာဏဒဿနဘူတော၊ ဥာဏ်အမြင် ဖြစ်၍ဖြစ်သော
 ဓမ္မာဒါသော၊ တရားတည်းဟူသောမှန်ကြေးမှုန်ကို၊ ဝိပဿန္တဿ၊ အဖန်
 တလဲလဲရှုသောသူအား၊ ဝေါဒါနသံကိလေသဓမ္မဝိဘာဝနေန၊ ပြုစင်ခြင်း
 ညစ်ညူးခြင်းတည်းဟူသောသဘောကို ထင်စွာပြသဖြင့်လည်းကောင်း၊
 တပ္ပဟာနဿာနေနစ၊ ထိုကိလေသာကိုပယ်ခြင်း၏ပြီးသဖြင့်၎င်း၊ ဝိသေသ
 တော၊ အထူးအားဖြင့်၊ နာမကာယေ နာမကာယ၌၊ ဂုဏံ၊ အပြစ်မရှင်ကျေး
 ဇူးအင်ကို၊ အာဒံသေတိ၊ ရှေ့ရှင်ပြင်မြင်စေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မဒါသံ
 ဂဟေတွာန၊ ဥာဏဒဿနမတ္တနော၊ ပစ္စဝေက္ခိဣမံကာယံ၊ သဗ္ဗသန္တရဗာ
 ဟိရန္တိ၊ ဓမ္မာဒါသံဂဟေတွာန၊ ဥာဏဒဿနမတ္တနောပစ္စဝေက္ခိဣမံကာ
 ယံသဗ္ဗသန္တရဗာဟိရံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကာယံ၊ ရုပ်နာမ်
 တရားအပေါင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဓမ္မသမူဟံ၊ တရားအပေါင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
 မေ၊ ငါ၏၊ ဣမံအတ္တဘာဝံ၊ ဤအတ္တဘောကို၊ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရာယတန
 ဘာဝတော၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနခြောက်ပါး ဗာဟိရာယတနခြောက်ပါး၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ သန္တရဗာဟိရံ၊ အတွင်းပနှင့်တကွဖြစ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အကြွင်း
 မရှိသော၊ အနာသေသံ အကြွင်းမရှိသော၊ ဓမ္မဒါသံ၊ တရားတည်းဟူ
 သောကြေးမှုန်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ အနိစ္စန္တိပိ၊ အနိစ္စဟူ၍လည်းကောင်း၊
 ဒုက္ခန္တိပိ၊ ဒုက္ခဟူ၍လည်းကောင်း၊ အနတ္တဘိပိ၊ အနတ္တဟူ၍၎င်း၊ ပဋိအ
 ဝေက္ခိ ကြိမ်ဘန်ထပ်ထပ်ရှုဆင်ခြင်ပြီး၊ ဥာဏစက္ခုနာ၊ ဥာဏ်မျက်စိဖြင့်၊
 ပဿိ၊ ရှုဆင်ခြင်ပြီး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဿတာဝ၊ ရှုသည်ဖြစ်၍သည်လျှင်၊ မယာ
 ငါသည်၊ အဇ္ဈတ္တဗ္ဗဗာဟိဒ္ဓါဟာတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗ္ဗဗာဟိဒ္ဓါစဟူသည်ကား၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ သန္တာနေစ၊ သန္တာန်၌လည်းကောင်း၊ တုစ္ဆေဝ၊ အချည်းအနှီး
 သော၊ ကာယော၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းဟုဆိုအပ်သောအတ္တဘောကို၊ အဒိ
 သာယ၊ ကြည့်ရှုထင်ထင်မြင်လတ်၏၊ နိစ္စသာရာဒိဝိရဟိတော၊ နိစ္စသာရစ
 သည်တို့မှကင်းခြင်းကြောင့်၊ တုစ္ဆေဝ၊ အချည်းနှီးသော၊ ခန္ဓပဉ္စကသင်္ခါ
 တော၊ ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္တဘာဝကာယော အတ္တ
 ဘောဟုဆိုအပ်သောကိုယ်ကို၊ ဥာဏစက္ခုနာ၊ ပညာမျက်စိဖြင့်၊ ယာယာဝ

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၁၄၆-ပုဏ္ဏမာသတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၆၁

တော၊ မဘောကံ မပြန်ဟုတ်မှန်သောအာ၊ ဖြင့်၊ အပသယိတ္ထ၊ ရှေ့၊ ရှုထင်ထင်
မြင်လတ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သကလဗ္ဗိ၊ အလုံး၊ စုံလည်းဖြစ်သော၊ ခန္ဓပဉ္စကံ၊
ခန္ဓာငါးပါး၊ အပေါင်းကို၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်၊ တို့၊ အဝိဇ္ဇာနိဂုဏဿ၊ အဝိဇ္ဇာဖြင့်
ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ တဏှာသံဂုဏဿ၊ တဏှာဖြင့်၊ ဆီးကား၊ ပိတ်ပင်အပ်
သော၊ ဗာလဿ၊ သူရိက်၏၊ အယံကသယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သ
မုဒါဂတော၊ ကောင်းစွာရောက်၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊
ကာယောဟိ၊ ကာယဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဒိဿထာတိဝဇ္ဇမိနာ၊
အဒိဿတဟူသောဤ၊ ဝါဌဖြင့်၊ ယဒေဝယသ္မိံကာယေ၊ အကြင်ကိုယ်၌၊
နဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မရှုအပ်၊ တံ၊ ထိုကိုယ်ကို၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်၏၊ ဒေါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယံကိုဗ္ဗိ၊
အဆုံးရုံသော၊ မယော၊ ငါသည်၊ ပသိတုဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်သောကိုယ်သည်၊ န
အတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကတကိစ္စတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ရဟန်း၊ ကိစ္စရှိသည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်
ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ပြောကြား၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဣမာဟိ
ဂါထာဟိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဒုတိယိကာယ၊ မယားဟောင်းအား၊ မွေ့၊ တရား
ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ တံ၊ ထိုမိန်းမကို၊ သရဏေသုစ၊ သရဏရုံ
တို့၌လည်းကောင်း၊ သီလေသုစ၊ သီလတို့၌လည်းကောင်း၊ သံပတိဋ္ဌ၊ ပေ
တွာ၊ ကောင်းစွာတည်စေ၍၊ ဥပယျာဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏၊ ပုဏ္ဏမာ
သတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ပုဏ္ဏမာသမထေရ်၏ဂါထာအခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
ပြီးခြင်းတို့ရောက်ပြီ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၁၄၇-နန္ဒကတ္ထေရဂါထာ၊

≡ ယထာဝိဘဒ္ဒေါ၊ အာဇဉ္ဇောတိအာဒိကော၊ ယထာဝိဘဒ္ဒေါ၊ အာဇဉ္ဇော
ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ အသက်ရှည်သော၊
နန္ဒကတ္ထေရဿ၊ နန္ဒကမထေရ်၏၊ ဂါတာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤနန္ဒ
ကမထေရ်သည်သည်၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊
ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထို
ထိုဘဝ၌၊ ပုညာနံ၊ ကောင် မှတို့ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
သိဝိသ၊ သိဝိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာ
လေ၊ လက်လက်တော်၌၊ ပစ္စန္ဒဒေသေ၊ ပစ္စန္ဒရာဇ်အရပ်၌၊ ဥပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်

ချီ၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပစ္စေခ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊
 ဝနစာရိကော၊ တောသားမူဆိုးသည်၊ ဟုတွဲ-၊ ဖြစ်၍၊ ဝိစရန္တော ဟုညွှတ်
 လည်သည်ဖြစ်၍၊ ကေဒိဿံ၊ တနေ့သန္ဓေသန္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စက်မန
 ဌာနံ၊ စကြံသွားရာအရပ်ကို၊ ဒိသွာ မြင်၍၊ ပသန္တိစက္ကော၊ ကြည်ညိုသော
 စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွဲ-၊ ဖြစ်၊ ဝါလုကာ၊ သဲတို့ကို၊ ဩကိရိ ကြံ့ခါးသော၊ ထို
 တောသားမူဆိုးသည်၊ တေနုပညကဓမ္မန၊ ထိုကောင် မှုကကြောင့်၊ ဒေဝ
 မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်ဘုံ၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊
 ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤဇာတိဘုရား ပွင့်တော်မူဆဲအခါ၌၊ စိတ္တယံ၊ စိတ်
 ပြည်၌၊ ဂဟပတိကုလေ၊ သူကြွယ်မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ ဖြစ်လာ၏၊ တဿ၊ ထိုသတို့
 သားအား၊ နန္ဒကောလိနာမံ၊ နန္ဒကဟူသောအမည်ကို၊ အကံသု ပြုကုန်၏၊
 အဿ၊ ထိုနန္ဒကသတို့သား၏၊ ဇေဋ္ဌကဘာတာပန၊ အစ်ကိုယံကြီးသည်
 ကား၊ ဘုရတောနာမ၊ ဘရတမည်၏၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒကမထေရ်၏၊ ပုဗ္ဗယော
 ဂေါ၊ ရှေ့၌ဖြစ်သော အားတုတ်ခြင်းသည်၊ အနန္တဗုဒ္ဓတ္ထိ၊ အခြားမရှိ
 သောဗုဒ္ဓု၌၊ အာဝိ၊ ဆင်စွာ၊ သာဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တေဉ္စတောဝိ၊ ထိုညီ
 နောင်နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊
 ပစ္စေခ၊ ရောက်၍၊ အာယသ္မန္တံသောဏံ၊ အရှင်သောဏကို၊ ကောဠိဝိသံ၊
 ကောဠိဝိသသဘို့သားကို၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုသည်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တ
 ထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သုရဘလော၊ နှံ့ညံ့သော၊ သောဏော
 ဝိနာမ၊ သောဏသတို့သားစဉ်ချက်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုသေး၏၊ မယံ၊
 ဇာတိသည်၊ ကိမာ ပန၊ အဘယ်ဆိုသွယ်နှင့်အံ့နည်း၊ ဣတ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇိ
 သု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုညီနောင်နှစ်ယောက်တို့တွင်၊ ဘရတော၊
 ဘရတအစ်ကိုသည်၊ နဝိနုဿေဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ
 ကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ရှိ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ နန္ဒကောပန၊ နန္ဒကသည်ကား၊ ကိလေသာနံ၊
 ကိလေသာတို့၏၊ ဗလဝဘာဝေန၊ အကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တာဝ၊
 ထိုမျှလောက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿက္ကံပေတံ၊ လုံ့လပြုစေ
 မြင်၍၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မ ဌာနံ၌၊
 ကမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းအမှုကို၊ ကပေါတိဇေဝ၊ ပြုသည်သာလျှင်တည်း၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုညီဖြစ်သော နန္ဒကမထေရ်၏၊ ဘရတက္ကရော၊
 ဘရတမထေရ်သည်၊ အာသယံ၊ အလိုကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ အာသယော၊
 မှီခိုရာသည်၊ ဘဝိတုကာမော၊ ဖြစ်လိုသည်၊ ဟုတွဲ-၊ ဖြစ်၍၊ ကံ၊ ထိုညီ

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၁၄၇-နန္ဒကတ္ထေရဂါယာ၊ ၃၆၃

ဖြစ်သော နန္ဒကမထေရ်ကို၊ ပစ္ဆိမသမဏံ၊ နောက်လိုက် ရဟန်းကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနတော၊ ကျောင်းမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ မဂ္ဂသမိပ၊
လမ်းခရီး၏အနီး၌၊ နိဿိန္နော၊ နေချက်၊ ဝိပဿနာကထံ၊ ဝိပဿနာနှင့်စပ်
သောစကားကို၊ ကထေသိ၊ ပြောဟော၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌
လည်း၊ သကမ္မသုတ္တ၊ ထွန်းကုန်သည်သည်၊ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသည်ရှိသော်
သကဓမ္မ၊ ထွန်းလင်းလျှော့၊ ဘသော၊ ကော၊ တကောင်သော၊ ဂေါဏော၊
နွားသည်၊ ဝိက္ခလ္လဋ္ဌာနော၊ ညွှန်နှစ်ညွှန်၊ ဝိ၊ ရှိရာအရပ်၌၊ သကဓမ္မံ၊ ထွန်းကုန်
ဥဒ္ဓရိ၊ ထုံ၊ ထုတ်ဆယ်၊ ခြင်း၌၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ပရိပတိ၊ လည်း၏၊ တတော၊ ထို၊ နှုတ်ညွှန်ရှိရာအရပ်၌လည်းသောအခါ
၌၊ နံ၊ ထိုနွားကို၊ သတ္တဝ၊ ယော၊ ထွန်းကုန်သည်သည်၊ သကဓမ္မံ၊ ထွန်းမိုး
မောစေတွာ၊ ချွတ်စေ၍၊ တံ၊ ထို၊ မြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပါနီယဉ္စ၊ သောက်
ရေကိုလည်းကောင်း၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ပရိဿမံ၊ ပင်ပန်းခြင်းကို၊ အပနေတွာ၊
ပယ်ဖျောက်၍၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ပုဓေ၊ ထွန်းဦး၌၊ ယောဇေသိ၊ ကပြန်၏၊ တ
တော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဂေါဏော၊ နွားသည်၊ သန္တပရိဿမော၊ ငြိမ်းပြီးသောပင်
ပန်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓပလော၊ ရအပ်သောအားရှိသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တံသကဓမ္မံ၊ ထိုထွန်းကုန်၊ ဝိက္ခလ္လဋ္ဌာနတော၊ ညွှန်ရှိရာအရပ်
မှ၊ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ထလေ၊ ကြည်းကုန်း၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏၊
အသ၊ ထို အခါ၌၊ တရတတ္ထေရော၊ တရတမထေရ်သည်၊ နန္ဒကဿ၊ နန္ဒက
မထေရ်အား၊ အာဝုဿသနန္ဒက၊ ငါ့ရှင်နန္ဒက၊ ဣမဿ၊ ဤနွား၏၊ ကမ္မံ၊ အမှု
ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဿသိနောပဿသိနု၊ မြင်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊
ထိုနန္ဒကမထေရ်ကို၊ နိဒဿေတွာ၊ ပြ၍၊ တေန၊ ထိုနန္ဒကမထေရ်သည်၊
ပဿာမိ၊ မြင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဣမေတ္ထံ၊ ဤအ
ကြောင်းကို၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥပဓာရေဟိ၊ မှတ်လေဆောင်လေလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အတရော၊ နန္ဒကမထေရ်သည်၊ အယံဂေါဏော၊
ဤနွားသည်၊ ဝုပသန္တပရိဿမော၊ ငြိမ်းပြီးသော ပင်ပန်းခြင်း ရှိသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပကံဋ္ဌာနတော၊ ညွှန်ရှိရာအရပ်မှ၊ ဘာရံ၊ ဝန်ကို၊ ဥဗ္ဗဟတိယ
ထာ၊ နှုတ်ဆောင်ဘိသကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ မယာမိ၊ ငါ့သည်လည်း၊ ဘံသာရ
ပကံတော၊ ဘံသာရာတည်းဟူသောညွှန်းမှ၊ အတ္တော၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓရိ
တဗ္ဗာ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တမေဝ၊ ထိုနွားကိုပင်လျှင်၊ အာ
ရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မံ၊
စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နမိ၊ သေဝ၊ မကြာမီ

၃၃၄ စေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဗုဒ္ဓိယထွေ

သာယျင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏ်၊ ရောဂ်လေ၏၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိဋ္ဌံ၊ ။

၁။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မိဂလုဒ္ဒေါ၊ သားသတ်အမျိုးတောမူ
ဆိုးသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူ ၏၊ ကာနနေ၊ အသံကျည်ကျည်မည်ရာဖြစ်သော
အရညော၊ တော၌၊ ဝါတမိဂံ၊ သမင်ပျံကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်၊
စက်မံ၊ တိဿမြတ်စွာဘုရား၏ စင်ကြိုတော်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒ္ဓသံ၊
မြင်ရ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥစ္ဆန္တိ၊ ခါးပိုက်ဖြင့်၊ ပုဋ္ဌိနံ၊ သဲကို၊ ဂယ၊ ဆောင်ယူ၍
သိရိမတော၊ ဘုန်းကြက်သရေရှိတော်မူသော၊ သုဂတဿ၊ တိဿမည်
တွင်ဘုရားရှင်၏၊ စက်မေ၊ စင်ကြိုတော်၌၊ ပဿန္တိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်
ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၎င်း၊ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ
ဖြစ်၍၎င်း၊ ဩဘိရိ၊ ကြံခဲဘူး၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိ၊ သေကပ္ပေ
သုံးဆူတကမ္ဘာထက်၌၊ ပုဋ္ဌိနံ သဲကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာကိရိ၊ ကြံခဲဘူး
၏၊ တဿကမ္ဘဿ၊ ထိုသဲကြီးသကောင် မှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်းဖြင့်၊
ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာသံဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းတည်း
ဟူသောအကျိုးသတ်၊ ပုဋ္ဌိနဿ၊ သဲကြီးသကောင်းမှုကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုး
ပေးတည်း၊ မယှံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်
ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
တော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။

ဗန၊ ထိုမှတပါး၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အတ္တ
နေ၊ မိမိ၏၊ ဇေဋ္ဌဘာတိကဿ၊ အစ်ကိုယ်ကြီးဖြစ်သော၊ ဘရတတ္ထေရဿ
ဘရတမထရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာက
ရောန္တော၊ ပြောကြားလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယထာပိဘဒ္ဒေါအာဇညော
(ပ)ပုတ္တံဗုဒ္ဓဿ၊ ဩ၊ သန္တိ၊ ယထာပိဘဒ္ဒေါအာဇညော(ပ)ပုတ္တံဗုဒ္ဓဿ၊ ဩ
ရသံဟူ၍၊ ဂါထာနွယ်၊ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊
ဘဒ္ဒေါ၊ ဇောတ်အားမစောင်းလုံ၊ လကောင်းသော၊ အာဇညော၊ နွားလားဥသ
ဘဇာနေယျသည်၊ ခလိတွာ၊ ချွတ်ချော်တိမ်းပါးလမ်းမှောက်မှား၍၊ ပတိဋ္ဌာ
တိယထာ၊ တည်သကဲ့သို့၊ အပိ၊ ထိုအတူလျှင်၊ ဘိယေသာ၊ လွန်စွာ၊ သံပေဂံ၊
ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ လဒ္ဓါန၊ ရ၍၊ အဒိ၊ နာ၊ မတွန့်တိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ
ဖြစ်၍ ရှု၊ မိမိဆောင်အပ်သောဝန်ကို၊ ဝဟတေ၊ ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ ဧဝံ၊
ဤအတူ၊ ဒဿနဿမ္ပန္နံ၊ ဥာဏ်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၇-နန္ဒကတ္တေရဂါယာ၊ ၃၆၅

ဘုရား၏၊ ဩရသံ၊ ရင်၌ဖြစ်သော၊ ပုတ္တံ၊ သား၊ ဖြစ်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ တပည့်ဖြစ်သော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အာဇာနိပံ၊ နွားသားဥသတတူ၊ မာရေထ၊ မှတ်ကြလေကုန်သော၊ ။

တက္က၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဘိယျောလဒ္ဓါနသံဝေဂံအဒိနောဝဟတေရုရန္တိ၊ ဘိယျောလဒ္ဓါနသံဝေဂံအဒိနောဝဟတေရုရံဟူသည်ကား၊ အာဂတဿ၊ ရောက်လာသော၊ ဘာရဿ၊ ဝန်ကို၊ ယဒိဒံယံအုဒံအာဝဟနံ၊ အကြင်ရှက်ဆောင်ခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့ရှက်ဆောင်ခြင်းသည်၊ ယေ၊ ငါ၏၊ ဧဝံ၊ ယထာဓိရိယာနံ၊ ဧတံ၊ လုံ့လဇီရိယတို့အား၊ အနုန္တဝိကံ၊ အလွန်သင့်တင့်လျောက်ပတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သံဝေဂံ၊ ထိတ်သန့်ခြင်းကို၊ လဘိတွာရန္တိ၊ အဒိနော၊ မတွန့်တုံသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဒိနမာနသော၊ အလိနစိတ္တော၊ မတွန့်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အသိနောတိဝါ၊ အသိနောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သောဝေဝတ္ထော၊ ထိုအဒိနသဒ္ဓါ၏ အနက်ပင်သည်၊ ဘိယျောတိ၊ ဘိယျောဟူသည်ကား၊ ပုနပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲသော၊ ထိုနန္ဒကမထေရ်သည်၊ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်မှဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရရံဘာရံ၊ ဝန်ကို၊ ဝဟတေ၊ ရှက်ဆောင်၏၊ ဥဗ္ဗဟတိ၊ ရွက်ဆောင်အပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သံ၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ရမဏိယဝိဟာရေတ္ထေရဿ၊ ရမဏိယဝိဟာရမထေရ်၏၊ ဂါထာဝဏ္ဏနာယံ၊ ဂါထာအဖွင့်၌၊ ပုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာတည်း၊ နန္ဒကတ္တေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ နန္ဒကမထေရ်၏ဂါထာအဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၈-ဘရတတ္တေရဂါယာ၊

☞ ဧဟိနန္ဒကဂစ္ဆာမတိအာဒိကာ၊ ဧဟိနန္ဒကဂစ္ဆာမဤသ္မိ အစရှိကုန်သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ နှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဘရတတ္တေရဿ၊ ဘရတမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ ဝီရေ၊ အကျယ် ဘိုဆိုပြီးအံ၊ အသံ၊ ဤဘရတမထေရ်သည်၊ အနော၊ အသိသာ၊ အနောမဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဘုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ ထိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ မနုညဒဿနံ၊ နှစ်သက်သဖြင့်ရှုအပ်သော၊

မရသုဒ္ဓသမ္ပယံ။ နှံညံသောကောင်းသောအတွေရှိသော၊ ဥပါဟနန္ဓယံ။
 ထိနပ် အစုံကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ စက်မန္တံ၊
 ထိုမှဤမှကြိုကြွတော်မူသော၊ သတ္တဝါ၊ အနောမဒယိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပါဟ
 နာ၊ ထိနပ်တို့ကို၊ ဥပနာမေတွာ၊ ကင်၍၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဘိဈာ
 ဝု၊ စီးတော်မူပါလော၊ အယံဥပါဟနာ၊ ဤထိနပ်သည်၊ မမ၊ အက္ခန္တိအာ၊
 ဒိဗ္ဗာရတ္တံ ရှစ်မြင့်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးဒွေပွားအလို၊
 ဌာသည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဌာသည်းကောင်း၊ အယံ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊
 ထိုအမျိုးသားအား၊ အဂ္ဂဗျနတ္ထံ ခြီး၊ မြှောက်ထောက်ပုံခြင်း၊ ဌာ၊ ဥပါဟနာ၊
 ထိနပ်တို့ကို၊ အဘိဈဟိ၊ တက်စီးတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား
 သည်၊ တေနုညကမ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဧဝမနုဿသု၊ နတ်
 ပြည်သူပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်သည်သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြာဇော
 ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ စစ္စာနဂရေ၊ မွေ့ပြည်၌၊ ဂဟပ
 တိကုလေ၊ သူကြွယ်မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ အယံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား
 အား၊ ဘရတောတိနာမံ၊ ဘရတဟူသောအမည်သည်၊ အဟောယိ၊ ဖြစ်၏၊
 သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝိညာဘံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်
 သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ သောဏတ္ထေရဿ၊ သောဏမထေရ်၏၊
 ပဗ္ဗဇိဘဘာဝံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သောဝိနာမေ၊ ထိုသော
 ဏသတို့သားမည်စည်လျက်၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုသေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာ
 တသံဝေဂေါ၊ ဖြစ်သောထိတ်သန့်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရဟန်းပြု၍၊ ကတပုဗ္ဗကိစ္စော၊ ပြုအပ်သောပုဗ္ဗကိစ္စရှိသည်၊ ဟုတွာ ဖြစ်၍၊
 ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်၌၊ ကမ္မံ၊ စိ ဖြန့်ခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊
 ပြုသည်ရှိသော်၊ နမိခဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်
 ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောယိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါ
 နေ၊ အပဒါနိ၌။ ။

လောကဇေဋ္ဌော။ သတ္တလော ကထက်ကြီးတော်မူသော၊ နရာသ
 ဘော၊ နတ်ဗြဟ္မာလူ မြတ်တော်မူသော၊ အနောမဒယိ၊ အနာမဒယိ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိဝါဝိဟာရာ၊ နေ့သန့်ရ အရင်မှ၊ နိက္ခန္ဓ၊ ထွက်၍၊
 စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စင်္ကမံ၊ ကြံ့
 ထက်သို့၊ အာရူဟိ၊ တက်တော်မူ၏၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်စီရင်

၂-နုကမ္ပိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၁၄၈-ဘရုတံတ္ထရဂါထာ၊ ၃၆၇

အပ်သော၊ပါနမိ'၊ဘိနပ်ကို၊ဂယ၊ယူ၍၊အဟံ၊ငါသည်၊ အခွါနံ၊အခွန်ရှည်
 စွာယူစနာဝက်ခရီးစက်ကို၊ပဗ္ဗိပဗ္ဗိးသွား၏ တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌၊ ပတ္တိကံ၊
 မြေချင်ကြွဆန်စက်တော်ပြန်သော၊ စာရဒသနံ၊ မခပ်၊ရှာဝွလ်လွန်တင့်
 တယ်သော၊သမ္ပုဒ္ဓံ၊ အနောမဒသိမြတ်စွာဘုရားဘိုးအဒ္ဓသသံ၊ဖူးမြင်
 ရပြီ၊သကဗိတ္တံ၊မိမိစိတ်ကို၊ပသာဒေတွာ၊ကြည်ညိုစေ၍ ပါနမိ'၊ဘိနပ်ကို
 နိဟရိတွာန၊သုတ်ယူ၍၊ ပ၊ဒမူလေ၊ မြေတောင့်ရင်း၌၊ ဌပေတွာ၊ထား၍၊ဣ
 ဒံဝစနံ၊ဤစကားကို၊အဗြုဗိ၊ ယျောက်ကြားပြီ၊မဟာပရိ၊ ကြီးသောလုံ့လ
 ရှိတော်မူသော၊ သုဂတန္တံ၊ ဂတိကောင် ပွန်ထူးချွန်လေပ် ပေးဝေတတ်
 သော၊ဝိနာယ က၊ဝေနေယျကြာသတ္တဝါကို၊ဗ္ဗုဒ္ဓံညာသောဝင်ဆောင်တော်
 မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား၊တံ၊အရှင်ဘုရားသည်၊အဘိရူပာ၊တကတော်
 မူလော၊ဣတော၊ဤဘိနပ်အလှူကြောင့်၊ဖလံ၊ကောင်းကျိုးဟု လာဘိဿာမိ
 လှိုပါ၏၊သောအတ္ထော၊ထိုအကျိုးသည်၊မေ၊အက္ခန္တိပံအား၊ သမိတ္တတု၊
 ပြည့်စုံပါစေလောကဇေဋ္ဌော၊ သတ္တလောကထက်ကြီးတော်မူသော၊နရာ
 သဘော၊ နတ်ဗြဟ္မာလူမြတ်တော်မူသော၊အနောမဒသိ၊ အနောမဒသိ
 အမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပါနမိ'၊ဘိနပ်ကို၊အဘိ
 ရူပိဟ္မာ၊စီးတော်မူပြီ၍၊ဣဒံဝစနံ၊ဤဆိုသတ္တံ့သောစကားတော်ကို၊အဗြု
 ဗိ၊ဟောတော်မူ၏၊ယော၊အကြင်ဒ၊ယကသည်၊ မေ၊ငါ့အား၊ပါနမိ'၊ဘိ
 နပ်ကို၊ပသာဒေ၊ကြည်ညိုသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊သေဟိပါဏီဘိ၊မိမိလက်
 တို့ဖြင့်၊ အဒဒါ၊ကပ်လှူ၏၊ တံ၊ ထိုဒ၊ယကကို၊အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂဏ္ဌ
 ဟိဿာမိ၊ကြားပေအံ့၊ ဘာသတော၊ဟောတော်မူလတ္တံ့သော၊မမ၊ငါဘု
 ရား၏၊သန္တိကာ၊အထံတော်မှ၊သာခဝေါ၊သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊
 တုဌေ၊သင်တို့သည်၊ သုဏာထ၊နာကြကုန်လော့၊ဗုဒ္ဓဿ၊ အနောမဒသိ
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိနံ၊အသံတော်ကို၊ အညာယ၊ကြားသိ၍၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂိတ္တံ၊
 တက်ကြွသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ သုမနာ၊ခပ်၊မြောက်
 ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ဝေဒစာတာ၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ကတဉ္စထိ၊ ချီအပ်သော လက်အုပ်ရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော၊ဒေဝါ၊နတ်တို့သည်၊သမာဂတာ
 အညီ ၃.ညွှန်ရောက်လာကုန်၏၊ ပါနဒိနံ၊ဘိနပ်တို့ကို၊ ဖပဒါနေန၊ လှူ
 ခြင်းကြောင့်၊အဟံ၊ဤဘိနပ်လှူသောဒ၊ယကသည်၊ သုခိတော၊ချမ်းသာ
 ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဘာဿာ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊
 ပညာသက္ကတ္တံ၊အကြံမငါးဆယ်၊ဒေဝန္တံ၊နတ်မင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ကရိသာ

၃၆၈. ထေရဝါဒအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

တိ၊ ဝိးအရ်ရလတ္တံ၊ သဟဿကုတ္တံ၊ အကြိမ်တထောင်၊ စက္ကဝတ္တိ၊ ကြော
ရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊
ပဒေသရေန္တံ၊ ပဒေသရာဇ်မင်း၏အဖြစ်သည်၊ ဝိပုလံ၊ များစွာ၊ နန္ဒ၊ ကေနတော
အရေအတွက်အားဖြင့်၊ အသင်္ခယံ၊ မရေတွက်နိုင်၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ
အပရိမေယျကပ္ပေ၊ မရေတွက်နိုင်သောကမ္ဘာ၌၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝ၊
ဩက္ကာကမင်းမျိုးဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါ
တမအမည်တော်ရှိသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေးလော
ကန္တံ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ တဿ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊
လောကုတ္တရာတရားမြတ်တို့၌၊ ဒေယာဒေါ၊ အမွေခံယူတတ်သော၊ ဓမ္မနိဗ္ဗိ
တော၊ လောကုတ္တရာဓမ္မပေါင်းနှိုးဖန်ဆင်းအပ်ပြီးသော၊ ဩရသော၊ ရွှေ့မင်
တော်၌သားတော်စစ်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသော
အာသဝေါတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်သိ၍၊ အနာသဝေါ၊
အာသဝေါကင်းသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာပိဿတိ၊ ငြိမ်းလတ္တံ၊ ပုညဝါ၊
ထူးရှိသောသူသည်၊ ဧဝလောကေဝါ၊ နတ်ပြည်၌လည်းကောင်း၊ မနုဿ
ဝါ၊ လူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ ဧဝယာနပဋိသင်္ခ
နတ်တို့၏ယာဉ်၌တူသော၊ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို၊ ပဋိလဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ၊
ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သိဝိကာ၊ ထမ်းစင်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဝဟံ၊ ပေါင်ချုပ်သည်လည်းကောင်း၊ သမေလင်္ကတာ၊
ကောင်းစွာ တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ဟတ္ထိနော၊ ဆင်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အာဇညသံယုတ္တာ၊ အာဇာနည်မြင်းကကုန်သော၊ ရတဝဂ၊ ရထား
တို့သည်လည်းကောင်း၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ မေ၊ ငါးအား၊ ပါတုဘဝန္တိ၊
ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ အဂါရာ၊ အိမ်ရာတည်ထောင်လူ
တို့ဘောင်မှ၊ နိက္ခမန္တေဟိ၊ တောထွက်ကုန်သော်လည်း၊ ရထေန၊ ရထား
ဖြင့်၊ နိက္ခမိ ထွက်ရ၏၊ ကေသေသု၊ ဆံတို့ကို၊ ဆိန္ဒုမာနေသု၊ ရိပ်ဖြတ်အပ်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပါပုဂ္ဂံ၊ ရောက်လေ၏၊
မသ္မံ၊ ငါးအား၊ လာဘာ၊ ရတော်ပေစွ၊ မေ၊ ငါးအား၊ သုလန္တံ၊ ကောင်းသောရ
ခြင်းပေတည်း၊ ဝါဏိန္တံ၊ သိနပ်ကည်းဟူသော ကုန်သွယ်ခြင်းကို၊ သုပ
ယောဇိတံ၊ ကောင်းစွာယှဉ်အပ်၏၊ ကေပါနမိ၊ သိနပ်တရန်ကို၊ ခုတွေန၊ လူ
ရသောကြောင့်၊ အစလံ၊ လောကဓံဘရားတို့ကြောင့်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော
ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဏ္ဏာ၊ ရောက်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊
အပရိမေယျကပ္ပေ၊ မရေမတွက်နိုင်သော ကမ္ဘာသက်၌၊ ယံ၊ နမိ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၁၄၈-ဘရတတ္ထရဂါယာ၊ ၃၆၉

အကြင်ဘိနဝ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါယိ၊ ယူခဲ့ဘူး၏။ တေနကမ္မေန၊ ထို
ဘိနဝ်လွှဲသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနဿိ၊
မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းဟူသော အကျိုးသံည်း၊ ပါနုမိဿ၊ ဘိနဝ်
အလွှဲ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသော၊ ကိလေသတို့
ကိုး၊ ဝျာပိတာ၊ ဗုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာ
သနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာစွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်။
ဟုတွားဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကနိဋ္ဌဘာတိကေန၊ ညီငယ်ဖြစ်သော၊
နန္ဒကတ္ထေရေန၊ နန္ဒကမထေရ်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊
ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏော၊ ဖြေ
ကြားခြင်းကို၊ ကဏေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နန္ဒကော
ဝိ၊ နန္ဒကသည်လည်း၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဟန္တ၊
ယခု၊ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ ဝုသိ
တဗြဟ္မစရိယတံ၊ သုံးအပ်ပြီးသော မြတ်သော အကုဋ်သတင်းသုံးခြင်း
ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ နဝေဒိဿာမ၊ ကြားလျှောက်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဥပ္ပန္နံ၊
ဖြစ်သော၊ ဝိတက္ကံ ဝိတက်ကို၊ နန္ဒကတ္ထေရဿ၊ နန္ဒက မထေရ်အား၊
ကသန္တော၊ ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဟိနန္ဒကဝန္တောမ၊ ပ၊ သဗ္ဗသံယော
ဇနက္ခယောတိ၊ ဧဟိနန္ဒကဝန္တောမ၊ ပ၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယောဟူ၍၊ ဂါ
ထာနွဿံ၊ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ နန္ဒက၊ ငါ့ညီလူလှ
နန္ဒက၊ ဧဟိ၊ လာလော၊ ဥပ္ပဇ္ဈာယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ
တော်သို့၊ ဝန္တောမ၊ သွားကုန်အံ့၊ ဗုဒ္ဓေသေဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊
မျက်မှောက်၌ သိဟာနာဒံ၊ ကေသရာခြံသို့ မင်း၏ အဆံကဲ့သို့သော ရေငုံ
သောအသံကို၊ နုဒိဿာမ၊ ကြားလျှောက်ကုန်အံ့၊ မုနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ နော၊ ငါတို့ကို၊ အနန္တကမ္ပိယ၊ သနားတော်မူသဖြင့်၊ ယာယ၊ အကြင်
အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊ အဋ္ဌေ၊ ငါတို့ကို၊ ပဗ္ဗဇယိ၊ ရဟန္တ ပြုတော်
မူ၏၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊ အလုံးစုံသောသံ
ယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအကျိုးသည်၊ အ
နုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ပါပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နန္ဒကဝတိ၊ နန္ဒကဟူသည်ကား၊
အာသပနံ၊ အာသုပ်တည်း၊ ဧဟိတံ၊ ဧဟိဟူသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒကမ

ထေရ်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တိကေကရဏံ၊ မိမိထံမှောက်ရောက်အောင်
ပြုခြင်းတည်း။ ဂစ္ဆာမာတိ၊ ဂစ္ဆာမဟူသောဤစကားသည်၊ တေန၊ ထိုညီ
ဖြစ်သောနန္ဒကမထေရ်သည် လည်းကောင်း။ အတ္တနာစ၊ မိမိဟုဆိုအပ်
သောဘရတမထေရ်သည်လည်းကောင်း။ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းတည်း၊ ကာ
တဗ္ဗကြိယာဝစနံ၊ ပြုအပ်သောကြိယာကိုဆိုသောစကားတည်း။ ဥပဇ္ဈာ
ယဿာတိ၊ ဥပဇ္ဈာယဿဟူသည်ကား၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမန္တပက္ခနာစ၊
သမန္တပက္ခဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာစ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြစ်လည်းကောင်း။
သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အာသယာနုသယာဒိနံ၊ အလိုအနုသယစရိုက်
အစရှိသည်တို့ကို၊ ယထာဘူ၊ ဝိလောကနေန၊ မသောက်မပြန်ဟုတ်မှန်စွာ
ကြည့်ရှုတော်မူသဖြင့်၊ သဒေဝကဿ၊ ဗြဟ္မာမလဝိ နတ်နှင့်တကွသော၊
လောကဿစ၊ လူအပေါင်း၏လည်း။ ဝဇ္ဇာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကြီးအပြစ်ငယ်ကို၊
ဥပနိဇ္ဈာယတိ၊ ကင်၍ရှုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိသေသတော၊
အထူးအားဖြင့်၊ ဥပဇ္ဈာယောတိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သည်၏
အဖြစ်သို့၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်အကျို ၄၊ မေနတ္ထံ၊ သွား
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတံ၊ ပြုခြင်း၄၊ သိဟနာဒံနိဿာမဗုဒ္ဓသဗ္ဗဿ
သဗ္ဗခါတံ၊ သိဟနာဒံနိဿာမဗုဒ္ဓသဗ္ဗဿသဗ္ဗခါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ ယထာဘူဂုဏာတိဗျာဟရတာယ၊ အကြင်အကြင်မသောက်
မပြန် ဟုတ်မှန်တိုင်းသော လောကုတ္တရာ ဂုဏ်စကားကို လျှောက်ကြား
သည်အဖြစ်ဖြင့်၊ အဘိတနာဒ ဘာဝတော၊ ကြောက်ရွံ့ ဖြစ်မရှိသော
အသံကြောင့်၊ သိဟနာဒံ၊ သိဟနာဒမည်၏၊ ဗုဒ္ဓဿသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ တတောဇေ၊ ထိုသို့မချွတ်မခွသမ္ဗုဒ္ဓ စစ်ဖြစ်တောမူသော
ကြောင့်သာလျှင်၊ သမ္ဗုသတ္တုတ္တမတာယ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ထက်
မြတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သေဋ္ဌဿ၊ မြတ်တော်မူသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
ဗုဒ္ဓါနံ၊ သာဝကဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ အစရှိသည်တို့ထက်၊ သေဋ္ဌဿ၊ မြတ်
တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ ဝုရတော၊ ရှေ့တော်
၌၊ နိဿာမ၊ ကျူးရင့်လျှောက်ထားကျုံးဝါကုန်အံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ ယထာပနံ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ သိဟ
နာဒံ၊ ခြေသို့မင်းကဲ့သို့ရဲတင်းသောအသံကို၊ နိဗ္ဗတကာမော၊ ကျူးဝါးလို၏၊
တံ၊ ထိုကျူးဝါးသောအခြင်းအရာကို၊ ဒသေဋ္ဌော၊ ပြလိုသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ယသ္မာသိဂါထံ၊ ယသ္မာဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၈-ဘရတတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၇၁

ဇ္ဇိတတ္ထ၊ ထိဂါထာ၌၊ ယာယာတိ၊ ယာယဟူသည်ကား၊ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်
အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊ ယာယ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်
တည်းဟူသောအကျိုးဖြစ်ခြင်း၌၊ ယဒတ္ထာနုပ္ပတ္တိယာ၊ အကြင်အရဟတ္တ
ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအကျိုးသို့ရောက်ခြင်း၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နောတိ၊ နောဟူသည်ကား၊ အမှကံ၊ ငါတို့
ကို၊ အနုကမ္ပ၊ ယာတိ၊ အနု ဣယဟူသည်ကား၊ အနုဂ္ဂဗ္ဗာနေန၊ ခြံ ခြံ
တော်မူသဖြင့်၊ အမှေခွပ် ငါတို့ညှိနေ ဝှံ့နှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း၊ ပဗ္ဗာဇ
ယိ၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊ မုနိတိ၊ မုနိဟူသည်
ကား၊ ဘဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ သော၊ အတ္ထော၊
ထိုအလုံ့ရံသောအကျိုးသည်၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ခယတူ
တော၊ ကုန်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အရဟတ္တပလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးသို့၊
နော၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အမှေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရပါပြီ၊
အဓိဂတော၊ ရပါပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ဘရတတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဘရတမထေရ်၏ ဂါထာအသွင်သည်၊ နိဗ္ဗိ
တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၉-ဘာရန္တိဇတ္ထေရဂါထာ၊

နဒန္တိဇေံသပ္ပညာတိ အာဒိကာ၊ နဒန္တိဇေံ သပ္ပညာဤသို့ အစရှိကုန်
သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဘာရန္တိ
ဇေယ၊ ဘာရန္တိဇ၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယတ္တိ၊ ဤအာရန္တိဇမထေရ်
သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုအပ်သော
ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊
ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိ၊ သေကပ္ပေသုံးဆူတကမ္ဘာထက်၌၊ ကုလ
ဝေဟော၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နုပ္ပတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြာလိမ္မာသည်၏အ
ဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သုမနံ
နာမ၊ သုမနအမည်တော်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊
ဝိဗ္ဗာယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ စရန္တံ၊ ကြွေတော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပသန္တ
မာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုပရိက္ခံ၊ ရင့်လေ
ပြီးသော၊ ဝဇ္ဇိကာရပလံ၊ နွယ်ချိုသီးကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ သော၊ ထို

၃၇၂ လေရဂါသာဓမ္မကထာနိဿယ-ခုတ်ယတွဲ

အမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနပုည ကမ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှု ကံကြောင့်၊
 ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်၊
 ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရား ပွင့်တော်မူဆဲ အခါ၌၊
 ရာဇဝဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ဗုဒ္ဓဘွားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်
 လာ၏၊ ဂေါတ္တနာမေန၊ အနွယ်အမည်အားဖြင့်၊ ဘာဒေါဇောတွေဝ၊ ဘာရ
 ဒေါဇောဗျာဓိသုလျှင်၊ ပညာ ယိက္ခ၊ ထင်ရှားကြ၏၊ သော၊ ထိုဘာဒေါဇောသည်၊
 ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်အရွယ်ရောက်လတ်သော် ဗာရာဏသီ၊ အိမ်
 ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊ ဝသန္တော၊ နေလျက်၊ ဧကပုတ္တံ၊ တယောက်
 တည်းသောသားကို၊ လာဘိ၊ ရှေ့၊ တဿ၊ ထိုသားအား၊ ကဏ္ဍမိန္ဒောတိ နာမံ၊
 ကဏ္ဍမိန္ဒဟူသော အမည်ကို၊ အကသိ၊ ပြု၏၊ တဿ၊ ထိုကဏ္ဍမိန္ဒအမည်
 ရသောသတို့သား၏ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တကဝ
 သေ၊ ရောက်သောအခါ၌၊ တာတ၊ ချစ်သာကဏ္ဍမိန္ဒ၊ အသုကသ နာမ၊
 ဤအမည်ရှိသော၊ အာရဂိယသ၊ ဆရာ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ သိပ္ပံ၊
 အတတ်ပညာကို၊ သိက္ခိတွာ၊ သင်၍၊ ဧဟိ၊ လာခဲ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုက
 ဏ္ဍမိန္ဒကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တက္ကသီလံ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့၊ ပေသေသိ၊ စေ
 လိုက်၏၊ သော၊ ထိုကဏ္ဍမိန္ဒသတို့သားသည်၊ ဝစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိ
 သော်၊ အန္တရမက္ခ၊ ခရီးအကြား၌၊ သန္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကံ၊
 တပည့်ဖြစ်သော၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကလျာ
 ဏမိတ္တဖြစ်သော၊ မဟာဓထရံ၊ မထေရ်ကြီးကို၊ လာဘိတွာ၊ အဖို့သဟဲတ
 ကဲ၍ တဿ၊ ထိုမထေရ်ကြီး၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ တရားတော်ကို၊
 သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊ ပဋိလဋ္ဌသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကတပုဗ္ဗကံတွေဝ၊ ပြုအပ်သော ပုဗ္ဗ
 ကိစ္စရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မံ၊
 စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နဝိရသေဝ၊ မကြား
 မြင့်မီသလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၌၊ ။

သုမနောနာမ၊ သုမနအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ တက္ကရာဟံ၊ တက္ကပြေည်၌၊ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအ
 ခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝလ္လိကာရဗသံ၊ နွယ်ချိုးသီးကို၊ ဝယျ၊ ဆောင်ယူ၍၊
 သယန္တုဿ၊ သုမနအမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား၊
 အဒါသိ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏၊ ဣတော၊ ဤတဒ္ဒကမ္ဘာ၌၊ ဧကတိ၊ သေကပ္ပေ၊ သုံး

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၁၄၉-တာရန္တီစေတီရဂါယာ၊ ၃၂၉

ဆဲတကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ။ထိုအခါ၌၊ ယံဖလံ။ အကြင်နွယ်ချိုသီးကို၊ဒဒံ။
ကပ်လျှံခဲ့ဘူး၏၊ တဿကမ္ဘဿ။ထိုနွယ်ချိုလျှံသော ကောင်းမှုကံ၏၊ဝါဟ
ဿ၊အစွမ်းဖြင့်၊ဒုဂ္ဂဘိ၊ဒုဂ္ဂဘိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊မသိစဘူး၊ဣဒံ၊ဤမ
သိခြင်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဖလဒါနဿ၊ သစ်သီးလျှံဒါ စေတနာ၏၊
ဖလံ၊အကျိုးပေတည်း၊မယံ၊ငါ့အား၊ကိလေသော၊ ကိလေသဝဂ္ဂိုကို၊ဈာပိ
တာ၊ ဖုတ်ကြည်းအင်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
အဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ၊လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ၊

အထပစ္ဆာ၊ထိုနောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုတာရန္တီစေတီ၏၊ ပိတာ၊အဘ
ဖြစ်သော၊တာရန္တီစေ၊တာရန္တီစသည်၊ဝေဇ္ဇ၊ဝန်းဝေဇ္ဇ၊ဝန်ကျောင်းတော်
၌၊ဝိဟရန္တံ၊နေတော်မူသော၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ဥပသင်္ကမိတွာ
ကပ်၍၊သဒ္ဓမ္မံ၊သူတော်ကောင်းတရားကို၊သုတွာ၊ကြားနာ၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
ရဟန်းပြု၍၊နမိဒုဿေဝ၊မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တ၊ဖိုလ်
ကို၊သစ္ဆာကာသိ ဈာန်၊မှောက်ပြု၏၊အထပစ္ဆာ၊ထိုနောင်မှ၊တာရန္တီစေ၊
တာရန္တီစသည်၊ သက္ကာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဋ္ဋိတံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ရာဇဂ
ဟံ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အဂတော၊ လာသည်ရှိသော်၊ သက္က၊မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊ နိသိန္တံ၊နေတော်မူသော၊ ပိတရံ၊အဘ
ဖြစ်သော၊တာရန္တီစေတော်ကို၊ ဗိသွာ၊မြင်၍၊ တုဗ္ဗမိတ္တော၊နှစ်သက်သော
စိတ်ရှိသည် ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊မေးငါ၏၊ ပိတာပိခေါ၊အဘသည်လည်း၊ပဗ္ဗဇိ
တော၊ရဟန်းပြု၏၊ ကိန္နုခေါ၊ အသို့နည်း၊အနေန၊ ဤမထေရ်သည်၊ပဗ္ဗဇ္ဇ
ကိစ္စံ၊ရဟန်းကိစ္စသည်၊ မတ္တကံ၊အပြီးသို့၊ပါပိတံ၊ရောက်စေအပ်ပြီး၊ဣတိ၊
ဤသို့၊ဗိမံသန္တော၊ စုံစမ်းလျက်၊ ဝိဿာသဝဘာဝံ၊ ရဟန္တာ၏ အဖြစ်ကို၊
ဥတွာ၊သိ၍၊တံ၊ ထိုမထေရ်ကြီးကို၊ သိဟနာဒံ၊ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲတင်း
သောအသံကို၊ နဒါပေတုကာမော၊ မြွက်ဆိုလိုသည်၊ ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗ
ဇန္တုဟိ၊ ရဟန် အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့
သတ်၊သာဓုခေါ၊ကောင်းသည်ကိုသလျှင်၊ ကတံ၊ပြုအပ်ပေ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ
ကိစ္စံပန၊ရဟန်းကိစ္စသည်ကား၊မတ္တကံ၊အထွဋ်အထိပ်သို့၊ပါပိတံ၊ရောက်
စေအပ်ပြီးလော၊ ဣတိ၊ဤသို့ ပုတ္တိ၊မေး၏၊ တာရန္တီစေ၊တာရန္တီစသည်၊
ပုတ္တဿ၊သားအား၊အမိဂမံ၊မေအပ်သောမဂ်ဖိုလ် ကျူးစူးတရားအထူကို
ဗိပေန္တော၊ ပြလိုသည် ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ နဒန္တိဇံသပ္ပညာ၊ ပ၊ပုတ္တံ၊ဗိသွာန
အနာသဝန္တိ ဂါထာနဿံ၊ နဒန္တိဇံသပ္ပညာ၊ပ၊ ပုတ္တံ၊ဗိသွာန အနာသဝံ
ဟူသောဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ရွတ်ဆို၏၊ ဂိရိဂတ္တရေ၊

၃၇၄ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သားတို့ အလေ့ပျော်မွေ့စံခမ်းတောင်ကုန်း၌၊ သီဟာ၊ ခြင်္သေ့တို့သည်၊
 နဒန္တိ၊ ဣဝ၊ ဟောက်ကုန်၏သို့၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ သဝါဟနံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်တ
 ကွသော၊ မာရုံ၊ ကိလေသမာရ်အဘိသင်္ခါရမာရ်ဒေဝပုတ္တမာရ်ကို၊ ဇေတွာ
 အောင်မြင်ပြီး၍၊ ဝိရာ၊ လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝိဇိတသင်္ဂမာ၊ အောင်
 အင်ပြီးသောကိလေသအင်စစ်မြေပြင်ရှိကုန်သော၊ သပ္ပညာ၊ အရဟတ္တ
 မဂ်ပညာရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နဒန္တိ၊ ကျုံးဝါကုန်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊
 သတ္တ၊ ဆရာသည်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်တည်း၊ ပုရိမိဇ္ဈော၊
 ဆုံးမကမြစ်သည်ကို နားဝယ်တည်ထားသဖြင့် စေး၊ ဆည်းကပ်မပြတ်
 မသွေငါသုံးနေ၏၊ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာ တရားကိုလည်း
 ကောင်း၊ သံဃော၊ အရိယာသံဃာတော်မြတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပူဇိတော၊
 ပူဇော်အပ်၏၊ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်လည်း၊ အနာသဝံ၊ အသဝေါက်ကင်းသော၊
 ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိဇ္ဈော၊ နှစ်သက်ထွ၏၊ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်
 ပါ၏၊ ၊

☸ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နဒန္တိ၊ နဒန္တိ ဟူသည်ကား၊ ယထာဘူတဂုဏာဘိ
 ဗျာဟာရဝသေန၊ အကြင်အကြင်မဘောက်မပြန်ဟုတ်မှန်တိုင်းသောဂုဏ်
 ကိုပြောကြားမြွက်ဆိုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဘိတနာဒံ၊ မကြောက်မရွံ့
 သောအသံကို၊ နဒန္တိ၊ ကျုံးဝါးကုန်၏၊ ဂန္ဓန္တိ၊ ကျုံးဝါးကုန်၏၊ ဇေန္တိ၊ ဇေ
 ဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္ထုဗ္ဗာကာရဒဿနံ၊ ဆိုအပ်
 သောစကား၏ အခြင်းအရာကိုပြခြင်းတည်း၊ သပ္ပညာတိ၊ သပ္ပညာဟူ
 သည်ကား၊ အဂ္ဂမဂ္ဂညာမိဂမေန၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာကိုရသဖြင့်၊ သပ္ပညာ
 ပညာရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပညာဝေပုဏ္ဏပတ္တာ၊ ပညာ၏ပြန့်ပြော
 မြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိရာတိ၊ ဝိရာဟူသည်ကား၊
 စတုဗ္ဗိသမ္ဗုပ္ပာနဝိရိယသမ္ဗန္ဓတာယ၊ လေးပါးသောသမ္ဗုပ္ပာနဝိရိယနှင့်
 ပြည့်စုံသောကြောင့်၊ ဝိရာ၊ ဝိရမည်ကုန်၏၊ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာ
 လျှိုး၊ အနဝသေသသံကိလေသပက္ခနိဗ္ဗတနေန၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်
 ညစ်ညူးစေတတ်ပူပန်စေတတ်သောကိလေသ၏အပင်းအသင်းကိုနှိပ်
 စက်ဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့်၊ သဝါဟနံ၊ သဝါဟနမည်၏၊ ကိလေသမာရုံ၊
 ကိလေသမာရ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိသင်္ခါရမာရုံ၊ အဘိသင်္ခါရမာရ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဝပုတ္တမာရုံ၊ ဒေဝပုတ္တမာရ်ကို လည်းကောင်း၊
 ဇေတွာ၊ အောင်မြင်ပြီး၍၊ ဝိဇိတသင်္ဂမာ၊ အောင်အင်ပြီးသောစစ်မြေပြင်ရှိ
 ကုန်သော၊ သပ္ပညာ၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာဖြင့် ပညာရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၄၉-ဘာရုဒ္ဓါဇ္ဈေရဂါတာ၊ ၃၇၅

သညံ၊ နဒန္တိ၊ ကျုံးဝါးကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်း
 တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဇေတဗ္ဗဝိဇယေန၊ အောင်အပ်သော မင်းကိုအောင်
 သဖြင့်၊ သီဟနာဒံ၊ ကြောက်ရွံ့မဲ့ကင်းရဲတင်းသောအသံကို၊ ဒသေတွာ၊
 ပြစ်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အာရာဇေတဗ္ဗသမာရာဇနေန၊ ပြီးစေအပ်သောစ
 ကားကိုကောင်းစွာပြီးစေခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗသိဒ္ဓိယာစ၊
 အလိုရှိအပ်သောအကျိုး၏ ပြီးခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တံ၊ ထိုအနက်
 ကို၊ ဒသေတု၊ ပြခြင်းငှါ၊ သတ္တာစပရိမိဇ္ဈောမေတိ၊ သတ္တာစပရိမိဇ္ဈော
 မေဟူ၍၊ ဒုတိယဂါထံ၊ ဒုတိယဂါထာကို၊ အဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုဒုတိယဂါထာ၌၊ သတ္တာစပရိမိဇ္ဈောမေတိ၊ သတ္တာစပရိမိဇ္ဈောမေဟူ
 သည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ သတ္တာ ဆရာသည်၊ သမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 တည်း၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ ဩဝါဒ နုဿာသနိကရဏေန၊
 ရှေးဦးစွာဆုံးမခြင်းဟုဆိုအပ်သောဩဝါဒနောက်၌ ဆုံးမခြင်းဟုဆိုအပ်
 သောအနုဿာသနိကိုလိုက်နာသဖြင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပရိမိဇ္ဈော၊ ဆည်း
 ကပ်၍နေ၏၊ ဥပါသိတော၊ ဆည်းကပ်၍နေ၏၊ နဓ္မောဓိကရဏံ၊ တရားနှင့်
 ဆန့်ကျင်ခြင်းကိုမပြု၊ ဝိသေသိတော၊ အထူးသဖြင့် နားထောင်ခြင်းသို့
 ရောက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဓမ္မော
 သံဃောစပူဇိတောတိ၊ ဓမ္မောသံဃောစပူဇိတောဟူသည်ကား၊ နဝပိဓေ
 ဝိ၊ ကိုးပါးအပြာရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ လောကုတ္တရဓမ္မော၊ လောကုတ္တ
 ရာတရားသည်၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ ပရိပတ္တိယာ
 ဂတမဂ္ဂါ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပရိပတ်ကြောင့်၊ အနုပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်သောမင်
 လေးတန်အစဉ်အားဖြင့်လျောက်ပတ်စွာဖြစ်သော၊ သီလဒိဋ္ဌိယာမညဂမ
 နေန၊ သီလအယူတူသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ အရိယသံဃောစ၊
 အရိယသံဃာကိုလည်းကောင်း၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်၏၊ မာနိတော၊ မြတ်
 နိုးအပ်၏၊ အဟပ္ပဝိတ္တောသုမနောသုတ္တံဒိသ္မာနအနာသဝန္တိ၊ အဟပ္ပဝိတ္တော
 သုမနောသုတ္တံဒိသ္မာန အနာသဝံဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊
 အနာသဝံ၊ အာသဝေါရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းစပ်သိမ်း၊
 ဒိကာသဝံ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ဒသေနဟေတု၊ မြင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အဟံဝိ၊ ငါ
 သည်လည်း၊ ဝိတ္တော၊ အာမိသကင်းသောပီတိဖြင့်နှစ်သက်ပါ၏၊ နိရာမိသာ
 ယ၊ အာမိသကင်းသော၊ ပီတိယာ၊ ပီတိဖြင့်၊ တုဗ္ဗော၊ နှစ်သက်ပါ၏၊ တတော
 ဧဝံ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နိရာမိသေန၊ အာမိသကင်းသော၊ သောမနဿ

၃၇၆ ၊ ထေရ်ဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

န၊ ဘင်း၊ မြောက်ခြင်းဖြင့်၊ သုမနေ၊ ပင်၊ မြောက်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ၊ ဘာရုဒ္ဓါဇတ္ထရဂါထာ
ဝိဇ္ဇာနာ၊ ဘာရုဒ္ဓါဇမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ ၊

၂-ဒု ကနိပါတ်- ၃-တတိယဝဂ်- ၁၅၀-ကဏ္ဍဒိန္နတ္ထရဂါထာ၊

ဥပါသိကာသပ္ပုရိသာတိအာဒိကာ၊ ဥပါသိကာသပ္ပုရိသာဤသို့အစ
ရှိကုနသောဂါထာတို့ သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊
ကဏ္ဍဒိန္နတ္ထရဿ၊ ကဏ္ဍဒိန္နမထေရ်၏ ဂါထာဂါထာတို့တည်း၊ အယဗ္ဗိ၊
ဤကဏ္ဍဒိန္နမထေရ်သည်လည်း၊ ဗုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးတုရားတို့၌၊ ကတာမိ
ကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ
ဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုဘိုက်၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤတဒ္ဓကမ္ဘာမှ၊ စတုနုရတေကပ္ပေ၊ ကံးဆဲလေး
ကမ္ဘာထက်၌၊ ကုသဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညကံ၊ သိ
ကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊
တနေ့သ၌၊ သောဘိတံနာမ၊ သောဘိတအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကသမ္ပုန္နံ၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိတွာ၊ ဖူးမြင်၍၊ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညို
သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝုန္နာဂဗုဗ္ဗေဟိ၊ ဝံ ညက်ပန်းတုံဖြင့်၊ ပူဇံ၊
ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေန
ကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊
သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရား
ပွင့်တော်မူဆဲသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊
ဗုဒ္ဓားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကဏ္ဍဒိန္နော၊ တံလဒ္ဓနာမေ၊ ကဏ္ဍဒိန္နဟုရအပ်
သောအမည်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓမ္မသေနာပတိံ၊ အရှင်သမ္မိဂုတ္တရာမ
ထေရ်သို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊
ပရိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သော၊ ထို
ကဏ္ဍဒိန္နသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့မြောက်နှစ်အရူယ်ရောက်သတ်သော်၊
နိဿယသမ္ပတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းသည်၊
စောဒိယမာနေ၊ ဘိုက်တွန်းအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓမ္မသေနာပတိံ၊
အရှင်သမ္မိဂုတ္တရာသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၅၀-ကဏ္ဍမိန္ဒတ္ထေရဂေါထာ၊ ၃၇၇

သုတွာ၊ ကြားနာခဏ်၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေယျာ၊
ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန ထို
ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၊ ။

သောဘိတောနာမ၊ သော ဘိတအမည်ရှိသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စိတ္တကုဋေ၊ စိတ္တကုဋ်တောင်၌၊ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဂိရိပုန္နာဂံ၊ တောင်ပုန်းညက်ပန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
သယန္တု၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိပူဇယိ၊ ပူဇော်ပြီး၊ ဣတော၊
ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ စတုနုရတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့လေးကမ္ဘာထက်၌၊ ယာယစေတ
နာယ၊ အကြင်စေတနာကြောင့်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အဘိပူဇယိ၊ ပူ
ဇော်ပြီး၊ တာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိတဝကို၊
နာဘိဇာနာမိ၊ သိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊
ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ မယံ၊ ငါ့အား၊
ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဗျက်ကြည်း၊ အပ်ကုန်ပြီး၊ ပ၊
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာ
အပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ ။

ပန၊ ထိုမှတပါး၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အညံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရာဇ္ဇော၊ ပြောကြားလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဥပါသိကာသပ္ပုရိသာ(ပ)၊ နစမေတေရဟိဝိဇ္ဇတိတိ၊ ဥပါသိကာသပ္ပုရိ
သာ(ပ)နစမေတေရဟိဝိဇ္ဇတိဟူ၍၊ ဂါထာနွယံ၊ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊
အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ အဘိဏ္ဍသော၊
အခါခပ်သိမ်း၊ ဥပါသိတာ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ ဓမ္မာ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ဆဲ့နှစ်
ပါးသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အစရှိသည်တို့နှင့်စပ်သော တရားတို့ကို၊ အဘိဏ္ဍ
သော၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သုတော၊ ကြားနာအပ်ကုန်၏၊ သုတွာန၊ ကြားနာပြီး၏၊
ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံယူပြီး၍၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အမေတာဂဓံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်
တည်ရာရှိသော၊ အဇ္ဈတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မဂ်ခရီးသို့၊ ပဋိပဋိသံ
ရောက်ပြီး၊ ဘဂဝရာဂဟတဿ၊ အစမတင်သံသရာ၌ တဝရာဂဟုဆို
အပ်သော တဏှာသည် နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးအပ်သည်၊ သတော၊ ဖြစ်သော၊
မေ၊ ငါ့အား၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဘဂဝရာဂေါ၊ ဘဝ၌တပ်တတ်သော တဏှာဟုဆို
အပ်သော တဝရာဂနှင့် တူသော တည်ရာရှိသော အဆုံးစုံသော သံဂေဟ

၃၇၈ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

စဉ်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ အဂ္ဂမဂ္ဂတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြစ်
သည်မှ၊ တဝရာဂေါ၊ တဝရာဂသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နဝဟု၊ မဖြစ်စဘူး၊
နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ မေ၊ ငါအား၊ နဝိဇ္ဇတိ၊
ရှိလည်းမရှိ၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌ ဥပါသိတာတိ၊ ဥပါသိတာဟူသည်ကား၊ ငရဲစရိတာ
လေ့ကျက်အပ်ကုန်၏။ ပဋိပတ္တိ ပယိရူပံ သနာယ၊ ပဋိပတ်သို့ဆည်းကပ်
ခြင်းဖြင့်၊ သိရူပာသိတာ၊ ဆည်းကပ်အပ်ကုန်၏။ သပ္ပုရိသာတိ၊ သပ္ပုရိ
သာဟူသည်ကား၊ သန္တေဟိ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ သီလသမိ
ဂုဏေဟိ၊ သီလအစရှိသော ကျေးဇူးဂုဏ်တို့နှင့်၊ သန္နာဂတာ၊ ပြည်စုံ
ကုန်သော၊ ပုရိသာ၊ အရိသာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သာရိယတ္တဗ္ဗေရာဒယော၊ သာရိ
ယတ္တရာ - ထေရ်အစရှိ ကုန်သော၊ အရိယပုဂ္ဂလော၊ အရိယပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ ဧဝေန၊ ဤဥပါသိတာသပ္ပုရိသာဟူသောပုန်နှစ်ပါးအပေါင်းဖြင့်၊
အတ္တေန၊ မိမိ၏၊ ပုရိမစက္ကန္တယသမ္ပတ္တိံ၊ လျောက်ပတ်သော အရပ်၌နေ
ခြင် သူတော်ကောင်းတည်းဟူသော အဓိဥပနိဿယဟုဆိုအပ်သောရှေး
စက်နှစ်ပါး၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားကို
လျောက်ပတ်စွာ၊ ပတ်ရူပဒေသဝါသေန၊ လျောက်ပတ်သောအရပ်၌နေခြင်း
ဟုဆိုအပ်သောပတ်ရူပဒေသဝါသစက်နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ သပ္ပုရိယူပနိဿ
ယော၊ သူတော်ကောင်း ကုန်ခြင်းတည်းဟူသောသပ္ပုရိယူပနိဿယစက်
သည်၊ နသမ္ပတိ၊ မဖြစ်နိုင်၊ သုတာဓမ္မာတိ၊ သုတာဓမ္မာဟူသည်ကား၊ သစ္စ
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ဒါဒိ၊ ခိုင်ခံ့ယုတ္တဓမ္မာ၊ သစ္စာလေးပါးတစ်ဆွဲလေးပါးသောပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်အစရှိသည်တို့နှင့်စပ်သောတရားတို့ကို၊ သောတန္ဒါရာနုသာနေ
သောတန္ဒါရာသို့အစဉ်လိုက်သဖြင့်၊ ဥပခာရိတာ၊ ဆောင်အပ်မှတ်အပ်စွေး
ခွေးအပ်ကုန်၏၊ ဧဝေန၊ ဤသုတာဓမ္မာဟူသောပုန်ဖြင့်၊ အတ္တေန၊ မိမိ၏၊
ဗဟုသစ္စံ၊ များသော အကြွေးအမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေန္တော၊
ပြလျက်၊ ပတ္တိ မစက္ကန္တယသမ္ပတ္တိံ၊ ရှေး၌ပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုရှိသည်၏အ
ဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော ပုဗ္ဗေကတ ပညတာစက် မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ
ဆောက်တည်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောအတ္တသမာပဏိမိစက်အားဖြင့်နေ့နက်
စက်နှစ်ပါး၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ အဘိဏ္ဍသေသတိ၊
အဘိဏ္ဍသောဟူသည်ကား၊ ဗဟုသော၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ကာလေနကာလံ၊
အခါခပ်သိမ်း၊ ဣဒ္ဓပဒံ၊ ဤအဘိဏ္ဍသောဟူသော ပုန်ကိုလည်း၊ ဥပါသိ
တာသပ္ပုရိသာတိဗ္ဗေသိ၊ ဥပါသိတာသပ္ပုရိသာဟူသောဤပါဌ်၌လည်း၊

၂-နုကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၁၅၀-ကဏ္ဍဒိန္နတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၇၉

ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယောဇနာအင်္ဂါ၊ သုတွာနပဋိ၊ ဖြိဿံအဉ္ဇသံ အမတော
 ဂခန္တိ၊ သုတွာနပဋိပဋိဿံအဉ္ဇသံအမတောဂင်္ဂဟုသညံကား၊ တေဓမ္မေ၊
 ထိသန္ဓာလေးပံး တဆွဲနှစ်ပါးသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါန် အစရှိသည်တို့နှင့်စပ်
 သောတရားတို့ကို သုတွာ၊ ကြားနာရခြင်းကြောင့်၊ တက္က၊ ထိသန္ဓာလေး
 ပါးတဆွဲနှစ်ပါးသောပဋိစ္စ သမုပ္ပါန်အစရှိသည်တို့နှင့်စပ်သော တရားစ
 ကာ၌၊ ဂုတ္တရူပါရူပဓမ္မေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို၊ သ
 လက္ခဏာဒိတောမိမိတို့၏ကိစ္စသက္ခဏာအစရှိသောအားဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟ
 တွာ၊ ခံယူ၍၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေ
 တွာ၊ ပွားစေ၍၊ အမတောဂင်္ဂ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင်တည်ရာရှိသော၊ နိဗ္ဗာနပတိဋ္ဌံ၊
 နိဗ္ဗာန်လျှင်တည်ရာရှိသော၊ တံသမ္ဗာပကံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်
 သော၊ အဉ္ဇသံ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟုဆိုအပ်သော၊ ခရီးသို့၊ အနိယဉ္စရိကံ၊ အင်္ဂါ
 ရှစ်ပါးရှိသဖြင့်ဖြစ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်သို့၊ ပဋိပဋ္ဌိံ၊ ရောက်ပြီ ပါသုဏိ၊ ရောက်
 ပြီး၊ ဘဝရာဂဟတသမေသတောတိ၊ ဘဝရာဂဟတသမေသတော
 ဟူသည်ကား၊ ဘဝရာဂေန၊ ဘဝတဏှာဖြင့်၊ ဘဝတဏှာယ၊ ဘဝတဏှာ
 ဖြင့်၊ အနုတဂ္ဂ သံသာဓေ၊ အစမကင်သောသံသာရာ၌၊ ဟတသမာနိဝ
 စက်ဗျက်ဆီးအပ်သည့်၊ သတော၊ ဖြစ်သော၊ သမာနဿ၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊
 ငါ့အား၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ဟတဘဝရာ
 ဂဿ၊ ဗျက်ဆီးအပ်ပြီးသော၊ ဘဝရာဂရှိသည်၊ သမာနဿ၊ ဖြစ်သော၊
 မေ၊ ငါ့အား၊ ဘဝရာဂေါပုနမေနဝိဇ္ဇတိတိ၊ ဘဝရာဂေါပုနမေန ဝိဇ္ဇိတိဟူ
 သည်ကား၊ တတောဇေဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ပုန၊ တတန်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအ
 ခါ၌၊ ဘဝရာဂေါ၊ ဘဝရာဂသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ နဝဟုနမေဘဝိဿ
 တိနစမေဘေရဟိဝိဇ္ဇတိတိ၊ နဝဟုနမေဘဝိဿတိနစမေဘေရဟိဝိဇ္ဇတိ
 ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌၊ ပုထုဇ္ဇနကာလေစ၊ ပုထုဇဉ်လက်ထက်၌
 လည်းကောင်း၊ သေက္ခကာလေစ၊ အောက်သေက္ခတို့၏ လက်ထက်၌
 လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဘဝရာဂေါ၊ ဘဝရာဂသည်၊ ယဒိပိအဟော
 သိ၊ အကယ်၍လည်းဖြစ်ငြားအံ့၊ ပန၊ ထိုသို့မဖြစ်၊ ဖြစ်လေငြားသော်လည်း၊
 အဂ္ဂမဂ္ဂုပ္ပတ္တိတော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြစ်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ နဝဟု၊
 ဖြစ်လည်းမဖြစ်စဘူး၊ နစအဟောသိ၊ ဖြစ်လည်မဖြစ်စဘူး၊ မေ၊ ငါ့အား၊
 အာယတံ၊ နောင်အခါ၌လည်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအ
 ခါ၌လည်း၊ အရနာဝိ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နဝဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ နဝဥပ
 လက္ခတိ၊ ရလည်းမရအပ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဝဥပလက္ခတိ၊ မရအပ်

သနည်း၊ ပပိနတ္တာ၊ ပပိနာင်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ နစဉ်ပလ္လတ္တိ၊ ရလည်း၊
မရအပ်၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဘဝရာဂဝစနေနေဝတဒေ
ကဋ္ဌတာယ၊ ဘဝရာဂကိုဆိုသဖြင့်သာလျှင်ထိုဘဝရာဂသံယောဇဉ်နှင့်တူ
သောတည်ရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မာနာဒိနိပိ၊ မာနသံယောဇဉ်အစရှိ
သည်တို့၏လည်း၊ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတံ၊
ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ ပရိက္ခိတာဘဝသံယောဇနတံ၊ ကုန်ပြီး
သောဘဝသံယောဇဉ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြီးတော်မူ၏၊ ကဏ္ဍ
ဒိန္နတ္ထေရဂါထဝဏ္ဏနာ၊ ကဏ္ဍဒိန္နမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တတိယဝပ္ပဝဏ္ဏနာ၊ တတိယဝဂ်၏ အဖွင့်ဖြစ်
သောအဋ္ဌကထာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဓုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅-မိဂသိရတ္ထေရဂါထာ၊

ယတောအဟံပဗ္ဗဇိတောတိ၊ အာဒိကာ၊ ယတောအဟံပဗ္ဗဇိတောဤသို့
အစရှိကုန်သော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိ
သော၊ မိဂသိရတ္ထေရဿ၊ မိဂသိရမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အ
ယတ္ထိ၊ ဤမိဂသိရမထေရ်သည်လည်း၊ ပရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာ
မိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ
ဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပပိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကါလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌
နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်
သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သက္ကာရံ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားကို၊
ဒိသ္မာ၊ မှူးမြင်ရ၍၊ ပသန္တိပတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ကုသဠကံ၊ စာရေးတန်ဆွမ်းရှပ်ဝတ်ကို၊ အံဒါသိ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူး၏၊ သော၊ ထို
ပုဏ္ဏားမျိုးသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဧဝမနုဿေ
သု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူဆဲအခါ၌၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသ
လတိုင်း၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဟေ
တွာ၊ ယူ၍၊ မိဂသိရနက္ခတ္တေ၊ မိဂသိရနက္ခတ်၌၊ ဇာတတ္တာ၊ ဖွားသည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ မိဂသိရောတိလန္ဓနာမော၊ မိဂသိရဟုရအပ်သောအမည်ရှိ၏၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-ဗတုတ္ထဝဂ်-၁၅၁-မိဂသီရိတ္ထေရဂါယာ၊ ဓူဝဓိ

သော၊ ထိုမိဂသီရိ သတို့သားသည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်ရောက်လတ်
သော်၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ဗုဒ္ဓဘွားတို့၏၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊ အတတ်ပညာတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊
အပြီးအဆုံးသို့၊ ဝတော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဆဝသီသမန္တနာမ၊ သူသေ
၏ဦးခေါင်းကိုခေါက်ခါမျှ၌ လားရာတုံဘဝဂတိကို သိတတ်သောကြောင့်
ဆဝသီသမန္တနာမည်ရှိသော မန္တန်ကို၊ သိက္ခိ၊ သင်၏၊ ယံ၊ အကြင်မန္တန်ကို၊
ပရိဇဇိဘွာ၊ သရဏ္ဍာယ်သည်ရှိသော်၊ တိဝဿမတ္ထကေ၊ သုံးနှစ်အထက်၌၊
မတာနန္တိ၊ သေကုန်သောသူတို့၏လည်း၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ နုခေနေ၊ လက်
သည်ဖြင့်၊ အာကောဓေတော၊ ခေါက်၍၊ အယံသတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊
အသုကဋ္ဌာနေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာ
နာတိ၊ သိ၏၊ သော၊ ထိုမိဂသီရိ သတို့သားသည်။ ဗာရာဓိသံ၊ အိမ်ရာ
ထောင်ခြင်းကို၊ အနိစ္ဆန္တော၊ အလိုမရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗာဇက
ပဗ္ဗန္တံ၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တံပိန္နံ၊ ထိုဆဝသီ
သမန္တတတ်ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ လောကေ၊ ကောက၌၊ သက္ကတော၊ အရိအ
သေပြုအပ်သည်။ ဂရုကတော၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်၊ လာဘော၊
တာဘ်များသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိစရန္တော၊ ထွဉ်းလည်သည်ရှိသော်၊ သာ
ဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည့်သို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သက္က၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ အာ
နုတာဝံ၊ အာနုဘော်ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တော
ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ မတာနံ၊ သေသောသူတို့၏၊
နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို၊ ဇာနာမိ သိရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ က
ထံပန၊ အသို့လျှင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇာနသိ၊ သိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊
မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဆဝသီသာနံ၊ သူသေဦးခေါင်ခွန်တို့ကို၊ အာဟာရာ
ပေတွာ၊ ဆောင်ယူစေ၍၊ မန္တံ၊ ဆဝသီသမန္တန်ကို၊ ပရိဇဇိတွာ၊ သရဏ္ဍာယ်
၍၊ နုခေနေ၊ လက်သည်းဖြင့်၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ အာကောဓေတော၊ ခေါက်
လျက်၊ နိရယာဒိကံ၊ ငရဲအစရှိသော၊ တေဟိတေဟိ၊ ထိုသူထိုသူတို့သည်၊
နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို၊ ကထေသိ၊ ပြောကြား၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်
မှ၊ အဿ၊ ထိုပရိဗိုဇ်ရဟန်းအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာ
နဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော၊ တိက္ခုနေ၊ ရဟန်း၏၊ သီသကပါလံ၊ ဦးခေါင်းခွန်
ကို၊ အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်ယူစေ၍၊ ဣဒံ၊ ဤဦးခေါင်းခွန်သည်၊ ယဿ၊
အကြင်သူ၏၊ သီသကပါလံ၊ ဦးခေါင်းခွန်တည်း၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဂတိံ၊
လားရာတုံဂတိကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကထေဟိ၊ ပြောဟောသိလော၊ ဣတိ၊

၃၈၂ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဤသို့အာဟာရမေးတော်မူ၏။ သော။ ထိုပရိဗိုဇ်ရဟန်းသည် တံကပါလံ၊
ထိုဦးခေါင်းခွံကို၊ မန္တံ၊ ဆဝသိသမန္တန်ကို၊ ပရိဗေဒိတွာ၊ သက္ကောပင်၍၊
နဓေန၊ လက်သည်းဖြင့်၊ အာကောဓေတွာ၊ ခေါက်၍၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ နေဝ
ပဿတိ၊ မမြင်၊ ကောဋီ၊ အစကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊
သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ပရိဗ္ဗဇက၊ အချင်းပရိဗိုဇ်၊ နသက္ကောသိ၊
မတတ်နိုင်ပြီလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တာဝ၊ ရှေး
ဦးစွာ၊ ဥပပရိက္ခာမိ၊ စူးစမ်း၍၊ အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဝုနုဗ္ဗနံ၊ အတန်
တန်၊ ပရိဝတ္တေန္တောပိ၊ ထည့်လည်ရှာဖွေသော်လည်း၊ နပဿတေဝ၊ မမြင်
သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၊ ခါးဗဟိရကမန္တေန၊ သာသနာတော်မှ
တပါးသောမန္တန်ဖြင့်၊ ခိကာသဝဿ၊ ဟောန္တာ၏၊ ဂတိံ၊ လားရာတုံတဝဂ
တိကို၊ ကထံဇာနိဿတိ၊ အသို့သင်သိနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ အထပစ္ဆာ၊ ထို
နောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုပရိဗိုဇ်ရဟန်း၏၊ မတ္ထကတော၊ ဦးခေါင်းမှ လည်း
ကောင်း၊ ကစ္ဆေဟိစ၊ လက်ကတီးတို့မှ လည်းကောင်း၊ သေဒေ၊ ချွေး
သည်၊ မုဗ္ဗိ၊ ထွက်၏၊ သော၊ ထိုပရိဗိုဇ်ရဟန်းသည်၊ လဇ္ဇိတွာ၊ ရှက်နိုး၍၊
တုဏှိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာ
တရားသည်၊ ပရိဗ္ဗဇက၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်း၊ ကိလမသိ၊ ပင်ပန်းသလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟာရဆို၏၊ သော၊ ထိုပရိဗိုဇ်ရဟန်းသည်၊ အာမကိလမာမိ၊ ဩဝါ
ပင်ပန်းပါ၏၊ ဣမဿ၊ ဤသူ၏၊ ဂတိံ၊ လားရာတုံတဝဂကို၊ နဇာနာမိ၊ မသိ၊ တုဓေ
ပန၊ အရှင်ဂေါတမတို့သည်ကား၊ ဇာနာထ၊ သိပါကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟေံ၊ ဤသူ၏သွားရာကို၊
ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဣတော၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်လက်၊ ဥတ္တရိ၊ ဘရံပိ၊ အလွန်လည်း၊
ဇာနာသိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
သို့၊ ဝတော၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရဆို၏၊ ပရိဗ္ဗဇကော၊ ပရိဗိုဇ်
ရဟန်းသည်၊ ဣမံဝိဇ္ဇံ၊ ဤအဘတ်ပညာကို၊ မယံ၊ ငါအား၊ ဒေဝ၊ ပေးကုန်
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရဆို၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား၊ ပဗ္ဗဇ၊ ရဟန်းပြု
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ တံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း
ပြု၍၊ ပဗ္ဗဇံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သမထကမ္မဋ္ဌာနေ၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း၍၊ နိယောဇေ
တွာ၊ ကိုက်တွန်း၍၊ ဈာနာဘိညာသု၊ ဈာန်အဘိညာဉ်တို့၌၊ ပတိဗ္ဗိတဿ၊
တည်သောမိဂထိ၊ ရဟန်းအား၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း
ကို၊ ဥပဒိသိ၊ ညွှန်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုမိဂထိရဟန်းသည်၊ ဝိပဿနာယ၊
ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၍၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိ

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၁-မိဂသိရတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၈၃

သေဝ်၊ နိရုဿဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိဋ္ဌိ၊ ။

ဗြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကိုပယ်စွန့်ပြီးသော၊ ဂုဏ်မတော၊ သုံးအပ်
ပြီးသော မင်္ဂတည်းဟူသော အကျင့်ကို သုံးခြင်းရှိသော၊ ကဿပဿ၊
ကဿပ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဿန္တ
စိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၊ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ
သည်၊ ဟုတွား၊ ဖြစ်၍၊ ကုသဋ္ဌကံ၊ ရှစ်ပါးသော စာရေးတန်ဆွမ်းဝတ်ကို၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါထိံ၊ ပေးလှူဘူးပြီ၊ ဣမသ္မိံ၊ ယေဝကပ္ပသ္မိံ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ဋ္ဌ
သာလျှင်၊ ကုသဋ္ဌကံ၊ ရှစ်ပါးသော စာရေးတန်ဆွမ်းဝတ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
အဒါထိံ၊ ပေးလှူဘူးပြီ၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကြောင့်၊ ဒုဒ္ဒတိံ၊ ဒုဂ္ဂ
တိဘဝကို၊ နာတိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်း တည်းဟူသော
အကျိုးသည်၊ ကုသဋ္ဌကဿ၊ ရှစ်ပါးသော စာရေးတန်ဆွမ်းကိုလှူရခြင်း၏၊
ဗသံ၊ အကျိုးပေတည်းမဟုတ်၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိ
တာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး
အမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အညံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောဇ္ဇော၊ ပြောကြားလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယ
တော၊ အဟံပဗ္ဗဇိတော၊ ပ၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယာယာတံ၊ ယတော၊ အဟံပဗ္ဗ
ဇိတော၊ ပ၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယာယဟူ၍၊ ဂါထာနွယံ၊ ဂါထာနှစ်ခုအ
ပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ အဟံ
ငါသည်၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဋ္ဌသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော
ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ တတော၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သောအခါ
မှစ၍၊ ဝိမုစ္စမာနော၊ ကိလေသာ၏ရှေးအတို့မှ ရှေးဦးစွာသမုလ်ပဿနာ
ဘာသာ၏အစွမ်းဖြင့်လွတ်၍၊ ဥဂ္ဂန္တိံ၊ ရောက်၏၊ တတော၊ ထိုသို့ရောက်
ခြင်းကြောင့်၊ ကာမဓာတုံ၊ ကာမဓာတ်ကို၊ ဥပဇ္ဈာံ၊ လွန်မြောက်ပြီ၊ ဗြဟ္မု၊
နော၊ ဗြဟ္မာမလပ် နတ်နှင့်တကွ လောကသုံးထပ်တို့သုံးရက်ထက်အမြတ်
သာစင်ဘုရားရှင်၏၊ ပေက္ခမာနဿ၊ မဟာကရုဏာစက္ခုဖြင့် ကြည့်ရှုတော်
မူစဉ်၊ တတော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကိုရသည်မှ နောက်ကာလ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊
စိတ္တံ၊ ကိလေသာနှင့်တကွ ဖြစ်သောစိတ်သည်၊ ဝိမုစ္စံ၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရ
သဖြင့် စင်စစ်မညွတ် ကင်းကွာလွတ်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခ

၃၀၄ ၊ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ယာ။ အသုံးရုံသောသံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိမုတ္တိ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ အကုပ္ပါ၊ မပျက်စီးနိုင်-ကျန်နိုင်ခြင်းသို့ရောက်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယတောအဟံပဗ္ဗဇိတော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓသာသနောတိ၊
 ယတောအဟံပဗ္ဗဇိတော သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓသာသနောဟူသည်ကား၊ ယတော၊
 အကြင်အခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်
 မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာ
 သနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ပဗ္ဗဇိတ
 ကာလတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဝိမုတ္တမာ
 နောဥဂ္ဂန္တိန္တိ၊ ဝိမုတ္တမာနောဥဂ္ဂန္တိ ဟူသည်ကား၊ သံကိလေသပက္ခတော၊
 ညစ်ညူးခြင်းအတို့မှ၊ တာဝ၊ ကာမစက်ကို လွန်သည်မှ၊ ပဋ္ဌမံ၊ ဧ၊ ဦးစွာ၊
 သမထဝိပဿနာဟိ၊ သမထဝိပဿနာတို့ဖြင့်၊ ဝိမုတ္တမာနော၊ လွတ်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓမ္မသဝနေန၊ တရားတော် ဘုံသာရသဖြင့်၊ အစ္စန္ဒမေဝ၊ စင်
 စစ်သာလျှင်၊ ကာမစောတုံ၊ ကာမတဆွဲတဆွဲကို၊ အတိတ္တမိ၊ လွန်မြောက်ပြီး
 ဗြဟ္မုနောပေက္ခ မာနဿ၊ တထောစိတ္တံ ဝိမုတ္တိမေတိ၊ ဗြဟ္မုနောပေက္ခမာ
 နဿတထောစိတ္တံဝိမုတ္တိမေ ဟူသည်ကား၊ သဒေဝကဿ၊ ဗြဟ္မာမလပ်
 နတ်နှင့်တကွ လောကသုံးထပ်တုံ ယုးရပ်ထက်၊ အဂ္ဂဘူတတ္တာ၊ မြတ်သည်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သောကြောင့်၊ သေဋ္ဌဋ္ဌေန၊ မြတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဗြဟ္မုနော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
 သော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မဟာကရုဏာယောဂေန၊ မဟာကရု
 ဏာနှင့်ယှဉ်တော်မူသဖြင့်၊ အယံကုလပုတ္တော၊ ဤအမျိုးကောင်းသား
 သည်းမမ၊ ငါ၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကထံ
 နှဝေါ၊ အသို့လျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်လေသနည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ပေက္ခန္တဿ၊
 ရှုစဉ်၊ တတော အနာဂါမိမဂ္ဂါမိဂမဟော၊ ထိုအနာဂါမိမဂ်ကိုရသည်မှ၊
 ပစ္ဆိမ၊ နောက်ကာလ၌၊ အဂ္ဂမဂ္ဂါမိဂမေန၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့်၊ မမ၊ ငါ
 ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သဗ္ဗသံကိလေသတော၊ အသုံးရုံသောညစ်ညူးခြင်းမှ၊
 အစ္စန္ဒမေဝ၊ စင်စစ်သာလျှင်၊ ဝိမုတ္တိ၊ လွတ်မြောက်၏၊ အကုပ္ပါမေဝိမုတ္တိတိ
 သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယာတိ၊ အကုပ္ပါမေဝိမုတ္တိတိ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယာ
 ဟူသည်ကား၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိမုတ္တိစိတ္တတ္တာဝေ၊
 ကိလေသာမှလွတ်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗေသံ၊
 အသုံးရုံကုန်သော၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိမုတ္တိ၊ အရ

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၁-မိဂသိရတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၈၅

ဟတ္ထဗိုလ်သည်၊ အကုပ္ပါ၊ မျောက်နှိုင်းပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညံ၊ အရဟတ္တဗိုလ်
ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ပြောကြား၏။ မိဂသိရတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ မိဂသိရမ
ထေရ်၏ဂါထာအာဝုဋ်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၂-သီဝကတ္ထေရဂါထာ၊

အနိစ္စာနိဂဟဏာနိတိအာဒိကာ၊ အနိစ္စာနိဂဟဏာနိဤသို့အစရှိသော
ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ သိ
ဝတ္ထေရဿ၊ သီဝမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယတ္တိ၊ ဤသီဝမ
ထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်
သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ
၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည် ၊ ဟုတွာ ဖြစ်၍၊
ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေပော၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊
ဧကမိဝသံ၊ တနေသ၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရန္တံ၊ ကြွတော်မူသော၊
ဘဂဝန္တံ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿိတွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္နမာနသော၊
ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ
၍၊ ကုမာသဿ၊ မုဟောမုံဖြင့်၊ ပုရေတွာ၊ ပြည်စေ၍၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊
သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပုညကမ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်
သည်ရှိသော်၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူခဲ့အခါ၌၊ ရာ
ဇဂေဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်
၍၊ အဿ၊ ထိုသင်္ဂါသားအား၊ သီဝကောတိနာမံ၊ သီဝကဟူသောအမည်
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏သော၊ ထိုသီဝကသတို့သားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊
အရွယ်ရောက်လတ်သော်၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊ အတတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ အပြီးဆုံးသို့
ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ နိက္ခမဇ္ဈသယတာယ၊ တောတွက်ခြင်း၌
လွန်သောအလိုဆန္ဒအာသယရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်
တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပရိဗ္ဗာဇကပဗ္ဗန္တံ၊ ပရိမိုဇရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊
ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိစရန္တံ၊ ထည့်လည်သည်ရှိသော်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်
စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားထောင်၍၊ သုတ္တာ၊ ကြွားနာ

၃၀၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

မုနိပုဋိသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓါခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဋိတိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောဇ္ဇေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နမိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနံ၊ အပဒါန၌။ ။

သေနာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှါ၊ စရန္တဿ၊ ကြွေတော်မူသော၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ မဟာသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ရိတ္တကံ၊ ဆွမ်းမရှိသော၊ ပတ္တံ၊ သဝိတ်ကဲ့၊ ဒိဋ္ဌာနံ၊ မြင်းသင်္ကြာနှင့်၊ ကုမာသံ၊ မုယောမဲ့ကဲ့ အဘံ၊ ငါသည်၊ ပူရယံ၊ ပြည့်စေခဲ့ဘူး၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကနုတေကဗျေ၊ ကုန်းဆွဲတကမ္ဘာထက်၌ တဒါ၊ ထိုဆွမ်းခံကြွေတော်မူသောအခါ၌၊ ယံသိက္ခံ၊ အကြင်မုယောဆွမ်းကို၊ အဒဒိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူး၏၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကဲ့၊ နာသိဇာနသမိ၊ မသိစဘူ၊ ဣဒံ၊ ဤမသိခြင်းဟူသောအကျိုးသည်။ ကုမာသဿ၊ မုယောဆွမ်းအသွှ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကဲ့၊ ဗျာပိဘ၊ ဖုတ်ကြည်၊ အပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကဲ့၊ ကတံ၊ လိုက်နာ၊ အပ်ပြီ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပဟွာ၊ ရောက်၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောဇ္ဇော၊ ပြောကြားလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနိစ္စာနိဂဟဏာနိ(ပ)ဣဇေဝ၊ ဝိခမိဿတိဟံ၊ အနိစ္စာနိဂဟဏာနိ(ပ)ဣဇေဝဝိခမိဿတိဟူ၍၊ ငါ့ယန္တရံ၊ ငါ့ထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုတို့တဝယောနိဂဟတ္တိတိသတ္တာဝါသန္တံ၊ ပုပ္ဖုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ နိဗ္ဗတ္တမာနာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂဟဏာနံ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသောအိမ်တို့သည်၊ အနိစ္စာနိ၊ အမြဲမတည်ကုန်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဇာတိ၊ အိုခြင်းနာခြင်းသေခြင်းပဋိသန္ဓေန၊ ခြင်းတည်းဟူသောသဘောတရားနှင့် ရောရှက်ပေါင်းကူးလူးလည်ခြင်းရှိသော၊ ဤပဋိသန္ဓေန၊ ခြင်းမည်သည်ကား၊ ဒုက္ခာ၊ ကပ်ရောက်သဖြင့်ဆင်းရဲရ၏၊ ဂဟကာမက၊ ကိုယ်ခန္ဓာအတ္တဘောတည်းဟူသောအိမ်ကဲ့ပြုတတ်သောအိုတဏှာယောကျ်ားပဲကွတ်သမား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဒိဋ္ဌော၊ အရယမဂ်ဥာဏ်တည်၊ ဟူသောစက္ခုဖြင့်ရှုမြင်အပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပုန၊ တဘန်၊ ဂေဟံ၊ သံသရာ၊ နိဗ္ဗမလွတ်မလပ်သွားလာတတ်သောအတ္တဘောတည်းဟူသော ငါ၏အိမ်ကဲ့၊ နကာဟသိ၊ သင်မပြုရလတ္တံ့။

၂-ရကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅ ၂-သီဝကတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၈၇

တော၊ သင်တဏှာယောကျ်ား၊ ဝဲခွပ်သမား၏၊ သဗ္ဗာ၊ ကြွင်းမဲ့၊ ဥသဒ္ဓံအလုံး
ရံကုန်သော၊ ဖာသုကာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအခြင်နံရံ၊ တို့ကို၊ မေး
ငါသည်၊ ဘဝ္ဂါ၊ ချိုဖျက်အပ်ကုန်ပြီ၊ တုဏှိရာစ၊ သင်သည်ပြုအပ်သော
ကိုယ်ခန္ဓာ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသောအိမ်၏၊ အထွဋ်အချက်ပမာအဝိဇ္ဇာ
မောဟကိုလည်း၊ ကတံ၊ ကင်းသည်၏၊ အဖြစ်ကိုပြုအပ်ပြီ၊ ဝိဒါလိတာ၊ ငါ
ဖျက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဝိတ္တံ၊ ငါ၏ဝိဘံကို၊ ဝိပရိယာဒိကတံ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်
ကိုပြုအပ်ပြီ၊ ဣဓေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပင်လျှင်၊ ဝိဓေဿတိ၊ ဖျက်ဆီးရ
လတ္တံ့၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အနိစ္စာနိဂဟဏာနိတတ္ထတက္ကပုနုပ္ပန္နိ၊ အနိစ္စာ
နိဂဟဏာနိတတ္ထတက္ကပုနုပ္ပန္နံဟူသည်ကား၊ တသ္မိံတသ္မိံဘဝ၊ ထိုထို
ဘဝ၌၊ ပုနုပ္ပန္နံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ နိဗ္ဗတ္တမာနာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂဟဏာနိ၊
စွဲလပ် အပ်ကုန်သော၊ အတ္တဘာဝဂေဟာနိ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသော
အိမ် ဘို့သည်၊ နနိစ္စာနိ၊ အခြေမတည်ကုန်၊ အနာဠိတာနိ၊ အခြေမတည်ကုန်၊
ဣစ္ဆာနိ၊ နည် သောကာသရှိကုန်၏၊ ပရိတ္တကာယာနိ၊ နည်းသောကာလရှိ
ကုန်၏၊ ဂဟကာရံဂဝေသန္တောတိ၊ ဂဟကာရံဂဝေသန္တောဟူသည်
ကား၊ ဣမဿအတ္တဘာဝဂေဟဿ၊ ဤအတ္တဘောတည်းဟူသောအိမ်
ကို၊ ကာရက၊ ပြုပြင်စီရင်တတ်သော၊ တဏှာဝဇာကိ၊ တဏှာယောကျ်ား
ဝဲခွပ်သမား၊ ပရိယသန္တော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍၊ ဣက္ကံ၊ ဤမျှလောက်သော၊
ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး၊ အနုပိဓရိ၊ အဘန်တလဲလဲကျင်လည်၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဒုက္ခာဇာတိပုနုပ္ပန္နိ
ဣဒံစစံ၊ ဒုက္ခာဇာတိပုနုပ္ပန္နံဟူသောဤစကားကို၊ ဂဟကာရကံ၊ အတ္တ
ဘောတည်းဟူသောအိမ်ကို ပြုပြင်စီရင်တတ်သော တဏှာယောကျ်ား
ဝဲခွပ်သမားကို၊ ဂဝေသနဿ၊ ရှာခြင်း၏၊ ကာရဏာစစံ၊ အကြောင်းကို
ဆိုသောစကားတည်း၊ သောဇာတိနာမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်နေခြင်း မည်သည်
ကား၊ ဇရာဗျာဓိဓိယကတာယ၊ အိုခြင်းနာခြင်းသေခြင်း တို့နှင့် ရောရှက်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုနုပ္ပန္နံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဥပဂန္တံ၊ ပြန်ရောက်ဖြစ်
ပွါ သွားရခြင်းသော်၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တသ္မိံ၊ ထိုဆင်းရဲ ကို၊ အဒိဗ္ဗေ၊ မမြင်အပ်သည်ရှိသော်၊ သာ၊ ထိုပစ္စု
ပ္ပန်နေခြင်းအစရှိသည်သည်၊ နစနိဝတ္တတိ၊ မဆုတ်နစ်သည်သာလျှင်
တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ သင်တဏှာယောကျ်ား၊ ဝဲခွပ်သမားကို၊ ဂဝေ
သန္တော၊ ရှာဖွေသည်ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍ ဝိပရိ၊ ကျင်လည်ရလေပြီ၊ ဣဓံ၊ အယံ၊

၉၀၀

တေရုဂါထာအတ္ထကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဂဟကာရကဒိဋ္ဌာသိတိ၊ ဂဟကာ
 ရကကဒိဋ္ဌာသိဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊ ယေန၊ အကြင်အ
 ရိယမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ သော၊ ထိုတဏှာယောကျ်ားဝဲခွတ်သမားကို၊ ဒဠ္ဇ၊ မြင်
 ခြင်းငှါ၊ သတ္တာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ တေနအရိယမဂ္ဂဉာဏစက္ခုနာ၊ ထိုအရိ
 ယမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသောစက္ခုဖြင့်၊ ဂဟကာရက၊ အတ္တဘောတည်းဟူ
 သောအိမ်ကို ပြုပြင်တတ်သော တဏှာယောကျ်ားဝဲခွတ်သမား၊ ဒိဋ္ဌာ၊
 မြင်အပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုနဂေဟန္တိ၊ ပုနဂေဟံဟူသည်ကား၊ ပုန၊
 တဖန်၊ ဣမတ္ထိသံသာရဝဇ္ဇေ၊ ဤသံသာရာဝဋ်၌၊ အတ္တဘာဝသင်္ခါဟံ၊
 အတ္တဘောဟုဆိုအပ်သော၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို၊ နကာဟာသိ၊ မပြုရ
 လတ္တံ၊ နကရိယသတိ၊ မပြုရလတ္တံ၊ သဗ္ဗာတေဗာသုကာဘဂ္ဂါတိ၊ သဗ္ဗာ
 တေဗာသုကာဘဂ္ဂါဟူသည်ကား၊ တင၊ သင်၏၊ သဗ္ဗာ၊ အသုံးစုံကုန်သော
 အနုပသေသ ကိလေသဗာသုကာ၊ အကြွင်းမရှိ ကိလေသာတည်းဟူ
 သောနံရိုးအခြင်တို့ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဘဂ္ဂါ၊ ချိုးဖျက်အပ်ကုန်ပြီ၊ တုဏှိ
 ရာစရိဒါလိတာတိ၊ တုဏှိရာစရိဒါလိတာဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ကာတဗ္ဗဿ၊ ပြုပြင်အပ်သော၊ အတ္တဘာ
 ဝဂေဟဿ၊ အတ္တဘောတည်း ဟူသောအိမ်၏၊ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါတာ၊
 အဝိဇ္ဇာဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကဏ္ဍိကာစ၊ အထွဋ်အချက်တို့ကိုလည်း၊
 ဘိန္ဒု၊ ချိုးဖျက်အပ်ကုန်၏ ဝိပရိယာဒိကတံစိတ္တန္တိ၊ ဝိပရိယာဒိကတံစိတ္တံ
 ဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိဂတန္တံ၊ နောင်တဖန်ဖြစ်ခြင်း
 သဘောမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊
 အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်းသဘောမရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပါဒိတံ၊
 ရောက်စေအပ်ပြီ၊ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဇေဝရိဓမ္မိဿတိ
 တိ၊ ဣဇေဝရိဓမ္မိဿတိဟူသည်ကား၊ ဣမတ္ထိယေဝဘေဝ၊ ဤဘဝ၌ပင်
 လျှင်၊ ဝိဒ္ဓံသိဿတိ၊ ဖျက်ဆီးရလတ္တံ၊ စရိမကစိတ္တနိရောဓေန၊ အဆုံးဖြစ်
 သောစိတ်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ နိရုဇ္ဈိဿတိ၊ ချုပ်လတ္တံ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သိဝကတ္ထေရုဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သိဝက
 မထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅ ၃-ဥပဝါနတ္ထေရဂါယာ၊ ၃၈၉

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅ ၃-ဥပဝါနတ္ထေရဂါယာ၊

အရဟံသုဂတောတိအာဒိကာ၊ အရဟံသုဂတောဤသို့အစရှိကုန်သော
ဂါယာတို့သည်၊ အာယသ္မကော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဥပဝါနတ္ထေ
ရဿ၊ ဥပဝါနမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတို့တည်း၊ ကိရ၊ ထိုစကားကို
အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ အယံ၊ ဤဥပဝါနမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရ
အမည်တော်ရှိသော၊ သဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်
တော်၌၊ ဒလိဒ္ဒကုလေ၊ သူဆင်းရဲမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဝ္ဗာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြား
လိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပညော၊ ချောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ သဂတိ၊
ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊
တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓာတု၊ ဓာတ်တော်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဖွင့်ယူ၍၊
မနုဿ၊ ဧဝံနာဂ၊ ရုဇ္ဇကုမ္ဘဏ္ဍာယ၊ ကွဉ်နွဉ်ဗျဟိ၊ လူနတ်နဂါးငွေ့နှင့်တူလှတိ
လူ၊ နန္ဒဗ္ဗတို့သည်၊ သတ္တရတနမယေ၊ ရတနာချနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော၊ သတ္တ
ယောဇနိကော၊ ချနစ်ယူဇနာရှိသော၊ ထူပေ၊ စေတီတော်ကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်
သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုစေတီတော်၌၊ သုခေတံ၊ ကောင်းစွာဖွင့်အပ်ပြီး
သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်ဘုံ၊ ဝေဠုဂွေ၊ ဝါးဖျား၌၊ အာ
ဗန္ဓိတွဿ၊ ဖွဲ့ချီရစ်ပတ်၍၊ ဓဇံ၊ တံခွန်ကို၊ ကဟေတွာ၊ ပြု၍၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊
အကာသိ၊ ပြု၏၊ တံ၊ ထိုတံခွန်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အဘိသမ္ပတကောနာ
မ၊ အဘိသမ္ပတက အမည်ရှိသော၊ ယက္ခသေနာပတိ၊ ဘီလူးစစ်သူကြီး
သည်၊ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ စေတိယပူဇာ၊ ကွေ့နတ္ထံ၊ စေတီကိုပူဇော်ခြင်း
စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုး၌၊ ဌာ၊ ဌာဝိတော၊ ထားအပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊
အဒိသာမာနကာယော၊ မထင်ရှားသောကိုယ်ရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ အာ
ကာယေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဓာရေန္တော၊ ဆောင်း၊ မိုးလျက်၊ စေတိယံ၊ စေတီကို၊
တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လည်သည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊
တံ၊ ထိုလက်ျာရစ်လည်သောအခြင်းအရာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဘိလေသော
မတ္တာယ၊ အတိုင်းထက် အလွန်၊ ပသာန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသားသည်၊ တေနုပုညကမ္မေ
န၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသ
ရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိ၊ ဗုဒ္ဓပါဒေ၊ ဤဝေါဟာရများပွင့်
တော်မူဆဲအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏာယုလေ၊ ပုဏ္ဏား
မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ ဥပဝါနောတိ၊ ဥပဝါနပူ၍၊ လန္တနာမော၊ ရအပ်သော

၃၆၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အမည်ရှိ၏။ သော၊ ထိုသတို့သားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ ဆွဲခြောက်နှစ်
 မြောက် အရွယ်ရောက်သော်၊ စေတဝနပဒိုဂ္ဂဟဏေ၊ စေတဝနကျောင်း
 တော်ကိုအလှူခံသောနေ့၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်၌၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်ဟု တွား၊ ဖြစ်
 ၍၊ ပဗ္ဗဇိတွား၊ ရဟန် ပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန် ၌၊ ကမ္မံ စီးခြင်း
 ခြင်းအမှုကို၊ ကရာဇ္ဇော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဆဇ္ဇာတိညာ၊ ခြောက်ပါ သော
 အဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဗဒါနေ၊
 အပဒါန်၌၊ ။

သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ငါးဖြာ ဥပယူလေးဝသစ္စာ တရားလျှာတို့ကို၊ ပါရဂူ၊ အဆုံး
 တိုင်တိုင် သိမြင်နိုင်သော၊ ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်သော်ရှိ
 သော၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓာ၊ မိ ဝံသည်၊ ဇလိဟွာ၊
 တောက်ပပြီး၍၊ နဗ္ဗုတောဇ္ဇဝ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ သဗ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ခန္ဓာစက်ကိန်းငြိမ်းတော်မူ၏၊ မဟာဇနာ၊ လူအများ
 တို့သည်၊ သမာဂမ္မ၊ အညီအညွတ်လာကြကုန်၍၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ပူဇယိတွာ၊ ပူဇော်၍၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုပြင်စီရင်အပ်သော၊
 စိတံ၊ လောင်ဆိုက်ထင်ပုံကို၊ ကတွာန၊ ပြု၍၊ သရိရံ၊ အလောင်းတော်ကို၊
 အဘိရာပယံ၊ ပင့်ဆောင်ချီတင်ကုန်၏၊ သရိရကိစ္စံ၊ အလောင်းတော်ကို
 သဗြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ထတ္ထ၊ ထိုစေတီပထမျှ၊ အောင်ဇေ
 ယျာသို့၊ ခေတု၊ ခေတ်တော်မြတ်ကို၊ သမာနယ၊ တပေါင်းတည်းပင့်ဆောင်
 ကုန်ပြီး၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေသဒေဝမနုဿာ၊ ထိုနတ်နှင့်တကွ
 သောလူတို့သည် ဗုဒ္ဓထူဝံ မြတ်စွာဘုရားပုထိုးတော်ကို၊ အကံသု၊ ပြုလုပ်
 တည်ထားကုန်၏၊ ပဌမာ၊ ပဌမပစ္စယာသည်၊ ကဉ္စနမယာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီး၏၊ ဒု
 တိယာ၊ ဒုတိယပစ္စယာသည်၊ မဏိမယာ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီး သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်
 ၍၊ တတိယာ၊ တတိယပစ္စယာသည်၊ ရူပိယမယာ၊ ငွေဖြင့်ပြီး၏၊ စတုတ္ထိ၊
 စတုတ္ထပစ္စယာသည်၊ ဖလိကမယာ၊ ပန်းဖြင့်ပြီး၏၊ ဟံ၊ ထိုမှတပါး၊ ပဉ္စ
 မိကာစေတီ၊ ပဉ္စမပစ္စယာသည်လည်း၊ လောဟိတကံမယာ၊ လောဟိတကံ
 မြင့်အနီးဆင်ရင်ပြီးသည်ဟု ဖြစ်သတ်၏၊ ဆဋ္ဌိ၊ ဆဋ္ဌမပစ္စယာသည်၊ မ
 သာရဂလ္လဿ၊ အပြောက်အကျား ဆင်းပြာ ထူးစွာမသာရဂလ်ဖြင့်၊ ပူ
 ရာ၊ ပြည့်၏၊ ဥပရိ၊ ဆဋ္ဌပစ္စယာမှအသက်၌၊ သဗ္ဗရတနမယံ၊ ရတနာခုနစ်
 ပါးဖြင့်ပြီး ၍၊ ဇဗာ၊ ပန်းတင်ခုံ ဘိနင်တော်သည်၊ မဏိမယာ၊ ပတ္တ
 မြားဖြင့်ပြီးသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေဒိကာ၊ လေးမျက်နှာပွတ်ရံသည်၊ ရတ

၂-နုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၃-ဥပဝါနတ္ထေဂေါထာ၊ ၃၆၁

မယာ၊ ရေတနာသုနစ်ပါးဖြင့်ပြီး၏။ သဗ္ဗသေဝဏ္ဏမယော၊ အလုံးစုံသောရွှေဖြင့်
ပြီးသော၊ ထူပေါ၊ ပုထိုးတော်သည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့၊ ယောဇနံ၊ ယူဇနာ
တိုင်တိုင်၊ ဥဂ္ဂတော၊ မြင့်၏။ တဒါ၊ ထိုလူတို့ စေတီတည်သောအခါ၌၊ ဒေဝါ၊
နတ်တို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုစေတီတော်သို့၊ သမာဂတိံ၊ အညီအညွတ်လာ
ကုန်၍၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ မန္တယံ၊ တိုင်ပင်ကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့
သည်သည်။ တာမိနော၊ တာမိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ လောကနာ
သဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပံ၊ စေတီတော်ကို၊ ကဿာမ၊ ပြုကြကုန်ဖို့၊ ဓာ
တု၊ ဓာတ်တော်သည်၊ အာဝေဏိကာ၊ အသီးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သမိရံ၊ သမိ
ရဓာတ်တော်သည်၊ ဧကဝိဇ္ဇာကံ၊ တစိုင်တခဲ မကွဲတရ တခုသာတည်း။
ဣမဗ္ဗိဗုဒ္ဓထူပဗ္ဗိ၊ ဤလူတို့တည်သောစေတီတော်၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကန္တု
ကံ၊ သင်တိုင်းစွာ စေတီတော်ကို၊ ကဿာမ၊ ပြုကြကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန္တ
ယံ၊ တိုင်ပင်ကုန်၏။ မန္တေတွာ၊ တိုင်ပင်၍၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သတ္တဟိ
ရတနေဟိ၊ ရတနာသုနစ်ပါးတို့ဖြင့်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ယောဇနံ၊ ယူဇနာ
ကို၊ ဝဇေသံ၊ ပွားစေကုန်၏၊ ထူပေါ၊ စေတီတော်သည်၊ နိယောဇနုဗ္ဗေခေ၊
နှစ်ယူဇနာအဝောက်မြင့်၏။ သောထူပေါ၊ ထိုစေတီတော်သည်၊ ဟိမိရံ၊
အမိက်မှောင်ဘိုး၊ ဗျဝဟန္တိ၊ ပယ်ဖျောက်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တတ္ထ၊
ထိုစေတီတည်ရာအရပ်၌၊ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်၊ သမာဂတိံ၊ အညီအညွတ်
လာကုန်၍၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ မန္တယံ၊ တိုင်ပင်ကုန်၏။ မနုဿာ
စေဝ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊
တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓထူပံ၊ မြတ်စွာဘုရားစေတီတော်ကို၊ အကံသု၊ ပြု
ကုန်၏။ နော၊ ငါတို့အား၊ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ခြင်းတို့သည်၊ မာအာသုမ္ပ၊ မဖြစ်
စေကုန်သင့် သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်ဝံကွသောလူတို့သည်၊ အပ္ပမတ္တာ၊ ကု
သိုလ်ကောင်းမှု၌မမေ့လျော့ပေကုန်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ တာမိနော၊
တာမိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ လောကနာသဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ထူပံ၊ စေတီတော်ကို၊ ကဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန္တယံ၊ တိုင်ပင်
ကုန်၏။ မန္တေတွာ၊ တိုင်ပင်ကုန်၍၊ ဣန္ဒနီလံ၊ ဣန္ဒနီလဟု ဆိုအပ်သော၊ မဟာဇနီ
လံ၊ ဖြတ်သောပတ္တမြားညှိကဲ့လည်းကောင်း၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ ဇောတိ
ရသံ၊ ဇောတိရသဟု ဆိုအပ်သော၊ မဏိ၊ ပတ္တမြားညှိကဲ့လည်းကောင်း၊
ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ သန္နိပါတေတွာ၊ စုရုံး၍၊ ဗုဒ္ဓထူပံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားပုထိုးတော်ကို၊ အသာဒယံ၊ ဖုံးလွှမ်းကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗမဏိမယံ၊ အလုံးစုံ
မြဲမြံပြီးသည်အသီးဖြစ်၏။ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဗုဒ္ဓစေတီယံ၊ ဖြတ်

၃၆၂ ... ထေရ်ရက်သာအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

စွာဘုရားစေတီတော်သည်။ တိဏိယောဇနသမုပ္ပါဒ်သုံးယူဇနာအစောက်
 မြင့်၏။ တဒါ။ ထိုအခါ၌ အာလောကကရဏံ၊ အလင်းကိုပြုသည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ တဒါ။ ထိုနဂါတည်ပြီးခါ၌၊ ဂရုဇ္ဇာတ၊ ဂဠုန်တို့သည်လည်း။ သမာ
 ဂတိံ။ အညီအညွတ်လာကုန်၍၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ မန္တယံ၊ တိုင်
 ပင်ကုန်၏။ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝါနာဂါစ၊ နတ်နဂါး
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ တေ၊ ထိုလူနတ်နဂါးတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓထူပံ၊ ဘုရားစေ
 တီတော်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ နော၊ ငါတို့အား၊ ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်း
 မှု၌မေ့လျော့ခြင်းတို့သည်၊ မာအဿသုမ္ပ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်၊ သဒေဝကာ၊
 နတ်နှင့်တကွသောလူနဂါးတို့သည်၊ အပ္ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌မမေ့
 လျော့ပေကုန်၊ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူသော၊ လောကနာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပံ၊ စေတီတော်ကို၊
 ကဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ သဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံသော၊ ထူပံ၊ စေတီတော်သည်၊ မဏိမ
 ယံ၊ မြင့်မြင့်ပြီး၏။ တေစ၊ ထိုဂဠုန်တို့သည်လည်း၊ ကဠုကံ၊ သင်တိုင်းစွပ်စေ
 တီကို၊ အကရံ၊ ပြုကြကုန်၏။ တေဝိ၊ ထိုဂဠုန်တို့သည်လည်း၊ အာယတံ၊ သုံး
 ယူဇနာရှည်ပြီးစွာသော၊ ဗုဒ္ဓစေတီယံ၊ ဘုရားစေတီတော်ကို၊ ယောဇနံ၊ တ
 ယူဇနာကို၊ ဝဇေသံ၊ ပွားစေကုန်၏၊ စတုယောဇနုဗ္ဗေ၊ လေးယူဇနာအ
 စောက်မြင့်၏၊ ဗုဒ္ဓထူပေါ၊ မြတ်စွာဘုရားထိုးတော်သည်၊ ဝိရောစတိ၊
 တောက်ပ၏၊ ဥပ္ပတော၊ တက်သစ်သော၊ သတင်္ဂသီ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ သဗ္ဗာ
 ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒိဿ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေတိ၊ ထွန်းလင်း
 စေ၏။ တဒါ။ ထိုဂဠုန်တို့တည်ပြီးသောအခါ၌၊ ကုမ္ဘဏ္ဍာစ၊ ကုမ္ဘဏ်တို့
 သည်လည်း၊ သမာဂတိံ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၍၊ ဧကတော၊ တပေါင်း
 တည်း၊ မန္တယံ၊ တိုင်ပင်ကုန်၏။ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ နာဂါစ၊ နဂါးတို့
 သည်၎င်း၊ ဂရုဇ္ဇာတ၊ ဂဠုန်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး၊
 ဗုဒ္ဓသေဗ္ဗဿ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၏၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ထူပံ၊ စေတီတော်ကို၊
 အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ နော၊ ငါတို့ကုမ္ဘဏ်တို့အား၊ ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
 ၌မေ့လျော့ခြင်းတို့သည်၊ မာအဿသုမ္ပ၊ မဖြစ်ပါစေကုန်လင့်၊ သဒေဝကာ၊
 နတ်နှင့်တကွသော လူနဂါး၊ ဂဠုန်တို့သည်၊ အပ္ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်း
 မှု၌မမေ့လျော့ပေကုန်၊ မယံဝိ၊ ငါကုမ္ဘဏ်တို့သည်လည်း၊ တာဒိနော၊ တာဒိ
 ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော်မူသော၊ လောကနာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပံ၊
 စေတီတော်ကို၊ ကဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ အာယတံ၊ လေးယူဇနာရှည်မြင့်စွာ

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၃-ဥပဝါနတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၆၃

သော၊ ဗုဒ္ဓစေတိယံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏စေတီတော်ကို၊ ရတနေဟိ၊ တေနာ
 သယံပေါ်တို့ဖြင့်၊ ဆာဒေသာမ၊ ဗုံ၊ လွှမ်းကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤတို့၊ မန္တယံ၊ တိုင်
 ပင်ကုန်၏၊ တေပိ၊ ထိုကုမ္ဘဏ်တို့သည်လည်း၊ အာယတံ၊ လေးယူစနာရှည်
 မြင့်စွာသော၊ ဗုဒ္ဓစေတိယံ၊ မြတ်စွာဘုရားစေတီတော်ကို၊ ယောဇနံ၊ တယူ
 စနာကို၊ ဝဇေသံ၊ ပွားစေကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပစ္ဆယောဇနုဗ္ဗေခေ၊
 ငါးယူစနာအစောက်မြင့်သော၊ ထူပေါ်၊ စေတီတော်သည်၊ ဩဘာသတေ၊
 ထွန်းပ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစေတီတော်၌၊ တဒါ၊ ထိုကုမ္ဘဏ်တို့သည်ပြီးသောအခါ
 ၌၊ သက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်၊ သမာဂတိံ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၍၊ ဧက
 တော၊ တပေါင်းတည်း၊ မန္တယံ၊ တိုင်ပင်ကုန်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ မန္တယံ၊
 တိုင်ပင်ကုန်သနည်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝနာဂါစ၊
 နတ်နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုဇ္ဇကုမ္ဘဏ္ဍာစ၊ ဂဠုန်ကုမ္ဘဏ်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကံ၊ အဝီ၊ အသီး၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ထူပံ၊ စေတီတော်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ နော၊ ငါတို့
 အား၊ ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်းတို့သည်၊ မာအာသုဋ္ဌာ၊
 မဖြစ်စေကုန်သင့်၊ သဒေဝကာ၊ နတ်နှစ်တကွသောလူနဂါးဂဠုန်ကုမ္ဘဏ်တို့
 သည်၊ အပ္ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌မေ့လျော့ကုန်ပေ၊ မယံပိ၊ ငါတို့သည်
 လည်း၊ တာဒိနော၊ တာဒိကုမ္ဘဏ်နှစ်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ လောကနာထဿ၊
 လူတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပံ၊ ထူထိုးတော်
 ကို၊ ကဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ အာယတံ၊ ငါးယူစနာရှည်ပြီးစွာသော၊ ဗုဒ္ဓစေတိ
 ယံ၊ မြတ်စွာဘုရားစေတီတော်ကို၊ ဗလိကာဟိ၊ ဗန်တို့ဖြင့်၊ ဆာဒယိဿာ
 မ၊ ဗုံးလွှမ်းကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန္တယံ၊ တိုင်ပင်ကြကုန်၏၊ မန္တေတွာ၊ တိုင်
 ပင်ကုန်ပြီး၍၊ တေပိ၊ ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း၊ အာယတံ၊ ငါးယူစနာရှည်
 ပြီးစွာသော၊ ဗုဒ္ဓစေတိယံ၊ မြတ်စွာဘုရားစေတီတော်ကို၊ ယောဇနံ၊ တယူ
 စနာကို၊ ဝဇေသံ၊ ပွားစေကုန်၏၊ ဆယောဇနုဗ္ဗေခေ၊ ခြောက်ယူစနာအ
 စောက်မြင့်သော၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ထူပေါ်၊ စေတီတော်သည်၊ ဩဘာသ
 တေ၊ တောက်ပ၏၊ တဒါ၊ ထိုဘီလူးတို့သည် ပြီးသောအခါ၌၊ ဂန္ဓဗ္ဗာစ၊
 ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း၊ သမာဂတိံ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၍၊ ဧကတော၊
 တပေါင်းတည်း၊ မန္တယံ၊ တိုင်ပင်ကြကုန်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ မန္တယံ၊ တိုင်
 ပင်ကုန်သနည်း၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝတာစ၊ နတ်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုဌတ
 ပါး၊ ကုမ္ဘဏ္ဍာစ၊ ကုမ္ဘဏ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂရုဇ္ဇာစ၊ ဂဠုန်တို့သည်

၃၆၄ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

လည်းကောင်း၊ ယက္ခာစ၊ ဘိလူးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံ
သောလူနတ်နဂါးဂဠုန်ကုက္ကုတ်ဘိလူးတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓထူဝံ၊ ထုရားစေတီတော်
တို့၊ ကတ၊ ပြုကြလေကုန်ပြီ၊ ဧတ္တ၊ ဤသူအပေါင်းတို့တွင်၊ မယံ၊ ငါ့ဂန္ဓဗ္ဗ
နတ်တို့သည်၊ အကာရကာ၊ မပြုကြကုန်သေး၊ မယံဝိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊
တမိနော၊ တမိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ လောကနာထဿ၊ မြတ်စွာ
ထုရား၏ထူဝံ၊ စေတီတော်ကို၊ ကဿမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ တေ၊ ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့
သည်၊ ဝေဒကေ၊ ထီးတပ်အခံပွတ်အရံတို့ကု၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ဆင့်တို့ကို၊
ကတွာန၊ ပြု၍၊ ခဇံ၊ တံခွန်ကုက္ကုတ်မလေးပွားကိုလည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍိ၊ ထိုကို
လည်းကောင်း၊ အကံသု၊ တင်လှူကုန်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဗ္ဗသောဏ္ဏ
မယံ၊ အလုံးစုံအစွာဖြင့်ပြီးသော၊ ထူဝံ၊ စေတီတော်ကို၊ ဂန္ဓဗ္ဗ၊ ဂန္ဓဗ္ဗတို့သည်၊
ကာရယံ၊ ဝိုးစေကုန်၏၊ သတ္တယောဇနုဗ္ဗေ၊ ခုနစ်ယူဇနာအစောက်မြင့်
သော၊ ထူပေါ၊ စေတီတော်သည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဩဘာသတေ၊
တောက်ပထွန်းလင်း၏၊ ရတ္တိဒိဝါ၊ ညဉ့်နေ့တို့သည်၊ နပညာယန္တိ၊ မထင်
ကုန်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
တဿ၊ ထိုစေတီတော်၏၊ အာဘာ၊ အရောင်တို့ကို၊ သတာရကာ၊ ကြယ်
နှင့်တကွကုန်သော၊ စန္ဒသူရာတာ၊ လရောင် နေရောင်တို့သည်၊ နအတိ
ဘောန္တိ၊ သာလွန်၍မလွှမ်းမိုးနိုင်ကုန်၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ယောဇန
သတေ၊ ယူဇနာတရားတွင်း၌၊ ပဒီပေါဝိ၊ ဆီမီးသည်လည်း၊ နပဇ္ဇလတိ၊
မထွန်းလင်းနိုင်၊ တေနကာလေန၊ ထိုအခါ၌၊ ယေကေဝိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
မာနုဿ၊ လူတို့သည်၊ ထူဝံ၊ စေတီတော်ကို၊ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏၊ တေ၊
ထိုလူတို့သည်၊ ထူဝံ၊ စေတီတော်ကို၊ နအာရူဟန္တိ၊ မတက်ကုန်၊ တေ၊ ထိုလူ
တို့သည်၊ အဗ္ဗရေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဥက္ခိပန္တိ၊ ပစ်လွှင့်မြှောက်တင်ကုန်၏၊
ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ ဌဝိတော၊ စေတီစောင့်ထားအပ်သော၊ အဘိသဗ္ဗ
တနာမကော၊ အဘိသမိုက်အမည်ရှိသော၊ ယက္ခာ၊ နတ်စစ်ရှူးသည်၊ ခဇံ
ဝါ၊ တံခွန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုပ္ပဒါမံဝါ၊ ပန်းဆိုင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥတ္တရိ၊
စေတီတော်အထက်သို့၊ အဘိရောပေတိ၊ ထင်ဆောင်စေ၏၊ တေ၊ ထိုလူတို့
သည်၊ တံယက္ခံ၊ ထိုနတ်စစ်ရှူးကို၊ နပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ ဂစ္ဆတော၊ ဂစ္ဆန္တိ၊
လက်ျာလှည့်သွားသော၊ ဒါမံ၊ ပန်းဆိုင်ပန်းရံကို၊ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏၊
ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသောလူတို့လက်ဝတ္ထုကို၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗေ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သောလူတို့သည်၊ သုဂ္ဂတိ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ လားရကုန်
၏၊ ယေမာနုဿ၊ အကြင်မိစ္ဆာအယူရှိသောလူတို့သည်၊ ပ၊ ဝစနေ၊ သာသ

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၃-ဥပဝါနတ္ထရဂါထာ၊ ၃၆၅

နာတေသန္တံ၊ ဝိရုဒ္ဓါ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်၏။ ယေဝ၊ အကြင်သမ္မာအယူရှိသောသူတို့
သည့်ကား၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဿန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ မာန
သာ၊ လူတို့သည်၊ ပါဠိဟိရံ၊ ပြာဋိဟာသကို၊ ဒဋ္ဌ၊ ကာမာ၊ ရှုလိုကုန်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ထူဝံ၊ စေတီတော်ကို၊ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ ဟံသဝတီ
ယာ၊ ဟံသဝတီအမည်ရှိသော၊ နဝရေ၊ မြို့တော်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဘဇူကော၊ သူရင်းဌားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အာမောဒိတံ၊
ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဇနံ၊ လူကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီး၊ ကိံ၊ စိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့
ကြံသနည်း၊ သေသာဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နု၊ စင်စစ်၊ ဥဠာရော၊
မြတ်သေစွာ၊ ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓာတုဗာရေ၊ ဓာတ်တော်အိမ်
စေတီတော်၌၊ ပါဠိဟိရံ၊ ပြာဋိဟာသသည်၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသေး၏။
စ၊ ပြာဋိဟာမဟုတ်ပါသေး၊ ဣမာဇနတာ၊ ဤလူအပေါင်းတို့သည်၊ ဘုဠာ၊
နှစ်သက်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာရံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကုဗ္ဗိ၊ ပြုကုန်လျက်၊
နတပ္ပရေ၊ မရောင့်ရဲနှိုင်းကုန်၊ အဟံဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်
နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ လောကနာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓာတုဗာ
ရေ၊ ဓာတ်တော်အိမ်စေတီတော်၌၊ ကာရံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကဿာမိ၊ ပြုအံ့၊
ဇဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ အနာဂတေ၊ အနာဂတ်ကာလ၌၊ တဿ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးတို့၌၊ ဒါယဝဒေါ၊
အမွေခံသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံပြီးစိန္တေတွာ၊
ကြံပြီး၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရဇကေန၊ ခဝါသည်သည်၊ သုခေတံ၊ ကောင်း
စွာဖွယ်အပ်သော၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဥတ္တရေယျပဋံ၊ အပေါ်ရုံလွှာရလျားပုဆိုးကို၊
ဇဇံ၊ တံခွန်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝေဠုဂ္ဂေ၊ ဝါးဖျား၌၊ အာသဂ္ဂေတွာနု၊ ပြားလျား
တွဲရွဲဆွဲ၍၊ အဗ္ဗရေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဥက္ခိဝိံ၊ ပစ်လွှင့်မြှောက်တင်ပြီးအဘိ
သမ္ဘာကော၊ အဘိသဓိကံ ဆူလျှိုက်ကျော်သိ၊ စေတီစောင့်ဖြစ်သောနတ်
စစ်မျှ၊ သည်၊ ဇဇံ၊ တံခွန်ကို၊ အဗ္ဗရေ၊ ကောင်းကင်၌၊ အာဟာသိ၊ ဆောင်
ပေ၏။ ဝါတေရိတံ၊ လေခပ်၍တလျှပ်တလျှပ်လျှပ်သော၊ ဇဇံ၊ တံခွန်ကို၊
ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ ဟာသံ၊ ရှင်မြင်ကို၊
ဇနေသိ၊ ဖြစ်စေပြီးတတ္ထ၊ ထိုစေတီအမွန်လှတံခွန်၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာ
ဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ သမဏံ၊ ရဟန်းသို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ပြီး၊ တံဘိက္ခုံ၊
ထိုရဟန်းကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဇဇေ၊ တံခွန်၌၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုတ္တိံ၊ မေ့လျော့ကပ်ပြီး၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မမ၊ ငါ၏။

အာနန္ဒပီတိသဉ္ဇနံ။ နှစ်သက် ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော
တရားစကားကို၊ ကာယေသိ၊ ဟောပေ၏။ တဿဇေသ၊ ထိုတံခွန်၏။ ဝိပါ
ကံ၊ အကျိုးကို၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ တံ၊ သင်သည်။ အနုဘောသေသိ၊ ခံ
စားရလတ္တံ့။ စတုရင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိကုန်သော။ ဟတ္ထိအဿရထပတ္တိ
သေနာစ၊ ဆင်ခြင်းရထားခြေသည်သူရဲတို့သည်လည်း။ တံ၊ သင်ကို၊ နိစ္စံ။
အဋ္ဌိ၊ ပရိဝါရေသန္တိ၊ ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ဇေဒါနဿ၊
တံခွန်အလှူ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ သဗ္ဗိတူရိယသဟဿာနိ၊ တူရိယာ
ခြောက်သောင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သမလင်္ကာတာ၊ ကောင်းစွာတန်
ဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ ဘေရိယော၊ စည်တို့သည်လည်းကောင်း။ တံ၊
သင့်ကို၊ နိစ္စံ။ အဋ္ဌိ၊ ပရိဝါရေသန္တိ၊ ခြံရံကုန်လတ္တံ့။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။
ဇေဒါနဿ၊ တံခွန်အလှူ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း။ ဆဇ္ဇာဝီတိသဟဿာ
နိ၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သော။ သမလင်္ကာတာ၊ ကောင်းစွာတန်
ဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ ဝိစိတ္တဝတ္ထာဘာရဏာ၊ ဆန်းကြယ်သောအဝတ်
တန်ဆာခွါဒရာရှိကုန်သော။ အာမုတ္တမဏိကုဏ္ဍလာ၊ လည်၌ဆွဲအပ်သော
ပုလဲသွယ်ညွှတ်ဝတ်အပ်သောပတ္တမြားနားချောင်းရှိကုန်သော။ အာဇ္ဇာရ
ပမ္ဘာ၊ ကျယ်သောပါးပြင့်မျက်မှောင်ရှိကုန်သော။ ဟသုလော၊ ပြုံးရယ်ပြီးခါ
ဆိုတတ်စွာကုန်သော။ သုသညာ၊ ကောင်းသောအမှတ်သည်ရှိကုန်သော
တနုမန္တိမာ၊ ခါးစဉ်းတင်ကျယ်လျှင်လှသောဝမ်းရှိကုန်သော။ နာရိယော၊
မိန်းမတို့သည်။ တံ၊ သင်ကို၊ နိစ္စံ။ အဋ္ဌိ၊ ပရိဝါရေသန္တိ၊ ခြံရံကုန်လတ္တံ့။
ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ဇေဒါနဿ၊ တံခွန်အလှူ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ တိ
သကပ္ပသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာသုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး။ ဒေဝလောကော၊ နတ်
ပြည်၌၊ ရမယိဿတိ၊ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့။ အသိတိက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်ရှစ်ဆယ်
ဒေဝိန္ဒော၊ ဘိကြားနတ်မင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်ပြည်ကို၊
ကရိဿတိ၊ ရိုးအုပ်ရလတ္တံ့။ သဟဿက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တထောင်၊ စက္က
ဝတ္ထိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့။ ပဒေသရန္တံ၊ ပဒေသရာဇ်မင်းအဖြစ်သည်။ ဝိပုလံ၊ များစွာ၏။
ဂဏနတော၊ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ အသင်္ခယံ၊ မရေတွက်နိုင်၊ ကပ္ပသတ
သဟဿမ္ပိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ဥက္ကာကကုလသမ္ပု၊ ဝေါ၊ ဥက္ကာကရာဇ်
မင်းမျိုးဖြစ်သော။ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမ
အမည်ရှိသော။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောကော၊ လောက၌၊ ဘဝိဿ
တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်၌၊ စဝိတွာန၊ ရတေ၍၊ သုက္ကမူလေန

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅ ၃-ဥပဝါနတ္ထေရဂါယာ၊ ၃၉၇

ကုသိုလ်အကြောင်းကောင်းမှုဟောင်းသည်။ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓကဗျော၊ ရှေးကောင်းမှုကံနှင့်၊ သံယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပြာဟ္မဗန္ဓု၊ ဗုဒ္ဓဘွားမျိုးသည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဝီတိကောဓိ၊ ကုရေ ရှစ်ဆပင်အသပြာဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ ဒါသေ၊ ကျွန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္မကာရေ၊ အမှုလုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆန္နေတွာ၊ စွန့်၍၊ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ဗုဒ္ဓဇိဿတိ၊ ရဟန်းပြုလတ္တံ့၊ သကျပုဂ္ဂံ၊ သာကီဝင်မင်းသားတို့ထက်မြတ်သော၊ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမရသေ့၏အနွယ်ဖြစ်သော၊ သမ္မုဒ္ဓံ၊ ဂေါတမမြတ်သာကီနတ်ကို၊ အာရာဇယိတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေတော်မူ၍၊ ဥပဝါနောတိနာမေန၊ ဥပဝါနဟူသော အမည်ဖြင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သည်၊ ဟေသံတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သတသဟဿေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ ကုသိုလ်ကံသည်။ ဣမံ၊ ဤအဆုံးဘဝ၌၊ မေ၊ ငါအား၊ ဖလံ၊ ကောင်းကျိုးကို၊ ဧသေတိ၊ ပြုသော၏၊ သုရတ္ထော၊ ကောင်းစွာတည်မတ်ပစ်လွှတ်အပ်သော၊ သရဝေဂေါဝ၊ မြားအဟုန်ကဲ့သို့၊ မမ၊ ငါ၏၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပယိ၊ မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသောမီးဖြင့်လောင်စေအပ်ပြီး၊ စတုဒိဝိဿရဿ၊ လေးကျွန်းသုံးကိုအစိုးရသော၊ စက္ကဝတ္ထိဿ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ သန္တဿ၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါအား၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပယိ၊ မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဓေဒါနဿ၊ ထံခွန်အပ္ပူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

အသပစ္စာ၊ ထိုနောင်မှ၊ အာယသ္မာဥပဝါနော၊ အရှင်ဥပဝါနသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊ အဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား

၃၆၈ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

အား၊ ဝါတာဗာဓော၊ လေနာသည၊ ဥပုဇ္ဈိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရသမ္ဘ၊ ဥပဝါနမ
ထေရ်၏လည်း၊ ဂိဟိသဟာယော၊ လူဖြစ်စဉ်က အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ဘူး
သော၊ ဒေဝဟိတောနာမ၊ ဒေဝဟိတအမည်ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ဗုဒ္ဓဘွား
သည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပဒိုဝသတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုဒေဝဟိ
တဗုဒ္ဓဘွားသည်။ ထေရံ၊ ဥပဝါနမထေရ်ကို၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ ပဝါရေတိ၊ ဖိတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မဥ
ပဝါနေ၊ အရှင်ဥပဝါနသည်၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ပတ္တပီ
ဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်း၊ ဘို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ တဿ၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ထိုဒေဝဟိတ
ဗုဒ္ဓဘွား၏။ နိဝေသနံ၊ အိပ်သို့၊ ဥပဂစ္ဆိ၊ ကပ်၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ဗုဒ္ဓဘွားသည်၊
ကေနစိ၊ တရံတယောကံသောသူသည်၊ နိယောဓနေန၊ တိုက်တွန်းခြင်း
ကြောင့်၊ ထေရော၊ အရှင်ဥပဝါနမထေရ်သည်၊ အာဂတောမညေ၊ ထာ
ရောင်ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ငဒေယျာထ၊
ဆိုတော်မူကုန်လော၊ ကေန၊ အဘယ်ဝတ္ထုဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အလိုရှိသနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ထေရော၊ ဥပဝါနမထေရ်သည်၊ တဿ
ပြာဟ္မဏဿ၊ ထိုဒေဝဟိတဗုဒ္ဓဘွားအား၊ ပယောဓနံ၊ လာခြင်း၏အကျိုးကို
အာရိက္ခန္တော၊ ကြာ လိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အရဟံသုဂတောလောကေ
(ပ)တဿဣန္ဒြာမိဟာတဝေတိ၊ အရဟံသုဂတောလောကေ (ပ) တဿ
ဣန္ဒြာမိဟာတဝေဟူသော၊ ဂါထာနွယ်၊ ဂါတာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အတာ
ယံ၊ ရွတ်ဆို၏။ ။

ပြာဟ္မဏ၊ တကာဗုဒ္ဓဘွား၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ပူဇနေယျာနံ၊ ပူဇော်
ထိုက်ကုန်သောသိကြားသုရန်သန္တ၊ သီတ သောဏဒိန္နအနေကဝဏ္ဏနာဂ
ဒတ္တအစရှိသော နတ်မင်းနတ်မိဖုရားသနင်္ဂီမာရေဗက သဟမ္ပတိအစရှိ
ကုန်သောဗြဟ္မာမင်းတို့သည်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သော၊ သက္ကဓေယျာနံ၊
အလေးအမြတ်ပြုအပ်ကုန်သောဗိမ္ဗိသာရကောသလအဇာတသတ္တု၊ သုဿ
နာဂါကာလာသောက အသောကရာဇာဒေဝါနံ ဝိယတိဿ ဒုဠဂါမဏိ
ဇောတိက ဇဋ္ဌိလ မေဇ္ဈက ဥဂ္ဂဗုဒ္ဓအစရှိသော လှူ၍ဖြစ်သောသူဌေးသူ
ကြွယ်ပဒေသရာဇ် ကေရာဇ်စကြာမန္တာတ်မင်းမြတ် မိဖုရားအစရှိသော
သူတို့သည်၊ သက္ကတော၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော၊ အပစေယျာနံ၊ အရို
အသေပြုထိုက်သော သီလက္ခန္ဓစသည်ကျေးဇူးဂုဏ်ထူးရှိရာရဟန္တာရှင်
မြတ်သခင်တို့သည်၊ အပစိတော၊ ရိုသေအပ်သော၊ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါး
ကိုခံယူတော်မူထိုက်သော၊ သုဂတော၊ လေးစွန်းပယ်နှုတ် အယုတ်ကြည်

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၃-ဥပဝါနတ္ထရဂါထာ၊ ၃၆၆

ရှောင်ကောင်းကောင်းနှစ်ချက်ကံမြှောက်ဟတော်မူတတ်သော၊ မုနိ၊ ဒေဝါတိ
ဒေဝသက္ကာတိသက္ကဗြဟ္မာတိဗြဟ္မာဖြစ်၍ ငါ့ဆရာဖြစ်တော်မူသောသဗ္ဗညု
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝါတေဟိ၊ လေဟူသောအနာတိဖြစ်၍၊ အာဗာမိကော၊
လွန်စွာနာခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တေ၊ သင်ပုဏ္ဏားအား၊
ဥဏ္ဍာဒကံ၊ ရေနွဲ့ သည်းသစေအတ္တိ၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ မုနိနော၊
မြတ်စွာဘုရားအံ့၊ ဒေဟိ၊ လှူပါလော့၊ တဿ၊ ထိုအနာတိ၊ ဟာတဝေ၊
ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထေ၊ အနက်ကို၊
ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ယော၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမတ္ထိံလောကေ၊ ဤလောက၌၊ ပူဇနေယျာနံ၊ ပူဇော်
ထိုက်ကုန်သောသူတို့အား၊ ပူဇေတဗ္ဗေဟိ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သော၊ သက္ကာဒိ
ဟိ၊ သိကြားအစရှိကုန်သော၊ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟာ
ဗြဟ္မာဒိဟိ၊ မဟာဗြဟ္မာအစရှိကုန်သော၊ ဗြဟ္မဟိစ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်၏၊ သက္ကဓရေယျာနံ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်
ကုန်သောသူတို့အား၊ သက္ကာတဗ္ဗေဟိ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်ကုန်သော၊
ဗိဗ္ဗိသာရကောသလရာဇာဒိဟိ၊ ဗိဗ္ဗိသာရမင်းကောသလမင်းအစရှိသော
သူတို့သည်၊ သက္ကတော၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်၏၊ အပစေယျာနံ၊ အရိုအ
သေပြုအပ်ကုန်သောသူတို့အား၊ အပစိတဗ္ဗေဟိ၊ အရိုအသေပြုအပ်ကုန်
သော၊ ဧဟဝီဟိ၊ သီလက္ခန္ဓစသည်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကဲ့သို့လည်းပူး
တတ်ကုန်သော၊ ဒီဏာသဝေဟိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အပစိတော၊
အရိုအသေပြုအပ်၏၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ အာရုဏတ္ထပဒိနာ၊
ဝေးခြင်းအစရှိသောအနက်သဘောကြောင့်၊ အရဟံ၊ အရဟမည်တော်မူ
၏၊ သောဘဏဂမနာဒိနာ၊ တင့်တယ်စွာသွားခြင်းအစရှိသောအကြောင်း
ကြောင့်၊ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏၊ သဗ္ဗညု၊ အလုံးစုံသောဘုရား
တို့ကိုသိတော်မူတတ်သော၊ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟံ ငါ၏၊ သတ္ထာ၊
ဆရာတည်း၊ ဒေဝဒေဝေါ၊ နတ်တကာတို့ထက် နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူ၏၊
သက္ကာနံ၊ သိကြားတကာတို့ထက်၊ အဘိသက္ကော၊ လွန်သောသိကြားဖြစ်
တော်မူ၏၊ ဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာတကာတို့ထက်၊ အဟံဗြဟ္မာ၊ အလွန်သော၊ ဗြဟ္မာ
ဖြစ်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝါတေဟိ၊
လေဟူသောအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဝါတဟေတု၊ လေဟူသောအကြောင်း
ကြောင့်၊ ဝါတခေါတနိမိတ္တံ၊ လေချောက်ချားခြင်းဟူသော အကြောင်း
ကြောင့်၊ အာဗာမိကော၊ အနာသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဒေဝဟိတ

၄၀၀ ထေရဝါဒအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ပုဏ္ဏား၊ ဥဏ္ဍာဒကံ၊ ရေန္တေသညံ၊ သဝေအတ္ထိ၊ အကပိန္နိရှိအံ၊ တဿ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝါတာဗာဓူပသမနတ္ထံ၊ လေနာကိုငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ တံ၊
 ထိုလေနာကို၊ ဟာတဝေ၊ ပယံပျောက်ခြင်းငှါ၊ ဥပနေတံ၊ ရေန္တေကပ်ခြင်း
 ငှါ၊ ဣန္ဒာမိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝံ၊ ထိုကောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
 ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဥဏ္ဍာဒကံ၊ ရေန္တေကို၊ တဒနုရူပံ၊ ထိုရေန္တေ
 အားလျောက်ပတ်သော၊ ဝါတာဗာဓူပသမနတ္ထံ၊ လေပျောက်တတ်သော
 ဆေးကိုလည်းကောင်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်
 ၏၊ တေနစ၊ ထိုဆေးကပ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထု၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ရောဂေါ၊ လေနာရောဂါသည်၊ ဂူပသမိ၊ ငြိမ်း၏၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုဒေဝဟိတပုဏ္ဏားအား၊ အနုမောဒနံ၊ အနု
 မောဒနာကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဣတိဣဒံပရိသမာပနံ၊ ဤသို့သောပြီးဆုံးခြင်း
 ကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဥပဝါနုတ္တေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဥပဝါနုမထေရ်၏
 ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၄-ဣသိဒိန္ဒုတ္တေရဂါထာ။

ဒိဗ္ဗာမယာတိအာဒိကာ၊ ဒိဗ္ဗာမယာဤသို့အစရှိကုန်သော ဂါထာတို့
 သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဣသိဒိန္ဒုတ္တေရဿ၊ ဣသိ
 ဒိန္ဒုမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဇ္ဈိ၊ ဤဣသိဒိန္ဒုမထေရ်သည်
 လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆု
 တောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထဘတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝုညာနိ
 ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်
 တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊
 ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်
 ၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဗိစနိ၊ ယပ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍
 ဗောဓိယာ၊ ဗောဓိပင်အား၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးပြီးသော၊
 ထိုအမျိုးကောင်းသည်၊ တေနဝုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝ
 မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်
 ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သုနာပရန္တေန
 မဒေ၊ သုနာပရန္တေနပုန်၌၊ သေဗ္ဗိကုလေ၊ သူဌေးမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဣသိဒိန္ဒုတိ၊ ဣသိဒိန္ဒုဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမော၊ ရအပ်သောအမည်ရှိ၏၊ သော၊ ထို

၂-ခုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၄-ဣသိဒ္ဓိန္ဒုတ္တရဂါယာ၊ ၄၀၀

သတို့သားသည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်ရောက်လတ်သော်၊ သတ္တု၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ စန္ဒနမာဠုပရိဂ္ဂဟဏေ၊ စန္ဒကူး တန်းဆောင်းတော်ကိုအလှူ
 ခံနာဠု၊ ပါဠိဟာရိယံ၊ ရေမီးအစရှိသော အစုံအစုံသောတန်ခိုးပြေးဒွိဟာသျှို၊
 ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ သတ္တဝာရုံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 တော်ကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဂါရုံ၊ အိမ်၏အလယ်၌၊ အဗ္ဘာဝသတိ၊ နေ၏ တဿ၊
 ထိုဣသိဒ္ဓိ၏၊ အနုကမ္ဘိနိ၊ အစီးအပွားကိုစောင့်ရှောက်တတ်သော၊ ဒေဝ
 တာ၊ နတ်သည်၊ တံ၊ ထိုဣသိဒ္ဓိကို၊ စောဒေန္တိ၊ စောဒနာလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ဒိဋ္ဌာမယာဓမ္မဓရာဥပါသိကာ၊ ပ၊ တသ္မာဓိ၊ ၂-ပုတ္တဒါရ်နနဉ္စာကံ၊ ဒိဋ္ဌာမယာ
 ဓမ္မဓရာဥပါသိကာ၊ ပ၊ တသ္မာဓိရာ ပုတ္တဒါရ်နနဉ္စဟူသော၊ ဂါယာန္တယံ၊
 ဂါယာန္တရ်အပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ဓမ္မဓရာ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မကို
 ဆောင်ကုန်သော၊ ကာမာ၊ ကာမဘုရားငါ ပါးတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိ
 ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကာမဂုဏ်တို့၌အပြစ်နှင့်စပ်သောစကားကို၊ ဘာသမာနာ၊
 ပြောဆိုတတ်ကုန်သော၊ မဏိကုဏ္ဍလေသု၊ ပုတ္တမြားနားရောင်းငတ်ကုန်
 သော၊ ပုတ္တေသုစ၊ သားသွီးတို့၌လည်းကောင်း၊ ဒါရေသုစ၊ မယားတို့၌
 လည်းကောင်း၊ အပေက္ခာ၊ ဝံ့ကွက်ခြင် ရှိကုန်သော၊ သာရတ္တရတ္တာ၊ အား
 ကြီးသောရာဂဖြင့်တပ်ကုန်သော၊ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့ကို၊ မယာ၊ ငါ
 သည်၊ ဒိဋ္ဌာ မြင်အပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်၊ ယတော၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဣမေ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ သဘောတရားကို၊
 အန္ဓါ၊ စင်စစ်၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတရားတို့သည်၊
 အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဣတိစာပိ၊ ဤသို့အပြစ်နှင့်စပ်သောစကားကိုလည်း၊
 အာဟု၊ ဆိုကုန်သေး၏၊ တေသံ၊ ထိုတကာတို့အား၊ ရာဂဉ္စ၊ ရာဂငါးလည်း၊
 ဆေတ္တု၊ ပယ်ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ ဗလံ၊ အစွမ်းသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုတ္တေ ရဉ္စ၊ သားမယားကိုလည်းကောင်း၊
 နနဉ္စ၊ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ သိတာ၊ မြီ၍ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့
 ၌၊ ဒိဋ္ဌာမယာဓမ္မဓရာဥပါသကာ၊ ကာမာ၊ အနိစ္စာ၊ ဣတိဘာသမာနာဟိ၊ ဒိဋ္ဌာ
 မယာဓမ္မဓရာဥပါသကာ ကာမာ၊ အနိစ္စာ ဣတိဘာသမာနာဟူသည်ကား။
 ဣမေ၊ ဤလောက၌၊ ဧကဓမ္မေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မဓရာ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ
 ကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဥပသကာ၊ ဒါယကာတို့ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊
 မြင်အပ်ကုန်၏၊ ပရိယတ္တိဓမ္မရတ္တာဝေ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မကိုတပ်ကုန်သည်ကား။

၄၀၂ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကေနာမနာမ၊ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့မည်သည်
 ကား၊ အနိစ္စာ၊ အဓိမုဒ္ဓိ၊ ကုန်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်၊ ရဲကုန်၏၊ ဝိပရိတာမဓမ္မာ၊
 တောက်ပွန်ဘက်သော သဘောရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာမေသု၊ ကာမ
 ဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝပဋိသယတ္တံ၊ အပြစ်နှင့်စပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ တာ
 သမာနာ၊ ပြောဘောကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သယံပန၊ မိမိဟုဆိုအပ်
 သော၊ အသိဒိန္နသည်ကား၊ သ၊ ရတ္တရတ္တံ၊ မဏိကုဏ္ဍလေသု၊ ပတ္တေသုစ
 တေအပေက္ခာတိ၊ သာရတ္တ ရတ္တာ၊ မဏိကုဏ္ဍ လေသု ပတ္တေသုစတေ
 အပက္ခာယူသည်ကား၊ သာရတ္တာ၊ အလွန်တပ်သောရာဂရှိကုန်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗဟလရတ္တာ၊ အားကြီးသောရာဂဖြင့် တပ်ကုန်သည်၊ ဟု
 တွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဏိသုစ၊ ပတ္တမြားတို့၌ လည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍလေသုစ၊ နား
 ချေ ငှက်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းသား မဏိစိတ္တေသု၊ ပတ္တမြားဖြင့်
 မှန်းကြယ်ကုန်သော၊ ကုဏ္ဍလေသုစ၊ နားခောင်းတို့၌ လည်းကောင်း၊
 ဂုတ္တေသုစ၊ သားသွီးတို့၌ လည်းကောင်း၊ ဂုတ္တမိတာသုစ၊ သားသွီးတို့၌
 လည်းကောင်း၊ ဒါ၊ ရေသုစ၊ မယားတို့၌လည်းကောင်း၊ အမိဂတသေနဟာ၊
 ရဲကပ်သောတဏှာတည်းဟူသော အထုံးအဖွဲ့ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 အညံ၊ တပါးသောဝတ္ထုကို၊ ဂတ္တန္တာယူကုန်သည်တို့ကို၊ ကရေန္တာ၊
 ပြုကုန်သည်တို့ကို၊ ဒဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အပ္ပေ၊ အနက်တည်း၊ ယတောတံ၊ ယတော ဟူသည်ကား၊ ယသ္မ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ တေဥပါသကာ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်၊ သာရတ္တရတ္တာ၊
 ကျွန်သားမယားသာ သွီးပတ္တမြားနားခောင်းတို့၌ဝဲကွက်ခြင်းရှိကုန်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဏိကုဏ္ဍ လေသုစ၊ ပတ္တမြားနားခောင်းတို့၌လည်းကောင်း၊
 ဂုတ္တေသုစ၊ သားသွီးတို့၌ လည်းကောင်း၊ ဒါ၊ ရေသုစ၊ မယားတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ အပေက္ခဝန္တော၊ ဝဲကွက်ခြင်းရှိကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့် ဣမ၊
 ဤမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဣမေသိ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား
 သာသနာတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ယာထာဝတော၊ မဘောက်မပြန်
 ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊ အန္တိ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ န
 ဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဧဝံဘူတာစ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာ
 မ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်၊ ဣတိ၊ စာဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ အာဟာ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ သတ္တပကတိဝိစိတ္တသာဘာဝ၊ သတ္တဝါတို့၏ပကတိဆန်း
 ကြယ်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဣ
 တံအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ရာဂဉ္စတေသံနဗ

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၄-ဣသိဒ္ဓိန္ဒရတ္ထရဂါယာ။ ၄၀၃

လတ္ထိဒဿန္တန္တိ၊ ရာဂဉ္စတသံနမလတ္ထိဒဿန္တိ၊ ဟုသသ္မိကား၊ တေသံဥပါသကနံ၊ ထိတကား၊ တိန္ဒာ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ရာဂံ၊ ရာဂကို၊ သေတ္တု၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သမုန္တိန္တိ၊ ဖြတ် ခင်းငှါ၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဥပဏ္ဍိတံ၊ ဥပဏ္ဍိတံ၊ နတ္ထိ မရှိ၊ တသ္မာ၊ တနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ သိတော၊ တဏှာ၊ အစွမ်း၊ ဖြင့်မြီကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တဏှာ၊ ဝသေန၊ တဏှာ၊ အစွမ်း၊ ဖြင့်၊ နိသိတော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပုတ္တဒ ရံစ၊ သားမယားကိုလည်းကောင်း၊ နန္ဒဉ္စ၊ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ အလ္လိ၊ ကပ်ငြိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နဝိသန္တန္တိ၊ မစွန့်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေသမ္ဘံ၊ ထိုအလို ခံသောစကားရပ်ကို၊ ဒေဝဏာယေပ၊ နတ်သည်ပင်လျှင်၊ ဥပါသကံ၊ ဣသိဒ္ဓိဒါယကာကို၊ ဥန္တိယ၊ ချည်၍၊ အညာပဒေသေန၊ သူတပါးက ညွှန်းသဖြင့်၊ ကသေသိ၊ ဆို၏၊ တံ၊ ထိုနတ်၏ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဥပါသကော၊ ဣသိဒ္ဓိဒါယကာသည်၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်သန့်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ နဝိရသေဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အာဒါနံ၊ ။

ဝိပသိနော၊ ဝိပသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ ခြိတ်စွာဘုရား၏ ပါဒမုတ္တမေ၊ သစ်ပင်တကာတို့ထက်မြတ်သော၊ ဗေ မိတ္ထိ၊ ဗေမိပင်၌၊ သုခနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗိဇနံ၊ ယပ်ကို၊ ဂဟ္မာ၊ ဆောင်၍၊ ဗေမိမုတ္တမံ၊ ဗေမိပင်မြတ်ကို၊ အဗိဇိ၊ ယပ်ခတ်ငြိ၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကေနုဝုတေကဌေ၊ ကိုးဆဲတကမ္ဘာ၌၊ ဗေမိမုတ္တမံ၊ ဗေမိပင်မြတ်ကို အဗိဇိ၊ ယပ်ခတ်ငြိ၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကောင်၊ မှုကံ၏၊ ဝါဟသား၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂဟိ၊ ဒုဂ္ဂဟိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသိခြင်း ဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗိဇနိယော၊ ယပ်ခတ်သော ကောင်းမှုကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ မဟ္မံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့၌ စူးဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ) ဗုဒ္ဓဿ၊ ခြိတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ ခြိတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ ဆိုမှ ဘဝါး၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ပြောကြားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမာ ဝေဂါတာ၊ ဤဝါတာတို့ကိုသာလျှင်၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဣဒံ၊ မိသမာပနံ၊ ဤသို့သောပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ။ ဣသိဒ္ဓိန္ဒရတ္ထရဂါယာ

၄၀၄ ဇေဝါဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဝဏ္ဏနာ၊ ဣသိဒိန္ဒ မထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၅-သမ္ပဟုလကဏ္ဍာယနတ္ထေရဂါထာ၊

☸ ဇေဝါဂါထာအဋ္ဌကထာ၊ ဇေဝါဂါထာသို့အစရှိကုန်သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ သမ္ပဟုလကဏ္ဍာနတ္ထေရဿ၊ သမ္ပဟုလကဏ္ဍာနမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယံပိ၊ ဤသမ္ပဟုလကဏ္ဍာနမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓံသု၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထတဝေ၊ ထိုထိုတစ်ခု၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ စတုနုရတေကဗျေ၊ ကိုးဆွဲလေးကမ္ဘာထက်၌၊ ကုလဂေတေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဧကေဝိသံ၊ တစ်ခုသ၌၊ နိရောဓေ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဠဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ သတရံသိနာမ၊ သတရံသိအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တာလပလံ၊ ထန်းသီးကို၊ အဒါယိ၊ ကပ်ယူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပုညကဗျေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဇေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိဗုဒ္ဓ၊ ပြုဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရားပွင့်တော်မူဆဲအခါ၌၊ မဂဓရေဋ္ဌေ၊ မဂဓရာဇာသုံး၌၊ ဂဟပတိကုလေ၊ သူကြွယ်မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမ္ပဟုလောတိ၊ သမ္ပဟုလဟူ၍၊ လန္ဓနာမော၊ ရအပ်သောအမည်ရှိ၏၊ ကဏ္ဍာနဂါတ္ထတာယ၊ ကဏ္ဍည်းအနွယ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ သမ္ပဟုလကဏ္ဍာနောတိ၊ သမ္ပဟုလကဏ္ဍာနဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထ၊ ကျော်စောထင်ရှား၏၊ သော၊ ထိုသမ္ပဟုလကဏ္ဍာနသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရှယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလန္ဓသဋ္ဌေ၊ ရအပ်သော သဗ္ဗါခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဟိမဝန္တဿ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၏၊ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဘောရဝါယနာမ၊ ဘောရဝါအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတဂုဟာယံ၊ တောင်တန်း၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်း

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-ဝဂ်-၁၅၅-သမ္ဗဟုလမ္မာယနက္ခေယရဂါယာ၊ ၄၆၅

ခြင်းအမှုကိုကရာဇန္တော ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အထပန္နော၊ ထို
 နောင်မှ၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတပဉ္စလသဟဿပဉ္စလော၊ အရာ
 ထောင် သန်းသိန်းတွက်ကိန်း များစွာ တိမ်တောင် တိမ်လွှာရှိသော၊ ထ
 နန္တော၊ ထစ်ကျိုးလျက်၊ ဂဇ္ဇန္တော၊ ကျုံးဝါးလျက်၊ ဝိဇ္ဇုလတာ၊ လျှင်စစ်
 နွယ်ကို၊ နိစ္ဆာရေန္တော၊ ပြက်လျက်၊ ဂဇ္ဇဂဇ္ဇာယ၊ ချိန်းချုံလျက်၊ မဟာအ
 ကာလမေဃော၊ အခါမဲ့ရှာသောမိဗန်းကြီးသည်၊ ဥဠဟိတွာ၊ တက်၍၊
 ဝဿိသုံ၊ ရှာခြင်းငှါ၊ အာရတိ၊ အားထုတ်၏၊ အသနိယော၊ မိဗန် ကြိုးတို့
 သည်၊ ဗလိသု၊ ထစ်ကြိုးကုန်၏၊ တံသန္ဓံ၊ ထိုအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
 အန္တော၊ ဝန်သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ တရန္တော၊ အောင်းသတ္တဝါတို့
 သည် လည်းကောင်း၊ ဝနမဟိံသာ၊ တောကျွသတ္တဝါ တို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ ဟတ္ထိအာဒယော၊ ဆင်အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ ဘိတတသိတာ၊ ကြောက်ခြင်းလန့်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ ဘိတရံ၊ ကြောက်ရွံ့သောအသံကို၊ ရဝိသု၊ မြည်ကြကုန်၏၊ ထေ
 ရောပန၊ သမ္ဗဟုလမထေရ်သည်ကား၊ အာရေဋ္ဌဗိပဿနတ္တာ၊ အားထုတ်
 အပ်သော ဝိပဿနာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာယေစ၊ ကိုယ်၌လည်း
 ကောင်း၊ ဇိဝိတေစ၊ အသက်၌လည်းကောင်း၊ နိရပေက္ခော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း
 ကင်းသည်၊ ဝိဂတလောမဟံသော၊ ကင်းသောကြက်သီးမွေးညှင်းငှါ ခြင်း
 ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုကိုယ်အကျိုးကို၊ အနန္တန္တော၊ အလိုမရှိ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယမေဝ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌သာလျှင်၊
 ကမ္မံ စီးဖြန်းခြင် အမှုကို၊ ကရာဇန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ သမ္ဗာပဝဇမေန၊ အပူ
 အကင်းသွေးရှင်ကွင်းသဖြင့်၊ ဥတုသပ္ပါယလာဘေန၊ လျောက်ပတ်သော
 ဥတုကိုရသဖြင့်၊ သမာဟိတဗိက္ခော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုဇော၌သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥသုတ္တာ
 ပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ အဘိညာဟိ၊ အဘိညာ ဉ်တို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 အပဒါနေ၊ အပဒါနိ၌၊ ။

သဿန္တု၊ လေးဝသစ္စာဝါးဖြာဥေယျမ္မေကုန်စင်သိမြင်ပေတတ်သော၊
 အပရာဇိတော၊ ခန့်တပါးလပ်မအောင်အပ်သော၊ သတရံသိနာမ၊ သတ
 ရံသိအမည်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝေကာ၊
 သုံ၊ ဝိဝေကဓမ္မေလျော်စွာ ဈာန်ချင်းသာမှ၊ ဝုဠဟိတွာန၊ ထတော်မူ၍၊ ဂေါစ
 ရာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှါ၊ အဘိနိက္ခမိ၊ ကြွေတောမူ၍၊ ဗလပာက္ခော၊ သစ်သီး

၄၈၆ လေရဂါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

လက်၌ရှိသော အဟံ ငါသည်၊ နရာသဘံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊
ဒိဿာ၊ မြင်၍၊ ဥပဂစ္ဆိ၊ ကပ်ပြီး၊ ပဿန္တိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်၊
သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ တာလဖလံ၊ ထန်း
သီးကို၊ အဟံ ငါသည်၊ အဒါထိ၊ ကပ်လျှပြီး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကစ္ဆိ မှ၊ ထုန
ရုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲလေးကန္တာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဿလံ၊ အကြင်
ထန်းသီးကို၊ အဒဒိ၊ ကပ်လျှခဲ့ဘူး၏၊ တေနကပ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊
ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူ၊ ဣဒံ၊ ဤမသိခြင်း တည်းဟူ
သော အကျိုးသည်၊ ဖလဒါနဿ၊ ထန်းသီးလျှရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေ
တည်း၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ဘုံ၊ ဗျ၊ ဝိတာ၊ ဖုတ်၊ ကြည်း
အပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊
ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်မြတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ သောမ
နဿဇာတော၊ ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒါနဝသေန၊
ဥဒါန်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အညံ အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရေန္တော၊ ပြေးကြား
လိုသည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေဝေါစဝဿတိဂဠုဂဠုယတိ၊ ပ၊ နတ္ထိဘယံဝါ
ဆန္တိ တတ္ထံဝါလော မဟံသောဝါတိ၊ ဒေဝေါစဝဿ တိဂဠုဂဠု ယတိ၊ ပ၊
နတ္ထိဘယံဝါဆန္တိ တတ္ထံဝါလော မဟံသောဝါဟူသော၊ ဂါယ၊ နွယ်၊ ငါယာ
နှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊ ဒေဝေါစ၊ မိမိစားသည်လည်း၊ ဝဿ
တိ၊ ရှု၏၊ ဒေဝေါစ၊ မိမိစားသည်လည်း၊ ဂဠုဂဠုယတိ၊ ချီးကျူးခြင်းကိုပြု၏၊
အဘ၊ ငါသည်ကား၊ ဧကကော၊ တယောက် ထည်းတည်း၊ တေရေဝေ၊
ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော၊ ဗိလေ၊ တောင်ဂူ၌၊ ဝိဟာနုမိ၊ နေ၏၊ တေရေဝေ၊
ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော၊ ဗိလေ၊ တောင်ဂူ၌ ဧကကဿ၊ တယောက်
ထည်းတည်း၊ ဝိဟရေတော၊ နေသော၊ တဿမယံ၊ ထိုငါ့အား၊ ဘယံဝါ၊
ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဆန္တိတတ္ထံဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ လောမဟံသောဝါ၊ ကြာသီးမွှေ ညှင်းထခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊ နတ္ထိမရှိ၊ သေသေသော၊ ဤမကြောက်ခြင်းအစရှိသော အလုံး
စုံသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဓမ္မဘာ၊ သဘောတည်း၊ တေရေဝေ ကြောက်မက်ဘွယ်
ရှိသော၊ ဗိလေ၊ တောင်ဂူ၌၊ ဧကကဿ၊ တယောက်ထည်းတည်း၊ ဝိဟရ
တော၊ နေသော၊ ယဿမေ၊ အကြင်ငါ့အား၊ ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-ဝဂ်-၁၅၅-သဗ္ဗဟုလကဏ္ဍယနတ္ထေရဂါယာ၊ ၄၀၇

လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ၊ ကိုယ်ခတ်တရော် ရှိခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ လောမဟံသောဝါ၊ ကြက်သီး ပွေးညှင်း ထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိမရှိ၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာ၌၊ ဒေဝေါစဝဿတိဂဇ္ဇဂဇ္ဇာယတိတိ၊ ဒေါပေါစဝဿတိဂဇ္ဇဂဇ္ဇာယတိဟူသည်ကား၊ ဒေဝါ၊ မိဗ်၊ သည်၊ မေဗော၊ မိဗ်၊ သည်၊ ဝဿတိစ၊ ရွာသည်းရွာ၏၊ ဂဇ္ဇဂဇ္ဇာယတတ္ထ၊ ချိန်းချုံးခြင်းကိုလည်း၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလျက်၊ ဂဇ္ဇတိ၊ ထစ်ကျိုး၏၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤဂဇ္ဇဂဇ္ဇာယတိဟူသောစကားသည်၊ ဇ္ဇန္တိသမ၊ ချိန်းချုံးခြင်းကြံယာကို၊ အနုကရဏံ၊ အဆင့်ပြု၍ပြုခြင်းတည်း၊ ဧကကောစဟံတရေဝေ ဗိလေဝိဟရမိတိ၊ ဧကကောစဟံ တေရေဝေ ဗိလေဝိဟရမိဟူသည်ကား၊ အဟဉ္စ၊ ငါသည်ကား၊ ဧကကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ အသဟာယော၊ အတော်မပါဘဲ၊ သပ္ပဋိတယာယံ၊ ကြောက်မက်သွပ်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတဂုဟာယံ၊ တောင်ဂူ၌၊ ဝဿမိ၊ သုံးနေ၏၊ ဧတူတဿ၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ တဿမဟံ၊ ထိုငါအား၊ သတော၊ ဖြစ်လျက်၊ နတ္ထိတသံဝါဆန္ဒိတတ္ထံဝါ လောမဟံသောဝါတိ၊ နတ္ထိတသံဝါဆန္ဒိတတ္ထံဝါ လောမဟံသောဝါဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တု၊ ကြာသသည်တံ၊ စိတ်ဇွဲထံတံလန့်ခြင်းဟု သမုတ်အပ်သော၊ ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ တံနိမိတ္တကံ၊ ထိုစိတ်၏ ဝိတိလန့်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဥရုထမ္ဘာဒိကံဝါ၊ ပေါင်အစ ရှိသည်တို့၏ ခက်တရော် ရှိခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သရိရဿ၊ ကိုယ်၏၊ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ၊ ခက်တရော်ရှိခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ လောမဟံသနမတ္ထံဝါ၊ ကြက်သီးပွေ ညှင်း၏ ထခြင်းမျှသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိမရှိ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နတ္ထိမရှိသနည်း၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုမရှိရာ၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဓမ္မတာ၊ သဘောသာတည်းဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဝရိညာတဝတ္ထုကဿ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ကြောက်ရာ၌၊ အပ္ပဟိနန္တန္တရာဂတာယ၊ မပယ်အပ်သေးသော ဆန္ဒရာဂရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘယာဒိနာ၊ ကြောက်ခြင်းအစရှိသည်သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယောပန၊ ငါသည်ကား၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းဝပ်သံ၊ တတ္ထ၊ ထိုမကြောက်ရာ၌ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်၏ တတ္ထစ၊ ထိုမကြောက်ရာ၌လည်း၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြောင်းဖြစ်သောဆန္ဒရာဂကို၊ သမုတ္တန္တော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘယာဒိနံ၊ ကြောက်ခြင်းအစရှိသည်တို့

၄၀၈ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

၏။သေသောအဘာဝေါ၊ဤသို့မရှိခြင်းသည်၊မေ၊ငါ၏၊ဓမ္မတာ၊သဘော
တည်း။သေသော၊ ဤကြောင့်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏ မရှိခြင်းသည်၊ မေ၊
ငါ၏၊ဓမ္မသဘာဝေါ၊တရားသဘောတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အညံ့၊အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကို၊ဗျာကာသိ၊ကြား၏။ သမ္မဟုလကစ္စာနုတ္တေရ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊
သမ္မဟုလ ကစ္စာနုမထေရ်၏ ဂါထာ အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၆-နိတကတ္ထေရဂါထာ။

ကိဿသေလူပမံစိတ္တန္တိ အာဒိကာ၊ကိဿသေလူပမံစိတ္တံ ဤသို့အစ
ရှိသော ဝါသာတို့သည် အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော
နိတကတ္ထေရဿ၊ နိတကမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယတ္ထိ၊
ဤနိတကမထေရ်သည်လည်း၊ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ရှေးဘုရားတို့၌၊ကတာမိကာ
ရော၊ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊တတ္ထဘတ္ထဘဝေ၊
ထိုထိုဘဝ၌၊ပုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ကရောန္တော၊ပြုသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊
ဝိပဿိဿ၊ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ကာလေ၊လက်သက်တော်၌၊ဗန္ဓုမတိနဝရေ၊ ဗန္ဓုမတိမြို့ကြီး၌၊ အာရာမ
ဂေါပကော၊အရံစောင့်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဇီဝန္တော၊ အသက်မွေးသည်
ရှိသော်၊ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တံ၊
ကြွသွားတော်မူသော၊ဘဂဝန္တံ၊ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ဖူးမြင်မ
၍၊ပဿန္နမာနုသော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ နာဠိကေ
ရဖလံ၊အုံ သီးကို၊ဒါတုကာမော၊လှူလိုသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊သတ္ထာ၊ဝိ
ပဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊တံ၊ထိုအရံစောင့်ကို၊အနုဂ္ဂဏှန္တော၊ မြီးမြှောက်
တော်မူလိုသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ အာကာသေဝ၊ ကောင်းကင်၌သာလျှင်၊
ဌတွာ၊တည်တော်မူ၏၊ပဋိဂ္ဂဏှိ၊ခံယူတော်မူ၏၊သော၊ထိုအရံစောင့်သည်
တံ၊ထိုအုံသီးကို၊ ဓတွာ၊လှူရသောကြောင့်၊ ဥဇ္ဇာရံ၊မွန်မြတ်သော၊ ဝီကိ
သောမနဿံ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဋိသံဝေဒိ၊ ခံစားရ၏၊
သော၊ထိုအရံစောင့်သည်၊ တေနုပုပ္ဖကဗ္ဗေန၊ထိုအုံသီးလှူသောကောင်း
မှုကံကြောင့်၊ဒေဝမနုဿေသု နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ကျင်
လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရား ပွင့်တော်မူသော
အခါ၌၊ကောသသရဗ္ဗေ၊ကောသလတိုင်း၌၊ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၆-နိတကတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၀၉

နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိတကောတိ၊ နိတကဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမော၊ ရအပ်သော
အမည်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့
ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံ
တော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊ ပဋိသန္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်
သောသဒ္ဓါရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူပြီး၍၊ အရညော၊ တော၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိ
သော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၌၊ ဗန္ဓုမတိယာ၊ ဗန္ဓုမတိအမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ အာရာမိကော၊ အရံစောင့်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊
ထိုအခါ၌၊ အနိလဉ္စသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊
ဝိရဇံ၊ ကင်းသောမြို့ရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဗျ မြင်ရ
၏၊ နာဠိကရဖလံ၊ အုံးသီးကို၊ ဂယျ၊ ဆောင်ယူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓ
သေဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါယိံ၊ ကပ်လှူပြီ၊ အာကာသေ၊ ကောင်း
ကင်၌၊ ဝိတကော၊ တည်သည်၊ သန္တော၊ ဖြစ်သျက်၊ မဟာယသော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ပဋိဂ္ဂဏှိ ခံယူတော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝိပ္ပ
သန္ဓေန၊ ကြည်ညိုစွာသော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဖလံ၊ အုံးသီးကို၊ ခုတွာန၊
လှူရသောကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခေါဝဟော၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ ချမ်းသာကို
ရွက်ဆောင်တတ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ မယံ၊ ငါသည်၊ သဉ္ဇနနော၊
ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝီတိ၊ ဝီတိကို၊ အဓိဂစ္ဆိံ၊ ရပြီ၊ ရတနံ၊
ရတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတေ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တဟိံ၊ တဟိံ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ
၌၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသော၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သုခဉ္စ၊ ချမ်းသာသည်လည်း၊
ဥပ္ပဇ္ဇတေ၊ ဖြစ်လာ၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကနုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့
တကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံဖလံ၊ အကြင်အုံးသီးကို၊ အဒဒိ၊ ကပ်
လှူပြီ၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုအုံးသီးအလှူကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟသ၊ အစွမ်း
ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်း
တည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဖလဒါနဿ၊ အုံးသီးလှူရခြင်း၏၊ ဖလံ၊
အကျိုးပေတည်း၊ မေ၊ ငါအား၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်သည်၊ ဝိသုဒ္ဓံ၊
သန့်ရှင်းစင်ကြယ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမာဓိကုသလော၊ သမာဓိအရာ၌
လိမ္မာ၏၊ အဘိညာ ပါရမိပ္ပတ္တော၊ အဘိညာဉ် ခြောက်ပါး၏ ကမ်းတ
ဘက်သို့ရောက်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဒိဗ္ဗစက္ခု၏စင်ကြယ်ခြင်း အစရှိသောအကျိုး
သည်၊ ဖလဒါနဿ၊ အုံးသီးလှူရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မယံ၊ ငါ

၄၀၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ ဟို၊ ချုပ်တား၊ ဖုတ်ကြည်းအင်ကုန်ပြီး၊ ပ၊
ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊
လိုက်နာအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ ညံ့မှတပါး၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်ပြီး၍၊
ထေရော၊ နိဘကမထေရ်သည်၊ ဗလသုခေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်
လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနသုခေန၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိဟ
ရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ပခါနပဋိဂ္ဂဟကော၊ ပခါနပဋိဂ္ဂဟကအမည်ရှိသော
ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တံအညောယတနံ၊ ထိုတောအုပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား
၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ ဝသန္တနံ၊ နေကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား
ပရိပ္ပတ္တနတ္ထံ စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းငှါ၊ တဿသေလူပမန္တိ အာဒိနာ၊ တဿ
သေလူပမံဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဋ္ဌမံ၊ ၁။ ပြီးစွာ၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟာ၊
ဆိုဟောမူ၏၊ ဣတိ၊ ဤတောအုပ်၌၊ ဝသန္တသု၊ နေကုန်သောရဟန်းတို့တွင်၊
ကဿ၊ အဘယ်ရဟန်းအား၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ သေလူပမံ၊ တခဲနက်သော
ကျော်တောင်နှင့်တူသော၊ ဌိတံ၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ နာနုပကမ္ပတံ၊ မတုန်လှုပ်
ကြသနည်း၊ ဇန္တုနိယသု၊ ရာဂဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သောတောသူ
မကတရားတို့၌၊ ဝိ၊ ၁။ တပ်ခြင်းကင်းသနည်း၊ ကုပ္ပနိယေ၊ အမျက်ထွက်
ခြင်း၏အကြောင်းအာဇာတဝတ္ထု၌၊ နကုပ္ပတံ၊ အမျက်မထွက်သနည်း၊
ယယ၊ အကြင်အရိယာဂုရိုလ်၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘာဝိတံ၊ ပွားစေ
အသနည်း၊ ကုတော၊ တစုံတခုသောသတ္တဝါသစ်၊ ကြောင့်၊ နက္ခံ၊ ဆင်း
ရဲခြင်းသည်၊ တံ၊ ထိုဂုရိုလ်သို့၊ ဧသေတိ၊ ရောက်လတ္တံ့နည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
ထာ၌၊ ကဿ၊ သေလူပမံဗိတ္တံ ဌိတံနု၊ နုပကမ္ပတိတံ၊ ကဿ၊ သေလူပမံဗိတ္တံ
ဌိတံနု၊ နုပကမ္ပတိဟူသည်ကား၊ ဣတိ၊ အညောယတနေ၊ ဤတောအုပ်၌၊
ဝသန္တသု၊ နေကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်၊ ကဿ၊ အဘယ်မည်သော၊
ဘိက္ခုနော ရဟန်း၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ အဂ္ဂပလာဝိဝမေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်
ကိုရသဖြင့်၊ ဧကစာနသိလာမယပဗ္ဗတူပမံ၊ တခဲနက်တည်းသောကျောက်
ဖြင့်ပြီးသောတောင်နှင့်တူသော၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဣဉ္ဇနာနံ၊
တုန်လှုပ်ခြင်းတို့၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝသီ
တာဝပ္ပတ္တယာစ၊ ဝသီဘော်သို့ရောက်သဖြင့်လည်း၊ ဌိတံ၊ တည်သော
ဂုရိုလ်သည်၊ သဗ္ဗေဟိဝိ၊ အဆုံးရံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ လောကဓမ္မေဟိ၊
လောကဓံတရားတို့ကြောင့်၊ နာနုပကမ္ပတံ၊ မတုန်လှုပ်သနည်း၊ နဇေတိ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၆-နိတကတ္ထေရဂါယာ၊ ၄၀၀

မတုန်လှုပ်သနည်း။ ဣဒါနိယသုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုနိတကမထေရ်အား။
 အကမ္မနာကာရံ၊ မတုန်လှုပ်သော အခြင်းအရာကို၊ ကာရထေန၊ အကြောင်း
 နှင့်၊ သန္တံ၊ တကွ၊ ဒေသတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝိရတ္တန္တိ အာမိ၊ ဝိရတ္တံ၌သို့အစရှိ
 သည်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအံ့၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိရတ္တံအစရှိသောပစ္စည်း၊
 ဝိရတ္တံ၊ ဇ္ဇနိယေသုတိ၊ ဝိရတ္တံ၊ ဇ္ဇနိယသုဟု သည်ကား၊ ဝိရာဂသင်္ခါတေန
 ဝိရာဂဟုဆိုအပ်သော၊ အရိ သမဂ္ဂေန၊ အရိ သမင်္ဂဖြင့်၊ ဇ္ဇနိယသု၊ ရာဂဖြစ်
 ခြင်း၏အကြော၌ ဖြစ်ကုန်သောတေဘူမက တရားတို့၌၊ ရာဂုပ္ပတ္တိံ၊ ဘာသု
 တူတေသု၊ ရာဂဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ တေဘူမက
 ဓမ္မသု၊ တေဘူမကတရားတို့၌၊ ဝိရတ္တံ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတေ
 ဘူမကဓမ္မတို့၌၊ သဗ္ဗသေ၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ သမုန္တိန္နရာဂံ၊ မဂ်ငြိတ်ဖြတ်
 အပ်ပြီးသောရာဂရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း။
 ကုပ္ပနိယေတိ၊ ကုပ္ပနိယေဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗိဗ္ဗာဠာနိယေ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ၏
 အကြောင်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗတ္ထိံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အာဃာတဝတ္ထု
 တိ၊ အာဃာတဝတ္ထုကြောင့်၊ နကုပ္ပတိ၊ အမျက်မထွက်သနည်း။ နဒုဿံတိ
 အမျက်မထွက်သနည်း၊ ဝိကာရံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇတိ၊ ရေခံ
 သနည်း၊ ယသေသဝံတာဝိတံ၊ ယသေသဝံတာဝိတံ၊ ဝိတ္တံဟူသည်ကား၊
 ယဿ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အရိယာပုဂ္ဂယဿ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ မနော၊ ဝိတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
 ဖြင့်၊ တာမိဘာဝါဝဟာဘာဝေန၊ တာမိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို
 ဆောင်သဖြင့်၊ ဘာဝိတံ၊ ပွားစေအပ်သနည်း၊ ကုတောတံ၊ ဒုက္ခမေဿတိတံ
 ကုတောတံ၊ ဒုက္ခမေဿတံဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ တံ၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သို့၊ သတ္တတောဝါ၊ သတ္တသဘောကြောင့် လည်းကောင်း၊ သင်္ခါ၊
 တောဝါ၊ သင်္ခါရသဘောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့ ကုတော
 ဥပဂမိဿတိ၊ အဘယ်မှကပ်ရောက်သနည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကုတော
 ဒုက္ခံ၊ အဘယ်ဆင်းရဲသည်၊ ဥပဂမိဿတိ၊ ကပ်ရောက် နှိုင်းလေသနည်း၊
 တာမိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ န
 အတ္တိ၊ မရှိ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 အနိယမဝသေန၊ မပြုသည်၏ အစွမ်းငြိမ်း၊ ပုန္တိတမတ္ထံ၊ မေးအပ်သော
 အနက်ကို၊ နိတကတ္ထေရော၊ နိတကမထေရ်သည်၊ အတ္တုပနာယိကံ၊ မိမိ
 သို့ဆောင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဿန္တန္တော၊ ဖြေလိုချက်ကား၊ မမသေလူပင်
 ဝိတ္တန္တိ အာမိနာ၊ မမသေလူပင်ဝိတ္တံ၌သို့အစရှိသော၊ ဒုတိယဂါယာယ၊

၄၀၂ လောကဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-နုတ္တိယတွဲ။

နုတ္တိယဝါဒဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏၊ တံ၊ ထိုဝါဒသည်။ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာတည်း။ နိတကက္ကေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ နိတကမထေရ်၏ ဝါဒအတွင်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-နုကနိပါတ်-၄-ဂထုတ္ထဝဂ်-၁၅၇-သောဏသေဗ္ဗိပုတ္တ ဣန္ဒရဂါထာ။

နတာဝသုပိတံဟောတိသိအာဒိကာ၊ နထာဝသုပိတံဟောတိဤသို့အစရှိသော ဝါဒတို့သည်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော။ သောဏပုဒ်ရိပပုတ္တက္ကေရဿ၊ သောဏပေါဒ်ရိပပုတ္တမထေရ်၏၊ ဝါထာ။ ဝါထာဘို့တည်း။ အယတ္တိ၊ ဤသောဏပေါဒ်ရိပပုတ္တမထေရ်သည်လည်း။ ပုရိမဗုဒ္ဓသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌။ ကတာဒိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကလွန်သော ကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍။ သိဒ္ဓိဿ၊ သိဒ္ဓိအမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ လက်လက်တော်၌။ ဝနစရကော၊ တေးသားမူဆိုးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဇီဝန္တော၊ အသက်မွေးသက်ရှိသော်၊ ဇကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုးခိုသွားဖူးခြင်းရ၍။ ပသန္တိက္ကော၊ ဤညညီသောပိလ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုရန္တိယဖလံ၊ ကုရန္တိယသစ်သီးကို။ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အဒါသိလ္လ၏၊ သော၊ ထိုမူဆိုးသည်။ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုသစ်သီးလှူဒါန်းရသောကောင်းမှုကြောင့်။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်။ ဣမသ္မိံဗုဒ္ဓုပ္ပာဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ကပ္ပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်၌။ ပေါဒ်ရိပဿနာမ၊ ပေါဒ်ရိပအမည်ရှိသော၊ ဂါမတောဇကဿ၊ ရွာစာ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုသားအား။ သောဏောတိနာမံ၊ သောဏဟူသော အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသောဏသတို့သားသည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်။ ဘန္တိယဿ၊ ဘန္တိယအမည်ရှိသော။ သာကိယရညော၊ သာကိဝင်မင်း၏။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထပန္တော၊ ထို့နောင်မှ။ ဘန္တိယရာဇေ၊ ဘန္တိယမင်းသည်။ ဟေဗ္ဗာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုဘန္တိယမင်း၏။ သေနာပတိ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-ဝဂ်-၁၅၇-သောဏသေဋ္ဌိပုတ္တတ္ထရဂါယာ၊ ၄၁၃

စစ်သုကြီးသည်၊ ရာဇဝိနာမ၊ ငါတို့သခင် ဘဒ္ဒိယမင်းစဉ်လျက်လည်း၊
 ပဗ္ဗဇိရဟန်းပြုသော၏၊ မယံ၊ ငါအား၊ စာရာ ဝါသေန၊ အိမ်ရာတည်ထောင်
 လှူ၏ဘောင်၌နေသဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊
 ပဗ္ဗဇိရဟန်းပြု၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာပန်းရဟန်းပြုပြီး၍ကား၊ နိဒ္ဒါရမေးအိပ်ခြင်၌
 မေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေတိ၊ နေ၏၊ ဘာဝနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာပွားများ
 ခြင်းကို၊ နအနုယုတ္တတိ၊ အားမထုတ်၊ တံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းတရား၌ အားမထုတ်
 သောရဟန်းကို၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပိယာယ၊ အနုပိယ
 အနုပိယရှိသော၊ အမ္မဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်တော၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူ
 လျက်၊ အတ္တနေ၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ဩဘာသံ၊ အရောင်ကို၊ ဗရာပေတွာ၊
 နှုတ်စေ၍၊ တေန၊ ထိုအရောင်ဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုသောဏဟောင်း၏၊ သတိံ၊
 သတိကို၊ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဣမာယဂါယာယ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောဂါယာ
 ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုသောဏရဟန်းကို၊ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံးမသိရကား၊ နတာဝ
 သုပိတုံဟောသိ (ပ) ယဉ္ဇေဇိဝေပရာဇိနောတိဂါထာဒ္ဒယံ၊ နတာဝသုပိတုံ
 ဟောတိ (ပ) ယဉ္ဇေဇိဝေပရာဇိတော ဟူသောဂါထာ နှစ်ခုအပေါင်းကို၊
 အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ယာဝ၊ အကြွင်းမျှလောက်အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့မရောက်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက် နက္ခတ္တမာလိနိ၊ နက်ခတ်တည်းဟူ
 သောပန်းကုန်းတန်ဆာရှိသော၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သုံးယာဝပတ်လုံး၊ သုပိတုံ၊ အိပ်
 ခြင်း၌၊ နဟောတိ၊ မထိုက်၊ ဝိဇာနတာ၊ ပညာရှိသည်၊ သောရတ္တိ၊ အသံ
 ဆိတ်သောဤညဉ့်မည်သည်ကား၊ ပမ္ပိဇဂ္ဂိသုမေဝ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်
 သဖြင့်ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကိုအားထုတ်ခြင်း၌သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ထိုက်၏၊
 ဟတ္တိက္ခန္ဓာ၊ ဆင်ကျောက်ကုံးမှ၊ အဝပတိတံ၊ ဦးခေါင်၊ စောက်ထိုးခြေ
 ကားမိုးမြှော် ချွတ်ချော်ယွင်းခွကျပေသငါ့ကို၊ ကုဉ္ဇရော၊ ဆင်သဿံ၊ စေ
 အနုက္ကမေ၊ အကယ်၍နင်းသည်ဖြစ်အံ့၊ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်၌၊ မေ၊ ငါ၏၊
 မတံ၊ သေခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်သေး၏၊ ပရာဇိတော၊ ကိလေသာတို့
 မှရှုံးသည်ဖြစ်၍၊ ဇိဝေ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ ယဉ္ဇေ၊ မမြတ်သည်သာ
 တည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ နတာဝသုပိတုံဟောတိရတ္တိ၊ နက္ခတ္တမာလိနိတိ၊
 နတာဝသုပိတုံ ဟောတိရတ္တိ၊ နက္ခတ္တမာလိနိဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌဟိအက္ခ
 ထောဟိ၊ ကိုးခုမြောက်သောဘုရားဖြစ်ရာကလ၊ နပမေဓာမှတပါးသော
 အရပ်ပြစ်ရှစ်ပါးဟုဆိုအပ်သောဓာတ်တို့မှ၊ ဇဇ္ဇိတံ၊ ကြည်အပ်သော၊ နဝဓံ၊
 ကိုးခုမြောက်သော၊ ခဏံ၊ ခဏကို၊ လဟိတွာ၊ ရ၍၊ ဌိတဿ၊ တည်သော၊

၄၀၄ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဝိညူဇာတိကဿ၊ ပညာရှိသောသတောရှိသောသူအား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ဟတ္ထဝတံ၊ လက်သို့ရောက်သည်၊ ယာဝနဟောတိ၊ အကြင်ရှေ့လောက်မဖြစ်သေး။ တာဝထိရော့လောက်၊ နက္ခတ္တမာလ်နိ၊ နက္ခတ်တည်၊ ဟူသောပန်းကုံးတန်ဆာရှိသောရတ္တံ၊ ညဉ့်၌၊ သုဝိတုံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ၊ နိဒ္ဒါယိတုံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သုပနာ၊ အိပ်ခြင်း၏၊ ကာလော၊ အခါသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သောရတ္တိ၊ ဤညဉ့်ကာလမည်သည်ကား၊ ပဋိဇဉ္ဇိတု၊ မဝ၊ နိ၊ ကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကိုအားထုတ်ခြင်းငှါသာလျှင်၊ ဝိဇာနတာ၊ ပညာရှိသည်၊ ဣတ္ထိတာ၊ အလိုရှိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောရတ္တိနာမ၊ ဤညဉ့်မည်သည်ကား၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏လည်းကောင်း၊ မိဂပက္ခိနုဉ္စ၊ သားငှက်တို့၏လည်းကောင်း၊ နိဒ္ဒါပဂမနန၊ အိပ်ခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ နိသဒ္ဓဝလာဘူတာ၊ အသံဆိတ်သောအခါဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ်သည်၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သဇ္ဇဂ္ဂိတုံ၊ နိ၊ ကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကိုအားထုတ်လိုသောပညာရှိသည်၊ ဇာဂရိယာနုယာဂံ၊ နိ၊ ကြားခြင်းနှင့် အဝာန်တလဲလဲအားထုတ်ခြင်းဘုံ၊ အနုယုဂ္ဂိဘုကာမေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန် တရားကိုအားထုတ်လိုသော၊ ဝိဇာနတာ၊ ပညာရှိသည်၊ ဝိညူနာ၊ ပညာရှိသည်၊ ဣတ္ထိတာ၊ အလိုရှိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သောဏော၊ သောဏာထေရ်သည်၊ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ ထိတ်လန့်သော၊ စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟိရောတ္တပ္ပံ၊ အရှက်အကြောက်ကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အတ္ထာကာသိကင်္ဂံ၊ အတ္ထာကာသိဝုတင်ကို၊ အမိဉာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန့်ခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာဝပတိတန္တိ၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာဝပတိတံဟူ၍၊ ဒုတိယဂါထံ၊ ဒုတိယဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဒုတိယဂါထာ၌၊ အဝပတိတန္တိ၊ အဝပတိတံဟူသည်ကား၊ အဝေမံ၊ အောက်သို့ရှေးရှု ပတိတံ၊ ကျသော၊ ဥဋ္ဌံပါဒံ၊ ခြေကားရိုးမြှုပ်၊ အဝေမံ၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုးပတိတံ၊ ကျသော၊ ကုဗ္ဗရောစေအနုက္ကမေတိ၊ ကုဗ္ဗရောစေအနုက္ကမေ ဟူသည်ကား၊ ကုဗ္ဗရောဆင်သည်၊ အနုက္ကမေယျာစေ၊ အကယ်၍နှင့် ငြားအံ့၊ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဒ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ထက်သို့၊ အာရဟိတွာ၊ တက်၍၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင် အရပ်သို့၊ ပဝိဇ္ဇော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓတော၊ ဆင်

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-ဝဂ်-၁၅၇-သောဏသေဋ္ဌိပုတ္တတ္ထရဂါထာ၊ ၄-၅

ကျောက်ကုံးမှ၊ ပစ်တော၊ ကျွန်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌ သင်္ဂါမေးစစ်မြေပြင်
အချစ်၌ တေနာတ္တိနာ၊ ထိုဆင်သည်၊ အဟံ၊ ငါ့ကိုမိမိတော၊ နင်းသည်
ဖြစ်၍၊ မတော၊ သေသည်၊ အဟောသိ၊ အကပ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊
တံ၊ မရတံ၊ ထိုသေခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်သေ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ မရုဇိတော၊ ရှုံးသည်ဖြစ်၍၊ ဇိဝယျ၊
အသက်မသေ၊ နေရေ၏တံ၊ ထိုအသက်မသေနေရခြင်းသည်၊ ယဉ္ဇေ၊
မမြတ်သည်သာတည်း၊ ဣတိဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝဒန္တောယေဝ၊ ရွတ်
ထွက်ပင်သျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၍၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါ
နေ၊ ကုရုဋ္ဌိယဖလဒါယက၊ မထေရ်၏အပဒါနံ၌၊ ။

ပုရေ၊ ရှေးကာလ၌၊ မိဂလုဒ္ဓေ၊ သားသတ်အမျိုးတောမူဆိုးသည်၊ အာ
ထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဝနေတော၌၊ ဝိစရိ၊ တွည့်လည်ပြီ၊ တဒါ၊ ထို
အခါ၌၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ အသုံးစုံသောတရားတို့၏၊ ပါရဂုံ၊ ကမ်းတာဘက်မြောက်
ရောက်တော်မူသော၊ ဝိရဇိ၊ ကိလေသာဟူ၍ ခရှိသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဗူးမြင်ရပြီ၊ ကုရုဋ္ဌိယဖလံ၊ ကုရုဋ္ဌိယ သစ်သီးကို၊ ဝပ္ပ၊
ဆောင်ယူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုညက္ခေတ္တဿ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော
မျိုးစေတို့၊ ခုတိ၊ ဟူရာ လယ်မြေသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဝိရဿ၊ ဖြံ့ဖြံ့
ခိုင်ခံ့သောပညာရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသေဠဿ၊ သိမိမြတ်စွာဘုရားအား၊
ပသန္တော၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ သေဟံ၊ ပါဏိတိ၊ မိမိလက်တို့ဖြင့်၊ အဒဒံ၊
ကပ်ယူပူဇော်ခဲ့ဘူပြီ၊ ဣတော၊ ဤသဒ္ဓကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကဝိသေကဓမ္မ၊
သုံးဆူတကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဟံ၊ ဖလံ၊ အကြင်ကုရုဋ္ဌိယသစ်
သီးကို၊ အဒဒံ၊ ကပ်ယူခဲ့ဘူးပြီ၊ တေနကဓမ္မေန၊ ထိုသို့လှူဒါန်းရသောကောင်း
မှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပယ်လေးပါးကို၊ နာဘိတနာမံ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဖလံ၊
ဤသို့အပယ်လေးပါးကို မသိရခြင်းတည်းဟူသော၊ အကျိုးသည်၊ ဖလဒါ
နဿ၊ ကုရုဋ္ဌိယသစ်တိ၊ အလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ကိ
လေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကုန်ရ
ပြီ၊ ဣဿ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ပဟောအပ်၏၊ ။

အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပဝ္ဘာန၊ ရောက်ပြီ၍ကား၊ သတ္တာရား၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ပဟောတော်မူအပ်သောဂါထာကို၊ အတ္တနာ၊
မိမိသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥဘယံ၊ ဟိဂါထံ၊ နှစ်ပါးသောဂါထာကိုပင်လျှင်၊

၄၁၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဟတ္ထိက္ခန္ဓာဝပတိတန္တိအာဒိနာ။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာဝပတိတံ ဤသို့အစရှိသည် ဖြင့်၊ ပစ္စုဒါဟသိ၊ တဘန်ရှုတ်ဆိုပြန် ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဣဒေမဝ၊ ဤဂါ ထာသည်သာလျှင်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏံ၊ ပြောကြားခြင်း သည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ် ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သောဏသမ္ဘိပုတ္တမထေရ်၏ ဂါထာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ သောဏသမ္ဘိပုတ္တမတ္ထရဂါထာ ဝတ္ထုနာ၊ သောဏသမ္ဘိ ပုတ္တမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗတာ၊ ပြီး မြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၈-နိသဘတ္တေရဂါထာ။

ပဉ္စကာမဂုဏဟိတွာတိအာဒိကာ၊ ပဉ္စကာမဂုဏဟိတွာဤသို့အစ ကုန်သော ဂါထာတို့သည်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိ သော၊ နိသဘတ္တေရဿ၊ နိသဘမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယမ္မိ ဤနိသဘမထေရ်သည်လည်း၊ ဝရိယဗုဒ္ဓေသျှ၊ ရှေးရှေးသောဘုရား ရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောလူ့ ဘုံနတ်ဘုံ၌၊ ပုညာနံ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿီ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကေဗာသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအသိုဌ၊ စရန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူ သော၊ သတ္တာရံ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကဝိဋ္ဌဗလံ၊ သီးသီးကို၊ အဒါသံ၊ ကပ်လှူ ၍သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုသို့သီးသီး လှူရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတိဘုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါ၊ ဒ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကောဠိယဇနပဒေသျှ၊ ကောဠိယ ဇနပုန်ဘို့၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိသဘောတိ၊ နိသဘောဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမော၊ ရံအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော အရှယ်ရောက်သည်ရှိသော၊ သာကိယကောဠိယာနံ၊ သာကီဝင်မင်းကော ဠိယမင်းတို့၏၊ သင်္ဂါ၊ မေးစစ်ထိုးရာ၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘဝံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏တန်ခိုး

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၀-နိဿဘတ္ထေရဂါယာ၊ ၆၀၇

အာနန္တဘေဝတေဝ်ကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဋိလန္ဒသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓါ
မြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တဒဟောဝ၊ ထိုရဟန်းပြုသော
နေ၌ပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို၊
ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ကပိဋ္ဌဗလဒါယက မထေရ်၏အပဒါန၌၊ ။

သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိတော်မူသော၊ အာဟုဏိ
နံ၊ အဝေးမှဆောင်အပ်သောပစ္စည်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဟံ၊ ခံတော်မူတတ်သော၊ ရထိ
ယံ၊ ခရီးမှ၌၊ ပဋိပဇ္ဇန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ သမ္ပန္နံ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ကပိဋ္ဌဗလံ၊ သီးသီးကို၊ အဒဒိ၊ ကပ်လျှာခဲ့ဘူးပြီ၊ ။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒ
ကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကနုရတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုဝိပဿိ
မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ယံဗလံ၊ အကြင်သီးသီးကို၊ အဒဒိ၊
ကပ်လျှာပူဇော်ခဲ့ပြီ၊ တေနကပ္ပေန၊ ထိုသို့သီးသီး လျှာသော ကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့
အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗလဒါနံ၊
သီးသီးအလှူ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ ။ မယှံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိ
လေသာကိုကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ။

သော၊ ထိုနိဿဘမထေရ်သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာန၊
ရောက်ပြီး၍၊ ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သဟာယဘိက္ခု၊ အပေါင်းအတော်
ဖြစ်သောရဟန်းတို့ကို၊ ပမာဒဝိဟာရေန၊ မှေးလျော့၍နေသဖြင့်၊ ဒိသွာ၊ မြင်
၍၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဩဂဒန္တော၊ ဆုံးမလိုရကား၊ ပဉ္စကာမဂုဏေဟိ
တွာ၊ (ပ)၊ ဒုက္ခဿန္တကရောဘဝိဿတိတိ၊ ပဉ္စကာမဂုဏေဟိတွာ၊ (ပ)၊
ဒုက္ခဿန္တကရောဘဝိဿတိဟူ၍၊ ပဌမဂါထံ၊ ပဌမဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
ရွတ်ဆို၏၊ ။ ဝိယရူပေ၊ ပုထုဇဉ် သူရိက်တို့ ချစ်နှစ်သက် အပ်သော
သဘောရှိကုန်သော၊ မနောရုဓမ္မ၊ နှလုံးမွေ့လျော်စေတတ်သောသဘောရှိ
ကုန်သော၊ ပဉ္စကာမဂုဏေ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဟိတွာ၊ ပယ်စွန့်
၍၊ သဒ္ဓါယကံကံ၏အကျိုးကို ပယံကြည်သော သဒ္ဓါရတနာသုံးပါးကိုပယံ
ကြည်သောသဒ္ဓါဖြင့်၊ အဘိနိက္ခမ္မ၊ အိမ်အလယ်နှောင် လူ၏ဘောင်မှခွါ
ရှောင်ထွက်ခဲ့၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဘ
ဝေ၊ ဖြစ်၏၊ ။ တဿ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဗာလပု
ထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်ရိက်သည်၊ ဝိယာယိတဗ္ဗသဘာဝတိယ၊ ချစ်အပ်သော

၄၁၈ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိယဉ်ပေးချစ်အပ်သောသဘောရှိကုန်
သော၊ မနုဉ္ဏသဘာဝတာယ။ ဝိတ်ကိုနှစ်သက်စေတတ်သော သဘောရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မနောရေဓမ္မ၊ ဝိတ်ကိုနှစ်သက်စေတတ်သောသဘော
ရှိကုန်သော၊ ရူပါဒိက၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စကာမဂုဏော၊ ကာမဂုဏ်
တရားငါးပါး၊ အရဟိုကို၊ ကာမကောဋ္ဌာသော၊ ကာမဂုဏ်တရားငါးပါး၊ အရ
ဟိုကို၊ ဟိတွာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပရိစ္ဆေဒတွာ၊ စွန့်၍၊ ကမ္မဗလ၊
သဒ္ဓါယ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သောသဒ္ဓါ၏လည်းကောင်း၊ ရတနတ္ထ
ယော၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၌၊ သဒ္ဓါယစ၊ ယုံကြည်သောသဒ္ဓါတရား၏
လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ စာရာ၊ အိပ်တည်းဟူသောအ
နှောင်ဖွဲ့မှ၊ စာရဗန္ဓနတော၊ အိပ်တည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊
တွက်ခဲ့၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိညူ
ဇာတိကော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသော
ကာလမှ၊ စာဒေန္တော၊ စေ့ဆော်သည်ရှိသော်၊ ဝါယမန္တော၊ လုံးလပြုသည်
ရှိသော်၊ ဝရုဒ္ဓကဿ၊ ဝန်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါစွမ်း
နိုင်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊
ဩဝေတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ အသံ၊ ဤနိဿယာမထေရ်သည်၊ ပရေဇေ၊ သူတပါးတို့
ကဲ့သို့လျှင်၊ သညာပေန္တော၊ သိစေချက်၊ သယံပန၊ မိမိသည်ကား။
အကာရကော၊ အားထုတ်ခြင်းကိုမပြု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
မာမိန္ဒယိတ္ထ၊ မကြံကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ တေသံ၊ ထိုအပေါင်းအ
တော်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပ္ပန္နဘာဝံ၊ ကျင့်
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ထင်စွာပြုလိုရကား၊ နာဘိနန္ဒာ
မိမရဏံ၊ ပ၊ သမ္ပဇာနေ၊ ပဋိဿတောတိ၊ နာဘိနန္ဒာမိမရဏံ၊ ပ၊ သမ္ပဇာ
နေ၊ ပဋိဿတောဟူ၍၊ ဒုတိယာဟဂါထာယ၊ ဒုတိယဂါထာဖြင့်၊ အညံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇိဝိ
တံ အသက်ရှင်ခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မရ
ဏံ၊ သေခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ သမ္ပဇာနေ၊ ပညာအဆင်အ
မြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဿတော၊ ထင်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါကိုသာလျှင်၊ ပါပိကင်္ခါမိ၊ အလိုရှိပါ၏၊ တတ္ထ၊
ထိုဂါထာ၌၊ နာဘိနန္ဒာမိမရဏန္တိ၊ နာဘိနန္ဒာမိမရဏံဟူသည်ကား၊ မရ
ဏံ၊ သေခြင်းကို၊ အနဘိကင်္ခါမိ၊ အလိုမရှိ၊ နပတ္ထေမိ၊ ငါမတောင့်တ၊ နာဘိ
နန္ဒာမိဇိဝိတန္တိ၊ ဣဒံပန၊ နာဘိနန္ဒာမိဇိဝိတံဟူသော ဤစကားသည်ကား။

၂-နုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၀-နိဿတဗျေခကဝါယာ၊ ၄၀၉

တဿ၊ ယိနာဘိနန္ဒာမိမရဏံ ဟူသောပုဒ်၏၊ ကာရဏဝစနံ၊ အကြောင်းကို ဆိုသောစကားတည်း၊ ယသ္မာ အကြင်ကြောင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ဇိဝိတိန္ဒြေ ကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ နာဘိ နန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယော အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇာတိဇရာမရဏိယကံလေသာဘိသင်္ခါရေ၊ ပဋိသန္ဓနေ ခြင်းအိုခြင်းသေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာ အဘိသင်္ခါရေကို အာရံ၊ နာဘိ၊ ဆည် ပူး၏သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုနန္တ ဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တဘန်ဘဝသစ်ဖြစ်ခြင်းကို၊ အဘိနန္ဒန္တော၊ နှစ်သက်သည်ရှိသော်၊ နာနန္တ ရိယကထာယ၊ တည်ရာတပါးထူးပြားခြင်းမရှိသော နာနန္တရိယနည်းဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မရဏတ္ထိ၊ သေခြင်းကိုလည်း၊ အဘိနန္ဒတိနာမ၊ နှစ်သက် သည်မည်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ကာရဏဿ၊ အ ကြောင်းဖြစ်သောပဋိသန္ဓေကို၊ အပဟိနတ္တာ၊ မပယ်အပ်သေးသည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဝိကာသဝေါပန၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ သဗ္ဗ သော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ အာစယဂါမိဓမ္မေ၊ သံသရာဝဋ်ကြီးပွားစေတတ် သောတရားတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ အပစယဂါမိဓမ္မေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက် စေတတ်သောတရား၌၊ ပဟိဋ္ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ပရိညာတဝတ္ထုတော၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သောအကြောင်းတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်း ခပ်သိမ်း၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ နာဘိနန္ဒန္တော၊ မနှစ်သက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မရဏတ္ထိ၊ သေခြင်းကိုလည်း၊ နာဘိနန္ဒတိနာမ၊ မနှစ်သက်သည်မည်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ကာရဏဿ၊ အကြောင်းဖြစ် သောတရားကိုသာသျှင်၊ သုပ္ပဟိနတ္တာ၊ ကောင်းစွာပယ်အပ်သည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ နာဘိနန္ဒာမိမရဏံ၊ နာဘိနန္ဒာမိမိမိ တန္တိ၊ နာဘိနန္ဒာမိမရဏံ၊ နာဘိနန္ဒာမိမိမိတံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မနှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ယဒိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဝိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပရိနိဗ္ဗာနာဘိကင်္ခါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကံငဲ့သင့်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ယာဝပရိဗ္ဗာနာမိဋ္ဌာနဉ္စ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်တိုင်အောင် တည်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကထံ၊ အသို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအမေး ကြောင့်၊ ကာလံဝါပဋိကင်္ခါ၊ မိသဗ္ဗဇာနော ပဋိဿတောတိ၊ ကာလံဝါပဋိ ကင်္ခါ၊ မိသဗ္ဗဇာနောပဋိဿတောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ကိလေသပရိ နိဗ္ဗာနေ၊ ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်သည်၊ သိဇ္ဈေ၊ ပြီးခြင်းသည်၊ ပညာဝေပုလ္လ ပတ္တိယာ၊ မဂ်ဖိုလ်ပညာ၏ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသည်၊ သတောသဗ္ဗ

၄၂၀ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိသျ-ဒုတိယတွဲ။

☞ ဇာနော၊ အသင်အခြင်ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောဝလံ၊ သက်သက်၊ ခန္ဓပရိ
 နိဗ္ဗာနကာလံ၊ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ကာလကို၊ ပဗ္ဗိကင်္ဂါမိ၊ ငုံ့လင့်၍နေ၏၊
 တံ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ကာလကို၊ ဥဒိက္ခမာနော၊ ကြည့်ရှုသည်ဖြစ်၍၊
 အာဂမယမာနော၊ ငုံ့လင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ ငါသုံးနေ၏၊ မေ၊ ငါအား၊
 မရဏေ။ သေခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဇိဝိတေ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌ လည်း
 ကောင်း၊ အသိနန္ဒနာ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ နပနအတ္ထိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ မဂ္ဂေနော၊ မဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊
 တဿ၊ ထိုနှစ်သက်ခြင်းကို၊ သမုပ္ပါဒ္ဓိတတ္တာ၊ ကောင်းစွာပယ်နှုတ်အပ်
 ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်နိသဘမထေရ်၏ ဂါ
 ထာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ နိသဘတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ နိသဘ
 မထေရ်၏ဂါထာအတွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅ ဇ-ဥသဘတ္ထေရဂါထာ။

အပ္ပပလ္လဝသံကာသန္တိ အာဒိကာ၊ အပ္ပပလ္လဝသံကာသံဤသို့အစရှိ
 သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်သော်ရှိသော၊
 ဥသဘတ္ထေရဿ၊ ဥသဘမထေရ်၏ ဂါထာ၊ ငါထာတို့တည်း၊ အယဓိ၊ ဤဥ
 သဘ မထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏
 အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကလွန်သော ကုသိုလ်အ
 ထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော လူ့ ဘုံနတ်
 ဘုံ၌၊ ပုညာနိ၊ ဒါနအစရှိသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊
 သိဝိဿ၊ သိဝိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကံလေ၊
 လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊
 သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊
 ကောဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝိဇ္ဈာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရန္တံ၊ ထည်လည်ကုက်
 စားကြွသွားတော်မူသော၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မူးမြင်ရ၍၊
 ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောသမ္ပပလံ၊ ကျိုး
 သီးကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လျှူရ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေန
 ပုညကမ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်
 တို့၌၊ သံသမုန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိဗုဒ္ဓ၊ ပွါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါ
 တမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကပ္ပိလဝဠ၊ သို့၊ ကပ္ပိလဝတ်

၂-ဗုဒ္ဓကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၆-ဥဿဘတ္တေရဂါထာ၊ ၄၂၁

ပြည်၌၊ သာကီယရာဇဏုလေ၊ သာကီယမင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဥဿဘတ္တေရဂါထာ၊ သာကီယရာဇဏုလေ၊ သာကီယရာဇာတ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝဿပုတ္တောတဆွဲခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာတိသမာဂမေ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏အစီးအဝေး၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဋိလသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ သော၊ ထိုဥဿဘမထေရ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသောကာလမှ၊ ပဗ္ဗာယ၊ စ၍၊ သမဏခမ္ဘိ၊ ရဟန်းတရားကို၊ အကတွာ၊ အားမထုတ်မူ၍၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊ သင်္ဂဏိကာရာမော၊ အပေါင်းအဘော်၌ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ သကလရတ္တိ၊ ညဉ့်သုံးယောင်ကာလပတ်လုံး၊ နိဒ္ဒါယမာနော၊ အိပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏၊ သော၊ ထိုဥဿဘရဟန်းသည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ မုဗ္ဗဿတိ၊ မေ့လျော့လွတ်ကင်းသော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အသမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကန္တော၊ သက်သည်ရှိသော်၊ သုဝိနေ၊ အိပ်မက်၌၊ ကောသမသု၊ ဆံ့မုတ်ဆိပ်ကို၊ ဩဟာရေတွာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အမ္မပလ္လဝဝဏ္ဏံ၊ သရက်ညွန့်အဆင်းနှင့်တူသော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ပါရုပိတွာ၊ ရံ၍၊ ဟတ္ထိဝိဝါယ၊ ဆင့်လည်ပင်း၌၊ နိဝိဒိတွာ၊ နေ၍၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပရိဋ္ဌံ၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ တက္ကဝ၊ ထိုအရပ်သို့သာလျှင်၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လာကုန်သော၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ လန္ဓာယ၊ ရှက်နိုးသဖြင့်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓတော၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ၊ ဩရုယ၊ သက်ဆင်း၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဋိဗုဒ္ဓေါ၊ နိုးသည့်ရှိသော်၊ ဤဒိသံနာမ၊ ဤသို့အမည်ရှိသော၊ သုဝိနံ၊ အိပ်မက်ကို၊ မုဗ္ဗဿတိ၊ လွတ်သော သတိရှိသည် ဖြစ်၍၊ အသမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်မရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဒ္ဒါယမာနော၊ အိပ်သည်ဖြစ်၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဇ္ဈော၊ မြင်မက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နသံဝေဂေ၊ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဗ္ဗပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နမိရဿဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ကောသမ္ပဗလဒါယကမထေရ်၏ အပဒါနံ၊ ဝိလပန္တံ၊ တွဲရဲ့ကျသော၊ ကကုဓံ၊ ရေခံတက်ပင်ကဲ့သို့၊ ကကုဓံ၊ ဒေါသအမျက်ပယ်ဖျက်တော်မူပြီးသော၊ ဒေဝဒေဝံ၊ နတ်ထက် နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ နရာသတံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့ထက် မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ ရုထိယံ၊ ခရီးမရှုံးပဋိပန္နန္တံ၊ ကြံတော်မူ

၄၂၂ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

စဉ်၊ ကောသလပလံ၊ ကျိုးသီးကို၊ အဒဒိ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူးပြီ။ ၊ ဣတော၊ ဤတဒ္ဒ
 ကပ်ကမ္ဘာ၊ မှ၊ ကေတိ၊ သေကပ္ပေ၊ သုံးဆုံတကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုသိခိမြတ်
 စွာဘုရားဆွမ်းခံ ကြွတော်မူသော အခါ၌၊ ပဿိ၊ အကြင်ကျိုးသီးကို၊
 အဒဒိ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူးပြီ၊ တဿကမ္ဘဿ၊ ထိုကျိုးသီးလှူရသောကောင်းမှုကို
 ဤ၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုတိ၊ အပါပင်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊
 မသိဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗေဒနိနဿ၊
 ကျိုးသီးအလှူ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ၊ ယေ၊ ငါအား၊ ကိလေသားကိ
 လေသတို့ကို၊ ဖျာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကထံ၊ လိုက်နာ ပြုကုန်ပြီ၊
 ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ထေရော၊ ဥဿာ
 မထေရ်သည်၊ ယထာဒိဋ္ဌံ၊ အကြင်အကြင်မြင်အပ်သော၊ သုပိနံ၊ အိပ်မက်
 ကို၊ အင်္ဂုလံကတွာ၊ ချွန်းကဲ့သို့ပြု၍၊ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 အဓိဂတတ္တာ၊ ရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဿေဝသုပိနဿ၊ ထိုအိပ်မက်ကို
 ပင်လျှင်၊ ကိတ္တနဝသေန၊ ကြားခြင်းကိုအရင်းပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အညံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဖျာကရောဇ္ဇော၊ ပြောကြားလိုရကား၊ ၊ အဗ္ဗပလ္လဝ
 သင်္ကာသံ(ပ)ပတ္တောမေအာသဝက္ခယောတိ၊ အဗ္ဗပလ္လဝသင်္ကာသံ(ပ)
 ပတ္တောမေအာသဝက္ခယောဟူ၍၊ ဂါထာဒ္ဓယံ၊ ဂါထာနှစ်ပါးအပေါင်းကို၊
 အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ၊ အဗ္ဗပလ္လဝသင်္ကာသံ၊ သရက်ညွန့်အဆင်းနှင့်
 တူသော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ အံသေကတွာ၊ ပရုန်း၌တင်သည်ကိုပြု၍၊ ဟတ္ထိ
 ဂီဝါယ၊ ဆင်လည်ပင်း၌၊ နိထိန္ဒန္တ၊ နေလျက်၊ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊
 ဂါမံ၊ ရှာသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ၊ ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓတော၊ ဆင်
 ကျောက်ကုန်းမှ၊ ဩရုပ္ပ၊ သက်ဆင်း၍၊ သောဟံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒိတ္တော၊ ဇာတ်ကြောင့်ဖြစ်သော မာန်စည်းစိမ် ချမ်းသာ
 ကြောင့်ဖြစ်သောမာန်အစရှိသောမာန်သည်၊ သန္တော၊ ရှိသည်ဖြစ်လျက်၊
 တဒါ၊ ထိုမာန်သည်မှနောက်ကာလ၌၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ အလ
 ထိ၊ ရပြီ၊ မေ၊ ငါအား၊ အာသဝက္ခယော၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ အာရုံပြုသော
 အားဖြင့်ရောက်ပြီ၊ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အဗ္ဗပလ္လဝသံ ကာသံအံ
 သေကတွာနစိဝရန္တိ၊ အဗ္ဗပလ္လဝသံကာသံအံသေကတွာနစိဝရံဟူသည်၊
 ကား၊ အဗ္ဗပလ္လဝဂါကာရံ၊ သရက်ညွန့်အခြင်းအရာရှိသော၊ ပဝါဇ္ဇဝဏ္ဏံ၊
 သဒါအဆင်းရှိသော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ခန္ဓေ၊ ပရုန်း၌၊ ကရိတွာ၊ တင်၍၊
 ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်ကို၊ ကရိတွာ၊ တင်၍၊ ဂါမန္တိ၊ ဂါမံဟူသည်ကား၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၅၉-ဥသဘတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၂၃

အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ရာဇဋ္ဌာနိ၊မင်းနေပြည်ကို၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓ၊ ဆင်ကျောက်
ကုန်း၌၊နိသိန္ဓော၊နေလျက်၊ ဝိဏ္ဏာယ၊တွင်းအလို၊၄၊ပါဝိသိ၊ဝင်၏၊ ပဝိဋ္ဌ
မတ္တော၊ ဝင်ကာမျှ၌ပင်လျှင်၊ မဟာဇနော၊လူများအပေါင်းသည်၊ ဩ
လောကယမာနော၊ကြည့်သည်ဖြစ်၍၊ဟတ္ထိက္ခန္ဓတော၊ဆင်ကျောက်ကုန်း
မှ၊ဩရုပ္ပ၊သက်ဆင်း၍၊ ဌိတော၊တည်စဉ်၊ပဋိဗုဒ္ဓိ၊ နိုး၏၊ ပဗုဒ္ဓေါ၊နိုး
သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊သံဝေဂံ၊ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ အသ
တိ၊ရေပြေ၊ မုဋ္ဌဿတိ၊မေ့လျော့လွတ်ရှင်းကင်းသော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊
အသမ္ပတေနော၊ပညာအဆင်အခြင်မရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊နိဒ္ဒါယမာနေ
န၊အိပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဇေတံ၊ဤထိတ်လန့်ခြင်းသံဝေဂသည်၊ ဇာတံ၊ဖြစ်၏၊
ဣတိ၊ဤကားအနက်၊အပရေပန၊တပါးသောဆရာတို့သည်ကား၊ရာဇာဝ၊
မင်းသည်သာလျှင်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ရုတ္တိတာဂေ၊ညဉ့်အခို၌၊ ဇေရုပံ၊ဤသို့
သဘောရှိသော၊ သုပိနံ၊အိပ်မက်ကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ရုတ္တိယာ၊ ညဉ့်သည်၊
ဝိတာတယ၊မီးသောက်သည်ရှိသော်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓံ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း
ထက်သို့၊အာရုပ္ပ၊တက်စီး၍၊နဂရဝိထိယံ၊မြို့သင်းခရီး၌၊ စရန္တော၊သွား
စဉ်၊တံသုပိနံ၊ထိုအိပ်မက်ကို၊သရိတွာန၊အောက်မေ့၍၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓတော၊
ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ၊ဩရုပ္ပ၊ သက်ဆင်း၍၊သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသံ
ဝေဂကို၊လသိတွာ၊ရ၍၊သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သန္တိကေ၊အထံတော်၌၊
ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတွာ၊ရောက်၍၊ ဥဒါ
နံ၊ဝမ်းမြောက်ရွှင်လမ်းဥဒါန်းစကားကို၊ ဥဒါနေန္တော၊မြွက်ဆိုလိုရကား၊
ဣမဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊အဘာသိ၊ရွတ်ဆို၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဇန္တိ၊ဆို
ကုန်၏၊ဒိက္ခောတိ၊ဒိက္ခောဟူသည်ကား၊ တထိံ၊ရာဇကာလ၊ထိုမင်းဖြစ်
သောကာလ၌၊ဇာတိမဒဘောဂမဒါဒိဗ္ဗိတော၊ ဇာတိမဒဘောဂမဒအစ
ရှိသည်တို့ဖြင့်မာန်မူခြင်းသို့ရောက်သည်၊ သမာနော၊ဖြစ်လျက်၊သံဝေဂံ၊
ထိတ်လန့်ခြင်းသံဝေဂကို၊အသတိ၊ရေပြေ၊ဣတိ၊ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊
ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ၂ဥသဘတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ဥသဘမလေရ်၏
ဂါထာအတွင်းသည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၆၀-ကပ္ပဋ္ဌ ကုရုတ္ထေရဂါထာ၊

အယမိတိကပ္ပဋ္ဌောတိအာဒိကာ၊အယမိတိကပ္ပဋ္ဌောဤသို့အစရှိသော
ဂါထာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ကပ္ပဋ္ဌ

၄၂၄ လေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ကုရုတ္တေရဿ၊ ကပ္ပဋကုရမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယဓိ၊ ဤ
 ကပ္ပဋကုရမထေရ်သည်လည်း။ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့
 ၏အထံတော်တို့၌၊ ကတမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကဲလွန်သောကုသိုလ်
 အထူးကျေးဇူး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊
 ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိဿ၊
 ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊
 လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဝေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွားဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊
 သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဧက
 ဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝိတတာယနာမ၊ ဝိတတာအမည်ရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏
 တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ အညရတထွံ၊ တခုသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်၏အနီး
 ၌၊ နိသိန္နံ၊ နေတော်မူသော၊ ဘဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊
 ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကေဋကဗုပ္ပေန၊ ဆတ်
 သွားပွင့်ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသံ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း
 သားသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊
 နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမထွံ
 ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာ
 ဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဒုဂ္ဂတကုလေ၊ ဆင်းရဲသောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွား
 ဖြစ်၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဝယပ္ပတ္တံ၊ အရှယ်သို့ရောက်ခြင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဥပါယံ၊ အကြောင်း
 ကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ ကပ္ပဋခဏံ၊ ဟောင်းနွမ်းလေပြီသော
 ပုဆိုးပိုင်းကို၊ နိဝါသနော၊ ဝတ်သည်ဖြစ်၍၊ သရာဝဟတ္ထော၊ ခွက်လက်စွဲ
 သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအိမ်၌၊ ကုရံ၊ ထမင်းကို၊ ပရိယေသန္တော၊
 ရှာဖွေတောင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရိ၊ လှည့်လည်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကပ္ပဋ
 ကုရောတွေဝ၊ ကပ္ပဋကုရဟူ၍သာလျှင်၊ ပညာယိတ္ထံ၊ ကျော်စောထင်ရှား
 ၏၊ သော၊ ထိုကပ္ပဋကုရသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရှယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်
 တိဏံ၊ မြက်ကို၊ ဝိတ္တိဏိတွာ၊ ရောင်း၍၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊
 ကပ္ပန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ တိဏလဝနတ္ထံ၊ မြက်
 မိတ်ခြင်းငှါ၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ဝတော၊ သွားသေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမြက်တော၌၊
 အညတရံ၊ တပါးသော၊ ဝိဏာသဝတ္ထေရံ၊ ရဟန္တာမထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူး
 မြင်ရ၍၊ တံ၊ ထိုရဟန္တာမထေရ်သို့၊ ဥပသက်မိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး
 ၍၊ နိသိဒိ၊ နေ၏၊ တဿ၊ ထိုကပ္ပဋကုရအား၊ ထေရော၊ ရဟန္တာမထေရ်သည်

၃

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၆၀-ကပ္ပဒူကုရတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၂၅

ဓမ္မံတရားကို၊ ကထေသိ၊ ဟော၏၊ သော၊ ထိုကပ္ပဒူကုရသည်၊ ဓမ္မံတရား
 ကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလန္တသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓေ၊ ခြင်းရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ ဣမာယကိစ္ဆဇိမိတာယ၊ ဤသို့ပြုပြင်သောအသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ မေ၊
 ငါအား၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရဟန်းပြု၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိ၏၊ နိဝတ္ထကပ္ပဒူစောဠံ၊ ဝတ်သောဟောင်းနွမ်း
 သောပုဆိုးကို၊ ဧကတ္ထိ၊ ဌာနေ၊ တခုသောအရပ်၌၊ နိက္ခိပိ၊ ချထား၏၊ တဿ၊
 ထိုကပ္ပဒူကုရအား၊ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ အနဘိရတိ၊ သာသနာ
 တော်၌မမေ့လျော့ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တံကပ္ပဒူ၊
 ထိုပုဆိုးနွမ်းကို၊ ဩသေကေန္တဿ၊ ကြည့်သောကပ္ပဒူကုရအား၊ ဝိ၊ န္တ
 တိ၊ မမေ့လျော့ခြင်းကင်း၏၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ ပဋိလသိ၊ ရ၏၊
 ဝေ၊ ဤသို့၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ ဥပ္ပဗ္ဗဇိ၊
 လူထွက်၏၊ တဿ၊ ထိုကပ္ပဒူကုရ၏၊ တံကါရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသံ၊ လျှောက်
 ကြားကြကုန်၏၊ အထပန္နာ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ကပ္ပဒူ
 ကုရော၊ ကပ္ပဒူကုရအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မသဘာယံ၊
 တရားသဘင်၌၊ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်၏အစွန့်၌၊ နိဘိန္နော၊ ထိုင်
 လျက်၊ နိဒ္ဒါယတိ၊ အိပ်၏၊ တံ၊ ထိုကပ္ပဒူကုရရဟန်းကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ စောဒေန္တော၊ အပြစ်တင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ အယမိတိကပ္ပဒူ၊
 ကပ္ပဒူကုရ(ပ)သံဃာမဏ္ဍိရာပလယမာနောဟံ၊ အယမိတိကပ္ပဒူကပ္ပဒူ
 ကုရ(ပ)သံဃာမဏ္ဍိရာပလယမာနောဟူ၍၊ ငါသာနွယ်၊ ဂါထာနှစ်ခု
 အပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ကပ္ပဒူကုရော၊ ကပ္ပဒူကုရ
 အမည်ရှိသောရဟန်းသည်၊ အယံကပ္ပဒူ၊ ဤငါ၏ပုဆိုးနွမ်းသည်၊ ဟိတွာ
 ဤငါ၏ကိုယ်ကိုစွန့်၍၊ ဇိဝတိ၊ ဟူးဟူးငြားငြားသော အခြင်းအရာဖြင့်
 အသက်ရှင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သောမိစ္ဆာဝိတက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အန္တော
 ယ၊ ကြည်သော၊ အတိဘရိတာယ၊ အလွန်ပြည့်သော၊ အမတဗုဒ္ဓိကာယံ၊
 ငါဘုရား၏အမြှိုက်ရေဖြင့်ပြည့်သော အိုးကိုထိုထိုအရပ်၌သွန်းစေလျက်၊
 ဈာနာနိ၊ ဈာန်တို့ကို၊ ဩစိတံ၊ ပွားစေခြင်းငှါ၊ သာသနံ၊ ဘုရား၏သာသနာ
 တော်သည်၊ ကဗ္ဗပဒံ၊ စီရင်ကောင်းစွာတာဝန်ခံပြီးလမ်းခရီးရှိ၏၊ တထာဝရံ၊
 ထိုသို့ရှိပါသော်လည်း၊ ကပ္ပဒူကုရော၊ ကပ္ပဒူကုရ ရဟန်းသည်၊ ကပ္ပဒူ
 စိတ္တော၊ ငါဘုရားသာသနာတည်းဟူသောဓမ္မမှ ရှောင်ရှားတိမ်းပါးပေါ်
 လွှင်သန်ကြင်သောစိတ်ရှိ၏၊ ကပ္ပဒူ၊ ချစ်သားကပ္ပဒူကုရ၊ ခေါ်စင်စင်

၄၂၆ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

တွံ၊ သင်သည်၊ နိဿိတော၊ ဘုရား၏တရားတော်ကို နာအံ့ဟူ၍ ထိုင်ပြီးလျက်
မာခေါပပလသိ၊ အိပ်ခြင်းငိုက်မြည်းခြင်းသို့မရောက်ပါလင့်၊ တံ၊ ထိုအိပ်
၍နေသောသူငိုက်မြည်း၍နေသောသူကို၊ ဥပကဏ္ဍမ္ပိ၊ နား၏အနီး၌၊ ဟတ္ထေ
န၊ နေသနာတော်တည်းဟူသောလက်တော်ဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊
မာတာထေသံ၊ ဆုံးမသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်ခြင်းကို
မပြုပြီ၊ ကပ္ပဇ၊ ချစ်သားကပ္ပဇကုရ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သံဃမဏ္ဍမ္ပိ၊ သံဃာ၏
အလယ်၌၊ ပစလယမာနေ၊ အိပ်ခြင်းငိုက်မြည်းခြင်းသို့မရောက်သည်ဖြစ်
၍၊ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ နာဝမညသိ၊ မသိတတ်၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အယဒိတိကပ္ပဇောကပ္ပဇကုရောတိ၊ အယဒိတိ
ကပ္ပဇောကပ္ပဇကုရောဟူသည်ကား၊ ကပ္ပဇကုရော၊ ကပ္ပဇကုရအမည်ရှိ
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အယံကပ္ပဇော၊ ဤပုဆိုးသည်၊ မမ၊ ငါ၏ပုဆိုး
တည်း၊ ဣမံ၊ ဤပုဆိုးကို၊ ပရိဒဟိတော၊ ဝတ်၍၊ ယထာတထာ၊ ဟူးဟူးငြား
ငြားသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဇီဝတိ၊ အသက်မွေး၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့ဥပ္ပန္န
မိန္ဒာဝိတက္ကော၊ ဖြစ်သောမိန္ဒာဝိ တက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
အန္တယ၊ မနောက်သန်စင်လွန်ကြည်လင်သော၊ အတိဘရိတာယ၊ အလွန်
ပြည့်သော၊ အမတဗာဒီကာယ၊ ငါဘုရား၏အမြိုက်ရေဖြင့်ပြည့်သောအိုးကို
ထိုထိုအရပ်၌သွန်းစေလျက်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ အမတပ္ပဇေ၊ အမြိုက်ရေဖြင့်
ပြည့်သောအိုးကို၊ တဟံတဟံ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌၊ ဝဿန္တေ၊ ရွာစေ
သည်ရှိသော်၊ အမတံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိကတံ၊ ရကြပါ၏၊ အဟံ၊
ငါဘုရားသည်၊ အနုသာသမိ၊ ဆုံးမပါ၏၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊
တရားတော်ကို၊ နေသေမိ၊ ဟောပါ၏၊ အန္တိဘူတသ္မိံ၊ အရိုက်အတိဖြစ်၍
ဖြစ်သော၊ လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊ အမတဒုဒ္ဓိဘိံ၊ အမြိုက်တရားတည်း
ဟူသောစည်ကြီးကို၊ အဟညိံ၊ တီးပြီး၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်
ဖြင့်၊ ဗောသေတော၊ ကြွေးကြော်၍၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဓမ္မာမတေ၊
တရားတည်းဟူသော အမြိုက်အရကို၊ ပဝသယိယမာနေ၊ သွန်းချပြင်းစွာ
ရွာစေလျက်၊ ဈာနာနိ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသော ဈာန်တို့ကို၊
ဩဇ္ဈိတံ၊ ပွားစေခြင်းငှါ၊ ကဋ္ဌပဒံ၊ စီရင်အပ်သောလင်းခရီးရှိ၏၊ ကဋ္ဌမဂ္ဂံ၊
စီရင်အပ်သောဘာဝနာတည်းဟူသောလင်းခရီးရှိ၏၊ ဝိဟိတဘာဝနာမဂ္ဂံ၊
စီရင်အပ်သော ဘာဝနာတည်းဟူသော လင်းခရီးရှိ၏၊ တဿာပိ၊ ထိုသို့
စီရင်အပ်သောဘာဝနာ တည်းဟူသောလင်းခရီး ရှိသော်လည်း၊ ကပ္ပဇ
ကုရော၊ ကပ္ပဇကုရဟန်သည်၊ ဓမ္မကဋ္ဌမတ္တော၊ ငါဘုရားသာသနာတော်

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၆၀-ကပ္ပဋကုရဗျေဒကဝါယာ၊ ၄၂၇

တည်းဟူသော တရားဓမ္မမှပယ်ကုဉ် ရှောင်ရှားတိမ်းပါး ယွင်းကွက်မ
နှစ်သက်သောစိတ်ရှိ၏။ မမ၊ ငါတရား၏။ သာသနဓမ္မတော၊ သာသနာတော်
တည်းဟူသောဓမ္မမှ၊ ဥက္ကန္တစိတ္တော၊ ပယ်ကြဉ်ရှောင်ရှား တိမ်းပါးယွင်း
ကွက်မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိ၏။ အပဂတမာနသော၊ တိမ်းပါးယွင်းကွက်
မနှစ်သက်သော စိတ်ရှိ၏။ ထံ၊ ထိုကပ္ပဋကုရမထေရ်ကို၊ စောဒေတွာ၊
အပြစ်တင်ပြီး၍၊ ပုနဝိ၊ တစ်ဖန်လည်း၊ အဿ၊ ထိုကပ္ပဋကုရမထေရ်အား၊
သဟာသုစောရံ၊ ဥစ္စာထုတ်နှင့်တကွသောရိုးသူကို။ ကန္တန္တောပိယ၊ ငင်မိ
သကဲ့သို့၊ ပမာဒဝိဘာရံ၊ မေ့လျော့သောနေခြင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုချင်
ကား၊ မာခေါတွံကပ္ပဋပစာလေသီတိဂါထံ၊ မာခေါတွံကပ္ပဋပစာလေသီ
ဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မာခေါ
တွံကပ္ပဋပစာလေသီတိ၊ မာခေါတွံကပ္ပဋပစာလေသီဟူတည်းကား၊ ကပ္ပဋ
ကုရ၊ ချစ်သား၊ ကပ္ပဋကုရ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မမ၊ ငါတရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်
ကို၊ သုဏီဿာမိတိ၊ နာအံဟူ၍၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်ပြီး၍၊ မာခေါပစာလေသီ၊
ငိုက်မြည်းခြင်းအိပ်ပျော်ခြင်းသို့မရောက်စေသင့်၊ မာပစာလေဟိ၊ ငိုက်
မြည်းခြင်းအိပ်ပျော်ခြင်းသို့မရောက်စေသင့်၊ နိန္ဒ၊ အိပ်ပျော်ခြင်း ငိုက်မြည်း
ခြင်းသို့မာဥပဂန္တိ၊ မရောက်စေသင့်၊ မာတံဥပကဏ္ဍကမ္ဘိတာသန္ဓေသာန္တိ၊
မာတံဥပကဏ္ဍကမ္ဘိတာသန္ဓေသံဟူသည်ကား၊ တံနိဒ္ဒါယမာနံ၊ ထိုအိပ်ပျော်
ငိုက်မြည်းသောသူကို၊ ဥပကဏ္ဍကမ္ဘိ၊ နား၏အနီး၌၊ ကဏ္ဍသမိပေ၊ နား၏
အနီး၌၊ ဒေသနာဟတ္ထေန၊ ဒေသနာတည်းဟူသောလက်တော်ဖြင့်၊ မာပ
တာဓဇ္ဇေသံ၊ ဆုံးမသောအားဖြင့်မပုတ်ခပ်ပြီ၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊
ဣတော၊ ဤနေ့မှပရံ၊ နောက်ကာလ၌၊ ကိလေသပဟာနာယ၊ ကိလေသာ
ကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ အဟံ၊ ငါတရားသည်၊ ထံ၊ သင်ကပ္ပဋကုရရဟန်းကို၊ နုတ္ထ
ဝဒေယျံ၊ မဆုံးမပြီ၊ တထာ၊ ထိုဆုံးမပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပရိပဇ္ဇာဟိ၊
ကျင့်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နဝါတွံကပ္ပဋ
မတ္တံမညသီတိ၊ နဝါတွံကပ္ပဋမတ္တံမညသီဟူသည်ကား၊ ကပ္ပဋ၊ ချစ်သား၊
ကပ္ပဋကုရ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သံဃမဇ္ဈမိ၊ သံဃာ၏အလယ်၌၊ ပစလယမာ
နော၊ အိပ်ခြင်းငိုက်မြည်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ ပမာ
ဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို၊ နဝါမညသီ၊ မသိ၏တကား၊ ယဝဝစ၊ အကြင်မျှ
လောက်လျှင်၊ တေ၊ သင်၏၊ အပရန္တံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းကို၊ ပဿ၊ ရှုစမ်းပြီးလော
ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒေသိ၊ အပြစ်တင်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဂဝတာ၊ မြတ်
စွာတရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နှစ်ခုသောဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဂါဠံ၊ ဖြစ်စွာ၊ ထံ၊

၄၂၀ အေရုဂါယာအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဗုဒ္ဓိယတံ

ထိုကပ္ပဋကုရ ရဟန်းကို၊ နိဂ္ဂဟ၊ နှိပ်၍၊ စောဒနာယ၊ အပြစ်တင်ခြင်းကို၊
ကတာယ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ စဏ္ဍာနဇော၊ ကြမ်းသော ဆင်းကို၊ အ
ဋ္ဌိဝေဝိဇ္ဈေဝိယ၊ အရိုးကိုပေါက်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောစူးဖြင့်ထိုးသကဲ့သို့၊
မဂ္ဂံ၊ ခရီးသို့၊ ဩတာရေန္တောဝိယ၊ သက်သကဲ့သို့၊ သဗ္ဗာတသံဝေဝဂေါ၊
ကောင်းစွာဖြစ်သောဝိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊
ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နမိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနော၊ ကေဋ္ဌက
ပုပ္ဖိယမထေရ်၏အပဒါနံ၊ ။

ဝိတတာနဒိယာ၊ ဝိတတာအမည်ရှိသော မြစ်၏၊ တီးရေ၊ ကမ်းနား၌၊
ပုရိသုတ္တမော၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဝိရဇံ၊
ကိလေသာဖြူကင်း ဝေးတော်မူသော၊ ဧကဂ္ဂံ၊ တခုတည်းသောအာရုံ၌
တည်ကြည်ခြင်းရှိတော်မူသော၊ သုဿမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်
သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအ
ခါ၌၊ မရဝန္ဓဿ၊ ဖျားအနံ့ရှိသော၊ ကေဋ္ဌကဿ၊ ဆတ်သွားပင်၏၊ ပုပ္ဖေန၊
အပွင့်ဖြင့်၊ ပဿန္တမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောဝိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ နှလုံး
မနောကံဝိတ်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ပူဇယိံ၊ ပူဇော်ပြီ၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကေန
ဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ယံပုပ္ဖံ၊ အကြင်ဆတ်သွားပန်းကို၊
အဘိပူဇယိံ၊ ပူဇော်ခဲ့ဘူးပြီ၊ တေနကပ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှု ကံကြောင့်၊
ဗုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်
လေးပါးကိုမသိရခြင်း တည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို ဆတ်သွားပန်းလှူရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မသ္မံ၊ ငါ
အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြု
ကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ။

၉ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာပန၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ သတ္ထာရာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တဂါယာယမေဝ၊ ဟောတော်မူပြီးသော ဂါယာနှစ်
ပါးအပေါင်းသည်သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အရဟတ္တာမိဂမဿ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်ကိုရခြင်း၏၊ အင်္ဂသဘူတံ၊ ချွန်းသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
နှလုံးသွင်း၍၊ ပစ္စဒါဟာသိ၊ မြွက်ဆိုတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊
ထိုကပ္ပဋကုရမထေရ်အား၊ တမေဝ၊ ထိုဂါယာသည်ပင်လျှင်၊ အညံ၊ အရ

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၁၆၀-ကပ္ပဋကုရုတ္တေရဂါထာ၊ ၄၂၆။

ဟတ္ထဗိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင်ကပ္ပဋကုရုမထေရ်၏ဂါထာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။
ကပ္ပဋကုရုတ္တေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ကပ္ပဋကုရုမထေရ်၏ဂါထာအသွင်သည်၊
နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ စတုတ္ထဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ စတုတ္ထဝဂ်၏အသွင်
သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၁-ကုမာရကဿပတ္တေရဂါထာ၊

အဟောဗုဒ္ဓါအဟောဓမ္မာတိအာဒိကာ၊ အဟောဗုဒ္ဓါအဟောဓမ္မာ ဤ
သို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိ
သော၊ ကုမာရကဿပတ္တေရဿ၊ ကုမာရကဿပမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါ
ထာတို့တည်း။ အယဇ္ဈိ၊ ဤကုမာရကဿပမထေရ်သည်လည်း၊ ပဒုမုတ္တ
ရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာ
လေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါပဏိ၊ ရောက်၏၊ ပန၊
အထူးကိုဆိုအံ့၊ အဂ်တ္တရဋ္ဌကထာပံ၊ အဂ်တ္တရအဋ္ဌကထာ၌၊ ကုလဂေဟ
တိ၊ ကုလဂေဟဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားမျိုးသည်၊ သန္တိကံ၊
မြတ်စွာဘုရားထံတော်ပါးသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သု
ဏန္ဒော၊ နာသည်ရှိသော်၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဗိတ္တ
ကထိကာနံ၊ ဆန်းကြယ်စွာတရားဟောတတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊
အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောနေရာ၌၊ ဌဂေန္တံ၊ ထားတော်မူသော၊ သတ္တဝရံ၊ မြတ်
စွာဘုရားကို၊ နိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ သယဇ္ဈိ၊ မိမိသည်လည်း၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအရာ
ကို၊ အာကင်္ခန္တော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ တဒနုရူပါနိ၊ ထိုဆုတောင်းခြင်းအားလျော်ကုန်သော၊ ပုညာ
နိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကဓောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအ
မည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်
တော်၌၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကတွာ၊ ပြုကျင့်၍၊ သုဂတိသုယေဝ၊
သုဂတိတုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂ
ဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ သေဋ္ဌိမိဘာယ၊ သူဌေးသို့၏၊ ကုန္တိမိ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိ
သန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူ၏၊ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ သော၊ ထိုသူ

၄၃၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဧဋ္ဌးသ္မိးသည်၊ ကုမာရိကကာလေယေဝ၊ သတို့သ္မိးယေလက်ထက်ကပင်
 လျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတုကာမာ၊ ရဟန်းပြုလိုသည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ မာတာပိတရော၊
 အမိအဘတို့ကို၊ ယာပိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အလတ
 မာနာ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ကုလဗာရံ၊ ခင်ပွန်းအိမ်သို့၊ ဂတာပိ၊ ရောက်သည်
 ဖြစ်၍လည်း၊ ဂတ္တသဇ္ဈိတဗ္ဗိ၊ ကိုယ်ဝန်တည်သည်ကိုလည်း၊ အဇာနိန္ဒ၊
 မထိခြင်းကြောင့်၊ သာမိကံ၊ ခင်ပွန်းကို၊ အာရာဇေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ တေ
 န၊ ထိုခင်ပွန်းသည်၊ အနုညာတာ၊ အနုအညွတ် ခွင့်လွှတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဘိက္ခုနီသု၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တဿာ၊ ထိုဘိက္ခုနီမ
 အား၊ ဂတ္တိနိဘာဝံ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဘိက္ခုနီ
 ယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ ဧဝံဒတ္တံ၊ ဧဝံဒတ်ကို၊ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကြလေ
 ကုန်၏၊ သော၊ ထိုဧဝံဒတ်သည်၊ အသမဏီတိ၊ ရဟန်းမိန်းမမဟုတ်ပြီဟူ
 ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပုစ္ဆိံသု၊
 လျှောက်ကြကုန်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဥပါလိတ္ထေရံ၊
 ဥပါလိမထေရ်ကို၊ ပုစ္ဆိံသုပေတိ၊ အပ်နှင်းပေ၏၊ ထေရော၊ ဥပါလိမထေရ်
 သည်၊ သာဝတ္ထိနဂရဝါသိနိ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ကုလသနိစ၊
 အမျိုးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝိသာခဉ္စ၊ ဝိသာခါ ဒါယိကာမကို လည်း
 ကောင်း၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ သရာဇိကာယ၊ မင်းနှင့်တကွသော၊
 ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌၊ ဝိနိစ္ဆိနန္ဒော၊ ဆုံးဖြတ်သည်ရှိသော်၊ ပုရေ၊ ရှေးလူ
 လက်ထက်၌၊ လဇ္ဈေ၊ ရအပ်သော၊ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်ပါတည်း၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရ
 ဟန်း၍အဖြစ်သည်၊ အရောဂေါ၊ အနာကင်းပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 လျှောက်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရုဏ်းကို၊
 သုဝိနိစ္ဆိတံ၊ ကောင်းစွာဆုံးဖြတ်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရဿ၊ ဥပါလိမ
 ထေရ်အား၊ သာရကာရံ၊ ကောင်းခြီးကို၊ အဒါယိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ သာပိ
 ဘိက္ခုနီ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်လည်း၊ သုဝဏ္ဏဗိမ္ဗသဒိသံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူ
 သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်၏၊ တံ၊ ထိုသားကို၊ ရာဇာပသေနဒီ
 ကောသလော၊ ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးသည်၊ ပေါသေသိ၊ မွေးကွေး၏၊
 အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ ကဿပေါတိစနာမံ၊ ကဿပဟူသော အမည်
 ကိုလည်း၊ အကံသု၊ မှည့်ကြကုန်၏၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌၊ အလက်
 ရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊
 နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ပဗ္ဗဇေသိ၊ ရှင်ပြုစေ၏၊ ကုမာရကာလေ၊ ငယ်သောအခါ
 ၌၊ ပဗ္ဗဇိတတ္ထာ၊ ရှင်ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်

၀၃

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-ဝဂ်-၁၆၁-ကုမာရကဿပတ္ထေရဂါယာ၊ ၄၃၁

စွာဘုရားသည်၊ ကဿပ၊ ကဿပကို၊ ပတ္ထေရသထ၊ ခေါ်ကြကုန်လော၊
 ဣဒံဗလံဝါ၊ ဤသစ်သီးကိုလည်းကောင်း၊ ခါဒနိယံဝါ၊ ခဲဘွယ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအား၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ကတရကဿပဿ၊ အကယ်ကဿပ
 အား၊ ဒေထ၊ ပေးရပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ကုမာ
 ရကဿပဿ၊ ကုမာရကဿပအား၊ ဒေထ၊ ပေးကြကုန်လော၊ ဣတိ ဝံ၊ ဤ
 သို့၊ ဂဟိတနာမတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားမှည့်အပ်သောအမည်ရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရညာ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းကြီးသည်၊ ပေါသာ
 ဝနိကဝုတ္တတ္ထာစ၊ မွေးကျေး အပ်သော သားဖြစ်သောကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဝုဇုကာလေဝိ၊ ကြီးသောအခါ၌လည်း၊ ကုမာရကဿပေါတေဝ၊
 ကုမာရကဿပဟူ၍သာလျှင်၊ ပညာယိတ္ထ၊ ကျော်စောထင်ရှား၏၊ သော၊
 ထိုကုမာရကဿပသည်၊ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသော အခါကာ
 လမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဝိပဿနာယစော၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌လည်း၊ ကမ္မံ၊
 စီးပြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဗုဒ္ဓဝစနစ္ဆ၊ မြတ်စွာဘုရားစကားတော်
 ကိုလည်း၊ ဥဂ္ဂဏှာတိ၊ သင်ယူ၏၊ အထ၊ ထိုသို့နေသောအခါ၌၊ တေန၊ ထို
 ရှင်ကုမာရကဿပနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပဗ္ဗတမတ္ထကေးတောင်ထိပ်၌၊ သမ
 ဏမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကတွာ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အနာဂါမီ၊ အနာဂတ်
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုဒ္ဓါဝါသေ၊ သုဒ္ဓါဝါသတုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တမဟာဗြဟ္မာ၊
 ဖြစ်သော ဗြဟ္မာကြီးသည်၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ဥပါယံ၊
 အကြောင်းကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြု၍၊ မဂ္ဂဗလုပ္ပတ္တိယာ၊ မဂ်ဖိုလ်ကိုရခြင်း၏၊
 ဥပါယံ၊ အကြောင်းကို၊ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍၊ ပဉ္စပဌေ၊ ငါးပါးသော
 ပြဿနာတို့ကို၊ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ ပြုပြင်၍၊ အန္တဝနေ၊ သူကန်းတို့၏နေရာဖြစ်
 သောတော၌၊ ဝသန္တဿ၊ နေသောထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ ဣမေပဌေ၊
 ဤပြဿနာတို့ကို၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝုတ္တေယျာသိ၊ လျှောက်ရန်
 ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာစိက္ခိတွာ၊ လျှောက်ကြား၍၊ ဂတော၊ သွား၏၊ သော၊
 ထိုမထေရ်သည်၊ တေပဌေ၊ ထိုပြဿနာတို့ကို၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ဝုတ္တိ၊ လျှောက်ကြား၏၊ ဘဂဝါဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အဿ၊
 ထိုမထေရ်အား၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊
 သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတနိယာမေန၊ ဟောတော်မူအပ်
 သောနည်းဖြင့်၊ တေ၊ ထိုပြဿနာတို့ကို၊ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊ သင်ယူ၍၊ ဝိပဿနာ
 ဝတ္ထံ၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသော တိုက်ကို၊ ဂဏှာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ အရ

၄၃၂ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဟတ္ထံ၊ အရဟတ္ထဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏ်၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ကုမာရကဿပမထေရ်၏အပဒါနိဋ္ဌံ။ ။

...ဣကော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်မှ၊ သတသဟဿဒ္ဓိကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ သဗ္ဗလောကဟိတော၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပွားကို ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ဝီရော၊ ရှံရှားခြင်းကင်းသဖြင့်ရဲတင်းသော၊ ပဒုမုတ္တရနာမကော၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ နာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဟုတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ ဝိသုဒ္ဓတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထင်ပေါ်ကျော်စော၏၊ ဝေဒပါရဂူ၊ ဗေဒင်ကျမ်း၌ကမ်းတဘက်သို့ရောက်၏၊ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်သို့၊ ဝိစရံ၊ ထည့်လည်သည်ရှိသော်၊ လောကနာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မူးမြင်ရပြီ၊ စတုသစ္စံ၊ သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကို၊ ပကာသေန္တံ၊ ဟောကြားမြှောက်တော်ပြုတော်မူတတ်သော၊ သဒေဝကံ၊ ဗြဟ္မာလောကနတ်နှင့်မကွာဝေနေယျာကို၊ ဗောဓယံ၊ သိစေတော်မူတတ်သော၊ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မူးမြင်ရပြီ၊ မဟာဇနေ၊ လူများအပေါင်း၌၊ ဝိစိတ္တကထိကာနံ၊ ဆန်းကြယ်သောတရားစကားကိုဟောတတ်ကုန်သောရဟန်းအပေါင်းတို့တွင် အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ ဝဏ္ဏယန္တံ၊ ခြီးမွမ်းတော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မုဗ္ဗိတမိတ္တော၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်တိတ်၍၊ နာနာရတ္တေဟိ၊ အထူးထူးသောဆိုးရေဖြင့်တပ်ကုန်သော၊ ဝတ္တေဟိ၊ ပုဆိုးတို့ဖြင့်၊ နာနာရတနပဇ္ဇောတံ၊ အထူးထူးသော ရတနာတို့ဖြင့် ကောက်ပသော၊ မဏ္ဍပ်၊ မဏ္ဍပ်ကို၊ အလင်္ကရိတွာန၊ တန်ဆာဆင်၍၊ သသံဗံ၊ သံဃာနှင့်တကွ၊ တဟိ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌၊ ဘောဇယိ၊ ဆွမ်းကျွေးပြီး၊ နာနဂ္ဂရသဘောဇနံ၊ အထူးထူးမြတ်သောအမုသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို၊ သတ္တဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဘောဇယိတွာန၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍၊ နာနာဝတ္တေဟိ၊ အထူးထူးသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ပုဗ္ဗေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ သဿဝကံ၊ အရံနောက်ပါသံဃာနှင့်တကွသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇယိတွာ၊ ပူဇော်ပြီး၍၊ ပါဒမူလမ္ဘိ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ နိပစ္စ၊ ဝပ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံဗ္ဗာနံ၊ ထိုအရာကို၊ ပတ္တယိ၊ ဆုတောင်းပြီး၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ကရုဏာကရုအာသယော၊ ဆင်းရဲသောကိစ္စကို ပယ်တတ်သောကရုဏာ၏ တည်ရာဖြစ်သော၊ မိနိဝရော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဒုမာနနလောစနံ၊ ပဒုမာကဲ့သို့သောမျက်နှာ ပဒုမာ

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-ဝဂ်-၁၆၁-ကုမာရကဿပတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၂၃

ကဲ့သို့သော မျက်စိရှိသော၊ ပီတိပါမောဇ္ဇဗဟုလံ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်း
 ပြောက်ခြင်းများသော၊ သမုဒ္ဓဂ္ဂတနုရူဟံ၊ ရွှင်သောကိုယ်အမွှေးရှိသော၊
 ဟာသမ္ပိတဗိသယလက္ခံ၊ ရွှင်ခြင်းဖြိုးခြင်း၌ပွင့်သောမျက်စိရှိသော၊ မမသ
 သနုလသလသံ၊ ငါဘုရား၏သာသနာကိုအလိုရှိသော၊ မမ၊ ငါဘုရား၏
 ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ ပတိတံ၊ ဝတ်ခံသောသော၊ ဇေကဝတ္ထံ၊ တလွှာသော
 အဝတ်ကိုဝတ်သောသော၊ သုမာနသံ၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသော၊ ဇေတံဒီဇဝ
 ရံ၊ ဤပုဏ္ဏားမြတ်ကို၊ ပဿတ၊ ရှုကြကုန်သောဟူ၍၊ အာဟု၊ ဟောတော်မူ
 ၍သောသော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်၊ ဝိစိတ္တကထိကတ္တနံ၊ ဆန်းကြယ်သော
 တရားကို၊ ဟောတတ်သော၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရာအထူးကို၊ ပတ္ထေတိ၊ တောင့်
 တ၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ဂကမ္ဘာမှ၊ သတသဟာသေ၊ ကဗျေးကမ္ဘာတသိန်း
 ထက်၌၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝ၊ ဩက္ကာကရ၊ စိမင်းမျိုးဖြစ်သော၊ နာမေ
 န၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ သတ္ထာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ တဗိသယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
 တဿ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊ သုံးပါးသောတရားတို့၌၊
 ဒါယာဒေါ၊ အမွေကိုခံယူတတ်သော၊ ဩရသော၊ ရွှေရင်တော်နှစ်သား
 တော်စစ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မနိဗ္ဗိတော၊ လောကုတ္တရာဓမ္မဖြင့်ပြီးသော၊ ကုမာရ
 ကဿပေါနာမ၊ ကုမာရကဿပအမည်ရှိသော၊ သတ္ထုသာဝကော၊ မြတ်
 စွာဘုရားသားတော်သည်၊ ဟေသယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏား
 သည်၊ ဝိစိတ္တပုပ္ဖဒုဿာနံ၊ ဆန်းကြယ်သောပန်းဆန်းကြယ်သောပုဆိုးတို့၏
 လည်းကောင်း၊ ရတနာနုဉ္စ၊ ရတနာတို့၏လည်းကောင်း၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်း
 ကြောင့်၊ ဝိစိတ္တကထိကနံ၊ ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကိုဟောတတ်
 ကုန်သောရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိသယတိ၊
 ရောက်လတ္တံ့၊ သုကတေန၊ ကောင်းစွာပြုကျင့်အပ်သော၊ တေနကဗ္ဗေ
 နစ၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတနာပဏိဗ္ဗိတိစ၊ စေတနာ
 ရတောင်းခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ခန္ဓာ
 ကိုယ်ကို၊ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 အဂန္တိ၊ လားရပြီ၊ ရင်မဇ္ဈေ၊ သတင်၏အလယ်၌၊ နုဇ္ဈော၊ သတင်သည်
 သည်၊ ပရိန္တမတိယတာ၊ ဟုဉ္စလည်သကဲ့သို့၊ ဘဝါတဝေ၊ တဝကြီးငယ်
 ၌၊ ပရိန္တမံ၊ ဟုဉ္စလည်ပြီ၊ သာခမိဂတြဇော၊ သာခသမင်မင်း၏သားသည်
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဂိယာ၊ သမင်မ၏၊ ကုန္တိ၊ ဝမ်းသို့၊ ဩက္ကမိံ၊ သက်ပြီ၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကုန္တိဂတေ၊ ဝမ်း၌တည်သည်ရှိသော်၊

၄၃၄ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဝတ္ထဝါရောအမိကို သတ်အံ့သောအတွယ်သည်။ ဥပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုတည်
 ၏၊ သာဓေန၊ သာဓသမင်မင်းသည်။ စတ္တာ၊ စွန့်အပ်သော၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာ
 တာ၊ အမိသည်။ နိဂြောဓံ၊ နိဂြောဓသမင်မင်းသို့၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ
 ၍၊ ဂတာ၊ သည်၊ ကာဝံ၊ မိဂရာဇေန၊ သားတို့၏ မင်းဖြစ်သော၊ တေန၊
 ထိုနိဂြောဓသမင်မင်းသည်၊ သပါဏံ၊ မိမိအသက်ကို၊ ပရိစ္ဆေဒိတွာ၊ စွန့်၍၊
 သာ၊ ထိုအမိသည်၊ မရဏာ၊ သေခြင်းမှ၊ ပရိမောစိတာ၊ လွတ်စေ၏၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ မမေ၊ ငါအား၊ ဇေ၊ ဤအတူ၊ ဩဝဒိ၊ အမိဆုံးမ၏၊ နိဂြောဓမေဝ၊
 နိဂြောဓသမင်မင်းကိုသာလျှင်၊ သေဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သာဓံ၊ သာဓသမင်
 မင်းကို၊ မာဥပသံ၊ သေ၊ ကာဝံ၊ မဖြစ်ရာ၊ နိဂြောဓသို့၊ နိဂြောဓသမင်မင်း၌၊
 မတံ၊ သေရခြင်းသည်၊ သေဝေယျ၊ မြတ်၏၊ သာဓံ၊ သာဓသမင်မင်း၌၊ ဇိဝိ
 တံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ ယဗ္ဗေ၊ မမြတ်သည် သာတည်း၊ မိဂယူထ
 ပေန၊ သားအပေါင်းကို စောင့်တတ်သော၊ တေန၊ ထိုနိဂြောဓသမင်မင်း
 သည်၊ အနုသိတ္တာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သော၊ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်လည်းကောင်း၊
 မာတာစ၊ အမိသည်လည်းကောင်း၊ ဣတရေစ၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သောသမင်
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ တသေဝါဒံ၊ ထိုနိဂြောဓသမင်မင်း၏အဆုံးအမ
 ကိုးအာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ ပဝါသံ၊ အရပ်တစ်ပါးသို့၊ ဂတာ၊ သွားကုန်သောသူတို့
 သည်၊ သဗ္ဗရံ၊ ယထေဝ၊ မိမိအိမ်ကဲ့သို့သာလျှင်၊ အာဂတာယသားသွား
 ကုန်သကဲ့သို့၊ ရမ္မံ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ တုသိတာမိဝါသံ၊ တုသိတာ
 နတ်ပြည်သို့၊ ဂတာ၊ လားကုန်၏၊ ဝုနေ၊ တတန်၊ ကဿပဝီရုဿ၊
 ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်သည်၊ အတ္ထံ၊ ကွယ်
 ခြင်းသို့၊ ဇေတိ၊ ရောက်လတ်သော်၊ ပဗ္ဗတသိခရံ၊ တောင်တွင်သို့၊ အာရုပ္ပ၊
 တက်၍၊ ဖိနုသသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်ကို၊ ယုတ္တိတွာ၊ အား
 ထုတ်ပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်
 ပြည်၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ သေဗ္ဗိကုလေ၊ သူဌေးအမျိုး၌၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ အာပန္န
 မတ္တာ၊ အမိဝမ်းသို့ရောက်ခါ၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ အနဂါရိယံ၊
 အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်းတောင်၌၊ မဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီး၊ သဂတ္တံ၊ ကိုယ်
 စန့်ရှိသော၊ တံ၊ ထိုအမိသည်၊ ဝိဒိတွာန၊ ထံ၌၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ဘုံ၊ ဥပန
 ယံ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ ပါပိကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဣမံ
 တိက္ခုနိ၊ ဤရဟန်းမိန်းမကို၊ ဝိနာသေထာတိ၊ ဖျက်ဆီးဩကုန်လောဟူ၍၊
 အဝေ၊ ဝေဆို၏၊ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ မုနိန္ဒေန၊ ရဟန်းတို့ကိုအစိုး
 ဩသော၊ ဖိနေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုကမ္ပိတာ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်

၁၂

၂-ဒုကနိပါတ်-၄-ဝဂ်-၁၆၀-ကုမာရကဿပတ္ထရဂါထာ၊ ၄၃၅

အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ သိက္ခ၊ နုပဿယေ၊ သိက္ခ၊ နိမတို့၏
ကျောင်း၌၊ မဟံ၊ ငါအား၊ သုခိနိ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ အဇနိ၊ ဖွားမြင်၏၊ တံ၊ ထို
အကြောင်းကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ မဟိပါသော၊ ရေမြေကို အပိုးရသော၊ ကော
သလော၊ ကောသလမင်းသည်၊ ကုမာရပရိဟာရေန၊ မင်းသားအဆောင်
အရွက်ဖြင့်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အပေါသယိ၊ ကျွေးမွေးပေ၏၊ အဟန္တ၊ ငါသည်လည်း၊
နာဓေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ကဿပေါ၊ ကဿပမည်၏၊ မဟာကဿပံ၊ မဟာ
ကဿပကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကုမာရကဿပေါ၊ ကုမာရ
ကဿပမည်၏၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်
သော၊ ဝဇ္ဇိကသဒိသံ၊ တောင်ပျံနှင့်တူသော၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ သုတွာ၊ နာ
ရ၍၊ တတော၊ ထိုနာရချင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗသော၊ အခြင်းခပ်သိမ်း၊ အနုပါဒါ
ယ၊ ဥပါဒါနိမရှိတံ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ ဝိမုတ္တိ၊ လွတ်၏၊ ပါယသိ၊ ပါ
ယာသိရာဇညမင်းကို၊ ဒမယိတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတဒဂ္ဂံ၊ ဧတ
ဒဂ်အရာသို့၊ ပါပုဏိံ၊ ရောက်ပြီး၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေ
သာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဇုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပဉ္စာပန၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ ဝိတ္တကထိ
ကဘာဝေန၊ ဆန်းကြယ်စွာ တရားစကားကို ဟောတတ်သည်၏အဖြစ်
ဖြင့်၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌၊ ဌပိတော၊
ထားအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်
ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ရတနတ္တယဂုဏာဝိဘာဝနမုခေန၊ ရတနာသုံး
ပါးတို့၏ဂုဏ်ကိုတင်စွာပြုခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
ကို၊ ဗျာကရောဇ္ဈော၊ ပြောကြားလိုရကား၊ အဟောဗုဒ္ဓါအဟောဓမ္မာ၊
ပ၊ နတ္ထိ၊ ဒါနိပုနတ္တဝါတိ၊ အဟောဗုဒ္ဓါအဟောဓမ္မာ၊ ပ၊ နတ္ထိ၊ ဒါနိပုနတ္တဝါဟု
၍၊ ဂါထာနွယ်၊ ဂါထာနှစ်ပါးအပေါင်းကို၊ အတာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ။
ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတရား၏၊ ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်တို့သည်၊ အဟော၊ ဩဝါ
အံတွယ်ရှိကုန်စွ၊ ဓမ္မာ၊ တရားတရား၏၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့သည်၊
အဟော၊ ဩဝါအံတွယ်ရှိကုန်စွ၊ နော၊ ငါတို့၏၊ သတ္ထု၊ သမ္မဒါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ အဟော၊ ဩဝါအံတွယ်ရှိကုန်စွ၊ ယတ္ထ၊
အကြင်မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဧတာဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ အကျင့်
ကို၊ သာဝကော၊ တပည့်သားတော်သည်၊ သန္တိကာဟိတိ၊ မျက်မှောက်

၄၃၆ လေရဂါသာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ရုဟိယတွဲ

ပြုလေတ္တံ၊ အသင်္ချေယျသုကပ္ပေသု၊ မရေတွက်ရာသင်္ချာလွန်လတ်မဟာ
 ကပ်တို့၌၊ သက္ကာယာဓိဂတာ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ဥပါဒါ
 နာက္ခန္ဓာတရားငါးပါးအပေါင်းဟုဆိုအပ်သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိနှစ်ဆယ်ကို
 ရသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ရကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဖြစ်သောဘဝတို့တွင်၊ အယံ၊ ဤဘဝ
 သည်၊ ပစ္ဆိမကော၊ အဆုံးမြောက်ထ နောက်ဘဝတည်း။ အယံသမုဿ
 ယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်၊ စရိမော၊ အဆုံးဖြစ်သောကိုယ်တည်း။ ဒါနိ၊ ယ
 ခါအခါ၌၊ အတိမရဏသံသာရော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းနှင့်တကွဖြစ်
 သောခန္ဓာအစရှိသည်တို့၏ အစဉ်ဟုဆိုအပ်သော သံသရာသည်၊ ပုနတ္ထ
 ဝေါ၊ တစ်ဖန်ဘဝသစ် ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
 ကာတို့၌၊ အဟောတိ၊ အဟောဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ အတ္တရိယတ္ထေ၊ အံ
 ဘွယ်သရဲဟူသောအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဗုဒ္ဓါတိ၊ ဗုဒ္ဓါဟူ
 သည်ကား၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓါ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့တည်း။ ဂါရဝဝသေန၊ ရိုသေ
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗဟုဝစနံ၊ ဗဟုဝစ်စကားတည်း။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားတို့သည်၊ အဟော၊ ဪဩအံဘွယ်ရှိကုန်စွ၊ အတ္တရိယာ၊ ဪဩအံဘွယ်
 ရှိကုန်စွ၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ ပရိယတ္တိ
 ဓမ္မေန၊ ပရိယတ်တရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နဝလောကုတ္တရဓမ္မာ၊ ကိုးပါး
 သောလောကုတ္တရာတရားတို့သည်၊ အဟောနောသတ္ထုသမ္ပဒါတိ၊ အဟော
 နောသတ္ထုသမ္ပဒါဟူသည်ကား၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ဒသဗလာဒိကာ၊ ဒသဗလအစရှိကုန်သော၊ သမ္ပတ္တိယော၊ ပြည့်စုံခြင်း
 တို့သည်၊ အဟော၊ ဪဩအံဘွယ်ရှိကုန်စွ၊ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထဟူသည်ကား။
 ယသိသတ္ထရိ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဗြဟ္မစရိယဝသေန၊ မြတ်သော
 တရားကိုကျင့်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧတာဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ဓမ္မံတရားကို၊ သာဝကောသန္တိကာဟိတိတိ၊ သာဝကောသန္တိကာဟိတိ
 ဟူသည်ကား၊ ဧတာဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သော၊ သုဝိသုဒ္ဓဈာနဘိညာပရိဝါရံ၊ ရေသင်းသွင် လွန်သန်စင်သောဈာန်
 အဘိညာဉ်ဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော၊ ကိလေ
 သက္ခယာဝပသံ၊ ကိလေသာ၏ကုန်ခြင်းကို ဆောင်တတ်သော၊ သန္တံ၊ ပြင်
 သက်သော၊ ပဏိတံ၊ မွန်မြတ်သော၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ ဓမ္မံတရား
 ကို၊ သာဝကောဒိနာမ၊ တပည့်သား စဉ်လျက်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ သန္တိကရိဿတိ၊ မျက်မှောက်ပြုရလတ္တံ့၊ တက္ခာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဧဝံဓိရုဏ္ဏဝိသေသာဓိဂဟေတုဘူတာ၊ ဤသို့အပြားရှိသောဂုဏ်ကျေး

၂၆

၂-ရကနိပါတ်-၄-ဝဂ်-၁၆၁-ကုမာရကဿပတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၃၇

ဇူးအထူးကိုမြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဂဝန္တော၊ ထုန်း
တော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်
အဟောအတ္ထရိယာ၊ ဩဉ်အံဘွယ်ရှိကုန်စွ၊ ဓမ္မဂုဏာ၊ တရားတော်၏
ကျေးဇူးတော်တို့သည်၊ အဟောအတ္ထရိယာ၊ ဩဉ်အံဘွယ်ရှိကုန်စွ၊ အမှာ
ကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္တုသမ္ပတ္တိယော၊ မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော ပြည့်စုံ
ခြင်းတို့သည်၊ အတ္ထရိယာ၊ ဩဉ်အံဘွယ်ရှိကုန်စွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရတနတ္ထ
ယဂုဏာဓိရက္ခံ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၌ဓမ္မဇေယျာခြင်း
ကို၊ ပဝေဒေတိ၊ ကြား၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ ဓမ္မသမ္ပတ္တိကိတ္တနေနေဝ၊ တရား၏ပြည့်စုံခြင်းကိုကြားသဖြင့်လျှင်း
သံဃာသုပ္ပဗ္ဗိပတ္တိ၊ သံဃာတော်၏ကောင်းသောအကျင့် ရှိသည်၏အဖြစ်
ကို၊ ကိတ္တိတာ၊ ကြားအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သာဓကေ၊ ဝသေန၊ ဆက်ဆံသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဓမ္မဿ၊ မဂ်ဖိုလ်တရား၏
သန္တိကိရိယံ၊ မျက်မှောက်ပြုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿိတံ၊ ပြအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ အတ္ထုပနာယိကံ၊ မိမိကိုဆောင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသ
န္တော၊ ပြလိုမကား၊ အသင်္ချေယျသုဝိဂါထံ၊ အသင်္ချေယျသုအစရှိသော
ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အသင်္ချေယျသုဝိ၊ အသင်္ချေ
ယျသုဟူသည်ကား၊ ဂဏနပထံ၊ ရေတွက်ခြင်းအရာကို၊ ဝီတိဝတ္ထေသု၊
လွန်ကုန်သော၊ မဟာကပ္ပေသု၊ မဟာကပ်တို့၌၊ သက္ကာယာတိ၊ သက္ကာယဟူ
သည်ကား၊ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
တေ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါးပါးတို့ကို၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်
ဝိဇ္ဇမာနဓမ္မသမူဟတာယ၊ ထင်ရှားရှိသောတရားအပေါင်းကြောင့်၊ သက္ကာ
ယာတိ၊ သက္ကာယဟူ၍၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ အဟူတိ၊ အဟူဟူသည်ကား
ပတ္ထနုပါယဿ၊ ဆုပန်ခဲ့ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ အနဓိဂတတ္တာ၊ မရသေး
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုပဂတာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမှမကင်းသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသမယံပန္နိ၊ မကောစရိမောယံသမယသ
ယောတိ၊ တေသမယံပန္နိ၊ မကောစရိမောယံသမယသယောဟူသည်ကား၊
အယံ၊ ဤတဝသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ သဗ္ဗပန္နိ၊ မကော၊ အလုံးစုံတို့
၏နောက်၌ဖြစ်၏၊ တတောဇေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ စရိမော၊ အဆုံး၌
ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဇာတိမဇေ၊ သဟိတော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသေ
ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ခန္ဓာဒိပဋိပါဒိသည်တော၊ ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၏
အစဉ်ဟုသမုတ်အပ်သော၊ သံသာရော၊ သံသရာတည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအ

ခါ၌၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ပုနတ္တဝါဘာဝတော၊ တဘန်အသစ်ဖြစ်ခြင်း
မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုနတ္တဝေါ၊ တဘန်အသစ်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ အပမ်း၊ ဤသည်ကား၊ အန္တိမ၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ ဇာတိ၊ ဘဝတည်း၊
ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ကုမာရကဿပဗ္ဗေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊
ကုမာရကဿပမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
ပြီ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆ ၂-ဓမ္မပါလတ္ထေရဂါထာ။

ယောဟဝေဒဟရောဘိက္ခုတိအာဒိကာ၊ ယောဟဝေဒဟရောဘိက္ခု၊ ဤသို့
အစရှိကုန်သော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်
တော်ရှိသော၊ ဓမ္မပါလတ္ထေရဿ၊ ဓမ္မပါလ မထေရ်၏ ဂါထာ၊ ဂါထာ
တို့တည်း၊ အယတ္တိ၊ ဤဓမ္မပါလမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေး
သောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာဓိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံ
လွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထို
သို့သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ဒါနသီလအစရှိသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပပိနန္တော၊
ဆည်းပူးသည် ဖြစ်၍၊ အတ္တဒသိဿ၊ အတ္တဒသိ အမည်တော်ရှိသော၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊
အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်အဖြစ်
သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကေနဗိဒေဝကရုဏီယေန၊ တစ်စုံတစ်
သောပြုစွယ်ကံစွာရှိသဖြင့်၊ ဝနန္တံ၊ စောအတွင်းသို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်သည်
ရှိသော်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မျိုးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်
ညိုရွှင်ပြုံးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ မိလက္ခဗလံ၊ ညောင်ကြပ်သီးကို
အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊
ထိုသို့လှူဒါန်းရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ၊
ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြီးဒေ၊ ဤငါ
တို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အဝန္တိရဋ္ဌေ၊ အဝန္တိ
တိုင်း၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓမ္မပါလောတ်လဒ္ဓ
နာမေ၊ ဓမ္မပါလဟုရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ စာဆွဲ
မြောက်နှစ်မြောက် အရွယ်ရောက်လတ်သော်၊ တက္ကသီလံ၊ တက္ကသိုလ်

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆ ၂-ဓမ္မပါလတ္ထေရဂါယာ၊ ၄၃၆

ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်၍၊ ပဋိနိ
ဝတ္ထေန္တော၊ ထုည့်လည်တတ်ပြန်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအ
ကြား၌၊ ဧကတ္ထိဝိဟာရေ၊ တခုသော ကျောင်း၌၊ အညတရိယေရံ၊ တ
ယောက်သောမထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊
အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ နာရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်း
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊
ပွားစေ၍၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို၊ ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ မိလက္ခဏံ၊ ယကမထေရ်၏အပဒါနံ၊ ၊

ဝနန္တေ၊ တောအတွင်း၌၊ မဟာယသံ၊ များသောကျော်စောင့်ခြင်းရှိ
သော၊ အတ္ထဒသိ၊ အတ္ထဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို
ဒိသ္မာန၊ များမြင်ရ၍၊ ပသန္တမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော
န္တလုံးမနောကံဝမ်းမြောက်ကြည်လင် ရွှင်သောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မိလက္ခဏ
ဖလံ၊ ညောင်ကြွယ်သီးကို၊ အတံ၊ ငါသည်၊ အဒါသိ၊ ကပ်လျှူရ၏၊ ၊ အဋ္ဌာ
ရသေကပ္ပသတေ၊ တထောင်ရှစ်ရာကပ်ကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
ယံဖလံ၊ အကြင်ညောင်ကြွယ်သီးကို၊ အဒေမိံ၊ ကပ်လျှူရပြီ၊ တေနကမ္မေန၊
ထိုသို့လျှူဒါန်းရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂဘိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊
နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူ
သောအကျိုးသည်၊ ဖလဒါနဿ၊ ညောင်ကြွယ်သီးအလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုး
ပင်တည်း၊ ၊ မယှံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာဓိတာ၊
ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
တော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအောင်၏၊ ၊

ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုတွာပန၊ ဖြစ်
ပြီး၍ကား၊ သမာပတ္တိသုခေန၊ သမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝီတိနာမေန္တော၊ လွန်
စေထွက်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ တတ္ထိဝိဟာရေ၊ ထိုကျောင်း၌၊ ဓမ္မဿာမ
ဏေရာ၊ ရှစ်ယောက်သောသာမဏေတို့သည်၊ ဂုက္ခဂ္ဂေ၊ သစ်ပင်ဖျား၌၊ ဗုပ္ပာ
နိ၊ ပန်းတုံးကို၊ ဩဝိနန္တော၊ ဆွတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အာရုဋ္ဌသာခါယ၊ တက်
သောသစ်ခက်၏၊ တဂ္ဂါယ၊ ဩိုးခြင်းကြောင့်၊ ပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ တေ၊ ထို
သာမဏေတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ထေရော၊ ဓမ္မပါလမထေရ်သည်၊ ဣဒ္ဓါနုဘာ
ဝေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အရော
ဂေယဝ၊ အနာမရှိစေမူ၍သာလျှင်၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ဌပေတွာ၊ ချထား၍၊
ထေသံသာမဏေရာနံ၊ ထိုသာမဏေတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တော

၄၄၀ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဟောပြောလိုရကား။ ယောဟဝေဒဟရောဘိက္ခု(ပ)သယံဗုဒ္ဓါနုဿာ
သနန္တိ၊ ယောဟဝေဒဟရောဘိက္ခု(ပ)သယံဗုဒ္ဓါနုဿာသနံဟူ၍၊ ဣမာ
ဇ္ဇေဂါထာ၊ ဤနှစ်ပါးသောဂါထာတို့ကို၊ အဘာဘိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။
ဒဟရော၊ ပျိုပြစ်နုနယ်ငယ်ရွယ်သူဖြစ်သော၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း
သည်၊ ဟဝေ၊ စင်စစ်၊ ဗုဒ္ဓဿသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဇာ
ဂရော၊ နိုးကြားခြင်းဓမ္မနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ယုဉ္ဇတိ၊ အားထုတ်၏၊ ပဋိ
သုတ္တေသု၊ နောက်တစ်ဆင့်အိပ်ပြန်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဇိဝ
တံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ အမောစံ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်သည်သာတည်း
တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်
ကို၊ သရံသရဇ္ဇော၊ အောက်မေ့လျက်၊ သဗ္ဗဗ္ဗ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်
ခြင်းသဒ္ဓါကို လည်းကောင်း၊ ဘိလဗ္ဗ၊ ဘိလကိုလည်းကောင်း၊ ပဿဒံ၊
ရတနာသုံးပါး၌ကြည်ညိုတတ်သည်၏အဖြစ် ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒဿနံ
သစ္စာလေးပါးတရားကို ဘိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသော
ရဟန်းသည်၊ အနုယုဉ္ဇေထ၊ အားထုတ်ကုန်ရာ၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယောဘိ၊ ယောဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ အနိယဝေ
စနံ၊ အနိယတံဖြစ်သောစကားတည်း၊ ဟဝေတိ၊ ဟဝေဟူသောဤသဒ္ဓါ
သည်၊ ဓဉ္ဇေတ္ထ၊ မြဲမြံခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ဒဟရော
တိ၊ ဒဟရောဟူသည်ကား၊ တရုဏော၊ ပျိုပြစ်နုနယ်ငယ်ရွယ်သေးသော၊
ဘိက္ခုတိ၊ ရှာဖွေတတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏၊
ယုဉ္ဇတိတိ၊ ယုဉ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ဗာဠတိ၊ စေ့ဆော်၏၊ ဝါယမတံ၊ အား
ထုတ်သမှုလုံ့လပြု၏၊ ဇာဂရောတိ၊ ဇာဂရောဟူသည်ကား၊ ဇာဂရိယဓမ္မ
သမန္တာဂထော၊ နိုးကြားတတ်သောသဘောတရားနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ပဋိသုတ္တေ
သုဘိ၊ ပဋိသုတ္တေသုဟူသည်ကား၊ သုပဇ္ဇေသု၊ အိပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံ၊
ဤအဓိပ္ပာယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ယောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောဘိက္ခု၊
အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဒဟရောဝသမာနေ၊ ငယ်သည်သာလျှင်ဖြစ်လျက်၊
တရုဏောဝါ၊ ပျိုပြစ်နုနယ်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ တတော၊ ထိုသို့သောအခြင်း
အရာအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပစ္ဆိမဝုဗ္ဗကာလေဝါ၊ ကြီးပြင်းသောနောက်
ကာလ၌လည်း၊ ဇာနိဿာမိဘိ၊ ထိရအံ့ဟူ၍၊ အဓိဇ္ဇေတွာ၊ မကြံမူ၍၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်၌၊ အပ္ပမာဒပဋိပတ္တယံ၊
မမေ့မလျော့သောအကျင့်၌၊ ယုဉ္ဇတိ၊ သမထဝိပဿနာ ဘာဝနာတရား၌
အားထုတ်ခြင်းကိစ္စကိုပြု၏၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာယ၊ သမထဝိပဿ

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၂-ဓမ္မပါလတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၄၁

နာဘာဝနာန္တိယေသင်္ဂံ၊ အာသကံတံခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုရဟန်း
သည်၊ သုတ္တံသု၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းဖြင့် အိပ်ပျော်နေ
သည်ရှိသော်၊ အဝိဇ္ဇာနိဒ္ဒါယ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်းဖြင့်၊
သုတ္တံသု၊ မေဓဇျာခြင်းတို့၌၊ ပမတ္တံသု၊ မေဓဇျာခြင်းတို့၌၊ သဒ္ဓါဒိဇာဂရ
ဓမ္မသမန္နာဂမေန၊ သဒ္ဓါအာရုံရှိသောနိုးကြားခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊
ဇာဂရော၊ ဇာဂရမည်၏၊ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ အတ္တတိတပါ
ရိပ္ပရိယာ၊ မိမိအစီးအပွား သူတပါး အစီးအပွား၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊
တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ အမောဗံ၊ အချည်းနှီး
မဟုတ်သည်သာတည်း၊ အဝဇ္ဈံ၊ မမြှင့်သည်သာတည်း၊ ဟသ္မာဝေ၊ အကြော
ကြောင့်လည်း၊ ဇေတံ၊ ဤသို့အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ ဇေတံ၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓန္တု၊ သဒ္ဓါတရားသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကမ္မံ၊
ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကမ္မဝိပါကော၊ ကံ၏အကျိုးသည်
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိအာဒိနယဗ္ဗဝတ္တံ၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့် ဖြစ်သော၊
ကမ္မဗလသဒ္ဓန္တု၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါကိုလည်းကောင်း၊
သဒ္ဓုပနိဗန္ဓတ္တာ၊ သဒ္ဓါတရားသည် ဖွဲ့အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သီလဿ
သီလ၏၊ တဒုပနိဿယံ၊ ထိုသဒ္ဓါတရားလျှင်ရှိရာရှိသော၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ
သီလဉ္စ၊ လေးပါးသော ပါရိသုဒ္ဓိသီလကိုလည်းကောင်း၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်း
တော်၊ ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါး
တရားကိုမဖောက်မပြန်အလိုလိုက်တော်တိုင်သိတော်မူတတ်၏၊ ဓမ္မော
တရားတော်ကို၊ သွာခါတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊ သံဇဇာ၊
သံဇာတော်သည်၊ သုပ္ပဋိပ္ပန္နော၊ ကောင်းစွာကျင့်တော်မူတတ်၏၊ ဣတိဇေ၊
ဤသို့၊ ပဝတ္ထရတနတ္ထယပသာဒဉ္စ၊ ဖြစ်သော ရတနာသုံးပါးအပေါင်းကို
ကြည်ညိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာပညာသဟိတာယ၊ ဝိပဿနာ
နှင့်တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပရိညာဒိဝသေန၊ ပရိညာ၌
အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ စတုသစ္စဓမ္မဒဿနဉ္စ၊ သစ္စာလေးပါးတရား
ကိုသိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မေဇာပီ၊ လောကုတ္တရာတရား၏ အရသာကို
သိတတ်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မောဓပညာယ၊ လောကုတ္တရာတ
ရား၏အရသာကိုသိတတ်သောပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်
ကို၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ အနုဿရေတိ၊ အတန်တလဲလဲအောက်မှ
၏၊ အနုဿရေန္တော၊ အတန်တလဲလဲအောက်မှေသည်ရှိသော်၊ အာဒိဗ္ဗုဒ္ဓိ၊

၄၄၂ - သေခံဂါထာအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

မီးတပြောင်ပြောင်တောက်လောင်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ
၏၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ၊ မီးမသတ်မှုလျှပ်လျှပ်ရှု၍၊ အနု
ယုညသ၊ အတန်တလဲလဲအားထုတ်ရာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း
ကိုစီးဖြန်းရာ၌၊ အနုယောဂံ၊ အတန်တလဲလဲအားထုတ်ခြင်းကို၊ အာတပ္ပံ၊
လုံ့လကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်
တည်း၊ ဓမ္မပါလ ဣရဂါထာ ဝဇ္ဇနာ၊ ဓမ္မပါလမထေရ်၏ ဂါထာ၊
အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၄-ဗြဟ္မာလိတ္တေရဂါထာ။

ကသိန္ဒြိယာနိသမထင်္ဂတာနိတိအာဒိကာ၊ ကသိန္ဒြိယာနိသမထင်္ဂ
တာနိဤသို့အစရှိကုန်သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော
အသက်တော်ရှိသော၊ ဗြဟ္မာလိတ္တေရဿ၊ ဗြဟ္မာလိမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါ
ထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤဗြဟ္မာလိမထေရ်သည်လည်း၊ ဗုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေး
ရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော
ကလွန်သောကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊
ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝေဇ္ဈပနိသယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသော
အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်
ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိသာ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်၌၊ ကုလင်္ဂဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်
သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရန္တံ၊ ကြွ
တော်မူသော၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်၍၊ ပဿန္နမာန
သော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပါရမလံ၊ ပါရမီ
မည်သောသင်္ခါရကို၊ အဒါယိ၊ ကပ်လျှ်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အနုမောဒနံ၊ တရားဒေသနာအနုမောဒနာကို၊ ဝတွာ၊ ဟောပြော၍၊ ပတ္တမိ၊
ကြွတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထို
ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော
ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမေဝိဗ္ဗုဒ္ဓု၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား
ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ ဗြဟ္မဏာ

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၃-ဗြဟ္မာဇီဝိတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၄၃

ကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မာဇီဝိတ္ထေရနာမော၊ ဗြဟ္မာဇီ
ဟုရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏
အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဟောတု သမ္ပတ္တိယာ၊ အကြောင်း၏
ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ စောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်သည်ဖြစ်၍၊ သံ
သာရေ၊ သံသရာ၌၊ သဗ္ဗာတသံ၊ ဝဂေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ထိတ်လန့်
ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကလျာဏမိတ္တသံ
နိဿယေန၊ ကလျာဏမိတ္တတည်းဟူသော အမှီတကဲ့ သဟံ နိရုဓ်ခြင်း
ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သနေး၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း
ပြု၍၊ ပဘိရူပံ၊ ချောက်ပတ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
အရညေးတော၌၊ ဝိဟရန္တေန၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဉာဏဿ၊ ပါရမီညာဏ်
သမ္ဘာရ၏၊ ပရိပါကဂတတ္ထာ၊ ရင့်ခြင်းသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
နိဗ္ဗိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွား
စေ၍၊ ဆဋ္ဌတိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်
၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ပါရမလဒါယကမထေရ်၏အပဒါနိ၌။ ။

သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိတော်မူသော၊ အာဟု
တိနံ၊ အဝေးမှဆောင်အပ်သောပစ္စည်းကို၊ ပဗ္ဗိဂ္ဂဟံ၊ ခံတော်မူထိုက်သော၊
ရထိယံ၊ ခရီးမ၌၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ သမ္ပန္နံ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပါရမလံ၊ ပါရမလမည်သောသစ်သီးကို၊ အဒါသိ
ကပ်လျှံခဲ့ဘူး၏။ ။ ဣတော၊ ဤတနွကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဇေနုရတေကဌေ၊ ကိုး
ဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံဖလံ၊ အကြွင်သစ်သီးကို၊ အဒဒိ၊
ကပ်လျှံခဲ့ဘူးပြီ၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်
လေးပါးကို၊ နာတိဇနာမိ၊ မဘိရဲဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမထိရ
ခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဖလဒါနဿ၊ သစ်သီးအလှူ၏၊ ဖလံ၊
အကျိုးပင်တည်း။ ။ မယှံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ချာပိ
တာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး
အမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ပေါ်လာအပ်၏။ ။

ဆဋ္ဌတိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုတွာပန၊ ဖြစ်ပြီး၍
ကား၊ မဂ္ဂသုခနး၊ မဂ်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖလထုခနး၊ ဖိုလ်ချမ်းသာ
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝီရိနာမေ၊ နန္ဒာလွန်စေလျက်၊ ဇေနိယံ၊ ထနေသ၌၊
ပဓာနပဗ္ဗိဂ္ဂါဟကေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သိမ်းဆည်းတတ်သော၊ ထေရေန၊
မထေရ်သည်၊ တသ္မိံ၊ အရညာယတနေ၊ ထိုတောအုပ်၌ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့

၄၄၄ လောကဝါယာအဓမ္မကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ။

ကိုးဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ပဝေနယောဂံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား၌အားထုတ်ခြင်းကို။
 ပရိစ္စုဏ္ဍန္တော၊ သိမ်းဆည်းလိုရကား။ ကသိန္ဓြိယာနိသမထင်္ဂတာနိ
 (ပ)ဒေဝါပိမယံဝိဟယန္တိ တာဒိနောဟိ၊ ကသိန္ဓြိယာနိသမထင်္ဂတာနိ(ပ)
 ဒေဝါပိမယံဝိဟယန္တိ တာဒိနောဟူ၍၊ ဂါထာဒွယံ၊ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို
 အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ သာရထိနာ၊ ရထားထိန်း
 သည်းသုဒန္တာ၊ ကောင်းစွာဆုံးမ၍ ယဉ်ကျေးစေအပ်ကုန်ပြီးသော၊ အဿာ
 ယထာ၊ မြင်းတို့ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို အတူ၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုအစရှိသော ဣန္ဒြေ
 တို့သည်၊ သမထံ၊ ယဉ်ကျေးသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတာနိ၊ ရောက်ကုန်သ
 နည်း၊ ပဟိနမာနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောမာနရှိသော၊ အနာသဝဿ၊ အာ
 သဝေါမရှိသော၊ တာဒိနော၊ သည်းခံခြင်းလက္ခဏာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်
 ၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊
 ဝိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်သနည်း။ မယံ၊ ငါအား၊ သာရထိနာ၊ ရထား
 ထိန်းသည်၊ သုဒန္တာ၊ ကောင်းစွာဆုံးမ၍ ယဉ်ကျေး အပ်ကုန်ပြီးသော၊
 အဿာယထာ၊ မြင်းတို့ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို အတူ၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုအစရှိ
 သောခြောက်ပါးသောဣန္ဒြေတို့သည်၊ သမထံ၊ ယဉ်ကျေးသည်၏အဖြစ်
 သို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ ပဟိနမာနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောမာနရှိသော၊
 အနာသဝဿ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ တာဒိနော၊ သည်းခံခြင်းလက္ခဏာ
 ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်သော၊ မယံ၊ ငါအား၊ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်
 လည်း၊ ဝိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏။ တဿ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္ထော
 အနက်ကား၊ ဣမတ္ထိ၊ အရညာယတနေ၊ ဤတောအရပ်၌၊ ဝသန္တေသျှ၊ နေကုန်
 သော၊ ထိက္ခူသျှ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ကဿ၊ ထိက္ခုနော၊ အဘယ်ရဟန်းအား။
 လောရသဝါ၊ မထေရ်ကြီးအားလည်းကောင်း၊ နဝဿဝါ၊ သီတင်းငယ်
 အားလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမဿဝါ၊ မဇ္ဈိမရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ လော
 ကေန၊ လိမ္မာသော၊ သာရထိနာ၊ ရထားထိန်းသည်၊ သုဒန္တာ၊ ကောင်းစွာဆုံး
 မယဉ်ကျေးစေအပ်ကုန်ပြီးသော၊ အဿာပိယ၊ မြင်းတို့ကဲ့သို့၊ မနုဇ္ဈဋ္ဌာနိ၊
 မနိဇ္ဈေယျင်ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုအစရှိသော
 ခြောက်ပါးသောဣန္ဒြေတို့သည်၊ သမထံ၊ ယဉ်ကျေးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒန္တ
 ဘာဝံ၊ ယဉ်ကျေးသည်၏အဖြစ်သို့၊ နိဗ္ဗိသေဝနဘာဝံ၊ အဆိတ်အတောက်
 မရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတာနိ၊ ရောက်ကုန်သနည်း၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ
 အား၊ နဝရိဓံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ မာနံ၊ မာနကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ဌိတတ္ထာ
 ကည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဟိနမာနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသောမာနရှိသည်။

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၃-ဗြဟ္မာလိတ္တေရဂါထာ၊ ၄၄၅

အဿ၊ ဖြစ်သနည်း။ စတုန္ဒရိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနာ
 သဝေါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣဇ္ဇာဒီသု၊
 ဣဇ္ဇာရုံအနိဋ္ဌာရုံအစရှိသည်တို့၌၊ တာဒီလက္ခဏပတ္တိယာ၊ သည်းခံခြင်း
 လက္ခဏာဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ တာဒီနေ၊
 သည်းခံခြင်း လက္ခဏာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သ
 နည်း၊ ဧဝံ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ ဝိဟယန္တိ၊ ချစ်ကုန်သနည်း၊ မန္တသာဝါ၊
 ကောင်းသောအကျင့်ကိုမြင်ကုန်သောလူတို့သည်လည်း၊ သမ္မာပဋိပတ္တိ
 ဒဿနာနိစ၊ ကောင်းသော အကျင့်ကိုမြင်ကုန်သော သူတို့သည်လည်း၊
 အာဓဇေန၊ ရှိသေခြင်းဖြင့်၊ ပတ္တယန္တိ၊ တောင့်တကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 ကား၊ အနက်၊ တတ္ထစဂါထာယ၊ ထိုဂါထာ၌လည်း၊ ဝုရိမပဇေန၊ ရှေးပုန်ဖြင့်၊
 အနာဂါမိ မဂ္ဂါမိဂမော၊ အနာဂါမိမဂ်ကိုရခြင်းကို၊ ဝုဠော၊ မေးအပ်၏၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အနာဂါမိနေဝါ၊ အနာဂတ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေ
 တို့သည်၊ ပဏိနကာမရာဂဗျာပါဒတာယ၊ ပဏ်အပ်ပြီးသောကာမရာဂ
 ဗျာပါဒရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒမပံ၊ ယဉ်ကျေးသည်၏အဖြစ်သို့၊ နိဗ္ဗိသေဝ
 နတံ၊ အဆိတ်အတောက်မရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂတာနိ၊ ရောက်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတရေန၊ ဤဌတပါးသောပုန်ဖြင့်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂပဋိ
 လာဘာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသော၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပဏိန
 မာနေ၊ ပဏ်အပ်ပြီးသောမာနရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ အနာသဝေါ၊
 ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ တာဒီတိစ၊ သည်း
 ခံခြင်းအစရှိသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆို
 အပ်၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဗြဟ္မာလိ၊ ဗြဟ္မာလိ၊ ထေရ်သည်၊ ပဓာ
 နပရိဂ္ဂဟဏေန၊ ပဓာန ပရိဂ္ဂဟဏာမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊
 ကသိန္ဒြိယာနိတိဂါထံ၊ ကသိန္ဒြိယာနိ ဟူသောဂါထာကို၊ ပစ္စနာဘာသိ၊
 တဘန်ရွာဆိုပြန်၏၊ တဒတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ အတ္တပနာယိကဝသေန၊ မိမိ
 ကိုယ်တိုင်ဆောင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဿန္တန္တော၊ ဖြေလိုသည်ဖြစ်
 ၍၊ မယှိန္ဒြိယာနိတိအာဒိကာယ၊ မယှိန္ဒြိယာနိဤသို့အစရှိသော၊ ဒုတိယဂါ
 ထာယ၊ ဒုတိယဂါထာဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏၊
 တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မယှိန္ဒြိယာနိတိ၊ မယှိန္ဒြိယာနိဟူသည်ကား၊ မမာငါ၏၊
 စက္ခာဒိနိ၊ စက္ခုအစရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်၊ သေသံ၊ ကြွင်း
 သောစကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာ

၄၄၆ ထေရဂါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

တည်း။ ဗြဟ္မာလိယေရဂါယာဝဏ္ဏနာ၊ ဗြဟ္မာလိယထေရ်၏ ဂါယာအ
တွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၄-မောဃရာဇထေရဂါယာ၊

ဆဝိပါပက ဗိတ္တဘဒ္ဒတာတိအာဒိကာ၊ ဆဝိပါပကဗိတ္တဘဒ္ဒတာဤသို့
အစရှိသောဂါယာတို့သည်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိ
သော၊ မောဃရာဇသော၊ မောဃရာဇမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတို့တည်း။
အယသ္မိ၊ ဤမောဃရာဇမထေရ်သည်လည်း။ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော
ဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌။ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကလွန်
သောကုသိုလ်အထူး၊ ဘေးဖူးရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဒုမုတ္တရသော၊ ပဒုမုတ္တရ
အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်
တော်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိညှဝံ၊ သိကြား
လိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဇေကဒိဝသံ၊
တနေ့သ၌၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဧကံဘိက္ခု၊
ထယောက်သောရဟန်းကို၊ လူခဏီရဓရာနံ၊ ခေါင်းပါးသောသင်္ကန်းကို
ဆောင်ကုန်သောရဟန်းတို့ထက်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပန္တံ၊
ထားတော်မူသော၊ သတ္တဝရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထို
အရာကို၊ အာကင်္ခန္တော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှု
တို့ကို၊ ကရာဇန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အတ္ထဒသိသော၊ အတ္ထဒသိ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာ
လေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊ အတတ်ပညာတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီးဆုံး
ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏမာဏဝေ၊ ပုဏ္ဏားလူလင်
တို့ကို၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပာနိ၊ အတတ်ပညာတို့ကို၊ သိက္ခာပေဇန္တော၊ သင်စေလျက်၊
ဘိက္ခုသံဃာရိဝတံ၊ ရဟန်းအပေါင်းမြဲရံလျက်၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွတော်မူသော၊
အတ္ထဒသိ၊ အတ္ထဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောထိခြင်းဖြင့်၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခဲ့၍၊ သိရသိ၊ ပြီး
ခေါင်း၌၊ အဓ္မလိကတွာ၊ လက်အုပ်ချီသည်ကိုပြု၍၊ ယာဝတာရူပိနော

၃-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၇-မောဃရာဇသတ္တဝါထာ၊ ၄၄၇

သတ္တဝါတိအာဒိနာ၊ ယာဝတာရူပိနာသတ္တဘျိသို့အစရှိကုန်သော၊ ဆဟိ
ဂါထာဟိ၊ ခြောက်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘိတ္တဝိတွာ၊ မြီးမွမ်း၍၊ ဘာဇနံ၊ သပိတ်
ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ မဇုံ၊ ပျားကို၊ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၏၊ သတ္တဝ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ မဇုံ၊ ပျားကို၊ ပဋိပ္ပဟေတွာ၊ ခံတော်မူ၍၊ အနုမောဒနံ၊ တရား
ဒေသနာအနုမောဒနာကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊
တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုသို့ပျားသွားဒါနံရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝ
မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်
၍၊ တဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ကဿ
ပဿ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကဋ္ဌဝါ
ဟနဿနာမ၊ ကဋ္ဌဝါဟနအမည်ရှိသော၊ ရေညာ၊ မင်း၏၊ အမေတ္တာ၊ အမတ်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တေန၊ ထိုအမတ်သည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
အား၊ အာနယနတ္ထံ၊ ပင့်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပုရိသသဟာဿေဟိ၊ မင်းချင်းတ
ထောင်တို့ဖြင့်၊ ပေထိတော၊ စေသည်ရှိသော်၊ သုတ္ထုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏အထံတော်သို့၊ ဂစ္စံ၊ သွား၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊
ပဋိလန္တသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊
ဝိသတိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း
တရားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်မှ၊ ခုတော၊ ခုတေခဲ့၍၊
ဧကံဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏တခုသောအကြား၌၊ သုဂတိသု
ယေဝ၊ သုဂတိတို့တို့၌သာလျှင်၊ ပရိပတ္တေန္တော၊ ကျင်လည်လျက်၊ ဣမ
တ္ထိဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊
ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မောဃရာဇာတိလန္တနာ
မော၊ မောဃရာဇဟု ရအပ်သော အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗာဝရိယပြာဟ္မ
ဏဿ၊ ဗာဝရိယပုဏ္ဏား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဥဂ္ဂဟိတသိပ္ပေါ၊ သင်အပ်
ပြီးသော အတတ်ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်
လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ တာဝေန၊ ရသေ့
ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ တာပသသဟာဿပရိဝါရော
ရသေ့တထောင်ခြံရံလျက်၊ အဇိတာဒိဟိ၊ အဇိတအစရှိသည်တို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊
တကွ၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ပေထိတော၊ စေ
အပ်သည်ရှိသော်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့တွင်၊ ပန္နရသမော၊ တဆဲ့ငါးယောက်
မြောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုတ္တိတွာ၊ မေး၍၊ ပဉ္စာဝိသန္တ
နုပရိယောသာနေ၊ ပြဿနာကိုဖြေသောအဆုံး၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ

၄၄၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

မိုလ်သို့၊ ပါပုဏ်၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ မောဃနာဇ
မထေရ်၏အပဒါနိဋ္ဌံ။ ။

သယန္တူ။ သစ္စာလေးပါးတရားကို ကိုယ်တိုင်သိမြင်တော်မူလသော၊
အပ္ပရာဇိတော၊ မာရ်ငါးပါးတို့သည်မအောင်အပ်သော၊ အတ္တဒသိတု၊
အတ္တဒသိ အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊
သံဃပရိဗ္ဗုဒ္ဓော၊ ရဟန်းသံဃာအပေါင်းခြံရံလျက်၊ ရုတ္တံ၊ ရှေးမင်းမင်းပုဂ္ဂို
လ်တို့ကြံတော်မူ၏၊ သိသောဟိ၊ တပည့်တို့ဖြင့်၊ သံပရိဝုတော၊ ကောင်း
စွာခြံရံလျက်၊ ဗုဒ္ဓ၊ အိမ်မှ၊ အဘိနိက္ခမိ၊ ထွက်ပြီး၊ နိက္ခမိစ္ဆာန၊ ထွက်
ပြီး၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုခရီးလမ်းမ၌၊ လောကနာယကံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရပြီး၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒိယ၊
ရှိခိုးပြီး၍၊ အဗ္ဗုဓိ၊ လက်အုပ်ကို၊ သိရသိကတွာ၊ ဦးထိပ်အပြင်မြှောက်
ချီတင်၍၊ သကံ၊ ဝိတ္တံ၊ ဖိမိမိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစ၍၊ လောကနာ
ယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သန္တရိ၊ မြောက်ဝါသာဖြင့်မြဲ မွမ်းပြီး၊ ယာဝ
တာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ ရူပိနော၊ ရုပ်ရှိကုန်သော၊ သတ္တဝ၊ သတ္တ
ဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ အရူပိဝါ၊ ရုပ်မရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်
လည်းကောင်း၊ အသညိ၊ သညာမရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်၊
တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ အန္တောဥာဏာမိ၊ ဥာဏ်တော်တည်းဟူသောကွန်ယက်
အတွင်း၌၊ သမောဂတာ၊ စုဝေးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သုရ
မန္တိ၊ ကေနဇာလေန၊ ကွန်ယက်စိပ်ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ယော၊ အကြင်တင်
သည်သည်၊ ပရိက္ခိယေ၊ ဝန်ကြင်ပတ်ကုံးဖုံးလွှမ်းရာ၏၊ ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော၊ ဥဒကော၊ ရေ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေပါဏော၊ အကြင်သတ္တဝါတို့
သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ အန္တောဇာလေ၊ ကွန်
တွင်း၌၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ရူပိနောစ၊ ရုပ်ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊
ယေသဗ္ဗေ၊ အကြင်ပဉ္စဝေါကာရသတ္တဝါတို့အားလည်းကောင်း၊ အရူပိနော
ရူပမရှိကုန်သောစတုဝေါကာရသတ္တဝါတို့အားလည်းကောင်း၊ စေတနာ၊
စေတနာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံကုန်သောသတ္တဝါတို့
သည်၊ တဝ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏၊ အန္တောဥာဏာမိ၊ ဥာဏ်တော်တည်းဟူ
သောကွန်ယက်အတွင်း၌၊ သမောဂတာ၊ စုဝေးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ အန္တကာရသမာ၊ ကုလံ၊ အမိက်မှောင်ဖြင့် ရှောင်ရှက်သော၊ ဣ
မံလောကံ၊ ဤလောကကို၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သမုဒ္ဓရသိ၊ ထုတ်နှုတ်

၂-ဒုတိယပိုဒ်- ၅-ဗုဒ္ဓမဂ်- ၁၆၄-မောဃရာဇတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၄၆

သိမ်းယူကယ်တော်မူ၏။ တဝ၊ရှင်တော်ဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ သုဏ္ဍိ
 တွာနု၊နာရ၏။ တေးထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ကင်္ခါ၊သေတံ၊ယုံမှားခြင်းတည်း
 ဟူသောအယဉ်ကို၊တရုန္တိ၊ကူးခင်ကုန်၏။ လောကော၊လူအပေါင်းသည်
 အဓိဇ္ဇာနိဝေတာ၊ အဓိဇ္ဇာမှောင်ဖြင့် ဖုံးအုပ်အပ်၏။ အန္တကာရေန၊အဓိက
 မှောင်ဖြင့်၊ဩတ္တရော၊လွှမ်းမိုးအပ်၏။ တဝ၊အရှင်ဘုရား၏၊ဥာဏမ္ပိ၊ဥာဏ
 တော်သည်၊ဇေတုဇန္တေ၊တေတက်ပသည်ရှိသော်၊ အန္တကာရော၊အဓိက
 မှောင်သည်၊ ပဓိသိတော၊ဖျက်ဆီး၏။ မဟာဇာတပဝိနာဒေန၊ကြီးစွာ
 သောအဓိကတိုက်ကိုလွန်စွာ၊ဖျောက်တော်မူသော၊တုဝံ၊ရှင်တော်ဘုရား
 သည်၊သဗ္ဗေဝံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့၏။ စက္ခု၊မျက်စိသဖွယ်သည်၊
 အသိ၊ဖြစ်၏။ တဝ၊ရှင်တော်ဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊သုဏ္ဍိတွာနု၊
 နာ၏။ဗဟုဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊နိဗ္ဗာယတိ၊ ငြိမ်း၏။ဣတိ၊ဤသို့၊
 သန္တပိ၊မြီးပွမ်းပြီး သန္တပိတွာ၊မြီးပွမ်းပြီး၍။ ပိဋကံ၊ချင်းတောင်းကို၊
 ပူရယိတွာနု၊ ပြည့်စေ၍၊ အနေဇ္ဇကံ၊ ပျားကောင်းငယ် ဝသောအပြစ်မရှိ
 သော၊မရုခန္ဓု၊ရင်ပျားငယ်ကို၊ဥဘောဟတ္ထေဟိ၊လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ပဝ္ဂ
 ယ၊ချီ၍၊မဟေသိနော၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ဥပနေသိ၊ကပ်လျှပြီး။ မဟာ
 ပိရော၊ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ မဟာဣသိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 သဟတ္ထေန၊ကိုယ်တော်လက်ဖြင့်၊ပဋိဂ္ဂဟိ၊ခံတော်မူ၏။ သဗ္ဗညု၊မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ပရိဘုဂ္ဂိတွာနုစ၊ သုံးဆောင်တော်မူပြီး၍လည်း၊ ပိဟာသံ၊
 ငှက်တို့၏ရှင်ရှိုးရာဖြစ်သော၊ နဘံ၊ကောင်းကင်သို့၊ ဥဂ္ဂမိ၊ပျံတက်တော်
 မူ၏။ အန္တလိက္ခေ၊ကောင်းကင်၌၊ ဦတော၊ထည်သျက်၊ အတ္တဒဿိ၊
 အတ္တဒဿိ အမည်တော်ရှိသော၊ နရာသဘော၊လူတို့ထက်မြတ်တော်မူ
 သော၊သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊မမ ငါ၏ စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ပသာဒေန္တော
 ကြည်စေလျက်၊ဣမာဂါယာ၊ ဤဂါတာတို့ကို၊အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏။ယော
 န၊အကြင်သူသည်၊ ဣဒံဥာဏံ၊ဤဥာဏတော်ကို၊ ယပိတံ၊မြီးပွမ်း ပြီး ဗုဒ္ဓ
 သေဠောစ၊ ဘုရားမြတ်စွာကိုလည်း၊ ထောမိတော၊မြီးပွမ်းအပ်ပြီးတော့
 စိတ္တပသာဒေန၊ ထိုသို့စိတ်ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်၊ သော၊ထိုသူသည်၊ဒုဂ္ဂ
 တိ၊အပါယ်လေးပါးသို့၊နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်ရလတ္တံ့၊သော၊ ထိုသူသည်၊
 စတုသတက္ခတ္တု၊အကြိမ်လေးရာတို့ပတ်လုံးသည်၊ ဧဝေန္တံ၊နတ်ပြည်
 ကို၊ကရိသာတိ၊ စိုးအုပ်ရလတ္တံ့၊အဠာသတံ၊ အကြိမ်ရှစ်ရာ၊ ပဏဗျာရန္တံ၊
 ကျန်းငယ်ငါးရာအပါကုန်ယူစေ၍၊စိုးလပ် ကေရာဇ်သည်၊ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ဝ
 ထုဝံ၊မြေအလုံးကို၊အာဝသိသာတိ၊စိုးအုပ်ရလတ္တံ့၊ အထ၊ထိုမှကပါး၊

၄၅၀ ထေရဝါသအဋ္ဌကထာနိသျ-ဒုတိယတွဲ

ပဉ္စသတက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်ငါးရာလည်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်းသည်၊ တဝိဿ
 တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မဟိယာ၊ မြေအပြင်၌၊ ပဒေသရန္တံ၊ ပဒေသရာဇာဝေနေ၊ ပဒေ
 သရာဇ်မင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အသင်္ခယံ၊ မရေတွက်နိုင်အောင်၊ ကာရယိဿ
 တိ၊ ပိုးအုပ်ရလတ္တံ့၊ အဇ္ဈာယကော၊ ဗေဒင်ကိုသရဇ္ဈာယ်တတ်သော၊
 မန္တရေ၊ မန္တရန်ကိုဆောင်သော၊ တိဗ္ဗံ၊ ဗေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရဂူ၊
 ကင်းဘဏ်ကို ရောက်သောရသေ့သည်၊ ပုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တဝတော၊
 ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမနတ်
 သာကီမြတ်၏၊ သာသနေး၊ ဆုံးမလွယ်ရာသာသနာ၌၊ ပဗ္ဗဇိဿတိ၊ ရဟန်း
 ပြုလတ္တံ့၊ ဂန္တိရံ၊ နက်နဲစွာသော၊ နိပုဏံ၊ သိမ်မွေ့စွာသော၊ ဉာဏေန၊
 ဝိပဿနာဉာဏ် မဂ်ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဝိစိနံ၊ သတိ၊ ရွေးချယ်နိုင်လတ္တံ့၊ မော
 ဗာရာဇာကိနာမေန၊ မောဗာရာဇဟူသောအမည်ဖြင့် သတ္တုသဝကော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သားတော်သည်၊ ဟေဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တိ
 ဟိဝိဇ္ဇာဟိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ကတကိစ္စံ၊ ပြုပြီးသော
 ကိစ္စရှိသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ တံ၊ ထိုမောဗာရာဇမထေရ်
 ကို၊ သတ္တဝါဟဝေါ၊ ယျာသတ္တဝါဝေနေယျာကို နိဗ္ဗာန်ညာသောင်ဆောင်
 တတ်သသူနတ်လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမ
 မြတ်သာကီနတ်သည်၊ တေဒေဝေ၊ ဆိုးရွားရိန္ဒမ်းသော သင်္ကန်းကိုဆောင်
 သောတေဒရ်အရာ၌၊ ဌပေဿတိ၊ ထားလတ္တံ့၊ မာနုသကံ၊ လူ၌ဖြစ်
 သော၊ ယေဝံ၊ ကာမယောဂအစရှိသည်ကို၊ ဟိတွာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ တဝဗန္ဓနံ၊
 တဝတ္ထုဉာဏ်သယောဇဉ်ကို၊ ဆေတွာန၊ ဖြတ်၍၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသော
 အာသဝေ၊ တရားတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ သရဇ္ဈေပဟာနံ၊ ဖြင့်သတ်၍၊ အနာ
 သဝေါ၊ အာသဝေါမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ ငါသုံးနေ၏၊ မယံ၊ ငါ
 အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြု
 ကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ။

အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာပန၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ သတ္ထုလူခံ၊
 ဒါးဖြတ်ခြင်း၊ ခေါင်းပါးခြင်းလည်းကောင်း၊ သိဗ္ဗနုလူခံ၊ ချုပ်ခြင်း၏ခေါင်း
 ပါးခြင်းလည်းကောင်း၊ ရဇနုလူခံ၊ ဆိုးရေ၏ခေါင်းပါးခြင်းလည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်၊ တိဝိဇ္ဇေဝိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်
 လည်းဖြစ်သော၊ လူခေန၊ ခေါင်းပါးခြင်းနှင့်၊ သမန္နဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ ပံသု
 ကူလံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို၊ ဓာရေယိ၊ ဆောင်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ နံ၊ ထို

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၄-မောဃရာဇမတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၅၁

မောဃရာဇမထေရ်ကို၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လူခဏ်ဝရေရာနံ၊
 ဆိုးရွားခေါင်းပါးသောသင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂ
 ဌာနေ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေထိ၊ ထားတော်မူ၏၊ အပရတာဂေ၊ နောက်
 အဘို့၌၊ ပုရိမကမ္မပစ္စယာပရိဟာရဿ၊ ရှေးကံတည်းဟူသောအထောက်
 အပံ့၏ ဆေးကုခြင်းတည်းဟူသောအဆောင်အရှက်ကို၊ အကရုဏတော
 'မပြုခြင်းကြောင့်၊ ထေရဿ၊ မောဃရာဇမထေရ်၏၊ သမိရေသု၊ ကိုယ်တို့
 ၌၊ ဒဒ္ဒုပိဇ္ဇကာဒိနိ၊ ဝဲနာယားနာထွတ်မြင်း၊ ဒိုင်းအနာအရရှိသည်တို့သည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝဗ္ဗိ' သု၊ တိုးပွားစွဲရောက် ပေါက်လာကုန်၏၊ သော၊ ထိုမော
 ဃရာဇမထေရ်သည်၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသည်၊ ဒုဿတိ၊ ရှိပွင်းပျက်
 ပီး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ဟေမန္တေသု၊ ဆောင်းကာလတို့၌၊ မဂဓ
 ဓေတ္တေသု၊ မဂဓရာဇလပတ်တို့၌၊ ပဿလသန္တရာနိ၊ ကောက်မိုးအခင်းတို့
 ကို၊ အတ္ထရိတွာ၊ ခင်း၍၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခစား
 ရာသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ရှိမိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်
 ပတ်သောအချပ်၌၊ နိသိန္နံ၊ နေသော၊ တံ၊ ထိုမောဃရာဇမထေရ်ကို၊ သတ္တာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိသန္ဓာရဝသေန၊ အစေ့အစပ်ပြုသည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ဆဝိပါကာဒိနာ၊ ဆဝိပါပကာဤသို့အရရှိသော၊ ပဌမဂါထာယ၊ ပဌမ
 ဂါထာဖြင့်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဆဝိပါကာတိ၊ ဆဝိပါ
 ကာဟူသည်ကား၊ ဒဒ္ဒုကဏ္ဍုပိဇ္ဇကာဟိ၊ ဝဲနာယားနာထွတ်မြင်းနာဒိုင်း
 အနာတို့ဖြင့် ဘိန္နုတ္ထိကာဝတော၊ ပေါက်ပြဲသော အရေရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဟိနုတ္ထိကာ၊ ယုတ်သောအရေရှိသော မောဃရာဇရဟန်းသည်၊
 ဒုဋ္ဌတ္ထိကာ၊ မကောင်းသောအရေရှိသောမောဃရာဇရဟန်း၊ ဗိတ္တဘဒ္ဒကာ
 တိ၊ ဗိတ္တဘဒ္ဒကာဟူသည်ကား၊ အနဝသေသင်္ကလေသပဟာနေန၊ အကြွင်း
 မရှိသောကိလေသာကိုပယ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဝိဟာရေသေ
 ဝနာယစ၊ လေးပါးသော ဗြဟ္မဝိဟာရ တရားကို ခြံဝဲခြင်းကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဘဒ္ဒဗိတ္တ၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသော မောဃရာဇရဟန်း၊ သုန္ဓရ
 ဗိတ္တ၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသော မောဃရာဇရဟန်း၊ မောဃရာဇာတိ၊ မော
 ဃရာဇဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ တဿ၊ ထိုမောဃရာဇရဟန်းကို၊ အာလ
 ပနံ၊ ခေါ်ဝေါ်သောစကားတည်း၊ သတတံသမာဟိတောဟိ၊ သတတံသ
 မာဟိတောဟူသည့်ကား၊ အဂ္ဂပလသမာမိနာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာမိခြင်း၊
 နိစ္စကာလံ၊ မပြတ်၊ အဘိဏ္ဍာ၊ မပြတ်၊ သမာဟိတမာနသော၊ တည်ကြည်
 သောစိတ်ရှိ၏၊ ဟေမန္တိကသိတကာလရက္ခိယောတိ၊ ဟေမန္တိကသိတ

၄၅၂ ဇောရဂါသာအဗ္ဗကသာနိသျှ-ခုတိယတွဲ၊

ကာလရတ္တိယောဟူသည်ကား၊ ဟေမန္တသမယော၊ ဆောင်းဥတု၌၊ သိတ
ကာလရတ္တိယော၊ ချမ်းအေးသော ညဉ့်ကာလပတ်လုံး၊ ဇော၊ ဤဝိဘတ်
သည်၊ အတ္တန္တသံယောဂေဝ၊ အတ္တန္တသံယောဂအနက်၌သာလျှင်၊ ဥပယောဂ
ဝစနံ၊ ခုတိယာဝိဘတ်တည်း၊ ဟေမန္တကာသိတကာလရတ္တိယောတိပိ၊
ဟေမန္တကာသိတကာလရတ္တိယောဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
ထာ၌၊ ဟေမန္တကာတိ၊ ဟေမန္တကာ ဟူသည်ကား၊ ဟေမန္တောဂဓာ၊
ဆောင်းဥတု၌အကျုံးဝင်ကုန်၏၊ ဟေမန္တပရိယာပနံ၊ ဆောင်းဥတု၌အ
ကျုံးဝင်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သိက္ခ၊ တံ
သိတိ၊ သိက္ခ၊ တံသိဟူသည်ကား၊ သိက္ခ၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကော၊ အ
သုသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဧဝံဘူသော၊ ဤသို့ဖြစ်သောသုသည်၊ ပဓရသု၊
တပါးကုန်သောသုတို့သည်၊ တဝ၊ သင်၏၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ အဓေန္တသု၊ မပေးကုန်သည်ရှိသော်၊ သံဃိကဉ္စသေနာသနံ၊ သံဃိ
ကကျောင်းကိုလည်း၊ အပဝိသန္တော၊ မဝင်ရသည်ရှိသော်၊ ကထံကရိဿ
တိ၊ အသို့ပြုလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယထာဝုတ္တော၊ အကြင်အကြင်ဆို
အပ်ပြီးသော၊ သိတကာလေ၊ ချမ်းအေးသောကာလ၌၊ ကထံ၊ အသို့လျှင်၊
အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေသိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သတ္ထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဧဝံပန၊ ဤသို့လျှင်၊
ပုဋ္ဌော၊ မေးသည်ရှိသော်၊ ထေရော၊ မောဃာရာဇမတေရ်သည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်
စွာဘုရားအား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ကထေန္တော၊ လျှောက်ကြားလို
ရကား၊ သမ္ပန္နသဿာမဂဓာ ကေဝလာဣတိမေသုတံ ပလ္လာလန္တန္တ
ကောသေပေျာယထညေသုခဇီဝိနောတိ၊ သမ္ပန္နသဿာမဂဓာကေဝလာ
ဣတိမေသုတံ၊ ပလ္လာလန္တန္တကောသေပေျာယထညေသုခဇီဝိနောဟူ၍၊
ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ရှုတ်ဆိုလျှောက်ထား၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
ကေဝလာ၊ ကြွင်းမဲ့ဥဿု အလုံးစုံကုန်သော၊ မဂဓာ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းတို့
သည်၊ သမ္ပန္နသဿာ၊ ပြည့်စုံသော ကောက်ပင်စပါးရှိပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ မေမယာ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ သုတံ၊ ကြားနာရ၏၊ အညေ၊
လျှောက်ပတ်သော ကျောင်းကိုရသည်ဖြစ်၍ ကောင်းသော အရံအခင်းရှိ
ကုန်သောတပါးသောရဟန်းတို့သည်၊ သုခဇီဝိနောယထာ၊ ချမ်းသာစွာအ
သက်မွေးရသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာစွာ အိပ်ရသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
ပလ္လာလန္တန္တကော၊ ကောက်ရိုးသာလျှင် အရံအကားအမီးရှိသည်ဖြစ်၍၊
သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ ပြုပါ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သမ္ပန္နသဿာ

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၄-မောဃရာဇတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၅၃

တိ၊ သမ္ပန္နသဿဟူသညကား၊ နိပ္ပန္နသဿာ၊ ပြည့်စုံသော ကောက်ရိုးရှိ
ကုန်၏။ မဂဓာတိ၊ မဂဓဟူသညကား၊ မဂဓရဋ္ဌံ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းကို၊ ဝဇ
တိ၊ ဆို၏။ မဂဓာနာမ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းမည်သညကား၊ ဇနပဒိနေ၊ ဇနပဒ်ကို
အစိုးရကုန်သော၊ ရာဇကုမာရာ၊ မင်းသားတို့တည်း၊ တေသံ၊ ထိုမင်းသား
တို့၏၊ နိဝါသော၊ နေရာဖြစ်သော၊ ဧကောပိဇနပဒေါ၊ တခုသော ဇနပဒ်ကို
လည်း၊ ရုဋ္ဌိဝသေန၊ တင်စားသည၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မဂဓာဓကေဝ၊ မဂဓ
ရာဇ်ဟူ၍သာလျှင်၊ ဗဟုဝစနံ၊ ဗဟုဝစ်ဘိဘတ်ကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကေဝ
လာတိ၊ ကေဝလာဟူသညကား၊ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊
ဣတိမေသုတန္တိ၊ ဣတိမေသုတံဟူသညကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ ဘုရားတ
ပည့်တော်သည်၊ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ တဿ၊ ထိုမောဃရာဇ်ဟုန်း၏၊
အဒိဋ္ဌော၊ မမြင်အပ်သော၊ ယောပဒေသော၊ အကြင်အရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုအရပ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သုတန္တိ၊ သုတံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏။ တေန၊ ထိုသုတံဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဇေဒိသကာလေ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသောကာလ၌၊ မဂဓေသု၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းတို့တွင်၊ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ တခုခု
သောအရပ်၌၊ မယာ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဝသိတံ၊ နေခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်
ကောင်းပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ခသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ပလ္လာ
လန္တန္တကောသေယျံ၊ ရထညောသုခဇိဝိနေတိ၊ ပလ္လာလန္တန္တကောသေယျံ
ရထညောသုခဇိဝိနေဟူသညကား၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ သုခဇိဝိနေ၊
ချမ်းသာစွာအသက်မွေးလေ့ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သေန၊
သနသပ္ပာယံ၊ ကျောင်းတည်းဟူသောလျှောက်ပတ်ခြင်းကို၊ လန္တိ၊ ရကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ သန္တရေဟိ၊ ကောင်းကုန်သော၊ အတ္ထရုဏပါဝရေဏပိ၊ အခင်း
အရံတို့ဖြင့်၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ သယန္တိယထာ၊ အိပ်ကုန်သကဲ့သို့၊
ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အဟတ္ထိ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်လည်း၊ ပလ္လာလသန္တရ
မေဝ၊ ကောက်ရိုးအခင်းကိုသာလျှင်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ သန္တရိတွာ၊ ခင်း
၍၊ ဥပမိ၊ အထက်၌လည်းကောင်း၊ တိရိယဉ္စ၊ ဗီလာ၌လည်းကောင်း၊ ပလ္လာ
လန္တန္တဒေနနေဝ၊ ကောက်ရိုးမီးဖြင့်သာလျှင်၊ ဆာဒိတာယ၊ မီးအပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပလ္လာလန္တန္တကော၊ ကောက်ရိုးသာလျှင် အမီးရှိသည်
ဖြစ်၍၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကရိ၊ ပြုပြီ၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေယံ၊
ပြုပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစကားဖြင့်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ယထာလာဘသန္တော
သံ၊ ရရသမျှဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းရှိသောယထာလာဘသန္တောသကို၊ ဝိဘာဓေ

၄၅၄ ထေရဂါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

တိ၊ထင်စွာပြု၏။ မောဃရာဇတ္ထေရဂါယာဝဏ္ဏနာ၊မောဃရာဇမထေရ်
၏ဂါယာအဝွင့်သည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဇက-၁၆၅-ဝိသာခပဉ္စာလပုတ္တတ္ထေရဂါယာ၊

နဥက္ခိပေနောစပရိက္ခိပေပရေတိ အာဒိကာ၊ နဥက္ခိပေနောစပရိက္ခိပေပရေ
ဤသို့အစရှိကုန်သောဂါယာတို့သည်၊အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်
တော်ရှိသော၊ပဉ္စာလပုတ္တော၊ပဉ္စာလ၏သားဖြစ်သော၊ဝိသာခသံ၊ဝိသာ
ခမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတို့တည်း၊ အယဓိ၊ ဤဝိသာခမထေရ်သည်
လည်း၊ပရိမဗုဒ္ဓသု၊ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ကာတာ
ဝိကာရော၊ပြုခဲ့ဘူးသော ကလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်
၍၊တတ္ထတတ္ထဘဝ၊ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ဝိဝဇ္ဇ၊ပနိဿယံ၊ သံသရာဝင်
မှထွက်မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ပုညံ၊ဒါနအစရှိသောကုသိုလ်
ကောင်းမှုကို၊ ဥပဓိနန္ဒော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်
ကမ္ဘာမှ၊ရဒ္ဓသမေကဋ္ဌေ၊တဆဲ့လေးကမ္ဘာကာလ၌၊ပစ္စန္တဂါမေ၊ပစ္စန္တရာဇ်
ရှာ၌၊ဗုဒ္ဓိဗ္ဗကုလေ၊သူဆင်းရဲမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ဖြစ်၍၊ဝိညုတံ၊သိကြားလိမ္မာ
ပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိသံ၊ တနေ့
သ၌၊ဗလပရိယေသနံ၊သစ်သီးရှာဖွေခြင်းငှါ၊ စရန္တေဟိ၊ သွားကုန်သော၊
တသ္မိံ၊ဂါမေ၊ထိုရှာ၌၊မနုဿေဟိ၊လူတို့နှင့်၊သဒ္ဓိံ၊တကွ၊အရညံ၊တောသို့၊
ဂတော၊သွားသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအရပ်၌၊ ဧကံ၊ တဆူသော၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာန
သော၊ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝဇ္ဇိပလံ၊ နွယ်သီးကို၊ အဒါသိ၊
ကပ်လှူ၏၊သော၊ထိုသူသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုသို့နွယ်သီးလှူရသော
ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသ
ရန္တော၊ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ဗုဒ္ဓ၊ပြာဓေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်
စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊မဂဓဇေဋ္ဌေ၊မဂဓရေဇ်တိုင်း၌၊ မဏ္ဍလိက
ရာဇကုလေ၊မဏ္ဍလိကမင်း၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ဝိသာခေါတိလဒ္ဓ
နာမော၊ဝိကာခဟုရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စာလရာဇေတုယာ၊
ပဉ္စာလရာဇ်မင်းသို့၏၊ ပုတ္တဘာဝတော၊ သားဖြစ်သောကြောင့်၊ ပစ္ဆာ၊
နောက်ကာလ၌၊ ပဉ္စာလပုတ္တောတိ၊ ပဉ္စာလပုတ္တဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထ၊ ဝန်း
ကြင်အမျှကျော်စောကြ၏၊ သော၊ ထိုပဉ္စာလပုတ္တသည်၊ ဝိတရိ၊ အာဘ

၂-ဒုကနိပါတ်-၅ ဝဂ်-၁၆၅-ဝိသာခပညာလပုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၅၅

သည်းမတေ၊ သေသညှိရှိသော်၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုစဉ်၊
သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂါမသပိပဂတေ၊ ရွာ၏အ
နီးသို့ကြွလာသည်ရှိသော်၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ
တော်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုဝ္ဘာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလန္တ
သန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သတ္ထာ
ရာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂတော၊
သွားသည်ရှိသော်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဗ္ဗပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နုပိရေသေ
ဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ ဆဇ္ဇဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို၊ ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဝလ္လိဖလဒါယကမထေရ်
၏အပဒါနံ။ ။

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ သမာဂမ္မ၊ အညီအညွတ်
လာကြ၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝနံ၊ တောသို့၊ အဂဓံသု၊ သွားကြကုန်ပြီး၊ ဖလံ၊
သစ်သီးကို၊ အန္ဓေသမာနာ၊ ရှာကုန်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊
တဒါ၊ ထိုသစ်သီးရှာသောအခါ၌၊ ဖလံ၊ နွယ်သီးကို၊ အဇဘိံသု၊ ရကုန်ပြီး၊
သယမ္ဘူ၊ လေးဝသစ္စာငါးဖြာဥေယျဓမ္မကုန်စင်သိမြင်တတ်သော၊ အပရာ
ဇိတံ၊ ရန်သူတို့သည်မအောင်အပ်သော၊ သမ္ပန္နံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ အဒ္ဓဿာသိံ၊ ဖူးမြင်ရပြီး၊ ပသန္နပိတ္တော၊
ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ နှလုံးမနောက်ဝမ်းမြောက်
သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝလ္လိဖလံ၊ နွယ်သီးကို၊ အဒါသိံ၊ ကပ်လျှရပြီး၊ ။
ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ စတုဒ္ဓသေကဗ္ဗေ၊ တဆဲ့လေးကမ္ဘာထက်၌၊
တဒါ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကိုဖူးမြင်ရသောအခါ၌၊ ဖလံ၊ အကြင်နွယ်သီးကို၊
အဒဒိံ၊ ကပ်လျှရပြီး၊ တဿကမ္ဘဿ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဘဿ၊ အစွမ်း
ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့
မသိရခြင်း တည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဖလဒါနဿ၊ နွယ်သီးအလှူ၏၊
ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ ။ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တံ၊ ဟော
အပ်၏၊ ။ ဆဇ္ဇဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုတွာပန
ဖြစ်ပြီး၍ကား၊ ထေရော၊ ပညာလပုတ္တမထေရ်သည်၊ ဉာတိနံ၊ ခေတ္တမျိုးတို့ကို၊
အနုကမ္ဘိယ၊ မြီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ ဇာတိဘူမိံ၊ မိမိမွေးသွားရာရွာသို့၊ အဂ
မာသိ၊ သွား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ထေရံ၊ ပညာလပုတ္တ

၄၅၆ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

မထေရ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကင်္ကရိ၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ သုဏန္တာ၊ နာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကေဒံဝသံ၊ တနေသဋ္ဌိ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ ကတိဟိန္ဒေါအင်္ဂေဟိ၊ အဘပင်မျှလောက်သော အင်္ဂါသို့နှင့်။
 သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မကထိကော၊ ဓမ္မကထိက
 ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဆူတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မကထိကလက္ခ
 ဏံ၊ တရားဟောသောပုဂ္ဂိုလ်၏လက္ခဏာကို၊ ပုစ္ဆိ၊ သု၊ လျှောက်ထားကြ
 ကုန်၏၊ ထေရော၊ ပဉ္စာလပုတ္တမထေရ်သည်၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊
 ဓမ္မကထိကလက္ခဏံ၊ တရားဟောသောပုဂ္ဂိုလ်၏လက္ခဏာကို၊ ကထေန္တော
 ပြောဆိုလိုရကား၊ နဉ္စက္ခိပေနောစပရိက္ခိပေပရေ(ပ)၊ နိဗ္ဗာန်နဟိတေနုဇ္ဈ
 ဘန္တိ၊ နဉ္စက္ခိပေနောစပရိက္ခိပေပရေ(ပ)၊ နိဗ္ဗာန်နဟိတေနုဇ္ဈဘဟူ၍၊ ဂါ
 တာနွယံ၊ ဂါထာနှစ်ပါးအပေါင်းကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ တောန္တော
 သပ္ပုရိသာ၊ အိုတရားနာပရိသတ်အပေါင်းသူတော်ကောင်းတို့၊ နဉ္စက္ခိပေ၊
 မြတ်သောဇာတ်များသော အကြားအမြင်ရှိသည်တို့ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို၊ မြီး
 မြှောက်ခြင်းကိုမပြုရာ၊ ပရေ၊ တပါးသောသူတို့ကို၊ နောစပရိက္ခိပေ၊ မြတ်
 သောဇာတ်များသော အကြားအမြင်ရှိသည်တို့ဖြင့်မပစ်မလွှင့်ရာ၊ နဉ္စက္ခိ
 ပေ၊ အောက်မှထား၍မကြည့်ရှုရာ၊ ပါရဂဝံ၊ ဆရာ၏ကမ်းတဘက်သို့
 ရောက်သကဲ့သို့ အဘိညာဉ်၏ကမ်းတဘက်သို့ရောက်သော ဝိဇ္ဇာသုံးပါး
 မြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နရေယေ၊
 မတုန်လှုပ်စေရာ၊ အတ္ထဝဏ္ဏံ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့
 ၌၊ နစယာဟရေ၊ ကောက်ချစ်သောသဘောဖြစ်မပြောမဆိုရာ၊ အနုဗ္ဗတော
 သူတပါးတို့ မနာယူခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဥဒ္ဓစ္စမှကင်း
 သည်၊ သမ္ဘိတဘာဏီ၊ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သော
 စကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်၊ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသောအကျင့်ထိလအာစာရ
 နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ယော၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုသုရမနိပုဏတ္ထဒသိနော၊ အလွန်လျှင်မြင်နိုင်ခဲ
 သောအနက်သဘောကြောင့် နူးညံ့သိမ်မွေ့သောသစ္စာလေးပါး တဆဲ့နှစ်
 ပါးသောပရိစ္ဆသမုပ္ပါဒ်အစရှိသောအနက်တို့ကိုအနိစ္စအစရှိသောအဖြစ်သို့
 တင်၍မပြတ်ဆင်ခြင်သုံးသပ်ရှုမြင်လေ့ရှိ၏၊ မတိကုသလေန၊ ပညာအရာ
 ၌လိမ္မာ၏၊ နိဝါတပုတ္တိနာ၊ သီတင်းသုံးတော် သံဃာတော်တို့၌မှီခိုချခြင်းရှိ
 သေခြင်းဖြင့်ဖြစ်လေ့ရှိ၏၊ သံသေဝိတဗုဒ္ဓသိလိနော၊ အဘန်တလဲလဲမပြတ်
 လေ့ကျက်အပ်သော လောကီ လောကုတ္တရာနှစ်ဖြာသော အပွားအစားကို

၂-ဒုကနိပါတ်-၅ ဝဂ်-၁၆၅-ဝိသာခပဉ္စာလပုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၆၅၇

ပြီးစတတ်သောအကျင့်ဝိလအာစာရရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာန်၊
နိဗ္ဗာန်သို့၊ တေနတဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ နဒုလ္လဘံ၊ ရလွယ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နဉ္စက္ခိပေတိ၊ နဉ္စက္ခိပေဟူသည်ကား၊ အတ္တသန်၊ မိမိ
ကိုယ်ကို၊ နဉ္စက္ခိပေယျ၊ မပြီးမြောက်ရာ၊ ဇာတိအာဒိဟိစ၊ ဇာတိအစရှိသည်
တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟုသုတစွာဒိဟိစ၊ အကြားအမြင်များခြင်းအစရှိ
သည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တုတ္တံသန်၊ မိမိကိုယ်ကိုပြီးမြောက်ခြင်းကို၊
နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ နောစပရိက္ခိပေပရေတိ၊ နောစပရိက္ခိပေပရေဟူသည်
ကား၊ ပရေ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပရပုဂ္ဂလေ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့
ကို၊ တေဟေဝ ဇာတိအာဒိဟိ၊ ထိုမြတ်သောဇာတိများသောအကြားအမြင်
အစရှိသည်တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ နောပရိက္ခိပေ၊ မရှုရာ၊ ပရိန္ဒုဒ္ဓိတွာ၊ ဂုဏ်ကျေး
ဇူးကိုဖျက်ဆီး၍၊ နိက္ခိပေယျ၊ မရှုရချရာ၊ ဂုဏပရိသံသန်ဝါ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
ဖျက်ဆီး၍လည်း၊ နိပေယျ၊ မရှုရချရာ၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ နဉ္စက္ခိပေ
ယျ၊ မရှုရချရာ၊ ဣစ္စေဝံ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်အပ်၏။ ပရေ၊ သူတပါး
တို့ကို၊ ဥဇ္ဈာပနဝသေန၊ ကဲ့ရဲ့ရှုရသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နဉ္စက္ခိပေ၊
အောက်မှဖြစ်၍မရှုရာ၊ ဟေဋ္ဌတော၊ အောက်မှ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပရေ၊ သူတ
ပါးတို့ကို၊ နဉ္စက္ခိပေယျ၊ မကြည့်ရှုရာ၊ နဉ္စက္ခိပေယျ၊ အောက်မှပြု၍မရှု
ရာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နဉ္စက္ခိပေတိ၊ နဉ္စက္ခိ
ပေဟူ၍လည်း၊ ကေဝိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ပဋိန္ဒိ၊ ရွတ်ဆိုကြကုန်၏၊
သောဇေဝတ္ထော၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာတည်း၊ ပါရဂူတန္တိ၊
ပါရဂူတံဟူသည်ကား၊ သံသာရပါရုံဝိယ၊ သံသာရာ၏ကမ်းတဘက်သို့
ရောက်သကဲ့သို့၊ အဘိညာယ၊ အဘိညာဉ်၏၊ ပါရုံ၊ ကမ်းတဘက်သို့
ရောက်သော၊ တေဝိန္နံ၊ ဝိန္နာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဇ္ဇ
ဘိညံ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ဝိဏာသဝံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
နဇေယေ၊ မတုန်လှုပ်စေရာ၊ နဗ္ဗာယေ၊ မထိမခိုက်ရာ၊ နအာသာဒေယျ၊
မပြစ်မှားရာ၊ နစတ္တဝဏ္ဏံပရိသာသုဗျာဟရေတိ၊ နစတ္တဝဏ္ဏံပရိသာသုဗျာ
ဟရေဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးသတင်းကျော်စော
ခြင်းကို၊ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးသတင်းကျော်စောခြင်းကို၊ သာဘသက္ကာရသိလော
ကံ၊ သာဘသပကပေါများခြင်း၊ ဒါယကာဒါယိကာမတို့အရိအသေပြုခြင်း
ကျေးဇူးသတင်းကျော်စောခြင်းကို၊ နိကာမယမာနော၊ တောင့်တလှိုလှား
များသောဆန္ဒအာသိသရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခတ္တိယပရိသာဒိသု၊ မင်းပရိသတ်
အစရှိသည်တို့၌၊ နဘာသေယျ၊ မပြောဆိုရာ၊ အနုဗ္ဗတောတိ၊ အနုဗ္ဗတော

၄၅၀ - ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓစ္စရဟိတော၊ ပြန့်လွင့်တုန်လှုပ်ခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဥဒ္ဓတဿ၊ ပြန့်လွင့်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသောသူ၏၊ ဝစနံ၊ စကား
 ကို၊ နာဒိယန္တိ၊ နားရွက်မမူမယူဩဌာတုန်၊ သမ္ဘိတဘာဏီတိ၊ သမ္ဘိတဘာဏီ
 ဟူသည်ကား၊ သမ္ဘဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ မိတဘာဏီ၊ နှိုင်းခိုင်းတိုင်း
 ထွာ၍ဆိုလေ့ရှိ၏၊ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ သပဒေသံ၊ ညွှန်း
 ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပရိယန္တဝတိ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော၊ အတ္တသဗ္ဗိတ
 မေဝ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဘာသ
 နသိလော၊ ပြောဆိုတတ်သော အလေ့ရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောစကားမှ၊ အညတော၊
 တပးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝဒန္တဿ၊ ဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝစနံ၊ စကား
 ကို၊ အဂဟဏီယံ၊ ယူခြင်းငှါမထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုဗ္ဗတောတိ၊
 သုဗ္ဗတော ဟူသည်ကား၊ သုန္ဓရဝတော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်၊
 သီသသမ္ပန္နော၊ အကျင့်သီလအာစာရနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိရိ
 ယာပဒံ၊ ကိရိယာပုဒ်ကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ယေဘုဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ ပဉ္စာလပုတ္တမထေရ်သည်၊ သင်္ခေပေနော၊ အကျဉ်း
 အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မကထိကလက္ခဏံ၊ ဓမ္မကထိက၏လက္ခဏာကို၊ ဝတွာ
 ဟောပြောတော်မူ၍၊ တေသံဂုဏာနံ၊ ထိုဂုဏ်တို့၏၊ အတ္တနံ၊ မိမိ၌၊ လတ္တမာ
 နကံ၊ ရသည်၏အဖြစ်ကို၊ အမိမုပ္ပါဒော၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဟိယေျာသောမတ္တာ
 ယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်လျှင်၊ အဘိပ္ပသန္တံ၊ အလွန်ကြည်ညိုသော၊ မဟာ
 ဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဧဝံပိဓေသ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ဝိမုတ္တာယတနသန္တံ၊ သိတဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်လျှင်တည်ရာရှိရာရှိသော၊
 ဓမ္မကထိကဿ၊ တရားဟောသောရဟန်းအား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ နဒုလ္လဘံ၊
 မရနဲ့၊ အတခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သုလတမေဝ၊ လွယ်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍
 သုသုရမနိပုဏတ္ထဒသိနာတိဂါထံ၊ သုသုရမနိပုဏတ္ထဒသိနာအစရှိသော
 ဒုတိယဂါထာကို၊ အဟ၊ ဆို၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တော၊ ယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊
 ဝိသာပဉ္စာလပုတ္တတ္ထေရ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဝိသာပဉ္စာလပုတ္တမထေရ်၏
 ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၆-ရုဇ္ဈကတ္တေရဂါထာ၊ ၄၅၆

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၆-ရုဇ္ဈကတ္တေရဂါထာ၊

နဒန္တိမောရာသုသိခါသုပေရဏာတိအာဒိကာ၊ နဒန္တိမောရာသုသိခါသု
 ပေရဏာ ဤသို့အစရှိကုန်သောဂါထာတို့သည်။ အယသ္မကော၊ ရှည်သော
 အသက်တော်ရှိသော၊ ရုဇ္ဈကတ္တေရသံ၊ ရုဇ္ဈကမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာ
 တို့တည်း။ အယဗ္ဗိ၊ ဤရုဇ္ဈကမထေရ်သည်လည်း။ ပုရိ၊ ဗုဒ္ဓသု၊ ရှေးရှေး
 သောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံ
 လွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထို
 သို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇူပ နိဿယံ၊ သံသရာဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်
 ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိံသေကပ္ပေ၊ သုံးဆူတကမ္ဘာ
 ထက်၌၊ ဘဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သိ
 ခိဿ၊ သိခိမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်တက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊
 အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏
 အဖြစ်သို့၊ ပဗ္ဗော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္ထာရံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကိုးမိသွားဖူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္တမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထပဏ္ဏိဖလံ၊ စရည်းသီးကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လျှ၏။ သော၊ ထို
 အမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊
 ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကုင်လည်ရသည်
 ရှိသော်၊ ဣမသ္မိဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူ
 သောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဇာကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရုဇ္ဈကောတိလန္တနာမော၊ ရုဇ္ဈကဟုရအပ်သောအမည်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိ
 သော်၊ ခနပါလဒမနေ၊ ခနပါလကိုဆုံးမရာ၌၊ သက္ကရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ လန္တဗ္ဗ
 သာဒေါ၊ ရအပ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊
 သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒသာလ
 ဂုဟာယံ၊ နဝဲပင်ရောက်ရာလိုဏ်ဂူဟာ၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရုဇ္ဈက
 မထေရ်သည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဂုဟာခွါရေးလိုဏ်တံခါး၌၊ နိသိန္တော၊
 နေလျက်၊ မဂဓဓတ္တံ၊ မဂဓရေဇ်လယ်ကို၊ ဩလောကေတိ၊ ကြည့်၏။
 တသ္မိံခဏေ၊ ထိုခဏ၌၊ ပါဝုသကာလမေဓော၊ မိမိစည်းတတ်ရှိသောမိမိစည်း
 ကြီးသည်။ ဂန္တိ၊ ရမရရနိဗ္ဗောသော၊ နတ်နဲ့သောသာယာသောအသံရှိ၏။

သော၊ ထိုအခါကာလ၌ရှာသောရိပ်စားကြီးသည်။ သတပဋ္ဌလသဟဿ
 ပဋ္ဌလော၊ အရာအထောင်သောတိန်လွှာရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဉ္စနသိခရသန္နိကာ
 သော၊ မျက်စင်းတောင်၏အသွင်နှင့်အတူ၊ နှစ်၊ ရိပ်စားကောင်းကင်သို့၊ ပူ
 ရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ပဝဿတိ၊ ရှာ၏၊ မယူရသဘာဝ၊ ဥဒေါင်းအပေါင်းတို့
 သည်လည်း၊ မေဃဂဇ္ဇိတံ၊ ရိပ်စားခြင်းသောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဟဋ္ဌ
 တုဋ္ဌာ။ ရှင်လမ်းနှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကေကာသန္ဓ၊ ကေ
 ကာဟူသောအသံကို၊ မုဋ္ဌိတွာ၊ သာယာရင့်ကျူးတုန်မြည်မြူးကုန်၍၊ တတ္ထ
 တတ္ထပဒေသေ၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ နစ္စန္ဒာ၊ ကကုန်လျက်၊ ဝိစရန္တိ၊ ဟုည့်လည်
 ကျက်စားသွားလာကြကုန်၏၊ ထေရဿပိ၊ ဝုဠကမထေရ်အားလည်း၊ အာ
 ဝါသဂဗ္ဗေ၊ စက်မွေ့နေရာတိုက်ခင်းသာ၌၊ မေဃဝါတ သမ္ပဒဿတိ၊
 ရိပ်စားတည်းဟူသောဘေးရန် လေတည်းဟူသောဘေးရန် အထွေတို့ဖြင့်၊
 အပဂတဗာမ္မတ္တာ၊ ကင်းသောပူပန်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဿဒ္ဓ
 ကရဇကာယေ၊ ကရဇကာယချမ်းငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ ကလ္လတံ၊ ခန့်သည်၏
 အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဥတုသပ္ပါယသဘောန၊ လျှောက်
 ပတ်သောဥတုကိုရခြင်းကြောင့်၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဧကန္တံ၊ တခုတည်းသော
 ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝိတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းခရီး
 ယို့၊ ဩတရိ၊ သက်၏၊ သောစ၊ ထိုဝုဠကမထေရ်သည်လည်း၊ တံ၊ ထိုအ
 ကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ကာလသမ္ပဒါဒိကိတ္တနမုခေန၊ ကာလသမ္ပဒါအစ
 ရှိသည်ကိုကြားခြင်းကိုအရင်းမူလပဋ္ဌာနပြုသဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ဘာဝနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ၌၊ ဥဿဟန္တာ၊ လုံ့လမဆုတ်အားထုတ်လို
 ရကား။ နဒန္တိမောရာသုသိခါသုပေရဏာ(ပ) ဗုဿတိတံဥတ္တမမစ္စ၊ တံ
 ပဒန္တိ၊ နဒန္တိမောရာသုသိခါသုပေရဏာ(ပ) ဗုဿတိတံဥတ္တမမစ္စ၊ တံပဒံ
 ဟူ၍၊ ဧကဂါထာ၊ နှစ်ပါးသောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊ သုသိ
 ခါ၊ ဦးစွာတို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သုပေရဏာ၊ အထူးထူးသော အဆင်းရှိ
 သော များစွာသော တင့်တယ်ခြင်း ရှိသောမြီးစဉ် မြီးဆံတို့နှင့်ပြည့်စုံ
 ကုန်သော၊ သုနိသဂိဝါ၊ ညှိသောအဆင်းရှိသော လည်နှင့်ပြည့်စုံကုန်
 သော၊ သုမုခါ၊ တင့်တယ်လျှောက်ပတ်သောမျက်နှာ နှုတ်သီးနှင့်ပြည့်စုံ
 ကုန်သော၊ သုဂဇ္ဇိနော၊ နှစ်သက်ဖွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်ကောင်းသောအသံရှိကုန်သော၊ မောရာ၊ ဥဒေါင်းတို့သည်၊
 နဒန္တိ၊ ကေကာဟူသောအသံကိုလွှတ်၍ မြည်တမ်းကုန်၏၊ အယံမဟာမ
 တိ၊ ဤမြေကြီးသည်၊ သုသဒ္ဓလ္လာစာပိ၊ တင့်တယ် ရွန်းပိုမင်းညှိသောမြက်

ရှိ၏။ သုဗျာဓိတမ္ဗ၊ ရွာသစ်စသောရိပ်စားကြောင့် ထိုထိုအရပ်၌ စီးသော
 ရေဖြင့်ကောင်းစွာပြန့်နှံ့သောရေအပြင်ရှိ၏။ နတ်၊ ကောင်းကင်သည်၊ သုဝ
 လာဟကံ၊ ကြာညိုရှက်နှင့်အတူထက်ဝန် ကျင်မှပြည့်၍ တည်သောတင့်
 တယ်သောတိန်တိုက်ရှိ၏။ တံ၊ သင်သည်၊ သုကလျဏ္ဍပေါ၊ ဥတုသပ္ပာယ်ကို
 ရသဖြင့်ခန့်ကြန်းသောသဘောရှိ၏။ သုမနဿ၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသော
 ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဗျာယိတံ၊ ဖုတ်ကြည်း၊ အပ်၏။ သုဗုဒ္ဓသာသနော၊
 ကောင်းစွာထင်ရှားသောမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌၊ သုနိက္ကမော၊
 ဖုတ်ကြည်းခြင်း၌မပျင်းမရိလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုသုက္ကံ၊ ကိလေသာတို့မှ
 လွန်စွာဖြူစင်သော၊ နိပုဏ်၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော၊ သုဒ္ဓသံ၊ အလွန်မြင့်နိုင်
 ခဲသော၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဖုသောဟိ၊ မျက်မှောက်ပြုလေ
 သော။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ နဒန္တိ မောရာသုသိခါသုပေသုဏာသုနိလဂါသု
 မုခါသုဂဇ္ဇိနောကိ၊ နဒန္တိ မောရာသုသိခါသုပေသုဏာသုနိလဂါသုမုခါသု
 ဂဇ္ဇိနောဟူသည်ကား။ ဇေတ၊ ထိုဥဒေါင်းတို့သည်၊ မတ္တကေ၊ ဦးခေါင်း
 ထိပ်၌၊ ဥဠိတာဟိ၊ ပေါက်ကုန်သော၊ သုန္ဓရာနိ၊ တင့်တယ်ကုန်သော၊ သိခါ
 ဟိ၊ ဦးစွန်းအမောက်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္ထာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 သုသိခါ၊ သုသိခမည်ကုန်၏၊ နာနာဝဇ္ဇေဟိ၊ အထူးထူးသော အဆင်းရှိကုန်
 သော၊ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ သောတာဏေဟိ၊ တင့်တယ်ကုန်
 သော၊ သိန္နကပိဇ္ဈေဟိ၊ ပြားသောခြီးဆံတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္ထာ၊ ပြည့်စုံ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုပေသုဏာ၊ သုပေသုဏမည်ကုန်၏၊ ရာဇိဝဇ္ဇသံကာ
 သာယ၊ လုံးသောအရေအရေးနှင့်တူသော၊ သုန္ဓရာယ၊ ကောင်းသော၊ နိလ
 ဝဇ္ဇာယ၊ ညိုသောအဆင်းရှိသော ဂါဝါယ၊ လည်နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္ထာ၊
 ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုနိလဂါ၊ သုနိလဂါမည်ကုန်၏၊ သုန္ဓရ
 မုခတာယ၊ တင့်တယ်သောနှုတ်သီးမျက်နှာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုမု
 ခါ၊ သုမုခမည်ကုန်၏၊ မနုညဝါဒိတာယ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော စကားကိုဆို
 ဘတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဂဇ္ဇိနော၊ ကောင်းသော အသံရှိကုန်သော။
 မောရာ၊ ဥဒေါင်းတို့သည်၊ သိခဏ္ဍိနော၊ ဥဒေါင်းတို့သည်၊ ဆေဇ္ဇာဒိကေကာ
 သန္ဓံ၊ ဆေဇ္ဇာအသံအစရှိကုန်သော ကေကာဟူသော အသံကို၊ မုဗ္ဗန္တာ၊
 ဣတံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဒန္တိ၊ မြည်ကုန်၏၊ ရဝန္တိ၊ မြည်ကုန်၏၊ သုသဒ္ဓလာဝိ
 မဟာမဟိအယန္တိ၊ သုသဒ္ဓလာဝိမဟာမဟိ အယံဟူသည်ကား၊ အယဉ္ဇ
 မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်လည်း။ သုသဒ္ဓလာ၊ တင့်တယ်သောစိန်းညို

၄၆၂ လေရဂါသာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သောမြေစာမြက်ရှိကုန်၏။ သုန္ဒရဟရိတတိဏာ၊ တဋ္ဌတပင်မိန့်ညှိသော
နက်သော မြေစာမြက်ရှိကုန်၏။ သုဗျာပိတဗ္ဗ၊ သုဗျာပိတဗ္ဗ ဟူသည်
ကား၊ အဘိနဝရဋ္ဌိယ၊ ရွာသစ်စသောမိလားကြောင့်၊ တပင်တပင်၊ ထိုထို
ထိုသောအရပ်၌၊ ဝိဿန္ဓမာနသလိလတာယ၊ စီးသောရေရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ဗျာပိတဇယ၊ ပြန့်နှံ့သောရေရှိ၏။ ဝိတတဇ
ယ၊ ပြန့်နှံ့သောရေရှိ၏။ သုသုက္ကတဗ္ဗ၊ သုသုက္ကတဗ္ဗ ဟူသည်
ပါဠော၊ ပါဠိအချို့ရှိ၏။ သုဝိသုဒ္ဓဇယ၊ အလွန်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောရေ
ရှိ၏။ ဣဘိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဝလာဟကံန
တန္တိ၊ သဝလာဟကံနတံဟူသည်ကား၊ အာကာသံ၊ ရေးချစ်ခြင်းငှါမတတ်
ရာသော၊ ဣဒဉ္စနဘံ၊ ဤကောင်းကင်သည်လည်း၊ နိလုပ္ပလဇယသန္တိတေ
ဟိ၊ ကြာညှိရက်နှင့် တူကုန်သော၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကြင်မှပူရေ
တွားပြည့်စေ၍၊ ဌိတေဟိ၊ တည်ကုန်သော၊ သုန္ဒရေဟိ၊ တဋ္ဌတပင်ကုန်
သော၊ ဝလာဟကေဟိ၊ တိန်တိုက်တို့ကြောင့်၊ မေဗေဟိ၊ တိန်တိုက်တို့
ကြောင့်၊ သုဝလာဟကံ၊ သုဝလာဟကမည်၏။ သုကဗျရူပေါသုမနဿ
ဗျာပိတန္တိ၊ သုကဗျရူပေါသုမနဿဗျာပိတံဟူသည်ကား၊ ဒါနိယဗုဒ္ဓအ
ခါ၌၊ ဥသုသပ္ပါယလသဘေန၊ လျှောက်ပတ်သော ဥတုကိုခြင်းကြောင့်၊
သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊ ကလ္လရူပေါ၊ ခန့်ကျန်းသောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မနိ
ယတာဝေါ၊ တည်ကြည်ခိုင်ခန့်ကျန်းသော သဘောရှိ၏။ ဟံ၊ သင်သည်၊
နိဝရဏေဟိ၊ နိဝရဏတရားငါးပါးတို့သို့၊ အနုဇ္ဈာရဋ္ဌဝိတ္တတာယ၊ မသက်
ဝင်အပ်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုန္ဒရမနဿ၊ ကောင်းသော
စိတ်ရှိသော၊ ယောဂါဝစရဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းသောဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယံ၊ အ
ကြင်တေတူမကသင်္ခါရကို၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဝသေနစ၊ ကသိုဏ်းအစ
ရှိသောအာရုံသို့ကပ်၍ ရှုတတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနဝသေနစ၊ အနိစ္စအစရှိသော လက္ခဏာသို့ကပ်၍ရှုသည်
၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း ဗျာပိတံ၊ ဖုတ်ကြည်းရပြီ၊ သုနိက္ကမော
သာရူသုဗုဒ္ဓသာသနောသုသုက္ကံသုနိပဏံသုဒုဒ္ဓသဗျာပိတံဥတ္တမမစ္စ၊ တံ
ပဒန္တိ၊ သုနိက္ကမောသာရူသုဗုဒ္ဓသာသနောသုသုက္ကံသုနိပဏံသုဒုဒ္ဓသံဗျာသ
ဟိဥတ္တမမစ္စ၊ တံပဒံ ဟူသည်ကား၊ ဗျာယန္တောစ၊ ဝိပဿနာရှုသည်ဖြစ်၍
လည်း၊ သုဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိမြင်တော်မူပြီးသော၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ သုန္ဒရနိက္ကမော၊
ကောင်းသောလုံ့လရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ သုပရိသုဒ္ဓသိလတာယ၊ စင်

ကြယ်သောသီလရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သုသုတ္တံ၊ သုဒ္ဓသဘာဝတာယ၊ အတ္တနိဗ္ဗိတသနိရင်းသောသဘောရှိသည်၏အဖြစ် ဖြင့်၊ သဗ္ဗဿပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သံကိလေသဿ၊ ညစ်ညူးစေ တတ်ပူပန်စေတတ်သော ကိလေသ၏၊ ဂေါစရဘာဝနာနုပဂမတောစ၊ ကျက်စားရာအာရုံသို့မရောက်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ သုသုတ္တံ၊ သု သုတ္တမည်၏၊ နိပုဏဉာဏဂေါစရတာယစ၊ သိမ်မွေ့သောဉာဏ်၏ကျက် စားရာအာရုံဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိပုဏံ၊ နိပုဏမည်၏၊ ပရမဂန္တိ ရတာယစ၊ လွန်စွာနက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဒ္ဓသံ၊ သုဒ္ဓသမည် ၏၊ ပဏိတဘာဝေနစ၊ ထူးခြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်တတ်သည်၏အ ဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သေဠဘာဝေနစ၊ ထူးခြတ်သော သူတော် ကောင်းတို့သည်တောင့်တအပ်သည်၏အဖြစ် ရှာဖွေအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တမံ၊ ဥတ္တမမည်၏၊ နိစ္စသဘာဝတာယ၊ မြဲသော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တုတံ၊ ရတေခြင်းမရှိသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန် သို့၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဗုဿဟိ၊ ရောက်လေလော၊ အတ္တပစ္စက္ခကုဏော၊ ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက်ပြုအပ်သော၊ သဗ္ဗာပဗ္ဗိပတ္တိယာ၊ ကောင်းစွာကျင့် အပ်ပဗ္ဗိပတ်ဖြင့်၊ သန္တိကရောဟိ၊ မျက်မှောက်ပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဂါထာတွင် အပ်အပြီးသတ်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေရော၊ စုဇ္ဈကမ ထေရ်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝဇန္တော၊ ဆုံးမပြီးသည်ဖြစ်၍ လည်း၊ ဥတုသပ္ပာယသဘောနံ၊ လျှောက်ပတ်သောဥတုကိုခြင်းကြောင့်၊ သမာဟိတစိတ္တော၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိ ပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥသုတ္တပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရ ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို့ ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ သတ္တ ပတ္တိမထေရ်၏အပဒါနံ၊ ။

ကဏိကာရံ၊ မဟာသွေခါးပန်းသည်၊ ဇောတန္တံ၊ ဇောတန္တံ၊ ထွန်း တောက်ပသကဲ့သို့၊ ဇောတန္တံ၊ ထွန်းတောက်ပတော်မူသော၊ ပုဏ္ဏမာယာ၊ လပြည့်နေ့၌၊ စန္ဒိမာဇ္ဈဝ၊ လကဲ့သို့၊ စန္ဒိမံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့ခါခါမ လတ်တောင့်တအပ်သော၊ ဇလန္တံ၊ ထွန်းတောက်ပသော၊ ဒိပရူက္ခံ၊ ဒိပ ရူက္ခံ၊ ဆီမီးတိုင်ကဲ့သို့၊ ဇလန္တံ၊ ထွန်းတောက်ပတော်မူသော၊ လောက နာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတ္တပတ္တိ ဖလံ၊ စရည်းသီးကို၊ ဂဟ္မ၊ ယူ၍၊ သတ္တုနော၊ သိခိမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါ ကိ၊ ကပ်လျှာပေပြီ၊ ပဿန္တိစိတ္တော၊ ကြည်ညိုရှင်ပြုံးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်

၄၆၄ ထေရ်ရက်ထံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ နှလုံးမနောကံဝင်းမြောက် ရှင်လင်းသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝဋ္ဋိတုန၊ ရှိခိုးဦး၍၊ အပက္ကမိ၊ သွားပြီ။ ။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ မှ၊ ကေတိ၊ သေနာပေ၊ သုံးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုသိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ယံဖလံ၊ အကြင်စရည်းသီးကို၊ အဒဒိ၊ ကပ်လျှင်ပြီ၊ တဿကမ္ဘဿ၊ ထိုသို့လျှင်ခါနီးရသော ကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်း ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာတိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဖလဒါနဿ၊ စရည်းသီးဟူမြတ် အလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ။ ယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာ တို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာ သနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

၉ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်မဋိပတ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဝီတိ၊ သောမနဿဇာတော၊ နှစ်သက်ရှင်လမ်း ဝင်းမြောက် သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ နဒန္တိမောရာတိအာဒိနာ၊ နဒန္တိမောရာဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ တာယေဝဂါယာ၊ ထိုဂါယာကိုပင်လျှင်၊ ပစ္စုဒါဟံသိ၊ တဘန်မြှောက်ဆိုပြန်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုစူဠကမထေရ်၏၊ ဣဒ မေ၊ ဤဂါယာသည်ပင်လျှင်၊ အညံ့အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရေထံ၊ ပြော ကြားခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးသတ် တည်း။ ။ စူဠကမ္မေရဂါယာဝဇ္ဇာနာ၊ စူဠကမထေရ်၏ ဂါယာအာဝွင့် သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၇-အနုပမတ္ထေရဂါယာ။

နန္ဒမာနာဂတံစိတ္တာတိအာဒိကာ၊ နန္ဒမာနာဂတံစိတ္တာဤသို့အစရှိသော ဂါယာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ အနုပ မတ္ထေရဿ၊ အနုပမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတို့တည်း။ အယမ္ပိ၊ ဤအနုပ မထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံ တော်ရှိ၍၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကဲလွန်သော ကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝရူ ပုနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝုညံ၊ ဒါန

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၇-အနုပမတ္ထေရဂါထာ။ ၄၆၅

သီလအစရှိသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ဥပဓိနန္ဒော၊ ဆည်းပူးသည်
 ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤသဒ္ဓကပ်က မ္ဘာမှ၊ သတ္တသတ္တတိမေကဗ္ဗေ၊ ခုနစ်ဆဲ့
 ခုနစ်က မ္ဘာမြောက်၌၊ ကုလဂေဟော၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဝိညှတံ၊ သိကြားလိမ္မာ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိ
 သော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ ရထိယံ၊ ခရီးမ၌၊
 ဝေန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ ပဒုမံနာမ၊ ပဒုမအမည်တော်ရှိသော၊ ပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ နိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊
 ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာကုလိ ပုဗ္ဗဟိ၊ မှန်ကူပွင့်တို့ဖြင့်၊ ပူ
 ဇေတိ၊ ပူဇော်၏သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနကမ္မေန၊ ထို
 ကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ ဧဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသ
 ရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်
 စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊
 ဣတ္တကုလေ၊ ကြွယ်ဝသောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရူပသမ္ပတ္တိယာ၊
 အဆင်းရူပကာယနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ အနုပမောတိလဒ္ဓနာမေ၊ အနုပ
 မဟုရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှင့်မြောက်
 အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နတာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏
 အားကြီးသောအကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထု
 ကာမဂုဏ်ငါးအားရုံတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊
 ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊
 ပြုသည်ဖြစ်၍၊ အရဉ္စေ၊ တော၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ထဿ၊ ထိုအနုပမမထေရ်
 ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဗဟိဒ္ဓါသု၊ အပဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါဒိအာရမ္မဏေသု၊ ရူ
 ပါရုံအစရှိသောငါးပါးသောအာရုံတို့၌၊ ဝိဓာဝတိ၊ ထိုမှဤမှပြန်လွှင့်၏၊
 ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ ပရိဝုဇ္ဈတိ၊ ထိုမှဤမှပြန်၍၊ တေရော၊ အနုပမ
 မထေရ်သည်၊ ဝိဓာဝန္တံ၊ ထိုမှဤမှပြန်လွှင့်သော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ နိဂုဏ္ဍန္တော
 နှိပ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ နန္ဒမာနာဂတံဝိတ္တံ၊ (ပ)၊ မာနတ္ထေမံနိယောဇယိတံ၊
 နန္ဒမာနာဂတံဝိတ္တံ၊ (ပ)၊ မာနတ္ထေမံနိယောဇယိဟူ၍၊ ဣမာဟိဒ္ဓိဟိဂါထာ
 ဟံ၊ ဤနှစ်ပါးသော ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ယုတ်မာညစ်
 ညမ်းဆိုးဝွမ်းလှစွာသောအိုစိတ်၊ တွံ၊ သင်စိတ်သည်၊ နန္ဒမာနာဂတံ၊ ရူပါရုံ
 သဒ္ဓါရုံအစရှိသောဝတ္ထုကာမဂုဏ် အာရုံတရားသို့ရောက်၏၊ သူလံ၊ တံ
 ကျင်နှင့်တူသော သုံးပါးသောဘဝ ကိုးပါးသောဘဝသို့၊ အာရောပမာန
 ကံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး ကုန်လေသာတို့သည် တင်အပ်၏၊

၄၆၆ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သူလံ၊ တံကျင်ဟု ဆိုအပ်သော သုံးပါးသောဘဝ
 ကိုးပါးသော ဘဝသည်၎င်း၊ ကဋ္ဌိကံရံ၊ စင်းတည်တုံး အမည်ရသော
 ကာမဂုဏ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တိ၊ ဤ၏၊ တေနတေနော၊ ထိုထိုဘဝသို့
 ဆောင်တတ်သော ကာမဂုဏ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဇာယိ၊ သင်သွား၍နေတတ်
 ၏၊ ဝိတ္တကဋ္ဌိ၊ ယုတ်မာညစ်ညမ်း ဆိုးစွမ်းထွစွာသော မျောက်နှင့်တူ
 သောအိုမိတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့နှစ်သက်ခြင်း မြတ်နိုးခြင်း ကိုဖြစ်စေတတ်
 သောကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗြူမိ၊ ဆိုအုံး၊ ဝိတ္တဒု ဣက၊ မိတ်ဟုဆိုအပ်
 သောများသော အခြင်းအရာရှိသောမိမိ၏ အကျိုးကိုဆောင်တတ်သော
 အတွေ့ခင်ပွန်းယုတ်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဗြူမိ၊ နောက်ဆင့်တဘန်ထပ်မန်၍ဆို
 ပြန်ဦးအုံးတေ၊ သင်သည်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲသော၊ သတ္တဝ၊ ဘုရားဖြစ်ရာကာ
 လကို၊ လဇ္ဈေ၊ ရအပ်ပြီ၊ အနတ္တေ၊ မကောင်းသောအကျိုး၌၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ မာနိ
 ယောဇယိ၊ မတိုက်တွန်းပါလင့်၊

တတ္ထ၊ ထို ငါသာ၌၊ နန္ဒမာနာဂတံဝိတ္တာယိ၊ နန္ဒမာနာဂတံဝိတ္တဟူသည်
 ကား၊ နန္ဒမာန၊ ရူပသဒ္ဓစသည် ဂြောဓုံအာရုံ၌ တပ်နှစ်သက်တတ်သော၊
 ဝိတ္တ၊ အိုမိတ်၊ အဘိနန္ဒမာနံ၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ အာဂတံ၊ ဖြစ်၏၊
 ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏၊ သူလမာရောပမာနကန္တိ၊ သူလမာရောပမာနကံဟူသည်ကား၊
 ဒုက္ခ၊ ပုတ္တိဋ္ဌာနတာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သူ
 လသဒိသတ္တာ၊ တံကျင်နှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သူလံ၊ တံကျင်သဖွယ်
 ဖြစ်သော၊ တံတံဘဝံ၊ ထိုထိုဘဝသို့၊ ကမ္မကိလေသေဟိ၊ ကံကိလေသာ
 တို့သည်၊ ဧတ္တကံကာလံ၊ ဤမျှထောက်သောကာလပတ်လုံး၊ အာရောပယ
 မာနံ၊ တင်ထားအပ်၏၊ တေနတေနော၊ ပဇာယိတေနဘူတံ၊ ကဋ္ဌိကံရံ၊ တေန
 တေနော၊ ပဇာယိတေနဘူတံ ကဋ္ဌိကံရံဟူသည်ကား၊ သူလသဒိံ၊ တံ၊ တံ
 ကျင်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ယတ္ထယတ္ထကဝါစ၊ အကြင်ကြင် ဘဝမှလည်း
 ကောင်း၊ ကဋ္ဌိကံရံသဒိံ၊ တာ၊ ကဋ္ဌိကံရဟုဆိုအပ်သော၊ အမိကုဋ္ဌနာမကာ၊
 စင်းတီးတုံးဟူ၍ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ ကာမဂုဏာစ၊ ကာမဂုဏ်မှ
 လည်းကောင်း၊ တေနတေနော၊ ပပါပမိတ္တေန၊ ထိုထိုသို့သောအကုသိုလ်မိတ်
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဇာယိ၊ သင်သွား၍နေ၏၊ တံတဒေဝဋ္ဌာနံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့သာ
 လျှင်၊ ဥပဂစ္ဆယိ၊ ကပ်ရောက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အနတ္တံ၊ အကျိုးမရှိသည်
 ကို၊ နုသလ္လက္ခေယိ၊ သင်မမှတ်တတ်၊ တာပတံဝိတ္တကဋ္ဌိဗြူမိတိ၊ တာပတံ
 ဝိတ္တကဋ္ဌိဗြူမိဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တကဋ္ဌိ၊ ယုတ်မာညစ်ညမ်း ဆိုးစွမ်းသော
 အိုမိတ်၊ ဝိတ္တကာဋ္ဌကဋ္ဌိ၊ ယုတ်မာညစ်ညမ်းဆိုးစွမ်းထွစွာသောအိုမိတ်၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဗ္ဗမဝဂ်-၁၆၇-အနုပမတ္ထေရဂါယာ၊ ၄၆၇

တံတသ္မာမ မတ္တဘာဝတော၊ ထိုထိုမြတ်နိုးတတ်သော သတောရှိသော
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကလေဿာမိ၊ ဆို၏၊ ဗုဒ္ဓံ၊ တဘန်လည်း၊
 တံ၊ သင့်ကို၊ ဗြုမိ၊ ငါဆို၏၊ ကလေဿိ၊ ငါဆို၏၊ ဗိတ္တဒုန္တိက၊ စိတ်ဟုဆို
 အပ်သော အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်တတ်သော ဟယ်အဆွေခင်ပွန်းယုတ်၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗဟုကာရဿ၊ များသောအခြင်းအရာရှိသော၊ သန္တာ
 နဿ၊ အဏ္ဏတ္တသန္တာန်ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၏၊ အနတ္တဝဟတော၊ လောကီလော
 ကုတ္တရာနှစ်ဖြာသောအကျိုးမဲ့ကိုဆောင်တတ်သော၊ ဗိတ္တသင်္ခါတံ၊ စိတ်
 ဟုဆိုအပ်သော၊ ဗိတ္တဒုန္တိ၊ ဟယ်အဆွေခင်ပွန်းယုတ်၊ ဗိတ္တဒုန္တိတာတိဝိ၊
 ဗိတ္တဒုန္တိတာဟူ၍လည်း၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ချွတ်ကြကုန်သေး၏၊ ဗိတ္တသင်္ခါတံ၊
 စိတ်ဟုဆိုအပ်သော၊ အလက္ခိကေ၊ ယုတ်မာများထွေအသရေရှိသော၊
 အပ္ပဝုဉ္ဇေ၊ နည်းသောတုန်းရှိသောအိုစိတ်၊ ဣဟိအပသံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိန္တိ၊ အသို့သျှင်၊ ဗြုဟိ၊ ဆိုသနည်း၊ ဣတိဝေ၊
 ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ သတ္တာတေ ဒုလ္လဘောလဒ္ဓေါ နာနတ္ထေမံ နိယောဇယိတိ၊
 သတ္တာတေ ဒုလ္လဘောလဒ္ဓေါ နာနတ္ထေမံနိယောဇယိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို
 တော်မူ၏၊ ကပ္ပါနံအသင်္ချေယျံဝိနာမ၊ နုတကုဇေတို့ဖြင့် ရေတွက်ခြင်း
 ဌာမတတ်ကောင်းသောကမ္ဘာကာလတို့ပတ်လုံးလည်း၊ လောကေါ၊ လောက
 သည်း၊ ဗုဒ္ဓသုညော၊ ဘုရားမှဆိတ်သည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နေဝိ၊ ပွင့်တော်မူသော်လည်း၊ မနုဿတ္တသန္တာပဒိုလာဘာဒ
 ယော၊ လူ၏အဖြစ်သန္တာတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်အစရှိသည်တို့ကို
 လည်း၊ ဒုလ္လဘာဝေ၊ ရဲခဲကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ တေသု၊ ထိုလူ၏အဖြစ်
 သန္တာတရားနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်အစရှိသည်တို့ကို၊ လဒ္ဓေသုဝေ၊ ရကုန်
 သည်ရှိသော်လည်း၊ သတ္တာဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း၊ အလဒ္ဓေါယေဝ၊
 ရနိုင်ခဲ့သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို
 ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တယသ၊ သင်သည်၊ လဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဖြစ်
 ရာကာလလူ့ဘဝကိုရအပ်ပြီ၊ တထိ၊ ထိုဘုရားဖြစ်ရာကာလ လူ့ဘဝကို၊
 လဒ္ဓေ၊ ရအပ်သည်ရှိသော်၊ သမ္ပတိဝိ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ အနတ္ထေ၊ အကျိုးမ
 ရှိသော၊ အဟိတေ၊ အစီးအပွားမရှိသော၊ အာယတိဝေ၊ နောင်အခါ၌လည်း၊
 အနတ္တာဝဟေ၊ စီးပွားမဲ့မျိုးအကျိုးကို ဆောင်တတ်သော၊ ဒုက္ခာဝဟေ၊
 ဆင်းရဲကိုဆောင်တတ်သော၊ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်တရား၌၊ ဖံ၊ ငါ
 ကို၊ မာနိယောဇေယိ၊ မပျဉ်ပါစေလင့်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ အနုပမ
 မထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဩဝဒန္တောဝေ၊ ဆုံးမသည်

၄၆၈ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အကော်လပုပ္ဖိယမထေရ်၏အပဒါနံ။ ။

ပဒုမောနာမ၊ ပဒုမအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာထုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗိတ္တကုဇေ၊ ဗိတ္တကုဋ်တောင်၌၊ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏၊ သယမ္ဘု၊ သစ္စာလေးပါးကိုကိုယ်ထိုင်ထိမြင်တော်မူပြီးသော၊ အပရာဇိတံ၊ ရန်သူတို့သည်မအောင်အပ်သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာထုရားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒိသ္မာန၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပုပ္ဖိတံ၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊ အာကုလံ၊ မှန်ကူပင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တဒါ၊ ထိုမြင်သောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဩဗိနိတွာန၊ ဆွတ်၍၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးခိုင်ကိုယ်တိုင်တည်မတ်ထိမြင်တတ်သော၊ ပဒုမနာမကံ၊ ပဒုမအမည်ရှိသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာထုရားသို့၊ ဥပဂတိံ၊ ကပ်ရောက်၍၊ ပူဇေယိ၊ ပူဇော်ပြီး၊ သတ္တသတ္တတိကပ္ပမိ၊ ခုနစ်ဆဲ့ခုနစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ ယံပုပ္ဖံ၊ အကြင်မှန်ကူပန်းကို၊ အဘိပူဇေယိ၊ ပူဇော်ခဲ့ပြီး၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါပင်လေးပါးကို၊ ယံနာဘိဇာနာမိ၊ အကြင်မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါပင်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအားပန်းပူဇော်ရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ အနုပမတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ အနုပမမထေရ်၏ဂါထာအာဠာသံ၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၈-ဝဇ္ဇိတတ္ထေရဂါထာ။

သံသာရိဒိဗ္ဗာမဒ္ဓါနန္တိ အာဒိကာ၊ သံသာရိဒိဗ္ဗာမဒ္ဓါနံ ဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇိတတ္ထေရဿ၊ ဝဇ္ဇိတမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤဝဇ္ဇိတမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောထုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောတုံတဝံ၌၊ ပုညာ

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၈-ဝဇ္ဇိတဗျေခကဝါယာ၊ ၄၆၆

နိ၊ဒါနဝီလအာဂ္ဂိသောကောင်းမှုတို့ကို၊ဥပဓိနန္ဒန္တော၊ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍
 ဣတော၊ဤဘဒ္ဒကင်္ကမ္ဘာမှ၊ ပဉ္စသဗ္ဗိမေကဗျေ၊ ခြောက်ဆဲ့ငါးကမ္ဘာထက်
 ဦးဇောထို့၊ပစ္စန္ဒကိမေ၊တခုသောပစ္စန္ဒရေဓိစွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ဖြစ်၍၊ဝိညာ
 တံ၊သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပဗ္ဗေတာ၊ရောက်သည်ရှိသော်၊
 ဝနစရေကာ၊တောသွားယောကျ်ားသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဝိစရန္တော၊ထုည့်
 လည်သည်ရှိသော်၊ ဇောဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ ပဗ္ဗတဂုဟာယံ၊ တောင်ဂူ၌၊
 ဝိဟရန္တံ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော၊ ဥပသန္တံနာမ၊ ဥပသန္တအမည်ရှိ
 သော၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊အဗ္ဗသံ၊ဖူးမြင်ရ၏၊သော၊
 ထိုတောမူဆိုးသည်၊တသ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓ၏၊ဥပသမံ၊ ငြိမ်သက်သော
 ဣန္ဒြေရှိသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်၍၊ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်နှလုံး
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မကုပ္ပန၊စကားပန်းဖြင့်၊ ပူဇံ၊ပူဇော်ခြင်းကို၊အကာသိ၊
 ပြု၏၊သော၊ ထိုတောသွားယောကျ်ားမူဆိုးသားသည်၊ တေနုပုညကဗ္ဗေ
 န၊ထိုသို့ဃူဒါန်းရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒေဝမနုဿသု၊နတ်ပြည်လူ
 ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤငါ
 တို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ကောသလရဇ္ဇေ၊ကော
 သလတိုင်း၌၊ ဣတ္တကုလေ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကုန်လုံကြွယ်ဝသော အမျိုး၌၊
 နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်လာ၏၊ ဇာတဒိဝသတော၊ ဖွားသောနေ့မှ၊ပဉ္ဇာယ၊ကျမ်းမာ
 တုဂါမဟတ္ထဂတော၊ မိန်းမလက်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ရောဒတိ၊ငို
 ကြွေး၏၊ ဗြဟ္မလောကတော၊ဗြဟ္မတုံမှ၊ စဝိတွာ၊ရတေ၏၊ဣမ၊ဤလူတုံ
 သို့၊အာဂတော၊ လာသောသူသည်၊ ယသ္မာ၊အကြင့်ကြောင့်၊ မာတုဂါမ
 သမ္ပသံ၊မာတုဂါမတို့၏အထွေကို၊နသဟတိ၊သည်းမခံနိုင်၊တသ္မာမာတု
 ဂါမသမ္ပသဝဇ္ဇနတော၊ ထိုသို့မာတုဂါမတို့၏ အထွေကိုပယ်ကြဉ်ရှောင်
 ရှားတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဇ္ဇိတောတွေဝနဓမံ၊ ဝဇ္ဇိတဟူသော
 အမည်သည်သာလျှင်၊ဇာတံကိရ၊ဖြစ်သတတ်၊ သော၊ထိုဝဇ္ဇိတအမည်
 ရှိသောသတို့သားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်
 ရောက်သည်ရှိသော်၊သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ယမကပါဠိဟာရိယံ၊ရေမီး
 အစရှိသောအစုံအစုံသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ ဒိသ္မာ ဖူးမြင်ရ၏၊ပဋိလန္တ
 သဇ္ဇေ၊ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿ
 နံ၊ဝိပဿနာကို၊ပဉ္စပေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ တဒဟေဝ၊ထိုနေ့၌ပင်လျှင်၊သဇ္ဇတိ
 ဉော၊ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊
 တေန၊ထို့ကြောင့်၊အပဒါနေ၊ ဓမ္မကုပ္ပိယမထေရ်၏အပဒါနံ၌၊

၄၇၀ လေရဂါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဥပသန္တော၊ ဥပသန္တအမည်ရှိသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗတန္တရေ၊ တောင်ကြား၌၊ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဧကံဓမ္မ
ကံ၊ စကားပန်းတပွင့်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍၊ နရတ္တမံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥဂတ္တိ၊ ကပ်၏။ ပသန္တိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ နှလုံးမနောက် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဘော
ပာတ္တေဟိ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ ပဂ္ဂယ၊ ယူ၍၊ အပရာဇိတံ၊ ရန်သူတို့သည်
မအောင်အပ်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇ
ယိံ၊ ပူဇော်ပြီးတော့၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ပဉ္စသမ္ဘိကဗွေ၊ ခြောက်ဆယ့်ငါး
ကမ္ဘာသက်၌၊ ယံပုပ္ဖံ၊ အကြင်စကားပန်းကို၊ အဘိပူဇယိံ၊ ပူဇော်ပြီးတော့
ပုညကမ္မေန၊ ထိုသို့စကားပန်း လှူရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊
အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းတည်း
ဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား စကားပန်းလှူခြင်း
၏၊ မလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
အပ်၏။ ဆန္ဒတိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊
ဟုတ္တာပန၊ ဖြစ်ပြီး၍ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော
ခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အနုဿရိတွာ၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့၍၊ ဓမ္မသံဝေဂေ
န၊ ဓမ္မသံဝေဂဥာဏ်ဖြင့်၊ သံသာရံဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ပ၊ နတ္ထိဒါနိပုနတ္တဝေါတိ၊
သံသာရံဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ပ၊ နတ္ထိဒါနိပုနတ္တဝေါဟူ၍၊ နွေဂါယာ၊ နှစ်ဂါယာတို့ကို၊
အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ အန္တိဘူတော၊ အရိက်တိုက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော
ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ အရိယာသစ္စာနိ၊ သစ္စာလောဘိတရားတို့ကို၊
အပဿံအပဿန္တော၊ ဥာဏ်မျက်စိဖြင့် မမြင်ခြင်းကြောင့်၊ ဒီဃံ၊ ရှင်စွာ
သော၊ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး၊ သံသာရံ၊ သံသာရ၌၊ ပရိဝုတ္တိသံ၊ အဖန်တ
လဲလဲဖြစ်ရ၏၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သောသတိရှိသော၊ တဿမေ၊
ထိုငါအား၊ သံသာရာ၊ ကမ္မဝင်္ဂကိလေသာဝင်္ဂ တည်းဟူသောသံသာရာတို့
ကို၊ ဝိနန္ဒိကံတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကြွင်းမဲ့ဥသုသုစုံကုန်သော၊ ဂတိ၊
ဆိုခဲ့ပြီးသောငါးပါးသောဂတိတို့ကို၊ သမုန္တိန္နာ၊ ကောင်းစွာဖျက်ဆီးအပ်
ကုန်ပြီ၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနတ္တဝေါ၊ တဘန်ဘဝတစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိပြီ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၈-ဝဇ္ဇိတတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၇၁

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သံသရန္တိ၊ သံသရံဟူသည့်ကား၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ တသ္မိံသ္မိံဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘုံဘဝ၌၊ အာဒါနနိက္ခေပဝသေန၊ ခန္ဓာဝန်ကိုယူဆောင်ရခြင်း၊ ခန္ဓာဝန်ကိုပစ်ချရခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အပရာ၊ တပါးသောဒုဂ္ဂတိသုဂတိတုံမှ၊ အပရံ၊ တပါးသော ဒုဂ္ဂတိသုဂတိတုံသို့၊ သန္ဓာဇန္တော၊ ကျင်လည်မြှောပါးပြေးသွားရသည်ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗမဇ္ဈိနန္တိ၊ ဒိဗ္ဗမဇ္ဈိနံဟူသည့်ကား၊ စိရကာလံ၊ ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ အနာဒိမတိသံသာရေ၊ အစအာဒိအသိမဲ့ စွာသံသရာ၌၊ အပရိမာဏံ၊ နှိုင်းရှည်မဆုံးခါပတ်လုံး၊ ဂတိသုတိ၊ ဂတိသုဟူသည့်ကား၊ သုကတဒုက္ကဋ္ဌနံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မနံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုဂတိဒုဂ္ဂတိသု၊ သုဂတိဒုဂ္ဂတိဘဝတို့၌၊ ပရိဝတ္တိသန္တိ၊ ပရိဝတ္တိသံဟူသည့်ကား၊ စာဒိယန္တိဗိယ၊ ကြံညှစ်ယန္တရားစက်အလားကဲ့သို့၊ ပရိတ္တမန္တော၊ ထူညှပ်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒုပ္ပန္နဝသေန၊ စုတိပရိသန္ဓေတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အပရာ၊ ဤဘဝမှ၊ အပရံ၊ ထိုဘဝသို့၊ ပရိဝတ္တိ၊ အဖန်တလဲလဲဖြစ်ရပြီ၊ တဿပနပရိဝတ္တနဿ၊ ထိုသို့အဖန်တလဲလဲဖြစ်ရခြင်း၏ကား၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ အပဿံအရိယသစ္စာနိသန္တိဘူတောပုထုဇ္ဇနောတိ၊ အပဿံအရိယသစ္စာနိ သန္တိဘူတောပုထုဇ္ဇနောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဒုက္ခာဒိနိ၊ ဒုက္ခအစရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဥာဏစက္ခုနာ၊ ဥာဏစက္ခုဖြင့်၊ အပဿန္တော၊ မရှုမထင်မဆင်ခြင်ခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပဒ္ဓိဝိဇ္ဇာန္တော၊ ထိုးတွင်း၍မသိခြင်းကြောင့်၊ တတောဇေ၊ ထိုသို့မသိမထင်မမြင်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အဝိဇ္ဇန္တတာယ၊ မောဟတည်းဟူသောအဓိကံသည် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တိဘူတော၊ အဓိကံအတိဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပုထုနံ၊ များစွာကုန်သောကိလေသာတို့ကို၊ ဇနနာဒိဟိ၊ ဖြစ်စေခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ကာရဏဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ ဟောန္တော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဂတိသု၊ ငါးပါးသော ဂတိတို့၌၊ ပရိဝတ္တိသံ၊ အဖန်တလဲလဲဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတုနန္တိတိက္ခေဝအရိယသစ္စာနံအနန္တမောဓာအပ္ပဒ္ဓိဝေဓာဇေဝမိဒံဒိဗ္ဗမဇ္ဈိနံသန္ဓာဝိတံသံသရိတံမမဉ္ဇေဝတုဌာကဉ္စာတိ၊ စတုနန္တိတိက္ခေဝအရိယသစ္စာနံအနန္တမောဓာအပ္ပဒ္ဓိဝေဓာဇေဝမိဒံဒိဗ္ဗမဇ္ဈိနံ သန္ဓာဝိတံသံသရိတံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုနန္တိ၊ လေးပါးကုန်

၄၂၂ ထေရ်ဂုဏ်ထာဝရအတ္ထကထာဝရနိဿယ-ဗုဒ္ဓိယတံ။

သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာဘူတိ၊ အနန္တမောသော၊ သောကုတ္တရာ
တရားကိုးပါးအာ၊ လေျာ်စွာမသိခြင်းကြောင့်၊ အပ္ပမုဒေဝော၊ ထိုးတွင်း၍မသိ
ခြင်းကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာသော၊ ဣဒံအဋ္ဌါနံ၊ ဤအဋ္ဌာန်သံမယ
ကာလမဆုံးအခါပတ်လုံး၊ မမဇ္ဈေဝ၊ ငါဘုရားအားလည်းကောင်း၊ တုမှာ
ကဉ္စ၊ သင်ချစ်သားတို့အားလည်းကောင်း၊ သန္ဓာဝိတံ၊ ထိုမှဤမှပြေးသွားရ
လှလေပြီ၊ သံသရိတံ၊ တပြောင်းပြန်ပြန်ကျင်လည်ရလှလေပြီ၊ ဝုတ္တနယေန၊
ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုယုဇ္ဇေန၊ ဝုတုဇဉ်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိန္ဒနယေန၊ ဩဝါ
ဒရေးပေးတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သောသ
တိရှိသော၊ အပ္ပမာဒပဋိပတ္တိယာ၊ မေ့လျော့လွတ်ကင်း ကြည်ရှောင်ခြင်း
ကြောင့်၊ သမာထဝိပဿနာဘာဝနံ၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာကို၊ မတ္ထကံ
အပြီးအဆုံးသို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ဌိတဿ၊ တည်သော၊ တဿမဟံ
ထိုငါအား၊ သံသာရာဝိနဋ္ဌိကတာတိ၊ သံသာရာဝိနဋ္ဌိကတာ ဟုသည်ကား၊
ဧတေဟိ၊ ထိုကံကိလေသာတို့ကြောင့်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သံသ
ရန္တိ၊ ထိုမှဤမှ ကျင်လည်မြောပါး ပြေးသွားရကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဧတေဟိတိ၊ ဧတေဟိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌာ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊
တေ၊ ထိုကံကိလေသာတို့သည်၊ သံသာရာ၊ သံသာရမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ လန္ဓနာမာ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ ကမ္မကိလေသာ၊ ကံကိ
လေသာတို့ကို၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ် သံသျှက်ဖြင့်၊ သမုန္တိန္ဒတ္တာ၊
ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဂတနဉ္ဇာ၊ အညစ်အကြေး
ကင်းသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ငြိမ်းခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်
ကုန်၏၊ ဂတိသဗ္ဗာသမုန္တိန္ဒာတိ၊ ဂတိသဗ္ဗာသမုန္တိန္ဒာဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ကမ္မကိလေသာဝဋ္ဋာနံ၊ ကမ္မဝဋ်ကိလေသာဝဋ်တို့ကို၊ ဝိနဋ္ဌိကတာတ္ထာ၊
ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိရိယာဒိကာ၊ နိရယဂတိတိရုန္တိ၊ န
ဂတိပေတဂတိမနုဿဂတိဇ္ဇေဝဂတိဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာဝိ၊ အလူး
ရံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဂတိယော၊ ဂတိတို့ကို၊ သဗ္ဗဇ္ဇေဝ၊ ကောင်းစွာသာ
လျှင်၊ ဥန္တိန္ဒာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ဝိဒ္ဓံသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ တတော
ဝေ၊ ထိုသို့ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ပုနတ္တဝေ၊ တဘန်အသစ်ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒေဝ၊ ဤဂါထာသည်ပင်လျှင်၊ ထေရဿ၊ ဝဇ္ဇိတမ
ထေရ်၏၊ အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်၊ အ

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၀-ဝဇ္ဇိတတ္ထေရဂါထာ။ ၄၂၃

ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ။ ဤသည်လျှင် ဝဇ္ဇိတမထေရ်၏ဝတ္ထု အပြီးတည်း။
 ဝဇ္ဇိတတ္ထေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ ဝဇ္ဇိတမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်။ နိဗ္ဗိ
 တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၆-သဒ္ဓိတတ္ထေရဂါထာ။

အဿတ္ထေဟရိတောသာသေတိအာဒိကာ၊ အဿတ္ထေဟရိတောတာဝ
 သေဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်
 တော်ရှိသော၊ သဒ္ဓိတတ္ထေရဿ၊ သဒ္ဓိတမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့
 တည်း။ အယတ္တိ၊ ဤသဒ္ဓိတမထေရ်သည်လည်း။ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော
 ဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကံလွန်
 သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့
 သောတာဝန်၊ ပုညာနိ၊ ဒါနဝီလအစရှိသော ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တေ၊
 ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိံသေကဌေ၊ သုံး
 ဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ယိဒိဿ၊ ယိဒိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဧကော၊ ထာယောက်သော၊ ဂေါ
 ပါလကော၊ နွားကျောင်းသားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုနွား
 ကျောင်းသားသည်။ သတ္ထမိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
 စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ အမျိုးအမည်မထင်ရှားသော၊ ထေရံ၊
 မထေရ်သို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ သဒ္ဓိကော၊ အထံ
 ၌၊ ဗုဒ္ဓဂုဏပဋိသံယုတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်နှင့်စပ်
 သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပသန္ဓမာနသော၊ ကြည်ညို
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အ
 ရပ်၌၊ ဝသတိ၊ ဝိတင်းသုံးတော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး
 လျှောက်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်၏အဖြစ်ကို၊ သုတွာ၊
 ကြားရ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာနုဘာဝါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်
 ရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါဝိနာမ၊ ဘုရားတို့စဉ်လျက်၊ အနိစ္စတာဝသံ၊ မမြဲသောသ
 တော၏နိုင်ငံသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ လိုက်ရကုန်သေး၏၊ သင်္ခါရာ၊ တေဘူမကသင်္ခါရ
 တရားတို့သည်၊ အဟော၊ ဪဉာဏ်အံ့ဝွယ်ရှိကုန်စွ၊ အရဝါ၊ အမြဲအရှည်မ
 တည်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနိစ္စသည်၊ အနိစ္စသည်ကို၊ ပဋိသတိ၊ ရ၏၊ တံ၊
 ထိုနွားကျောင်းသားကို၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဗောဓိပူဇာယ၊ ပုဏ္ဏရိက်

၄၃၄ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဗောဓိကိပ္ပုဇ္ဇေဝ်ခြင်း၌၊ ဥဿာဟေထိ၊ အားထုတ်စေ၏။ သော၊ ထိုနွား
 ကျောင်းသားသည်၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဗောဓိရက္ခသဒိဗံ၊
 ဝုဏ္ဏရိက်ဗောဓိပင်၏အနီးသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဉ္စ
 ပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်တို့
 ကို၊ အနုဿရက္ခော၊ အတန်တလဲလဲ အမြဲမပြတ်အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊
 ဗောဓိ၊ ဝုဏ္ဏရိက်ဗောဓိကို၊ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုး၏။ သော၊ ထိုနွားကျောင်းသား
 သည်၊ ထေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်
 ပြည်လူ့ပြည်ဘုံ၌၊ သံသရက္ခော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံဗုဒ္ဓုပ္ပါ
 ဒေ၊ ဤငါ့ဘုရင်၊ တမမြတ်စွာဘုရား၊ ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကောသလ
 မုဗ္ဗေ၊ ကောသလဘုံ၌၊ ဣတ္တကုလေ၊ ဗုဒ္ဓည်းဥဿု၊ ပြည့်စုံသောအမျိုး၌၊
 နိဗ္ဗတ္တံဘွာ၊ ဖြစ်၍၊ သန္တိတောတိလဒ္ဓနာမေ၊ သန္တိဘဟုရအပ်သောအမည်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆုံးခြောက်နှစ်မြောက် အရွယ်ရောက်သည်
 ရှိသော၊ အနတ္တတာပဋိသယတ္တံ၊ အနတ္တဘဝနာနှင့်စပ်ရှက်သော၊ ဓမ္မကထံ၊
 တရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်
 လန့်ခြင်း၊ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဉ္စ
 ပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဥာဏဿ၊ ပါရမီဥာဏသန္တာရေ၊ ငရိပကံ၊ ရင့်မာခြင်း
 သုံးဂတတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗေသေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်
 လျှင် ဆဋ္ဌဘိညော၊ ရွှေဘဝါးသောအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဟော
 သ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသန္တိတမထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝုဗ္ဗေနဝ၊ သံ၊
 ရှေးဦးနည်းသောစန္ဒာအပဉ်ကို၊ အနုဿရက္ခော၊ အတန်တလဲလဲ အောက်
 မေ့သည်ဖြစ်၍၊ သမိဿ၊ သမိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဗောဓိဝန္တနံ၊ ဝုဏ္ဏရိက်ဗောဓိကို
 ရှိခိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓနုဿတိအနိစ္စသညာပဋိလောဘဉ္စ၊ ဘုရား
 ဂုဏ်တော်တို့အတန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဗုဒ္ဓ နုဿ
 တကမ္မဋ္ဌာန်း၌ဖြစ်သောသညာတေဘူမကသင်္ခါ၊ ခုတူ၏အမြဲအရှည်မတည်
 မြင်းဟုဆိုအပ်သောအနတ္တသညာကုရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုဿရိ
 တွာ၊ အတန်တလဲလဲအောက်မေ့၍၊ တဒုပနဿယေန၊ ထိုဝုဏ္ဏရိက်ဗောဓိ
 အားရှိခိုးခြင်းအစရှိသောအားကြံသောအကြောင်းဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ဝိသေသာမိဂမံ၊ မဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူးတရားထူးကိုရခြင်းကို၊ ပကာသေက္ခော၊
 ထင်ရှားပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဿတ္ထေဟရိတောဘာသေ၊ ပ၊ ပတ္တော
 မေအာသဝက္ခယောတိ၊ အဿတ္ထေဟရိတောဘာသေ၊ ပ၊ ပတ္တောမေအာ

၂-နုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၉-သဒ္ဓိတက္ခေရဂါယာ၊ ၄၂၅

သဘက္ခယောဟူ၍၊ နွေဂါယာ၊ နှစ်ဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ အဿက္ခေ၊ ညောင်ဗုဒ္ဓဟေဟင်၏၊ တည်ရာဖြစ်သော၊ ဟရိတောဘာသေ၊ စိန်းစိုသောအရောင်ဖြင့်တောက်ပသော၊ သံဝိရုဠမ္ပိ၊ ကောင်စွာကြီးပွားသော၊ ပါဒပေ၊ ဂုဏ္ဍုရိက်တွင်ဗောဓိပင်၌၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဗုဒ္ဓဂတံ၊ ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသော၊ သညံ၊ အမှတ်သညာကို၊ ပတိဿတော၊ ထင်သော၊ ပညာသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အသဘိတ္တအလဘိ၊ ခြေ၊ အတော၊ ဤကုဒ္ဓကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကကိံ၊ သေကပွေ၊ သုံးဆွဲကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုသိဒ္ဓိလုကာတရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ယံသညံ၊ အကြင်ဂုဏ္ဍုရိက်ဗောဓိပင်ရှိခိုးခြင်းအာရုံသောသညာကို၊ အလဘိ၊ ခြေ၊ တဿသညာယ၊ ထိုသညာ၏၊ ဝါဟသ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ အာသ က္ခယော၊ အဟော့၊ ဖိုလ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်ပြီ။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ အဿက္ခေတိ၊ အဿက္ခေ ဟူသည့်ကား၊ အဿက္ခဋ္ဌာနိယေ၊ ညောင်ဗုဒ္ဓဟေဟင်၏၊ တည်ရာဖြစ်သော၊ ဧတေ၊ ယခုအခါ၌၊ အမှကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သ္တာယိသေ၊ အင်္ဂါဗောဓိရုက္ခော၊ ထိုဗောဓိပင်သည်၊ အဿက္ခေ၊ ညောင်ဗုဒ္ဓဟေဟင်တည်၊ ဧတဿ၊ ထိုညောင်ဗုဒ္ဓဟေဟင်၏၊ ဌာနေ၊ အခပ်၌၊ တဒါ၊ ထိုသိဒ္ဓိလုကာပွင့်ကာလ၌၊ သိဝိဿ၊ သိဝိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗောဓိရုက္ခော၊ ဂုဏ္ဍုရိကော၊ ဂုဏ္ဍုရိက်ဗောဓိပင်သည်၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သော၊ ထိုဂုဏ္ဍုရိက်ဗောဓိပင်သည်၊ အဿက္ခဋ္ဌာနိယော၊ ညောင်ဗုဒ္ဓဟေဟင်၏၊ တည်ရာအခပ်၌၊ တည်သည်၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဿက္ခေတိ၊ အဿက္ခဟူ၍၊ ဂုဏ္ဍုရိကော၊ သညာနံ၊ သညာဝါဟိ၊ အဿာသ၊ ဇနနတောဝါ၊ သက်သာရာကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်လည်း၊ အဿက္ခေတိ၊ အဿက္ခဟူ၍၊ ဂုဏ္ဍုရိကော၊ အပပေ၊ အချိုသောဆရာတို့သည်ကား၊ အဿက္ခရုက္ခမူလေ၊ ညောင်ဗုဒ္ဓဟေဟင်၏အနီး၌၊ နိသိဒ္ဓိတော၊ နေ၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓန္တဿတိယော၊ ဗုဒ္ဓန္တဿတိကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ ဘာဝိတတ္ထာ၊ ပွားစေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ထေရေ၊ သဒ္ဓိတမထေရ်ကို၊ အဿက္ခေတိ၊ အဿက္ခမထေရ်ဟူ၍၊ အဝေါစ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဟရိတောဘာသေတိ၊ ဟရိတောဘာသေဟူသည်ကား၊ ဟရိတေဟိ၊ စိန်းစိုကုန်သော၊ သာရမဏိဝဇ္ဇေဟိ၊ မြတ်သောပတ္တမြား၏အရောင်အဆင်းတို့ဖြင့်၊ ဩဘာသမာနေ၊ တောက်ပဝင်းထိန်းသော၊ သံဝိရုဠမ္ပိတိ၊ သံဝိရုဠမ္ပိဟူသည်ကား၊ ဝိရုဠေ၊ စိပင်ပြန့်ပွား

၄၇၆ တေရဝါသာအဋ္ဌကထာနိဿယ-နုတ္တိယတွဲ။

သော၊ သုပတိဋ္ဌိတေသု၊ ကောင်းစွာတည်သောခက်သေးခက်မတို့၌၊ စာနိ
 စိတပတ္တပလာသပလ္လဝေဟိ၊ တန့်နက်ရဝေးသောရှက်လျော်ဖူးညွန့်တို့ဖြင့်
 မိရုဋ္ဌသဉ္စန္ဒေ၊ စိပင်ကြီးပွားသဖြင့်ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းသော၊ ဣတိစ၊ ဤသို့
 လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပါဒပေတိ၊ ပါဒပေဟူသည်ကား၊ ရုက္ခေ၊ မောမိပင်
 ၌၊ ဧကံဗုဒ္ဓဂတံသညံ၊ အလင်္ကာပတ်ပတ်သာတောတိ၊ ဧကံဗုဒ္ဓဂတံသညံ၊ အလ
 ကံ၊ တိပတ်ပတ်သာတောဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏဿ၊ ဘုရားတည်းဟူသော
 အာရုံ၏၊ ဧကဇာတိယတ္တာ၊ ဘူသောဇာတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကံ၊
 ဧကမည်၏၊ ဣတိပိသောဘဂဝါတိအာဒိနယပ္ပဝတ္တံ၊ ဣတိပိသောဘဂဝါ
 ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိသဟဂတံ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ
 နှင့်တကွဖြစ်သော သညာကို၊ ဗုဒ္ဓဂုဏာနံ၊ ဘုရားကျေးဇူးတော်တို့ကို၊
 မတိပတိ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ သရဏတော၊ အောက်မေ့တတ်သောကြောင့်၊
 ပတိသတော၊ အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့တတ်သော သတိရှိသည့်
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အလင်္ကာ၊ ရပြီ၊ ကဒါပန၊ အဘယ်အခါ၌ကား၊ သာသညာ၊
 ထိုဗုဒ္ဓါနုဿတိသညာကို၊ လန္ဒါ၊ ရသနည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တာယ၊ ထို
 သညာ၏၊ သိန္ဒါ၊ ပြီးခြင်းကား၊ ကိဝ၊ အဘယ်မျှနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့စော
 ဒနာကိုရည်၍၊ ဧကတိံသေ ဣတောကပ္ပေတိအာဒိ၊ ဧကတိံသေဣတော
 ကပ္ပေဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊ ဆိုထော်မူ၏၊ ဣတောဘဒ္ဒကပ္ပတော၊
 ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဥန္တံ၊ အထက်သို့၊ အာရောဟနဝသေန၊ တက်၍ရေတွက်
 အပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧကတိံသေကပ္ပေ၊ တခုစွန်းကယ်ကမ္ဘာသုံး
 ဆယ်ဦးယံသညန္တိ၊ ယံသညံဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိသဟဂတံ၊ ဗုဒ္ဓါ
 နုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပံသညံ၊ အကြင်သညာကို၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ယံအနိစ္စံ၊ အကြင်မမြဲသောအဖြစ်
 ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ တဒနုဿာရေန၊ ထိုထိုဘုရားရှင်တို့၏မမြဲသောအဖြစ်ကို
 အစဉ်မျှောက်သဖြင့်၊ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံသောတေဘူမကသင်္ခါရ
 တို့၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံအနိစ္စသညံ၊ အကြင်မမြဲသောအနိစ္စသညာကို၊
 အလင်္ကာ၊ ရ၏၊ တဿာသညာယဝါဟသတိ၊ တဿာသညာယဝါဟသာ
 ဟူသည်ကား၊ ယထာရတ္တာယ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ တဿာ
 သညာယ၊ ထိုသညာ၏၊ ကာရုဏဘာဝေန၊ အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တံ၊
 ထိုသညာကို၊ ဥပနိဿယံကတွာ၊ အမှီတကဲသဟဲပြု၍၊ ပတ္တောမေအာသ
 ဝက္ခယောတိ၊ ပတ္တောမေအာသဝက္ခယောဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
 ၌၊ မေယာ၊ ငါသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏၊ ခယော၊

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၁၆၉-သန္တတစ္ဆေရဂါထာ၊ ၄၇၇

ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂတော၊ ရပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဟေဝစ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်ပင်လျှင်၊ ဣမဿတ္ထေရဿ၊ ဤသန္တတစ္ဆေရဿ၊ အမည်ရှိသောမထေရ်၏၊ အပဒါန ဂါထာပိ၊ အပဒါနဂါထာလည်းဖြစ်၏၊ ယထာဟ၊ အပဒါန၌ အဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ၊ အဿတ္ထေ၊ ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင်၏တည်ရာဖြစ်သော၊ ဟရိတောတာသေ၊ စိန့်၊ စိုသောအရောင်ဖြင့်တောက်ပသော၊ (ပ)၊ မေ၊ ငါသည်၊ အသဝက္ခယော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္ထော၊ ရောက်ပြီ၊ ၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ တေရသကပ္ပဋ္ဌိ၊ တဆဲ့သုံးကမ္ဘာထက်၌၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စက်ကြာရတနာကို၊ သည်စေတတ်သော၊ မဟဗ္ဗလော၊ များသောစစ်သည်ခိုလ်ပါရှိသော၊ ဓမ္မိနော၊ ဓမ္မိနအမည်ရှိသော၊ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ရပေပြီ၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဟောအပ်၏၊ ၊ သန္တတစ္ဆေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သန္တတမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊ ပဉ္စမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ပဉ္စမဝဂ်၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊ ဒုကနိပါတဝဏ္ဏနာ၊ ဒုကနိပါတ်အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၃-တိကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်-၁၇၀-အင်္ဂုဏိကဘာရန္တီဇတ္ထေရဂါထာ၊

☸ တိကနိပါတေ၊ သုံးဂါထာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သောတိကနိပါတ်၌ အယောနိသုဒ္ဓိမန္တေသန္တိ၊ အာဒိကာ၊ အယောနိသုဒ္ဓိမန္တေသံဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ အင်္ဂုဏိကဘာရန္တီဇဿ၊ အင်္ဂုဏိကဘာရန္တီဇမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤအင်္ဂုဏိကဘာရန္တီဇမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သော ကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝရူပနိဿယံ၊ သံသရာငန့်ငှထွက်မြောက်ခြင်း၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝုဉ္ဇံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနန္တေ၊ ကောင်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိ၊

၄၇၈ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ

သေကပ္ပေ၊ သုံးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ သိဒ္ဓိဿ၊ သိဒ္ဓိအမည်တော်ရှိသော၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ
 အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏
 အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊
 ဆွမ်းအလှိုငှါ၊ စရန္တံ၊ ကြွေးတော်မူသော၊ သက္ကာရံ၊ သင်္ခါမြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မှူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စ
 ပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောထိခြင်းဖြင့်၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဇ္ဈလံ၊ လက်အုပ်
 ကို၊ ပဂ္ဂဏှိ၊ မြောက်တင်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသာသည်၊ တေနပုည
 ကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသ၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊
 သံသရေန္တာ၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထံ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပွါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ
 မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဟိမဝန္တာသမိပေ ဟိမဝန္တာ၏အနီး
 ဖြစ်သော၊ ဥက္ကဋ္ဌန္နာမ၊ ဥက္ကဋ္ဌအမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ဝိဘဝသမ္ပန္နဿ
 ဥစ္စာကုန်သုံလွန်ပြည့်စုံသော၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အင်္ဂါဏိကသာရန္တံ၊ ဇောတိလဒ္ဓနာမော၊ အင်္ဂါဏိကသာရ
 န္တံ၊ ဇဟုရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်
 မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝိဇ္ဇာသိပ္ပေသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၏အတတ်
 ပညာတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ နိက္ခမဇ္ဈာ
 သယတာယ၊ သံသရာ၌မှထွက်မြောက်ခြင်း၌ ကဲလွန်သောအလိုဆန္ဒ
 အာသယရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗရိဗ္ဗာဇကပဗ္ဗန္တံ၊ ပရမီတရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗ
 ဇိတွာ၊ ပရမီတရဟန်းပြု၍၊ အမတတပံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်း၏အ
 ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ စရေန္တာ၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထို
 ထိုသို့သောအရပ်တို့၌၊ ဝိစရေန္တာ၊ ထိုမဏိမှထွက်လည်ရှောင်ရှားသွားလာ
 သည်ရှိသော်၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်၊ ဒေသစာရိသို့၊ စရန္တံ၊ ကြွချီတော်မူ
 သော၊ သမ္ပုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မှူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်
 ညိုသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားမြတ်ထံတော်
 အောက်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ တံမိစ္ဆာတပံ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 အကျင့်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်၊ ကမ္မံ၊ ဖိ ဖြန်းခြင်းအမှု
 ကို၊ ကရေန္တာ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နဝိရေသေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ ဆဇ္ဇ
 ဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဧကဝဇ္ဇိယမထေရ်၏အပဒါန်၌၊ ။

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ဝဂ်-၁၇၀-အင်္ဂုလိကဘာရစ္ဆါစတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၇၆

ဥဿထံ။ ဥဿဘစစ်သူမွန်ဖြစ်တော်မူသော၊ မိရုံ၊ မြို့မြို့ခိုင်းခံသောလုံ့လ
 ရှိတော်မူသော။ မဟောထိ၊ ဝိလကန္တန္တစသည်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကိုဆည်း
 ပူးမပြတ်ရှာဖွေတတ်သော၊ ဝိဇိတာဝိနံ၊ အောင်အပ်ပြီးသောမာရ်ငါးပါးရှိ
 တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဓေဋ္ဌိ၊ ဘုရားမြတ်စွာကို၊ ပဿန္တိတ္ထော၊ ကြည်ညိုသော
 စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ နှလုံးမနောက်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ အဝဋ္ဌိ၊ ရှိခိုးပြီ၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိ၊ သေကပ္ပေ၊
 သုံးဆဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ပဿိဗုဒ္ဓံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဝဋ္ဌိ၊ ရှိခိုး၏။ တဿကမ္မဿ၊ ထိုသို့ရှိခိုးရသောကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊
 အပွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊
 ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဝဋ္ဌနာယ၊ ရှိခိုးရခြင်း၏၊ ပလံ၊
 အကျိုးပင်တည်း။ စတုဝိသတိကပ္ပမ္ပိ၊ နှစ်ဆဲ့လေးကပ်ထက်၌၊ ဝိတ
 တာနန္တနာမကော၊ ဝိတတာနန္တဟုရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ သတ္တရတန
 သမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟဗ္ဗဇ္ဇေယျာ၊ များသောပစ်သည်
 မိုလ်ပါရှိသော၊ စက္ကဝတ္တံ၊ စကြာမင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ မယံ၊ ငါ
 အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ
 ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာ
 ပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ဆဇ္ဇာဘိညော၊ ခြောက်ပါး
 သောအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာပန၊ ဖြစ်ပြီး၍ကား၊ ဝိမုတ္တိသုခေန၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိဟာရန္တော၊ သုံးနေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥတိ
 နံ၊ ဆွေမျိုးပေါက်ဖော် တော်စပ်သသူ ခပ်သိမ်းသူတို့ကို၊ အနုကမ္ဘာယ၊
 မြီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇာတိတုမိယံ၊ ပေါက်ဘွားရာဇာတိ
 ဘဝိဘူ၏ရွာသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဗဟု၊ များစွာ ကုန်သော၊ ဥာတကော၊ အဆွေ
 အမျိုးတို့ကိုးသရဏောသုစ၊ သရဏဂုံသုံးပါးတို့၌လည်းကောင်း၊ သီလေသု
 စ၊ သီလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ တေတာ၊ ထိုဘွား
 ရာဇာတိအရပ်မှ၊ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လည်ခဲ့၍၊ ကုရုရုဇ္ဈေး၊ ကုရုတိုင်း၌၊ ကုဏ္ဍိ
 ယဿနာမ၊ ကုဏ္ဍိယအမည်ရှိသော၊ နိဝမဿ၊ နဂုံး၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေး
 သော၊ အရညော၊ မင်းမရှိရာမြိုင်တောသာ၌၊ ဝသန္တော၊ နေစဉ်၊ ကေနုစိနေဝ
 ကရဏီယေန၊ တစ်စုံတစ်ခုသောပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်၊ ဥဂ္ဂါရာမံ၊ ဥဂ္ဂသူဌေး၏
 အရပ်သို့၊ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဥတ္တရာပထတော၊ ဥတ္တရာပထတိုင်း
 မှ၊ အာဂတေဟိ၊ လာကုန်သော၊ သန္တိဋ္ဌေဟိ၊ သန္တိဋ္ဌအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဗဟုဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သမာ

၄၈၀ လေ့ရက်ထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဂဏာ၊ ကောင်းစွာရောက်လာသည်ရှိသော်၊ တေဟိ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်၊
 တောဘာရုန္ဒါ၊ အိုအင်္ဂါကိကာဘာရုန္ဒါ၊ မထေရ်၊ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊ သမယံ၊ အယူဝါဒ သမယကို၊
 ပဟာယ၊ ပယ်ဖျက်၍၊ ဣမံ သမယံ၊ ဤအယူကို၊ ဂဏှိ၊ ယူဘိသနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးသည်ရှိသော်၊ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဣတောဗုဒ္ဓ
 သာသနတော၊ ဤဘုရားသာသနာတော်မှ၊ ဗဟိန္ဒ၊ အပဉ္စ၊ သုဒ္ဓိ၊ သံသရာ
 ဝဋ်မှ စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊
 ဒေသန္တော၊ ပြောဆိုလျက်ကား၊ အယောနိသုဒ္ဓိမန္တေသံ၊ အဂ္ဂိပရိစ
 ရိဝနေ၊ သုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ အဇာနန္တော၊ အကာသိ၊ အမတ်တပဉ္စိ၊ အယောနိသုဒ္ဓိမန္တေ
 သံ၊ အဂ္ဂိပရိစရိဝနေ၊ သုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ အပ္ပဿန္တော၊ အကာသိ၊ အမတ်တပံဟူ၍၊
 ပဉ္စမဂါထံ၊ ပဌမဂါထာကို၊ အာဟ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ သုဒ္ဓိ၊ သံသရာ
 ဝဋ်မှ စင်ကြယ်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သော တရားကို၊ အန္တေသံ၊ အန္တ
 သန္တော၊ ရှာသောငါသည်၊ အယောနိသော၊ မသင့်မတင့်သော အကြောင်း
 ဥပါယ်အားဖြင့်၊ ဝနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ အဂ္ဂိ၊ မီးနတ်ကို၊ ပရိစရိ၊ ဗေဒင်
 ကျင်း၌လာသောအစီ အရင်အားဖြင့်ပူဇော်ပြီး၊ သုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ စင်ကြယ်ရာစင်
 ကြယ်ကြောင်းကောင်းမြတ်သော အကျင့်ကို၊ အဇာနန္တော၊ မထိသည်ဖြစ်
 ၍၊ အမတ်၊ သေခြင်းကင်းရာမဟုတ်သော၊ တပံ၊ အထက်အရပ်မှနေပူ ၈၅၊
 နောက်ဝဲယာလေးမျက်နှာမှ မီးပူအားဖြင့် ငါးပါးသော ပဉ္စာတပအကျင့်
 အစရှိသည်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ပင်ပန်းစေခြင်းနှင့် ယှဉ်သောအကျင့်ကို၊ အ
 ကာသိ၊ ကျင့်မိပြီး ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အယောနိတိ၊ အယောနိဟူသည်ကား၊ အယောနိ
 သော၊ မသင့်မတင့်သောအားဖြင့်၊ အနုပါယေန၊ မသင့်မတင့်သောအားဖြင့်၊
 သုဒ္ဓိန္တိ၊ သုဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ သံသရာသုဒ္ဓိ၊ သံသရာမှစင်ကြယ်ခြင်းကို၊
 ဘဝနိသရဏံ၊ ဘုံသုံးပါးမှလွတ်မြောက်ခြင်းကို၊ အန္တေသန္တိ၊ အန္တသံ
 ဟူသည်ကား၊ ဂဝေသယ၊ ရှာဖွေခြင်းဖြင့်၊ အရညာယတနေ၊ လူသူမနီး
 တောအုပ်ကြီး၌၊ အဂ္ဂိဟုတ္တသာသယ၊ မီးပူဇော်သောစရပ်၌၊ အဂ္ဂါဂါရံ၊
 မီးတင်းကုတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာဟုတိနံ၊ ပန၊ ပူဇော်ဘွယ်ကိုကား၊ ပဂ္ဂ
 ဏန္တော၊ ခြံမြောက်လျက်၊ အဂ္ဂိဒေဝံ၊ မီးနတ်ကို၊ ပရိစရိ၊ လုပ်ကျွေးကော်
 ရော်ပူဇော်ပြီး၊ ဝေဒေ၊ ဗေဒင်ကျင်း၌၊ ဂုတ္တဝိမိနာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအစီအ
 ရင်ဖြင့်၊ ပူဇော်သိ၊ ပူဇော်ပြီး၊ သုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ အဇာနန္တော၊ အကာသိ၊ အမတ်တပဉ္စိ၊
 သုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ အဇာနန္တော၊ အကာသိ၊ အမတ်တပံဟူသည်ကား၊ သုဒ္ဓိယာ၊ နိဗ္ဗာန်

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ဝဂ်-၁၇၀-အင်္ဂုလိကဘာရန္တီဇတ္ထရဂါထာ၊ ၄၈၁

ကို၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာနံကို၊ မဂ္ဂံ၊ ရခြင်း၏အကြောင်းကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိ
ခြင်းကြောင့်၊ အဂ္ဂိပရိစရဏံဝိယ၊ မီးကိုလုပ်ကျွေးခြင်းကဲ့သို့၊ ပဉ္စာတပတ
ပနာဒိအတ္တကိလမသာနုဿာဂံ၊ အထက်အရပ်မှနေပူရှေ့နောက်နံပေးလေ
မျက်နှာမှမီးပူဖြင့်ငါးပါးသော ပဉ္စာတပအကျင့်အစရှိသည်ဖြင့် မိမိကိုယ်
ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းသည်၊ သုဒ္ဓိမဒ္ဓါ၊ သံသရာဝင်မှ စင်ကြယ်ခြင်း
၏အကြောင်းတည်း၊ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်သညာဖြင့်၊ အကာ
သိ၊ ကျင့်ပြီး၊ အစရှိ၊ ကျင့်ပြီး၊ ပရိပဇ္ဇိ၊ ကျင့်ပြီး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ အင်္ဂုလိ
ကဘာရန္တီဇတ္ထရဂါထာသည်၊ အဿမေတာ၊ သင်ခန်းကျောင်းတခုမှ၊ အဿ
မိ၊ သင်ခန်းကျောင်းတခုသို့၊ ဂဟိတိဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဝေဇေဗေဒင်
ကျင်း၌၊ ဝုတ္တပိမိနာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအစီအရင်ဖြင့်၊ အဂ္ဂိပရိစရဏာဒိနာ၊
မီးလုပ်ကျွေးခြင်းမီးပူဇော်ခြင်း အစရှိသည်ဖြင့်၊ အနုဗ္ဗာယ၊ သံသရာဝင်မှ
မထ မြောက်ခြင်းကြောင့်၊ သုဒ္ဓိယာ၊ သံသရာဝင်မှ စင်ကြယ်ခြင်းသို့၊
အပတ္တဘာဝေန၊ မရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သာသနာတော်
မှအပ၌၊ သုဒ္ဓိယာ၊ သံသရာဝင်မှစင်ခြင်း၏အဘာဝံ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊
ဓဿေတော၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိယရုအခါ၌၊ ဣမသ္မိယေဝသာသနေ၊ ဤသာသ
နာတော်၌သာလျှင်၊ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကိုလျှင်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အဓိဂ
တာ၊ ရအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓဿေန္တော၊ ပြုလိုရကား၊ တံသုခေနသုခံ
လန္တံ ပဿေဓမ္မသုခဓမ္မတံတိသေသာဝိဇ္ဇာအနုပုတ္တာကတံဗုဒ္ဓဿသာသနန္တိ၊
တံသုခေနသုခံလန္တံပဿေဓမ္မသုခဓမ္မတံတိသေသာဝိဇ္ဇာအနုပုတ္တာကတံဗုဒ္ဓဿ
သာသနံဟူ၍၊ ဒုတိယံ၊ ငါထံ၊ ဒုတိယဂါထာကို၊ အဘာ၊ ဆိုတော်မူ၏၊
တံသုခံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ သုခေ၊ ပဉ္စာတပအကျင့်ဖြင့်မကျင့်မူ၍ချမ်း
သာသောသမထဝိပဿနာအကျင့်ဖြင့်၊ လန္တံ၊ ရအပ်၏၊ ဓမ္မသုခဓမ္မတံ၊ မြတ်
စွာသုရားသာသနာဓမ္မ၏မပေါက်မပြန်သံသရာဝင်မှ တွက်မြောက်ခြင်း
၏အကြောင်းကောင်းမြတ်သောသဘောတရားရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊
သိလော၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပုတ္တာ၊ လျှောက်
ပတ်စွာသိအပ်ကုန်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာသုရား၏သာသနံ၊ အဆုံး
အမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်ရပေပြီ၊

တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဂါထာ၌၊ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ ယဿတ္ထာယ၊ အ
ကြင်အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၊ သုဒ္ဓိံ၊ သံသရာဝင်မှ စင်ကြယ်ခြင်း
ကို၊ အန္တေသန္တော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုစင်ကြယ်ခြင်း၏၊ မဂ္ဂံ၊ အ
ကြောင်းကို၊ အဇာနန္တော၊ မသိခြင်းကြောင့်၊ အဂ္ဂိ၊ မီးနတ်ကို၊ ပရိစရိ၊ ကျင့်

၄၈၂ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

၏၊ အမတ်၊ သေခြင်းကင်းရာမဟုတ်သော၊ တပ်၊ အကျင့်ကို၊ အစရှိ၊ ကျင့်
 ပြီးတံနိဗ္ဗာနသုခံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကုန်၊ သုခေန၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာ
 ဟုဆိုအပ်သောချမ်းသာသောအကျင့်ဖြင့်၊ သမထဝိပဿနဿ၊ သမထ
 ဝိပဿနာ ဘာဝနာဟု ဆိုအပ်သော၊ သုခါယပဋိပဒါယ၊ ချမ်းသာသော
 အကျင့်ဖြင့်၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂံ၊ မိမိကိုယ်ကိုပဉ္စာတပအကျင့်ဖြင့်
 ပူပန်စေခြင်း၌ အနိတလဲလဲဟည်ခြင်းသို့၊ အနုပဂမ္ဘ၊ မရောက်မူ၍၊ မပသ၊
 ငါသည်၊ လန္တံ၊ ရအပ်ပြီး၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီး၊ ပဿဓမ္မသုဓမ္မတန္တိ၊ ပဿဓမ္မ
 သုဓမ္မတံဟူသည်ကား၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနဓမ္မဿ၊ သာသ
 နာဓမ္မ၏၊ သုဓမ္မတံ၊ မဖောက်မပြန်သံသရာဝန်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်းသ
 ူ တောရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အဝိပရိတနိယျာနိကဓမ္မသဘာဝံ၊ မဖောက်မပြန်
 သံသရာဝန်မှထွက်မြောက်ကြောင်း သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊
 သိသော၊ ဇာနာဟိ၊ သိသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မာလပနဝသေန၊ တရားကိုခေါ်
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဝ၊ တနည်းကား၊ အတ္တဝနံ၊ မိမိကိုယ်
 ကို၊ အာသပတိ၊ ခေါ်၏၊ တဿ၊ ထိုသောကုတ္တရာဓမ္မကို၊ လက္ခဘာဝံ၊ ပြီး
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေသန္တောပန၊ ပြုလိုရကား၊ တိသေသဝိဇ္ဇာအနုပုတ္တကာ
 တံဗုဒ္ဓဿသာသသနန္တိ၊ တိသေသဝိဇ္ဇာအနုပုတ္တကာတံဗုဒ္ဓဿ သာသနံ
 ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုဂါထာပုဒ်သည်၊ ဂုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုဒ္ဓိယာ၊ သံသရာဝန်မှ
 စင်ကြယ်သည်အဖြစ်ကို၊ အဓိဂတတ္တာ၊ ရအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဣတော၊ ဤအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တံ၊ ထိုဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို၊ အဓိဂတတ္တာ၊ ရ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမတ္ထထော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပြာဟ္မ
 ဏမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသေသန္တော၊ ပြုလိုရကား၊ ။
 ပြာဟ္မဗန္ဓုရေအာသိ၊ ဣဒါနိခေါမိ ပြာဟ္မဏော တေဝိဇ္ဇောနာတကောစ
 ဗုဒ္ဓေသတ္ထိယောစမိ ပြာဟ္မဏောတိ၊ ပြာဟ္မဗန္ဓုရေ အာသိ၊ ဣဒါနိခေါမိ
 ပြာဟ္မဏောတေဝိဇ္ဇောနာတကောစဗုဒ္ဓေသတ္ထိယောစမိ ပြာဟ္မဏောဟူ၍၊
 တတံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကုန်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ။ ပုဗ္ဗေ၊ ဤခ
 ကမှရှေးကာလ၌၊ ပြာဟ္မဗန္ဓု၊ ဇာတ်သဘာမဝသာညမျှဖြင့်ပြာဟ္မဏတရီး
 ပုဏ္ဏားမျိုးသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါ၊ အဖြစ်တပါးအကြောင်းကား၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ပြာဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသည်အဖြစ်ကြောင့် အရ
 ဟတ္တဗိုလ်ကုန်သဖြင့် ပရမတ္ထသဘာဝအားဖြင့် ပုဏ္ဏားဖြစ်သည်၊ အဓိ၊
 ဖြစ်၏၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ပရမတ္ထသဘာဝအားဖြင့်တေဝိဇ္ဇာမည်သည်လည်း၊ နှုတ်

၂-ဒုကနိပါတ်-၅-ဝဂ်-၁၇၀-အင်္ဂါဏိကာသာရန္တီဇေယျရဂါယာ၊ ၄၈၃

ကောစ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ဆေးလျော်အပ် ပြီးသော ကိလေသာရှိသည်
လည်း၊ အမှီးဖြစ်၏၊ သောတ္တိယောစ၊ ပရမတ္ထသဘောအားဖြင့် သောတ္တိယ
မည်သည်လည်း၊ အမှီးဖြစ်၏၊ ဝေဒဂူ၊ သိအပ်သောသစ္စာလေးပါး၏ကမ်း
တဘက်သို့ရောက်ခြင်းကြောင့်ပရမတ္ထအားဖြင့် ဝေဒဂူမည်သည်လည်း၊
အမှီးဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဣတော၊ ဤကာ
လမှ၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ဇာတိမတ္တေန၊ ဇာတ်သဘာဝမျှဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊
ဗုဒ္ဓအားတို့၏၊ သမညာယ၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဗြဟ္မဗန္ဓုနာမ၊ ဗြဟ္မဗန္ဓုမည်
သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗာဟိတပါပတ္တာပန၊ မကောင်းမှုကို ပယ် နှင်ပြီး
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ ဣဒါနိခေါဣဒါနိဇေယချအခါမှသာလျှင်၊ အရ
ဟတ္တာမိဂဓမေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုခြင်းကြောင့်၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထ
အားဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော ဗြာဟ္မဏမည်သည်၊ အမှီးဖြစ်ပေပြီ၊ ဣတိစ၊ ဤသို့
လည်းကောင်း၊ ဣတော၊ ဤဘဝမှ၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဘာပစယကရာနံ၊ ဘာကို
ဆည်းပူးခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ တိဿန္တံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒသင်္ခါ
တာနံ၊ ဗေဒင်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာနံ၊ အတတ်တို့ကို၊ သဏ္ဌေနန၊ ရွတ်
ဖတ်သွယ်သွယ်သရဏ္ဍာပတ်ခြင်းကြောင့်၊ သာမညမတ္တေန၊ သမညမျှဖြင့်၊
တေဝိဇ္ဇောနာမ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်မည်သည်၊ ဟုတော့ ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ
ယချအခါ၌၊ အာသဝက္ခယကရာယ၊ အာသဝေါကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊
ဝိဇ္ဇာယ၊ ဝိဇ္ဇာ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ တိဿန္တံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာနံ၊ ဝိဇ္ဇာ
တို့ကို၊ အမိဂတတ္တာ၊ ရအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရ
မတ္ထသဘောအားဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်မည်သည်
လည်း၊ အမှီးဖြစ်ပေပြီ၊ တဿ၊ ထိုမှတပါး၊ ဣတော၊ ဤကာလမှ၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေး
၌၊ ဘာသာဒဂမိတနိဇ္ဇတ္တိယာ၊ ဘာ သုံးပါး၌ သာယာခြင်းမဂ်မောခြင်း
ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သာမညမတ္တေန၊ အမည်သာမညမျှဖြင့်၊ နှာတကောနာမ၊
ဆေးလျော်ပြီးသည်မည်သည်၊ ဟုတော့ ဖြစ်၍၊ ဒါနိ၊ ယချအခါ၌၊ အဇ္ဈိက
မဂ္ဂင်ဇလေန၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မဂ်တည်းဟူသောရေဖြင့်၊ သု
ဝိက္ခာလိတကိလေသမလတာယ၊ ကောင်းစွာဆေးလျော်အပ်ပြီးသော ကိ
လေသာဟုဆိုအပ်သောအညစ်အကြေးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမတ္ထ
တော၊ ပရမတ္ထသဘာဝအားဖြင့်၊ နှာတကောစ၊ ဆေးလျော်အပ်သည်မည်
သည်လည်း၊ အမှီးဖြစ်၏၊ ဣတော၊ ဤကာလမှ၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အဝိမုတ္တဘ
ဝဿာဒမန္တဏ္ဍေနန၊ လွတ်ခြင်းမရှိသော ဘုံသုံးပါး၌ သာယာတတ်သော
ဗေဒင်ကို သရဏ္ဍာပတ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေါဟာပရမတ္ထတော၊

၄၀၄ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဝေါဘာရမျှဖြင့်၊ သောတ္ထိယောနာမ၊ သောတ္ထိယအမည်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သုဝိရတ္တဘဝဿာဒမ္ပန္နာနေန၊ ကောင်းစွာ
 လွတ်သောထုံသုံးပါး၌သာယာခြင်းရှိသောတရားကို ဆင်ခြင်တတ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထသဘောအားဖြင့်၊ သောတ္ထိယောစ၊
 သောတ္ထိယအမည်ရှိသည်လည်း၊ အမိ၊ မြစ်၏၊ ဣတော၊ ဤအခါမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊
 ရှေး၌၊ အပ္ပဗ္ဗိနိဿဋ္ဌပါပဓမ္မာနံ၊ မစွန့်အပ်သေး သောယုတ်မာညစ်ညမ်း
 ဆိုးဝွမ်းသောအကုသိုလ်ရှိကုန်သော၊ ဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်၏ကမ်း၊ ဇာတက်သို့၊
 ဂတမတ္တေန၊ ရောက်ကာမျှဖြင့်၊ ဝေဒဂူနာမ၊ ဝေဒဂူမည်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝေဒသင်္ခါတေန၊ ဝေဒဟုဆိုအပ်သော၊ မဂ္ဂဉာဏေန၊
 မဂ္ဂဉာဏ်ဖြင့်၊ သံသရမဟောဗာဿ၊ သံသရာတည်းဟူသော ရေအယဉ်
 ဟုထိုအပ်သော၊ ဝေဒဿ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သိအပ်သော၊ စတု
 သစ္စဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရား၏၊ ပါရေတတ္ထာ၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဓိဂတတ္ထာ၊ ရပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရမတ္ထ
 တော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊
 သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ ပြာဟူဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊
 ဥဇ္ဇာရံ၊ မွန်မြတ်သော၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ပဝေဒေသံ၊ ကြားကုန်၏။
 အင်္ဂဏိက ဘာရန္တီဇေယျရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ အင်္ဂဏိကဘာရန္တီဇေယျရ
 ၏ဂါထာအခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၇-ပစ္စယတ္ထေရဂါထာ။

ပဉ္စာဟာဟံပဗ္ဗဇိတောတိအာဒိကာ၊ ပဉ္စာဟာဟံပဗ္ဗဇိတောဤသို့အစ
 ရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
 ပစ္စယတ္ထေရဿ၊ ပစ္စယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယမ္ဗိ၊
 ဤပစ္စယမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ယုရားရှင်တို့၏
 အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကလွန်သော ကုသိုလ်
 အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊
 ဒါနသီလအစရှိသော ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပပိနန္တော၊ ဆည်ပူးသည်ဖြစ်၍၊
 ဣတော၊ ဤတဒ္ဒကပ်က မ္ဘာမှ၊ ဧကနုဂတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲတက မ္ဘာထက်၌၊
 ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၇-ပစ္စယတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၈၅

ချီ၊ဝိညတံ၊သိကြာ၊လိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်ရှိ
 သော်၊ဧကဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ ဝိတတာယနာမ၊ဝိတတာအမည်ရှိသော၊
 နဒိယာ၊မြစ်၏၊တိရေ၊ကင်းနား၌၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ကြွသွားတော်မူသော၊ သတ္တာ
 ရံ၊ဝိပဿီမြိတ်စွာသူရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္တမာနသော၊ကြည်ညို
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊မနုဉ္ဏဒဿနာနိ၊စိတ်ကို နှစ်သက်ဝေတတ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်ရှုချင်တွယ်ရှိကုန်သော၊မဟန္တာနိ၊ ကြီးကုန်သော၊ဥဒုမ္ပရ
 ဗလာနိ၊ရေသမုန်းသီးတို့ကို၊ ဩစိနိတွာ၊ဆွတ်၍၊ ဥပနာမေသိ၊ကပ်ယူ၏၊
 သော၊ထိုအမျိုးကောင်း သားသည်၊ ဘေနုဉ္ဏကဗ္ဗန၊ ထိုကောင်းမှုကံ
 ကြောင့်၊သုဂတိသုယောပ၊သုဂတိတုံတို့၌သာလျှင်၊သံသရန္တော၊ကျင်လည်
 ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမေသိ၊ဘဒ္ဒကပ္ပေ၊ဤဘဒ္ဒကပ်ကန္တာ၌၊ကဿပေဘဂဝတိ၊
 ကဿပမြိတ်စွာသူရားသည်၊လောကော၊လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ပွင့်တော်မူ
 ၍၊ပဝတ္တဝရေမ္မဝဏ္ဏ၊မ္မဝကြာတရားကိုဟောတော်မူပြီးသည်ရှိသော်၊
 ဝေနေယျဇနာနုဂ္ဂဟံ၊ ဝေနေယျကြာသတ္တဝါတို့ကိုပြီးခြောက်ခြင်းကို၊က
 ရောန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊တဿ၊ ထိုကဿပမြိတ်စွာသူရား၏၊ သာသ
 နေ၊သာသနာတော်၌၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ပဋ္ဌပေ
 တွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ အနုယုဉ္ဇန္တော၊ အားထုတ်သည်ရှိ
 သော်၊ဧကဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊သံသာရဒုက္ခံ၊သံသာရာဆင်းရဲကို၊ဝိန္တောတွာ
 ကြံ၍၊အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သဗ္ဗာတသံဝေဂေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော
 ထိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဂရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရေ၊ကျောင်း၌၊ နိသိန္နော၊နေ
 လျက်၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊အပ္ပတွာ၊မရောက်မူ၍၊ ဣတော၊ဤငါ
 ၏နေရာကျောင်းဝိဟာမှ၊နနိက္ခမိဿာမိ၊မတွက်အံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝိတ္တံ၊ဝိတ်
 ကို၊အဓိဗ္ဗာယ၊ မိဋ္ဌာနိသမ္ပုဆောက်တည်ပြု၍၊ ဝါယမန္တော၊ အားထုတ်
 သည်ရှိသော်၊ဉာဏဿ၊ပါရမီဉာဏ်သန္တာရ၏၊ အပရိပက္ကတ္တာ၊မရင့်သေး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို ဥဿုက္ကာပေတု၊အားထုတ်
 စေခြင်းငှါ၊နာသက္ခိ၊မတတ်နိုင်သော၊ ထိုပစ္စယမထေရ်သည်၊ကာလကံ
 ရိတွာ၊သေ၍၊ဧဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ကျင်
 လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမေသိ၊ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ မြိတ်စွာသူရား
 ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရောဟိတနဝရေ၊ရောဟိတမြို့၌၊ ခတ္တိယကုဿေ၊
 ခင်းမျိုး၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ဖြစ်၍၊ပစ္စယောတိလန္တနာမော၊ ပစ္စယဟုရအင်သော
 အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝယပ္ပတ္တော၊တဆွဲခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်ရောက်
 သည်ရှိသော်၊ ဝိတုအတ္တယေန၊ အဘသေလွန်သဖြင့်၊ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌၊

၄၈၆ . ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ပထိဗ္ဗိတော၊ တညသညဖြစ်၍၊ ကောဒိဝသံ၊ တနေသန္တ၊ မဟာရာဇဗလီ၊ စတု
မဟာရာဇနတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့အား ဗာလိနတ်စာပူဇော်ခြင်းကို။
ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အာရတ္တိ၊ အားထုတ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ မဟာဇနော၊
လူများအပေါင်းသည်။ သန္နိပတိ၊ စည်းဝေး၏၊ တထိ၊ သမာဂမေးထို
အစည်းအဝေး၌၊ တဿ၊ ထိုပစ္စယမင်း၏၊ ပဿဒသံဇနနတ္ထံ၊ ကြည်ညို
ခြင်းကိုကောင်းစွာဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာဇ
နဿ၊ လူများအပေါင်း၏၊ ပေက္ခန္တိသေဝ၊ ရှုကြည့်စဉ်ပင်လျှင်၊ အာကာ
သေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဝေဿဝဏေန၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊
တန်ဆင်းအပ်သော၊ ရတနာမယကုဇာဂါရေ၊ ရတနာမျိုးအပေါင်းတို့ဖြင့်
ပြီးသောစူးလစ်မွန်းချွန်တပ်သောပြာသာဒ်၌၊ ရတနာမယသိဟာသနေ၊ ရ
တနာတို့ဖြင့်ပြီးသောခြင်္သေ့ခုံသောပလ္လင်၌၊ နိသိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊
တရားတော်ကို၊ ဧဓေသသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ မဟာဇနကာယဿ၊ များစွာ
သောလူအပေါင်း၏၊ ဓမ္မာဘိသယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်း
သည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားဧဓသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊
ကြားနာရ၍၊ ပဗ္ဗယရာဇာဝိ၊ ပစ္စယမင်းသည်လည်း၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ပ
ဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဝုရိမဟေတုသံစောဒိတော၊ ကုသိုလ်အကြောင်းကံ
ဟောင်းရည်ညွှန်းတိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ သော၊ ထို
ပစ္စယမင်းသည်၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုပြီးသည်
ဖြစ်၍၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ပဒိုညံ့၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ အကာသိယ
ထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတိုင်း၊ ပဒိုညံ့၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ကတော၊ ငြိမ်း၊ ဝိဟာရံ၊
ကျောင်းတွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝေုတော၊ ပွား
စေ၍၊ ဥာဏဿ၊ ပါရမီဥာဏသန္တာရ၏၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်မာခြင်းသို့၊ ဂတတ္တာ၊
ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခန့်ပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏ်၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဥဒုမ္ပရ
ဒါယကမထေရ်၏အပဒါန၌။ ။

ဝိတတာနဒိယာ၊ ဝိတတာအမည်ရှိသောဖြစ်၏၊ ဟိရေ၊ ကင်း၌၊ ဝုရိသုတ္တ
မော၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဝိရေဇံ၊ ဘိလေ
သာမြို့ကင်းဝေးတော်မူသော၊ ကေဂ္ဂံ၊ တည်ကြည်သော၊ သုသမာဟိတံ၊
ကောင်းစွာပြောထားအပ်သောသမာဓိရှိသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား
ကို၊ အဒ္ဓသ၊ ဖူးမြင်ရပြီး၊ ပဿန္တိ၊ ရွာ၊ ကြည်ညိုသော၊ ဝိတံ၊ ရှိသည်ဖြစ်

၍၊ သုမနေ၊ နှလုံးမနောကံဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒုမ္မရေဖလံ၊ ရေသမန်း
 သီးကို၊ ဂပ္ပမ္ဘောဝင်ယူ၍၊ အည္ဗလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတုာနု၊ မြောက်
 ချီ၍၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါယိ၊
 ကပ်လျှိုး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကနုတကဗ္ဗေ၊ ကိုးဆွဲတ
 ကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဟံ
 ဖလံ၊ အကြင်ရေသမန်းသီးကို၊ အဒမိ၊ ကပ်လျှိုးပြီးတော့နုကဗ္ဗေ၊ ထိုကောင်း
 မှုကံကြောင့်၊ နုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရတူး၊ ဣဒံ၊ ဤ
 သို့အပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်း တည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဖလဒါ
 နဿ၊ ရေသမန်သီးလျှင်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ ဣမိဘဒ္ဒက
 ကဗ္ဗေ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌၊ သံဝိဂ္ဂတရမာနသော၊ လွန်စွာလန့်ထိတ်သော
 နှလုံးမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗ
 ဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီး၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရ
 ဟန်းပြုသည်၊ သန္တော၊ ဖြစ်၍၊ ဘာဝနံ၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာကို၊ အနု
 ယုတ္တိသံ၊ အားထုတ်အံ့၊ ဥတ္တမတ္တံ၊ မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 အသမ္ပတ္တော၊ မရောက်ဖူး၊ ဝိဟာရာ၊ နေရာကျောင်းမှ၊ နနိက္ခမိသာမမေ
 ထွက်တော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာနသံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာသို့ စေလွှတ်သော
 စိတ်ကို၊ ကတွာနု၊ ဆောက်တည်သည်ရှိသော်၊ တာဝဒေ၊ ထိုဆောက်တည်
 စဉ်အထာအတွင်း၌၊ ပတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်၊ နစအဓိ၊ မဖြစ်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌မူကား၊ ဥာဏသပန၊ ပါရုဖိ
 ဥာဏသမ္ဘာကံ၏ကား၊ ပရိပါကေန၊ ရင့်ကျက်ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗုတော၊ ကိ
 လေသာသိန်းသဖြင့် ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်၏၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊
 အတ္တတံ၊ ရတေခြင်းမရှိသော၊ ပဒံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏အကြောင်းဖြစ်သော ဌာ
 နံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ဗုဒ္ဓိတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
 ရောက်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်ရပေပြီ၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာ
 တို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ ဖျတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီးပေ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာ
 သနံ၊ အစိုးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
 ဧဟာအပ်၏။

အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာပန၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ အတ္တနေ၊
 မိမိ၏၊ ပဗ္ဗိပတ္တိ၊ အကျင့်ကို၊ ကိတ္တနုမေနေ၊ ကြားခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊
 အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရေန္တော၊ ကြားလိုရကား၊ ပဗ္ဗာဟာဟံပဗ္ဗ

၄၀၀ ထေရ်ရက်သောအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဇိတောပ။ ကာဟံဗုဒ္ဓဿသာသနန္တိ။ ပဉ္စာဟာဟံပဗ္ဗဇိတောပ။ ကာဟံ
 ဗုဒ္ဓဿသာသနံဟူ၍၊ ဣမာတိဿသာဂါထာ၊ ဤသုံးဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
 သိ၊ ရွတ်ဆို တော်မူ၏။ အပ္ပတ္တ မာနသော၊ အရဟတ္တမဂ် စိတ်သို့မ
 ရောက်သေးသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှ၊ ပဉ္စာ
 ဟော၊ ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ နိဗ္ဗိတော၊ သေခအဖြစ်ဖြင့်ပြီးဆုံးခြင်းသို့
 ရောက်၏၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းငယ်တိုက်ခန်းသို့၊ ပရိဗ္ဗဿ၊ ဝင်သော၊ မေး၊ ငါ
 အား၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ပဏိမိ၊ ဆောက်တည် တောင့်တခြင်းသည်၊
 အဟုအဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဏှာသလ္လေ၊ နှလုံးအတွင်း၌၊ ရှူးဝင်သော
 တဏှာတည်းဟူသောသြောင့်တသင်းကို၊ အနုဟတော၊ မနွှတ်မရှားမီ၊ နာ
 သိသံ၊ အလုံးစုံသောဘောဇဉ်ငါးပါးကိုမစားပြီးနိဝိဓိဿာမိ၊ အလုံးစုံသော
 သောက်ဘွယ်ကိုငါမသောက်ပြီး၊ ဝိဟာရတော၊ ဤငါနေသောကျောင်း
 မှ၊ နနိက္ခမေ၊ ငါမထွက်ပြီး၊ ပဿမ္မိ၊ ငါ့ကိုယ်၏ နံပါးနှစ်ဘက်တို့တွင်တ
 ဘက်သော နံပါးကိုမျှလည်း၊ နနိပါတိသံ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းကိုပယ်
 ဖျောက်သည်၏အစွမ်းကိုထား၍တဘက်သောနံပါးမျှဖြင့်လည်းမချမအိပ်
 ပြီ။ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝိဟရတော၊ နေသော၊ တဿမေ၊ ထိုငါ၏၊ ဝိရိယပရက္က
 မံ၊ ဝါယမဖြင့်လုံ့လအားထုတ်ခြင်းကို၊ ပဿ၊ ရှုကြပါကုန်၊ တိဿော၊ သုံး
 ပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ လျှောက်ပတ်စွာသိအပ်ကုန်ပြီး၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြု
 ကျင့်ရပေပြီ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပဉ္စာဟာဟံပဗ္ဗဇိတောတိ၊ ပဉ္စာဟာဟံပဗ္ဗဇိတော
 ဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဉ္စာဟော၊ ငါးရက်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရ
 ဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ပဉ္စာဟော၊ ငါးရက်မြောက်
 သောနေ့၌သေခအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ပဗ္ဗဇိတဗိဝသတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့
 ရောက်သောနေ့မှ၊ ပဉ္စမောအဟော၊ ငါးရက်မြောက်သောနေ့သည်၊ နိဗ္ဗိ
 တော၊ အပြီးသို့ရောက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊
 သေခေါအပ္ပတ္တမာနသောတိ၊ သေခေါအပ္ပတ္တမာနသောဟူသည်ကား၊ အဓိ
 သိလသိက္ခာဒိနံ၊ အဓိသိလသိက္ခာအဓိပိတ္တသိက္ခာအဓိပညာသိက္ခာတို့ကို၊
 သိက္ခတော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ သေခေါ၊ သေခမည်၏၊ အနဝ
 သေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ မာနံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသောမာန
 ကို၊ သိယတိ၊ ကောင်းစွာဖြတ်တတ်၏၊ သမုန္တိန္ဒတိ၊ ကောင်းစွာဖြတ်တတ်
 ၍၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ မာနသော၊ မာနသမည်၏၊ မာနသံ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို

၃-တိဿနိပါယ်- ၁-ဗုဒ္ဓမဂ္ဂ- ၁၂၀-ပစ္စယမတ္တမုတိလော- ၄၀၉

ဖြစ်စေတော်သောစိတ်၊ တံအရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ္ဂံကိုကား၊ ဧဝော
 န၊ ထိုသောအဖြစ်ဖြင့်၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မရောက်သောသော၊ ဧဝော၊ ထိုအရဟတ္တ
 မဂ္ဂံသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ထို၊ ကြောင့်၊ အပ္ပတ္တမာနသော၊ အပ္ပတ္တမာနသ
 မည်၏၊ ဝိဟာရံမေပဝိဋ္ဌဿ၊ စေတသောပဏိမိအဟူတိ၊ ဝိဟာရံမေပဝိ
 ဋ္ဌဿ၊ စေတသောပဏိမိအဟူပုသညံကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဿနကပိဟာရံ၊
 နေသောကျောင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဩဝရကံ၊ တိုက်ခမ်းသို့၊ ပဝိဋ္ဌဿ၊ ဝင်
 သည်၊ သတော၊ ဖြစ်လျက်၊ သောသော၊ သောဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါအား၊ ဧဝရှု
 ပေါ၊ ဤသို့သတောရှိသော၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုတ္တဝေနာကာရော၊ ဆိုလတ္တံ့၊
 သောအခြင်းအရာရှိသော၊ စေတောပဏိမိ၊ စိတ်၏ဆောက်တည်ခြင်း
 သည်၊ အဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာ၊ ငါသည်၊ ဝိဗ္ဗန္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဏိဟံ
 တံ၊ တောင့်တအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 နာသိဿန္တိ၊ အာဒိနာ၊ နာသိသံ၊ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိတ္တပဏိမိ၊ စိတ်ကို
 ထားခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နာသိသန္တိ၊ နာသိသံဟူ
 သည်ကား၊ မမေ၊ ငါ၏၊ ဟဒယပတေ၊ နှလုံးအတွင်း၌ဖြစ်သော၊ တဏှာ
 သလ္လ၊ တဏှာတည်းဟူသောညွှန်းတမ်းကို၊ အနုဟတေ၊ မပတ်မ
 ထုတ်မနှုတ်ရသေးသည်ရှိသော်၊ အနုဉ္စတေ၊ မပတ်မထုတ် မနှုတ်ရသေး
 သည်ရှိသော်၊ ယံကိပ္ပိတောစနံ၊ အလုံးစုံသောသောဇဉ်ကို၊ နာရုဋ္ဌိဿံ၊ ငါ
 စေားတော့အံ့၊ နာရုဋ္ဌိဿာမိ၊ ငါမစေားတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဝဇ္ဇသု၊
 အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အင်၏၊ နပိဝိသော၊ မိဟိ၊ နပိဝိသော
 မိဟူသည်ကား၊ ယံကိပ္ပိ၊ အလုံးစုံသော၊ မိတဗ္ဗံ၊ သောကိဗ္ဗတံဟူ၊ နပိ
 ဝိသောမိ၊ ငါမသောက်တော့အံ့၊ ဝိဟာရတောနနိက္ခမေတိ၊ ဝိဟာရတောန
 နိက္ခမေဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မဟာ၊ ငါသည်၊ ဣမသ္မာနိသိန္နံ
 ဂဟ္တတေ၊ ဤနေရာတိုက်ခမ်းမှူးနနိက္ခမေယျ၊ မထွက်၊ ရှေးနာရိပဿနိပါ
 တိဿန္တိ၊ နာရိပဿနိပါတိဿံဟူသည်ကား၊ မမေ၊ ငါ၏၊ သရီရဿ၊ ကိုယ်
 ၏၊ ဧဝပဿေသုနံ၊ ပါးနှစ်သက်တို့တွင်၊ ဧကမ္ဘိပဿံ၊ တသက်သောနံ၊
 နံတောင်ကိုမျှသည်၊ ကာယကိလမေယဝိနေဒနတ္ထံ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းကို
 ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ နနိပါတိဿံ၊ မချတော့အံ့၊ ဧကပဿနပိ၊ တသက်သော
 နံပါးမျှဖြင့်သည်၊ နနိပ္ပဇ္ဇိဿာမိ၊ မအိပ်တော့အံ့၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဿမေဝံဝိဟာရတောတိ၊ တဿမေဝံဝိဟာရ
 တောဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဗ္ဗန္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဏိဟေယံ၊ ဆောက်တည်
 ၍၊ ဒဋ္ဌံ၊ ဖြစ်၊ ဝိရိယာမိဋ္ဌာနံ၊ ဝိရိယအမိဋ္ဌာန်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿ

၄၆၀ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

နာနုယောဂဝသေန၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို အာနိတလဲလဲ အားထုတ်
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိပာရေတော၊ နေသော၊ တဿမေ၊ ထိုငါအား၊
 ပဿဝိရိယပရက္ကမန္တိ၊ ပဿဝိရိယပရက္ကမံ ဟူသည်ကား၊ ဝိမိနာ၊ အစီ
 အရင်ဖြင့်၊ ဤရေတဗ္ဗတော၊ ပြီးစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရိယံ၊
 ဝိရိယမည်၏၊ ပရံ၊ ကဲလွန်သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်အရာသို့၊ အက္ကမတော၊
 ရောက်တတ်သွားတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရက္ကမောတိစ၊ ပရက္ကမ
 ဟူ၍လည်း၊ လစ္ဆနာမံ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ ဥဿောဋ္ဌိဘူတံ၊ အား
 ထုတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝါယာမံ၊ လုံ့လကို၊ ပဿ၊ သိကြပါလော၊
 ဇာနာတိ၊ သိကြပါလော၊ ယဿ၊ အကြင်လုံ့လဝိရိယ၏၊ အာနုဘာဝေနပန
 အာနုဘော်ကြောင့်ကား၊ မယာ ငါသည်၊ တိဿောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာ
 တို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြုရပေကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤဂါ
 ထာဝုဒ်သည်၊ ဝုတ္တတ္ထမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း
 ပစ္စယတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ပစ္စယမထေရ်၏ဂါထာအခွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၇၂-ဗာကုလတ္ထေရဂါထာ။

ယောဝုဗ္ဗေကရဏီယာနိတိအာဒိကာ၊ ယောဝုဗ္ဗေကရဏီယာနိဋ္ဌိသို့အစရှိ
 သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဗာ
 ကုလတ္ထေရဿ၊ ဗာကုလမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယဋ္ဌိ၊ ဤ
 ဗာကုလမထေရ်သည်လည်း၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ဣတော၊
 ဤငါတို့နေရာကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကပ္ပသတသဟဿာမိ၊ ကဿ၊ ကမ္ဘာတသိန်း
 အလွန်ရှိသော၊ အသင်္ချေယျဿ၊ အသင်္ချေယျကပ်၏၊ မတ္တကေ၊ အထက်၌၊
 အနောမဒသိဿ၊ အနောမဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ဝုရေတရမေဝ၊ မပွင့်မီကပင်လျှင်၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏား
 မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်ခြောက် အရူယ်
 ရောက်သည်ရှိသော်၊ တယောဗေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်
 ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပုံသောဗေဒင်တို့၌၊ သာရံ၊ အနှစ်သာရကို၊ အပ္ပဿန္တော၊
 မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပရာယိကတ္ထံ၊ တလွန်လောက၌ဖြစ်သောအကျိုးစီး
 ပွားကို၊ ဂဇေသိဿာမိ၊ ရှာဖွေတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဣသိပဗ္ဗန္တံ၊

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၇ ၂-ဗာကုလတ္ထေရဂါယာ၊ ၄၆၀

ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်၊ ဝဇ္ဇာဘိညော၊ ငါးပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်။ အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘိ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်ကိုသေသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ်၊ ဘုရားပွင့်တော်မူသည်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သက္က၊ သန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သတွ၊ ကြားနာရ၍၊ သရဏောသု၊ သရဏဂုံတို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ သက္က၊ အနာမဒေသိ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥဒရာဗာဓေ၊ ဝမ်းအနာသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အရညတော၊ တောမှ၊ သေသန္တာနိ၊ ဆေးဘို့ကို၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ တံ၊ ထိုဝမ်းအနာကို၊ ဂူပသမေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၌၊ အာရောဂျက္ခာယ၊ အနာကင်းစေခြင်းငှါ၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဇရိဏာမေတွာ၊ ရင့်စေ၍၊ တတော၊ ထိုကိပ်အဖြစ်မှ၊ စုတော၊ စုတေခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကံအသင်္ချေယျံ၊ တခုသောကမ္ဘာအသင်္ချေတို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓကာလေ၊ ပဒုမုတ္တမြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌၊ ဟံသာဝတိနဂရေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ ကုလဂေဟ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လာ၏။ ဧကံဘိက္ခု၊ တသယာကံသောရဟန်းကို၊ အပ္ပါဗာဓာနံ၊ နည်းသောအနာရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာန၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပန္တံ၊ ထားတော်မူသော။ သက္က၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မျိုးမြင်ရ၍၊ သယံ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောဗာကုလမထေရ်သည်။ တံဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာအထူးကို၊ အာကဏ်န္တော၊ လိုချင်တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ဥပပိနိတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ သုဂတိသုယော၊ သုဂတိတို့၌သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ပွင့်တော်မူသည်မှ၊ ဝုရေတရမေဝ၊ ရှေးမဆူကပင်လျှင်၊ ဗန္ဓုမဟိနဂရေ၊ ဗန္ဓုမဟိမြို့၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ပုရိမနပေနေဝ၊ ရှေးဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဣသိပဇ္ဇန္တံ၊ ရသေ့ရဟန် အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ ဈာနလာဘိ၊ ဈာန်ရသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌၊ ဝသန္တော၊ နေစဉ်၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ်၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား၏ပွင့်တော်မူကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သက္က၊

ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့။ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍။ ဓမ္မံ၊
တရားကို။ သုတွာ၊ ကြားနာ၍။ သရဏေသု၊ သရဂုံသုံးပါးတို့၌။ ပတိဗ္ဗိတော၊
တည်သည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝိဏသုပ္ပိကရောဂေ၊ မြက်ကိုင်း
ပန်းနှင့်တူသော။ ဖြူသောရောဂါသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထို
ရောဂါကို။ ဂူပသမေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ တတ္ထ၊ ထိုဘဝ၌။ ယာဝတာပသကံ၊
အသက်ထက်ဆုံး၊ ဌတွာ၊ တည်၍။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊ စုတေခဲ့
သည်ရှိသော်။ ဗြဟ္မဇောကော၊ ဗြဟ္မပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဧကနဂုတိ
ကဗ္ဗေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌။
သံသရဇန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍။ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်
ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌။ ဗာရာ
ဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။
ဗာရာဏသီ၊ အိမ်အလယ်နှောင်လူ၏ဘောင်ကို။ ဝသန္တော၊ စိုးအုပ်၍နေ
သည်ရှိသော်။ ဧကံ၊ တဆောင်သော။ ဇိဗ္ဗန္တံ၊ ဆွေးမြေ့သော။ ဝိနဿမာနံ၊
ပျက်စီးလေပြီးသော။ မဟာဝိဟာရံ၊ ကောင်းကြီးကို။ ဒိသွာ၊ ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊
ထိုကျောင်းတိုက်၌။ ဥပေါသထာဂါရာဒိကံ၊ ဥပုသ်အိမ်သိမ်ကျောင်းအစ
သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ အာဝသထံ၊ အိမ်ရာနေရာကို။ ကာရေတွာ၊ ပြု
စေ၍။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းတိုက်၌။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို။ ပဋိယာဓေတွာ၊ စီရင်၍။ ယာဝဇီဝံ၊
အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍။ ဧကံ
ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့၏တရသောအကြား၌။ ဒေဝမနုဿေသု၊
နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရဇန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်။ အဋ္ဌာကံ၊
ငါတို့၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပ္ပတ္တိတော၊ ပွင့်တော်မူသည်မှ။
ပုရတရဓေ၊ ရှေးဦးမဆူကပင်လျှင်။ ကောသမ္ဘိယံ၊ ကောသမ္ဘိပြည်၌။
သေဗ္ဗိဂေဟေ၊ သူဌေးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူငယ်ကို။ အာရော
ဂံဘာဝါယ၊ အနာကင်းစေခြင်း။ အကျိုးငှါ။ မဟာယမနာယ၊ မဟာယ
မနာဖြစ်၍။ နာဝိယမာနော၊ ရေချိုးသည်ရှိသော်။ ဓာတိဟတ္ထတော၊ နို့
ထိန်းကျွန်မ၏လက်မှ။ မန္တေန၊ ငါးသည်။ ဂိယိတော၊ မျှအပ်သည်ရှိသော်။
မန္တေ၊ ငါသည်။ ကောဝုပ္ပဟတ္ထဂတော၊ တငါ၏လက်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။
ဗာရာဏသီသေဗ္ဗိဘာရိယာ၊ ဗာရာဏသီသူဌေးမယားသည်။ ဝိတ္တိဏိတွာ၊
ဝယ်၍။ ဝေတိတော၊ ယူသည်ရှိသော်။ ပာလိယမာနေဝိ၊ ခွဲသော်လည်း။ အရော
ဂေါယေဝ၊ အနာမရှိသည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တာယ၊ ထိုသူဌေး

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၇၂-ဗာကုကတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၆၃

မယားသည်၊ ပုတ္တောတိ၊ သားဟူသော အမှတ်သည် ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍
 ပေါသိယမာနော၊ မွေးကျေးသည်ရှိသော်၊ တံပဝတ္တိံ။ ထိုအကြောင်းကို
 ကား၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဇနကေဟိ၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ မာတာပိတုဟိ၊
 အမိအဘာဘို့သည်၊ အယံ၊ ဤသို့လည်း၊ အဋ္ဌကံ၊ ငါတို့၏၊ ပုတ္တော၊
 သားတည်း၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးကြကုန်လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အနုယောဂေ၊ စိစစ်ခြင်းသို့၊ ဂတေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ရညာ၊ ဗာ
 ရဏသိမင်းသည်၊ ဥဘယေသန္တိ၊ နှစ်ဦးသောသူတို့နှင့်လည်း၊ သာဓာရ
 ဏော၊ ဆက်ဆံသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္နိကုလသနံ၊ အမျိုးနှစ်
 ဦးတို့၏၊ ဒါယာဒဘာဝေန၊ အမွေခံ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယံ၊ တရားအဆုံး
 အဖြတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌပိတတ္ထော၊ ထားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗာ
 ကုသောတိ လဉ္စနာမော၊ ဗာကုလဟု ရအပ်သော အမည်ရှိသည် ဖြစ်၍၊
 ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်မြောက်အရှယ်ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 မဟာသိ၊ ကြီးစွာသော၊ သမ္ပတ္တိံ။ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တော၊ ခံ
 စားစဉ်၊ အသိတိကော၊ အသက်ရှစ်ဆယ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္တု
 သန္တိကေ၊ ငြိတ်စွာတရား၏အထံတော်၌၊ ခမ္ဘံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ
 ၍၊ ပဗ္ဗိလဉ္စသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု
 ၍၊ သတ္တာဟမေဝ၊ ခုနစ်မျက်မျှသည်သာလျှင်၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ အဗ္ဗမေအရုဏေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်နေအရုဏ်သည်၊ ဥဗ္ဗ
 တေ၊ တက်သည်ရှိသော်၊ သဟပဗ္ဗိသန္တိဒါဟိ၊ လေးပါးသောပဗ္ဗိသန္တိဒါ
 နှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပိ၊ ပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဗာကုလမထေရ်၏အပဒါနှင့်၊ ။

☞ ဟိမဝန္တဿ၊ ဟိမဝန္တာ၏၊ အဝိဉ္ဇူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ သော
 သိတောနာမ၊ သောသိတအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတောင်၌၊ မဟံ၊ ငါသည်၊ သဟသိဿဟိ၊ တပည့်တို့နှင့်
 တကွ၊ သုကတော၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ အဿမေ၊ သင်ခမ်းကျောင်း
 ကို၊ မာပိတော၊ မန်ဆင်းအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်ခမ်းကျောင်း၌၊ ပါဒပါ
 စ၊ သစ်ပင်တို့သည်လည်း၊ ဗဟူ၊ များကုန်၏၊ သိန္နု၊ ငါရိတာ၊ ရေအုပ်နှံပင်
 တို့သည်၊ ပုပ္ဖိတာ၊ ပွင့်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်ခမ်းကျောင်း၌၊ ကဝိဋ္ဌာစ၊ သီး
 ပင်တို့သည်လည်း၊ ဗဟူ၊ များကုန်၏၊ ဇိဝဇိဝကာ၊ သယ်ခေါင်ရန်းပန်းတို့
 သည်၊ ပုပ္ဖိတာ၊ ပွင့်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်ခမ်းကျောင်း၌၊ နိဂုဏ္ဍိယော၊ ဆိပ်
 လူးညိုတို့သည်၊ ဗဟူ၊ များကုန်၏၊ ပဒရာစ၊ ဒိမ်ဆီသီးတို့သည်လည်း

၄၆၄ လေရဂါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ၊

ကောင်း၊ အမလကာနိဿယ၊ ရှစ်သျှားပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗာရသကာ
 စ၊ မက်သက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အလောဗုစ၊ ဗူးတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ပုဏ္ဏရိကာ၊ သရက်ဖြူပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဋိတာ၊ ပွင့်
 ကုန်၏၊ အာဠကာ၊ ဝဲတက်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဗေဠိကာ၊
 ဥသျှစ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်ခမ်းကျောင်း၌၊ ဗဟု၊ များ
 ကုန်၏၊ ကဒ၊ စ၊ ဌက်ပျောပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မာတုလုဂီကာစ၊
 ရှောက်ချိုပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟာနါမ၊ စ၊ ဆီးဆောင်းပင်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်ခမ်းကျောင်း၌၊ ဗဟု၊ များကုန်၏၊ အဇ္ဈ၊
 နာစ၊ ဗောက်ကြို့ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပိယဂိုကာ၊ ဥပါသကာပင်တို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ကောသမ္ဘ၊ ကြို့ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သဠ
 လာ၊ ထင်းရှူးပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာ၊ မအူပင်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ နိဂြောဓာစ၊ ပြည်ညောင်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကဝိတ္ထနာစ၊
 ညောင်ကြိုင်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ အဿမော၊ သင်ခမ်း
 ကျောင်းသည်၊ ဧဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သထိဿာ၊
 တပည့်တို့နှင့်တကွ၊ တဟိ၊ ထိုသင်ခမ်းကျောင်း၌၊ ဝသိ၊ နေပြီ၊ သယမ္ဘူ၊
 အလိုလိုဖြစ်တော်မူသော၊ လောကနာယကော၊ လောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်
 တော်မူတတ်သော၊ အနာမဒဿိဇာဂဂါ၊ အနာမဒဿိ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပနိသလ္လ္လာနံ၊ ကိုယ်တော်တည်းကံနိုးတော်မူခြင်းကို၊ ဂဝေသိ၊ ရှာ
 မှီးလျက်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အဿမံ၊ သင်ခမ်းကျောင်းသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်၏၊
 ဥပဂတဗ္ဗ၊ ကပ်တော်မူသည်လည်းဖြစ်သော၊ မဟာဝိရံ၊ ကြီးသောလုံ့လ
 ရှိတော်မူသော၊ မဟာယသံ၊ များသောအခြံအရံရှိတော်မူသော၊ အနာမ
 ဒဿိ၊ အနာမဒဿိ အမည်တော်ရှိသော၊ လောကနာယဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ ခဏေန၊ တခဏခြင်းဖြင့်၊ ဝါတာဗာဓော၊ လောနာသည်၊ သမုဠ
 ဟိ၊ ထသတည်း၊ အရညမ္ဘိ၊ တော၌၊ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သည်ရှိ
 သော်၊ လောကနာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မူးမြင်ရပြီ၊ စက္ခုမန္တံ၊
 စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော၊ မဟာယသံ၊ များသောအခြံအရံ ရှိတော်မူ
 သော၊ သမ္မုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပဂတိံ၊ ကပ်၍၊ ဣရိယဉ္ဇာဝိ၊ အမူ
 အရာကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသံသယံ
 ဟိ၊ အသံသယံဝေ၊ အကြွင်းမဲ့သာလျှင်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ ဗျာဓိ၊ အနာသည်၊ ဥပပစ္စာ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း၊ ဣတိ ဤသို့၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပလက္ခေမိ၊ မှတ်၏၊ မမထိဿာနံ၊ ငါတပည့်တို့၏၊

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၇၂-ဗာကုလတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၆၅

သန္တိကော၊ အထံဋ္ဌ၊ ခိပ္ပံလျှင်စွာ၊ မမ၊ ငါ၏၊ အသမံ၊ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့၊
အာဂန္တိံ၊ လာပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘောသန္တံ၊ ဆေးကို၊ ကတ္တု၊ ကာမော၊ ပြုလို
သည်ဖြစ်၍၊ တဒ၊ ထိုအခါ၌၊ သိဿ၊ တပည့်တို့ကို၊ အာမန္တယိံ၊ ခေါ်ပြီး၊
မမ၊ ငါ၏၊ ဝါကု၊ စကားကို၊ ပဗ္ဗိသုတု၊ ကြား၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
သိဿ၊ တပည့်တို့သည်၊ သင်္ခါရဝါ၊ ရှိသေခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မမံ၊ ငါ
ကို၊ သတ္တု၊ ဂါရဝတာ၊ ဆရာ၌ရှိသေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းတည်း
သန္တိပတိံ၊ သုစည်းဝေးကုန်၏၊ ခိပ္ပံလျှင်စွာ၊ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်သို့၊ အာရုပ္ပ၊
တက်၍၊ သဗ္ဗေသမံ၊ ခပ်သိမ်းသောဆေးကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အကာသိံ၊
ပြုပြီးပါနီယယောဂံ၊ ရေဖျော်သည်ကို၊ ကတ္တု၊ ပြု၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓ
သေဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါသိံ၊ ကပ်လျှပြီး၊ မဟာဝီရေ၊ ကြီးသော
လုံးလှံတော်မူသော၊ သဗ္ဗလောကဂ္ဂနာယကော၊ ခပ်သိမ်းသောလောက
ထက်မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိဘုတ္တေ၊ သုံးဆောင်တော်မူ
သည်ရှိသော်၊ ခိပ္ပံလျှင်စွာ၊ သုဂဏ္ဌဿ၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူ
တတ်သော၊ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါတော၊ လေနာသည်၊ ဝူပသမိ
တြိမ်းလေ၏၊ ပဿန္ဓဇရထံ၊ ငြိမ်းသောပူပန်ခြင်းရှိသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
၍၊ အနာမဒေသိ၊ အနာမဒေသိအမည်တော်ရှိသော၊ မဟာယသော၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ သကာသနေ၊ ကိုယ်တော်နေရာ၌၊ နိသိဒိတ္တာ၊ နေတော်မူ၍၊
ဣဒါဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသထ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယော၊ အ
ကြင်သူသည်၊ မမ၊ ငါဘုရားအား၊ ဘောသန္တံ၊ ဆေးကို၊ ပါဒါသိ၊ လှူ၏၊ မမ၊
ငါ၏၊ ဗျာဓိဉ္စ၊ လေနာရောဂါကိုလည်း၊ သမယိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ တံ၊ ထိုသူကို၊
အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ကြားအံ့၊ ဘာသတော၊ ဟောတော်
မူသော၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုဏ္ဍာထ၊ နာကြကုန်လော့၊ ကဗ္ဗ
သတသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်၌၊
ရမိဿတိ၊ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ တုရိယေ၊ တုရိယာတို့ကို၊ ဝါဒိတေ၊ တီးအပ်
သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊
မောဒိဿတိ၊ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည်သို့၊ အာဂန္တော၊
လာ၍၊ သုတ္တမူလေန၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုအကြောင်းရင်းသည်၊ စောဒိတော၊
တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သဟဿက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တထောင်တိုင်တိုင်၊
ရာဇဝတ္ထဝတ္ထိ၊ စကြာမင်းသည်၊ ဘဒိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပဉ္စပညာသ
ကပ္ပမ္ပိ၊ ငါးဆဲ့ငါးကမ္ဘာထက်၌၊ စာတုရန္တော၊ သမုဒ္ဒရာအဆုံးရှိသော၊ ဝိဇိ
တာဝီ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်သည်ရှိသော၊ ဓမ္မမဏ္ဍဿ၊ ဓမ္မတကျွန်း

၄၈၆ လေရက်လာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

လုံးကို၊ ဣသဝရော၊ အစိုးရတော်မူသော၊ အနာမောနာမစက္ကိယော၊ အနာမအမည်ရှိသောမင်းသည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်းစေတတ်သော၊ မဟာဗ္ဗလော၊ များသောစစ်သည်ဗိုလ်ပါရှိသော၊ တာဝတိံသော၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကိုလည်း၊ ခေါတောတွာ၊ ချောက်ချားစေ၍၊ ဣသဝရံ၊ အစိုးရခြင်းကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဒေဝဘူတော၊ နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ မနုဿော၊ လူသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပါမာဓော၊ နည်းသောအနာရှိသည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပရိဂ္ဂဟံ၊ ဥစ္စာကို၊ ပိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြံ့၍၊ လောကော၊ လောက၌၊ ဗျာဓိံ၊ အနာကို၊ တရိဿတိ၊ လွန်မြောက်လတ္တံ့၊ ဣတော၊ ဤငါအနာမဒဿိပွင့်ရာသာရကပ်မှ၊ အပရိမေယျ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ ကဠေ၊ လေသင်္ချေနှင့်ကပ်တသိန်းထက်၌၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ပန္နော၊ ဩက္ကာက အမျိုး၌ဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်ရှိသော၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကော၊ လောက၌၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တဿ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်၊ ဩရသော၊ ရင်၌ဖြစ်သည်၊ ဓမ္မနိဗ္ဗိတော၊ တရားဖြင့်ဖန်ဆင်းအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသဝေ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ငြိမ်းရလတ္တံ့၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာပယိတွာန၊ ဖျတ်ကြည်း၍၊ တဏှာသောတံ၊ တဏှာတည်းဟူသောအယဉ်ကို၊ တရိဿတိ၊ ကူးမြောက်လတ္တံ့၊ ဗာကုလောနာမနာမေန၊ ဗာကုလဟူသောအမည်ဖြင့်၊ သတ္ထု၊ သာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သားသည်၊ ဟေသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို၊ အဘိညာယ၊ သိတော်မူ၍၊ သက္ခပုဂ္ဂေါ၊ သာကီဝန်မင်းတို့၏၊ ရှေ့သွားဖြစ်တော်မူသော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိဝိဒိတွာ၊ ထိုင်တော်မူ၍၊ တေဒဂ္ဂေ၊ တေဒဂ်အရာ၌၊ ဌပေဿတိ၊ ထားလတ္တံ့၊ သယမ္ဘူ၊ အလိုလိုဖြစ်တော်မူသော၊ လောကနာယကော၊ လောကကိုနိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ အနာမဒဿိသဂ္ဂေါ၊ အနာမဒဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝေကံ၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာကို၊ အနုဝိလောကောန္တော၊ ကြည့်တော်မူရက်၊ မမဿမံ၊ ငါ၏သင်ခမ်းကျောင်းသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ ဥပါဂတံ၊ ကပ်တော်မူလာသော၊ မဟာဝီရံ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗညုလောကနာယကံ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာ

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၇၂-ဗာကုလတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၆၇

ဘုရားကို၊ ပသန္ဓေ၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိပါဏိတိ၊ မိမိလက်တို့
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗေသဓေန၊ အသုံးစုံသောသေးဖြင့်၊ တဗ္ဗေသိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီး၊
 တသံမေ၊ ထိုငါ၏၊ ကမ္ဘံ၊ ကံသည်၊ သုဏတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သောကံ
 တည်း၊ သုခေတ္တေ၊ ကောင်းသောခေတ်၌၊ ဗိဇသမ္ပဒါ၊ ကောင်းမှု၏ပြည့်စုံ
 ဖြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေပေတုံ၊ ကုန်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမိ၊ မတတ်
 နိုင်၊ မမေ၊ ငါ၏၊ လာတာ၊ ရခြင်းကား၊ မေ၊ ငါသည်၊ သုလန္တံ၊ ကောင်စွာရ
 ခြင်းတည်း၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ နာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒက္ခိ၊
 မူးမြင်ရပြီး၊ တေနကမ္မာဝသေသေန၊ ထိုကံ၏အကြွင်းကြောင့်၊ အဝလံပဒံ၊
 နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအသုံးစုံကို၊
 အဘိညာယ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သက္ခယုဂ်ဂေါ၊ သာကီဝင်မင်းသား
 တို့၏ ရှေ့သွား ဖြစ်တော်မူသော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိဝဇ္ဇိတော၊ ထိုင်နေတော်မူ၍၊ ဧတ
 ဇ္ဈေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏၊ ဣတော၊ ဤ
 ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ အပရိမေယျ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ ကပ္ပေ၊ သာဓကပ်၌၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကံကို၊ အကရိ၊ ပြုပြီး၊ တတော၊
 ထိုအခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရ
 ဘူး၊ ဣဒံပလံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဘေသန္ဓေသ၊
 သေးလှူရခြင်း၏၊ ပလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊
 ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ မြတ်စွာဘု
 ရား၏၊ သာသနံ၊ အသုံးအမေတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ပြီး၊ ဣဝံ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။

အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာပန၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ ဧကဒိဝသံ၊
 တနေ့သ၌၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ သာဝကော၊
 တပည့်သားတော်တို့ကို၊ ပဗ္ဗိပါဗ္ဗိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ဌာနန္တရေ၊ အရာအ
 ထူး၌၊ ဌပေန္တော၊ ထားတော်မူသည်ရှိသော်၊ အပ္ပာဗာဓာနံ၊ အနာနည်းကုန်
 သောသူတို့တက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပိတော၊ ထားအပ်သော၊
 သော၊ ထိုအရှင်ဗာကုလမထေရ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာနသမယေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
 သောအခါ၌၊ သံဃာမဇ္ဈေ၊ သံဃာအလယ်၌၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဩ
 ဝါနရစေန၊ အသုံးအမပေးခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ကို၊ ဈာကရာဇ္ဇော၊ ပြောကြားလိုရကား၊ ယောပုဗ္ဗေကရုဏီယာနိ၊ ပ၊ ယတ္ထဒုက္ခံနိရုဇ္ဈတိ၊ ဟူ

၍၊ ဂါထာဝတ္ထုယံ၊ ဂါထာသုံးခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိ။ ရွတ်ဆို၏။ ။ ယော၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ အိုမင်းထိုင်းမှိုင်းခြင်းအနာရောဂါအစရှိသည်
 မရှိစက်အပ်သေးသော ရှေးကာလ၌၊ ကရုဏိယာ၊ ပြုစွယ်ကိစ္စတို့ကို။
 နကရောတိ၊ မေ့လျော့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်မပြုမိ၊ ပစ္ဆာ၊ အိုမင်းထိုင်း
 မှိုင်းခြင်းအစရှိသောနောက်ကာလ၌၊ ကာတုံးကောင်းမှုကပြုခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆ
 တိ၊ အလိုရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ သုခဋ္ဌာနာ၊ ချမ်းသာ၏ တည်ရာဖြစ်
 သောနတ်ရွာနိဗ္ဗာန်မှ၊ ခံသတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ ပစ္ဆာစ၊ အိုမင်းထိုင်းမှိုင်း
 ခြင်းအစရှိသောနောက်ကာလ၌လည်း၊ အနုတပ္ပတိ၊ အတန်ထလဲလဲပူပန်
 ရ၏။ ယံ၊ အကြင်ကောင်းသောအမှုမကောင်းသောအမှုကို၊ ကရိယာ
 ဟံ၊ ကရိယာသော၊ ပြုသည်သာလျှင်တည်း၊ တဉ္စိတံဝေ၊ ထိုပြုမိသောကောင်း
 မှုမကောင်းမှုကိုသ၊ လျှင်၊ ဝဒေ၊ ဆိုရာ၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ နကရိယာန
 ကရောတိ၊ မပြုမိတံ၊ ထိုမပြုမိသောအမှုကို၊ နဝဒေ၊ မဆိုရာ၊ အကရောန္တံ၊
 မပြုမကျင့်ဘဲ၊ ဘာသာမာန်၊ ပြုကျင့်၏ဟု ဆိုအပ်သောသူကို၊ ပဏ္ဍိတာ၊
 ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြား၍ထိ
 ကုန်၏။ ။ သဗ္ဗသမ္ပန္နဇ္ဇေယိတံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်
 သော၊ အသောကံ၊ ဗုံးရိမ်ခြင်းမရှိသော၊ ဝိရဇံ၊ ကံလေသာမြှူကင်းဝေး
 တေမူသော၊ ခေမံ၊ တေးမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ သုသုခံဝဏ၊ ချမ်း
 သောအမွန်လွန်စွာကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ ဒုက္ခံ၊ အလုံးစုံသောဆင်း
 ရဲသည်၊ နရုဏ္ဏတိ၊ ချုပ်ပျောက်၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ယောဝုဗ္ဗေက
 ရုဏိယာနံပစ္ဆာသော ကာတုမိစ္ဆတိတံ၊ ယောဝုဗ္ဗေကရုဏိယာနံပစ္ဆာ
 သောကာတုမိစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ ယောဝုဗ္ဗေသော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုဗ္ဗေဟရံ၊ ရှေး၌၊ ဇရာရောဂါဒိဟံ၊ အိုခြင်းနာခြင်းအစရှိသည်
 တို့ဖြင့်၊ အနတ္တံတုတံကာလေယေဝ၊ မရှိစက်သော ကာလ၌သာလျှင်၊
 ကတ္တဗ္ဗာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဟိတသုခါဝဟာနံ၊ စီးပွား
 ချမ်းသာကုသောဝင်တတ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ ကုသိုလ်ကံတို့ကို၊ ပမာဒဝ
 သေန၊ မေ့လျော့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ပစ္ဆာသော
 တံ၊ ပစ္ဆာသောဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊ ကာတဗ္ဗကာလံ၊ ပြု
 အပ်သောကာလကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆတိ၊ အလို
 ရှိ၏။ သောတိစ၊ သောဟူသောပုဒ်သည်လည်း၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာ
 တည်း၊ တဒါပန၊ ထိုအခါ၌ကား၊ ဇရာရောဂါဒိဟိ၊ အိုခြင်းအစရှိသည်တို့
 ဖြင့်၊ အတိတုတတ္တာ၊ ရှိစက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာတု၊ ပြုအံ့သော

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၇၂-ဗာကုလတ္ထေရဂါထာ။ ၄၆၆

ဌာ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ နသက္ကောန္တောစ၊ မတတ်နိုင်သင်ဖြစ်၍လည်း
 သုခါသော ခံသတေဋ္ဌာနာပစ္စာစအနုတပ္ပတိတိ၊ သုခါသောခံသတေဋ္ဌာ
 နာပစ္စာစအနုတပ္ပတိ ဟူသည်ကား၊ သောပုဂ္ဂသော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 သုခါဋ္ဌာနာချမ်းသာသောနတ်ရွာ၊ နိဗ္ဗာန်မှလည်းကောင်း၊ သဂ္ဂတော၊ ချမ်း
 သာရာနတ်ပြည်မှလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်တောစ၊ နိဗ္ဗာန်မှလည်းကောင်း။ တ
 ခုပါယဿ၊ ထိုချမ်းသာရာနတ်ရွာ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကိုရခြင်း၏ အကြောင်းကို၊
 အနုပ္ပါဒိတက္ကော၊ မဖြစ်စေအပ်သည် ။ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိယာယန္တော၊
 ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါသည်၊ ကလျာဏံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊
 အကတံ၊ မပြုမိ၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပစ္စာ၊ နောက်ကာ
 လ၌၊ အနုတပ္ပတိ၊ အဘန်တလဲလဲဝိုးရိပ်ပူပန်ရ၏၊ ဝိပဗ္ဗိဿာရံ၊ နှလုံးမသာ
 ချခြင်းသို့၊ အာပစ္ဆာဒိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ယံဟိကိရိယာတိ၊ ယံဟိကိရိယာဟူသော၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်
 သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တက္က၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပရိဇေ
 နန္တိတိတ္ထေ၊ ပရိဇေနန္တိ ဟူသောဤပါဌ၌၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ကော၊ အ
 တယ်သူနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိစ္ဆိန္တ ဝိုင်းရံသေး၍၊ ဇေနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဗဟု၊
 များစွာသောသူရှိသည်၊ နမညန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသင်ကား၊
 အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗာပဗ္ဗိပတ္တိ၊ သေနေ၊ ကောင်း
 သောအကျင့်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယထာဝါဒီ၊ အကြင်ဆိုလေ့ရှိ၏၊ တ
 ထာကာရီ၊ ထိုသို့ပြုလေ့ရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူသော၊ ထိုသူသည်၊ ဘဏ္ဍာဟိ၊
 ဆို၏၊ တတော၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောအခြင်အရာမှ အညဘာ၊ တပါးသော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ နာဏာတိ၊ မဆိုးကသွား၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
 ကရုဏီယပရိယာယေန၊ ပြုအပ်သော ပရိယာယအားဖြင့်၊ သာသရဏ
 တော၊ ဆက်ဆံသောကြောင့်တည်း။ ဂုတ္တမက္ကံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်
 ကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သရူပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ ဒေသထံ၊ ပြုခင်းဌာ၊
 သုသုခံတာကိအာဒိနာ၊ သုသုခံတာဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တဘိယဂါထံ
 တဘိယဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုငါတာ၏၊ အက္ခော၊
 အနက်ကား၊ သဗ္ဗာ၊ မပောက်မပြန်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊
 အလုံးစုံသော တရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓက္ကာ၊ သိတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သဗ္ဗာလေးပါးကိုမပောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်
 သိတော်မူသော၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်သော၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းဝပ်သိမ်း၊ သောကဟေတုနံ၊ ဝိုးရိပ်ပူပန်

၅၀၀ လောကဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ရတိယတွဲ။

ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောတရားတို့၏ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အသေကံ၊ အသေကမည်၏၊ ဝိဂတရာဂါဒိဇေတ္တာ၊ ကင်းသောရာဂ အစရှိသောမြှူရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရဇံ၊ ဝိရဇမည်၏၊ စတုဟိယော ဂေဟိ၊ လေးပါးသောယောဂတို့ဖြင့်၊ အနုပဗ္ဗတတ္တာ၊ မနှိပ်စက်အပ်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ခေမံ၊ စေားမရှိသောနိဗ္ဗာန်သည်၊ သုဠ၊ လွန်စွာ၊ အစွန္တ မေဝ၊ စင်စစ်သာလျှင်၊ ဂူပသမတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဗာကုလ မထေရ်၏ ဂါထာစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။ ဗာကုလတ္ထေရဂါ ထာဝတ္ထုနာ၊ ဗာရာလမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ အပြီးသို့ ရောက်ပြီ။ ၊

၃-တိကနိပါတ်- ၁-ပဌမဝဂ်-၁၇ ၃-ဓနိယတ္ထေရဂါထာ။

သုခံစေတီရိတံဣန္ဒြေတိအာဒိကာ၊ သုခံစေတီရိတံဣန္ဒြေအစရှိသောဤ ဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဓနိ ယတ္ထေရဿ၊ ဓနိယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယတ္တိ၊ ဤဓနိယ မထေရ်သည်လည်း၊ ဗုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော် တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကလွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဗုညာနိ၊ ကောင်းမှု တို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ သိဝိဿ၊ သိဝိအမည်တော်ရှိသော ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္ထာရံ၊ သိဝိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နဋ္ဌမာလာယ၊ ကျူပန်းဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကဝသိ၊ ပြု ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ ကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည် ရသည်ရှိသော်၊ ဣမထိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပွါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားပွင့် တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကုမ္ဘကာရေကုလေ၊ အိုး ထိန်းအမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓနိယောတိလဒ္ဓနာမေဝ၊ ဓနိယဟုရ အပ်သောအမည်ရှိ၏၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်မြောက် အရွယ် ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကုမ္ဘကာရေကမ္မေန၊ အိုးလုပ်သောအမှုဖြင့်၊ ဇိဝတိ၊

၃-လိကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၇ ၃-ခနိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၀၁

အသက်မွေး၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ခနိယဿ၊ ခနိယအမည်ရှိသော၊ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အိုးထိန်းသည်၏၊
သာယာယ၊ စရပ်၌၊ နိဝီဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ပက္ကုသတိဿ၊ ပက္ကုသ
တိအမည်ရှိသော၊ ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးသားအား၊ ခာဓာတုပိတက်သုတ္တံ၊
ခြောက်ပါးသောဓာတ်နှင့်စပ်သောပိတက်သုတ်ဒေသနာတော်ကို၊ ဒေသေ
တိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တံ၊ ထိုပိတက်
သုတ်ဒေသနာတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍၊ ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော
မဂ်ဖိုလ်ကိစ္စရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ခနိယော၊ အိုးထိန်းသားဖြစ်သော
ခနိယသည်၊ တဿ၊ ထိုပက္ကုသတိ၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝံတော်
မူသည်၏အဖြစ်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဗုဒ္ဓဿသနံ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသ
နာတော်သည်၊ နိယျာနိကံဝတ၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်စွ
တကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စရပ်၌၊ ဧကရတ္ထိပရိစယေနပိ၊ တညဉ့်စောင်းသဖြင့်
လည်း၊ ဝဇ္ဇဒုက္ခတော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ မုပ္ပိတုံ၊ လွတ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်
ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ပဗ္ဗဇိဘွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကုမ္ဘိမဏ္ဍနာနုယုက္ကာ၊ ကျောင်းကုဋိကိုတန်ဆာ
ဆင်ခြင်း၌အကန်တလဲလဲအားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေန္တော၊ နေသည်ရှိ
သော်၊ ကုမ္ဘိကရဏံ၊ ကျောင်းကုဋိကိုတန်ဆာဆင်ခြင်းကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂရဟိတော၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံ
ဃိကေသေနာသနေ၊ သံဃိကကျောင်း၌၊ ဝသန္တော၊ နေလျက်၊ ဝိပဿနံ၊
ဝိပဿနာကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊
ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ နဇ္ဇမာလိယမထေရ်၏အပ
ဒါန်၌၊ ။

သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့သောအဆင်းရှိတော်မူသော၊ သမ္မုဒ္ဓံ၊ သစ္စာ
လေးပါးကိုသိတော်မူသော၊ အာဟုတိနံ၊ အဝေးမှဆောင်အပ်သောအပူ
ဇော်တို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟံ၊ ခံတော်မူထိုက်သော၊ ဝိဝိနဂ္ဂေန၊ တော၏အထက်ဖြင့်၊
ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ လောကနာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ
မြင်ရပြီးနဇ္ဇမာလံ၊ ကျူပန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တာဝဒေ၊ ထိုဓဏ၌၊ နိက္ခမိ
ထွက်ပြီးတတ္ထ၊ ထိုထွက်ရာ၌၊ ဩဇာတိဏ္ဏံ၊ ဩဇာမှထွက်မြောက်ပြီးသော
အနာသံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ သမ္မုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်
ပြီး ။ ပသန္တိတ္ထော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ ဝမ်း
မြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဧက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်သော

၅၀၂ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

မဟာဝီရိ၊ ကြီးသောသံ၊ လရှိတော်မူသော၊ သံဃဇောကောနိကဗွကံ၊ အလုံး
 စုံသောလောကကိုအစဉ်သနားတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားအား၊ နဋ္ဌမာ
 လံ၊ ကျူပန်းကို၊ အပူဇယိ၊ ပူဇော်ပြီး၊ ။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှာ၊
 ကေတိ၊ သေကပွေ၊ သုံးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ပသံမာလံ၊ အကြင်ကျူပန်းကို၊
 အဘိရောပယိ၊ တင်လှူပူဇော်ပြီးတော့၊ ထိုအခါမှာပထဝီ၊ ကျွဲ၊ ခုတ္တဝီ၊
 အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤအပါယ်လေးပါးကို
 မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားတို့ကျူပန်းပူ
 ဇော်ရခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ ။ ယေယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိ
 လေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ။

အရဟတ္တံပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား၊ ပတွာ၊ ရောက်ပြီး၍၊ ယေဘိက္ခု၊
 အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ရတင်္ဂသမာဒါနေန၊ ရတင်ကို ဆောက်တည်
 သဖြင့်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥက္ကံသေတွာ၊ ခြီးမြှောက်၍၊ သံဃာတတ္ထာဒိ၊
 သံဃာဘတ်အစရှိသည်ကို၊ သာဒိယန္တော၊ သာယာကုန်သော၊ အညေ၊
 တပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အဝဇာနန္တိ၊ မဝီရိ၊ မြင်ပြုကြ
 ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒဒါနမုခေန၊ အဆုံးအမကိုပေး
 ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရာန္တော၊ ပြော
 ကြားလိုကား၊ သုခံစေဇိဝိတုဣန္ဒြေတိ၊ သုခံစေဇိဝိတုဣန္ဒြေဤသို့အစရှိ
 ကုန်သော၊ တိသေသာဂါသာ၊ သုံးဂါသာတို့ကို၊ အတာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ။
 တတ္ထ၊ ထိုဂါသာတို့၌၊ သုခံစေဇိဝိတုဣန္ဒြေသာမညသ္မိံ၊ အပေက္ခဝါတိ၊
 သုခံစေဇိဝိတုဣန္ဒြေသာမညသ္မိံ၊ အပေက္ခဝါဟူသည်ကား၊ သာမညသ္မိံ၊
 ရဟန်း၏အဖြစ်၌၊ သမဏဘာဝေ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်၌၊ အပေက္ခဝါ၊ ထက်
 သောရိသေခြင်းရှိသည်၊ တိဗ္ဗဂါရဝေါ၊ ထက်သောရိသေခြင်း ရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဇိဝိတု၊ အသက်မွေးခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြေ ယျစေ
 အလိုရှိငြားအံ့၊ အနေသနံ၊ နှစ်ဆွဲတပါးမတရားသောရှာဖွေခြင်းကို၊ ပဟာ
 ယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သာမညသုခေန၊ ရဟန်း၏ချမ်းသာဖြင့်၊ သစေဇိဝိတုကာ
 မော၊ အကယ်၍ အသက်မွေးခြင်းကို အလိုရှိအံ့၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား
 အနက်၊ သံဃိကံနာတိမညေယျစိဝရံပါနဘောဇနန္တိ၊ သံဃိကံနာတိမညေ
 ယျစိဝရံပါနဘောဇနံဟူသည်ကား၊ သံဃာတော၊ သံဃာဘောင်မှာ၊ အာဘ
 တံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ စိဝရံ၊ သက်နိုးပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊ အာဟာရံ၊

၂၀

၃-တိကနိပါတ်-၁-ဗေဒမဝဂ်-၁၇၃-ခနိယတ္ထေရဂါယာ၊ ၅၀၃

ဆွင်းအစရှိသောပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊ နအဝမညေယျ၊ မဝီဇ်၊ မြင်
မပြုရာ၊ သံဃဿ၊ သံဃာ၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကလာဘောနာမ၊ မြင်သောလာဘ်လာ
ဘမည်သည်ကား၊ ပါရိသုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ၊ ညစ်ကြေးမတင်းသန့်စင်စွာဖြစ်ခြင်း
မည်သည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုသံဃာလာဘ်
ကို၊ ပရိသုဒ္ဓန္တဿ၊ သုံးဆောင်သောရဟန်းအား၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသန္တဝ
န၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သာမညသုခံ၊ ရဟန်းချမ်းသာသည်၊
ဘတ္တဂတမေဝ၊ လက်သို့ မဖောက်ရောက်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အဟိမူသိကသောတ္တံ
ဝါတိ၊ အဟိမူသိကသောတ္တံ ဝါဟူသည်ကား၊ အဟိ၊ မြွေသည်၊ မူသိကာ
ယ၊ ကျွက်၏၊ ခဏဗိလံ၊ တူးအပ်သောတွင်းကို၊ သေဝေထဝိယ၊ မှိပ်ကုန်
သကဲ့သို့၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို၊ သေဝေယျ၊ မှိပ်ရာ၏၊ ယထာနာမ၊ ဥပ
မာမည်သည်ကား၊ သပ္ပေါ၊ မြွေသည်၊ သယံ၊ မိမိ၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာသ
နံ၊ နေရာကို၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ မူသိကာယ၊ ကျွက်သည်လည်းကောင်း၊
အညဝါ၊ တပါးသောသတ္တဝါသည်လည်းကောင်း၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊
အာသယော၊ နေရာ၌၊ ဝဏံတွာ၊ နေ၍၊ ယေနကာမံ၊ အလိုရှိရာအရပ်သို့၊ ပက္က
မတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလည်းကောင်းလျှင်၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ သံဃာသေနာသနံ၊ သံဃာ၏ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ အရဏာ
သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးစေတတ်ပူပန်စေတတ်သောကိလေသာသို့၊ အနာ
ပဇ္ဇိတွာ၊ မရောက်မူ၍၊ ယတ္ထကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတခုသော အရပ်၌၊
ဝဏံတွာ၊ နေ၍၊ ပက္ကမေယျ၊ ဖဲရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုတ္တေဝ၊ ဟောအပ်ပြီးသောပစ္စည်းတို့
ကိုလည်းကောင်း၊ အဝုတ္တေဝပစ္စယေ၊ မဟောအပ်သေးသော ပစ္စည်းတို့
ကိုလည်းကောင်း၊ ယထာလာဘသန္တောသေနဝ၊ ယုတ်မြိတ်မဆိုင်းရရ
တိုင်းသောပစ္စည်းတို့ကိုရောင့်ရဲသဖြင့်သာလျှင်၊ သာမညသုခံ၊ ရဟန်းချမ်း
သာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအမှတ်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြလိုရကား၊
ဣတရိတရေနတုသေယျာတိ၊ ဣတရိတရေနတုသေယျဟူ၍၊ အာဟ၊
ဆိုတော်မူ၏၊ ယေနကေနမိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတခုဖြင့်၊ ဟိနေနဝါ၊ ယုတ်သ
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဏိတေနဝ၊ မြိတ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယထာလန္တ
န၊ အကြင်အကြင်ရအပ်သော၊ ပစ္စယေန၊ ပစ္စည်းဖြင့်၊ သန္တောသံ၊ ရောင့်ရဲ
ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊

၅၀၄ ထေရ်ဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

အနက်တည်း။ ကေဓမ္မန္တိ၊ ကေဓမ္မံဟံ သည်ကား။ အပ္ပမာဒဘာဝံ၊ မေမ္မ
မလျော့သည်၏အဖြစ်ကို။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုအပ္ပမာဒတရားကို။ အနု
ယုဇ္ဈန္တဿ၊ အဘန်တလဲလဲအားထုတ်သောရဟန်းအား။ အနုဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်
မရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊ အသုံးစုံသော။ လောကီယသုခံ၊ လောကီချမ်းသာသည်
လည်းကောင်း။ လောကုတ္တရသုခဉ္စ၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာသည်လည်း
ကောင်း။ ဟတ္ထဂတမေဝ၊ လက်ဝှို့ရောက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပ္ပမတ္တောဟိ ဈာ
ယန္တောပပေါတိဝိပုလံသုခန္တိ၊ အပ္ပမတ္တောဟိဈာယန္တောပပေါတိဝိပုလံ
သုခံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုပြီးအံ၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့
မလျော့သောသတိရှိသော။ ဈာယန္တော၊ တထောင့်ငါးရာကိလေသာကို
ဖုတ်ကြည်းတတ်သောသူသည်။ ဝိပုလံ၊ များစွာသော။ သုခံ၊ ချမ်းသာသို့။
ပပေါတိ၊ ရောက်၏။ ဓနိယတ္ထေရဂါထာဝဇ္ဇာနာ၊ ဓနိယမလေရ်၏ဂါ
ထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၇ ၃-မာတင်္ဂိပုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊

အဘိသိတန္တိအာဒိကား၊ အဘိသိတံဤသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်
အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော။ မာတင်္ဂိပုတ္တတ္ထေရဿ၊
မာတင်္ဂိပုတ္တမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ ကိရ၊ ချဲ့ပြီးအံ၊ အပံ၊ ဤ
မာတင်္ဂိပုတ္တမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော။
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဟိမဝန္တဿမိ
ပေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၏အနီး၌။ မဟတော၊ ကြီးသော။ ဇာတဿရဿ၊
ဇာတဿရ်အိုင်၏။ ဟေဠာ၊ အောက်၌။ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော။ နာဂဘဝနေ၊
နဂါးတုံဗိမာန်၌။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးစွာသောအာနုဘော်ရှိသော။ နာဂရာ
ဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။
နာဂဘာနတော၊ နဂါးတုံမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဝိစရန္တော၊ ထည့်လည်
သည်ရှိသော်။ အာကသေနေ၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွသွားတော်
မူသော။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္နမာန
သော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သိသေ၊ ပြီး
ခေါင်း၌။ မဏိနာ၊ ပတ္တမြားဖြင့်။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၇၄-မာတင်္ဂပုတ္တိတ္ထေရဂါယာ၊ ၅၀၅

သော၊ ထိုနဂါးသည်၊ တေန ပုညကမ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ ဧဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ မာတင်္ဂဿနာမ၊ မာတင်္ဂအမည်ရှိသော၊ ကုဋုမ္ဘိကဿ၊ သူကြွယ်၍၊ ပုတ္တောဟုတွာပုတ္တတာဝေန၊ သား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ မာတင်္ဂပုတ္တောတွေဝ၊ မာတင်္ဂပုတ္တဟူ၍သာလျှင်၊ ပညာယိတ္တ၊ ကျော်စောထင်ရှား၏၊ သော၊ ထိုမာတင်္ဂပုတ္တသတ္တသားသည်၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော၊ အလသဇာတိကော၊ ပျင်းရိသောသဘောရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကိဉ္စိကမ္ပံ၊ တစုံတခုသောအမှုကို၊ အကရောန္တော၊ မပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဥပတကေဟိစ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ အညေဟိစ၊ သူတပါးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ရေဟိတာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သက္ခပုတ္တိယာ၊ သးကိဝန်မင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေသမဏာ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ သုခဇိဝိနော၊ ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ သုခဇိဝိတံ၊ ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးခြင်းကို၊ အာကဏ္ဍိန္တော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ ကတပရိစယော၊ ပြုအပ်သောအလေ့အကျက်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလဋ္ဌသဇ္ဈေ၊ ရအပ်သောသဇ္ဈခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ အညေဘိက္ခု၊ တပါးသောရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဣဒ္ဓိဗလံ၊ တန်ခိုးအစွမ်းကို၊ ပတ္တေတွာ၊ တောင့်တ၍၊ သတ္ထုသန္တိကေ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ အနုယုတ္တန္တော၊ အတန်တလဲလဲအားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ဆဋ္ဌဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ မဏိပူဇကမထေရ်၏အပဒါနံ၌၊ ။

သဗ္ဗဓမ္မာနုပါရဂူ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့၏ ကမ်းတဘက်သို့ကူးတက်လွန်မြောက်တော်မူပြီးထသော၊ သဗ္ဗုဇ္ဈေး၊ သဗ္ဗာလေးပါး တရားကို မပေါက်မပြတ်သိတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝေကကာမော၊ သုံးပါးသောဝိဝေကကို အလိုရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အနိလဉ္စသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဂန္ထတိ၊ ကြွ

၅၀၆ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

သွားတော်မူ၏။ ။ဟိမဝန္တဿ၊ ဟိမဝန္တာ၏။ အဝိဒ္ဓါရေ၊ မနီးမဝေးသော
အရပ်၌၊ မဟာဇာတဿရော၊ မဟာဇာတဿရအိုင်သည်၊ အဟုးဖြစ်၏။
တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ပုညကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံ၌၌၊ သံယုတံ၊ ဟပ်သော၊ တဝ
နံ၊ ဗိမာန်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ။ဇလိဝံ၊ ထွန်းတောက်ပသော၊ ဣဒ္ဓိဝရံ
ဝ၊ ဂုဏ္ဍပန်းကဲ့သို့သော၊ အာဒိတ္တံ၊ ရဲရဲတောက်သော၊ ဟုတဿနံ ဝ၊ ဟုန်း
စားမီးကဲ့သို့သော၊ လောကနာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီး၊ ဝိနာ
ယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကဲ့၊ ပူဇယိဿန္တိ၊ ပူဇော်အံ့ဟူ၍၊ ပုဗ္ဗံ၊ ပန်းကဲ့၊ ဝိဝိနံ၊
ရှာလတ်သော်၊ နာဒ္ဓသံ၊ မမြင်၊ သကံဝိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်
ညိုစေ၍၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရားအာ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဝန္တံ၊ ရှိခိုးပြီး ။
မေးငါ၏၊ သီသေ၊ ပြီးခေါင်း၌၊ မဏိ၊ ပတ္တမြားကို၊ ဂဟ္မ၊ မြှောက်ချီ၍၊ လော
ကနာယကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇယိ၊ ပူဇော်ပြီး၊ ဣမိနာမဏိပူဇာယ၊ ဤ
ပတ္တမြားကိုပူဇော်ခြင်းကြောင့်၊ ဘဒ္ဒကော၊ ကောင်းသော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုး
သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ။လောကဝိဒ္ဓ၊ လောကသုံးပါးကို
သိတော်မူသော၊ အာဟုတိနံ၊ အဝေးမှဆောင်အပ်သော အပူဇော်တို့ကို၊
ပဋိဂ္ဂဟော၊ ခံတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိ
သော၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်း၌၊ ဌိတော၊
ရပ်တော့မူလျက်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသထ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။
တေ၊ သင်အား၊ သောသကံပွေ၊ ထိုအကြံသည်၊ ဣဇ္ဈတု၊ ပြည့်စေသတည်း။
မိပုလံ၊ ပြန်ပြောသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ လတသျှ၊ ရစေသား၊ ဣမာယမ
ဏိပူဇာယ၊ ဤပတ္တမြားကိုပူဇော်ခြင်းကြောင့်၊ မဟာယသံ၊ များသောအခြံ
အရံအကျော်အစောကို၊ အနုဘောဟိ၊ ခံဝေးလော၊ ။ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်
မြောက်ပါး၌ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဇလဇုတ္တမနာမကော၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဣဒ္ဓဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဗုဒ္ဓသေ
ဓ္မော၊ ဘုရားမြတ်သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ပဏိဟိတံ၊ တောင့်တအပ်
၏၊ တန္တံ၊ ထိုအရပ်၌၊ အဂမာသိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ ။သမ္ဘိကဌာနိ၊
ကမ္ဘာမြောက်ဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဒေဝရဇ္ဇံ၊ နတ်မင်း၏ အဖြစ်ကို၊ အကာရယိ၊ ပြုပြီးအနေက၊ သ
တက္ခတ္တ၊ အကြိမ်တရာမက များစွာသောကာလပတ်လုံးလည်း၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်းသည်၊ အဟော၊ သိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ။ပုဗ္ဗကမ္ပံ၊ ရှေး
ကောင်းမှုကံကို၊ သရဇ္ဇဿ၊ အောက်မေ့သော၊ ဒေဝဘူတဿ၊ နတ်ဖြစ်၍
ဖြစ်သည်၊ သတော၊ ဖြစ်လျက်၊ မေ၊ ငါအား၊ မဏိ၊ ပတ္တမြားသည်၊ နိဗ္ဗတ္တ

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၇ ၄-မာတင်္ဂသုတ္တံတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၀၇

တော၊ ဖြစ်၏။ မမ၊ ငါအား၊ ဝိစိတ္တကတ္တာဘဏ္ဍာ၊ ဆန်းကြယ်သော အဝတ်တန်ဆာရှိကုန်သော၊ အာမုတ္တမဏိကုဏ္ဍလာ၊ ဆင်အပ်သောပတ္တ မြားနားချောင်းရှိကုန်သော၊ အာဇ္ဇာရပမ္ဘာ၊ ကျယ်သော မျက်မှောင်ရှိကုန် သော၊ ဟသုလာ၊ ပြုံး ရွှင်သာယာဆိုတတ်စွာကုန်သော၊ သုဿာ၊ ကောင်း သောအမှတ်လည်းရှိကုန်သော၊ တနုမန္တိမာ၊ စည်းသော ခါ ရှိကုန်သော၊ မေ၊ ငါသည်၊ ပရိဂ္ဂဟ၊ သိမ်းဆည်းအပ်ကုန်သော၊ ဆဇ္ဇာသိက္ခိယဟံသာ နိ၊ ရှစ်သောင်း ခြောက်ထောင်ကုန်သော၊ နာရိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ ဒိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဇံ၊ ငါတို့၊ ပရိ ဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏။ သောကတ္ထမဟာ၊ ရွှေ ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ မဏိမယာ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ လောဟိတင်္ဂမ ယာ၊ ပတ္တမြားပြောက်ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝိဇ္ဇန္တနာ၊ တန် ဆာတို့သည်၊ ယဒိစ္စာ၊ အလိုရှိအံ့၊ သုကတာ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော၊ ဘဏ္ဍာ၊ ဘဏ္ဍာတို့သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရေမ္ဘာ၊ နှလုံးမွေ့ ရေျော်ဝွပ်ကောင်းကုန်သော၊ ကုဋ္ဌာဂါရာစ၊ စူးလစ်မွန်းချွန်တို့သည်၊ ရင်း၊ ဂဟာစ၊ လိုက်တို့သည် လည် ကောင်း၊ မဟာရဟံ၊ မြတ်သောသူတို့သာ ထိုက်သော၊ သယနုဉ္စ၊ အိပ်ရာနေရာသည်လည်းကောင်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ယဒိစ္စာ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဥပသုတိ၊ နာကြားကောင်းသော အရပ်ကို၊ လ တန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဟေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ သာတာ၊ အရတော်စွာ၊ သုဗန္ဓု၊ ကောင်းစွာလည်းရအပ်သတည်း၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်း မှုတည်းဟူသော ခေတ်တည်း၊ သဗ္ဗပါဏီနံ၊ အလုံစုံသောသတ္တဝါတို့၏၊ ဩသဓံ၊ ဆေးတည်း။ ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ နာယကံ၊ မြတ်စွာ ဆုရားကို၊ အဒ္ဓက္ခိ၊ ဖူးမြင်ရပြီ။ မယုဒ္ဓိ၊ ငါသည်လည်း၊ ကမ္ပံ၊ ကောင်းမှု ကံကို၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်၏။ ဝိနိပါတာ၊ အပါယ်လေးပါးမှ၊ ပ မုတ္တော၊ လွတ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အလံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ ချောက်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝက္ကံ၊ နတ်၌ဖြင့်သော၊ အထ၊ ထိုမိုး၊ မနုဿံ လ၌ဖြစ် သော၊ ယံယံယောနိ၊ အကြင်အကြင်အဖြစ်၌၊ ဥပပဇ္ဇာမိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ တပ္ပတ္တိ၊ ထိုထိုအဖြစ်၌၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကြင်မှ၊ သက္ကာရတနာ၊ ရတနာခု နစ်ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မေ၊ ငါအား၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အာ လောကော၊ အသင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာယေဝမဏိပူဇယ၊ ထို ပတ္တမြားပူဇော်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ သမ္ပဒါ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို၊ အနု တောတွာန၊ ခံစား၍၊ ဥာဏာလောကော၊ ဥာဏ်တော် တည်းဟူသော

၅၀၈ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

အလင်းကို၊ နိဗ္ဗာန်၊ မြင်အပ်ပြီ၊ အစလံပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ဝှို၊ ပစ္ဆေမာ၊ ရောက်သည်၊
 အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာကံကမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿေ၊ ကမ္မေ၊
 ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ယံမဏိ၊ အကြင်ပတ္တမြားကို၊ အပူဇယိ၊ ပူဇော်ပြီး၊
 တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာ
 မိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်း တည်းဟူသော
 အကျိုးသည်၊ မဏိပူဇာယ၊ ပတ္တမြားကိုပူဇော်ရခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပင်
 တည်း။ ။ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်
 ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်
 ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။ ခဉ္စေတိ
 ညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာပန၊ ဖြစ်ပြီး၍
 ကား၊ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနဝသေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဓိဋ္ဌာန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ကောသန္တံ၊ ပျင်းရိခြင်းကို၊ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိရိ
 ယာရန္တံ၊ လုံ့လကြိုးကုတ်အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကိတ္တေန္တော၊ ကြားတော်မူ
 လိုရကား။ အတိသိတံအတိဥဏှံ၊ ပ၊ ဝိဝေကမနုဗြူဟယန္တိ၊ အတိသိ
 တံအတိဥဏှံ၊ ပ၊ ဝိဝေကမနုဗြူဟယံဟူ၍၊ ဂါထတ္တယံ၊ ဂါထာသုံးခုအ
 ပေါင်းကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ။ ဣဒံ၊ ဤကာလသည်၊ အတိသိတံ၊
 အလွန်ချမ်းအေးသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤကာလသည်၊ အတိဥဏှံ၊
 အလွန်ပူသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤကာလသည်၊ အတိသာယံ၊ အလွန်
 ညဉ့်မိက်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ ဝိဿဋ္ဌ
 ကမ္မန္တေ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားရှိသော၊ မာဏဝေ၊ သတ္တဝါ
 ၌၊ ခဏာ၊ ဗုဒ္ဓပြုဒအစရှိကုန်သောမြတ်သောအကျင့်သီတင်းကိုသုံးခြင်း၏
 အခွင့်ကာလသမယတို့သည်၊ အစွန္တိ၊ လွန်ကုန်၏။ ။ ယော၊ အကြင်သူ
 သည်၊ သီတဉ္စ၊ အချမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဏှဉ္စ၊ အပူကိုလည်းကောင်း၊ တိ
 ဇာသိယျော၊ မြက်ထက်အလွန်၊ နမညတိ၊ မထင်မှတ်၊ ပုရိသကိစ္စာ၊
 ယောကျ်ားတကာတို့ပြုအပ်သောလောကီလောကုတ္တရာနှစ်ဖြာသောကိစ္စ
 တို့ကို၊ ကုရိကရာန္တော၊ ပြုသော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ သုခါ၊ နိဗ္ဗာန်မှ၊ နိဗ္ဗာနာ
 ယတိ၊ မဆုတ်ယုတ်၊ ဝိဝေကံ၊ ကာယဝိဝေက ဝိတ္တဝိဝေကဥပဝိဝေကဟု
 ဆိုအပ်သော သုံးပါးသော ဝိဝေကကို၊ အနုဗြူဟယံ အနုဗြူဟယန္တော၊
 အတန်တလဲလဲပွားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ခဗ္ဗံ၊ မြေစာမြက်ကို လည်းကောင်း၊ ကု
 သံ၊ သမန်းမြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပေါဇူကိလံ၊ ပေါင်းကားမြက်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဥသိရံ၊ ပန်းရင်းမြက်ကိုလည်းကောင်း၊ မုဗ္ဗပဗ္ဗဇံ၊ ပြုဆံမြက်ပြိုနိုး

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၇၄-မာတင်္ဂပုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၀၉

မြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥရသာ၊ ရင်ဖြင့်၊ ပနုဒဟိဿာမိ၊ ပယံရှား၍
သွားပါအံ့။ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အတိသိတန္တိ၊ အတိသိတံဟူသည်ကား၊ ဟိမ
ပါတဝဒ္ဒလသဒိနာ၊ ဆီးနှင်းကျသောအခါ မိဗန်းစွေသောအခါ အစရှိသည်
ဖြင့်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သိတံ၊ ချမ်းအေး၏၊ ဣဒံအဟူတိ၊ ဣဒံအဟူဟူ
သောပုဒ်ကို၊ အာနေဝ္ဗာ၊ လောင်၍၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်အပ်၏၊ အတိဥဏ္ဍန္တိ၊
အတိဥဏ္ဍံဟူသည်ကား၊ ပရိတာပါဒိနာ၊ နွေအခါ၌ပူပန်ခြင်းအစရှိသည်
ဖြင့်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဥဏ္ဍံ၊ ပူ၏၊ ဥဘယေနဝိ၊ နှစ်ပါးစုံသောပုဒ်ဖြင့်
လည်း၊ ဥတုဝသေန၊ ဥတု၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကောသန္တဝတ္ထု၊ ပျင်းရိခြင်းသဘော
နှင့်ယှဉ်သောအကြောင်းကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အတိသာယန္တိ၊ အတိသာယံ
ဟူသည်ကား၊ ဒိဝဿဿ၊ နေ၏၊ ပရိဏတိယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အတိ
သာယံ၊ အလွန်မိုချုပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ သာယဂဟဏော
နေဝ၊ ညဉ့်အခါကိုယူသဖြင့်သာလျှင်၊ ပါတောဝိ၊ နံနက်အခါကိုလည်း၊ သံဂ
ယတိ၊ ပေါင်း၍ယူအပ်၏၊ တဒုဘယေန၊ ထိုနှစ်ပါးစုံဖြင့်၊ ကောသန္တဝတ္ထု၊
ပျင်းရိခြင်း၏အကြောင်းကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣတိတိ၊ ဣတိ ဟူသည်ကား၊ ပ
ကာရေန၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ ဇေတန၊ ထိုဣတိသဒ္ဒါဖြင့်၊ သိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးကို၊
ဂန္တဗ္ဗော၊ သွားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်
ဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်သော၊ ကောသန္တ ပျင်းရိခြင်းကို၊ သံဂဏ္ဌာတိ၊ ပေါင်း၍
ယူ၏၊ ဝိဿဋ္ဌကမ္မန္တတိ၊ ဝိဿဋ္ဌကမ္မန္တ ဟူသည်ကား၊ ပရိစ္စယေဝဂ
ကမ္မန္တ၊ စွန့်အပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်တရားကိုအားထုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ခဏာ
တိ၊ ခဏာဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါဒယော၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းအစရှိကုန်သော၊
ဗြဟ္မစရိယဝါသဿ၊ မြတ်သောအကျင့်သီတင်းကိုသုံးခြင်းရှိသောသူ၏၊
တြိကာသာ၊ အခွင့်တို့သည်၊ အစွေန္တိတိ၊ အစွေန္တိဟူသည်ကား၊ အသိက္ခ
မန္တိ၊ လွန်ကုန်၏၊ မာဏဝေတိ၊ မာဏဝေဟူသည်ကား၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့
ကို၊ တိဏာဘိယျောနမညတိတိ၊ တိဏာဘိယျောနမညတိ ဟူသည်ကား၊
တိဏတော၊ မြက်ထက်၊ ဥပရိ၊ အလွန်းနမညတိ၊ မအောက်မေ့၊ တိတံဝိယ၊
မြက်ကဲ့သို့၊ မညတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ဝေတုဏ္ဍာနိ၊ အချမ်းအပူတို့ကို၊ အဘိဘ
ဝိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတရား
ကို၊ ကရာတိ၊ ပြုတတ်၏၊ ကရန္တိ၊ ကရံဟူသည်ကား၊ ကရာန္တော၊ ပြုသော
သူကို၊ ပုရိသကိစ္ဆာနိတိ၊ ပုရိသကိစ္ဆာနိဟူသည်ကား၊ ဝိရေပုရိသေန၊ လူစွန်း

၅၁၀ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ကောင်းယောကျ်ားသည်၊ ကတ္တဗ္ဗာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ အတ္တဟိတပရဟိ
တာနိ၊ မိမိအကျိုးစီးပွား၊ သူတပါးအကျိုးစီးပွားတို့ကို၊ သုခါဟိ၊ သုခါဟု
သည်ကား၊ သုခတော၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမှ၊ နိဗ္ဗာန်သုခတော၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမှ၊
ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တတိယဂါထာ၊
တတိယဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောင်၍၊ ဝုတ္တောယေဝ၊
ဆိုအပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း၊ မာတင်္ဂဝုတ္တတ္ထေရဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊
မာတင်္ဂဝုတ္တမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၃-တိကနိပါတ်-၁-၆၇-၁၇၅-ခုစ္ဆသောဘိတတ္ထေရဂါထာ၊

ယေဝိတ္တ ကထိဗဟုသုတော တိအာဒိကာ၊ ယေဝိတ္တကထိဗဟုသု
တောအစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်
ရှိသော၊ ခုစ္ဆသောဘိတတ္ထေရဿ၊ ခုစ္ဆသောဘိတမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါ
ထာတို့တည်း၊ ကိရ၊ အဆင့်စကားကြားရသည်ကား၊ အယံ၊ ဤခုစ္ဆသော
ဘိတမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုး
အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညကံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊
ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ မဟတာ၊ များစွာ
သော၊ ဘိက္ခုသံစောန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်၊ သမ္ပိ၊ တကွ၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွတော်မူ
သော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိဿော၊ မူ မြင်ရ၍၊ ပဿန္နမာနသော၊
ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခဿဟိဂါထာဟိ၊ ဆယ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊
အဘိတ္တဝိ၊ ပြီးပွမ်းအံ့သြော ပြောဆိုလျှောက်ကြား၏၊ သော၊ ထိုအမျိုး
ကောင်းသားသည်၊ တေနုပုညကဗ္ဗေန၊ ထိုကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ ဧဝမ
နုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကင်လည်ရသည်ရှိသော်၊
ဣမတ္ထိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ
။ တွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ သောဘိတောတိနာမံ၊ သောဘိတ
ဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ထောကံ၊ အနည်းငယ်၊ ခုစ္ဆ၊ ၂၀
ကတာယပန၊ ကုန်းသောသတောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ ခုစ္ဆသော
ဘိတောတွေဝ၊ ခုစ္ဆသောဘိတဟူ၍သာလျှင်၊ ပညာယိတ္တ၊ ကျော်စောထင်
ရှား၏၊ သော၊ ထိုခုစ္ဆသောဘိတသတို့သားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့

၃-တိကနိပါတ်-၁-ဗဒ္ဓမဝဂ်-၁၂၅-ရုက္ခသောသိတတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၁၁

ရောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာတ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသောအခါ၌၊ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ အာနန္ဒာမထေရ်၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဆဋ္ဌတိညော၊ ခြောက်ပါးသော အတိညာဉ် နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို၊ ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ သယံ ပဋိဘာနိယမထေရ်၏အပဒါနံ၌။ ။

ဝိလမ္ပန္တံ၊ တွေ့ရ ရှေ့ကျသော၊ ကကုခံဝ၊ ရေတက်မင်ကဲ့သို့သော၊ ဒေဝ ဒေဝံ၊ နတ်ထက်နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ နရာသသံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ရထိယံ၊ ခရီးမ၌၊ ပဗ္ဗပဇ္ဇန္တံ၊ ကြားသွားတော်မူသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နပသီဒတိ၊ အဘယ်မှာမကြည်ညိုဘဲရှိအံ့နည်း၊ တ မန္တကာရံ၊ မောဟတည်းဟူသောအရိုက်ကို၊ နာသေတွာ၊ ဗျက်ဆီး၍၊ ဗဟု ဇနံ၊ များစွာသောသူကို၊ သန္တာရေတွာ၊ ကယ်တင်၍၊ ဥာဏာလောကေန၊ ဥာဏ်တော်တည်းဟူသောအလင်းဖြင့်၊ ဇောတန္တံ၊ ထွန်းတောက်ပသည် ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နပသီဒတိ၊ မကြည်ညိုဘဲရှိအံ့ နည်း၊ ဝသီသတသဟဿဟိ၊ တသိန်းသောဟောင်းတို့နှင့်တကွ၊ နိယန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ ဗဟုသတ္တေ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့ကို၊ ဥဒ္ဓန္တေ၊ ထုတ်ဆယ် ကယ်တင်တော်မူသော၊ လောကနာယကံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နပသီဒတိ၊ မကြည်ညို ဘဲရှိအံ့နည်း၊ ဓမ္မဘေရိ၊ တရားတည်းဟူသော စည်တော်ကို၊ အာဟာ နိတွာ၊ ရွမ်း၍၊ တိတ္ထိယေဂဏေ၊ တိတ္ထိအပေါင်းတို့ကို၊ မဒ္ဒန္တံ၊ နှိမ်နင်း တော်မူသော၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ အသံနှင့်တူတော်မူသော အသံ တော်ကို၊ ဝိနဒန္တံ၊ ကျူးရင့်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ မူးမြင် ရ၍၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နပသီဒတိ၊ မကြည်ညိုဘဲရှိအံ့နည်း၊ ယသဝ တာ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဗြဟ္မလောကတော၊ ဗြဟ္မပြည်မှာ၊ သဗြဟ္မကာ၊ ဗြဟ္မာနှင့်တကွသောနတ်တို့သည်၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ နဂုဏေ၊ သိမ်မွေ့ ကုန်သော၊ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာတို့ကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏၊ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ကို၊ ဒိသွာ၊ မူးမြင်၍၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နပသီဒတိ၊ မကြည်ညိုဘဲရှိ အံ့နည်း၊ ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဇ္ဈတိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ကရိတွာနံ၊ ပြု၍၊ သဒေဝကာ၊ နတ်နှင့်တကွကုန်သောလူတို့သည်၊ အာယာ စန္တိ၊ တောင်းပန်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကောင်းမှုကြောင့်၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှု၏အ ကျိုးကို၊ အနုဘောန္တိ၊ ခံစားကြကုန်၏၊ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင် ၍၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နပသီဒတိ၊ မကြည်ညိုဘဲရှိအံ့နည်း၊ သဗ္ဗေ

၅၀၂ ထေရ်ဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဇုတိယတွဲ၊

ဇနာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်။ သမာဂန္တော၊ ပေါင်းဆုံး၍၊ စက္ခု၊ မှာ
 မြတ်စွာဘုရားကို။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏။ အတ္တိန္ဒြာ၊
 တိုက်တွန်းအပ်သော်လည်း၊ နဝိကမ္ပတိ၊ မတုန်လှုပ်တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နပသီဒတိ၊ မကြည်ညိုဘဲရှိအံ့
 နည်း။ ၂။ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပရိသတော၊ ဝင်တော်မူသော၊ ယဿ၊ အကြင်မြတ်
 စွာဘုရားအား၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ တေရိယော၊ စည်တို့သည်၊ ဝေန္တိ၊
 မြည်ကုန်၏။ မတ္တာ၊ အမုံရစ်ကုန်သော၊ ဂဇာ၊ ဆင်တို့သည်၊ ဝိနဒန္တိ၊ မြည်
 ကုန်၏။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နပ
 သီဒတိ၊ မကြည်ညိုဘဲရှိအံ့နည်း။ ၃။ ဝိထိယာ၊ ခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆတော၊ ကြွသွား
 တော်မူသော၊ ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားအား၊ သဗ္ဗဘာ၊ အလုံးစုံသော
 အရောင်သည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဇောတတေ၊ တောက်ပ၏။ အတ္တန္တိ၊
 တာ၊ မြင့်သောမြေတို့သည်၊ သမာ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နပသီဒတိ၊
 မကြည်ညိုဘဲရှိအံ့နည်း။ ၄။ ဗျာဟရန္တဿ၊ ဟောတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်၊ စက္ကဝါဠမ္ဘိ၊ စကြာဝဠာ၏အ
 တွင်း၌၊ သုယုတိ၊ ကြား၏။ သဗ္ဗေသက္ကေ၊ အလုံးစုံသော သက္ကဝါတို့ကို၊
 ဝိညာပေတိ၊ သိစေ၏။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကော၊
 အဘယ်သူသည်၊ နပသီဒတိ၊ မကြည်ညိုဘဲရှိအံ့နည်း။ ၅။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒ
 ကင်္ဂကမ္ဘာမှ၊ သတသဟဿကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ယံဗုဒ္ဓံ၊ အကြင်
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိကိတ္တယိ၊ ကြားပြီး၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဘုတိ၊
 စ၍၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နါဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်
 လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်။ ကိတ္တနာယ၊ ဥာဏ်
 တော်ကိုကြားခြင်း၏။ ဗလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ၆။ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေ
 သာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရ
 ပြီ။ ၇။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ၈။ ဆဋ္ဌဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော
 အဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာပန၊ ဖြစ်ပြီးကား၊ ပဌမသင်္ခတိကာလေ၊
 ရဟန္တာငါးရာပဌမသင်္ခတိကာလေ၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇ
 ပြိုဟ်ပြည်၌၊ သတ္တပဏ္ဍိဂုဏသံ၊ စရည်းပင်ရောက်ရာလိုက်ဂူ၌၊ သန္နိပတိ
 တေန၊ စည်းဝေးရောက်လာသော၊ သံဃေန၊ သံဃာသည်၊ အာယသ္မန္တံ
 အာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ အာမန္တေဟိ၊ ပင့်ခေါ်ကြခြေလော၊ ဣတိ၊

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၇၅-ခုစ္ဆသောဘိတက္ကေရဂါယာ၊ ၅၀၃

ဤသို့အာဏတ္တော၊ စေခိုင်းတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ နိမုဇ္ဈိတွာ
ရုတ်၍၊ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်၏၊ ပုရေတော၊ ရှေ့မှ၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊
ထ၍၊ သံဃာဿ၊ သံဃာတော်၏၊ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို၊ အာရော
စေတွာ၊ သျှောက်ကြား၍၊ သယံ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော၊ ခုစ္ဆသောဘိတမထေရ်
သည်၊ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ သတ္တပဏ္ဍိ
ဂဟာဒ္ဓါရံ၊ စရည်းပင်ရောက်ရာလိုဏ်တံခါးသို့၊ သမ္ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ ကေန
စသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ မာရဿစ၊ မာရ်မင်း၏လည်းကောင်း၊ မာရ
ကာယိကာနဉ္စ၊ မာရ်မင်းစစ်သည်အပေါင်းတို့၏လည်းကောင်း၊ နိသေခ
နတ္ထံ၊ တားမြစ်ရှောင်ရှားတိန်းပါးစေခြင်းငှါ၊ ဒေဝသံဃေန၊ နတ်အပေါင်း
သည်၊ ပေသိတာ၊ စေအပ်သော၊ အညတရာ၊ အမျိုးအမည်မထင်ရှားသော
ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်၊ သတ္တပဏ္ဍိဂဟာဒ္ဓါရေ၊ စရည်းပင်ရောက်ရာ
လိုဏ်တံခါး၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုအရှင်
အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ ခုစ္ဆသောဘိတော၊ ခုစ္ဆသောဘိတမထေရ်သည်၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အာဂမနံ၊ ရှေးရှုမစောင်း ရောက်လာကြောင်းကို၊
ကထေန္တော၊ ပြောလိုရကား၊ ယေဝိတ္တကထိဗဟုသဒုတာသမဏာပါဠုလိ
ပုတ္တဝါသိနောတေသညတရောယမာယုဝါဒ္ဓါရေတိဋ္ဌတိ၊ ခုစ္ဆသောဘိတော
တိ၊ ယေဝိတ္တကထိဗဟုသဒုတာ၊ သမဏာပါဠုလိပုတ္တဝါသိနော၊ တေ
သညတရောယမာယုဝါဒ္ဓါရေတိဋ္ဌတိ၊ ခုစ္ဆသောဘိတောပူ၍၊ ပဌမဂါထံ၊
ပဌမဂါထာကို၊ အာဟ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ပါဠုလိပုတ္တဝါသိနော၊ ပါဠု
လိပုတ်ပြည်၌နေကုန်သော၊ သမဏာ၊ ငြိမ်းငြိမ်းသောမကောင်းမှုရှိကုန်သော
ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိတ္တကထိ၊ ဆန်းကြယ်သောစကားကဲ့သို့ဟော
လေ့ရှိကုန်၏၊ ဗဟုသဒုတာ၊ ပရိယတ္တိဗဟုသဒုတပဋိဝေဗေဟုသဒုတအား
ဖြင့်များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်၏၊ အဟံ၊ ဤခုစ္ဆသောဘိတ မထေရ်
သည်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ အညတရော၊ တယောက်ပင်တည်း၊
အာယုဝါ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ အယံ၊ ခုစ္ဆသောဘိတော၊ ဤခုစ္ဆ
သောဘိတမထေရ်သည်၊ ဒ္ဓါရေ၊ တံခါး၌တိဋ္ဌတိ၊ တည်လာပါ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝိတ္တကထိတိ၊ ဝိတ္တကထိဟူသည်ကား၊ ဝိဝိတ္တန္တ
ကထာ၊ ဆန်းကြယ်သော စကားစကားကို ဟောလေ့ရှိကုန်၏၊ သံခိဝံ၊
အကြဉ်းဟောခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝိတ္တာရဏံ၊ အကုယ်ပေသခြင်းလည်း
ကောင်း၊ ဂန္တိရုဏရဏံ၊ နက်နဲသည်ကိုပြု၍ ဟောခြင်းလည်းကောင်း၊
ဥတ္တနိကရဏံ၊ ထင်အောင်ပြု၍ဟောခြင်းလည်းကောင်း၊ ကင်္ခိဝိနောဒနံ၊

၅၀၄ လေ့ကျင့်သောအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဝိဝိကိန္ဒာသင်္ကသသယကိုဖျောက်၍ဟောခြင်းလည်းကောင်း၊ ဓမ္မပတိ
ဌာပနံ၊ တရား၌တည်စေ၍ ဟောခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝေမာဒီဟိ၊ ဤသို့
အံ့စွာရှိကုန်သော၊ နာနာနယေဟိ၊ အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့်၊ ပဓေသံ၊ သူ
တပါးတို့၏၊ အဏ္ဍာသယာနုရူပံ၊ အလိုဆန္ဒအာသယအားလျော်စွာ၊ ဓမ္မသ
တရားတော်ကို၊ ကထာနုသီလာ၊ ဟောတတ်သောအလေ့ရှိကုန်၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗဟုသုတတိ၊ ဗဟုသုတ
ဟူသည်ကား၊ ပရိယတ္တိပနိဝေဓဗဟုသုတပါရိပုရိယာ၊ ပရိယတ္တိတည်း
ဟူသောအကျင့်အမြင် ပနိဝေဓတည်းဟူသောအကျင့်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံ
ခြင်းကြောင့်၊ ဗဟုသုတတိ၊ ဗဟုသုတမည်ကုန်၏၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းချစ်
သိမ်း၊ သမိတပါပတာယ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောအကုသိုလ်ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ သမဏာ၊ သမဏမည်ကုန်၏၊ ပါဠိလိပုတ္တဝါသိနော၊ အညတရော
တိ၊ ပါဠိလိပုတ္တဝါသိနောအညတရောဟူသည်ကား၊ ပါဠိလိပုတ္တနုရဝါ
သိတာယ၊ ပါဠိလိပုတ်ပြည်၌နေလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါဠိလိပုတ္တ
ဝါသိနော၊ ပါဠိလိပုတ္တဝါသိနောမည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပါဠိလိပုတ်ပြည်၌နေ
ကုန်သောရဟန်းတို့တွင်၊ အညတရော၊ တယောက်ပင်တည်း၊ အာယုဝါ၊
ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဒိဃာယု၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ အယံ
အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ န္ဒါရေတိဋ္ဌတိတိ၊ န္ဒါရေတိဋ္ဌတိဟူသည်ကား၊
သတ္တပဏ္ဍိ ဂုဏာနွါရေ၊ စရည်းပင်ရောက်သော လိုက်တံခါး၌၊ တိဋ္ဌတိ၊
တည်၏၊ သံဃာယ၊ သံဃာတော်၏၊ အနုမတိယာ၊ အလိုအားဖြင့်၊ ပဗ္ဗိသိ
တုံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တံ၊ ထို
စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တေရယ၊
ခုနစ်သောတိတမထေရ်၏၊ အာဂမနံ၊ ရောက်လာကြောင်းကို၊ သံဃာယ၊
သံဃာတော်အား၊ နိဝေဒေန္တိ၊ သိစေလိုရကား၊ ယေဝိတ္တကတိဗဟုသု
တာသမဏာဝါပါဠိလိပုတ္တဝါသိနောတေသညတရောယ မာယုဝါနွါရေ
တိဋ္ဌတိမာလုတေရိတေတိ၊ ယေဝိတ္တကတိဗဟုသုတာသမဏာဝါပါဠိ
လိပုတ္တဝါသိနော တေသညတရောယမာယုဝါနွါရေ တိဋ္ဌတိမာလုတေရိ
တေတဟူ၍၊ ဒုတိယဂါထံ၊ ဒုတိယဂါထာကို၊ အာဟံ၊ ဆို၏၊ ပါဠိလိပုတ္တ
ဝါသိနော၊ ပါဠိလိပုတ်ပြည်၌ နေကုန်သော၊ သမဏာ၊ ငြိမ်းပြီးသောမ
ကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိတ္တကတိ၊ ဆန်း
ကြယ်စွာသောတရားစကားကို ဟောလေ့ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့
တွင်၊ အညတရော၊ တယောက်ပင်တည်း၊ အာယုဝါ၊ ရှည်သောအသက်

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၇၅-ခုဇ္ဇသောသိတတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၁၅

ရှိသော၊ အယံ၊ ဤခုဇ္ဇသောသိတမထေရံသည်၊ မာလုတေရိတော၊ တန်ခိုး
ဖြင့်ပြီးသောစတုတ္ထဈာန်စိတ်သည်၊ ဖြစ်စေအပ်သောလေဖြင့်လွင့်၊ ဝိသညံ
ဖြစ်၍၊ နွါ၊ ရေ၊ တံခါး၌၊ တိဋ္ဌကိ၊ ကည်၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မာလုတေရိတော၊ မာလုတေရိတောဟူသည့်
ကား၊ ဣဒ္ဓိဝိတ္တဇနိတေန၊ တန်ခိုးဖြင့်ပြီးစေအပ်သောစတုတ္ထဈာန်စိတ်သည်
ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဝါယုနာ၊ လေဖြင့်၊ ဇေရိတော၊ လွင့်အပ်သော်ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိ
ဗလေန၊ တန်ခိုးအတွင်း အားဖြင့်၊ အာဂတော၊ ငါလာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်

ကား၊ အတ္ထာ၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာယဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သား
သည်၊ နိဂေဒိတေန၊ ကြားလျှောက်အပ်သော၊ သံစောန၊ သံဃာတော်သည်
ကတောကာသော၊ ပြုအပ်သောအခွင့်ရှိသော၊ ထေရော၊ ခုဇ္ဇသောသိတ
မထေရံသည်၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော် ။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂန္ထန္တော၊
သွားသည်ရှိသော်၊ သုယုဒ္ဓေနသုယိဋ္ဌေနသင်္ဂါမဝိဇယေန၊ ဗြဟ္မစရိ
ယာနုစိဏ္ဍေန ဧဝါယံသုခမေဓတိတိ၊ သုယုဒ္ဓေနသုယိဋ္ဌေနသင်္ဂါမဝိဇယေန
ဗြဟ္မစရိယာနုစိဏ္ဍေန ဧဝါယံသုခမေဓတိဟူ၍၊ ဣမာယတတိယဂါထာ
ယ၊ ဤတတိယဂါထာဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာထိ၊ ကြားတော်
မူ၏၊ သုယုဒ္ဓေန၊ ဈေးအဖို့၌ တဒင်္ဂပဟာနိဝိက္ခန္တ နပဟာနိတို့၏အတွင်းဖြင့်
ကိလေသာသတ္တိနှင့် ကောင်းစွာထိုးပစ်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုယိဋ္ဌေန၊
အကြားအကြား၌ ကောင်းစွာ အဆွေ ခင်ပွန်းတို့သည် ပေးအပ်သော
လျှောက်ပတ်သောဓမ္မဒါနဖြင့်လည်းကောင်း၊ သင်္ဂါမဝိဇယေန၊ သမုဒ္ဓန္တ
ဒပဟာနိ၏အတွင်းဖြင့်အချင်းခပ်သိမ်းကိလေသာသမာရ်အတိသင်္ခါရမာရ်ကို
နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးခြင်းဟုဆိုအပ်သောရအပ်သောစစ်မြေပြင်ကိုအောင်မြင်
သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယာနုစိဏ္ဍေန၊ အာနိတလဲလဲအဖြစ်ဖြတ်
ကျင့်အပ်သောအရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ အယံ၊ ဤခုဇ္ဇသောသိတမထေရံ
သည်၊ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာပဿသမာပတ္တိချမ်းသာကို၊ ဧဓတိ၊ ခံစား၏၊ ။
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သုယုဒ္ဓေနာထိ၊ သုယုဒ္ဓေနဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗတာဂေ၊
ဈေးအဖို့၌၊ တဒင်္ဂပိက္ခန္တနပဟာနဝသေန၊ တဒင်္ဂပဟာနိဝိက္ခန္တနပဟာနိတို့
၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ကိလေသေယံ၊ ကိလေသာသတ္တိနှင့်၊ သုဗ္ဗု၊ ကောင်းစွာ၊
ယုဇ္ဈေနန၊ ထိုးပစ်သဖြင့်၊ သုယိဋ္ဌေနာထိ၊ သုယိဋ္ဌေနဟူသည်ကား၊ အနု
ရန္တရာ၊ ကြိုးကြားကြိုးကြား၊ ကာလျာဏဝိက္ခေဟိ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်
ပွန်းတို့သည်၊ ဗိန္ဒသပ္ပာယဓမ္မဒါနေန၊ ပေးအပ်သောလျှောက်ပတ်သောဓမ္မဒါ

နဖြင့်၊ သင်္ကါမဝိဇယေနတတိ၊ သင်္ကါမဝိဇယေနတဟူသည်ကား၊ သမုဇ္ဈေဒပ
 ဟာနဝသေန၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာနံ၏အတွင်းအားဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်
 သိမ်း၊ ကိလေသာဘိသင်္ခါရနိဗ္ဗတနေန၊ ကိလေသမာရ် အဘိသင်္ခါရမာရ်
 ကိုနှိပ်နင်းတတ်သော။ လန္တသင်္ကါမဝိဇယေန၊ ရအပ်သော စစ်မြေပြင်ကို
 အောင်မြင်သဖြင့်၊ ဗြဟ္မစရိယာနုစိဏ္ဏနာတိ၊ ဗြဟ္မစရိယာနုစိဏ္ဏနဟူ
 သည်ကား၊ အနုစိဏ္ဏန၊ အစဉ်မပြတ်လေ့ကျက်အပ်သော၊ အဂ္ဂမဂ္ဂဗြဟ္မ
 စရိယေန၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်၊ ဧဝါယံသု
 ခမေဓတိတိ၊ ဧဝါယံသုခမေဓတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားအားဖြင့်၊ အယံ ခုန့်သောဘိတော၊ ဤခုန့်သောဘိ
 တမထေရ်သည်၊ နိဗ္ဗာနသုခံစ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ လေသမာ
 မတ္တိသုခဉ္စ၊ လေသမာပတ်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ ဧဝတိ၊ ခံစားရ၏၊ အနု
 ဘဝတိ၊ ခံစားရ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
 ခုန့်သောဘိတတ္ထေရဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊ ခုန့်သောဘိတ မထေရ်၏ ဂါထာ
 အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၃-တိကနိပါတ်-ပဌမဝဂ်-၁၇၆-ဝါရဏတ္ထေရဂါထာ။

ယောခကောဗိမနုဿေသုတိအာဒိကာ၊ ယောခကောဗိမနုဿေသု ဤ
 ဝသို့အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်
 ရှိသော၊ ဝါရဏတ္ထေရဿ၊ ဝါရဏမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။
 အယတ္တိ၊ ဤဝါရဏမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရား
 ရှင်ဘုရား၏အတံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သောကု
 သိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ
 ၌၊ ပုညာနိ၊ ဒါနဝီလစသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊
 ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ခုန့်ဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲနှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊
 တိဿဿ၊ တိဿအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ဥပ္ပတ္တိတော၊ ပွင့်တော်မူသည်မှ၊ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးမဆွေကပင်လျှင်၊
 ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏၊
 ဝိဇ္ဇာဘိဓပ္ပသု၊ သာမဏ္ဍရူပဓမ္မခြားသုံးပါးမလပ်ဝိဇ္ဇာအတတ်တို့၌၊ ပါရဂူ၊
 ကမ်းတဖက်မြောက်အဆုံးရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣသိပဗ္ဗန္တုသိ
 ပဗ္ဗန္တတာဝေန၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ စတု

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၇ ၄-ဝါရဏတ္ထေရဂါယာ၊ ၅၀၇

ပဏ္ဍာသသဟဿာနံ၊ ငါးသောင်းလေးထောင်ကုန်သော၊ အန္တောဝိသိကာနံ၊ အနီး၌နေသောတပည့်တို့အား၊ မန္တေ၊ မေဒင်တို့ကို၊ ဝါစေန္တော၊ ပိုချလျက်၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဗောဓိသတ္တဘူတဿ၊ ဘုရားလောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တိဿဿ၊ တိဿအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တုသိတာကာယာ၊ လောင်းတို့စံရာတုသိတာမြတ်နတ်ဘုံရပ်မှ၊ စရိတွာ၊ ရတေ၍၊ စရိမဘဝေ၊ အဆုံးဘဝ၌၊ မာတုကုန္တိ၊ အမိဝမ်းသို့၊ ဩက္ကမနေန၊ သက်သဖြင့်၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္မော၊ တုန်လှုပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ မဟာဇနာ၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ဘိတော၊ ကြောက်ရွံ့သည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍၊ ဣသိ၊ ဆရာဖြစ်သောရသေ့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပထဝီကမ္ပနဂုဏံ၊ မြေလှုပ်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝုန္တိ၊ မေးသျှောက်၏၊ သော၊ ထိုရသေ့သည်၊ မဟာဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားအလောင်းသည်၊ မာတုကုန္တိ၊ အမိဝမ်းသို့၊ ဩက္ကမိတေန၊ သက်ခြင်းကြောင့်၊ အပံပထဝီ၊ ဤနှစ်သိန်းလေးသောင်းအထုရှိသောမြေကြီးသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ကမ္မော၊ တုန်လှုပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ မါဘိယထ၊ မကြောက်ကြကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဿ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်၏အဖြစ်ကို၊ ကထေတွာ၊ ပြောဟော၍၊ သမဿာသေသိ၊ သက်သာရာကိုရစေ၏၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏဉ္စပီတံ၊ ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသောပီတိကိုလည်း၊ ပဋိဝေဒေတိ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊ သော၊ ထိုရသေ့သည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝါရဏောတိ လဒ္ဓနာမော၊ ဝါရဏဟုရအပ်သော အမည်ရှိ၏၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အညတရဿ၊ အမှတ်မရှိတထောက်ထောက်သော၊ အရညကဿ၊ တောကျောင်းနေသော၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ လဒ္ဓပ္ပဿဒေါ၊ ရအပ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းကျင့်ဝတ်တရားမြတ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပဉာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုစားအံ့သောငှါ၊ ဝန္တိန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊

၅၁၈ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

အညမညံ၊ အချင်းချင်းကလဟံ၊ ငြင်းခုံသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကလဟံ
 ထေ၊ သေဆုံးကုန်သော၊ အဟိနုက္ခိလေ၊ မြွေမြွေပါတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ အညမညဝိရောဓေန၊ အချင်းချင်းသန်
 ကျင်သဖြင့်၊ ဇိဝိတက္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့အသက်ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊
 ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာတရား၏၊
 သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဝတော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊
 အဿ၊ ထိုရဟန်း၏ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊
 တဒနုဉ္စပမေဝ၊ ထိုစိတ်အားလျော်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံး
 အမတော်ကို၊ ဇေဇ္ဇော၊ ပေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယောဓကောစိမနူသောသု၊ ပ၊
 စိတ္တဝူပသမဿစာတိ၊ ယောဓကောစိမနူသောသု၊ ပ၊ စိတ္တဝူပသမဿစဟူ
 ၍၊ တိသောဂါသာ၊ သုံးဂါသာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊
 ယော၊ အကြင်ဂုတ္တုလ်သည်၊ ဣမေနူသောသု၊ ဤလူ့ပြည်တို့၌၊ ကောစိ၊ အ
 မှတ်မရှိသော တရံတယောက်သောသူသည်၊ ပရပါဏာနိ၊ တပါးသော
 သတ္တဝါတို့ကို၊ ဟိံသတိ၊ ညဉ့်ဆဲပုတ်ခတ်သတ်ဖြတ်တတ်၏၊ သောန
 ရော၊ ထိုဂုတ္တုလ်သည်၊ အသ္မာလောကာ၊ ဤပစ္စုပ္ပန် လောကမှလည်း
 ကောင်း၊ ပရမ္ပာစ၊ တမလွန်လောကမှလည်းကောင်း၊ ဥဘယာ၊ နှစ်ပါးသော
 လောက၌အကျုံးဝင်သောစီးပွားချမ်းသာမှ၊ ဓံသတေ၊ ဆုတ်ယုတ်ခဲ့၏၊
 ယောစ၊ အကြင်ဂုတ္တုလ်သည်ကား၊ မေတ္တာနစိတ္တေန၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော
 စိတ်ထိုမေတ္တာစိတ်မှတပါးသောစိတ်ဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
 ပါဏာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အနုကမ္ပတိ၊ မိမိရင်ဖွား သားနှင့်ယွင်း ချစ်ခြင်းကို
 ဖြစ်စေ၏၊ သောတာဒိသကော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော မေတ္တာဖြင့်နေလေ့
 ရှိသော၊ နရော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဗဟံ၊ မျှောစွာသော၊ ဝုညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
 ကို၊ ပသဝတိဟိပသဝတိဇေ၊ ပွားစေအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ သုဘာ
 သိတဿ၊ ပရယတ္တိဓမ္မကိုသင်ခြင်းအစရှိသောကောင်းသောစကားကို၊
 သိက္ခတသိက္ခယျ၊ သင်ရာ၏၊ သမနုပါသနဿစ၊ ငြင်းစေအပ်ပြီးသော
 ကိလေသံရှိသော ကောင်းသော ကလျာဏမိတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သို့ ရံခါရံခါ
 ဆည်းကပ်ခြင်းအတန်တလဲလဲဆည်းကပ်ခြင်းပမိုပတ်ဖြင့် ထိုကလျာဏ
 မိတ္တဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အနီး၌ကပ်၍လျှင်လည်းကောင်း၊
 ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအချပ်၌၊ ကောသနဿစ၊ အတော်မလွှောက်တ
 ယောက်အထည်းတည်းကလျာဏပိဝေကကိုပွားလျက် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို

၂၃- ထိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၇၆-ဝါရုဏတ္ထေရဂါယသ၊ ၅၁၉

အားသုတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်နေလိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဖိတ္တဝူပသ
 မေဿစ၊ ကိသေသာတည်းဟူသော စိတ်၏ငြိမ်းခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 သိက္ခေဝသိက္ခေပုဿင်နု၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါယသတို့၌၊ ယောဓကောမိ
 မနုဿေသုတိ၊ ယောဓကောမိမနုဿေသုဟူသည်ကား၊ ဣမမနုဿေသု၊
 ဤလူ့ပြည်တို့၌၊ ယောဓကောမိ၊ အမှတ်မရှိတရံတယောက်သော၊ ခတ္တိယော
 ဝါ၊ မင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်းကောင်း၊
 ဝေဿေဝါ၊ ကုန်သည်သည်လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓေါဝါ၊ သူဆင်းရဲသည်
 လည်းကောင်း၊ ဂဟဋ္ဌေဝါ၊ လူသည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတောဝါ၊ ရ
 ဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါယသ၌၊ မနုဿဂ္ဂ
 ဟဏံ၊ မနုဿသဒ္ဓါကိုယူခြင်းသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌသတ္တဒဿနံ၊ မြတ်သောသတ္တ
 ဝါကိုပြခြင်းအကျိုးရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ပရပါဏာနိဟိံသ
 တိတိ၊ ပရပါဏာနိဟိံသတိဟူသည်ကား၊ ပရသတ္တေ၊ တပါးသောသတ္တ
 ဝါတို့ကို၊ မာရေတိ၊ သတ်လည်းသတ်၏၊ ဝိဗာဓတိစ၊ နှိုင့်လည်းနှိုင့်စက်
 ၏၊ အသ္မာလောကတိ၊ အသ္မာလောကဟူသည်ကား၊ ဣလောကတော၊
 ဤလောကမှ၎င်း၊ ပရေမှာစတိ၊ ပရေမှာစဟူသည်ကား၊ ပရလောကတော၊
 တမလွန်သောကမှ၎င်း၊ ဥဘယာဓံသတေတိ၊ ဥဘယာဓံသတေဟူသည်
 ကား၊ ဥဘယလောကပရိယာပန္နဟိတသုခတော၊ နှစ်ပါးသောသေခက၌အ
 ကျုံးဝင်သောစီးပွားချမ်းသာမှ၊ ပရိဘာယတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နရောတိ၊ နရောဟူသည်ကား၊
 သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရပိဋ္ဌာလက္ခဏံ၊ သူတပါးကိုနှိုင့်စက်
 ခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ပါပဓမ္မံ၊ အကုသိုလ်တရားကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြပြီး၍၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရပိဋ္ဌာနိဝတ္တိလက္ခဏံ၊ သူတပါးကို နှိုင့်စက်ဖျက်ဆီး
 တတ်သောအကုသိုလ်တရားကို နစ်စေခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ကုသလံ
 ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယောစ
 မေတ္တေနာတိအာဒိနာ၊ ယောစမေတ္တေနဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒုတိယဂါ
 တံ၊ ဒုတိယဂါယသကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒုတိယဂါယသ၌၊
 မေတ္တေနမိတ္တေနာတိ၊ မေတ္တေနမိတ္တေနဟူသည်ကား၊ မေတ္တာသမ္ပယုတ္တေန၊
 မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော၊ မိတ္တေန၊ မိတ်ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣတရိတရေန၊
 တပါးပါးသောမိတ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗေပါဏာနုကမ္ပတိတိ၊ သဗ္ဗေပါဏာနုကမ္ပတိ
 ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပါဏေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ဩရသပုတ္တောဝိယ၊ ရင်၌ဖြစ်သောသားကဲ့သို့၊ မေတ္တာယတိ၊

၅၂၀ လောကီလောကိယအတ္တကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ချင်ခင်ရုံမကံနှစ်သက်တတ်၏။ ဗဟိုဟိသောပသဝတိပုညံတာဒိသကော
 နရောတိ။ ဗဟိုဟိသောပသဝတိပုညံတာဒိသကောနရောဟူသည်ကား။
 တတာရူပေါ။ ထိုသို့များ၍သဘောရှိသော၊ သောမေတ္တာဂိဟာရီပုဂ္ဂလော။
 ထိုမေတ္တာဖြင့်နေလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗဟို၊ များစွာ၊ မဟန္တံ၊ များစွာ
 သော၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏။
 ပဋိလာဘတိ၊ ရေ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သသမ္ဘာရေ၊ အဆောက်အဦးနှင့်တ
 ကွဖြစ်သော၊ သမထဝိပဿနာဓမ္မေ၊ သမထတရား၊ ဝိပဿနာတရား၌။
 နိယောဓေန္တော၊ တိုက်တွန်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ သုဘာသိတဿာတိအာဒိနာ၊
 သုဘာသိတဿာဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဂါထံ၊
 ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သုဘာသိတဿ
 သိက္ခေယတိ၊ သုဘာသိတဿသိက္ခေယဟူသည်ကား။ အပ္ပိစ္ဆကထာဒိ
 တေဒံ၊ အပ္ပိစ္ဆကထာအစရှိသည်အပြားရှိသော၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ
 ဟောအပ်သော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မံ၊ ပရိယတ္တိတရားကို၊ သဝနောရဏပရိပုစ္ဆ
 နာဒိဝသေန၊ နာခြင်းဆောင်ခြင်းအာနိတလဲလဲဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းအ
 စရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ သိက္ခေယ၊ သင်ရာ၏၊ သမဏုပါသနဿစာတိ၊
 သမဏုပါသနဿစဟူသည်ကား၊ သမိတပါပါနံ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော
 မကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ ကလျာဏမိတ္တာနံ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ၊ ဥပါသနံ
 စ၊ ကပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ရံခါရံခါကပ်ပြီး၍၊ ပယိရူပါ
 သနဉ္စေတံ၊ အကြိမ်မျှသုံးအဟနိဘနိကပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပဋိပတ္တိ
 ယာ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုကလျာဏမိတ္တဖြစ်သော
 မထေရ်တို့၏၊ သမိပစရိယဉ္စ၊ အနီး၌ကျင်လည်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 သိက္ခေယ၊ သင်ရာ၏၊ ကောသနဿ စရတောမိတ္တဝူပ သမဿစာတိ၊
 ကောသနဿ စရတောမိတ္တဝူပသမဿစ ဟူသည်ကား၊ ကေသံ၊ တ
 ယောက် အထည်းထည်း၊ အသဘာဝဿ၊ အပေါင်းအတော်မရှိသော၊
 ကာယဝိဝေကံ၊ ကိုယ်၏ ဆိပ်ငြိမ်ခြင်းကို၊ အနုဗျူဟန္တဿ၊ ပွားစေသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရူပော၊ ဆိပ်ကွယ်ရာအရပ်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနာနုယော ဂဝသေန၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို အာနိတလဲလဲအားထုတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 အာသနံ၊ နေထိုင်ခြင်းကို၊ နိသန္တံ၊ နေထိုင်ခြင်းကို၊ သိက္ခေယ၊ ကျင့်ရာ
 ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနု
 ယုတ္တန္တော၊ အားထုတ်လျက်၊ ဘဝနာမတ္ထကံ၊ ဘာဝနာ၏အထွဋ်အထိပ်သို့

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၇၆-ဝါရုဏတ္ထေရဂါထာ။ ၅၂၁

ပါပေန္တော။ ရောက်စေလျက်၊ သမုန္တေဒဝသေန၊ သမုန္တေပဟာနိန္ဒာ
စွမ်းဖြင့်၊ ကံလသသနံ၊ ကံလေသာတို့မှ၊ ဗိက္ခုဿ၊ ဗိတ်၏။ ဂူပသမ္ဘေ၊ ငြိမ်း
ခြင်းကိုလည်း၊ သိက္ခေယျ၊ သင်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကျင့်သည်ရှိသော်၊ အဓိ
သီသသိက္ခာဒိတိ၊ အဓိသီလသိက္ခာ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကံလေသာ၊ ကံ
လေသာတို့ကို၊ အစ္စန္တမေဝ၊ စင်စစ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဂူပသန္တာ၊ ငြိမ်းစေ
အပ်ကုန်သည်၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာမဂ္ဂပ
လသိက္ခာ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်သိက္ခာတို့ကို၊ သိက္ခဿ၊ ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။
အစ္စန္တမေဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဂူပသန္တာနာမ၊ ငြိမ်းစေသည်မည်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာ၏အ
ဆုံး၌၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဓေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ တေန၊ ထို၊ ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ နိမိတ္တဗျာက
ရုဏိယမထေရ်၏၊ အပဒန်၌။ ။

ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာတောင်သို့၊ အတ္တောဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍၊ တဒါ၊
ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မန္တေ၊ မေဒင်တို့ကို၊ ဝါစေမိ၊ ချ၏။ စတုပညာသ
သဟဿာနိ၊ ငါးသောင်းလေးထောင်ကုန်သော၊ သိသာ၊ တပည့်တို့သည်
မဟံ၊ ငါအား၊ ဥပဋ္ဌဟုံ စစားကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော တပည့်
တို့သည်၊ အဓိတာ၊ သင်အပ်ပြီးသော အတတ်ရှိကုန်၏။ ဝေဒဂူ၊ မေဒင်အ
ဆုံးသို့ရောက်ကုန်၏။ ဆဋ္ဌင်္ဂံ၊ ဆဋ္ဌင်္ဂမေဒင်၌၊ ပါရမိံ၊ ဂတ၊ အထွဋ်အထိပ်
သို့၊ ရောက်ကုန်၏။ သကဝိဇ္ဇာဟိ၊ မိမိအတတ်တို့ဖြင့်၊ ဥပတ္တန္တိ၊ ခက်ထန်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဟိမဝန္တာ၊ ဟိမဝန္တာ၌၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်
၏။ မဟာယသော၊ များသောအခြံအရံရှိသော၊ ဒေဝဂုတ္တော၊ နတ်သား
သည်၊ တုသိတာကာယာ၊ တုသိတာနတ်ပြည်မှ၊ စပိတွာ၊ ရုတေ၍၊ သမ္ပဇာ
နေ၊ ပညာအမြော်အမြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပတိဿယော၊ ထင်သော သတိရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ မာတုကုန္တိ၊ အမိဝင်သို့၊ ဥပပဇ္ဇိ၊ ရောက်ပြီ။ သမ္ပုဇ္ဈေ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပပဇ္ဇန္တေ၊ ပဋိသန္ဓေနေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဒသ
သဟသိ၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်သည်၊ ကမ္မထ၊ တုန်လှုပ်၏။ ဝိနာ
ယကေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပပဇ္ဇမိ၊ ပဋိသန္ဓေနေတော်မူသည်ရှိသော်၊
အန္ဓာ၊ ကန်းကုန်သောသူတို့သည်၊ စက္ခု၊ မျက်စိကို၊ အလတိံသု၊ ကျေ
၏။ ကေဝလာ၊ သက်သက်၊ အယံဝသုဓာ၊ ဤမြေသည်၊ ဆဠိကာရံ၊
ခြောက်ပါးသောမောက်ပြန်ခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပကမ္မိတ္ထ၊ တုန်လှုပ်ပြီးနိဗ္ဗေသ
သသန္တံ၊ တော်လည်းသံကို၊ သုတွာနံ၊ ကြား၍၊ မဟာနော၊ လူများအပေါင်း

၅၂၂ လေ့ကျင့်သောအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

တို့သည်၊ ဥဗ္ဗိဇိသုံ၊ တိတ်လန့်ကြကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ သမာဂမ္မ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်၍၊ အနန္တ၊ ကပ်ကုန်၏။ အယံဝသုခော၊ ဤမြေသည်။ ပကမ္ဘိတ္ထ၊ ထုန်ထုပ်သကည်း၊ ကိံ၊ ပိပါကော၊ အဘယ်သို့သော၊ အကျိုးသည်၊ ဘဝံသ၊ တိ၊ ဖြစ်သတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓိံ၊ သု၊ မေးကြကုန်၏။ မာရော၊ မငိုကြွေးကြကုန်လင့်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ဘယံ၊ တေးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အဝစာသိံ၊ ဆိုပြီး၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည်လည်း၊ ဝိသုဋ္ဌာ၊ လွတ်လွတ်၊ ဟောသ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော၊ အယံ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဤအဖြစ်သည်၊ သုဝတ္ထိကော၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။ နိသံသသံ၊ မချွတ်၊ အတ္တဟေတု၊ အကျိုး၏ အကြောင်းကြောင့်၊ အယံဝသုခော၊ ဤမြေကြီးသည်၊ ပကမ္ဘတိ၊ ထုန်ထုပ်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ နိမိတ္တာနိ၊ နိမိတ်တို့သည်၊ ဝိသုဋ္ဌိ၊ ထင်ကုန်၏၊ မဟာ၊ ကြီးစွားသော၊ ဩဘာသော၊ အရောင်သည်၊ ဝိသုလော၊ ပြန့်ပြော၏။ အသံသယံ၊ မချွတ်၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ ဘုရားမြတ်သည်၊ ဥပပဇ္ဇိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဇနတံ၊ လူများအပေါင်းကို၊ သညာပေတွာန၊ သိစေ၍၊ မဗ္ဗသိလံ၊ ငါးပါးသောသိလကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကထေသိံ၊ ဟောပြီး၊ ပဗ္ဗသိလာနိ၊ ငါးပါးသောသိလတို့ကို၊ သုတွာန၊ ကြား၍၊ ဒုလ္လဘံ၊ ခဲသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြာဗုဒ္ဓ၊ ဘုရား၏ အဖြစ် နှိုလည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဗေဂဇာတာ၊ တက်ကြွသော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ သုခနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ တုဋ္ဌဟဋ္ဌာ၊ နှစ်သက်ရှင်လန်းသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဇေနဝုတေကဗ္ဗေ၊ ကိုးဆွဲနှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ ယံနိမိတ္တံ၊ အကြင်နိမိတ်ကို၊ ဝိယာကရိံ၊ ပြောကြားပြီး၊ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ဗာသုတိ၊ စ၍၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံပလံ၊ ဤသို့ အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဗျာကရေဏာယ၊ မြို့ပွင်းစကားကြားရခြင်း၏၊ ပလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ မယံ၊ ငါအား ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဟောအပ်၏။ ဝါရုဏတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဝါရုဏမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၇၇-ဝဿိကတ္ထေရဂါထာ။ ၅၂၃

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၇၇-ဝဿိကတ္ထေရဂါထာ။

ကောပိသန္ဓါမေခေဝိတိအာဒိကာ၊ ကောပိသန္ဓါမေခေဝိဤသို့အ
အစရှိသောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော၊
ဝဿိကတ္ထေရဿ၊ ဝဿိကမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း။ အယဇ္ဈိ၊
ဤဝဿိကမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓဿ၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့
၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သောကုသိုလ်အ
ထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထဘတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပုညာ
နိဒါနသီလဝသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အတ္ထ
ဒဿိဿ၊ အတ္ထဒဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟော၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပစ္စော၊ ရောက်
သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္တာရံ၊ အပ္ပဒဿိမြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မူမြင်ရ၍၊ ပသန္နိပစ္စော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မိ
လက္ခယလ္လနိ၊ ညောင်ကြပ်သီးတို့ကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လျှ၏သော ထိုအမျိုး
ကောင်းသားသည်၊ ဧတနုပုညကဗ္ဗေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမ
နုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တာ၊ ကျင်လည်သေသည်ဖြစ်၍၊
ဣမသ္မိံဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊
ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ
တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝဿိကောတိ လစ္ဆနာမော၊ ဝဿိကဟုရအပ်သော အမည်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပစ္စော၊ အရှယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ သန္တု၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ယမကပါနိ ဘာရိယံ၊ ရေမီးအစရှိသော အစုံအစုံတန်ခိုးပြာဋိဟာ
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဋိလန္ဓသန္ဓေါ၊ ရအပ်သောသန္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ
တွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သေဏခမ္ပံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုသည်ရှိသော်
အာဗာမိကာ၊ အနာဖြင့်နှိပ်စက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအနာ
ရောဂါဖြစ်သောအခါ၌၊ နံ၊ ထိုဝဿိကမထေရ်ကို၊ ဉာတကာ၊ အဆွေအမျိုး
တို့သည်၊ ဝေဇ္ဇပရိဒိဋ္ဌေန၊ ဆေးသမားသည်ညွှန်အပ်သော၊ ဝေသဇ္ဇပိဋိနာ၊
ဆေးအစီအရင်ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာဟိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍၊ အရောဂံ၊ အနာမဟဉ်
ကင်းလွတ်စင်သည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုဝဿိကမထေရ်
သည်၊ တမ္ဘာအာဗာစာ၊ ထိုအနာမှ၊ ဝုဗ္ဗိတော၊ လေသည်ရှိသော်၊ သံဝေဂ
တော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊

၅၂၄ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ ဆဋ္ဌဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါ နေ၊ မိလက္ခဒါယကမထေရ်၏အပဒါနှင့်။ ။

ဣ ဝနန္တေ၊ တောအတွင်း၌၊ ဟာယသံ၊ ရွှေရံပင်းသင်းကျော်စောခြင်းရှိ သော၊ အတ္တဒသိ၊ အတ္တဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာန၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္တိတ္ထော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမ နော၊ ရှေ့လုံးမနောက်ဝင်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ မိလက္ခဿ၊ ညောင်ကြပ်ပင် ၏ ဖလံ၊ အသီးကို၊ အဒါ၊ လှူခဲ့ဘူး၏။ ။ အဋ္ဌာရသကပ္ပသတေ၊ တထောင့် ရှစ်ရာကပ်ကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအတ္တဒသိ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက် တော်၌၊ ယံဖလံ၊ အကြင်ညောင်ကြပ်သီးကို၊ အဒဒိ၊ ကပ်လှူခဲ့ဘူးပြီးတသ ကပ္ပဿ၊ စေတနာသံထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂဟိ၊ အပါလ်လေးပါးကို၊ နာတိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါလ်လေးပါးကို မသိရခြင်းတည်း ဟူသော အကျိုးသည်၊ ဖလဒါနဿ၊ ညောင်ကြပ်သီးအပ္ပူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုး တည်း။ ။ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ် ကြည်းအပ်ကုန်ပြီးပါ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော် ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

ပန၊ ဆက်၍အထူးတက်ဆိုဦးအံ၊ ဆဋ္ဌဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိ ညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဥာတိ နံ၊ အဆွေအမျိုးတို့၏၊ အန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ အါကာသေ၊ ကောင်း ကင်၌၊ ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ခမ္ဘံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတွာ၊ ဟော၍၊ တေ၊ ထို ဆွေမျိုးမိဘတို့ကို၊ သရဏေသုစ၊ သရဏဂုံသုံးပါးတို့၌လည်းကောင်း၊ သိ လေသုစ၊ သိသတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌပေတိ၊ တည်စေ၏၊ တေသု၊ ထို ဆွေမျိုးမိဘတို့တွင်၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ ကာလကံတာ၊ သေဆုံးကုန်သည်ရှိသော်၊ သရဏေသုစ၊ သရဏဂုံတို့၌လည်းကောင်း၊ သိ လေသုစ၊ သိသတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌတတ္ထာ၊ တည်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ သဒ္ဓု၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ သု၊ ဖြစ်ကြကုန်၏၊ အထ၊ ထို့နောင်မှ၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓု၊ ပဋ္ဌာနံ၊ ဘုရားအားစေားခြင်းငှါ၊ ဥပဂတံ၊ ကပ်ရောက်လာသောနံ၊ ထိုဝသိကမထေရ်ကို၊ ဝသိက၊ ချစ်သားဝသိ က၊ တေ၊ သင်၏ ဥာတိနံ၊ မိဘဆွေမျိုးတို့အား၊ အာရေဂျံကိ၊ အနာကင်းပါ ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိံ၊ မေးတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဝသိကမထေရ်သည်၊ ဥာတိနံ၊ ဆွေမျိုးမိဘတို့အား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဥပ

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၇၇-ဇသိကတ္ထေရဂါယာ၊ ၅ : ၅

ကာရံ၊ ကျေးဇူးဥပကာရကို၊ ကထေန္တော၊ သျှောက်ကြားလိုရကား၊ ဧကော
 ဝိသဒ္ဓေါ၊ မေဓာဝီ၊ ပ၊ မောဒန္တိကာမကာမိနောတိ၊ ဧကောဝိသဒ္ဓေါ၊ မေဓာဝီ၊
 ပ၊ မောဒန္တိကာမကာမိနောဟူ၍၊ ဝိသေသာဂါယာ၊ သုံးဂါယာတို့ကို၊ အဘာ
 သိ၊ သျှောက်ကြား၏။ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်သောသဒ္ဓါတရားရှိသော၊ မေ
 ဓာဝီ၊ ကမ္မသကတဉာဏ် အစရှိသည်ဖြင့်ပညာရှိသော၊ ဓမ္မဋ္ဌော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအဆုံးအမကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရား၌ တည်တော်မူသော၊
 သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဧကောဝိ၊ တယောက်သောသူသည်
 လည်း၊ ဣမ၊ ဤအခါ၌၊ အသန္နာနံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော သဒ္ဓါတရားမှကင်းကုန်
 သော၊ ဉာဘိနံ၊ ဆွေနီးသားချင်း စပ်လျှင်းကုန်သော၊ ဗန္ဓုနံ၊ အမျိုးတို့၏၊
 အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မယာ၊ အကုန်ပုံသည်၊ ဉာတယော၊
 အဆွေးအမျိုးတို့ကို၊ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊ နိဂ္ဂဟာ၊ ဆင်းရဲ
 သောသူတို့အားကုသိုလ်ကိုမပြုမူ၍နောက်ဘဝ၌ ဆင်းရဲကိုခံရလတ္တံ့ဟု
 နှိပ်၍၊ ဉာဘိဗန္ဓုဝပေမန၊ အဆွေအမျိုး၌ဖြစ်သောချစ်ခြင်းဖြင့်၊ စောဒိတာ၊
 တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်းတို့၌၊ ကာရံ၊ ပူဇော်သကာ
 ကို၊ ကတွာန၊ ပြုစေ၍၊ တေ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့သည်၊ အတ္တာတိတာ၊ လွန်ရှာလေ
 ကုန်ပြီ၊ ကာလကံတာ၊ သေရှာလေကုန်ပြီ၊ တေ၊ ထိုအကုန်ပုံတို့၏ဆွေမျိုး
 မိဘတို့သည်၊ တိဒိဝံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်
 ကြလေကုန်ပြီ၊ မတ္တံ၊ အကုန်ပုံ၏၊ တာတရောစ၊ အစ်ကိုတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ မာတာစ၊ အမိတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကာမကာမိနော၊ အလိုရှိ
 အပ်သော ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မောဒန္တိ၊ နွေ
 လျော်ရကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့တွင်၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊
 ပဌမဂါယာယ၊ ပဌမဂါယာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယော၊ အကြင်သူ
 သည်၊ ကမ္မဒလသဒ္ဓါယစ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သောသဒ္ဓါကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ရတနတ္ထယသဒ္ဓါယစ၊ ရတနာသုံးပါး၌ယုံကြည်သောသဒ္ဓါ
 တရား၏၊ ဝဿန၊ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော၊
 တတောဇေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ကမ္မသကတ ဉာဏာဒိယောဂတော၊
 ကမ္မသကတဉာဏ်အစရှိသည်တို့နှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိ
 သောသူသည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒဓမ္မစ၊ ဆုံးမသောတရား
 ၌လည်းကောင်း၊ နာလောကုတ္တရဓမ္မစ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတ
 ရား၌လည်းကောင်း၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မဋ္ဌော၊ ဓမ္မဋ္ဌ
 မည်၏၊ အာစရေသီလသမ၊ အကျင့်သီလ အာစာရ၏ လည်းကောင်း၊

၅၂၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

မဂ္ဂဝီလယသစ၊မဂ်ဝီလဇ္ဈိလည်းကောင်း၊ ဗလဝီလယသစ၊ ဗိလဝီလဇ္ဈိလည်းကောင်း၊ ပဿန၊အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝီလယမ္ပန္နော၊ဝီလသန္တင့်ပြည့်စုံသော၊သောဇကောဝိ၊ ထိုတယောက်သောသူသည်လည်း၊ ယထာဝတ္ထာယ၊အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊သဒ္ဓါယ၊သဒ္ဓါတရား၏၊အဘာဝေန၊မရှိသဖြင့်၊အသဒ္ဓါနံ၊သဒ္ဓါတရားမရှိသောသူတို့ကို၊ ဣမ၊ဤအခါ၌၊ဣမသ္မိကာလေ၊ဤအခါ၌၊ ဣမေ၊ဤသူတို့သည်၊ အဗ္ဘာကန္တိ၊ ငါတို့၏အဆွေခင်ပွန်းအမျိုးဟူ၍၊ ဥာတဗ္ဗဋ္ဌေန၊ သိအပ်သောအနက်ကြောင့်၊ ဥာတိ၊ဥာတိမည်၏၊တထာ၊ထိုမှတပါး၊ ပေမဗန္ဓနေန၊ချစ်ခြင်းဖြင့်နှောင်ဖွဲ့တတ်သောကြောင့်၊ဗန္ဓုတိဝါ၊ဗန္ဓုဟူ၍လည်း၊လဒ္ဓနာမာနံ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သောသူတို့၏၊အတ္ထာယ၊အကျိုး၌၊ဟိဘာယ၊ဖိ ပွားခြင်း၌၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိဇံ၊ဤသို့၊သာဓကေတော၊ထက်ဆံသောအားဖြင့်၊ ဝတ္ထမတ္ထံ၊ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ကို၊ အတ္ထုပနာယိကံ၊မိမိသို့ဆောင်သည့်ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ဒသေတုံ၊ပြုအံ့သော၌၊ နိဂ္ဂဟာတိအာဒိနာ၊နိဂ္ဂဟ၍သို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ဣတရာဂါယာ၊ ဤမှတပါးသော ဂါယာကို၊ ဝတ္ထာ၊ဆိုအပ်၏၊တတ္ထ၊ထိုဂါယာ၌၊နိဂ္ဂဟအနုကမ္ဘာယ၊စောဒိတာဥာတယောမယာတိ၊နိဂ္ဂဟအနုကမ္ဘာယ၊စောဒိတာဥာတယောမယာဟူသည်ကား၊ဣဒါနိဝိ၊ဤယခုအခါ၌လည်း၊ဒုဂ္ဂတာ၊ဆင်းရဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊ကုသလံ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ အကတွာ၊မပြုမူ၍၊ အယတိ၊နောင်အခါ၌၊ ငရိတ္တိလေသံ၊ညစ်ညူးခြင်းကို၊ပုန၊တဖန်၊ အနုဘဝိတ္ထ၊ခံစားမူပြီးဣတိ၊ဤသို့၊ နိဂ္ဂဟိတ္ထာ၊နှိပ်၍၊ဥာတယော၊ ဆွေးမျိုးမိဘတို့ကို၊ မယာ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ဩဝဒိတာ၊ဆုံးမအပ်ကုန်ပြီ၊ဥာတိဗန္ဓဝပေမေန၊ ဆွေမျိုးတည်းဟူသော ဖွဲ့အပ်သောချစ်ခြင်းဖြင့်၊အယံ၊ဤသူသည်၊ဗန္ဓဝေါ၊ အဆွေအမျိုးတည်း၊ဣတိဇံ၊ဤသို့၊ ပဝတ္ထေန၊ဖြစ်သော၊ပေမေန၊ချစ်ခြင်းဖြင့်၊မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ဩဝါဒံ၊အဆုံးအမကို၊ အတိတ္ထမိတုံ၊ လွန်အံ့သော၌၊ အသက္ကောန္တာ၊ တေတံနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊တိက္ခသု၊ရဟန်းတို့၌၊ ကာရံ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ကတွာန၊ပြု၍၊ ပသန္တဝိတ္ထာ၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိကုန်သည်၊ဟတွာ၊ ဖြစ်၍၊စိဝရာဒိပစ္စယံ ဒါနေနစေဝ၊ သင်္ကန်းအစရှိသော ပစ္စည်းကိုလှူသဖြင့် လည်းကောင်း၊ဥပဋ္ဌာနေနစ၊လုပ်ကျွေးသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသု၊ရဟန်းတို့၌၊သက္ကာရသမ္ဘာနိ၊ ပူဇော်ခြင်းမြတ်နိုးခြင်းကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊တေ၊ထိုဆွေမျိုးမိဘတို့သည်၊ အဗ္ဘာတိတာ၊လွန်ကြကုန်ပြီ၊ ကာလကံတာ၊သေကုန်သည်၊ ဟတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ ဣမံလောကံ၊ဤလောကကို၊ အတိတ္ထန္တာ၊

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၇၇-ဝသိကတ္ထေရဂါယာ၊ ၅၂၇

လွန်ကုန်ပြီးပုန၊ တဘန်၊ တေတိ၊ တေဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတ်မတ္တံ၊ နိပါတ်
 ရှိသောတည်း၊ တိဒိဝသုခန္တိ၊ တိဒိဝသုခံဟူသည်ကား၊ ဒေဂလောကပရိ
 ယာပန္နသုခံဝ၊ နတ်ပြည်၌အကျုံးဝင်သောချင်းသာကိုသာလျှင်၊ ဣဋ္ဌံ၊ အလို
 ရှိအပ်သော၊ တိဒိဝံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ အဓိဂတာ၊ ရကုန်၏၊ တေ၊ ထိုနတ်ပြည်၌
 ဖြစ်သောသူတို့သည်၊ ကေပန၊ အဘယ့်သူတို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သေး၊ စောဒ
 နာခြင်းကိုရည်၍၊ ဘာတရောမဟံ မာတာစမောဒန္တိ ကာမကာ မိနောတိ၊
 ဘာတရောမဟံ မာတာစမောဒန္တိ ကာမကာမိနောဟူ၍၊ အာဟ၊ လျှောက်
 ကြား၏၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ယထာကာမိတဝတ္ထု ကာမာမာမာရီနော၊ အကြင်
 အကြင်အလိုရှိအပ်သောဝတ္ထု ကာရုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 အဘိရတိ၊ မြေလျော်ရ၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဝသိကတ္ထေရ ဂါယာဝဏ္ဏနာ၊ ဝသိကမထေရ်၏ ဂါယာအတွင်းသည်၊
 နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၇၈-ဟသောဇတ္ထေရဂါယာ၊

ကာလပဗ္ဗင်္ဂသံကာသောတိအာဒိကား၊ ကာလပဗ္ဗင်္ဂသံကာသောဤသို့
 အာရိသောဂါယာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိ
 သော၊ ယသောဇတ္ထေရဿ၊ ယသောဇမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတို့တည်း၊
 အယဓိ၊ ဤယသောဇ မထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော
 ဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကလွန်
 သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထတဝေ၊ ထိုထိုတဝ
 ၌၊ ပုညာနိ၊ ဒါနသီလအစရှိသော ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူး
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ အာရာမဂေါပကကုလေ၊ အရံ
 စောင့်အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာ ပညာရှိသည်၏
 အဖြစ်သို့၊ ပတ္ထော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အာကာ
 သေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိ
 အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မျှော်ရ၍၊ ပဿန္တ
 မာနသော၊ ကြည်ညို ရွတ်ပြုံးသော စိတ်နှလုံး ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လဗုဇဖလံ၊
 ထောင်ဝိန်းနှစ်သိန်းကို၊ အဒါဝိ၊ ကပ်လျှ၏၊ သော၊ ထိုအရံစောင့်သည်၊ တေန
 ပုညကဓမ္မန၊ ထိုကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်

၅၂၀ ထောင်ရက်ထောင်အဓိကထားသော-ဒုတိယတွဲ။

တို့၌သံသယရှိနေသော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော၊ ဣမသို့ဗုဒ္ဓပြုဒေ၊ ဤငါ
တို့ဂေါဏမ မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိနဂရေ၊
သာဝတ္ထိမြို့တံခါး၌၊ ကောဝုဒ္ဓဂါမေ၊ တင်္ဂါရွာ၌၊ ပဉ္စကုလသတဇေဋ္ဌကဿ၊
ငါးရာသောအမျိုးတို့၏ အကြီးဖြစ်သော၊ ကောဝုဒ္ဓဿ၊ တင်္ဂါ၏၊ ပုတ္တော၊
သားသည်းဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိဘွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊
ယသော ဇောတိနာမံ၊ ယသောဇဟူသော အမည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြ
ကုန်၏၊ သော၊ ထိုယသောဇ သတို့သားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့
ရောက် သည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သဘာယေဟိ၊ အပေါင်းအ
တော်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကောဝုဒ္ဓပုတ္တောဟိ၊ တင်္ဂါသားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊
မတ္ထ ဂဟဏတ္ထံ၊ ငါးထောင်အံ့သောဌာ၊ အဝိရဝတိယံ၊ အဝိရဝတိအမည်
ရှိသော၊ နဒိယံ၊ မြစ်၌၊ ဇာလိံ၊ ကွန်ကို၊ နိဝိတ္တ၊ ပစ်ချကုန်၏၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊
ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ မဟာမန္တော၊ ငါးကြီးတကောင်
သည်၊ အန္တောဇာလံ၊ ကွန်တွင်းသို့၊ ပါဝိယိ၊ ဝင်လာ၏၊ တံ၊ ထိုငါးကြီး
ကိုးတေ၊ ထိုတင်္ဂါတို့သည်၊ ရညောပသေနဒိဿ၊ ပသေနဒိကောသလ
မင်းကြီးအား၊ ဒေသသံ၊ ပြုကြကုန်၏၊ ခုဇာ၊ ပသေနဒိကော သလမင်း
ကြီးသည်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏဿ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ ဣ
မဿမတ္ထဿ၊ ဤငါး၏၊ ဝဏ္ဏကာရဏံ၊ အဆင်းလှခြင်း၏ အကြောင်းကို၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူနိုင်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့လုံး
သွင်း၍၊ မတ္ထံ၊ ငါးကို၊ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
အား၊ ဒေသသိ၊ ပြု၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံ၊ ဤငါးသည်၊
ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘု
ရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်သည်၊ ဩသက္ကမာနော၊ ဆုတ်ယုတ်သည်
ရှိသော်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ မိတ္ထာပဒိုပဇ္ဇန္တော၊ ယုတ်မာဌားယွင်းသော
အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဩသက္ကာပေတွာ၊
ဆုတ်ယုတ်စေ၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ ဧကံဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသော
ဘုရားရှင်တို့၏တရသောအကြားဟုဆိုအပ်သောကာလပတ်လုံး၊ နိရယေ၊
ငရဲ၌၊ ပဗ္ဗိတွာ၊ ကျက်၍၊ တတော၊ ထိုငရဲမှ၊ စုတော၊ စုတသည်ရှိသော၊
အဝိရဝတိယံ၊ အဝိရဝတိဖြစ်၍၊ မန္တော၊ ငါးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ တဿ၊ ထိုငါး
၏၊ တဂိနိနဉ္စ၊ နှစ်ဆူ၏လည်း၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တတာဝဉ္စ၊ ဖြစ်သည်၏အ
ဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုငါး၏၊ သာတိကတ္တေရုဿ၊ အပ်ကိုဖြစ်

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၇၈-ယသောဓဇ္ဈေရဂါယခ၊ ၅၂၆

သောမထေရ်၏ပရိနိဗ္ဗာန်တဘဝ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ တေနေဝ၊ ထိုကိလဝါးကိုသာလျှင်၊ ကထာပေတွာ၊ ဟောစေ၍၊
 ဣမဿအဋ္ဌ၊ ပုတ္တိယာ၊ ဤအကြောင်းအဋ္ဌ၊ ပုတ္တိ၌၊ ကိလသုတ္တံ၊ ကိလ
 သုတ်ဒေသနာတော်ကို၊ နေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ယသောဓဇာ၊ ယ
 သောဓဇသတ္တိသားသည်၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သေးထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်၊
 ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သဟာယေဟိ၊ အပေါင်းအတော်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ၊ ဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေးအထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရဟန်းပြု၍၊ ပတိရူပဌာနေ၊ သင့်တင့် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဝ
 သန္တောနေသည်ရှိသော်၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေသ၌၊ သပရိသော၊ ပရိသတ်
 နှင့်တကွ၊ တဂ္ဂန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ ဇေတဝနံ၊ ဇေ
 တဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တဿ၊ ထိုယသောဓဇ
 ဟန်း၏၊ အာဂမနေ၊ လာသည်ရှိသော်၊ သေနာသနပညာပနာဒိနာ၊ အိင်ရှာ
 ခင်းခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိဟာရေးကျောင်း၌၊ ဥစ္စသဒ္ဓမဟာသဒ္ဓေါ၊ မြင့်
 သောအသံကျယ်သောအသံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအသံကို
 သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သပရိသံ၊ ပရိသတ်နှင့်တ
 ကွသော၊ ယသောဇံ၊ ယသောဓဇဟန်းကို၊ ပဏာမေဟိ၊ နှင်ထုတ်၏၊ ဣဒံ
 သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသောစကားရပ်ကို၊ ဥဒါနေ၊ ဥဒါန်းပါဠိတော်၌၊ အဝေတန
 ယေန၊ လာသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပဏာမိတေပန၊ နှင်ထုတ်
 သည်ရှိသော်ကား၊ အာယသ္မာ၊ ယသောဓဇာ၊ အရှင်ယသောဓဇမထေရ်
 သည်၊ ကဿာဘိက္ခတော၊ ကြိမ်လုံးဖြင့် ခတ်အပ်သော၊ ဘဒ္ဒြေ၊ ကောင်း
 သာ၊ အဿာဇာနိယောဝိယာ၊ အာဇာနည်ခြင်းကဲ့သို့၊ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊
 ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိသာယာ၊ ပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ
 ဝဂ္ဂ၊ မုဒါယ၊ ဝဂ္ဂ၊ မုဒါအမည်ရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဝ
 သန္တော၊ နေလျက်၊ စာဓူန္တော၊ စေ့ဆော်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လ
 ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အန္တောဝသော
 ယေဝ၊ ဝါတွင်း၌ပင်လျှင်၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်နှင့်
 ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ လဗုဇပထ
 ဒါယကမထေရ်၏အပဒါနိ၌၊ ။

ဗန္ဓုမတိယာ၊ ဗန္ဓုမတိအမည်ရှိသော၊ နဂရေးမြို့၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အ
 ဟံ ဝါသည်၊ အာရာမိကော၊ အရံစောင့်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အနိလရူ

၂၃၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

သေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ ဝိရေံ၊ ကိလေသာမြှင့်
ကင်းဝေးတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ပြေ၊
လုဗုဓဗလံ၊ တောင်ဝိန်းနဲသီးကို၊ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဗုဒ္ဓသဋ္ဌဿ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါယိ၊ ကပ်လျှာရ၏၊ အာကာ
သေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌိတကော၊ တည်တော်မူသည်၊ သန္တော၊ ဖြစ်လျက်၊
မဟာယသေ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိဂ္ဂဏှိ၊ ခံယူတော်မူ၏၊ ဝိဗ္ဗ
သန္တေန၊ ကြည်လင်သော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဗိဇ္ဇမ္မဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်
အတ္တတော၌ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သော၊ ဗလံ၊ ဝိန်းနဲသီးကို၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒေတွာန၊ လျှာသောကြောင့်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ဝီတိ၊ နှစ်
သက်ခြင်းဝီတိသည်၊ သဇ္ဇာနနေ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုဝိန်းနဲသီးလျှ
သောအခါ၌၊ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသော၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဝီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်း
ကို၊ အဓိဂစ္ဆ၊ ရပြေတဟိံ တဟိံ၊ ထိုထိုသို့သောတဝ၌၊ နိဗ္ဗတ္တယ၊ ဖြစ်
သောငါ့အား၊ ရတနံ၊ ရွှေငွေစရောင်းများတောင်ထွစွာရတနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
တေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတေ၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကေနုတေ
ကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာတော်၌၊ တဒါ၊ ထိုဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်
မူသောအခါ၌၊ ဗဟံ၊ အကြင်တောင်ဝိန်းနဲသီးကို၊ အဒဓိံ၊ ကပ်လျှာဘူး
ပြေ၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုသို့လျှာဒါစေတနာသံကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟသ၊ အ
စွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာသိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊
ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဗလဒါ
နဿ၊ တောင်ဝိန်းနဲသီးလျှာရခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မယံ၊ ငါ
အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုတ်အမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာ
ပြုကျင့်ရဉ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ။

☞ ဆဇ္ဇာတိညံ့ပနသမာနံ၊ ခြောက်ပါးသောအတိညာဉ်ရှိပြီးသော်ကား၊ သ
ပရိသံ၊ ပရိသတ်နှင့်တကွသော၊ အာယသ္မန္တံ၊ ယသေ၊ ဇံ၊ အရှင်ယသောဇ
မထေရ်ကို၊ သတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပက္ခောသိတွာ၊ ခေါ်တော်မူ၍၊
အာနေဉ္ဇသမာပတ္တိယာ၊ အာနေဉ္ဇသမာပတ်ဖြင့်၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ စကားအပြေ
အပြစ်ပြောဟောခြင်းကို၊ အကာယိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ သေ၊ ထိုယသောဇမ
ထေရ်သည်၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရတင်္ဂဓမ္မေ၊ ရတင်
ကျေးဇူးတို့ကို၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုယသောဇမထေရ်၏၊ သရိရံ၊ ကိုယ်သည်၊ ကိသံ၊ ကျုပ်

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၇၈-ယသောဓမ္မောရဂါယာ။ ၅၃၀

သည်းလှမ်းခေါင်းပါးသည်။ ခုဗ္ဗဏ္ဏံ၊ အဆင်းတောသည်။ အဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တံ၊ ထိုယသောဓမ္မောရထို၊ တဂဂါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ငရေပိန္နတာ
 ယ၊ လွန်စွာအလိုနည်းသည်၏အဖြစ်၌။ ပသံသန္တော၊ ပြီမှမ်းတော်မူလိုရ
 ကား။ ကာလပဗ္ဗင်္ဂသင်္ကာယော၊ ကိသောဓမ္မိသန္တတော၊ မတ္တညူ
 အန္တပါနတ္ထိ၊ အဒိနမနသောနရောဟိ၊ ကာလပဗ္ဗင်္ဂသင်္ကာယော၊ ကိသော
 ဓမ္မိသန္တတော၊ မတ္တညူအန္တပါနတ္ထိ၊ အဒိနမနသောနရောဟူ၍၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေး
 ဦးစွာသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဒိနမနသော၊
 ကောသန္ဓအစရှိသည်တို့ဖြင့် မနှိပ်စက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တွန့်တို
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပျင်းရိခြင်းမရှိသော၊ နရော၊ လူသည်။ ကာလပဗ္ဗင်္ဂ
 သံကာယော၊ အသားကြီးပွားခြင်းမှကင်းသဖြင့်ကျသောမကောင်းသော
 သဏ္ဌာန်ရှိသောကိုယ်အစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ကျိုင်းကောင်နှင့်တူ
 သောကိုယ်ရှိ၏။ ကိသော၊ မောနေယျအကျင့်ကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကြောင့်
 ကျသောကိုယ်ရှိ၏။ ဓမ္မိသန္တတော၊ အကျောတို့ဖြင့် ပြိုင်းရိုင်းယသော
 ကိုယ်ရှိ၏။ အန္တပါနတ္ထိ၊ ဆွင်၊ အပျော်ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်
 ကိုသိလေ့ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ကာလပဗ္ဗင်္ဂသံကာယောတိ၊ ကာလ
 ပဗ္ဗင်္ဂသံကာယော ဟူသည်ကား။ မံသုပဝယဝိဂမနေန၊ အသားတိုးပွား
 ခြင်းမှကင်းသဖြင့်၊ ကိသဒုသန္ဓိတ သရိရဝယဝတာယ၊ ကျသောမ
 ကောင်းသော သဏ္ဌာန်ကိုယ်အစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဒန္တိလတာ
 ပဗ္ဗသရိရသင်္ကာယော၊ ကျိုင်းကောင်၏ ကိုယ်နှင့်တူသော ကိုယ်ရှိ၏။
 တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ကိသောဓမ္မိသန္တတောတိ၊ ကိသောဓမ္မိသန္တတော
 ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိသောတိ၊ ကိသောဟူသည်ကား၊ မောနေယျပဗ္ဗိပဒါ
 ပူရဏေန၊ မောနေယျအကျင့်ကို ဖြည့်သောကြောင့်၊ ကိသသရိရော၊ ကျ
 သောကိုယ်ရှိ၏။ ဓမ္မိသန္တတောတိ၊ ဓမ္မိသန္တတော ဟူသည်ကား။ ဓမ္မိ
 ဟိ၊ အကျောတို့ဖြင့်၊ သန္တတဂတ္ထော၊ ပြိုင်းရိုင်းယသောကိုယ်ရှိ၏။ အပ္ပမံ
 သလောဟိတတာယ၊ နည်းသောအသားအသွေးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ပါကဋိဟိ၊ ထင်ရှားကုန်သော၊ ကဏ္ဍရသိရာဟိ၊ အကျောမတို့ဖြင့်၊ ဝိတာတ
 သရိရော၊ ပြန့်သော ကိုယ်ရှိ၏။ မတ္တညူဘိ၊ မတ္တညူဟူသည်ကား၊ ပရိယေသ
 နပဗ္ဗိဂ္ဂဟဏပရိဘောဂဝိသန္ဓနေသု၊ ရှာခြင်းခံခြင်းသုံးဆောင်ခြင်းစွန့်ခြင်း
 တို့၌၊ ယမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိလေ့ရှိ၏။ အဒိနမနသောတိ၊ အဒိနမန
 သောဟူသည်ကား၊ ကောသန္ဓဒိဟိ၊ ပျင်းရိခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အနဘိ
 ဘူတတ္ထာ၊ မနှိပ်စက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝိနိဗ္ဗော၊ တွန့်တိုသော

စိတ်ရှိ၏၊ အကုသိတဂုတ္တိ၊ မပျင်းရိသောလုံ့လရှိသော၊ နရောတိ၊ နရောဟူ
သည့်ကား၊ ပုရိသော၊ ယေဝံကျားတည်း၊ ပေါရိသဿ၊ တမြောက်တသူရှိ
သော၊ ခုရဿ၊ ဝန်ကို၊ ဝဟနတော၊ ရွက်ဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
ပေါရိသလက္ခဏသမ္ပန္နော၊ ပေါရိသလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပေါရိသခေ
ရေယာ၊ တမြောက်တသူရှိသောဝန်ကို ဆောင်နိုင်သော၊ ဣတိ၊ ဤသည်
ကား၊ အဓိပ္ပာယ်၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ ယသောဓမ္မထေရ်
ကို၊ သက္ကာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပသတ္ထော၊ မြီးမွမ်းတော်မူအပ်၏၊
ပသတ္ထကာဝါနုရုပ္ပံ၊ မြီးမွမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်အားလျော်စွာ၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ အဓိဝါသနခန္တိဝိရိယာရက္ခ ဝိဝေကာဘိမုတိကိတ္တနမုခေန၊ အဓိ
ဝါသန ခန္တိဝိရိယကို အားထုတ်ခြင်း၊ ဝိဝေကန္တိ မွေ့လျော်ခြင်းကို ကြား
ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေ
န္တော၊ ပောသလိုရကား၊ ဖုဋ္ဌောဗုဒ္ဓသဟိမကသေဟိ၊ အရညသ္မိံ၊ ဗြဟ္မာ
ဝနေ၊ နာဂေါသင်္ဂါမသိသေဝ၊ သတော တတြာဓိဝါသယေ၊ ယထာ
ဗြဟ္မာတထာဇေကာ၊ ယထာဒေဝေါတထာဒုဝေ၊ ယထာဂါမေတထာတ
ထော၊ ကောလာဟလံ တထုတ္တရိတိ၊ ဖုဋ္ဌောဗုဒ္ဓသဟိမကသေဟိ၊ အရ
ညသ္မိံ၊ ဗြဟ္မာဝနေ၊ နာဂေါသင်္ဂါမသိသေဝ၊ သတော တတြာဓိဝါသယေ
ယထာဗြဟ္မာတထာဇေကာ၊ ယထာဒေဝေါတထာဒုဝေ၊ ယထာဂါမေ
တထာတထောကောလာဟလံ တထုတ္တရိဟူ၍၊ ဣမာဒ္ဒဂါတာ၊ ဤနှစ်ပါး
သောဂါသာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ နာဂေါ၊ အာဇာနည်
ဆင်မင်းသည်၊ သင်္ဂါမသိသေဝ၊ စစ်မြေပြင်၌၊ ဝိဝံသေတိဝိဝံသေတိဣဝံ၊
တဘက်သေစစ်သည် နှ့်နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ တိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ အရညသ္မိံ၊ ခြင်္သေ့ရှောင်းသားပေါင်းများစွာသွားလာရာဖြစ်
သော၊ ဗြဟ္မာဝနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ ဗုဒ္ဓသဟိ၊ ချင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
မကသေဟိ၊ မှက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖုဋ္ဌော၊ ထိသည်ရှိသော်၊ တတြာ၊
ထိုချင်မှက်လေနေပူတန်လျှပ်အစရှိသောဘေးရန်၌၊ သတော၊ သတိပညာ
ရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အဓိဝါသယေ၊ နေရာ၏၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာမင်း
သည်၊ ဇေကာယထာ၊ ချာန်ချမ်းသာဖြင့် တယောက်အထည်းတည်းနေ
သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ ဇေကာ၊ တ
ယောက်အထည်းတည်းနေရ၏၊ ဒေဝါ၊ နတ်သည်၊ ဒုဝေ၊ အတော်ရှိသော
နေရာ၌ စိတ္တပကောပေါ၊ စိတ်၏ပျက်ခြင်းအမျက်တွက်ခြင်းသည်၊ သိယာ
ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောရဟန်း

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၇၈-ယသောဇေတ္ထရဂါယာ၊ ၅၃၃

တို့အား၊ စာသေ့၊ နှော့၊ အတူတကွနေခြင်းကြောင့်တိနိဉ်ခြင်းသည်လည်း
သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဂါမေးရွာ၌၊ ဝိဝေကကောသော၊ ဆိတ်ငြိမ်သဖြင့်နေရာခြင်း
သည်၊ နဟောတိယထာ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တယော၊ သုံး
ယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ ဝိဝေကကောသော၊ ဆိတ်ငြိမ်သဖြင့်နေရာ
ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တထုတ္တရိ၊ ထိုတထိယမှအထက်များစွာသော
သူတို့၏နေခြင်းသည်ကား၊ ကောလာဟလံ၊ အုပ်အုပ်ကျက်ကျက်သော
အသံရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါယာတို့၌၊ နာဂါသင်္ဂါမသီသေဝါတိ၊ နာဂါ
သင်္ဂါမသီသေဝဟူသည်ကား၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ အာဇာ
နေယျော၊ သူတပါးတို့၏အလိုကိုသိတတ်သော၊ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်မင်း
သည်၊ ယုဒ္ဓမဏ္ဍေ၊ စစ်မြေပြင်၌၊ အသိသတ္တိတောမရာဒိပဟာရေ၊ ထုံ
ရင်းထုံမခက်ရင်းအစရှိသောလက်နက်တို့ကို၊ အဓိဝါသေတွာ၊ သည်းခံ၍
ပရိသေခံ၊ တဘက်သော်လည်းသည်ကို၊ ဝိဒ္ဓိသေတိယထာ၊ မျက်ဆီးသကဲ့သို့
ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရညတ္ထိ၊ လူသူတစ်ဝမ်းမရော
ပြွမ်းသော၊ ဗြဟ္မာဝနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ အရညက၊ တော၌ဖြစ်ကုန်သော၊
ပရိသေယ၊ ချစ်ခွက်လေနေပူအစရှိသောဘေးရန်တို့ကို၊ သတော၊ သတိ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
အဓိဝါသေယျ၊ သည်းခံရာ၏၊ အဓိဝါသေတွာ၊ သည်းခံပြီး၍လည်း၊ ဘာ
ဝနာဗလေန၊ ဘာဝနာ၏အတွင်းဖြင့်၊ မာဇေဗလံ၊ မိုလ်ထုများပြင်မာရ်စစ်အင်
ကို၊ ဝိဓမေယျ၊ ပျောက်ရာ၏၊ ယထာဗြဟ္မာတိ၊ ယထာဗြဟ္မာဟူသည်ကား၊
ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ ကေကော၊ တယောက်အတည်းတည်း၊ ဝိတ္တပ္ပကောပ
ရဟိတော၊ စိတ်အမျက်ထွက်ခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဈာနသုခေန၊ ဈာန်
ချမ်းသာဖြင့်၊ နိစ္စမေဝ၊ အခါခါသိမ်းသာလျှင်၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိယထာ၊ နေသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ကောတိ၊
ကောဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုဝိ၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ ကော၊ တယောက်
အတည်းတည်း၊ အဒုတိယော၊ အတော်မပါဘဲ၊ ဝိဝေကသုခံ၊ ဝိဝေကသုခ
ကို၊ အနုဗြူဟန္တာ၊ ပွားလိုသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
ကေသာ၊ တယောက်အတည်းတည်းကိုးစက်သောဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ သာမည
သုခံ၊ ရဟန်းချမ်းသာသည်၊ ပဏီတံ၊ ခြံစံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧ
တေန၊ ထိုပါဌ်ဖြင့်၊ ကေဝိဟာရဘိက္ခု၊ တယောက်အတည်းတည်းနေသော
ရဟန်းကို၊ ဗြဟ္မသမေတိ၊ ဗြဟ္မာမင်းနှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမ
ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ယထာဒေဝေါတထာဒေဝတိ၊ ယထာဒေဝေါတထာဒေဝ

ဟူသည်ကား၊ ခုတ်ယဌာနေ၊ အပေါင်းအတော်ရှိသော အံ့ချပ်၌၊ အန္တရိန္ဒာ
ရာ၊ ကြိုးကြားကြိုးကြား၊ ဗိတ္တပ္ပကာပိ စိတ်၏ပျက်ခြင်းသည်လည်း၊ သိ
ယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တထာ၊ ထို၊ အတူ၊ ဗြိန္ဒတိက္ခုနံ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့
အား၊ သာ၊ တကွ၊ ဝါသေ၊ နေရာ၌၊ စာရေန္တောပိ၊ ထိခိုက်ခြင်းသည်
လည်း၊ တေဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သခုတ်ယဝါသေန၊ အတော်နှင့်
တကွနေခြင်းကြောင့်၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဒေဝသမောတိ၊ နတ်နှင့်တူ၏ဟူ
၍၊ ဝတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ယထာဂါမောတထာတယောတိအသိန္နမဝပါဠေ၊
ယထာဂါမောတထာတယောဟူသော ဤပါဌ၌သာလျှင်၊ တိန္ဒတိက္ခုနံ၊
သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့၏၊ သာဝါသေ၊ တကွနေခြင်းသည်၊ ဂါမာ
ဝါသသဒိသေ၊ ရှာနိုးကျောင်း၌နေသော ရဟန်းနှင့်တူ၏၊ ဝိဝေကဝါသေ၊
ခတ်ငြိမ်စွာနေခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ
ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ကောလာဟလံတတုတ္တရိန္ဒိ၊ ကောလာဟလံ
တတုတ္တရိ'ဟူသည်ကား၊ တတောတတိယတော၊ ထိုသုံးယောက်မြောက်
ထက်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်လည်းကောင်း၊ ဗဟုနံ၊ များစွာသော ရဟန်းတို့၏၊
သံဝါသေ၊ ပေါင်းတော်ခြင်းသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ကောလာဟ
လဥစ္စသန္ဓမဟာသန္ဓမဟာဇနသန္နိပါတသဒိသေ၊ အုပ်အုပ်ကျက်ကျက်
သော အသံမြင့်သော အသံ ကျယ်သော အသံရှိသော များစွာသော လူတို့၏
စုဝေးရာနှင့်တူ၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ကေဝိဟာရိနာ၊ တယောက်
အသည်းတည်းနေလေ့ရှိသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊
အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည့်လျှင် ယသောဇ မထေရ်၏
ဂါထာအတွင်းကား ရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော၊
ယသောဇတ္ထရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ယသောဇမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊
နိဋ္ဌတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၇၆-သာဓိမတ္တိယတ္ထေရဂါထာ။

အဟုတုယံပုရေသဒ္ဓါတိအာဒိကာ၊ အဟုတုယံပုရေသဒ္ဓါဤသို့အကရှိ
သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊
သာဓိမတ္တိယတ္ထေရဿ၊ သာဓိမတ္တိယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊
အယဗ္ဗိ၊ ဤသာဓိမတ္တိယမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော
ဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကလွန်

၃-တိကနိပါတ်-၁-ဇေမ္မဝေရ်-၁၇၉-သာဓိမတ္တိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၅-၅

သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကတ္တတတ္တဘဝေ၊ ထိုထိုသို့
သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ဒါနသီလစသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊
ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ သက်တက်တော်၌၊ ကုလဂေဟ၊ အမျိုး
အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊
ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဒိယွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ တာလဝဏ္ဏံ၊ ထန် ရွက်ယပ်ဝန်းကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လျှ၏၊ သော၊ ထို
အမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ ဧ
ဝမနူဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိ
သော်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော
အခါ၌၊ မဂဂေဓေ၊ မဂဂရာဇ်တိုင်း၌၊ ပြာဟူဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏား၏အမျိုး၌၊
နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သာဓိမတ္တိယောတံ၊ သာဓိမတ္တိယဟူ၍၊ လန္ဓနာသော၊ ရအပ်
သောအမည်ရှိ၏၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဟေတု
သမ္ပန္တတာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အာရုညကဘိက္ခုနံ၊ တောကျောင်းနေကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊
သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မ
ဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဆဇ္ဇ
ဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ သုမနတာလဝဏ္ဏီယမထေရ်၏အပဒါန်၌၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော
မြတ်စွာဘုရားအား၊ သုဝဏ္ဏေဟိ၊ ရွှေတို့ဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္တံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊
တာလဝဏ္ဏံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လျှခဲ့ဘူး၏၊ မဟာယသံ၊
များစွာသောချွေရံပင်းသင်းကျော်စောခြင်းကို၊ ဓာရယာမိ၊ ဆောင်၏၊
ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ စတုနုပတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့လေးကမ္ဘာထက်
၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တာလဝဏ္ဏံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်းကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လျှခဲ့
ဘူး၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝါဟသား၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတံ
အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါး
ကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ တာလဏ္ဍဿ၊ ထန်းရွက်ယပ်
ဝန်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာ
တို့ကို၊ ဝှာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊

၅၄၆ ... ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။

... ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာပန၊ ဖြစ်ပြီး၍ကား၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဩဝဒတိ၊ တကြိမ်ဆုံးမ၏၊ အနုဿ သတိ၊ အဘန်တလဲလဲဆုံးမ၏၊ ဗဟုစသတ္တေ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့ကို လည်း၊ ခမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေတွာ၊ ဟော၍၊ သရဏေသုစ၊ သရဏဂုံသုံးပါး တို့၌လည်းကောင်း၊ သီလေသုစ၊ သီလတို့၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏၊ အသန္တံ၊ သန္တံခြင်းမရှိသော၊ အပသန္တံ၊ ကြည်ညိုခြင်းမရှိသော၊ အညတေဉ္စကုလံ၊ တပါးသော အမျိုးကိုလည်း၊ သန္တံ၊ သန္တံခြင်းရှိသည်ကို၊ ပသန္တံ၊ ကြည်ညိုခြင်းရှိသည် ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ တတ္ထိ ကုလေ၊ ထို အမျိုး၌မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ထေရေ၊ သာဓိုမတ္တိယမထေရ်၌၊ အဘိပ္ပသန္တာ၊ အလွန်ကြည်ညိုကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တပ္ပဿ၊ ထို အမျိုးတို့တွင်းကား၊ တယေသကံသော၊ ဒါရိကာ၊ သတို့သွီးသည်၊ အတိ၊ ခု ပါ၊ အလွန်အဆင်းထွ၏၊ ဒဿနိယာ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိ၏၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအသို့ ဌ၊ ပဗိဋ္ဌံ၊ ဝင်သော၊ ထေရံ၊ သာဓိုမတ္တိယမထေရ်ကို၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသောစွာ၊ ဘောဇနေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ ပရိဝိသတိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ အထ၊ ထို့နောင်မှ၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ မာရော၊ မာရ်မင်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကရံ၊ ပြုသည်ရှိ သော်၊ ဣမတ္ထိ၊ ဤမထေရ်၌၊ အယသော၊ ကျေးဇူးသတင်းကျေခံစေခြင်း မရှိခြင်းသည်၊ ဝံ၊ ခိုသာတိ၊ တိုးပွားလတ္တံ့၊ အပ္ပတိဋ္ဌော၊ ရပ်တည်ရာမရှိသည် ဘဝိသာတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ထေရဿ၊ သာဓိုမတ္တိ ယမထေရ်၏၊ ခုပေန၊ အသွင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဒါရိကံ၊ သတို့သွီးကို၊ ဟတ္ထေ၊ လက်၌၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ဆွဲ၍၊ ဒါရိကာ၊ သတို့သွီးသည်၊ အယံ၊ ဤ အတွေသည်၊ နမနုဿသမ္ပဒေသာ၊ လူ၏အတွေမဟုတ်၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း အညာသိ၊ သိ၏၊ ဟတ္ထန္တေ၊ လက်ကိုလည်း၊ မုဉ္ဇောပေသိ၊ လွှတ်စေ၏၊ ဟံ၊ ထို မထေရ်အရောင်ဖန်ဆင်းသောမာရ်နတ်မင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဃာရဇနော၊ အိမ်၌နေသောလူအပေါင်းသည်၊ ထေရေ၊ သာဓိုမတ္တိယမထေရ်၌၊ အပ္ပသာ ခံ၊ မကြည်ညိုခြင်းကို၊ ဇနေသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုနစမိဝသေ၊ နက်ဖန်နေ၌လည်း၊ ထေ ရော၊ သာဓိုမတ္တိယမထေရ်သည်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အနာဝဇ္ဇ န္တော၊ မဆင်ခြင်မရံစမ်းဘဲ၊ တံ၊ ယရံ၊ ထိုအိမ်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားပြန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအိမ်၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အနာဒရံ၊ မရှိသေခြင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ထေရော၊ သာဓိုမတ္တိယ မထေရ်သည်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအ

၃-တိကနိပါတ်-၁-ဗုဒ္ဓမဂ်-၈၇၆-သာမိမတ္တိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၄၇

ကြောင်းကိုအာဝဇ္ဇန္တော၊ သင်မြင်ရုံစမ်းသည်ရှိသော်၊ မာရဿ၊ မာရ်နတ်
မင်း၏၊ ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တဿ၊ ထိုမာရ်နတ်မင်း၏၊ ကိ
ဝါယ၊ သည်၌၊ ကုက္ကု၊ ကုက္ကုတံ၊ ခွေးကောင်ပုပ်ကို၊ မုဉ္ဇတု၊ စုပ်စေသော၊ ဣ
တိ၊ ဤသို့၊ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ အဓိဋ္ဌါနိ၍၊ တဿ၊ ထိုခွေးကောင်ပုပ်ကို၊ မေါစနတ္ထံ
လွှတ်စေခြင်းငှါ၊ ဥပါဝတေန၊ ကပ်ရောက်လာသော၊ မာရေန၊ မာရ်နတ်
သည်၊ အတိတဒိဝသေ၊ လွန်လေပြီးသောနေ့၌၊ ကတကိရိယံ၊ ပြုအပ်သော
အခြင်းအရာကို၊ ကထာပေတွာ၊ ပြောစေ၍၊ တံ၊ ထိုမာရ်နတ်ကို၊ တဇ္ဇေတွာ
မြန်းခြောက်၍၊ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏၊ တံ၊ ထိုမြန်းခြောက်သောအခြင်း
အရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ စာရဿာမိကာ၊ အိမ်ရှင်တို့သည်၊ တန္တေ၊ အရှင်
တရား၊ တံအဗ္ဗယံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊ ခမေ၊ သည်းခံတတ်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ခမေပေတွာ၊ သည်းခံစေ၍၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ တန္တေ၊ အရှင်
တရား၊ အဟမေပ၊ အကျွန်ုပ်သည်ပင်လျှင်၊ တုမေ၊ အရှင်တရားတို့ကို၊
ဥပဋ္ဌာဟာသိ၊ လုပ်ကျွေးပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ထေရော၊
သာမိမတ္တိယမထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထိုမာရ်နတ်မင်း၏၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊
ကထေန္တော၊ ပြောကြားလိုရကား၊ အဟုတုယံပုရေသဒ္ဓါ၊ ပ၊ အတ္ထိ
ဇဗ်ဗလံ မမာတိ၊ အဟုတုယံပုရေသဒ္ဓါ၊ ပ၊ အတ္ထိဇဗ်ဗလံ မမဟူ၍၊
တိသောဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ အဘသိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊ ဥပါသက၊ ဒါယ
ကားပုရေ၊ ရှေးကာလ၌၊ သဒ္ဓါ၊ သင်ငါအား ဤအရှင်သည်တရားကိုကျင့်
လေ့ရှိ၏ကောင်းစွာကျင့်၏ အစရှိသည်ဖြင့်ဖြစ်သော သဒ္ဓါတရားသည်၊
တုယံ၊ သင်ဒါယကာအား၊ အဘုအဘောသိ၊ ဖြစ်၏သော၊ ထိုသဒ္ဓါတရား
သည်၊ တေတဝ၊ သင်ဒါယကာအား၊ အဇ္ဇ၊ ယခုအခါ၌၊ နဝိဇ္ဇာတိ၊ မရှိ၊ ယံ၊ အ
ကြင်ပစ္စည်းလေးပါးအပေါင်းသည်၊ တုယံ၊ သင်အား၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ထို
ပစ္စည်းလေးပါးအပေါင်းသည်၊ တုယုမေဝ၊ သင်အားသာလျှင်၊ မမ၊ ငါအား
ကား၊ နုစုရိတံ၊ နုစုရိက်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သဒ္ဓါ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ဖြစ်
သောသဒ္ဓါတရားသည်၊ ဟံ၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ အနိဗ္ဗာ၊ အမြဲကပ်မ
ဟုတ်နှင့်၊ စလော၊ မြင်း၏ကျောက်ကုန်းလက်၌ထားအပ်သော ဖရုံသီးကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ ဖွဲ့ပုံရှိက်စိုက်အပ်သော သစ်ပုတ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မ
ထည်မရပ်ကုန်လျှပ်တတ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ သော၊
ထိုသဒ္ဓါတရားကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ ပစ္စက္ခအား၊ ဖြင့်သိအပ်ပြီ၊ ဇန္တန္တိ၊ ပ၊ တပ်လည်းတပ်
ကုန်၏၊ ဝိရဇ္ဇန္တိ၊ ပ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်လည်းရှိကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုထု
ဇဉ်တို့၏တပ်ခြင်၊ မတပ်ခြင်း၌၊ မုနိနော၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူအား၊ ကံ၊ ဖိယ

၅၃၀ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

တိ၊ အဘယံ ဟုသုတ်ယုတ်နိုင်အံ့နည်း။ ၊ မုနိနော၊ မုဟနံ ဖြစ်သောသူ၏။
 သတ္တံ၊ ဆွမ်းမည်သည်ကား၊ ကုလေကုလေ၊ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း၊ ထောကံ
 ထောကံ၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်၊ ပစ္စတိ၊ ချက်အပ်၏၊ ပိဏ္ဍိကသယ၊
 ပြောင်းပဲလူးဆတ်တို့နှင့်ရောသောဆွမ်းကိုခံခြင်းငှါ၊ စရိဿာမိ၊ သွားအံ့၊
 မမ၊ ငါ၏၊ ဇနိဗလံ၊ မြင်းကောင်းတို့၏ အားအစွမ်းသည်၊ အတ္ထိ ဂိ၏။ ၊
 တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အဟုတုယံ ဝုရေသဒ္ဓါ၊ သာတအဇ္ဇနဝိဇ္ဇတီတိ၊
 အလုတုယံ ဝုရေသဒ္ဓါ၊ သာတအဇ္ဇနဝိဇ္ဇတီဟု သည်ကား၊ ဥပါသက၊ ဒါယ
 ကာ၊ ဣတော၊ ဤကာလမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တဝ၊ သင်အား၊ မယိ၊ ငါ၌၊ အယျော၊
 အရှင်ဘုရားသည်၊ ဓမ္မစာရီ၊ တရားကိုကျင့်လေ့ရှိ၏၊ သမစာရီ၊ ကောင်း
 သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိ၏၊ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သဒ္ဓါ၊
 သဒ္ဓါတရားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာသဒ္ဓါ၊ ထိုသဒ္ဓါတရားသည်၊ တေ
 တဝ၊ သင်ဒါယကာကြံ အား၊ အဇ္ဇ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နဥပ
 လ၊ ဣတိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယံတုယံ တုယု၊ မဝေတန္တိ၊ ယံတုယံ တု
 ယုမေဝေတံ ဟူသည်ကား၊ စတုပစ္စယဇာတံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးအပေါင်း
 သည်၊ တုယုမေဝ၊ သင်အားသာလျှင်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
 သတည်း၊ တေန၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်၊ မယံ၊ ငါအား၊ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပသန္နမိတ္တေန၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့်၊
 ခါနံနာမ၊ အလှူမည်သည်ကို၊ ခါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊
 အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယံတုယံ တုယုမေ
 ဝေတန္တိ၊ ယံတုယံ တုယုမေဝေတံဟူသည်ကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ မယိ၊ ငါ၌၊
 အဇ္ဇ၊ ယခုပစ္စည်းဖြစ်သော၊ ယံဂါရံ၊ အကြင်ရိုသေခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ဂိ၏
 တံ၊ ထိုရိုသေခြင်းကို၊ တုယုမေဝ၊ သင်ဒါယကာကြီးအားသာလျှင်၊ တဿ၊
 ထိုရိုသေခြင်း၏၊ တယာဝေ၊ သင်ဒါယကာကြီးသည် သာလျှင်၊ ဗလံ၊
 အကျိုးကို၊ ပစ္စနုဘဝိတံ၊ ခံစားအပ်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ န၊ မခံစားအပ်၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နတ္ထိ၊ နုရိတံမမာတိ၊ နတ္ထိ၊ နု
 ရိတံမမဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါအား၊ နုရိတံနာမ၊ နုရိတံမည်သည်၊ နတ္ထိ
 ပန၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ မဂ္ဂ
 နေဝ၊ မဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ နုရိတဟေတုနံ၊ နုရိတံ၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်
 သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သမုန္တိန္ဒတ္တာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနိစ္စာတိစလာသဒ္ဓါတံ၊ အနိစ္စာတိစလာသဒ္ဓါဟူ
 သည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ပေါထုန္တနိကာ၊ ပုထုဇဉ်သန္တာန်၌ဖြစ်

၃-တိကနိပါတ်-၁-ဗဒ္ဓမဝဂ်-၁၇ ဇ-သာဓိမတ္တိယတ္ထေရဂါယာ။ ၅၃၉

ကုန်းသော၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်း၊ ကေန္တိ
 ကာ၊ ကေန္တိမြဲကုန်းသည်၊ နဟောန္တိ။ မဖြစ်ကုန်း၊ တတောဝေ၊ ထို့ကြောင့်
 သာလျှင်။ အသမဝိန္ဒ၊ မြင်ကျောက်ကုန်း၌၊ ဌပိတကု မှု ဣဉ္စိယ၊ ထား
 အပ်သောဗရံသီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟုသရာသိမ္မိ၊ ဖွဲ့ပုံ၌၊ နိခါတခါလု
 ကံဝိယ၊ မိုက်အပ်သောသစ်ခုတ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ စလော၊ တုန့်ထွင်
 ၏၊ အနဝဋ္ဌိတော၊ အမြဲကြာရှည်မတည်၊ ဧဝံဒိဋ္ဌာဟိသာမယောတိ၊ ဧဝံ
 ဒိဋ္ဌာဟိသာမယော ဟူသည်ကား၊ ဧဝံတူတော၊ ဤသို့ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်
 သော။ သာသဒ္ဓါ၊ ထိုသဒ္ဓါတရားသည်၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဟဟိ၊ သင်ဒါယ
 ကာ၌ ဒိဋ္ဌာ၊ ပစ္စက္ခအားဖြင့်သိအပ်၏၊ ပစ္စက္ခတော၊ ပစ္စက္ခအားဖြင့်၊ ဝိဒိ
 တာ၊ သိအပ်၏၊ ဇ္ဇန္တိဝိဝိဇ္ဇန္တိတိ၊ ဇ္ဇန္တိဝိဝိဇ္ဇန္တိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့၊ တသ္မာအနဝဋ္ဌိတတ္တာ၊ ထိုသို့အမြဲအရှည်မတည်ခြင်းကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ကဒါပိ၊ တရံတခါ၊ ကတ္တပိ၊ တရံတ
 ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဝိတ္တသန္တဝသေန၊ ချစ်ကြည် ကြွမ်းသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇ္ဇန္တိ၊ ချစ်ခြင်းကိုလည်းပြုကုန်၏၊ သိနေဟမ္ပိ၊ ချစ်ခြင်းကိုလည်း
 ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ကဒါပိ၊ တရံတခါ၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ တပ်ခြင်းကင်းကုန်၏၊
 ဝိတ္တပိတ္တာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသေ၊ ဝိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တတ္ထကိံဇိသတေမုနိတိ၊ တတ္ထကိံဇိသတေမုနိဟူသည်ကား၊ ပုထုဇ္ဇနာ
 နံ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တသ္မိံဇ္ဇန္တေနစ၊ ထိုတပ်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊
 တသ္မိံဝိဇ္ဇန္တေနစ၊ ထိုတပ်ခြင်းကင်းရာ၌လည်းကောင်း၊ မုနိ၊ ရဟန်းသည်၊
 ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်၊ ကိံဇိယတိ၊ အဘယ်မှ ဆုတ်ယုတ်နိုင်အံ့နည်း၊
 တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်မှာရှိ
 တော့အံ့နည်း၊ ဣတိအပင်၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ မမေ၊ ငါ၏၊
 ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ သစေနဝဋ္ဌဗ္ဗေ၊ အဘယ်၍ မခံကုန်အံ့၊ ကထံ၊
 အဘယ်သို့လျှင်၊ တုဋ္ဌေ၊ အရှင်တို့သည်၊ ယာပေထ၊ မျှကြကုန်မည်နည်း၊
 ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ မာမိန္ဒယိ၊ မကြံသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအ
 နက်ကို၊ ဒသေဇ္ဇန္တော၊ ပြီးတတ်မူလိုရာကား၊ ပစ္စတိတိဂါထံ၊ ပစ္စတိဤသို့အစ
 ရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တဿ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကား၊ မုနိနော၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူ၏၊ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူ၏၊
 တတ္တံနာမ၊ ဆွမ်းမည်သည်ကား၊ ကုလေကုလေ၊ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း၊ အနု
 စာရံ၊ အိမ်တိုင်းအိမ်ထိုင်း၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း၊ ထောက်
 ထောက် အတံငယ်အတံငယ်၊ ပစ္စတော၊ ချက်၏၊ တုယံဝေ၊ သင်ဒါယက၏

၅၄၀ ဇေယျဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

သာယျင်၊ ဂေဟေ၊ အိဝိန္ဒ၊ ဝိဇ္ဇိကာယ၊ ဆွမ်းအလိုဌ၊ နဝရိသာမိ၊ မသွား
 လတ္တံ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္ထိဇပင်ဗလံမ
 မာတိ၊ အတ္ထိဇပင် ဗလံမမဟူသည်ကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဇပင်ဗလံ၊ မြင်းခေါင်း
 အားသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ယံယသ္မ၊ အကြံကြောင့်၊ နုဩဘဂ္ဂဇပင်၊ မြင်း
 ခေါင်းလည်းမကြီး၊ နုဩခွင်လည်းမခွင်၊ နုဩဝါဒရာဂီ၊ ခြေရာဂါ
 လည်းမရှိ၊ တသ္မ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇိကာယ၊ ပြောင်းပဲလူးဆတ်တို့နှင့်ရော
 သောဆွမ်းကိုခံခြင်းဌ၊ ဝိဿကဘိက္ခာယ၊ ပြောင်းပဲလူးဆတ်တို့နှင့်ရော
 သောဆွမ်းကိုခံခြင်းဌ၊ ဝရိသာမိ၊ သွားအံ၊ ယသာဝိတမရောပုဗ္ဗန္တိ၊ အာ
 ဒိနာ၊ ယထာဝိတမရောပုဗ္ဗံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဟောတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို
 ဌ၊ ဝရိက္ခာ၊ ဖြည့်သည်ကျက်စာ၊ သ္မာလာန္တိ၊ ယာပေသာမိ၊ မျှပါတော့အံ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ သာဓိမတ္တိယဇ္ဇေရဂါထာ
 ဝတ္ထုနာ၊ သာဓိမတ္တိယမထေရ်၏ဂါထာ အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီး ၊

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်- ၁၈၀-ဥပါလိဇ္ဈေရဂါထာ၊

သဒ္ဓါယအဘိနိက္ခမ္ဘာတိ အာဒိကာ၊ သဒ္ဓါယ အဘိနိက္ခမ္ဘဤသို့အစရှိ
 သောငါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
 ဥပါလိဇ္ဈေရာ၊ ဥပါလိမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤ
 ဥပါလိမထေရ်သည်လည်း၊ ပရမုတ္တသော၊ ပရမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေ
 ဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္တ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုဏ္ဏန္တော၊ နာစဉ်၊ ဝိနယဓရာနံ၊ ဝိနည်း
 ကိုဆောင်ကုန်သောရဟန်းတို့ထက်၊ ဧကံဘိက္ခု၊ တယောက်သောရဟန်း
 ကို၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသော၊ သတ္ထာရံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၍၊ အဓိကာရကမ္ဘံ၊ ကလွန်သောကုသိုလ်
 ကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တံဌာနန္တရံ၊ တေဒင်ကြူးထိုရာထူးကို၊ ပစ္ဆေ
 သိ၊ ဆုတောင်းပတ္တနာပြု၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ယာဝဇီ
 ဝံ၊ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်သုံး၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ က
 တွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၀၀-ဥပါလိတ္ထေရဂါယာ၊ ၅၄၀

လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမသို့ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား
 ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကမ္မကဝေဟော၊ ဆတ္တာသည်အိမ်၌၊ ပဋိသန္ဓိ၊
 ပဋိသန္ဓိကို၊ ဂဏှိယူ၍၊ အဿ၊ ထိုသဘို့သားအား၊ ဥပါလိတိနာမံ၊ ဥပါ
 လိဟူသောအမည်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏။ သော၊ ထိုဥပါလိသဘို့သား
 သည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊
 အနုရုဒ္ဓိဒိနံ၊ အနုရုဒ္ဓိအစရှိကုန်သော။ ဆန္တံ၊ ခတ္တိယသနံ၊ ခြောက်ယောက်
 သောမင်းသားတို့ကို၊ ပသေဒကော၊ ကြည်ပေသည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ တထေ
 ဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပိယမ္မဝေန၊ အနုပိယအမည်ရှိသောသ
 ရက်ဥယျာဉ်တော၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇတ္ထာယ၊
 ဟန်းပြုအံ့သောဌ၊ နိက္ခမန္တေဟိ၊ တောတွက်ကုန်သော၊ ဆဟိခတ္တိယေ
 ဟိ၊ ခြောက်ယောက်သောမင်းသားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နိက္ခမိတွာ၊ တော
 တွက်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိ၊ ရှင်ပြု၏၊ တဿ၊ ထိုဥပါလိ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဝိဓာနံ၊ ရဟန်းပြုသော
 အစီအရင်သည်၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ အာဂတမေဝ၊ သာသည်သာလျှင်
 တည်း၊ သော၊ ထိုဥပါလိမထေရ်သည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္နော၊ ရ
 ဟန်းခံပြီးသည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်
 ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အ
 ကျန်အား၊ အညေဝါထံ၊ တော၌နေခြင်းကို၊ အနုဇာနာထ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါ
 ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဘိက္ခု၊ ချစ်သားရဟန်း၊ အရ
 ညေ၊ တော၌၊ ဝသန္တဿ၊ နေသော၊ တဝ၊ သင်အား၊ ဧကမေဝရရံ၊ တခု
 တည်းသောဝန်သည်သာလျှင်၊ ဝနိဿတိ၊ ပွားသတ္တံ၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊
 သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဝသန္တဿာန၊ နေသည်ရှိသော်ကား၊ ဝန္တရုရေ၊ ဝန္တရ
 ရကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာရုရေ၊ ဝိပဿနာရကိုကိုရင်း၊ ပရိပူရိဿတိ၊
 ရလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏၊ ထေရော၊ ဥပါလိမထေရ်သည်၊ သတ္တု၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ ဝကားတော်ကို၊ သမ္ပုဋိတ္တိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ဝိပဿနာ
 ယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိ
 သော်၊ နမိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
 ပါဝုဏိ၊ ရောက်သေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနော၊ ဥပါလိမထေရ်၏အ
 ပဒါနံ၌။ ။

ဟံသဝတိယာ၊ ဟံသာဝတီအမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ သုဇာတောနာ
 မ၊ သုဇာတာအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဇဏာ၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ အသိတိကောဋိနိ
 ဂယော၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်ဥဉ္စာကြွယ်၏၊ ပဟုတေနညေဝါ၊ ချားသောဥဉ္စာ

စပါးရှိ၏။ ။ အဇ္ဈာယကော၊ ဗေဒင်အပိုင်းအခြားကိုသိ၏။ မန္တဝရော၊
 ဗေဒင်သုံးပုံကိုသေသင်၏။ ကိဏ္ဍိဗေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏။ ပါရဂူ၊ ကင်း
 တဘက်သို့ရောက်၏။ လက္ခဏာစသောမုနိန္ဒြိယ လက္ခဏာကျမ်း၌လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိဟာသစ၊ ဣတိဟာသကျမ်း၌လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓဓမ္မမိမိ
 ဥစ္စာဖြစ်သောသရာအတတ်၌ပါရဂူတော၊ ကမ်းဟတက်သို့ရောက်၏။ ။
 ပရိဗ္ဗဇကော၊ ပရိဗ္ဗဇတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကေသိခါ၊ ဦးစွန်းတခုသာရှိ
 သောတက္ကန္တုန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်
 သောတက္ကန္တုန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသမ္ဘဝကော၊ ဗုဒ္ဓသမ္ဘဝကအမည်
 ရှိသောတက္ကန္တုန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ စရဏာ၊ ရသေ့အရောင်ဆောင်
 သောသူတို့သည် လည်းကောင်း၊ တာပသစေဝ၊ ရသေ့တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟိယာ၊ မြေအပြင်၌၊ စရန္တိ၊ လှည့်လည်သွား
 လာကုန်၏။ တေဝိ၊ ထိုပရိဗ္ဗဇစသော သူတို့သည်လည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ သူဇာတာပုဏ္ဏားသည်၊ ဝိသုဒ္ဓတာဣတိ၊ ကျော်စောသူပေ
 တည်းဟု၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏။ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဇနော၊ လူများသည်၊ ပူဇေတိ၊
 ပူဇော်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိဉ္စနံ၊ တရံတယောက်မျှကို၊ နပူဇေမိ၊ မပူဇော်။ ။
 ပူဇာရဟံ၊ ငါပူဇော်ထိုက်သောသူကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ မာနသန္ဓေါ၊ မာနခက်လန့်၏။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊
 ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နုပ္ပဇ္ဇတေ၊ ပွင့်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊
 ဗုဒ္ဓေါတိသင်္ခံ၊ ဘုရားဟူသောအသံကိုကြားခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။ အ
 ဟောရတ္ထံအဟောရတ္ထာနံ၊ နေ့ညဉ့်တို့၏၊ အတ္တယန၊ လွန်သဖြင့်၊ စက္ခုမာ
 စက္ခုငါးပါးရှိတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရေနာမကော၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်
 ရှိသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗတမံ၊ အဓိကပ်စပ်သိမ်းကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊
 ပယ်ဖျောက်တော်မူ၍၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူ၏။ ။ သာ
 သနော၊ သာသနာတော်သည်၊ ဝိဇ္ဇာရိတေ၊ ပြန့်နှံ့သည်ရှိသော၊ ဗဟု၊ ဧညေ၊
 များစွာသောသူတို့သည်၊ သိအပ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဿတေ၊ ပြန့်ပြောစွာ
 ဖြစ်၍ဖြစ်လတ်သော်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဟံသနသာဌယံ၊ ဟံသာဟူသော မိမိအမည်ရှိသော၊ နဂရံ၊ နေပြည်
 တော်သို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်တော်မူ၏။ ။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်
 မူသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိတု၊ မမည်းတော်
 အာနန္ဒာမင်းကြီး၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဘော
 တော်မူ၏။ တေနကာလေန၊ ထိုအခါ၌၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်၊ သမန္တာ၊

၃-သီကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၀၀-ဥပါလိတ္တေရဂါထာ။ ၅ : ၃

ထက်ဝန်း၊ ဟုင်မှ၊ ယောဇနံ၊ ထယူဇနာ၊ တိုင်တိုင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ မနုဇာနံ၊ လူတို့သည်၊ သဗ္ဗတံ၊ အမြတ်ဟုသမုတ်အပ်သော၊
 သုနန္ဒာနာမ၊ သုနန္ဒအမည်ရှိသော၊ ယောတာပသော၊ အကြင်ရသေ့သည်
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောတာပသော၊ ထိုရသေ့သည်၊ ဟဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်
 ဗုဒ္ဓပရိသာ၊ ဘုရားပရိသတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်၊
 ဝုပ္ပတိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ အန္တိ၊ အဆုံး၊ ဖုံးလွှမ်း၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝုပ္ပမဏ္ဍပေ၊
 ပန်းမဏ္ဍပ်၏၊ ဟေဋ္ဌာစ၊ အောက်၌လည်း၊ စတုသစ္စံ၊ သစ္စာလေးပါးကို၊
 ပကာသေဇ္ဇော၊ ထင်ရှားပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကောဗိုသထသဟာသာ
 နံ၊ ကုဋေတသိန်းသောသူတို့၏၊ ဓမ္မာတိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိ
 မြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပရမတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တ
 ရတ္ထိဒိဝံ၊ ခုနစ်ညဉ့် ခုနစ်နေ့ပတ်လုံး၊ ဓမ္မဝုဋ္ဌိယော၊ တရားရိုစားတို့ကို၊
 ဝသသိတွာ၊ ရွာစေ၍၊ အဋ္ဌမေဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့သည်၊ ပဗ္ဗ
 ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဖိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုနန္ဒံ၊ သုနန္ဒရသေ့ကို၊
 ကိတ္တယိ၊ ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူ၏၊ ဒေဝလောကေဝါ၊ နတ်ပြည်
 လည်းဖြစ်သော၊ မနုဿေဝါ၊ လူ့ပြည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘဝေ၊ ဘဝ၌၊
 အယံ၊ ဤသူသည်၊ သံသရဇ္ဇော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေသံ၊ သူ
 ခပ်သိမ်းတို့ထက်၊ ပဝရော၊ မြတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌၊
 သံသရိဿတိ၊ ကျင်လည်ရလတ္တံ့၊ ကပ္ပသတ သဟာသမ္ပိ၊ ကမ္ဘာ
 တသိန်းထက်၌၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ၊ ဩက္ကာကအမျိုး၌ဖြစ်သော၊
 ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
 တဿ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဒါယာဒေါ၊
 အမွေခံသည်၊ ဩရသော၊ ရင်၌ဖြစ်သည်၊ ဓမ္မနိဗ္ဗိတာ၊ တရားသည်တန်
 ဆင်းအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မန္တာနိဝုတ္တော၊ မန္တာနိဝုတ္တေးမ၏သားဖြစ်
 သော၊ ဝုဏ္ဏော၊ ဝုဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊
 တပည့်သည်၊ ဟေဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုပရ
 မတ္တမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဟာ
 သယဇ္ဇော၊ ရှင်စေလျက်၊ သကံဗလံ၊ ကိုယ်တော်၏ဥာဏ်တော်အစွမ်းကို
 ဗုဒ္ဓေသေဇ္ဇော၊ ပြတော်မူလျက်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုနန္ဒံ၊ သုနန္ဒအမည်ရှိသော
 တာပသံ၊ ရသေ့ထို၊ ကိတ္တယိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ သုနန္ဒံ
 သုနန္ဒမည်သော၊ တာပသံ၊ ရသေ့ကို၊ ကာသဉ္ဇလိ၊ ချီအပ်သောလက်အုပ်ရှိ

၅၄၄ ၊ ထေရဝံသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နမဿန္တိ။ ရှိမှီးကြကုန်၏။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ကာရံ၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုကို၊ ကရိတွာန၊ ပြု၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂတိံ၊ လားရာ၊ ဂတိကို၊ သောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏၊ ဣတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍၊ နမဿန္တိ၊ ရှိမှီးကြကုန်၏။ တတ္ထတသ္မိံ၊ ကာလ၊ ထိုကာလ၌၊ မုနိနော၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစံ၊ စကားတော်ကို၊ သုတွာန၊ ကြားနာရ၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ သင်္ကပ္ပေါ၊ ကောင်းသောအကြံသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်လတ်သတည်း၊ ကိံ၊ အဟု၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟတ္ထိ၊ ငါသည်လည်း၊ ကာရံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ယထာ၊ အကြင်အမြင်အရာအားဖြင့်၊ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿာမိ၊ ဖူးမြင်ရ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တယိတွာန၊ ကြံ၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကိရိယံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို၊ ဗိန္တယိံ၊ ကြံပြီ၊ ကိံ၊ ဗိန္တယိံ၊ အဘယ်သို့ ကြံသနည်း၊ အနုတ္တရေ၊ အတုမရှိသော၊ ဝုဉ္ဇက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုခေတ်ရှိသောမြတ်စွာဘုရား၌၊ ကိံ၊ ကမ္မံ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာစရာမိ၊ ကျင့်ရအံ့နည်း၊ သဗ္ဗပါဗ္ဗိဿ၊ ခပ်သိမ်းသော ပရိယတ်ကို ဟောတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပါဗ္ဗိတော၊ ပရိယတ်ကိုရှုတ်တတ်သော၊ အယဉ္ဇဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကိုလည်း၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းအရာ၌၊ အဝ္ဗနိက္ခိတ္တော၊ အမြတ်ထားတော်မူအပ်၏၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရာကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပတ္ထယေ၊ ပတ္ထယာမိ၊ တောင့်တ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ အမိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော၊ သာဂဇ္ဈပမံ၊ သမုဒ္ဒရာဥပမာရှိသော၊ ဣမံဘောဝံ၊ ဤဥစ္စာကို၊ အက္ခောဝံ၊ ရန်သူငါးပါးမချောက်ချားနိုင်၊ တေနဘောဂေန၊ ထိုဥစ္စာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရာမံ၊ အရံကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မာပယေ၊ ဘန်ဆင်းအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တယိံ၊ ကြံပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တယိတွာ၊ ကြံ၍၊ နဂရဿ၊ ဟံသာဝတီပြည်ကြီး၌၊ ဝုရုတ္တိတော၊ အရှေ့မျက်နှာ၌၊ သောဘဏံနာမ၊ သောဘဏအမည်ရှိသော၊ အာရာမံ၊ အရံကို၊ သတသဟဿေန၊ အသပြာတထိန်းဖြင့်၊ ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍၊ သတသဟဿေန၊ ကံကျွေးပေးရာတထိန်းသပြာဖြင့်၊ သံဃာရာမံ၊ သံဃာအရံကို၊ မာပယိံ၊ ဘန်ဆင်းပြီ။ ကုဋ္ဌာဂါရေစ၊ အထွဋ်တင်သောကျောင်းတို့ ဘုံလည်းကောင်း၊ ပါသာဒေစ၊ ပြာသာဒ်ရှည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဏ္ဍပေစ၊ မဏ္ဍပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဟဇ္ဈိယေစ၊ အထွဋ်မတင်ပြာသာဒ်ဦးပြီးဘုံကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟာစ၊ ဂူလိုက်ဘုံကိုလည်းကောင်း၊ သုကတေ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော၊ စက်မေစ၊ စင်္ကြံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သံဃာရာမံ၊ သံဃာအရံကို၊

၃-တိကနိပါတ်-၁-ဗုဒ္ဓမဂ်-၁၀၀-ဥပါလိတ္တေရဂါထာ၊ ၅၄၅

အမာပယိံ၊ ဘနံဆင်းပြီ၊ ဇန္တုဗာဓိစ၊ ဧရံအိမ်ကိုလည်းကောင်း၊
 အဂ္ဂိသာလံစ၊ မီးတင်းကုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အထော၊ ထိုမှတပါး၊ ဥဒ
 ကမာဠကံစ၊ ရေဒိုးစင်ကိုလည်းကောင်း၊ န္နာနုဗာဓိစ၊ ရေချိုးအုံကိုလည်း
 ကောင်း၊ မာပယိတွာ၊ ဘနံဆင်း၍၊ ဘိက္ခုသံစာ သာ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါသိံ၊ ပေးလှူပြီ၊ အာသန္တိယောစ၊ ဧညာင်စောင်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဠကေစ၊ အင်ပျဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘောဂေစ၊
 အသုံး အဆောင်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ကာဇနေစ၊ ခွက်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အာရာမိကဉ္စ၊ အရံစောင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို
 လည်းကောင်း၊ ဧကံသန္တံ၊ ထိုအလို ရံကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါသိံ၊ ပေးလှူ
 ပြီ၊ တာဒိနံ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သန္တိတ္တာနသန္တိတ္တာနံ
 ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်
 ရှု၊ မာမိဟ၊ ခွသိ၊ မပျက်ဆီးမပွင်းဆဲစေလင်း၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့
 နှလုံးပျက်၍၊ အာရေက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ ပဗ္ဗပေတွာန၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပါကာ
 ရံ၊ တံတိုင်းကို၊ ခဠံ၊ မြဲစွာ၊ ကာရယိံ၊ ပြုပြီ၊ သံဃာရာမေ၊ သံဃာအရံ၌၊
 အာဝါသံ၊ ကျောင်းကို၊ သတသဟဿေန၊ အသပြာတသိန်းဖြင့်၊ အမာပ
 ယိံ၊ ဘနံဆင်းပြီ၊ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြေးစွာ၊ တံအာရာမံ၊ ထိုအရံကို၊ မာပယိတွာ
 ဘနံဆင်း၍၊ သမ္ပုန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပနာမေယိံ၊ ညွှတ်ပြီ၊ မယာ ငါ
 သည်၊ အာရာမော၊ အရံကို၊ နိဋ္ဌာဝိတော၊ ပြီးစေအပ်ပြီ၊ မုနိ၊ အရှင်ဘုရား၊
 ကုသံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သမ္ပုန္နံ၊ ခံတော်မူပါလော့၊ ဝီရေ၊ ကြီးသော
 လုံ့လရှိတော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ တံအာရာမံ၊ ထိုအရံကို၊ တံ၊ အရှင်
 ဘုရားကို၊ နိယျာဓေသာမိ၊ ဆောင်နှင်းပါအံ့၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ အဓိဝါသေယိ၊ သည်းခံတော်မူပါလော့
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပနာမေယိံ၊ ညွှတ်စေပြီ၊ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရအမည်
 တော်ရှိသော၊ လောကဓိဒ္ဓါ၊ လောကကိုသိတော်မူသော၊ အာဟုတိနံ၊ ဧည့်
 သည်တို့အလို၊ ဌါအပေးမှဆောင်အပ်သည်တို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ခံတော်မူ
 သော၊ နာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သင်္ကပ္ပံ၊ အရံလှူ
 လိုသောအကြံကို၊ အညာယ၊ သိတော်မူ၍၊ အဓိဝါသေယိ၊ သည်းခံတော်
 မူ၏၊ မဟေသိနော၊ ဘိလက္ခန္ဓစသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကိုဆည်း
 ပူးရှာဖွေလေ့ကျက်ပြီးသော၊ သဗ္ဗညုဿ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၏၊ အဓိဝါ
 သနံ၊ သည်းခံတော်မူခြင်းကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ပဋိ
 ယာဓေတွာ စီရင်၍၊ ကာလံ၊ ဆွမ်းစားချိန်ကာလကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာ

၅၄၆ တေခိုက်ီထာအဋ္ဌကထာနိသျှ-ဒုတိယတွဲ၊

ရောစေသိ။ ကြားလျှောက်ပြီး၊ ကောလမ္ပိ၊ ဆွမ်းစားချိန်ကာလကို၊ အာ
 ရောစိတမ္ပိ၊ ကြားလျှောက်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ပဒုမ္ပတ္တရနာယကော၊ ပဒု
 မ္ပတ္တမု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိကာသဝဿဟဿဟိ၊ အာသဝေါကင်းပြီး
 သောရဟန်းတထိန်းတို့နှင့်တကွ၊ မေ၊ ငါ၏၊ အာရာမံ၊ အရံသို့၊ ဥပါဂမံ၊
 ကပ်တော်မူ၏။ ။ နိသိန္ဒကာလံ၊ နေတော်မူသောကာလကို၊ အညာယ၊
 သိ၍၊ အန္တပါနေန၊ စားဘွယ်သောက်ဘွယ်ဖြင့်၊ တဗ္ဗယံ၊ ရောင့်ရဲစေပြီး၊
 ဘုတ္တဘိကာလံ၊ ဆွမ်းစားပြီးအခါကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကား
 ကို၊ အဗြဗိ၊ လျှောက်ကြားပြီး၊ ကိံ၊ အဗြဗိ၊ အဘယ်သို့လျှောက်ကြားသ
 နည်း၊ သောဘာဇဏာနာမ၊ သောဘာဇာအမည်ရှိသော၊ အာရာမော၊ အရံကို၊
 သတသဟဿေန၊ အသပြာတထိန်းဖြင့်၊ ကိတော၊ ဝယ်အပ်ပြီး၊ တတ္ထကေ
 နေဝ၊ ထိုမျှလောက်သော အသပြာတထိန်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကာရိတော၊
 ဆောက်လုပ်အပ်ပြီး၊ မုနိ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဘုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒ၊
 ခံတော်မူပါလော၊ ဣဒံနာရာမဒါနေနစ၊ ဤအရံအလှူကြောင့်လည်းကောင်း၊
 စေတနာပဏိဓိဟိစ၊ ကုသိုလ်စေတနာ ဆုတောင်းခြင်းတို့ကြောင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဘဝ၊ ဘဝသံသရာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တမာနာ၊ ဖြစ်နေသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ မမပတ္တိတံ၊ ငါတောင့်တသမျှသော အကျိုးကို၊ လတာမိ၊ ရလိုပါ
 ၏၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဗြဗိ၊ လျှောက်ကြားပြီး၊ သမ္ပုဋ္ဌေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ သံဃာရာမံ၊ သံဃာ၏အရံကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံပြီး၍၊ ထိက္ခ၊
 သံဃာ၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်တော်မူ၍၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊
 အဗြဗိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဗြဗိ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊
 ယောသော၊ အကြင်သူသည်၊ သုမာပိတံ၊ ကောင်းစွာတန်ဆင်အပ်သော၊
 သံဃာရာမံ၊ သံဃာ၏အရံကို၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပါခါသိ၊ လှူ၏၊
 တံ၊ ထိုလှူသောအကြောင်းကို၊ ကိတ္တယံ၊ သာမိ၊ ကြားပေအံ့၊ ဘာသတော၊
 ကြားတော်မူသော၊ မမေ၊ ငါဘုရား၏၊ စနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုဏာထ၊ နာ
 ကြကုန်လော၊ စတုရင်္ဂီနိ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိကုန်သော၊ ဟတ္ထိ၊ အသာရထာ
 ပတ္တိသေနာစ၊ ဆင်ခြင်းရထားခြေသည်စပ်သည်တို့သည်လည်း၊ ဣမံ၊
 ဤသူကို၊ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပရိဝါရေဿန္တိ၊ ခြံရံကုန်လတ္တံ့၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤ
 အကျိုးသည်၊ သံဃာရာမဿ၊ သံဃာအရံအလှူ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း၊ ။
 သဗ္ဗိတူရိယသဟဿာနိ၊ တူရိယာ၊ ခြောက်သောင်းတို့သည်၎င်း၊ သမလင်္က
 တာ၊ ကောင်းစွာတန်ဆင်ဆင်အပ်ကုန်သော၊ တေရိယော၊ စည်တို့သည်၎င်း၊
 ဣဒံ၊ ဤသူကို၊ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပရိဝါရေဿန္တိ၊ ခြံရံကုန်လတ္တံ့၊ ဣဒံဗလံ၊

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၀၈-ဥပါသုတ္တရဂါထာ။ ၅၄၇

ဤအကျိုးသည်၊ သံဃာရာမဿ၊ သံဃာအရံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။
 ခေဋ္ဌာသီတိသ ဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင်ကုန်သော၊ သမလင်္ကာ
 တာ၊ ကောင်းစွာတန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ ဝိစိတ္တဝတ္ထာဘဏော၊ ဆန်း
 ကြပ်သော အဝတ်တန်ဆာရှိကုန်သော၊ အာရုတ္တမဏိသုဏ္ဏလာ၊ ပုလဲ
 သွယ်ပတ္တမြားနားချောင်းဝတ်ကုန်သော။ အာဠာရပမ္ပာ၊ ကျပ်သော
 မျက်မှောင်ရှိကုန်သော၊ ဟာသုလာ၊ ပြုံးရယ်ပြီးခါဆိုတတ်စွာကုန်သော၊
 သုသညာ၊ ကောင်းသောအမှတ်ရှိကုန်သော၊ တနုမန္တိမာ၊ နုပျိုကုန်သော၊
 နာရိယော၊ မိန်းမ တို့သည်၊ ဣမံ၊ ဤသို့၊ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပရိဝါ
 ရေဿန္တိ၊ ခြံရံကုန်လတ္တံ့၊ ဣဒံဖလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ သံဃာရာမဿ၊ သံ
 ဃာအရံအလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ တိသကပ္ပသဟဿာနိ၊
 ကမ္ဘာသုံးသောင်းကိုပတ်လုံး၊ ခေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဝေဿတိ၊ မွေ
 လျော်ရလတ္တံ့၊ သဟဿက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တထောင်၊ ဒေဝိန္ဒာ၊ သိကြား
 နတ်မင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြု
 ရလတ္တံ့၊ ဒေဝရန္တေန၊ နတ်မင်းသည်၊ ပဉ္စ ဗွံ၊ ရောက်အပ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အ
 လုံးစုံကို၊ ပဋိသသိဿတိ၊ ရလတ္တံ့၊ အနုနဘောဂေါ၊ မယုတ်သော၊ စည်စိပ်
 ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်မင်း၏ အဖြစ်ကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြု
 လတ္တံ့။ သဟဿက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တထောင်တိုင်တိုင်၊ စက္ကဝတ္ထိရာ
 ဇာ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ ရေဋ္ဌ၊ တိုင်း၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဂဏန
 တော၊ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ အသင်္ခယံ၊ မရေမတွက် နှိုင်းအောင်၊ ဝိပုလံ၊
 စည်းစိမ်ဥစ္စာပြန့်ပြောစွာသော၊ ပထဗျာန္တံ၊ ကေရ၊ ဇာမင်းအဖြစ်သည်၊ ဘ
 ဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ကပ္ပသတသဟဿာဒိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းလက်၌၊
 ဩက္ကာကုလသမ္ဘဝေါ၊ ဩက္ကာကအမျိုး၌ ဖြစ်သော၊ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်
 အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တဿ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်၊ ဩရ
 သော၊ ရင်၌ဖြစ်သည်၊ ဓမ္မနိစ္ဆိတေ။ တရားတော်ကိုတန်ဆာသော၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဥပါလိနာမနာမေန၊ ဥပါလိဟူသောအမည်ဖြင့်၊ သတ္ထု၊ သာဝကော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သည်၊ ဟေဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း
 ပိဋကတ်၌၊ ပါရမီပတွာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်၍၊ ဌာနဝဌာနေစ၊ အရာဟုတ်
 သည်မဟုတ်သည်၌လည်း၊ ကောဝိဒေါ၊ လိပ္ပာသည်ဖြစ်၍၊ ဇိနသဂသနံ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို၊ ဓာရေန္တော၊ ခုနစ်ဆယ့်ရှစ်ဝါဆောင်

ရှက်ရှာချက်၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမရှိဘဲ၊ ဝိဟရိယသတိ၊ နေလတ္တံး ၊
 သက္ခယုဂ်ဝေါ၊ သာကီဝနမင်းသားတို့ထက် မြတ်တော်မူသော၊ ဂေါတ
 မော၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအသုံးစုံကို၊ အဘိညာယ၊
 ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိဝိဒိတွာ၊ ထိုင်
 တော်မူ၍၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ ဧတဒဂ်အရာ၌၊ ဌပေသသတိ၊ ထားလတ္တံး ၊ အပရိ
 မေယျ၊ မရေတွက်နိုင်သောနှစ်တို့ကို၊ ဥပဒါယ၊ အစပြု၍၊ တဝ၊ အရှင်ဘု
 ရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ပဉ္စေမိ၊ တောင့်တ၏၊ သဗ္ဗသံယောဇ
 နက္ခယော၊ ခပ်သိမ်းသော သံယောဇဉ်ကုန်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ သော
 အတ္ထော၊ ထိုအကျိုးသို့၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်အပ်
 ပြီ ၊ သူလာဝုတော၊ တံကုင်လျှိုးသော၊ ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ရာ
 ဇဒဇ္ဈောန၊ မင်းဒဏ်ဖြင့်၊ တဇ္ဇိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သူလေ၊ တံ
 ကုင်၌၊ သာဟံ၊ သာယာခြင်းကို၊ အဝိန္ဒန္တေ၊ မရဲဘဲလျက်၊ ပရိမုတ္တိံ၊
 လွတ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဣန္ဒြိယထာ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ တထေဝ၊
 ထိုအတူသာလျှင်၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘု
 ရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တဝဒဇ္ဈောန၊ တဝတည်းဟူသောဒဏ်ဖြင့်၊ တဇ္ဇိ
 တော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မသူသာဝုတော၊ ကံတံကုင်တင်သည်၊
 သန္တော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဝိပါသဝေဒနန္ဒိတော၊ ပွတ်သိတ်ခြင်းတည်းဟူသောဝေ
 ဒနာဖြင့်နှိပ်စက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဝေ၊ တဝသံသရာ၌၊ သာဟံ၊ သာ
 ယာခြင်းကို၊ နဝိန္ဒာမိ၊ မရဲ ၊ ဝိဟိအဂ္ဂိဟိ၊ မီးသုံးပါးတို့ဖြင့်၊ ဗုပ္ပန္တော၊
 လောင်သည်ဖြစ်၍၊ ရာဇဒဏ္ဍိကော၊ မင်းဒဏ် သင့်သော သူသည်၊ ပရိ
 မုတ္တိံ၊ ဒဏ်လွတ်ခြင်းကို၊ ဂဝေသကိယထာ၊ ရှာသကဲ့သို့၊ ပရိမုတ္တိံ၊ ဒဏ်မှ
 လွတ်ခြင်းကို၊ ဂဝေသာမိ၊ ရှာမှီး၏၊ ဝိသာဒေါဝိသအဒေါ၊ အဆိပ်ကိုစား
 သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဝိသေန၊ အဆိပ်ဖြင့်၊ ပရိဝိဇ္ဇိတော၊ ပြင်း
 စွာနှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသဃာတာယ၊ အဆိပ်ကိုပျောက်ခြင်း၏၊ ဥပါယ
 နံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော၊ အဂဓံ၊ ဆေးကို၊ ဂဝေသေယျ၊ ရှာရာ၏ ၊ ဂဝေ
 သမာနော၊ ရှာသတ်သော်၊ ဝိသဃာဘကံ၊ အဆိပ်ကိုပျောက်တတ်သော၊
 အဂဓံ၊ ဆေးကို၊ ပသေယျ၊ မြင်ရာ၏၊ ဝိသဌာ၊ အဆိပ်မှ၊ ပရိမုတ္တိယာ၊
 လွတ်ခြင်းငှါ၊ တံ၊ ထိုအဆိပ်ပျောက်ဆေးကို၊ ဝိဝိတွာ၊ သောက်၍၊ သုခံ၊
 ချမ်းသာခြင်းရှိသည်၊ အဿယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့ ၊ တထေဝ၊ ထိုအ
 တူသာလျှင်၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိသေတော၊ အဆိပ်သင့်သော၊ နရောယထာ၊ လူကဲ့သို့၊

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၀၀-ဥပါလိတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၄၆

အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအဆိပ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗိဋ္ဌိတော၊ ပြင်းစွာနှိပ်စက်
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓမ္မာဂဓံ၊ သူတော်တရားတည်းဟူသောအဆိပ်ပျောက်
 ဆေးကို၊ ဝေဿိ၊ ရှာဖွေပြီး၊ ဓမ္မာဂဓံ၊ တရားတည်းဟူသော အဆိပ်
 ပျောက်ဆေးကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာလှတ်သော်၊ သဗ္ဗသလ္လပိနောဒနံ၊ ခပ်
 သိမ်းသောပြောင့်ကိုနှုတ်တတ်သော၊ သဗ္ဗေသနာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောဆေး
 တို့ထက်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ သကျာသာသနံ၊ သာကီဝန်မင်းသာ၊ ဘုရားသာ
 သနာတော် တည်းဟူသော၊ တံအဂဓံ၊ ထိုအဆိပ်ပျောက် ဆေးကို၊
 အဒ္ဓက္ခိ၊ မြင်ပြီး၊ ဓမ္မေသဓံ၊ တရားတည်းဟူသောဆေးကို၊ ပိဝိတွာန၊
 သောက်၍၊ ဝိသံသဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအဆိပ်ကို၊ သမူဟနိ၊ ပျောက်ချပြီး၊ အ
 ဇရာမရံ၊ မအိုမသေသော၊ သီတိဘာဝံ၊ ချမ်းမြေ့စွာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဿယိ၊ မြင်ပြီး၊ ဘူတဒ္ဓိတော၊ ဘုတ်ဖမ်းသော၊
 ပေါသော၊ သတ္တဝါသည် ဘူတဝှါဟေန၊ ဘုတ်ဖမ်းခြင်းဖြင့်၊ ပိဋိတော၊ နှိပ်
 စက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘူတသ္ဿ၊ ဘုတ်မှ၊ ပရိမုတ္တိယာ၊ လွတ်ခြင်းငှါ၊ ဘူတဇေဇ္ဇံ၊
 ဘုတ်ဆေးသမားကို၊ ဂဝေသယျ၊ ရှာရာ၏၊ ဂဝေသမာနော၊ ရှာလှတ်
 သော်၊ ဘူတဝိဇ္ဇာသု၊ ဘုတ်မဇ္ဈားတို့၌၊ ကောဝိဒံ၊ လိမ္မာသောဆေးသမား
 ကို၊ ပသေယျ၊ မြင်ရာ၏။ သောဘူတဇေဇ္ဇော၊ ထိုဘုတ်ဆေးသမားသည်၊
 တဿဘူတဝိဂ္ဂါဟဿ၊ ထိုဘုတ်ပူးသောသူ၏၊ ဘူတံ၊ ဘုတ်ကို၊ ဝိဟနေ၊
 ပျောက်ရာ၏၊ သမူလစ္ဆ၊ ဘုတ်ဝင်ခြင်း၏အကြောင်းနှင့်တကွလည်း။ ဝိနာ
 သယေယထာ၊ ပျောက်ရာသကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မဟာ
 ဝီရ၊ ကြီးမြတ်သောလုံးလှိုတော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ တမဂ္ဂါဟေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအဓိကံဖြင့်၊ ပိဋိတော၊ နှိပ်
 စက်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ တမတော၊ ကိလေသာအဓိကံမှ၊ ပရိမုတ္တိ
 ယာ၊ လွတ်ခြင်းငှါ၊ ဥာဏာလောကံ၊ ဥာဏ်အသင်းကို၊ ဂဝေသပိ၊ ရှာဖွေ
 အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ရှာဖွေသည်ရှိသော်၊ ကိလေသတမသောဒေနံ၊ ကိလေ
 သအဓိကံကို သုတ်သင်ကတ်သော၊ သကျမုနိ၊ သာကီဝန်မင်းသားဘု
 ရားဖြတ်စွာကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီး၊ သောသကျမုနိ၊ ထိုသာကီဝန်မင်းသား
 ဘုရားဖြတ်စွာသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ တမံ၊ ကိလေသာအဓိကံကို၊ ဝိနောဒေထိ၊
 ပျောက်တော်မူပေ၏၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဘူတဇေဇ္ဇော၊ ဘုတ်
 ဆေးသမားသည်၊ ဘူတိကံဘူတိကဿ၊ ဘုတ်ပူးသောသူ၏၊ ဘူတံ၊ ဘုတ်
 ကို၊ ဝိနောဒေထိန္နော၊ ပျောက်သကဲ့သို့တည်း၊ သံသာရသောတံ၊ သံသာရာ
 တည်းဟူသောအယဉ်ကို၊ သုခိန္ဒံ၊ ကောင်းစွာဖြတ်ပြီး၊ တဏှာသောတံ၊

တဏှာတည်းဟူသောရေအယဉ် ဘို၊ နီဝါရယိ၊ တားမြစ်ပြီး။ သဗ္ဗတံ၊
 တဝစပ်သိမ်းကို၊ ဥဋ္ဌါတယိ၊ ခွာပြီး၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဘူတ
 ဝေဇ္ဇော၊ ဘုတ်ဆေးသမားသည်၊ မူလတော၊ ဘုတ်ဝင်ခြင်းအကြောင်းမှ၊
 ဥဋ္ဌါတယိ၊ ခွာသကဲ့သို့တည်း။ ဂရုဇ္ဈော၊ ဂဠုန်သည်၊ အတ္တာနေဝ၊
 မိမိ၏တကွံ၊ အစာဖြစ်သော၊ ပန္နဂံ၊ နဂါးကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဩပတတိယ
 ထားကောင်းကင်မှသက်သကဲ့သို့၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ယောဇန
 သတံ၊ ယူဇနာတရာတိုင်အောင်၊ မဟာသရံ၊ သမုဒ္ဒရာကို၊ ဝိက္ခောတေတိ
 ယထာ၊ ချောက်ချားသကဲ့သို့၊ သောဂရုဇ္ဈော၊ ထိုဂဠုန်သည်၊ ပန္နဂံ၊ နဂါး
 ကို၊ ဂဟေတွာန၊ ယူ၍၊ အသောသိသံ၊ ဦးစောက်၊ ဝိဟေဋ္ဌယံဝိဟေဋ္ဌ
 ယန္တော၊ ညှဉ်းဆဲလျက်၊ သောဝိဟင်္ဂမေ၊ ထိုဂဠုန်သည်၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊
 ယေနကာမံ၊ အလိုရှိရာအရပ်သို့၊ ပတ္တမတိယထာ၊ ဗဲသကဲ့သို့၊ တဝေဝ၊ ထို
 အတူသာလျှင်၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗသိ၊ အားကြီးသော၊ ဂရုဇ္ဈောယထာ၊ ဂဠုန်ကဲ့သို့
 တည်း၊ အသင်္ခတံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ ဒေါသေ၊ ကိ
 သေသာအပြစ်တို့ ဘို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိက္ခာလယိ၊ ခါပွက်ပြီး။
 အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ သန္တိပဒံ၊ ပူပန်စပ်သိမ်းငြိမ်းအေးရာဖြစ်သော
 သန္တိပဒဟုဆိုအပ်သော၊ ဓမ္မပရံ၊ တရားမြတ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒိဇ္ဈော၊
 မြင်အပ်ပြီး၊ ဂရုဇ္ဈော၊ ဂဠုန်သည်၊ ပန္နဂံ၊ နဂါးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝိဟ
 ယထာ၊ နေသကဲ့သို့၊ ဧတံဓမ္မပရံ၊ ထိုတရားမြတ်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝိဟ
 ရာမိ၊ နေခဲ့၏။ အာသာဝတီနာမ၊ အာသာဝတီအမည်ရှိသော၊ လတာ၊
 နွယ်သည်၊ ဝိတ္တလတာဝနေ၊ ဝိတ္တလတာဥယျာဉ်၌၊ ဇာတာ၊ ပေါက်ရောက်
 ၏၊ တဿာ၊ ထိုအားသာဝတီနွယ်သည်၊ ဝဿသဟသေနေ၊ ဆယ်ရက်
 နတ်ရွာလူမှာ အနှစ်တထောင်ဖြင့်၊ ဧကံဗလံ၊ အသီးတကြိမ်၊ နိဗ္ဗတ္တတေ၊
 ဂေါ ၏တံ၊ ထိုအာသာဝတီနွယ်သီးကို၊ တာဝဒ္ဓရမလေသတိ၊ ထိုမျှလောက်
 အောင် တထောင်နှစ်သီးအသီးဝေးသည်ဖြစ်လျက်၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊
 ပယိရူပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏၊ ဥတ္တမာ၊ အာသာကိုနှုတ်တတ်သော၊
 သာအာသာဝတီလတာ၊ ထိုအာသာဝတီ နွယ်သီးကို၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့
 သည်၊ ဧဝံပိယာ၊ သို့စင်ကလောက်ချစ်စွာ၏။ သတသဟသံ၊ ကမ္ဘာ
 တသိန်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ မုနိ၊ အရှင်ဘုရား၊ တံ၊ ထိုအရှင်ဘုရားကို၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပရိစယေ၊ လုပ်ကျွေးဆည်းကပ်ပါ၏၊ သာယံပါတံ၊
 ညဉ့်နံနက်၊ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၀၀-ဥပါလိတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၅၁

သည်အာသာဝတိယထာ၊ အာသာဝတိန္ဒယံသီးကိုညဉ့်နံနက်သည်းကပ်
 ကုန်သကဲ့သို့တည်း။ ပါရိစရိယာ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းသည်၊ အဝဉ္ဇာ၊ အကျိုး
 မမြဲ၊ နမဿနာ၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အမောဃာ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်သည်သာ
 တည်း၊ ဒုရဂတံဝိ၊ တသိန်းကမ္ဘာအဝေးမှာကလာသည်လည်း၊ သန္တံ၊ ဖြစ်
 လျက်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ အယံခဏာ၊ ဤဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဏာသည်၊ နဝိရာဇေယျံ၊ မချွတ်
 ယွင်းစေ၊ ဘုဝေ၊ ဘဝသံသရာ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေ
 ကို၊ ဝိဝိနန္ဒော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ နပဿာမိ၊ မမြင်၊ နရူပမိ၊ ဥပမိ
 မရှိ၊ ဝိပ္ပယုဒတ္တာ၊ ဥပမိနှင့်မယှဉ်၊ ဥပသန္တော၊ ကိလေသာမီးငြိမ်းသည်ဖြစ်
 ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စရာမိ၊ ကျင်လည်ရ၏၊ ပဒုမံနာမ၊ ပဒုမာမည်သည်
 ကား၊ သူရိယရံ၊ သန၊ နေရောင်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတိယထာ၊ ပွင့်သကဲ့သို့လည်း၊ တ
 ထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မဟာဇီရ၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော
 အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗုဒ္ဓရံသေန၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရောင်
 ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိတော၊ ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဗလကယောနိ၊ မျိုင်းအောက်မျိုး
 ၌၊ ဗုဒ္ဓော၊ အဖိုသည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ နဝိစ္ဆတိ၊ မရှိ၊ မေဃောသု၊ ချမ်း
 တို့သည်၊ ဂစ္ဆမာနေသု၊ ထစ်ကြိုးကုန်သည် ရှိသော်ကား၊ တာ၊ ထိုမျိုင်း
 အောက်တို့သည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဂစ္ဆံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို၊ ဂဏ္ဌန္တိ၊ ယူ
 ကုန်၏၊ ယောဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ မေဃော၊ ချမ်းသည်၊ နဝိစ္ဆတိ၊
 မရွာသေး၊ တာ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဗိရမ္ဘိ၊ ကြာမြင့်စွာလည်း၊ ဂစ္ဆံ၊ ကိုယ်
 ဝန်ကို၊ သရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ မေဃော၊ ချမ်း
 သည်၊ ပဝဿတိ၊ ရွာ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘာရတော၊ ကိုယ်ဝန်မှ၊ ပရိ
 မုစ္ဆန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏၊ ဓမ္မမေဃောန၊ တရားတည်းဟူသော ချမ်းဖြင့်၊ ဂစ္ဆ
 တော၊ ထစ်ကြိုးသော၊ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓဿ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မမေ
 ဃာဿ၊ တရားတည်းဟူသောချမ်း၏၊ သဒ္ဓေန၊ အသံဖြင့်၊ ဓမ္မဂစ္ဆံ၊ တရား
 တည်းဟူသောကိုယ်ဝန်ကို၊ အဂဏ္ဌိ၊ ယူပြီ၊ သတသဟဿံ၊ ကပ်တ
 သိန်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဗုညဂစ္ဆံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောကိုယ်ဝန်ကို၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဓာရေမိ၊ ဆောင်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဓမ္မမေဃာဿ၊ တ
 ရားတည်းဟူသောချမ်းသည်၊ နဝိစ္ဆတိ၊ မရွာသေး၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘာ
 ရတော၊ ကိုယ်ဝန်မှ၊ နပ္ပမုတ္တမိ၊ မလွတ်ရ၊ သက္ခမုနိ၊ သာကီဝန်မင်း
 မျိုးမှဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ရုဇ္ဈေ၊ ဓမ္မ
 လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ကာမိလဝတ္ထဝေ၊ ကာမိလဝတ်ပြည်၌၊ ဓမ္မမေဃောန၊ တ
 ရားတည်းဟူသောချမ်းဖြင့်၊ ဝိစ္ဆသိ၊ ဘောကြားသောတွေ့ရှာစေတော်မူ

၅၅၂ ၊ ထေရ်ဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ဤတဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘာသုတေသ၊ ကိုယ်ဝန်မှ၊ ပရိ
မုတ္တိ၊ လွတ်ငြိ၊ သုညတံစ၊ သုညတမဂ်ကို လည်းကောင်း၊ အနိမိတ္တဉ္စ၊
အနိမိတ္တမဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ အတ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အပ္ပဏိဟိဘဗ္ဗိစ၊ အပ္ပဏိ
ဟိတမဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ စတုရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဖလေစ၊ ဖိုလ်ဘို့
ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဝိဇာယိ၊ ဖြစ်စေသောအားဖြင့်ဓမ္မေ၊ ဖွဲ့ပြီး၊ ဒုတိယဘာသာဝါ
ရံ၊ ဒုတိယဘာသာဝါရတည်း၊ ။ အပရိမေယျ၊ နှစ်တို့ဖြင့်မရေတွက်နိုင်
သောကမ္ဘာတသိန်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သာသနံ၊
အဆုံးအမကို၊ ပစ္ဆေမိ၊ တောင့်တ၏၊ မေ၊ ငါသည်၊ သောအတ္ထော၊ ထို
အကျိုးကို၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်အပ်ပြီ၊ အနုတ္တရံ၊ မြတ်သော၊ သန္တိ
ပဒံ၊ ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့၊ အနုပ္ပတ္တံ၊ အစဉ်ရောက်ပြီ၊ ပါဠိကော၊ ပါဠိက
အမည်ရှိသော၊ ဣသိယထာဝီ၊ ပရမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား တပည့်ပါဠိကရ
ဟန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၊ ဝိဇုကတ်၌၊ ပါရမီ၊ ပစ္ဆေသ၊ အပြီး
အဆုံးသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ မေ၊ ငါနှင့်၊ သမသမော၊ တူသောသူသည်၊ န
အတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဓာရေမိ၊ ဆောင်
၏၊ ဝိနယေ၊ ဥဘတောဝိဘင်း၌လည်းကောင်း၊ ခန္ဓကေဝိစ၊ မဟာဝါရုဇ္ဇငါ
ပါဠိ၌လည်းကောင်း၊ တိကန္တေ၊ ဒေစ၊ တိကသံဃာဒိသိသံ စသည်၌လည်း
ကောင်း၊ ပစ္ဆကေ၊ ပရိဝါ၌လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝိနည်းငါးကျမ်း၌၊ အက္ခ
ရေဝါ၊ အက္ခရာ၌လည်းကောင်း၊ ဗျဉ္ဇနေဝါ၊ ပုဒ်ဝါကျ၌လည်းကောင်း၊ မေ၊
ငါအား၊ ဝိမတိ၊ ပုံမှားခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ နိဂ္ဂဟေစ၊ ပါဝိန္နရဟန်းကိုနှိပ်
ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ပဋိကဓမ္မေစ၊ အာပတ်ကိုကုခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဌာ
နာဌာနေစ၊ အရာဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌လည်းကောင်း၊ ကောဝိဒေါ၊
လိမ္မာ၏၊ ဩသါရဏေစ၊ ကံမြင်းသောရဟန်းကိုလွှတ်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊
ဝုဋ္ဌာပနေစ၊ အာပတ်မှ ထစေခြင်း၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော
အရာ၌၊ ပါရင်္ဂတော၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်၏၊ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌လည်း
ကောင်း၊ ခန္ဓကေဝါဝိ၊ ခန္ဓာ၌လည်းကောင်း၊ ပဒံ၊ ဝေတိကာပုဒ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိက္ခိပိတ္ထာ၊ ထား၍၊ ဥဘတော၊ အထက်အောက်
နှစ်ဘက်တို့မှ၊ ဝိနိဝေဋ္ဌေတွာ၊ ဖြေ၍၊ ရသတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ ဩသရေယျ၊ သွင်းနိုင်၏၊ နိရုတ္တိယာ၊ ဝိဂြိုဟ်၌၊ သုကုသလော၊
အလွန်လိမ္မာ၏၊ အတ္ထာနုတ္တေစ၊ အကျိုးရှိသည်မရှိသည်၌လည်း၊ သုကုသ
လော၊ အလွန်လိမ္မာ၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အနုညာတံ မသိအပ်သောအရာ

၃-တိကနိပါတ်-၁-ဗုဒ္ဓမဂ်-၈၈၀-ဥပါလိတ္တေရဂါယာ၊ ၅၅၃

သညံ၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သတ္တုဿာသနေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊
 ကေတု၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏။ အန္တယရ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သက္က
 ပုတ္တဿ၊ သာကီ၊ န မင်းသား၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာ
 တော်၌၊ ဣပဒက္ခော၊ သဘောတရား၌လိမ္မာ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ကင်္ခံ၊
 ယုံမှားခြင်းကို၊ ဝိနောဒေမိ၊ ပျောက်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊
 သံသယံ၊ ယုံမှားသံသယကို၊ ခဝိန္နာမိ၊ ဖြတ်၏၊ ပဒံ၊ ရှေးပုန်၌လည်းကောင်း၊
 အနုပဒစ္ဆာပိ၊ နေပုန်၌လည်းကောင်း၊ အက္ခရေစ္ဆာပိ၊ တလုံးတလုံးသော အက္ခ
 ရာ၌လည်းကောင်း၊ ဗျဉ္ဇနံ၊ ပုန်ဘိကျ၌လည်းကောင်း၊ နိဒါနေ၊ နိဒါနိ၌လည်း
 ကောင်း၊ ပရိယောသာနေ၊ နိဂုံး၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော
 အရာ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာ၏။ ယထာပိ၊ လောကူပမာအာ
 ဘယံကဲ့သို့နည်း၊ ပလဝါ၊ အားငါးပါးရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ပရန္တပေ၊
 ရန်သူတို့ကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဌိတွာ၊ နှိပ်၍၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်မြေပြင်ကို၊ ဝိဇိနိတွာန၊ အောင်၍
 တတ္ထံ၊ ထိုအောင်ရာအရပ်၊ နရံ၊ မြို့ကို၊ မာပယေ၊ တည်ရာ၏၊ ပါကာရံ၊
 ဝံတိုင်းကိုရင်း၊ ပရိက္ခန္ဓာပိ၊ ကျုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဇေယျံ၊ တံခါးကို
 လည်းကောင်း၊ ဣရကောဋ္ဌကံ၊ တံခါးမုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝိဇေယျံ၊ အ
 ထူးထူးအပြားပြားများကုန်သော၊ အနုဇ္ဈကောစ၊ ပြတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နဂ
 ရေ၊ မြို့၌၊ ကာရယေ၊ ပြုစေရာ၏၊ သော၊ ထိုမင်းသည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုမြို့၌၊ သိဗင်္ဌာ
 ဋကံ၊ ခရီးလမ်းမကိုလည်းကောင်း၊ စစ္စရဉ္စ၊ ခရီးစင်ကိုလည်းကောင်း၊ သုဗိ
 တက္ကံ၊ ကောင်းစွာ စေတနာအင်သော၊ အန္တရာပဏံ၊ အိမ်ဈေးကိုလည်း
 ကောင်း၊ အတ္တာနတ္ထဝိနိစ္ဆယံ၊ အကျိုးရှိအကျိုးမဲ့ကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါစွမ်း
 နိုင်သော၊ သသံ၊ လွှတ်ရုံးတရား သတင်ကိုလည်းကောင်း၊ ကာရယေ၊ ပြု
 ရာ၏၊ အမိတ္တာနံ၊ ရန်သူတို့ကို၊ နိဗ္ဗါတတ္ထံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 ဆိဒ္ဓါဆိဒ္ဓဉ္စ၊ အပြစ်ရှိအပြစ်မဲ့ကိုလည်းကောင်း၊ ဇောနိဝံ၊ သိခြင်းငှါလည်း
 ကောင်း၊ ဗလကာယဿ၊ ဗိုလ်အပေါင်းကို၊ ရက္ခာယ၊ စောင့်စိမ့်သောငှါ
 လည်းကောင်း၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊ သေနာမန္တံ၊ အမတ်စစ်သူကြီး
 ကို၊ ဌပေသိ၊ ထား၏။ ဘဏ္ဍာယ၊ ဥစ္စာကို၊ အာရက္ခတ္ထာယ၊ စောင့်ရှောက်
 စိမ့်သောငှါ၊ နိဓာနကုဿသံ၊ သို့မှီးခြင်း၌လိမ္မာသော၊ နရံ၊ လူကို၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ဘဏ္ဍံ၊ ဥစ္စာသည်၊ မာဝိနသိတိ၊ ပျောက်စီးလင့်ဟူ၍၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်း
 သည်၊ ဘဏ္ဍာရက္ခံ၊ ဘဏ္ဍာစိုးအရာကို၊ ဌပေသိ၊ ထား၏၊ သေအာမေစ္စော၊
 ထိုအမတ်သည်၊ ရညော၊ မင်းအား၊ မမညော၊ မြတ် နို့ သောသဘောရှိ၏၊
 ယဿစ၊ အကြင်မင်း၏လည်း၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ အစီးအပွားကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိ၏။

၅၅၄ - ထေရ်ဂါထဒအဋ္ဌကထာနိသျ-ဒုတိယတွဲ။

အဿအမစ္စဿ၊ ထိုအမတ်အား၊ မိတ္တဿ၊ အဆွေ ခင်ပွန်းသတောကို၊
 ပဋိပဋိတုံ၊ ကျင့်စဉ်သောငှါ၊ အဓိကရဏံ၊ တရားသူကြီးအရာကို၊ ဒေဝိ၊
 မေး၏။ ၊ ဥပ္ပါဒေသု၊ တိတ်နိမိတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ နိမိတ္တသု၊ နိမိတ်
 တို့၌လည်းကောင်း၊ လက္ခဏသု၊ လက္ခဏာတို့၌လည်းကောင်း၊ ကောဝိ
 ဒံ၊ လိမ္မာသော၊ အဏ္ဏာယကံ၊ သရဏ္ဏာယံ ဘတ်သော၊ မန္တရံ၊ မန္တရားပုဒ်
 ကိုဆောင်သောပုဏ္ဏားကို၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊ ပေါရောဟဇ္ဇေ၊ ပု
 ရောဟိတ်အရာ၌၊ ဌပယိ၊ ထာ၊ ၏။ ၊ ဧတေဟင်္ဂေဟိ၊ ထိုအင်္ဂါတို့၌၊
 သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဓတ္တိယောတိ၊ မင် ဟူ၍၊ ပုဂ္ဂတိ၊ အပြားအား
 ဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ စက္ကာ၊ ကော၊ စက္ကဝတ်သည်၊ ဒုက္ခိနံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်
 သောသူကို၊ ရက္ခတိဣဝ၊ စောင့်သကဲ့သို့၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ရာဇာနံ၊ မင်း
 ကို၊ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏။ ၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မဟာဝီရ၊
 ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဟတာ
 မိတ္တော၊ သတ်အပ်ပြီးသောရန်သူရှိသော၊ ဓတ္တိယောဝ၊ မင်းကဲ့သို့၊ ဟတာ
 မိတ္တော၊ သတ်အပ်ပြီးသောအတွင်းရန်သူရှိသော၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်
 တကွသောလူများ၏၊ ဓမ္မရာဇေတိ၊ ဓမ္မရာဇိတဘုရားမင်းဟူ၍၊ ပုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏။ ၊ ဘိတ္တိယ၊ တိတ္တိတို့ကို၊ နိဟနတွာန၊ နှိပ်နင်း၍၊ သသေနကံ၊ စစ်
 သည်နှင့်တကွသော၊ မာရေဉ္စ၊ မာရ်ကိုလည်း၊ နိဟနိတွာ၊ နှိပ်၍၊ တမန္ဓာကာ
 ရံ၊ မောဟတည်းဟူသောအဓိကံတိုက်ကို၊ ဝိဓမ္မိတွာ၊ ဖျောက်ဖျက်၍၊ ဓမ္မန
 ဂရံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စသော တရားတည်းဟူသောမြို့ကို၊ မာပယိ၊ တန်ဆင်း
 တော်မူ၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုတရားတည်းဟူသောမြို့၌၊ သိလံ၊ သိလသည်၊ ပါ
 ကာရိကံ၊ တံတိုင်းတည်းဟူသော အရှင်ဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်တော်
 သည်၊ ခွါရကောဋ္ဌကံ၊ တံခါးမုတ်တည်း၊ ဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူ
 သောအရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်၊ ဧဝိကာ၊
 တံခါးတိုင်တည်း၊ သံဝရေစ၊ သံဝရသည်ကား၊ ခွါရပါလော၊ တံခါးရှူး
 တည်း၊ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်သည်၊ အနုသန္ဓံ၊ ပြပစ်စင်တည်း၊ မုနေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ပညာ၊ ပညာကော်သည်၊ စန္ဒရံ၊ ခရီး
 လမ်းတည်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒဉ္စ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်သည်ကား၊ သိဗ္ဗာရုံ၊ ခရီးလမ်းမတည်း
 ဓမ္မဝီရိယံ၊ တရားတည်းဟူသော ခရီးကို၊ သုမာဝိတာ၊ ကောင်းစွာတန်
 ဆင်းအပ်ပြီ၊ သုတ္တန္တံ၊ သုတ္တန်သည်လည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မဉ္စ၊ အဘိဓမ္မာ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဝိနယဉ္စ၊ ဝိနည်းသည် လည်းကောင်း၊ ကေဝလံ၊
 အလုံးစုံသော၊ နဝင်္ဂဗုဒ္ဓစနံ၊ အင်္ဂါကိုးပါးရှိသော မြတ်စွာဘုရားကော၊

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၀၀-ဥပါသုတ္တရဂါထာ။ ၅၅၅

တော်သည်လည်းကောင်း၊ သော၊ ဤအလုံးစုံသည်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား
 ။ ဓမ္မသဘာ၊ တရားသဘင်တည်း၊ သညတံ၊ သညတဝိမောက္ခ
 သည်လည်းကောင်း၊ အနိမိတ္တဉ္စ၊ အနိမိတ္တဝိမောက္ခသည်လည်းကောင်း၊
 အပ္ပဏိဟိတံစ၊ အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရေဉ္စ၊ ဝိ
 ဟာရသည်လည်းကောင်း၊ အာနေဉ္စ၊ အရှုပါစေချောင့်သည်လည်းကောင်း၊
 နိရောဓေဉ္စ၊ နိရောဓသမာပတ်သည်လည်းကောင်း၊ သော၊ ဤတရားသ
 ဘောသည်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဓမ္မကုဋ်၊ တရားအထွဋ်တည်း၊
 ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဟူ၍၊ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သော၊ ပဋိ
 ဘာနေစ၊ တဏှခြင်းထင်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ကောဝိဒေါ၊ လိပ်မာသော၊
 နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ သာရိပုတ္တောဟိ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်ကား
 တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဓမ္မသနာပဟိ၊ တရားစစ်သူကြီးတည်း၊ မေန၊ မနိ
 ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ ရတု၊ ပါတကုသလော၊ ရတီ
 ပဋိသန္ဓေ၌လိမ္မာသော၊ အုပ္ပိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ပါရမီ၊ ဂတော၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့
 ရောက်သော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ကောလိတောနာမ၊ ကောလိတမည်
 သောမထေရ်သည်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ပေါရောဟိတ္တော၊ ပုရောဟိတ်
 ပုဏ္ဏားတည်း၊ မေန၊ မနိငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ ပေါ
 ရာဏကံသရေရားရှေး၌ဖြစ်သောဘုရားပဗ္ဗကဗုဒ္ဓါအရိယတို့၏အနွယ်
 ကိုဆောင်တတ်သော၊ ဥဂ္ဂတဇော၊ ထက်သောတန်ခိုးရှိသော၊ ဒုရာသဒေါ
 ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့သော၊ ရတဝါဒီရုဏေန၊ ရတင်ကို ခြံ့မွမ်းခြင်းဂုဏ်ဖြင့်၊
 အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ တဝ၊ ရှင်တော်
 ဘုရား၏၊ အက္ခဒယော၊ တရားသူကြီးတည်း၊ မေန၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ဓမ္မရော၊ တရားကိုဆောင်
 သော၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ သဗ္ဗပါဠိဝ၊ အလုံးစုံသောဗရိယတ်ကို
 ရွတ်တတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ အာနန္ဒောနာမ၊
 အာနန္ဒါအမည်တော်ရှိသောမထေရ်သည်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဓမ္မာရေက္ခာ
 တရားဘဏ္ဍာပိုးတည်း၊ ဧတေသဗ္ဗေ၊ ဤအလုံးစုံသောရဟန်းတို့ကို၊
 အတိက္ကမ္မ၊ သာလွန်၍၊ မဟေသိ၊ ဝိလက္ခန္ဓစသည်ကူးစူးဂုဏ်အထူးကို
 ဆည်းပူးရှာဖွေ လေ့ကျက်ပြီးသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မမ၊
 အက္ခနိပ်အား၊ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ပါဒါယိ၊ ပေးတော်မူ၍ ဝိညာဓ
 သိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို၊ ပါ
 ဒါယိ၊ ပေးတော်မူ၍၊ ယောကောမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဗုဒ္ဓသောကော၊

၅၅၆ လောကဝါဒအဓမ္မကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သည်။ ဝိနယော၊ ဝိနည်း၌၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဂုစ္ဆတိ၊
မေး၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့မေးရာ၌၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝိန္တနာ၊ ကြံစည်ခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊
မရှိ၊ တညေဝတ္ထံ၊ ထိုမေသောအနက်ကိုသာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကထေ
မိ၊ ဖြေနိုင်၏။ ဗုဒ္ဓက္ခေတ္တမ္ပိ၊ ဘုရားတည်းဟူသောစေတီ၌၊ ယာဝတော၊
အကြင်မျှလောက်ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသု၊
ထိုသတ္တဝါတို့တွင်၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဝိနယော
ဝိနည်း၌၊ သဒိသော၊ တူသောသူသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဘိယျော၊ လွန်သောသူ
သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဘိက္ခုသံ
ဗော၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေတတ်မှု၍၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမ
အမည်တော်ရှိသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိနယေစ၊ ဥတတောဝိတင်း၌
လည်းကောင်း၊ ခန္ဓကေသုစ၊ မဟာဝါရုဇ္ဇဝါတို့၌လည်းကောင်း၊ ဥပါလိဿ
ဥပါလိနုဋ်၊ သမော၊ တူသောသူသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇထိ၊ မိန့်တော်
မူ၏။ ယာဝတော၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဗုဒ္ဓဘဏိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ဟောတော်မူအပ်သော၊ နဝဂံသတ္ထု၊ သာသနံ၊ အင်္ဂါကိုးပါးရှိသောမြတ်
စွာဘုရားသာသနာတော်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအသုံးစုံသည်။
ဝိနယောဂဓံ၊ ဝိနည်း၌အကျုံးဝင်၏။ ဝိနယမူလပဿိနော၊ ဝိနည်း၏အ
ကြောင်းကိုရှုလေ့ရှိသော။ မမ၊ ငါ၏။ ကမ္ဘံ၊ အမှုကို၊ သရိတွာနု၊ အောက်
မေ့၍၊ သက္ခပုဂံဝေါ၊ သာကီဝင်မင်းသားတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ဂေါ
တမော၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဗော၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊
နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ ဧတဒဂ္ဂေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဗံ၊ ငါ့ကို၊ ဋ္ဌပေသိ၊ ထား
တော်မူ၏။ သတသဟသံ၊ ကပ်တသိန့်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ ဣမံ
ဌာနံ၊ ဤအရာကို၊ အပတ္တယိ၊ တောင့်တပြီးမေ၊ ငါသည်။ သောအတ္ထော၊ ထို
အကျိုးသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်အပ်ပြီး၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်း၌၊ ပရဂံတော၊
ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ပြီး။ သက္ခာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏၊ နန္ဒိဇနနော၊
နှင်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ကပ္ပကော၊ သတ္တဝါသည်သည်။ ဗုရေ၊
ရှေး၌၊ အဟံ၊ ငါသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီး၊ တံဇာဘိ၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်ဘူးသော
သတ္တဝါဘိဇာတ်ကို၊ ဝိဇဟိတွာနု၊ စွန့်ပယ်၍၊ မဟေသိနော၊ သိလက္ခန္ဓစ
သည်ကျေ၊ ဇု၊ ဂုဏ်အထူးကို၊ စည်းပူးရှာဖွေတော်မူလေ့ရှိသော မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ဗုဒ္ဓတ္ထော၊ သားသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီး။ ဣတော၊ ဤသဒ္ဓကပ်
ကမ္ဘာမှ၊ ဒုတိယေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ကပ္ပေ၊ ကပ်၌၊ အပ္ပသောနာမ၊ အပ္ပ
သအမည်ရှိသော၊ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနန္တတေတေ၊

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၀၀-ဥပါလိတ္တေရဂါထာ၊ ၅၅၇

အဆုံးမရှိသောတန်ခိုးရှိ၏၊ အမိတယသော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော အခြံအရံ
 ရှိ၏၊ တူမိပါလော၊ မြေကိုစောင့်၏၊ မဟဒ္ဒနနာ၊ များသောဥစ္စာရှိ၏၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုအဇ္ဈသမင်း၏၊ ဗုဒ္ဓတ္တာသားဖြစ်သော၊ စန္ဒနော
 နာမ၊ စန္ဒနအမည်ရှိသော၊ စတ္တိယော၊ မင်းသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဇာတိမဒေ
 နစ၊ ဇာတိမသန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသဘောဂမဒေနစ၊ အခြံအရံဥစ္စာမသန်
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပတ္တဒန္တ၊ ကော်ထန်၏၊ သဗ္ဗာလကံ၊ ရတုသိတာ၊
 အလုံးစုံကုန်သော၊ တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ တိဓာပ
 ဘိန္နာ၊ နှစ်တက်နံပါးနိမိတ်အားဖြင့်သုံးပါးရပ်မှ ယိုစီးကျသော အမု်ရှိကုန်
 သော၊ မာတင်္ဂါ၊ မာတင်အမျိုးသည်ဖြစ်ကုန်သော၊ နာဂသတသဟဿာ
 နိ၊ ဆင်တသိန်းတို့သည်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ သဒ၊ အခါစပ်သိမ်း၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံ
 ကုန်၏၊ သပလေတိ၊ မိမိဗိုလ်ပါတို့ဖြင့်ပရေတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့၊ ဂန္တုကာမကော၊ သွားလိုသည်ဖြစ်
 ၍၊ သရိကံနာဂံ၊ သရိကဆင်ကို၊ အာရုယျ၊ စီး၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ နဂရာ၊
 မြို့မှ၊ နိက္ခမိံ၊ ထွက်ပြီ၊ စရေဏာနစ၊ စရေဏနှင့်လည်း၊ သဗ္ဗန္ဓော ပြည့်စုံ
 သော၊ ဂုတ္တန္တိရော၊ လုံခြုံသောတံခါးရှိသော၊ သုသံဝုတော၊ ကောင်းစွာ
 စောင့်အပ်သော၊ ဣန္ဒြေရှိသော၊ ဒေဝလောနာမ၊ ဒေဝလအမည်တော်ရှိ
 သော၊ သဗ္ဗဒန္တ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝုရေတော၊ ရှေ့မှ၊ အာဂန္တိ၊
 တြွေတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သရိကံနာဂံ၊ သရိကမည်သောဆင်ကို၊
 ပေသေတွာ၊ ချွန်းဖွင့်၍၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဒေဝလအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အာသာဒယိံ၊
 တိုက်၍၊ တတောတဒါကာလေ၊ ထိုထိုတိုက်၍သောအခါ၌၊ သံဇာ
 တကောပေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောအမျက်ရှိသော၊ သောနာဂေါ၊ ထိုသရိ
 ကဆင်တော်သည်၊ ပဒံ၊ ခြေကို၊ နုဇ္ဈရတော၊ ကြွေနိုင်၊ ရုက္ခမနံ၊ အမျက်
 ထွက်သောစိတ်ရှိသောနာဂံ၊ ဆင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌၊
 ကောပံ၊ အမျက်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အကာသိံ၊ ဖြစ်စေပြီ၊ သဗ္ဗဒ္ဓံ၊ ဒေဝလ
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဝိပောထယိတွာ၊ ညည်းဆဲခဲ့၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂမာသိံ၊
 သွားပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်၌၊ သာတံ၊ သာယာခြင်းကို၊ နဝိန္ဒာမိ၊ မရ၊
 သီးရားဦးခေါင်းသည်၊ ပစ္ဆလိတောယထာ၊ တောင်လောင်သကဲ့သို့၊ ဗဠိ
 သာဒကော၊ ငါးများချိတ်ကိုမျှသော၊ မစ္ဆောဝ၊ ငါးကဲ့သို့၊ ပရိဇ္ဇာဟေန၊
 ပူပန်ခြင်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓာမိ၊ လောင်၏၊ သဿာဓရေန္တော၊ သမုဒ္ဒရာအဆုံးနှင့်
 တကွသော၊ ပယဝိ၊ မြေသည်၊ အာဒိတ္တာဝိယ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သကဲ့
 သို့၊ မေ၊ ငါအာ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတုသန္တိကံ၊ အာတထံသို့၊ ဥပါဂမ္မ၊

၅၅၈ ထေရဝါသဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ဆည်းကပ်၍၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဖြေဝိ၊ တင်လျှောက်ပြီး၊ ကိ၊ အဖြေဝိ၊ အဘယ်သို့တင်လျှောက်သနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကုပိတံ၊ အမျက်ထွက်သော၊ အာသိဝိသံ၊ ခြွေဟောက်ကို၊ အသာဒယိ၊ ဣဝ၊ ထိပါးသကဲ့သို့၊ အာဂတံ၊ လောင်၍လာသော၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ၊ မီးပုံကို၊ အသာဒယိ၊ ဣဝ၊ ထိပါးသောသကဲ့သို့၊ ကုဉ္ဇရံ၊ မြေကိုထိုးဆွတ်သော၊ ကုပိတံ၊ အမျက်ထွက်သော၊ အာဂတံ၊ လာလတ်သော၊ မတ္တံ၊ အမုံယစ်သော၊ ဒန္တိ၊ ဆင်ကို၊ အသာဒယိ၊ ဣဝ၊ ထိပါးသကဲ့သို့၊ သယမ္ဘူ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ယံအသာဒယိ၊ အကြင်ကြောင့်ဖြစ်မှားမိပြီး၊ ယောရော၊ ပြင်းစွာသော၊ ဥဂ္ဂတပေါ၊ ထက်သောအကျင့်ရှိသော၊ ဖိနော၊ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ မယံ၊ ငါသည်၊ အသာဒိတော၊ ပြစ်မှားမိပြီး၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဗုရု၊ ဝိနဿာမ၊ မပျက်စီးကုန်မီ၊ တံမုနိ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ခမာပေဿာမ၊ ကန်တော့ပါကုန်အံ့၊ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဖြေဝိ၊ တင်လျှောက်ပြီး၊ အတ္တဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးသော၊ ဂိုယံဝိတံရှိသော၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သော၊ တံမုနိ၊ ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ နောစေနိဇ္ဈာပေဿာမ၊ အကယ်၍မကန်တော့ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သတ္တဒိဝဿာ၊ ခုနစ်ရက်မှ၊ ဩရေန၊ အတွင်း၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင် နိုင်ငံသည်၊ ဝိဓမ္မိဿတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့၊ သုမေခလော၊ သုမေခလမင်းလည်းကောင်း၊ ကောသိယော၊ ကောသယမင်းလည်းကောင်း၊ သိဂ္ဂဝေါစာပိ၊ သိဂ္ဂဝမင်းလည်းကောင်း၊ သတ္တကော၊ သတ္တကမင်းလည်းကောင်း၊ ဣမေ၊ ဤမင်းလေးပါးတို့သည်၊ ဣသယော၊ ရသေ့ဟောင်းတို့ကို၊ အသာဒယိတွာ၊ ညဉ့်ဆဲကုန်၍၊ တေ၊ ထိုမင်းတို့သည်၊ သရဋ္ဌကာ၊ တိုင်းနိုင်ငံသူလူနှင့်တကွ၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဆင်းရဲမြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ သညတာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးသုံးပါးကိုစောင့်သုံးလေ့ရှိကုန်သော၊ ဗြဟ္မစာရိနော၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်သော၊ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကုပ္ပန္တိ၊ အမျက်ထွက်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဿာဂရံ၊ သမုဒ္ဒရာနှင့်တကွသော၊ သပဗ္ဗတံ၊ စကြာဝဠာတောင်နှင့်တကွသော၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူကို၊ ဝိနာသေန္တိ၊ ပျက်စီးစေကုန်၏၊ ဟိယောဇနသဟဿာမ္ဘိ၊ လူနေသုံးထောင်အတွင်း၌၊ ပုရိသေ၊ မင်းချင်းတို့ကို၊ သန္နိပါတယိ၊ စည်းဝေးစေပြီး၊ သန္နိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေပြီး၍၊ အတ္တယံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒေသနတ္ထာယ၊ ကြားအံ့သောဌာ၊ သယမ္ဘူ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသို့၊ ဥပသင်္ကမုံ၊ ကပ်ကုန်ပြီး၊ အလ္လဝတ္ထာ၊

၀၀၀

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၀၀-ဥပါလိတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၅၆

ဝိသောအဝတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အလွယ်တကူ၊ ဝိသောဦးခေါင်းရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေဝပဉ္စထိကတာ၊ အသုံးစုံလျှင် ချီအပ်သောလက်အုပ်ရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်အစုံ၌၊ ပတိတွာ၊
 ဝတ်၍၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဗြဝံ၊ လျှောက်ဆိုကုန်ပြီ၊ ကိံ၊ အဗြဝံ၊
 အဘယ်သို့လျှောက်ဆိုကုန်သနည်း၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိကောသလ
 သောအရှင်ဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ခမသု၊ သည်းခံတော်မူလော၊
 တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဇနော၊ လူများသည်၊ အဘိယာစတိ၊ ရှေးရှုတောင်းပန်
 ၍၊ ပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူပန်ခြင်းကို၊ ဝိနောဒေယိ၊ ပျောက်တော်မူလော၊ နော၊ အကွန့်ဝ်
 တို့၏၊ ရေ၌၊ တိုင်းကို၊ မာဝိနာသယ၊ မပျက်စီးပါစေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗြဝံ၊
 လျှောက်ဆိုကုန်၏၊ သဒါနဝ၊ အသူရာနှင့်တကွကုန်သော၊ သရက္ခသ၊
 ရက္ခိကနှင့်တကွကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သဒေဝမနုဿာ၊
 နတ်နှင့်တကွကုန်သောလူတို့သည်၊ အယောမယေန၊ သံဖြင့်ပြီးသော၊ ကူ
 ချွေ၊ တူဖြင့်၊ မေ၊ ငါပစ္စေကဗုဒ္ဓ၏၊ သီရိ၊ ဦးခေါင်းကို၊ သဒါ၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်
 အခါခပ်သိမ်း၊ ဘိန္ဓေယျံ၊ ရိုက်နှက်ကုန်ရာ၏၊ ဒေက၊ ရေ၌၊ အဂ္ဂိ၊ မီး
 သည်၊ နသဏ္ဌာတိယထာ၊ မတည်သကဲ့သို့သိသော၊ ကျောက်၌၊ ဗိဇံ၊ ချိုးစေ
 သည်၊ နရူဟတိယထာ၊ မပေါက်သကဲ့သို့၊ အဝဒေ၊ ဆေး၌၊ ကိမိ၊ ပိုးသည်၊
 နသဏ္ဌာတိယထာ၊ မတည်သကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓအရှင်၌၊ ကောပေါ၊
 အမျက်သည်၊ နစာယတိ၊ မဖြစ်၊ ဘူမိ၊ မြေသည်၊ အစလော၊ မတုန်လှုပ်
 ခြင်းကြောင့်၊ အခေါတိယာယထာ၊ မချောက်ချားနိုင်သကဲ့သို့၊ အာကာသော
 ကောင်းကင်သည်၊ အနန္တကော၊ အဆုံးမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အခေါတိယောဣဝ၊
 မချောက်ချားနိုင်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓအရှင်တို့သည်၊
 အခေါတိယာ၊ မချောက်ချားနိုင်ကုန်၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိ
 တော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ တပဿိနော၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်
 သိမ်း၊ ခမိတာနဉ္စ၊ သည်းခံအပ်ကုန်သောသူတို့အားသာလျှင်၊ ခန္တာ၊ သည်း
 ခံတတ်ကုန်၏၊ ခမိတာနဉ္စ၊ သည်းခံအပ်ကုန်သော သူတို့အားသာလျှင်၊
 ခန္တာနံ၊ သည်းခံတတ်ကုန်သောဘုရားရှင်တို့အား၊ တေ၊ သင်အား၊ ခမနံ၊
 သည်းခံခြင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတွာန၊
 မိန့်တော်မူပြီ ၍၊ သဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဒေဝလအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓသည်၊ ပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူ
 လောင်ခြင်းကို၊ ဝိနောဒယံဝိနောဒယန္တော၊ ပျောက်တော်မူလျှက်၊ မဟာ
 ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ ပုရယော၊ မျက်မှောက်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ နဘံ၊
 ကောင်းကင်သို့၊ အဗ္ဘုဂ္ဂမိ၊ ယုံတက်တော်မူ၏၊ ဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လ

၅၆၁ ထေရဝံ၊ ထေရဝံ၊ အဗ္ဗကထာနိဗ္ဗာ-ဒုတိယတွဲ၊

ရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တေနကဗ္ဗေန၊ ထိုသို့ ပြုအပ်သောကံကြောင့်၊ ဟိနတ္ထံ၊ ယုတ်ညံ့သော ဆတ္တာသည်အမျိုးသမီး၊ အတ္ထုပဝတော၊ ရောက်၏၊ တံဇာတိ၊ ထိုယုတ်ညံ့သောဆတ္တာသည်ဇာတ်ကို၊ သမတိက္ကမ္မ၊ ကောင်းစွာလွန်၍၊ အာယံဓုရံ၊ ကားမဲ၊ ပြည်သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တဒါပိ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဓုပ္ပမာနံ၊ လောင်ချက်၊ ဒုခေ၊ ဆင်းရဲ၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူလောင်ခြင်းကို၊ ဝိနာဒေသိ၊ ပျောက်တော်မူ၏၊ သယမ္ဘု၊ စ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ကိုလည်း၊ ခမာပယိ၊ သည်းခံစေတော်မူလေပြီ၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ အဇ္ဇာပိ၊ ယခုလည်း၊ ဝီဟဂ္ဂိ၊ ဘိ၊ မီးသုံးပါးတို့ဖြင့်၊ ဓုပ္ပမာနံ၊ လောင်သော၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ တယောအဂ္ဂိ၊ သုံးပါးသောမီးတို့ကို၊ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေတော်မူ၏၊ သိဘိဘာဝဉ္စ၊ ချမ်းမြေ့သည်၏အဖြစ်သို့လည်း၊ ပါပယံ၊ ရောက်စေတော်မူ၏၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ သောတာဝနော၊ နာသဖြင့်မှတ်သားခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သာသတော၊ ဟောတော်မူသော၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုဏာထ၊ နာကုန်လော၊ ဝုမှံ၊ သင်တို့အား၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို ပဝက္ခာမိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအံ့၊ မမ၊ ငါသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်ပြီ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဝက္ခာမိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုပေအံ့၊ သန္တပိတ္တံ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသော၊ သမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သော၊ သယမ္ဘု၊ အလိုလိုဖြစ်တော်မူသော၊ တံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ကို၊ ဝိမာနေတွာ၊ ပြစ်မှားမိ၍၊ တေနကဗ္ဗေန၊ ထိုကံကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဇ္ဇာယဓု၊ နိဝယောနိယံ၊ ယုတ်ညံ့သော ဆတ္တာသည်အမျိုးသမီး၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သည်၊ အမှီးဖြစ်၏၊ ဝေါတုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ခဏံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဇောကို၊ မာဝိရာဇေထ၊ မချွတ်ယွင်းကြစေကုန်လင့်၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ ခဏာဘိတာ၊ ခဏာကိုလွန်ကုန်သောသူတို့သည်၊ သောစရေ၊ မိုးရိမ်ရကုန်၏၊ သဒတ္ထေ၊ မိမိအကျိုး၌၊ ဝါယမေယျာထ၊ လုံ့လပြုကြကုန်၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ ခဏာ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒဇောကို၊ ပဋိပါဒိတော၊ ပြီးစေအပ်၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်၊ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့သောသူတို့အားကားဝမနံ၊ ပျို့အပ်ဆေးတည်း၊ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့သော သူတို့အားကား၊ ဝိရေစနံ၊ ဝမ်းကျဆေးတည်း၊ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့သော သူတို့အား၊ ဟလောဟလံ၊ လတ်တလောသေစေတတ်သော၊ ဝိသံ၊ အဆိတ်တည်း၊ ဧကစ္စာနံ၊ အချို့သောသူတို့အားကား၊ ဩသမံ၊ နတ်ဆေးတည်း၊ သာသနံ၊ သာသနာ

၃-ထိကနိပါတ်-၁-ဗဒ္ဓမဝဂ်-၁၈၀-ဥပါလိတ္တေရဂါယာ၊ ၅၆၁

တော်သည်၊ ပဋိပန္နာနံ၊ မဂ္ဂဋ္ဌာနိလေးယောဘင်တို့အား၊ ဝမနံ၊ ကိလေသာ
 အနိဆေးတည်း၊ ဗလဋ္ဌာနံ၊ ဗလဋ္ဌာနိဝုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝိရေစနံ၊ ဝမ်းကျဆေး
 တည်း၊ ဗလသာဘိနံ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိကုန်သော၊ ဝုညက္ခတ္တံ၊ ကောင်းမှု
 ခေတ်ကို၊ ဂဝေသိနံ၊ ရွာကုန်သောသူတို့အား၊ ဩသဓံ၊ ဆေးတည်း၊ သာသ
 နေန၊ သာသနာတော်နှင့်၊ ဝိရုဒ္ဓါနံ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သောသူတို့အား၊ ဟလာ
 ဟလံ၊ လက်တလောသေစေတတ်သော၊ ဝိသံယထာ၊ အဆိတ်ကဲ့သို့၊ ဒိဋ္ဌ
 ဝိသော၊ မျက်စောင်းရိပ်ကာသတ္တဝါတို့ ဖွဲပြာအသွင်လျှင်စွာသေစေတတ်
 သော၊ အာသိဝိသော၊ မြွေဟောက်သည်၊ တံနရံ၊ ထိုသို့ဆန့်ကျင်မျက်ဝင်
 စကောင်း၊ မျက်စောင်း၊ ရိပ်သောသူကို၊ ဈာပေတိယထာ၊ ကိုယ်လုံးလျှံ
 ပြောင်လောင်စေသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ တံနရံ၊ ထိုသာသ
 နာတော်နှင့် ဆန့်ကျင်သောသူကို၊ ဈာပေတိ၊ လောင်စေ၏၊ သကိံ၊
 တကြိမ်၊ ပီတံ၊ သောက်အပ်သော၊ ဟလာဟလံ၊ လက်တလော သေစေ
 တတ်သောဆေးသည်၊ ဇိဝိတံ၊ ဇိဝိဘိန္ဓြေကို၊ သကိံ၊ တကြိမ်၊ ဥပရုန္တ
 တိ၊ ဖြတ်တတ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ သာသနော၊ သာသနာတော်နှင့်၊
 ဝိရုဒ္ဓါတွာ၊ ဆန့်ကျင်၍၊ ကပ္ပကောမ္ဘိဝိ၊ က မ္ဘာတုဇေပတ်လုံးလည်း၊ ဇုယ
 တိ၊ လောင်၏၊ ခန္တိယာစ၊ သည်းခံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဝိဟိံသာ
 ယစ၊ မဉ္ဇည်းဆဲခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ မေတ္တမိတ္တတာယစ၊ မေတ္တာမိတ်
 ရှိခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူကို၊ သော
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တရုတိ၊ ကယ်ဆယ်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထို့
 ကြောင့်၊ တေဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ အဝိရာမိယာ၊ မဆန့်ကျင်အပ်
 ကုန်၊ လာဘာသာသော၊ ရခြင်းမရခြင်း၌၊ နသန္တန္တိ၊ မကပ်ငြိကုန်၊ မာနပိ
 မာနနေ၊ မြတ်နိုးခြင်းမမြတ်နိုးခြင်း၌၊ နသန္တန္တိ၊ မကပ်ငြိကုန်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတို့
 သည်၊ ပထဝီသဒိသာ၊ မြေနှင့်တူကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တေဗုဒ္ဓေါ၊
 ထိုဘုရားရှင်တို့ကို၊ နဝိရာမိယာ၊ မဆန့်ကျင်အပ်ကုန်၊ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဝဓကော၊ သတ်တတ်သော၊ ဒေဝဒတ္တေစ၊ ဒေဝဒတ်၌လည်းကောင်း၊
 အင်္ဂုလိမာလကော၊ လက်ချောင်းပန်းရှိသော၊ စောရေ၊ အဟိံသကဗိုးသူ၌
 လည်းကောင်း၊ ရာဟုလေ၊ သားတော်ရာဟုလ၌လည်းကောင်း၊ ဝဓကော၊
 သတ်တတ်သော၊ ခနပါလေစ၊ နာဠာဂိရိဆင်၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေသံ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့အား၊ သမကော၊ တူမျှတော်မူ၏၊ ဇေတသံ၊
 ထိုဆန့်ကျင်သောသူတို့အား၊ ပဋိဗော၊ အမျက်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေသံ၊
 ထိုမဆန့်ကျင်သောသူတို့အား၊ ရာဂေါ၊ တပ်ခြင်းရာဝသည်၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရှိ၊

၅၆၂ လေရံဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ဝဓကဿ၊ သူသတ်အား လည်းကောင်း၊ ဩရသဿစ၊ သားတော်အား
လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့အား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ သမကော၊ တူမျှတော်မူ၏။ ပဇ္ဇေ၊ ခရီး၌၊ ဆန္ဒိတံ၊ စွန့်အပ်
သော၊ မိဇ္ဇမက္ခိတံ၊ မစင်လိမ်းကပ်သော၊ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍
သိရသို့၊ ဦးခေါင်း၌၊ အဇ္ဈလိ၊ ကတွာ၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကိုပြု၍၊ ဣသိဒ္ဓဇံ၊ အ
ရဟတ္တဗိုလ်တံခွန်သင်္ကန်းကို၊ ဝဋ္ဋတဗ္ဗံ၊ ရှိခိုးအပ်၏။ အဗ္ဘုတိတာ၊ လွန်
လေကုန် ပြီးသော၊ ယေဗုဒ္ဓါစ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ ဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဗုဒ္ဓါစ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား
တို့သည်လည်းကောင်း၊ အနာဂတာ၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့ ကုန်သော၊ ယေဗုဒ္ဓါ
စ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အနေနုဓဇေန၊ ဤတံခွန်
ဖြင့်၊ သုန္နန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဧတေ၊ ထိုသင်္ကန်းတို့
ကို၊ နမဿိယာ၊ ရှိခိုးထိုက်ကုန်၏။ သုဝိနယံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တ
ရားဖြစ်သောဝိနည်းကို၊ သတ္ထုကပ္ပံ၊ ဘုရားနှင့်အမျှ၊ သုဝိနယံ၊ ကောင်း
သောဝိနည်းကို၊ ဟဇ္ဇယေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ခေရေမိ၊ ဆောင်၏၊ ဝိနယံ၊ ဝိနည်း
ပိဋကတ်ကို၊ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဝိဟရိဿာ
မိ၊ နေအံ့။ ဝိနယော၊ ဝိနည်းသည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ အာသယော၊ နေရာတည်း၊
ဝိနယော၊ ဝိနည်းသည်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဌာနစက်မံ၊ ရပ်ရာသွားရာတည်း၊ ဝိန
ယော၊ ဝိနည်း၌၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ကဗ္ဗေမိ၊ ပြု၏။ ဝိနယော၊ ဝိနည်းသည်၊
မဟံ၊ ငါ၏၊ ဂေါစရော၊ ကျက်စားရာတည်း၊ မဟာဝီရေ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိ
တော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်း၌၊ ပါရမိပ္ပတ္တော၊ အပြီးရောက်
သော၊ သမထေစ၊ သမထချနစ်ပါး၌လည်း၊ အတိကောဝိဒေါ၊ အလွန်လိင်
မာသော၊ ဥပါယိ၊ အကျွန်ုပ်ဥပါယိသည်။ သတ္ထုနော၊ ဆရာဖြစ်တော်မူ
သော၊ တံတာဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။
သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်ဥပါယိသည်၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿ
မာနော၊ ရှိခိုးလျက်၊ ဓမ္မဿစ၊ တရားတော်၏လည်း၊ သုဓမ္မတံ၊ ကောင်း
သောတရားကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်၊ ဝါမာဂါမံ၊ တရွာမှ
တရွာသို့၊ ဗုရာဗုရံ၊ တပြည်မှတပြည်သို့၊ ဝိစရိဿာမိ၊ လှည့်လည်အံ့။
မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဗုတ်ကြည်အပ်
ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကာတံ၊
လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ တထာဝံဝစနံ၊ ထိုစ
ကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖန်၏နံ၊ ထိုဥပါယိမထေရ်ကို၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား

၃-စိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၀၈-ဥပါသုတ္တရာဂါထာ။ ၅၆၃

သည၊ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊
 ဝိနယဝိဇ္ဇကံ၊ ဝိနည်းဝိဇ္ဇကတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍာပေသိ၊ သင်စေတော်မူ၏၊ အပရ
 ဘာဂေ၊ နောက်အဘို့၌၊ ဘာရုကန္တကဝတ္ထု၊ ဘာရုကန္တကဝတ္ထုလည်း
 ကောင်း၊ အဇ္ဈကဝတ္ထု၊ အဇ္ဈကဝတ္ထုလည်းကောင်း၊ ကုမာရကဿပ
 ဝတ္ထု၊ ကုမာရကဿပဝတ္ထုလည်းကောင်း၊ ဣမာနိတိဏိဝတ္ထုနိ၊ ဤသုံး
 ပါးသောဝတ္ထုတို့ကိုးဝိနိစ္ဆယိဆုံးဖြစ်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဧကေကတ္ထိံ ဝိနိစ္ဆယေ၊ တရုတရသော အဆုံးအဖြစ်၌၊ သာရုကာရံ၊
 ကောင်းခြီးကိုးကွာ၊ ပေး၍၊ တယောဝိဝိနိစ္ဆယေ၊ သုံးပါးသောဝတ္ထုတို့
 ကိုဆုံးဖြတ်ခြင်းတို့ကိုလည်း၊ အဋ္ဌပုတ္တိံ၊ အကြောင်းအဋ္ဌပုတ္တိကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ထေရံ၊ ဥပါလိမထေရ်ကို၊ ဝိနယဓရာနံ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်ကုန်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏၊
 သော၊ ထိုဥပါလိမထေရ်သည်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဘို့၌၊ ဧကတ္ထိံ ဥပါ
 သထဒီပယေ၊ တရက်သောဥပုသ်နေ၌၊ ပါတိမောက္ခုဋ္ဌေသဿမယေ၊ ပါ
 တိမောက်ပြသောအခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဩဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆုံးမတော်မူ
 လိုသည်ဖြစ်၍။ သဒ္ဓါယအဘိနိက္ခမ္ပ၊ ပ၊ ဝိဟရေယုပုရက္ခတောတိ၊
 သဒ္ဓါယအဘိနိက္ခမ္ပ၊ ပ၊ ဝိဟရေယုပုရက္ခတောဟူ၍၊ တိသောဂါထာ၊ သုံး
 ဂါထာတို့ကိုးအဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ သဒ္ဓါယ၊ အသက်မွေးခြင်း
 မှတပါးသဒ္ဓါဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဘိနိက္ခမ္ပ၊ အိမ်ရာထောင်
 ထောင်သော လူ၏တောင်မှထွက်ခဲ့၍၊ နဝပဗ္ဗဇိတော၊ ပဌမအရွယ်ငယ်သူစင်စစ်
 ရဟန်းဖြစ်သော၊ နဝေါ၊ သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခဝုဏ်သေ၊ သဖြင့်ငယ်ရွယ်
 သေးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကဏ္ဍာဏေ၊ ကောင်းကုန်သော၊ သဒ္ဓါဇီဝေ၊ မိစ္ဆာ
 ဇီဝမှကင်းသဖြင့် စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော၊ အတန္တ
 တေ၊ အားထုတ်အပ်သောဗီရိယရှိသဖြင့်မပျင်းရိကုန်သော၊ မိက္ခေ၊ အဆွေ
 ခင်ပွန်းတို့သို့၊ ဘဇေယျ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏၊ သဒ္ဓါယ၊ အသက်မွေးခြင်း၏
 အကြောင်းမှတပါးသဒ္ဓါဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အဘိနိက္ခမ္ပ၊ အိမ်ရာ
 ထောင်သော လူ၏တောင်မှထွက်ခဲ့၍၊ နဝပဗ္ဗဇိတော၊ ပဌမအရွယ်ငယ်
 သည်စင်စစ်ရဟန်းဖြစ်သော၊ နဝေါ၊ သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခဝုဏ်သေ၊
 သဖြင့်ငယ်သေးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သံဃတ္ထိံ၊ ရဟန်းသံဃာ၏အပေါင်း၌၊
 ဝိဟရံဝိဟရေန္တော၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်သွယ်သွယ်ရေးရာလိပ်မာကြွင်းကြင်
 မြွင်းတီး၍နေလေ့ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗုဒ္ဓော၊ လိမ္မာသည်ဖြစ်၍၊ ဝိန
 ယံ၊ ဝိနည်းဝိဇ္ဇကတ်ကို၊ သိက္ခေယျ၊ သင်ရာ၏၊ သဒ္ဓါယ၊ အသက်မွေးခြင်း၏

အကြောင်းမှတစ်ပါးသဒ္ဓါဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အဘိနိက္ခမ္ဘ၊ အိဝ်ရာ
တည်ထောင်လူ၏ဘောင်မှထွက်၍၊ နဝပဗ္ဗဇိတော၊ ပဌမအရှယ်ငယ်သည်
စင်စစ်ရဟန်းဖြစ်သော၊ နဝေါ၊ သာသနာတောင်၌ထိက္ခာ၊ ဂုဏ်သေးသ
သဖြင့် ငယ်သေးသော ဂုတ္တုလ်သည်၊ ကပ္ပာကပ္ပေယျ၊ အပ်သည်မအပ်
သည်တို့၌၊ ကုသလော၊ သုတ္တာသုတ္တာနုလောမ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လိမ္မာ
သည်ဖြစ်၍၊ အဓုရက္ခတော၊ တဏှာဒိဗ္ဗိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် မဝန်းရံအပ်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ ။ ဓာတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သဒ္ဓါယာတိ၊
သဒ္ဓါယာဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓါနိမိတ္တံ၊ သဒ္ဓါဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ နဇိ
ဝိကတ္တံ၊ အသက်မွေးခြင်း၏အကြောင်းမဟုတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဒ္ဓါယာတိ၊ သဒ္ဓါယာဟူသည်
ကား၊ ကမ္မဗ္ဗလောနိဝ၊ ကံကံ၏အကျိုးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရတနတ္ထယဂု
ဏန္တ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓဟိတ္တာ၊ ယုံ
ကြည်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိနိက္ခမ္ဘာတိ၊ အဘိနိက္ခမ္ဘဟူသည်ကား၊ စာရာဝါသ
တော၊ အိဝ်ရာ ဖွဲ့နှောင်လူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ နဝပဗ္ဗဇိတော
တိ၊ နဝပဗ္ဗဇိတောဟူသည်ကား၊ နဝေါ၊ ပဌမအရှယ် ငယ်သေးသည်၊
ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍၊ ပဌမဝယောဇေ၊ ပဌမအရှယ်သူငယ်
ကပင်လျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၍၊ နဝေါတိ၊ နဝေါဟူသည်
ကား၊ သာသနော၊ သာသနာတောင်၌၊ ထိက္ခာယ၊ ထိက္ခာဖြင့်၊ အဘိနဝေါ၊ အ
လွန်ငယ်သော၊ ဒဟရော၊ သူငယ်တည်း၊ မိတ္တောဘဇေယျကလျာဏောသုဒ္ဓါ
ဇိဝေအတန္တိတတိ၊ မိတ္တောဘဇေယျကလျာဏော သုဒ္ဓါဇိဝေအတန္တိတေ
ဟူသည်ကား၊ ပိယောဂရုတာဝနိယောတိအာဒိနာ၊ ပိယောဂရုတာဝနိ
ယောအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂုတ္တုလက္ခဏော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိကုန်
သော၊ ကလျာဏမိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို၊ မိစ္ဆာဇိဝပိဝဇ္ဇနေန၊
ပုဂ္ဂိုလ်မသောအသက်မွေးခြင်းမှကြဉ်သဖြင့်၊ သုဒ္ဓါဇိဝေ၊ စင်ကြယ်သော
အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော၊ အာရဒ္ဓဝီရိယတာယ၊ အားထုတ်အပ်သော
ဝီရိယရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတန္တိတေ၊ မပျင်းမရိလုံ့လရှိကုန်သော
ဂုတ္တုလ်တို့ကို၊ ဘဇေယျ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏၊ ဥပသကံမေယျ၊ ဆည်းကပ်ရာ
၏၊ တေသံ၊ ထိုကလျာဏမိတ္တုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဩဝါဒါနုသာသနိပဋိဂ္ဂဟဏဝ
သေန၊ အဆုံးအမဩဝါဒအနုသာသနိတို့ကိုခံယူသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
သေဝေယျ၊ ဖြစ်သည်ကပ်ရာ၏၊ သံဃာသိဝိဟရန္တိ၊ သံဃာသိဝိဟရံဟူ
သည်ကား၊ သံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်း၌၊ ဘိက္ခု၊ သမူဟေ၊ ရဟန်းအပေါင်း၌၊

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၀၀-ဥပါလိတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၆၅

ဝတ္ထပတိဝတ္ထပူရဏဝသေန၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်အသွယ်သွယ်ကိုဖြည့်ကျင့်
သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိဟရန္တော၊ နေလေ့ရှိသောရဟန်းသည်၊ သိက္ခ
ယျာဓိနယံဗုဒ္ဓေတိ၊ သိက္ခယျာဓိနယံဗုဒ္ဓေဟူသည်ကား၊ တေဝါ၊ ထိုဝတ်
ကြီးဝတ်ငယ်တို့ကိုလည်း။ ဥာတာ၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုကုသလော၊
ဝိနည်းပရိယာဟ်၌၊ လိမ္မာသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိနယပရိယတ္တိံ၊ ဝိနည်း
ပရိယတ်ကို၊ သိက္ခယျာ၊ သင်ရာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းဝိဇ္ဇာကတ်
သည်။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊ အာယု၊ အသက်တည်း၊ တတ္ထိံ၊
ထိုဝိနည်းသည်၊ ဌိတေ၊ တည်သည်ရှိသော်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်
သည်၊ ဌိတံ၊ တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဗုဒ္ဓဟူ၍လည်း၊
ပဋိန္ဒ၊ ရှုတ်ကြကုန်၏၊ သောဝေဝတ္ထော၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအနက်သည်ပင်
လျှင်တည်း၊ ကပ္ပာကပ္ပေသုတိ၊ ကပ္ပာကပ္ပေသုဟူသည်ကား၊ ကပ္ပိယာကပ္ပိ
ယေသု၊ အပ်သည်မအပ်သည်တို့၌၊ သုကုသလော၊ သုတ္တာသုတ္တာနုလောမ
၏အစွမ်းအားဖြင့် လိမ္မာ၏၊ သုတ္တဝသေန၊ ပါဠိ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း၊
သုတ္တာနုလောမဝသေန၊ သုတ္တာနုလောမ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
နိပုဏော၊ ထိမ်မြောက်သော၊ ဆေကော၊ လိမ္မာသော၊ အဝုရက္ခတောတိ၊ အဝုရက္ခ
တောဟူသည်ကား၊ နဝုရက္ခတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မဝန်းရံအပ်သည်
ဖြစ်၍၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ တတောပိ၊ ထိုထက်လည်း၊ ပု
ရက္ခာရံ၊ ရှေ့သွားဖြစ်ကုန်သော ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို၊ အပစ္စသိသန္တော၊
မတောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဥပါလိတ္ထေရဂါထာ
ဝတ္ထန၊ ဥပါလိမထေရ်၏ဂါထာအတွင်း၌၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်- ၁၀၀-ဥတ္တရပါလတ္ထေရဂါထာ၊

ပဏ္ဍိတံဝတမံသန္တန္တိ အာဒိကာ၊ ပဏ္ဍိတံ ဝတမံသန္တန္တိသို့ အစရှိ
သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
ဥတ္တရပါလတ္ထေရဿ၊ ဥတ္တရပါလမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊
အာယဓ္မိ၊ ဤဥတ္တရပါလမထေရ်သည်လည်း၊ ပရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘု
ရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကံလွန်သော
ကုသိုလ်အယူကျေမှုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော
ဘဝ၌၊ ဗုညာနိ၊ ဒါနသီလစသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူး
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်

စွာဘုရား၏၊ ကမနမဂ္ဂေ၊ ကြွတော်မူသောခရီးလမ်း၌၊ သေတုံ၊ တံတားကို၊
 ကာရာပေယျံ၊ ခင်းစေ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တေနုပညကဗ္ဗေန၊ ထိုတံတား
 ခင်း၍လှူဒါန်းရသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ၊
 ပြည်တို့၌၊ သံသရဇ္ဇော၊ ကျင်စည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ
 ငါတို့ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာ
 ဝတ္ထိပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏကုသေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥတ္တရပါလော
 တိလဒ္ဓနာမော၊ ဥတ္တရပါလဟုရအပ်သောအမည်ရှိ၏၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရှယ်
 သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ယမကပါဠိဟာရိယံ၊ ရေမီးအစရှိသော အစုံအစုံ
 သောတနိရိုးပြာဋိဟာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါ
 ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သမဏခမ္ဘံ၊ ရဟန်းတရားကို၊
 ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တဿ၊ ထိုဥတ္တရပါလရဟန်းအား၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ
 ၌၊ အယောနိသောမနသိကာရဝသေန၊ မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းသည်၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ အနံဘူတာရမ္မဏံ၊ အစဉ်ခံစားခဲ့ဘူးသောအာရုံကို၊ အနုဿ
 ရန္တဿ၊ အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့သောဥတ္တရပါလမထေရ်အား၊ ကာမ
 ရာဂေါ၊ ကာမရာဂသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဥတ္တရပါလရဟန်း
 သည်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ သဟောဇံ၊ ဥစ္စာထုပ်နှင့်တကွသော၊
 စောရံ၊ ခိုးသူကို၊ ဂဏ္ဍဇ္ဇောပိယံ၊ မင်းယူမိသကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဌိတွာ၊ နှိပ်၍၊ သံဝေဂဇာတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ထိတ်
 လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိပက္ခမနသိကာရေန၊ ဆန့်ကျင်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတ
 ရားကိုနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဝိက္ခမ္ဘေတွာ၊ ခွါ
 ၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္ဘံ၊ စီးပြန်းခြင်းအမှုကို၊ က
 ရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ အား
 ထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊
 ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ သေတုဒါယကမထေရ်၏အပဒါန်၌၊ ။

စက်ခန္တဿ၊ စင်္ကြံကြွတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ ထုန်းတော်မြောက်
 ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝိပဿိနော၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္မုခေ၊
 မျက်မှောက်တော်၌၊ ပဿန္တိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ
 နော၊ နှလုံးမနောက်စိတ်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သေတုံ၊
 တံတားကို၊ ကာရာပယိံ၊ ခင်းစေအပ်ပြီ၊ ။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊
 ဧကနုဂတကဗ္ဗေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာထွက်၌၊ ယံသေတုံ၊ အကြင်တံတားကို၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာရယိံ၊ ပြုပြီ၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုတံတားခင်း၍လှူဒါန်းရ

၂- ဇ- တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၈၂-ဥတ္တရပါလတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၆၇

သောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂဟိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာသိဇာနာမိ၊ မသိ
တူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုး
သည်၊ သေတုဒါနဿ၊ တံတာဝလ္လဒါနံ၊ ရသောကောင်းမှုကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုး
ပင်တည်း။ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊
ဖုတ်ကြည်းအပ်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်
ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

ပန၊ သက်၍အထူးတက်ဆိုဦးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊
ရောက်ပြီး၍၊ အတ္တဇနာ၊ မိမိ၏၊ ပဗ္ဗိပတ္တိံ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဗ္ဗိပတ်ကို၊ ပစ္စ
ဝေက္ခိက္ခာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ အသံကဲ့သို့သော အသံ
တော်ကို၊ နဗန္ဓော၊ ကြွေးရင့်တော်မူလိုရကား၊ ပဏ္ဍိတံဝတမံသန္တံ၊ ပ၊
နတ္ထိဒါနိ ပုနတ္ထဝေါတိ၊ ပဏ္ဍိတံဝတမံသန္တံ၊ ပ၊ နတ္ထိဒါနိ ပုနတ္ထဝေါဟူ၍၊
တိသောဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ပဏ္ဍိ
တံဝဘ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောသူမည်သည်၊ သန္တံ၊ ဖြစ်သော၊ အတ္ထဝိစိန္တ
ကံ၊ မိမိအကျိုးသူတပါးအကျိုးကိုကြံခြင်းငှါ၊ အလံ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ မံ၊ ငါ
ကို၊ လောကော၊ လောက၌၊ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်အာရုံတရားငါး
ပါးတို့သည်၊ သဇ္ဈောဟာ၊ တွေဝေခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
မံ၊ ငါ့ကို၊ ပါတယိ၊ သု၊ ချကုန်၏၊ မာရဝိသယော၊ ကိလေသာမာရ်၏ဖြစ်ရာဖြစ်
သောအရပ်၌၊ ပက္ခန္ဓော၊ ပြေးဝင်၍တည်သော၊ ဒဗ္ဗသလ္လသမပ္ပိတော၊ မြဲမြံ
ခိုင်ခံ့ကျန်သော ရာဂအစရှိသောငြောင့်တံသင်းဖြင့်၊ နှလုံးအတွင်းဖောက်
တွင်းခြင်းရှိသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဒ္ဓရန္တော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူ
သောမွေးညှပ်ဖြင့်ရာဂအစရှိသော ငြောင့်တံသင်းကိုကြွင်းမဲကုန်စပ်နှုတ်
အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ မစ္ဆုရာဇဿ၊ သေမင်း၏၊ ပါသော၊ တဏှာတည်းဟူ
သောကြော့တွင်းမှ၊ ပမုနိတံ၊ လွတ်ခြင်းငှါ၊ အသက္ခိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ သဗ္ဗေ၊
အဆုံးစုံကုန်သော၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့ကို၊ မေမယာ၊
ငါသည်၊ ပဟိန္နာ၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ အဆုံးစုံကုန်
သော၊ ဘဝါ၊ ဘဝတို့ကို၊ သမူဟတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သံလျက်ဖြင့်
ပယ်ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဇာတိသံသာရော၊ ပဗ္ဗိသန္ဓေနေခြင်းတည်းဟူသော
သံသာရာကို၊ ဝိက္ခိဏော၊ အထူးအားဖြင့်ကုန်စေအပ်ပြီ၊ ဒါနိ၊ ယခု၊ ပုနတ္ထဝေါ
တဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပဏ္ဍိတံဝတမံသန္တံ၊ ပဏ္ဍိတံဝတမံသန္တံဟူ
သည်ကား၊ သုတစိန္တာမယာယ၊ အကြားအမြင် အကြံအစီဖြင့်ပြီးသော၊

၅၆၈ ထေရ်ဂါယာအဗ္ဗကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ၊

ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ပညာသမ္ပန္နိနာမ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်မည်သည်၊ သမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ အလမတ္ထဝိစိန္တယန္တိ၊ အလမတ္ထဝိ
 စိန္တယံဟူသည်ကား၊ အတ္တနောစ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရေသဉ္စ၊ သူတပါး
 တို့၏လည်းကောင်း၊ အတ္ထံ၊ အစီးအပွားကို၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွားကို၊ ဝိစိန္တေ
 တံ၊ ကြံခြင်းငှါ၊ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အလံပရိယတ္တံ၊ စွမ်း
 နိုင်၏၊ အတ္ထဿ၊ အနက်ကို၊ ဝိစိန္တကံ၊ ကြံစည်နိုင်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ကိလေသဝိဒ္ဓံသနသမတ္ထံ၊ ကိလေသကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊
 အတ္ထဒဿနံ၊ အနက်ကိုပြုတတ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောဥတ္တ
 ရမထေရ်၏၊ အန္တိမဘဝကတာယ၊ အဆုံးဖြစ်သောဘဝရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ထေရော၊ ဥတ္တရပါလမထေရ်သည်၊ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစ
 ကားရပ်ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ပဉ္စကာမဂုဏာတိ၊ ပဉ္စကာမဂုဏာဟူသည်ကား၊
 ရူပါဒယော၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စကာမကောဋ္ဌာသ၊ ဝတ္ထုကာမ
 ဂုဏ်အာရုံတရားငါးပါးအစရှိသည်၊ လောကေတိ၊ လောကေဟူသည်
 ကား၊ တေသံ၊ ထိုရူပသဒ္ဓစသည်အစုံဝတ္ထုကာမဂုဏ်အာရုံတရားငါးပါး
 တို့၏၊ ပဝတ္တိဋ္ဌာနဒဿနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကို ပြခြင်းတည်း၊ သဗ္ဗေဟာတိ၊
 သဗ္ဗေဟာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေဟာနိမိတ္တံ၊ တွေဝေခြင်းတည်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ အယောနိသောမနသိကာရဟေတု၊ မသင့်မဟင့်နှလုံး
 သွင်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗေ
 ဟာတိ၊ သဗ္ဗေဟာ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေဟာနာ၊ တွေဝေခြင်းတည်း၊
 သဗ္ဗေဟာကာရော၊ တွေဝေသော အခြင်းအရာတည်း၊ ပါတယိ'သုတိ၊
 ပါတယိ'သုဟူသည်ကား၊ ဖိရတာဝေတော၊ ကြောမြင့်သောအဖြစ်အားဖြင့်၊
 ပါတေသံ၊ ချကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ လောကတော၊ လောကသုံးပါးမှ၊
 ဥတ္တရိတုကာမံ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလိုရှိသော၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ လောကေ၊
 လောက၌၊ ပါတယိ'သု၊ ချကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ပက္ခန္ဓန္ဓာတိ၊ ပက္ခန္ဓောဟူသည်ကား၊ အနုပဝိဇ္ဇော၊ ပြေးဝင်၏၊
 မာရဝိသယေတိ၊ မာရဝိသယေဟူသည်ကား၊ ကိလေသသာတေ၊ ကိလေ
 သာဖြင့်သာယာအပ်သော၊ ကိလေသဝိသယေ၊ ကိလေသမာရ်၏ဖြစ်ရာ
 ဖြစ်သော၊ ကိလေသမာရဿ၊ ကိလေသမာရ်၏၊ ပဝတ္တိဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်ရာဖြစ်
 သော၊ တဿ၊ ထိုကိလေသာ၏၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ ဂတော၊ လိုက်ရ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧဝပုတ္တ
 မာရဿ၊ မာရ်နတ်သား၏၊ ဣဿရိယဋ္ဌာနေ၊ အစိုးရရာအရပ်၌၊ တံ၊ ထို

စု-ထိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၀၁-ဥတ္တရပါလတ္ထေရဂါယာ၊ ၅၆၉

အရပ်သို့၊ အနုပဓိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ဒဠသလ္လသမပ္ပိတော၊ ဝိ၊ ဒဠသလ္လသမပ္ပိတောဟူသည်ကား၊ ဒဠ၊ မြေပြွာ၊ ထိရံ၊ မြေပြွာ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒဠေ၊ မြေပြွာသော၊ သလ္လေ၊ ရွာ၊ ဖြင့်၊ သမပ္ပိတော၊ စူးဝင်သော၊ ရာဂသလ္လေ၊ ရာဂတည်းဟူသောသြောင့်တသင်ဖြင့်၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးကို၊ အာဟာရံ၊ ထိ၍၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ စူးဝင်သည်ဖြစ်၍၊ အသက္ခိမစ္စ၊ ရာဇဿ၊ အဟံပါသာပမုစ္စိတုန္တိ၊ အသက္ခိမစ္စ၊ ရာဇဿ၊ အဟံပါသာပမုစ္စိတုဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂမဂ္ဂသဏ္ဌာသေ၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောမွေးညွှတ်ဖြင့်၊ ရာဂါဒိသလ္လံ၊ ရာဂအစရှိသောသြောင့်တံသင်းကို၊ အနဝသေသကေန၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ဥဒ္ဓရန္တော၊ ဘုတ်ဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ ရာဂဗန္ဓနသင်္ခါတာ၊ ရာဂတည်းဟူသောအရှောင်အဖွဲ့ဟုဆိုအပ်သော၊ မစ္စ၊ ရာဇဿ၊ သေမင်း၏၊ ယေပါသာ၊ အကြင်ကြော့တွင်းတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိမုစ္စိတု၊ လွတ်ခြင်းငှါ၊ အသက္ခိ၊ စွမ်းနိုင်ပြီး၊ တတော၊ ထိုမာရ်၏ကြော့တွင်းမှ၊ အတ္တခနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပမောစေသိ၊ လွတ်စေ၏၊ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗေကာမာပဟိန္နာမောဝါသဗ္ဗေဝိဒါလိတာတိ၊ သဗ္ဗေကာမာပဟိန္နာမောဝါသဗ္ဗေဝိဒါလိတာဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုဘာရဏာဒိဘေဒေန၊ အဝတ်တန်ဆာစသည်အပြားဖြင့်၊ အနေကဘေဒဟိန္နာ၊ များသောအပြားအားဖြင့်၊ ပြားကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အသုံးစုံကုန်သော၊ ကိလေသကာမာ၊ ကိလေသကာမတို့ကို၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်၊ သမုန္တေ၊ နဝသေန၊ သမုန္တေ၊ ပဟာနံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီး၊ ကိလေသကာမေသု၊ ကိလေသကာမတို့ကို၊ ပဟိနာသု၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝတ္ထုကာမာပိ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်း၊ ပဟိနာဇေ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ကာမဘဝကမ္မဘဝါဒယော၊ ကာမဘဝကမ္မဘဝအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အသုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝါ၊ ဘဝတို့ကို၊ မဂ္ဂဉာဏာယိနာ၊ မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသောသံလျက်ဖြင့်၊ ပဒါလိတာဝိဒ္ဓံသိတာ၊ ပျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီး၊ ကမ္မဘဝေ၊ ကမ္မဘဝတို့ကို၊ ဝိဒါလိတေသု၊ ပျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဥပပတ္တိဘဝါ၊ ဥပပတ္တိဘဝတို့ကို၊ ဝိဒါလိတာဇေ၊ ပျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ကမ္မဘဝါဒိနိ၊ ကမ္မဘဝအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိဒါလိတတ္တာဇေ၊ ပျက်ဆီးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိက္ခိဏော၊ ဇာတိသံသာရောနတ္ထိဒါနိပုနန္တဝေါတိ၊ ဝိက္ခိဏောဇာတိသံသာရောနတ္ထိဒါနိပုနန္တဝေါဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုဂါယာပုန်၏၊ အတ္ထော၊

၅၇၀ ထေရဝါယာအဋ္ဌကထာနိသျ-ဒုတိယတွဲ၊

အနက်ကို၊ဟောဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ဝုတ္တောယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသမျှကတည်း၊
ဣဒမေဝစ၊ ဤဂါထာသည်သာလျှင်၊ ထေရဿ၊ ဥတ္တရပါလမထေရ်၏၊
အညဉ္စယာကရဏံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြားခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
ဥတ္တရပါလတ္ထေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ ဥတ္တရပါလမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်
နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၈၂-အဘိဘူတတ္ထေရဂါထာ၊

သုဏာထညာတယောသဗ္ဗေတိအာဒိကာ၊ သုဏာထညာတယောသဗ္ဗေ
ဤသို့အစရှိကုန်သောဂါထာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်
တော်ရှိသော၊ အဘိဘူတတ္ထေရဿ၊ အဘိဘူတမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာ
တည်း၊ အယန္တိ၊ ဤအဘိဘူတမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေး
သောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာဒိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံ
လွန်သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထို
သို့သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ဒါနသီလစသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပဗိနန္တော၊
မည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဝေသာဘုဿ၊ ဝေသာဘူအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂ
ဝဇော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊
အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အ
ဖြစ်သို့၊ ပတ္ထော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊
ကာလျာဏ မိတ္တသံနိဿယောန၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းနှင့်ပေါင်းတော်မိ
ခြင်းကြောင့်၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ အလွန်ကြည်ညို
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ သတ္တရိ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓာတု၊ ဓာတ်တော်ကို၊ ဂဟေတု၊ ပင့်ဆောင်ခြင်းငှါ၊
မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ဥဿာဟံ၊ လုံ့လကို၊ ကရောန္တော၊ ပြု
သည်ရှိသော်၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးရံသောသူတို့၏ရှေးဦးစွာ၊
ဂန္ဓာဒကေန၊ နံ့သာရေဖြင့်၊ မိတကံ၊ ထင်းပုံကို၊ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊
သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပုညကဗျေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်
ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်
မူသောအခါ၌၊ ဝေဠုပုရေ၊ ဝေဠုပုရအမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့၌၊ ရာဇကုလေ၊

၃-တိကနိပါတ်-၁-ဝဋ္ဋဝေဒ-၁၀၂-အဘိဘူတတ္ထရဂါထာ၊ ၅၂၀

မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဘိဘူတောတိလဒ္ဓနာမော၊ အဘိဘူတဟုရ
အပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတုအတ္တယေန၊ အတလွန်သဖြင့်၊ ရွှေ၊ ပြည်
ကို၊ ကာရေထိ၊ ရှိ၊ အုပ်၏၊ တသ္မိံသမယော၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနသုဒ္ဓဇေသစာရိကံ၊ ရေန္တော၊ ကြွချီတော်
မူသည်ရှိသော်၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ တံနဂရံ၊ ထိုပြည်သို့၊ ပါပုဏိ၊
ရောက်တော်မူ၏၊ တတော၊ ထို၊ နောင်မှ၊ သောရာဇော၊ ထိုအဘိဘူတမင်း
သည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ နဂရံ၊ ပြည်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော
ကိရ၊ ရောက်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ သုတွး၊ ကြား၍၊ သတ္တ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်
ကို၊ သုတွး၊ ကြားနာရ၍၊ ဒုတိယဒိဝသော၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ မဟာ
ဒါနံ၊ အဿူကြီးကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဘုတ္တာဝိ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး၍ပြီးသည်ရှိသော်၊ တဿရညော၊ ထိုမင်း၏၊
အဏ္ဍာသယာနူရုပံ၊ အသိုက်၌အာသယအား လျော်သော၊ အနုမောဒနံ၊
တရားအနုမောဒနာကို၊ ကရာန္တေယဝ၊ ပြုသည်ရှိသော်လျှင်၊ ဝိတ္ထာရ
တော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဧသေသိ၊ ပောတော်မူ၏၊
ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ လန္တုဗ္ဗသဒေါ၊ ရအပ်သောကြည်
ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရွှေ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ
ပုဟနံ၊ ပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု
၏၊ တေန၊ ထို၊ ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ မိတကနိဗ္ဗာပနမထေရ်၏အပဒါနံ၊
မဟာသိနော၊ သီလက္ခန္ဓစသည်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကိုသည်၊ ပူးပြတ်
ရှာဖွေတတ်သော၊ ဝေဿဘုဿ၊ ဝေဿဘုတွင်သုံးလူ ရှင်၏၊ သရိရမ္ဘိ၊
အလောင်းတော်ကို၊ ဥယျမာနေ၊ မီးသင်္ဂြိုဟ်သည်ရှိသော်၊ ဂန္ဓောဒကံ၊ နံ၊
သာရေကို၊ ဂတောတွာန၊ ယူဆောင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မိတကံ၊ ထင်းပုံကို၊
နိဗ္ဗာပယိံ၊ ငြိမ်းစေပြီး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိံ၊ သေကဗွေ၊
သုံးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မိတကံ၊ မီးထင်းပုံကို၊ နိဗ္ဗာပယိံ၊
ငြိမ်းစေပြီး၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊
ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ ရှိ၏ဟူ၍မျှမသိဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့
ရှိ၏ဟူ၍မျှမသိချခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဂန္ဓောဒကဿ၊ နံ၊ သာ
ရေယူရခြင်း၏၊ ပလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသော၊ ကိ
လေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး(ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၌၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊

အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာပန၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ ဝိမုတ္တိ
သခေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချင်းသာဖြင့်၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ တသ္မိ
ထိဝေဠုပုရိန္ဒြိယံ၊ တဿ၊ ထိုအဘိဘူတမထေရ်၏၊ ဥာတကာစ၊ အဆွေ
အမျိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ အမစ္စာစ၊ အမတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
ပါရိသန္ဓာစ၊ ချွေရံပရိတ်သတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နေဂမာစ၊ နိဂုံးနေ
သူလူအပေါင်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဇာနပဒါစ၊ ဇနပုဒ်တိုင်းသားလူ
အများတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊
သမာဂတ္တာ၊ အညီအညွတ်လာကြကုန်၍၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ အမ္မေ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ အနာထေ
ကိးကွယ်ရာမရှိသည့်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုဘိသနည်း
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဒေဝီ သု၊ ငိုကြွေးကြကုန်၏၊ ထေရော၊ အဘိဘူတမထေရ်
သည်၊ ဉာတိပမုခေ၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းလျှင်အကြောင်းရှိကုန်သော၊ ပရိဒေ
ဝန္တေ၊ ငိုကြွေးကုန်သော၊ တေမနုဿေ၊ ထိုလူတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တေသံ၊
ထိုလူတို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇကာရဏာဝိဘာဝနမုခေန၊ ရဟန်းပြု
ခြင်း၏ အကြောင်းကိုထင်စွာပြုခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
ကထေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ သုဏာထ ဉာတယော သဗ္ဗေ(ပ)
ဒုက္ခသန္တကရိသာတီတိ၊ သုဏာထဉာတယောသဗ္ဗေ(လ) ဒုက္ခသန္တ
ကရိသာတိဟူ၍၊ တိသောဂါထာ၊ သုံးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို
၏။ ဣတ္ထေ၊ ဤအရပ်၌၊ ယာဝန္တော၊ ရောက်လာကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံး
စုံကုန်သော၊ ဉာတယော၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော၊
ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသယိဿာမိ၊ ဟောအုံးပုနပျဉ်း၊ အဘန်
တလဲလဲ၊ ဇာတိ၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဗုဒ္ဓဿာသ
နေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊ အာရဟ္မထ၊ လုံ့လကြိုးကုတ်အား
ထုတ်ကြကုန်လော၊ နိက္ကမထ၊ ပျင်းရိသောအခိုမှ တွက်မြောက်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့် နိက္ကမထဖြင့် ထို့ထက်အလွန် အားထုတ်ခြင်းကိုပြုကုန်
လော၊ ယုဇ္ဇထ၊ အားထုတ်ကြကုန်လော၊ ကုဉ္ဇရော၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ နဉ္ဇာ
ဂါရုံ၊ ကြူအိမ်ကို၊ ရနာတိဣဝ၊ တုန်လှုပ်စေတိသကဲ့သို့၊ မစ္စုနော၊ သေမင်း
၏၊ သေနံ၊ ကိလေသာကလုံးဟူသောစစ်သည်ကို၊ ရနာထ၊ တုန်လှုပ်ကြစေ
ကုန်လော၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမသ္မိ၊ ခမ္မဝိနယေ၊ ဤသုတ်
အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌၊ အပ္ပမတ္တော၊ မစေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟေဿတိ၊
နေလတ္တံ့၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇာတိသံသာရံ၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းတည်း

၃-ထိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၈၂-အဘိတုတတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၇၃

ဟုသောသံသရာကို၊ ပဟာယံ။ပယ်စွန့်၍၊ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ဒုက္ခ၏အဆုံးကို၊
ကရိဿတိ၊ပြုလတ္တံ့၊ ။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာတို့၌၊ သုဏာထာတိ၊သုဏာထဟူသည်ကား၊ နိဿာ
မေထ၊နာလင်္ဂကြကုန်လော၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊မယာ၊ငါသည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊
ဆိုအပ်သောစကားကို၊ ဩဟိတသောတာ၊ ထောင်အပ်သောနားရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊သောတဒ္ဓါရာနုဿာရေန၊သောတဒ္ဓါရသို့အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊
ဥပခာရေထ၊ မှတ်ဆောင်ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
အနက်တည်း။ ဥာတယောတိ၊ဥာတယောဟူသည်ကား၊ ပမုခေကာတွာ၊
အကြီးအမှူးပြု၍၊ သဗ္ဗေသံ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။
အာလပနံ၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောကြားသော အာလုပ်စကားတည်း။ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ သဗ္ဗေယာဝန္တေတ္ထ သမာဂတာတိ၊ သဗ္ဗေယာဝန္တေတ္ထသမာ
ဂတာဟူ၍၊အာဟ၊ ဟောထော်မူ၏၊ယာဝန္တော၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်
သော၊ ယတ္ထကား၊ အကြင် မျှလောက်ကုန်သော၊ ဧတ္ထသမာဂမေ၊ ဤ
အစည်းအဝေး၌၊ဝါ၊တနည်းကား။မမ၊ငါ၏၊ ဧတိသံပဋိဇ္ဇာယံ၊ဤရဟန်း
အဖြစ်၌၊သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်လာကြကုန်၏၊ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား။အတ္ထော၊အနက်တည်း။ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ယံ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
သန္တာယ၊ရည်၍၊ သုဏာထာတိ၊သုဏာထဟူ၍၊ သဝနာဏတ္ထိဝစနံ၊နား
ထောင်ခြင်းကိုစေခိုင်းသောစကားကို၊ကတံ၊ပြုအပ်၏၊ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ငေါ၊
သင်တို့အား။ ဒေသိဿာမိ၊ဟောအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဋိဇာနိတော၊ ဝန်ခံ၍၊
ဒုက္ခာဇာတိပုနပ္ပုနန္တိ အာဒိနာ၊ ဒုက္ခာဇာတိပုနပ္ပုနံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊
ဒေသေတံ၊ဟောအံ့သောဌ၊ အာရတ္တိ၊အားထုတ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊
ဒုက္ခာဇာတိပုနပ္ပုနန္တိ၊ဒုက္ခာဇာတိပုနပ္ပုနံဟူသည်ကား၊ သောဇာတိနာမ၊
ဤပဋိသန္ဓေနေခြင်းမည်သည်ကား၊ဝတ္ထောက္ကန္တိ မူလကောဒိဘေဒဿ၊အမိ
ဝမ်းသို့သက်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရင်းစသည်အပြားရှိသော၊ ဇရာဒိဘေ
ဒဿ၊ အိုခြင်းစသည်အပြားရှိသော၊ အနေကရိဟိတဿ၊ များသော
အပြားရှိသော၊ ဒုက္ခဿ၊ဆင်းရဲ၏၊ အမိဋ္ဌာနဘာဝတော၊ တည်ရာဖြစ်
သောကြောင့်၊ဒုက္ခာ၊ဒုက္ခမည်၏၊သာ၊ ထိုပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ပုနပ္ပုနံ၊
အသန်တလဲလဲ၊ ဝတ္ထမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အတိရိယ၊ အလွန်လျှင်၊
ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲ၏၊တတ္ထပနဇာတိယာ၊ ထိုပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို၊ သမတိက္ကမ
နတ္ထံ၊လွန်စေခြင်းဌ၊ဥဿာဟော၊အားထုတ်ခြင်းကို၊ကရေလိယော၊ပြုအပ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊

အာရဟန္တသာထိ။ အာရဟန္တဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အာရဟန္တတရသင်္ခါတံ၊
 အာရဟန္တတရဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော၊
 နိက္ခမထာထိ၊ နိက္ခမထဟူ၍၊ ကောသန္တပက္ခတော၊ ယှဉ်းရိခြင်းအတို့မှ၊
 နိက္ခန္တိက္ခာ၊ ထွက်မြောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိက္ခမတရသင်္ခါတံ၊
 နိက္ခမတရဟုဆိုအပ်သော၊ တတုတ္တရိ၊ ထိုအာရဟန္တတရလုံ့လထက်လွန်
 သော၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော၊ ယုတ္တထဗုဒ္ဓသာသနေတိ၊
 ယုတ္တထဗုဒ္ဓသာသနေဟူသည်ကား၊ သီလသံဝရောဝါ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ၊
 သီလလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခု အစရှိသောခြောက်ပါးသောဣန္ဒြိ
 တို့၌၊ ဂုတ္တဒ္ဓါရတော၊ လုံခြုံသောတံခါးရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဘော၊
 ဇနော၊ ဘောဇဉ်အစာအာဟာရ၌၊ မတ္တညတော၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိ၍သုံး
 ဆောင်လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သတိသမ္ပဇညံ၊ သတိသမ္ပဇည
 နှင့်ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေသုဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့၌၊ ပတိဋ္ဌမာ
 နာ၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာဝရိယာနုယောဂဝသေန၊ နိုးကြားခြင်း၌ အာဟာ
 တလဲလဲအားထုတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ၊ အာရဟန္တနိက္ခမတရယော၊
 အာရဟန္တတရနိက္ခမတရတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ သမ္ပန္နန္တိ၊
 ပြည့်စုံကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တထာတူတ သမထဝိပဿနာသင်္ခါ
 တော၊ ထိုသို့ဖြစ်၍ ဖြစ်သော သမထဝိပဿနာဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်
 သော၊ အဝိဝီလသိက္ခာဒိသင်္ခါတေဝါ၊ အဝိဝီလသိက္ခာအစရှိသည်ဖြင့်
 ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊
 သာသနာတော်၌၊ ယုတ္တပယုတ္တာ၊ အလွန်အားထုတ်ကြကုန်သည်၊ ဟော
 ထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော၊ ရနာထမစ္စ၊ နောသေနံနဇ္ဇာဂါရုံဝကုဉ္ဇရောတိ၊ ရနာထ
 မစ္စ၊ နောသေနံနဇ္ဇာဂါရုံဝကုဉ္ဇရောဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိပစ္စန္ဓာစ၊
 ကျင့်ကုန်သော်လည်း၊ တေတေတု၊ ထိုခတ်တို့ကို၊ ဣဿရဿ၊ အစိုးရ
 သော၊ မစ္စ၊ ရာဇဿ၊ သေမင်း၏၊ ဝသံ၊ အလိုနိုင်ငံသို့၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့
 ကို၊ နေတိ၊ ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုသေမင်း၏၊ သေနာ
 သင်္ခါတံ၊ စစ်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ အဗလံ၊ အားမရှိသော၊ ဒုဗ္ဗလံ၊ အား
 နည်းသော၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ထာမဗလူပပန္နော၊ အား
 အစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကုဉ္ဇရော၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ နဇ္ဇေဟိ၊ ကြိုတို့ဖြင့်၊ က
 တံ၊ ပြုအပ်သော၊ အဂါရံ၊ အိမ်ကို၊ ခဏေနဝ၊ ခဏခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဒ္ဓိသေ
 တိ၊ ဖျက်ဆီးနိုင်၏၊ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ကိလေသဂဟနံ၊ ကိလေ
 သာရှုံးစောအောင်ဖြိုကို၊ ရနာထ၊ ဖျက်ဆီးကြကုန်လော၊ ပိမေထ၊ ဖျက်ဆီး

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၈၂-အဘိဘူတမတ္တရဂါထာ၊ ၅၂၅

တြကုန်လော၊ ဝိဒ္ဓံသထ၊ ဗျက်ဆီးတြကုန်လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံပန၊ ဤသို့လျှင်၊ ဗုဒ္ဓဿာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧကသိကော၊ တရသောအဘို့အရ ဂှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိ ခုက္ခဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း တည်းဟူသောဆင်းရဲကို၊ သမတိက္ကမော၊ လွန် မြောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေဿန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမ သိန္နိအာဒိနာ၊ ဣမသို့ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဂါထံ၊ ဂါတာကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တာ၊ ထိုဂါထာသည်၊ သုဝိညေယျ မေဝ၊ သိလွယ်သည်သာတည်း၊ အဘိဘူတမတ္တရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ အဘိ ဘူတမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၈၃- ဂေါတမမတ္တရဂါထာ၊

သံသရန္တိအာဒိကာ၊ သံသရံဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊ အာ ယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဂေါတမမတ္တရဿ၊ ဂေါတ မမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ ကိရ၊ ထိုစကားကိုမမှားသင့်မှုထင် အောင်ပြုအံ့၊ အယံ၊ ဤဂေါတမမထေရ်သည်၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကလွန် သောကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့ သောဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ သိဒ္ဓိမ္ပိ၊ သိဒ္ဓိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗု တော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုသိဒ္ဓိမြတ်စွာဘုရား၏၊ စိတကံ၊ ထင်းပုံကို၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်လူတို့သည်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရောန္တေသု၊ ပြုကုန်သည်ရှိသော်၊ အဋ္ဌဟိ၊ စမ္ပကပုဗ္ဗေဟိ၊ ရှစ်ခုသောစကား ပန်းတို့ဖြင့်၊ စိတကံ၊ ထင်းပုံကို၊ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ တေန ပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပြည် တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမသို့၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြု၊ ဧ၊ ဤငါတို့ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သက္ခရာဇကုလေ၊ သာကီ ဝင်မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဂေါတ္တဝသေနေဝ၊ အနွယ်၏အစွမ်းအား ဖြင့်သာလျှင်၊ ဂေါတမောတိ၊ ဂေါတမဟူ၍၊ အဘိလက္ခိတနာမော၊ မှည့် အပ်သော အမည်ရှိ၏၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့မြောက်နှစ်မြောက် အရွယ်

ရောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဉာတိသမာဂမေ၊ ဆွေတော်
 မျိုးတော်တို့၏အစည်းအဝေး၌၊ ပဋိလဒ္ဓသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓါခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊
 ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဆဋ္ဌဘိညော၊
 ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊
 ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ စိတကပူဇာမထေရ်၏အပဒါန်၌။ ။

≡ ဈာယမာနဿ၊ ဈာန်ဝင်စား၍ နေလေ့ရှိသော၊ သိဝိနေ၊ သိဝိအမည်
 တော်ရှိသော၊ လောကဗန္ဓုနေ၊ လောက၏အဆွေဖြစ်သော၊ အဂဝထော
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ စိတကံ၊ ထင်းပုံကို၊ အဗ္ဗစဒ္ဓကပုပ္ပါနိ၊ ရှစ်ပွင့်သောစကား
 ပန်းတို့ကို၊ အသိရောပယိ၊ တင်လှူပူဇော်ပြီး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ဂ၊ မ္ဘာ
 မှ၊ ဧကတိ၊ သေကပ္ပေ၊ သုံးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ ယံပုပ္ဖံ၊ အကြင်စကားပန်း
 ကို၊ အသိရောပယိ၊ တင်လှူပူဇော်ပြီး၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုစကားပန်းလှူရ
 သောကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါး
 ကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိစဘူးအကျိုးထူးသည်၊ စိတက
 ပူဇာယ၊ မီးထင်းပုံကိုကြည်ယုံမယွင်းပူဇော်ခြင်း၏၊ ဗေလံ၊ အကျိုးပင်တည်း
 မယွံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်
 ကုန်ပြီး (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြယစွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကာတံ၊
 လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအင်၏၊ ဆဋ္ဌဘိညော၊ ခြောက်
 ပါးသောအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုတွာပန၊ ဖြစ်ပြီး၍ကား၊ ဝိမုတ္တိသု
 နေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိဟရေဇ္ဇော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဧကမိဝ
 သံ၊ တနေသန္တံ၊ ဉာတကေဟိ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊ တဇ္ဇော၊ အရှင်ဘုရား၊
 ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အေမှ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိ
 တော၊ ရဟန်းပြုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗော၊ မေးသည်ရှိသော်၊ သံသာရေ၊
 သံသာရာ၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အနုဘူတဒုက္ခဉ္ဇေဝ၊ ခံစားခဲ့ဘူးသောဆင်း
 ရဲကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော၊ နိဗ္ဗာနသု
 ဓဉ္ဇ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ ပကာသေဇ္ဇော၊ ပြလိုရကား၊ သံ
 သရံဟိနိရိယံအဂန္တိသံ၊ ပ၊ သန္တိမေဝသတိမာသမဇ္ဈဂန္တိ၊ သံသရံဟိ
 နိရယံအဂန္တိသံ၊ ပ၊ သန္တိမေဝသတိမာသမဇ္ဈဂံဟူ၍၊ တိဟိဂါထာဟိ၊
 သုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုအမျိုးတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊
 ဟော၏။ သံသရံသံသရဇ္ဇော၊ အစမထင် သင်သာရာ၌ ကျင်လည်ရ
 သည်ဖြစ်၍၊ နိရယံ၊ ငရဲသို့၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ အဂန္တိသံ၊ ပဋိသန္ဓေ

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၈၃-ဂေါတမတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၇၇

၏အစွမ်းအားဖြင့် လားရပြီ၊ ပေတလောကံ၊ ပြိတ္တာတို့၏သံသို့၊ ဗုဒ္ဓဗျူဟံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ အဂမံ၊ ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လားရပြီ၊ တိရုစ္ဆာန ယောနိယံ၊ တိရုစ္ဆာနသံသို့၊ ဒုက္ခဒုက္ခေဟိဝိ၊ လက်စွာသော မကောင်းမှုကံ ကြောင့်ပြေးသွားရခြင်းအစရှိသောဆင်းရဲတို့ဖြင့်လည်း၊ အမှီးဖြစ်ရ၏၊ နေ ကဒါ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ဗိရံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ မယာ၊ ငါ သည်း၊ ဝုသိတံ၊ နေရေ့လေပြီ၊ ။ မာနုသောပိစဘာဝေါ၊ လူ၏အဖြစ်ကို လည်း၊ မယာ၊ ငါသည်။ အတိရာမိတော၊ ထိုသို့သဘောရှိသောကုသိုလ်ကံ သည်အကြောင်းညီညွတ်သဖြင့် ပြီးစေအပ်ပြီ၊ သကိံ သကိံ၊ တရံတခါ၊ သဂ္ဂကာယံ၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည်သို့၊ အဂမံ၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်ရောက် ရပြီ၊ ရူပဓာတုသု၊ ရူပဓာတ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ အရူပဓာတုသု၊ အရူပ ဓာတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ နေဝသညီသု၊ နေဝသညီနာသညီတို့၌လည်း ကောင်း၊ အသညီသု၊ အသညီသတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မံ၊ ပဋိသန္ဓေ ၏အစွမ်းအားဖြင့်ငါတည်ရပြီ၊ သမ္ဘဝါ၊ ဟေတုပစ္စည်းတို့၏အကြောင်းညီ ညွတ်သဖြင့်ဖြစ်တတ်သော ကာမာဝအစရှိသော ကိုးပါးသောဘဝတို့ ကို၊ သုဝိဒိတာ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွဖြစ်သော မဂ်ပညာဖြင့်ကောင်းစွာ သိအပ်ကုန်ပြီ၊ အသာရကာ၊ အနှစ်သာရမှကင်း၏၊ သင်္ခိတာ၊ ကံစိတ်ဥတု အာဟာရတည်းဟူသောအကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည်ကပ်၍ပြုအပ် ကုန်၏၊ ပစလိတာ၊ ဥပါဒိဋ္ဌိဘင်တို့ဖြင့် အထူးအားဖြင့် မတည်မရပ်တုန် လှုပ်တတ်ကုန်၏၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဧရိတာ၊ ရာဂဖြင့်တုန်လှုပ်တတ်ကုန် ၏၊ အတ္တသမ္ဘာံ၊ မိမိ၌ဖြစ်သော၊ ဟံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောတေတူမက သင်္ခါ၊ တရားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဒိတွာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍သိ သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သတိမာ၊ မဂ်ပညာနှင့်တကွသော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမဇ္ဈင်္ဂံ၊ ရပြီ၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ သံသရန္တိ၊ သံသရံဟူသည်ကား၊ အနာမိမတိ သံသာရေ၊ မသိအပ်သောအစရှိသောခန္ဓာအာယတနစသည်ဖြစ်ရာသံသ ရှေ့၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိတိ၊ ဟိဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ နိပါတမဂ္ဂန္တံ၊ အနက်မရှိနိပါတ်မျှသာတည်း၊ နိရယံအဂန္တိ သမန္တိ၊ နိရယံအဂန္တိသံဟူ သည်ကား၊ သမ္ဘိဝါဒိကံ၊ သမ္ဘိုးအစရှိသော၊ အဠာပိဓံ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ မဟာနိရယံ၊ ငရဲကြီးသို့လည်းကောင်း၊ ကုက္ကုဠာဒိကံ၊ ဗျာပူငရဲအစရှိသော သောဠာပိဓံ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊ ဥဿဒနိရယာဇ္ဇ၊ ဥဿဒ

၅၂၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ငရဲသို့လည်းကောင်း၊ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပဂစ္ဆိ၊
 ကပ်ရောက်ရပြီ၊ ပုနပ္ပုနန္တိ၊ ပုနပ္ပုနံဟူသောဤသဒ္ဒါကို၊ ဣဓာပိ၊ ဤအရာ
 ၌လည်း၊ အာနေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်၏။ ပေတလောကန္တိ၊ ပေတလောကံဟူ
 သည်ကား၊ ပေတ္တိသမိယံ၊ ခုပ္ပိပါသအစရှိသော ပြိတ္တာတံသို့၊ ခုပ္ပိပါသာဒိ
 ဧတောဒံ၊ ခုပ္ပိပါသစသည်အပြားရှိသော၊ ပေတတ္တဘာဝံ၊ ပြိတ္တာဘာဝသို့၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အဂမန္တိ၊ အဂမံဟူသည်
 ကား၊ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပဂစ္ဆိ၊ ရောက်ပြီ၊
 ဥပပဇ္ဇိ၊ ရောက်ရပြီ၊ ပုနပ္ပုနန္တိ၊ ပုနပ္ပုနံဟူသည်ကား၊ အပရာပရံ၊ ကြိမ်
 ဘန်များစွာခါခါလူးလာ၊ ဒုက္ခမဒ္ဓိပီတိ၊ ဒုက္ခမဒ္ဓိပီဟူသည်ကား၊ အညမညံ၊
 အချင်းချင်း၊ ဝိဝိဏပါပတော၊ အလွန်ထက်စွာ ပြုအပ်သောမကောင်းမှု
 ကြောင့်၊ အဘိယာတာဒိဒုက္ခဟိ၊ အပြေးခိုင်းခြင်း အပြေးရှောင်ခြင်းအစရှိ
 သောဆင်းရဲတို့ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒုဿဟာယပိ၊ သည်းမခံနိုင်ခဲ့သ
 ဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဒုက္ခမဒ္ဓိပီတိ၊ ဒုက္ခမဒ္ဓိပီအစရှိသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊
 လိင်္ဂပိပလ္လာသေန၊ လိင်္ဂဖောက်ပြန်သောအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တိရုစ္ဆာ
 နယောနိယန္တိ၊ တိရုစ္ဆာနယောနိယံဟူသည်ကား၊ မိဂပက္ခိအာဒိတေဒါ
 ယ၊ သားဌက်အစရှိသည်အပြားရှိသော၊ တိရုစ္ဆာနယောနိယံ၊ တိရုစ္ဆာနံ
 အမျိုး၌၊ နေကဒါတိ၊ နေကဒါဟူသည်ကား၊ ဩဠဂေါဏဂဒြာဘဒိဝသေ
 န၊ ကုလားအုပ် နွား မြဲအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ကာကဗလကာကုလာလာဒိဝသေန၊ ကျိုးဖြိုင်းစွန်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်း
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနေကပ္ပကာရံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ အနေကဝါရံ၊ အကြိမ်
 များစွာ၊ ဗိရုဒ္ဓိစာမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 ဝုသိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥတြာတ္တမာနသတာဒိဝသေန၊
 ထိတ်လန့်အပ်သောပိတ်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 ကို၊ အနုဘူတံ၊ အစဉ်ခံစားအပ်ပြီ၊ တိရုစ္ဆာနယောနိယံ၊ တိရုစ္ဆာနံ အမျိုး၌၊
 နိဗ္ဗတ္တသတ္တော၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါသည်၊ မဟာမုဉ္ဇပန္နိယော၊ အလွန်တွေ
 ဝေသောခရီးအစဉ်သို့သွားရသည်ဖြစ်၍၊ ဗိရုတရံ၊ ရှည်မြင့်စွာ၊ တတ္ထေဝ၊
 ထိုတိရုစ္ဆာနံတုံ၌သာလျှင်၊ အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလာ၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ဖြစ်ရ
 ၍၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုး၌၊ ဣဒံ၊ ဤတိရုစ္ဆာနံဘဝ
 ကို၊ ဗိရန္တိ၊ ဗိရံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ မာနုသောဝိစဘဝေါဘိရာမိတောတိ၊
 မာနုသောဝိစဘဝေါဘိရာမိတောဟူသည်ကား၊ မနုဿတ္တဘဝေါပိ၊ လူဘ
 ဝကိုလည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သတောရှိသော၊ ကုသလ

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁၈၃-ဂေါတမတ္ထေရဂါယာ။ ၅၂၆

ကမ္မုနာ၊ ကုသိုလ်ကံသည်းသမဝါယေန၊ အကြောင်းညီညွတ်သဖြင့်၊ အ
 ဘိရာမိတော၊ ပြီးစေအပ်၏၊ သာမိတော၊ ပြီးစေအပ်ရစေအပ်၏၊ အဓိက
 တော၊ ရစေအပ်၏၊ ဣမေ၊ ဤအရာ၌၊ ကာဏကန္တပူပမသုတ္တံ၊ ကမ္ဘာလိပ်ကန်း
 ကြီးလျှင် ဥပမာရှိသော ကာဏကန္တပူပမသုတ်ကို၊ ဥဒါဟမိတန္တံ၊ ထုတ်
 ဆောင်အပ်၏၊ သုဂ္ဂကာရဂမနံသင်္ကံသင်္ကန္တိ၊ သုဂ္ဂကာရဂမနံသင်္ကံသ
 ကံဟူသည်ကား၊ သုဂ္ဂဂတိသင်္ခါတံ၊ နတ်ရှာငယ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ကာ
 မာဝစရဒေဝလောကံ၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည်သို့၊ သင်္ကံသင်္ကံ၊ တကြိမ်တ
 ကြိမ်၊ ကမ္မာမိ၊ တရံတခါ၊ ဥပပဇ္ဇနဝသေန၊ ရောက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 အဂန္တိ၊ လား၊ ချပြီး၊ ရူပဓာတုသုတိ၊ ရူပဓာတုသုဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဇ္ဇနာ
 ဝဂ္ဂပရိယေသသာနေသု၊ ဗုဒ္ဓဇ္ဇနာတို့၏ တဝအခြားအဆုံးဟု ဆိုအပ်ကုန်
 သော၊ ရူပဘာပေသု၊ ရူပတုံတို့၌၊ အရူပဓာတုသုတိ၊ အရူပဓာတုဟူသည်ကား၊
 အရူပဘာပေသု၊ အရူပတုံတို့၌၊ နေဝသညီသုအသညီသုဋ္ဌိတန္တိ၊ နေဝသညီ
 သုအသညီသုဋ္ဌိတံဟူသည်ကား၊ ရူပီရူပဓာတုသုတိ၊ ရူပဓာတ်တို့၌၎င်း၊ ကေ
 ဝလံ၊ သင်္ကံသင်္ကံ၊ သညီသုဝေ၊ သညာရှိသောတုံတို့၌သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်
 သေး၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ နေဝသညီနာသညီသု၊ သညာရှိသည်
 လည်းမဟုတ်သညာမရှိသည်လည်း မဟုတ်ကုန်သော နေဝသညီနာသ
 ညီတုံတို့၌လည်းကောင်း၊ အသညီသု၊ သညာမရှိသောအသညာသတ်တို့၌
 လည်းကောင်း၊ ဥပပဇ္ဇ၊ ရောက်၍၊ ဋ္ဌိတံ၊ တည်၏၊ မယာတိ၊ မယာဟူသော
 ပုဒ်ကို၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစ
 ကားသည်မှန်၏၊ ဣမေ၊ ဤဂါထာ၌၊ နေဝသညီဂဟဏေန၊ နေဝသညီသဒ္ဓါ
 ကိုယူသဖြင့်၊ နေဝသညီနာသညီဘဝေါ၊ နေဝသညီနာသညီဘဝကို၊ ဂဟိ
 တော၊ ယူအပ်၏၊ ဣမေဒေသာဝါ၊ ဤနှစ်ပါးသောဘဝတို့ကို၊ ရူပီရူပဓာတုဂ
 ဟဏေနဝ၊ ရူပဓာတ်အရူပဓာတ်ကို ယူသဖြင့်သာလျှင်၊ ယဒိဝိဂယန္တိ၊
 အကယ်၍ကား ယူအပ်ကုန်၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင် ယူအပ်သော်လည်း၊
 ဣတော၊ ဤသာသနာတော်မှ၊ ဗာဟိရကာ၊ အပြစ်ကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်
 သူတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုနေဝသညီနာသညီဘဝတို့၌၊ နိစ္စသညီနာစ၊ ဖြစ်သော
 အမှတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ တဝဝိမောက္ခသညီနာစ၊ ဘဝငွေလွတ်၏ဟူ
 သောအမှတ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသံ၊ ထိုသာသနာ
 တော်မှတပါးအယူရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ တဿသညာယ၊ ထိုသညာ
 ၏၊ မိစ္ဆာဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ မိစ္ဆာညာဏ်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်း၌၊ ဝိသု၊ အသိ၊
 ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ။

ဇဝ်းၤၤသိုၤသိုၤနီၤဟီၤဂါထာဟီၤန့ၣ်ဂါထာတို့ၣ်ဖြင့်၊ ဘဝမူလသေ။ ဘဝ၏အ
 ကြောင်းရင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာတဏှာ တည်းဟူသော အမြစ်ကို၊ အနု
 ပဏ္ဍိနုတ္တရ၊ မဖြတ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာဒိမတိသံသာရေ၊
 မသင်သောအစရှိသော ခန္ဓာအာယတနစသည်ဖြစ်ရာသံသာရာ၌၊ အတ္တ
 နောမိမိ၏၊ ဝဋ်ဒုက္ခာနုဘာဝံ၊ ဝဋ်ဒုက္ခ၏အားအစွမ်းကို၊ ဒေသေတော၊ ပြုပြီး
 ၍၊ ဣဒါနိယသုအခါ၌၊ တဒုပပစ္ဆေဒေန၊ ထိုအဝိဇ္ဇာတဏှာတည်းဟူသော
 ဘဝအမြစ်ကိုဖြတ်သဖြင့်၊ ဝိဝဋ်သုခါနုဘာဝံ၊ နိဗ္ဗာန်၏ အစွမ်းအာနုဘော်
 ကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြလိုရကား၊ သမ္ဘဝါတိအာဒိနာ၊ သမ္ဘဝါ ဤသို့အစရှိ
 သည်ဖြင့်၊ တကိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဂါထံဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်
 မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတတိယဂါထာ၌၊ သမ္ဘဝါတိ၊ သမ္ဘဝါဟူသည်ကား၊ ဘဝါ၊
 ကို၊ လည်သုံးပါးဘဝများတို့သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကာမဘဝါဒယောဇေ၊
 ကာမဘဝအစရှိသည်တို့သည်သာလျှင်၊ ဟေတုပစ္စယသမဝါယေန၊ ဟေ
 တုပစ္စည်း၏အကြောင်းညီညွတ်သဖြင့်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဣမေဤအရာ၌၊ သမ္ဘဝါတိ၊ သမ္ဘဝါဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊
 သုဝိဒိတာတိ၊ သုဝိဒိတာဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာပညာ သဟိတာယ၊
 ဝိပဿနာပညာနှင့် တကွဖြစ်သော၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ သုဠ၊
 ကောင်းစွာ၊ ဝိဒိတာ၊ လိအပ်၏၊ အသာရကာတိအာဒိ၊ အသာရကာအစရှိ
 သောစကားသည်၊ တေသံ၊ ထိုဘဝတို့ကို၊ ဝိဒိတာကာရဒဿနံ၊ လိသော
 အခြင်းအရာကို ပြသောသဒ္ဓါတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အသာရကာတိ၊
 အသာရကာဟူသည်ကား၊ နိစ္စသာရာဒိသာရရဟိတာ၊ မြီးသာအနှစ်သာ
 ရအစရှိသော အနှစ်သာရမှကင်းသည်၊ သင်္ခတာတိ၊ သင်္ခတာဟူသည်
 ကား၊ ပစ္စယဟိ၊ အကြောင်းတရားလေးပါးတို့ဖြင့်၊ သမေတ္တ၊ ကင်၍၊ သမ္ဘု၊
 ယျ၊ ရောက်၍၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏၊ ပစလိတာတိ၊ ပစလိတာဟူသည်ကား၊
 သင်္ခတတ္တာဇေ၊ ကံစိတ်ဥတု အာဟာရ တည်းဟူသော အကြောင်း
 တရားလေးပါးတို့သည်ပြုပြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဥပ္ပါဒေ
 ရာဒိတိ၊ ဥပါဒ်ဗျာဓိအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ငကာရတော၊ အပြားအားဖြင့်၊
 စလိတာ၊ ရပ်တည်ခြင်းမရှိသဖြင့်တုန်လှုပ်တတ်၏၊ အနုဝဗ္ဗိတာ၊ ရပ်တည်
 ခြင်းမရှိသဖြင့်တုန်လှုပ်တတ်၏၊ သဒေရိတာတိ၊ သဒေရိတာဟူသည်ကား၊
 သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ရာဂေန၊ ရာဂဖြင့်၊ ဇေရိတာ၊
 တုန်လှုပ်တတ်၏၊ ဣတ္တရာ၊ ပျက်စီးတတ်၏၊ ဘင်္ဂါမိနော၊ ပျက်စီးခြင်းသို့
 ရောက်တတ်၏၊ ပဘင်္ဂိနော၊ ပျက်စီးတတ်သောသဘောရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၈၃-ဂေါတမတ္ထေရဂါယာ၊ ၅၈၁

ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနာဘိတည်း၊ တံဝိဒိတွာမယမတ္တသန္တဝန္တိ၊ တံ
 ဝိဒိတွာမယမတ္တသန္တဝဟူသည်ကား၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်
 ခဲ့ပြီးသော၊ သင်္ခတသဘာဝံ၊ ပြုပြင်အပ်သောသဘောရှိသော၊ အတ္တသန္တ
 ဝံ၊ မိမိ၌ဖြစ်သော၊ အတ္တာယတ္တံ၊ မိမိနှင့်စပ်သော၊ ဣဿရာဒိဝံသေန၊ အစိုး
 ရခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပရာယတ္တံ၊ သူတပါးနှင့်စပ်သော၊ တံ၊
 ထိုခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ပရိညာဘိသမယဝသေန၊ သစ္စာလေးပါးကိုပိုင်းခြား၍သိ
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ တပ္ပနိပက္ခဘူတံ၊
 သဘာဝအကရဏအစရှိသည်တို့၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော၊ သန္တိမေဝ၊
 နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ မဂ္ဂပညာသတိယာ၊ မဂ်ပညာနှင့်တကွဖြစ်သောသတိ
 ဖြင့်၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမဇ္ဈဇံ၊ ရောက်ပြီးအရိယမဂ္ဂ
 ဘာဝနာယ၊ အရိယမဂ်ဘာဝနာဖြင့်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီး၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊
 ထေရော၊ ဂေါတမမထေရ်သည်၊ ဥာတကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့အား၊ ဓမ္မဒေသ
 နာမုခေန၊ တရားဟောခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 ဗျာကာယိ၊ ပြောကြား၏၊ ဂေါတမတ္ထေရဂါယာဝဏ္ဏနာ၊ ဂေါတမ
 မထေရ်၏ဂါယာအသွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ၊

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၈၄-ဟရိတတ္ထေရဂါယာ၊

ယောဝုဗ္ဗေကရဏီယာနိတိအာဒိကာ၊ ယောဝုဗ္ဗေကရဏီယာနိ ဤသို့
 အစရှိသောဂါယာတို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိ
 သော၊ ဟရိတတ္ထေရဿ၊ ဟရိတမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတို့တည်း၊
 ကိရ၊ ထိုစကားကိုထင်အောင်ပြဦးအုံး၊ အယတ္တိ၊ ဤဟရိတမထေရ်သည်
 လည်း၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊
 ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊
 လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညာ
 တံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တ
 ရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊
 တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဗိတကပူဇာယ၊ ထင်းပုံပူဇော်ခြင်းကို၊
 ကရိယမာနာယ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဂန္ဓေန၊ နံ့သာဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊
 အကာယိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပုညကဗျေန၊
 ထိုလှူဒါန်းရသော ကောင်းမှု ကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ၊

၅၀၂ လေရဂါသာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ

ပြည်တို့၌၊ သံသယနန္ဒာ၊ ထိုမှတစ်ဆင့်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသိ' ဗုဒ္ဓ၊ ပြာ
 နေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊
 သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဟရိတော
 တိလဒ္ဓနာမော၊ ဟရိတဟုရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝဃပ္ပတ္တော၊
 တဆွဲခြောက်နှစ်မြောက် အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဇာတိမာနံ၊ ဇာတိ
 မာန်ကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ အညံ၊ သူတပါးကို၊ ဝသလဝါဒေန၊ သူယုတ်ဟူ
 သောပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊ သမုဒါစရတိ၊ ပြောဆို၏၊ သော၊ ထိုဟရိတသတို့
 သားသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတံ၊ ဝံသား၍၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝိ၊ ရဟန်းပြုပြီးသော်လည်း၊ ဗိရုဗိတတ္ထော၊ ရှည်
 မြင့်စွာလေ့ကျက်အပ်ပြီးသည်၏ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝသလသမုဒါစာရံ၊ ယုတ်
 မာသောပြောဆိုခြင်းကို၊ နဝိဿန္တိ၊ မစွန်းအထံထိုနောင်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊
 တနေ့သ၌၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 တော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ သဇ္ဇာတသံဝေဂေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော
 ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဌဗေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗိတ္တပဝတ္တိံ၊ ဗိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဥပပရိက္ခန္ဓော၊ စူးစင်း
 ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ မာနဥဒ္ဓစ္စဝိဂ္ဂဟိတတံ၊ မာနဥဒ္ဓစ္စဖြင့် သက်ဝင်သည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တံ၊ ထိုမာနဥဒ္ဓစ္စကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဝိပဿ
 နံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ အထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏ်၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဂန္ဓပူဇကမ
 ထေရ်၏အပဒါနံ၌။ ။

နာနာဒန္တေ၊ အထူးထူးသောရန်မျိုးတို့ကို၊ သမောဂဓေ၊ ပေါင်းဆုံပြီး
 သည်ရှိသော်၊ ကရိယမာနေသု၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဗိတကောသု၊ ထင်းပုံတို့၌၊
 ပဿန္တိပတ္တော၊ ကြည်ညိုသော ဗိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ နှလုံးမနောက်
 ဗိတ်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓမုဋ္ဌိံ၊ နံ့သာဆုပ်ကို၊ အပူဇယိံ၊ ပူဇော်ပြီး ။
 ဣတော၊ ဤတဒ္ဓကင်္ကမ္ဘာမှ၊ သတဘဟဿကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာချင့်တွက်တ
 သိန်းထက်၌၊ ဗိတကံ၊ ထင်းပုံကို၊ ယံ၊ အကြင်နံ့သာမျိုးကို၊ အပူဇယိံ၊ ပူဇော်
 ပြီးတသကပ္ပဿ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟသ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊
 အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းတည်း
 ဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗိတကပူဇာယ၊ ထင်းပုံကိုပူဇော်ရခြင်း၏၊ ဗသံ၊
 အကျိုးပင်တည်း။ ။ မသ္မံ၊ ငါအား၊ ကိတေသာ၊ ကိုလေသာတို့ကို၊ ချာပိ

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၈၄-အဟရိတတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၀၃

တာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး
အမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။
အရဟတာ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဟုတွာပန၊ ဖြစ်ပြီး၍ကား၊ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တော၊ အစဉ်ခံစားလျက်၊ ယောပုဗ္ဗေကရဏီ
ယာနိဘိအာဒိနာ၊ ယောပုဗ္ဗေကရဏီယာနိအစရှိသည်ဖြင့်၊ တိတိဂါထာ
ဟိ၊ သုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒဒါနမုခေန၊ အဆုံးအ
မဩဝါဒပေးခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ
ကြား၏၊ တာသံ၊ ထိုဂါထာတို့၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊
ဝုတ္တောယေဝ၊ ရှိအပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း။ ။ ဟရိတတ္ထေရဂါ
ထာဝတ္ထုနာ၊ ဟရိတမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

၃-တိကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၈၅-ဝိမလတ္ထေရဂါထာ၊

ပါပမိတ္တတိအာဒိကာ၊ ပါပမိတ္တဤသို့အစရှိသော ဂါထာတို့သည်၊
အာယသ္မကော၊ ရှည်သော အသတ်တော်ရှိသော်၊ ဝိမလတ္ထေရဿ၊ ဝိမလ
မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤဝိမလမထေရ်သည်လည်း
ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာ
ရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်အထူး ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထာ
ဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဈပနိဿယံ၊ သံသရာဝတ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ ဒါနဝီရိယ စသောကောင်းမှုကို၊ ဥပပိနန္တော၊
မာည်းပူးသည်ဖြစ်၍ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုး
အိမ်၌၊ နိဗ္ဗုတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သံကြားလိမ္မာပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊
ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္တမိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊
ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ သာဓုကိဋ္ဌနိဒ္ဒေသေသု၊ သူတော်ကောင်း
တို့ကိုပူဇော်သော အားဖြင့် ကစားသောနေ့တို့သည်၊ ဝိတိဝတ္တေသု၊ လွန်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သရိရံ၊ အလောင်းတော်ကို၊
ဂဟေတွာ၊ ပင့်ဆောင်၍၊ ဥပသကေသု၊ ဒါယကာတို့သည်၊ ဗျာပနဋ္ဌာနံ၊
သပြိတ်ရာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊

၅၀၄ ထေရ်ကံဝေဒအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ။

ပဿန္တမာနသော၊ ကြည့်ညှိရှင်ပြုံးသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနုပုဗ္ဗဟိ၊ မုလေးပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇော်၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ ဂေါတမမြတ်စွာသူရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ဝုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိမလောတိလဒ္ဓနာမော၊ ဝိမလဟုရအပ်သောအမည်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရှယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုဝိမလသတို့သားသည်။ အမိတ္တက္ကရံ၊ အမိတ္တမထေရ်ကို၊ နိဿယ၊ အဖို့ပြု၍၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တေနော၊ ထိုအမိတ္တမထေရ်သည်ပင်သျှင်၊ ဥဿာဟိတော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နဝိရဿော၊ မကြာမြင့်မီသာသျှင်၊ ကုရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ သုမနုပုဗ္ဗဟ မထေရ်၏အပဒါနိ၌။ ၊

သရိရိ၊ အလောင်းတော်ကို၊ နိဟရန္တော၊ ပင့်ဆောင်သည်ရှိသော်၊ တေရိသု၊ စည်ကြီးတို့ကို၊ ဝဇ္ဇမာနေသု၊ တီးမှုတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဿန္တမိတ္တော၊ ကြည့်ညှိသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုမနော၊ နှလုံးမနောက် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ သုမနုပုဗ္ဗဟိ၊ မုလေးပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇော်၊ ပူဇော်ပြီး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ သတသဟသေသကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းထက်၌၊ ယံပုပ္ဖံ၊ အကြင်မုလေးပန်းကို၊ အဘိပူဇယိ၊ ပူဇော်ပြီး၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟသ၊ အတွင်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဧဟပူဇာယ၊ အလောင်းတော်ကို ပူဇော်ရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ ၊ မသ္မံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဝှာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာသူရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကကံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး၊ ဣဟိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ၊

အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာပန၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ သဟာယဿ၊ အပေါင်းအတော်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းအား၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးလိုကား၊ ပါပမိတ္တဝိပဇ္ဇေတွာ၊ ပ၊ ပဏ္ဍိတတိသဟာဝသေတိ၊ ပါပမိတ္တဝိပဇ္ဇေတွာ၊ ပ၊ ပဏ္ဍိတတိသဟာဝသေဟူ၍၊ တိသေသာဂါယာသုံးဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။

၃-တိကုနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၈၅-ဝိမလတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၀၅

အာလံ၊ ပျက်ခြင်းမရှိသည် ခါအဖြစ်ကြောင့်တုန်ယှပ်ခြင်းမရှိသော၊ သုခံ၊
 နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ ပတ္တေန္တော၊ တောင့်တသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပါပမိတ္တေ၊
 ယုတ်မာသောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ မဆည်းကပ်သည်၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်ရှောင်ကြဉ်၍၊ ဥတ္တမဂုဂ္ဂလံ၊ သူတော်ကောင်းပညာရှိဖြစ်၍ဖြစ်
 သောမြတ်သော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘဇေယျ၊ ဆည်းကပ်
 ရာ၏၊ အဿ၊ ထိုကလျာဏမိတ္တ၏၊ ဩဝါဒေ၊ ဆုံးမပွန်ရည်ကဖြစ်သည်၌
 လည်း၊ တိဋ္ဌေယျ၊ ဆုံးမတိုင်းကျင့်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် တည်ရာ၏၊
 ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ခါရုံ၊ သစ်တုံးထက်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊
 မဟတ္ထဝေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌၊ တရုတော၊ ကူးသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သီဒေယသေ၊
 နစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအတူ၊ ကုသိတံ၊ လုံ့လမရှိပျင်းရိသောသူကို၊ အာ
 ဂမ္မ၊ အကြောင်းပြု၍၊ သာဓုဇီဝိပိ၊ ကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းရှိသော
 သူသည်လည်း၊ သီဒတိ၊ လောကီလောကုတ္တရာနှစ်ဖြာသော အစီးအပွား
 လစ်သဖြင့်နစ်ပွန်းတတ်၏၊ တဿ၊ ထို့ကြောင့်၊ ကုသိတံ၊ ပျင်းရိသောသ
 ဘောရှိသော၊ ဟိနဝိရိယံ၊ ယုတ်သောဝီရိယရှိသော၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ပရိဝဇ္ဇေ
 ယျ၊ ကြဉ်ရှောင်ရာ၏၊ ပဝိဝိတ္တေဟိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုအလိုရှိကုန်သော
 အရိယေဟိ၊ ညစ်ကြေးမတင်ဖြူစင်ကုန်သော၊ ပရိဝေယဟိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသာ
 ဝနာ၌ လွန်စွာလေ့ကျက်ကုန်သော၊ ဖျာပိတိ၊ အရေဓမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဖျာန
 လက္ခဏုပနိဇ္ဈာန ဖျာနဟုဆိုအပ်သောနှစ်ပါးသော ဖျာနနှင့်ယှဉ်၍နေလေ့
 ရှိကုန်သော၊ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အာရေဇ္ဈဝိရိယေဟိ၊ အားထုတ်အပ်သော
 ဝီရိယရှိကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိတို့နှင့်၊ သဟာဝသေ၊ အတူတကွ
 ပေါင်းဘော်ရာ၏၊ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ပါပမိတ္တေဟိ၊ ပါပမိတ္တဟူသည်ကား၊ အကလျာ
 ဏမိတ္တေ၊ သူတော်မဟုတ်ယုတ်မာသောသူတို့ကို၊ အဿပ္ပုရိသေ၊ သူတော်
 မဟုတ်ယုတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဟိနဝိရိယေ၊ ယုတ်သောဝီရိယရှိ
 သောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာဟိ၊ ဝိဝဇ္ဇေတွာဟူသည်ကား၊ တံ၊
 ထိုအဆွေခင်ပွန်းယုတ်ကို၊ အဘဇနဝသေန၊ မဆည်းကပ်သည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ခုရတော၊ အဝေးမှ၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ ဘဇေယျ၊ ဥတ္တမဂုဂ္ဂလံ
 ဘဇေယျ၊ ဥတ္တမဂုဂ္ဂလံ ဟူသည်ကား၊ သပ္ပုရိသံ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်၍၊
 ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသော၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို၊ ဩဝါဒါ
 နုသာသနိဂဟဏဝသေန၊ ဆုံးမကဖြစ်သည်ကိုခံယူသည်၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ သေဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဩဝါဒေသတိဋ္ဌေယျာဟိ၊ ဩဝါဒေသ

တိဋ္ဌေယျ ဟူသည်ကား၊ အဿကဇျာဏ မိတ္တဿ၊ ထိုကောင်းသော
 အဆွေခင်ပွန်း၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ အနုသိဋ္ဌိယံ၊ အဆုံးအမ၌၊ ယတာ
 နုသိဋ္ဌိ၊ ဆုံးမတိုင်း၊ ပဋိပဇ္ဇနဝသေန၊ ကျင့်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တိဋ္ဌေ
 ယျံ၊ တည်ရာ၏၊ ပတ္ထေန္တောတိ၊ ပတ္ထေန္တောဟူသည်ကား၊ အာကင်္ခန္တော၊
 အလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အစလံသုခန္တိ၊ အစလံသုခံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာ
 နသုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လည်းကောင်း၊ ဗလသုခန္တိ၊ ဖိုလ်ချမ်းသာကို
 လည်းကောင်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ တမ္ပိ၊ ထိုချမ်းသာကိုလည်း၊ အကုပ္ပဘာဝ
 တော၊ ပျက်ခြင်းသဘောမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အစလန္တိ၊ အစလံဟူ
 ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကား၊ ရပ်သည်၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသလျှင်ကတည်း၊ ဝိမလတ္ထေရဂါထာဝဇ္ဈာနာ၊ ဝိမလမထေရ်၏ဂါ
 ထာအာဝုဋ်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တိကနိပါတဝဇ္ဈာနာ၊
 တိကနိပါတ်အာဝုဋ်အဋ္ဌကထာသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ဒုတိယတွဲ-ပြီး၏။

